5101

n-4686

INSTITVTIONES
AC
MEDITATIONES
IN GRÆCAM LINGVAM,
N. CLENARDO AVTHORE.

CVM
Scholijs & Praxi P. Anteſignani Rapiſtagnenſis.

BIBLIOTECA
CENTRAL
DE LA RIOJA
EX-LIBRIS

OPERI Præfixi ſunt INDICES copioſiſſimi duo, rerum vnus, verborum alter, ex quibus facilè quiuis perſpiciet quantum adiumenti ad intelligendos optimos quoſque Græcos authores oratione, ac ſtylo, Dialectiſve quantumuis diſſimiles liber hic ſedulis eius lectoribus ſit allaturus: maximè verò nouitijs, vt themata in verbis omnibus anomalis ac vocabulis alijs ſubobſcuris ſine magno labore aut longa diſquiſitione poſſint inuenire. SED Et in eorundem gratiam LIBELLVS ad operis calcem annexus eſt, in quo pleniſſimè tota huius argumenti difficultas exorbetur.

Poſtrema hac editione acceſſerunt perbreues in Clenardum annotationes, per TVSS. BERCHETVM *Lingonenſem.*

PARISIIS,
Apud Petrum Huet.

M. D. LXXXI.
CVM PRIVILEGIO.

R/6.129

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΓΑΡΔΕ-
γίου εἰς Γέτρον τὸν Γρόμαχον ἐπίγραμμα.

Μή σε μόνον πεζόμαχον ῥηξήνορα φήσθω ἄντις·
Εἶ γὰρ ὁμοῦ τάτλων ἡγεμονός τ' ἀγαθός.

EIVSDEM ALIVD.

Ceſſauit medio Cecrops garrire Lyceo,
Nec potuit ſolita Porticus ire via.
Nunc debellatis tibi Gallia prodit Athenis,
Et redeunt vno tot monumenta libro.
Vicimus, & patrijs hoſtem confecimus armis,
Sic vt opes iterum ſentiat ille ſuas.

Ex Bibliotheca D. Emmanuelis Vincentii à Murgutio.

PETRVS ANTESIGNANVS PETRO LABADENSI,

Τῷ φιλοφιλτάτῳ εὖ πράττειν.

HABES à nobis, mi Labadenſis, munus fortitan leuidenſe & paruũ, ſed tamen non indignũ iudicio humanitatis & beneuolentiæ tuæ. Neq; verò, licet (vt inquit Fabius) operum faſtigia ſpectentur, lateant autem fundamenta, minùs qui in illis fideliter iaciendis occupati ſunt videntur eſſe perhibendi, quàm qui in alio genere ſe exercuerunt. Nam, vt tute ipſe optimus es teſtis, in omnibus artibus pertractandis ferè natura affert, vt in principiis maiores quàm in fine difficultates appareant: vnde euenit, vt qui minùs feliciter & auſpicatò ad aliquam diſciplinam acceſſerit, neq; in iis, quæ natura antecedunt, impensè fuerit verſatus, ſæpiſſimè à calce ad carceres neceſſitate reuocetur. Quæ non à nobis dicuntur, quò ad laborẽ noſtrum maior cõmendationis tuæ fiat acceſſio: ſcio enim quantùm pro incredibili illa ſuauitate tua nobis ſemper tribuas: ſed vt Græcarum literarum ſtudio flagrantes incitatione quadam in hanc partem magnitudine vtilitatis impellamus, operámque noſtram aliqua illorum gratia & erga nos voluntate ſolemur. Tibi verò homini & doctiſsimo, & mihi etiam amantiſsimo multò confidentiùs noſtra permittimus, quàm Lucilium poëtam ſua Perſio narrent conceſsiſſe: neque enim ij ſumus, vt noſtra illis offeramus, qui id in quo offenderimus, reprehendere, aut quod aptè & loco dixerimus (ſi modò id à nobis præſtitum eſt) laudare nequeant: ſed limatulum & politulum iudicium tuum libentes expectamus. cui ſi probamus noſtra, verendum non eſt, ne non tanquam aliquo ſecurus caduceo, inter hoſtium tela libellus iſte verſari poſsit. Vale.

Lugduni quarto Idus Aprilis. Anno M. D. LIIII.

ALEXANDRI HEGII, MAGNI ILLIVS D. ERASMI ROterodami quondam præceptoris, de vtilitate Græcæ linguæ ὁμοιοτέλευτα.

QVisquis Grammaticam vis discere, discito Græcé.
Vt rectè scribas non prauè, discito Græcé.
Si Græcè nescis, corrumpis nomina rerum.
Si Græcè nescis, malè scribis nomina rerum.
Si Græcè nescis, malè profers nomina rerum.
Lingua Pelasga vetat vitiosos scribere versus.
Lectio quem Plinij delectat, discito Græcé.
Síque libros sacros vis discere, discito Græcé.
Hieronymum vt teneas, vigilans tu discito Græcé.
Ne versus scribas vitiosos, discito Græcé.
Argumentari quisquis vis, discito Græcé.
Quisquis Rhetoricen vis discere, discito Græcé.
Scire Mathematicam quisquis vis, discito Græcé.
Artibus es medicis qui captus, discito Græcé:
Morbis nam cunctis sunt indita nomina Græca.
Argolicum nomen cunctis liquet esse figuris.
Artes ingenuæ Graio sermone loquuntur,
Non alio, quibus haud nomen dat lingua Latina.
Ad summam, doctis debentur singula Græcis.

AD LECTOREM.

MONENDVS es, Lector candide, in Clenardi Institutionibus pleraque subobscura inueniri: quæ tamen iis sunt facillima, qui fideli memoria quæ iisdem de rebus alibi dicta sunt, retinent. Nos verò vt rudiorum nondum satis confirmatam memoriam aliquomodo reficeremus, plerunque ad loci vnius faciliorem intelligentiam, alium atq; alium adducimus: in quo citando, paginæ, ac versus seu lineæ vocabulis, ne Lectori tædium ob frequentiã parerent, ferè semper omissis vel potiùs suppressis, solis arithmeticis notis vtimur: prioritaque numerus paginam, alter paginæ versum designat.

TIT-

TITVLI AC PRÆCIPVA CAPITA

eorum quæ hoc libro continentur, quò faciliùs quicquid ex eis quæratur, discretis possit locis inueniri.

Literarũ figuræ, nomina & potestas pag. 1.
Vocalium & diphthongorum diuisio. 2
Consonantium diuisio & earum inter se affinitas. 3
Nexus & orthographia consonãtiũ. ibid.
Canones pronũtiationis, vbi de Accẽtibus. 5. *De spiritibus* ib. *De Apostropho, atque obiter an consonantes finales dictionis apostrophum passæ, & præpositionum in compositione, trahantur ad præcedentem syllabam, an ad sequentem.* 6
Literarum γ, χ, τ, ϑ, π diuersa pronuntiandi ratio. 7
Orationis partes & earum accidentia. 8
Articulorum præpositiuorum declinatio. 9
Prima nominum parisyllabicorum declinatio in ας & in ης masculinorum. ibid.
De dialectis discursus. 10
De dialectorum proprietatibus generalia præcepta, Atticæ, Ionicæ & Doricæ. 12
Aeolicæ. 13
Varietas dialectorum in nominibus primæ & secundæ. ibidem
Secũda declinatio fœmininorũ in α & η. 14
Paragoge syllabæ φι. ibidem
Apocope in tribus declinationibus. 15
Tertia declinatio masculinorum, fœmin. & cõmunium in ος, & neutrorũ in ον. ibid.
De nominum genere regulæ generales. ibid.
Fœminina in ος tertiæ. 16
Communia in ος tertiæ. ibidem
Varietas dialectorũ in nominib. tertiæ. 17
Quarta declinatio masculinorũ, fœm. & cõmunium in ως, & neutrorum in ων. ibid.
Quarta Atticorum in quibus nominibus sit recepta. ibidem
Quinta declinatio imparisyllabica neutrorum in α, ι, υ, fœmininorum in ω, & variorum generum in ρ, ξ, ϐ, σ, ϕ. 18
Quomodo genitiuũ forment, & cuius generis sint nomina quæ ita declinationis finita in α, ι, υ, ω. 19. *In αρ,* 20. *In ερ, λω, ιρ, ορ.* 21 *In ουω, ιω, ωρ.* 22. *In ξ.* 23. *In αρ, ϛρ, ηϐ.* 24. *In ϐ, ϲρ, ωϐ.* 25. *In ας, αις, αυς, ες.* 26. *In ις, ευς.* 27. *In ης, ις.* 28. *In ος, ως, υς.* 29 *In ως, λς, ρς, ϐς.* 30. *In ϕ.* 31
Accusatiuus quintæ. ibidem
Vocatiuus quintæ. 32
Datiuus pluralis quintæ. ibidem
Breues ε, ο, quomodo producendæ. 33
De nominibus contractis. ibidem
Vbi fiat contractio, & quomodo. 34
Prima declinatio nominũ contractorum. 35 *Secunda.* 36. *Tertia, Quarta, Quinta.* 37
Coniugationes verborum, Prima 38. *Secũda, Tertia, Quarta, Quinta.* 39. *Sexta.* 40
De coniugationum characteristicis. ibid.
Quare coniugationes dicãtur barytonæ, ac quid sit βαρύτονον, & quid syllabicus accentus. 41
De barytonorum formationibus tractatus haud pœnitẽdus: vbi summatim agitur de Augmento. 41. *Characteristica.* ibid. *Penultima.* 42. *Terminatione, de qua primùm præcepta quædã generalia ponuntur* ib. *deinde tres figuræ, vna de primarijs terminationibus vniuscuiusque tẽporis, Altera de terminationibus personarum ductarum à primarijs, Tertia de imperatiuorũ terminationibus.* 43. *Pratereà personarũ formationes adijciuntur.* 44. *Denique præcedentiũ vsus in Inuestigatione thematis, verborúmque inflectione, ac informatione reliquorum modorum ab indicatiuo.* ibidem
De futuri primi formatione. 45
Quæ verba quartæ sequãtur secundam, & quæ tertiam, & quæ vtramque. 46
Paradeigma actiui barytoni. 47
De augmento syllabico & temporali. 48
De augmento verborum compositorum. 49.
De dialectorum varietate in infinitiuorum terminationibus, & de his figura. 59
Participia Græca quo Latinè reddãtur. 60
Paradeigma passiui barytoni. 61
A primis personis in μαι & μλν secundarũ & tertiarum singularium deductio secundum idiomata, ac de his figura. ibid.
Perfecti passiui formatio per singulas coniugationes. 62
Formatio tertiæ pluralis à tertia singulari in ται vel το, Ionicè & poëticè. 66
Imperatiui passiui formatio, eiúsque in dialectis varietas. 68
Verbum medium, & cur ita dicatur, atque in vocem mediam annotatiunculæ. 71
Perfecti medij formatio. 72
Vtriusque aoristi ac vtriusque futuri medij formatio. 73
De futuro primo quintæ cõiugationis. ibid.
De verbis circunflexis. 76
Vnde & quomodo fiant verba circunflexa, & quid proprium, quidque cum barytonis habeant commune. ibidem
Verborũ circunflexorũ cõiugatio prima. 78. *Secunda.* 81 *Tertia.* 84
Annotationes in circunflexa. 87
Quæ circunflexa retineant characteristi-

cas ε, α & o in futuro, & quæ mutent in η & ω. 90
Verba in έω, άω όω, ίζω, άζω, αττω, αίρω, ύνω, ύω & εύω fieri à nominibus. ibid.
Verborũ in μι deductio, figuratiuæ, reduplicatio, & quæ tẽpora in illis cõsiderãda. 92
Verborũ in μι formationes breuissimæ. 94
Verborum in μι coniugatio prima 95. Secunda 97. Tertia 99. Quarta. 102
Annotationes in verba in μι. ibid.
Mira poëtarum in reduplicationis varietate licentia. 103
Passiua in μι characteristicã producẽtia. ib.
De pronominibus. 110
De pronominibus secãdũ varias dialectos. 112
De articulis & eorum vsu ac officio. 114
Dialectorum varietas in articulis. 115
De partibus indeclinabilibus. 116
Annotationes in nomina, videlicet in Adiectiua 118. Numeralia 120. Gradus cõparationis 121. Comparationes irregulares 122. Verbalia à perfecto passiuo 126. à præterito medio & à verbis in εύω 127. Patronymica, possessiua, diminutiua & denominatiua ibid. In declinationes simplices 129. In contractiones 131. Poëtarum licentia in nominibus contrahendis 133. Nomina heteroclita 134. Poëtarum licentia in declinandis nominibus. 137
Annotationes in verba, vbi hæc insunt præcipuè: Quæ sint cognata tempora. 138
De augmento verborum pleraque scitu digna, à pag. 139. vsque ad 144
De indicatiui perfecto 144. De plus quàm perfecto 146. De aoristo primo 147. De aoristo secũdo 148. De futuro 149. De imperatiuo 150. De optat. & subiunct. 151. De indicatiuo vocis passiuæ ibi. De perfecto & aoristo pri. 152. De optat. et subiunctiuo vocis passiuæ 153. De præterito medio. ibid. De futuro secũdo medio. 154
Notanda de Atticorum cõtractionibus seu synalœphe. 155
Anomala in μι 157. De εἰμὶ, quod est sum. ib. De εἶμι, quod est eo 158. De ἵημι, quod est mitto 160. De εἴημι, quod est cõcupisco 162. De ἧμαι, quod est sedeo 163. De κεῖμαι, quod est iaceo ib. De ἴσημι, quod est cognosco ibid. De φημὶ, quod est dico 164
Annotatiunculæ in verba in μι 165
INVESTIGATIO Thematis, quæ hæc ferè complectitur: Verba quæ vltra imperfectum non coniugãtur ibid. & 167
Tempora ducta ab ἄγω. 167
Ἄγνυμι, quod sumit tẽpora ab ἄγω: sic alia finita in γνύω aut γνῦμι à γω. 168
Tempora quædam ab ἄδω. ibid.
Αἰδέομαι ab αἰδέομαι: sic alia in άνω & άρομαι, vt ex έω & έομαι 170
Ἀλίσκομαι ab ἁλόω & ἅλωμι 171
De augmenti in quibusdam compositis varietate. ibidem
Ἀμφιέννυμι ab ἀμφιέω: sic reliqua in νύω vel νυμι ab ω, reiiciendo νυ, quæcunque præcedat vocalis. 172
Tempora quædam ab ἀνοίγω. 175
Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι ab ἀπόλλω & ἀπολέω. 176
Ἀπέσκλικα, ἀπεσκλίκης, ἀπεσκλικέναι & ἀπεσκλίκη. ibid.
Ἀρέσκω ab ἀρέω sic alia in σκω & σκομαι tanquem ω & ομαι. ibid.
Αὔζω ab αὐξέω: sic innumera barytona, à circunflexu. 178
Ἀπόκρη ab ἀποκρίνω. 180
Ἀφίει, ἀφίει & ἠφείθην ab ἀφίημι ibid.
Ἄφυκλος à φεύγω vt πέφυκλαι à τεύχω ib.
Appẽdix: vbi agitur de Ἄγαμαι, quod sumit tempora ab ἀγάζω vel ἀγάω. ibid.
Ἀγορεύω ab ἔρω, ἐρέω & ῥέω ῥῶ. 181
Ἀγάομαι ab ἀνανέω. ibid.
Αἱρέω & αἱρέομαι ab ἕλω & ἕλομαι. ibid.
Tempora quædam ab ἄρω. 182
Ἀπαυρέω ab ἀπαύρω. ibid.
Βαίνω à βάω & βᾶμι. ibid.
Βάλλω à βλέω. 183
Βιόω à βίωμι. ibid.
Γαμέω à γάμεω. 184
Verba in έω appetentiã actus significãtia, facta partim à præsenti, partim à futuro aliorum verborum. ibidem
Γίνομαι & γίγνομαι à γενάομαι, γείνω, γείνομαι & γενάω. ibid.
Γιγνώσκω à γνόω & γνῶμι. ibid.
Δάκνω à δήκω. 185
Δεικνύω & δείκνυμι à δείκω. 186
Tempora quædam à δέω. ibid.
Δέομαι à δεέομαι. ibid.
Δεῖ, δέει à δέα: δείσει & ἐδείσησε à δέω. ib.
Δείδω à δεδίσομαι & δεδίσομαι. 187
Catalogus verborũ syncopen passorũ. ibid.
Διδάσκω à διδάχω. 192
Διδέρκω à διδερέω & δίδρημι. ibid.
Appendix: δαΐω vel δαίω à δαέω, δάζω, & δάημι. 193
Ἔγ' ᾦδα pro ἐγὼ οἶδα: ἐγ' ᾧμαι pro ἐγὼ οἶμαι. ibidem
Tempora quædam ab ἔδω. ibidem
Εἶδω ab εἰδέω & εἴδημι. ibidem
Εἶπον & εἶπα qui differant. 194
Ἐκέκραξα à κεκράγα: vbi demõstratur à præterito fieri præsens. ibidem
Ἔρομαι ab ἐρέομαι. 195
Εὐρίσκω ab εὑρέω. ibidem

Ἔχω à σχέω, σχῆμι & ἴσχω. 196
Tempora quædam & verbalia ab ἔω. ibid.
Appendix: ἐλαύνω ab ἐλάω. 198
Ἔρχομαι ab ἐλεύθω. ibid.
Ἦν δ' ἐγὼ & δ' ὅς unde fiant. ibid.
Ἧδα pro ᾔδ. ibid.
Ἥδιλω & ἡδέλιω ab ἥδομαι. ibid.
Θάπτω à τέφω. ibid.
Θέλω vel ἐθέλω à θελέω vel ἐθελέω. 199
Catalogus τῶν δ. πολογουμένων, hoc est eorum quæ dupliciter dici possunt. ibid.
Θρήσχω à θείρω, θράω, τέτρημι & θρέω. ib.
Ἶδμεν pro ἴσμεν Dorice, vt ὀδμὲν pro ὀσμὲν. 200.
Ἵκνεῦμαι ab ἵκομαι. ibid.
Ἵπταμαι à πτάω, πτέω & ἵπτημι. ibid.
Ἵστωρ & ἴστωρ unde formentur. 201
Καθεδοῦμαι à καθέζομαι. 202
Καθήσομαι à κάθημαι. ibid.
Appendix: Tempora quædã à κλέω. ibid.
Κλάζω, à κλάγγω & κλήγω. 203
Κεκίνω à κεκιάνω. ibidem
Λαγχάνω, λαμβάνω, λανθάνω μανθάνω à λήχω, λήβω λήθω, μαθέω. ibid.
Tempora quædam ab εἶμαι. 204
Θα Aeolicè adiectum personis in ς. ibid.
Τε Ionicè abundans. ibidem.
Ὀμύω & ὄμνυμι ab ὀμόω. ibidem.
θ pro δ Doricè. ibidem.
Ὀφείλω & syncope ὄφλω ab ὀφλέω & ὀφλέω. 205
Appendix: ὀλλύω sine ὄλλυμι ab ὄλλω. ibid.
Πάσχω à πήθω & πονέω. ibidem.
Πίπτω à πέπω, πτέω & πεσέω. 206
Πίνω à πόω & πίω. ibid.
Πωθάνομαι à πεύθομαι. ibidem.
Duplex futurum in quarta cõiugatione ξω & σω. ibidem.
Appendix: πίπτω à πέπτω. 208
Ῥέω à ῥεύω, ῥυέω & ῥύημι. ibidem.
ρρ geminum in compositis. ibidem.
Ῥήγνύω & ῥήγνυμι à ῥήγω. 209
Ῥώννύω & ῥώννυμι à ῥώω. ibidem.
Σβεννύω & σβέννυμι à σβέω & σβέννυμι. 210
Σεύω & σεύω à σεύω. ibidem:
Σπένδω à σπείδω. ibidem.
Tempora quædam à σωίνυμι siue ξωίνυμι Atticè ibidem.
σὺ & σὲ quemodo se habeãt in cõpositione ibid. Ité apud poetas ἀὰ 212. κἠ 213 ποτὶ Doricum pro πρὸς 214 ϖ̓ρῶ. ibid.
Appendix: σίω à σύω. ibid.
Quædam tempora à poëtico σωίζω. ibid.
Τέμνω à τμήγω. 215
Τίκτω à τέκω. ibidem
Τιτρώσκω à τρόω. ibidem
Reduplicatio in Barytonis. ibidem
Τρέχω à δραμέω & δρέμω. ibidem
Τρώχω à φύγω. ibidem
Τυγχάνω à τεύχω & τυχέω. ibidem
Ὑπισχνοῦμαι ab ὑποσχέομαι & ὑφίσταμαι. 216
Φᾶναι quid differat à φᾶναι, quod & φῆναι. 217
Φέρω ab οἴω, ἐνέγκω, ἐνέγκω. Φρῶ & φρῆμι. ibidem
Φθάνω à φθάω & φθῆμι. ibidem
Φθίνω à φθίω. ibidem
Φύω à φῦμι. ibidem
Χαίρω à χαρέω. 219
Χάσκω à χαίνω ibidem
Quædam tempora à χέω & ἐκχέω. ibid.
Χρῆ ἀπόχρη, ἔχρην: χρῶ & χρῆναι. ibid.
Ὠθέω ab ὤθω. ibid.
Ὦπαι, Ἔρμᾶν, μέγᾶν. ibidem
Thematis rimandi methodus. 220
Accentuum ratio. ibid,
Syntaxeos ratio. 227

OPVSCVLVM DE PRAXI & vsu præceptorum Grammatices: in quo hæc continentur,

Præfatio, in qua notæ, quibus in eo libello vsi sumus, explicantur. 233
Latina ad verbum interpretatio ac breuissima scholia in Orationẽ Dominicam. 235
In Salutationem Angeli ad sanctissimam Virginem. 236
In Symbolum sanctorum Apostolorũ. ibid.
In benedictionem mensæ & gratiarũ actiones 238
In Argumentum & aliquot versus Tragicocomœdiæ Euripidis, quæ Oreστes dicitur. 239
In Argumentũ carmine iambico scriptum, atque in nonnullos versus comœdiæ Aristophanis: quæ Plutus appellatur. 243
In quædã Hesiodi carmina sumpta ex principio illius opusculi, quod Ἔργα καὶ ἡμέραι inscribitur. 247
In argumentum & paucos versus primi libri Iliados Homeri. 250
In Argumentum tertij Idyllij Theocriti, ac in totum illud Idyllium: in quo quamuis sit breuissimum, tamen totius fermè Doricæ linguæ vsus perspicitur. 253
In primam Strophen, priorémque Antistrophen ac vnũ Epodum prioris Odæ Olympiorũ seu Olympionicerũ Pindari. 260

SPIRITVVM RATIO. 263

Abbreuiationes & literarum perelegantes nexus. 170

MEDITATIONES GRÆcanicæ, quæ quid in genere contineant, & in quem finem & vſum eas conſcripſerit CLENARDVS, ille ipſe Epiſtola nũcupatoria & Præfatione abũdè ac dilucidè demõſtrat, atque pagina 293. verſu 35. ſuum paucis his verbis propoſitũ explicat. Has, inquit, Meditationes in hoc tãtùm cõſcripſimus, vt verborum themata, & caſum nominatiuum grammaticis innixi præceptis, reperiamus. Cæterùm præter hunc ſcopum & alia multa ſcitu digniſſima obiter inſerit: quæ vt facilius inueniãtur, vtq; lectoris vſui ſint magis accommodata, huc veluti in communes quoſdam locos digeſta ſunt.

Conſilium CLENARDI in formandis diſcipulorum Græcæ linguæ ſtudiis. 275. 46, & 276.41, & 277.6.

Vocabulorum ſignificationes vnde, & quomodo inquirendæ. 284.29

De interpretis officio ſeu interpretandi ratione 280.23. & 283.32, & 285.36, & 286.21, 50. & 287.6, & 290.24.

Thema quomodo inquirendũ exẽplis vbiq; demõſtratur: ſed & huius rei formula præſcribitur 281.13, & 314.49. atq; 316.29 ac in verbis compoſitis 279.41, & 288.3

Nominatiuus quoque quo pacto ſit perſcrutandus paſſim oſtẽditur, & præcipuè 279 42. vbi CLENARDVS explicat ordinem quem ipſe ſecutus eſt in quinta nominum declinatione.

De nominibus deriuatis & compoſitis.

Deriuatiua vſitata à primitiuis obſoletis. 316,37

Verbalia ducta à perfecto paſſiuo (de quibus in Inſtitutionibus 126.1.) nullibi nõ excutiuntur in Meditationibus: & maximè 303.22. vbi pluribus agitur de eorum penultima, de accentu finitorum in ος, & quomodo formata à verbis ſextæ nũc accipiant ε, nunc verò minimè. Docetur etiam 314.50, & 316.31. qua ratione inueſtiganda ſint themata verborum é quibus verbalia ducuntur, etiamſi themata illa obſoleta fuerint.

Verbalia in μος à futuro primo actiuo 296 16

In μη ab eodem futuro. 319.37

In η ab aoriſto ſecundo cum eiuſdẽ & characteriſtica & penultima. 284.25, & 294.15

In μος à ſecunda perſona præteriti paſſiui. 310.3

In αος ab eodem aoriſto. 313.27

In ος & η à præterito medio, ſiue à præſenti conuerſa penultima ε in α. 280.46

In αλὴ & ἄλαγος à βάλλω & eius compoſitis. 294.14

In ἀγὴ & ἄγω & ab eo compoſitis. 281.3

Denominatiua ſubſtantiua in ότης ὁτητος, ab adiectiuis in ος. 278.24

In ὰς, ἄτος, ab ὸς ὄ. 313.35

In εια, ἐιας, ab ὴς, ἐους. 292.24

In ια, ἰας, à nominatiuis & genitiuis in ος. 282.25, & 285,26. & 289,27

In ὐτα ab adiectiuorum nominatiuis & genitiuis in ος: ſed cum ſyncope literarum ε & ι ſi ducantur ab ων, ονος, 302.44

In νεια à nomine νέος, præſidio præpoſitionum. 301.25

Adiectiua in ώδης, ώδους à nominatiuis ſecundæ & tertiæ declinationis, & à genitiuis quintæ. 292.42

In αῖος à ſubſtantiuis in α vel η. 308.31

Adiectiua formata adminiculo præpoſitionum 288.7. Itẽ ſentiendum de α, ευ, & ους de quibus 285. 25, & 292 .54, & 296 1,9,30. & 298.14

Compoſita è χάλλος mutare ο in ι, licet huic ſimilia illud ſeruent. 306.7

ὑπὸ & πρὸς in nominibus quorum compoſitionem ingrediuntur ſæpenumero eſſe contraria. 311.40

Compoſita ex ἄγος mutare α in η, 300 10. & 314.16

De verbis deriuatis & compoſitis.

Finita in ἰζω, ἀζω & ὠζω à primitiuis in ἰω, ἀω & ὠω. 316.36

In εὐω à nominibus: & quomodo vſurpentur. 311,16

in ἴζω & ἴζομαι paſſim à quonis deduci. 294.22

In ὁω à nominibus in ος. 302.33

In ὐνω ab adiectiuis in ὺς. 306.14

Verba cẽpoſita cũ caſu præpoſitionis 278.16

ὀν in compoſitis facere ad auxeſim. 293.7

ἀντὶ in compoſitione ſignificare obiter quid fieri 299.52

De articulis.

Articuli præpoſitiui vſus. 277.17, & 20

Articulis Græcorum quid Latinè reſpondeat. 279.9

Quid inter articulum alicuius dictionis & ipſam dictionem ſoleat collocari. 277.35

Articulus iunctus infinitiuo nominis gerẽdij aut ſupini vicem gerenti, 279,6, & 34. & 299.31

Articulus præpoſitioni iunctus quomodo reddendus 280.30, 284.15, & 285.14

Aduerbium cum articulo quomodo reddẽdum. 281.51. & 291.13

De

De pronominibus.

Genitiuos trium pronominum primitiuorum actiuè & possessiuè capi. 276.32. & 281.32.

De verbis.

Eadem significatio in voce eiusdem verbi actiua & passiua. 286.22.

Passiua actiuè capi. 282.10.

Passiua Græcorum crebrò reddi per neutra Latinorum & contrà: vbi docetur, partium orationis accidentia non semper Latinis cõuenire cũ Græcis. 278.5.

Deponentia à passiuis quî discernantur 283.23.

Tempora deponẽtium & communium quomodo excutiẽda, & à qua voce sumãtur. 289.35.40.

Verba passiua cum datiuo. 302.39.

Imperfectum pro presenti. 281.9.

Imperfectũ per solet aut cõsueuit redditũ. 297.49.

De aoristorum significatione & usu 290.21.

Infinitiuus per optatiuum redditus. 290.21.

Ἔχω cum genitiuo & aduerbio. 315.34.

Constructio & interpretatio verbi μέλλω. 291.50.

Verbum substantiuum intellectum 287.54.

De participiis.

Participia Græcorum, quibus Latini destituũtur quomodo interpretanda. 297.32. & 281.44. & 291.40. & 297.22.

De partibus indeclinabilibus.

Partes orationis indeclinabiles quomodo discẽdæ. 277.29.

Præpositiones vbi & quomodo examinandæ. 277.53.

Ἐξ & ἐκ qui differant. 277.51.

Præpositioni πρός adiuncta. 278.28.

πρός pro præt. 282.22.

Aduerbia in ᾳ aut η. 282.3.

Aduerbia per præpositionem reddi. 289,50.

Adiectiua neutra aduerbiascere. 291.18.

Ἕνεκα vel χάριν crebrò in genitiuis intelligi. 315.35.

μὲν & δὲ in diuisionibus. 284.5.

Post μὲν poni aliam coniunctionem. 289.5.

καὶ abundans. 287.51.

πε adiectio syllabica. 277.27.

De dictionibus encliticis & earum accentu. 276.35, & 280.8, & 287.43.

LIBELLVS De thematis verborum & participiorum inuestigandi ratione. 321.

IN SEQVENTEM VERBORVM SINGVLARIVM INDICEM PRAEFATIO.

PLERIQVE hodie ab honesto & nunquã satis laudato Græcarum literarum studio, maximè verò à non minùs iucunda quàm vtili poëtarũ lectione deterrẽtur, nescio qua difficultate quam in thematis inuestigãdi ratione inesse animo ac mẽte conceperunt. quòd scilicet infinita penè vocabula legẽdis authoribus occurrant, quæ nullis vel amplissimis dictionariis comprehensa inueniantur: idque primùm ob nimiam Græcorũ lasciuiã in dictionibus vel variè cõponendis, vel ex aliis atque aliis deducẽdis: vt nomina cõparatiua, superlatiua, verbalia, patronymica possessiua, diminutiua & denominatiua: ac innumerabilia verba in ἑω, ἀω, ὁω, ἀζω, ἰζω, αἰνω, ὑνω, ὑω, ασω, & ἑυω àquibusuis nominibus passim facta: infinita etiam aduerbia loci & qualitatis variè deducta: quibus omnibus de nouo formãdis finis præscribi potest nullus. Deinde ob dialectorũ varietatẽ, poëticósque tropos, varias figuras atque literarũ mutationes, quibus efficitur, vt vna atque eadem dictio sui dissimilis plerũque videatur. Præterea ob tot verba anomala. nã non rarò eiusdẽ verbi themata sunt vel omnino diuersa, vel certè non parũ variantia: quorum quædam sunt vsitata, lexicísque ferè continentur: alia verò obsoleuerunt, licèt tẽpora ab illis formata nunquã nõ sint obuia. Quanuis hæc vera esse, veluti sunt, fatear: non sunt tamen tãti, ob quæ studiosi adolescentes vel minimo amplissimorũ illorum Græcæ literaturæ commodorum fructu se priuare aut spoliare debeant. licèt enim cõposita & deriuata quotidie innouentur & augescant, quædã tamen in iis deducẽdis analogia seruatur, vt vel paucis cognitis, reliqua omnia sint facillima. Idiomatũquoque ac figurarum diuersitas, nihil lectorẽ est remoratura, si se paululũ legendis examinandísque poëtis exercuerit: ad quod exequendũ, illum Praxis nostra nõ parũ iuuare po-

terit. Tempora verò à verbis anomalis deducta ſunt pauciſſima, breuibúſque finibus comprehenſa. Vix enim ſimplex vllum ex eorum genere offendes, cuius in hoc libro non fiat aliqua mentio. compoſitionis quoque, ac omnimodæ formationis deriuatorum, nec non varietatis dialectorum, atque mutationis literarum vſum ac rationem multis tum regulis tum exemplis toto hoc opere conati ſumus demóſtrare, vt nihil in thematum inueſtigatione lectorẽ remorari queat, ſi modò in eorũ quæ de his rebus hoc in libro dicta ſunt & retentione & imitatione aliquam ſolertiam adhibere nõ recuſet. Vt autem irregularium & aliorũ verborum tempora rudioribus indagatu difficilia, & pleraque exempla dictionum huiuſmodi variè compoſitarum, deriuatarum & dialectis tropóue aliquo inuerſarum, ad manum & in promptu lector habeat, ex iis copioſiſſimum hunc *Indicem* confecimus: cuius vſum multiplicem, & præcipuè in thematis inueſtigatione, experientur ij, qui præceptoris ope deſtituti, proprio Marte ac mutis, vt aiunt, magiſtris linguam Græcã ediſcere rectis ſtudiis contendunt. Eum porrò hac ſecunda editione non ſolùm locupletauimus variis id genus dictionibus, quas nunc multò plures quàm in priori cùm ob annexas CLENARDI Meditationes, tum ob adiectum de thematis inueſtigatione libellum, ac prætereà ob varia exẽpla que diuerſis in locis maioris elucidationis gratia Scholiis noſtris inſeruimus, volumen hoc continet: ſed ea ratione conſcripſimus, vt non *Indicis* tantùm ſingularium verborum partes ſit ſubiturus, ſed & breuiſſimo ac vtiliſſimo, ni fallor, compendio ſit ob oculos propoſiturus id ferè omne (dictionis interpretationem excipio) quod ex eo vocabulo in loco citato poteſt colligi. Nam vnicuique dictioni, ſuum thema, quod tyronibus eſſet inueſtigatu difficile, appoſuimus: vocabulo autem deriuato literam *d.* ac deriuati primitiuum: compoſito, cuius compoſitio eſt ſubobſcura, literam *c.* ac vocabuli compoſiti partes: ei verò quod dialecto, aut poëtica licentia, aliáue figura inuerſum eſt, aut quod ἀνωμαλίαν quandam cõtinet, illam dictionem, qua communis lingua vtitur, aut quæ eius analogiam ſeruet, inſerta ea litera quæ huiuſmodi dialectum aut figuram anomaliámue indicet: nempe A. idioma Atticum, *I.* Ionicum, D Doricum, Æ. Æolicum, B. Bœoticum, *p.* poëticum tropum, vel duas pluresue linguarum proprietates vni vocabulo attributas, *à.* ἀνωμαλίαν, & f. reliquas in genere figuras quæ ex loco citato erunt colligendæ: ſed & communi huiuſmodi dictioni, quæ inuerſæ apponitur, eius thema inſuper, quum res ita poſtulat, annectitur. Quũ autem vocabulum ſecundo aut tertio loco poſitum (ſiue illud primitiuum fuerit, ſiue thema, ſiue dictio communi analogia formata) idem habuerit cum eo cui reſpondet, quódque prima ſede collocatur, initium, plerunque (ne *Index* in volumen excreſcat) è communi illo initio ſcribitur in poſterioribus locis vnum aut alterum ſolùm elemẽtum terminationi variæ adhærens, præfixa pro reliquis principalibus ac primoribus literis hac nota - quæ dictionem prima ſui parte truncatam demonſtrat, & quod in ea deeſt è dictione priore loco poſita ſupplendum. Contra ſi contingat vt finis ſiue terminatio poſterioris dictionis ſit eadem cum priori, è communi illo fine apponitur in poſteriori vna aut altera tantùm litera cum pũctuli nota, quæ illam poſtrema ſui parte mancam ſignificet, & quod in ea deſideratur è priori mutuandum. Prætereà quum duæ aut plures dictiones ad idem thema vel ad idem primitiuum referendæ, ſeſe conſequuntur, poſterioribus thema non annectitur: neque etiam primitiuum, ſed tãtùm litera *d.* quæ vocabulum cui adhæret deriuatiuum eſſe deſignat. Mirabitur autem fortaſsè quiſpiam, quòd & in hoc *Indice* & paſſim, toto opere videat adduci alicuius tẽporis non ſemper primam perſonam ſingularem, ſed nunc hanc nunc illam cuiuſuis numeri, quamuis non rarò ea in re, propter quam adducitur, eadem ſit & reliquarum omnium ratio. verùm iſtud ideò factum eſt, quòd ſatis conſtet huiuſmodi perſonam apud probatum aliquem authorem inueniri. quod cùm ita ſe habeat, non video cur ea potiùs quàm prima ſingularis non debeat proponi, cùm ex ea reliquas non minùs quàm ex prima liceat colligere. Quod ad numeros huius Indicis attinet, primus ſemper libri paginam, alter verò ac ſequentes, ſi diaſtole tantùm ſeparentur, paginæ, citatæ verſum deſignant, præterquam in Praxi, vbi parem numerum ex paginæ adductæ vtroque margine referunt: qui & ipſe interiori ſimili in contextu aut Scholiis poſito reſpondet. Cæterùm vocabulis, in quæ erratum inter imprimendum inciderat, hîc aſteriſcus præfixus eſt.

Notæ ac literæ, quæ Indici ſequenti inſeruntur, quid deſignent.

d.

c.

A. I. D. Æ. B. *p.* *à. f.*

Notæ arithmeticæ.

*

A in com-

A *in compositione pagina 126. versu 33. & rursus pag. 296. ver. 1. & 9.* 250.1
ἀ *in numeris* 115.20
ἀ D. ἁ
ἄαδε p. ἥδε, ἀδέω 356.30
ἀάθλιω p. ἄθλιω, ἄω 169.1
ἄαστυ p. ἧστυ, ἄτω 168.41
ἀαστυμίω p. ἠς. 168.42
ἀάθην p. ἄωθην 168.42
ἄᾶται, ἀάομαι ᾶμαι 335.28
ἄαται, ἄαμαι 104.20
Α'ᾶα D. Α'ᾶς 130.24
ἀβάκηΣαν, Ι. ἠβάκηΣαν, ἀβακέω 377.22
ἀβάλε c. ἀβάλε 183.19
ἄββαλε p. ἀνέβαλε, ἀναβαλλω 212. 31
ἀβάσαι, ἀβάζω 374.19
Α'βιος c. ἀβίος 296.21
ἀβλόξ, ἀβλοέω 335.1
ἀβόλησαν I. ἠβόλησαν, ἀβολέω 377.22
ἀβράκηΣαν I. ἠβράκησαν, ἀβραχίω 377.23
ἀβράξας, -άχω 372.25
ἄβραχε I. ἤβραχε 351.15
ἀβριάγεται, χομαι 229.18
ἀβρίξαι, ἀβρίζω 373.19
ἀβρωπῆσαι, -τέω 377.29
Α'γάϊας I. ἀγαϊὼν A. ἀγαὼν, ἄγω 168.8
ἄγαγε A. ἄγε, ἄγω 167.24
ἀγαγεῖν A. ἄγειν ibidem
ἀγαγέδς A. ἀγέδς 361.38
ἀγάγοιμι A. ἄγοιμι 167.24
ἄγαγον D. ἄγαγε A. ἄγε 168. 7
ἀγάγω A. ἄγω 167.24
ἀγαγὼν A. ἀγὰν 167.25
ἀγαθωθεὶς, -ίνω 392.1
ἀγαθωτέρ 382.45
ἀγαθώτατος d. ἀγαθὸς 122. 20. & 124.3
ἀγαλμα d. ἄλλω 307.52
ἄγαμαι d. ἀγάω ὦ 180.39
ἀγαπῶμι A. ἀγαπῶμι, ἀγαπάω ὦ 92.1
ἀγαπωμένη, ἀγαπάομαι ἀγαπῶμαι 335.49
ἄγασαι, ἄγαμαι 180.39
ἀγασαίμιω 180.42
ἀγάσαιτο ibidem
ἀγασάμενος 180.43
ἀγάΣαντο I. ἠγ. 180.42
ἀγάστεδς 180.43
ἀγαθεὶη 181.1
ἀγαθεὶς 181.2
ἀγάσομαι 180.40
ἀγαστάμενος p. ἀγαστέμενος 180.43
ἀγάΣαμαι 180.39
ἀγελία d. ἄγελος 282.26
ἀγελλόντων A. ἀγελλέτωσαν, ἀγέλλω 151.1
ἄγελος d. λλω 236.31
ἄγε D. ἦγε, ἄγω 258.25
ἀγείοχε B. ἀγή. 145.28
ἀγελαχοῦσα, -χέω 333.31
ἀγέμεν I. ἀγεῖν 168.1
ἄγεν D. ἀγᾶν ibidem
ἄγεο I. ἄγε 168.2
ἀγέομενει p. ἀγέμ. 168.3
ἀγεόμενος p. ἀγόμ. ibidem
ἀγερθεὶς, ἀγείρομαι 189.36
ἄγερθεν B. ἠγέρθΣαν 189. 35
ἀγέρθη I. ἠγέρθη 189.34
ἀγερθήσομαι 189.36
ἀγέρετο I. ἠγέρετο 189.38
ἀγεροπεῖ-, -πεύω 334.43
ἀγερρώσατο I. ἠγερώσατο, ἀγερρόομαι 379.12
ἄγευ p. ἄγε, ἄγω 168.1
ἀγεσκε I. ἦγε 167.37
ἀγηγέΣλαι I. ἠγερμένει εἶσι, ἀγείρω 145.19
ἀγήγερκα A. ἤγερκα 13. & 147.39 144.
ἀγήγερμαι A. ἤγερ. ibidem
ἀγήλαι, ἀγάλλω 380.30
ἀγήλας 380.31
ἀγήλω 380.30
ἀγλιώρ c. ἄγαν ἀνὴρ 16 248.
ἀγήοχα A. ἤγεχα, ἄγω 26. & 167.23 144.
ἀγία d. ἅγιος 118.9
ἀγιάζω d. 235.8
ἀγίη I. ἁγία 119.18
ἄγιον d. ἅγιος 118.9
ἀγκυλέω p. ἀνακ. 121.15
ἄγκελος p. ἀνάκελος, ἀνακκλέω 203.13
ἄγκιμμαι p. ἀνάκ. 50.27
ἄγκιστος p. ἀνάκ. 212.21
ἀγκίνας p. ἀνακκλίνας, ἀνακκλίνω 212.16
ἀγκομίζω p. ἀνακ. 50.27
ἀγκονέω d. ἄγκων 212.22
ἀγκοντὰς, ἀγκοντίδος d. ibidē
ἄγκυλος f. ἀνάκυλος. 212.21
ἄγκυρες f. ἀνάκυρες 212.22
ἀγκόχασι Macedonicè pro ἐνηνόχασι, φέρω 218.9
ἀγκρίνω p. ἀνακρίνω 212.19
ἀγκρύομαι p. ἀνακ. 212.20
ἀγνήκαμες p. ἠγνοήκαμεν, ἀγνοέω 190.52
ἀγνόησε, ἀγνοίω 190.54
ἀγνόεω c. ἀνοέω 142.19
ἀγνοίμφος, -οέομαι 333.48
ἄγνυμι d. ἄγω 186.23
ἀγνώστησκε I. ἠγνόησε, ἀγνοίω 142.18 189.48
ἀγοίατ I. ἄγοιντο, ἄγω 331 36
ἄγον D. ἦγον 167.36
ἀγορεύαδς p. ἀγορᾶδς, ἀγορεύομαι 92.27
ἀγόρευον I. ἠγ.-εύω 181.4
ἀγριαίνομαι d. ἄγριος 298.27
ἀγριαίνω ibidem
ἀγρίαμπλος f. πλος 17.8
ἀγρόμενος f. ἀγλρόμ. 191.1
ἀγχαλάξω p. ἀναχ. 212.23
ἀγχιβέβαχε D. ἀγχιβέβηκε, ἀγχιβαίνω 401.16
ἀγχισχῶν, ἀγχισχέω 333.2
ἄγχου, ἄγχομαι 329.32
ἀγωγὼ d. ἄγω 281.4
ἀγωνίσατ I. ἠγωνισμένοι εἰσὶ, ἀγωνίζομαι 388.43
ἀγώνιος d. ἀγὼν 302.30
ἀγωνιεῦμαι D. ἀγωνίσομαι, ἀγωνίζομαι 150.26
ἀγωνίῦμαι A. 149.32
Α''δικρυ d. κρυς 119.5
ἀδάμαστος c. ἀδαμάστος 303.32
ἀδαζῆσαι, -ξέω 377.29
ἀδδυκότες p. ἀνδυ. 191.3
ἄδε I. ἧδε, ἄδω 170.5
ἀδεῖν, ἄδω 170.6
ἄδηλος c. ἀδῆλος 247.13
ἀδήσῃς, ἀνδάνω ἀ. 170.8
ἄδον I. ἧδον, ἄδω 170.56
ἄδον D. ἦδον, ἄδω 49.27
Α'δραστίνη d. -τος 128.10
ἀδὼν, ἄδω 170.6
Α''ει, ἄημι 104.23
ἀείδιο I. δω, -δομαι 331. 20
ἀϊζάων, ἀϊζάω 329.2
ἀϊδαλέων I. -ῶν-έω 336.18
ἄϊδεκα I. ἤδεκα, ἀείρω 381.28
ἀείρας 381.33
ἀεὶς, ἄϊμι 104.23
ἄϊπι, ἄημι 104.22
ἀεράων, ἀεράω 329.2
ἀερᾶδς p. ἀερᾶδς, ἀεράομαι 337.20
ἀεράων, ἀεράω 329.2
ἄεξε p. νῦξε, αὔξω 178.45
ἀέξετ p. νῦξετ 178.46
ἀεξηθεὶς p. αὐξηθεὶς 178.47
ἀέξητο p. αὐξήτο 178.46
ἀέξομαι p. αὔξομαι ibidem
ἀέξω p. αὔξω 178.45
ἄεργος c. ἀέργος 296.11
ἀερθεὶς, ἀερθέντος, ἀείρομαι 189.48
ἄερθεν B. ἠέρθΣαν 189.46
ἀέρθιω I. ἠέρθιω 189.47
ἀερθὼ 189.48
ἀεσσαποτάομαι c. ἀὴρ ἀέρος, ποτάομαι 240.42
ἄερον I. ἤερον, ἀείρω 355.24
ἄεσσε I. ἧεσαι, ἀέω 90.51
ἄεσαι, ἀέω 91.1
ἄεπε, ἄω 328.53
Α''ζεο I. ἄζῃ, ἄζομαι 331.21
Α''η, ἄημι 104.22
ἀνιΐζόμιω, -ίζομαι 139.16
Α'νδία d. ἀνδὼς 287.2
ἀήθεστον, ἀηθέστω 139.15
ἀήμενω D. ἀλιῶαι, ἄημι 104.19
ἄημι d. ἀέω 104.17
ἄησι, ἄημι 104.21
ἄηπ 104.19
ἄηπτ 104.18
Α'θάναος, c. ἀθάν 248.41
ἄθεε d. ἄθεος 116.27
Α'θίωᾶ f. Α'θηνᾶα 129.17
Α'θιώαζε d. Α'θίωαι 116.24
Α'θηνᾶς f. -ναας 129.17
Α'θιώησι d. Α'θίωαι 116.21
Α'θὼ &. Α'θαν 129.29
Αἰ Di. εἰ 13.8
Αἴα p. Αἴαν 32.23
Αἰακίδης d. Αἰακός 127.41
Αἴαν p. Αἴαντος 27.6
Αἴαν, Αἴας 32.6
Αἰάντεσι p. Αἴασι 33.19
Αἰάντεσι p. Αἴασι 33.16
Αἴασι, Αἴας 33.5
αἰγοκερεὺς p. -ρως 137.18
αἰγόκερω ibidem
αἰγώκερως 137.17
αἰγοκέρωτος ibidem
αἰδέομαι d. ἄϊδος 253.90
αἰδήσθετ B. ἠδέσθΣαν, αἰδέομαι 189.48
αἰδέσθητι 91.2

αἴδεσαι 91.3. αἰδήσομαι 91.4
αἰδοιέστερος A. αἰδοιότερος d. αἰδοῖος 124.21
αἰδόμενος, αἰδέομαι 356.47
αἰδῶ f. αἰδοα, αἰδῶς 37.37
Αἰθιοπὶ ἀ.-ῆπα, -ήτης 130.35
αἰθὴρ c. ἀεὶ θέω 248.52
αἶκε D. εἴκε 13.6 & 256.80
αἴκε D. εἶκε 13.7
αἶκεν D. εἶκεν ibidem
αἰνοτέτοι ἀ.-πε της 130.35
Αἰνιάδης d. Αἰνείας 127.45
αἰνιγη p. αἰνέη, -νέω 336.37
Αἰνιῆς I. Αἰνείας 13.53
αἴνημι d. αἰνέω 103.18
αἰνήσαμα p. αἰνήσαιμι 91.40
αἰΐξαντες, αἰΐσσω 372.55
αἰΐξασα ibid. αἰΐζω 372.31
αἰόλημο I. ἠό.-λέομαι 396.15
αἴσιον, αἴσα 139.15
αἰπόλος f. αἰγοπόλος 253.4
αἴρας f. ἀείρ. ἀείρω 381.33
αἱρεθεὶς, αἱρέομαι ἀ. 181.54
αἱρεθέωσι I.-θῶσι ibidem 18
αἱρέθη I. ἡρέθη 181.53
αἱρεθήσομαι 182.1
αἱρεθῶ 181.53
* αἱρήκεε I. ἡρήκει 181.30
αἱρήσῃς 181.29
αἱρήσομαι 181.29. & 47
αἱρήσω 181.29
αἰσθάνεται, -νομαι 304.41
αἰσθεὸς 170.23
αἰσθηθεισα d 301.21
αἰσθήση 170.20
αἰσθήσομαι 170.12
αἰσθησόμενος 170.20
αἰσθοίμιλω, οιο, οιῶ 170.22
αἰσθόμενος 170.23
αἰσθωμαι 170 22
αἰσθωνται 170.23
αἶψιστος d. αἰψηὸς 122.24
αἰψίων d. ibidem
αἰῳροπόδη, -πέω 333.2
αἰῳωτᾶιλυ, -νομαι 391.56
αἰῳωτὸς d. -ύνομαι 310.23
αἰτέω d. αἴτης 251.26
αἰτιαπικολογύμθμα, αἰτιακολογέομαι 334.15
αἰτιώοτο p. ἠτιῶτο, αἰτιάομαι 92.39
αἰψηεχ f. λαιψηεχ 200.13
αἰψηρὸς f. λαιψηρὸς ibid.
αἰώνιος d. αἰὼν 128.51
Α'κατηκῶσα, -νέω 333.31
ἀκάκητα ἀ.-ῆτα 224.41
ἀκαχήσεται, -θήσομαι 333.40
ἀκέσασθαι, ἀκέζω 374.46
ἀκεχήαται I. ηκάχιλο, ἀκέχημαι 104.5
ἀκεχέδαται I. ηκέσμθοι εἰσί, ἀκέζομαι 338.49
ἀκεχεάτο p. ηκέχιλο, ἀκέχημαι 104.5
ἀκέχημαι d. ἀχέω 103.48
ἀκεκήμθμος, -νμαι 191.6
ἀκεχήσατο p. ηχήσατο, ἀχέομαι 378.8
ἀκέχμθμος f. ἀκεχήμθμος, ἀκέχημαι 191.5
ἀκεχμθμος f. ἀκεχήμθμος ἀκεχέω 191.7
ἀκέχοιτο p. ἄχοιτο, ἀχέω 356.33
ἀκεχὼν p. ἀχὼν, ἀχέω ibid.
ἀκέτητες d. κεντέω 261.30
ἀκέυσα, ἀκέω 336.18
ἀκέσαι, ἀκέω 91.6
ἀκέσασθ 91.5
ἀκέσομαι 91.4. ἀκέων 336.
ἀκήκοα A. ἤκυα, ἀκύω 74. 14. & 144.20
ἀκηκοέ(αν A. ηκύϊσ. 146.27
ἀκήζατο I. ηκ. ἀκήσατο 373.6
ἀκηχάτο I. ηκάχιλο, ἀκάχημαι 104.4
ἀκηχέδαται p. ηκεσμθοι εἰσί, ἀχέζομαι 388.48
ἀκίητος c. ἀκαητὸς 307.1
ἀκμαῖος d. ἀκμὴ 308.32
ἀκμαιότερος d. μαῖος ibid.
ἀκοὴ d. ἀκύω 300.42
ἀκούσομαι, ἀκύομαι 355.37
ἀκόλαστος d. κολαζω 240. 45
ἀκολυθείω, -θέω 290.5
ἀκούμαι, ἀκύομαι 56.6
ἀκυέμθω I. ὠύ.-ύω 331.6
ἄκυκα D. ἤκυκα 399.36
ἀκυτὸς d. ἀκύω 126.13
ἀκυλιεῖς A. ἰσῄς, -ίζω 150.19
ἀκοοδ, ἀκούω 56.6
ἀκρασίᾳ d. κεκράννυμι 309. 28
ἀκρατέσαλος A. ἀκρατόπειρος d. ἄκρατος 124.22
ἀκρατέτερος A. -ότερος d. ἄκρατος 124.21
ἀκροπάτατος I. ἄκρα 124.22
ἀκριβόω d. ἀκριβὴς 142.22
ἀκρισία d. κρίνω 126.8
ἀκρόασις d. κροάομαι 300.45
ἀκτίμων d. κτίομαι 296 16.19
ἀκτὴς d. ἄγω 249.74
ἄκυον c. ἀ ἐκυὸν 223.13
Α'λαζονίστατος d -ζών 124. 14
ἀλαθεὶς, ἀλάλημαι 104.2
ἀλαλήμενος, μαι 103.49
ἀλάλημι d. ἀλάω 103 44
ἀλάλησαι, -λημαι 103.49
ἀλαλκέω d. ἀλκέω 216.16
ἄλαλκε p. ἤλκε, ἀλκέω 356 31
ἀλαλύκλημαι, -μι 103.48
ἀλαλύκλημι d. ἀλυκλέω 103. 44.
ἀλᾶτο, ἀλάομαι 346.11
ἀλγεῖν ἀ. d. ἄλγος 306.23
ἀλγεὸς d. ἄλγος 306.22
ἀλγέω d. ἄλγος 245.79
ἀλδήσκω d. ἀλδέω 177.50
ἀλδήσω, ἀλδήσκω ibid.
ἀλέασθαι, ἀλέαμαι 340.6
ἄλφα f. ἀλφάσκω 15.13
ἀλεύασθαι, εὐαμαι 340.6
ἀλέξασθαι f. ἀλεξήσασθαι, ἀλέξω ἀ. 179.40
ἀλέξῃ ibidem
ἀλεξέμθαι D. ἐξῃ ibid.
ἀλεξήσασθαι 179.39
ἀλεξήσαμενος, με 179.38
ἀλεξήσω 179.37
ἀλέξω A. ἀλεξέω 178.34
ἄλεται p. ἀλᾶται, ἄλλομαι 74.28.
Α'λεύα D. εὐα, -εύας 130.28
ἀλεῦμαι D. ἀλῶμαι, ἄλλομαι 256.76
ἀλήϊδα d. ἀλητὶς 292 26
ἀλητεῖς, ἀλάομαι 394.36
ἀλητέτεραι d.-ητὶς 125.29
ἀλητέτερον d. ibid.
ἀλητετέρως d. ibid.
ἀλήλεκα A. ἤληκα, ἀλήθω 144.17
ἀληλεκέναι A. ἠληκέναι, ἀλήθω 388. 9
ἀληλεσμθμος A. ἠλησμθμος 145.22
ἀλήλημαι p. ἀλάλ. 103.47
ἀληλιμθμος A. ἠλιμμθμος, ἀλείφω 145.24
ἀλήλιφα A. ἤλιφα 144.18
ἀλήλισπαι A. ἤλιπ. 145.23
ἀλήλιφαι D. ἀλῖῶαι, ἄλημι 104.2
ἄλημι d. ἀλάω 103.44
ἄλιω, ἄλημι 358.46
ἀλιῶαι 104.1
ἄλλεθ I. ἤλλεθ, ἀλλέομαι 356. 47
ἀλίσαι, ἀλίζω 374.20
ἀλίτη, ἀλιτέω 356.41
ἀλίῶτο I. ἠλίῶτο, ἀλιτέομαι 356.47
ἀλκὶ p. ἀλκῇ, ἀλκὴ 137.29
ἄλμα f. ἄλμος, -λος 116.32
ἄλμεγον p. ἀνελεγον, ἀναλέγω 212.25
ἀλμέξαι p. ἀναλέξαι 212.27
ἄλμεθ D. ἤλμεθ, ἄλμομαι 258.23 (300.11
ἀλμηγορία c. ἄλμος ἀγιερὲ
ἀλμηγορύμθμα, ἀλμηγορέομαι ῦμαι 334.15
ἀλμηλάξαι, -άπω 372.47
ἀλμηλεθμύμθμοι, ἀλμήλεθ. μέομαι ῦμαι 334.4
ἄλμο ἀ. ἄλλον 129.21
ἀλμοιύμθμοι. ἀλμοιόομαι ῦμαι 334.32
ἀλμότριος d. ἄλλος 315.24
ἀλμοδοπῆσαι, -πέω 377.30
ἀλμύεσκε p. ἀνέλυε, ἀναλύω 212.24
ἀλμύσαι p. ἀναλύ. 212.25
ἀλμύω p. ἀναλύω 212.24
ἀλμθὸς vel ἄλμ. f. ἀλλόμενος, ἄλλομαι 191.9.14
ἀλμοαθὲς, ἀλοάομαι 393.29
ἀλοαθέντα ibid.
ἄλογος c. ἀλόγος 224.55
ἀλοίην, ἀλίσκομαι ἀ. 172.19
ἀλὼς, ἀλόντος 171.15
ἅλῶ p. ἥλεθ vel ἦλθ, ἄλλομαι 191.13.14
ἀλύξω, ἀλύσκω 176.36
ἄλυπος c. ἀ λύπη 300.2
ἀλφὼ D. ἀλοὶη, ἀλίσκομαι ἀ 172.20
ἀλωτι 172.19
ἄλωκε I. ἤλακε 400.46
ἀλωκὼς I. ἠλακὼς ibid.
ἀλώμθοι, ἀλάομαι 335.46
ἀλῶναι, ἀλίσκομαι ἀ. 171.15
ἄλωσις d. 17.14 & 196.29
ἀλώσομαι 171.12
ἀλωτὸς d. 171.14 & 196.30
Α'μὰ D. ἡμετέρα d. ἐγὼ 113.49
ἀμαθὴς d. μανθάνω 296.27
ἀμαθὸς d. ἅμαθος 128.18
ἀμαθώδης d. ἄμαθος 128.17
ἀμαθὼς d. ἄμαθὸς 309.49

ἅμαρτε I. ἥμ. πάτω 170.44
μαρτήσω 170.41
μαρτον I. ἥμαρτον 170.44
ἁμεῖς D. ἡμεῖς, ἐγὼ 113.13
ἀμβαίνω p. ἀναβαίνω 212.27
ἀμβαίνων p. ἀναβαίνων 182 33
ἄμβαλε p. ἀνέβαλε, ἀναβάλλω 212.29
ἀμβάλευ p. ἀναβάλευ, ἀναβάλλομαι 183.22
ἀμβάλλω p. ἀναβάλλω ibid.
ἀμβαλλώμεθα p. ἀναβαλλώμεθα 183.23
ἀμβάσην p. ἀναβήσῃ, ἀναβαίνω ἀ. 182.33
ἄμβασις p. ἀνάβ. d. 212.28
ἀμβάτης p. ἀναβ. d. ibid.
ἄμβατος p. ἀναβ. d. 212.29
ἀμβλήδλω p. ἀναβλήδλω d. ἀναβάλλω 212.31
ἀμβλωθῇ, -λύομαι 398.8
ἀμβλῶσαι, ἀμβλύω 378.39
ἀμβολὴ p. ἀναβολὴ d. ἀναβάλλω 212.31. & 127.25
ἀμβολὴν p. ἀναβολὴν 122 32
ἀμβολιεργὸς p. ἀναβ. ibid.
ἀμβωμοῖς ἢ ἀμβωμῶσι p. ἀπὸ βωμοῖς 212.35
ἀμβώζοντες p. ἀναβοήζοντες, ἀναβοάω 212.33
ἀμείνω A. ἀμείνονα, ἀμέναν ονος 248.56
ἀμείνων d. ἀγαθὸς ἀ. 122.18
ἀμελέω d. ἀμελὴς 142.24
ἀμελημένος I. ἠμελημένος, ἀμελέω 142.27
ἐμέρα D. ἡμέρα 12.37
ἔμεσα Æ. ἤμεσα 13.19
ἄμεν D. ἠμεῖς, ἐγὼ 113.9
ἀμέων D. ἡμῶν 113.12
ἀμὴ D. ἠμετέρα d. 113.48
ἀμήχανον c. ἀμηχανὴ 292.17
ἀμηχανῶντες, -νέω 333.14
ἐμῖν D. ἡμῖν, ἐγὼ 113.12
ἀμμάθω p. ἀναμάθω 212.36
ἄμμας Æ. ἡμᾶς, ἐγὼ 113.13
ἄμμε Æ. νὼ, ἐγὼ 113.15
ἀμμέγα p. ἀνὰ μέγα 212.39
ἄμμες Æ. ἡμεῖς, ἐγὼ 113.10
ἀμμέσον p. ἀνὰ μέσον 212.39
ἀμμέων Æ. ἡμῶν, ἐγὼ 113.12
ἄμμι Æ. ἡμῖν, ἐγὼ 113.13
ἄμμιγα p. ἀνάμιγα 212.36
ἀμμίγδλω p. ἀναμίγ. 212.37
ἄμμιν Æ. ἡμῖν, ἐγὼ 113.13
ἀμμίξας p. ἀναμίξας, ἀναμίγνυμι ἀ. 212.37
ἄμμων Æ. ἡμῶν ἐγὼ 113.12
ἀμνάσῃ p. ἀναμήσῃ, ἀναμνέω vel ἀναμιμνήσκω 50.21. & 177.54
ἀμοιβαδὶς d. ἀμοιβὴ 116.36
ἄμμιγες c. ἀμίγες 285.27
ἀμὸν D. ἡμέτερον 113.48
ἀμορφέστατος A. ἀμορφότατος d. ἄμορφος 224.22
ἀμορφέτερος A. -φότερος ibidem
ἀμὸς D. ἡμέτερος 113.47
ἀμπαιανίσαι p. ἀναπαιανίσαι, ἀναπαιανίζω 212.40
ἄμπαυμα p. ἀνάπαυμα d. ἀναπαύομαι 212.45
ἀνπαύομαι p. ἀναπ. 212.43
ἀμπαύσασθε p. ἀναπαύσασθε 212.44
ἄμπαυσις p. ἀνάπ. d. 212. 45
ἀμπαυστήριος p. ἀναπ. ibid.
ἀμπεδίον p. ἀνὰ πεδ. 213.2
ἀμπελαῖος p. ἀνὰ πέλ. 213.3
ἀμπαπαλὼν p. ἀναπαλὼν, ἀναπάλλω 212.41
ἀμπέπασον p. ἀνάπεπασον, ἀναπετανύω ἀ. 212.47
ἀμπέχομαι c. ἀμπὶ (Æ. ἀμφὶ) ἔχομαι 117.30
ἀμπέχω c. ἀμπὶ ἔχω 117.29
ἄμπερος p. ἀνάπ. 212.48
ἀμπὶ Æ. ἀμφὶ 117.29
ἀμπιοχεῖν, πέχω ἀ. 197.11
ἀπίοχομαι c. ἀμπὶ ἴοχομαι 117.29
ἀμπλακέω d. ἀναπλέκω 212.49
ἀμπλάκημα d. ἀναπλακέω 212.51
ἀμπλακία d. 212.52
ἀμπλακὼν, -κέω 212.50
ἀμπλέκω p. ἀναπ, 212.49
ἀμπνέω p. ἀναπνέω 50.28
ἀμπνὸν p. ἀναπνὸν ibidem
ἀμπνὸν p. ἀναπνὸν 212.52
ἄμπνυμαι p. ἀνάπν. 50.18
ἀμπνύνθη p. ἀνεπνύνθη, ἀνάπνυμαι 153.18
ἄμπολιν p. ἀνὰ πόλιν 213.3
ἀμπλάμβα p. ἀναπλάμβα, ἀνίσταμαι 212.52
ἀμπλάμβος p. ἀναπλ. ibid.
ἄμπωσις p. ἀνάπ. 212.54
ἀμπωδίζω d ἄμπωτις 213.2
ἄμπωτις f. ἀνάπλωσις 213.1
ἀμφὶ τεσσι p. ἀμφὶ σι ibidem
Ἀνάβα f. ἀνάβηθι, ἀναβαίνω ἀ. 182.30
ἀνάβαθι A. ἀνάβηθι 182.27
ἀναβεβιωκὼς, ἀναβιόω 396. 48
ἀναβέβρυκεν, ἀναβρύω 398. 34
ἄνάβηθι, -βαίνω ἀ. 182.28
ἀναβιστάμενος 401.13
ἀναβιώλω A. ἀναβιοῦμι, ἀναβιόω ἀ. 362.45
* ἀναγεννώμβοι, ἀναγεννάομαι 335.47
ἀναγκαῖος d. ἀνάγκη 316. 26
ἀναγκαίστατος I. ἀναγκαιότατος d. ἀναγκαῖος 124.23
ἀναγλυκαινθῶσι, ἀναγλυκαίνομαι 392.30
ἀναγῶναι, ἀναγαίσκω ἀ. 185.44
ἀναγωσθεὶς 185.43
ἀναγωσις d. 308.28
ἀνάγραπτος d. γράφω 304.9
ἀναδαθεῖσα, δαίω ἀ. 402. 21
ἀναδασάμενος 402.20
ἀναδάσασθαι ibidem
ἀναδέξεσμεν f. ἀναδιδρέμεν, ἀνατρέχω ἀ. 370.19
ἀναδέσμεν I. ἀνεδέμεν, ἀναδέομαι 381.18
ἀναδίδρομα, ἀνατρέχω ἀ. 370.18
ἀναδιχθεὶς, δείκνω 402.23
ἀναδιδοναι, -δίδαμι 340.29
ἀναδιδόσαι 340.37
ἀναδιδοῦσι 340.34
ἀναδοθεὶς 402.50
ἀναδοθεῖσα ibidem
ἀναδοθῆναι 402.49
ἀναδόντες 360.11
ἀνάδον A. ἀνάδοσο, ἀνάδωμι 110.5.
ἀναδοῦναι 360.6
ἀναδραμεῖν, ἀνατρέχω ἀ. 366.56
ἀναδραμοῦμαι 367.8
ἀναδράσαι, ἀναδράω 375.32
ἀναθαρσήσας, -σέω 377. 46
ἀναθείη, ἀνατίθημι 357.31
ἀναθεῖναι 357.37
ἀναθεὶς 357.43
ἀναθέισα, ἀναθείσης 357.55
ἀναθεμεντῶ A. -θεμεντίσω,

ἀναθεματίζω 150.20
ἀναθέμενος, ἀναπίθημι 358 24
ἀναθέντες 357.50
ἀναθέῳ 358.28
ἀναθορυβήσας, ἀναθορυβέω 377.46
ἀναθρεψάμενος, ἀνατρέφομαι ἀ. 412.9
ἀναθώμεθα, ἀναπίθημι 358. 23
ἀναίτιαμβον, ἀναίομαι ἀ. 181.25
ἀναίτεαι I. ἀναίτη 181.21
ἀναίτεσαι, p. ἀναίτεις, ἀναίττω 375.21
ἀνακεάσαι p. ἀνακεάσαι, ἀνακεάζω 375.11
ἀνάκιμαι c. ἀνὰ κεῖμαι 163. 24
ἀνακεκαγὼς, ἀνακαίζω 368.54
ἀνακῆσαι, ἀνακέω 377.30
ἀνακλῖναι, ἀνακλίνω 382.45
ἀνακολυμβῶσι, -βάω 335.9
ἀνακεχρεῖς f. ἀνακεχρεῶς, ἀνακεχρήμνυμι ἀ 407.24
ἀνακρεμάμβρος, ἀνακρέμαμαι 340.17
ἀνακρεμαπύντων, ἀνακρεμάπνυμι 338.19
ἀνακρίμασαν I. ἀνεκρ. ἀνακρίσμημι ἀ 212.18
ἀνακρεμάσας 212.17
ἀνακρεμασθεὶς 212.19
ἄνακτες, ἄναξ ἀ. 136.2
ἀναλεξάμβρος, ἀναλέγομαι 372.16
ἀναλέξας, ἀναλέγω 209.24
ἀναλῆσαι, ἀναλέω 377.31
ἀναλλέξας p. ἀναλέξας, ἀναλέγω 209.24
ἀνάλωκα I. ἀνήλωκα, ἀναλίσκω ἀ. 171.20 & 172. 24
ἀναλῶχρὸς I. ἀνηλ. 400.45
ἀνάλωσι I. ἀνήλ. 172.29
ἀναλῶσαι 172.30
ἀναλώσω ibid.
ἀνάλωται I. ἀνήλ. vel ἠνάλωται 171.21. & 172.24
ἀναμειλισαθῆς, ἴζω 374.46
ἀνανεχθεὶς, ἀνανέπομαι 387.11
ἀνανεύσομαι, νέω ἀ. 408.45
ἀναξιοπαθήσας, -θέω 377.56
ἀνάξιος c. ἀ ἄξιος 206.10
ἀνατιπάξασθ, ἀναπατάσσω 373.8
ἀνατείρας, -είρω 381.34
ἀναπεπλαγχὼς, ἀναπίπλημι ἀ. 410.9
ἀναπέφηνα, ἀναφαίνομαι 369.11
ἀναπφυκῖα, ἀναφύω 398. 41
ἀναπίλας, πάλλω 380.32
ἀναπλώσας, -πλώω 376.21
ἀναπρήσας, -πράω 376.40
ἀναπτάσθ, ἀνίπταμαι ἀ. 202.23
ἀναπτέσθ 202.24
ἀναπτῖναι 202.14
ἀναπτοηθεὶς, -έομαι 396.35
ἀνάπτιτο p. ἀνάπτατο, ἀνίπταμαι ἀ. 202.21
ἀναραρηκὼς A. ἀνηρηκὼς, ἀναιρέομαι 181.52
* ἀναραΐσαι, -ΐζω 374.20
ἀναῤῥαγήσεσθ, ἀναῤῥήγνυμαι ἀ. 366.42
ἀναῤῥηθεὶς, ἀναγορεύω ἀ. 400.29
ἀναῤῥύσαι-ύω 379.36
ἀναῤῥωσὼς I. ἀνεῤῥωγὼς, ἀνερῥήγνυμι ἀ. 209.36
ἀναῤῥωδιέντες, ἀναῤῥώνυμι ἀ. 411.49
ἀνασεσυρμένος, ἀνασύρομαι 392.50
ἄνασσα d. ἄναξ 119.14
ἀνάστα f. ἀνάστηθι, ἀνίστημι 182.30
ἀναστάλμενος I. ἀνεστ. ἀναστέλλομαι 390.49
ἀναστάντες, ἀνίστημι 359.41
ἀναστὰς 237 72
ἀνάστασις d. 238.87
ἄναστε f. ἀνάστητε 183.6
ἀνάστηθι I. ἀνέστηθι 50.36
ἀναστῆσαι 405.32
ἀναστῆσαι 405.33
ἀναστήσας 405.39
ἀναστήσῃ A. -ήσαι 405.32
ἀνάστητε 183.6
ἀνάσχεο I. ἀνάσχυ, ἀνέχω ἀ. 197.31
ἀνασχήσῃ 197.15
ἀνασχήσω ibidem
ἀνασχόμην 197.31
ἀνασχόμβος 197.32
ἀνασχὼν, όντος 197.33
ἄνατε f. ἀνάστητε, ἀνίστημι 359.11
ἀνατεθεὶς, ἀναπίθημι 411.48
ἀνατεθῆσαι ibidem.
ἀνατεθήσεται 411.53
ἀνατέτηλκε, ἀνατέλλω 390. 38
ἀνατμηθεὶς, ἀνατέμνομαι 411.25.
ἀναφάνεις, ἀναφαίνομαι 351. 52.
ἀναφέψν, ψω A. 330.7
ἀναφθεὶς, ἀνάπτομαι 385.6.
ἀναφλεγεὶς, -γω 355.30
ἀναφλεχθῆναι 385.51.
ἀναφράξας, -άττω 372.56
ἀναχάσασθαι p. ἀναχάσασθαι, ἀναχάζομαι 375.15.
ἀναχυθεὶς, ἀναχέω ἀ. 414.7
ἀναχωρῆ, χωρέω 309.25
ἀναχώρησις d. -ρέω 295.39
ἀναχῶντες, ἀναχώννυμι 414.19.
ἀναχωσθεὶς 414.22
ἄνδιμι p. ἀνάδημι 213.8
ἀνδειράδις p. ἀναδειράδις ibidem.
ἀνδίκλης p. ἀναδίκλης 213.8
ἄνδικα p. ἀνάδικα 213.10
ἀνδεκαδίω p. ἀναδεκαδίω ibidem.
ἀνδύνακες p. ἀνὰ δύνακες 213.11.
ἄνδρα f. ἀνέρα, ἀνὴρ 224.6
ἀνδραγαθέω c. ἀνὴρ ἀνδρὸς, ἀγαθὸς 306.50
ἀνδραγάθημι d. ἀνδραγαθέω 306.52.
ἀνδραπόδεσι p. ἀνδραπόδοις, ἀνδράποδον 137.38
ἀνδραποδεῦμαι D. ἀνδραποδίσομαι, -δίζομαι 150.28
ἀνδραποδιεῦνται D. ἀνδραποδίσονται ibid.
ἀνδραποδεῦμαι A. ἀνδραποδίζομαι ibid.
ἀνδραποδιοῦνται A. ἀνδραποδίσονται 150.29
ἀνδράσι, ἀνὴρ ἀ. 33.14. & 224.8
ἀνδρεύμβρος D. ἀνδρόμβρος, ἀνδρέομαι 336.50
ἀνδρεωθέωσι I. ἀνδρεωθῶσι, ἀνδρέομαι 398.12
ἀνδρία d. ἀνὴρ τῦ ἀνδρὸς 302.50.
Ἀνδρόκλεως A. ὄχλος 18.21.
ἀνδρὸς f. ἀνέρος, ἀνὴρ 25.7. & 224.6
ἀνδρώδις d. ἀνὴρ ἀνδρὸς 292.43
ἀνδρωθεὶς, -έομαι 398.15
ἀνδώσασθαι 379.13
ἀνδύεται p. ἀναδύεται, ἀναδύομαι 213.12
ἀνεβορβόρυξαν, ἀναβορβορύζω 373.17
ἀνέγνωκα, ἀναγνώσχω ἀ. 184.35
ἀνέγνων ibidem.
ἀνέγνωσται, ας, ε 185.4
ἀνεγνώσθλω, ης, η ibidem.
ἀνέγνωσμαι 185.42
ἀνεγνωσμένος ibidem.
ἀνεγρόμβος f. ἀνεγερόμβος.
ἀνεγείρομαι 331.55
ἀνεδείμαλο, ἀναδέμομαι 381. 14.
ἀνεδόθη, ἀναδίδημαι 402. 48
ἀνέδραμον, ἀνατρέχω ἀ 366. 49.
ἀνέδυ, ἀνάδυμι 360.22
ἀνέδωκε ἀ. ἀνέδωσαν, ἀναδίδωμι 402.40
ἀνένκε p. ἀνῆκε, ἀνίημι ἀ. 161.38
ἀνεθείς, ἀνίημι 162.38
ἀνεθεμόν, ἀναπίθημι 357.22
ἀνεθέμην 358.1
ἀνέθεσαν 357.22
ἀνέθετο 358.3
ἀνέθηκε 411.3
ἀνεθῶσι, ἀνίημι 162.37.
ἀνεῖκα 161.34
ἀνείκασι 161.35
ἀνεικὼς ἀνεικότος ibid.
ἀνεῖλε, ἀναιρέω ἀ. 181.34
ἀνειλιπάμαι, ἀναλαμβάνω ἀ. 407.42.
ἀνειλιφὼς 407.38
ἀνειλόμην, ἀναιρέω ἀ. 181. 43.
ἀνεῖλον 181.35
ἀνείλοντο 361.56
ἀνελῆνται, ἀνελέομαι 333. 39.
ἀνεμένα, ἀνίημι 405.6
ἀνεμένος 162.30
ἀνεῖναι 162.22
ἀνεῖνται 161.6
ἀνέπαπε p. ἀνεῖπε, ἀναγορεύω

ρεύω ἀ. 141.15
ἀνεπε 141.14. & 361.10
ἀνεπον ibidem
ἀνεπτεν 361.25
ἀνεπτων 361.28
ἀνερεω I. ἀνειρη, ἀνειρομαι 331.13
ἀνερημεθα, ἀναγορευω ἀ. 400.24
ἀνερυκε, ἀνερυω ἀ. 398.37
ἀνεις ἑνδς, ἀνιημι 162.23
ἀνεῖσαν 159.36
ἀνεῖσι, ἀνημι 341.45
ἀνειωδαι 405.4
ἀνειται 405.1
ἀνεκηλε, ἀνακεκίω 347.12
ἀνέκκλαστον, ἀνακλάζω 353.18
ἀνεκόπτι, ἀνακόπτομαι 355. 38
ἀνέκραστον, ἀνακράζω 353.17
ἀνεκρέμασα, ἀνακρέμημι ἀ. 212.18
ἀνελεῖν, ἀναιρέω ἀ. 1 36
ἀνελέσθαι 181.45
ἀνελευσόμδος, ἀνέρχομαι ἀ. 404.4
ἀνελτῶν 237.74
ἄνελον D. ἄνελε, ἀναιρέω ἀ. 181.35
ἀνείλοντο I. ἀνείλωντο 361.56
ἀνελῶ 362.1
ἀνελὼν 181.38
ἀνεμοθεὶς, -μόομαι 398.15
ἀνεπδῶς ἀ. -ὐδῶς 315.50
ἀνενεῖκεῖν, ἀναφέρω ἀ. 367.33
ἀνενῖχάλιδμες p. ἀνενεῖχάμδος. 413.21
ἀνενείκαντες p. 413.19
ἀνενείκας p. ibidem
ἀνενεχτεὶς 217.17
ἀνενηκαντο, ἀνενήμι ἀ. 404 53
ἀνέντες, ἀνίημι 162.24
ἀνέονται, ἀνέομαι 336.23
ἀνεπαίχμωσε c. ἀ ἐπαίχμωτος 310.24
ἀνεπαιχμῶτος d. -τος ibidem
ἀνεπάλμδος p. ἀνεφαλλόμδος, ἀνεφάλλομαι 191.11
ἀνέπαλτο p. ἀνεφᾶλτο 191. 18
ἀνεπίφθονος c. a ὐπίφθονος 310.26
ἀνεπιφθόνως d.-νως 311.53
ἀνεπίαμαι D. ἀνεπιάμὶν, ἀνίπταμαι 202.16
ἀνεπῖλω 364.38
ἄνερ, ἀνὴρ ἀ. 32.13
ἀνερράγη, ἀναρρήγνυμι ἀ. 366.35
ἀνερραμμδος, ἀναρράπτομαι 384.32
ἀνέρρωγε, ἀναρρήγνυμι ἀ. 370.8
ἀνερρωγὸς 370.9
ἀνέρρωσε, ἀναρρώννυμι ἀ. 410.42
ἄνευ ἀνίμι ἀ. 162.7
ἄνεσαν 162.2
ἀνεστάλησαν, ἀναστέλλομαι 354.13
ἀνέστα f. ἀνέστησαν, ἀνίστημι 190.32
ἀνέστη 98.7
ἀνεστηκὴν 406.32
ἀνεστηκότες 406.10
ἀνέστίω 50.36
ἀνέστησαν 359.1
ἀνεστῶσα 406.23
ἀνεστώσας ibidem
ἀνέσφηλε, ἀνασφάλλω 380. 28
ἀνεχόμὶν, ἀνέχω ἀ. 196.15
ἀνέχον 197.33
ἀνετλε, ἀναστέλλω 380.40
ἀνεπίθην A. ἀνεπίδεσαν, ἀναπίθημι 349.47
ἀνέτλης, ἀνάτλημι 358.47
ἀνεφάνη, ἀναφαίνομαι 351. 42
ἀνεφτάρης, ἀναφτείρομαι 352.43
ἀνεφλέχτη, ἀναφλέγομαι 385.47
ἀνεφύη, ἀναφύομαι 354. 54
ἀνεφύησαν ibidem
ἀνεχαίτισεν, ἀναχαιτίζω 374.8
ἀνέχμι d. ἀνέχω 200.20
ἀνέχωσι, ἀνέχμι ibidem
ἀνεχτίνος, ἀνέχω 197.51
ἀνέῳγα A. ἀνῷγα, ἀνοίγω 144.30. & 176.1
ἀνέῳγμαι 176.2
ἀνεῳγμὸς ibidem
ἀνέῳλα A. ἀνεῖλα, ἀνίημι 161.7
ἀνέῳξα A. ἀνῷξα, ἀνοίγω 176.1
ἀνῳόθω 176.3
ἀνῃγελθη, ἀναγέλλομαι 390.55
ἀνῃρτησαν, ἀναείρομαι 392. 55
ἀνῆεσαν A. ἀνῆλσαν, ἄνημι 159.11
ἀνῆκ p. ἀνῆ, ἀνίημι 162.17
ἀνῆκε, ἄνημι ἀ. 159.34
ἀνῆκα, ἀνίημι ἀ. 161.37
ἀνηκέμὶν 160.21. & 161.12
ἀνῆκε 161.37
ἀνηλάλαξαν, ἀναλαλάζω 373.17
ἀνήλυτον, ἀνέρομαι 363. 22
ἀνηλώθη, ναλίσκω ἀ. 172. 30
ἀνήλωκε 171.22. & 172.26
ἀνήλωσε 172.29
ἀνῆμδω f. ἀνέμδω vel ἀνήκαμδω, ἀνίημι 162.3. & 188.8
ἀνήναξ, ἀναίνομαι 181. 24
ἀνηυρέχθη, ἀναφέρω ἀ. 413. 28
ἀνήυχθίν, ἀναφέρω ἀ. 217.17
ἀνήφπαι, ἀναίνομαι 181.22
ἀνήφπαν ibidem
ἀνήχθις, ἀνήγω 372.2
ἀνῆπα, ἀνάπτω 355.46
ἀνηπλωκδος, ἀναπλόομαι 397.44
ἀνῆπται, ἀνάπτομαι 384.24
ἀνηρεί ψαντο, ἀνερείπτομαι 271.54
ἀνήρεσο, ἀνέρομαι 355.50
ἀνηρηκὸς ὁτος, ἀναιρέω 181 31
ἀνήρπαι 395.18
ἀνηρεθμισταμίλιω, ἀναειλμέομαι 378.4
ἀνηρόμιλιω, ἀνέρομαι 355.50
ἀνήρυγον, ἀνήρυγες, ἀνήρυγε, ἀνερεύγω 355.14
ἀνηυζήθη, ἀναυξάνω ἀ. 401.2
ἀνήφθίλιω, ἀνάπτομαι 385.4
ἀνθελοντο, ἀνθαιρέομαι ἀ. 361.16
ἀνθέμδος, p. ἀναθέμδος, ἀναθημα 97.24
ἀνθέξομαι, ἀντέχομαι ἀ. 150.13
ἄνθεσαν p. ἀνέθεσαν, ἀναθημι 95.39
ἄνθετο p. ἀνέθετο 97.17
ἀνθηεὰ d. ἀνθηεὸς 118.10
ἀνθηρὰ I. ἀνθηεὰ 119.18
ἀνθέστηκα, ἀνθίστημι 405.54
ἀντεστηκότες 406.10
ἀντεστῶτες A. ἀνθεστηκότες 406.20
ἄντορε p. ἀντορε, ἀναδορίω 356.38
ἀνθρακεύθη, -κόομαι 398.8
ἀνθρωπίος d. ἀνθρωπος 128.15
ἀνθρωπικὸς d. ibidem
ἀνθρώπινος d. ibidem
ἀνθρωπίσκος d. 12824.
ἀνθρώσχερο p. ἀναθ. 213.12
ἀνθὸν f. ἀνθ' ὧν 6.41
ἀνθ' ὧν f. ἀντὶ ὧν 239.14
ἀνιᾶσι A. ἀνιεῖσι, ἀνίημι 161. 20
ἀνιᾶσι I. ἀνῖσι, ἀνίμι 161.19
ἀνίδιος c. ἀ. ἰδιος 296.13
ἀνιεὶς, ἀνίημι 162.12
ἀνιέμδω 346.51
ἀνιέμδως 162.28
ἀνίεσαν 162.10
ἀνίεντες 343.1
ἀνίεται 162.26
ἀνιῆ 162.18
ἀνιηρέτερος I. ἀνιηρότερος, ἀνιηρὸς 124.24
ἀνίησι, ἀνίημι 342.41
ἀνιστάμδος, -αμαι 340.10
ἀνίστη, ἀνίστημι 346.25
ἀνίστημι c. ἀνάϊστημι 237.72
ἀνίστω A. ἀνίστασο 110.6
ἀνίοχεο I. ἀνίοχυ, ἀνίοχομαι
ὁ ἀνέχω 197.36
ἀνίοχεντες ibidem
ἀνιοχω ἀ. ἀνέχω 197.35
ἀνίοχων ibidem
ἀνίοχωσι ibidem
ἀνιὼν ἀνιόντος, ἄνίμι 160.7
ἀντ' κυ ις p. ἀνὰ νίκυας 213. 12
ἀναμίσεται, -γω 176.24
ἀνοίξω 175.53
ἀνοίσω, ἀναφέρω ἀ. 412.36
ἀνοιχθεὶς, ἀνοίγω 176.25
ἀνόσιος c. ἀ ὅσιος 224.56
ἀντὰς p. ἀναστὰς, ἀνίστημι 98.21
ἀντήτλε p. ἀνετήτλε 50.36
ἄντησον p. ἀνάτησον 213.13
ἀντόμε p. ἀνὰ τόμε 213.16
ἀντρέφομαι p. ἀναστρέφομαι 213.14
ἄνχεο p. ἀνάχεο I. ἀνά-

ᾐχ, ἀνέχω 213.15
ἀνοχήσεαζ p. ἀναχ. ibid.
ἄνοχοιτε p. ἀνάσχοιθ 197.32
ἀντᾴδιτον, -δμαι 329.18
ἀνταγακλᾶται, ἀνταγακλάομαι ῶμαι 335.28
ἀνταγακλωμθήν, ἀνταγακλάομαι ῶμαι 335.49
ἀνταναστῆσαι, ἀνταναστῆναι ἀ. 405.34
ἀνταυύω p. ἀναπαυύω 213.17
* ἄντᾳνον p. ἀνάτανον, ἀνατένω 50.15
ἀντείνω p. ἀνατείνω 50.14
ἀντῖπεῖν, ἀνταγορεύω ἀ. 361.25
ἀντῳῆλθεν, ἀντεισέρχομαι ἀ. 363.28
ἀντειδεσμόντες, ἀντεκτρέχω ἀ. 367.6
ἀντεξελάσας, ἀντεξελαύνω ἀ. 403.39
ἀντεπεξελάσαντες, ἀντεπεξελαύνω ἀ. ibidem
ἀντεπέξῃα, ἀντεπέξημι ἀ. 403.27
ἀντεπεξῆεσαν A. ἀντεπεξῆεσαν, ἀντιπέξιμι ἀ. 403.33
ἀντεπῖεζαν A. ἀντιπῆζαν, ἀντεπέμι ἀ. 403.32
ἀντερείδιται, δμαι 329.19
ἀντερήσομαι, ἀντέρομαι ἀ. 403.54
ἀντέχρισε, ἀντίχρι ἀ. 414. 13
ἄντῖρισε, ἀντερίζω 374.10
ἀντιβλῶω, ἀντιβαίνω ἀ. 363.33
ἀντιβλῶω d. ἀντίβλης 116.26
ἀντιγέγωνε, ἀντιγώνω 369.21
ἀντιδιαλλαπτόμθοι, ἀντιδιαλλαττόμαι 329.46
ἀντιδικέω d. ἀντίδικος 142. 28
ἀντιδικῶντες, κέω. 333.14
ἄντιδοσις, -ιδῶσις 307.3
ἀντίδοσις d. ἀντιδίδωμι ibid.
ἀντίθημι p. ἀνατίθημι 95.39
ἀντικεῖτευδε I. ἀντεκεῖτευδε, ἀντικεῖτεύω 344.33
ἀντικατας ἀντας, ἀντικατίστημι 359.40
ἀντικείμθοι, -εμαι 343.45
ἀντιλεγόμθα, μαι 329.51
ἀντίοσσα, p. ἀντῶσαι, ἀντάω 92.35
ἀντιπαθῆ.χεῖν, ἀντιπαρέχω ἀ. 364.9
ἀντιπεπονθὸς, ἀντιπάχω ἀ. 370.2
ἀντιπαρῆλθεν A. ἠλθαν, ἀντιπαρέρχομαι ἀ. 403.33
ἀντιπεροτερῆθη, ἀντιπερυστερογορεύω ἀ. 400.27
ἀντιτᾶς, ἀνθίστημι 359.28
ἀντιτετῦφ d. -έφω 260.4
ἀντισιωεφώνησε, ἀντισυμφωνέω 377.16
ἀντοχεῖν, ἀντέχω ἀ. 364.8
ἀντοχθσαι 364.14
ἀντιτύχομι, ἀντιτυγχάνω ἀ. 367.20
ἀντερχόμθος, ἀντέρχομαι 333.48
ἀνύσας, ἀνύω 379.37
ὁ ἄνω f. ὁ ἀνωῶν 291.12
ἄνωγα I. ἄν, -γέω 188.35
ἀνώγῃ I. ἀνώγῃ 188.34
ἀνώγεων A. ἀνώγαιον 18.2
ἀνώγνῃι, ἀνώγνυμι 187.21
ἀνώγνυμι d. ἀνωγέω 188.32
ἄνωγον I. ἰῶγον 188.34
ἀνώγουν I. ἠνώγουν 188.33
ἀνώγω A. ἀναγέω ῶ 188.37
ἀνοίχθω p. ἀνώχθω, ἀνοίγομαι 176.22
ἄνων f. ἀνύων, ἀνύω 191.19
ἀνώπτος d. ἄνω 123.15
ἀνώτερος d. ibidem
ἀιφχθω, ἀνοίγομαι 176.21
ἄνοχτι f. ἀνώγνῃι, ἀνώγνυμι 187.21
ἀνοῖσαι, ἀνοΐω ἀ. 414.24
Α᾽ξαιμι ἄξως ἄξει, ἄγνυμι ἀ. 169.17
ἄξε p. ἄγε, ἄξω ὃ ἄγω 167. 27.37
ἄξῃ, ἄγνυμι ἀ. 169 24
ἄξετε p. ἄγετε, ἄξω ὃ ἄγω 167.25
ἀξιόω d. ἄξιος 254.16
ἀξίωμα d. ἀξιόω 240.44
ἄξον, ἄγνυμι ἀ. 169.16
ἄξω, ἄγω ᾗ ἄγνυμι 167. 21.28 & 169.24
ἀξῶ D. ἄξω, ἄγω 207.25
Α᾽ζῆσω, ἀοζέω 377.3
ἀοίδυσα, ἀοίδω ὃ ᾄδω 329. 8
ἄοικος c. ἀοῖκος 296.12
ἄοικος c. ἀοικὸς 296.11
ἄορ ἀ. ῆορ, ἄω 139.15
ἀοξῆσω, ἀοξέω 377.2
ἀόρεσθε c. ἀορκὸς 296.11
ἀορτήμθα, ἀορτέομαι, ῶμαι 334.16
ἀορτῆς, ἀορτέω ῶ 334.40
ἀορτητὴς 396.34
ἄπαγε, ἀπάγω 328.51
ἀπαγξαίμιλον, ἀπάγχομαι 372.28
Α᾽παλῆς d. πάχω ἀ. 295. 48
ἀπαιδία d. ἄπαις ἄπαιδος 293.46
ἀπαίνυθ, -υμαι 346.37
ἀπαιρεῖω I. ἀφαιρέω, ἀφαιρέομαι ἀ. 400.38
ἀπαιρερημθοι I. ἀφηρημθοι, ἀφαιρέομαι 396.14
ἀπαιρῆμαι I. ἀφαιρῆμαι 12.29.
ἄπαις c. ἀπαῖς 293.45
ἀπαλαῶῆν, ἀπαλαόμαι 397.56
ἀπαλαμνος c. ἀπαλάμη 248.57
ἀπαλήσεται, ἀπαλάομαι 376.19
ἀπαμμθοι I. ἀφημμθοι, ἀφάπτομαι 384.40
ἀπανάγνομαι c. ἀπὸ ἀνὰ ἄγνομαι 174.23
ἀπανῆναζ, ἀπανάγνομαι 174.25
ἀπαξάπας c. ἅπαξ, ἅπας 316.15
ἀφῆφιρημαι I. ἀφήρημαι ἀφαιρέομαι 181.50
ἀπάρας, ἀπαίρω 182.6
ἀπαρκεῖ, -κέω ῶ 334.44
ἀπῆρραξαν, ἀπαῤῥάσσω 372.42.
ἀπαρύζαντες, -ρύω 379.38
ἀπαυθαδιεῖαζ A. ἀπαυθαδίσεαζ, ἀπαυθαδίζεμαι 373.51
* ἀπαυθαδισάμθος 374.50
ἀπαῦρεκ I. ἀπῦρεκ, ἀπαυρέω ἀ. 182.24
ἀπαυχενίσαι, -νίζω 374.20
ἀπαχθεὶς, ἀπάγομαι 385. 54
ἀπέβα D. ἀπέβη, ἀποβαίνω ἀ. 183.3
ἀπέβλω, ἀποβαίνω ἀ. 362. 19
ἀπεβήσεθ, ἀποβήσομαι ὃ ἀποβαίνω 168.10
ἀπέβηζαν, ἀποβαίνω ἀ. 362. 24
ἀπεγλυκάνθη, ἀπογλυκαίνομαι 392.26
ἀπεγνοχὸς, ἀπογινώσχω ἀ. 402.13
ἀπεγνωσμθόσ 402.14
ἀπεδῆ, ἀποδέω 350.10
ἀπεδῆξα, ἀποδῆκνύω ἀ. 186.30
ἀπεδῆξαν 186.31
ἀπεδῆξε 186.30
ἀπεδείχθω 186.32
ἀπεδίοσαι p. ἀπεδίσω, ἀποδίομαι 376.5
ἀπέδοτο, ἀποδίδωμι 360. 13
ἀπέδοτο ibidem
ἀπέδεκ f. ἀπέδεκσα, ἀποδιδεῆσχω ἀ. 193.6
ἀπέδεκμθν 193.10
ἀπέδραν A. ἀπέδρλιν 192.39
ἀπέδρακ f. ἀπέδρηζαν 192. 41
ἀπέδρλιν 192.39
ἀπεζωσμθόσ, ἀποζωνύω ἀ. 404.35
ἀπέθετο, ἀποτίθημι 358.9
ἀπέθηλεν, ἀποθάλλω 380. 28
ἄπῆ, ἄπῆμι ἀ. 159.31.35
ἀπῆθων, ἀφοράω ἀ. 365.35
ἀπεῖη, ἄπῆμι ἀ. 341.11
ἀπῆτέα d. ἀπῆτὴς 242.82
ἀπῆθησας, ἀπῆτέω. ibid.
ἀπῆτιχθς, ἀπετίζω ἀ. 388. 35
ἀπῆθῖτες, -τέω 333.15
ἀπῆκὸς, ἀπείκω 368.37
ἀπῆλήτλν p. ἀπῆλησάτλν, ἀπῆλέω 191.19
ἀπῆλεφότες A. ἀπολεληφότες, ἀπολαμθάνω ἀ. 407.39
ἀπεῖναι, ἄπῆμι 159.20. & 341.17
ἀπῆπεῖν, ἀπαγορεύω ἀ, 361.25.
ἀπῆρέσιος d. ἄπῆρος 128. 43
ἀπείρηκα, ἀπαγορεύω ἀ. 400.18
ἀπῆρήκεσι 400.19
ἀπῆρηκέναι 400.20
ἀπῆρηκὼς 400.21

ἀπειρημένα 400.24
ἀπέρημος 400.23
ἀπειρία 400.22
ἀπείρων 400.25
ἀπειρία d. ἄπειρος 285.28
ἄπειρος c. ἀπεῖρα 285.25
ἄπειρος c. ἄπειρα 241.69
ἄπειμι, ἄπεμι ἀ. 341.45
ἀπεκείνυτο, ἀποκνύομαι 350.11
ἀπεκέκμοτ, ἀποκεκέω 377.17
ἀπέκειντο, ἀπόκειμαι 350.12
ἀπείκειτο ibidem
ἀπέκλαε, ἀποκλαίω 350.10
ἀπέκλινε, ἀποκλίνω 242.81
ἀπέκλεινον 350.9
ἀπέκλοσα 369.12
ἀπέλαυον, ἀπολαύω 141.29
ἀπέλαυσα 143.12
ἀπέλαυσαν ibidem
ἀπελεύς I. ἀφελεύς, ἀφαιρέομαι ἀ. 181.45
ἀπελευθερόεθρος, ἀπελευθερέομαι ῶμαι 334.19
ἀπελεύσομαι, ἀπέρχομαι ἀ. 403.56
ἀπελλαχε A. ἀπίλακε, ἀπολαύνω ἀ. 403.41
ἀπελλαμόων A. ἀπίλαμόων 403.43
ἀπελθὼν, ἀπέρχομαι ἀ. 363.43
ἀπέλιπον, ἀπολείπω 284.44
ἀπελαβήθη, ἀπολωβάομαι 394.27
ἀπέμαθον, ἀπομανθάνω ἀ. 365.22
ἀπεμείνιν, ἀπομείνομαι 351.4
ἀπεμερέηθη, ἀπομερείνομαι 392.25
ἀπεμνήσατο, ἀπομιμνήσκομαι ἀ. 408.25
ἀπεμόρξατο, ἀπομόργνυμαι 408.43
ἀπεμόρξατο 408.42
ἀπενάσθη, ἀποναίομαι 393.35
ἀπεναστὰς p. ἀπεπάστε, ἀποπάομαι 375.46
ἀπενέγκε, ἀποφέρω ἀ. 413.7
ἀπενέγκασθαι 413.11
ἀπενεγκάμενος 413.12
ἀπενέχθη 413.29
ἀπενεχθῆναι 413.32
ἀπεξέσθης, ἀποξέομαι 394.51
ἀπέξεσμένος 394.46
ἀπέπαρδον, ἀποπέρδω 352.2
* ἀπεπαλάγχθης, ἀποπαλάζομαι ἀ 410.16
ἀπεπάμενος, ἀφίπαμαι 202.26
ἀπέπιλνο 202.25
ἀπεργάσεσθαι, ἀπεργάζομαι 307.50
ἀπέργμένος I. ἀπέργ. ἀπέργομαι ὁ ἀπέργ. 385.30
ἀπερήσιος p. ἀπέρσιος d. 399.56
ἄπερσε 128.43
ἀπερύσας, ἀποῤῥίζω ἀ. 410.38
ἀπερῦσι, ἀπαγορεύω ἀ. 211.32
ἀπερῶτος, ἀποῤῥίγνημι ἀ. 370.10
ἄπευ I. ἄφες, ἀφίημι 162.7
ἀπέσβεσε, ἀποσβέννυμι ἀ. 211.9
ἀπεσβηκὼς 211.14
ἀπεσείσατο, ἀποσείομαι 379.52
ἀπεσκλήκει, ἀποσκλάω τὸ ἀποσκέλλω 176.7
ἀπεσκληκέναι 176.8
ἀπεσκληκὼς 176.7
ἀπεσκολυμένος, ἀποσκολύπτομαι 384.36
ἀπέσομαι, ἄπειμι ἀ. 403.3
ἀπέσπυθεν B. ἀπεσπύθησαν p. ἀπεσύθησαν, ἀποσεύω ἀ. 410.56
ἀπέσυθε p. ἀπεσέσυτο, ἀποσεύω ἀ. 410.54
ἄπεστι, ἄπειμι ἀ. 310.53
ἀπεστάλατο, ἀποστέλλομαι 380.45
ἀπέστιλε, ἀφίστημι 98.7
ἀπέστω, ἄπειμι ἀ. 341.10
ἀποσφάλλω, ἀποσφάλλω 353.51
ἀπεχρισμένος, ἀποχρίζομαι 389.33
ἀπεχόμην, ἀπέχω ἀ. 197.37
ἀπέχοτ, ες, ε 197.39
ἀπέτεμον, ἀποτέμνω 354.18
ἀπετέμνε 354.24
ἀπετέμνε f. ἀπετετέμνο 411.20
ἀπετέμνθη f. ἀπετεμ. 411.22
ἀπέτραγον ἀπέτραγες ἀπέτραγε, ἀποδράγω 351.30
ἀπεφίλε vel ἀπεφίλατο ἀποφαίνομαι 382.28.32
ἀπεφθαρμένος, ἀποφθείρομαι 393.4
ἀπέφθιτο, ἀποφθίνω ἀ. 218.29
ἀπέφυγον, ἀποφεύγω 355.15
ἀπέχει, ἀπέχω 328.44
ἀπεχθέως ἀπεχθάνομαι ἀ. 171.1
ἀπεχθήσομαι 170.48
ἀπεχθόμην I. ἀπηχθό. 171.1
ἀπέχρη, ἀπόχρη ἀ. 180.13
ἀπέχρησε 180.14
ἀπεψηγμένον, ἀποψήχομαι 385.40
ἀπεψηφισμένος, ἀποψηφίζομαι 389.33
ἀπεψολημένος, ἀποψολέομαι 395.53
ἀπεωθῆνε A. ἀπεωθῆνε, ἀπεωθέομαι ῶμαι 348.52
ἀπεὼν I. ἀπὼν, ἄπειμι ἀ. 158.46
ἀπεώσαντε A. ἀπώσαντε, ἀπωθέομαι ἀ. 414.26
ἀπέωστ A. ἀπῶστ 414.30
ἀπηνέηκὼς I. ἀφηνέηκὼς, ἀφηδάω 393.44
ἀπηνέημαι I. ἀφην. 330.40
ἀπήγζατο, ἀπάγχομαι 372.27
ἀπηγριωθεὶς, ἀπαγριόομαι 397.7
ἀπηγριωθὶς, ἀπαγριόζομαι 388.52
ἀπῆιλε, ἄπειμι ἀ. 403.24
ἀπῆια 403.21
ἀπῆκε I. ἀφῆκε, ἀφίημι ἀ. 161.36
ἀπηκριβωμένος, ἀπακριβόομαι 397.39
ἀπηκριβωμένος d. 397.40
ἀπήλαυον, ἀπολαύω 141.29
ἀπήλαυσα 143.12
ἀπηλεγηκὼς, ἀπαλεγέω 395.7
ἀπῆλθον, ἀπέρχομαι ἀ 198.28
ἀπηλλαγμένος, ἀπαλλάττομαι 298.52
ἀπηλοίησεν, ἀπαλοιάω 376.28
ἀπήμερθον p. ἀφήμαρθον, ἀφαμαρτάνω ἀ. 362.13
ἀπῆμμαι f. ἀπήλμμαι, ἄπεμμι ἀ. 188.8 & 190.27
ἄπλω, ἄπεμι ἀ. 158.20 & 160.4
ἀπλωμαώκεν, -μόω 396.50
ἀπλωνέχθη, ἀποφέρω ἀ. 413.29
ἀπηνεώθλω, ἀπενέω 143.31
ἀπηνηνάμην, ἀπαναίομαι 174.23
ἀπῆνθον D. ἀπῆλθον, ἀπέρχομαι ἀ. 198.29
ἀπηνὴς c. ἀπὸ ἄγος 311.40
ἀπλύυσα, ἀπαύω 379.27
ἀπηρφσάμην, ἀπερείδω 373.28
ἀπήρραξαν, ἀπαράσσω 372.42
ἀπηρτημένος, ἀπαρτάομαι 394.19
ἀπηβηκὼς I. ἀφηβηκὼς, ἀφηδάω 393.44
ἀπηυδηκὼς, ἀπαυδάω 393.47
ἀπηύρα f. ἀπηῦρε, ἀπαυράω 182.23
ἀπηῦρε, ἀπαυράω ἀ. ibid.
ἀπιχημένος, ἀπιχέομαι 395.29
ἀπίχθεσ, ἀπεχθάνομαι ἀ, 171.1
ἀπίχθημαι 171.2
ἀπιχθόμην 170.48
ἀπῖᾶσι I. ἀφ. ἀφίημι 161.24
ἀπιδὼν, ἀφοράω ἀ. 365.45
ἀπιὰ ἀ. ἀπιᾷ, ἀπέμι ἀ. 346.47
ἀπιέμεν I. ἀφιέμεν, ἀφίημι 342.47
ἀπίεναι, ἄπειμι ἀ. 159.21
ἀπίεντει I. ἀφίεντει, ἀφίεμαι 162.27
ἀπῖᾶ I. ἀφῖᾷ, ἀφίημι 342.51
ἄπιθι, ἄπειμι ἀ. 341.51
ἀπικνέομαι I. ἀφικν. 202.9

ἀπικόμφος I. ἀφικόμφος, ἀφικτέσμαι ἀ. 202.7
ἀπίχω p. ἀπέχω 197.40
ἀπιὼν, ἄπειμι ἀ. 342.12
ἁπλᾶ f. ἁπλόα, ἁπλόος ἁπλοῦς. 131.34
ἁπλῇ f. ἁπλέῃ ἀ. 131.31
ἁπλοῦν f. ἁπλόον 131.33
ἁπλούστατος d. ἁπλῶς 122.10
ἁπλούστερος d. ibidem
ἄπο p. ἄπτι, ἄπειμι ἀ. 117.22
ἀπταίνυς p. ἀπήνυς, ἀπαίνυμαι 346.37
ἀπτελίστειν, -ίσσω 375.21
ἀπτερόχθισον, ἀπτεροχθίζω 374.15
ἀπτερωθεὶς, ἀπτεράσκομαι ἀ 401.53
ἀπτηνεάς, ἀπτήνομαι ἀ. 363.2
ἀπτηνόμοι 363.6
ἀπτηνοῦς, ἀπτηνώσχω ἀ. 363.12
ἀπτηνώτας, -νώομαι 336.1
ἀπτοδυρεθεῖν, ἀπτοδαρθάνω ἀ. 363.17
ἀπτοδιδυχμόνος, ἀπτοδέικνυμαι ἀ. 186.32
ἀπτοδέδοται, ἀπτοδίδωμι 402.46
ἀπτοδέῃ, ἀπτοδέω 336.13
ἀπτοδιχνῦσι, ἀπτοδείκνυμι 107.15
ἀπτοδείξῃ, ἀπτοδέικνυμι ἀ. 186.29
ἀπτοδείζων ibidem
ἀπτοδιχθεὶς 186.32
ἀπτοδιχθησεσθ 186.33
ἀπτοδιδόναι, -δίδωμι 340.29
ἀπτοδίδοται 340.35
ἀπτοδιδοὺς 340.32
ἀπτοδιδῶσι 340.24
ἀπτοδιδράσω, -άσχω ἀ. 193.5
ἀπτοδιδῶται, ἀπτοδίδωμι 340.36.
ἀπτοδοθῆσεται 402.2
ἀπτοδοθησόμφος, ἀπτοδοθησομφόν ibidem
ἀπτόδος 100.5
ἀπτοδρὰς, ἀπτοδιδράσχω ἀ. 192.41
ἀπτοδρᾶναι A. ἀπτοδρᾶμαι ἀποδράω ὃ ἀπτοδιδράσχω 92.1
ἀπτοδῦσαι, ἀπτοδύω 379.36
ἀπτοπεπον p. ἀπτεπον, ἀπτογρεύω ἀ. 361.11
ἀπτόερσε p. ἀπτέρε, ἀπτέρω 212.1
ἀπτζῶ A. -ζᾶν, -άω 336.55
ἀπτζωσθῆναι, ἀπτζωννύω ἀ. 404.37
ἀπτθανοῦμαι, ἀπτθνήσκομαι ἀ. 364.31
ἀπτθέμφαι, ἀπτίθεμαι 358.41
ἀπτθέμφος 358.35
ἀπτθεσθε 358.20
ἀπτθεῖς d. 311.44
ἀπτθήκη d. 304.5
ἀπτθου A. ἀπτθεσο 358.14
ἀπτθρέξῃ, ἀπτρέχω ἀ. 412.19
ἄπτινον c. ἀ πτὶν vel ἀ φόνος 252.74
ἀπτίσω, ἀπτφέρω ἀ. 412.36
ἀπτκαπνμθῆν, -μαι 343.24
ἀπτκακκήσαντες, -κέω 377.56
ἀπτκακτεσάθλιω, ἀπτκαθίστημι 406.41
ἄπτκείλαντες, -ίλλω 380.52
ἀπτκείμφος, ἀπτκέμαι 282.30
ἀπτκέπται 343.31
ἀπτκεκλίλαι, -ίλλω 381.5
ἀπτκλαξον D. ἀπτκλσον, ἀπτκλέω 46.6
ἀπτκλιθεὶς p. ἀπτκλιθεὶς, ἀπτκλίνομαι 258.12
ἀπτκοπλῶναι, ἀπτκόπτομαι 355.39
ἀπτκορωσάμφος, ἀπτκορσόομαι 379.16
ἀπτκρεως c. ἀπτκρέας 18.12
ἀπτκρεθῆναι, ἀπτκρίνομαι 391.18
ἀπτκλείνας, ἀπτκλίνω 241.62
ἀπτκυπαρῶσται, ἀπτκυπαρόω 378.40
ἀπτλαβὼν, ἀπτλαμβάνω ἀ. 250.5
ἀπτλάψεις, -άπτω 371.41
ἀπτλαφθέντες D. ἀπτλαφθέντες, ἀπτλαμβάνομαι ἀ. 203.49
ἀπτλαχεῖν, ἀπτλαγχάνω ἀ. 364.48
ἀπτλεῖ A. ἀπτλῇ, ἀπτλύω 408.56
ἀπτλεῖν 408.54
ἀπτλεῖαξ 409.1
ἀπτλελαμφία, ἀπτλάομαι 393.25
ἀπτλελαμφός D. ἀπτλελημφός ἀπτλαμβάνω ἀ. 203.50
ἀπτλέλαυκα, ἀπτλαύω 143.13
ἀπτλελαυκέναι 149.11
ἀπτλελοιπότες, ἀπτλείπω 368.32
ἀπτλέᾳς, ἀπτλλυμι ἀ. 365.29
ἀπτλέσω 176.6
ἀπτλέψειν, -λέπω 371.41
ἀπτλκφτέντες, ἀπτλαμβάνω 203.49
ἀπτλιπεῖν, -λείπω 284.44
ἀπτλις c. ἀ πόλις 295.54
Ἄπτλιν, Ἀπόλλων 130.11
ἀπτλλύμφος, ἀπτλλυμαι 285.49
Ἀπόλλω p. Ἀπόλλωνα, Ἀπόλλων 15.10
ἀπτλογέμφοι, ἀπτλογέομαι -ῆμαι 334.6
ἀπτολοίμιλι, ἀπόλλυμι ἀ. 176.28
ἀπόλοιϛ ibidem
ἀπτολοῦμαι 408.55
ἀπτολύμφος 409.2
ἀτολῶ 176.5
ἀπόλωλα ibidem
ἀπτολάλεκα 176.6
ἀπτολωλὼς 176.25
ἀπόλωμαι 176.29
ἀπόλωσε I. ἀπώλωσε, ἀπολόω 378.30
ἀπομαίθησις d. ἀπομανθάνω ἀ. 296.50
ἀπομεινῆσαι, ἀπομείνομαι 351.51
ἀπομαγιγῶσται, -γόω 378.41
ἀπομαπιῶσται, -αμόω ibid.
ἀπομλιτμένοι, ἀπομλίττομαι 329.47
ἀτομεμμημφός, ἀπομμεομαι 395.45
ἀπιμερμκείσαι, -ίζω 374.21
ἀπόμησαι, ἀπομμήσχω ἀ. 408.26
ἀπομήσομαι 408.23
ἀπμόρξαϛ I. ἀπεμόρξαϛ, ἀπομορχυμαι ἀ. 408.42
ἀπομορχῆς 409.20
ἀπομόσαι, ἀπόμνυμι ἀ. 409.12
ἀπομόσαϛ 409.14
ἀπόν, ἄπειμι ἀ. 341.30
ἀπόναμαι, ἀπόνημαι 339.49
ἀπόναϛ 340.7
ἀπονενημφός, ἀπονέομαι 395.46
ἀπονέτερος I. ἀπονώτερος d. ἄπονος 124.25
ἀπόντες, ἄπειμι ἀ. 341.25
ἀποπαγήσομαι, ἀποπήγνυμαι ἀ. 365.56
ἀπεπάρδης, ἀποπέρδω 352.2
ἀποπεμφάλφος, ἀτοπέμπω 371.35
ἀποπεφευγὼς, ἀποφεύγω 368.34
ἀποπιμπλάναι, ἀποπίμπλημι 339.17
ἀποπλρῶν, -ρόω ῶ 315.51
ἀποπνιγησομαι, ἀποπνίγομαι 354.36
ἀποπνιγῶ 354.33
ἀποπροέηκε, * ἀποπροΐημι ἀ. 404.50
ἀποπρογμόνεν, ἀποπρράγομαι 385.40
ἀποπτάμφος, ἀφίπταμαι 201.1 & 202.26
ἀποπτήσομαι 202.24
ἀποράω I. ἀφοράω 330.41
ἀπόρυμι c. ἀπὸ ὄρυμι d. ὄρω 186.25
ἀπορῥηθεν, ἀπαγορεύω ἀ. 400.30
ἀπορῥηθῆναι 400.28
ἀπορῥῆξαι, ἀπορῥήγνυμι ἀ. 295.53
ἀποστέξας, ἀποστίφω 372.56
ἀποσεσημεωμφία, ἀποσημόω 397.31
ἀποσημώσαντες 379.9
ἀποσιμῶσαι, ἀποσιμόω 378.42
ἀποσιόμαι I. ἀφοσιοῦμαι 330.41
ἀποσκλαν, ἀπόσκλημι ὃ ἀποσκέλλω 176.9
ἀποσκλῆναι 176.3
ἀποσκιτίσαι, ἀποσκιτίζω 374.21

ἀπο-

ἀποσαοδῆσαι, ἀποσαοδέω 377.31
ἀποστα f. ἀποστάθι vel ἀπίστηθι, ἀφίστημι 183.7
ἀποστὰς 406.45
ἀποστὰς 359.29
ἀποστεφανώσεσθαι, ἀποστεφανόω 379.13
ἀποστιῦσι, ἀφίστημι 359.19
ἀποστῆσαι 405.34
ἀποστήσομαι 405.22
ἀποστήτω 97.29
ἀποστῆτε 359.19
ἀποστιχεῖν, ἀποστιχέω 356.50
ἀποστολος d. στέλλω 236.46
ἀποσφαγεὶς, ἀποσφάττω 353.6
ἀποσφαλεὶς, ἀποσφάλλω 354.2
ἀποσφάλλει A. ἀποσφάλλει 380.29
ἀποχαλιδῶσαι, ἀποχαλιδόω 379.2
ἀποχεῖν, ἀπέχω ἀ. 197.39
* ἀποχήσω ἀποχήσῃς ἀποχήσῃ 197.16
ἀποχόμβος 197.38
ἀποχου 196.16
ἀποχωμαι 197.38
ἀποχὼν 197.40.
ἀποταθεὶς, ἀποτείνω 391 42
ἀποτακεὶς, ἀποτήκω 351. 24
ἀποτακήσομαι 351.25
ἀποτανῦμαι, ἀποτείνω 352. 42
ἀποτεθεῖεν f. ἀποτεθείησαν, ἀπόθεμαι 411.44
ἀποτεθμῶν 411.40
ἀποτέξεσθαι, ἀποτίκτομαι ἀ. 411.55
ἀποτέξομαι 411.54
ἀποτεταγμένος, ἀποτάττομαι 386.43
ἀποτεταμένες, ἀποτείνομαι 391.34
ἀποτέτακται 391.30
ἀποτέτακται ibid.
ἀποτελεσμένος, ἀποτελέομαι 394.45
ἀποτελευμένον, ἀποτυγχάνω ἀ. 412.28
ἀποτελευμένος 412.27
ἀποτετιμμένον, ἀποτιμάομαι 394.16
ἀποτέτμηκε p. ἀποτελέμηκε, ἀποτέμνομαι 411.21
ἀποτιμηθεὶς ἀποτιμάω 394. 17
ἀποτιμηθείης f. ἀποτεμηθείης, ἀποτείνω 411.24
ἀποτιμηθεὶς f. ἀποτεμηθεὶς 411.25
ἀποτμήξας, ἀποτέμνω ἀ. 215.25
ἀποτραπεῖν, ἀποτρώγω 351. 31
ἀποτριάξαι, ἀποτριάζω 373.19
ἀποτριάσαι ibidem
ἀποτροπάσθαι p. ἀποτροπᾶσθαι, ἀποτροπάομαι ᾶμαι 337.21
ἀποτυφλοῦνται, ἀποτυφλόομαι ῶμαι 333.41
ἀποτυχεῖν, ἀποτυγχάνω ἀ. 367.22
ἀποτυχὼν 367.25
ἀποτύφονται, ἀποτύπτομαι 371 42
ἀπευρεῖμβος f. ἀπευρεισιέμενος, ἀπουρίζω τὸ ἀφορίζω 191.23
ἀπούρεκε f. ἀπουρείσατες 191. 27
ἀπουρίζω I. ἀφορίζω 191. 24
ἀποῦσα, ἄπειμι ἀ 341.27
ἀπφερείνω I. ἀποφέρεινε ἀποφέρομαι 331.37
ἀποφλίῶαι, ἀποφαίνω 217. 12
ἀποφθίμβως p. ἀπεφθίμενος, ἀποφθίνω ἀ 218.38
ἀποφθίμλω p. ἀπεφθιμβος εἶλω 218.31
ἀποφθῖσαι 413.49
ἀποφθίσῃ A. ἀποφθίσαι ibidem
ἀπόφθισον 413.48
ἀποφλεγμῆναι ἢ ἀποφλεγμῆναι, ἀποφλεγμαίνω 382.22.32
ἀποφυζεῖν, ἀποφεύγω 355. 19
ἀποφηχὼν 309.23
ἀποφυῶσι, ἀποφεύομαι 355.3
ἀποχαεάκι I. ἀπεχαεάκι, ἀποχαεακόω ῶ 346.5
ἀποχάς, ἀπέχω ἀ. 414.1
ἀποχεῖν, ἀποχέω τὸ 180. 28 182.11
ἀποχρὴ f. ἀπόχρησι, ἀπόχρημα ἀ. 180.14.26 & 219.14
ἀποχρῆν D. ἀποχεῖν, ἀποχεάω ἢ ἀπόχρη ἀ. 180.28
ἀποχρήσῃ 180.15
ἀποχρήσῃ 180.27
ἀποχρήσουσι ibid.
ἀποχρῶν ὤντος 180.30
ἀποχρώντος d. 180.32
ἀποχρῶσι ὦσης 180.31
ἀποχρῶσι 180.30
ἀποχυθεὶς, ἀποχέω ἀ. 414. 8
ἀποχῶσαι, ἀποχόω τὸ ἀποχοῦνται 378.43
ἀπαύμυς p. ἀπαύμυς, ἀπόμυμι 205.18
ἀπεάγμοι c. ἀ πεᾶγμα 296.23
ἀπεισδοκήτος c. ἀ πεισδόκητος d. πεισδοκάω 309. 21
ἀπωλόμλω, ἀπολλύω ἀ. 176.28
ἀπωλώλῃ A. ἀπωλῇ 176. 26
ἀπωάμεθα f. ἀπωησόμεθα, ἀποίω 288.30
ἀπῶν, ἄπειμι ἀ. 158.46
ἀποσόμεθα, ἀπαθέω ἀ. 414. 23
ἀπῶσω ibidem
Α"εχι, αἴρω 52.25. & 182. 6
ἀεκιεμβός I. ἠρεμβός, αἰρέομαι 181.48
ἀραίεκτο I. ἤρεκτο 181..49
ἄραιτο, αἴρω 240.32
ἀεκάμβος ἀεκαμβή 182.8
ἄεκαρε p. ἦρε, αἴρω ἢ ἄεω 182.9. & 195.18
ἀεκέη p. ἤρη ἢ ἀείεη, ἄεω 195.17
ἀεκέεισκε I. ἠεκέ. ἀεκείσκω τὸ ἄρω ἢ ἀρμόζω 344. 33
ἀεκρείατο p. ἄρρισο, ἄρω τὸ ἀρμόζω 182.11
ἄεκρεν p. ἤρεν, αἴρω ἢ ἄρω 182.9
ἀεάρω p. ἤρω ἢ ἀρήρω, ἄρω 195.17
ἀεκρὼν p. ἀρὼν, αἴρω ἢ ἄρω 182.11
ἀεκρὼς p. ἤρὼς ἢ ἀρηρὼς, ἄρω 195.16
ἄεκς, αἴρω 52.25. & 182.6
ἄεκσαι 182.7
ἀεκῖτω 290.1
Α"εκψι, Α"εκψ 33.9
ἀρχαλέος d. ἄλγος 128.49
Α"ργεῖος d. Α"εργος 239.8
ἀρχενὸς f. ἀρχένὸς 211.32
ἀρχυεᾶ f. ἀρχυρέα d. ἀρχύρεος ᾶς ἀ. 132.7
ἀρχυρῦν ἀ. ἀρχύρεον ἀργύρεω d. ἀργύρεος οῦς ἀ. ibidem
ἀρχυρῦς ἀ ἀργύρεος ἀργύρεους 132.3
ἀρχυρέω d. ἄρχυρος 302.34
ἀρδέεσκε p. ἤρδευε, ἀρδεύω 345.48
ἄρεε I. ἤρῃ, αἰρέω ῶ 181. 28
Α"ρῆος p. Α"ρεος, Α"ρης 136. 33
ἀρείων ἀ. ἀγαθώτερος d. ἀγαθὸς 122.12
ἄρεκτον p. ἄρρεκτον 6.7
Α"ρεος, Α"ρης 134.25
ἀρέσαι, ἀρέσκω ἀ. 400. 54
ἀρέσθαι, αἴρω 182.14
ἀρεσθεὶς, ἀρέσκομαι ἀ. 400.55
ἀρέσκω d. ἀρέω 155.14
ἀρέσομαι, ἀρέσκομαι ἀ. 177.4
ἀρεσόμεθα ibid.
ἀρέτω, ἀρέσκω 90.37. & 176.11. & 178.13.
ἀρετῶν D. ἀρετῶν, ἀρετὴ 261. 24
Α"ρευς D. Α"ρης, Α"ρης Α"ρεος καὶ Α"ρης 136.32
Α"ρεως p. Α"ρεος 134.25
ἄρηαι I. ἄρῃ, αἴρω 182, 14
Α"ρηος p. Α"ρεος, Α"ρης 136.32
ἄρηεα ἄρηεας ἄρηρε A. ἤρεα ας ε, αἴρω ἢ ἄρω 182.20. & 195.12
ἀρήρᾳ ἀρήρᾳς ἀρήρᾳ A. ἤρᾳ εις ει 195.14
ἀρήεσμαι d. ἄρηεα 195. 13

ἀερηρὼς A. ἠρὼς, ἄρω 195.15
ἄρης, αἴρω 182.5
ἀρπτὴρ ἀρπτῆρος d. ἄραι, ἢ ἀῖρω, ἢ ἀρέσχω 252.68
Ἄρπες, Ἄρπις 134.25
ἀρθεὶς, αἴρω 182.18
ἄρθλιον ἄρθης ἄρθη I. ἤρθλιος, η, αἴρω 182.17
ἀρθῆναι, αἴρω ibidem
ἄρθησεται 182.18
ἄρθητι 182.17
ἀεἰζηλος c. ἀειζήλος, ἢ ἀειδήλος 247.13
ἀειστάναι, ἀειστημι ἀειστάω 103.25
ἀειστημι d. ἀειστάω 103.24
Ἀειστοφάναι, Ἀειστοφάνης εος ἀ. 134.28
Ἀειστοφάνας ibid.
Ἀειστοφάνιον ibid.
ἀειστῶν, ἀειστάω ῶ 333.8
ἀρκέσαι, ἀρκέω 91.8
ἀρκεσθὲς 91.9
ἀρκέσω, εις, ει 91.6
ἁρματροφῆσαι, ἁρματροφέω 377.31
ἁρματροφοῦντες 333.15
ἁρμὸς f. ἁρόμενος, ἀρῶ 191.27
ἁρμοσαι I. ἅρ, -όζω 388.38
ἀρὸς ἀρὶ ἄρια f. ἄρλιος ἄρλωι ἀρλωα, ἀρῖω 138.2 & 224.5
ἄρρυμαι d. ἀῖρω 186.26
ἀρόμλω, αἴρω 182.13
ἄροιτο ibidem
ἀρόμμεναι p. ἀρέει ἢ ἀρόῃ, ἀρόω 59.11
ἄρρι, αἴρω 52.24. & 185.5. & 290.1
ἀροτὴρ d. ἀρόω 152.37
Ἄρρυ, Ἄρρις 134.25
Ἄρρυος, Ἄρρις Ἄρρεος Ἄρρυς 136.32
ἁρπαγίστατος A. ἁρπαχώτατος d. ἁρπαξ 124.15
ἁρπαζω d. ἁρπαξ 249.84
ἁρπακλικὸν d. 119.28
ἁρπαξι, ἅρπαξ 33.8
ἁρπάζω D. ἁρπάιζω d. ἁρπάζω 207.26
ἄρρηκτος c. ἀκτὸς d. ἀγορεύω ἀ. 181.13. & 209.21. & 304.53
ἀρρωστέω d. ἄρρωστος 304.54
ἀρρώστημαι d. -εω 305.1
ἄρρωστὸς c. ἀ ῥαστὸς d. ῥάννυμι ἀ 304.51
ἀρσάμμος Æ. ἀρράμμος, ἄρω 380.18
ἅρσας Æ. ἅρας ibid.
ἅρσει Æ. ἄρει 212.4
ἅρσω Æ. ἅρῶ 121.3
ἀρχαιέτερος I. ἀρχαίτερος d. ἀρχαῖος 124.25
ἀρχὶ d. ἄρχω 300.31
ἄρχμος f. ἀρχέμος, ἄρχομαι 191.28
ἄρω, αἴρω 52.25.
ἀρωγὸς A. ἀρηγὸς 209.5
ἄρωνται, αἴρω 182.14
ἄσαι D. ἦσαι, ἅδω 49.27
ἀσαφὴς c. ἀ σαφὴς 242.74
ἀσβολήτει, ἀσβολάομαι 394.42
ἡ ἄσβολος A. ὁ 136.24
ἀσέβεια d. ἀσεβὴς 319.28
ἀσεβὴς c. ἀ σέβεσ ibidem
ἀσελγαίνω d. ἀσελγὴς 142 29
ἀσελγέω d. 142.30
ἀσεῦμαι D. ἄσομαι, ἅδω 258.11
ἀσηθείν, ἀστέομαι 394.31
ἀσηθεὶς, ἀστέομαι 394.36
ἀσθεὶς, ἅδομαι 388.7
ἀσθενέω d. ἀσθενὴς 142.33
ἄσθη I. ἤσθη, ἄτω ἢ ἄζω 168.44.
ἀσιτέω d. ἄσιτος 142.35
ἄσκηπτε d. ἀσκέω 299.7
ἀσμυήσατε d. ἀσμυήσατος 124.26
ἀσμυήσατος I. ἀσμυάτατος d. ἄσμυος ibidem
ἀσμυήστερος I. -ώτερος ibi.
ἀσπαίρω f. ἀσπάρω 199.6
ἄσπασμα f. ἀσπασμὸς 137.5
ἀσπασμὸς d. ἀσπάζω 137.5. & 236 30
* ἀσσοδὲ d. ἄσσοδος 116. 29
ἄσσυ d. ἐγγὺς ἀ. 125.2.4
ἀσσυπάπο d. ἄσσυ 125.2.
ἀσσυτέρω d. 125.1
ἄσταδέω d. ἄσταος 142.35
ἀσταφὶς f. σαφὶς 199.5
ἄστ f. ἄστι, ἄστυ εος & 284.20 133.13
ἄστασι p. ἄστρις, ἄστρι 224.9
ἀσυμβάντως d. ἀσυμβὰς ἀντος 362.38
ἀσυμβὰς ἀντος c. ἀσυμβὰς, συμβαίνω ἀ 362.37
ἀσυμάλακλος d. συμαλλάττω 296.26
ἀχαλάαι ἢ ἀχαλάᾳ p. ἀχαλᾶι ἢ ἀχαλᾷ, ἀχαλάω ῶ 337.16
ἄχεντος d. ἔχω ἀ. 196.18
ἀχολέομαι d. ἄχολος 142 36
* ἀχοληθεὶς, ἀχολέομαι 142.38
ἀστέμβος, ἀστέομαι 335.37
Ἀπαπειῶντος c. ἀπαπειῶντὸς d. παπειόω 306.14
ἀτενίσαι, ἀτενίζω 292.19
ἄτερτα Æ. ἄτερτεν 62.9
ἄτερσι A. οἱ ἕτερσι 156.41
ἄτερος A. *ὁ ἕτερος 156.40
Ἀτρείδης d. Ἀτρεὺς εος 252.57
ἀτροφὴς f. ἄτροφος 199.4
Αὐανθεὶς αὐαίνω 392.33
αὐάνθη I. κὐάνθη 392.24
αὐγάσδιος p. αὐγάζου αὐγάζομαι 331.31
αὐγάσεαι I. αὐγάσῃ 373.42
αὐδύσασθαι. -άζω 374.46
αὖε I. κὖε, αὖε 344.34
αὖηρ Æ. ἀὴρ 169.18
αὐλητρὶς d. αὐλητὴς 120.8
αὐξάνω d. αὐξέω 178.43
αὔξεσο I. κὔξεσο, αὔζω ἢ αὐξάω 178.42
αὐξηθεὶς ibid.
αὐξήσω 178.32
αὔξηται I. κὔξηται 178.41
ἄὐπνος c. ἀ ὕπνος 296.11
αὐτὲν αὐτὲς αὐτὲν αὐτέλιν αὐτέσιν αὐτέας I. αὖτη αὖτης αὐτῃ αὐτῖν αὖταις αὔτας 114.7
αὐτὲν - ἐνς - ἐν - ἐλιν - ἐσιν - ἐας I. αὐτὴ - ἧς - ῇ - ἰὰ - ῶν - ᾶις - ὰς 114.9
αὐτέου αὐτέω - ἐαν - ἐοισιν - ἑᾶς I. αὐτοῦ - ῷ - ῶν - οῖς - οὺς 114.8
αὖτη d. οὗτος 110.28
αὐτὴ d. αὐτὸς 111.8
αὐτόβοεὶ d. αὐτόβοος c. αὐτὸς βοάω ἢ βοὴ 116.28.
αὐτόμανος c. αὐτὸς μανὸς d μάομαι 313.42
αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ f. ἑαυτῷ ἑαυτῷ ἑαυτῷ 111.28
αὐτῷ f. αὐτῷ τὸ ἑαυτῷ 290. 3
αὐτόφι p. αὐτὸς 15.1
Ἀφαμαίζαι, -άπλω 372.47
ἀφαιρίω c. ἀπὸ αἱρέω 153. 22
ἀφαιρῦμαι c. ἀπὸ αἱρῦμαι 49.18
ἀφάμαρτε I. ἀφήμαρτε, ἀφαμαρτάνω ἀ. 362.11
ἀφάρτερος d. ἄφαρ 125.52
ἄφατος c. ἀ φατὸς d. φημὶ 247.9
ἀφέητε I. ἀφῆτε, ἀφίημι 357.36
ἀφεῖεὶς 162.39
ἀφεθῆ, ἀφίημι 405.13
ἀφέῖλω ἀφέῖτης ἀφέθη I. ἀφείλω ης η, ἢ ἀφείῖλω ης ibidem, εἶ 161.11
ἀφέθλω 161. 11. & 405.12
ἀφεῖκα 160. 16. & 161.7
ἀφῖκέναι 160.18
ἀφῖκὸς 160.17
ἀφῖλόμην, ἀφαιρέω ἀ 181. 43
ἀφεῖλον 361.40
ἀφεῖμαι, ἀφίημι ἀ. 162.32
ἀφεῖμι p. ἀφέμεν 162.4
ἀφειμένος 162.32
ἀφεῖναι 160.34
ἀφεῖνται 161.5
ἀφεὶς 161.1
ἀφεῖσαι 162.22
ἀφεῖσται 405.5
ἀφεῖστηκει, ἀφίστημι ἀ. 406. 36
ἀφεῖται, ἀφίημι ἀ. 405.2
ἀφεῖω p. ἀφῶ 160.33
ἀφεχλέον d. ἀπέχομαι 197. 48
ἀφελόμην I. ἀφελόμην ἀφαιρέομαι ἀ. 361.54
ἀφελὼν 45.76
ἀφέμενος, ἀφίημι 358.39
ἀφεμένω ibid.
ἄφενος c. ἀπὸ ἐνὸς 249.61
ἀφέξομαι, ἀπέχω ἀ. 150. 14
ἀφέξω ibid.
ἄφες, ἀφίημι 160.28
ἄφεσις d. 201.19.27. & 238.84
ἀφεστάην p. ἀφίστάην, ἀφίστημι 165.19
ἀφεστά-

ἀφεστάμην p. ἀφίστανται 165. 29
ἀφεστάναι p. ἀφίστ. 165.20
ἀφέστατε f. ἀφεστήκατε 188. 15. & 190.40
ἀφεστηκότα 406.14
ἀφεστηκὼς 406.3
ἀφετέον d. ἀφίημι 162.29
ἀφέψειν, ἀφέψω A. ἀφεψέω 330.8
ἀφέωκε A. ἀφῆκε, ἀφίημι ἀ. 161.7
ἀφέωνται A. ἀφεῖνται 161.6
ἀφεώρα A. ἀφόρα, ἀφεράω 348.49
ἀφηνιχὸς, -βάω 396.44
ἀφῆκε, ἀφίημι 160.19
ἀφεῖκε 404.47
ἀφήλατο, ἀφάλλομαι 380. 34
ἀφημαρτε, ἀφαμαρτάνω ἀ. 362,11
ἀφήνδρος, ἄφημαι 343.18
ἀφημένος, ἀφάπτομαι 384.39
ἀφηρέθην, ἀφαιρέομαι ἀ. 153.6. & 181.52
ἀφήρημαι 153.7. & 181.51
ἀφήσειν, ἀφίημι 404.40
ἄφησιμνι 404.44
ἀφθεὶς, ἅπτομαι 385.6
ἀφθονέστατος I. ἀφθονώτατος d. ἄφθονος 124.27
ἀφθονέστερος I. ἀφθονώτερος ibidem
ἀφίᾶσι A. ἀφιεῖσι, ἀφίημι 161.23
ἀφῖγμαι, ἀφικνέομαι ἀ. 200.44
ἀφίει f. ἀφίη, ἀφίημι 161. 28. & 180.17
ἀφίεμεν 235.22
ἀφιέμενα 343.16
ἀφίενται 162.27
ἀφιέντες 343.1
ἀφιεῖεν 346.52
ἀφίεσθαι 343.10
ἀφίη 180.18
ἀφίημι c. ἀπὸ ἵημι 238.84
ἀφίκμαι I. ἀφίκη, ἀφικνέομαι ἵμαι ἀ 202.3
ἀφίκνηται 202.4
ἀφικόμβος 202.7
ἀφικόμην 200.45
ἀφιλέταιρος c. ἀ φιλέταιρος c. φίλος ἑταῖρος 296.14
ἀφιλόξενος c. ἀ φιλόξενος c. φίλος ξένος 309.52
ἀφιλόπονος c. ἀ φιλόπονος c. φίλος πόνος 310.2,3
ἀφιμαπῶσαι, -πάω 378.43
ἀφίξομαι, ἀφικνέομαι οὖμαι ἀ. 201.28
ἀφίξονται 201.29
ἀφιππάμβος, ἀφίππαμαι 202.24.
ἀφιππήσομαι p. ἀποπήσομαι, ἀφίππαμαι 202.25
ἀφιστάμβος, -αμαι. 340.10
ἀφίχθαι, ἀφικνέομαι ἀ. 202.6
ἀφνειέστατος I. ἀφνειότατος d ἄφνειος 124.28
ἀφνειέστερος I. ἀφνειότερος ibidem
ἀφνειὸς d. ἄφενος 261.19
ἄφοβος c. ἀ φόβος 285.27
ἄφυ A. ἄφεσο ἢ ἄφες, ἀφίημι 358.20
ἀφ' ἕ f. ἀπὸ ἕ 6.13
ἀφώνητα p. ἀφῶνται, ἀφάω 337.41
ἄφυκλος c. ἀφευκτὸς d. φεύγω 180.21
ἀφύσαι p. ὑσαι-ύω 379.36
ἀφυτρεύσαι, -ίζω 374.22
ἀφῶ, ἀφίημι 162.19
ἀφῶσι 162.20
Ἀχαιώσατε p. ἀχαιῶσαι, ἀχαιόω 337.47
ἀχεῖ D. ἠχεῖ, ἀχέω 334. 44
ἄχει D. ἦχει ibidem
ἄχημι d. ἀχέω 103.45
ἀχθεὶς, ἄγω 168.5
ἀχθεῖσα ibid.
ἀχθέσει A. ἀχθέσῃ, ἄχθεσαι, ἀχθέσομαι 179.41
ἀχθέσομαι ibidem
ἀχθήσομαι ibid.
Ἀχιλλῆος p. Ἀχιλλέος, Ἀχιλλεὺς 200.12. & 251.42
ἀχλύσαι, -ύζω, 374.20
ἄχυμαι d. ἄχω 186.24
*ἀχυρωθῶσι, -όω 398.11
Ἄψαιο, ἅπτομαι 371.53
Ἄψορος c. ἀ ὤρα 296.11
ἄωρτο p. ἤρτο, αἴρω 182.16
ἄωτος c. ἀ ὦτος 296.11

B

Βᾶ p. βῆθι, βαίνω ἀ. 183.5
*βαδίζω D. βαδίσω, βαδίζω 46.4
βαδιοῦμαι A. βαδίσομαι 149.31
βάδισμαι d. 314.15
βαδίω A. βαδίσω 150.20
βαθεῖ, βαθὺς έος 318.45
βάθιστος d. βαθὺς ἀ. 123.5
βαθίων d. ibid.
βαθύνεσι A. γεσι 18.9
βαῖρε I. ἐβαίνε, βαίνω 182. 32
βαῖται D. βαίτλι, βαίτη 256.74
Βάκχων D. Βάκχος 128.21
βάλε I. ἔβαλε, βάλλω 183. 18,19
βαλέῃ I. βαλεῖν 183.20
βαλεῖτε 183.17
βαλέσθαι 183.24
βαλεῦ D. βαλῦ 183.22
βάλητε 183.24
βάλλε I. ἔβαλε 183.11
βάλλεο I. βάλλ' 183.14
βαλλ' ἐς κόρακας 183.12
*βάλλησι p. ἐβάλλησι, βαλλέω τὸ βάλλω 183.17
*βαλλήσω 183.16
βάλλετο I. ἐβάλ. 153.14
βάλλεται I. ἐβ. 183.18
βαλεῦ 183.21
βαλῶ 183.15
βάλωμαι 183.24
βαλὼν 183.20
βᾶμόν ἢ βᾶμες D. βῶμόν, βαίνω ἀ. 182.46
βᾶν p. ἔβησαν 182.44
βαρυόπτομαι c. βαρὺς ὄπτομαι 172.31
βαρυσθμῆσαι, βαρυσθμέω 377.32
βᾶσε, βαίνω ἀ. 182.47
βᾶσα ibidem
βασεῦμαι D. βήσομαι 182. 34
βασεῦνται D. βήσονται 182. 34
βασίλεα d. βασιλεὺς 119. 39
βασιλεία d. βασιλεύω 119. 40. & 127.28
βασιλέες, βασιλεὺς 27.27
βασιλέσι p. -σιλεῦσι 37.20
βασιλεῦ 32.15
βασιλεῦσι 33.9
βασιλεύτατος d. 125.15
βασιλεύτερος d. 125.14
βασιλῆ p. -σιλέα 37.22,24
βασιλῆος I. -λέος 37.12
βασιλῆς A. -λέες λεῖς 37.16
βασιλῆσι I. -λεῦσι 37.19
βασίλιστά d. 119.14
βασίλισα d. 119.39
βάσκ' ἴθι f. βάσκε ἴθι, βάσχω ἔμι 177.31
βάσχε d. βάω τὸ βαίνω ibid.
βασεῦμαι D. βήσομαι, βαίνω ἀ. 182.34
βασεῦνται D. βήσονται ibid.
βάσων d. βαθὺς ἀ. 124.46
βᾶτε D. βῆτε, βαίνω ἀ. 183.5
βάτλι D. ἐβήτην 182.43
βάτω D. βήτω 183.5
βαβεὶς, βάπτω ἀ. 362.48
βαφῶ 154.5
Βδεὺς p. ζεὺς 138.3
βέβαα I. βέβηκα, βαίνω ἀ. 107.10. & 182.40
βεβάασι I. βεβήκασι 108. 14
βέβαλαι 258.15
βέβαμμαι p. βεβήκαμαι. βαίνω ἀ. 191.33
βεβάμμαι p. βεβήκεται 191. 35
βέβασαν p. ἐβεβήκεσαν 182. 41
βέβαφα βάπτω ἀ. 154.3
βεβαὼς βεβαῶτος I. βεβηκὼς ότος, βαίνω ἀ. 107.7
βέβηκα 182.37
βεβήκει I. ἐβεβήκει 182. 38
βεβηκὼς βεβηκυῖα βεβηκὸς 182.38
βεβίωκε, βιόω 184.5
βεβιωκὼς ibidem
βεβιωμένα 183.39
βεβίωται 183.38
ἐβλαβα, βλάπτω d. 153.37 & 154.23
βεβλάκευμαι, βλακεύομαι 171.31. & 173.30
βέβλαμμαι, βλάπτω 154. 27.
βεβλάστηκε, βλαστάνω ἀ. 171.5
βεβλασθῆσθαι, βλασθήσομαι 397.3
βέβλαφα, βλάπτω 154. 26
βεβλήαται p. βέβληται, βάλλω ἀ. 183.26

βεβλήκατο p. ἐβέβλιντο 183. 29
βέβληκα 183.9
βέβλημαι 183.24
βεβλημένος 183.27
βεβλῆσθαι 183.26
βεβοάκατο I. βεβόιτο, βοάομαι 83.6
βεβολέατο p. ἐβεβόλιντο, βάλλω ἀ 183.30
βεβολήκατο p. ἐβεβόλιντο ibidem
βεβολημένος p. βεβλημένος ibidem
βεβορβορωμένος, βορβορόομαι 397.15
βέβουλα, βούλομαι ἀ. 179 46
βεβούλευμαι, βουλεύομαι 399.22
βεβυκλευμένος 399.24
βεβούλημαι, βούλομαι ἀ. 179.45
βέβρεγμαι βρέχω 152.13
βεβρεγμένος 152.26,22
βεβρέμηκα, βρέμω 391.2
βεβεισμένος, βείζομαι 389.9
βέβρεχα A. βέβρεκα, βρέχω 144.6
βέβρυχα, βρύχω 386.5
βεβρωθοις p. βεβρώκοις, βρώσκω ἀ. 178.26
βέβρακα 178.24
βεβρώκῃ I. ἐβεβρώκῃ 178. 25
βέβρωμαι 178.28
τὸ βεβρωμένα 178.29
βεβρωμένος 178.29
βεβρῶσθαι 178.28
βέβραται ibid.
βέβωκα, βόσκω ἀ 178.24
βεβωμένα, βόω 397.15
βεβῶς βεβῶσα p. βεβηκὼς -κυῖα, βαίνω ἀ. 107.7
βέβῃ I. βέβῃ, βαίνω ἀ. 182.44
βεβῇ p. βέβῃ. 182.45
βεόμαι p. βιόσομαι, βιόω ἀ. 183.45
βεόμθν p. βῶμθν, βαίνω ἀ. 107.30
βεῖο p. βῶ, βαίνω ἀ. 182.45
βέλτερος d. βάλλω, ἢ βούλομαι, ἢ ἀγαθὸς ἀ. 123.12. & 124.4. & 125.20
βέλπεθ' f. βέλπται 244.30
βέλπτος d. 122.19. & 123 12. & 125.20
βελτίων d. 122.18
βῆ I. ἔβην. βαίνω ἀ 182.42
βῆδι, βαίνω ἀ. 182.44
βημόσυναι p. βήματα, βῆματα es 33.17
βήμθν D. βῆναι, βαίνω ἀ. 182.46
βιῶ βῇς βῇ I. ἔβιν ἔβης ἔβη, βαίνω ἀ. 182.42
βιῶναι, βαίνω ἀ. 182.46
βησάμενος 182.36
βῆναι I. ἔβην 182.43
βῆσε I. ἔβησε 182.35
βήσετο p. ἔβαιτο 168.9
βήσομαι 168.9. & 182.25
βήσω 168.9. & 177.31. & 182.35
βῆτλι I. ἔβητλι 182.43
Βία d. Εἶα 282.4
βιαῖος d. 308.31. & 316.27
βιβᾶς, βιβημι τὸ βαίνω 339. 32
βιβλιοπῶλης c. βιβλίον πωλέω ῶ 129.13
βιβρώσκω d. βρόω 177.21
βιήσατο I. ἐβιάσατο, βιάομαι 377.45
βίκφι p. βίᾳ 14.37
βιοῖτο, βιόω ἀ. 183.41
βιὸς ὄντος 183.42. & 184.6
βίῶται 183.43
βιώλιν A. βιοῖτο 183.41
βιώθι 183.40. & 184.6
βιῶναι 183.42. & 184.6
βιώσκω d. βιόω 177.21
βιώσομαι 183.37
βιώτω, βιόω ἢ βιώσκω ἀ. 177.30
βιώτω 183.41
Βλαβεὶς βλαβεῖσα βλαβέν, βλάπτω ἀ. 154.25
βλαβερὸς d. βλάβος ἢ βλάβη 319.33
βλάβη d. βλάπτω ἀ. 294.17
βλαβλῶαι, βλάπτω ἀ. 154. 24
βλαβήσεσθαι 362.50
βλαβήσεται 154.26
βλαβήσομαι ibid.
βλάβος f. βλάβη 137.6
βλαβῶ, βλάπτω ἀ. 154.5
βλακίστατος A. βλακόπατος d. βλαξ βλακὸς 124.15
βλάπτω d. βλάβω 154.22
βλαστάνω τάνω ἀ 171.4
βλαστὼν 171.7
βλαφθλῶαι, βλάπτω 154 27
βλάψω 154.26
βλέμμιν βλεῖο βλεῖτο, βάλλω ἀ. 183.35
βλεὶς 183.33
βληθεὶς ibidem
βληθλῶαι 183.32
βληθῶ ibidem
βλῆμαι, βλῆμι τὸ βάλλω 183.34
βλήμενος 104.16. & 183.35
βλῆμι d. βλέω τὸ βάλλω 104.16
βλήσω, βάλλω ἀ. 183.36
βλῆτο p. ἐβέβλητο 183.28
βλώζας, ώσκω ἀ. 177.41
βοάα p. βοᾷ. βοάω ῶ 92.29
βοάασχον βοάασκες βοάασκε p. ἐβόων ἐβόας ἐβόα, βοάω ῶ 345.46
βοάαθαι p. βοᾶσθαι 92.26
βοᾶι ἢ βοᾷι f. βοάῃ 89. 11
βοᾶσαι D. βοάῃ βοᾷ. 82.28
βοᾶσι D. βοῶσι βώσι 337.6
βοᾷ D. βοάῃ βοᾷ 90.13
βοῇ D. βοάῃ βοᾷ 82.28
βοῆαι I. βοάῃ βοᾷ ibid.
βοηθέω d. βοηθὸς 239.16
βοῆς D. βοάῃς βοᾷ 90.13
βοήσομαι 84.18
βολὴ d. βάλλω 127. 26. & 294.15
βόλος d. 127.26
βομβεῦσαι D. βομβῦσαι, βομβέω 255.50
βομβέω d. βόμβος ibidem
βοόων p. βοῶν, βοάω ῶ 337. 29
βορεὺς p. βορέας 137.18
βοσκήσω, βόσκω ἀ. 178.23
βόσκω d. βόω 178.22
βότρυ, βότρυς υος 32.18
βότρυα p. βότρυν 31.36
βότρυδον d. βότρυς 116.16
βύτρυν 31.28
βότρυς f. βότρυες ἢ βότρυας 132.17
βοῦ, βοῦς 32.15
βούλῃ A. βούλῃ, βούλομαι 151.31
βουληθεὶς, βούλομαι ἀ. 179. 46
βυλήσομαι 149.37. & 179 44
βοῦν, βοῦς, βοὸς 31.34. & 132.23
βοῦς f. βόες ἢ βόας 132.22
βυσὶ, βοῦς βοὸς 33.9
βράην A. βοῶμι, βοάω ῶ 91.54
βεσόμενος 84.9
βοῶν 82.22.
βοώοιμι βοώοις βοώοι p. βοῶμι βοῶς βοῶ 92.6
βραδίστος d. βραδὺς ἀ. 124. 47
βραδίων d. 124.47
* βραδύνω d. 306.24
βραδύπους d. 124.47.
βραδύτερος d. ibid.
βραίζω, βράσσω 372.47
βραδεῖς, βραίζομαι 390.19
βραίστων d. βραδὺς ἀ. 124. 47
βράχε I. ἔβραχε, βράχω 344.34
βραχεῖς, βρέχω 352.15
βραχλῶαι 352.12
βραχύτος d. 124.46
βραχίων d. βραχὺς ibidem
βραχύπους d. 124.45
βραχύτερος d. 124.45
βρέγμα f. βρέγμαι ἢ βραχὺς 137.6
βρίθοι, βρίθημι d. βρίθω ἢ βριθέω 200.19
βροδοδρ Æ. ῥόδον 13.33
βρωθεὶς, βρώσκω ἀ. 178.30
τὸ βρωθέντα ibidem
βρωσείω d. βρώσκω ἀ. μ. βρώσω 184.19
βρῶσις d. 238.95
βρώσκω d. βρόω ἢ βράω 177.21
βρώσω, βρώσκω ἀ. 177.28
βῶ βῇς βῇ, βαίνω ἀ. 182.44
βωκολιαζεῖς D. βωκολιάσῃς, βωκολιάζομαι 331.35
βωκολιάσθτο p. -ιάζω 331.32
βωκολιάσθω D. -ιάζω ibid.
βωκολιάσθομαι D. βωκολιάζομαι 331.33
βωκολιασθώμεθα D. βωκολιαζώμεθα 331.34
βῶμθν, βαίνω ἀ. 107.30
βῶν D. βοῦν ἢ βόα, βοῦς βοὸς 32.3. & 133.16
βῶς

βᾶς p. βᾶς ἡ βάις 133.15
βάισας f. βαίσας, βαίω 82.26
βαιστάω f. βαιστάσ 82. 8
βάϊσεδε f. βαϊσεδε 183. 44
βᾶῖς βᾶσι p. βαυσὶ, βαῦς, βαὸς 133. 16
βάϊσομαι f. βαΐσομαι, βαίω. ἢ βαϊσομαι, βαΐω 84.18 & 183.44
βᾶσον f. βάϊσον, βαΐω 82.8

Γ

Γαῖα d. γῶ τὸ πλῶ 262.53
γαιάοχος c. γαῖα ἔχω 248.38
γάλα γάλακτος ἀ. γάλαξ γάλακτος 15.13. & I.5. 29. & 136.2
γαλλιώσαντες p. γαλλιάσαντες, γαλλιάω ὡ 337.43
γᾶμαι D. γῆμαι, γαμέω ἀ. 258.17
γαμέσομαι 177.48
γαμέσεται p. -έσεσθαι 177. 49
γαμηθεῖσα 185.5
γαμήσας 185.3
γαμησέω d. 184.14
γαμίσκω d. 177.47
γαμήσω 177.48 & 184.13
γαμουμένη 185.6
γάρος f. γάρου 137.7
γαρύει D. γηρύει, γηρύω 260.6
γαστέρα, γαστὴρ έρος 131.10
Γέγαα I. γέγηκα, γάω τὸ γίνομαι 107.9 & 108.12
γεγαιρωμβός, γαιρόομαι 397.16.
γεγάμηκα, γαμέω 185.3
γεγαμηκέναι 185.4
γεγαμηκὼς ibidem
γεγαμμβύη 185.5
γεγαπωμβός, γαπόομαι 397. 16
γεγαὼς ῶσα, ἡ γεγαῖα ὁ γεγαὼς ὁ τὸ γεγαὼς p. γεγηκὼς-ηκυῖα-ηκός, γάω ὁ γίνομαι 107.7 & 108. 3. 7. 9
γεγαῶσα p. γεγαῖα 108.9
γεγαῶτος p. γεγηκότος ibid.
* γεγένημαι, γίνομαι ἀ. 184. 23
γεγεμμβός 185.17
γεγεννᾶς 185.18
γεγενοίμεθα p. γενοί. 185.23
γεγενοίμην p. γενοίμην ibid.
γέγηθα, γήθω 168.43
γεγηθότως d. γεγηθὼς ότος, γήθω 368.44
ὁ γεγηκὼς ἡ γεγηκυῖα ὁ γεγηκὸς, γάω ὁ γίνομαι 108.5
γεγεαχὼς, γεαίσχω ἀ. 177.1
γεγεαωμβός, γεαόομαι 397.15
γέγονα, γίνομαι ἀ. 184. 25
γεγονατωμβώνες, γονατόομαι 397.16
γέγονε, γίνομαι ἀ. 185.25
γεγονέναι 185.26
γεγονότε 185.27
γεγονὼς 185.26
γεγραμμένος, γράφομαι 384.8
γεγωνωμβός, γωνόομαι 397.17
γεγὼς ῶσα p. γεγαὼς ἡ γεγηκὼς ὁ γεγηκὸς, γάω ὁ γίνομαι 107.6 & 108.6.7
γεγῶσα p. γεγηκυῖα 108.7
γέγωνεν, γίνομαι ἀ. 185.28
γεγώνω I. ἐγεγώνομ. ibidem
γείνατο I. ἐγείνατο 184.31
γεγώνω p. ἐγενόμ. 185.21
γείτων α d. γείτων 119.34
γελᾶν Æ. γελᾶν, γελάω 92.8
γελαξῶ D. γελάσω 207.29
* γελήδῶτων, -δόομαι 336.1
γέλημι d. γελάω 103.24
γελῆς D. γελᾶς 87.28
γελοιαστὴς d. γελοιάζω 301.2
γελόωντα p. γελῶντα, γελάω ὡ 337.42
γέλω ἀ γέλωτος, γέλως 134.32
γενέαδε, γίνομαι ἀ 185,24 & 295.43
γενθεὶς γενθέντες 237.61
γενθέντ 235.13
γενήσομαι 184.22
γενικὸς d. γένος 302.52
γενναίσατος I. γενναιόπατος d. γεραῖος 124.22
γενναῖος d. γένα 306.49 & 308.31
γέννατο p. ἐγεννήσατο ἢ ἐγείνατο 184. 30 & 187. 33 & 210.14
γενώμβα, γενάομαι ᾶμαι 335.52
* γενοίατο p. γένοιτο, γίνομαι ἀ. 185.22
γενοίμαν D.-οίμην 255.49
γενοίμην γένοιο γένοιτο 185.21
γενόμβος 185.24 & 250.9
γενόμην I. ἐγενόμ. 185.21
γένῦ p. ἐγένετο 185.19
γενοῦμαι 184.26
γένομαι 185.24
γεραΐτατος A. γεραώτατος d. γεραῖος 125.48
γεραίτερος A. γεραώτερος d. γεραῖος 125.47
γέρων, γέραοντος 253.96
γερόντεσσι p. γέρουσι 137.40
γερουσία d. 128.42
γεωμέδρα, -μέτρης 129.14
γεωμέδρης c. γῆ ἡ γέα μετρῶ 129.13
γεωργέα d. γεωργὸς 294.40
γεωργὸς c. γέα ἔργον ibidem
Γῆ f. γέα 235.16 & 294.39
γῆϊος d. γῆ 302.25
γῆμαι, γαμέω ἀ. 185.1
γῆμας 185.2
γῆμε I. ἔγημε 185.1
γηραίτεσσι p. γεραῖσι, γήρας γήραντος 103.22
γηραίσκω d. γηράω 155.13
γηραίσω, γηραίσκω ἀ. 90.37 & 177.1
γηρέω f. γηράω 87.25
γήρημι d. γηράω 103.21
γῆρυς γήρεος f. γήρας γήραος 137.24
Γηρυονεὺς p. Γηρυὼν 137.19
Γίγνομαι d. γένομαι 155.18
γιγνώσκω d. γνόω ἢ νοέω μ. νοήσω ᾗ νώσω 185.29.36
γίνομαι d. γένομαι 155.19
γινώσκει D. γινώσκειν γινώσκω ἢ γιγνώσκω 185.36
γίο p. οὖ 112.42
Γλάφυ p. γλάφυρ 15.7
γλιὼ p. γλιὸν ibidem
γλαγέωντι p. γλαγῶντι, γλαγάω ὡ. 337.41
γλαυκιόων p. γλαυκιῶν, γλαυκιάω ῶ 337.29
γλημῶντες f. λῆμῶντες, λημάω ὡ 335.17
γλοιωθῆ, γλοιόομαι 398.9
γλυκέα d. γλυκὺς 119.3
γλύκιστος d. 124.48
γλυκίων d. 124.47
γλυκὺ d. 119.3
γλυκύπατος d. 124.48
γλυκύτερος d. ibidem
γλύστων d. 124.49
γλῶττα A. γλῶσσα 12.16
Γνάθαινα d γνάθων 119.34
γνὺς, γνωύσχω ἀ. 184.34
γνῶ I. ἔγνω 185.40
γνῶθι 106.1 & 184.34
γνώμη d. 319.37
γνῶναι 106.2 & 184.34
γνωσεῶ A. γνωείσω γνωρίζω 150.20
γνώσας, γνωάσχω ἀ. 185.41
γνωσθεὶς 153.20
γνωσθῆναι 185.38
γνωσθήσῃ A.-θήσῃ 402.19
γνῶσις γνώσεως d. 308.27
γνώσχω d. γνόω ἢ νοέω μ. νοήσω ᾗ νώσω 185.30.35
γνώσομαι, γνωάσχω ἀ. 184. 32
γνωτὸς d. 303.32
γνώωσι p. γνῶσι 100.17
Γοηθεὶς, γάομαι 394.36
γόνας γόναδος f. γόνυ γόνυος 135.17
γοῦασα p. γνῶσα, γοάω ῶ 337.47
γουνὸς f. γόνυος, γόνυ 135 17
γόων I. ἐγόαον ἐγόων, γοάω ὡ 346.7
γραμματικὸς d. γράμμα γράμματος 243. 4
γραπέον d. γράφω 126.18. 21
γραπέες γραπέα γραπέων d. γράφω 126.20
γραπὸς d. γράφω 304.8
γραῦν, γραῦς γραός 31.33
γραῦς p. γράες 27.11
γραφέα d. γράφω 179.2
γραφὴ d. 303.42
γράφσω 179.2
γράψαι 297.10
γρηγορὼς, γρηγορέω 196.1
γρηῦς p. γρηῦς ἡ γραῦς 27.10
γρηῦς p. γράες 27 11
γριπεὺς d. γρίπος 256.79
γριπώμβην, γριπάομαι ῶμαι 335.50
γρύζω d. γρῦ 245.65
Γῦπς, ὃ γύου γυπὸς ἀ, 136.30

γυμὴς γυμῆτος d. γυμνὸς 313.35
γύναι ἀ. γύναιξ, γύνα ἀ. 135.28
γυναῖκα γύνα ἀ. *ibidem*
τὸ γυναῖκε ἀ. τὲ γυναῖκα 134.21
γυναικεῖος d. γύνη γυναικὸς ἀ. 315.21
γυναικί, γύνα ἀ. 135.28
γυναικοκρατέομαι, γυναικοκρατεῦμαι 334.40
γυναικὸς, γύνη ἀ. 135.28 & 224.21
γυναικόφρης d. γύνη, γυναικὸς 314.2
γύναιξ ἀ. γύνη 135.27
γυναιξὶ, γύνη ἢ γυναῖξ ἀ. 236.39
γυναῦ p. γυναῖκε 137.54
γυωτὸς, γυόομαι 398.15

Δ

Δ ἄδωνα. δαδῶν, ἢ δᾳὸς δαδὸς 224.24
δάερ ἀ. δαὴρ 32.13
δαήμεναι D. δαῆναι, δαίω ἀ. 193.29
δαήσομαι 402.22
δαήσω 193.16
δαίνυ p. δαίνυθι 165.24 & 205.18
δαιστέμβος, δαίω 193.18
δαίστιας 163.17
δαίσυ *ibidem*
δαίσω 193.16
δαίσομαι 193.17
δαΐφρων ἀ. δαΐφρων 131.14
δακέειν, δάκνω ἀ. 186.14
δάκε I. ἔδακε *ibidem*
δάκνω d. δήκω 186.15
δάκον I. ἔδακον, δάκνω ἀ. 186.14
δακὼν *ibidem*
δάκρυον f. δάκρυ 135.14
δάμεισα p. ἐδάμασα δαμάζω 375.6
δάμεισε d. ἐδάμασε *ibid.*
δαμὲις, δαμάω 356.52
δάμη, ἐδάμασσα 356.16
δαμῆναι 356.51
Δᾶν p. Ζεὺς 138.4
δανίστης, δανίζω ὃ δανείζω 374.35
Δάρμω, Δάρης Δάρμ ϗ Δάρης 136.30
δαρήσεται, δέρομαι 352.21
δαρήσομαι *ibidem*
Δαρήτη, Δάρμ ϗ Δάρητος 136.30
δαρτᾶν, Τάρω ἀ. 171.11
δαρθήσομαι 171.10
δαστόμβος, δαίω ἀ. 193.27
δάστεως *ibidem*
δαστόσκεθε p. ἐδάστυσε 193.26
δάσσηται 193.27
δάσσανθε p. ἐδάΓσανθε 193.26
δατεῦνθε p. ἐδαΓεῦνθε δατέομαι 346.5
δαφῆς f. δαφὴς 27.40
δέαται p. δέδηται, δέω ἀ. 186.43
δέγμενος p. δεδεγμένος 191.35
δεδάασι I. δεδαήκασι ἢ δεδαήκεσι, δάω ἀ. 193.20
δεδαήκει, δέω ἀ. 193.18
δεδαηκὼς 193.19
δεδαήμεναι 193.21
δεδαημένως 193.22
δεδαῆσι 193.21
δεδαίαται I. δέδηνται 193.23
δεδαιδαλμένος, δαιδάλλεσθαι 262.48
δέδαον p. ἔδαον, δαίω 193.30
δέδαρμαι, δέρομαι 393.8
δέδασμαι, δαίω ἀ. 193.24
δέδαστο *ibid.*
δεδαὼς I. δεδαηκὼς ἢ δεδαικὼς, δαίω ἀ. 193.20
δεδαώτερ p. δεδαηκότε ἢ δεδαικότε 193.21
δεδέημαι, δέομαι ἀ. 186.8
δέδεγμαι δέκνυμι ἀ. 186.18
δεδείπαμεν I. δείπαμεν, δέιπνυμι 103.20
δεδήπτηται I. δήπτηται. δέπτημι *ibid.*
δεδεῦσαι p. δεῦσαι, δεύω 188.22
δέδηχα, δήκνυμι ἀ. 186.18
δέδεκτο I. ἐδέδεκτο, δέχομαι 147.16
δέδεμαι, δέω ἀ. 155.34 & 186.6
δεδεμένος 186.44
δεδέμηκα, δέμω 188.4
δεδέμμαι I. ἐδεδέμμαι, δέω ἀ. 186.44
δεδέᾳς 186.43
δέδηα, δαίω 154.13 & 193.31
δέδηε 193.31
δεδήϊν, δεδήϊς, δεδήϊ I. ἐδεδήϊσεν 155.22 & 193.31
δεδήσομαι δεδήσω δεδήσεται p. δήσομαι δήσω δήσεται, δέω 186.40
δέδηχα, δάκνω ἀ. 186.12
δεδήωμαι, δηόομαι 396.52
δεδηωμένος 397.17
δέδια I. δέδοικα, δείδω 187.13
δεδίδαχται, διδάσκω ἀ. 311.15
δεδίηκα, διαιτέω 173.44
δεδιητημένος 171.34
δέδιτι f. δεδίγμαι, δείδω ἀ. 187.14.17
δέδιμθι f. δεδίαμθι 188.23
δέδιτε f. δεδίατε *ibidem*
δεδιὼς δεδιότος I. δεδοιδὼς ότος, δείδω ἀ. 188.32
δεδμήκαθε p. ἐδεδμήκθε δμάω 190.9
δέδμηκε f. δεδέμηκε, δέμω ἢ δμάω 188.3 & 190.6
δέδμημαι 190.6
δεδμημένος 394.8
δέδμητο I. ἐδεδμ. 190.7
δεδογμαι, δοκέω ἀ. 179.34
δεδογμένα 179.35
δεδογμένος, η, ον *ibidem*
δέδοιγμθι f. δεδοίκαμθι, δείδω ἀ. 190.50
δέδοικε f. δέδοιδε 187.11
δεδουμένος p. δεδογμένος, δοκέω ἀ. 179.30
δέδοκται, δοκέω ἀ. 179.34
δέδομαι, δίδωμι 107.2
δέδορκα, δέρκω 149.17
δέδουπα, δουπέω 88.25
δέδεγμαι, δέχομαι 155.35
δεδεγμένος, τρέχω ἀ. 215.10
δέδρομκα f. δέδορκα, δέρκω 149.18
δέδρομαι, τρέχω ἀ. 216.25
δέδυκα, διδύσκω ἀ. 216.3
δεδύνημαι, δυνάω ϗ δύναμαι 153.22
δεδυστύχηκα, δυστυχέω 394.53
δέη, δέομαι 336.27
δεηθείς, δεηθέντος, δέομαι ἀ. 187.6 & 251.24
δεήθηναι 187.6
δεῆσαι, δεῆ ἀ. 187.9
τὸ δεῆσαν 187.10
δεήσεις, δέομαι ἀ. 187.3
δεήσῃ, δεῖ ἀ. 186.10
δεήσῃσι 187.9
δεήσῃτι 187.7
δεήσομαι, δέομαι ἀ. 186.7
δεῆσον 187.2
δεῖ, δέω 189.9
δέδικτο p. ἐδέδικτο, δέχομαι 147.17
δεδέχαται p. δεδεγμένοι εἰσὶ 147.19
δεδέχατο p. δεδεγμένοι ἦσαν 147.18
δείδια p. δέδια ἢ δέδοικα, δείδω ἀ. 188.26.
δείδιθι p. δίδιτι 187.17
δείδιμθι p. δέδιμθι 188.28
δείδιμθι p. δεδίαται 188.31
δειδιὼς p. δεδιὼς 188.32
δείδοικα ἀ. δέδοιδα, δείδω 188.28
δείκνυ f. δείκνυσι, δείκνυμι 186.16
δείκνυμι d. δείκω 186.24
δείκνυς, δείκνυμι 186.17
δείκνύω d. δείκω 186.20
δεικτικὸς d. δείκνύω ἀ. 3107
δείμαίνω d. δεῖμος 240.40
δειμαίνω d. δεῖμα δείματος 239.7
δείμορθε p. δείμορθε, δίμορθε 151.18
δεῖν, δεῖ ἢ δέω 186.9
τὸν δεῖνα, ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖς δεῖνος 112.1
δείναπ 112.4
δείνατος *ibidem*
δεῖνι 112.1
δεῖνος *ibidem*
δεῖξαι, δείκνύω ϗ δείκνυμι ἀ. 186.17
δεῖξε I. ἔδειξε 402.26
δείξω 186.1
δείπαναι, δείπνυμι 103.19
δείπνυμι d. δεπτέω ἢ δεπτάω 103.18
δεὶς p. δεῖνα 112.5
δεῖσα I. ἔδεισα, δέδω 188.20
δεῖσαι, δείδω 188.21
δείσας 188.22

δεῖσθαι, δέομαι 315.38
δείσω, δείδω 188.19
δεκάκις d. δέκα 312.37
δεκαπλάσιος d. 121.28
δεκαπλῆς d. 121.26
δεκὰς d. 121.29
δεκατᾶῖος d. 121.33
δέκομαι I. δέχομαι 12.33
δεκόμετα I. δεχόμετα ibid.
δέκτο p. ἐδέδεκτο, δέχομαι 147.16
δελέατος, δέλεαρ ἀ. 136.14
δένδρεσι ἀ. δένδρεις, δένδρεσσι 137.38
δεξαμενὴν, δέχομαι .72.30
δεξιόοντο p. ἐδεξιῶντο, δεξιάομαι, ῶμαι 92.40
δέοι, δεῖ ἀ. 311.52
δέοντο I. ἐδέοντο, δέομαι 187.1
δέρη d. δέρω 243.99
δεσμεὶ, δεσμὸς ἀ. 134.14
δεσμὸν p. δεσμὸς 136.21
δεσμὸς d. δέω 155.37. & 292.35
δεσμὺς p. δεσμεὶ 136.21
δέσποινα d. δεσπότης 119.17
δέσποτα, δεσπότης 245.71. & 223.7
δεσπότης d. -ότης 119.17
δέσω, δέω 186.5
δεύεσθαι, δεύομαι τὸ δέομαι 187.3
δευήσεαι I. δευήσῃ, δεύομαι ἀ. 187 5
δευήσομαι ibidem
δεύομαι p. δέομαι 187.3
δεύομος, δεύομαι τὸ δέομαι 187.4
δεύτατος d. δεύω τὸ δέω 125.22
δεύτερος d. 125.21
δέχθαι I. δεδέχθαι, δέχομαι 253.92
δέχυσο I. ἐδέχυσο, δέχυμαι 346.37
Δῆ, δεῖ 187.7
δήϊς p. δήϊσις, δέω 183.47
δῆετο p. δαίετο ἢ δήσετο, δαίω ἢ δέω 193.34
δηϊάσκον p. ἐδηΐασκον ἐδηΐων, δηϊάω ῶ 345.46
δηλόω d. δῆλος 253.6
Δήμητερ, Δημήτης 224.48
Δημήτης Δημήτερος c. γῆ μήτηρ 249.73
Δημοδόκεως D. Δημοδέκης, Δημοδόκης εος ους 12.47
δημοσία d. δημόσια 282.4
δημοσιεύω d. -όσιος 311.15
δημόσιος d. δῆμος ibidem
δημότης d. 128.53
Δὶν p. ζεύς 138.4
δίξομαι, δέκνυμι ἀ. 402.24
δίξω 185.51
δμῳδὸν ἢ δμῳδὸν p. δησέμεν δέω ἀ. 183.47. & 193.34
δνείσασθαι, -ίζομαι 374.49
δῆσαι, δέω 186.39
δήσαις δήζαντος ibidem
δήσῃ p. δεήσῃ, δεῖ 187.8
δήσω, δέω 186.5
δηχθεὶς, δάκνω ἀ. 186.13
δήω ἢ δῄω p. δήσω, δέω 183. 47. & 193.32
δηῶν, δηιὰω τὸ δηϊόω 333.10
Δία, Δὶς τ' ζεὺς 136.3. & 138.4
διαβεβηκότες, διαβαίνω ἀ. 401.18
διαβεβηκὼς ibidem
διαβεβλημένος, διαβάλλομαι ἀ. 401.34
διαβεβοτρυχομένος, διαβοτρυόομαι 397.27
διαβεβρῶσθαι, διαβιβρώσκομαι ἀ 401.50
διαβληθεὶς, διαβάλλομαι 401.50
διαβολὴ d. βάλλω 307.18
διᾶγε D. διῆγε, διάγω 167.36
διαγέγλυπται, διαγλύφω 173.32
διαγιῶντες, διαγιάω 335.16
διᾶγον D. διῆγ. διάγω 167.36
διαγωγὴ d. διάγω 281.5
διάδος, διαδίδωμι 100.5
διαδοθεὶς 402.50
διαδοῦναι 360.6
διαδρεμεῖν, διατρέχω ἀ. 366.56
διαδρᾶναι, διαδιδράσκω ἀ. 193.14
διαδρὰς 193.11
διαδρήσεται 193.10
διαδρήσομαι 193.8
διαδρήσονται ibidem
διαδρήσομαι 193.9
διαδὺς, διάδυμι 255.53
διαδώσωσι, δίδωμι 402.39
διάϊ, διάω 336.13
διαιθέμενος p. διαίθω, δίνημι 162.33
διαιζάεσκον p. διέζεσαν, διαζώω p. 345.23
διαθεῖναι, διατίθημι 357.37
διαθεὶς διαθέντος 357.43
διαθεῖσι 357.51
διαθέμενος 358.35
διαθερμανθεὶς, διαθερμαίνομαι 392.33
διαθέσθαι, διαθήσεσθαι 358.28
διαθρῶντες, -ῶσα ῶ 335.16
διαθῆς, διατίθημι 350.33
διαθήσομαι 411.29
διάθῃ 358.16
διαθρῶν, διαθρέω ῶ 333.33
διαθάμετα, διαθίθημι 58.23
διαθῶμαι 357.34
διαθῶνται 358.25
διαιρύθμους, διαιρέομαι 302.53
διαιτέσατο I. διητῆτο, διαιτάομαι 173.47
διαιτητὴς, διαιτάω 173.46
διαιτῆσαι 173.45
διακεάμενος, -εσθαι 343.39
διακεκαυσμένος, διακαίομαι 399.11
διακέκοπται, διακόπτομαι 384.23
διακερτομεῖ, -μέω ῶ 334.45
διακεχληδὼς, διαχληδάω 369.19
διακεχλιδὼς, διαχλιδάω ib.
διακεχρημένος, διαχράομαι 394.10
διακεχυμένοι, διαχέω ἀ. 414.4
διακεχυμένος ibidem
διακόπτεσθαι, διακόπτομαι 299.8
διακεινῆς p. διακειθὴς, διακείνομαι 391.24
διακεινθέντες p. διακεινθέντε 391 17
διακεινθέντε p. διακεινθέντε 391.24
διακεινθέντες p. διακεινθέντες 153.16
διακεινθῆμεναι p. διακεινθῆναι 391.20
διαλάμψας διαλάμψαντος, διαλάμπω 299.46
διαλαχεῖν, διαλαγχάνω ἀ. 303.36
διαλελῦσθαι, διαλύομαι 398.50
διαλελαθημένος, διαλανθάνομαι 395.45
διαμάψαι, -άπτω 371.48
διαμεμνῆσθαι, διαμιμνήσκομαι ἀ. 408.35
διαμπρατέλλ p. διαπερατεῖν ἢ διαπερᾶτεῖν, διαπείρω 352.34
διαμφοδῆσαι, -δέω 377.32
διαναξῆναι, -νίσσημι 359.19
διανεῦσαι, -αύω 379.46
διανίσαμαι c. διὰ ἀνίσταμαι 307.14
διανιτάμενος, αμαι ibidem
διανόημα d. διανέω 281.13
διαξανθεὶς διαξανθεῖσα διαξανθὲν, διαξαίνομαι 292.33
διαξιφίσασθαι, -ίζω 374.49
διαπαρὲς, διαπείρομαι ἢ διαπαρίημι 352.50
διαπερασθεὶς διαπερασθεῖσα, διαπεράομαι 392.34
διαπερδικῆσαι, -κέω 377.33
διαπερᾶν, διαπείρω 381.22
διαπέσιμα, διαπίπτω ἀ. 366.12
διαπεφευγὼς, διαφεύγω 368.35
διαπεφορημένος, διαφορέομαι 395.47
διαπεφραδον p. διέφραδον, διαφράζω 353.25
διαπεφώνηκεν, διαφωνέω 394.53
διαπιθηκίσαι, -ίζω 374.22
διαπλακτίζομαι d. παλακίζω 294.23
διαπλακτισμὸς d. διαπλακτίζομαι 294.25
διαποήσας, -νέω 377.47
διαπόνησις d. 294.43
διαπορύσσω, -έομαι 333.49
διαπρασθεῖν f. διαπαρθεῖν, διαπείρω 352.32
διαπρέψας, -έσω 371.32
διαπταίω, διέπταμαι 202.14
διαπτὰς διαπτάντος 202.15
διαπτάσθαι 202.23
διαπτὰς τες 202.12
διαπτῆσαι αντος ibidem
διᾶραι, διαίρω 381.52
διαρεῖρται I. διήρτηται, διαιρέομαι 395.23
διάρεσις, διαίρω 381.55
διαρρῆναι διαρρέω 314.3

διαῤῥέω c. διὰ ῥέω 208.33
διαῤῥαπίσαι,-μέω 377.33
διασαπεὶς, διασήπω 351.23
διασειφέω d. διασυφὴς 250.16
διασειφήσας,-φέω 250.16
διασηκῶσαι.-κόω. 378.44
διασκεδῶσαι,-φέω 377.33
διασμηχτεὶς, διασμήχομαι 386.22
διασπαρεὶς, διασπείρομαι 352.49
διαστᾶεν f διαστεῖναι, διΐστημι 359.15
διαστᾶλεὶς, διαστέλλομαι 354.14
διαστάντες, διΐστημι 359.41
διαστὰς 359.29
διαστείλας, διαστέλλω 390.50
διάστλον 380.45
διαστήσας, διΐστημι 405.39
διαστησάμενα 405.48
διαστῆτλι I. διεστήτ. 252.55
διαστρεφῶναι, διαστρέφομαι 352.14
διασυρίσσαι, -άζω 374.22
διασύρας,-ύρω 382.47
διασυστῆσαι, διασυνίστημι 405.34
διασφαλίῶσαι, -άλλω 353.55
διαχὼν, διέχω ἀ. 364.11
διασώσασθαι,-ώζω 316.42
διατμεῖν, διαθέμενω 354.18
διάτασις εας d -τείνω 310.45
διατεθεὶς, διατίθημι 411.43
διατεθεὶς 411.48
διατετμήμενος, διατέμνομαι 391.34
διατετραμμένως d. ibidem
διατετμηκὼς, διατέμνω ἀ. 411.16
διατέτμημένος 411.18
διατετραγεὶς I. διατετραγεὶς, διατιτραίνω 381.40
διατετριφὼς, διατρίβω 384.4
διαπλᾶσαι,-λέω 377.34
διατμηθεῖν, διατέμνω ἀ. 411.23
διατμῆξας 215.62
διατραγεῖν, ώγω 351.33
διατραγὼν 351.34
διαῤῥάντες, διατρέω 378.1
διατριῶν d. διατρίβω 284.24
διατυπώσεις, διατύπωσις -εως d. διατυπέω 296.40
διατὺς, διάτυμι 338.18
διαφαγεῖν, διατρώγω ἀ. 367.14
διαφαύσῃ, διαφαύσκω ἀ. 412.33
διαχέσμενος,-μαι 301.22
διαχυθεῖεν f. διαχυθεῖναι, διαχέω ἀ 414.7
διαχυθεὶς 414.8
δίδακτρον d. διδάσκω ἀ. 126.16
διδαξαίμιλω 193.3
διδάξομαι 192.2
διδάξω 176.37. & 192.34
διδυσκαλία d. διδάσκαλος 296.35
διδυσκέω d. διδάσκω 179.7
διδυσκῆσαι, σκέω 179,7
διδυσκήσω ibidem
διδάσκω d. δαίω ἢ δάω 193.2
δίδη I. εδίδη, δίδημι 346.32
δίδημι d. δέω ibidem
δίδοκσι I. διδοῦσι, δίδωμι 105.2
δίδοι D. δίδου ἢ δίδοθι 106.12
δίδοῖ p. δίδωσι 107.18
δίδοπτ Æ. διδοῦσι 107.13
διδόπτ D. διδοῦσι 107.12
δίδοο I. δίδοσο 108.33
δίδοσχορ es e p. εδίδαν ως ω 99.29
δίδου A. δίδοθι ἢ δίδοσο 106.12. & 108.33
διδῦσα 100.22. & 297.49
διδοῦσι 104.38
δίδρασχρο d. δράω 193.4 & 215.8
δίδρασω, δίδρασχρο ἀ. 192. 36. & 193.5. & 216.11.
δίδυματόκος D. διδυματόκος p. διδύματόκος c. διδύμως τίκτω 257.3
διδυμθύσαι,-εύω 329.8
διδύσχρο d. δύω 216.8
διδῶ. δίδωμι 109.10
διδώῖω διδώῆς διδοῖς διδοῖν 184.11
δίδωῖ p. δίδοθι 107.26
διδώσῃ p. δώσῃ 99.26
διδώσομθ p. δώσομθ 99.25
διδώσω p. δώσω ibidem
δίδωπ D. δίδωσι 95.34
δίε I. εδίει, δίεω τὸ δίδω 354.41
δίεβλω, διαβαίνω ἀ. 362.19
διεβίε, διαβιόω ἀ. 362.45
διεβίωζαν 378.35
διέγλυπται ἀ. διαγέλυπται, διαγλύφω 173.32
διέγνακε, διαγινώσκρο ἀ. 402.12
διέγνων 402.13
διεδήξε, διαθήκνυμι ἀ. 402.25
διέδιξε p. διέδηξε 402.26
διεθλίλζαντο, διαθλέομαι 378.12
διεδόθη, διαδίδωμι 402.49
διέδρα D. διέδρη, διαδιδράσκω ἀ. 363.20
διέδραν ἀ. διέδρην: vel f. διέδρηζαν 192.38.41
διεδρησάμιλω 193.9
διέδυ, διάδυμι 360.22
διεζευγμθν, διαζεύγνυμι ἀ. 404.28
διέζη A. διέζα, διαζάω ῶ 349.48
διεζώσκεν p. διέζωσεν, διαζώω 345.24
διεζωσμθι, διαζωννύω ἀ. 404.36
διεθεὶς, διΐημι 163.39
διέθεντο, διατίθημι 358.9
διέθεζαν 357.24
διέθηκεν ἀ.-ηζαν 411.35
διέθηκε ἀ.-κσε 411.33
δίἧ, δίἧμι ἀ. 159.19
διειδὲ, διοράω ἀ. 363.33
διεἰδέναι f. διεἰδηκέναι 409.21
διείλεγμαι A. διαλέλεγμαι, διαλέγομαι 385.28
διελημμένος A. διαλελημ. διαλαμβάνω ἀ. 407.44
διείληφα A. διαλέληφα 407.34
διελήφεζαν A. διελελήφεζαν 407.41
διελοκομπάσαι, διέλκομπάζω 374.22
διεῖλον, διαιρέω ἀ. 361.40
διεῖμαι, διΐημι ἀ. 162.32
διῆμθος 162.33
διηπάμθος, διαγερεύω ἀ. 400.11
διηπάμθν 400.10
διεῖπε 400.9
διΐπε 400.10
διείρεο I. διείρω,-ρομαι 331.21
διείρηκα, διαγορεύω ἀ. 40.16
διῃρημθος 400.24
διείρηται 400.23
διεὶς διέντος, διΐημι 162.24
διείσθαι 162.33
διῖσι, διΐεμι ἀ 341.45
διεστήκει, διΐστημι ἢ διεστήκω ἀ. 406.36
διεκαθαρίσαι, διεκαθαρίζω 374.23
διεκπλῶσαι, διεκπλώω 379.19
διέκειτ B. διεκείτηζαν, διακείσομαι 391.15
διέλαχον, διαλαγχάνω ἀ. 203.32
διελεῖν, διαιρέω ἀ. 361.48
διελήλυθα A. διήλυθα, διέρχομαι ἀ. 369.35
διελήλυθέναι 369.39
διελήλυθὼς 369.40
διελτεῖν 363.37
διελτὸν 363.44
διελὼν, διαιρέω ἀ. 361.50
διεμαρτύρω, διαμαρτύρομαι 382.48
διέμμε, διαμένω 306.11
διενέγκας, διαφέρω ἀ. 413.8
διενέγκῃ 413.3
διενεγκὼν 413.8
διενήοχα A. διήνεχα 217.15
διέξεμι c. διὰ ἐξ εἶμι 190.24
διεξελτεῖν, διεξέρχομαι ἀ. 363.37
διεξεπέρτζαν, διεκπεράω 376.30
διεξῆμθν f. διεξήλθν, διέξεμι ἀ. 190.25
διεπαρθένευσε, διαπαρθενεύω 379.53
διεπεράτη, διαπερόω 392.26
διεπέρσαμθν, διαπέρθω 373.37
διεπέφραδον, διεπιφράζω 353.24
διεπήδησε, διαπηδάω 376.26
διεπέρτεν f. διεπάρτεν, διαπέρθω 352.34
διεπρά-

διεπερᾶτομαι f. διεπέρτομαι 352.30
διέπερατον f. διέπερ. 352.29
διέπιλλω, διέπλαμαι ἀ 202. 13
* διερρηχὼς, διαρρύγνυμι ἀ. 410.41
διέρρωγα ἀ.-ηγα 209.4
διερρωγὼς ἀ.ηγὼς ibid.
διέσομαι διέσῃ, δίεμι ἀ. 403.3
διεστεκλασμένη, διαστεκλάομαι 397.36
διέστυζε p. διεσέσυζε, δίσυζω ὃ δισεύω 146.17
διεταλμένα, δίστελλομαι 390.49
διέφλα διέφλας, δίστέλλω 380.39
διεφλάμην 380.54
διεφάλας 380.55
διέφη, δίφημι 358.48
διέφηκε 405.53
διέφηκε 405. 54
διέφιχον, δίστείχω 354.38
διεφαμμένα, δίστρέφομαι 384.12
διεφαμμένοι ibid.
διεφθσα A. διεφθικῦα, δίφθημι 107.3
διέφθστα A. διεφθκότα 406.25
διέφυλε, διασφάλλω 380. 29
διεχέθη, διαχέω 411.42
διεχέθησαν 411.43
διεχεκάμην, διατέτομαι 381.36
διεχθοιμι A. διεχθείην, διαχθημι 349.47
διέχυσαν B. διετμάγησαν, διατέμνω ἀ. 366.47
διέφαυσεν, διαφαύσκω ἀ. 412.32
διέφθορα, διαφθείρω 369. 12
διέχευαν, διαχέω ἀ. 413.56
διεωθῆναι A. διωθῆναι, διωθέομαι ᾶσθαι 348.53
διζήμενος, δίζημαι ἀ. 104. 15
* διηγυάμην, διεγυάομαι ῶμαι 142.5
διηκόσιοι I. διακόσιοι 121. 20
διηκεβωμένος, διηκεβόμαι 397.43
διηκεβωμένως d. ibid.
διήλυθον, διέρχομαι ἀ 363. 24
διηλιωθεὶς, διηλιόομαι 398.16
διημαγμένα, διαμάττομαι 386.49
διημερῆσαι, διημερέω 377 35
διηνεγμένος, διαφέρομαι ἀ. 218.11
διηνέχθη 250.22
διηντισμένος, διαντίζομαι 389.39
διηνυκέναι, διανύω 398.40
διηπάτηνται, διαπατάομαι 394.3
διηπείλη, διαπλέω ῶ 348.38
διῆρε, διαίρω 355.35
διήρεσται, διερέπω 375. 20
διηρημένος, διαιρέομαι 396. 5
διηρημένος d. ibidem
διηρῆσθαι 395.28
διήπαι, διέομαι 354.51
διήπατο, διαπάω 173.50
διηπίθη 173.51
διήπησε 173.45
διηπώμην διηπῶ διηπᾶτο 173.50
Διὶ, Διὶς Ζεὺς ἀ. 136.3 & 138.4
δίδασι, δίδημι ἀ. 161.20
δίδᾶσι, δίδημι ἀ. 161.21
δίδεῖσι, δίδης δίδεῖς, δίδωμι ἀ. 342.9
δίδεται, δίδεμαι 343.5
δίδησι, δίδημι 342.41
δικάζω d. δίκη 250.90
δικαιέστερος I. δικαιότερος p. δίκαιος 124.29
δικαιολογήμενος, δικαιολογέομαι ῆσθαι 333.50
δικαιοσύνη d. δίκαιος 302. 45
δικαιόω d. 302.34
δικαστήριον d. δικάζω 294. 32
δίκερως A. δίκερος 18.15
διλελημμένοις p. διλήμμαπ, διλήμμεθα 137.50
διλογήσαι,-γέω 377.35
δὶς f. δὶ ἓ 6.40
διογκεῖ,-κέω ῶ 334.46
δίοιδα, διοράω ἀ 369. 49
δίοιδε 369.51
διοίσεται, διαφέρω ἀ 412. 44
διοίσομαι ibid.
διοίσω 412.36
διολέσαι, διολλύω ἀ. 409.7
διολέσᾳς 409.2
διομόσασθαι, διόμνυμι ἀ. 409.14
Διονῦσε d. Διονύσιος 128. 25
διορθῆσαι c. δίχα ὀρθόω d. ὀρθὸς 319.35
διορθόμενος, -θόομαι ῆσαι ibidem
Διὸς, Διὶς ἢ Ζεὺς ἀ. 136.3 & 138. 4
διπλάσιος d. δύο 121.26
διπλῆ d. διπλῆς διπλῆ 282.6
διπλῆς d. δύο 121.25
δίποδος, δίπους 135.3
δίπου, δίπους 135.4
Δὶς p. Ζεὺς 134.4
δισκήπτος c. δὺς κηπτὸς 303.32
δίφρα, δίφρος ἀ. 134.17
διχόμηνι p. διχομήνῳ, διχόμηνος 137.29 & 224. 17
ἠδίψα f. ἠδίψος 137.8
διψῆν D. διψᾶν ἢ διψᾷν διψάω ῶ 90.19
διψῆς D. διψᾷς 87.28 & 88.1
ἠδίψος f. ἠδίψα 137.8
διωκάζω d. διώκω 166.39
διωκέσω, διώκομαι 315. 15
διωμοσάμεθα διωμόσω διωμόσασθε, διόμνυμι ἀ. 409. 13
διωνόμασεν, διονομάζομαι 388.42
διῳκωδόμησε, διοικέομαι 397. 48
διώρυχα, διορύσσω 348.50
διώρυχε, διορύττω 386.26
διώσας, διωθέω ἀ. 414.25
διώσεως 414.27
Δμηθεὺς δμηθεῖσα, δμάω 190.10
δμήτην δμήτην 190.9
δμῳὰ d. δμῳὸς 136.37
δμῳὸς d. δμῳὸς δμῳὸς 136. 36
δμῴων ἀ. δμῳῶν, δμῳὸς δμῳὸς 224.25
Δεάσασθε p. ἐδεάσασθε p. δεάζομαι 375.14
δεάσσεθ p. ἐδεάζεθ, δεάσομαι ὃ δεάζομαι 168.12
δοῖμεν f. δοίμην, δίδωμι 187.35
δοῖεν f. δοίεσαν ibid.
δοκήσετε p. δόξετε, δοκέω ἀ. 179.29
δοκίμφημι d. δοκιμόω 103.32
δόκχομαι, δοκέω 199.12
δόμεν I. δοῦναι, δίδωμι 100.20
δόμεναι D. δοῦναι ibid.
δόμῳς ἀ. δῶμα δώματος 137.9
δόξαν, δοκέω ἀ. 179.32
δόξας δόξασαι 179.32
δόξῃ ibid. & 244.42
δόξω 179.29 31 & 199.12
δόρεσσ f. δόρυ 135.18
δορὶ p. δουρὶ ἢ δόρυϊ, δόρυος 137.23
δόρυς f. δόρεας, ὃ δόρος 135. 19
δὸς, δίδωμι 106.5 & 235. 19
δόσαν I. ἔδοσαν 100.3
δόσις d. 196.30 & 307.3
δότ'εσα d. δότης 120.11
δοτὴρ f. δότης 120.12
δῦ A. δύσο, δίδωμι 109.25
δῦναι 100.20 & 106.6
δυπτὸν, δυπέω 88.23
δῦρας ἀ. δόρας ἢ δόρυ 135. 19
δυρὶ p. δουρὶ, δόρυος 137. 23
δὺς, δίδωμι 100.21
Δεαθὴν f. δαρθεῖν, δαρθάνω ἀ. 171.11
δεαίνη, διδεάσκω ἀ. 193.13
δεάκαμα d. δεάκων 119.13
δεακεῖν f. δαρκεῖν, δέρκω 352.31
δεάμεν d. δεάω 155.36
δεαμεῖν, τρέχω ἀ. 216 24
δεαμὼν D. δεαμεῖν ibid.
δεαμῦμαι 215.12
δεάναι, διδράσκω ἀ. 192.43
δεᾶναι, δραίνω 381.50

δεξάδμιος, δεξάτομαι 373.9
δεσμαῖος d. δεσμὸς 128.48
δεσμέσι, δεσμεύς ἀ. 37.21
δρῶ, δρεῖν 87.20
Δῦ I. ἔδυ δῦμι 360.24
δυὰς d. δύο 121.28
δυεῖν, δύο 120.16
δῦθι, δῦμι 360.25
δῦναι 360.31
δυναίμιλυ δύναιο δύναιτο, δύναμαι 109.7
δύνασαι 316. 40
δυνατὸς δυνατὶ δυνατὸν d. 297.13
δύνη ἀ. δύνασαι 151.29
δυνήσομαι δυνήσῃ δυνήσεται 153.21 & 243.9
δύναμαι, δύνῃ, δύνηται 109. 15
δύο ἀ. δυοῖν 121.10
δυοῖν, δύο 120.16 & 121.9
δυοκαίδεκα c. δύο καὶ δέκα 121.19
δυοκαίδεκον p. δώδεκα 121. 16
δὺς in compositione 126.36 & 292.54
δὺς δύντος, δῦμι 360.31
δῦσαι, δύω 379.37
* δυσέρως c. δὺς ἔρως 293.4
δύσεο p. ἐδύσετο ἢ ἔδυνε, δύσομαι ὃ δύω ἢ δῦμι 168. 21
δυσηπίστουν, δυσαπιστέω ῶ 141.27
δυσηρέστουν, δυσαρεστέω ῶ ibidem
δυσθανὼν, δυσθνήσκω ἀ. 364.28
δῦσι p. δυοῖν, δύο 121.10
δυσκαίδεκλος c. δὺς καθεκλὸς d. κατέχω ἀ. 292.53
δυσκίνητος c. δὺς κινητὸς d. κινέω 303.32
δυσκλέα ἀ. δυσκλέα, δυσκλὴς δυσκλέος 134.2
δυσμενὴς c. δὺς μένος 311.35
δυσπεξία d. πεζάπτω 126. 11
δύσετο p. ἐδύσετο ἢ ἔδυνε, δύσομαι ὃ δύω ἢ δῦμι 168. 21
δύστηνος c. δὺς στὸς 256.73
δυχεσίνδα ασε A. -αναμι, -ανυμι ανα, -αίνω 143. 19
δυχεσίπτε 143.20
δυχεσανδ 143.19
δύσω, δύω ἢ διδύσχω ἀ 167. 29 & 216.3
δύω A. δύο 120.16
δυὼν p. δυεῖν, δύο 121.13
Ὃ Δῶ, ὃ δῶ p. δῶμι δώμασι 15.8 & 137.9
Δώην δώης δώη p. δοίην δοίης δοίη, δίδωμι 183.42 & 184.11
δώησι p. δῶ 100.18
δώομεν p. δώμεν 360.5
δωροφάγος c. δῶρον φάγεμαι 250.89
δωσέμεναι D. δώσω, δίδωμι 402.39
δῷσι ἢ δώσει I. δῶ 100.15
δώσω D. δώσω 207.30
δώτειρα d. δώτηρ 120.12
δώτηρ p. δότηρ ibidem
δώτηρ p. δότηρ ἢ δότης ibidem
δώωσι p. δῶσι 100.17

E

Ἑὸς ὃς ἕ οἷ 110.16
Ἔᾶν I. ἰῶ, εἰμὶ ἀ. vel pro ἔαε ab ἐάω ᾧ 158.16 & 140.40
ἑάαρ p. ἐῆρ, ἢ ἐάῃ ἐάων ᾧ 92.30
ἑαγα f. ἧγα, ἄγνυμι ἀ. 168. 27
ἐάγλω f. ἤγλω 168.29
ἐαγὼς f. ἠγὼς 168.38
ἑαδὲ ἢ ἑαδὲ f. ἥδε, ἅδω ἢ ἀνδάνω ἀ. 168.36 & 170.9
ἑαδὸν ἢ ἑαδὸν f. ἥδον 170. 4.9
ἑαδὼς ἢ ἑαδὼς f. ἡδὼς 168. 36 & 170.9
ἑαχα I. εἴαχα, ἐάω 140. 42
ἐάλωκα f. ἥλωκα, ἁλίσκομαι ἀ. 171.13
ἐάλωμαι f. ἥλαμαι ibid.
ἐάλων f. ἥλων 171.15
ἑάνδανον ἐάνδανες ἑάνδανε f. ἤνδανον ἤνδανες ἤνδανε, ἀνδάνω 169.2
ἑαυτὲ f. ἧται, ἧμαι ἀ. 169.5
ἑαχα f. ἧχα, ἄγνυμι ἀ. 168. 28
ἑαστε, ἑασαι ἢ ἑαστε ας f. ἧσται ἧσας, ἅδω ἢ ἀνδάνω ἀ. 170.3.9
ἑασι I. ἐισὶ, εἰμὶ ἀ. 158.14
ἑασκε I. εἴα, ἐάω ᾧ 140. 38
ἑαστα ἑάστας D. ἕστα ἕστις, εἰμὶ ἀ. 158.44
ἐάσω, ἐάω 140.38
ἑαται I. ἧται ἢ ἕηται, ἧμαι ἢ ἵημαι ἀ. 163.12 & 174.49
ἑαῦ I. ἧῦ ἢ ἕηῦ, ἧμαι ἢ ἵημαι ἀ. 163.13 & 174.49
ἑαυτὸν f. σαυτὸν, ἑαυτῷ 111. 18.26 & 313.42
ἑαυτῷ 111.21.25
ἐάφθιν ἐάφθη p. ἤφθιν ἤφθη ἅπτομαι 169.3
Ἔ'ᾶα D. ἕᾶη, ἑαίνω ἀ vel Laconicè pro ἔαε ἢ ἔασε, ab ἐάω ᾧ 362.23
ἐβάλεῦ, βάλλομαι 183.21
* ἐβάλησαι βάλλω ἀ. 183. 17
ἐβαλόμιλυ 183.21
ἔβαλον 183.18
ἔβαν p. ἔβησαν, βαίνω ἀ. 190.33
ἐβαρυάπτισαν, βαρυύπτομαι 172.33
ἔβασον Laconicè pro ἔβασαν ab ἐάω 140.39
ἐβάφθιν, βάπτομθν ἀ. 362. 48
ἔβαφον 154.5
ἐβδομαῖος d. ἑβδομὸς 121 34
ἐβεβλαστήκει, βλαστάνω ἀ. 171.6
ἐβεβλήμιλυ, βάλλω ἀ. 183. 27
ἔβλυ, βαίνω ἀ. 182.25
ἔβησα 182.35
ἔβησαν 182.43
ἔβησε 182.35
ἐβήσεῦ p. ἔβαμε, βήσομαι ὃ βαίνω 168.9
ἐβίων, βιόω ἀ. 183.40 & 184.6
ἐβλάβλιν, βλάπτω ἀ. 154. 24
ἔβλαβον 154.5.23
ἐβλάκευμαι ἀ. βεβλάκευμαι, βλακεύομαι 171.31 & 173.30
ἐβλαμμαι ἀ. βέβλαμμαι, βλάπτομαι 173.51
ἔβλαπε, βλαστάνω ἀ. 171.6
ἔβλαστον ibid. & 148.29
ἐβλάφθιν, βλάπτομαι 154. 27
ἔβλεπον, βλέπω 148.32
ἐβλήθιν, βάλλω ἀ. 183.32
ἔβλητο p. ἐβέβλητο 183.28
ἐβυλήθιν, βύλομαι ἀ. 179.45
ἐβρόχθη, βρέχομαι 390.3
ἔβρεχον ες ε, βρέχω ἢ βρόχω 351.15
ἐβρώθιν, βρώσκω ἀ. 178. 29
ἔβρων ἔβρας ἔβρω 178.31
ἐβώθη, βόομαι 398.1
Ε'γάμησα, γαμέω 185.2
ἐγανώθιν, γανόομαι 397.53
ἐγέγαα I. ἐγέγηκα, ἐγήαμαι ὃ ἐγίγνομαι 108.13
ἐγεγόνηκα ας ε, ἐγείνομαι 171. 25 & 173.23
ἐγεγυμνασμένος, ἐγυμνάζομαι 389.24
ἐγίγος d. ἐγγὺς 123.21
ἐγίνομαι A. -ίσω, -ίζω 150.21
ἐγίων d. ἐγγὺς 123.21 & 125.4
ἐγκάφω c. ἐγκάφω 211.5
ἐγκυᾶν I. ἐγκυᾶν ἐγκυάομαι ῶμαι 171.29
ἐγκύησε I. ἐγκύνσε ἢ ἐγκύνσε 173.18
ἐγκύπαῦς d. ἐγκὺς 123.20
ἐγκυπάπω ἀ. -άπως d. 125.30
ἐγκύτερος d. 123.20
ἐγκυτέρω ἀ. -έρως d. 125.30
ἐγδύπισα ας ε p. ἐδύπησα ας ε, δύπέω 144.2
ἐγεγαμήκει ἐγεγαμήκεις ἐγεγαμήκει, γαμέω 185.3
ἐγεγόνεσαν A. ἐγεγόνεσαν, γίγνομαι ἀ. 185.26
ἐγεγραφήκει, γραφέω ὃ γράφω 179.3
ἐγένάμιλυ, γίγνομαι ἀ. 184. 26
ἐγείναῦ 242.78
ἐγέλαξε D. ἐγέλασε, γελάω 207.29
ἐγένεῦ, γίνομαι ἀ. 185.19
ἐγεσσάμιλυ 184.24
ἐγέννασε f. ἐγεννήσατο 184.29
ἐγεννησάμην 184.28
ἐγενόμιλυ 184.24
ἐγενῦ f. ἐγένεο 185.19

ἐγέρθην I. ἠγέρθην, ἐγείρω 189.34
ἐγερῶ 189.31
ἐγήγερκε A. ἤγερκε 147.39
ἐγήγερμαι A, ἤγερμαι ibid.
ἔγημα ἔγημας ἔγημε, γαμέω ἀ. 179.37 & 184.14
ἐγήρᾳ ἐγήρας ἐγήρᾳ, γηράω ῶ, ὃ γηράσκω 177.2
ἐξαθελεῖν, ἐξαθαιρέω ἀ. 261.49
ἐξαθιδρυμένος, ἐξαθιδρύομαι 398.54
ἐξαλέστω, ἐξαλείφω 203.3
ἐξαναπίστας I. ἐξαναπίστας, ἐξαναπέομαι 378. 9
ἔγκαοι ἀ. ἐγκάοις, ὃ ἔγκαω 137.38 & 224.14
ἐγκαταβιῶναι, ἐγκαταβιόω ἀ. 362.47
ἐγκαταλελειμμένον, ἐγκαταλείπομαι 364.1
ἐγκατεμεμιγμένον, ἐγκατεμίγνυμι ἀ. 408.20
ἐγκαταξύω, -άσω 372.44
ἐγκατασβεσθῇ, ἐγκαταβέννυμι ἀ. 410.51
ἐγκαθέδιω, ἐγκατάδυμι 360.20
ἐγκατελημμένος A. ἐγκαταλελημμένος, ἐγκαταλαμβάνω ἀ. 407.45
ἐγκατέλιπε, ἐγκαταλείπω 354.43
* ἐγκαυσάμενος, ἐγκαυσαμένη, ἐγκαίω ἀ. 406.54
ἐγκεκευθμένος 407.4
ἐγκεκλαμμένος, ἐγκλέπτομαι 384.31
ἐγκέκληκε, ἐγκαλέω ἀ. 203.3
ἐκεκοισυρωμένος, -ρωμένη ἐγκοισυρόομαι 397.28
ἐγκεκραγότες, ἐγκεκράζω 369.1
ἐγκεκυφότες, ἐγκύπτω 384. 20
ἐγκεκρομίακε, ἐγκρομιάζω 143.16
ἐγκεκρύσασται, ἐγκεράννυμι ἀ. 175.5
ἐγκεκαλινωμένος, ἐγκαλινόομαι 397 30
ἐγκέχοδε, ἐγχίζω 369.5
ἐγκεχεσμένον, ἐγχεσμαι 171.26 & 172.29
ἐγκεκραγότες I. ἐγκεκεκραγότες, ἐγκεκράζω 369.1
ἐγκρατὴς c. ἐν κρατέω vel ex ἐν & ὃ κρατῆς 305.19
ἐγκρεκλῶσδ. ἐγκρεκλῆς 305.26
ἐγκρατῶς ἐγω quid ibidem
ἐμπιεθλῶμαι, -ίσμαι 391.18
ἐγκυκλόμενος, ἐγκυκλίομαι ῶμαι 334.19
ἐγκύσατας Æ. ἐγκύσας, ἐγκύρω 212.7
ἐγκυρμαδεὶς, -άζω 143.14
ἐγωακε, γνώσκω ἀ. & 184.33 139.8
ἐγωακὼς ἐγωακότος 185.37
ἔγωαν 105. 31 & 164.27 & 184.33
ἔγωαστι 185.41
ἐγνώσαν 185.40
ἐγνώσθιω 152.32 & 185.38
ἔγνωσμαι 92.9 & 152.33
ἐγνωσμένος 185.38
ἐγρηγορ p. ἠγέρεν, ἐγείρομαι 191.38
ἐγχήγορεν, ἐγχηγορέω 195.3
ἐγχηγόρᾳν 195.46
ἐγχηγόρκε 139.9
ἐγχήγορθαι p. ἐγχηγορέναι 191.41
ἐγχηγορῶν d. ἐγχήγορεν 195.4
ἐγχηγορὼς, -γορῶτος 196.1
ἔγχεμαι f. ἐγείρομαι 191.39
ἐγχέμβιος f. ἐγχρόμ. 191.40
ἐγχανὼν, ἐγχάσκω ἀ. 367.50
* ἐγχείψαι, -ίπτω 371.48
ἔγωγε A. ἐγὼ 112.38
ἐγ' ὦδα f. ἐγὼ οἶδα 193. 36
ἐγ' ὦμαι f. ἐγὼ εἶμαι 193.36
ἐγὼν D. ἐγὼ 113.22
ἐγὼν Æ. ἐγὼ ibidem
ἐγώνγα D. ἐγὼ 113.23
ἐγώνη D. ἐγὼ 113. 22
Ε'δάλω δαίω ἀ. 193.28
ἔδακοι, δάκνω ἀ. 185.52
ἐδάμλω, δαμάω 356. 15
ἔδαμον ibidem
ἔδαρθον, δαρθάνω ἀ. 171.10
ἔδαρκον, δέρκω 148.23
ἔδαρσον, δέρω 54.34 & 215.6
ἔδδαστε ας ε p. ἔδδασ. δαίω 188.20 & 253.109
ἐδέγμλω p. ἐδεδέγμλω, δέχομαι 147.17
ἐδεδάμλω, δάω ἀ. 186.44
ἐδεδίδκν ες ε I. ἐδεδίδκν ες ε, δαίω ἀ. 188.23
ἐδεδέμνθ, δέμω ἢ δμάω 190.7
ἐδεδοίκν f. ἐδεδοίδν δαίω 369.34
ἐδεδύκεσαν A. ἐδεδύκεσαν, δύσκω ἀ. 216.4
ἐδεήθην, δέομαι ἀ. 186.8
ἐδέηστε, δέω ἀ. 187.2
ἐδέησαν 187.2
ἐδέησε, δέω ἀ. 186.10
ἐδέηθεν, δέω ἀ. 155.34 & 186.6
ἔδη A. ἔδη ἢ ἐδῆ, ἔδω 155. 23
ἔδῃ δῆ 187.6
ἐδεήδμθν p. ἐδεδέμθν, δαίω ἀ 188.30
ἐδεήδσαν p ἐδεδέσαν 188. 24
ἐδηκόθησαν, δηκόομαι 398.5
ἔδμαι, δέμω 151.17
ἐδείμεσθ 381.13
ἐδέμασθ ibidem
ἐδμάσθιω, δμαιάω ῶ 347.29
ἔδηξα, δείκνυμι ἀ. 186.2
ἔδηρεν, δέρω 381. 25
ἔδῆστε, δαίω 188.19
ἐδῆται, ἔζομαι 202. 40
ἔδικθ p. ἐδέδικθ, δίκομαι 147.16
ἐδέμθμαι D. ἔδδη, ἔδω 194. 7
ἐδῆ, ἔζομαι 202.29
ἔδνα p. ἔδνισε, δέω 184.1
ἔδνιδε A. ἤδνιδε, ἔδω 193. 39
ἐδνίδοκε f. ἔδνικα ἢ ἤνκε, ἔδω 144.25 & 193.39
ἐδνιδοκὼς f. ἐδνικὼς 194.8
ἐδνίδομαι f. ἔδνισμαι ἢ ἤσμαι 144.26
ἐδνιδὼς A. ἠδὼς 194.8
ἔδνικε A. ἔνκε 144.23 & 193.38
ἔδνισται ἔδνισας ἔδνισε, δέω 186.38
ἔδνῆσαν 186.39
ἐδνίχθιω, δάκνω ἀ. 186. 13
ἐδίδυξα, δικάσκω ἀ. 192. 35
ἐδιδυξάμλω 193.3
ἐδ. δύσκισται, δ. δυσκέω ὃ δάσκω 179.7
ἐδ'δου A. ἐδίδου ἢ ἐδίδοσο ἐδίδδο, δίδυμι 105.10 & 108.20
ἐδίδουν ἐδίδυς ἐδίδυ A. ἐδίδασαν ας ω 105.10.12
ἔδε, δέω ὃ δέω 354.41
ἔδμαι p. ἔδῆν, ἔδω 194.7
ἔδνα δνάμι 347.31
ἐδόθην, δίδυμι 108.27
ἐδολίσσαν B. ἐδολίεσσ-ίεσαν, δολίω 149.20
ἔδομαι ἀ. ἐδ ὔμαι, ἔδω 91.51 & 154.15 & 193.39
ἔδυμθν, δίδυμι 106.4
ἔδον D. ἔδοσαν 95.35
ἔδεστται ἀ. ἐδ ὔται, ἔδω 329. 36
ἔδοστι D. ἔδοσται 259.46
ἔδοξα ἔδοξας ἔδοξε, δοκέω ἀ. 179.31
ἔδοξαν ibidem
ἔδοδον, δίδυμι 106.4
ἔδν A. ἔδοσο ἢ ἔδοο 109. 24
ἐδ ὔμαι ἐδῆ ἐδῆται, ἔζομαι 202.39
ἔδυπον, δυπέω 88.24 & 148.29
ἔδεα f. ἔδεσται, vel D. ἔδρκ, δίδεσάσκω ἀ. 193.6.13
ἐδεαθεν p. ἐδαρτον, δαρθάνω ἀ. 171.11
ἔδεακον p. ἔδαρκον, δέρκω 148.24
ἔδεαμθν D. ἔδρκμθν, δίδεσάσκω ἀ. 193.13
ἔδεαμον, τρέχω ἀ. 215.11
ἔδεαν f. ἔδρκαν ἢ ἔδεσαν, vel D. ἔδρκν, δίδεσάσκω ἀ 193.12.13
ἔδεστε, δίδεσάσκω ἀ. 193. 6
ἐδρύφην, δρύπτω ἀ. 155.1
ἔδρυφον ibidem
* ἔδυν, δύμι 95.38 & 105. 28
ἔδυνεν 344.34
ἐδυνάσθιω, δυνάζω ὃ δύναμαι 152.34
ἐδυνήθην, δυνάω ὃ δύναμαι 152.35 & 284.46
ἐδυσόμην, δύσομαι ὃ δύω 167.33
ἐδυσφήμησε ας ε, δυσφη-

μάω 143.17
εὐυχέρεινον ες ε, ευχεραίνω 143.18
εὐυχέρεια 143.19
ἔδωκε ἀ. ἔδωσε, δίδωμι 105. 19 & 147.47
ἔδων 100.2 & 105.25
ἔδρηται ἔδομαι 329.36
Ε῎ε Ι. ἑὸς ἕ οἵ 113.2
εἰάδεῖ p. εἴδειν, εἴδομαι 347.34
ἔϊκπαι p. ἔικται, ἔοικα 146.4
ἔϊπα p. ἔπα, ἔειπον ὅ ἀγορεύω ἀ. 145.7
ἔϊπον p. ἔπον 146.6
ἐὶς p. ἧς, εἰμὶ ἀ. 158.18
ἐϊστάμβως p. εἰστέμβως, εἴδω 194.13
ἐϊστάμϐω p. εἰστέμϐω 194. 12
ἐϊστάμην p. εἰστάμϐω, ἔω ἢ ἐνύω ἀ. 174.36
ἐϊστάθην p. εἰστάθην, ἔμι ἀ. 159.36
ἐϊστάτην p. εἰστάτην 159.35
ἔελμαι p. εἶρμαι ἢ εἴργμαι, εἴρω ἢ εἴργω 169.10
ἔελμαι p. εἴλμαι, εἴλω 169. 12
ἐέλμεθα p. εἴρμεθα ἢ ἔργμεθα, εἴρω ἢ εἴργω 169.11
ἐελμϐένος p. εἰρμ. ἢ εἰργμ. ibidem
ἐέλπετε, ἐέλπω ὅ ἔλπω 328.53
ἐέλπομαι 328.54
ἐέλσαι p. ἐλάσαι, ἐλαύνω ἀ. 198.12
ἐέργαθεν p. εἴργαθεν, εἰργάθω 169.13
ἔεργμαι p. εἶργμαι, εἴργω 169.9
ἐεργμϐένος p. εἰργ. ibid.
ἔερμαι p. εἶρμ. εἴρω 169.7
ἐερμένος p. εἰρμένος 169.8
ἔερϐ p. εἶρϐ 169.6
ἐες p. ἧς, εἰμὶ ἀ. 158.18
ἐεστάμϐω p. εἰστάμϐω, ἔω ἢ ἐνύω ἀ. 169.15
ἐεστο p. εἶστο 169.13
Ε῎ζευγμαι, ζεύγνυμι ἀ 169. 27
ἔζη D. ἔζα, ζάω ᾧ 88.2
ἐζημίωμαι, ζημιόομαι 396. 52
ἐζυμωμβύει 397.33
ἦεν ἔζης p. ἔζων ἔζας, ζῆμι ὅ ζάω 90. 25
ἐζύγην, ζεύγνυμι ἀ. 169.30
ἔζυγον ibid.
ἔζω d. ἕω 316.37
ἔζων Ι. ἔζων, ζώω ὅ ζάω 90.26
ἐζωσάμϐω, ζωννύω ἀ. 175.30
ἔζωσμαι 175.32 & 314.1
ἐζωσμβύοι 175.34
ἐζωσμβύος ibid. m
Ε῎η Ι. ἦ, εἰμὶ ἀ 158.37
ἐὶ p. ἧς ἦσι 113.45
ἔηκα p. ἧκα, ἵημι ἀ. 145.6
ἔην, p. ἦν, εἰμὶ ἀ. 158.19 & 248.31
ἐήνδανον ες ε p. ἤνδανον, ἀνδάνω 169.2
ἔηδα p. ἧς ἢ ἤδα, εἰμὶ ἀ. 158.25
ἔηοι Ι. ἦ, εἰμὶ ἀ. 158.39
ἔηπτε Ι. ἅπτε, ἵημι 162.15
Ε῎ηλον, ἁλίσκω 353.37
ἐηλαναπάθητε, ἠλαυνόμαι 398.4
ἔηλατον, θήσσω ἀ. 199.19
ἐήλαφα, πάφω ἀ. 198.46
ἐὴς ἐὲνὸς, ἵημι ἀ. 162.38
ἐθελήσῃς, ἐθέλω ἀ. 200.8
ἐθέλησθα Æ. ἐθέλης 200.5
ἐθελῆσθο 200.8
ἔθεμβν, πίθημι ἀ. 106.4
ἔθεν A. οὗ, ὅς ἕ οἵ 112.41 & 113.3
ἔθεν B. ἔθεσαν, πίθημι 95.35
ἔθεο Ι. ἔθεσο 109.24
ἔθευ D, ἔθυ ἢ ἔθεσο 109.32
ἐθηεῖτο ἢ ἐθηῆτο Ι. ἐθεᾶτο, θεάομαι ὁ θεάομαι 92. 20
ἐθηεῦντο p. ἐθηῶντο ἢ ἐθεᾶντο 92.18
ἐθήκαντο Ι. ἐθέσαντο 92. 22
ἐθηῆτο ἢ ἐθηεῖτο Ι. ἐθεᾶτο 347.22
ἔθηκα ἀ. ἔθησα, πίθημι 95.31 & 105.19 & 147.47
ἐθηλε, θάλλω 380.27
ἔθην, πίθημι 95.32 & 105. 24
ἔθην, ἵημι ἀ. 161.9
ἔθηκαν 162.37
ἐθηρεύθη, θηρεύομαι 393. 36
ἐθίσας ἀντος, ἐθίζω 141.1
ἐθιστάς 140.46
ἐθλάθησαν, θλάω 173.35
ἐθλασμαι ἀ. τέθλασ. 173.33
ἐθοινήσατο, θοινάομαι 376. 47
ἔθορον, θορέω 356.17
ἔθου A. ἔθεσο, πίθημι 109.24
ἐθύοσσε, θύω ἀ. 200.38
ἐθραύθη, θραύομαι 399. 16
ἔθρεξα, τρέχω ἀ. 216.21
ἐθρέφθην, τρέφω ἀ. 150.10
ἔθρεψα ibid.
ἔθρεψάμην ibid.
ἐὶ ἐὶῆς ἐὶῆ, ἵημι ἀ. 162.36
ἐὶῆσι 162.37
Εἶῖ, εἰμὶ ἀ. ἦ ἔμι ἀ. 151.33 & 157. 18 & 158. 36 & 159.2.5.9
ἔια, ἐάω ῶ ἀ. 140.37
ἔϊα, ἔμι ἀ. 159.8
ἔιαχε, ἐάω 140.29
ἔιαρ ἔαρος p. ἔαρ ἔαρος 133.17
ἔιασε, ἐάω ἀ. 140.39
ἔϊασκον p. ἔϊων, ἐάω ἢ ἐάω ῶ 345.43
ἔϊαται p. ἧνται, ἔω ἢ ἧμαι ἀ. 163.12 & 174.48
ἔϊαϑ p. ἧνϑ 163.13 & 174.49
ἐάω p. ἐάω 140.40
ἐΐϐην p. λείϐω, λείϐω 200. 13
ἔϊδυ f. ἔδυκα, ἔδω ἀ ὅ δέχω 193.44
ἐϊδύλλεται, -λλομαι 329.19
ἔϊδαϑς, ἔϊδαρ ἀ. 136.14.16
ἐϊδείην, ἔδω ἀ. 194.2
ἔϊδεν 193.45
ἐϊδέναι 193.44
ἐϊδέω p. ἔδω 199.12.15
ἔϊδη, ὅ ἔϊδος εος 128.30
ἐϊδήμι p. ἔδω 199 15
ἐϊδήσω, ἔδω ἀ. ὅ δέχω 193. 42
ἔϊδομεν p. ἔδομεν 194.33
ἔϊδον 148.20 & 193.46
ἔϊδος quid 254.20 & 260.1
ἐϊδυῖαν B. ἔϊδυ, ἔδω ὅ δέχω 149.4
ἐϊδύλλια d. ἔϊδος 128.31
ἐϊδύλλιον d. 128.19
ἐϊδὼς, ἔδω ὅ δέχω 194 32
ἐϊδὼς f. ἐϊδηκὼς 193.45
ἔϊε, ἔμι ἀ 160.5
ἔϊεν f. ἔϊπαν, εἰμὶ ἀ & 157.33 153.28
ἔϊην p. ἦ, εἰμὶ ἀ. ἢ ἔμι ἀ. 158.37
ἔϊη p. ἦ, ἵημι ἀ. 160.32
ἔϊην ἔϊης ἔϊη, εἰμὶ ἀ 157.32
ἔϊην ἔϊης ἔϊη, ἵημι ἀ. 160.31
ἔϊην f. ἔϊεν 161.11
ἐϊήναι f. ἐΐηναι 162.37
ἐϊΐζεο Ι. ἐϊΐζου, ἐϊΐζομαι ὅ ἐϊΐζομαι 141.3
ἔϊΐζον, ἐϊΐζω ἀ. 140.43
ἐϊϊκώς 141.1
ἔϊϊσε ας ε 140.44
ἐϊϊσθλω ἐϊϊσθης 141.2
ἐΐϊσμαι ibid.
ἐϊϊσμβύος ibid.
ἔϊκε, ἔοικα 145.41
ἔϊκτε B. ἔϊκε, ἵημι 160.16
ἐϊκτίζω d. ἢ εἰκός ᾧ 253.7
ἔϊκτσι, ἔοικα 201.33
ἔϊκτσι, ἵημι ἀ. 161.35
ἔϊκτσι D. ἔοικα 121.24
ἔϊκτν, ἔμι ἀ. 159.7
εἰκέως p. εἰκέως, ἰκνέομαι ᾧ μαι ἀ. 364 37
εἰκὼς εἰκῶς, ἔοικα 145.40
εἰκολογῆσαι, -γέω 377.35
εἰκτίλι p. εἰκέτλι, ἔοικα 191. 45
εἴκῳ p. ἔοικε ibidem
ἔοικα 329.2
εἰκὼς εἰκότος 145.32
εἰκὼς, ἵημι ἀ 160.17
ἕλε, αἱρέω ἀ. 181.33
ἕλεγμαι A. λέλεγμαι, λέγομαι 152.23 & 173.42
εἰλεγμβύοι A. λελεγμβύοι 173.42
εἵλετο, αἱρέομαι ἀ. 181.42
εἰλεῦτο D. εἵλετο, εἰλέομαι ᾧμαι 92.23
εἰλήλυθα p. ἐλήλυθα ἢ ἤλευθα, ἐλεύθω ὅ ἔρχομαι 145.24
εἰλήλουθμβν p. ἐληλύθαμεν 145.26
εἴλημμαι A. λέλημμαι, λαμϐάνω ἀ. 203.45
εἰλημμένος A. λελημμένος 203.46
ἕλκπται A. λέλκπται ibid.
ἕλκφα A. λέλκφα 203.42
εἵλκφέναι A. λελκφέναι 203.43

εἰληφὼς A λελημφ. 203.44
εἴληχα A. λέλογχα, λαγχάνω ἀ. 203.32
εἱλιγμαι, εἱλίσσομαι 386. 29
εἱλιγμὸς 386.33
ἕλκε, ἑλκῳ ἀ. 140.25
ἑλκίζον, ἑλκίζω 140.29
εἵλκυσε 140.30
εἵλκυσμαι ibidem
εἱλκόμὴν εἵλκυ εἵλκετο, ἑλκῳ ἀ. 140.26
ἕλκον ἕλκες ἕλκε 140.25 & 148.17
εἵλκυκα, ἑλκύω ἀ. 140.28
εἵλκυον ibidem
εἱλκύσθην 140.29
εἵλκυσμαι 14.28
εἱλκυσμένος, εἱλκύω ἢ ἑλκύω ἀ. 397.8
εἱλόμὴν* εἵλυ εἵλετο, αἱρέω ἀ. 181.41
ἕλον ἕλες ἕλε 148.18. & 181.32. & 298.41
εἵλετο 181.42
εἵλοχα A. λέλεχα, λέγω 152.23. & 173.40
εἵλοχέναι A. λελεχ. 173.40
εἱλοχὸς A. λελεχὼς 173.41
ἕλκε, ἑλκῳ ἀ. 140.25
εἶμα d. ἑῶ ἢ ἐννύω ἀ. 197.1
εἷμαι, ἑῶ ἢ ἵημι ἢ ἐννύω ἀ. 139.29. & 161.4. & 174. 46.52. & 196.33
εἵμαρμαι ἢ εἱμαρμαι A. μέμαρμαι, μείρομαι 145.15. & 146.12
εἱμαρμένη ἢ εἱμαρμένη A. μεμαρμένη 146.11.12
εἱμαρμένος A. μεμαρ. 146.9
εἵμαρται A. μεμαρται 146.8
εἵμαρτο A. ἐμέμαρτο ibid.
εἱμὲν p. ἐσμὲν, εἰμὶ ἀ. 158. 14
ἕμὴν f. ἔπνυν 153.30
εἱμῆναι p. ἔναι 158.42
εἱμένος, ἑῶ ἢ ἐννύω ἀ. 174. 43. & 196.34
εἱμὲς D. ἐσμὲν, εἰμὶ ἀ. 158. 14
ἕμὶλιν ἕῖν ἕῖτ, ἵημι ἢ ἑῶ ἀ. 161.17. & 196.34
εἱμὶ d. ἑῶ 157.11
εἶμι d. ἑῶ 158.47
εἶμμαι, ἕπμαι ἀ. 140.35
ἐῶ p. ἦν, εἰμὶ ἀ. 158.18
ἕῖν, ἕῖμι ἀ. 159.5
ἐῶναι, εἰμὶ ἀ. ἢ ἕῖμι ἀ. 158.5. & 159.18
ἴναι, ἵημι ἀ. 160.33
ἕνατερ, ἐνάτηρ 224.48
ἕῖνται, ἵημι ἢ ἑῶ ἀ. 161.5. 174.46
ἕῖντο, ἑῆμι ἢ ἧμαι ἢ ἑῶ ἀ. 162.35. & 163.10.12. & 174.48
ἕῖξα, εἴχω 146.1
εἴξασι p. ἔῖξαν ἢ εἴχασι, ἔοικα ibidem: & 201.32
ἔῖορ. ἔ 112.46. vel ab ἵημι ἀ. 161.17
ἔῖορθρ p. ὄμβρ, εἰμὶ ἀ. 158. 38
ἕῖον εἵες εἵε, εἶμι ἀ. 160.4
ἕῖον εἵες, εἵε, ἵημι ἀ. 161.33
εἶπα, ἔπω ἀ. τὸ ἀγορεύω 147.46
εἴπαμι 148.5
εἶπας εἴπαντος ibidem
εἰπάτω ibidem: & 194.5
εἶπε 139.24. & 150.41
εἶπε 141.10
εἰπεῖν 141.9
εἴπεσκε I. εἶπε 141.10
εἴπηδα Æ. εἶπης 141.9. & 157.23
εἰπίμι εἰπίς εἰπὶ 141.8
εἰπόμὴν, ἕπομαι ἀ 140.34
εἰπὸν D. εἰπὲ, ἔπω τὸ ἀγορεύω ἀ. 57.1. & 194.39
εἶπον 139.24 & 148.5.18. & 194.5
εἴπω εἴπῃς εἴπῃ 141.9
εἰπὼν 139.24
εἱργαζόμὴν εἱργαίζου εἱργάζετο, ἐργαζομαι ἀ. 140.47
εἱργάζοντο 141.1
εἱργάθω d. εἴργω 166.39
εἱργασάμὴν, ἐργάζομαι ἀ. 141.4
εἱργάσθην εἱργάσθης εἱργάστη 141.5
εἴργασμαι 141.4
εἴργασμένος 141.5
εἴργαται ibidem
εἶργμαι, εἶργμαι 385.24
εἴργμένοι 385.30
εἴργμένος 385.29
εἴρεαι I. εἴρη, εἴρομαι 196.2
εἴρεται I. εἴρηται, ἀγορεύω ἀ. 181.9
εἴρεο I. εἶρε, εἴρομαι 196.3
εἰρήθην, ἀγορεύω ἀ & 191.10 139.31.
εἶρηκα 139.30. & 181.8
εἴρημαι ibidem
εἰρημένα 181.10
εἰρήσω 181.9
εἴρηται 181.8
εἱρόμὴν, εἴρομαι 329.98
εἱρπίζον, ἑρπίζω ἀ. 140.32
εἱρπικα 140.33
εἱρπύζον, ἑρπύζω 140.32
εἴρυαν I. εἴρυντο, ἐρύω 140.42
εἴρυκα 140.41
εἴρυον ibidem
εἴρυσται ibidem
εἶρφα, ἕρπω ἀ 140.32
εἴρχαται I. εἰργμένοι εἰσὶ 385.25
εἰρχθεὶς, εἴργομαι 385.54
εἰρχθῆναι 385.51
εἰρχθήτω 385.50
εἶρῳα 140.32
εἴρωτον εἰρώτας εἰρώτατε I. ἠρώτησας ἀ, ἐρωτάω ῶ 140.21
εἰς ἑλληνικῶς 232.18. & 277.6.8 & 244.23
εἷς p. εἷς, εἰμὶ ἀ 158.12
εἷς, εἶμι ἀ. 159.25
εἷς ἑνὸς, ἵημι 161.1
εἶσα, εἶμι ἢ εἶδω 159.12. & 194.11
εἶσα ας ε, ἑῶ ἢ ἐννύω ἀ. 174. 32. & 196.34
εἰσαγωγὸς, εἰσάγω ἀ. 400. 33
εἰσαγωγὴ d. εἰσάγω 281.4
εἰσαμίλιν εἴσαμο εἴσαντο, εἴδω 194.12
εἰσαμίλιν εἴσπο, εἴσατο 194.11
εἰσαμίλιν, ἑῶ ἀ. 174.36
εἰσανιὼν, εἰσανίημι ἀ. 342. 13
εἰσαχθῆναι, εἰσάγομαι 385.2
εἰσβήσας, εἰσβαίνω ἀ. 401.11
εἴσεαι I. εἴσῃ, εἴδω 194.9
εἰσεδύω, εἰσδύομι 360.21
εἴσθεσι, εἰσθημι ἀ. 341.46
εἰσελθεῖν, εἰσέρχομαι ἀ. 363. 38
εἰσέλθαμεν 363.35
εἰσενεγκάτω, εἰσφέρω ἀ. 413.1
εἰσενεγκεῖν 413.2
εἰσενέγκης 255.24
εἰσένεγκον 413.1
εἰσέρταμες D. εἰσέλθαμεν, εἰσέρχομαι ἀ. 363.36
εἰσερρύη, εἰσρέω ἀ. 366.24
εἴστηκα, εἶμι ἀ. 159.29
εἰσέφρασα, εἰσφέρω ἀ. 218. 14
εἰσήγγελε, εἰσαγγέλλω 380. 42
εἰσῆλθ, εἰσέρχομαι ἀ. 403.27
εἰσῆλθ 403.24
εἰσῆλθον, εἰσέρχομαι ἀ. 363.24
εἰσήνεγκα, εἰσφέρω ἀ. 412. 52
εἰσήνεγκον 413.2
εἰσῄξα, εἰσαίρω 372.33
εἶσθα Æ. εἶς, εἶμι ἀ. 159.31
εἶσθαι, ἵημι ἀ. 162.30
εἶσι, εἶμι ἀ. 159.3
εἰσὶ, εἰμὶ ἀ. 157.19
εἰσίασι I. εἰσῖσι, εἰσέρχομαι ἀ. 159.4
εἰσιδὲ ἢ ἔσιδε, εἰσοράω ἀ. 365.38
εἰσιέναι ἢ ἐσιέναι, εἰσέρχομαι ἀ. 342 5
εἴσιθι 341.52
τὰ εἰσίοντα 342.25
εἰσίωμεν 342.30
εἰσκεκεισυρωμένος εἰσκεκεισυρωμένη, εἰσκεισυρόομαι 397.29
εἴσκω d. εἴδω μ. εἴσω 194. 10
εἰσόμεσθα εἴσῃ εἰσόμεθα, εἶμι ἀ. ἢ εἴδω 159.29. & 193.41
εἰσόμεσθα, εἴω 159.29
εἶσται, ἑῶ ἢ ἐννύω ἀ. 174.46
εἴστηκε, ἑστήκω ἀ. 139.25
εἴστιαχε, ἑστιάω 140.38
εἴστιαν 140.37
εἶστο, ἑῶ ἢ ἐννύω ἀ. 169.14
εἴσφρες, εἰσφέρω ἀ. 217.19
εἰσφρήσας 218.15
εἰσφρήσασθαι ibidem
εἰσφρήσω 217.21
εἴσω εἴδω 194.10
εἶτε f. εἴπτε, εἰμὶ ἀ. 153.30
εἴτι p. εἰκαὶτὶ 261.27
εἴτω, εἶμι ἀ. 160.8
εἴτω A. εἴπτω 114.32
εἶχον ἔχω ἀ. 139.22. & 148.18
εἰῶ εἴᾳς εἴᾳ p. ᾶς ᾷ, εἰμὶ ἀ.

158.37
ἕως εἴης εἴη p. ὦ ἦς ᾖ, ἴημι ἀ. 160.32. & 162.16
ὥωδα, ἐδω ἀ 139.31
εἴων εἴας εᾶν, ἐάω ῶ ἀ. 140. 37
εἴῶσι, εἰάω ῶ, τὸ ἐάω ῶ 335. 10
Ε'κ, ἐξ 117.14.
ἑκ ἐξ 121.21
ἑκεῖμι ἑκεῖσο ἑκεῖτο, κεῖμαι 351.39
ἑκαθεί ὄθην, καθείζομαι 389.53
ἑκαθεζόμην, καθέζομαι 202. 37
ἑκάθευδον καθεύδω 141.23
ἑκαθήμην ἑκάθησο ἑκάθητο, κάθημαι 163.4
ἑκάθιντο 143.35
ἑκαθίζον, καθίζω 142.2
ἑκαθίζα D. ἐκάθισα 207. 28
ἑκᾶδίσαι ας ε 142.3. & 314.23
ἑκαθάιρω 142.4
ἑκάθισε 312.50
ἑκαινούργουν, καινουργέω ῶ 142.40
ἑκαίνυτο, καίνυμαι 347.32
ἑκάλεῖ, καλέω ῶ 202.48
ἑκαλήμην ἑκάλησο ἑκάλητο, κάλημαι τὸ καλέομαι 104. 14
ἑκαλλιγράφουν, καλλιγραφέω ῶ 142.41
ἑκαλλιερᾶτο, καλλιερέομαι ᾶσθαι 142.46
ἑκαλλιέρησα ας ε 142.45
ἑκαλῶμι, καλέω ῶ 202.48
ἑκαλοῦντο 202.49
ἔκαλον 203.11
ἑκάμμυσαν, καμμύω τὸ καταμύω 213.54
ἑκαμόμην, κάμνω 190.22
ἔκαμον 190.18
ἑκάμοντο 190.22
ἔκανε, καίνω 351.34
ἔκαυσ, καίω 54.32
ἑκάρη, κείρω 352.43
ἑκαστάτω d. ἑκὰς ἀ ἑκὰς 125. 33
ἑκατέρω d. *ibidem*
ἑκαύθην καίω ἀ. 148.11
ἔκαυσα *ibidem*
ἐκβαβάζαι, ἐκβαβάω 373.48.
ἐκβολίσαι, -ίζω 374.43
ἐκγεγάτῖν p. ἐγγεγένημαι, ἐκγίνομαι ἀ. 402.4
ἐκγελασὼς ἐκγελαῖμι 402.2
ἐκγελήνμαι 185.17
ἐκδιαιτημόθος, ἐκδιαιτάομαι 394.15
ἐκδιαιτημόθος, ἐκδιαιτέομαι ἢ τάομαι 174.19
ἐκδιδωχὸς, ἐκδίδωμι 402. 45
ἐκδ' ἑαυτῶ p. ἐξέαυτῶ δί, ἐκσεύω ἀ. 410.55
ἐκδίδεῖ f. ἐκδίδωσι 340.25
ἐκδιδόαν 340.29
ἐκδιδοῦσι 340.27
ἐκδίδωσι 340.24
ἐκδόμοθος 360.10
ἔκδοτε 360.2
ἐκδότω 360.1
ἔκδυ A. ἔκδυσο ἢ ἔκδυ 360. 14
ἐκδοῦναι 360.6
ἐκδεαμοῦμαι ἐκτρέχω ἀ. 367.9
ἐκδεαμὼν 367.3
ἐκδεᾶς, ἐκδεάσχω ἀ. 392.42
ὁ ἐκεῖ f. ὁ ὧν ἐκεῖ 281.55
ἐκείμην ἔκεισο ἔκειτο, κεῖμαι ἀ. 163.22
ἐκείνος d. ἐκεῖνος 113.54
ἐκεῖνο 110.33. & 129.23
ἐκεῖνοσι A. ἐκεῖνος 111.3
ἐκεῖνᾶ A. ἐκεῖνο *ibidem*
ἔκειτο κεῖμαι 163.23
ἐκεχέσμην, χάζομαι 389. 48
ἐκέκαστο 389.49
ἐκέκλετο, κέκλομαι τὸ κέλομαι ἢ κελεύομαι 347. 15
ἐκεκληρωχήκεσαν A. ἐκεκληρουχήκεσαν, κληρουχέω 395.14
ἐκέκεχξα, κεκεάγω d. κεράζω 194.41.44
ἐκέκειντο, κείρομαι 65.29
ἐκέλευ D. ἐκέλυ, κέλομαι τὸ κελεύομαι 255.45
ἔκελσε Æ. ἔκελε, κέλλω 380.15
ἐκέρασται, κεράννυμι ἀ. 175.3
ἔκερσα ας ε Æ. ἔκειρα ας ε, κείρω 212.2
ἐκεχήνεσαν A. ἐκεχήνεσαν, χάσκω ἀ. 146.26. & 219.18
ἐκεχήνη A. ἐκεχήνει, χάσκω τὸ χάσκω 146.23
ἐκεχωρήκεσαν A. ἐκεχωρήκεσαν, χωρέω 147.12
ἔκηκα ἔκηα, καίω ἀ. 148.3 12. & 406.56
ἐκηβόλος c. ἑκὰς βάλλω 252. 77. & 298.23
ἐκήκει, κήκω p. 347.11
ἐκηρύχθη, κηρύσσομαι 387.6
ἔκητι quid 247.11
ἐκθανεῖν ἐκθνήσκω ἀ. 364. 28
ἐκίκθον, κάθω d. κίω 347 11
ἐκίδνατο, κίδνημαι 103.23.
ἔκιον ἔκιες ἔκιε, κίω 354 29
ἐκίκησε, κικάω 376.24
ἐκιχε, κιχάνω ἀ. 170.28
ἐκιχεσάμεθα, κίχεσμαι 347. 31.
ἐκκαίδεκα c. ἓξ ἢ ὀκ καὶ δέκα 121.21
ἐκκεκαιγέλας, ἐκκεκαγέλαω 380.50
ἐκκεκεκεῖ, -κέκω ῶ 334.46
ἐκκεκαυθήσεται, ἐκκαίω ἀ. 407.9.
ἐκκεκομμόθος ἐκκεκομμένη, ἐκκόπτομαι 384.27
ἐκκεχόφηται, ἐκχοφέομαι 365.21
ἐκκεχόφωται, ἐκχοφέομαι 396.56
ἐκκλησία d. ἐκκλέω ἀ. 203.5
ἔκκλισις d. ἐκκλίνω 319.43
ἐκχοφῆσαι, -φέω 377.36
ἔκλαγξαν, κλάζω ἀ. 203. 15
ἔκλαγον 203.16
ἐκλάθοντο, ἐκλανθάνω ἀ. 365.19
ἐκλάπτω, κλέπτομαι 353. 33
ἔκλαπον 353.32
ἐκλάχοι, ἐκλαγχάνω ἀ. 364.48
ἔκλεῖσαν κλείω 379.49
ἐκλείθην 366.19
ἐκλελάθοιτο p. ἐκλάθητο, ἐκλανθάνω ἀ. 361.2
ἐκλέλαθον p. ἐξέλαθον, ἐκλανθάνω ἀ. 365.18
ἐκλελεγμόνος, ἐκλέγομαι 385.33
ἐκλελοιπὼς, ἐκλείπω 368. 32
ἐκλήθω, κελέω ἀ. 203.10
ἐκλήῖσαν p. ἔκλεισαν, κλείω 379.50
ἐκληχώθην, λαγχάνω ἀ. 203.39
ἔκλιναν, κλίνω 382.44
ἐκλινῆσαι, -νέω 377.36
ἐκλίνθην ἐκλίνθης ἐκλίνθη p. ἐκλίθην ης η, κλίνομαι 153.13
ἐκλιπεῖν, ἐκλείπω 354.48
ἐκλοχμῦται, ἐκλοχμόομαι 336.2
ἐκλυτὲς ἐκλύομαι 399.7
ἔκλυν, κλύω 105.28
ἔκλυσις d. ἐκλύω 314.16
ἐκμαλθαχῶσαι, ἐκμαλθακόω 378.44
ἐκμανῆναι, ἐκμαίνομαι 351.43
ἐκμηκυνθησόμθοι, ἐκμηκύνομαι 392.4
ἐκμιλύσθαι, ἐκμιλύομαι 398.50
ἔκμολε I. ἐξέμολε, ἐκμολέω 356.39
ἐκμορφῶσαι, -φόω 378.45
ἐκναυθλώσεται, ἐκναυθλόω 378.27
ἐκνέγμαι p. ἐνέγμαι, φέρω ἀ. 413.18
ἐκξυλῦσαι, -λόομαι 336.2
ἐκολόα, κολάω ῶ 347.25
ἐκόμισε, κομέω 376.25
ἐκομπολάκεια, κομπολακόω ῶ 347.28
ἐκόπασε, κοπάζω 374.6
ἐκόπη, κόπτω 355.37
ἐκορέσθη, κορέννυμι ἀ. 175. 22
ἐκόσμηθεν B. ἐκοσμήθησαν, κοσμέω 188.3
ἐκφοβίσασι, ἐκφοβίζω 374.24
ἐκφεύγειαι, ἐκφεύγω ἀ. 342.3
ἐκπέρσαι, ἐκπέρθω 252.86
ἐκπετάσας, ἐκπετάννυμι ἀ. 175.15
ἐκπεύσομαι ἐκπεύση, ἐκπωθά-

κτυθάνομαι ἀ. 401.31
ἐπφυκότες, σκφύω 398. 41
* σκπεφυλλοφορημένος, σκφυλλοφορέω 395.29
σκπληρώσω εις ω, σκπληρόω 317.20
σκπλῶσαι, -ώω p. 379.20
σκποροπιμένος, σκποροπέω 391.29
σκπυθόμενος, σκπυθάνομαι ἀ. 366.22
ἐκπωθεν p. σκποθεν, σκπίνω ἀ. 410.6
ἐκπωμι d. ἐκπίνω ἀ. 251. 34
ἐκρεγα p. κέκρεγα, κράζω 195.28
σκραγεὶς σκραγῆσαι, σκρήγνυμι ἀ. 366.38
ἐκραγον, κράζω 353.17
σκράθλιν, κρασπεδόω 175. 11
ἐκραξα, κράζω 195.27
σκρέμα, κρεμάω ῶ 347.25
ἐκρέματο, κρέμαμαι 110.1
σκρέμω A. σκρέμασο 110.2
σκρήνα ας ε p. ἐκρήνα ας ε, κραίνω ἢ κραιαίνω 382.5
ἐκρεινα κρείνω 54.10
σκρίθιν p. σκριθιν 153.13
σκρύβλιν, κρύπτω ἀ. 154.30
ἔκρυβον ibidem
ἔκρυφα p. κέκρυφα 154.32
σκσκαγεσφημένοι I. ἐξεσκαγεσφημένοι, σκσκαγεσφέμαι 395.32
σκσκισμένος I. ἐξεσκισμ. σκσκιάζομαι 388.53
σκτάντες, ἐξίστημι 359.42
σκτὰς 359.30
ἔκτι D. ἔκτι κτίμι 103.28
ἔκταγκα p. ἐκταικα, κτείνω 52.35. & 189.50
σκταθεὶς, κλείνω 391.42
ἔκλαθεν B. σκπάθω 166.25
σκπάθλιν 166.25
ἐκλαῖος d. ἔζ ἢ ἔκτος 121 34
ἔκταικα, κλείνω 52.13. & * 166.23
ἐκτακεὶς, σκπίχω 351.24
ἐκτάκις d. ἔξ ἢ ἔκτος 116. 33
σκταχὼς, κτείνω 391.27
ἔκταμαι 65.6. & 166.23
σκτάμλιν ἔκτασο ἔκτασο 166.28
ἔκταμμαγ p. ἐκταμαγ 166. 23. & 189.51
σκταμμένος p. σκταμένος 166.24
ἔκταν p. ἔκτειναν, κτείνω 381.31. vel pro ἐκτηζαν à κτῆμι τὸ κτίσμαγ 190.33
σκτάνθαγ, κτείνω 166.24
ἔκτανθεν p. σκτεθήζαν 189. 50
σκτάνθλιν p. -πάθλιν 166.25
ἔκτειναν 166.21
σκταρβημένος I. σκτεταρβ. σκλαρβέσμαγ 395.30
ἔκτις p. ἔκτειναις ἢ ἔκτις, κτείνω ἢ κτῆμι 121.31
ἔκταν, κτείνω 166.28
σκτεθεὶς, σκπίθεμαγ 411.49
σκτεθεσαμένος, σκτρέφομαγ ἀ. 412.11
σκτέθεσαπίαγ 412.10
ἔκτειγα, κτείνω 166.21
σκτεχὼν σκτεκοῦσα, σκπίκτω ἀ. 366.48
σκτεμεῖν, σκλέμνω ἀ. 297.50
ἐκλέον d. ἔχω ἀ. 197.47
σκλέπται, σκτένομαγ 391. 29
σκτετοξεῦσθαι, σκτοξεύω 246.100
σκτέλμενθοι, σκτέμνω ἀ. 411.19
σκτετραμμένος σκτετραμμένη, σκτρέπομαι 412.12
σκτήλλιν, κτίσμαγ 394.25
ἔκτιμαγ 172.7
ἐκλινὸς d. ἔχω ἀ. 305.31
ἐκπιχῶς d. ἐκπικὸς 305.32
ἐκπιχῶς δράκλμαγ quid 305. 34
ἐκπίσαιτο, σκπίνω ἀ. 412.1
σκπίσαιτο I. ἐξεπίσαιτο ibidem
σκτοιχοθεὶς, σκτοιχόομαγ 398.16
σκτολυτεύσαι, -εύω 379.16
ἔκτονα κτείνω 166.26
σκτοξεύω c. σκτοξεύσο d. -ξον 246.100
σκτοιχοθεὶς, χόω 398.16
σκτυπῆσαι, -πέω 377.37
ἔκλυπον ες ε, κλυπέω 356. 18
σκτυφλῶαι, τύφομαγ 359.4
σκτυχὼν, -υγχάνω ἀ. 367.26
ἔκυθον, κεύθω 355.13
ἔκυρσα ας ε Æ. ἔκυρα ας ε, κύρω 212.5
ἔκυρσαν Æ. ἔκυραν 212.6
σκύρσατε Æ. σκύρατε 212.5
σκφῆναγ ἢ σκφῆναι, σκφαίνω 382.22,32
ἔκφανεν p. ἐξεφάνησαν 189. 51
ἔκφατο I. ἐξέφατο, ἔκφημι 359.50
σκφλογήμενος, σκφλογόομαγ 334.20
σκφλογοῦται 336.2
σκφλῦξαι, -ύσω 372.48
ἔκφρες σκφέρω ἀ. 217.20
σκφυγεῖν, σκφεύγω 355.19
σκφύγοι 355.18
σκφυγὼν 355.20
σκχέα, σκχέω ἀ. 219.11
ἔκχεον ibidem
σκχῶ 91.46.48. & 219.12
Ἐλάα ἢ ἐλαα p ἐλᾶ ἢ ἐλάᾳ, ἐλάω ῶ Ὃ ἐλαύνω 198.9
ἐλάαν p. ἐλάᾳν ἐλᾶν 198. 10
ἐλάασκον ες ε p. ἤλων ας α ἢ ἤλαυνον ες ε 198.7
ἔλαβε, λαμβάνω ἀ. 204.3
ἐλαβόμλιν ἐλάβου ἐλάβετο 204.6
ἔλαβον ες ε 54.30. & 204.2
ἐλαθὲς ἐλαύνω ἀ. 198.20
ἐλαθόμλιν, λανθάνω ἀ. 204. 18
ἔλαθον ες ε 204.16
ἐλάκισε, λακίζω 374.6
ἔλακον ες ε, λάκτω 192.8
ἔλασα ας ε I. ἤλασα, ἐλαύνω ἀ. 198.6
ἐλάσαι 198.12
ἐλάσας 198.14
ἐλάσασθαι 198.15
ἐλάσασκε I. ἤλασε 198.6
ἐλάσης 198.14
ἐλασπάνθμος p. ἐλασπάμμος 198.16
ἐλάσσων d. μικρὸς ἀ. ἢ ἐλαχὺς 124.49.51
ἐλάσσω, ἐλαύνω ἀ. 198.5.14
ἐλασπῶν A. ἐλάσσων 123.8 124.49
ἐλάχιστα d. -άχιστος 124.53
ἐλάχιστος d. μικρὸς ἀ. ἢ ἐλαχὺς 123.8. & 124.52
* ἐλαχιστότερος d. ἐλάχιστος 124.54
ἐλαχὺς d. ἐλαχὺς 124.52
ἔλαχον, λαγχάνω ἀ. 203.32
ἐλαχύτατος d. ἐλαχὺς 124. 52
ἐλαχύτερος d. ibidem
ἐλάω, ἐλάω 336.19
ἔλδεαι I, ἔλδη, ἐλδομαγ 260.7
ἔλε I. ἔλε, αἱρέω ἀ. 181. 33.34
ἐλεάω f. ἐλέω 87.25
ἔλεγον, λέγω 148.32
ἐλεῆν I. ἐλεῖν, αἱρέω ἀ. 181. 37
ἐλεξολογέω d. ἐλεξολόγος 240.25
ἐλξολόγος c. ἐλεξὸς λόγος ibidem
ἐλεηθῶσι, ἐλεέομαγ 396.30
ἐλεῖν, αἱρέω ἀ. 181.36
ἐλείψαν ἢ ἐλείψαν, λείπω 382.16.32
ἐλεύσσκον p. ἔλυσκον, λείπω 371.30
ἔλεκτο p. ἐλέλεκτο, λέχομαγ ἢ λέγομαγ 147.19. & 386.20
ἐλελήθεα ἐλελήθεας, ἐλελήθεε I. ἐλελήθεν ες ε, λανθάνω ἀ 204.23
ἐλελήθεσαν A. ἐλελήθασαν 204.24
ἐλέλικτο p. ἤλικτο ἢ ἠλίλικτο, ἑλίσσω 147.20.23
ἐλέλιξε I. ἠλέλιξε, ἐλελίπω 372.35
ἐλελίχθωσι ν 387.3
ἐλελοίπεσαν A. ἐλελοίπασαν, λείπω 147.11
ἔλεξα, λέγω 53.23
ὁ ἔλεος ου f. τὸ ἔλεος ἐλέεος 137.9.10
ἐλέσθαι, αἱρέομαγ ἀ. 181. 45
ἔλετο I. ἕλετο 181.42
ἐλευθέρομε d. ἐλευθερόω 103.32
ἐλεύσομαγ, ἔρχομαγ ἀ. 198. 26
ἐλευσόμενος ibidem
ἐλέφας ἐλέφαντος quid 262. 41
ἐλέχθω, λέγω 66.36
ἔλκα p. ἕλκυσε, λάω 200.4

ἐλήλακα A ἤλακα, ἐλαύνω ἀ. 198.17
ἐληλάκειν ως ει A. ἠλάκειν ως ει ibidem
ἐληλάκεσαν A. ἠλάκεσαν 198.18
ἐληλαχὼς A ἠλαχὼς 198. 19
ἐλήλαμαι A. ἤλαμαι 198. 21
ἐληλαμμένος A. ἠλαμμένος. 198.22
ἐληλάμην ἐλήλασο ἐλήλατο, ἠλήλαμην ἠλήλασο ἠλήλατο A. ἠλάμην ἤλασο ἤλατο 198.23
*ἐλήλεγκται A. *ἤλεγκται, ἐλέγχομαι 186.11
ἐληλουθὼς Æ. ἐληλυθὼς, ἔρχομαι ἀ. 389.42
ἐλήλυθα A. ἤλευθα 144. 19. & 198.31
ἐληλύθη A. ἠλεύθειν ἢ ἠληλύθη 146.37. & 198. 32
ἐληλύθεσαν A. ἠλεύθεσαν 147.43
ἐληλυθὼς ἐληλυθῖα A. ἠλευθὼς-ῖα 369.41.42
ἐλήλυκα A. ἤλευκα 146.37. & 198.31
ἐληλύκειν A. ἠλεύκειν ἢ ἠληλίκειν 146.36. & 198. 32
ἐλήφθην, λαμβάνω ἀ. 203. 47
ἐλθέ ἐλθε, ἔρχομαι ἀ. 150. 41. & 198.27
ἐλθεῖν 198.29. & 289.51
ἐλθέσθαι D ἐλθεῖν 198.30
ἐλθεν D. ἐλθεῖν 198.29
ἐλθέτω 235.11
ἐλθιῶ Æ. ἐλθεῖν 13.27. & 198.30
ἐλθοῖεν B. ἐλθοιεν 149. 24
ἔλθοεν B. ἦλθον 149.23
ἐλθὼν 198.30
ἐλιγήσομαι, ἐλίττομαι 354. 37
ἔλιγξε, λίγω 372.4
ἐλιμπάνη, λιμπάνομαι 398.2
ἔλιπε, λείπω 354.42
ἐλιπόμην 354.50
ἔλιπον 55.3
ἐλίφθεν p ἐλείφθεσαν 190.1
ἔλκεο I. ἕλκου, ἕλκομαι 140.27
ἔλκεο I. εἵλκεο ibidem
ἐλκέω f. ἕλκω 199.11
ἑλκιῶ A.-σω,-ίζω 140.30
ἑλκυσθῆναι, ἑλκύω 140.29
ἔλαβε p. ἐλάβε, λαμβάνω ἀ. 204.3
ἐλάβετο p. ἐλάβετο 204.7
ἐλάμπομαι c. ἐν λαμπομαι 301.44
ἐλλαμπόμενος, -ομαι ibidem
ἐλάσαι p. ἐλάσσαι, ἐλαύνω ἀ. 198.13
ἔλαχον p. ἔλαχον, λαγχάνω ἀ. 203.33
ἐλλῆπον, ἐλλείπω 329.12
Ἐλλιωτὶ d. Ἐλλιω 116.17
ἐλλοχήσας p. ἔλλοχα, λόχω 144.1
ἐλλοχώμενος, ἐλλοχάομαι 335.37
ἐλλυχιασμὸς I. ἐλλελυχιασμὸς ἢ ἐνλυχιασμὸς, ἐλλυχιάζομαι c ἐν λυχιάζομαι 388.54
ἔλξω, ἕλκω 140.26
ἐλίεσθαι D. ἐλόεσθαι, -λοέω ὦ τὸ λούω 190.42
ἐλοίμην, αἱρέω ἀ. 181.44
ἕλσιμι 181 35
ἑλόμενος 181.46
ἑλόμην I. εἱλόμην 181.42
ἕλον ἕλες ἕλε I. εἷλον εἷλες εἷλε 149.8. & 181.33.35
ἕλοντο I. εἷλοντο 181.42
ἑλοῦ 181.44
ἑλοῦμαι f. ἑλούμαι ἢ ἑλοῦμαι, λούω ἢ λοέω τὸ λούω 188.16. & 190.43
ἐλοχήσατε, λοχάομαι ἢ λοχάομαι 378.10
ἐλόωσι p. ἑλῶσι, ἑλάω τὸ ἑλαύνω 92.35
ἔλπετο I. ἔλπου, ἔλπομαι 331.22
ἐλπῶ A. ἴσω,-ίζω 150.21
ἐλπέοντες, ἐλπέω τὸ ἔλπω 336.19
ἕλσαι f. ἑλάσαι, ἐλαύνω ἀ. 198.12
ἔλσαν f. ἔλασαν ἢ ἤλασαν ibidem
ἔλσας f. ἐλάσας 198.14
ἐλυγίσθησαν, λυγίζομαι 390. 10
ἐλυμαίνατο ἢ ἐλυμήνατο, λυμαίνομαι 382.27.32
ἐλυσθεὶς, ἑλύζομαι ἢ ἑλύσασθαι ἢ ἑλύομαι 390.19
ἐλύσθη I. ἑλύσθη 389.55
ἐλυτρώσω, λυτρόομαι 379. 10
ἕλω, αἱρέω ἀ. 181.36
ἑλῶ 181.38
ἕλωμαι 181.44
ἑλὼν 181.37. & 297.35
ἔλων f. ἔλασον, ἐλάω ὦ τὸ ἐλαύνω 346.7
Ἐμάθησα, μανθάνω ἀ. 170.39
ἔμαθον 170.40
ἐμάθοσαν B. ἔμαθον 149.4
ἐμαίμασσε p. ἐμάμασσε μαμάω 375.41
ἐμαλάχθην, μαλάσσω ἢ μαλάττω 187.3
ἐμάνην ἐμάνης ἐμάνη, μαίνομαι 358,22
ἐμαντεύθη, μαντεύομαι 399. 29
ἐμάρανε, μαραίνω 351.36
ἐμαράνθη 392.25
ἔμαρπτον, μάρπτω 353.29
ἐμαυτῦ A. ἐμαυτοῦ c. ἐμὲ αὐτόν 114.13
ἐμαχεσάμην, μάχομαι ἀ. 179.50
ἐμαχέσαντο ibidem
ἔμβα f. ἔμβηθι, ἐμβαίνω ἀ. 183.2
ἐμβαίνω c. ἐν βαίνω 211.5
ἐμβέβασαν p. ἐνεβεβήκασιν, ἐμβαίνω ἀ. 401.26
ἐμβεβαὼς I. ἐμβεβηκὼς 401.19
ἐμβεβρυντιωμένος, ἐμβρυτάομαι 394.14
ἔμβλην ἔμβλης ἔμβλη I. ἐνέβλην ἐνέβλης ἐνέβλη, ἐμβαίνω ἀ. 183.2
ἐμβρεχόμην p. ἐμάρμαι, μείρομαι 146.10
ἐμβρεχόμην p. ἐμαρ. 146.11
ἐμβρύσται, ἐμβρύω 379.37
ἐμὲ, ἐγὼ 110.11
ἐμέγεθα ἢ ἐμέσθεθα ας ε, μεγαίρω 382.10.32
ἐμεῖθεν A. ἐμοῦ, ἐγὼ 112.41
ἐμειναμένω 145 17
ἐμεῖο p. ἐμοῦ, ἐγὼ 112.45
ἔμελε, μέλει ἢ μέλω ἀ. 180.1
ἐμέλησε ibidem
ἔμελλον, μέλλω 141.40
ἐμεμάσμην A. ἐμεμάμην, μαίνομαι 152.16
ἐμεμίγμην ἐμέμιξο ἐμέμικτο, μιγνύω ἀ. 169.32
ἐμεμνῆτο, μιμνήσκομαι ἀ. 408.30
ἐμέμφθη, μέμφομαι 385.1
ἐμεμψάτο 371.39
ἐμὴν p. ἐσμὴν, εἰμὶ ἀ. 158.12
ἐμὴν I. ἔσταν 158.43
ἔσθω ἀ. ἤσθω: vel I. ἔσταν, ἴσθι ἀ. 160.23. & 162.21
ἔσθων D. ἔσταν 162.20
ἔσθων D. ἔσταν, εἰμὶ ἀ. 158. 42
ἔσθος, ἵσθι 161.18
ἐμεῦ I. ἐμοῦ, ἐγὼ 112.45
ἐμέθεν A. ἐμοῦ 112.40
ἐμεῦ D. ἐμοῦ 113.6
ἐμεαὐτὸν ἐμεαὐτόν I. ἐμαυτὸν ἐμαυτῦ 114.13
ἔμμι, ἴσθι 161.14
ἔμμεν ἢ ἔμμεναι ἔμμεν 382.3
ἐμμύνθεν B. ἐμμύνθησαν, μυνύω 189.43. & 190.2
ἐμόσθη, μόθομαι ἢ μέσθομαι ἢ ἐμέσθομαι 373.29. & 378.11
ἐμηχανάσθη, μηχανάομαι 375.35
ἐμάνην, μαίνω 54.3
ἐμίγλιν, μιγνύω ἀ. 169.35
ἔμιγον ibidem
ἐμίμνων ἢ ἐμίμνην, μαίνω 54. 2. & 382.3.32
ἐμικτο p ἐμέμικτο, μιγνύω ἀ. 169.33
ἐμὶν D. ἐμοὶ, ἐγὼ 313.25
ἐμίξαν ας ε, μιγνύω ἀ. 169.31
ἐμίξαν ibidem
ἐμίχθεν B. ἐμίχθησαν 169. 34
ἐμίχθιν 169.33
ἐμμάσαι ἐμμάζω 374. 24
ἐμμειδιῶσαι, δάω. 378.45
ἐμμεμαὼς ἐμμεμεῖα I. ἐμμεμηκὼς, κῖα, ἐμμαίω τὸ ἐμμεμάομαι 393.50
ἔμμεν p. ἔσταν, εἰμὶ ἀ. 341. 20
ἔμμεναι p. ἔσταν 158.42
ἐμμένεται, ἐμμένομαι 329. 19

ἐμμὶ D. εἰμὶ 158.11
ἔμμορε p. μέμορε, μείρομαι 146.13
ἐμνυσα, μιμνήσκω à. 178.1
ἐμνήσθην 152.29 & 178.6
ἐμνώοντο p. ἐμνῶντο, μνάομαι ὃ μιμνήσκω 178.10
ἐμνώοντο, μνώομαι ὃ μιμνήσκω 345.3
ἐμοὶ, ἐγὼ 110.11
ἐμοῖο I. ἐμοῦ 113.42
ἔμυιγε A. ἐμοὶ 112.38
ἔμολε, μολέω 356.18
ἐμοῦ, ἐγὼ 110.11
ἐμυωυντο, μυωυνται 347.30
ἐμπαρμύθιος, ἐμπαροίμια à. 405.7
ἐμπεπαρμύθιος, ἐμπείρομαι ἢ ἐμπέρομαι 393.3
ἐμπεπαρφαμμένος, ἐμπαροιρέω 174.21
ἐμπεπαρφάτην 174.20
ἐμπεπόλικα, ἐμπολάω ὥ 172.6
ἐμπεπρησμένος, ἐμπρήθομαι 358.15
ἔμπεσε I. ἐνέπεσε, ἐμπίπτω à, 207.42
ἔμπεσον I. ἐνέπεσον ibid.
ἐμπεφῦα p. ἐμπεφυκῦα, ἐμφύω 218.56
ἐμπιμπλὰς ἄντος, ἐμπίμπλημι ὃ ἐμπίπλημι 350.33
ἐμπίπλη A. ἐμπίπλαθι, ἐμπίπλημι 165.23
ἐμπιπράναι, ἐμπίπρημι 339.18
ἐμπνευσάμενος, ἐμπνέω à. 410.30
ἐμπνεύσομαι 410.27
ἐμπνύθη I. ἐνεπνύθη, ἐμπνύομαι ἢ ἔμπνυμαι 153.19
ἔμπνυθ I. ἐνέπνυθ, ἐμπνυμαι 346.40
ἐμπολίωνθ p. ἐνεπολήθ, ἐμπολάομαι ὥμαι 92.41
ἐμπρηθεὶς, ἐμπρήθομαι 388.22
ἐμπρησὶς, οἴημι 342.55
ἐμπυπαθεὶς, ἐμπυπάζομαι 390.20
ἐμπυπαθὲν ibidem
ἔμυκον, μυκάω 88.26
ἐμφαγεῖν, ἐντρώγω à. 367.15
ἐμφαλχομένος I. ἐμπεφαλχομένος, ἐμφαλκόομαι 397.9
ἐμφαλκώμενος, ἐμφαλκάομαι ὥμαι ibidem
ἐμφαρυγζάμενος, ἐμφαρύσσομαι 372.16
ἔμφρων c. ἐν φρὶ 240.107
ἐμφῦναι, ἐμφυω. 360.29
ἐμφὺς ἐμφῦσα. 360.33
ἐμφορέησθαι, μορέω, μορέομαι 392.29
Ἐν, ἑνὸς μία ἕν 120.15
ἐναγχωθεὶς, ἐναγχόομαι 398.17
ἐναίσασθαι, αἴομαι 379.41
ἐναντιωσάμενος, ἐναντιόω 377.48
ἐναντιόομαι ῶμαι d. ἐναντίος 142.39
ἐναντιωθεὶς, ἐναντιόομαι 142.41
ἐναντιωθῆναι ibidem
ἐναπέθανε, ἐναποθνήσκω à. 364.27
ἐναπομάξαι, ἐναπομάττομαι 373.6
ἐναπονιζέσθαι I. ἐναπονίζειν, ἐναπονίζομαι 350.12
ἐναπτύμενος I. ἐναφτύμενος ἢ ἐναφεψόμενος, ἐναφέψω à. 404.21
ἔναπτε I. ἐναφῆκε, ἐναφίημι à. 404.47
ἐναπλώμενος, ἐναπλέομαι ῶμαι 333.48
ἐναρκεῖ, ἐναρκέω ὥ 334.45
ἔναρον I. ἤναρον, ἐνάρω 351.35
ἐνάσθην, νάομαι ὃ ναίομαι 393.32
ἐνάσσατο p. ἐνάσατο 375.45
ἐναφέψειν, ἑψω à. 330.8
ἐναφεψηθεὶς 404.20
ἐναφεψήσας ibidem
ἐναφῆκεν, ἐναφίημι à. 404.47
ἐναφίασι, ἐναφίημι à. 342.48
ἐνδέῃ, ἐνδέω 334.46
ἐνδέῃ, ἐνδέω 336.17
ἐνδεήσομαι ἐνδέομαι à. 402.28
ἐνδεῖ, ἐνδέω 334.46
ἐνδέκτο I. ἐνεδέξατο, ἐνδεκνύω à. 186.19
ἐνδεῖς, ἐνδέω 334.40
ἐνδέοι, ἐνδέω 336.16
ἐνδέον 336.21
ἐνδέχεται, -ἐχομαι 329.20
ἐνδεχόμενος 329.38
ἐνδίεσαν, ἐνδίημι 162.2
ἐνδιδόναι, ἐνδίδωμι à. 340.29
ἐνδιδόντες 240.33
ἐνδιδὺς 340.32
ἐνδιδῦσα 340.34
ἐνδοῖεν f. ἐνδοίησαν 360.3
ἐνδοῖεν 360.2
ἐνδοξότατος d. ἔνδοξος 122.3
ἐνδοξότερος d. ibidem
ἐνδόσπατος d. ἔνδορ 125.32
ἐνδοτάτω d. -ατος 125.31
ἐνδότερος d. ἔνδορ 125.32
ἐνδοτέρω d. ἐνδοτερος 125.31
ἐνδόπιος, ἐνδίπτιμι 360.2
ἐνδῦναι 360.7
ἐνδυνέουσι, νέω 336.15
ἐνδῶ, ἐνδίδωμι 360.3
ἐνδῶνι A. ἐνδοίνι ibidem
ἐνδώσετε 402.38
ἐνδώσουσι 402.39
ἐνέβην, ἐμβαίνω à. 183.3
ἐνέγλυφε c. ἐν γλυφω 173.20
ἐνεγλυσάμην, ἐγλύφω à. 171.29 & 173.14.18
ἐνεγλύψε ibidem & 175.13.17
ἐνέγκω, ἐνίγκω à. ὃ φέρω 148.6
ἐνέγκαμι ibidem
ἐνεγκάμενος 148.8
ἐνέγκαιτο I. ἤνεγκ. 148.7
ἐνέγκας ἐνέγκαντος 148.6
ἐνέγκασθαι 148.8
ἐνεγκάτω 148.6
ἐνεγκεῖν 218.2
ἔνεγκον I. ἤνεγκον 218.1
vide etiam 148.7
ἐνεγκῦσα 218.2
ἐνεγχομαιζον f. ἐνεχομίαζον, ἐγχομαίζω 173.16
ἐνεγχὼ, φέρω à. 218.2
ἐνεδίδουν ἐνεδίδυ A. ἐνεδίδων ἐνεδίδω, ἐνδίδωμι 350.24
ἠνείδεα as f. ὃ ἐνεδρεύω 137.10
ἐνείδωκε, ἐνδίδωμι à. 402.41
ἐνείκα p. ἔνεγκα, φέρω à. 217.39
ἐνεθεὶς, ἐνίημι 162.39
ἐνεθλῶσι 162.38
ἐνεθρονίσθη, ἐνθρονίζομαι 390.4
ἐνεῖθην f. ἐνεῖθην, ἐνίημι 162.38
ἐνεῖκα ας ε p. ἤνεγκα ας ε, φέρω à 217.38
ἐνεῖκαν p. ἐνέγκαμ 217.40
ἐνεῖκαν p. ἐνέγκαμ 413.18
ἐνείκας p. ἐνέγκας 217.41
ἐνείκατο p. ἠνέγκατο ibidem
ἐνεῖκε p. ἤνεγκε 217.38
ἐνείκειε p. ἐνέγκειε ἢ ἐνέγκαμ 217.40
ἐνείκωνται p. ἐνέγκ. 218.1
ἔνειμα ας ε, νέμω 381.9
ἐνειμάμην, ἐνειμι 341.6. vel pro ἔνειμε, νέμω 181.9
ἐνεὶς, ἐνίημι 172.25
ἔνεισι, ἐνειμι 158.16
ἐνεικθεὶς, φέρω à. 218.10
ἐνειχθῶ I. ἠνέχθω ibid.
ἐνεκίσσων, ἐγκιστάω ὥ 350.28
ἐνεκολάβησε, ἐγκολαβέω 377.17
ἐνέκραγον, ἐγκράζω 353.18
ἐνεκείκρασε, ἐγκεικρώ 378.33
ἐνέκραυσαν, ἐγκράω 380.7
ἐνεκτέον d. ἐνέχω 197.48
ἐνέκυρσαν Æ. ἐνέκυσαν, ἐγκύρω 212.6
ἐνεκομίαζων 141.25 & 173.17
ἐνεκομιάσθην, ἐγκομιάζω 143.14
ἐνεμήνω, νέμομαι 391.3
ἐνενῆσ ἢ ἐνενῶτε f. ἐνενόησ, νοέομαι 192.10
ἐνέπιπτε, ἐνεπίπτω 356.40
ἐνέπασε, ἐνεπάσσω ibid.
ἐνενῶτε f. ἐνενόωτω, νοέομαι 192.11
ἐνεχμθ, νεοχμέω 356.19
ἐνέπαιξε, ἐμπαίζω 387.20
ἐνεπαιχθη 387.19
ἐνεπίπλασαν, ἐμπίπλημι 350.32
ἐνέπνευσα, ἐμπνέω à. 410.29
ἐνέπρησε, ἐμπρήθω 373.36
ἐνεργύθμει, γέομαι 334.6

ἐκῤῥάφαζ, ἐῤῥάπθαι ἀ ἐκῤῥάπθαι 371.52
ἐκῤῥίγωσα, ἐῤῥιγόω 378.29
ἐκῤῥαγὸς, ἐῤῥηγνυμι ἀ. 370. 11.
ἐκσκευασμὸς, ἐκσκευάζομαι 389.31
ἐκσκυψε, ἐκσκυπθω 371.44
ἐκσκυρῶδες, ἐκσκυρόομαι 397.5
ἐκτέτμ f. ἐκτέσθαι, ἐκτέμνω ἀ. 158.36
ἐκτέτηκα, ἐκτήκομαι 358.49
ἐκτέτηκε 405.55
ἐκτηκυῖα 406.11
ἐκτηκὸς 406.4
ἔκτοι, ἐκτέμνω ἀ. 341.2
ἐκτησάμεθα 405.45
ὁ ἢ ὃ ἐκτὸς ὢν ὁς, ἡ ἐκτὸσα ὡσης A. ὁ ἐκτηκὼς ὁς, ἡ -τηκυῖα ας, ὃ -τηκὸς ὁς 108.11 & 406 23
ἐκτραχέτηζαν, ἐκτρέχω ἀ. 404. 17
ἐκτετίλατο, ἐκτέλλομαι 381.1
ἐκτέτραγον, ἐκτρώγω 351.31
ἐκτευδιόων p. ἐκτευδιῶν, ἐκτευδιάω 337.30
ἔκτευζαν p. ἔκτηζαν, πέω ἀ. 408.46
ἔκτευσε ibidem
ἐκφίλωσε, ἐκφαίνω 217.31
ἐκφόρῃ, ἐκφορέω ῶ 350.34
ἐκφορήζαντο 378.13
ἐκφίω, ἐκφυμι 360.19
ἐκχέα, ἐγχέω ἀ. 413.52
ἐκχεῦαι ibidem
ἐκχθείλω ης ν, φέρω ἀ. 218.12
ἐκχεῖς 217.16
ἐκχθῶαι 218.12
ἐκχθὼν 218.11
ἐκχθὼ 218.12
ἐκχεχέματτο, * ἐγχέαττομαι 350.29
ἐκκεχύρασε ας ε I. ἐκκεχύρασα, ἐκκεχυρόζω 173.12
ἐκκεχυρόσω -άσεις ibid.
ἐκῆ, ἐκῆμι ἀ. 341.16
ἐκῆκ p. ἐκῆκ, ἐκῆμι ἀ. 158.17
ἐκηθόλμος-ομαι 329. 38
ἐκῆκα ας ε, ἐκίημι ἀ 161.39
ἐκημμένος, ἐκάπτομαι 384. 37
ἐκήνεσ, ἐκαίνεω 348.35
ἐκήνθα, ἐκαίνθω ἀ. 74.20
ἐκήνοχα, φέρω ἀ. 166.8 & 217.14 & 218.5
ἐκίωχὼς 218.8
ἐκηρίχρὼς-κυῖα-κὸς, ἐκηρέω 387.49
ἐκῆζαν, ἐκεμι ἀ. 158.23
ἐκῆσεν, ἐκίημι 161. 39
ἐκησελγημθα, ἐκασελγέομαι 395.51
ἐκήσω, ἐκίημι 161.39
ἐκῆαλύξας, -ύσω 372.56
ἔκῆτεο I. ἔκῆτεσο ἢ ἐκέτεσο, ἐκῆθημι 358.17
ἔκῆτευς 107.24
ἐκθορόγ ες ε I. ἐκέθορόγ ες ε, ἐκτορέω 365.36
ἐκθρ A. -θεσο, ἐκτίθημι 358. 16
ἐκὶ p. ἐκ 117.17
ἔκι p. ἔκεστι, ἔκεμι ἀ. ibid.
ἐκὶ, ἑὸς ἑνὸς 120.14
ἐκιᾶσι I. ἐκιᾶσι, ἐκίημι 160.15
ἐκιδεῖ, ἐκορέω ἀ. 365.42
ἔκιε, ἔκεμι ἀ. 159.37
ἐκιὰς, ἐκίημι 162 12
ἐκιέτες 343.1
ἐκίετε 162.5
ἐκιζευχτὴς, ἐκιζεύγνυμι ἐκζεύγνυμι ἀ. 404.32
ἐκίησι, ἐκίημι 342.42
ἐκικάτεο p. ἐγκατάθω ἢ ἐγκατίθεσο, ἐγκατιθῆμι 249.63
ἐκικειτλῶ p. ἐγκειτλῶαι, ἐγκείτομαι 391.19
ἐκικτασε, ἐκίασσω ἀ. 107.22
ἔκιατες ibid.
ἐκίατες 107.21
ἐκιοστίλθη I. ἐκίοσται, ἐκίοσω 331.7
ἐκιτάλθως, -αμαι 340.11
ἐκίταζ 340.1
ἐκιτήσας p. ἐκτήσας 405. 40
ἐκιτησόμθος p. ἐκτ. 405. 26
ἐκιτέτροφε p. ἐκτέτροφε A. ἐκτέτρεφε, ἐκτρέφω 384.3
ἐκκαλαῖος d. ἔκκαλος 121.33
ἐκκεκαπλάσπος d. ἐκπέα 121. 29
ἐκκεκαπλῆς d. 121.26
ἐκκεκὰς d. 121.29
ἐκπέπετε p. ἐκπέπτε, ἐκίσω 247.5
ἐκπῦσε f. ἐκποέσα ἐκποῦσα, ἐκποέω ῶ 336.31
ἔκπυζ I ἦπ, -υμαι 346.38
ἐκπώσας f. ἐκπήσας, ἐκποέω 185 33
ἐκὸν, ἐκεμι ἀ. 341.30
ἐκόρχης c. ἐκόρχης 255.30
ἐκὸς, ἑκὼν ἐκοῦσα ἑκὸν 27.17 & 120. 14.15
ἐκῦσα, ἐκῦμι ἀ. 341.28
ἐκοφελόμθον, -μαι 329.51
ἐκσεδασὰς, ἐκσβέννυμι ἀ. 410.52
ἐκσκαδοφόμθοι, ἐκσκαδοφόομαι ὕμαι 334.7
ἐκσκιρωτὰς, -ρόομαι 398 17
ἐκταλαγὰς, -λάζω 353.21
ἐκταλαχτὰς 387.20
ἐκτὰς, ἐκτίθημι 359.29
ἐκτᾶσα ἐκτάσας 359.44
ἐκτῖῶαι 359.22
ἐκτήσας 405 39
ἐκτησαζ 405.49
ἐκτησόμθος 405.25
ἐκλακήσομαι, λήκομαι 351 25
ἐκλαφὰς, ἐκβάπτω ἀ. 364.24
ἐκτεπαγόμθοι, ἐκτέπομαι 386 43 (390.40
ἐκτέταλμαι, ἐκτέλλομαι
ἐκτεταλμθα 390.52
ἐκτέλαλμθος, ἐκτέτομαι 391.35
ἐκτεταλμθως d. 391.36
ἐκτετευτλανωλμθη, ἐκτευτλανόομαι 397.32
ἐκτελεκῦα, ἐκλίκλω ἀ. 370 16
ἐκτετεμλμθος, ἐκτέμνω ἀ. 411.19
ἐκτέτροφε A. ἐκτέτρεφε, ἐκτρέφω 384.2.
ἐκτεύξαζ, ἐκτυγχάνω ἀ 412.24
ἐκτευξόμθος 412.25
ἐκτὶ D. ἔξ ἀσὶ, ἐκμὶ ἀ 358. 13.15
ἔκτ, ἵκμι ἀ. 358.14
ἔκτραγε, ἐκτρώγω 351.31
ἐκραγεῖν 351.32
ἐκρυφητὰς, -φάω 394.37
ἔκτυε I. ἴκτυε, ἐκτύω 344.35
ἐκυδρώτη, δρόομαι 397.56
ἔκυζε νύσσω 372.38
ἐκυσιαθήσονται, ἐκυσιάζομαι 390.36 (392.34
ἐκυφαντὰς, ἐκυφαίνομαι
ἐκυφασμὸς A. ἐκυφαμμένος 392.12
ἐκωχάλισμαι ἀ. κωχαλισμαι, κωχαλίζομαι 173.8
ἐκὼν, ἑκεμι ἀ. 341.21
ἐκῶσε Æ. ἐκῶσε, ἐκόω 380. 13
ἐκῶσε, ἐκόω 168.19
ἐκωσάμλιν f. ἐκοσάμλιν, πόεα 185.33
ἐκῶσι, ἑκεμι ἀ. 158.40
ἐκωχλίθλιν, * ἐκοχλέω 173. 54

E'ξ & ἐκ qui differāt 117.
ἐξ pro ἐκ 117.33 (14
ἐξαθυμῆσαι, μέω 377.37
ἐξαιρεθήσομαι-ήσῃ-ήσεται, ἐξαιρέομαι 182.1
ἐξαλέαζ, -έαμαι 340 7
ἐξαλέσιο, λέομαι 336.24
ἐξάλμθος f. ἐξαλλέμθος ἐξάλλομαι 331.46
ἐξαμαξωμθος I. ἐξημαξ. ἐξαμαξόμαι 397.42
ἐξαμιλλάω c. ἐξ ἀμιλλάω d. ἄμιλλα 242.93
ἐξαμωδῆσαι, -ίζω 374.25
ἐξαναλωθέντες, έντων, ἐξαναλίσκομαι ἀ. 400.49
ἐξανατὰς, -νίστημι 359.30
ἐξανὲς, ἐξανίημι 353.46
ἐξανευρὲν, -είσκω ἀ. 364.1
ἐξανηλωμθος, ἐξαναλίσκομαι ἀ. 400.48
ἐξανῆσα, ἐξανίημι 404.39
ἐξαντηκὸς I. ἐξωτηκὸς, ἐξαντέω 395.1
ἐξαντεφοπτλῦαι, ἐξαντεφοπτίζομαι 390,16
ἐξανὼν, ἐξάνεμι 342.13
ἐξαπατῶντ D. ἐξαπατῶσι ἐξαπατάω 262.50
ἐξαπειλᾶζ, ἐξαπειλέομαι 394.5
ἐξαπέτειλε, ἐξαποτέλλω 380.41
ἐξαπολάπος d. ἔξ 121 27
ἐξαπολῆς d. 121.25
ἐξαπόλωλα, ἐξαπολλύω ἀ. 369.47
ἐξαπολώλασι 369. 48
ἐξαπολήσας, -ένω 377.48
ἐξαπορηῦαι, ἐξαπορέομαι 396.31
ἐξαπταλιῶαι, ἐξαπτέλλομαι 354.14
ἐξαραιρημθος I. ἐξηρημένος, ἐξαιρέομαι 181.48
ἐξαρὲ-

ἐξαρέσπαι, ἐξαρέσκομαι ἀ. 400.53
ἐξαρτὲς, ἐξαίρω 182.18
ἐξαρθρῶσαι, -θρόω 378.46
ἐξαΰζω Α. -ξέω ξῶ 330.12
ἐξαυχμῶται, ἐξαυχμόομαι 336.3
ἐξαφελέως, ἐξαφαιρέομαι ἀ. 362.3
ἐξαφλόμιλω 361.54
ἐξαφθὲς, -άπτομαι ἀ. 385.6
ἐξέβαν f. ἐξέβην, ἐκβαίνω ἀ. 362.25
ἐξεγυώμβρος, ἐξεγυάομαι ῶσαι 335.38
ἐξεγενόμλω, ἐκγίνομαι ἀ. 362.51
ἐξεγέντο 362.52
ἐξεδεδήπτο, ἐκδιαπτάομαι 394.22
ἐξεδέχετο, ἐκδέχομαι 350.19
ἐξεδίδοκε Α. ἐξῆκα, ἐκδίδω 387.52
ἐξέδοτο, ἐκδίδωμι 360.13
ἐξέδωκε 402.41
ἐξέθανον ἐξέθανες ἐξέθανε ἐκθνήσκω ἀ. 364.26
ἐξεθεώζαν, ἐκθεόω 378.36
ἐξέθορε, ἐκθορέω 356.18
ἐξέθορον 356.17
ἔξι, ἔξιμι ἀ. 159.19.31
ἐξιδέται, ἐξοράω ἀ. 409.22
ἔξειν, ἔξιμι ἀ. 341.11
ἐξιχνὸς, ἐξείκω 368.38
ἐξλεγμὸς Α. ἐκλελεγμένος, ἐκλέγομαι 385.34
ἐξλῆσαι, λέω 377.37
ἐξλόμλω ἐξέλω ἐξέλε, ἐξαιρέομαι ἀ. 181.43
ἔξελον, ἐξαιρέω ἀ. 181.34
ἐξλμὸς ἐξίημι ἀ. 405.7
ἔξλν, ἔχω ἀ. 404.13
ἐξῆναι, ἐξῆμι ἀ. 341.17
ἐξείνισε, ξενίζω ὃ ξενίζω 373.54
ἐξῆπα ἐξεῖπας ἐξεῖπε, ἐξαγορεύω ἀ. 400.5
ἔξεπε 400.7
ἐξεῖπῆν ibidem
ἐξείκω 400.8
ἐξεῖπὼν 400.7
ἐξεγασμὸς, ἐξεγάζομαι ἀ. 389.37
ἐξείρεαι I. ἐξείρῃ, ἐξείρομαι 331.14
ἐξείρηται, ἐξαγορεύω ἀ. 400.22
ἐξείρητο 400.25
ἐξέρψε, ἐξέρπω 371.43
ἐξεὶς, ἐξῆμι 162.25
ἔξῃσι, ἔξειμι ἀ. 159.31
ἔξεκα, ξέω 51.12
ἐξεκαμέθ, ἐκκαμόομαι 350.18
ἐξέκαμον, ἐκκάμνω ibid.
ἐξέκλιον, ἐκκλίνω 350.17
ἐξεκλίσαν, ἐκκλίζω 374.12
ἐξέκτισε, ἐκκτίζω 374.9
ἐξελαθεὶς, ἐξελαύνω ἀ. 403.45
ἐξέλαθον, ἐκλανθάνω ἀ. 365.18
ἔξελε, ἐξαιρέω ἀ. 181.34
ἔξελε I. ἐξῆλε 262.40
ἐξελεύσεται, ἐξέρχομαι ἀ. 404.3
ἐξελήλαχα Α. ἐξήλακα, ἐξελαύνω ἀ. 403.41
ἐξελκλαχὸς ibid.
ἐξελκλαμβα 403.44
ἐξελκλαμβος ibid.
ἐξελήλῃτα Α. ἐξήλευθα, ἐξέρχομαι ἀ. 369.35
ἐξέλοιεν, ἐξαιρέω ἀ. 181.36
ἐξελὰ, ἐξαιρέω ἀ. ἢ ἐξελάω ἢ ἐξελαύνω 181.39
ἐξέλωμαι 181.44
ἐξελὼν 181.37
ἐξελῶσι D. ἐξελῶσι, ἐξαιρέω ἢ ἐξελάω ὃ ἐξελαύνω 181.39
ἐξεμαράνθω, ἐκμαραίνω 257.91 (162.21
ἐξέμβη I. ἐξέβαν, ἐξίημι ἀ 162.21
ἐξέμβαν D. ἔξειν, ἔχω ἀ. 404.14
ἐξεμισήθη, ἐκμισέομαι 396.26
ἐξέμμβαν ἢ ἐξέμβαν p. ἐξῆναι, ἔξειμι ἀ. 342.1
ἐξέμμορε p. ἐκμέμορε, ἐκμείρομαι 369.14
ἐξεμπωλημβόι I. ἐξεμπεπωλημβόι, ἐξεμπωλέομαι 395.31
ἐξεναρῆν, ἐξεναίρω 351.37
ἐξεναείξε I ἐξεμάειξε, ἐξεναείζω 373.12
ἐξενεγκάμβος, ἐκφέρω ἀ. 413.12
ἐξενέγκας 413.8
ἐξενέϊκε 367.32
ἐξενεγκεῖν 367.34
ἐξενέγκομαι 413.10
ἐξενεγκὼν 367.37
ἐξενεῖκα p. ἐξενένεγκα 413.18
ἐξενείκας p. ἐνένεγκας 413.19
ἐξενείκαδς p. ἐξενένεγκαδς 413.20
ἐξένεικε p. ἐξένεγκε 413.17
ἐξένευσε ἐκνεύω 379.53
ἐξενεχθεὶς, ἐκφέρω ἀ. 413.34
ἐξενίωχα 413.22
ἐξενιωχὼς 413.26
ἐξέννυτο I. ἐξήπυτο, ἐξέννυμαι 346.39
ἔξερβ, ἐξίημι 358.13
ἐξέπαλτο p. ἐξεφῆλτο, ἐξεφάλλομαι 390.54
ἐξεπίσταντο p. ἐξεπίσαντο, ἐξεπίσταμαι 347.4
ἐξέπλωμβ 360.1
ἐξέπλωσαν, ἐξέπλασαν, ἐκπλόω ἢ ἐκπλωμῶ ἢ ἐκπίπλωμι 379.8
ἐξεπαράθωμβ f. ἐξεπάρθωμβ, ἐκπέρθω 352.30
ἐξέπῖλν, ἐξίπτημι 358.46
ἐξερέῃ, ἐξερέομαι 336.22
ἐξερεισπὼν ἐξερεισπόντος, ἐξερείσω 354.49
ἐξερρυηκότα, ἐκρέω ἀ. 410.36
ἐξερρυηκὼς 410.35
ἐξερρύησα 410.33
ἐξερύσασκερ. ἐξείρυε, ἐξερυσάω ἢ ἐξερυράσκω ὃ ἐξερύω 345.43
ἐξεσάσατο ας ε, ἐκσαόω ὃ ἐκσώζω 373.55
ἐξεσκληκὼς, ἐκσκέλλω ἀ. 411.6
ἐξέσμοι, ἔξεσμαι ὦ 347.24
ἐξεσυθλιν, ἐκσεύω ἀ. 410.56
ἐξέσυτο 410.55
ἐξέστη, ἔξειμι ἀ 403.7
ἐξεστανέται ἢ ἐξεστηκέναι, ἐξίστημι 406.2
ἐξέστη 358.47
ἐξεστηκὼς 406.5
ἐξέστιλν 358.45
ἐξέστησε 405.26
ἐξέστησαν 359.1
ἔξεστι, ἔξειμι ἀ. 341.2
ἐξεστραμμένος, ἐκστρέφομαι 384.14
ἐξεστραμμένως d. 384.15
ἐξέσχηκα, ἐξέχω ἀ. 404.14
ἐξετελεῦτο D. ἐξετελεῖτο, ἐκτελέομαι 350.19
ἐξετεχνήσαντο, ἐκτεχνέομαι 378.13
ἐξεπάσατο, ἐκπάω ἀ. 412.1
ἐξέπασε 411.56
ἐξέτγω, ἐκπατρόσχω ἀ. 216.20
ἐξευγενήσω, -νέω 377.3
ἐξευρημὸς, ἐξευρίσκομαι ἀ. 404.9
ἐξεφαάνθη p. ἐξεφάνθη, ἐκφαίνομαι 392.27
ἐξεφάνιν 351.40
ἐξέφιλν ης, ἔκφημι 360.20
ἐξέχρησε, ἐκχράω ἀ. 414.13
ἐξέψεν, ἐξέψω Α. 330.8
ἐξεωσθὲ Α. ἐξωσθὲ, ἐξωθέομαι θῆναι 348.53
ἐξηγγέλθη, ἐξαγγέλλομαι 390.56 (394.6
ἐξηγυῆδς, ἐξηγυάομαι
ἐξηγυημένος 394.20
ἐξηγμένος, ἐξάγομαι 385.36
ἐξηγειώτη, ἐξαγείω 398.4
ἐξηγερμένω, ἐξέγομαι ὃ ἐξεγείρομαι 355.52.
ἐξῆκαν, ἔξειμι ἀ. 159.11
ἐξῆλθον. ἐξέρχομαι ἀ. 363.25
ἐξηλίασε, ξηλάζω 373.54
ἐξηλιασμὸς, ἐξηλιάζομαι 389.1
ἐξηλλαγμένοι, ἐξαλλάττομαι 386.50
ἐξημαξωμὸς, ἐξαμαξόομαι 397.42
ἐξῆν, ἔξειμι ἀ. 346.42
ἐξηνδεκαπλισμὸς, ἐξανδεκαπλίζομαι 389.40
ἐξήνεγκα, ἐκφέρω ἀ 412.52
ἐξηὐτησε ἐξηὐθησας ἐξηὐθησε, ἐξαυθέω 377.10
ἐξηυτισμὸς, ἐξαυθίζομαι 389.40
ἐξήνεικερ. ἐξήνεγκε, ἐκφέρω ἀ 413.16
ἐξήπαφε, ἐξαπαφίσκω ἀ. 362.16
ἐξηπορήτην, ἐξαπορέομαι 396.29
ἐξῆρα ἢ ἐξῆρε, ἐξαίρω 382.11.32
ἐξήρεμμαι ἢ ἐξήρεσμαι, ξηραίνω 392.5
ἐξήρεσα 381.43

ἐξηχέω 392.21
ἐξηπημμένος, ἐξεφημίομαι 397.44
ἐξηρόμην ἐξήρω, ἐξέρομαι 355.51
ἐξησκημένος, ἐξασκέομαι 395.51
ἐξηπασμένος, ἐξεπάζομαι 389.35
ἐξῆτε f. ἐξήεντε, ἔξειμι ἀ. 188.7 & 190.26
ἐξηυλημένος, ἐξαυλέομαι 396.8
ἐξήχθη, ἐξάγομαι 385.48
ἐξίασι, ἔξειμι ἀ. 341.50
ἐξιᾶσι, ἐξίημι ἀ. 342.48
ἐξίδιστε, ἐξιδίζω 374.3
ἔξιε, ἔξειμι 160.1
ἐξιεῖ, ἐξίημι ἀ. 342.43
ἐξίει 342.42
ἐξιήσατο, ἐξιάομαι 376.45
ἔξιθι, ἐξέρομι ἀ. 341.52
ἐξικόμην, ἐξικνέομαι ῦμαι 364.35
ἐξίμεναι D. ἐξίναι ἢ ἐξεῖναι, ἔξειμι ἀ. 160.9
ἐξινωμένος, -νόω 397.10
ἐξινῶσαι 378.46
ἐξίξας ἐξίχω ἢ ἐξικνέομαι ἀ. 372.21
ἐξίον ἔξειμι ἀ. 493.36
ἔξις d. ἔχω, μ. ἔξω 197.44
ἐξιστάμενος, -αμαι 340.11
ἐξίστανται 340.2
ἐξίστατο 346.29
ἐξιὼν ἔξειμι ἀ. 247.118
ἐξοιδᾶν, ἐξοράω ἀ. 369.49
ἐξοδῆσαι, -δέω 377.37
ἐξοδιασθεὶς, -άζω 290.21
ἐξοίσει, ἐκφέρω ἀ. 412.36
ἐξοίσειν 412.41
ἐξοιδα Æ. ἐξοιδας, ἐξοράω ἀ 369.51
ἐξοίσομαι, ἐκφέρω ἀ. 412. 37
ἐξοίσονται 412.45
ἐξοίσω 412.36
ἐξοιχεῦσι D. ἐξοιχνέυσι ἐξοιχνεῦσι, ἐξοιχνέω ῶ 92.16
ἐξοκέλας, κέλλω 380.50
ἐξολεῖ, ἐξολλύω ἀ. 408.53
ἐξολεῖν 408.54
ἐξολῶ 408.53
ἐξολώλεκα A. ἐξώλεκα 409.8
ἔξομαι, ἔχομαι ἀ. 197.7
ἐξομόρξομαι, ἐξομόργνυμαι ἀ. 409.19
ἐξορομοίσει, -άζω 374.24
ἐξορομώης ἢ ἐξορομήης, ἐξορομαίνω 382.19.32
ἐξοφρυαόμενος, ἐξοφρυάομαι 336.28
ἐξυστερημένος, -νέω 205.30
ἐξυστερωῖ D. ἐξυστερῶ 204. 40
ἐξυχεαῖτεὶς, ἐξυχεαίνομαι 392.35
ἐξυλομένος, ξυλόομαι 397. 33
ἐξυπῆκα ας ε A. ἐσυω. συυίημι ἢ ξυυίημι 212.10
ἐξυπανέστη, -νίστημι 358.49
ἐξύρημαι, ξυρέομαι ἢ ξυράομαι 395.18
ἐξύφλωα ἢ ἐξύφηνα, ἐξυφαίνω 382.8.32
ἐξυφλώσει ἢ ἐξυφήνωσι 382.21.32
ἔξω, ἔχω 149.27 & 196.10
ἐξωδεν f. ὁ ὧ ἔξωθεν 299.2
ἐξωκεανιδῆναι, ἐξωκεανίζομαι 390.16
ἐξώκηλε,, ἐξωκέλλω 380. 43
ἐξώκισε ας ε, ἐξοικίζω 374.2
ἐξώμφαξα, ἐξωμφάπω ἢ ἐξωμφάζω 372.33
ἐξωσεισμένος, ἐξοσείζομαι 389.46
ἐξωτᾶς d. ἔξω 123.22
ἐξωτάτω d. ἐξώτας 125. 34
ἐξώτερος d. ἔξω 123.21
Ε
Ε᾽ο I. ἕ ἢ αὐτὸ 112.39 & 113.37
ἑ᾽ο αὐτὸ p. ἑαυτὸ 114.19
ἑόθεν A. ἕ, ὁ ἕ οἵ 112.40
ἑοὶ p. εἶη, εἰμὶ ἀ. 158.37
ἑοὶ I. οἵ, ὁς ἕ οἵ 113.2
ἑοὶ αὐτῷ p. ἑαυτῷ 114.19
ἑοικγεθῆ f. ἐοίκαθεν, ἔοικα 188. 16 & 190.50
ἔοικα A. οἶκα, ἔοικα 145 4
ἐοίκεσαν A. ἐοίκεσαν 147. 44
ἐοικος ότος A. οἰκὼς 145.39
ἑοιμι ἑοις ἑοι I. εἶμι εἶης εἴη, εἰμὶ ἀ. 158.36
ἑοιμι p. ἰείλω, ἴημι ἀ. 162.8
ἑοῖο I. ἕ, ἡ ἑῆ, ὁς ἕ ἡ ἑὸς ἑῆ 113.43.45
ἑόλκω p. αἱόλεῦ ἢ ἡόλκω, αἱολέομαι 396.15
ἑόλπατε p. ἤλπατε, ἔλπω 146. 38.
ἑὸν p. ἶῶ, εἰμὶ ἀ. 158.18
ἐὸν, ἐόντος I. ὃν ὄντος, εἰμὶ ἀ. 158.44
ἐὸν p. ὅν, ὅς ἢ ὃν 113.44
ἑοργα A. ἤργα, ἔοργα ὄ ῥέζω 146.38 & 370.14
ἑὸς p. ὅς 113.44
ἑῦστε εὕσης I. ὅστις ὕσης εἰμὶ ἀ. 158.44
Ε᾽παγαγεῖ, ἐπάγω ἀ. 361. 33
ἐπαγγείλατε, -γέλλω 380. 46
Ε᾽παγγελία d. ἐπάγγελος ἢ ἐπαγγέλλομαι 282.28
ἐπάγλω, πτιγνύω ἀ. 169.45
ἐπάγμονος ἐπαγμόνη f. ἐπάγομ. ἐπάγομαι 331.56
ἔπαγον, πτιγνύω ἀ. 169.45
ἔπαθον ἐπαθες ἔπαθε, πάσχω ἀ. 206.2 & 207.5
ἐπαινήσασθαι ας ε p. ἐπαινήσειμι ας αι, ἢ ἐπαινήσθαι ας ε, ἐπαινέω 245.36
ἔπαισε, παίω 53.22
ἔπαισε 379.40
ἐπαίχθη, παίζομαι 208.23
ἐπαλαμήσατο, παλαμάομαι 376.47
ἐπαλεξήσων, ἐπαλέξω ἀ. 400.42
ἐπάλμονος p. ἐφαλλόμενος, ἐφάλλομαι 191.9
ἔπαλτο p. ἐφίλετο ἢ ἐφῆλτο, ἐφάλλομαι 191.11.17
ἐπαμῆσθο I. ἐπήμησθο, ἐπαμέομαι 147.23
* ἐπαμμένος I. ἐφημμένος, ἐφάπτομαι 384.40
ἐπαναβᾶς, ἐπαναβαίνω ἀ. 362.39
ἐπαναγκοχα, ἐπανάγω ἀ. 400.31
ἐπαναγκοχὼς 400.33
ἐπαναγκαζθεὶς, ἐπαναγκάζομαι 390.21
ἐπανάγνωθι, ἐπαναγινώσκω ἀ 363.10
ἐπανακύκλασθαι, ἐπανακύκλαμαι 340.7
ἐπανάμεμφον, -μέμφω 381.25
ἐπανασταθεὶς, σείω 399.21
ἐπανεστᾶς, ἐπανίστημι 359. 31
ἐπανατεθράφθομαι ἐπανατεθράφθην, ἐπανατρέφομαι 352.22
ἐπανεῖπον, ἐπαναγορεύω ἀ. 361.12
ἐπανεὶς, ἐπανίημι ἀ. 357.47
ἐπανέμε. ἐπανέα εἰμὶ 301. 23
ἐπανῆσι, ἐπανίημι ἀ. ibid.
ἐπανελθεῖν, ἐπανέρχομαι ἀ. 163.38
ἐπανέλω, ἐπαναιρέω ἀ. 361. 47
* ἐπανέλωμαι 362.3
ἐπανενεγκεῖν, ἐπαναφέρω ἀ. 367.34
ἐπανέσταν f. ἐπανέστησαν, ἐπανίστημι 359.3
ἐπανεστεὼς p. ἐπανεστηκὼς 406.28
ἐπανέστη 358.50
ἐπανήγαγον A. ἐπανῆγον, ἐπανάγω ἀ. 361.31
ἐπανῆκε, ἐπανήκω 355.46
ἐπανῆσαν, ἐπανίημι ἀ. 403. 16
ἐπάνηθι 341.53
ἐπανίστω A. ἐπανίστασο, ἐπανίσταμαι 339.48
ἐπανίσω, ἐπαναφέρω ἀ. 412. 37
ἔπαον, παύω 54.33
ἐπαποθανὼν, ἐπαποθνήσκω ἀ. 364.29
ἐπαῖρας, ἐπαίρω 381.52
ἐπαράμενος 382.2
ἐπάρας 381.55
ἐπαρξον, πέρθω 148.23
ἐπαρχέσαι, ἐπαρκέω 91.8
ἐπαρχέσαις 91.9
ἐπαρχέσαι p. -έσαι 91.8
ἐπάρμενος f. ἐπαράμενος, ἐπαίρομαι 331.53
ἐπαρυτόμενος, -ομαι 329.39
ἐπαρῶσιν, παροινέω ῶ 174.11
ἐπάσαντο, πάομαι ἢ πατέομαι 375.37
ἐπάπταξε, παπτάσσω 372. 38
ἐπατήθη, πατέομαι 396. 20

ἐπαυξῆσαι, ἐπαυξάνω ἀ. 400.56
ἐπαύρηαι I. ἐπαύρη, ἐπαύρομαι 331.40
ἔπαυσαν, παύω 379.45
ἐπαύσατε ibidem
ἔπαυσε ibidem
ἐπαφῶ, ἐπαφίημι 162.19
ἐπαφῶσι 162.20
ἐπάχωσε, πηχέω 378.31
ἐπέβαλε, ὑπεβάλλω 353.38
ἐπέβαν, f. ἐπέβησαν, ὑπεβάην ἀ. 362.26
ἐπέβη 362.20
ἐπέβλω 362.19
ἐπεβησόμην 401.12
ἐπεβήσομεν ibidem
ἐπέβησε 401.10
☆ ἐπεβλέθη, ὑπεβάλλω ἀ. 401.44
ἐπεγκλάσας, -άζω 374.36
ἐπέχων, ὑπογινώσκω ἀ. 276. 29
ἐπέχετο f. ἐπεχείρετο ἢ ἐπιχείρετο, ἐπιχείρομαι 191. 41
ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχάσκω ἀ. 367.49
ἐπέδοσαν, ὑπιδίδωμι 359.57
ἐπεδέξαμεν, ὑπεδέχομαι ἀ. 366. 51
ἐπεκεραμεν 366.50
ἐπέδυν, ἐνδύω 360.17
ἐπέδωκαν, ὑπιδίδωμι ἀ. 402.44
ἐπέδωκε 402.42
ἐπέζεσε, ὑπιζέω 375.51
ἐπεζευγμένος, ὑπεζευγνυμι ἀ. 404.28
ἐπέζησε, ὑπιζάω 90.27
ἐπέθεντο, ὑπιτίθημι 358.10
ἐπέθηκε 411.34
ἐπείδον, ἐφοράω ἀ. 365.31
ἐπεῖν, ἔπω ἀ. 341.11
ἐπέλημμένοι A. ὑπελλημμένοι, ὑπολαμβάνω ἀ. 407. 34.45
ὑπειλημμένος ibidem
ἐπείπας, ἀπαγορεύω ἀ. 400.11
ἐπεῖπεν 400.12
ἐπέπων ibidem
ἐπεσέθλω, πτεσέομαι 393. 26
ἐπεσέσθη, πτεσέζομαι 390.4
ἐπεσέσθην ibidem
ἐπεσέσω, πτεσέομαι 375. 34
ἐπεσθρήθω 394.26
ἐπέφρικαν 376.50
ἐπέφυκεν ἐπιφύσαντες, ἐπεισάγω 386.1
ἐπειδήν, πειθομαι 66.37
ἔπῃσι, ἐπέμι ἀ. 253.102
ἐπείσομαι 403.15
ἐπέφανέπαμε, ὑπαναίνομαι 399.9 385.
ἐπείχθω, ἐπείγομαι 385. 42
ἐπέχθῶσι 385.52
ἐπεκδεξαμεῖν, ἐπεκτρέχω ἀ. 367.1
ἐπέκελσε Æ. ἐπέκειλε ὑπερκέλλω 380.15
ἐπεκλέξαμθω I. ἐπεξελέξαμθω ἐπεκλέγω 372.5
ἐπέκλωσε, ὑπεκλώθω 241. 53
ἐπεκραίαιτε, ὑπεκραιάνω τὸ ὑπεκράω 350.6
ἐπεκρεταμώθλω, ὑπεκρεταμώθομαι 397.55
ἐπεκτήσω, ὑπεκτάομαι 376. 44
ἐπέλαβε, ὑπολαμβάνω ἀ. 364.51
ἐπελάθοντο 365.11
ἐπελάθοντο, ὑπολανθάνω ἀ. 365.19
ἐπελάσαι, ἐπελαύνω ἀ. 403.38
ἐπέλασσε p. ἐπέλασε, πελάζω 375.8
ἔπελε, πέλω τὸ εἰμὶ 191. 47
ἐπελεύσομαι, ἐπέρχομαι ἀ. 403.56
ἐπελήλυθε A. ἐπήλυθε 369. 36
ἐπελήσθην, ὑπολανθάνω ἀ. 408.1
ἐπέλθοι, ἐπέρχομαι ἀ. 363. 34
ἐπέλχω I. ἐφέλκω 330.41
ἐπεμβάσῃ D. ἐπεμβήσῃ, ἐπεμβαίνω ἀ 401.9
ἐπεμβὼς p. ἐπεμβαὼς ἢ ἐπεμβεβηκὼς 401.21
ἐπεμνάμεν ἢ ἐπεμνήσαμεν, ὑπομιμνήσκομαι 382. 26.32
ἐπεμήνατο ἢ ἐπεμήνατο ibidem
ἐπεμνήσθη, ὑπομιμνήσκω ἀ. 408.38
ἐπεμνήσθην 408.37
ἐπενεγκάμενος, ὑποφέρω ἀ. 413.13
ἐπενέγκεῖν 367.34
ἐπενεκας p. ἐπενέγκας 413. 20
ἐπένημαι, ὑπινέμω 381.10
ἐπενεχθεὶς, ὑποφέρω ἀ. 413. 34
ἐπενήνεον A. ἐπενέμεσαν, ἐπινέω 350.26
ἐπενίωθα ας ε p. ἐπήνθα ας ε, ἐπανθέω 74.20
ἐπένησε, ὑπινέω ἢ ὑπινθω 377.15
ἐπένθορε I. ἐπενέδορε, ἐπενθορέω 356.39
ἐπέξιμι c. ὑπεξέρχομαι 160.3 & 190.22
ἐπεξελέξαμθω, ἐπεκλέγω 372.5
ἐπεξελθεῖν, ἐπεξέρχομαι ἀ. 363.39
ἐπεξελθὼν 362.44
ἐπεξῆσαν, ἐπέξειμι ἀ. 403. 34
ἐπεξῆλθον, ἐπεξέρχομαι ἀ. 363.25
ἐπεξῆμθω, ἐπέξειμι ἀ. 188.6 & 190.23
ἐπεξίσθα A. ἐπεξῆς 160.3 & 204.33
ἐπέξηθι 160.7
ἐπεὸν I. ἐπὸν, ἔπειμι ἀ. 341. 30
ἐπεπείθεῖν, ὑπιπείθομαι 350.7
ἐπεπειρήσατο I. ἐπεπείρητο, πειρέομαι τὸ πειρόομαι 396.18
ἐπεπήγει, πηγνύω ἀ. 169. 44
ἐπέπιθμεν f. ἐπεπίθομεν, ἐπιπείθω 195.33
ἐπέπλευν, ὑπιπλέω 350.6
ἐπέπληγον, ὑπεκλήσσω ἀ. 353.9
ἐπεποίθειν, πείθω 195.32
ἐπεπολέμησαν, πολεμόομαι 397.50
ἐπεπράχεσαν A. ἐπεπραγέσαν, πράσσω 147.11
ἐπέπρωται f. ἐπεπρώτων, πεπρωτέομαι 397.51
ἐπέπτατο, ἐφίπταμαι 364. 40
ἐπεπτώκειν, πίπτω ἀ. 207. 37
ἐπεπτώκεσαν A. ἐπεπτώκεσαν 207.38
ἐπέπυστο, πυνθάνομαι ἀ. 208.17
ἐπεπωλεῖτο, ὑπεπωλέομαι ῦμαι 350.8
ἐπεπώκειν εις ει, πίνω ἀ. 207.49
ἐπεραώθην, περαόομαι 397.53
ἐπεραώθησαν ibidem
ἐπέρανα ας ε, περαίνω 381. 43
ἐπέρασα θήτω, ἐπαφράζομαι 390.14
ἐπέρεισε I. ἐπήρεισε, ἐπαρείδω 373.24
ἐπέρησόμενος, ἐπέρομαι ἀ. 346.97
ἐπέρρι ψε, ὑπερρίπτω 371.45
ἐπέρρωθησαν, ὑπερρώθεσαν 377.25
ἐπέρρωντο, ὑπερρώννυμι ἀ. 410.45
ἐπέρρωσαν 410.42
ἐπερρώσαντο 410.43
ἐπερρώσθη 410.46
ἐπερρώσθησαν 410.47
ἐπέρυσε I ἐπείρυσε, ἐπερύω 379.28
ἔπεσαν, πίπτω ἀ. 207.40
ἔπεσεν f. ἐπέπεσεν 206.33
ἐπεσήμηνε ἢ ἐπεσήμηνε, ὑπισημαίνω 382.14 32
ἐπεσκέδυ, ὑπισκεδάω ῶ τὸ ὑπισκεδάνυμι 350.8
ἐπέσομαι, ἔπεμι ἀ. 443.4
ἐπεσόμεθος 403.10
ἐπέσσευντο p. ἐπεσεύοντο, ἐπισεύομαι 347.17
ἐπέσσομαι p. ἐπέσομαι, ἔπειμι ἀ. 403.4
ἐπέσσυμαι f. ὑπισέσυμαι, ἐπισεύω ἀ. 410.53
ἐπέσσυμένος f. ὑπισεσυμένος 410.54
ἐπέσσυται f. ὑπισέσυται 146.16.
ἐπεστάθλιν ἐπεστάθης, ἐφίστημι 406.41

ἐπίστω, ἐπίσταμαι. 403.8
ἐπεσάλμαι, ἐπισέλλω 390. 41
ἐπεσάπηκα, ἐπισαλέω 172.6
ἐπέσειλε, ἐπισέλλω 380.41
ἐπεστὼς p. ἐφεστηκώς, ἐφίστημι 406.27
ἐπέστη 358.50.
ἐπέστηλα 358.46
ἐπεστήκειν 359.2
ἐπέστησε 405.26
ἐπεστι, ἐστὶ μὲ ἀ. 341 2
ἐπέσχεθον, ἐπέχω ἀ. 364. 15
ἐπέτασται ας ε, πεπάνυμαι ἢ πεπανύω ἀ. 175.13
ἐπεπάσθην ης η 175.16
ἐπέπυσμαι p. ἐπέπυσμαι 175. 13
ἐπέπυσμαι p. ἐπέπυσμαι 175.13
ἐπέτελα, ἐπιτέλλω 380. 40
ἐπετετράχατο I. ἐπιπετρεμόνοι ἦσαν, ἐπιπετρόμαι 386. 56
ἐπετράπλω, ἐπιτρέπω 352.5
ἐπέτυχον ἐπέτυχες ἐπέτυχε, ἐπιτυγχάνω ἀ. 367. 19
ἐπευφημέω d. ἐπεύφημος 252.89
ἐπευφημεῖσαν, μέω ibidem
ἐπέφανται p. πεφασμένοι ἦσαν, φαίνομαι 392.20
ἐπεφθέγξατο, ἐπιφθέγγομαι 372.14
ἔπεφναν f, ἐπέφονον, ἐπιφονέω 356.20
ἐπέφρασδε, ἐπιφράζω 353. 24
ἐπέφρασδον ibidem
ἐπέφυκον, πεφύκω d. φύω 219.1
ἐπεχειρήχθω, ἐπιχλοέω 143.13
ἐπεχείρησε 143.12
ἐπεχείρων 141.25
ἐπέχευε, ἐπιχέω ἀ. 413.55
ἐπέχθη, πέκομαι 385.21
ἐπέχθω ibidem
ἐπέχεσαν, ἐπιχέω 350.7
ἔπεφα πέφαμαι ἀ. 208.26
ἐπεῶν I. ἐπὼν, ἔπημι 341.22
ἐπήιξαν, ἐπάιξω ἀ. 312.47
ἐπήιξαν ibidem
ἐπηγγελμένα, ἐπαγγέλλομαι 390.47
ἐπηγγελμένος ibidem
ἐπήγμενος, ἐπάγομαι 385. 36
ἐπήγμενος d. ibidem
ἐπήιει ἐπῄεις ἐπῄει, ἔαμαι ἀ. 403.25
ἐπήεσαν A. ἐπῆσαν 403.34
ἐπῆλθον, ἐπέρχομαι ἀ. 363 23
ἐπηλυσόμενος, ἐπηλυσίζομαι 374.50
ἐπήλυθον, ἐπέρχομαι ἀ. 363. 23
ἐπήμυσπιε, ἐπαμύσσομαι 147. 23
ἐπηνέθλω, ἐπαινέω ἀ. 153.3 & 196.23
ἐπήνεον 348.54
ἐπήνεσσε 375.52
ἐπήνημαι 153.4
ἐπήνεων 348.55
ἐπηνήσθην, ἐπαινύομαι 398. 56
ἐπηνώρθωσε, ἐπανορθόω 174.30
ἐπηνώρθωται 174.31
ἐπήξα ας ε, πηγνύω ἀ. 169. 39
ἐπηπείλησε, ἐπαπειλέω 377. 18
ἐπῆρα ἢ ἐπῆρα, ἐπαίρω 382. 11.32
ἐπήρεχα ἢ ἐπήρεχα 382.24.32
ἐπηρείσαντο, ἐπερείδομαι 383.30
ἐπήρετο, ἐπέρομαι 355.52
ἐπήρκευσε, ἐπαρκέω 917
ἐπήρμοσε ἢ ἐπήρμοσε, ἐπαίρομαι 393.10
ἐπῆρξε ἐπάρχω 372.25
ἐπῆρσε Æ. ἐπῆρε, ἐπαίρω 380.13
ἐπηρτημένος, ἐπαρτάομαι 394.19
ἐπῆσαν, ἔπημι ἀ. 158.23
ἐπηωρόμην, ἐπαιωρέομαι ἀ. 362.9
ἐπὶ p. ἐπεστι, ἔπειμι ἀ. 117. 20
ἐπιάλμενος p. ἐφαλλόμενος, ἐφάλλομαι 331.46
τοῖς ἐπιάλῃσι, -λέσι 333.16
ἐπιάσθη, πιάομαι 393.36
ἐπίασι, ἔπειμι ἀ. 341.50
ἐπιβάλλει D. ἐπιβάλλει, ἐπιβάλλομαι 331.28
ἐπιβάλῃ, ἐπιβάλλω 353.45
ἐπιβάλοι ibidem
ἐπιβαλὼν 353.48
ἐπίβαν p. ἐπέβην, ἐπιβαίνω ἀ. 362.26
ἐπιβὰς ἐπιβάντος 362.38
ἐπιβεβαῦσα, ἐπιβεβαόω ῶ 333.37
ἐπιβεβηκότες, ἐπιβαίνω ἀ. 401 20
ἐπιβεβηκὼς ibidem
ἐπιβέβληκε, ἐπιβάλλω ἀ. 401.31
ἐπιβεβλήκεσαν ibidem
ἐπιβεώμην p. ἐπιβῶμην, ἐπιβαίνω ἀ. 362.32
ἐπιβεώμην I. ἐπιβῶμην ibid
ἐπιβῇ 362.31
ἐπιβήσομαι D. ἐπιβλιῶμαι 363.34
ἐπιβησάτην I. ἐπιβήσειν 41.8
ἐπιβήσομαι 401.7
ἐπιβήσων 401.11
ἐπιβληθεὶς, ἐπιβάλλω ἀ. 401.47
ἐπιβόλαιον d. 204 15
ἐπιβοώμενος, ἐπιβοάομαι ῶμαι 335 38
ἐπιβρωθεὶς, ἐπιβρώσκομαι ἀ. 401.53
ἐπιβῶμαι, ἐπιβαίνω ἀ. 362. 31
ἐπιβῶσι 362.33
ἐπιβώσομαι p. ἐπιβοήσομαι 376.18
ἐπιγαμηθεῖσα ἐσῖσι, ἐπιγαμέομαι 396.44
ἐπιγεγαμμένος, ἐπιγαμέομαι 384.8
ἐπιγενόμενος, ἐπιγίνομαι ἀ. 363.4
ἐπιγράμψασα, ἐπιγράμπω 371.50
ἐπίγνωθι, ἐπιγνώσκω ἀ. 363.9
ἐπιγνῶναι 363.11
ἐπιδεδειγμένος, ἐπιδείκνυμι ἀ 402.27
ἐπιδεδεγμένος, ἐπιδέομαι ἀ. 402.33
ἐπιδεδήμηκε, ἐπιδημέω 172.4
ἐπιδεδικασμένος, ἐπιδικάζομαι ἀ. 389.25
ἐπιδεδρομε, ἐπιτρέχω ἀ. 870.20
ἐπιδέδωκε, ἐπιδίδωμι 402. 44
ἐπιδεδωκὼς 402.45
ἐπιδεήθης, ἐπιδέομαι ἀ. 402.29
ἐπιδεικτικὸς d. ἐπιδείκνυμι ἀ 310.7
ἐπιδεικτικὸς d. ibidem
ἐπιδέξαι 186.36
ἐπιδεῖξαι 186.35
ἐπιδείξεις 186.34
ἐπιδεῖξαι 186.35
ἐπιδείξω 186.34
ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο p. ἐπερρώσαντο δὲ, ἐπιρρώνυμι ἀ. 411.44
ἐπιδευέας I. ἐπιδεύης, ἐπιδεύομαι 331.14
ἐπιδιαθέμενος, ἐπιδιατίθημι 358.36
ἐπιδιδάσι I. ἐπιδιδοῦσι, ἐπιδίδωμι 340.27
ἐπιδιδόναι 340.30
ἐπιδιδοὺς 340.33
ἐπιδιελόμενοι, ἐπιδιαιρέω ἀ. 362.8
ἐπιδιέλω 361.45
ἐπιδοίμι, ἐφοράω ἀ. 365.39
ἐπιδόντες, ἐπιδίδωμι 360.11
ἐπιδοῦναι 360.7
ἐπιδοὺς 360.10
ἐπιδεχομένοις I ἐπιδεχομένοις, ἐπιτρέχω ἀ. 367.10
ἐπιδεχομεῖ 366.56
ἐπιδεχομοῦμαι 367.9
ἐπιδεχόμην 366.53
ἐπιδεχόμην 367.4
ἐπίδω, ἐφοράω ἀ. 365.40
ἐπιδώμεθα 365.49
ἐπιδῶσει, ἐπιδίδωμι 402. 38
ἐπιδώσω ibidem
ἐπιεὶς, ἔπειμι ἀ. 342.10
ἐπιέμενος p. ἐφιέμενος, ἐφίημι ἀ. ἐφίημι ἀ. 403.52. & 405.8
ἐπιέλπεο p. ἐπέλπου, ἐπέλπομαι 49.31. & 331.22
ἐπίεσαι, ἔπειμι ἀ. 142.4
ἐπιεττύμενα, -υμαι 338.23
ἐπίεπόμαι p. ἐφέπομαι 49. 32
ἐπίεσαι p. ἐφέσαι, ἐφιεττύω ἀ, 403

ἀ. 403.47
ἐπίεζαν I. ἐφίεζαν, ἐφίημι 340.52
ἐπιέσασθαι p. ἐφίσασθαι, ἐφένυω ἀ. 403.48
ἐπιέσθησαν, πιέζομαι 390. 11.
ἐπιέψαμεν p. ἐφέψαμεν, ἐφέπομαι 371.28
ἐπίζευγμένος I. ἐπιζευγμ. ἐξιζεύγνυμι ἀ 404.29
ἐπίζῆν D.-ζαν, ζάω ῶ 336. 56
ἐπιζήλωτος, ζηλέω ῶ 319.49
ἐπιζυγῶσαι, γάω 378.46
ἐπιῆ ἐπίημι ἀ. 342.31
ἐπίηλε, ἐπάλλω 380.27
ἐπιθεῖναι, ἐπιθήμι 357.37
ἐπιθεὶς 357.43
ἐπιθέσθαι 358.28
ἐπιθήκη d. 304.5
ἐπιθήσομαι 411.30
ἐπιθῆσων 411.29
ἐπιθῆται ἢ ἐπίθηται 358. 23.27
ἐπιίδι, ἐπίδμι ἀ. 160.7
ἐπιθόμιλυ, πείθω 195.42
ἐπιίδιον 195.34.42. & 313.28
ἐπιθρέξας, ἐπιτρέχω ἀ. 412.21
ἐπιθρέξω 412.19
ἐπιθρέψαι, ἐπιτρέφω ἀ. 412.8
ἐπιθυμέω c. ἐπὶ θυμὸς 293. 48
ἐπιθυμία d. ἐπιθυμέω 293. 49
ἐπιθυμῆται, -μέω ῶ 310.5
ἐπιθωλάσῃ, -λόω 378.25
ἐπιθῶμαι, ἐπίθημι 357.34
ἐπιθωΰξῃ, ἐπιθωύσσω 372. 31
ἐπίϊον p. ἐπίω, ἐπίμι ἀ. 342. 31
ἐπικελύμενος, ἐπικελόμαι ῦμαι 333.50
ἐπικεπιλαβεῖν, ἐπικεπιλαμβάνω ἀ. 365.5
ἐπικετήμενος I. ἐπικαθήμενος, ἐπικάθημαι 343.25
ἐπικεῦθεσαν, ἐπικεύθω ἐπικεύθω 339.15
ἐπικεῦσιν, ἐπικέτμι ἀ. 342.15
ἐπικίεσθαι p. ἐπικᾶσθαι, ἐπικάμαι ἀ. 343.50
ἐπικέεσθαι p. ἐπίκεισθαι ibidem
ἐπικέμαι c. ἐπικῆμαι 163. 24
ἐπικέμβρα, ἐπίκλημαι 343. 47
ἐπικεμβραι 343.45
ἐπικέμβρον 343.46
ἐπικεῖσαι, -έρω 381.33
ἐπικείσω, ἐπίκλημαι 343. 36
ἐπικεκαμμένος, ἐπικάμπτομαι 384.42
ἐπικεκαυμένει, ἐπικαίομαι ἀ. 407.5
ἐπικέκλημαι, ἐπικαλέομαι ἀ. 407.13
ἐπικεύσω, εὔθω 373.32
ἐπικεχείρηκε, ἐπιχειρέω 143. 14
ἐπικεχρωσμένος, ἐπιχρώννυμι ἀ. 414.16
ἐπικλητὲς, ἐπικαλέω ἀ. 407.16
ἐπικλήσαι 407.12
ἐπικλῶνται, ἐπικλάομαι ῶμαι 335.32
ἐπικεχάθιμι p. ἐπικεχάθιμι, ἐπικραίνομαι 392.22
ἐπικεῖται, -αίρω 381.51
ἐπικερτέρεος d. ἐπικερτὶς 251 29
ἐπικρήνιον p. ἐπίκρηνον, ἐπικραίνω 382.7
ἐπικυκλῆσαι, -κλέω 377.38
ἐπικυλινδρωθῇ, ἐπικυλινδέομαι 398.9
ἐπικύρσας Æ. ἐπικύσας, ἐπικύρω 380.17
ἐπίλαβε, ἐπιλαμβάνω ἀ. 365.3
ἐπιλάβοιτο 365.13
ἐπιλαβομένη 365.16
ἐπιλαβόμενος 365.15
ἐπιλαβῆ 365 12
ἐπιλαβῆσι 365.8
ἐπιλαβὼν 365.7
ἐπιλάθηται, ἐπιλανθάνομαι ἀ. 365.20
ἐπιλαχὼν, ἐπιλαγχάνω ἀ. 364.49
ἐπιλεήνας ἢ ἐπιλεήνας, ἐπιλεαίνω 382.24.32
ἐπιλέλησμαι, ἐπιλανθάνομαι ἀ. 408.1
ἐπιλίθεο I.-ίθου 331.22
ἐπιλύσῃ A.-λύσῃ 407.57
ἐπιμειοσηθεὶς, ἐπιμειόσμαι 394.37
ἐπιμεδήσας,-δάω 376.41
ἐπιμέλδα d. ἐπιμελὴς 294. 3
ἐπιμέμνυμαι, ἐπιμιμνήσχω ἀ 408.28
ἐπιμεμνημένη 408.36
ἐπιμίξια d. ἐπιμίγνυμι ἀ. 298.50
ἐπιμνήσασθαι, ἐπιμιμνήσχω ἀ. 408.26
ἐπιμνηθεὶς 408.39
ἐπιμνηθῆναι ibidem
ἐπιμνήσομαι 408.41
ἐπιμήσομαι 408.23
ἐπίμπλη ἀ. ἐπίμπλαθι, ἐπίμπλημι 165.11
ἐπίμπλω A. ἐπίμπλασο 110.3
ἐπίμπρα A. ἐπίμπρη, πίμπρημι 107.18
ἐπιμφιμηκὲς ἢ ὸν d. ἐπιμφιμήομαι 248.38
ἐπινεγκμόρα, ἐπινήθομαι 388.13
ἐπινεύσω, ἐπινέω ἀ. 408.44
ἐπίνεια d. ἐπινέω 301.26
ἔπιον, πίνω ἀ. 206.16
ἐπίον, ἐπίμι ἀ. 342.23
ἐπιορχῶ f. ἐπορχῶ 174.15
ἐπιοῦσα, ἐπίμι ἀ. 342.22
ἐπιούσιος d. ἐπιοῦσα 128.50
ἐπιπαμφαλόωντες p. ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάω ῶ 337.44
ἐπιπαρεξιὼν, ἐπιπαρέξιμι ἀ. 342.14
ἐπιπατείεται, ἐπιπατέομαι 342.4
ἐπιπαρειὼν 342.15
ἐπιπαρὼν 341.21
ἐπιπέθεο I.-θυ,-θω 195.38
ἐπιπέθηται 195.39
ἐπιπλήσσεο I. ἐπιπλήσσου, ἐπιπλήσσομαι 331.22
ἐπιπλόμενος f. ἐπιπελόμενος, ἐπιπέλομαι 332.3
ἐπίπλωε I. ἐπέπλωε, ἐπιπλώω 344.35
ἐπιπλώοντες 329.5
ἐπιποθανῶν, ἐπιποθανέω ῶ. 364.29
ἐπιπολιοῦνται, ἐπιπολιόομαι οῦμαι 333.42
ἐπιπρεσέηκε p. ἐπιπρεσῆκε, ἐπιπρεσήκω ἀ. 404.51
ἐπιπρεσέσθω I. ἐπιπρεσῆναι 357.41
ἐπιπτέσθαι, ἐφίσταμαι 201.2
ἐπιπῖσασθαι 405.19
ἐπιπῖσόμαι ibidem
* ἐπιῤῥέω c. ἐπὶ ῥέω 208. 32
ἐπίῤῥημα c. ἐπὶ ῥῆμα 208. 35
ἐπιῤῥωθεὶς ἢ ἐπιῤῥωθεὶς, ἐπιῤῥώννυμι ἀ. 410.48
ἐπιῤῥῶσαι 410.43
ἐπίσα, πιπίσκω ἀ. 216.6
ἐπισεσημεισμένα A.-αμμένα ἐπισημαίνομαι 392.16
ἐπισευρωμένος, ἐπισυρόομαι 392.31
ἐπισεύας, ἐπισεύω ἀ 211.22
ἐπισημήναθαι ἢ ἐπισημήνασθαι, ἐπισημαίνομαι 382. 30 32
ἐπισκόπησις d. ἐπισκοπέω 294.50
ἐπισπεῖσαι, ἐπισπένδω ἀ. 411.9
ἐπισσεύας p. ἐπισύας ἐπισεύω ἀ. 211.22
ἐπισχαγεὶς,-άζω 353.21
ἐπισχαγῆ 353.22
ἐπισταθεὶς, ἐφίστημι 406.45
ἐπίστασθε 406.46
ἐπίσταμαι c. ἐπὶ ἵστημι 164.5
ἐπιστάμβος I. ἐφιστάμβος, ἐφίσταμαι 340.12
ἐπιστάμιλυ, ἐπίσταμαι 164.5
ἐπιστάντες, ἐφίστημι 359. 42
ἐπιστὰς 359.31
ἐπίσταλαι, ἐπίσταμαι 164.5
ἐπίστασο 164.6
ἐπίστη ἀ. ἐπίστασαι 151.28 & 164.16
ἐπιστῆναι, ἐφίστημι ἢ ἐπίσταμαι 359.20
ἐπιστῆσαι, ἐφίστημι 405. 40
ἐπιστήσας ibidem
ἐπιστήσομαι ἐπιστήσῃ, ἐφίστημι ἢ ἐπίσταμαι 164.7. 18
ἐπιστήσω, ἐφίστημι 405. 21
ἐπιστολὴ d. ἐπιστέλλω 127. 25

ἐπιστραφεὶς, ἐπιστρέφω 352. 18
ἐπιστραφῶμαι 352.14
ἐπιστραφῶσι--φάω ῶ 335 9
ἐπίστω A. ἐπίστασο, ἐπίσταμαι 164.7
ἐπιστώθη, πιστόομαι 398.3
ἐπισωιέναι, ἐπισύνημι ἀ. 342.4
ἐπισωιέντες 342.20
ἐπισωεστὼς A. ἐπισωεστηκὼς ἐπισωίστημι 406.18
ἐπισυρρέοντες, ῥέω 336.20
ἐπισυστρέψαι, -έφω 371.38
ἐπισφεχίσασθαι, ἐπισφεχίζομαι 374.47
ἐπίσχε, ἐπέχω ἀ. 197.8
ἐπισχεῖν 197.18
ἐπίσχες 196.12
ἐπισχήσειν 197.17
ἐπισχήσω ες ἑ 197.16
ἐπισχῆται, ἐπισχέω τὸ ἐπέχω 197.20
ἐποχόμενος, ἐπέχω ἀ. 364. 17
ἐποχέοντες 197.19
ἐποχὼν 197.18
ἐπτερωμὴ d. ἐπτέρωμαι 293. 54
ἐπτηθῶσι, ἐπτείνομαι 391. 41
ἐπτέθεται, ἐπτίθεμαι 411.39
ἐπτέλας, ἐπτέλλω 380. 50
ἐπτελεῖν-λέω ῶ 303.8
ἐπτελέσει 375.55
ἐπτελωγμένος, ἐπτυγχάνω ἀ. 412.28
ἐπτετεχισμένον, ἐπτεχίζομαι 389.29
ἐπτετράφαται I. ἐπτετραμμένοι εἰσὶ, ἐπτρέπομαι 383.55
ἐπτετύχηκε, ἐπτυγχάνω ἀ. 412.29
ἐπτηδέστατος d. ἐπτήδιος 124.30
ἐπτήδευμεd.-δεύω 309.29
ἐπτήδευσις d. 313.38
ἐπτήδῃ A. ἐπτίθεμι, ἐπτίθημι 338.42
ἐπτιθέναι 338.43
ἐπτίθησι 338.40
ἐπτιμῆσαι,-μάω 311.50
ἐπτολμῆσαι,-μάω 376.35
ἔπτυον, ἔπτυμα ἀ. 341.54
ἐπτύφελα,-ύφομαι 329.20
ἐπτυφῆ 355.2
ἐπτυχεῖν, ἐπτυγχάνω ἀ. 367.22
ἐπτύχῃ 367.21
ἐπτυχὲν 367.26
ἐπφαγὼν, ἐπτράγω ἀ. 367.15
ἐπφαίνομαι quid 278.4
ἐπφανθι,-αίνομαι 351.45
ἐπφθονος ε. ἐπὶ φθόνος 310. 26
ἐπφανεὶς, ἐπφαίνομαι 351. 52
ἐπφανῆναι 351.49
ἐπφαύσῃ, ἐπφαύσκω ἀ. 412.32
ἐπφαυσκον, πφαύσκω 177. 35
ἐπφορηθεὶς, ἐπφορέομαι 396 35
ἐπφυεὶς,-φύομαι 355.7
ἐπφυέντες ibidem
ἐπφὺς, ἐπὶ φυμι 360.33
ἐπιχφρηθεὶς,-ρέω 143.13
ἐπιχυθεὶς, ἐπιχέω ἀ. 414.8
ἐπιχόρησον,-ρέω 377.26
* ἐπιχόεσον, ἰζω 374.17
ἐπιχῶσαι, ἐπιχώννυμι ἀ. 414.17
ἐπίω, ἐπέμι ἀ. 342.31
ἐπίωμεν 342.30
ἐπιὼν ἐντος 342.16
ἐπίωνται 342.35
ἐπιώρκησε, ἐπιορκέω 143. 22. & 172.5
ἐπλάγλιν, πλήττω 353.11
ἔπλαγον 148.25
ἐπλάγχθιν ns n, πλάζω ἀ. 410.17
ἐπλάκησαν, πλέκω 352.10
ἔπλακον 215.6
ἐπλανήθημεν, πλανάομαι 394.29
ἐπλανήθησαν ibidem
ἔπλασα, πλάττω 375.20
ἐπλάσθιν, πλάθομαι 388. 18
ἔπλε f. ἔπελε, πέλω 191. 46
ἔπλει, πλέω 347 18
ἔπλεο p. ἐπέλου, πέλομαι 191.49
ἐπλεονεκτήθιν, πλεονεκτέομαι 396.21
ἔπλεσ f. ἐπέλεσ, πέλομαι 191.50
ἔπλευ D. ἔπλου ἢ ἐπέλου ibidem
ἐπλήγην, πλήττω 353.11
ἔπληγον 148.25. & 149.10
ἐπλήμλυ ἔπλησο ἔπλητο, πλῆμαι ἀ. 147.26
ἔπλῆντο 147.24.26
ἐπλήρωιν, πληρόω ῶ 347. 29
ἐπλήσθην, πλήθομαι 388. 18
ἔπλητο, πλῆμαι ἢ πλάω τὸ πλήθω 147.24.26
ἔπλου f. ἐπέλου, πέλομαι 191.49
ἔπλασε, πλοάω ἢ πλῶμι 379.18
ἐπλώεσκον p. ἔπλεον, πλοάω 345.25
ἔπνευσε, πνέω ἀ. 410.29
ἐπνιγόμλυ, πνίγομαι 347. 14
ἐπνύθλυ, πνύω ἀ. 153.16
ἐποζέσῃ, ἐπὶ ζέω ἀ. 408.48
ἐποίαν I. ἐποιησ, ἐπομαι 331.37
ἔποιεν, ἔπω 329.1
ἐποικλισεάμενος, ἐποικλίζομαι 374.51
ἐποίσει, ἐπιφέρω ἀ. 412.37
ἐποκέλαντες, ἐποκέλλω 380. 52
ἐπολλαπλασίαζον, πολλαπλασιάζω 142.52
ἐπομοστέμενος, ἐπόμυμι ἀ. 409.15
ἐπομόστειος ibidem
ἐπὸν ἔπειμι ἀ. 341.30
ἐπονεῖτο, πονέομαι 347. 21
ἐπόντι, ἔπειμι ἀ. 341.34
ἐποπίζε, ἐποπίζω 328.51
ἐπορξεν I. ἐφορξεν, ἐφορέω ῶ 330.42
ἐπορμῆσαι I. ἐφορμῆσαι, ἐφορμάω 376.36
ἔπορσον Æ. ἔπορσι, ἐπόρω 380.15
ἐπούεισας, ἐπουείζω 374. 3
ἐποχηθήσεται, ἐποχέομαι 396.47
ἐπὸ ῥομαι, ἐφορέω ἀ. 409. 28
ἔπραξθον f. ἔπαρθον, πέρθω 148.24
ἐπρεχθίν, πρήσσομαι 387. 4
ἔπρησε, πρήθω 373.35
ἐπρήσθην 388.19
ἐπρησσόμην 208.20
ἐπρήχθην I. ἐπρέχθην, πρέσσομαι 387.5
ἐπειάμην, πειάομαι ἢ πείαμαι 187. 29. & 189.16
ἐπείω A. ἐπείασο ἢ ἐπείαο 187.31
ἐπιλαέτας, ἐπίλαετης εος ἀ 134.30
ἐπιλαέτας ibidem
ἐπιάκις d. ἐπὶ ἀ 116. 33. & 312. 38
ἐπιάμην, ἴπαμαι 202. 19
ἐπιαπλάσιος d. ἐπὶ ἀ 121. 27
ἐπιαπλοῦς d. 121.25
ἐπιαπόδης d. ἐπιάπους ἐπιάποδος 135.8
ἐπίας d. ἐπὶ ἀ 121 9
ἐπίαθ, ἴπαμαι ἀ. 202. 17
ἐπίερσται, πίερσομαι 396. 56
ἐπίην, ἴπαμαι ἀ. 200.47
ἐπλισμένος, πλίσσομαι ἢ πλίζομαι 388.27
ἐπυθόμην, πυνθάνομαι ἀ. 206.23
ἐπύθοντ 208.8
ἐπωδὸς quid 260.4
ἐπαίζεσε, ἐπάζω ἀ. 408. 49
ἐπώκεγλαν, ἐποκέλλω 380. 45
ἐπώμυνον, ἐπομύω 348. 43
ἐπώμυνος, * ἐπόμυμι 348. 45
ἐπώμοζαν 409.11
ἐπὼν, ἔπειμι ἀ. 341.21
ἐπῶρσε Æ. ἐπῶσε, ἐπόρω 380.14
ἐπῶρσε Æ. ἐπῶρε ibidem
ἐπῴχατε I. ἐπφχμένοι ἦσαν, ἐποίχω 145.58
ἐπῴχετο, ἐποίχομαι 349. 6
Ἐραλδε p. ἠερέλδε ἠερ-

ὀε, ἐρέομαι 246.12
ἔρεπτον p. ἔρραπτον, ῥάπτω 140.10
ἐρέσσει, ἐρέσω 375.32
ἐρασθεὶς, ἐράσθεῖσα, ἐρᾶσθαι 393.38
ἐρᾶσθην I. ἠρᾶσθην 393. 34
ἐρασθήσομαι 393.40
ἐράσατο p. ἠρᾶσατο 375. 47
ἔρατης d. 305.15
ἐργᾶ B. ἐργάσῃ, ἐργάζομαι 141.6
ἐργασαίμην, ἐργάσαιο 141. 8
ἐργάσεσθε 307.49
ἐργασία d. 300.1
ἐργάσομαι 141.5
* ἐργάπτης d. ἐργάτης 120. 9
ἔρδισκε I. ἤρδε, ἔρδω ὃ ῥέζω 345.28
ἔρδω f. ῥέζω 140.17
ἐρεβεννὸς d. ἔρεβος 248 47
ἐρεῖ I. ἐρεῖ, ἀγορεύω ἀ. 181. 7
ἔρεζον p. ἔρρεζον, ῥέζω 140. 13
ἔρῃδον I. ἤρῃδον, ἐρείδω 344.29
ἐρεῖν, ἀγορεύω ἀ. 399.57
ἔρεο p. ἔρυ, ἔρομαι 196. 5
ἐρεόμην p. ἐρέομαι, ἐρέω 185. 14
ἐρείσατο I. ἠρείσατο, ἐρείδομαι 398.16
ἐρῃδῶσι 391.32
ἐρείψαντο I. ἠρείψαντο, ἐρείπομαι ἢ ἐρείπιομαι ὃ ἐρέπτομαι 371.33
ἐρείω p. ἐρέω 185.13
ἔρεξα p. ἔρρεξα, ῥέζω 540. 13
ἐρέπτω p. ἔρριπτω, ῥίπτω 40.12
ἔρεσθ᾽ ὃ ἐρέσθ᾽, ἔρομαι 355. 31
ἐρέω μὰ, ἐρέω μὸς ἀ. 134. 11
ἐρεύθυος f. ἐρευγόμενος, ἐρεύγομαι 332.1
ἐρεχθεὶς, ἐρέχομαι 386. 23
ἔρεψα I. ἤρεψα. ἐρέφω, 371.37
ἐρέω I. ἐρῶ, ἀγορεύω ἀ. 181. 7
ἐρέων I. ἐρῶν ibidem
ἐρήθω I. ἐρήθω 139.31 & 181.11
ἔρημαι I. ἤρημαι, ἔρωμαι ἀ. 403.55
ἐρηρέδαται p. ἐρῖσμένοι εἰσὶ, ἐρείδω 145.27
ἐρήρεδε A. ἤρεδε 144.22
ἐρήρεκε A. ἤρεκε 144. 21
ἐρήρεισμαι A. ἤρεισμαι ibid.
ἐρήρειχε A. ἤειχε, ἐείζω 144.11.22
ἐρήρειμμαι A. ἤρεμμαι, ἐρείπω 144.9.14 & 412.34
ἐρήρεισμαι A. ἤεισμαι ἐείζω 144.11
ἐρήρεφα A. ἤρεφα, ἐρέπτω 144.9.14 & 412.34
ἐρηρύτηκα A. ἠρύτηκα ἐρυτέω 144.18
ἐρύσομαι, ἕρυμαι ἀ 195.5
ἐρύτυθεν B. ἠρύτυθεν, * ἐρυτύομαι 399.6
ἐρίγμὸς I. ἠρίγμὸς, ἐρίσκομαι 385.19
ἐρίδηκα ἢ ἐρίδηκα I. ἠρίδ. ἐρίδαίνω 382.8.32
ἐρίζω d. ἔρις 152.56
ἔρις ἢ ἐρίδα, ἢ ἔρις ἔριδος 31.31
ἐρίσσω, ἐρινέω ὦ 332.55
ἐρινὺς c. ἔρις νδς 239.6
ἔριπε I. ἤρ. ἐρείπω 354.41
ἐρίσσαντε, ἐρίζω 252.56
ἐρίφλω p. ἐρίφλω, ῥίπτω ἀ. 366.43
Ἐρμᾶν ἄνος d. Ἐρμῆς ᾶ 220.17
ἔρξαι f. ῥέξαι, ῥέζω 140. 16
ἔρξαν f. ἔρρεξαν ἢ ἦρξαν 140.15
ἔρξας αντος f. ῥέξαι 140. 16
ἔρξῃς f. ῥέξῃς 140.14
ἔρξης f. ῥέξης 140.16
ἔρξον f. ῥέξον 140.15
ἔρξω f. ῥέξω 140.14.16
ἔρυ Æ. ἔρατος. ἔρας 136. 36
ἐρῦσι, ἀγορεύω ἀ. 181.6
ἐρύγμ, ῥηγνύω ἀ. 209.28
ἐρύγγλιν 209.2
ἐρύαγξαν 209.29
ἐρύαγκε, ῥαίνω 399. 54
ἐρύάδιλαι c. ἐρύασμένοι εἰσὶ, ῥάζομαι ὃ ῥαίνωμαι 388 47
ἐρύαχωμένος, ῥακόομαι 397. 34
ἐρύαμμένος, ῥίπτομαι 384. 31
ἐρύάδιλν, ῥάζομαι ὃ ῥαίνομαι 389.52
ἐρύάφην, ῥάπτω ἀ. 155.2
ἐρύαφον ibid.
ἔρρε ἢ ἔρρε Æ. ἔρε, ἔρεω τὸ Φθείρω 211.33
ἐρύέδην, ἀγορεύω ἀ. 153.8 & 181 15 & 196 23
ἔρρεσσες e, ῥέω 209. 10
ἐρρήθη, ἀγορεύω ἀ. 181. 15
ἐρρήθλν 153.8 & 181.14
ἔρρημαι 153.8 & 181.11
ἔρρηξα, ῥηγνύω ἀ. 209. 25
ἐρρεξάμλν 209.27
ἔρρηξαν 209.25
ἔρρηξε ibid.
ἔρριγα, ῥιγέω, ῥιγῶ 195. 25
* ἐρρίγησι I. ἐρρίγῃ, ἐρρίγω ὃ ῥιγῶ 195.26
ἐρρίγοντι 195.27
ἐρρίγω d. ῥιγέω ὦ 195.25
ἐρρίγων οντος, -ῖγω 195.27
ἐρριζονται, ἐρρίζομαι 329. 28
ἐρρίζομαι, ῥιζόομαι 398. 36
ἐρρικνωμένα, ῥικνόομαι 397. 34
ἔρριμμαι, ῥίπτομαι 140. 11
ἔρριπτο, ῥίπτω 139.1
ἐρρίφα 140.11
ἐρριφην ἀ. ἐρρίφθην, ῥίπτομαι 155.3
ἐρρίφτω 384.5
ἐρρίφθων ibidem
ἐρρίφων ἀ. ἐρρίπτων, ῥίπτω 155. 3
ἔρρυ ἢ ἔρρυ Æ. εἶρυ, εἴρω ὃ Φθείρω 211.34
ἐρρύη, ῥέω ἀ. 209.15
ἐρρύηκε 208.29
ἐρρύην 208.30 & 209. 15
ἐρρυθμισμένος, ῥυθμίζομαι 389.22
ἔρρυμαι, ῥύσομαι ἀ. 178. 19
ἐρρυσάμην ἐρρύσω ἐρρύσατο, ῥύσομαι ἀ. 178. 17
ἐρρυπωμένος, ῥυπόομαι 397.34
ἔρρω ἢ ἔρρω Æ. εἴρω ἢ Φθείρω 211 35
ἔρρωγα ας e. A. ἐρρήγ. ῥηγνύω ἢ ῥήγνυμι ἀ. 209.2
ἐρρώγεσαν A. ἐρρήγεσαν 209.34
ἐρρωγὼς ἐρρωγῖα 209.35
ἐρρωμαι. ῥωννύω ἀ. 209. 7
ἐρρωμενέστατος d. ἐρρωμένος 123.24
ἐρρωμενέστερος d. 123.23
ἐρρωμένος, ῥωννύω ἀ. 210. 1
ἐρρώοντο, ῥαίω p. 210. 1.
ἔρρωσται ας ε. ῥωννύω ἢ ῥώννυμι ἀ. 209.45
ἐρρώσθην ης η 152.28 & 210.2
ἐρρώσθησαν 210.3
ἐρρωσθῆς 209.9
ἐρρώσθω 209.8
ἔρρωσο ibidem
ἔρσω Æ. ἐρῶ, εἴρω ὃ Φθείρω 211.48
ἔρυτο I. ἤρυτο ἢ εἴρυτο, ἔρυμαι 346.39
ἔρχαται I. εἰργμένοι εἰσὶ, ἔργομαι ὃ εἴργομαι 385. 25
ἔρχατο I εἰργμένοι ἦσαν 66. 2 & 415.23
ἐρχατόωντο p. ἠρχατόωντο, ἐρχατάομαι ῶμαι 92.37 & 339.2
ἐρχθεὶς f. ἐρεχθεὶς, ἐρέχομαι 386.23
ἐρχθέντα f. ἐρεχθέντα 386.24
ἐρῶ, ἀγορεύω ἀ 181.5
ἐρῶ, ἐρώω ῶ 335.1
ἐρωδιὸν, ἐρώομαι ῶμαι 335.49

ἐραύμην 335.51
ἐραύμην 335.38
ἐραῦν ἐρῦντες, ἀνερεύω ἀ 181.6
ἐραπᾶν, ἐραπίω ὦ 309.51
ἐραπύλος d. ἔρως ωτος 255.38
ἐραπῶν, ἐραπέομαι ὦμαι 335.34
Ἐς A. εἰς 117.10
ἔς, ἵημι ἀ. 107.23 & 160 27
ἐσαγγέλλω, ἐσαγγέλλω 380. 49
ἐσαγγελθέντων 391.1
ἐσαγάγεσθαι I. ἐσαγείσασθαι, ἐσαγείρομαι ἢ ἐσαγέρομαι 381.37
ἐσαθρήσδε, ἐσαθρέω 377. 28
ἐσάλτο D. ἐσῆλτο ἐσάλλομαι 191.19
ἔσαν p. ἦσαν, εἰμὶ ἀ 158.22
ἔσαν, ἵημι ἀ. 160.24
ἐσανδράσῃ, ἐσανδρόω 378. 39
ἔσανθ I. ἄσανθ, ἐννύω ἀ. 174.37
ἐσαύτιν, σήπω 351.21
ἔσαυτον 351.20
ἐσαφάξαντες, ἐσαφάσω 373.4
ἔσαχες, ἐννύω ἀ. ἢ ἔω 174.34 & 197.1
ἐσβάδεν B. ἐσεβήσαν, σεβάζω ὃ σείζω 67.23 & 149.10
ἐσβᾶς, ἐσβαίνω ἀ. 262.29
ἐσβέσσε ας ε, σβεννύω ἀ. 211.9
ἐσβέσθλιν ης η 211.11
ἔσβλω 91.45 & 210.6
ἐσδόμεθα D. ἐζόμεθα, ἑσδόμεν ὃ ἕζομαι 202. 42
ἔσεαι I. ἔσῃ, εἰμὶ ἀ. 158.33
ἐσέδεκον f. ἐσέδραμον, ἐσδέρχω 352.29
ἐσέδυν, ἔσδυμι 360.21
ἔσῃ A. ἔσῃ, εἰμὶ ἀ. 158.32
ἐσείσατο, σείομαι 379.51
ἐσεῖται D. ἔσεται ἢ ἔσῃ, εἰμὶ ἀ 158.31
ἐσενείκαθ p. ἐσενέγκαθ, εἰσφέρω ἢ ἐσφέρω ἀ. 413.20
ἔσεσθ, εἰμὶ ἀ. 158.5
ἔσεται ἢς ἔσῃ 157.26
ἔσευα, σεύω ἀ. 148.3
ἐσεῦμαι ἐσῇ ἐσεῖται D. ἐσσεῦμαι ἔσῃ ἔσεται, εἰμὶ ἀ. 158.30
ἔσῃ, εἰμὶ ἀ. 157.26
ἔσῆκε, ἐσήκω 355.47
ἐσήλατ, ἐσέλλομαι 380. 34
ἐσῆλτε, ἐσέρχομαι ἀ. 363. 29
ἐσήμηνα, σημαίνω 381.44
ἐσιλύεσκαν, ἐσφέρω ἀ. 412. 56
ἔσθ, ἵημι ἀ. 161.18
ἐσθᾶς, ἐσθίημι 357.44
ἐσθεὶς ἄντος d. ἐσθὸς 333.37
ἐσθοντες f. ἐσθίοντες, ἐσθίω 191.51
ἔσθ' ὅπως f. ἔστιν ὅπως 245.66
ἐσθορε I. ἐσέθορε, ἐσθορέω ἢ εἰσθορέω 356.39
ἐσίδω, ἐσοράω ἀ. 365.40
ἐσίεναι ἢ εἰσέναι, ἐσίημι ἢ εἰσίημι ἀ. 342.5
ἐσίῃ 342.32
ἐσιὼν 342.16
ἐσκαμμαι, σκάπτω 154. 39
ἐσκαμμένα 384 34
ἔσκαφα 154 39
ἐσκάφλω ἀ. ἐσκήπτω 154. 40
ἐσκάφλω ibidem
ἔσκαφον ἀ. ἔσκαπον ibid.
ἔσκε p. λῦ, εἰμὶ ἀ. 158.18
ἐσκέδασε p. ἐσκέδασε, σκεδάζω 375.7
ἔσκεμμαι, σκέπτομαι 384. 21
ἐσκεμμένον 384.32
ἐσκευάδαται I. ἐσκευασμένοι εἰσὶ, σκευάζομαι 388. 46
ἐσκευασμὸς 389.23
ἐσκευώρημαι, σκευωρέομαι 395.16
ἐσκιαγράφημαι, σκιαγραφέομαι ibid.
ἐσκιαγραφημὸν 395.30
ἐσκιαγραφηχὸς, σκιαγραφέω 395.51
ἐσκιαγραφημὸς 395.51
ἐσκίδναντο, σκίδναμαι 347. 32
ἐσκιμαλίσαι, ἐσκιμαλίζω 374.25
ἔσκλη, σκέλλω ἀ. 176.32. 33.
ἔσκλα I. ἔσκλακα 176. 30
ἔσκλακα ibidem
ἐσκλάκῃ 411.7
ἐσκληχὸς ὄντος 176.30
ἔσκλιν 176.31
ἐσκλὼς ὦτος I. ἐσκληχὸς ὸς ibidem
ἔσκολ ὅπως ἔσκε p. λῦ ἦς λῦ, εἰμὶ ἀ. 158.17
ἐσκυλμὸς, σκύλλομαι 390.44
ἐσμὸ, εἰμὶ ἀ. 157.19
ἔσμηγμαι, σμήχομαι 386. 10.
ἐσμύγμιν, σμύχω ἀ. 155.3
ἔσμυγον ibidem
ἔσο, εἰμὶ ἀ. 157.28
ἐσοικησάμενος, κέω 378.19
ἐσοικιδέντες, ἐσοικίζομαι 390.33
ἐσοίμιν ἔσοις ἔσοιτο, εἰμὶ ἀ. 158.2
ἔσομαι 157.26
ἐσόμενος 158.7
ἔσον, ἐννύω ἀ. 174.34
ἐσῦμαι D. ἔσομαι, εἰμὶ ἀ. 158.30
ἐσῦνται D. ἔσονται 403. 9.
ἐσαύα, σαυθάω ὦ. 347. 23
ἐσαυθᾶν 347.27
ἐσαύθαν 347.23
ἔσασκε, σαάω 393.15
ἐσαφαγάσασε, σαφαγάω 378.32
ἐσαφάσαται I. ἐσαφαγμένοι εἰσὶ, σαφάζω 66.10
ἐσαφάρτω 392.55
ἔσαφρκε 51.10 & 52.2.6
ἔσαφρμαι 64.6
ἔσαφρν 55.5
ἐσαφαπλήσατε, σαφαλάω 376.30
ἔσαφε, σαφίω 892
ἐσαφέχ, σαφείρω 54.6
ἔσαφσε, σαφένδω ἀ. 211.27
ἐσαφώδιν 211.32
ἐσαφώδισαν ibidem
ἔσαφαξ ibid.
ἔσαυτε, ἔσαυ ὃ ἔσαω ἢ ἀγορεύω 328.55
ἔσαυμαι d. ἔπομαι 155.15
ἔσαυσον, σαυίω 89.1
ἐσαύδαχα, σαυδάζω 307. 47
ἐσαυδαχὸς ὁτος ibidem
ἔσσα p. ἔσσω, ἐννύω ἀ. 174.33
ἔσσαι p. ἔσσαι ἢ ἔσσαι 174.35.46
ἐσσάμβας p. ἐστέμ. 174.38
ἐσσάμιν p. εἰσάμιν 174. 36
ἔσσαν p. ἦσαν, εἰμὶ ἀ. 158. 23
ἔσσας p. ἔσσας, ἐννύω ἀ. 174.34
ἔσσασο p. ἔσσαιο 174.26
ἔσσε p. ἔσσε 174.33
ἔσσεαι p. ἔσῃ, εἰμὶ ἀ. 158. 33
ἐσσέ p. ἐσέ, ἐννύω ἀ. 403.5
ἐσσῆται p. ἔσεται ἢ ἔσῃ, εἰμὶ ἀ. 158.31
ἔσσεται p. ἔσεται 158.33
ἐσσεύσνθ p. ἐσεύσνθ, σεύομαι 211.17
ἔσσῃ p. ἔσῃ, εἰμὶ ἀ. 158. 32
ἐσσὶ p. ἔἰ χ θὲ 158.13
ἔσσο p. ἔσο 158.34
ἔσσο p. ἔσσο, ἐννύω ἀ. 403.51
ἔσσομαι p. ἔσομαι, εἰμὶ ἀ. 158. 30
ἐσσόμενος ἐσσομένη ἐσσόμενον p. ἐσόμενος η ον 158. 34
ἔσσον d. ἐγγὺς ἀ. 125.4
ἔσσον p. ἔσσο, ἐννύω ἀ. 174.34
ἐσσύθεν B. ἐσύθησαν ἢ ἐσύθησαν, σεύω ἀ. 146. 19
ἐσσύθην p. ἐσύθην 146. 18
ἔσσυμαι p. σέσυμαι 146. 14
ἔσσυμένος p. σεσυμένος 146 15
ἐσσυμένος ibid.
ἔσσυται p. σέσυται 146. 16
ἔσσυτο p. ἐσέσυτο 146.17
ἔσσωμαι I. ἥσσωμαι, ἐσσόω

ἑστιάω 396.51
ἕστιον d. ἑστιὸς ἀ. 125.4
ἕστα I. ἑστηκα, ἢ ἕστηκα, ἵστημι 106.31
ἑστάθεν ἢ ἑστάθεν B. ἑστάθην, ἵστημι 190.3
ἑστάθην ἢ ἑστάθλιν 108.27
ἑστάθι ἑστάτω ἀ. ἵστάθι ἑστάτω 165.28
ἕστευ f. ἕστευ, εἰμὶ ἀ. 157. 27
ἑστυήν ἀ. ἑστυήν, ἵστημι 165. 19
ἕστηκα D. ἑστηκα & 107.44 & 139.28
ἕστηκε, στάζομαι 387.17
ἑσταλάσθε I. ἑσταλμένοι ἦσαν, στέλλω 66.10
ἑστάλατ ibidem
ἑστάλιν 354.11
ἕστηκα 52.1
ἑσταλμένος 390.48
ἕσταμαι, ἵστημι 108.23
ἑστάμεν ἀ. ἵσταμεν 165.18
ἑστάμεν I. ἑστάναι 165.29
ἕσταν B. ἑστῆσαν 95.35 & 188.12
ἑστάναι ἀ. ἑστάναι 165.20
ἕστασαν p. ἕστησαν 188.13 & 190.36
ἕστασαν p. ἑστᾶσαν ἢ ἑστάκεσαν 165.28 & 188.12
ἑστᾶσι ἀ. ἑστᾶσι 165.19
ἕστατε p. ἵστατε ἢ ἑστήκατε 165.28 & 188.15
ἐσταχυωμένος, σταχυόομαι 397.35
ἑστεὼς I. ἑστηκὼς, ἵστημι 106.29 & 107.1
ἔστε, εἰμὶ ἀ. 157.29
ἐστὲ 157.19
ἑστέασι I. ἑστάκασι, ἵστημι 108.5
ἑστέατε I. ἑστάκατε ibid.
ἑστήλατε I. ἑστάκατε ibid.
ἑστήλαται στέλλω 54.7
ἑστήλαται 380.56
ἑστήλατο 380.55
ἑστήοτα p. ἑστακότι, ἵστημι 108.4
ἐστηρίχθησαν, στείχω ἀ 177.45
ἐστεφάναμαι, στεφανόομαι 396.52
ἐστεφάνωται 396.53
ἑστὼς ὥτος χαὶ ὼς p. ἑστηκὼς ὼς, ἵστημι 108.3
ἔστη 98.7
ἑστηκα 107.45 & 139. 28
ἑστηκῖα 406.13
ἑστηκὼς 107.44 & 406. 10
ἕστημι ἀ. ἵστημι 165.18
ἑστῶν 98.7 & 105.25
ἑστηρίγμαι, στηρίζομαι 387.16
ἑστήρικται ibidem
ἕστησα, ἵστημι 98.6
ἑστησάμην 99.16
ἕστησαν 190.36
ἑστηὼς p. ἑστηκὼς 107.43
ἕστι, εἰμὶ ἀ. 157.18
ἑστιᾶσαι, ἑστιάω 140.38
ἑστιάσω 140.37
ἕστιχον, στείχω 354.38
ἑστιχόων p. ἑστιχῶν, στιχάομαι στιχόμαι 92. 39
*ἕστορ p. ἕδ, ἐπίσταμαι 174. 54
ἑστόθεον, στοθέω 347.13
ἑστομωμένη, στομόομαι 397. 56
ἑστομώθην ibidem
*ἑστοναχίζεδ, στοναχίζομαι 347.16
ἕστον, εἰμὶ ἀ. 157.18.19
ἕστον 157.29 & 158.22
ἕστορα, στέργω 72.27 & 345.54
ἑστόρεσα, στορέννυμι ἀ. 175. 25
ἑστορεσάμην 175.28
ἑστόρεσε 175.25
ἑστόρηται D. ἑστόρεσαι 175. 29
ἕστραμμαι, στρέφω 152.12
ἑστρατόωνδ p. ἑστρατῶδ, στρατάομαι ὥμαι 347.26
ἑστράφατ I. ἑστραμμένοι ἦσαν, στρέφω 152.25
ἑστράφη 352.5
ἑστρέφθη 153.11
ἕστρεψα 348.23
ἑστρυθιωμένα, στρυθίζομαι 389.23
ἕστρφα A. ἕστρεφα, στρέφω 152.23
ἕστρωμαι ἕστρωσαι ἕστραται, στρώννυμι ἀ. 175.37
ἑστρωμένα 175.38
ἕστρωται 175.37
ἑστρωται 175.37
ἑστυφέλιξε, στυφελίζω 373. 14
ἕστω, εἰμὶ ἀ. 157.28
ἔστω 157.29
ἑστὼς ὥτος A. ἑστηκὼς ὼς, ἵστημι 107.2 & 221. 27
ἑστῶσαι ἑστῶσης A. ἑστακυῖα ἑστακυίας 107.2
ἕστωσαν, εἰμὶ ἀ. 157 29
ἑστῶτες ἑστῶτων A. ἑστακότες ἑστακότων, ἵστημι 221. 28
ἑσύθην ἑσύθης ἑσύθη, σεύω ἀ. 210.9 & 211.25
ἑσωπήκαμες A. σωπήκαμες, σωπάω ἀ 210.16 & 212.10
ἑσφάγην, σφάττομαι 352. 56
ἐσφάγην ibid.
ἑσφαρδάσθαι, σφαρδάομαι 397.4
ἔσφαλε, σφάλλω 353.37
ἐσφαλμένα 390.44
ἑσφενδόνα, σφενδονάω ὦ 347.26
ἐσφιγμένα, σφιγκόομαι 392.35
ἔσφηλα, σφάλλω 380.25
ἔφηλε 380.27
ἑσχαπὰς d. ἔσχαζες 283. 9.11
ἑσχατόπαιδες d. 125.5
ἔσχε, σχέω ὃ ἔχω 89.1
ἔσχετε, σχέτω ὃ ἔχω 347. 12
ἐσχέθην, ἔχω ἀ. 196.21
ἔσχηκα 196.11
ἐσχόμην 196.15
ἔσχον 89.1 & 148.28 & 196.11
ἔσω, ἔζω 202.40
ἐσώθην ἀ. ἐσώθην, σώζω 152.31
ἔσωμαι ἔσῃ ἔσηται, εἰμὶ ἀ. 158.40
ἐσωμαπώσαδ, ἐσωματόομαι 379.14
Ε πάγην, πάτσω 352.56
ἐτάθην, τείνω 166.30
ἐτέκμην, τίκτω 351.20
ἔτεκον ibid.
ἐτέλασσε p. ἐτέλασε, τελάω 375.43
ἐτέμον, τέμνω 215.2
ἐτετύφθη, τυπτόομαι 398. 56
ἐτέφην, θάπτω ἀ. 198. 46
ἔτεφον 154.34.37
ἔτε, ἵημι ἀ. 160.24
ἐτέθην, τίθημι ἀ. 108. 27.30
ἐτεθνήκειν, θνήσκω ἀ. 200. 27
ἔτηνα, τείνω 166.29
ἐτεκόμην, τίκτω ἀ. 215.34
ἐτεκον ες ε 215.4 & 236 42
ἐτελείεδ p. ἐτελεῖδ, τελείομαι ὃ τελέομαι ῦμαι 251.53
ἐτέλεσσα p. ἐτέλεσα, τελέω 88.9
ἔτεμον, τέμνω ἀ. 215.2
ἐτερηύδ I. ἐτερηύδ, ἐτερηύομαι ῦμαι 346.6
ἐτετέλμμην, τέλλομαι * ὃ τέλλομαι 390.53
ἐτέταλδ ibid.
ἐτετύγμην υζο υκδ, τυγχάνω ἀ. 216.43
ἐτετύκοδ p. ἐτύκηδ 216. 40
ἐτετύφεσαν A. ἐτετύφθησαν, τύπτω ἀ. 146.27
ἐτετύφη A. ἐτετύφθη ἢ ἐτετύφθ 146.22
ἔτευξε, τεύχω 216.35
ἐτεύχθην, τίκτομαι ἀ. 215.31
ἔτευξαν, τεύχω 216.35
ἐτεωνῆ, ἐτεωνέω ὦ 334.46
ἔτλη, ἵημι ἀ. 160.23
ἐτηπόμακα A. ἠδίμακα, ἐτοιμάζω 144.19
ἐτύπυμος p. ἔπυμος 152. 20
ἐτῦθ A. ἐτῦθη, τίθημι 105.9
ἐτῦδς ibid.
ἔτῦτεν B. ἐτῦθεσαν 95.35
ἐτῦθεν D. ἐτῦτου 110.2
ἐτῦτε A. ἐτῦθεσο 108.20
ἐτῦθουν A. ἐτῦθην ἢ ἐτῦθεσαν 105.9.11
ἐτμηκα, τμηδω 311.50
ἐτστάμην, πνω ἀ. 218. 43
ἔτυνν, τλῆμι 164.26
ἐτμαγεν B. ἐτμαδησαν, τέμνω ἀ. 215.27
ἐτμάγην ibid.

ἔτμαγον 215.26
ἔτμηγον ibidem
ἐτμήθην 215.24
ἔτμηξα 215 25
ἑτὸς, ἵημι ἀ. 161.14
ἑτοιμασία d. ἑτοιμάζω 296. 49
ἕτον p. ἧτον εἰμὶ ἀ. 158.22
ἕτον, ἵημι ἀ. 160.23
ἔτραγον, τρώγω 54.31
ἐτράπετο, τρέπω 352.23
ἐτράπηζαν 352.10
ἐτραπόμην 352.23
ἔτραπον 107.38 ἐτ 300. 53
ἐτράποντο 352.24
ἐτράφην, τρέφω 149.14
ἐτράφησαν 352.11
ἔτραφορες ε 149,14 & 150.6
ἐτύγχανον, τυγχάνω ἀ. 347. 24
ἔτυπτον, πτύσσω ἀ. 216 17
ἐτυφώθην 216.18
ἐτύθη ἀ, ἐθύθη, θύομαι 399 5
ἐτύθην 399.4
ἔτυπεν ἢ ἔτυπε, τύπτω 138. 21
ἐτύπησαν B. ἔτυπον 149.4
ἔτυπτ' ἐκεῖνος I. ἔτυπτεν ἐκεῖνος 138.40
ἔτυπτεν ἢ ἔτυπτε 47.38
ἐτύπτησαν B. ἔτυκτον 149.3
ἔτυφθεν B. ἐτύφθησαν 63. 23
ἐτύχθην ἐτύχησ ἐτύχθη, τυγχάνω ἀ. 216.46
ἐτυχόμην 216.38
ἔτυχορες ε 215.17
ἐτύψαμεν B. ἔτυψαν τύπτω 149.3
ἔτω, ἵημι ἀ. 160.27
Εὖ in compositione 126.31
εὖ D. ὦ, ὃς ἅ εἷ 113.6
εὐαγγελιῶμαι A. εὐαγγελίσομαι, εὐαγγελίζομαι 143.25
εὐαγγελιώμενος A. εὐαγγελισόμενος 143.25
εὐαγγελιωθῆτε εὐαγγελισθῆτε 143.29
εὐαγγελιῶ A.-λίσω 143.26
εὐαγεῖ, εὐαγέω ὦ 335.1
εὔαδον ες ε Æ. ἔαδον ἢ ἤδον, ἄδω ἢ ἀείδω ἀ. 170.4
εὐάνορος 295 D. εὐήνορ c. εὖ ἀνὴρ 262.35
εὐανάλλακτος c. εὖ ἀπάλλακτος d. ἀπαλλάττομαι 318.30
εὐαρχίσαμεν, εὐαρχίζομαι 374.48
εὐγεων d. εὔγεως 118.18
εὔγμαι, εὔχομαι 386.10
εὐγνωμόνως d. εὐγνώμων εὐγνώμονος 310.31
εὐγνώμων c. εὐγνώμη 310. 30
εὔγνωστος c. εὐγνωστὸς 303. 32
εὔδαιμον d. εὐδαίμων ἡ μάκαρ ἀ. 118.21 & 119.31
εὔδισκε I. εὕδε, εὕδω 345.29
εὐδιόωσι p. εὐδιᾶσι, εὐδιάω ὦ 337.30
εὐδιόωντες p. εὐδιῶντες 337.44
εὐδιόωντο p. εὐδιᾶντο 337.40
εὐήμονος, εὐεννύω ἀ. 403. 51
εὐεμίσησ, εὐεμίζω 374.19
εὐεργέτηκα ας c. I εὐήργετηκα, εὐεργετέω 143.23
εὐεργετημένος I. εὐεργετημένος 143.23
εὐηγέλιω, εὐαγγέλλω 143. 29
εὐηγελιζόμην, εὐαγγελίζομαι 143.24
εὐηγέλισε ας ε, εὐαγγελίζω 143.26
εὐηγελισάμην εὐηγελίσω εὐηγελίσατο 143.27
εὐηγέλισε 143.27
εὐηγελίσθην 143.28
εὐηγελισμένος ibid.
εὐηγέλιον 143.29
εὐήνωρ c. εὖ ἀνὴρ 262.35
εὐηργέτησα, εὐεργετέω 143. 22
εὐθυδρομήσαμεν, εὐθυδρομέω 377.20
εὐθύνθη, εὐθύνομαι 191.54
εὐκαταιώνιστος c. εὖ καταγίνεσθε d καταγωνίζομαι 298.13
εὐκεπισμένος, εὐκπίζομαι 388.55
εὔκερως c. εὖ κέρας 18.12. 16
εὔκλεια d. εὐκλεὴς 242.80
εὐκνήμιδες c. εὖ κνημὶς ἰδος 252.83
εὐκνείας p. εὐκνέας, εὐκνέω 382.46
εὐκτεπισμένος p. εὐκεκτεσμένος εὐκπίζομαι 388.56
εὐλογέω d. εὔλογος 236.38
εὐλογημένος,-γέω ibidem
εὐλογητὸς d. 238.101
εὐλογία d. εὔλογος 238.90
εὔλογος c. εὐλόγος 224.55 & 236.38
εὐμαχέμενος, εὐμαχέομαι οῦμαι 333.51
εὐμενὴς c. εὖ μένος 311.36
Εὐμενίδες d. εὐμενὴς 242. 92
εὐνάζω d. εὐνὴ 297.47
εὐνηθῆσται εὐνάσομαι 394.41
εὐνηθῆναι 394 32
εὐνῆφι p. εὐνὴ 14. 38
εὐνομηθῆ, μόομαι 396.23
εὔνυς f. εὔνοος c. εὖ νόος νόος 246 84
εὐξαίμην, εὔχομαι 372.28
εὐόδμοισι D. εὐόσμοις ἢ εὐόδμοις, εὔοσμος ἢ εὔοδμος c. εὖ ὀσμὴ ἢ ὀδμὴ 256. 72
εὐπαθὴς c. εὖ πάσχω ἀ. 295. 48
εὐπαραδέκτος c. εὖ παραδέκτος d. παραδέχομαι 312.20
εὐπλίσατο, εὐπλίσομαι 345.2
εὐπλόκησα.-σέω 394.51
εὐπροσήγορος c. εὖ προσήγορος c. θεὸς ἀγορὰ 311. 30
εὑρέμβυος f. εὑρησιέμβυος, εὑρέσχορὰ. 187.24 & 189.13
εὑρεμίην f. εὑρησιέμην 187. 28
εὑρὲ ἀ. εὗρε 150.41
εὑρέσθω 153.3 & 195.9 & 196.22
εὑρὴν 196.6
εὑρέσθαι D. εὑρεῖν 196.7
εὑρέσθ 196 8
εὕρεσις d. 303.20
εὕρηκα 196.6
εὑρημαι 153.4
εὑρησιλογέ,-γέω ὦ 346.3
εὑρήσω, εὑρέσχορὰ. 195.8
εὕρηται 196.8
εὐρίσκορ d. εὑρέω 155.12 & 177.20
εὐρύαμην εὔρυσο εὔρυτο, εὐρέσχορὰ. 196.7
εὐρύμβυος 196.8
εὐρύμην 196.7
εὔρυσσε 148.20 & 196.6
εὐρύοπα, εὐρυόπης 224. 41
εὐρύπατος D. εὐρὺς 122.11
εὐρύτερος ibid.
εὔχομαι, εὐρέσχορὰ. 196.8
εὐστραφῶσαι, κέω 378.47
εὐσεβὴς d. εὐσεβὴς 299.8 & 319.28
εὐσεβέστατος d. 122.9
εὐσεβέστερος ibidem
εὐσεβὴς c. εὖ σέβος 319.28
* εὖσαι, ὑβίτ, εἶω 379.53
εὐστέλας, εὐστέλλω p. εὐστέλλω 380.51
εὖτεα d. εἶω 127.3
εὐχαριμολογέμβυος, εὐχαριμολογέομαι οῦμαι 334. 14
εὐπαῖζία d. παίζω 126.10
εὐτειχῶσα, εὐτειχέω ὦ 333. 32
εὐτελὴς c. εὖ τέλος 315.49
εὐτραπελία d.-ελος 301.1
εὐτράπελος c. εὖ τραπελὸς d τρέπω 300.53
εὐφημέω d. εὔφημος 252 89
εὔφερας, εὐφερέω 381. 45
εὐφερὰς 381.54
εὐφερὴς 392.35
εὐφυᾶ, εὐφυὴς έος 131.20
εὐφυῆ ibidem
εὐχαιρία d. εὐχάειστος 238 100
εὐχάειστος c. εὖ χάρις, χάειστος ibid.
εὐχὴ d. εὔχομαι 235.1
εὔχαει d. εὐχαεις 119 2
εὐχατῶσαι, εὐχατάω 376. 36
εὔχεαι I. εὐχὴ, εὔχομαι 331.14
εὐχλοΐσται, εὐχλοέω ὦ 333. 37
εὐχετόωνται p. εὐχετῶνται, εὐχετάομαι ῶμαι 346. 16

εὐχετόωμεν p. εὐχετόωμεν 346.15
εὐχετώμεν, p. εὐχετῶμεν ibidem
εὐχετόωντο p. -ῶντο 346.14
εὐχετώμενος, εὐχετόωμαι, ῶμαι 333.51
εὐώρχυν, εὐορκέω ῶ 143.20
εὐωχηθεὶς ἔντος, εὐωχέομαι 251.36
Ε' φάνθεν ἐφάνθης ἐφάνθη p. ἐφανθ. φαίνομαι 217.32
ἔφαγον, πράγω ἀ. 215.13
ἐφαιδρύνθην, φαιδρύνομαι 391.53
ἐφαλάμενος ἀ. ἐφιλάμενος, ἐφάλλομαι 380.36
ἔφαμεν, φημὶ ἀ. 164.30
ἐφάμιλλον 164.34
ἐφαμμένος I. ἐφημμένος ἐφάπτομαι 384.40
ἔφαν f. ἔφησαν 165.5
ἔφανα, φαίνω 217.29
ἔφανεν p. ἔφανεν ἢ ἐφάνησαν 189.54
ἐφάνλιν 190.1
ἐφάνθην 217.32
ἐφανίσθησαν, φανίζομαι 390.11
ἐφάρξαντο f. ἐφείξαντο, φείδομαι 373.7
ἔφατο, φημὶ ἀ. 253.108
ἔφαυσε, φαύσκω ἀ. 412.33
ἔφαψαι, ἐφάπτομαι 371.55
ἐφέηκε p. ἐφῆκε, ἐφίημι ἀ. 404.51
ἐφθίμενος 405.7. & 403.52
ἐφεῖαι 357.40
ἐφεῖντο 162.35
ἐφέπεσθ, ἐφέπομαι 355.56
ἐφεὶς, ἐφίημι 357.46
ἐφεῖται 405.2
ἐφείω p. ἐφῶ 162.18
ἐφὲν ἐφέντος 358.1
ἐφέξιν, ἐπέχω ἀ. 150.15
ἐφέζω 150.14
ἔφεσται ἐφεννύω ἀ. 403.47
ἐφεσθε ἐφίημι 358.20
ἐφέσσαι p. ἔφεσαι, ἐφεννύω ἀ. 174.35
ἐφέσσαι p. ἐφέσαι ibidem
ἐφέσσεαι p. ἐφέσεαι, ἐφέζομαι 202.41
ἐφεστᾶσι ἀ. ἐφιστᾶσι, ἐφίστημι 339.25
ἐφεπῶντες p. ἐφεστηκότες 406.30
ἐφεστήκειν 406.33
ἐφεστηκότες 406.6
ἐφεστηκὼς 406.5
ἐφεστιασμένος I. ἐφεστιασμένος, ἐφεστιάομαι 393. 20
ἐφεστὼς A. ἐφεστηκὼς, ἐφίστημι 406.18
ἐφεστῶτες A. ἐφεστηκότες 406.21
ἐφεύσατο f. ἐφευρήσατο, ἐφευρίσκω ἀ. 404.6
ἐφέψω, ἐφέπω 371.27
ἐφηδιησάμεσθα, ἐφηδιηγέομαι 378.16
ἐφῆκε, ἐφίημι ἀ. 404.45
ἐφῆκε 404.48
ἐφῆν ἐφῆς ἐφῆ, φημὶ ἀ. 164.23.24. & 198.35
ἔφητα ας ε, φαίνω 217.29
ἐφήτατο 217.31
ἐφθάπην, ἐφάπτομαι 384. 24
ἐφθάπτο 384.25
ἐφθαρμένος, ἐφαρέομαι 396.6
ἔφησα, φημὶ ἀ. 164.24
ἔφησαν 164.28
ἐφήσω, ἐφίημι 404.39
ἐφήστα Æ. ἔφης, φημὶ ἀ. 157.23. & 204.33.
ἐφηφίωμαι ἐφήδομαι 198. 43
ἐφήσομαι, ἐφίημι 404.42
ἐφήψατο, ἐφάπτομαι 371. 53
ἔφθακα, φθάνω ἀ. 218.16
ibidem
ἐφθάκην 218.26
ἐφθάμην D. ἔφθασα 218.17
ἐφθάρην, φθείρω 211.45
ἔφθαρκα 211.36
ἐφθαρμένος ibidem
ἔφθαρον 189.8
ἔφθασα, φθάνω ἀ. 218.17
ἔφθειν 217.25
ἔφθησα p. ἔφθασα 218.19
ἔφθησαν 218.22.
ἐφθίατο I. ἔφθιτο, φθίνω ἀ. 218.27
ἐφθίατο I. ἔφθιντο 218.29
ἔφθιμαι 218.27
ἐφθίμην p. ἐφθιμένος εἶην 218.30
ἔφθιντο 218.28
ἔφθορα, φθείρω 211.44
ἐφθορήκη Æ. ἐφθάρθαι 211. 42
ἐφθορμαι ἐφθορσι ἐφθορται Æ. ἔφθαρ. 211.37
ἐφίδιον, φάδω ἢ φιδέω 179. 15
ἐφιεῖσα, ἐφίημι 343.4
ἐφίεμαι c. ὁδοῖεμαι 162. 46
ἐφίεμεν, ἐφίεμαι 162.47
ἐφιέναι, ἐφίημι 342.53
ἐφίενται, ἐφίεμαι 343.9
ἐφίεσθ 343.10
ἐφίετο 346.53
ἐφικέσθ, ἐφικνεῖμαι ἀ. 364. 36
ἐφιλάμην ἐφίλω ἐφίλατο, ιλέω ἢ φίλω ἢ φίλαμαι 104.11. & 179.20 22
ἐφίλησθεν B. ἐφιλήθησαν, φιλέω 179.28
ἐφιλήθην 179.27
ἐφιλήμην ἐφίλησο ἐφίλητο, φίλημαι ἢ φίλαμαι ἀ. 104.11
ἐφιλοπεινήθημεν, φιλοπεινάω 143.3
ἐφίσταμαι, ἐφίστημι 340. 12
ἐφίσταναι, ἐφίστημι 339.15
ἐφίστασι 339 34
ἐφίσταθ 340.2
ἐφίστᾶσι 339.9
ἐφίσταται 339.41
ἐφίστατο 339.7
ἐφίστη ἀ. ἐφίσταθι 339.10
ἐφίστημι c. ὁδοῖστημι 164. 18
ἐφίστηται, ἐφίστανται 339.56
ἐφλασθον, φλάζω 353.22
ἐφλεγον, φλέγω 148.32
ἐφλέχθη 385.46
ἐφόβεθ, φοβέω ῶ 347.20
ἐφοδος c. ὁδοῖ ὁδὸς 318.13
ἐφορμῆσαι, -μάω 376.35
ἐφεσσάμην, φεσάζω 55.13
ἐφεσάξαντο, φεσάζομαι 353.7
ἐφεσάσατο, φεσάζω 374.42
ἐφεσασται p. ἐφεσται 54.22
ἔφρησαι, φέρω ἀ. 217.21
ἔφρυξα φρύσσω 372.32
ἔφυ, φῦμι 219.2
ἔφυγον, φεύγω 55.2
ἐφύη, ἐφύω 328.45
ἐφύην, φύω 219.4
ἔφυν, φῦμι 95.37. & 217. 28
ἔφυσε, φυσάω 356.19
ἐφωσείθην, ἐφωσέομαι 393. 27
ἐφώρμηνται, ἐφορμάω 376. 31
ἐφ' ᾧτε I. ἐφ' ᾧ ἢ ὁδοῖ ᾧ 204.35
Ε' χαδεν ες ε, χάζω 219.37
*ἐχαλέπηνα ἢ ἐχαλέπηκα, χαλεπαίνω 382.9.32
ἐχάλκευμαι ἀ. κεχάλκευμαι, χαλκεύω 173.7
ἔχανον, χάσκω ἀ. 219.9
ἐχαράπου, χαραπόω ῶ 347. 29
ἐχέρην, χαίρω 219.7
ἔχεα, χέω ἀ. 148.2
ἔχεθ quid 311.46
ἐχεχωγουν, χεχωγέω ῶ 143.7
ἐχήθην, χάω ἀ. 414.11
ἐχήμην I. ἐχέθ, ἔχω 197.5
ἐχήσθαι D. ἐχέθ ibidem
ἔχον, χέω ἀ. 91.46. & 219.12
ἔχσκε I. ἔχε, ἔχω ἀ. 345. 26
ἐχίσκει, ἐχίσκω τὸ ἔχω ibidem
ἔχευα, χέω ἀ. 148.2
ἔχευτο 148.8
ἐχθάνομαι d. ἐχθέομαι 171. 2
ἐχθήσε ἢ ἐχθήρε A. -εαι, ἐχθαίρω 382.18.32
ἐχθήρω ἢ ἐχθήρω 382.19. 32
ἐχθήσομαι, ἐχθάνομαι ἀ. 171.3
ἐχθιστος d. ἐχθρὸς ἀ. 122.25
ἐχθίων d. ibidem
ἔχμησος f. ἐχόμενος, ἔχομαι 332. 1
ὁ ἐχμὸς ῦ ἀ. τὸ ἔχμα ατος 137.11
ἔχον ες ε I. ἔχ. ἔχω 197.6
ἔχεσε, χέω 347.14
ἔχονη, χρὴ 219.14
ἐχροτέμην, χρόομαι 312. 50
ἐχύθυν, χέω ἀ. 219.31
ἔχυσα 219.28

ἐχασάμην, χαίνω ἀ. ἤ χόομαι 175.42
ἐχάσθιν ης η 175.46
Ἐ ψαλα, ψάλλω 731
ἐψαλκα 51.13. & 52.5
ἐψαλμαι 63.29. & 64.3
ἐψύσαν, ψύω 373.29
ἔψυσας 373.24
ἐψύσθημεν 388.4
ἐψύσθιν ibidem
ἐψύσθησαν ibidem
ἐψυσμένος 387.54
ἐψύσω 373.29
ἔψηγμαι, ψήχομαι 298. 17
ἐψηθεὶς ἐντος, ἕψω ἀ. 180.12
ἐψηθῆναι 180.12
ἔψηλα, ψάλλω 54.1
ἐψηλμένος, ἕψω ἀ. 189.11
ἐψήσονται 180.10
ἐψήσω 180.9
ἐψιάσαθαι p. ἐψιᾶσθαι, ἐψιάομαι ῶμαι 337.21
ἐψιλωμένος, ψιλόομαι 397. 35
ἐψίωνται p. ἐψιῶνται, ἐψιάομαι ῶμαι 337.52
ἐψίωντο p. ἠψιῶντο 337. 54
ἔψομαι, ἕπομαι 140.36
ἐψύγλιν, ψύχω ἢ ψύχο 155.4
ἔψυγον ibidem
ἐψύχαν 372.6
ἕψω A. ἐψέω ῶ 180.9
Ἐ ως ἐης ἐῃ I. ῶ ῇς ᾖ, ἴημι ἀ. 160.32
ἕως ἐης ἐῃ I. ῶ ῇς ᾖ, εἰμὶ ἀ. 158.37
ἔωγα A. ᾠγα, οἴγω 144.28
ἐώγμαι A. ᾤγμαι 176.18
* ἐωγμένος A. ὠγμένος ibid.
ἐωγυῖα A. ὠγυῖα 145.30
ἐωγώς A. ωγώς 145.29
ἔωθα Æ. εἴωθα, ἴθω ἀ. 368. 50
ἐώθων A. ᾤθων, ᾠθέω ῶ 220.3
ἐώκειν ἀ. ἤοικειν, εἴοικα 147.1
ἑώλπειν ἀ. ἤολπιν, ἔλπω 146.38
ὦμι f. ἐάσιμι, ἐάω ῶ 335.13
ἐὼν I. ὤν, εἰμὶ ἀ. 158.44 & 159.15
ἔων I. ἔασα ἔων, ἐάω ῶ ἀ. 140.40
ἐωνήθιν ἐωνῆσθαι ἐωνῆσθ A. ὠνήθ. ὠνέομαι 396.22
ἐωνημένος A. ὠνημ. 244.48
ἐώνημαι A. ὤνημαι 144.30 & 145.12
ἐωνούμιν A. ὠνέομιν 145.2
ἐφνοῦντο A. ὠνέοντο 145.31
ἐφοιτοῦν A. φοιτόουν, οἰνοχοέω ῶ 145.32
ἔφξα A. ὄξα, οἴγω 145.36
ἐώρα A. ὤρακα ὤρα, ὁράω 145.35
ἐωράκειν A. ὤρακειν 144.28. & 145.11
ἐωρακέναι A. ὠράκειν 393.17
ἔωρται p. ἔορται, ῥέζω ἀ. 370.15
ἐώργειν ἀ. ἤοργειν 147.1
ἐωρτάζομεν ἀ. ἠόρταζον, ἑορτάζω 147.44
ἐώρων A. ὤρακον ὤρων, ὁράω ῶ 145.1
ἔωσαν A. ὦσαν, ὠθέω ἀ. 219 44
ἐωσάμην A. ὠσάμην 145.8 & 220.5
ἐώσαντο A. ὤσαντο 22.5
ἐώσθην A. ὠσθην 220.7
ἔωσι I. ὦσι, εἰμὶ ἀ. 341.15
ἔωσμαι A. ὦσμαι, ὠθέω ἀ. 144.30. & 219.44
ἔωσται A. ὦσται 220.6
ἐωϋτέοισι I. ἑαυτοῖς 114 13
ἐωϋτέῳ I. ἑαυτῷ 114.12
ἐωϋτέων I. ἑαυτῶν ibidem
ἐωϋτέων I. ἑαυτῶν 114.13
ἐωϋτὸν I. ἑαυτὸν 191.31

Z

Ζάω, ζάω 336.13
Ζαήτω f. ζαήσαν, ζῆμι τὸ ζάω 189.30
ζαλωτὸς D. ζηλωτὸς d. ζηλόω 259.35
ζαμένησε, I. ἐζαμψησε, ζαμφύω 377.13
Ζὰν p. Ζεύς 138.4
Ζὰς p. Ζεύς ibidem
Ζεσθείς, ζέομαι 394.49
Ζεῦ, Ζεύς 136.3
ζεύγμα d. ζεύγνυμι ἀ. 169. 27
ζευγμὸς I. ἐζευγ. 404.31
ζευγνύασι I. ζευχῦσι ἢ ζευγνύουσι 105.2
ζεύγνυτι D. ζεύγνυσι 95.34
ζεύξατε 169.27
ζεῦξεν 169.26
ζεῦξα ibidem & 292.38
ὁ Ζεὺς τῇ Διὸς τῷ Διΐ τὸν Διὰ ὦ Ζεῦ 136.3. & 138.3
ζευχθεὶς, ζεύγνυμι ἀ. 169. 29
Ζῆ D. ζάῃ ζᾷ ἢ ζάει ζᾶ, ζάω ζῶ 90.21
ζῆθι p. ζάει ζᾶ ibidem
ζηλόω d. ζῆλος 249.60
Ζλὺ p. Ζεὺς 138.2.3
ζλῦ D. ζᾶν, ζάω ῶ 12.40. & 88.3
Ζλῶας d. Ζλυόω 95 128.24
Ζλυὸς Ζλυὶ Ζλῶα, Ζλὺ τὸ Ζεὺς Διὸς Διΐ Δία 138.2
Ζὴς p Ζεὺς 138.4
ζῆς A. ζᾶς, ζάω ῶ 88.1
ζήσομαι 90.27
ζήπω D. ζάπω 90.24
τὰ Ζυχά, ὁ ζυγὸς ἀ. 134.12
ζυγέντες, ζεύγνυμι ἀ. 169.30
ζυγὸν p. ζυγὸς 136.21
Ζαγρεύς c. ζῶον γράφω 307.40
ζώγρει, ζωγρέω ῶ 335.1
ζωγρηθεὶς 396.35
ζῶε I. ἔζωε, ζώω p. 344.36
ζώεσκον I. ἔζων 345.23
ζῴλυν A. ζάοιμι ζῷμι, ζάω ῶ 92.2
ζῶμα d. ζώννυμι ἀ. 175.33
ζώννυμι d. ζώω 175.30. & 186.27
ζωογονήμονι, ζωογονέομαι ζωογονῶμαι 334.34
ζωσάμιλυν I. ἐζωσάμιλυν, ζώννυμι ἀ. 175.31
ζώσαντο I. ἐζώσαντο 175. 31
ζωστεὶς ζωστέντος 175.35
ζωστέοντε ζωστέοισι 175.35
ζώστηαι 175.34
ζῶσμαι d. 175.33. & 314.1
ζώστω 175.30. & 314.1

H

Η A. ἦν, εἰμὶ ἀ. 158. 17. vel pro ἔφη ἀ φημὶ ἀ. 198.36
ἦ, ἴημι ἀ. 160.23
ἦ, εἰμὶ ἀ. 158.3
ἦς, ὅς ἥδ 114.26. & 115.29. vel ab ἴημι * 160.31
ἦα p. ἦν, εἰμὶ ἀ. 158.16
ἦα ἦας ἦε, εἰμὶ ἀ. 159.7
ἤαμαι 188.8. & 190.26
ἦαν p. ἦσαν, ἧμαι ἀ. 163. 13
Η ἐάσχω d. ἡδέω 177.14 32
ἡδέηχθς, ἡδάσχω ἢ ἡδέω 373.44
ἡδήσω, ἡδάσχω ἀ. 177.32
ἡδυλήθιν A. ἐθελήθιν, βούλομαι ἀ. 179.45
ἠδουλόμιν A. ἐβουλόμιν 141.36
ἡδοίμι A. ἡδέοιμι ἡδεῖμι, ἡδέω ῶ 92.7
ἡδώοιμι p. ἡδεῖμι ibidem
Η ᾶμι ἢ ἔαμι, ἄγνυμι ἀ. 168. 26
ἠγαγόμιν, ἄγω ἀ. 168.5
ἠγαγενεσε 148.19. & 167.23
ἠγαθύνθη, ἀγαθύνω 391. 55
ἠγάμιν, ἄγαμαι 180.39
ἠγάπηκε, ἀγαπάω 393.42
ἠγασάμην ἠγάσω ἠγάσατο, ἄγαμαι ἀ. 180.41
ἠγάσθην ης η 180.44
ἠγάσθησαν ibidem
ἠγγέλαμιν, ἀγγέλλομαι 380.54
ἠγέλθην 390.55
ἠγέλμαι 390.9
ἠγγυᾶτο, ἐγγυάομαι 171.25
ἠγγύησε 171.29. & 173.13
ἤγε pro αὖτη c. ἤγε, ὁ ἡ τὸ 114.35
ἄγλεκε, ἐγείρω 381.30
ἠγεῖσθαι, ἡγέομαι 317.19
ἠγεμὼν d. ἡγεμόνος 136. 37
ἠγεμονὸς d. ibidem
ἠγερέθω d. ἀγείρω 166.42
ἤγερθεν f. ἠγέρθησαν, ἀγείρω ἠγείρω 188.2. & 189. 31.39
ἠγέρθην ης η 189.33
ἠγέρθησαν ibidem
ἠγερκα 144.11. & 147.37. & 189.32
ἤγερμαι 147.38. εἰ 189.32
ἤγερον, ἀγείρω 189.37
ἠγηγέρκειν A. ἠγέρκειν, ἀγείρω ἠγείρω 146.34. & 147.36.40
ἤγιλα, ἀγάλλω 389.26
ἤγημαι, ἡγέομαι 395.17
ἄγην ἠ ἐάγην, ἄγνυμι ἀ. 168.29

168.29
ἄγμαι, ἄγω 168.4
ἀγμός ibidem
ἠγνόηκε, ἀγνοέω 142.16
ἠγνοημένος ibidem
ἠγνόησε 142.15
ἠγνοίησε p. ἠγνόησε 142.14
ἦγον, ἄγω 148.29. & 167. 24.38
ἀγορεύθην Cav, ἀγορεύω 399. 30.
ἀγόρευον es e 181.4
ἀγόρευσα as e 181.5
ἠγορᾶσατο p. ἠγορῶντο, ἀγορεύομαι ὦμαι 92.38
ἠγειῶσθαι, ἀγείρομαι 397.6
Hᵉδυ, ἅδω τὸ ἀνδάνω 168. 35
ἥδε pro αὕτη c. ἡ δε, ὁ ἡ 114.36
ἥδεα ἥδεας ἥδει I. ἤδη ἔης ἦ, εἴδω ἀ. 147.9
ἡδεῖ f. ἡδέϊ, ἡδύς έος 132.13
ἥδη ἤδης ἤδη A. εἶδ. εἴδω ἀ. 141.37. & 193.45. & ἤδη pro ἤδεσαν 194 17
ἡδεῖς f. ἡδέες ἡ ἡδέας, ἡδύς έος 132.14
ἤδηδα Æ. ἤδης, εἴδω ἀ. 194.18. & 204.34
ἤδεσαν A. εἴδησαν 146.27
ἡδέσθην, αἰδέομαι 91.2
ἤδη A. ἤδη, ἡ ἤδη, εἴδω 146.25. & 107.10
ἤδηδα Æ. ἤδης 204.34. & 205.14
ἤδορ, ἅδω 49.27. & 148.17
ἧδορ, ἅδω ἡ ἀνδάνω ἀ. 170. 4.7
ἡδ' ὅς f. ἑφ' ὅ ἐκεῖνος 198.33
ἡδρηκώς, ἁδρέω 346.62
ἡδρύνθη, ἁδρύνομαι 391. 54
ἡδύ d. ἡδύς 313.7
ἠδυνάμην A. ἐδυνάμην, δύναμαι 141.36
ἠδυνάσθην ης A. ἐδυνάσθ. δυνάζω τὸ δύναμαι 152.34
ἠδυνήθην A. ἐδυνήθην δυνάω τὸ δύναμαι 152.35. & 284.46
ἡδυπαθεῖς, ἡδύπομαι 345.2
ἠδύπωται 391.4
ἡδύνω d. ἡδύς 306.24
ἀδυσμός A. ἡδυσμός, ἡδύνομαι 391.49
Hᵉρ. ἦν, εἰμὶ ἀ. 158.16
ἦεα I. ἤειν, εἶμι ἀ. 159.34
ἠείδειν p. εἴδειν, εἴδω ἀ. 194.19
ἦειν ἤεις ἤει, εἶμι ἀ 159.10
ἤειρα, ἀείρω 381.27
ἦρε p. εἶρε, ἔρω ἠείρω 381.28.30
ἠερεθόμην, ἠερέθομαι 344. 46
ἠερέθοντο 329.29
ἠερέθοντο 345.2
ἠερέθω d. ἀείρω 366.43
ἤερθεν B. ἠέρθησαν, ἀείρω 189.46
ἠέρθην 189.47
ἠέρθησαν ibidem
ἠερμένος 392.52
ἧεσται ἀέω 90.51
ἦεσαν A. ἦσαν εἶμι ἀ. 159. 11
Hᵉπείδης p. Hᵉπειρίδης d.
Hᵉπείρωνος 128.1
Hᵉπείρη d. 128.11
Hᵉπειρίδης d. 128.1
Hᵉλιν p. ἦν, εἰμὶ ἀ. 158.20
ἦϊα A. εἶα ἠείωδα, ἔθω ἀ. 141.19
ἠθελησάτην, ἐθέλω ἀ. 200.7
ἠθέλησαν 345.34
ἤθηκα, ἠθέω 394.51
ἠθληκώς, ἀθλέω 395.5
Hᵉῖα ἤϊας ἤϊε f. ἔϊα ἦ ἤα as e, εἰμὶ ἀ 159.8
ἤϊδειν p. ἤδειν, εἴδω ἀ. 194.19
ἤϊε f. ἔϊε ἦ ἦε, εἶμι ἀ. 159.9
ἴκτο p. εἶκτο εἴκω 146.3
ἴξα as e, ἀΐσσω 372.32
ἶξαν p. ἔϊξαν, εἴκω 146.3
ἶξε, ἀΐσσω 372.32
ἴσαν p. ἔσαν ἦ ἦσαν, εἶμι ἀ. 159.12. & 403.17. vel pro ἴσω ab ἵστημι. 164.9
ἴσκε, ἐΐσκω 347.55
ἵστασε, ἀϊστόω 378.29
ἰχθὺν ἀλίσκομαι 387.5
Hᵉκα, ἔδω 144.24
ἧκα, ἀδω 39.8
ἧκα ἧκας ἧκε, ἵημι ἀ. 145.6 & 147.47. & 160.19
ἤκαζον A. ἔκαζον, εἰκάζω 142.3. & 345.54
ἡκάμην, ἵημι ἀ. 161 12
ἤκαχον es e f. ἤκον es e, ἄχω 168.6
ἧκε, ἤκω 355.47
ἤκλη A. ἔκλη, εἶμι ἀ. 159.7
ἡκεσάμην, ἀκέω 91.5
ἡκμηκόλη A. ἡκούλη, ἀκούω 146.36
ἧκον, ἥκω 148.18. & 149.9
ἡκόπημαι, ἀποκάομαι 393.55
ἡκόντων, ἥκω 306.19
ἤκουσα, ἀκούω 55.1.17
ἧκται 72.23. & 144.20
ἠκουκα 65.12
ἤκουσμαι 65.13
ἠκείωκα, ἀκειδόω 142. 20
ἠκειωμένος ἠκειωμένη ibidem
ἠκείωσαι ibidem
Hᵉλάθην, ἐλαύνω ἀ. 198.20
ἠλάσονται, ἠλάσομαι 329. 29
ἤλακα, ἐλαύνω ἀ. 198.16
ἠλάλαξαν, ἀλαλάζω 373. 16
ἤλαμαι, ἐλαύνω ἀ. 198.19
ἠλάμην, ἅλλομαι 380.33
ἤλαντο 380.34
ἤλασα, ἐλαύνω ἀ. 198.5
ἤλατο, ἅλλομαι 380.33
ἤλαυνον es e, ἐλαύνω 198.8
ἠληκώς, ἀλγέω 345.24
ἤλεγξα, ἐλέγχω 313.11
ἠλεμένος, ἐλεέομαι 395. 55
ἤλφμαι, ἀλείφω 145.23
ἤλφα as e 144.18
ἠλέξατο, ἀλέξω ἀ. 179.38
ἤλευα, ἀλεύω ἀ. 148.4
ἤλπα, ἀλήθω 144.16
ἠλήλαντο A. ἤλαντο, ἐλαύνω ἀ. 198.24
ἠλησμένος, ἀλήθομαι 388. 16
ἦλθον ἔρχομαι ἀ. 198.28
ἤλθεσαν B. ἦλθον 149.5
Hᵉλιάδης d. Hᵉλιος 127.47
Hᵉλιὰς d. 128.8
ἠλισμένος, ἵζομαι 389.1
ἥλιος Æ. ἤλιος 13.36
ἥλιον es e, ἁλιτέω 356.22
ἤλιφον ἀλείφω 145.24
ἠλιωθεὶς, ἠλίσομαι 398.17
ἠλιωθέντες 398.18
ἤλδωται 396.54
ἧλκον D. εἶλκον, ἕλκω ἀ. 140.22
ἠλλαγμένοι, ἀλλάττομαι 345.34
ἤλλαγμαι 55.10. & 354. 43
ἠλλοίωμαι, ἀλλοιόομαι 345. 54
ἠλλοτρίωνται, ἀλλοτριόομαι 345.54
ἠλοήθη, ἀλοάομαι 394. 26
ἠλοίησε, ἀλοιάω 376.25
ἠλόμην, ἅλλομαι 191.11
ἦλυθε, ἔρχομαι ἀ. 198.27
ἤλυθον 198.27
ἠλύθασαν B. ἦλυθον ἡ ἦλθον 149.23
ἤλωκα, ἁλίσκομαι ἀ. 171. 12
ἠλωκότες 400.46
ἠλωμένος 400.48
ἤλων ἤλως ἤλω 171.15
Hᵉμαι d. ἕω 163.1. & 174. 51
ἡμάρτηκα, ἁμαρτάνω ἀ. 170.41. & 313.7. & 319. 39
ἡμαρτηκέναι 170.42
τὰ ἡμαρτημένα 170.42. & 319.39
ἡμαρτημένος ibidem
ἡμάρτον es e 170.43
ἡμᾶς, ἐγὼ 110.14
ἥμαντο, ἧμαι ἀ. 136.14.16
ἡμείνωμαι, ἀμείνομαι 396.54
ἠμεργέον es e p. ἤμαρτον es e, ἁμαρτάνω ἀ. 170.44
ἡμέας I. ἡμᾶς, ἐγὼ 113.2
ἡμέες I. ἡμεῖς, ἐγὼ 112.46
ἥμεθα, ἧμαι ἀ. 163.3
ἡμεῖς, ἐγὼ 110.11
ἡμείων p. ἡμῶν, ἐγὼ 113.1
ἠμέλησε, ἀμελέω 142.22
ἠμελητέναι ibidem
ἠμέλημαι ibidem
ἠμελημένος 142.23
ἠμελημένως d. ibidem
ἠμέλησαι 142.22
ἤμελλον A. ἤμελλον, μέλλω 141.34
ἤμεθον f. ἠμέθον. εἶμι ἀ. 188.8
ἤμεθον D. εἶναι, εἰμὶ ἀ. 158.41. 43. vide quoque 157.21
ἥμενος, ἧμαι ἀ. 163.19
τὰ ἡμέρα A. τὰ ἡμέρα 136. 27
ἡμέρη I. ἡμέρα 12.26
ἡμεροκλεὶων c. ἡμέρα, κλείω 318.16

ἥμας D. ἥμαν ἢ εἶναι, εἰμὶ ἀ. 158.22.41
ἥμεθα, εἰμὶ ἀ. 403.13
ἡμετέρῃσι d. ἡμέτερος 114.1
ἡμέων I. ἡμῶν, ἐγὼ 1.2.47
ἥμιλυ ἧσο ἧτο, εἰμὶ ἀ. 157.24
ἥμιλυ ἧσο ἧτο, ἵημι ἀ. 163.4.
ἡμὶ f. Φημὶ. 157.14. & 165.4. & 198.35
ἧμι Æ. εἰμὶ 158.11
ἥμιν, ἐγὼ 110.11
ἡμὶν p. ἥμιν 113.29
ἧμιν A. ἥμιν 113.30
ἥμιους c. ἄμεις ἵσος 250.94
ἥμμαι, ἅπτομαι 384.22
ἡμμένος 384.37
ἡμὼς p. ἡμέτερος d. ἡμεῖς, ἐγὼ 113.50
ἡμπεχόμιλυ, ἀμπέχομαι ἀ. 174.2
ἠμπεχόμιλυ 172.1
ἠμπισχόμιλυ, ἀμπίσχομαι τὸ ἀμπέχομαι 197.42
ἠμπόλκας, ἐμπολάω 174.15
ἠμπολησε 172.6. & 174.13
ἤμυνε, ἀμύνω 347.49
ἀμφιλαφος, ἀμφιέννυμι ἀ. 174.41
ἠμφίβαλλον, ἀμφιβάλλω 142.8
ἠμφιγνόων f. -γνόεον ἀμφιγνοέω 142.18
ἠμφιγνόησα ibidem
ἠμφίεμαι, ἀμφιέννυμι ἀ. 174.40
ἠμφιλαφος 174.40.42
ἠμφιεννύμιλυ 174.39
ἠμφίεσα 174.32
ἠμφίεσμαι ἠμφίεσαι 172.12
ἠμφιεσμένος 174.40
ἠμφισβήτευν f. -τεον, ἀμφισβητέω ῶ. 141.22
ἠμῶν, ἐγὼ 110.11. & 112.16 & 280.35
Η᾽ν, εἰμὶ ἀ. 157.20. & 281.9. vel ab ἔμι ἀ. 159.24. & 160.4. vel pro Φλῶ ἢ ἔφλυν ἀ Φημὶ ἀ. 165.3. & 198.36. vel pro ἦζαν ab ἀμὶ ἀ. 194.17
ἰῶ ἴημι ἀ. 160.23
ἠάλωκα, ἀναλίσκομαι ἀ. 171.22. & 172.27
ἠαλωκὼς 400.45
ἠάλωμαι 172.27
ἠάλωσα 172.29
ἠάλωται 171.22. & 172.27
ἠαρπύμιλυ * ἠαρπῦν ἠαρπῦτο, εαρπύομαι 142.37
ἠαρπώθιλυ κς π 142.38
ἠαρπωμαι ωσαι ωται 142.37
ἤαξα, ἀνάσσω 372.33
ἤαρα, ἐαίρω 381.44
ἤαρε ibidem
ἤαστε, ἀνάσσω 347.50
ἤδαιτες ες ε, ἀνδάνω 253.93
ἰῶ δ᾽ ἐγὼ f. ἔφλυν δὲ ἐγὼ 198.33
ἠδεσχαθόμαι, ἀνδεσχαθέω 306.51
ἠδεσπόδιζαι, ἀνδεσπόδιζομαι 388.39
ἠδρώθιλυ, ἀνδρόομαι 397.55
ἤνεγκα, Φέρω ἀ. 217.13
ἠνεγκάμιλυ 148.7
ἤνεγκον 148.23. & 149.18. & 166.7. & 217.14
ἠνεγμένος 218.11
ἠνέθιλυ, αἱρέω ἀ. 40.36
ἠνέικα p. ἤνεγκα, Φέρω ἀ. 217.37
ἠνίκαμιλυ p. ἠνεγκ. 217.41
ἠνέπε, ἀνέπω τὸ ἀναγορεύω 141.15
ἠνέχαμεν, ἀνέχομαι ἀ. 172.3. & 174.7
ἠνείχθιλυ, Φέρω ἀ. 218.10
ἠνεμωμένος, ἀνεμόομαι 297.39
ἤνεπτ, ἀνέπω 141.24
ἤνεστε, αἱρέω 400.30
ἠνεσχέθιλυ, ἀνέχομαι ἀ 198.1
ἠνέχαεν 172.2. & 174.4
ἠνεχόμιλυ 141.32. & 197.30
ἠνέχθιλυ ἠνέχθης ἠνέχθη, Φέρω ἀ. 117.15. & 218.10
ἠνεχύρασα ας ε, ἐνεχυράζω 177.12
ἠνεχυρασμένος, ἐγχυράζομαι ἢ ἐνεχυράζομαι 171.26. & 172.40. & 173.4.9
ἠνέῳγα f. ἀνῴγα, ἀνοίγω 145.30. & 176.17
ἠνεῳγμένος f. ἀνῳγμένος 176.19
ἠνεῳγὼς ὼτες f. ἀνῳγὼς 176.17
ἠνέῳξα f. ἀνῴξα 176.15
ἠνεῴχθιλυ f. ἀνῴχθιλυ 176.20
ἠνεῴχθησαν f. ἀνῴχθησαν ibidem
ἠνίλαμαι, ἀναλίσκομαι ἀ. 172.28
ἠνίλωται 171.22. & 172.28
ἠνιράμιλυ, ἀναίρομαι 181.24
ἠνθισμένος, ἀνθίζομαι 389.39
ἠνιοχεῦς p. ἡνίοχος 137.19
ἠνίπαπε p ἤνιπε, ἐνίπτω 354.32
ἤνοτα ἀ. ἤνοτα, ἀνθέω 74.19
ἠνοίγνυ ἠνοίγνης ἠνοίγνη, ἀνοίγομαι 176.22
ἤνυσ f. ἤνυσε, ἀνύω 191.52
ἤνωρ c. ἦρ ἦρ, ὃς ἥ ὅ 115.39
ἧπαρ, ἧμαι ἀ. 163.3
ἤπατον, ἀνατέω 347.49
ἤπατεν 347.50
ἠπεβόλευν f. ἠπεβόλεον, ἀπεβολέω ῶ 141.23
ἠπειδίκευν f. ἠνειδίκεον, ἀπειδικέω ῶ 142.26
ἧπτε, ἧμαι ἀ. 163.12
ἤπυκα, ἀνύω 39.9. & 51.2
ἠπύκειν 53.4
ἤπυσε 48.30
ἤπυστε 53.18
ἤρωα, ἀνωγέω 188.35
ἠράγεον ἢ ἠράγειτο 188.33
ἤραγον 188.34
ἤρομαι, ἐρέομαι 396.53
ἠρομένος 397.37
ἤρυξα, ἀναύω A. ἀρυγέω ῶ 188.36
ἠράρθην f. ἀναάρθεν, ἀναρθόω ῶ 141.32
ἠναίρθωσε 174.30
ἠναίρθωται 174.31
ἠνᾶσθαι ἐνάομαι 397.7
ἠνώχλι, * ἐνοχλέω ῶ 173.53
ἠνώχλησα ἠνώχλησας ἠνώχλησε 171.34 & 173.52
ἠνώχλουν 141.31. & 173.53
Η᾽ξα, ἄγω 372.20
ἦξα ἢ ἔαξα, ἄγνυμι ἀ. 168.28
Η᾽ξιθι p. ἢ ἔξιθι, ἔξειμι ἀ. 341.52
ἠξίε ἤξιοε, ἀξιόω ῶ 347.53
Η᾽ομεν p. ἤομεν, εἶμι ἀ. 166.6
Ἦορες ε 160.5
Η᾽παντες, ἧπαρ ἀ. 136.15
ἠπαροσκοπίσαθαι, ἠπαροσκοπέομαι 378.16
ἤπαφε, ἀπαφίσκω ἀ. 362.16
ἤπλγμαι, ἐπάγομαι 385.27
ἠπλγμένος 385.32
ἠπλγμένως d. 385.33
ἤπλλι, ἀπλέω ἀπλῶ 347.52
ἤπλλησε ας ε 191.20
ἤπωρ c. ἤπαρ ὃς ἥ ὅ 115.4
ἠπχθάσατο, ἀπεχθάνομαι 170.47
ἠπίσαθαι, ἠπάομαι 376.53
ἠπιάθη, ἠπιάομαι 394.27
ἠπιάθιλυ, ἀναιτέομαι ἢ ὑπίσαμαι 396.21
ἤπλωζεν, ἁπλόω 378.34
ἤπιαι, ἀπιόμαι 384.25
ἦρ ἤρος, f. ἔαρ ἔαρος 133,17
ἦρα, αἶρω 52.23. & 182.4.19
ἤρκα f. ἤρκα, ἠρκέω ῶ 347.56
Η᾽ρκλία f. Η᾽ρκλέα 133.41
Η᾽ρκλέης ἢ Η᾽ρκλῆς ἀ. 133.30.43
Η᾽ρκλέϊ A. Η᾽ρκλέα 134.6
Η᾽ρκλέος I. Η᾽ρκλῆος 133.37
Η᾽ρκλέϊ f. Η᾽ρκλέᾳ 133.43
Η᾽ρκλῆς f. Η᾽ρκλέες 133.39. & 223.4
Η᾽ρκλέης f. Η᾽ρκλέες 133.33
Η᾽ρκλες f. Η᾽ρκλέες 133.40.
Η᾽ρκλῆος f. Η᾽ρκλέες 133.37
Η᾽ρκλῆς f. κλέης 133.34
Η᾽ρκλ-

Η'εαχλῆς f. Η'εαχλέεως 133.33
ἥραμαι, ἐράομαι 239.45
ἥρεμην ἢ ἠρέμουν ἥρα ἤρεμα 182.6
ἥρεμος ἢ ἤρεμος 182.7
ἤρεμος p. ἄρηρε ἢ ἤρε, ἄρω 392.47
ἤρερε p. ἄρηρε ἢ ἤρε ibid.
ἥρας, ἐράω ω 343.56
ἠρεσάμην, ἀράομαι 375. 34
ἠράσθη, ἐράομαι 393.34
ἠράσθην 393.33
ἥρεχε, αἴρω 182.7
ἠρέχθη, ἀράομαι ῶμαι 345.3
ἠρχαίζομεν D. ἀρχαίζομεν, ἀρχάζομαι ά. 140.22
ἤργμαι, ἀργέω 377.23
ἤργμαι, ἄρχομαι 386.10
ἤργμένος 386.13
ἠρέθη, αἱρέομαι ά. 400.37
ἠρέθην 153.7 & 196.22
ἤρκα, ἐρείδω 144.21
ἤρκον, ἐρείκω 347.55
ἠρκώς ότες, ἐρείδω 145. 26
ἠρείφατε, ἐρείπω 345.1
ἠρεμένος, αἱρέομαι ά. 400. 41
* ἤρεον, αἱρέω 181.26
ἤρεσε ἤρεσεις ἤρεσε, ἀρέσκω ά. 177.3
ἠρίπισε, αἱρεπίζω 373.55
ἤρεμον D. ἤρυν, αἱρέω ω. 181. 27
ἠρεύνησε, ἐρευνάω 376.23
ἤρκα, αἱρέω 181.29
ἠρκέ 181.30
ἤρκώς 181.31
ἤρημαι 153.7 & 181.47
ἀρήρε ες ει A. ἀρηρώς ἄρης ἄρε, ἄρω 195.14
ἀρηρείσμην A. ἠρείσμην, ἐρείδομαι 145.28
ἀρήρεσο A. ἄρεσο 388.2
ἄρτιν, αἴρω 182.16
ἐείκα, ἐείζω 144.9
ἐείκην, ἐρείκω 354.39
ἔεικον ibid.
ἔειπε, ἐρέω 354.40
ἐειπόμην ibid.
ἔειπον ibid.
ἔεισα, ἐείζω 373.54
ἐείσαμεν, ἀρίστημι 103.24
ἦρκα ἢ ἤρκα, αἴρω 51.4 & 52.19 & 182.15
ἤρκα, ἀρκέω ῶ 347.52
ἤρκεσα ἤρκεσας ἤρκεσε, ἀρκέω 91.7
ἤρκαι, ἄρχομαι 345.10
ἦρμαι, αἴρομαι 182 15
ἤρμην ibid.
ἠρτέτο, ἀρτέομαι ἀρτύομαι 347.53
ἠρτησα 378.7
ἠρτύμην 347.53
ἠρσάμην, ἀρόω ά. 155.37
ἠρόμην ἤρω ἤρετο, ἔρομαι 195.6
ἦρορ, αἴρω 49.1
ἤρορ ἢ ἠρόρ, ἦρ 224.33.35
ἠρός 224.35
ἤρυ, ἔρομαι 355.51
* ἤρυμι, αἰρέω ῶ 181.26
ἤρξα, ἄρχω 289.13
ἤρσα Æ. ἤρα, ἄρω 212.4
ἤρτημαι, ἀρτάομαι 393. 56
ἤρυγε, ἐρεύγω 355.14
ἤρυγον ibid.
ἠρυτρηδαλιγμένος, ἀρυτρηδαλιόομαι 397.37
ἤρυσα, ἀρύω 347.49
ἠρχόμην ἤρχου ἤρχετο, ἔρχομαι 347.56
ἤρω, ἠράμην ἤρω ἤρατο, αἴρω 182.7
τῆ ἤρω, ά. ἤρωος, ἤρως. 134.31
ἤρων ἤρας ἤρα, ἐράω ἐρῶ 347.56
ἠρώϊν f. ἠρωΐνη 34.19
τῆ ἤρωος, ἤρως 134.31
ἠρώτων ἠρώτας ἠρώτα, ἐρωτάω ῶ 140.21
Η'ς, εἰμὶ ά. 157.20 vel D. lῶ, εἰμὶ ά. 158.20 vel f. Φῆς ἢ ἔφης, Φημὶ ά 198.36
ἦς, εἰμὶ ά. 158.3
ἦς, ὃς ἣν 114.27. vel ab ἵημι 160.23
ἧσα, ἅδω 49.27
ἧσα ἢ ἦκα, ἵημι ά. 160. 19
ἧσαι, ἧμαι ά. 163.2
ἦσαν, εἰμὶ ά. 157.21
ἦσαν A. ἔσαν, ἔδω ά. vel f. ἠδέσαν, ἐέδω ά. 188.10
ἡσεβησε, ἀσεβέω 377.14
ἧσεν, ἵημι ά. 404.40
ἡσέλγηκα, ἀσελγέω 142. 28
ἡσέλγημαι ibid.
τὰ ἡσελγημένα 142.29
ἡσέλγηνα, ἀσελγαίνω 142. 27
ἧσι Æ. ἧσι, * ἧμι 113. 46
ἧσθα Æ. ἧς εἶμὶ ά. 157.22 & 198.37 & 204.32
ἦσθα Æ. ἦς, εἰμὶ ά. 158.40 vel f. pro ἠδέησθα ἢ ἤδεις εἴδω ά. 194.18
ἧσθε, ἧμαι ά. 163.19
ἡσθανόμην, αἰσθάνομαι 170.19
ἥσθεην, ἥδομαι 198.38
ἥσθεις 198.44
ἡσθένηκα, ἀσθενέω 142. 31
ἡσθενηκὼς 395.6
ἡσθένουν 142.30
ἥσθημαι, αἰσθάνομαι ά. 170.13 & 302.33
ἡσθημένος 170.21
ἥσθημην ibid.
ἥσθην, ἥδομαι 198.38
ἥσθην 198.43
ἡσθησόμην, αἰσθάνομαι ά. 170.20
ἡσθῆς 170.13
ἡσθήσομαι, ἥδομαι 345.10
ἥσθω, αἰσθάνομαι ά. 170. 21
ἥσθιον, ἐσθίω 347.55
ἰέσμενα ἢ ἴεσμενα, ἀέσμαι-ῶ 382.9.32
ἠσθόμην ἥσθω, αἰσθάνομαι ά. 170 14
ἥσθω, ἧμαι ά. 163.5
ἦσί f. Φησί, Φημὶ ά. 165.4
ἦσι I. ἦ, εἰμὶ ά. 158.39
ἡσίνωμαι, ἀσπέω ἀσπῶ 142. 32
ἧσκέ ἢ ἤσκει f. ἤσκεε, ἀσκέω ἀσκῶ 347.51
ἠσκήθην 396.24
ἤσκηκα 394.54
ἤσκημαι 300.15 & 319.16
ἤσκουν 347.51
ἧσμαι, ἅδομαι 387.53
ἧσμαι f. ἠδέσμαι, ἐέδω ά. 188.9
ἡσμένος, ἥδομαι 387.55
ἧσμεν ἧσο ἧστο, εἶζω 163.18
ἧσο, εἰμὶ ά. 157.24
ἧσο, ἧμαι ἢ εἶζω 163.4.5.18
ἧσομαι, ἧμαι ά 163.19
ἡσπιχα, ἀσπίζω 388.31
ἧσσων d. μικρὸς ά. 124. 50
ἡσσάομαι, ἀσσαίω ἀσσάω 142.33
ἧστε f. ἠδέστε, ἔδω ά. 188.10
ἧστην f. ἧπτην, εἰμὶ ά. 158. 21
ἧστην f. ἠδείτην, ἔδω ά. 194.20
ἧς τινος c. ἧς τινὸς ἢ τίς 115.2
ἧστο p. ἧσο, ἧμαι ά. ἢ εἶζω 163.16
ἧστον f. ἧστον, εἰμὶ ά. 158. 21
ἡσυχαίτερος, ἥσυχος ά. 124.36
ἡσυχῆ d. 282.5
ἠχολήθην, ἀχολέομαι 142.34
ἠχόλημαι ibidem
ἤχμην, αἰχμάω 348.1
ἧσω, εἶμι ά. 159.28
ἧσω, ἴημι ά. 160.13
Η'ται, ἧμαι ά. 163.2
ἧτε f. * ἧτε, ἔμι ά. 188.7
ἧτε, εἰμὶ ά. 157.21 & 158.4
ἠτίμηκα, αἰτέω 395.12
ἧτται, εἰμὶ ά. 157.20
ἠτιμένος, ἠτέομαι 395.31
ἠτιμώμην ἠτίμων ἠτίμωσαν αἰτέω 251.26
ἠτὶ p. Φησὶ, Φημὶ ά. 165.4
ἥτις c. ἥ τίς, ὅστις 115.2
ἧτο, ἧμαι ά. 163.4
ἠτοίμακα, ἑτοιμάζω 144. 19
ἧτορ, εἰμὶ ά. 157.20
ἧττων A. ἧσσων d. μικρὸς ά. 123.8 & 124.49
ἥπω ὄέσω, εἰμὶ ά. 157.29
Ηὖδε, αὐδάω αὐδῶ 348. 2
ηὐδᾶτο 348.2
ηὐδηκὼς 393.46
ηὗδον A. εὗδον, εὕδω 140. 3
ηὔηνα ἢ ηἴηνα, αὐαίνω 382. 10.32
ηὐλίζον, αὐλίζω 49.2
ηὔξατο A. εὔξατο, εὔχομαι 250.8

νὺξὑθλω, αὔζω ἢ αὐξάνω ἀ. 178.42.
νὔξημαι νὔξησαι νὔξηται 178.40
νὔξησται *ibidem*
νὐρἀμἰλω, νὔρω εὕρεσις Æ. εὑρἀμἰλω ω ἄς ἢ εὑρησἰμἰλω ω ἄς, εὑρἰσκω ἀ. 404.8
νὔχηκα A. εὔχηκα 196.6
νὔσσε νὔσσας νὔσσε p. νὔσσα νὔσσας νὔσε, αὔω 379.43
νὐχόμἰλω A. εὐχόμἰλω, εὔχομαι 140.2
Ἠφαστε, ἀφάω 345.10
ἀφείθη A. ἀφείθη, ἀφἰημἰ ἀ. 143.50 εἶ 180.19
ἀφείθλω A. ἀφείθλω 405. 12
ἄφθαι, ἀπτόμαι 384.26
ἄφθλω 169.4
ἄφιε A. ἄφιε, ἀφείω 180.33
ἀφίᾳ A. ἀφίη ἢ ἀφίᾳ, ἀφἰημἰ ἢ ἀφίεω ω 143.48 & 180.19
ἄφυσε, ἀφύω 379.29
Ἠχτέθλω ης η, ἄχθομαι ἀ 179.42
ἄχθεδ 179.43
ἤχθημαι, ἐχθάνομαι 171.3
ἤχθλω, ἄγομαι 168.4
ἄχθηρε ἢ ἤχτηρε, ἐχθαίρω 382.14.32
ἀχθόμἰλω ἤχθυ ἤχθεδ, ἐχθάνομαι ἀ. ἢ ἄχθομαι ἀ. 171.4 & 179.43
ἤχλυσε, ἀχλύζω 374.7
ἄχορ D. ἄχορ ἐχω ἀ. 140. 22
Ἠψήθλω ης η, ἕψω ἀ. 180.11
ἤψημαι 180.10
ἤψησα ας ε 180 9
ἤψόμἰλω ἤψω ἤψασ, ἅπτομαι 345.10
ἠωρῆδς, αἰωρέομαι 395.28

Θ

Θ᾽ *f.* τε 242.86
Θαασσέχθη I. θαάσσῃ, θάασσα 331.7
Θάεο I. θάου, θάομαι 331. 22
Θάκἰ, θακέω ω 335.2
Θαλάσσιος d. θάλασσα 128.16
Θαλασσοπορῆσαι, θαλασσοπορέω 377.38
Θαλπίων p. θαλπιῶν, θαλπάω ω 337.31
πλὶ Θάλυζαν p. Θάλυζαν Θάλλω 200.12
Θαλφθεὶς, Θάλπομαι 384. 54
Θαμβάσας, Θαμβέω 379.4
Θάνατος d. τεθνάω 239.10
Θάνε I. ἔθανε, θνήσκω ἀ. 200.21
Θανέῑν I. θανεῖν 200.24
Θανέεδς I. θανεῖδς 200. 26
Θανεῖν 200.23
Θάνοιμι 200.22
Θάνον I. ἔθανον 200.21
Θανῦμαι 199.18 & 200. 25
Θανῦσαι 243.95
Θάνω Θάνης Θάνῃ 200.22
Θανὼν Θανόντος 200.24 & 237.65
Θάπῶ d. ταφω 154.33
Θαρρεῖν A. Θαρσεῖν, Θαρσέω ω 12.14
Θάρσαι f. Θάρσησαι 335.2
Θάρσῃ *ibidem*
Θᾶσαι p. Θάσαι, Θεάομαι 255.47
Θάσσων d. ταχὺς ἀ. 123.6
Θάτερα A. πἀ ἕτερα 156. 42
Θάτεραι d. πἀ ἑτέραι 156. 43
Θάτερον A. τὸ ἕτερον 156. 41.42
Θατέρᾳ A. τῇ ἑτέρᾳ *ibid.*
Θατέρῳ A. τῷ ἑτέρῳ *ibid.*
Θαυμάζω d. θαῦμα 262.44
Θαυμαχθεὶς Θαυμαχέομαι 398.18
Θάφω, Θάπῶ 154.35 & 198.45
Θέα & Θεὰ *quid* 292.5
Θέαινα d. Θέαν 119.34
Θέασαι, Θεάομαι 255.47
Θεήλατος c. Θεὸς ἐλαύνω 240.30
Θέημι I. Θῆ, πίθημι 107.28
Θείη ἢ θείημι p. Θῆ 107.29
Θεῖναι, πίθημι 106.6
Θείομεν p. θωμεν 107.30
Θεῖος d. Θεὸς 296.34
Θεῖς Θεῖσα Θὲν, πίθημι 96.9
Θείω p. Θῶ 107.29
Θείωσε I. ἐθείωσα, Θήω 532.11
Θελησθὲν, Θέλω ἀ. 200.10
Θέλημι d. 235.14
Θελήσας Θελήσασα Θελῆσαν 200.6
Θέλπω 149.36 & 200.6
Θέμα d. πίθημι 201.18
Θέμεν I. Θεῖναι 59.10
Θέμεναι D. Θεῖναι 59.11
Θέμενος Θεμένη Θέμενον 97. 24
Θέμισσε I. ἐθέμισσε, Θεμίζω 378.30
Θέσ᾽ I. Θέσε, πίθημι 109.25
Θεοῖ *f.* θεόῑ θεόω θεῶ 332.47
Θεοκλήτος c. Θεὸς καλέω μαι 407.14
Θεόλυπτος c. Θεὸς λυπέω 303.32
Θεόπνευστος c. Θεὸς πνευτὸς d. πνέω ἀ. 303.27.33
ὃ χ᾽ ἢ Θεὸς d. Θέω 16.5 & 236.48
Θεοστυγὴς c. Θεὸς στύγω 246. 90
Θεούμενος, Θεόομαι οῦμαι 334.20
Θεοφορούμενος, Θεοφορέομαι οῦμαι 333.52
Θεράπαινα d. Θεράπων 119.13
Θεραπαινὶς p. Θεράπαινα 119.32
Θέρεψ p. Θεράπων *ibid.*
Θερείδῃ B. Θερίζω, Θερίζω 330.28
Θερμανθεὶς, Θερμαίνω 392.35
Θέρμανσις d. 126.28
Θερμασία d. *ibid.*
Θερμῆναι ἢ Θερμῆναι 382. 22.32
Θὲς ἀ. Θέτι, πίθημι 95.40 & 106.5 & 107.20
Θέσαν I. ἔθεσαν 357.26
Θέσαν 241.54
Θέσις d. 201.18
Θεσπιῳδέω c. Θέσπιον ἄδω 245.51
Θεῦ D. Θῦ ἢ Θέσε, πίθημι 11.3
Θεύσομαι, Θέω ἀ. 150.32
Θεῦσαι *ibidem*
Θέω θέῃς θέῃσι I. θῶ θῇς θῇ, πίθημι 107.28
Θεωρέμβοι, Θεωρέομαι 334 7
Θεώτερος d. Θεὸς 125.17
Θῆ, πίθημι 96.4
Θκεῖτο I. ἐθεεῖτο ἢ ἐθεᾶτο, Θνέομαι ὃ Θεάομαι 91. 21
Θκεῦτο p. ἐθνεῦτο ἢ ἐθεῶτο 92.19
Θνήσαντο I. ἐθνήσαντο ἢ ἐθεήσαντο 92.22
Θνήσασθ I. ἐθ. 378.9
Θῆκε I. ἔθηκε, πίθημι ἀ. 348. 48
Θήκη d. 304.4
Θηλάζω d. Θηλὴ 255.58
Θηλυδρεῖς, Θηλυδρέω ω 334.48
Θηλυδρῶσαι 333.34
Θημετέρου *f.* τῦ ἡμετέρου, ὃ ἡμέτερος 156.50
Θήρα d. Θὴρ Θηρὸς 311.34
Θηράομαι d. Θήρα *ibidem*
Θηρατὴς, Θηράομαι 339. 39
Θηρόμενος 311.35
Θῆσαι *f.* Θηλάσω, Θηλάζω 191.53
Θησαίατο I. Θεάσαιντο, Θεάομαι 332.1
Θῆδς D. Θᾶδς, Θάομαι ῶμαι 337.5
Θήσομαι, πίθημι 97.15
Θίγων D. Θίγε, Θίγω 194. 38
Θινόμενος, Θίνομαι 329.39
Θλαδῆναι, Θλάομαι 173. 35
Θλῶ *f.* Θλάω 87.20
Θλώμενος, Θλάομαι 335 39
Θνήξομαι, Θνήσκω ἀ. 176. 38
Θνήξω *ibidem*
Θ᾽ ὁμαίμων A. ὃ ὁμαίμων 155.31. & 156.37
Θοίμἰλω Θοῖο Θοῖν *p.* θοίμἰλω θεῖο θεῖν, πίθημι 97. 11
Θοινηθῆναι, θοινέομαι 396. 32
Θοινήσαιτο 376.47
ἡ θόλος A. ὁ θόλος 136.25
Θορέισχω d. θορέω 177. 37

Θορήζω

θερίζω 177.38
θέρσι θόρες θόρε I. ἔθορον ἔθορες ἔθορε 356.17
θωρὰν 356.43
θῦ A. θέσο, πίθημι 109.25
θωῦσται, θοέω 378.47
Θεάξαι, θεάσατο 372.49
Θεᾶξοτα d. Θεάξ 120.2
Θρᾶπλα A. Θεᾶξατα 120.3
Θρέξαι, θρέσατο 372.49
Θρέξασκον p. ἔθρεξα, τρέχω ἀ. 216.21
Θρέξω 149.26 & 215.10
Θρέφθλω I. ἐθρέφθλων, τρέφω ἀ. 412.15
Θρεφθλῶν 412.16
Θρέψα I. ἔθρεψα 412.8
Θρεψάμορος 150.10
Θρέψομαι 412.17
Θρεψόμεθα ibidem
Θρέψον 150.10
Θρέψονται 412.17
Θρῆσσα d. Θρῦξ ὁ Θεάξ 120.4
τὸ θρῖνος εος ἀ. ὁ θρῖνος ου 137.11
θριωφδῆσαι θριωφδέω ω 333.32
Θεξί, θείξ τριχὸς 24.27
Θρονθεὶς, θρονόομαι 396.36
Θρονθῶν 396.32
Θρυλῶ ὁ θρυλῶ 199.7
Θρώσχρο f. θρῶσχρο ἡ θρείσχρο d. θορέω 177.37
Θύγατρα p. θυγατέρα, θυγατηρ ερος 25.18
Θυγατρᾶσι 33.13
τὸ θυγάτριον d. 16.12
Θυμάλγης c. θυμὸς ἄλγος 255.48
Θυμαρμόθη I. τεθυμαρμόθην, θυμαίρομαι 393.9
Θυμέω d. θυμὸς 310.4
Θυμήνας ἡ θυμήνας αστε, θυμαίνω 382.25.32
Θυμήνασται ἡ θυμήνασαι ibidem
Θυμαθεὶς, θυμάομαι 393.30
Θυμῆται I. & D. θυμᾶται 335.28
Θυμοθεὶς, θυμόομαι 397.27
τὸς θύννος D. τὸς θύννους, ὁ θύννος ου 256.77
Θυρωκοπῆσαι, θυρωκοπέω 337.38
Θυρῶσται, θυρόω 378.48
Θυρῶσας 379.4
Θυσιάμορος, θύω 379.40
Θύψαι, θύπτω 379.48
Θῶ θῆς θῆ, τίθημι 96.4
Θωμεῦ D. Θωμῆ, Θωμεῦς 129.5 & 130.23
Θώμισον f. ὄθωμισον 156.36
Θωρῆξαι, θωρήσατο 372.49
Θωρηχθέντες 387.13
Θωρηχθῆναι 388.7
Θώϋξαι, θωύσσω 372.50
Θώϋξε I. ἐθώϋξε 372.35

I

Ἰαθῆ, ἰάομαι 393.28
ἰαλεμῆσαι, ἰαλεμέω 377.39
ἴαμαι, ἰάομαι 304.45
ἴαμβες quid 243.5
ἰανθῆ, ἰαίνομαι 392.21
ἰάνθιν ibid.
Ἰαπετίδης d. Ἰάπετος 128.3
Ἰαπετονίδης d. Ἰαπετίων Ἰαπετίονος 128.4
Ἰαπετίων ονος I. Ἰαπετίδης d. Ἰάπετος 128.3
ἴασι I. ἴπι, εἶμι ἀ. & 161.19 159.4
ἰᾶσι A. ἰέασι ἡ ἰεῖσι, ἴημι 160.15
ἰάσομαι, ἰάομαι 375.27
ἰασόμορος 375.28
τὸ ἰατρεῖον d. 304.46
ἰάτωρ d. ibidem
ἰάχησκε I. ἴαχε, ἰάχω 245.29
ἰάχησται, ἰαχέω 377.11
ἰαχὰς ἰαχῦα, ἰάχω 386.6
ἰάψῃς, ἰάπτω 371.47
Ἴγμβος, ἰκτῖμαι ἀ. 202.7
Ἰδάλλεται, ἰδάλλομαι 329.20
ἰδὲ A. ἴδε ἄδω ὁ ἐρέω 150.42
ἴδε 194.1
ἰδέδν I. ἰδεῖν 194.29
ἰδεῖν 194.2
* ἰδέμβν I. ἰδεῖν 194.29
* ἰδέμβναι A. & D. ἰδεῖν ibidem
ἴδεν D. ἰδεῖν 194.28
ἴδισκε I. ἴδε 194.25
ἰδίσθαι 194.27
ἰδέω d. 179.8
ἰδλῶ Æ. & D. ἰδεῖν 194.28
ἰδνίσω p. ἐδνίσω 194.22
ἰδνισῶ D. ἰδνίσω ibid.
ἰδία d. ἴδιος α ον 282.4
ἰδιώπτερος A. ἰδιώπτερος d. ἴδιος 124.37
ἰδιώτερος A. ἰδιώτερος d. ibidem
ἰδιοξαλεὶς ἰδιοξαλεῖσε, ἰδιοχέλομαι. 354.15
ἴδισσε, ἰδίζω ἡ ἰδίσω 132.1
ἴδμβν D. ἴσμβν τὸ ἴσασμβν, ἴσημι 200.40. vel pro ἰδέμβν ὁ ἰδεῖν, εἶδω ὁ ἐρέω 194.30
ἰδμβναι f. ἰδέμβναι D. ἰδεῖν, εἶδω ὁ ἐρέω 194.30
ἰδοίατο I. ἴδοιντο 194.27
ἴδομι 194.1
ἰδόμιλω ειο οιτο 194.26
ἰδόμιλω ʒ εο 194.26
ἴδορ, ἴδες ἴδε p. ἔδορ ἔδες ἔδε 148.20 & 193.46
ἴδονται 194.24
ἰδῦ 194.26 & 223.1
ἰδῦ ibid
ἐδρυθεὶς ἰδρυθεῖσι ἰδρυθέν ἰδρύομαι 399.8
ἰδρύμορος καὶ ἰδρυμόρος, ἴδρυμαι ἡ ἰδρύομαι 308.54
ἰδρυσθεὶς, ἰδρύομαι 392.1
ἰδρυσθέντες 392.2
ἰδρύθεζον 391.55
ἴδρυση, ἰδρύω 379.29
ἰδρύσθαι 398.50
τῶ ἰδρῶ p. ἰδρῶτι, ἰδρώς ἰδρῶτος 15.10
ἴδω, εἶδω ἀ. ὁ ἐρέω 194.1
ἰδὼν 194.2 & 248.22
ἰδὼς p. ἐἰδὼς 409.26
ἰδῶσι Æ. ἰδῦσα 13.22
Ἴε, εἶμι ἀ. 159.12
ἰέασι I. ἰεῖσι, ἴημι 160.15
ἰέζεο I. ἰέζω, ἰέζομαι 345.8
ἰεθι ἰέπω, ἴημι 160.26
ἰῆ A. ἴει ἰεθι 161.28 & 162.6
ἰεῖην 160.29
ἰεῖς 160.30
ἴῆς A. ἴης 161.28
ἰεῖσι 160.14
ἴεμαι ἴεσται ἴεται, ἔμι ἀ. 159.26
ἴεμαι ἴεσται ἴεται, ἴημι 162.45
ἴεμβν 160.14
ἰέμβν I. ἴέναι 162.9
ἰέμβν I. ἴέναι ἡ ἔναι, εἶμι ἀ. 160.10
ἰέμβναι A. & D. ἴέναι ἡ ἔναι ibid.
ἰέμβναι A. & D. ἴέναι, ἴημι 162.9
ἰέμβνος, ἴεμαι 162.28 & 343.14
ἰέμενος, εἶμι ἀ. 155.28
ἰέμενω ἰεσο ἰεῦ 159.27
ἰέμενω ἰεσο ἰεῦ, ἴημι & 162.46 161.3
ἴεν B. ἴεζαν 161.32
ἴέναι 160.30
ἴέναι, εἶμι ἀ. 159.20.26
ἴεντι Æ. ἴᾶσι ἡ ἰάσι, ἴημι 107.14
ἴεντι D. ibid.
ἴεντο, ἴεμαι 346.54
ἱερῆα I. ἱερέα, ἱερεὺς 253.91
ἱερσυλέω c. ἱερὸς συλάω. vel d. ἱερόσυλος 309.19
ἱερόσυλος c. ἱερὸς ἡ σύλα 246.94
ἱερῶσδε, ἱερόομαι 397.2
ἴεζαν, ἴημι 160.16 & 161.32
ἴεσθε, εἶμι ἀ. ἡ ἴεμαι 159.27
ἴεσο, ἰέσθω ibid.
ἴεται 159.26
ἴετε, ἴημι 160.14
ἴετο, ἴημι ὁ εἶμι 159.27
Ἴζευ D. ἴζε, ἴζομαι 331.29
ἰζέω d. ἑω 312.51
Ἴηλα, ἰάλλω 380.26
ἰήλω 380.30
ἴημι d. ἑω ἡ ἰέω 159.22.23
ἴημι d. ἑω 160.11
ἴην, ἴημι 160.16
ἴησι 160.14
ἴησι, ἴημι ὁ εἶμι 159.24
ἴησι I. ἴη, εἶμι ἀ. 160.2
Ἴησθ' Ἴησθε ἀ. 130.18
Ἴησθν ibid.
Ἴθι ἴπω, εἶμι ἀ. 159.17
ἰθύνω d. ἰθὺς 248.15
ἴθυζαν, ἰθύω 379 30
ἴθυσε 379.28
ἰθύσδε Æ. ἰθύσαι 379.35

Ἰαχάσατε, ἰαχάω 379.4
Ἰαχαρίαν d. Ἰαχάρεος 128.12
ἴαχε I. ἴαχω, ἰάχομαι & ἰαχέμαι 202.1
ἰαχέτᾳ, ἰαχέμαι ἀ. 202.4
ἰαχέτιν 201.33
ἴαχμαι I. ἴαχα 202.3
ἰάχμηνος ἢ ἰάχμονος f. ἰάχμονος 202.4
ἰαχμῆτται, ἰαχμάομαι 335 32
ἰαχόμαν D. ἰαχόμην, ἰαχέμαι ἀ. 202.2 & 255.52
ἰαχόμονος 202.4 & 261. 20
ἰαχόμην 200.43
ἴαχον ες ε 201.31
ἴαχον 202.1
ἰαχέ ibidem
ἰκτᾶ, ἰκτάω ῶ 335.7
τὸν ἰκτῖνα ἀ ῑ ἰκτῖνον, ὁ ἰκτῖνος ῐ 134.36
ἴκε f. ἵκε, ἰκέμαι ἀ. 405.17
ἵκομαι ἵκη ἵκηται 202.2
Ἴκλαθι f. ἰλάθητι, ἰλάσκομαι ἀ. 177.8.10
ἱλασάμβροτος 177.5
ἱλάθητι 177.8
ἱλασμόβροτος 177.7
ἵλασο 177.6
ἱλάσομαι 177.5
ἵλητι, ἵλημι & ἱλάσκομαι 107.26 & 177.8.11
Ἴλιάς Ἰλιάδος d. Ἴλιον 251.37
ἱλιοσκόπος A. ἱλιοσκόπος, ἱλιγκιάω ῶ 89.3 & 336.46
ἱλιτασιόμβροτος, ἱλυασιόμαι ῶμαι 335.39
Ἰμάσθιον d. ἵμας ἱμάντος 187. 20 & 197. 2 & 201.13
ἱμαντσμόβροτος, ἱμαντίζομαι 389.2
ἵμβρ, ἵμμι ἀ. 159.3.5 & 160.10
ἵμβραι A. & D. ἵκαι ἢ ἕξ 160.9
ἵμμι & ἵμμι 159.23
Ἴν ἢ μὶν ἢ νὶν p. ἑ, ἕς ἕ οἱ ἑ 113.26
ἴναι, ἵμμι ἀ. 159.19
Ἴξομαι, ἰκνέομαι ἀ. 200. 42
ἵξον B. ἵκον 201.30
ἵξονται 201.29
ἰξώδης p. ἰξός 292.43
Ἰοβόλος c. ἰὸς βάλλω 298. 21
ἴοιεν, ἶμι ἀ. 342 27
ἴοιμι ἴοις ἴοι 160.1
ἰόμβρ p. ἰόμβω 342.29
ἴον, ἴες ἴε 159.13
ἰόν ἰόντος 342.11
ἴοιμι ἴοις ἴοι ἴειμεν A. ἴην ἴης ἴη ἴεζαν ἴσημι 161.28.30
ἴβσαι ἰάσης, ἶμι ἀ 342. 11
ἰβσι A. ἴᾶσι, ἴημι 161.25
ἰβται, ἰόομαι ῶμαι 336.3
Ἰσπαδεὺς, ἰσπαίζομαι 390.21
ἰσπιλάτα, ἰσπιλάτης 129.10
Ἰσπαπάδης d. Ἰσπαπάτης 127.45.
ἰσποχάρμης c. ἴσπος χάρμη 262.33
ἱσπάμιλλος ἱσπάω, ἱσπάμαι 202.10
ἱσπᾶται 202.8
ἱσπήσομαι p. σπήσομαι 202.11
ἱσπᾶ A. ἱσπάσο 110.35
ἰεᾶται f. ἰεάεται, ἰεάομαι
ἰρῶμαι 335.29
ἰεάτω f. ἰεαέτω, ἰεάω ἰρῶ 335.12
ἴσαθι, ἴσημι 164.1
ἰσαίτατος A. ἰσώτατος d. ἴσος 124.38
ἰσαίτερος A. ἰσώτερος d. 124.37
ἴσαμι D. ἴσημι 164.8
ἴζαν, ἶμι ἀ. 159.5 & 164. 11 & f. ἴσταζαν ant D. ἵσιν, ἴσημι 163.37 & 164.8
ἴζαντι D. ἵστασι, ἴσημι 344.3
ἴστας ἴζαντες 163.34
ἴστασι 163.33.34
ἴστη 163.37
ἵστη ἀ. ἵστασται 164.15
ἵστημι d. ἱστάω 163.32
ἵστιν ἵστης ἵστη 163.37
ἵστησι 163.32.37
ἵστησι 163.32
ἵστι, εἰμὶ ἀ. 157. 28 & f. ἵσταθι, ἵστημι 164.2
ἵστι, ἶμι ἀ. 159.3
ἵστορ ἵστορες ἵστορε, ἵστορο d. ἵστωρ 126.28
ἰσόω f. ἴσασθε, ἵστημι 164. 3
ἰσοδρομίζαντες, ἰσοδρομέω 378.1
ἰσοδυναμεῦντα, ἰσοδυναμέω ῶ 333.17
ἰσοδυναμεῦντες 333.16
ἴσομαι ἴσῃ, ἔσθω ἀ. 41 193.
ἰσόμβρος 194.14
ἴσονται p. ἴξονται, ἰκνεῦμαι ἀ. 201.29
ἴσσαν d. ἔπω & 155.8 154.9
ἵστα A. ἵσταθι, ἵστιμι 106.12 & 183. 8 & D. ἵστῃ, ἵσταμαι 109.29
ἰστᾶ, ἵστημι 109.10
* ἵσταμαι d. ἵστημι 164.4
ἵστανται D. ἱστᾶσι, ἵστημι 107.12
ἵστανται Æ. ἱστᾶσι 107.12
ἵστασο I. ἵστασο 108.20.32
ἱστὰς ἱστάντος 98.21
ἵστας A. ἵστης 105.10
ἵστασαι, ἵσταμαι 164.14
ἱστᾶσι, ἵστημι 98. 4 & 105.5
ἵστασται, ἵσταμαι 164.14
ἵστε f. ἵστατε, ἵστημι 164.3. 4
ἰσέον d. ἴσθω 197.3 & 201. 11
ἰσέω ἰσέῃς ἰσέῃσι I. ἰστῶ ἱστᾶς ἱστᾶ, ἵστημι 107.27
ἵστη ἀ. ἵσταθι 165.10
ἵστη A. ἵστασαι 108.16
ἵστησι D. ἵστησι 95.34
ἵστῃ 109.14.15
ἵστορ f. ἵστατον, ἵστημι 164.2
ἵστω f. ἱστάτω ibid.
ἵστω A. ἵστασο, ἵστημι 108. 20.32.
ἵστων ἵστας ἵστα A. ἵστιν ἵστης ἵστη ἵσταζαν 105.10.11
ἵστων f. ἱστάτων ἢ ἱστάτωζαν, ἵστημι 164.2.3
ἵστωζαν f. ἱστάτωζαν 164.3
ἰχανάας p. ἰχανᾶς, ἰχανάω ἰχανῶ 337.13
ἴχεο I. ἴχω, ἴχομαι 197. 43.
ἰχθεὰς, ἰχθάζομαι 390. 22.
ἴχνησις d. ἰχναίνω 126.28
ἰχνασία d. ibidem
ἰχόμβρος, ἴχομαι 197. 44.
ἰχόμιλλω 196.16
ἴσω, εἴδω ἀ. 194.10
Ἴτυ, ἔμμι ἀ. 159.3.5.17
ἰτέον d. 197.3 & 201.15
ἴτιλλω 159.5
ἰτητέον A. ἰτέον d. 201.15
ἴῶι 159.3.5.17
ἴπίω A. ἴστω ἢ ἱστάτω, ἴστιμι 343.54
ἴπω, ἔμμι ἀ. 159.17
ἴπτων ibidem
ἴπτωζαν ibid.
ἴφα, ἴπίω & ἰάπίω 135. 15
ἴφθιμος c. ἴφι θυμός 251. 46
ἰχθυάα p. ἰχθυᾶ, ἰχθυάω ῶ 337.14
ἰχθυοπώλαινα d. ἰχθυοπώλης 119.35
ἰχωρῶντες, ἰχωρέω 333. 17
Ἴψα, ἴπίω & ἰπίάω 345. 46
* ἴψομο I. ἴψω 371.51
Ἴω ἴης ἴη, ἔμμι ἀ. 160.2
ἰῶ, ἴμι 160.28
ἰώγα B. ἐγὼ 113.23
ἰὼν ἰόντος, ἔμμι ἀ. & 342.11 159.14
ἰώνγα B. ἐγὼ 113.23
ἴωσι, ἔμμι ἀ. 342.29

K

Κάββαλε p. κατέβαλε, καταβάλλω 213.22
καββαλεῖν p. καταβαλεῖν 213.24
καββαλικὸς f. καταβαλικὸς ibidem
καββαλικώτερος d. καββαλικὸς 213.25
κάββαλον p. κατέβαλον, καταβάλλω 50.34
καγχαλόωσι p. καγχαλόωσι, καγχαλάω ῶ 337.25
κἀγὼ f. καὶ ἐγὼ 155.30
καδδὲ p. κατὰ δὲ 213.32
καδδ' ἔβαλε p. κατέβαλε δὲ, καταβάλλω 213. 35

κατδ' ἕδορε p. κατέδορε δέ, κατεδορέω 213.37
κατδ' ἅσε p. καθεῖσε δέ, καθενύω ἀ. 213.36
κατδ' ἕλοι p. καθεῖλοι δέ, καθαιρέω ἀ. 213.38
κατδ' ἵπτασε p. κατέπτασε δέ, κατεπικίπτω ἀ. 213.40
κατδύναμιν p. κατὰ δύναμιν, δύναμις εως 213. 31
κατδ' εκαθέθλιψε p. κατεδ' εκατέθλιψε, κατεδαρθάνω ἀ. 213.26
κατδῦσαι p. κατεδῦσαι, κατεδύω 213.30
Καδμίδης d. Κάδμος 128.8
Καδμὶς d. ibidem
Καδμὶς p. Καδμὶς 128.9
καδέεσθαι, καδεΐζω 374.16
κακὲς ἢ κακῆσαι, κάμνω 351.50
κακὴ 351.47
κακήσομαι 351.54
καθαμαίζας, καθαμαίζω 373.1
καθαιρεθὲς, καθαιρέομαι ἀ. 400.40
καθαιρεθῆναι 400.30
καθαιρέω c. κατὰ αἱρέω 153. 22.
καθαλλόμενοι, καθάλλομαι 329.48
καθάπαξ f. καθ' ἅπαξ ἢ κατὰ ἅπαξ 6.39
καθάπαξ f. καθ' ἅπαξ 6. 40.
καθάπαξ f. καθ' ἅπαξ ibidem
καθαπόμαι c. κατὰ ἁπτόμαι 49.18
καθάρθαι I. κεκαθάρθαι, καθαίρομαι 393.8
καθαεϊδωτί, -ΐζω 390.13
καθαρμόσας, -όζω 374.36
κάθαρσις d. καθαίρω 300. 33
καθ' ἑαυτῆ f. κατὰ ἑαυτοῦ 307.17
καθεδεῖσθαι, καθέζομαι 202. 43
καθεδοῦμαι 202.32
καθεδούμενος 202.43
καθεῖλε, καθαιρέω ἀ. 361. 42
καθάλλοζαν B. καθάλλοντ 361. 44
καθεῖλκον, καθέλκω ἀ. 355. 55
καθεῖλον, καθαιρέω ἀ. 255. 43
καθεῖμαι, καθίημι ἀ. 162. 34
καθεμὸς ibidem
καθεῖναι 160.25
καθαίρξαμι, καθαίργω 372.9
καθεὶς καθίημι 161.1
καθεῖσθαι 405.5
καθεόσομαι, καθεῖω 159. 30
καθεστήκειν, καθεστήκω ἢ καθίστημι 141.16
καθεστύκεζαν A. καθεστήκεζαν 406.35.38
καθεῦτο, καθίημι ἀ. 405. 11
κάθεκτος d. κατέχω ἀ. 292. 50
καθελᾶϊ, καθαιρέω ἀ. 255. 43
καθελκόμενος, καθέλκομαι 302.2
καθελκυσθεὶς, -ύζω 390.22
καθέλοι, καθαιρέω ἀ. 361. 45
καθέλιμι ibidem
καθελόμενος 362.6
καθελῶ ἢ καθέλω 361.46
καθελὼν καθελόντος 361. 51
καθέξῃ, κατέχω ἀ. 150. 15
καθέζω ibidem
κάθες, καθίημι ἀ. 160.28
καθεδήσομαι, καθέζομαι 390.35
καθεστὼς p. καθεστηκὼς καθίστημι 406.29
καθέστηκα 141.17
καθέστηκε 405.55
καθεστηκὸς 406.14
καθεστηκότα ibidem
καθεστηκυῖα 406.12
καθεστηκὼς 141.13. & 406.6
καθεστὼς ὦτος A. ὁ καθεστηκὼς ὁτος καὶ ὁ καθεστηκὸς 108.10. & 406.19
καθεστῶσι, -ώσης A. καθεστηκυίας 406.24
καθεστῶτα A. καθεστηκότα 171.18
καθεστῶτες A. καθεστηκότες 406.21
καθεῦδον καθεύδω 202. 38
καθέψει, καθέψω A. 330. 8
καθέψεται 330.9
καθεώρακα A. καθώρακα, καθεράω ῶ 348.51
κάθῃ A. κάθησαι, κάθημαι 151.27. & 163.14
καθῆκαν p. ἐκάθιον 163. 13
καθηγεμῶν d. καθηγέομαι ῶμαι 289.43
καθηγησίμολος 289.22
καθήγιται, * καθαγιζω 243.96
καθῆκαν, καθίημι ἀ. 404. 49
καθῆκε 404.48
καθήκῃ, καθήκω 304.9
καθῆκον 303.6.17
καθηκόντασ d. καθῆκον 303.7
καθήλατο, καθάλλομαι 380. 34
κάθημαι c. κατὰ ἧμαι 163. 13
καθημαξευμένος, καταμαξεύομαι 399.27
καθήμενος, κάθημαι ἀ. 163. 19
καθημέραι f. καθ' ἡμέραι ἢ κατὰ ἡμέραι 318.49
καθημεριὸς d. καθημέραι 319.2
καθῆντο I. ἐκάθιντο, κάθημαι 143.35
καθήπτετο, καθάπτομαι 345.1
καθῆραι ἢ καθῆραι, καθαίρω 383.23.32
καθηρεμένος ἢ καθηρεμένος 382.31.32
καθηρέθη, καθαιρέομαι ἀ. 153.5. & 181.52
καθήρημαι 153.7
καθῆσθαι, κάθημαι 163. 19
κάθησο καθήσθω 163.5
καθήσομαι 163.20. & 202.35
καθῆστο 163.16.18
καθῆτο 163.15
καθῆψε, καθάπτω 371.45
καθιᾶσι, καθίημι ἀ. 161.21
καθιγμὸς, καθικνοῦμαι ἀ. 405.16
καθιησίαι, -ΐζω 374.26
καθιδρυμὸς, καθιδρύω 398.53
καθίδρυσε 379.29
καθιεὶς, καθίημι 342.56
καθιέμενος 343.13
καθιέραι 342.53
καθιζήσω, καθιζέω ἢ καθίζω ἀ. 142.4
καθίζω c. κατὰ ἵζω d. ἕω 313.1
καθίκατο, καθικνοῦμαι ἀ. 364.37
καθικόμενος 364.35
καθίκετο 364.35
καθιζῶ D. καθίσω, καθίζω 207.28
καθιοῦμαι A. καθίσομαι 150.22
καθίπταμαι c. κατὰ ἵπταμαι 201.6
καθίσας, καθίζω 142.6
κάθισον ibidem
καθίσα f. καθίσαθι, καθίστημι 183.8
καθίστᾶν f. καθιστάναι 339. 20
καθιστάναι 339.15
καθίσταντο 346.31
καθίστᾶσι 339.9
καθίστη 346.25
καθίστησι 339.6
καθιστώμεθα 339.56
καθιστῶντες A. καθιστάντες 339.36
καθιστῶσα A. καθιστᾶσα 339.35
καθιῶ A. καθίσω, καθίζω 150.21
κάθοδος c. κατὰ ὁδὸς 318. 13
καθολικὸς c. κατὰ ὅλος 238.82
καθομολογίζαντι, καθομολογέομαι 378.15
κάθου A. κάθεσο ἢ κάθησο, καθίημι ἢ κάθημαι 161.15. & 163.5
καθυπέχεν, καθυπισχνοῦμαι 367.30.
καθυπόχῃ 367.30
καθυφέμενος, καθυφίημι 358.40

καθυφήκαμεν 404.52
καθώμεθα, κάθημαι 343. 23
καθωμίλκται, καθωμιλέομαι 395.22
* καθωμολογημένη, καθομολογέομαι 396.4
καθωσιωμένος, καθοσιόομαι 397.48
καίετο, καίομαι 344.46
καικάσας, -άζω 374.26
καινοδοξία, -ξέω ῶ 334.47
καινουργέω d. καινουργὸν 142.42
καὶ πυτὶ καὶ quid 262.46
καὶ f. καὶ ὃκ 156.54
καὶνεῖ f. καὶ ὀκεῖ 157.1
κἀκεῖδεν f. καὶ ὀκεῖδεν ibid. & 286.38
καὶκεῖνος f. καὶ ὀκεῖνος 157.2
κἀκείνω f. καὶ ὀκείνῳ 301. 37
κακία d. κακὸς 282.25. & 285.30
κάκιστος d. κακὸς ἀ. 122.22
κακίων d. 122.21
κακκείοντες p. κατακείοντες 50.24. & 184.4
κακκήσαι p. κατακῆσαι, κατακαίω ἀ. 213.41
κακκορυφῶ p. κατὰ κορυφῶ 213.46
κακκρύπτων p. κατακρύπτων 213.45
κακοξενώτερος d. κακόξενος ἢ κακόξενος 124.1
κακότης d. κακὸς 28.3
κακοτροφηθείς, κακοτροφέομαι 396.36
κακόχαρτος c. κακὸς χαίρω 249.65
κακῶδα d. κακὸς 302.34
κἀκλαγε p. κατέκλαγε, κλάω 352.39
κἀκχαρτος p. κατάχαρτος d. κτχαίρω 213.47
κακχεῦσαι p. κτχεῦσαι, καταχέω ἀ. 148.9
κακχεύω p. κτχεύω 213. 47
κακωθείς, κακόομαι 398. 18
κακῶς d. κακὸς 116.10.13
κακῶς ἔχω quid 304.39
κακώτερος d. κακὸς 124.6
καλὰ D. καλὴ, καλὸς καλὴ καλὸν 119.19
καλαὶ Æ. καλὴ 13.16
καλαῖς Æ. καλὰς 13.31
καλαμπάσαι, καλαμπάζω 374.27
καλέεσκε I. ἐκάλει, καλέω 202.47
* καλεῦντο p. ἐκαλοῦντο 203.1
καλὴ d. καλὸς 118.11
κάλημαι p. κάλεμαι, κάλημι τὸ καλέω 104.13
καλήμεθαι p. καλέεται ἢ καλῆται τὸ καλεῖν, κάλημι τὸ καλέω 103.16
καλιανδηθείς, καλιάδομαι 396.36
καλλαπάρῳ p. κατὰ λαπάρῳ ἢ λαπάσσω, λαπάσσω 213.51
καλλείπῃ p. κτλείπῃ, καταλείπω 213.48
καλλείπεται p. κτλείπεται 213.49
καλλείψῃ p. κτλείψαν ibidem
καλλείψω p. κτλείψω ibidem
καλλιχαφέω d. καλλιχάφης 142.43
καλλιεπέω d. καλλιπὴς 142. 45
καλλίνικος c. κάλλος νίκη 306.9
καλλίπαις αιδος c. κάλλος παῖς 306.6.8
κάλλιπε p. κατέλιπε, καταλείπω 213.50
καλλιπέτη ἀ.-του 130.34
κάλλιπον p. κατέλιπον, καταλείπω 55.20
καλλίπυργος c. κάλλος πύργος 306.9
κάλλιστος d. ὁ καλὸς ἀ. ἢ τὸ κάλλος 122.23. & 124.8
καλλιτεχνήσας, καλλιτεχνέω 377.49
καλλίων d. ὁ καλὸς ἀ. ἢ τὸ κάλλος 122. 23. & 124.8
καλωσπίζω c. κάλλος ὤψ-πὸς 315.22
καλωσπισμὸς d. καλωσπίζω 315.24
καλοκοπῆσαι, καλοκοπέω 377.39
καλὰν τὸ καλῶς 255.28
κάλος Æ. καλὸς 13.29
κάλουν I. ἐκάλουν, καλέω 262.49
καλύκεσσι p. τοῖς κάλυξι, ὁ κάλυξ κος 256.71
καλύκη d. κάλυξ κος 136. 39
κάλυμμα d. καλύπτω 314. 31
καλύπτω d. καλύβω 154. 27
καλῶ A. καλέσω, καλέω 203.13
τοῦ κάλω καὶ κάλωος, κάλως ἀ. 136.35
κάλως A. κάλος 130 39
κᾶλῶς d. κᾶλὸς 116.15
καλῶς ἔχω quid 304.38
κάμε I. ἔκαμε, κάμνω 190. 18
κἀμὲ f. καὶ ἐμὲ 157.2
καμεῖν, κάμνω 190.20
καμεῖται 190.11
κάμῃσι I. κάμῃ 190.19
καμπευθεὺς, καμπεύω 399. 31
κάμπε p. ἔκαμε, κάμνω 190. 18
καμβὴ, κατὰ μβὴ 214.5
καμμέσον p. κατὰ μέσον ibidem
καμμίξας p. κατεμίξας, καταμίγνυμι ἀ. 213.53
καμμονία ἢ καμμονὶη p. καταμονία 214.3
κάμμορος p. κακόμμορος 214.4
καμμύσῃ f. κατεμύσῃ 214.1
καμμύω f. κατεμύω 213. 54
κἀμοὶ f. καὶ ἐμοὶ 157.2
κάμοι κάμες κάμε I. ἔκαμον es e, κάμνω 190.18
καμοῦντες 190.21
καμοῦμαι καμῇ καμεῖται 190.11
Καμῦ καὶ Καμῦν, Καμῦς 130.16
κάμω ης η, κάμνω 190.19
κάμῶ 190.11
καμὼν καμόντος 190.20
κἂν f. καὶ ἂν 156.54. & 313.22
κανάζας, κανάσσω 373.1
κἀνθεν f. καὶ ἔνθεν 157.3
καπνεύσαρ p. καπνεύσας, καπνεύω 214.8
κἀξολεῖν f. καὶ ἐξολεῖν, ἐξολλύω 408.54
κἀπ̓πα f. καὶ ἔπεται 157.3
καππεδίον p. κατὰ πεδίον 214. 11
κάππεσε p. κατέπεσε, καταπίπτω ἀ. 207.44
κάππεσον p. κατέπεσον ibid. & 50.35
καππειστεύσαμεν p. καταπειστεύσασα, καταπειθῶ 214.9
κἀπφαγε p. κατέφαγε, καταγώγω ἀ. 214.11
καπφάλαξα p. κατὰ φάλαξα 214.14
καπφωθεὶς p. καταφωθεὶς, καταφόω 214.13
κάρξα f. * κάρξιον ἢ κάρκιον 15.8
Κάρξα d. Κὰρ 120.6
κάρη I. κάρα τὸ * κάρδιον 15. 8
καρήατος, κάρηαρ ἀ. 138.8
καρῶσαι, κείρομαι 352.47
Καρίνη d. Κὰρ 120.6
κάρκαρε I. ἐκάρκαρε, καρκαίρω 344.36
καρπαδῶσαι, καρπάζομαι 390.17
καρπῶσαι, καρπόω 378. 48
καρὰ p. κατὰ ρὰ 214. 17
καρρέζῃ p. καταρρέζῃ καταρρέζω 214.15
καρρέζουσαρ. καταρρέζουσα 214.17
καρρόον p. κατὰ ρόον ibidem
καρρῶν p. κατὰ ρῶν ibidem
καρρυεὶς p. καταρρυεὶς, καταρρέω ἀ. 366.29
κάρρων D. κρείσσων ἢ κρείττων d. ἀγαθὸς ἀ. 122.18. & 124.6
καρυβαρῶντες, καρυβαρέω ῶ 333.4
καρυβαρῶν 333.3
καταλβάσω, καταλβάζω 373.41
καταορυῦσα p. καταορυῦσα, καταόρυμι 214.22
κἀχεσθε p. κατὰ χεσθε, κατέχω ἀ. 214.19
κάχε-

κέχεθε p. κατέχεθε τὸ κατεῖχ, κατακέχεθα τὸ κατέχω 50.20
κέχεθον p. κατέχ. ibidem
κετὰ Æ. μετὰ 13.34
κἤπω f. κῆπω 157.3
καπάβα f. καπάβηθι ἢ καπάβαθι, καταβαίνω ἀ. 182. 29
καπάβηθι A. καπάβηθι 182. 27
καπαβαλεῖν, καταβάλλω 353.46
καπαβαλεὶς 353.56
καπάβαλον p. κατέβαλον 50.33
καπαβαλῶ 401.49
καπαβᾶς, καταβαίνω ἀ. 362.39
καπαβάτω A. -ήτω 362.30
καταβεβλημένος, καταβάλλω ἀ. 313.25
καταβέβληται 401.33
καταβέβεμα, καταβείθω 368.47
καταβεβείδαι ibidem
καταβεβρωμένος, καταβρώσκομαι ἀ. 401.51
καπάβηθι, -βαίνω ἀ. 182.28
καβαβῆναι 362.35
καβαβήσεσθαι 401.9
καπαβάσεο p. καταβήσου τὸ καπάβηθι, καταβήσομαι τὸ καταβαίνομαι 168.8. & 345.9. & 353.1
καταβιῦ f. καταβιόου, καταβιόω 333.44
καταβιῶναι, καταβιόω ἀ. 362.46
καταβιώσας 379.5
καταβληθὲς, καταβάλλομαι ἀ. 401.47
καταβολὴ d. 294.15
καταβοσκῆσαι, καταβοσκέω 377.40
καπαβραχεὶς, καταβρέχω 352.15
καταβρωθὲς, καταβρώσκω ἀ. 401.54
καταβραθῆ 401.52
καταβρώξας D. καταβρώσας 401.54
καταγαγεῖν, καπάγω ἀ. 361. 33
καταγαγὼν 361.34
καταγωσθὲς, καταγέω 399.33
καταγῆναι, καπάγνυμι ἀ. 361-8
καταγλῶχα, καπάγω ἀ. 400.31
καταγγαρίσαι, καταγγαθίζω 374.29
καταγνοίη, καταγνώσχω ἀ. 185.49
καταγνοὺς έντος 285.50
καταγνωθι ώτω 185.49
καταγνῶναι 185.50
καταγνωσθῶμεν 185.48
καταγνωσόμεθα 185.45
καταγνώτω 185.49
καταγοίατο I. καπάγοντο. καπάγεμαι 331.38
καταγρῆ, καταγρέω ῶ 334.47
καταγώνιος d. καταγωνίζομαι 298.13
καταδάρθη A. καταδαρθεῖν, καταδαρθάνω ἀ. 171.7
καταδαρθεὶς έντος 171.8
καταδεδεμένος, καταδέομαι ἀ. 402.33
καταδεδεσμήκεζαν A. κλαδεδεσμήκεζαν, καταπρέχω ἀ. 412.22
καταδηθεῖν, καταδέομαι ἀ. 402.29
καταδημοσιεῖσαι, καταδημοσιεύω 374.28
καταδήσωσι, καταδέω ἀ. 402.31
καταδιδοῖ p. κλαδίδωσι, καταδίδωμι 340.26
καταδιείλοντο, καταδιαρέομαι ἀ. 362.1
καταδιολέσθαι 362.4
καταδίκη c. καπὶ δίκη 312. 48
καταδόξας, καταδοκέω ἀ. 402.56
καταδεσμεῖν, καταπρέχω ἀ. 367.1
καταδεσμήντες 367.7
καταδεσμηρίοις 367.54
καταδέσμησι 367.55
καταδύθναι A. & D. καταδῦναι, καπάδυμι 360.28
καταδῦναι ibidem
καταδὺς 360.31
καταδωρηχύμθοι, καταδωρηκέομαι ῦμαι 334.8
καταθμὸς p. καθθμὸς, καθεννύω ἀ. 403.52
καταθύνυσι p. καθεύνυσι, καταθύνω τὸ καθεννύω ἢ καθεννύω 344.30
καταζῶ A. καταζᾶι, καταζάω ῶ 336.56
καταζεύξας, καταζεύγνυμι ἀ. 404.24
καταθεῖναι, καπαλίθημι 357. 38
καταθεὶς 357.44
καπάθεο I. καπάθευ 110.4
καπάθες 357 27
καταθέσθαι 358.29
καταθήσῃ 411.28
καταθήσεσθαι 411.31
καταθέσθαι ἢ καπάθωδε 358.24.26
καταθλῆσαι, -θλέω 377.44
καταθολῶσαι, καταθολόω 378.48
καταθορόντες, καταθορέω 356.44
καπάθυ A. καπάθεσο, καταπίθημι 358.17
καταθρέξαι, καταθρέχω ἀ. 412.20
καταθώμεθα, καπαπίθημι 358.23
καταιδέπτη, καταιδέομαι 394.49
καπακάθθω I. καπακάῆναι, καπακάω ἀ. 351.49
καπακήσομαι 407.11
καπακαυθὲς 407.8
καπακαυθήσομαι 407.10
καπακαῦσαι 406.53
καπακαύσας ibidem
καπέκαισον 406.52
καπακείετε p. καπακέσετε, καπακέω τὸ καπέκμαι 184.3
καπακεκαυμθος, καπακάομαι ἀ. 407.5
καπακέκλιπαι, καπακλίνομαι 391.8
καπακέκτησμαι, καπακτίζομαι 388.36
καπακέλευσον, καπακελεύω 379.55
καπακερύσαι, καπακεράννυμι ἀ. 407.20
καπακέχρηται, καπαχρέομαι 394.2
καπακεχρωσμθως, καπαχρώννυμι ἀ. 414.16
καπακέσθω, ἢ καπακήσεται καπακαίομαι ἀ. 213.42. & 407.2
καπακήσθω, ἢ καπακήσεται p. -ωσθω 213.45. & 407.1
καπακληθεὶς, καπακαλέομαι ἀ. 407.16
καπακλιθεὶς, καπακλίνομαι 391.21
καπακλιθῶμθω 345.10
καπακλινεὶς 354.34
καπακλινέντες ibidem
καπακλινήσομαι 354.36
καπακλυθεὶς, καπακλύζω 390.22
καπακῆσαι, -κεῖν 376.36
καπακηθεῖναι, καπακήθομαι 388.21
καπακηθεὶς 388.22
καπακοπὶς, καπακόπτομαι 354.48
καπακορέσαι, καπακορέννυμι ἀ 407.29
καπακορμίσαι, καπακορμίζω 374.28
καπακρεπεῖσθαι f. καπακρεπέσθαι, καπακρεπέσθαι ῦμαι 318.47
καπακρημνόμθρα, καπακρήμνυμαι 340.18
κάλακπάμθω I. καπάκλαται, καπάκτημι τὸ καπακλέπω 103.26
καπακλάμθμαι D. κάλακπάται ibidem
καπάκλανε, καπακτείνω 352. 40
καπακλανέσι I. κάλακταγῆσι 352.42
κάλακτας, καπάκτημι τὸ καπακτείνω 103.27
καπακτήσαπο, καπακτάομαι 376.52
καπακτήσι ibidem
καπακυροθὲς, καπακυρόω 398.19
καπαχθμᾶ, καπαχθμάω ῶ 335.7
καπαλαβεῖν, καπαλαμβάνω ἀ. 365.6
καπαλαβόπα 365.11
καπαλαβόντες 365.10
καπαλαβὼν 312.7
καπαλαλούμθος, -λέομαι ῦμαι 333.52

κατελεάναντι, κατελεαίνω 297.15
κατελαμφθεὶς, κατελαμβάνω ἀ. 403.52
κατελαμψόμενος 407.53
κατέλασθαι I. καθήλασθαι, καθάλλομαι 380.35
κατελελάβηκε, καλαμβάνω ἀ. 407.36
κλελελείψεται, καταλείπομαι 385.8
κατέλεξον, -λέγω 372.8
κατελημφθεὶς, κατελαμβάνομαι ἀ. 407.51
κατελημψόμενος 407.53
κατελίπεσκε I. κατέλιπε, καταλείπω 354.44
καταλλαγείς, κατελλάττομαι 353.4
κατελλάγηθι 353.1
κατελλαγῆναι 353.3
κατελλάγητε 353.2
κατελλαγήτω 353.1
καταλαχεῖσι 387.13
καταλαχῇ 387.7
καταλοχῆσαι, λάω 377.41
καταλοχίσαι, -ίζω 374.29
κατέμευδε, κατακαθεύδω ἀ. 365.23
καταμενῶν 365.25
καταμελθακιδεὶς, καταμαλθακίζομαι 390.23
καταμηείσαι, καταμηΐζω 374.29
καταμίξας, καταμίγνυμι ἀ. 408.18
καταμυσωθῶσαι, καταμυσόω 378.49
καταμωκήσεται, καταμωκάομαι 376.19
καταμωκησόμενος 376.22
καταμωχόμενοι 335.47
καταμώσας, μόω 379.5
καταναλώσαντες, καταναλίσκομαι ἀ. 400.44
κατανεῖμασθαι, κατανέμομαι 381.14
κατανεύσομαι, κατανέω ἀ. 408.45
καταντύμενος, κατανύομαι ῦμαι 333.52
κατανυγήσομαι, κατανυγήσῃ, κατανύσομαι 355.11
κατανύγητε 354.56
κατανύξαι, ύσσω 372.50
κατέξαι, κατάγνυμι ἀ. 169.19
κατέξαις 169.17
καταξάνας, -ξαίνω 381.54
καταξανθεὶς 392.36
κατεξάνθη, κατάγνυμι ἀ. 214.17
κατέξδε 399.52
κατέξη ibidem
καταξιωθεὶς, -ξιόω 398.19
καταξιωθῆτε 398.11
κάταξον, κατάγνυμι ἀ. 399.52
καταπάλμυος I. καταφαλλόμενος, καταφάλλομαι 331.48
καταπαρδεῖν, καταπέρδω 352.3
καταπελμωτομένα, καταπελμαίνομαι 397.30
καταπεπιγέναι, καλαπηγνύω ἀ. 370.5
καταπεπεσμένος, καταπέζομαι 389.28
καταπεπλασμένον, καταπλάττομαι 388.28
καταπεπληγμένος, καταπλήττομαι 386.46
καταπεπλωὼς 368.53
καταπέπλυται, καταπλύνομαι 391.9
καταπεπόσθαι, καταπίνομαι ἀ. 410.1
καταπεπτηὼς, καταπεπτηῶτα I. καταπεπτηκὼς καταπεπτηκυῖα καταπτάω τὸ καταπήσω 393.49
καταπεπτωκὼς, καταπίπτω ἀ. 410.9
καταπεροῶντες, καταπεράω ῶ 335.17
καταπεσὼν p. καταπέσοι, καταπίπτω ἀ. 50.35
καταπεσὼν 345.10
καταπεταωθὲν, καταπετανύω ἀ. 409.46
καταπεταθεὶς 409.45
καταπέψαι, καταπέπω ἀ. 409.47
καταπῖξαι 409.52
καταπιξάντες, καταπιγνυμι ἀ. 409.54
καταπιεῖν, καταπίνω ἀ. 366.3
καταπίμπρασθαι, καλαπίμπρημαι 340.7
καταπιοῦσα p. καταπίνσα, καταπίνω ἀ. 366.5
καταπὼν 366.4
καταπλαγείς, καταπλήττω 353.14
καταπλαγῆναι 353.13
καταπλαγέντες 353.14
καταπλυθεὶς, -ύνω 391.25
καταπλώσας, καταπλέω ἢ καταπλωμι 379.21
καταποθεὶς, καταπίνω ἀ. 410.4
καταποῆ 410.3
καταποθῆναι ibidem
καταποκήσεται 410.7
καταπονούμενος, καταπονέομαι ῶμαι 333.53
καταπονῶσι, καταπονέω 378.50
καταπρεχῦθήσομαι, καταπρεαύομαι 392.4
καταπρηώσας I. καταπρηνώσω, καταπρηόω 379.10
καταπρήθαι, καταπρήθω 358.32
καταπρηίεσθαι 343.10
καταπτάμενος, καθίπταμαι ἀ. 364.42
καταπτὰς ἄντος 202.29
καταπτῆ 202.28
καταπτήσεται 202-27
καταπτήσομαι ibidem
καταπτόμαι I. καθάπτομαι 330.43
καταπτῶ ης ῃ 202.28
καταρχίκτης d. καταρχάω 208.39
καταρχῆαι 372.50
καταρχόω c. καταρχάω 208.40
καταργήθητε, καταργέομαι 396.28
καταρκεῖ, κέω ῶ 334.49
καταρκέσῃ 375.51
καταρμόσας I. καθαρμόσας καθαρμύζω 374.36
καταρῶσ. ρῶ ῶ 332.56
καταρραγείς, καταρράγνυμι ἀ. 366.38
καταρραγεῖσα εἰσης 366.39
καταρράκτης d. καταράσσω 208.38
καταράσσω c. καταράσσω ibidem
καταρραχθεὶς, καταράσσω 387.9
καταρραχθεῖσα 387.10
τὸ καταρρεῦσαι, καταρρέω ἀ. 410.33
καταρρήγνυμι c. καταράγνυμι 208.36
καταρρυείς, -καταρρέω ἀ. 366.28
καταρρυῇ 366.25
καταρρυῆναι 366.26
καταρρυήσεται 366.32
καταρρωδήκει I. κατερρωδήκῃ, καταρρωδέω 395.14
καταρρωδηχὼς I. κατερρ. 395.2
καταρρωδήσεις 377.49
καταρυῆναι, καταρύω c. κατὰ ἀρύω 366.26
καταρτήσω, -τέω 376.33
κατασβέσας, κατασβέννυμι ἀ. 410.50
κατασεσημεισμένος, καλασημαίνομαι 392.16
κατασεσηπε, κατασήπω 368.27
κατασημήσασθαι, κατασημόομαι 379.14
κατασημήνασθαι ἢ κατασημήνασθαι, κατασημαίνομαι 382.30.32
κατασκαφῆναι, κατασκάπτομαι ἀ. 366.45
κατασεσείσθ', κατασείω ἀ. 411.8
κατασθεὶς, καθίστημι ἢ καθίσαμαι 406.46
κατασθῆναι 406.44
κατασθήσομαι 406.49
κατασθῶσι 406.43
τὰ κατασταντα 359.46
κατασάξιν, κατασάζω 373.11
κατασὰς κατασάντος, καθίστημι 359.32
καπάσθητι 359.8
κατάστημι d. 300.3.9
κατασῆναι 359.22
κατασῆσαι 305.35
καπίστησαι 405.48
κατασήσαιμι 405.31
κατασησόμενος 405.51
καλασῆσας 405.41
κατασῆσασθαι 405.50

κατα-

καπῃσήσ 405.21
καπῃσήσει 405.23
καπῃσήσομεθα 405.24
καπῃσήσομθ. 405.21
καπῃρεθλίμμος, καπῃρεθλίομαι ῶμαι 334.20
καπῃρεθλωθεὶς 398.19
καπῃτύξαι, καπῃτύχω 372.10
καπῃσυείξας, -ίσω 373. 1.
καπῃσφάξατε, καπῃσφάσσω 372.45
καπῃχεθεὶς, καπέχω ἀ. 404.19
καπαχήσῃ 404.12
καπαχήσῃ 404.13
καπαχήσουσι 404.12
καπαχόμμος 364.18
καπαχόντες 364.12
καπάχαμδρ 197.9
καπαχὼν 297 54
καλαλαμόντας, καπατέμνω 354.20
καπαλαμὼν ibidem
καλατεταμεμμένος καπατεταμεμμένη, καπαταμεύομαι. 395.48
καπατιθραίη, καπαθνήσκω ἀ. 200.29
καπατεμεῖν, καπαίέμνω ἀ. 354.23
καταλίτηκε, καπατήκω 368.35
καπατιμηχὼς 368.39
καπατιμημμένος, καπατέμνω ἀ. 411.19
καπαλέτηπαι 411.18
καπαμεθεὶς 411.26
καπατριβίφθαι, καπατρίβομαι 384.5
καπατριβήσεσθαι 354.37
καπατρύφησον, καλατρυφάω 376.32
καπαβαφήσω 376.34
καλατρώσατε, καλατιρώσκω ἀ. 412. 4
καπατρώσω 412.3
καπατυχεῖν, καπατυγχάνω ἀ. 367.22
καπατυχὼν 367.26
καπάφαγε, καπατρώγω ἀ. 367.13
καπαφαγεῖν 367.15
καπαφάγομαι 367.16
καπαφαγωσι 367.14
καλαφάναι, καπαφήμι 217. 10. & 345.1
καπαφήσαι 413.39
καλαφήσω 345.8
καπαφθαρήσομαι. καλαφθείρομαι 352. 52 & * 453.2
καλαφθίσῃ, καλαφθίνω ἀ. 218.35
καλαφιλήσας, -λέω 60.38
καλαφλεχθεὶς, καπαφλέγω 386.1
καλαφυγάνω d. καλαφεύγω 170.35
καλαφυγὼν 355.20
καλαφύει, -ύσομαι 355.8
καλαχασμόμθα, καλαχασμώσομαι ῶμαι 335.52
καλαχεῷ, καλαχεόω ῶ 335.7
καλαχρήσῃ, καλάχρη 376 14
καλαχρᾶσται, καλαχρώννυμι ἀ. 414.15
καλαχωθεὶς, καλαχώννυμι ἀ. 414.22
καλαψευδομαρτυρησίμμος, καλαψεύδομαρτυρίεμαι 378.19
καλαψήσας, καλαψάω 376.41
καλαψηχθέντα, καλαψήχω 298.18
τὶὺ καλαψῶσαν, καλαψάω ῶ 335.21
καπέαγα, καλάγνυμι ἀ. 168.29
καπεάγην 168.30
καπαγὼς 168.38
καπαγῶσι 169.22
καπέαξα 168.30
καπεάξῃ 169.23
καπέαται I. κάθιται, κάθημαι 343.21
καπάχθη, καπάγνυμι ἀ. 169.25
καπέβαλεν, καλαβάλλω, καπέβημς ν, καλαβαίνω ἀ. 182.26
καπεβήσαῖς 401.17
καπεβλακευμμός ἀ καλαβεβλακευμμός, καλαβλακεύομαι 399.27
καπεβόαν f. καπεβόασαν, καλαβοάω ῶ 349.52
καπεγήεχα f. -ήεχε, καλαγεάω ὃ καλαγεήσχω 349.51
καπεγήεχαν 401.56
καπεγήεχσε ibidem
καπεγλωπτισμμός ἀ. καλαγεγλωπτισμμός, καλαγλωπτίζω 143.39
* καπεγυπῶδς, καπιγυπόω 397.6
καπεγωσμμός, καλαγιώσκομαι ἀ. 402.15
καπέγνακα καπέγνωκας 185.46
καπεγνωκὸς ότες ibid.
καπέγνων 185.49
καπεγνώσαι 185.46
καπεγνώσθαι 185.47
καπέγνωσμαι ibid.
καπέγνωσται ibidem
καπεδαρθοτες ε, καλαδαρθάνω ἀ. 171.7
καπεδύασε, καλαδύω 378.33
καπεδέδυτο, καλαδύομαι 399.12
καπεδέδοσι, καλαδείδω 373. 24
καπεδηδοκὼς A. *καληκὼς, καπέδω 387.50
καπιδηδοσμμός 387.51
καπεδήσαν, καλαδέω 402. 31
καπεδυπε, καλαδυπέω 356. 20.
καπεδεσμε, καλατρέχω ἀ. 366. 51
καπεδεσμὸν 366.50
καπεύδ, καπαύδμι 360.23
καπιζευχθε, καλαζεύγνυμι ἀ. 404.28
καπιγὼς, καπάγνυμι ἀ. 369.27
καπιθῇ, καλαθέω 349.49
καπέθετο, καλατίθημι 358. 10
καπέθηκα 411.32
καπέθηκαν 411.35
καπέθηκε 411.34
καπᾶδον, καθορόω ἀ. 365. 31
καλῇδὼς 409.24
καλᾶτε, κάτθμι ἀ. 403. 23
καπεῖδίσαν, καπιδείζω ἀ. 374.14
καλεῖλε I. καθεῖλε, καθαιρέω ἀ. 361.42
καλλελεγμένος A. καταλελεγμένος, καταλέγομαι 385.35
καλῇλιθὲς, καλῇλέομαι 396.36
καλῇλημμένος A. καταλελυμμ. καλαλαμβάνω ἀ. 293.39 & 407. 46
καλείλῃφε 407.36
καλῇλῖφθαι 407.43
καλῇλιφὼς 403.39
καλῇλίχατο I. καπῇλιγμένοι ἦσαν, καλῇλίσομαι 388. 54
καλείλοχε A. καλαλέλεχε, καλαλέγω 385,24
καλῇλωπισμμένος, καλῇλωπίζομαι 389.2
καλεῖναι, κείλμι ἀ. 341. 55
καλεῖπαι, καλαγορεύω ἀ. 400.13
κατεῖπε 361.16
κάλῇπε 361.21
κάλῇπᾶτ 361.26
κατειργασμμένος κατεργάζομαι ἀ. 389.37
κατείργαστο 389.50
κατῇρηχὼς, καταγορεύω ἀ. 400.21
κατῇρησεται 400.26
καλείρυσε, κατερύω ἀ. 370.30
κατῇρυδς 398.51
κατέρυδς, κατέρυμαι 398.52
κάλῇσι, κάτθμι 341.46
κατεῖχε, κατέχω ἀ. 139.17 22
κατεκάη, καλαχαίω 351. 43
κατεκέαδ I. κατικίχλη καλάκειμι ἀ. 349.54
κατεκέχριμψε, καταχεόομαι 394.24
κατίκμα ἢ κατίκμα, καταμάω ἀ. 406.56
κατεκήλησα, κατακηλέω 377.8
κατεκίρνα f. κατεκίρνασε, κατακίρνάω κατακιρνῶ 349.50
κατεκλάδης D. κατεκλάδης, καλακλείομαι 399. 19

κατικλείσθησαν 399.20
κατικλίνω, κατακλίνομαι 391.13
κατικλιτικὸς D. κατάκλισις, κατακλίνω ὁ κατακλίτης 103.28
κατικρύβη, κατακρύπτομαι ἀ. 154.30 & 341.1
κατέκλαγεν B. κατεκλάσθησαν, κατακλείω 391.40
κατέκλασε 352.38
κατέλαβε, καταλαμβάνω ἀ. 364.51.
κατέλαβον 365.3
κατελάσαι, καταλαύνω ἀ. 403.38
κατελέγμην, καταλέγομαι 355.26
κατελέγμησαν ibidem
κατελείσατε, κατελεέω 377.27
κατέλεκλο I. κατελέλεκλο ἢ κλελέλαζο, καταλέγομαι 386.19
κατέλεξας, καταλέγω 372.4
κατέλευσαν, καταλεύω 379.55
κατέλης I. καθέλης καθαιρέω ἀ. 361.48
κάτελθε, κατέρχομαι ἀ. 363.33
κατελθεῖν 363.39
κατέλθοιεν 363.35
κατελθὼν ὁντος 237.67
κατελίπεσκε ἢ καταλίπεσκε I. κατέλιπε, καταλείπω 354.44
κατέλιποντες ε 284.3
κατελόμβος I. καθελόμβος καθαιρέω ἀ. 362.6
κατελὼν I. καθ. 361.51
κατέμαγον, κατάμαθάκω ἀ 365.22
κατεναρκήσει, καταναρκάω 377.9
κατέναστα p. κατένασσε, κατανάω 375.42
κατεναστάμεν p. κατενασσάμεν 375.44
κατενάσταζ p. κατενάσσαζ ibidem
κατέναστα p. -ασε 375.43
κατένεγκε p. κατένεγκε, καταφέρω ἀ. 217.38
κατένευσε, -νεύω ἀ. 408.4
κατενεχθεὶς, καταφέρω ἀ. 218.13
κατενεχθεῖσαι 413.37
κατενέχθέντες 218.13
κατενεχθῆναι ibid.
κατενεχθήσεται 345.2
κατενήνοθε p. καπῆνθε, καταθέω 74.18. & 345.2
κατενύγη, κατανύσσομαι 354.55
κατενύγμεν ibidem
κατενύγμεν 354.56
κατιζανθεν, καταξαίνομαι 392.23
κατεξανιστάμβος, κατεξανίσταμαι 340.13
κατιπάλμβος p. κλεφαλλόμβος, κλεφάλλομαι 331.51
κλεταραθῆς, κλεταράσσομαι 354.8
κλεπατήθη, καταπατέομαι 396.27
κλεπέφεχσε, καταπλήσσω ἢ καταπλέκω 374.9
κλεπέπλακλο, καταπλάττομαι 386.52
κατέπεσον, καταπίπτω ἀ. 50.35
κλεπέπασε, καταπετανύω ἀ. 409.43
κατέπεφνον κατέπεφνες f. κλεπέφονον es, καταφονεύω 354.8
κατέπιε, καταπίνω ἀ. 366 1
κλεπίμπραζαν, καταπίμπρημι 349.3
κατεπλάγη, καταπλήττω 353.12
κατεπλάγην ibid.
κατέπληξε 372.39
κλεπόθη, καταπίνομαι ἀ. 410. 2
κλεπόθλω 410.1
κλεπόθησεν 410.2
κλεπόπτωσαν, καταπτόω 378.36
κλεπρήνιξε, καταπρηνίζω 373 15
κατέπρησα, κλαπράθω 373.35
κατεπῖλω, καθίσταμαι ἀ. 202.27
κλεπῖλχέναι, καταπλίσσω 386.27
κλεπύνην f. -ύνησε, καταπυρόω f. 349.52
κλεπώδη, καταπίνω ἀ. 410.2
κλεργάσθη I. κατείργ. κατεργάζομαι ἀ. 389.56
κλεργασμβος I. κατεργασμβος 389.3
κατέργαστο I. κλείρ 389. 50
κατερέῖν I. κλερεῖν, καταγορεύω ἀ. 399.56
κλερεῖζαι, -ίζω 372.21
κατέρεζα as e d. κατέρρεζα as e, καταῤῥέζω 140.14
κλερέω I. κατερῶ, καταγορεύω ἀ. 399.54
κλερριμμβος A. κλιμμβμένος, κλερείπω 144. 7.13 & 345.2
κλερείπῖο A. κατήρφπῖο ibidem
κλερῶσι, καταγορεύω ἀ. 399.54
κλερῶάγη, καταῤῥήγνυμι ἀ. 366.35
κλερῶαθυμμβμαι, καταῤῥαθυμέομαι 395.51
κατέῤῥαξας, καταῤῥάσσω 372. 34
κλέῤῥῆ, καταῤῥέω 349.49
καταῤῥηγμβύη, κλαῤῥήγνυμι ἀ. 410.41
κλέῤῥηξε. 410.40
κλερρινημβμαι, κατερρινέσμαι 395.52
κλερρυηχῶς, κλαῤῥέω ἀ. 410.37
κλεῤῥωγὼς, καταῤῥήγνυμι ἀ. 370.10
κλεῤῥωμβμος, καταῤῥαγνυμι ἀ. 410. 44
κλέρχομαι c. κατὶ ἔρχομαι 237.67
κλεροῖ, κλαγορεύω ἀ. 399.54
κλεσάπτι. κλασάπτομαι 351.21
κλεσκαμμένος, κλασκάπτομαι 384.35
κλεσκελέυμβμος, κλασκλεύομαι 399.26
κλέσκλυκα, κλασκέλλω ἀ. 411.4
κλέσκλύκ] 411.7
κλεσκεύθλω ης η, κλασκεύομαι 393.35
κατεσεισμβμος καταισεύδομαι 387.56
κλεσεύδυσμβμος, καταισεύζομαι 389.32
κατεσυσ p. κατεσεύσ, καταισεύω ἀ. 410.54
κατέσαθεν B. κατεσάθησαν, καθίστημι 406.42
κλεσέσαται I. καθέσαται, καθίστημι 406.40
κατεσεμβμος, καταξέομαι 384.10
κατεσὼς I. καθεσὼς ἢ καθεσήθὼς, καθίστημι 406.29
κατεσῶσαι I. καθεσῶσαι ἢ καθεσηκυῖαι 406.30
κατεσῶτες I. καθεσῶτες ἢ καθεσηκότες 406.29
κατέστη 358.50
κατεστηκὸς 406.6
κατέστω 358.46
κατέστησαν 405.29
κατέστησε 405.27
κατεσιγμβμα, καταστίζομαι 387.17
κατεσόρεσαν, καταστορεννύω ἀ. 411.10
κατεσόρεσε ibidem
κατεσεσμβμος, κλασταρέφομαι 384.15
κατεσεσμβμος d. 384.16
κατέσεσπῖο, καταστρέφομαι 384.17
κατεσεάφθησαν ἢ κατεστρέφθησαν 385.12
κατέσεσψε, καταστείπω 371.44
κατεστρέφατο I. κλεστεσεμβμοι ἦσαν 384.18
κατεστρέφθησαν, καταστρέφομαι 385.1
κατεστρώθυσαν, καταστρώννυμι ἀ. 352.6
κατέστρωντο 411.14
κλέστυξαν, κλαστύγω 372.7
κατεστωμυλμβος, καταστωμύλλομαι 390.46
κατέχε, κατέχω ἀ. 364.5
κατέχημαι 404.15
κατεχμβος 404.16
κατίχον 364.4
κλέτεμε, καταλέμνω ἀ. 354. 22
κλετμήθη f. κατελεμ. 352.1
κατετύθλω f. κατεθύθλω καταθύω

καθύομαι 345,8
κατευλογοῦντες, κατευλογέω ῶ 333.18
κατευτάζω c. κατὰ εὐτάζω d. εὐτὴ 297.47
κατεύτασθεν B. κατευτάσθησαν, -άζομαι 390.13
κατευτασθέντα 298.26
κατεύχάμδος, κατεύχομαι 372.29
κατεύξαδθαι ibid.
κατευοδοῦ f. κατευοδόῃ, κατευοδόω ῶ 332.47
κατευοδόῃ 397 56
κατευορκίζαντες, κατευορκίζω 374.38
κατεύσωνται I. καθεύσωνται, καθεύδομαι 373.31
κατευφημμδοι, κατευφημέομαι 395.31
κατέφαγεν, καταπρώω ὰ. 367.12
κατεφάτη, καταφάομαι 351.43
κατεφέστηζαν ὰ. κατεπέστηζαν, κατεφίστημι 339.4
κατέφυσε, καπάφημὰ. 413. 38
κατεφθαρμδοι, καταφθάεομαι 393.5
κατέφτιζ, καταφτίομαι ὰ. 413.50
κατεφίλεσε f. -ίλεσεν, καταφιλέω ῶ 349.50
κατέφυγοι, καταφεύγω 355. 17
*καλέχα, καταχέω ὰ. 413. 54
κατέχε 413.55
κατέχευα 413.54
κατέχεναν 413.55
κατέχευας 413.54
κατέχευε 413.55
καλεχόδισε, καταχοδέω 377 16
καλεψῦῶδαι, καλαψεύδομαι 387.53
κατεψυγμδος κατεψυγμέη, καταψύγομαι 386.13
κατήγαγεν, καπάγω ὰ. 361. 32
κατηγγέλη, καταγγέλλομαι 355.26
κατηγορεῖν, κατηγορέω ῶ 314.17
κατηγορέω d. κατήγορος c. κατὰ ἀγορεύ 314.16
κατηγορητὴν, καλήγορέω 396.45
κατηγορημδία 395.32
κατηγορία d. κατήγορος c. κατὰ ἀγορεύ 300.11
κατηωνίζαντο, καλαχωνίζομαι 374.44
κατήλ, κάτημὰ 403.28
κατῆλθον ibid.
κατῆζαν A. κατῆζαν 403.29
κατηλημδμός, καλαλέεμαι 396.2
κατηλίεε, κάτημὰ. 403.23
κατῆκαν I. καθῆκαν, κατίημὰ. 404.49
κατῆκε I. καθῆκε 404. 48
κατῆκ I. καθῆκ, καθήκρο 330.44
κατήκρο I. καθήκρο 530.43
κατήλασε, καλελαύνω ὰ. 403.37
κατήλαξε, καλαλλάπω 372. 40
κατῆλθον, καλέρχομαὰ. 363.23
καλῆλόγησε, καλαλογέω 377. 18
κατηλόησαν, καλαλοάω 376. 31
κατήλυθον p. κατῆλθον, καπέρχομαι ὰ. 363.23
κατημαξευμδόν I. καθημαξαμαξεύομαι 397.29
κατημελημδμός, κατημελέομαι 396.1
κατημελημδμός d. 396.2
κατήμδος I. καθήμδος, κάθημαι ὰ. 343.23
κατῆναλωκὸς, καλαναλίσκομαι 171.22 & 345.2
κατῆνάλωσε ibid.
κατῆναρισμδόν, καλεναρίζομαι 389.35
κατῆνεγκα, καλαφέρω ὰ. 412.52
κατῆνεγκαν 412.53
καλῆνεγκε 412.52
κατῆνέχθη 413.29
κατῆνέχθησαν 413.30
κατήντησε, κατευπάω 376. 28
κατήντλωσε f. κατήντλεσεν, καπεντλέω ῶ 346.38
κατηπιόωδ p. κατηπιῶδ, κατηπιάομαι ῶμαι 335. 55
κατηραμδός, καπαράομαι 393.23
κατῆρασε, καλεράω 375. 29
κατηράσω, καλαράομαι 375.35
κατηρᾶτε f. κατηράετε 348. 19
κατηρχήκλε ἢ καλαρχήκλε, καλαρχέομαι 396.28
κατήρχλαι 395.21
κατηρέφθω, καλερέπομαι 384.50
κατῆρξα, καπάρχω 372. 24
κατῆρξαν 372.27
κατηρπσμδόα, καταρπίζομαι 389.42
κατηρπσμδόι ibid.
κατηρπσμδός 389.41
κατῆρχε, καπέρχω 386.5
κατησφαλισμδόι, καλασφαλίζομαι 389.44
κατῆχωνται, καταχύνομαι 391.44,45
κατηχῆτ, καθηχέομαι 396.24
κατηχῆτηζαν ibid.
κατηχημδός 395.32
κατηχούμδος ibid.
κατηωρεῦδ D. κατηωρέθη ἢ κατηωρέωδ, καλαωρέομαι ῶμαι 349.1
κάτθανε p. κατέθανε, καλαθήσκω ὰ 200.22. & 214.24
κατθανεῖν p. καταθανεῖν 200.23
κατθάνη p. καταθάνη ibid.
κατθανῇ p. καταθανῇ 364. 31
κατθανμδόν p. καπιθανμδόν 200.26
κατθανὼν p. καλαθανὼν 214.25
κατθάψαι p. καταθάψαι, καθάπω 214.26
καλθεμδόν p. καλαθεμδόν, καπαθημι 214.28
κάτθεο p. καπάθεσο ἢ καπάθου 50.13. & 110.7
κατῆζαν p. κατῆζαν 214.27
κατῆτε p. κατάῆτε 357. 29
κατῆτησχρο p. καταῆτησχρο 214.23
κᾶπ f. καὶ ἔπ 157.3
κᾶπ μάλιστα 157.4
κατάσι, κάτημὰ 161. 21
κάπδε, καθορέω ὰ. 365. 39
καπδεῖν 365.43
καπδῆ 365.40
καπδων 355.42
καπεῖ I. καπήσι, καθίημι 342.43
καπῆ I καθιᾷ τὸ καθίη ἢ καθίεθι 342.45
καπεμδόν, κάτημὰ. 341. 49
καπεμδόν I. καθιεμδόν, καθίεμαι 343.15
καπέραι, κάτημι 342.5
καπέντες I. καθέντες, καθίημι 343.2
καπέσθαι, καθίεμαι τὸ κάτημὰ. 342.35
καπῆ, κάτημὰ. 342.32
καπικέτευε I. καθικέτευε, καθικετεύω 344.37
καπλυθᾶς, καπλύω 399.2
καπίπαμαι I. καθίπαμαι 330.44
καπεῦσα, κάτημὰ. 342. 23
κάπσον I. κάθισον, καθίζω 374 16
καπῖα I. καπίστη, καπίστημι 346.26
καπῖάραι 339.16
κάπῖε f. καπίσατε, καπίστημι 344.2
καπίχεαι I. καπίχη, καπίχομαι τὸ κατέχομαι 331. 15
καπίχεται 329.21
καπίχειε, καπίχω τὸ κατέχω 329.1
καπιχνόῆτ, καπιχνόω 398. 1
καπιχύσητε, καπιχύω 379. 35
καπίχυσον 379.33
καπιαμδός, καπίσμαι 397. 12
καπὸν καπόντες, κάτημὰ. 342.16

καλίωται, κνπόομαι 396. 55
κάλιδα, καθορᾴω ἀ. 369. 49
καλικιμιδμός I. κατωκιμιδμός, κνιδικέομαι 395.33
κατώκιγται I. κατφκιγται 395.24
καλίκιμῶ I. καλφκιμῶ 369. 16
καλικιωδὲς, καλικίζω 390. 23
καλικιώδησαν I. καλφκίδησαν 390.9
καλικιωδησόμδος 390.36
καλικισπεμδος, καλικλίζω 374.51
καλισιφι, καλαφέρω ἀ. 412. 42
κάλιδα f. κάλιδας, καθορᾴω ἀ. 369.51
καθορέω I. καθορᾴω ῶ 330. 45
καθορέων I. καθορᾶν 330. 49
καθορθόω c. κατὰ ὀρθόω d. ὀρθὸς 302.34
καθορθωτὴ, -ορθίω 302.38
καθορᾶν I. καθορᾶν, καθορᾴω ῶ 330.49
κατόψομαι κατόψῃ κατόψιται, καθορᾴω ἀ. 409. 28
καπάδε p. κατὰ τάδε 214. 29. τὰ δὲ c. τὰ δὲ 9.29 & 114.30.34
καπίδδ p. κατὰ τῦτο 214. 30 & 110.31
καπύπίεδς p. κατὰ τύπίεσιν 214.29 & 70.13
κατυπωσμδος I. καθυπν. καθυπνόω 397.11
κατυπνδσαι I. καθ. 345.2
καφόκησα κατοικέω 377.10
καλφόκησε 377.19
καλφόκῶ 396.16
καλφόκησε, καδικήζω 374. 12
καλφκισμδος 389.47
κατωτιτόμίω, κατόμυμαι 348.45
κατωκωμδμος, καδικέομαι 397.49
καπόρχ I. καθόρχε ἢ καθώρεα, καθορᾴω 348.51
καπώρυξε, καδρύπω 372. 41.
καπαπίπω d. ὠταιρος 125.35
καπάλαδς d. κάπω 123.16
καπώτερος d. ὠτερος ibid.
καπωτέρω d. ὠτερος 125.35
καπαφευωμδμος, καδφευόμαι 397.46
καυάζαι p. καπάζαι, καπάγυμι ἀ. 169.18
καυάζαις p. καπάζαις 196. 19
καυδεὶς καόμαι ἀ. 407.9
καυδήσομαι 407.10
καυηάσαι, -άζω 374.29
καύσις. καῖω ἀ. 406.54
καυσύμδος, καυσόομαι καυσῦμαι 334.21
καύσε, καῖω ἀ 148.10 & 150.4.34
καυσωθεὶς, καυσόομαι 398. 20
καυτηεασμδος, καυτηεάζω 389.6
καυτηεασμδος, -ίζω ibidem
καυχᾶσαι f. καυχάσεαι ἀ. καυχᾴ καυχᾷ, καυχόομαι ωμαι 151.24
καύω Æ. καῖω 150.34
καχεζῶ D. καχάσω, καχάζω 207.27 & 351 2
καῶ A. καῖω 150.34
Κέασαι, κεάζω 374.45
κεάσας p. κέασας 375.13
κέαται I. κῆνται, δῆμαι ἀ. 163.29
κέαδ I. ἔκῆδ 347.3
κεδῶσαι, κεδῴσα 378.50
κεῆα p. ἔκῆα, καῖω ἀ. 407.3
κείαται p. κῆνται, κῆμαι ἀ. 193.29
κείαδ p. ἔκῆδ 347.3
Κεῖμαι d. κέω 163.21
κείμδος, κεῖμαι 143.44
κείμλιω I. ἐκείμλιω 347.2
κεῖνος κείνη κεῖνο Æ. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο 113.51
κεῖνται, κεῖμαι 163.28
κεῖνδ I ἔκῆδ 347.3
κεῖσ p. κῆσ, καῖω ἀ. 407. 3
κείεαδς, κείρω 381.37
κεῖσαι, κεῖμαι 163.22
κείσεται 163.22
κίσεῦμαι D. κείσομαι 163. 31
κῶδς 343.38
κίσιβδυλευμδος I. κεκίσιβδυλευμδος, κίσιβδυλεύομαι. 399.23
κείσομαι, κεῖμαι ἀ. 163. 23
κίσῦμαι D. κείσομαι 163. 31
κεῖται 163.22 & 239.20
κῖδ I. ἔκῆδ 347.2
κείω p, κέσω, κέω 184.2
κέων p. κέσων 184.3
κεχαδήσομαι p. χαδήσομαι, χάζομαι 219.40
κεχαδησόμεθα 219.41
κεχαδμδος D. κεχασμδος, χάζομαι 262.43
κεχαδόμλων I. ἐχαδόμλω, 219.39
κεχέδονδ I. ἐχέδονδ 219. 40
κέχαδον I. ἔχαδον 219. 39
κεχαδὼν I. χαδὼν ibid.
κεχάθικα, καθίζω 142.4
κεχαλλιεπιμδος, χαλλιεπέω 142.43
κεχαλλιεπιμδος d. ibidem.
κεχαλλίεπικα 142.42
κεχάλυβα, καλύπτω ἀ. 154.28
κεχέλυμμαι 154.29
κεχαλυμμένος ibid.
κεχάμικα, χάμνω 190.12
κεχαμμένος, χάμπτω 384. 41
κέχαμαι p. ἔχαμαι, χάμνω 354.17
κεχάμφ ης ῃ p. κάμφ 190 20
κέχαρκα, χάρω 147.28
κεχέρκ ς ξ I. ἐκεχέρκ ς ξ 147.26
κέχαρμαι 147.28
κεχαρμδος 393.2
κεχαρωμδμος, χαρῶ 397. 18
κεχασμδος, χάζω 389. 9
κεχαφὼς I. κεχαφκὼς καφέω 395.10
τὰ κεχαυμδα, καόμαι ἀ. 407.7
κεχαυμδος ibid.
κεχέχασμαι, κεχάπυμμ ἀ. 175.8
κεχεχασμδος 175.9
κέχευδα, χεύδω 368.46
κέχευδε ibid.
κέχηα, χαῶ 154.13
κεχίσται I. κεχίνται, κινέσμαι 395.25
κεχιννμδμος κεχιννμδῶν κεχιννμδῶν 308.33
κεχλάγξω p. κλάγξω, κλάζω ἀ. 203.14
κέχλαγξε 203.15
κέχλαμμαι, κλέπλομαι ἀ. 152.9
κεχλαμμένον 384.30
κέχλασμαι, κλάζω 147. 29
κεχλασμδος 389.10
κέχλαςο I. ἐκέχλαςο 147. 28
κεχλαύσεται, κλαόμαι ἀ. 150,3 & 345.2
κεχλίαται I. κέλλιται, καλέω 203.10
κέχλκα, κλείω 166.35
κέχλῖμαι 66.30
κεχλῖμδος 309.19
κέχλῖσμαι 66.30
κεχλῖσμδος 399.18
κέχλεμμαι, κλέπλω 152. 9
κίχλεδ I. ἐκίχλεδ, κέχλομαι ὁ κελεύω 344.47
κεχλήαται p. κέχλιται, καλέω ἀ. 203.9
κεχλήαδ p. ἐκίχλιδ ibidem
κέχληκα, καλέω ἀ. 74.21 & 203.17
κεχλήγοντες p. κεχληγότες 74.23 & 203.18
κεχληγῦα 203.17
κεχληγῦς I. κεχληγῦας 203.18
κεχληγὼς 74,22 & 203.17
κέχληκα f. κεχέλκα καλέω ἢ κικλήσκω ἀ. 177.52 & 203.2
κέχλημαι ibidem & 203.4
κίχλιται 203.10
κεχλήσομαι, λαγχάνω ἀ. 203.38
κεχλησμδος 293.39
κεχλησδς 203 38
κεχλήσεδς, καλέω ἀ. 407

407.19
κέκλιται, κεκλίω ἀ. 203.5
κέκλικα, κλίνω 319.42
κέκλικε 391.6
κεκλιμαι 391.7
κεκλιμένος 391.10
κεκλίμθοι, κέκλομαι 329. 48
κέκλοφα A. κέκλεφα, κλέπτω 352.9
κέκλυθι p. κλῦθι, κλύω 103.7
κέκλυτε p. κλῦτε ibidem
κέκλω d. κλῶ 216.14
κέκλωσμαι, κλώθομαι 388. 10
κεκλωσμένον 388.12
κεκλωσμένος ibidem
κεκμακὼς D. κεκμηκὼς ἢ κεκαμηκὼς, κάμνω 190. 12
κέκμηκα f. κεκάμηκα 188.5. & 190.12
κεκμηκὼς f. κεκαμηκὼς 190.13
κεκμηῶτι p. κεκμηκότι ἢ κεκμηκότι 190.14
κέκπασμαι, κταομαι 399. 10
κεκολοβωμένος, κολοβόομαι 397.18
κεκομισμένος, κομίζομαι 389.10
κέκομμαι, κοπτομαι 384. 22
κεκομμένος 384.27
κέκονα p. ἔκτονα, κτείνω 166.27
κεκοπιαμένος, κοπιάω 157.7
κεκόπικα, κονίζω 66.19
κεκορεσμένος ibidem
κεκόρισμαι ibidem
κεκορισμένος p. κεκοπιαμένος, κοπιάω ἢ κονίζω 157.8
κεκορεσμένος, κορέννυμι ἀ 175.22
κεκορεσμένος 175.21
κεκορεστάμενος κορεσάμενος 249.75
κεκορημένος p. κεκορεσμένος 175.22
κεκορυθμένος f. κεκορυθημένος, κορυθόομαι 192.3
κεκορυμβωμένος p. κεκορυμβασμένος, κορυμβόομαι 397.19
κεκότηκα I. κεκότηκα, κοτέω 107.42
κεκοτημότι I. κεκοτηκότι 199.17
κεκοτηότε I. κεκοτηκότε ibidem
κεκοτηὼς I. κεκοτηκὼς 107. 42
κεκόφθαι κόπτομαι 384. 26
κεκραάνται p. κέκρανται, κραίνομαι 392.8
κεκρεάαντο p. ἐκέκρανντο ἢ κεκρασμένοι ἦσαν 66. 25
κέκρεκα, κρέζω 194.43
κεκρέκω d. κέκρεκα ἢ κρέζω 194.41.44
κέκρεκα, κεκρέννυμι ἀ. 175.8. & 309.27
κέκρεκαι, κέκρασαι κέκραται 175 8
κεκρεκμένος 175.9
κεκρέξομαι, κεκρέκω τὸ κρέζω 195.30
κεκρέξονται ibidem
κεκρεξω 194.44
κεκρεῶσθαι, κεκρέννυμι ἀ. 175.11
κέκρεχθι f. κεκρέγνθι, κεκρέγομαι τὸ κρέζω 187. 23
κεκρεγότες, κρέζω ἢ κρέσσω 368.54
κέκρεικα, κρίνω 52.14
κέκριμαι 65.3. & 314.26
κεκριμένος 391.11
κεκρίδαι 138.33
κεκρίδω 68.11. & 138.33
κέκρυβα, κρύπτω ἀ. 154. 30
κέκρυφα 154.33
κεκρύφαται I. κεκρυμμένοι εἰσὶ 345.48
κέκτημαι, κτάομαι 139.10. & 172.7. & 173.30
κεκυφὼς, κύπτω * 541. 11
κεκυφότες ibidem
κεκχομῶσθαι, χρμόομαι 397.3
κελευτίων p. κελευτιῶν κελλιώω ῶ 337.31
τὰ κέλευτα, ἢ κέλευθος ἀ. 134.17
κελευθίων p. κελευθιῶν, κελλιάω ῶ 337.31
τὸ κέλευθον p. ἢ κέλευθος 137.12
κελευθὴς ἀ. κελευθὰς, κελεύομαι 399.34
κέλης quid 260.1
κέλομαι p. κελεύω 255. 45
κέλσα Æ. ἔκελσα, κέλλω 380.12
κέλσαι Æ. κέλαι 380. 17
τοῖς κενεοῖσι I. κενεοῖς ἢ κενοῖς, κενεὸς τὸ κενὸς 256. 64
κενοδοξεῖ, κενοδοξέω ῶ. 334.47
κενότατος d. κενὸς 122.15
κενότερος d. ibidem
κέντσα f. * κέντισα, κεντίζω 191.54
κέοιται p. κεῖνται, κέομαι τὸ κεῖμαι 163.29
κέοντο p. ἔκειντο 163.30
κεπφωθεὶς, κεπφόομαι 398. 20
κερέαυδε p. κερεῖδε, κερεύομαι ῶμαι τὸ κερέννυμι 337.20
κέρερε I. ἐκέρερε, κεραίρω 344.36
κερασιόμενος, κερέννυμι ἀ. 175.6
κερέστας 175.4
κέρσασι I. ἐκέρσασι ibidem
κερσοσάμενος p. κερσισάμενος 175.6
κερσόσατο p. ἐκερσέσατο ibidem
κερσόω 175.3. & 309.27
κεραυνωθεὶς, κεραυνόομαι 398.20
κέρδιστος d. κέρδος 123. 10
κερδίων d. ibidem
κερῶντο p. ἐκερῶντο, κερεύομαι ῶμαι τὸ κερέννυμι 92.41
κέρσαι Æ. κεῖραι, κείρω 212.2
κέρσε Æ. ἔκερε 380.14
κέρσω Æ. κερῶ 212.1
κερῶ 147.27. & 212.1
κέρων p. ἐκερέννω, κερέω ῶ τὸ κερεννύω 346.8
κέρωνται κερέννυμι ἀ. 364. 46
κ'ες f. κ' ἐς 156.54. & 253.5
κίσκετο p. ἔκιλλο ἢ ἐκέλλετο, κέομαι ἢ κέσκομαι τὸ κεῖμαι 48.2 & 163.30. & 178.13. & 345.2
κέσω, κέσχω τὸ κεῖμαι 178. 14
τὸ κεφαλὰ A. τὰ κεφαλὰ, ἢ κεφαλὴ 136.27
κεχάλκευμαι, χαλκεύω 173.8
κέχανδε p. κέχαδε, χάζω 369.4
κεχανδόλα p. κεχαδόλα 219.42
κέχαρε, χαρέω τὸ χαίρω 88. 15. & 354.1
κεχαρακλωμένος, χαρακόομαι 386.38
κεχάρακλαι 126.14. & 127 12
κεχάρηκα, χαρέω τὸ χαίρω 107.42
κεχάρηκε I. ἐκεχάρηκε 345. 4
κεχαρηκὼς ὁτος I. κεχαρηκὼς 107.43
κεχαρισμένος, χαρίζομαι 389.21
κεχαρισμένος d. ibidem
κεχαριτωμένος ὁ μύθος, χαριτόομαι 236.35
κέχαρκα, χαίρω 51.26
κεχαρμένος 393.9
κεχαρόατο p. χάρσιντο 219. 19
κεχάρσιντο p. χάρσιντο ibidem
κεχαρόμην p. ἐχαρόμην 219.18
κεχάρσιντο p. ἐχάρσιντο 367. 47
κεχαρτόμενος, χαρτόομαι 397.19
κέχυνα, χάσκω ἀ. 219.9
κεχύνηκε p. ἐκεχύνη Α. ἐκεχύνην ἢ κεχύνει, χάσκω ἀ. 146.23. & 345.2
κεχλιδὼς, χλιδάω 369. 18
κέχοδα, χάζω 369.4

κεχολώκει I. ἐκεχόλωτο, χολόομαι 397.54
κεχολώσεται 398.33
κεχρημαι, χρέομαι 393.36
κεχρησθαι 394.12
κεχρῆσθαι 396.47
κεχρυσῶ, χρυσόω 86.28
κέχρωσμαι, χρώννυμι ἀ. 175.49
κέχυται, χέω ἀ. 219.29
κεχυμένος 219.31
κέχυται 219.29
κεχώρηκα, χωρέω 295.38
κεχωρήκεζαν p. ἐκεχωρήκεσαν 147.13
κεχωρίδαται I. κεχωρισμένοι εἰσὶ, χωρίζομαι 388.46
κεχῶσται, χώννυμι ἀ. 414.21
κέχωσμαι 175.45
Κέω ἀ. Κέων, Κέως 129.30
κέωμαι, κέομαι τὸ κεῖμαι 163.31
κέων p. κέπων, κέω τὸ κεῖμαι 184.3
Κῆαι ἡ κῆαι, καίω ἀ. 148.13
κηάμενος 148.14
κήαντο I ἐκήαντο ibidem
κήας 148.13
κήδετο I. ἐκήδετο, κήδομαι 344.47
κ'ήκε f. καὶ αἴκε D. ἔκε 256.80.
κήκε I. ἐκήκε, κηκίω p. 344.36
κημῶσαι, κημόω 378.50
κ'ήπί f. καὶ ἐπὶ 156.54. & 253.28
κῆρ κῆρος f. κέαρ κέαρος 133.II. & 224.33
κηρεωθῆναι, -ιόω 398.13
κηρύξαι, κηρύσσω 372.51
κηρύξάτω 372.45
Κηφᾶ D. Κηφῦ, Κηφᾶς 130.23
Κιάθω d. κίω 166.39
κιβδηλιῶντες, κιβδηλιάω ῶ 335.18
κίε I. ἔκιε, κίω 354.29
κιθαριστὴς οῦ d. κιθαρίζω 127.6
κιθαριστὴς ibidem
κιθαριστὺς d. ίζω 127.5
κικήσομαι, κιχέω 377.5
κίκλησκε I. ἐκίκλησκε τὸ ἐκάλει, κικλήσκω τὸ καλέω 344.41
κικλήσκω d. καλέω & 216.8 177.1
κιναβρῶν, -βρέω ῶ 333.8
κινηθὸς d. κινέω 307.1
κίνυτο I. ἐκίνυτο, κίνυμαι 346.40
* κινύμενος 338.26
κίον I. ἔκιον, κίω 354.29
κίρνη p. ἐκίρνα, κιρνάω 90.17
κίρνων I. ἐκίρνων 90.19
κισσοφορεῦντες, κισσοφορέω ῶ 333.18
κιχάνω d. κιχάω 170.26
κιχεῖεν f. κιχήσαν, κίχημι 189.30
κιχείω 189.29
κιχείωθη f. κιχήμωθη ibidem
κιχεῖτε f. κιχήτε ibidem
κιχήσεσθαι p. κιχήσθαι D. κιχεῖν, κιχάνω τὸ κιχάνω 170.29
κιχήσομαι 170.28
κιχήσω ibidem
κιχητὶν f. ἐκιχησάτην 192.2
κιχεὼς, κιχρημι 359.38
κιχρείω p. κιχρέω ῶ 184.29
κιχρὼν, κιχρέω ῶ ἢ κιχρέω κιχρῶ 333.9
κιχρὼν, κιχέω 356.44
κιχωσι 356.42
κιὼν, κίω 159.15
ἢ κίων I. ὁ κίων 136.25
Κλάγξας, κλάζω ἀ. 203.15
κλάγξε 203.14
τὰς κλᾶδας D. κλῆδας, κλεὶς κλῃδὸς 27.42
ταῖς κλάδεσι p. κλάδοις ὁ κλάδος 137.39
τῇ κλαδὶ p. τῷ κλάδῳ 137.29
κλαίω d. κλαίω 179.8
κλαύσῃ, κλαίω 179.9
κλαίσκε I. ἔκλαιε, κλαίω 345.30
κλαίω d. 179.9
κλαιήσῃ, κλαίω 179.10
κλᾶκεν I. ἔκλακον, κλάζω 344.31
κλᾶξον D. κλῆσον, κλείω 46,5
κλαπεὶς, κλέπτομαι 353
κλαπὲν 353.33
τὸ κλαπὲν 353.34
οἱ κλαπέντες ibidem
κλάσαι, κλάζω 374.30
κλαυθεὶς 393.41
κλαυσεῖται D. κλαύσεται, κλαίω ἀ. 207.32
κλαυσεῦμαι ἢ κλαυσεῖμαι D. κλαύσομαι 207.31
κλαύπα 150.3.34
κλαὼ Æ. κλαίω 150.34
κλάω Λ. κλαίω ibidem
τὰ κλέα f. κλέεα f. κλέες κλέεος 134.2
κλεῖ, κλέω 334.49
στὶ κλεῖν ἀ. κλεῖδα, κλεὶς κλῃδὸς 27.25
κλείω p. κλέσω, κλείω 184.1
κλεπτίστατος d. κλέπτης 124.16
κλέψας, κλέπτω 60.37
κλῃθὲς, κλείομαι ἀ. 203.10
κλῃθῆσεσθαι 407.19
κλιμακοῦμένης, κλιμακόομαι ῶμαι 334.21
κληρωθεσμοθελῶσι, κληροθεσμοθετέω ῶ 332.55
κληρονομηθεὶς, κληρονομέομαι 396.37
κληρονομούμενον 334.14
κληρωθεὶς, λαγχάνω ἀ. 203.40
κληρώσομαι 203.38
κλήσειν, κλήζω 373.41
κλῆσις d. καλέω 311.38
κλήσω, κεκλήκω ἀ. 177.52
κλητέως d. καλέω 203.6
κλητεύει d. κλητὸς 203.7
κλητικὸς d. 203.7
κλητὸς d. καλέω 203.6
κλιθεὶς, κλίνομαι 391.21
κλίσις d. 319.42
κλοίωσον, κλοιόω 378.38
κλύζεσκε I. ἔκλυζε, κλύζω 345.30
κλύζεσκον p. ἔκλυζον 345.24
κλῦθι, κλῦμι 248.21
κλῦτε 360.27
κλῶ f. κλάω 87.20
αἱ Κλῶθες p. Κλωθοὶ, ἡ Κλωθὼ όος 137.53
κλώμενος, κλάομαι ῶμαι 335.39
Κνῆ I. ἔκνη, κνῆμι 358.55
κνίσαι p. κνῖσαι, κνίζω 375.12
κνισᾶσαι, -σάω 375.32
κνώμενοι, κνάομαι ῶμαι 335.47
ἢ κνῶσε, κνάω ῶ 335.21
Κοιλιώης ἢ κοιλιώνης, κοιλαίνω 382.20.32
κοιλία d. κοῖλος 236.40
κοιμηθῆναι, κοιμάομαι 394.35
κοιμῶ f. κοιμάω 394.33
κοιτῦ f. κοιτάω, κοιτόομαι ῶμαι 333.44
κοιτύμενος 334.22
κοιτωθεὶς 398.21
κοιτωνία d. κοιτὼν 238.83
κοίτωσον, κοιτόω 378.38
κολλάθη, κολλάομαι 394.30
κολοβανθεῖ, -θέω ῶ 334.49
κολευσθεὶς καὶ κολαθεὶς κολεύομαι 345.3
κομέεσκε I. ἐκόμει, κομέω 345.30
κομεῖτον f. κομεῖτον ἢ κομεῖτόζαν 453.2
κομῶ A. -ίσω, -ίζω 150.22
κομπάσσας Æ. κομπάσσεις, κομπάζω 374.18
κομῶσα, κομάω ῶ 335.22
κονίοντες, κονίω 329.5
κονιόμενος, κονιόομαι ῶμαι 334.22
κοπῶν, κόπτω 355.37
κοπεὶς 355.40
κοπῆναι 355.39
κορέσαι, κορέσασθαι 372.51
κορεσθεὶς, κορέννυμι ἀ. 175.24
κορεσθῆναι 175.23
κορέσω 175.20
κορθύεται, κορθύομαι τὸ κορύθομαι 329.21
κορυσσάσθω I. ἐκορυσσάσθω, κορύσσομαι 344.53
* κοσκινόμαντις c. κόσκινον ἢ κόσκινος καὶ μάντις 257.95
Κοσμᾶ D. Κοσμοῦ, Κοσμᾶς 130.23
κόσμηθεν f. ἐκοσμήθησαν κοσμέω 190.4

κεσμησάμβος 378.20
κοσμήτωρ d. 252.82
κόσμος d. κόσμος 119.26
κοτεστάμβος p. κοτεστάμενος, κοτέομαι 376.7
κοτέσταδαι p. κοτέσταδαι 376.6
κοτυληδόνι φι p. κοτυληδὼν κοτυληδόνος 15.5
κευφίζω d. κεῦφος 243. 106
Κεφάλων p. κεφάλων, κεφάλη ἡ κραιπάλη 203.26
κεχηκὶς, κεχάζω 353.20
κεχηλῶσι ibidem
κεχθεὶς, κεχήνυμι ἀ. 175.12
κεχθεῖσα ἀ. κεχθέσσι, κραίνομαι 392.40
κεχθήσεται, κεχήνυμι ἀ. 407.26
κεχθήσομαι ibidem
κεχνέσθαι I. κεχνεῖσθαι, κεχύσομαι 203.23
κραυθέσσι 392.40
κεχύζω, κεχύζω 195.27
κεχῦσις d. κεχύνυμι ἀ. 175. 10
κεχύσω 175.7. & 310.51
κεφαλίω p. κεφαλέω 184.19
κεφάλιτος d. ἀχαθὸς ἀ. 122.19
κῆν κεφάλαι ἀ. κεφάλη, τὸ κεφάλαιος 224.25
κραυεᾶ f. κραυεάλ, κραυεάω 335.7
κρέωσε p. κρήουσι κροῦσι, κρέω 336.39
κρέωσων d. ἀχαθὸς ἀ. 124.5
κεφαπαθῆ, πόω 398.10
κρείπων d. ἀχαθὸς ἀ. 122. 18
κρέξασι, κρέχω 372.24
κρέασων D. κρέασων ἢ κρείττων d. ἀχαθὸς 124.6
κρήνατε p. κρήνατε, κραίνω ἢ κραιαίνω 203.25
κρήλιων κρηλιάτω 203.20
κρήμνη ἀ. κρήμναθι, κρήμνημι 339.11
Κρηϊδὶς καὶ Κρηϊάδις d. κρηϊὶς ίδος 128.28
Κρηϊὶς d. κρήνη 128.27
κρῆνον, κραίνω 203.24
κοκπιδούμβος, κρηπιδόομαι 334.22
κρῆσσα d. Κρὴς 120.4
κειθεὶς, κείρομαι 391.22
κειθλῶαι 391.18
κείκε I. ἔκεικε, κείρω, vel pro ἔκειρε ἢ κέκειρε, κείζω 344.38
κείρε I. ἔκειρε, κείρω 354.31
τὰ κείρεα ἀ. κείρα, τὸ κείρον 137.41.46
τῆς κειρεσιὰ. κείρεις 137.39
κειρθεὶς ἕνος p. κειρθεὶς, κείρω 153.15
κείρον I. ἔκειρον 354.31
κρεῖν 40.5
κείσις εως d. 313.11
κειτὴς d. 313.6
Κρονίδης d. Κρόνες 127.39
Κρονίων I. Κρονίδης 128.2
κρυτὴν, κρυτέω 333.4.
κρυθεὶς, κρύπτω ἀ. 154.31
κρυβῆναι ibidem
κρυβήσομαι 154.32
κρύπτω d. κρύβω 154.29
κρυταίνεται, κρυταίνομαι 329.22
*Κτάμβος, κλῆμι τὸ κλείω 103.29
κτὰν I. ἔκταν, κτῆμι τὸ κτάομαι 190.34
κταιεέσθαι I. κλαιεῖσθαι, κλείω 166.22
κταιεῖσθαι ibidem
κταιῆσθαι ibidem
κταιῶ ibidem
τοῖς κτιάτεσσι p. κτιάτης, τὸ κτέανον 137.39
κτέανας κτέανασι, κτέανα 381.34
κτενῶ 166. 20. & 189.50
κτερείζαι, κτερείσω 372.51
κτέωμβυ I. κτῶμῶν, κτῆμι τὸ κτίομαι 190.35
κτῆμα d. κτίομαι 249.76
κτήσασθαι, κτίομαι 376.53
κτῆσις d. 302.27
κτήσομαι 376.17
κτήτωρ d. 127.1
κτῖσας αντος, κλίζω 278.41 & 299.42
κτῶ f. κτίν, κτίομαι 335.33
κυανόφρυς c. κυανὸς ὀφρῦς 256.62
κυδάσσαι, κυδάζω 374.30
κυβηλίσαι, ίζω ibidem
κυδησήσε, -τάω 376.32
κυδαίνω d. τὸ κῦδος 249.87
κυδαιῶ, κυδαίνω 381.38
κυδηθλῶαι, κυδάομαι 394. 33
κυδίεσσ p κυδίων, κυδιάω ῶ 337.31
κυδίστατος d. κύδιστος 125.8
κύδιστος d. κύδιος ibidem
κυεὶς, κύομαι 355.6
κυηθεὶς, κυέω τὸ κύω 199.11 & 396.37
κύτε, κεύτω 355.13
κύθεν ibidem.
κυΐσχω d. κυέω 177.38
τὰ κύκλα, ὁ κύκλος ἀ. 134. 11.12
τοὺς κύκλους 134.15
κυκλοφορεύμβα. κυκλοφορέομαι ῦμαι 334.16
κυκλωθέεν f. κυκλωθείναι, κυκλόομαι 398.7
κυλοιδιόωντες p. κυλοιδιῶντες, κυλοιδιάω ῶ. 337.45
κυμαινθεὶς, κυμαίνομαι 398.21
τοῖς κύνεσσι p. κυσὶ, κύων κυνὸς 251.52
κωνδὸν d. 116.16
κυνοκεφάσω, -φᾶ 377.3
κυὶς κωὶ κύνα f. κύνες κύσι κύνα, κύων 138.2. & 224.5
κυῶσα, κωώσης ᾳ 129.12
κυύμβος, κυέομαι ῦμαι 333.53
κύρβις, κύρομαι 212.7
κυειακὲς d. κύειος 235.2
κυειολεκτῆς, -κτέω ῶ 333.5
κύρσας Æ. κύρας, κύρω 212.6
κύρσω Æ. κυρῶ 212.5
κῦσι I. ἔκυσα, κύω 379.27
κῦσε I. ἔκυσε ibidem
κῦσιν 379.33
κυῶν, κυέω ῶ 333.5
Κῶ A. Κῶν, Κῶς 129.31
χομάζω d. χῶμος 253.5
χομαστὴς d. χομάζω ibid.
χομφοδιποιὸς c. χῶμος ᾠδὴ ποιῶ 243.2
χομφεύμβος, χομφεύομαι ῦμαι 333.54
χρεπίλαντες, χρεπάλλω 380.33
χῶς I. πῶς 12.27

Λ

Λάτῆ D. λάειν, λᾶας 130.28. & 137.3
λάαος 137.2
λαβὲ A. λάβε, λαμβάνω ἀ. 150.42. & 204.3
λάβε I. ἔλαβε 365.2
λαβεῖν 204.5
λάβεν Æ. λαβεῖν ibidem
λαβέσθαι 2048
λάβεσκε I. ἔλαβε 204.2
λαβεῖῦ D. λαβεῖν 204.5
λάβηαι I. λάβῃ 204.4
λάβηται 365.14
λαβόμβος 204.8
λαβεῦσι 295.2
λαβεσφαγοῦντες, -γέω ῶ 333.19
λάβομαι, λαμβάνω ἀ. 365.13
λαβὼν 204.6. & 312.6
λαγδρώμβος, λαγδρόομαι ῦμαι 334.23
λαγγαιάμβος, λαγγαιάομαι ῶμαι 335.40
λάγκη p. ἐλάγκεε ἐλάγκη, λαγκέω ῶ 346.4
λάγνα ἀ. λάγνη, λάγνης 133.33
λαγνίστατος d. λαγνὶς 124. 12
λαγνίτερος d. ibidem
λαγχάνω d. λήχω 170.32
τὸν λαγὼ A. λαγὼν, λάγως 130.1. & 131.1
τῦ λάεος, τὸ λᾶος 137.3
λαζοίατο I. λάζοιντο, λαζόμαι 331.38
λανται, λάομαι 336.27
λαθεῖν, λανθάνω ἀ. 204.17
λαθέσθαι 204.19
λάθεται D. λήθεται, λήθομαι τὸ λανθάνομαι 204. 13
λάθοιμι λάθοις λάθοι, λανθάνω ἀ. 204.17
λάθοιντο 204.19
λάθομαι D. λήθομαι 204. 12
λάθω, λανθάνω ἀ. 204.17
λαθὼν ibidem
Λάκαινα d. Λάκων 119.33
Λακεδᾶμον, Λακεδαίμων 131.13
λακοπατῆσαι, λακοπατέω 377.4
λαλήσας, λαλέω 60.38
λαλήσαντες d. λάλος 122.17 & 124.10
λαλίτερος d. ibidem
λαλοῦσα λαλεύσας, λαλέω

ῶ 300.33
*λαμβάνω d.λήθω 170. 31
λαμπετῶν p. λαμπετῶν, λαμπετάω ῶ 337.32
λαμπετῶντι p. λαμπετῶντι 337.41
λαμπρυνθῶσι, λαμπρύνομαι 391.57
λαμφθείη, λαμβάνω ἀ. 407.54
λαμφθεὶς ibidem
λαμφθῆναι 407.55
λάμψας, λάμπω 299.45
λανθάνω d. λήθω 170.32
λᾶος f. λάαος, λᾶας 27.2 & 137.2
λάας, λᾶας ἢ λᾶος 130.28. & 137.2
λαπᾶρλω I. λαπάεσκον, λαπάεσκε 213.49
λαπαχθῆναι, λαπάπτομαι 387.8
λαρυγγῶ A. λαρυγγίσω, λαρυγγίζω 373.47
λαθῆμαι p. λαθῆναι, λανθάνω ἀ. 204.15
λαχεῖν, λαγχάνω ἀ. 203.36
λάχοι 203.33
λαχοίμν A. λάχοιμι 203.34
λάχοιμι 203.33
λάχω 203.35
λαχὼν 203.37
λαψῦμαι ἢ λαλψῦμαι A. λήψομαι, λαμβάνω ἀ. 203.42
λαψῆ D. λήψη 203.42
λάων f. λαέων, τὸ λάος λάεος 224.27
Λέαινα d. λέων 119.12
λεᾶναι, λεαίνω 381.51
λεάνας 297.15
λεγόμεθα Æ. λεγόμαθα, λέγομαι 62.8
λξεῦμαι D. λξῦμαι τὸ λξέομαι 336.48
λείλιωαι ἢ λείηναι, λξαίνω 382.17.32
*λξοτριεβέντες, λξοτριεέω ῶ 333 19
λξποβοτξνεῖ, λξποβοτξνέω ῶ 334.50
λέκτο p. ἐλέλεκτο, λέγομαι ἢ λέγομαι 386.21
λελαβέσθαι p. λαβέσθαι, λαμβάνω ἀ. 204.8
λελάβηκε 407.37
λελαβόμλιν p. ἐλαβόμλιν 204.7
λελαθέσθαι p. λαθέσθαι, λανθάνω ἀ. 204.19
λελάθοιτο p. λάθοιτο ibidem
λελαβόμλιν p. ἐλαβόμλιν 204.18
λέλαθον p. ἔλαθον 204. 16
λέλακε, λάκτω 192.8
λέλακες ibidem
λελαχῶς λελαχῦα f. λελαληχὼς, λαλέω ἢ λάχω 192.4
λελάμπρυνται, λαμπρύνομαι 391.47
λελάμπρυσμαι A. λελάμπρυμμαι 152.1. & 382.3
λελάσμεθα D. λελήσμεθα, λανθάνω ἀ. 204.13
λελασμένος D. λελησμένος 204.12
λελάχοιμι p. λάχοιμι, λαγχάνω ἀ. 203.35
λελάχο p. λάχω ibidem
λελάχοσι p. λάχωσι 203.36 & 322.39
λέλεγμαι, λέγομαι 62.33
λέλεξο 68.3
λελεπῖυσμένος A. λελεπῦυμμένος, λεπύνομαι 391.51
λελέχθω, λέγομαι 68.9
λέλνθα, λανθάνω ἀ. 204. 22
λελνθότος d. λελνθὼς ότος 204. 25
λέλληκε ας ε f. λελάληκε ας ε, λαλέω 192.6
λελληχὼς ibidem
λέλημμαι, λαμβάνομαι ἀ. 203. 45
λελημμένος 203.46
λέλησαι, λανθάνω ἀ. 204. 10
λελῆσθαι 204.11
λελῆσθαι, λήζομαι 388.52
λελησμαι, λανθάνω ἀ. 204. 10
λελησμένος 204.11
λέλιπται 204.10
λέλιφα, λαμβάνω ἀ. 203. 43
λέλληχε, λαγχάνω ἀ. 203. 32
λελιμμένος, λείομαι 395.38
λελιμωμένος, λιμώομαι 397.20
λέλογα, λέγω 72.28
λέλογχα ας ε, λαγχάνω ἀ. 203.40
λελογχωμένος, λογχόομαι 397.21
λέλοιπα ας ε, λείπω 147. 11
λελοιπὼς 368.30
λελυμένος, λούομαι 399. 40
λέλοχε ἢ ἔλοχε A. λέλεχε, λέγω 152.8.23
λελοχιμένος, λοχόομαι ἢ λοχάομαι 395.41
λελοχῦα, λέχομαι 386.8
λέλνα λύω 72.22
*λελυθρωμένος, λυθρόομαι 397.21
λελυχνωμένος, λυκόομαι ibidem.
λέλυμαι, λύομαι 314.15
λελυμασμένος A. λελυμαμμένος. λυμαίνομαι 391. 49
λελυμένος, λύομαι 398.49
λελῦντο p. λελυμένοι εἶεν 218.32
λελωβημένος, λωβάομαι 394.11
λελώβνται 394.3
λέξεο I. λέξυ, λέξομαι d. λέγω 168.13
λέξις d. λέγω 126.7
λεξῦντι D. λέξυσι 207.36
λέξεως A. λέξιος, λέξις 221. 20. & 223.20
ῶ λέοντ, λέων λέοντος 32.7
λεπῖοι f. λεπῖότης 315. 17
λεπῖὸς d. λέπω 315.17
λεπῦνθεὶς, λεπύνομαι 392. 2
λεπυειῶσαι. λεπυειόω 378. 51
λευκανθεὶς, λευκαίνομαι 392. 36
λευκυγεαφήσας, λευκογεαφέω 377.50
λεύχεται, λεύχομαι 329. 23
λεᾶμι f. λεάοιμι, λεάω ῶ. 335.13
λεὼς A. λαὸς 129.28
Λῆ D. λᾶ, λάω λῶ τὸ τέλω 200.3
λήθεν I. ἐλάθεν, λανθάνομαι ἀ 204.21.
λήθη p. λήθω τὸ λανθάνω 303.4
λημῶντε, λημάω ῶ 335. 17
λῆξαι, λήγω 372.10
λήξῃε Æ. λήξαι 372. 10
λήξω, λαγχάνω ἀ. 203. 31
λῆς, D. λᾶς, λάω ῶ τὸ θέλω 200,3
λήσεται, λανθάνω ἀ. 204. 9
λησθῆναι 204.15
λήσομαι 204.9
λησόμθος 204.10
λητῶ D. λήσω, λάω ῶ, τὸ θέλω 200.4
αἱ Λητοὶ, Λητὼ όος 37.32 & 223.26
τῷ καὶ ῶ Λητοῖ 37.31. & 223.24
Λητοΐδης d. 127.42
ληφθεὶς, λαμβάνω ἀ. 203. 48
ληφθῆῶαι 203.48
ληφθήσομαι 172. 17. & 204.1
λῆψις λήψεως d. 297. 32
λήψομαι λήψη 203.41
Λιαθεὶς, λιάζομαι 390. 23
λιάθη I. ἐλιάθη 389. 56
Λίβυσσα d. Λίβυς 120.4
λίγξε I. ἔλιγξε, λίγγω 372.5
λιθουργήσῃ, λιθουργέω 377. 4
λιθώδης d. λίθος 128.16
λιμπάνω d. λείπω 170.31
λικαρὸς d. τὸ λίπος 398. 29
λίπε I. ἔλιπε, λείπω 354. 42
λιποδεανῦσαι, λιποδεανέω ῶ 333.34
λιπόμλιν I. ἐλιπόμλιν, λείπομαι 354.50
λιπὼν p. λιπῶν, λιπάω ῶ 537.32
λιπὼν, λείπω 354.48

λισσαι

λίσαι, λίσσομαι 375.22
λιστόσκεδε p. ἐλίσσεδε 345. 35
λῖτα p. τὸ λίτον 137.36
λιτέας, λίτομαι 354.35.
τῇ λιτῇ ἀ. τῷ λίτῳ, ὃ λιτὸν 137.29
λόγος d. λέγω 127.24 & 281.5
λοεσσάμβος p. λοεσσάμενος. λοΐω ὃ λούω 190.46
λοέσσας p. λοέσας 376.4
λοέσσεται p. λοέσεται 376. 2.
λοΐω p. λούω 190.41
λοιμῴξαντες, λοιμῴττω 373.5
λοιπὸς d. λείπω 302.52
Λοξίας d. λοξὸς 244.50
τῇ Λυκῇ D. λυκῆ, Λυκᾶς 130.24
λῦμαι A. λοέομαι λεῦμαι ὃ λύομαι 190.44
λύμβυες, λῦμαι 336.33
λῦτα ibid.
λῦᾶς 190.45
λῦται 336.32
λύτρ' λυτρὰ 243 101
λῦτρον ἠ λυτρὸν d. λύω ibidem
λοχησάμβρως λοχησαμβών, λοχάομαι 376.56
λοχήσομαι 376.17
λοχισθεὶς, λοχίζομαι 390. 24.
λυγγὸς καὶ λυγκὸς, λύγξ 135.23
λύῃ, λύω 328.45
Λῦτον B. ἐλύθησαν 399.7
λύκαμα d. λύκος 119.36
λύμιλυ λῦῦ λῦῦ p. λελυμένος εἶην εἶης εἴη, λύομαι 218.33 & 398.49
λυπέα d. λύπη 245. 77
λυπρόγεως c. λυπρὸς γῆ 18. 11.16
λύπτω d. λύω 314.16
λυστόωρ p. λυστῶν, λυστάω ῶ 337.32
λυστώδης d. λύστα 292. 44
λυστωθείης, λυστόω 398.6
λύστω, λύω 315.32
λυτόρα d. τὸ λύτρον 250.3
λυτρώστας, λυτρόω ibid.
τὰ λύχα ἀ. ὁ λύχος ἀ. 134.11
λύχνος, λύχνος 134.15
Λῶ D. θέλω 200.2
λωβητὲς, λαβάομαι 394. 37
λωΐτερον d. λωΐων 125.9
λωΐων d. ἀγαθὸς ἀ. 122.18
λῶπι D. λῶσι, λάω λῶ ὃ θέλω 337. 6
λῷον A. λώϊον, λωΐων 124.4
λῶσαι, λάω λῶ ὃ θέλω 335.22
λῷστος d. ἀγαθὸς ἀ. 124.19

M

Μαγέιραμα d. μάγδρος 119.36
μαθὼν ὢντες, μανθάνω ὦ 333. 9
μάθησις d. μανθάνω ἀ. 296 50
μαθήσομαι 170.38
μαίθομι μαίτοις 280.55
μαθὼν 365.25
μαιμώσσει ἢ μαιμῴσσει ἢ μαιμῴωσα p. μαιμῶσσι, μαιμάω ῶ 337.46
μαιμώων p. μαιμῶν 337. 49
μαίνειο, μαίνομαι 329.34
μαινύμβαι, μαιόμαι ῦμαι 334.33
* μαιώσασθε I. ἐμαιώσασθε 379.2
μάκαιρα d. μάκαρ 119.31
μακαιρίστης d. μακάριος 282.47
μακαιώτερον d. 299.29
μακαιῶ A. μακαρίσω, μακαρίζω 150.22
μάκαρος, μάκαρ ὃ μακάριος 135.12
μακείων d. μακρὸς 225.36
μακρώτερον d. ibidem
μακρώτερω d. ibidem
μαλακώδσαι, μαλακάω ῶ 335.23
μαλακὸν f. ἢ μαλακότης 315.17
μαλάξαι, μαλάσσω 372. 52
μαλαξάσται, μαλαξάζω 374.30
μάλιστα d. μάλα 123.17
μάλλον d. ibid.
μανεὶν μανείης, μαίνομαι 351. 46
μανεὶς μανεῖσα 351.50
μανῆναι 351.47
μανήσομαι 345.3
μανθάνω d. μήτω 170.33
μανύμβος, μανόομαι ῦμαι 334.23
μαντεύομαι d. μάντις 243. 6
μαπέῖν p. μαρπεῖν, μάρπτω 353.31
μαραυθιῶμαι, μαραίνομαι 392.31
μαρνάμβος, μάρναμαι 340.18
μαρπέῖν I. μαρπεῖν, μάρπτω 353.31
τῷ μάρτυρος, μάρτυρ 135.9
τῷ μαρτυες, μάρτυς 137.1
μαρύεται. μαρύομαι 329. 25
μαρυκᾶται D. μηρυκᾶται, μηρυκάομαι ῶμαι 335.30
μείστιαδς f. μασίστιαδς, μασόομαι 376.55
μασιστίμβος 377.1
μάσσων p. μείζων d. μέγας 124.43 & 125.37
μαστιγώδω f. μαστιγόεδω, μαστιγόομαι ῦμαι 336.7
μαστιωθὲς ἢ μαστιωθεὶς 398.22
μαυρύσι, μαυρόω ῶ. 332. 56
μαχᾶται, μάχομαι 179. 48
μαχέοῦδ, μαχέομαι ὃ μάχομαι 336.25
μαχέω ibidem
μαχέσομαι 90.49 & 179.48
μαχέσονται 179.48
μαχήσομαι ibidem
μαχήσονται 179.48
μαχῦμαι μαχῦ μαχᾶται 179.49
Με f. ἐμὲ, ἐγὼ 110.12
Μέγα, ὁ μέγας ἀ. 136. 10
μεγαλαυχήμβος, μεγαλαυχόμαι ῦμαι 333.54
ἢ μεγάλη τῆς μεγάλης, ὁ μέγας ἀ. 136.13
μεγαλήτωρσος c. μέγα μεγάλα & ἦτορ σος 25. 24
μεγαλόθυμος c. μέγας μεγάλα & θυμὸς 306.44
μεγαλορρῦντες, μεγαλορρέω 333.20
μεγάλα vel I. τῷ μεγάλοι τῷ μεγάλῳ, ὁ μέγας ἢ ὁ μέγα ἀ. 136.13 & 247. 10
ὁ μέγαν, ὁ μέγας ἀ. 136. 10
μεγαθεὶς c. μέγα θέντες 262. 36
μεγεύσας, μεγεύω 380.3
μεγίστᾶν ἄνος d. μέγιστος 219.46 & 270.15
μεγίστᾶνες, -στᾶν 220.15
μέγιστος d. μέγας ἀ. 122. 30
μεδήσομαι, μεδέομαι 377. 5
μέδων, μέδω 329.3
μεθέλε, μεθαιρέω ἀ. 361. 43
μεθήμβος, μεθίημι ἀ. 405. 8
μεθείμην 358.21
μεθεῖναι 357.42
μεθεὶς 357.47
μεθεῖσθε 358.22
μεθεῖτε f. μεθέντε 357.31
μεθέω p. μεθῶ 357.32
μεθέλεσχε I. μεθέλε, μεθαιρέω ἀ. 361.43
μεθέμβη I. μεθεῖναι, μεθίημι 162.21
μεθέξομαι, μετέχομαι ἀ. 150.16
μεθερμιωεμβόα, μεθερμηνεύομαι 399.23
μεθέστηκε, μεθίστημι 405. 56
μεθεστήκῃ 406.33
μεθεστηκυῖα 406.12
μεθεστηκὼς 406.7
μεθεστῶτι A. μεθεστήκοτι 406.26
μεθῆκα, μεθίημι ἀ. 161. 38
μεθημεριὸς d. μεθ' ἡμέραν ἢ μεθημέραν 294. 56
μεθ' ἡμῦν f. μετὰ ἡμᾶς 280.32
μεθηρμόσαο I. μεθηρμόσω.

μεταρμίζομαι 374.40
μετήσω, μετίημι 404. 41
μετίστω 404.38
μετιᾶσι 161.22
μετιεὶς 342.56
μετιέμην I. μετιέναι 342. 54
μετίεν B. μετιέσαν 161.33
μετίεν 363.4
μετιέναι 342.53
μετιέσθαι 247.120
* μετίετε 342.51
μετίης 342.41
μετίησι 342.42
τὸ μετιστάμενον, μετίσταμαι 340.14
μετιστάμενος ibid.
μετιστάναι, μετίστημι 339. 16
μετίσταδε, -αμαι 340.2
μετίσταδ 346.29
μέτοδος c. μετὰ ὁδὸς 318. 13
μετ' ἴθρεως f. μετὰ ἴθρεως A. ἴθεως, ἴθεις 250.6
μετυδήσομαι μετυδήσω, μετύσομαι ἀ. ἢ μετύσομαι 178.16
μετύσομαι d. μετύσω 278.15
μετύσομαι ibidem
μείδησε I. ἐμείδησε, μειδιᾷ 176.24
τὸ μεῖζον, ὁ καὶ ἡ μείζων 118.23
μείζης A. μείζονες ἢ μείζονας 132.30
μείζω A. μείζονα 132.29 & 133.4
μείζων d. μέγας ἀ. 122.30
μειλίσσω I. μειλίζω, μειλίσσομαι 331.23
μείνας αντος, μένω 145. 17.
μείρεται, μείρομαι τὸ μέρμαι 329.23
μείων d. μικρὸς ἀ. 123.8
μελαγχολάω, μέλας αινα αν & χολὴ 245.55
ἡ μέλαινα, ὁ μέλας 118. 25
μέλαις Æ. μέλας 27.3
τὸ μέλαν, ὁ μέλας 118. 26
ἡ μελανεῦσα D. μελανῦσα, μελαίνω 345.10
μελανθὲν 392.40
μελανόχρως c. μέλας ανος & χρὼς 257.5
μελάντιος d. μέλας 122.7
μελάντερος d. ibid.
μηδόμην, μέλδομαι 329. 39
μέλῃ, μέλω 179.52
μελέπαι f. μελέπαιε, μελετάω ῶ 335.11
μέλεται, μέλομαι 330.15
μελέτω, μέλω ἢ μελῇ 330. 14
μελητεὶς, μέλω ἀ. 179. 53
μελήσῃ 179.54
μελήσεται 179.52
μελήσω 179.54
τῷ μελίχρατι p. μελιχρατῷ
τὸ μελίχρατον 137.29. & 224.19
μελήσδεται D. μελίζεται μελίζομαι 330.25
μέλλῃ, μέλλω 237. 77 & 328.45
μελλήσῃ, μέλλω ἀ. 408.3
μέλλει 291.49
μέλλω χάλυβι quid 291. 51
μέλλω ποιεῖν ibidem
μέλλω τύψαι 191.52
μέλον, μέλω 329.13
μελέτων A. μελέτωσαν 150. 44
τῆλ μελῶν, τὸ μέλος εος 300.47
μελοποιέω ῶ c. μέλος ποιέω ῶ 172.34
μέλω A. μελέω ῶ 154.12
μέμακα I. μέμηκα, μείω τὸ μεμεῖσθαι 106.31 & 107.10
μεμαίασι I. μεμήκασι 393. 53
μεμάθηκα, μανθάνω ἀ. 170.39
μεμάϊσθον p. μάρπτειν, μάρπτω 353.31
μεμηκυῖα D. μεμηκυῖα μηκάω 369.16
μέμαρπον p. ἔμαρπον, μείρπω 353.29
μεμαρτὼς 368.28
μέμακτο p. μεμήκατο, μείω τὸ μεμεῖσθαι 393.53
μεμαχυῖα, μείχομαι ἀ. 179. 51
μεμαὼς μεμαυῖα I. μεμηκὼς μεμηκυῖα, μείω τὸ μεμεῖσθαι 393.51
μεμαῶτες p. μεμηκότες 393. 2
μέμβλακα, μέμβλακες
μέμβλακε p. μεμόλακε ας ε, ἢ μεμέλακε ας ε, μολέω ἢ μέλω 209.40. & 408.8
μέμελα, μέλω 74.16 & 154.10
μεμελετημένος, μελετάομαι 394.11
μεμέλακα ας ε, μέλω ἀ. 408.7
μεμέλημαι 179.52
μεμελημένος ibid.
μεμελοποίηται, μελοποιέω ῶ 172.34
μεμόηκα, μόω ἀ. 144.7
μεμόημαι 152.4
* μεμετρέαται I. μεμέτρηται, μετρέομαι 395.27
μέμηκε, μηκάω 369.16
μεμηκὼς ῖα ibid.
μεμηλα f. μέμελα, μέλω ἀ. 74.16. & 154.10.
μέμηλε f. μέμελε 155.20
μεμήλῃ p. ἐμεμήλῃ ἢ ἐμεμέλῃ 155.21
τὰ μεμηλότα 369.46
μεμηλὼς f. μεμελὼς 369. 45
μέμηκα, μείκω 369.7
μέμηνε 369.8
μεμηνὼς ibidem
μεμηχανημένος, μηχανάομαι 394.11
μεμηχάνηται 394.1
μεμίασμαι A. μεμίαμμαι, μιαίνομαι 152.2
μεμίανται μεμίανται 152. 17
μεμισημένος A. μεμαμμένος 152.16
μέμυγμαι, μυγνύω ἀ. 169. 32
μεμυγμένος ibid.
μεμυκλωμένος, μυκλόομαι 397.22
μεμίμημαι, μιμέομαι 304. 18
μεμιμημένος 395.42
μεμίχθαι, μιγνύω ἀ. 169. 32
μεμιαίαδ D. μεμῆδ, μεμήσχω ἀ. 408.33
μεμιαλμένος D. μεμηλμένος 256.86
μεμιέαδ p. μεμῆδ 408. 34
μέμνᾱ ἀ. μέμνησαι 151.29
μέμνηκα f. μεμόνηκα, μένω ἀ. 144.5 & 345.2
μέμνημαι 139.10 & 178.5
μεμνημένος, μιμνήσχω ἀ. 408.36
μεμνήμεθα μεμῆσθ μεμῆδ 408.31
μέμνηται 408.30
μεμῆδς 408.35
μέμνηδε 408.29
μέμνηδε p. μέμνησο 408. 31.
μέμνησο ibidem
μεμνῆσθήμην, μνῆσόμαι 399.25
μέμνησαι, μιμνήσχω ἀ. 178. 6
μεμνοῖτ' ἀ. μεμῆδ 408. 33
μεμνόμεδα 408 35
μεμῆδ' ἀ. μεμῆδ 408. 34
μεμοίρασαι ἀ. μέμορμαι μείρομαι 211.39
μεμόλυσμαι A. μεμόλυμμαι, μολύομαι 152.2
μεμολυσμένος A. μεμολυμμένος 391.51
μέμονα, μίμνω ἀ. 154.6
μεμνωμένος, μνόομαι 397. 22.
μεμνῶδς 397.4
μέμορα, μείρω 146.13
μεμορημένος, μείρομαι ἀ. ἢ μορέομαι 211.41 & 395. 42
μέμορται Æ. μεμάρται, μείρομαι 211.42
μέμορται Æ. μέμαρται 211.38
μέμορται Æ. μέμαρται ibidem
μεμορφωμένος, μορφόομαι 397.23
μεμύσονται, μυσόομαι 396.55

μεμυ-

μέμηκα as ε, μηκάω 88. 26
μεμνεισμένος, μνείζομαι 389.11
μέμφεμι I. μέμφη, μέμφομαι 331.15
μεμφτέος 385.3
μέμψις d. μέμφομαι 245. 53
μεμφεχεμένος ἢ μεμφεχεσμένος, μεφαίνομαι 392. 14
μεμφορεμένα, μφορέμαι 397.23
μεμνὼς A. μεμηκὼς ἢ μεμηκὸς, μείω τὸ μεμείωμαι 107.6
μνηστεύω ἢ μνηστάομαι I. έμνω, μνηναίμην 382.16. 32
Μενέλεως A. Μενέλαος 223.19
μνηστεύω A. μνηστείσω, μνηστείζω 373.47
μνάω, μνῶ 145.16
μέρις, μέρεσι, τὸ μέρος εος 307.49
μεριμνηθείς, μεριμνάομαι 394.38
μερμηρίζε I. ἐμερμήριζε, μερμηρίζω 373.13
μεσιτεύσας d. μέσος 324. 38.
μεσιτεύτερος d. ibidem
* μεσηγυηθεν, μεσηγυάομαι 394.42
μεσημβρίαν p. μεσημβρινὸν μεσημβρίαω ῶ 337 33
μεσοῖν A. μεσοῖ, μεσέω ῶ 336.45
μεσολαβηθείς, μεσολαβέομαι 396.38
μεσονύκλιον d. μέσος & νὺξ νυκλὸς 319.29
μεσοπαγὲς, μεσοπηγνύω ἀ. 168.33. & 354.2
μεσοπαλὲς, μεσοπάλλομαι 421.4
μεσῶν, μεσέω ῶ. 333.5
μέτα p. μέτρι 117.19
μεταβα I. μεταβαθι ἢ μεταβηθι, μεταβαίνω ἀ. 362.28
μεταβουλεύσαιμι, μεταβουλεύω 380.4
μεταβωμεν * transeamus, μεταβαίνω ἀ. 362.32
μεταγνόντες, μεταγινώσκω ἀ. 363.13
μεταγνὲς ὀντες ibidem
μεταγνῶναι 363.11
μεταδιδωγμὸς, μεταδοκέω ἀ. 403.1
μεταδιδόασι I. μεταδιδῶσι, μεταδίδωμι 340.28
μεταδίδοῖ p. μεταδίδωσι 340.30
μεταδιδόναι ibidem
μεταδόξας, μεταδοκέω ἀ. 402.56
μεταδόξη 402.55
μεπιθῆναι, μεπιπθημι 307.45
μεταθέσζ 358.29
μεταθώμεθα 358.24
μεταΐζας, ἴσαω 373.2
μεπικερᾶσαι, μεπικερά-νυμι ἀ. 407.20
μεπικεχείσται, μεπαχ-είζομαι 388.40
μεπικίαθε I. μετεκίαθε, μεπακίαθω 349.56
μεπικλαύσονται, μεπακλαίω ἀ. 407.28
μεπιλαβεῖν, μεταλαμβάνω ἀ. 365.6
μεπαλάβοι 365.4
μεταλαβὼν 365.8
μεταλαχεῖν, μεταλαγχά-νω ἀ. 364.49
μεταλαχὼν ibid.
μεπιλλόμενος p. μεθαλλόμε-νος, μεθάλλεμαι 331.52
μεταμάθοις, μεταμανθάνω ἀ. 365.23
μεταμέλῃ, -έλει 328.46
μεταμελήσῃ 408.3
μεταμελήσῃε Æ. μεταμε-λήσει 408.6
μεταμελήσῃ 408.4
μεταμελήση 408.7
μεταμελησόμενος 408.5
μεταμέλοι 329.14
μεταμφίασαι, μεαμφιά-ομαι 375.39
μεταπίσζαν, μεταπίστημι 359.6
μεταπεποίημαι, μεταποιέ-ομαι 395.15
μεταπεσᾶν, μεταπίπτω ἀ. 366.15
μεταπεσὼν ὀντος 306.4
μεπαπλασθεὶς, μεταπλάσ-σομαι 388.30
μεταπλαθὲν ibid.
μεταπεπάμενος, μεθίπαμαι 364.43
μεπαρσιωθεὶς εἶσι ἐν, μεπαρ-σίομαι 398.22
μετασημήνασα ζ, μετασημ-μήνομαι 379.14
μετα σὺ quid 236.37
μεταπεπόμενος, μεταπέ-μαι ῶμαι 335.40
μεταπεπὼν, μεταπέτω 356. 50
μεταμάθω, μεθίστημι 359.14
μεταῖς 359.33
μεταχλάμενος, μεταχέλλο-μαι 381.2
μεπίστηθι, μεθίστημι 359.9
μεταῖηαι 359.23
μεταῖῆς 359.15
μεταῖῆσαι 405.36
μεταῖῆσαν 405.33
μεταχραφεὶς, μεταχρέφο-μαι 352.18
μεταχρεφθεὶς 385.3
μεταχεῖν, μετέχω ἀ. 244. 20
μεπέχη 364.8
μέλαπθε, μεταπίθεμαι 411.49
μετεγνωκὸς, μεταγινώσκω ἀ. 402.13
μετέγνων 363. 8
μετεγνώσθη 402.17
μετέδοξα, μεταδοκέω ἀ. 402.54
μετέδοξε ibid.
μετέδωκε, μεταδίδωμι ἀ. 402.42
μετέπε p. μετέπε, μετα-γορεύω ἀ. 367.17
μετέῆσι I. μετῆ, μέτειμι ἀ. 341.16
μέτ᾽ τὸ μέπθι 160.8
μετεῆκ 341.12
μετεῖκε 403.19
μετέληφα as ε A. μετα-λέλῃφα μεταλαμβάνω ἀ 145.13 & 345.2
μετεῖναι, μέτειμι ἀ. 341.17
μετέπε, μεταγορεύω ἀ. 361 17.
μετὰς μετέντος I. μεθὰς με-θέντος, μεθίημι 357.48
μέτῆσι, μέτειμι ἀ. 341.46
μετέχον, μετῖχε, μετέχω ἀ. 139. 17. 24 & 345.2
μετεχάλῃ f. μετεχέλει, μεταχαλέω ῶ 350.3
μελεκθαίνεσκε I. μετεξέθαι-νε, μετεκθαίνω 345.30
μετεκθὰς 362.40
μετέκειν, μεταικίω 354.30
μετέλαβε, μεπιλαμβάνω ἀ. 364.52
μετελεύσομαι, μετέρχομαι ἀ. 404.1
μετελελυθὼς 198.31. & 453.2
μέτελθε 363.33
μετελθεῖν 363.39
μετέλθοις 363.34
μετελθὼν 363.45
μετεμβὰς, μετεμβαίνω ἀ, 362.40
μετέμελε, μεταμέλῃ ἢ με-ταμέλω 350.1
μετεμέλησε 408.6
μετεμέλοντ᾽, μεπαμέλεται 350.2
μετενεγκεῖν, μεταφέρω ἀ. 367.35
μετεπχθὲς 413.35
μετεπήνοχα 413.24
μετεπέμφθω, μεταπέμπο-μαι 384.49
μετέπεσον, μεταπίπτω ἀ. 206.12 & 354.2
μετεπήδισε, μεταπηδάω 376.27
μετερρύθμωθα, μεταῤῥυ-θμόομαι 354.2
μετέρχαι I. μετέρχῃ, με-τέρχομαι 331.15
μετέρχει I. -έρχου 331.23
μετέσομαι, μέτειμι ἀ. 403. 4
μετέσσυο, μεταστείω 356. 21
μετέσγεται p. μετέσεται ἢ μετέσται, μέτειμι ἀ. 403.5
μετέσσομαι p. μετέσομαι 403.4
μετεσάναι I. μεθεσάναι ἢ μεθιστάναι, μεθίστημι 339.22
μετέστεον, μεταστέω 342. 56

μετοστήκεε I. μεθεστήκη, μεθίστημι 406.34
μετεστηκὼς 358.56
μετέστηκεν 359.5
μέτεσι, μέτεστι ἀ. 341.3
μετετρέφθη, μεταστρέφομαι 352.7
μετέχει, μετέχω ἀ. 242. 84
μετετράφη, μεταστρέφω 352.8
μετέφη, μεταφήμι ἀ. 164. 25 & 354.2
μετέφλω ibidem
μετεωρισθεὶς, μετεωρίζω 390.24
μετῆκε, μέτειμι ἀ. 403.28
μετῆλθε 403.20
μεταλλαχέναι, μεταλλάττω 386.28
μεταλλαχὼς ibidem
μετῆν, μέτειμι ἀ. 346.43
μετήνεγκε, μεταφέρω ἀ. 412.53
μετῆσαν μέτειμι ἀ. 403.16
μετώδα, μεταιδέω ὦ 349. 5
μετάσα, μεταιδέω ὦ 349. 5
μετὲὶ I. μεθιεῖ ἢ μεθίησι, μεθίημι 342.44
μετεῖ I. μεθιεῖ ἢ μεθίησι 342.45
μετέιμαι ὃ μέτειμι 342. 34
μετέναι, μέτειμι ἀ. 342.5
μετέπω 341.48
μετέοντες 342.20
μετέων ὄντος 342.17
μεθιωνήσαξ, μεθιωνέομαι 378.16
μετὸν, μέτειμι 341.31
μετῴκησε, μετοικίζω 374. 12
μετωπίδης 389.54
μετωπισμὸς 389.48
μεῦ D. μοῦ, ἐγώ 113.5
μεῦ μαμαμοῦ quid 256. 86
Μὴ ἐτὸ μηδενὸς quid 299.1
μηδὲν p. μηδὲν 27.30
ἢ μηδεμία, ὁ μηδεὶς 27.17
τὸ μηδὲν ibidem
μηδένες μηδένα 121.9
μηθεὶς Æ. μηδεὶς 27.31
μηθὲν Æ. μηδὲν ibid.
μηκανάσαξ p. -νᾶξ, μηχανάομαι ῶμαι 337.22
μήκιστα d. μήκιστος 125.17
μήκιστος d. τὸ μῆκος 125.16
μηκυνέων I. μηκυνῶ, μηκύνω 382.43
μηλάτων p. μήλων, μῆλον 137.47
τῦ μηνᾶ D.-νοῦ-νᾶς 130. 24
μηύσαι, μηύω 364.31
μήπω c. μηπὼ 284.42
μήσομαι, μήδομαι 373.22
μητέρε, μήτηρ 130.6
μητάσαξ p. μητᾶξ, μητάομαι ῶμαι 337.21
μητέσι p. μήτισι ἢ μήτεσι, μῆτις ιος ἢ εως 261.17
μητέτα, μητέτης 223.7
μητιόωντες p. μητιάωντες, μητάω ῶ 337.45
μητισαξ, μητίζομαι 374. 48
ταῖς μητρᾶσι, μήτηρ 33. 13
μητρὸς f. μητέρος 25.5
μηχανάσαξ p. μηχανᾶξ, μηχανάομαι ῶμαι 376. 53
μηχανεώμοι I.-νώμοι, μηχανάομαι ῶμαι 338.1
μηχανήσαξ 376.53
μηχανόωνται p. μηχανῶνται 337.52
ἡ Μία μίας, ὁ εἷς ἑνὸς 27.17 & 120.15 & 223.5
μαῖναι, μαίνω 217.12
μάνθλω p. ἐμάνθην ἢ ἐμανθάνθην 67.24
μανῶ 54.2
μηγέων, μηγύω ἀ. 169.36
μηγὲς 169.38
μηγέωσι I. μηγῶσι 169.37
μηγήμεναι A. & D. μηγῆναι ibid.
μήγλω ης η I. ἐμήγλω 169. 35
μηγῆναι 169.37
μηγήσομαι 169.36
μῆναι, μαίνω 217.12
μικρόπαλος d. μικρὸς 123.7
μικρότερος d. ibid.
μιμεῖξαι μιμέομαι 299.31
μίμνημι d. 304.18
μίμνησης εως d. 308.9
μιμνῆτε ῦ d. 304.24
μιμνήσκεο I. μιμνήσκου, μιμνήσκομαι 331.23
μιμνήσχω d. μνέω ἢ μνάω 177.54
μινθώσομεν, μινθόω 378. 25
μινύθω d. μινύω 166. 45
μίμνω d. μένω 154.7 & 155.8
μίζω, μιγνύω ἀ. 169.31
μὰν p. ἐὰν ἢ αὖθις 113.24.35
μίσγεαι I. μίσγῃ, μίσγομαι 331.15
μισηθὲς, μισέομαι 396.38
μιτωσαμένη, μιτόω 379.16
μιχθεὶς, μιγνύω ἀ. 169.34
μιχθὲν ibid.
Μνάα p. μνᾶ, μνᾶ ἢ μνάε μνᾶ, μνάομαι ἢ μνάω 92.28 & 337.15
μνάσαξ p. μνᾶξ 92.28
μνεώμενος I. μνώμενος 178. 11
μνήμων d. 319.37
μνήμων d. 126.31 & 296. 17
μνησαίατο I. μνήσειντο 178.3
μνησεμένη 178.4
μνησέμενος ibid.
μνήσετο I. ἐμνήσ. 174.2
μνήσεις μνήσεσαι ibid.
μνήσεσθε 178.4
μνησθεὶς 178.7
μνησθῆναι ibid.
μνησθήσομαι 178.8
μνήσθητι 178.7
μνησθῶ ibid.
μνησθῶμεν 408.38
μνήσομαι 178.5
μνήσω 178.1
μνώεο I. μνοῦ, μνάομαι ὃ μνάομαι 331.27
μνώμενος, μνάομαι 334.41
μνώοντο I. ἐμνώοντο, μνάομαι ὃ μνάομαι 345.2
Μοὶ f. ἐμοὶ, ἐγώ 110.12
μοιρέσσαι, μοιρέω 375.32
Μοιχαίτας d. μοιχὸς ἀ. 124.39
μοιχευθεὶς μοιχεύθησαι, μοιχεύομαι 399.31
μοιχοίτας d. μοιχὸς ἀ 124.39
μολίσχω ἀ. 90.48 & 177.40
μολίσχω d. μολέω 177.38
μολὼν, μολέω ἢ μόλω 356. 44
μονὰς d. μόνος 121.30
μονωθεὶς μονωθῆσαι, μονόομαι 398.23
μόρξω, μοργνύω ἀ. 169.38
μορύξαι, μορύσσω 372.52
μοῦσαι, μοιῶ 378.51
μοῦ f. ἐμοῦ, ἐγὼ 110. 10. & 112.12 & 281.32
μῦνος p. μόνος 248.30
μωνωθεὶς, μωνόω 398.23
μώνωσε I. ἐμώνωσε 378.31
μυσσὶν D. μυσσῶν, μῦσσι 12.38
μύσης I. μύσαις 13.53
* μυτὶ A. ἐμοὶ ὄβι 341.4
μυσταθλῆσαι, μυσάω 398. 13
μυσῶσαι 378.52
μυχθίζοντι D. μυχθίζῃσι μυχθίζω 47. 14 & 345.2
τὰ μυχλὰ, ὁ μυχλὸς 134. 11, 13
Μυθέω d. μῦθος 306.17
μυθήσατο I. ἐμυθ. 378.10
μυθολογία d. μυθολόγος c. μῦθος λόγος 239.21
μυκησάμενος, -κάω 377.1
μυκῷ 88.26
μυλιόωντες p. μυλιῶντες, μυλιάω ῶ 337.46
μυνάμενος, μύομαι 382. 50
μύξις, μύσσω 372.31
μύρεικα d. μύρος 119.37
μωεία quid 284.37
μωειὰς d. μώειοι 121.31
μῶσαι, μύζω ἢ μύω 374.31
μώσαν I. ἔμωσαν 375.4
μώσαν p. ἔμωσαν 375.5
μωχαίτας d. μωχὸς 124. 40
μώχας d. 124.41
μωχοίτας d. 124.40
μώεο I. μώῃ, μώομαι ὃ μάομαι 331.24
Μωμήσαξ, μωμάομαι 376.54
* μωμήσονται 376.21
μωραινθεὶς, μωραίνομαι 392.36

μορφηθῇ 392.30
μορφίων d. μορφὸς 128.22
μορφοῦ D. μοῦσα 12.45

N

Νάα p. πλὶ ναῦς, ναῦς 32.2
ναιετάσκε ἢ ναιετάεσκε I. ναιάσσω ναιέτω, ναιετάω ναιετῶ 345.47
ναιετάωσι p. ναιετῶσι 337. 28
νάξαι νάσσω 372.53
νάοθεν I. νάοθεν, νάω τὸ ναίω 145.3
νάσσα p. ἅπασα 375.42
πλὶ ναῦς, ἢ ναῦς 31.33
ναυπηγεύμενος D. -γέλμενος, -γέομαι ϑμαι 336.50
αἱ ναῦς p. νάες, ἢ ναῦς 27.11
ναυϑλώσασϑαι, ναυϑλόω 379.14
ναυϑλώσων 378.27
ναύταϑμος c. ναῦς ταϑμὸς 850.2
ναυτίλος d. ναύτης 128.25
ναυτιῶσι, ναυτιάω ῶ 285.56. & 286.42
Ne in compositione 237.73
πλὶ νέα p, ναῦν, ναῦς 32.2
νεαρὸς d. νέος 308.29
νέαται ἢ νενέαται p. νένιυται, νέομαι 395.26
νέηαι I. νέῃ, νέομαι 253. 107
νηέεσκεν I. σνίκ, νηέω 345.31
νηείησι I. νηείῃ, νηείω τὸ νηέω ῶ 336.37
νείκεστε p. σνείκεστε, νηέω 376.3
νεῖμαν I. ἔνεμαν, νέμω 381.11
νείμας ανος 381.12
νεῖμε I. ἔνειμε 381.10
νείσεαι I. νείσῃ ἢ νείσεαι, νείσομαι τὸ νείσομαι 331.16
νείσεο I. νείσου ἢ νείσευ 231. 25
νείσεο p. σνείσεο 331.17
νησύλιμος ibidem
νηχθεὶς, νείσομαι 387.10
νεκρὸς c. νὲ κῆς 237.73
νεκρωθεὶς, νεκρόομαι 398. 24
νεμέϑω d. νέμω 166.41.
νεμεσήσητε νεμεσάω 376.35
νεμηθεὶς, νέμω 391.4
νεμηθήτω ibidem
νεμῶ 39.24
νένασσο I. σνένασσο, νάσσομαι 389.12
*νενευκηκέναι, ναυκηρέω I. ναυαχάω 394.52
νενίεται I. νένιυται, νέομαι 395.26
νενεκρωμένος, νεκρόομαι 397.23
νενέμηκα, νέμω 52.8.28
νενέμημαι 64.10
νενέμιυται 64 22
νένηκα, νήθω 388.8
νενημένος, νέημαι ἢ νήθομαι 388.13
νενησμένος, νήθομαι ibidem
νενέῳμι B. νόημι d. νοέω 103.11
νενεμισμένα, νομίζομαι 389.12
νενομοθέτηται, νομοθέομαι 395.19
νεοχμῶσαι, -όχμω 378.53
ὦ Νέστορ, ὁ Νέστωρ ορος 32. 26
νεῦμαι D. -νεῦμαι, -νέομαι 336.48
νεύω, νέω ἀ. 150.32
νεωμένη I. νενεωμένη, νεόομαι 397.12
νεὼς A. ναὸς 129.28
πλὶ Νᾶα p. ναῦν, ναῦς 32.2
νήησαι, νηέω 377.42
νήησας 345.10
νήησϑαι ibidem
νιωεμένμονι, νιωεμόομαι ῦ μαι 334.35
νήπιος c. νὴ ἔπος 250.91
νηρῆΐδες f. νηρῇδες 34.19
νησαι f. νήσαι, νηέω 377. 41
νήσω, νέω 150.33
πλὶ νῦν p. ναῦν, ναῦς 32.2
νηΰς p. νηῦς ἢ ναῦς 27.10
αἱ νῆες p. νῆες, νῆς νηὸς 27.11
νήφων, νήφω 324.3
Νὶν p. ἐ ἢ αὐτὸν 113.24 35
Νοᾶ f. νοάῃ, νοάω ῶ 335. 8
νόες νόεντος Æ. νοεὶς νόεντος, νόημι 103.17
νόηϑι p. νόεϑι 107.26
νόημα d. νοέω 281.12
νόημι d. νοέω 103.11
νοϑοῖ f. νοϑοάῃ, νοϑοάω ῶ 332.48
νοῖ f. νόοι νόες νοῦς 131.27
νοῖς f. νόοις ibidem
νομευσῶ D. νομεύσω, νομεύω 207.33
νομεὺω d. νομὴ 259.28
νομιῶ A. νομίσω, νομίζω 149.30
νοϑεὶς, νόωμι p. 402.51
νοϑέντες ibidem
τῦ νοὸς, ὁ νῦς 135.1
νοούμενα, νοέομαι οῦμαι 334.16
νοπαθεὶς, νοπίζω 390.25
νῦ f. νόῃ ἢ νόει, νόος νοῦς 131. 24.25
νυδεγύμενος, νυδεγέομαι νυδεγῦμαι 333.54
πλὶ νοῦν f. νόον, νόος νοῦς 131.25
νυνέχοντες, νυνέχω 329.5
νυνεχόντως d. 329.6
νυνεχῶς d. 329.7
νοῦς f. νόος ἢ νόους 131. 25. 29
ἢ νυσος I. νόσος 16.22
Νυχεὶς, νύσσομαι 355.6
νυκτερινὸς d. νυκτερὸς 319. 30
νυκτερὸς d. νὺξ νυκτὸς ibid.
τῆς νυκτὸς, ἢ νὺξ 136.2
νυμφευθεῖσα, νυμφεύω 399. 33
νύξας νύξασα, νύσσω 373.2
νύξω 372.31
νύχϑ' ὅλλυ f. νύκτ' ὅλλυ 187.23
Νῶ, ἐγὼ ἢ νοῦς 110. 10. & 113.32. & 131. 25. & 221.24
νῶϊ p. νὼ, ἐγὼ 113.31
νῶϊν p. νῷν ibidem
νῷν, ἐγὼ 110, 11. & 113.32.
νῶσαι f. νοῆσαι, νοέω 185. 32
νώσατε f. νοήσατε ibidem & 354.2
νώσατο p. σνοήσατο 185. 34
νώσω f. νοήσω 185.32
πλὶ νῶτα, ὁ νῶτος ἀ. 134. 11.13
τὸ νῶτον p. ὁ νῶτος 136.21

Ξ

Ξανθῦται, ξανθόομαι ῦμαι 336.3
ξανῶ, ξαίνω 381.38
ξεῖνος p. ξένος 124.2
ξενιοδεὶς, ξενίζω 390.25
ξεοδεὶς, ξέομαι 394.50
ξήνασι ἢ ξήνασε, ξαίνω 241.52
ξηναϑεὶς, ξηραίνω 392.36
ξήρανσις d. 126.27
ξηρασία d. ibidem
ξυμαλεύδαι A. συμ. συλλαμβάνω ἀ. 365.15
ξυμλεξάμβοι A. συμ. συλλέγομαι 372.17
ξυλοκοπῆσαι, πέω 377.39
ξύμβλητο A. σύμβλητο τὸ συνεβέβλητο, συμβάλλομαι ἀ. 401.43
ξυμπεσὼν A. συμπ. συμπίπτω ἀ. 366.18
ξυμποδίσας A. συμπ. συμποδίζω 374.37
ξυμφέρω A. συμφ. συμφέρω 12.19. & 329.15
ξὺν A. σὺν 117.11. & 210.21
ξυνέξα A. συνέαξα, συνάγνυμι ἀ. 169.20
ξυνέξαι A. συν 399.51
ξυνέξαν A. συν. ibidem
ξυνῆκε A. συνῆκε, συμβαίνω ἀ. 362.21
ξυνίκκα A. συνίηκα ἢ ἐσυνῆκα, συνίημι 212.11
ξυνέικε A. συνῆκε ἢ ἐσυνῆκε 252.60
ξυνέναι A. συν. σύνεμι ἀ. 341.19
ξύνεσι A. σύνεσι 341.8
ξυνελέγμαν A. συν. συλλέγομαι 173. 43
ξυνέπεσον A. συν. συμπίπτω ἀ. 366 10
ξύνες A. σύνες, συνίημι 210. 20
ξυνεστήκοτα A. συν. συνίστημι 406.15
ξυνεστηχὼς A. συν. 406.9
ξυνεφέσπετο A. συνεφέσπετο, συνεφέσπομαι 344.47
ξυνῆλθον A. συν. συνέρχομαι ἀ. 363,27
ξυνλῶ A. συνλῶ, συνίημι 210.19

ξυνίᾳ A. συνίᾳ ἢ συνίη 161. 30
ξυνῆκε A. συνῆκε 210.19
ξυνίημι A. συνίημι ibidem
ξυνίστ' A. συνίεζαν 161.31
ξύνιζαν A. σύνιζον, σύνημι 346.47
ξύνιστι 341.10
ξύνοικος A. σύν. 210.21
ξυνήσι A. συνοίσι, συμφέρω ἀ. 412.41
ξυνοίσεται A. συν. 412.46
ξυναμολογήσασθαι A. συν. συνομολογέω 377.21
ξύνωσε I. ἐξύνωσε, ξυνόω 378.31
ξυσθείς, ξύομαι 399.2
ξυστὰς A. συστὰς, συνίστημι 359.35

O

Ὁ p. ὃς 115.15
Ὀ Γδόα D. ὀγδόη 119.19
ὀγδοᾶος d. 121.34
ὀγδοὰς d. 121.31
ἡ ὀγδόη, ὁ ὀγδόος 118.12
ὀγδόκοντα I. ὀγδοήκοντα 121.25
ὄγε c. ὀγέ 114.36
ὀγκοῖ f. ὀγκόῃ, ὀγκόω ῶ 332. 48
ὀγκολογῆσε, -γέω 377.42
ὀγκόμενος, ὀγκόομαι ᾶμαι 334.24
ὀγκασόμεθα 378.28
ὀδύζασθαι, ὀδύσομαι 373.8
ὅδε c. ὁδὲ 114.36. & 115.11.44
τὸ ὁδιπλᾶσιον, -γέω 377.51
ὁδιπόρος 377.28
ὁδὶ A. ὅ δε 114 39
ὁδίζων I. ὁδίζων, ὁδίζομαι 374.43
ὁδμὴ D. ὀσμὴ 200.41
ὁδοντωμένον I. ὁδ. ὁδοντόομαι 397.13
ὀδύρεο I. ὀδύρου, ὀδύρομαι 331.25
ὀδυσάμενος p. ὀδυσάμενος, ὀδύζω 375.16
πὼ ὁδὼ ἀ. πὼ ὁδὼ, ἡ ὁδὸς 134.22
ὅδωδε A. ὦδε, ὄζω 147.6
ὀδωδέναι A. ὀδέναι ibidem
ὀδώδη A. ὀδώδει 145.5.8
ὀδωδὼς A. ὠδὼς 147.6
οἱ τὸ οἷ, ὃς ᾧ οἵ ε᾽ 262.34
οἳ 110.16
οἷα d. οἷος 242.85
οἷά δή γυνὴ quid ibidem
οἰήσομαι, οἴομαι 356.30
οἶδε, εἶδω 193.42
οἶδάμεν οἴδατε οἴδασι 194. 16
οἰδάνομαι d. οἰδέω 170.26
οἶδε, εἶδω 194.15
οἰδήσω, οἰδίσχω ἀ. ἢ οἰδέω 177.42
Οἰδιπόδης d. Οἰδίπους οδος 135.5
οἰδίσχω d. οἰδέω 177.41
οἰεαι I. οἴῃ ἢ οἰῇ, οἴομαι οἶμαι ἀ. 151.37
οἰῇ A. οἴῃ 151.32
οἰηθῆναι 205.10
οἰήσομαι 204.27
εἶκε ας ε, ἔοικα 145.4
οἰκεδὲ d. οἶκος 244.17
οἰκεῖος d 308.7
οἰκιήμονος, οἰκιόομαι ᾶμαι 334.24
οἴκεντι Æ. οἰκεῖσι, οἴκημι 107.13
οἰκεμένη, οἰκέομαι 334.11
οἰκέτης d. οἶκος 128.54
οἰκιμῶν I. φκιμῶν, οἰκιόομαι 395.33
οἰκῆσαι, οἰκέω 377.42
οἴκιπται I. φκηται 395.21
οἰκίσαι, οἰκίζω 374 32
οἰκισθέντες 390.32
οἰκῶ A. ἰσω, ἴζω 373.47
οἰκονομέω d. οἰκονόμος 90. 46
οἰκυμένη, οἰκέομαι ᾶμαι 334.11
οἰκοφθορήσαν I. φκοφθ. οἰκοφθορέομαι 396.27
οἰκοφθορημένος I. φκοφθορημένος 395.34
οἰκῶ A. ἰσω, -ἴζω 150.23
οἰκτροχοεῦντες, οἰκτροχοέω ῶ 333.20
οἶμαι f. οἴομαι 204.26
οἰμώζον ἀ. ᾤμωζον, οἰμώζω 141.15
οἰμώξαν 373.18
οἰμώξομαι οἰμώξῃ οἰμώξεται 141.17
Οἰνόμαος A. Οἰνόμαος 130. 37
οἰνόμελι c. οἶνος μέλι 20.8
οἰνοσπλεύζαντες, οἰνοσπλεύω 380.3
οἰνοχοέω d. οἰνοχόος c. οἶνος χέω 251.33
οἰνωθεν, οἰνόομαι 398.30
οἰνωθέντες ibidem
οἰνωμένοι 397.13
οἰνωμένος ibidem
οἴξω, οἴγω 145.36
οἷν I. ᾧ, ὅς 113.42
οἴομαι p. οἴομαι οἶμαι 205. 8
οἰόμενος, οἴομαι τὸ οἶμαι 205.9
οἷον d. οἷος 304 11. & 307.51
οἱονεῖς, οἰόνω 382.42
οἷόν τῷ, τὸ οἷον 298.47
οἷόν τε, τὸ οἷον 291.32
οἷσε, οἷος 204.35
οἶυ, οἰόμαι τὸ οἶμαι 329. 32
οἷς οἷσι οἳ οἵν f. οἷος οἷος * οἳ οἵν 133.24
οἶσαι p. φῆσαι, οἴομαι ἢ οἶμαι 205.7
οἰσάτω, οἴω τὸ Φέρω 168.23
οἶσε οἰσέτω, οἴσω τὸ Φέρω 167.33
οἰσῇ, D. οἴσῃ, Φέρω ἀ. 217. 33
οἶσθα f. οἴδασθα Æ. οἶδας, εἶδω 204.28
οἰσθήσομαι, Φέρσομαι ἀ. 217. 37. & 323.12
οἴσομαι 217.34
οἶσον, οἴω ἢ οἴσω τὸ Φέρω 167.32. & 168.23
οἴσομαι D. οἴσομαι, Φέρω ἀ. 217.33
οἰσέον d Φέρω ἀ. 217.36
οἰστάμενος, οἴομαι τὸ οἶμαι 205.8
οἴσταν ibid.
οἰστρηθείς, οἰστρέομαι 396. 39
οἰστρηθέντες ibidem
οἰστρηλατούμενος, οἰστρηλατέομαι ᾶμαι 333.55
οἰστρήσας, οἰστρέω 377.31
οἴσω οἴσῃς οἴσῃ, Φέρω ἀ. 166. 7. & 167. 29. & 217.13
οἰστῶ D. οἴσω 255.46
οἰχήσομαι, οἴχομαι ἀ. 180.3
οἰχθεὶς, οἴγομαι 385.55
οἰχόμαν I. οἴχοιτο, οἴχομαι 180.7
οἰχόμενος, οἴχομαι 329. 39
οἰχόμιλω I. ὠχόμιλω 356.27
οἴχοντο I. ὤχοντο 180.6
οἴχου I. ὤχω 356.27
οἴχωκα ἢ οἴχοκα p. ὤχωκα 180.4
οἰχώκεε I. ᾠχώκη 180.5
οἰώθλω, οἰόομαι 140.6
Ὀκείλαντες, ὀκέλλω 380. 53
ὀκλάσασα, ὀκλάζω 374. 40
ὀκνήσης, ὀκνέω 377.28
ὀκρυόεντ I. ὠκρυόεντ, ὀκρυόομαι ᾶμαι 345.3
ὀκταίκις d. ὀκτὼ 116.33
ὀκταπλάσιος d. 121.27
ὀκταπλᾶς d. 121.25
Ὀλεῖε I. ὤλ. ὀλέθω 355.25
ὄλεκον I. ὤλεκον, ὀλέκω 344.31
ὀλέκετ I. ὠλέκ. 345.4
ὀλέσθαι, ὀλλύω ἀ. 365.30
ὀλέσομαι, ὀλέσσω p. ὀλέσομαι, ὀλέσσω 409.3
ὀλῇ 408.56
ὄλλαι I. ὄλῃ 205.47
ὀλῆται 408.56
ὀλιγάκις d. ὀλίγος 116.34
ὀλιγαρχήσομαι, ὀλιγαρχέομαι ᾶμαι 334.8
ὀλιγίστατος d. ὀλίγος 124. 11
ὀλίγιστος d. 124.12
ὀλισθεῖν, ὀλισθέω 356.43
ὀλισθῆσαι 377.43
ὀλισθήσας 377.51
ὀλισθὼν 356.45
ὄλλαι I. ὄλλῃ, ὄλλομαι τὸ ὄλλυμαι 205.48
ὀλοίατ I. ὄλοιντ 205.46
ὀλοίμιλω I. ὠλοιντ 205. 45
ὄλοντ I. ὤλοντο ibidem
ὀλοῦμαι ὀλῇ ὀλῆται 408. 56
ὀλοφυρτεὶς, ὀλοφύρομαι 392.51
τὰ Ὀλύμπια & ἡ Ὀλυμπία quid 260.1
Ὀλυμπιονίκης c. Ὀλύμπιακὴ ibidem
Ὄλυμπος d. Ὄλυμπος 252.

85
ὅλωλα A. ὦλα, ὀλλύω 205. 43
ὀλώλεκα A. ὤλεκα 409.9
ὀμεῖ A. ὀμῇ, ὄμνυμι ἀ. 205.22
ὄμμα d. ὀπίομαι τὸ ὁράω 313.27
ὀμματῶσαι, ὀμματόω 378. 53
ὄμνυ f. ὄμνυθι, ὄμνυμι 205. 18
ὀμνύαι 205.19
ὀμνύντες ibidem
ὄμνυς 205.16
ὀμνὺς, ὀμνύντες 205.19
ὄμνυσι 205.16
ὁμόζυγος c. ὁμὸς ζυγὸς 293. 40
ὁμοιοῖ f. ὁμοιόῃ, ὁμοιόω ῶ 332.48
ὁμοιότης d. ὅμοιος 278.24
ὁμολογηθὲς, ὁμολογέομαι 396.39
ὁμολογούμενος 333.55
ὁμολογουμένως d. 333.56
ὁμορξάμενος, ὁμόργνυμι ἀ. 169.50
ὁμορξαμένω d. ibidem
ὁμόρξω 169.49
ὁμόσω, ὄμνυμι ἀ. 204.37
ὁμοῦμαι ὁμῇ ὀμεῖται 205. 21.26
ὁμόχρους c. ὁμὸς χρόος 293.41
ὁμόψηφος c. ὁμὸς ψῆφος 294.40
ὁμοῦσαι f. ὁμοιῦσαι, ὁμοίομαι 192.12
ὁμόσσαι ας ε A. ὤμοσα, ὄμνυμι ἀ. 204.38. & 205.29
ὁμοσπόντες A. ὁμοπόντες 409.17
ὄν * ὄντος, εἰμὶ ἀ. 158.6
ὄντε δ᾽ω᾽ f. δ᾽ω᾽ ὄντε ἢ δ᾽ω᾽ε ὃν, διλεκτὴ τρόπον 247.8
ὀναίμιν αιο αιν᾽ f. ὀνησαίμιν, αιο αιν᾽, ὀνέω ἢ ὄνημι 187.27
ὀνάμβως f. ὀνησάμβως 189. 12
ὀνασεῖ D. ὀνάσῃ 207.34
ὀνασᾶς f ὀνησεαῖς 189.12
τὸ ὀνάατος, τὸ ὀνᾶρ ἀ. 136.14.18
ὀνηδίζω d. τὸ ὄνηδος 240. 36
ὀνηδίῶ A. ὀνηδίσω, ὀνηδίζω 150.23
ὁ ὄνηδος ἀ. τὸ ὄνηδος 137.14
ὄνημαι p. ὄνεμαι, ὄνημι τὸ ὀνέω 104.9
ὀνήσεαι I. ὀνήσῃ 189.9
ὀνήσεσθε 376.21
ὀνησόμεθα 376.19
ὀνιδῶ A. -ίσω, -ίζω 150.23
ὀνίναται, ὀνίαμαι 130. 42
ὀνίναντο I. ὠνίαντο ibidem
ὀνίπμερ. ὄνημι d. ὀνίω ἢ ὀνάω 103.41. & 163.26
ὀνίπσι, ὀνίπμι 103.41
ὀνομαποιέω ῶ c. ὀνομαποιέω ῶ & ποιέω ῶ 172.36
ὀνόμιλυε ἢ ὀνόμηνε I. ὀνόμ. ὀνομήνω 382.11.32
ὀνταῦθ᾽ c. ὄν πὲρ τὰ ὄντα, εἰμὶ ἀ. 115.39 341.35
ὄν πινα, ὅτις ὅ τινος ὅντινος d. ὧν ὅντος 115.1 281.10
τὸν Ὀξέα, ὁ ὀξὺς ἐος ἡ ὀξέα, ὁ ὀξὺς ὦ ὀξὺ ὁ ὀξὺς 31.35 307.17 32.27
ὀξὺ f. ὀξέως 116.30
ὀξυθυμεῖσθαι, ὀξυθυμέομαι 396.40
ὀξύμελι c. ὀξὺς μέλι 20.8
ὀξύνω d. ὀξὺς 306.23
ὀξύτερον quid 221.1
Ὀπάσσαι I. ὤπασσαι, ὀπάζω 373.54
ὄπασσι I. ὤπασσι ibidem
ὀπαδεῖς 390.26
ὅπᾶρ τὸ ὅ c. ὅπᾶρ 115 4
ὄπιθα Æ. ὄπιθεν 62.9
ὀπίσατος d. ὤπιθεν 125. 54
ὀπίσερος d. 125.53
Ὀπίσσ f. Ὀπίς 27.38
ὄππατα Æ. ὄμματα, ὄμμες ασσι 13.26
ὄππι ἢ ὄππι Æ. ὄπη 13. 18
ὀπλοκέλμος. ὀπλάσομαι 329. 41
Optimus d. opto 125.21
ὀπλίτεις, ὀπλίομαι 394. 38
ὀπλοκλυτὸς I. ὠπτ. 394.8
ὀπίσσω, ὀπίαω 376.37
ὀπτήσουσι 376.41
ὀπτόμενος 356.53
ὀπίᾶσο f. ὀπαίσιο 335.35
ὀπυίομαι I. ὀπύω, ὀπύω 331.8
ὀπώπα A. ὦπα, ὀράω ἀ. 369.53
ὀπώπι A. ὠπᾷ 369.55
ὀπωπίτες A. ὠπίτες ibid.
ὀπωρεῖᾶ A. ὀπωρείσῃ, ὀπωρίζω 373.49
ὀπωρεῦντες D. ὀπωρεῦντες A. ὀπωρίσοντες 373. 50
Ὀρεχθεὺς, ὀρέομαι 393.30
ὀρεχθῇ 393.29
ὀρᾶτο I. ὠρᾶτο 346.12
ὀργαλέας, ὀργαίνω 381.48
ὀργάσσαζ, ὀργάζομαι 374. 48
ὀργίζομαι d ὀργὴ 250.21
ὀργίσσες, ὀργίζω 374.37
ὀργιόεις 250.21
ὀργιοῦς 390.15
ὀρέῃ I. ὀρᾷ, ὀρέω τὸ ὀράω ῶ 330.47
ὀρέξαι, ὀρέγνυμι ἀ. 169. 54
ὀρέξαι 196 52
ὀρεξάσθω 169.54
ὀρέξαο I. ὠρέξ. 196.52
ὀρεξάμενος 169.54
ὀρέοντο I. ὠρέοντο, ὀρέομαι 345.4
ὀρέχθ᾽ p. ὠρέχθεε, ὀρεχθέω ῶ 346.4
ὀρέω ὀρέῃς ὀρέῃ I. ὀρᾶ ᾷς ᾷ 330.47
ὀρέων I ὀράων ὧν ibidem
ὄρναι I. ὄρη, ὄρομαι 345.2
ὄρνυμαι A. ὄρεμαι, ὄρνυμι τὸ ὀράω 104.7
ὀρᾶς D. ὀρᾷς, ὀράω ῶ. 336.54
ὀρθαι, ὄρομαι 392.42
ὀρθούμενος ὀρθουμένη ὀρθούμενον, ὀρθόομαι ὀρθοῦμαι 334.24
ὀρθόω d. ὀρθὸς 302.32
ὀρθεῖω A. -ίσω, -ίζω 150.23
ὀρθωθῇ, ὀρθόομαι 398. 10
ὀρίζω I. ὠείσω, ὀρίζομαι 374.43
ὀρῖῶ A. ὀείσω, ὀρίζω 150. 24
ὄρμασσ᾽ p. ἄρμεσσ᾽ ἢ ἤρμοσσ᾽, ἁρμόζω 354.2
ὁρμέων I. ὠρμοῦν ἢ ὠρμοῦν, ὁρμέομαι τὸ ὁρμάομαι 345.4
ὁρμηθὲς ὁρμηθεῖσα, ὁρμάω 394.41
ὄρμοῦν ὦντες 399.38
ὄρνυθι, ὄρνυμι 338.13
ὄρνυμ d. ὄρω 186.25
ὀργύᾶα, ὀρέγνυμι ἀ. 170.2
ὄρσατο I. ὤρ. ὄρσμαι 345.5
ὄρσυσαν I. ὦρ. ὀρσύω 380.7
ὄρσυσε I. ὤρσυσε 380 6
ὀρῶ p. ὁρῶ, ὀράω ὁρῶ 92. 33
ὀρῶν p. ὁρῶν 337.33
ὀρᾶτε p. ὀράετε ὁρᾶτε 92. 34
ὄρστατε Æ. ὤρατε 380.15
ὄρστο I. ὄρσου, ὄρσομαι d. ὄρω 167.34
ὄρσις Æ. ὄρψις, ὄρω 380.16
ὄρστο Æ. ὀρῶ 167.29
ὀρσομὴν Æ. ὄρομὴν 380. 16
ὀρυγῆ, ὀρύσσομαι 355.3
ὀρύξας, ὀρύσσω 373.2
ὀρύσσω A. ὀρύσσω 39.19
ὀρύχατο I. ὠρυγμοῖσι ἦσαν 386.55
ὀρῶεν f, ὀράοιεν, ὀράω ῶ 335.14
ὀρῶίω A. ὁρῶμι 92.2
τὸ ὁρώμενον 291.45
ὀρῶντο I. ὠρῶντο 346.13
ὀρωρεχάς ε A. ὦρεχα, ὄρω 392. 44
ὀρωρεχάτο p. ὠρεγμοῖσι ἦσαν, ὀρέγνυμι ἀ. 170.3
ὀρώρη A. ὤρη ὄρω 392.46
ὀρωρὸν p. ὠρὸν 355.54
ὀρώρυχα A. ὤρυχα, ὀρύσσω 146.35
Ὅς τὸ αὐτὸς χαὶ ἕτος 113.36 & 115. 28
ὀσμησάμενοι, ὀσμέομαι 378.20
ὅσσοι Æ. τὸ σὸν 113.46
ὅσσος Æ. ὁσὸς 113.45
ἔσσεαι τὸ ὅς 115.4
πὼ ὅσσε, ὁ ἢ τὸ ὅσσος 134.3.5

ὄαστερ Æ. ὥσπερ, ὅστομαι τὸ ὀπίομαι τὸ ὀρέχω 330.22 & 344.47
ὀαστόμβος Æ. ὀπίόμ. 330. 21
τῆς ὄοστους, ὁ ὄοστις 134.5
ὄοστυν Æ. ὄστον 13.17
ὀσφρι p. ὀσέον 14.39
ὅστις ὅ τινος c. ὃς ὅ, & τὶς τινὸς 115.1
ὀστοῦν f. ὀστέον 131.36
ὀστῶ f. ὀστέω 132.1
ὀσφρεχθεὶσ, ὀσφραίνομαι 392.37
ὀσφραντλῶμι 392.31
ὀσφρήσεται, ὀσφρέομαι ὃ ὀσφραίνομαι 192.17
ὀσφρέμενος 192.13
Οὖτις I. ὅτις ἢ ὅ τινος, ὅτις ἢ ὅ, τι 115.34
ὁτέοισι I ὅτοις ἢ οἷστισι 115. 35
ὅτευ D. ὅτου ἢ ὅ τινος ibidem
ὅτεῳ I. ὅτῳ ἢ ὧτινι 115.34
ὁτέων I. ὅτων ἢ ὥντινων ibidem
ὅ, τι τὸ ὅ c. ὃ τὶ 115.2
ὀτλήσας, ὀτλέω 377.51
ὀτλήσοντες 377.4
ὅτου A. ὅ τινος, ὅτις ἢ ὅ, τι 115.33
ὄττι Æ. ὅτου ἢ οὗ τινος ibidem
ὄττι Æ. ὅτι 13.18
ὅττω A. ὅ τινι 115.34
Οὗ, ὅς ἢ ἐμὲ 110.15. & 114. 25. 27. & 161.14. 15. & 281.33
οὐ ὑ, ὐχ & ὐχ ὑσις 291.29
ὃ οὐδὲν p. οὐδὲν, ὁ οὐδὰς 27.31
ἡ ὐδὰμία, ὁ ὐδὶς 27.17
ἐκ οὐδὲν quid 240.27
ὐδένας, ὐδὶς ένος 121 9
οὐδένες ibidem
οὐθὰς Æ. ὐδὲς 27.31
οὐθὲν Æ. οὐδὲν 27.31. & 204.39
οὐ ὐκ, ὐχ & ὐχ ὑσις 291.29
ὗλε, οὐλω 328.51
οὐλομένος c. οὖλον μένος 251. 43
οὖλον, οὐλω 329.3
οὐμὸς f. ὁ ἐμὸς 156.51
οὐπιτριπὸς f. ὁ ὑπερπίπος ibidem
οὖπω c. οὐπω 284.42
Οὐσεκιαφι p. Οὐσεκία 14. 37
ὐσεκιάθε d. ὐσεκὸς 116.23
ὐσεκιάθεν d. 116.22
ὐσεκιάδι d. 116.20
ὐσεκιάνδε d. 116.23
ὐσεκιόσε d. ibidem
ὐσεκιόσθε d. ibidem
ὐσεκιόσθεν d. ibidem
ὑρῆσαι, ὑρέω 377.43
ὑρησόμενος 377.7
οὖσα ὕσης, εἰμὶ ἀ. 158.6
ὐσία d. οὖσι, ὧν ὄντες 128. 40
ὕπα f. ὕπεισε, ὑπίζω 374.4
οὐπέμβη I. οὐπάνη, οὐτημι
Ὃ οὐπαὼ ἢ οὐπάτυχο ἢ οὐπάζω 103.30
ὑπέμβαμι D. ὑπάνη ibidem
ὑπάμβας 103.31
οὔπασε, ὑπάζω 374.4
ὅ τινος, ὅτις ἢ ὅ, τι 115.1
οὔπις c. ὑπὶς 248.39
οὐτοσὶ A. ὅδε 111.3
Τοῦ οὗτος καὶ οὗτος χρῆσις 292.6. & 311.13. & 319. 48
Τοῦ οὐχ, οὐ καὶ ἐκ χρῆσις 291.29
οὐχ ἑκ οὐχὶ 6.38
Οφλέτης d. ὀφείλω ἀ. 235. 23
ὀφείλημι d. 235.21
ὀφλήπω 149.36. & 205.1
ὄφελε I. ὤφελε 205.37. 40
ὄφελες I. ὤφελες ibidem
ὀφέλλε Æ. ὀφείλω ἢ ὀφείλε 380.47
ὄφελον I. ὤφελον 205.37 38
Τοῦ ὄφεων A. ὀφίων, ὄφις ὄφιος 36.27
τῶν ὄφεαν A. ὀφίων ibidem
ὄφεως A. ὄφιος 36.26
ὀφθὰς, ὀπίομαι τὸ ὀρέχω 409.39
ὀφθέωσι I. ὀφθῶσι 409. 38
ὀφθῆ 409.37
ὀφθῆῶμι 409.38
ὀφθήσομαι 220.30
ὀφθησόμενος ibidem & 322.18
ὦ ὄφι, ὁ ὄφις ιος 32.18. & 36.18
τὸ ὄφιν 31.28. & 36.18
ὄφις f. ὄφιες ἢ ὄφιας 34.39. & 36.19
ὀφλάνω d. ὀφλέω 205.32
ὀφλεῖν, ὄφλω τὸ ὀφέλω 205.35
ὀφλήσω 205.2
ὄφλημι 205.34
ὄφλο f. ὀφλέω 205.2
ὀφλὼν ὀντος 205.35
Ὀχήσας ὀχθέω 377 52
ὀχλεῦται D. ὀχλῶται, ὀχλέομαι ῶμαι 92.17
Ὄψ A. ὄψη, ὀπίομαι τὸ ὀρέχω 151.32
ὀψάω d 184.18
ὀψίτερος d. ὄψος 124. 30
ἡ ὄψις τῆς ὄψιας τὸ ὄψι d. ὀπίομαι τὸ ὀρέχω 291.37
ὀψίτερος d. ὄψας 124.30
ὄψομαι d. ὀπίομαι τὸ ὀρέχω 51.32
ὀψόφως 409.32
ὀψοφαγέστατος d. ὀψοφάγος 124.13

Π

Πᾶ τῦ, ὁ πᾶς 130. 22
παγεὶς, πηγνύω ἀ. 169.46
παγήσομαι 365.56
παγῶ παγῆς παγῇ 169.45
παγῶμεν 169.46
παθέω I. παθεῖν, πάχω ἀ. 207.8
παθέω d. ἔπαθον, πάχω 207.9
πὶ παθη f. πάθει, ὁ πάθος 288.15
πάθοιμι πάθοις πάθοι, πάχω ἀ. 207.5
πάθοιτε 207.6
πάθοιμεν p. πάθωμεν ἀ. 207.7
πάθω πάθῃς πάθῃ 207.6
παθὼν 207.8. & 237.62
ὦ παῖ f. πάϊ, ὁ πάϊς παῖς 32.19
παιδαγωγέω d. παιδαγωγὸς 142.50
παιδεύω καὶ παιδεύομαι d. παῖς παιδὸς 306.1
παιδίσκη d. 128.28
παιδοποιέομαι c. παῖς παιδὸς & ποιέομαι 143.47
παίησομαι, παίσομαι ὃ παίομαι 377.6
παίζω, παίζω 208.22
παῖς παιδὸς f. πάϊ πάιδος 133.12
παίσαι, παίζω 208.25
παισω A. παίξω 208-24
παιχθεὶς 208.23
παιχθήσεται 208.24
πακπᾶσαι, πακτέω 378. 53
ὦ Παλαίμων, ὁ Παλαίμονος 131.13
παλαιόμυθος, παλαιόομαι ῶμαι 334.26
παλαιεργόμυθος, παλαιεργόομαι ῶμαι 333.56
παλαιπατρι d. παλαιὸς 125. 50
παλαίπατρος d. 125.49
παλαίπατρος d. 125.48
παλαιωθὰς, παλαιόω 398. 24
παλαιωθήσομαι 398.34
παλάσσει, παλάω 376.33
παλιωπλαχθὰς, παλιωπλάζω ἀ. 410.18
παλισυτεῖ, παλισυτέω ῶ 3340.50
παλισυτεῖ, πέω ῶ ibidem
πάλτο p. ἐπάλτο, πάλλομαι 147.29
παμφαίνει I. παμφαίνη, παλφαίνω 331.4
ὃν παμφανόωντι p. παμφανῶντα, παμφανάω ῶ 337.42
παμφανόωσι 337.50
ὁ καὶ ἡ πάμφιλος c. πᾶν φίλος 118.15. & 119 25
τὸ πᾶν, ὁ πᾶς ἡ πᾶσα 118. 26
πανοικὶ d. πανοικὸς c. πᾶν οἶκος 116.25
πανυργέω d. πανοῦργος 142.53
πανοῦργος c. πᾶν ἔργον 246. 105
πανσεκτὶ d. πανσέκτος 116. 26
πανσεκτᾶι ibidem
πανσεκτῇ ibidem
πανταχῇ d. πᾶς παντὸς 116.21. & 282.6
παντιχυῖ d. 116 21
πάντῃ d. 282.5
πάν-

παίνεθι d. 116.22
παῖσχε πᾶς c. πᾶν παντὸς & κεκτῆσθαι 236.49
πάϊν σφέδ' ex quid 246.85
τὸ πάππα D. πάππου, ὁ πάππας 130.25
πάρ ex p. πάρεστι 117.20
ϖαβαθεὶς, ϖαβαίνω ἀ, 401.30
ϖαβαλεῖν, ϖαβάλλω 355.9
ϖαβᾶς, -ᾶτος ἀ. 362.40
ϖαβεβάκῃ 401.27
ϖαβεβασμὸς 401.28
ϖαβεβλημὸς, ϖαβάλλομαι ἀ. 401.34
ϖαβεβλῆσθαι 401.46
ϖαβεοῦσι, -έασι 335.9
ϖαβυδεῖς, -ἰω 399.3
ϖαβύσσω 379.38
ϖαγάγης, ϖάγνυμι ἀ. 361.32
ϖαγαγὼν 361.34
ϖαγγείλατε, ϖαγγέλλω 380.46
ϖαγέγνατο, ϖαγίνομαι ἀ. 369.10.
ϖαγγεγραμμένος, ϖαγγράφομαι 384 9
τὰ ϖαγεγνθέντα, ϖαγγίνομαι ἀ. 402.9
ϖαγενόμενος 363.4
ϖαγεγμένον I. παρηγμένον, ϖάγνυμαι 385.41
ϖαγνῶναι, ϖαγινώσκω ἀ. 363.11
ϖαγυμνύμενοι, ϖαγυμνύομαι ὦμαι 334.35
ϖαδεδέγμεθα, ϖαδέχομαι 386.12
ϖαδεδεγμένος 386.14
ϖαδεδέσθαι, ϖαδίνεω ἀ. 307.42
ϖαδεδομένος, ϖαδίδωμι 402.47
ϖαδίδυκε, -δύω 398.34
ϖαδεδωκὼς, ϖαδίδωμι 402.46
ϖάδειγμαι d. ϖαδεικνύω ἀ. 307.42
ϖαδέδεχθῆ, ϖαδέχομαι 386.22
ϖαδίδασι I. παρδίδωσι, -δίδωμι 340.28
ϖαδιεζευγμένον, ϖαδιαζευγνυμι ἀ. 404.29
ϖαδοῦναι, ϖαδίδωμι ἀ. 360.7
ϖαδοὺς 360.10
ϖαδοὺς ἐξ I. ϖαδοὺς ἐκ τῶν ἀ ϖαδαρτῶν, ϖαδαρτάνω ἀ. 363.18
ϖαδεσμῶν, ϖαδέω ἀ. 367.2
ϖαδεσμὴ 366.53
ϖαδεσμὸν 367.4
ϖαδῶ, -εδίδωμι 360.4
ϖαδεύξας, ϖαδεύγνυμι ἀ. 404.25
ϖαδεῦλῶ f. ϖαδεῦλέω, ϖαδεύλέομαι ὦμαι 333. 45
ϖαδεῦν D. ϖαδεῦσαι, ϖαδεύζω 333.56
ϖαδεῖσθαι, ϖαδίημι 358.21
ϖαδεῖναι 357.38
ϖαδεῖτο 358.22
ϖαδέμενοι 358.41
ϖαδέντες 357.51
ϖαδέντων A. ϖαδεθέντων 357.50
ϖαδέντες 357.27
ϖαδέθεσαν I. ϖαρέθεσαν 214.32
ϖαδεθὲς 358.30
ϖαδεθησόμην 411.28
ϖαδεῖται ἢ ϖαδεθῆται 358.23.27
ϖαδρίξας, ϖαδρίζω ἀ. 412.21
ϖαδοῦμεν, ϖαδίδημι 357.35
ϖαδρὶ p. ϖαδὸ 257.97
ϖαδιβάτης p. ϖαδεβάτης p. ϖαδεβαίνω ἀ. ibidem
ϖαδιβάτης p. * ϖαδεβάτης d. ϖαδεβαίνω ἀ. ibidem
ϖαδίνυσι, ϖαδίνυμαι 337.25
ϖαδῖσαι, -άσσω 372.46
ϖαδιστόσεσθαι p. παρήϊστον 345.24
ϖαδιτύμενος, ϖαδιτέομαι ὦμαι 334.1
ϖαδεκαθήμενος, ϖαδεκάθημαι 343.25
ϖαδεκλῖντες, ϖαδεκλίνω 333.21
ϖαδεκαταίδας, ϖαδεκατάϊδημι 358.30
ϖαδεκαταθέμενος 358.36
ϖαδεκαπτήσας, ϖαδεκαθίστημι 405.41
ϖαδεκαπεχρῆτο D. & A. ϖαδεκαπαχρᾶτο, ϖαδεκαπαχεόμην ὦμαι 237. 2
ϖαδεκατέστησε, ϖαδεκαθίστημι 405.27
ϖαδεκάθετο p. ϖαδεκλάθετο ἢ ϖαδεκατέθετο ϖαδεκατίθημι 358.4
ϖαδεκείμενος, ϖαδέκειμαι 343.40
ϖαδεκεκδυμενεμένος, ϖαδεκδυνεύομαι 399 25
ϖαδεκέκλητα, ϖαδεκκλέομαι ἀ. 407.13
ϖαδεκεκλημένος 407.1
ϖαδεκεκλιμένος, ϖαδεκλίνομαι 391.10
ϖαδεκέκλιται 391.8
ϖαδεκεκομμένος, ϖαδεκόπτομαι 384.29
ϖαδεκεκειμένος, ϖαδεκείνομαι 391.11
ϖαδεκεκρέαται I. ϖαδεκεκρυσμένοι εἰσί, ϖαδεκρύπτομαι 399.39
ϖαδεκέκρυστο 399.37
ϖαδεκέκρυται 399.38
ϖαδεκλητὸς ϖαδεκληθεῖσα ϖαδεκλέομαι ἀ. 407. 17.
ϖαδεκλησις εως d. 311. 39
ϖαδεκοιμήθησαν, ϖαδεκοιμάομαι 394.33
ϖαδεκπὶς d. ϖαδεκπίτης 119.16
ϖαδεκὼν c. ϖαδὲ ἀκὼν 49.9
ϖαδεκρυδεὶς, ϖαδεκρύω 399.41
ϖαδεκρυδῶναι 399.40
ϖαδεκπῶσαι, -κλῶ 378. 54
ϖαδελαβεῖσα, ϖαδελαμβάνω ἀ. 295.2
ϖαδελέλειπται, ϖαδελείπομαι 383.54
ϖαδελελυμένος, ϖαδελύομαι 398.55
ϖαδεμείναται, ϖαδεμένω 381.26
ϖαραμέμβλωκε p. ϖαραμέμβλωκε, ϖαραμολέω 209 43 & 408.12
ϖαραμέμυκμαι, ϖαραμυκήσχω ἀ. 408.28
ϖαραμυθὶς, ϖαραμύνομαι ἀ. 345.3
ϖαραμῦξαι 408.18
ϖαραμυθέομαι c. ϖαραμυθέομαι d. μῦθος 306.17
ϖαραμυθιστέμεν, ϖαραμυθέομαι 378.15
ϖάραμυθία d. 306.18
ϖαραναγνωθι, ϖαραγιγνώσκω ἀ 363 10
ϖαραπάλωσε I. παραπλ. ἢ παρηπάλ. ϖαραπαλίσκομαι ἀ. 400.43
ϖαρανεγνωσμένος, ϖαραναγιγνώσκω ἀ. 402.16
ϖαρανεμυθῆσαι, ϖαρανεμύομαι 396.45
ϖαράξας D. ϖαρήξας, ϖαρήγνυμι ἀ. 372.24
ϖαραπέσας, -εἶθω 373.38
ϖαραπέπτηκα, ϖαραπτήσσω ἀ. 370.4
ϖαραπεπήγασι. ibidem
ϖαραπεπλυγμένος, ϖαραπλήσσομαι 386.47
ϖαραπλακε, ϖαραπλώζω ἢ ϖαραπλαίω ἢ ϖαρεκπίπλωμι 388.32
ϖαραπεπαχὼς, ϖαραπήγνυμι ἀ. 410.10
ϖαραπεσῆν 366.14
ϖαραπλάγξομαι, ϖαραπλάζομαι ἀ. 410.14
ϖαραπλακὼς, ϖαραπλέκομαι 352.16
ϖαραπτέσας, ϖαραπλέω ἀ. 410.26
ϖαραπλεύσομαι 410.21
ϖαραπόδισιν, ϖαραπόδιζω 390.15
ϖαραπλέλαυκε, ϖαραπλαίω 399.13
ϖαραπλύμενος, ϖαραπλύνομαι 338.26
ϖαραπάμενος, ϖαρίπαμαι 364.43
ϖαραπῆναι 364.39
ϖαραῤῥαγεὶς, ϖαραῤῥήγνυμι ἀ. 366.39
ϖαραῤῥυὰς, -ῥία ἀ. 396. 29.
ϖαραῤῥυῆ 366.25
ϖαραῤῥυωδὸν 206.19

ϖαρτύω c. ϖαρά ἀρτύω 299.51
ϖαρασκημισμόβιος A. παρασκευημισμιέτης ϖαρασημαίνομαι 392.17
ϖαρασιωπίσης, ϖαρασιωπάω 376.34
ϖαρασυνδήσας, ϖαρασυνδέω 377.52
ϖαρᾶς, παείτημι 359.34
ϖαρᾶτῆ 359.16
ϖαρᾶτῖῶαι 359.23
ϖαρᾶτῆσαι 405.38
ϖαρᾶτήσαιμι 405.31
ϖαρᾶτησάμβος 405.51
ϖαρᾶτήσας 405.41
ϖαρᾶτήσασᾶς 405.25
ϖαρᾶτήσῃ 405.33
ϖαρᾶτῆσοι 405.30
ϖαρᾶτησώμεθα 405.49
ϖαρᾶτῶτω 359.10
ϖαρατεκτηγῆντες, ϖαρατεκτηνέω 333.21
ϖαρασυρῆσαι τῆς ϖαρασυρέσης, * ϖαρασύρομαι 355.8
ϖαρασυρῖῶαι 355.4
ϖαρᾶχασον, -χάζω 374.16
πάρεχε, παρέχω ἀ. 364.7
ϖαρᾶχεῖν 364.9
ϖαρᾶχέω I. -χεῖν ibid.
ϖαρᾶχήμβος 364.18
ϖαρᾶχὼν 364.11
ϖαρατζάμβος, ϖαρατζάομαι 373.9
ϖαρεπαχθεὶς 387.11
τὰ ϖαρατυθέντα, ϖαρατίθημι 411.51
ϖαρατεθνγμβος, ϖαρθήγομαι 385.35
ϖαρατεταῶς, ϖαρατείνομαι 381.22
ϖαρατέπαται 391.29
ϖαρατεπίχατο I. ϖαρατεταγμβοι ἦσαν, ϖαρατάττομαι 387.1
ϖαρατετραμμένος, ϖαρατρέπομαι 384.2
ϖαρατῆῖ ἀ. ϖαρατῆσι, ϖαρατίθημι 107.17
ϖαρατῆῖς 338.45
ϖαρατῆμβρα 338.56
ϖαρατῆμβος 338.53
ϖαρατῆτω 214.38
ϖαρατοχάσαι, ϖαρατοχάζω 374.32
ϖαρατυχόν, ϖαρατυγχάνω ἀ. 367.29
ϖαρᾶφανεῖς, ϖαρᾶφαίνομαι 351.53
ϖαρᾶφλῦαν ἢ ϖαρᾶφῆναι, ϖαρᾶφαίω 382.23.32
ϖαρᾶφλυον ἢ ϖαρᾶφῆνον 382.17.32
ϖαρᾶφθαίη ἢ ϖαρᾶφθαίησι, ϖαρᾶφθάνω ἀ. 367.42
ϖαρᾶφθάσαις p. ϖαρᾶφθάσας 413.46
ϖαρᾶφορήσαιᾶς, ϖαρᾶφορέομαι 378.17
ϖαρᾶφρονέω d. ϖαρᾶφρων ονος c. ϖαρά φρλω φρένος 244.38
ϖαρᾶφυλακπαρέμβοι, -ρέομαι ῦμαι 334.9
ϖαρᾶφωνήσας, -νέω 377.51
ϖαρᾶχεθὰς, ϖαρᾶχέω ἀ. 414.9
ϖαρᾶχθῆσαι, ϖαράγω 386.2
παραχρηστέμβος, παραχρέομαι 377.1
παρβολάδλιν p. παραβολάδλιν 214.35
παρδίσομαι, παίρδομαι 352.21
παρεβάλλω, παραβαίνω ἀ. 401.29
παρέβαλε, παραβάλλω 353.39
παρέβη, παραβαίνω ἀ. 362.20
παρεγγῦῆσαι, -νάω 376.37
παρεγγύησε I. παρηγγύησε 171.29 & 173.19
παρεγενέμλιν, παραγένομαι ἀ. 362.51
παρεγένοτο 363.1
παρέγκεται, -ται 343.31
παρεγχυθεὶς, παρεγχέω ἀ. 414.9
παρεδότης, ϖαρᾶδίδωμι 402.48
παρέδοζαν 359.57
παρέδεσμε, ϖαρᾶτρέχω ἀ. 366.52
παρέδεσμεν 366.50
παρεδειδαι p. παρέδειδαι, παρεδειάω ῶ 337.33
παρεδύετο, ϖαρᾶδύομαι 355.9
παρέδωμι, ϖαρᾶδίδωμι ἀ. 360.22
παρίζεο I. παρέζυ, παρέζομαι 331.25
παρέζευξα, ϖαρᾶζεύγνυμι ἀ. 404.23
παρεζήλωζαν, ϖαρᾶζηλόω 378.37
παρέηεις, παείημι 162.40
παρέθετο, ϖαρατίθημι 358.10
παρεθεορῶτο, ϖαρᾶθεορέομαι ῦμαι 350.4
παρέθεζαν, ϖαρατίθημι 214.33
παρεθῆ, παείημι 405.14
παρέηρισαν f. παρεθέρισαν, ϖαρᾶθερίζω 192.17
πάρῃ, παρῆμι ἀ. 158.36
παρείαζε I. πάρῆζε, παρέω ἀ 174.49
παρείη, παρῆμι ἀ. 341.12
παρείην, παείημι ἀ. 357.30
παρεϊθλωνης ᾱ 162.36
παρεῖκα 161.34
παρεῖκε 404.54
παρείκῃ 404.56
παρείκῃ 404.55
παρείκοι ibidem
παρελληφὼς A. ϖαρᾶλελληφὼς, παρελαμβάνω ἀ. 407.39
παρεῖλε, παρέλκω ἀ. 355.55
παρελόμλιν, παρεμιέω ἀ 361.54
παρεῖλον παρεῖλες παρεῖλε 361.40
παρεῖμαι, παείημι ἀ. 404.56
παρῆμβος 405.8
παρεῖναι, πάρῆμι ἀ. 159.19 & 241.18
παρεῖνται, παείημι ἀ. 405.3
παρεῖπῃ, παρεγορεύω ἀ. 361.24
παρειπεῖ 361.21
παρειῖζαν, παρείργω 372.6
παρείρυζαν, παρερύω ἀ. 379.32
παρεὶς, παείημι 357.49
παρεῖσαν p. παρέζαν 357.26
παρεισενέγκαντες, παρεισφέρω ἀ. 413.9
παρεισενεγκβμός 413.26
παρεισῆλθε, παρεισέρχομαι ἀ. 363.30
πάρεισι, πάρῆμι ἀ. 341.7.46
παρεισόντες, παρείσῆμι ἀ. 342.20
παρεισοίσω, παρεισφέρω ἀ. 412.38
παρεισρυῆ, παρεισρέω ἀ. 366.25
παρεστήκεζαν A. -ήκασαν, παρίστημι 406 39
παρεῦται, παρείημι ἀ. 405.2
παρεῦτο 405.11
παρεύχε, παρέχω ἀ. 349.9
παρεχάλουν f. παρεχάλεον, παρεχαλέω ῶ 350.5
παρεχεβεηχῶς, παρεχεβαίνω ἀ. 401.22
παρεχδεσμεῦτ, παρεκτρέχω ἀ. 367.2
παρεχδὺς, παρέκδυμι 360.32
παρεκλάθη, παρακαλέομαι ἀ. 407.15
παρεκοιμήθη, παρακοιμάομαι 394.28
παρεκόπτη, παρακόπτομαι 355.38
παρελέξαᾶ, παραλέχομαι 372.26
παρελέᾶς, παραιρέομαι ἀ. 362.4
* παρελεύσεαι I. -εύσῃ, παρέρχομαι ἀ. 404.2
παρελεύσομαι 404.1
* παρελεύσονται 404.2
παρεληλυθέναι 369.39
παρελήφθιν, παρελήφθης παρελήφθη, παρελαμβάνω ἀ. 407.49
πάρελθε, παρέρχομαι ἀ. 363.33
παρελθεῖν 363.40
παρελθῦσι 363.46
παρέλθων 363.45
παρέλοιτο, ϖαρᾶμρέω ἀ. 362.2
παρελόμβος 362.6
παρε-

παρελῶν 361.52
παρεμβαλῶν, παρεμβάλλω 401.49
παρεμβεβληκόσι 401.41
παρέμεινε, παραμένω 381.24
παρέμενον 47.10
παρέμμεναι p. παρεῖναι, πάρειμι 345.2
παρεμπέσῃ, παρεμπίπτω 366.13
παρενδιδόναι, παρενδίδωμι 340.30
παρενέβαλον, παρεμβάλλω 353.43
παρένεγκε, παραφέρω ἀ. 367.32
παρενεγκόντα 367.38
παρενεγκοῦσι ibidem
παρενεγκών 367.37
παρεπεφύεσαν, παρεμφύομαι 355.10
παρεπεχθεὶς, παραφέρω ἀ. 413.35
παρεπήνεον, παραναίω 348.36
παρεπήνεσε p. παρῃνῶτε παραινέω 354.2
παρέπτασαν, παραπέτομαι ἀ. 377.26
παρεπτέμνοντο, παρεπιτέμνω 358.37
παρέπεμπε, παραγορεύω ἀ. 361.14
παρεπιχλύζουσι, παρεπιχλύσουσι ὦμαι 334.1
παρέπτες, παρίημι 357.54
παρέπτων Æ. παρέπτων, πάρειμι ἀ. 158.46
παρεῤῥείπομι, παρεξαγορεύω ἀ. 361.22
παρεξέλασαν ἢ -λάσαν p. -λᾶσαν ἢ -λᾷς, -λάσω ὁ παρεξελαύνω 337.16.18
παρεξελιλάκεε I. παρεξελιλάκει, παρεξελαύνω ἀ. 43.43
παρεξελθεῖν, παρεξέρχομαι ἀ. 363.40
παρεξελθὼν 363.46
παρεξερέσσετο, παρερέσσομαι 350.20
παρεξερέσσει I. παρεξερῶσι, παρεξαγορεύω 400.2
παρεξεπάλης, παρεκτείνομαι 391.38
παρεξέρρει, παρεξευείσχω ἀ. 364.1
παρεξίεε, παρέξειμι ἀ. 403.23
παρεξίκε, παρεξίημι 404.49
παρεξυλιμώς, παρεξαυλέομαι 396.9
παρεξίσεσι, παρέξειμι ἀ. 342.28
παρεξιὼν παρέξιόντος 342.17
παρέοικε, παρείκω ἀ. 145.3 & 345.2
παρεοικὸς ibidem
παρεὸν I. παρὸν, πάρειμι 341.31
παρεόντες. I. παρόντες 341.25
παρέπτυσε, παραπτύω 373.36
παρεπτίζατο, παραπτίσσυμαι ἀ. 409.55
παρεπλαγξὲ, παραπλάζω ἀ. 410.15
παρεπλάγξθη 410.17
παρέπλει, παραπλέω 347.18
παρέπλευσαν, παραπλέω ἀ. 410.25
παρέπλυν, παρεπλάμαι 364.38
παρερρυηκέναι, παραῤῥέω ἀ. 410.35
ὁ παρερρωγὼς, παραῤῥήγνυμι ἀ. 370.11
πάρες, παρείημι ἀ. 357.28
παρέσαν 357.26
παρέσασθ, πάρειμι ἀ 403.9
παρεσκευάδατο I. παρέσκευασμένοι ἦσαν, παρασκευάζομαι 389.51
παρεσκευασμένος 389.31
παρεσμὸν, πάρειμι ἀ. 341.5
παρέσομαι 403.5
παρεσόμενος 403.11
παρέσπετο, παρασπέω 381.30
παρεστεῶτα, παρεστάω 369.13
παρεφθορῦα. ibid.
παρεχίσκε p. παρέιχε, παρέχομαι 345.36
παρέω I. πάρω, πάρειμι 341.13
παρεὼν I. παρὼν 341.22
παρέστη 403.6
παρεστάμην I. παρεστάναι ἢ παεστάναι, παρίστημι 339.21
παρέστατε ἀ παείστ. 339.26
πάρεστε, πάρειμι ἀ. 341.6
παρεστῶτα p. παρεστηκότα, πάρίστημι 406.31
παρεστῶτες p. παρεστηκότες 406.30
πάρέστη 358.51
παρέστηκε 406.1
παρεστηκῦα 406.7
παρεστηκὼς ibid.
πάρέστης 358.47
παρέστηζαν 359.6
παρεστήζαντο 405.46
παρεστήσαντο 405.44
παρέστησε 405.27
πάρεστι, πάρειμι ἀ. 341.3
παρεστὼς A. παρεστηκὼς, παρίστημι 406.19
παρεστῶτες A. παρεστηκότες 406.21
παρέσφηλε, παρασφάλλω 380.29
παρέχε, παρέχω ἀ. 364.5
παρέχεσθον, παρασχέτω, ὁ παρέχω 350.3
παρεχημὼς, παρέχω ἀ. 404.16
παρέχηται ibid.
παρέχον 364.4
παρεπάθη, παρατείνομαι 391.39
παρέπαξε, παραπάττω 372.39
πάρεστι, παρίημι ἀ. 357.29
παρέτασε, παρατρώω ἀ. 351.32
παρέτρεζαν, παρατρίω 375.52
παρευρεθῇ, παρευρίσκομαι ἀ. 404.10
τὸ παρευρημένον ibid.
παρευρημένος 404.9
παρεφθέγχθη, παραφθέγγομαι 385.47
παρέφθορα, παραφθείρω 369.13
παρεφθορῦα. ibid.
παρεχίσκε p. παρέιχε, παρέχομαι 345.36
παρέω I. πάρω, πάρειμι 341.13
παρεὼν I. παρὼν 341.22
πάρεωσαμένος A. παραρ. παροράομαι 393.24
παρεωσᾶσθ A. παραρ. 393.20
πάρεώσταζ ἀ πάρω. πάρω ἀ. 414.28
πάρέωσι I. πάρωσι, πάρειμι ἀ. 341.14
πάρεωσμένος A. παρασμ. πάρωθέω ἀ. 414.31
πάρῃ, πάρίημι 357.34
παρηβήκατε, παρηβέω ἢ παρυβάω 393.43
παρηβήκει I. -ήκῃ 395.13
πάρηβηκὼς 393.45
παρηγγείλαμεν, παραγγέλλω 380.42
παρήγγειλε ibid.
παρηγγύησε, παρεγγυάω 376.29
παρηγγύων f. παρηγγύων, παρεγγυάω ὦ 348.41
παρῆκε, παρίημι 355.44
παρηγμένον 385.41
παρηγορέκει I. παρηγόρηται, * παρηγορέομαι 396.18
παρηγορία d παρήγορος c. παρὰ ἀγορά 300.11
παρῄδ, πάρειμι ἀ. 403.29
παρηέρθη, παραείρομαι 392.53
παρῄτζε, παραίσσω 372.40
παρῆτε, πάρειμι ἀ. 403.22
παρῆκε, παρίημι ἀ. 160.21
πάρήκμεν 404.52
παρηκμακότες, παρακμάζω 388.34
παρηκμακὼς ibidem
παρηκολούθηκας, παρακολουθέω 394.56
παρηκολυθηκὼς 395.8
παρήλασε, * παρελαύνω ἀ. 403.37
πάρῆλθ, παρέρχομαι ἀ 363.29
παρῆλθον 363.29
παρήλιτον παρήλιτες, παραλιτέω 356.23
τὸ παρηλλαγμένον, παραλλάττω 386.51
παρήλλαγμένος ibidem
παρήλλαξαν 372.43

παρήλλαξε 372.40
παρημέλησας, παρημελέω 395.1
παρημελημένος 396.3
παρημελημένος d. 396.4
παρημελῶ 348.38
παρήμην, πάρειμι 343.18
περήμην, πάρειμι ἀ. 403. 12
παρῆν 159.25 & 346.43
παρήνεσα f. παρήνεε, παραινέω δ 345.2
παρήνεσα p. -εσται 376.3
παρηνύεχθην, παραφέρω ἀ. 413.31
παρηνώχλησας, παρηνώχλεω 377.13
παρήξας, παρήχθη 372. 23
παρήπαφα, παραπαφίσκω ἀ. 362.13
παρήπαφε 362.16
παρηρέθην, παραιρέω ἀ. 400.37
παρήρτηδε, παραρτάομαι 394.23
παρῆσαν, πάρειμι ἀ. 346. 45
παρήσθ', παρείημι 404. 42
παρῆϋδα Æ. παρῆς, πάρειμι ἀ. 204.32
παρήσομαι, παρείημι 404. 43
παρήσομεν 404.40
παρήστο 404.38
παρητῆδε, παραιτέομαι ἐμαυ 348.56
παρητησάμεν 378.5
παρητήσαμεν ibidem
παρθένηοι p. παρθένοι, παρθένημι 214.36
τῇ παρθίνι p. παρθένῳ, ἡ παρθένος 137.29
πάρθεσαν p. παρέθεσαν, παρατίθημι 214 37
παρίασι, πάρειμι ἀ. 341. 50
παριᾶσι, παρείημι 342.49
παρίδω, παροράω ἀ. 365. 41
παρίδων 365.46
παρίεμεν ἀ. παρίεσαν, παρείημι 342.50
παρίεις 342.56
παρίεσαν, πάρειμι ἡ παρείμι 342.6.54
παρίεσαν, παρίημι 343.2
παρίεσαν 346.53
παρίεσαν 342.42
παρίεσθε, πάρειμι ἀ. 341.53
παρίεσθε 342.21
παρίεσθε, παρίεσθαι 342.26
παρίεσθε, παρίεσθαι 340.14
παρίεσαν ἀ. παρίεσαν 339.20
παρίεσας 339.30
παρίεσαν 339.10
παρίεσαν 346.30
παρίεσσα ἀ. παρίεσσα 339.35
πάρεστε, πάρειμι ἀ. 341 55
παρίεσσε 341.53
παρκλίνασι p. παρακλίνασι, παρακλίνω 214.38
παρκλίνω p. παρακλίνω 214.38
παρκύπτοισα p. παρακύπτουσα, παρακύπτω 255. 36
παρκύπτω p. παρακύπτω 50.15
παρμέμβλωκε p. παραμέμβλωκε ἡ παραμέλω, παραμέλω ἀ. 408.12
παρμύθω p. παραμυθέω 214 39
παρσικηθῆναι, παρσικέομαι 396.32
παρσιμώσαντες, παρσιμόω 379.7
παρσπᾶδες d. πάρεδρος 125. 39
παρσίτερσι d. 125.38
παρσίτερσι d. 125.39
παρσιτέρω 125.38
παρσλιθικὸς I. παρολισθικὸς, παρολισθέω 395. 2
παρσλίδοι 332.5
παρὼν, πάρειμι ἀ. 341.31
παρόντες 341.25
παρξυνθείης, παρξύνομαι 391.56
παρξυνθὲς 392 2
παρορμήσας, μάω 376. 42
παροράμενος, παροράομαι ὦμαι 335.41
παρῶσα, πάρειμι ἀ. 299.49
παρυφθεὶς, παρέχω ἀ. 490.39
παρχετευσάμενος, παρχέτευω 380.4
παρῳδημα d. παρῳδάω 316.25
παρπεπίθων p. παραπίθων παραπείθω 214.39
παρρέω p. παραρρέω 214. 42
παρρυσμὸν, παραρρέω ἀ. 209.17
παρπεθεῖ p. παραπίθησι, παραπίθημι 107.17
παρπέτω p. παραπέτω 214.42
παρυποτιθῆναι, παρυφίστημι 359.23
παρυφασμένος A. παρυφαμμένος, παρυφαίνομαι 392.12
παρφάμενος p. παραφάμενος, παραφήμι ἀ. 165.9
πάρφασις p. παρέφασις d. 214.44
παρφάδῃ p. παραφάδῃ 214.43
παρφέρομαι p. παραφέρομαι 214.44
παρῶ, πάρειμι ἡ παείημι 341.13 & 357.33
παρωκοδομήκασι, παρσικοδομέω 394.55
παρῶμεν, παείημι 357.35
παρῶν. πάρειμι ἀ. 239.15 & 299.49 & 341.22
παρώρησε, παρσινέω 377. 19
παρωνομάσθη, παρονομάζομαι 390.7
παραζύνθλιν κε η, παρζύνομαι 306.26
παρωσαμένος, παρωθέομαι 393.23
παρωσῶδ 393.18
παρώρμων f. παρώρμαον, παρορμάω ὦ 248.45.
παρασάμενος, παραΐω ἀ, 414.29
παρώσας 414.25
παρώσασθ 414.27
παρῶσι, πάρειμι ἀ. 341.14
παρωχέθ, παροχέομαι ὄ παροίχομαι 356.24
παρέχηκε 408.51
παρωχηκὼς ibidem
παρωχημένος 408.52
ἡ πᾶσα, ὁ πᾶς 118.26
τῷ πασσὶν D. πασῶν ἡ πᾶσα 261.24
πάσασθ, πάομαι 375.4
πάσομαι 91.30
πασσάλους p. πασσάλους 375.49
πάστ I. ἔπασε, πάσσω 344 41
πάσσων d. παχὺς ἀ. 124. 48
παταχησόμενος, παπάσσομαι 387.15
ὦ πάτερ, ὁ πατὴρ 32.13
τὸν πατέρα 130.6
εἱ πατέρες 131.9
πατραλοίας c. πατὴρ ἀλοία 130.27
τῆς πατρὰσι, ὁ πατὴρ 33.12
πατραομένμενος, πατρομέομαι ῆμαι 334.1
τῦ πατρὸς f. πατέρος 25.5
πατροφονεὺς p. πατροφόνος 137.20
πατρῶος f. πατρῴος 12.21
παῦ D. παῦσαι, παύω 379.46
παῦσαι I. ἔπαυσε 379. 45
Παυσανίας c. παύω ἀνία 130.27
παύσασθ, παύομαι 379. 48
παύσασθε 379.47
πάχιστος d. παχὺς ἀ 124. 48
παχίων d. ibid.
παχυνθῆσαι, παχύομαι 398.31
παχυνθῆς, παχύνομαι 392.2
παχίτατος d. παχὺς 124. 49
παχύτερος d. ibidem
παχύτης ητος d. 315.32
παχύτητος ὅπως ἔχει quid 315.33
Πεδέα p. πεδάω, πεδάω ὦ 337.14
πεδέασκον p. ἐπέδων 345. 47
πείθεπαι, πείθομαι 329 24
πειθέτω, πείθω 328.51
πειράσω, πειράω 91.31

πλιᾶν ἢ πλῆαν f. πλιάω 89. 11
πλιῶ D. πλιᾶν 90.20
πλιῆς D. πλιᾶς 88.1
πλεῖσα f. πλεῖσα, πλεῖσω 335.11
πλεχθεὶς 393.30
πλεχθῆναι 393.28
πλεχθῶ 393.28
πλέξας, πλέξω ἢ πλέξω 381. 26
πλεξᾶδις f. πλεκτίδις, πλεκτόμω ὦμαι 290.15
πλεχάδεις, πλεκάζομαι 390. 26
πλεχαδῶν 390.17
πλεχασμὸς d. πλεκάζω ἢ πλεκτὸς 235.26
πλιηθεῖμεν f. πλιηθείημεν, πλεκτὸς 394.31
πλιηθῶν 394.34
πλίησαι 376.50
πλιήσασθε 376.51
πλιήσατο I. ἐπλίησατο 376.46
πλήσεαι I. πλήσῃ 376.18
πλίησθον 376.14
πλίησω ibidem
πλεῖῶ f. πλεκτὸς 335.33
πλιῶ f. πλεκτὸς 337.56
πλεῖσαι, πλέω 379.50
πλέισει A. πλέσῃ, πλέθομαι 373.34
πλεῖσεις, πλέθω 373.37
πλεσέμεν I. πλέσειν 373.33.
πλεῖσας, πλέχω ἀ. 409. 41
πλέσεται 207.4
πλαδεὶς, πλέδομαι 388.23
πλαδῶν 388.22
πλαδῆς 388.21
πλιθήσας 388.26
πλαδήσομαι 388.25
πλίδιτι 388.20
πλέσομαι, πλέχω ἀ. ἢ πλέθομαι 205.49. & 206 1
πλεσόμενοι 207.4
πλεσόμενος ibidem & 409. 42
πλάκεν I. ἐπλάκεν, πλάζω 374.5
πλάσε. I. ἐπλασε 374. 4
πλάδη I. ἐπλάδη 390.1
πλαδῶν 390.18
πλάσσω p. πλάσσετον ἢ πλάζετε 375.9
πλάσσῃ p. πλάσῃ 375. 11
πλεῖ, πλέω 328.46
πλεκτὸς f. πλεκτὸς, πλεκτόμω ὦμαι 335.30
πλεκτὸς, πλεκτὸς ἢ πλεκτὸς 396.40
πλέκτος I. ἐπλέκτος 377. 13
πλεμίχθη I. ἐπλεμίχθη, πλεμίζομαι 387.18
πλὲ I. ἔπλε, πλέω 191. 47
πλεῖθω 329.33
πλεσκε I. ἔπλε 191.48
πλέται 249.69
πλῆ 191.51
πῖλται 329.35
πῖλεται 329.30
πεμπάδος d. πέμπος 121 32
πεμπὰς d. 121.29
ἡ πέμπτα d. ὁ πέντε 119.40
πεντάκις d. πέντε 116.33
& 312.38
πεντάπλάπος d. 121.27
πεντάπλᾶ d. 282.6
πεντάπλᾶς 121.25
πεντεκαίδεκα c. πέντε καὶ δέκα 121.21
πεπαθῦα f.-θικῦα, παθέω τὸ πάσχω 207.11
πεπαθὼς 207.10
πεπαιδαγώγικα, παιδαγωγέω 142 48
πεπαιδαγώγημαι ὠγησαι ὠγηται ibidem
πεπεδοποίημαι, παιδοποιέομαι 143.46
πεπετέρμος, πεπαίτομαι 329.40
πεπαίτερος d. πέπαν 123. 29
πεπαλαγμὸς, παλάσσομαι 386.34
πεπάλαχθε 386 32
πεπαλὼν p. παλὼν, πάλλω 212.43
πέπαμαι, πάομαι 91.31
πέπανα, πεπαίνω 382.51
πεπάνθαι I. πεπεπάνθαι 392.10
πεπαυδὰς 392.37
πεπαυδῶσι 392.31
πεπειούργικα πεπειούργκας, πειουργέω 142. 50
πεπαρμὸς, πείρομαι ἢ πέρομαι 393.3
πεπαρώνκα παροινέω 394. 56.
πεπαρωνημὸς. 396.10
πεπαρώνηται 172.3. & 174.19
πεπᾶδς, πάομαι 393. 19
πέπαυμαι, παύομαι 399. 16
πεπαῦδς ibidem
πεπαχυσμὸς A. πεπαχυμμὸς, παχύνομαι 391.52
πεπέδηται I. πεπεισμὸνοι εἰσὶ, πείθομαι 66.2. & 345.2
πεπερεχμὸς, περέχομαι 389.13
πεπερεχάδω, περεχάζομαι ἢ περέχομαι 388.50
πεπερεχασμὸς 389.13
πεπέρημαι, περάομαι 393. 54
πεπερημὸς 394.12
πεπερῆδς 394.5
πεπέρηται 393.55
πεπείδω, πείθομαι 68.10
πέπεισμαι πέπεισαι πέπεσται 63.9
πέπεισο πεπείδω 68.3
πεπελεκισμὸς, πελεκίζομαι 389.14
πεπεμμὸς, πέπω ἀ. 409. 49
πεπερεχσμὸν A. -αμμὸν, περαίνομαι 392.15
πεπερεχσμὸς A. πεπερεχαμμὸς ibidem
πεπερεγμὸς, πρᾶγμαι 394.12
πεπέπαχα, πεπάττυμαι ἀ. 175.15
πεπέτημαι, πετάομαι ἢ πετάννυμι ἀ. 175.18
πεπέτησαι ibidem & 394.1
πεπέφθαι, πέπω ἀ. 208. 26. & 345.2
πέπηγα, πηγνύω ἀ. 169.43
πέπηγμαι 169.42
πεπηγὼς 169.44
πεπιρωμὸς, πιρόομαι 397.24
πεπιθέα d. πείθω 195.41
πεπιθήσω, πεπιθέω τὸ πείθω ibidem
πέπιθμὸν p. πέπιθμὸν, πείθω 354.45
πεπίθοιεν p. πίθοιεν 354. 46
πεπίθοιμὸν p. πίθοιμὸν 195. 40
πεπίθοιμι p. πίθοιμι ibidem
πεπίθοιτο p. πίθοιτο 354. 47
πέπιθον p. ἔπιθον 195.35. 40. & 214.36
πεπιὼν p. πιὼν 354.46
πεπίλνται, πλάομαι 395. 20
πεπίστευκα, πιστεύω 399. 22
πεπλακτμὸς, πλακάομαι 394.13
πεπλεγμὸς, πλέκομαι 385.17
πέπληκα, πλήσσω 72.15
πεπληγμὸς, πλήττομαι 386.34
πέπληγον p. ἔπληγον, πλήσσω 353.10
ὁ πεπληγὼς, ἡ πεπληγυῖα 368.53
πέπληθε, πλήθω 368.46
πεπληθυμμὸς ἢ πεπληθυσμὸς, πληθύομαι 391 48
πέπληκα, πλήθω 39.10
πέπληκα, πλήσσω 72.14
πεπλυμμὸς, πλύνομαι 391.12
πέπευμαι πέπυσαι πέπυται, πύνομαι 398.48
πεπυσμὸς 398.54
πεποδισμὸς, ποδίζομαι 389.15
πέποιθα, πείθω 72.19
πεποίθεα I. πέποιθα ἢ ἐπεποίθειν 195.32
πεποιθέω d. πείθω 195.1
πεποίθησις d. πεποιθέω ὦ τὸ πείθω 195.2
πεποιθοῖν A. πεποιθοῖμι 336.45
πεποιθόμην, πεποίθω τὸ πείθω 195.45
πεποιθότως d. πεποιθὼς ἐὼς, πείθω 368.48

πεποίθω d. πείθω ἢ πεποιθέω ὦ 195.45
πεποιθὼς, πείθω 368.48
πεποικίλται, ποικίλλομαι 390.41
πεποιμάνθην, ποιέομαι 397. 24
πεπολισμένη, πολίζομαι 389.15
πεπολίχαι 388.39
πεπομφὼς e A. πέπεμφα ας ε, πέμπω 144.5
πεπονήκω p. ἐπεπόνωκα, πάσχω ὐ. 207.13
πεπόνηκε 206.4
πεπονηκὼς 395.3
πεπόνημαι 207.11
πέπονθα ἀ. πεπόνηκα 206. 3.5
πεπονθέναι ἀ. πεπονηκέναι 207.14
πεπονθότες 207.15
πεπόνθατος d. ibidem
πεπονθὼς 206.6
πέπορδα, πέρδω 368.47
πεπουθε p. πεποίθατε, πάσχω ἀ. 207.12
πεπτηάτην I. πεπτάνωμαι, πυτάνομαι 394.7
πεπτηλθὼς 394.13
πεπτήλαι 394.1
πεπτηὼς I. ἐπεπτηὼς 394. 21
πέπραγμα πράττω 147.12
πεπραγέναι 368.51
πέπραγμαι 304.2. & 308.2
πεπραγὼς 368.52
πεπραγμένας ε, πράττω vel f. πεπέρασμε, περάω 206. 29. & 208.20
πέπρασαι 308.2. & 386.31
πεπρασμένος ἀ. πεπερασμένος 388.28
πέπρασκα 206.28
πεπρασκέναι 386.27
πεπρηγέναι I. πεπραγέναι 368.52
πεπρησμένος, πρήθομαι 388. 14
πεπρισμένος, πρίζομαι ἢ πρίομαι 389.16
πεπρωμένος, πρόομαι 397.25
πεπρωμένη f. πεπερασμένη, περαόομαι 192.21
πεπρωμένον ibidem
πεπρωμένος 192.20
πέπρωται ibidem
πέπλαμαι, ἵπλαμαι 139 10 & 201.7
πεπλεῶται p. πεπλωκότι πίπλωμι. 207.40
πεπληῦα I. πεπλησῦα, πίμπλημι 393.49
πεπλησὼς I. πεπλυσὼς ibidem & 108.1
πέπλωκα, πίπλωμι. 139.12. & 206.11
πεπλωκὼς ὼς 207.38
πεπλῶς ὼς p. πεπλωκὼς ὼς 207 39
ἢ πεπλῶσα ῶσης p. πεπλωκῦῖα ῦίας 207.39
πεπλῶται p. πεπλωκότι 207.40
πεπύθοιο p. πύθοιο, πυνθάνομαι ἀ. 208.6
πεπυτόμωμαι p. ἐπυθόμην 208.5
πεπύθωται p. πύθωται 208 6
πέπυσμαι ἀ. πέπευσμαι 206.24
πέπυκα 208.16
πέπυστο I. ἐπέπυστο 208. 17
πέπωκα, πίνω ἀ. 206 15
πεπωκὼς 207 50
πῆ πέρα καὶ πέρᾳ ῦσις 125.22
πρᾶαι ἢ πρᾶαν p. περάσαι, πράω ὦ 307.17
πρᾳπαῖος, d. πέρᾳ ἢ πρᾳπαῖος 123.19. & 125. 23.43
πρᾳπαῖος d. πρᾶος 125.44
πρᾳτερος d. ibidem
πρᾳτέρω d. πέρᾳ ἢ πρᾳτερος 123.18. & 125. 23. 43
πρᾳωθεὶς, πράομαι 398.25
πῆ πέραν & πέρᾳ χρῆσις 125.23
πρᾶνας, πράω 381.54
πρᾶνεῖ 381.41
πέρᾳζαν I. ἐπέρασαν, περάω 375.29
πρᾶσιν I. ἔσις 375.31
πέρασον 375.30
πρᾶσαι 376.37
πρᾶσαντες 376.43
πέρσε I. ἔπερσε 376.24
πρᾶσῃ 376.13
πρᾶσῃ 376.16
πρᾶσω 376.13
πέρθαι I. πεπέρθαι, πέρθομαι 388.11
πέσι p. πέσῃσι, πέσσω ἀ. 117.21
πεσαγεῖς, πεσάγνυμι ἀ. 361.9
πεσαδέας, πεσάδομαι 351.18
πεσαρεθίῶαι, πεσαιρέομαι ἀ. 400.39
πεσαυτλήμβρος πεσαυτλέομαι ῦμαι 334.2
πεσαυτεφθντε, πεσαυτεφόπλομαι 385.5
πεσβαλε, πεσβάλλω 353. 44
πεσβαλέαι p. πεσβάλετε 354.5
πεσβαλεῖν 353.46
πεσβάλη 354.8
πεσβαλῦ 354.5
πεσβαλῦσι 241.70
πεσβαλὼν 353.49
πεσβας, πεσβαίνω ἀ. 362. 41
πεσβεβιωκὼς, πεσβιόω 396.49
πεσβέβλημαι, πεσβάλλομαι ἀ. 401.32
πεσβεβλημένος 401.35
πεσβεβοθρωμένος, πεσβοθρόομαι 397.28
πεσβεβρωμένος, πεσβρώσκομαι ἀ. 401.51
πεσβέβη I. πεσβέβηκε, πεσβαίνω ἀ. 362.21
πεσβεβῶαι 362.35
πεσβεβῶτες, πεσβιόω ἀ. 333.28
πεσβέβλαται d. πεσβάλλω 301.50
πεσβολὴ d. ibidem
πεσγεγενημένος, πεσγίνομαι ἀ. 402.6
πεσγεγενῆσθαι ibidem
πεσγέγονε 369.30
πεσγενέσθαι 363.3
πεσγένηται 363.2
πεσγενόμενος 363.5
ἢ πεσδδείσιστε p. πεσδέδοικα, πεσδείδω 209.22
πεσδέδεγμαι, πεσδέχομαι ἀ. 370.20
πεσδεδίδῦα p. πεσδέδῦκα, πεσδείδω ἀ. 369.33
πεσδέρκεο I. πεσδέρκου, πεσδέρκομαι 331.25
* πεσδησόμεθα, πεσδέομαι 377.6
πεσδινηότες, πεσδινέομαι 396.43
πεσδῶ A. πεσδόσο, πεσδίδωμι 110.6
πεσδεσμῆτε, πεσδέχομαι ἀ. 367.8
πεσδεσμῶν 367.5
πεσδῶκε I. πεσδέωκε, πεσδίδωμι ἀ. 402.43
* πεσβάλε, πεσβάλλω 353. 39
πεσβεβάλε 354.4
πεσβεβάλοτε ibidem
πεσιεγένυ, πεσιγίνομαι ἀ. 362.52
πεσιεδνδσμθα A. πεσισμένα, πεσιέδομαι 387.51
πεσιέδεσμαι, πεσιτρέχω ἀ. 366.52
πεσιεζώζωτε, πεσιζώννυμι ἀ. 404.33
πεσιεζώσατε ibidem
πεσιεζῶδς 404.35
πεσιεζωσμένοι 404.36
πεσίετε, πεσίημι 357 24
πεσιέτηκε 411 34
πεσιῶδε, πεσιοράω ἀ. 365. 33
πεσιῶδον 365.32
πεσιών, πεσίμι 341.12
πεσιῶλε, πεσιαιρέω ἀ. 361. 44
πεσιελθεὶς, πεσιλέομαι 396.40
πεσιέλημμαι A. πεσιλέλημμαι, πεσιλαμβάνομαι ἀ. 407.42
πεσιλημμένος 407.46
πεσιλῆφται 407.43
πεσιλίξας, -λίσσω 373.3
πεσιῆλξε, πεσιέλκω ἀ. 372. 20
πεσιῶλοι, πεσιαιρέω ἀ. ἢ πεσιλέω ῶ 361.41
πεσιῶναι, πεσίμι ἀ. 341 18.

πεσιῶ-

ἐπε, ἀγορεύω ἀ. 361.18
εἰσι, εἰμὶ ἀ. 341.8. 47
εἰσκαθίατο I. εἰσκάθιζω, εἰσκάθημαι ἀ. 349. 33
εἰσκάθηρε ἢ εἰσκάθηρε, εἰσκαθαίρω 382.15. 32
εἰσκαθίζαν, εἰσκαθίζω 374.13
εἰσκέχυτο, εἰσκέχυμαι 349. 33
εἰσκρυβε, εἰσκρύπτω ἀ. 364.47
εἰσλεῖν, εἰσαρίω ἀ. 361. 49
εἰσλιλύθατε, εἰσέρχομαι ἀ. 369.37
εἰσλήλυθε ibidem
εἰσληλύθει 369.38
εἰσληλυθὸς 369.41
εἰσλθεῖν 363.41
εἰσέλθη 363.35
εἰσελθὼν 363.46
εἰσελίζαντες, εἰσελίσσω 373.5
εἰσελιχμήσατο, εἰσλιχμάομαι 376.48
εἰσελάμφθημεν I. εἰσελλάμφθημεν, εἰσελλάμπομαι 384.51
εἰσελόμενος, εἰσαίρεω ἀ. 362.7
εἰσελόντες 361.52
εἰσέλω 361.47
εἰσελὼν ὀντες 361.52
εἰσενέγκατε, εἰσφέρω ἀ. 413.3
εἰσενεγκεῖν 367.35
εἰσενεχθῆς 413.32
εἰσενίσταμεν, εἰσενίσταμαι 340 15
εἰσεπάγη, εἰσεπιγνύω ἀ. 345.2
εἰσέπλεο p. εἰσέπλου, πεεπέλομαι 349.35
εἰσέρζαντες, εἰσρράζω ἀ. 410.38
εἰσερρωγέναι, εἰσρήγνυμι ἀ. 370.9
εἰσέσεσθαι, εἰσέμι ἀ. 403. 10
εἰσέσιται 403.7
εἰσεσκεμμένος, εἰσκέπτομαι 384.33
εἰσεσκεμμένως d. 384. 34
εἰσεσμῶσι, εἰσεννύω ἀ. 403.53
εἰσέσομαι, εἰσέμι ἀ. 403.6
εἰσεσόμενος 403.11
εἰσεπίσατο, εἰσεπίομαι 375.36
εἰσεπῦτο 349.32
εἰσέσατε, εἰσαυίω 356. 21
εἰσεπίσμῶσι, εἰσπίζομαι 389.30
εἰσέσσαθαι p. εἰσέσεσθαι, εἰσεννύω ἀ. 403. 49
εἰσέσατο p. εἰσέσατο ibidem
εἰσέστι, εἰσέμι ἀ. 403. 7
εἰσεφάνωται, εἰσεφανόομαι 397.1
εἰσέσηκα, εἰσίστημι 358. 51
εἰσέσηκε 406.1
εἰσέσηκὰ 406.33
εἰσέσηκότες 406.11
εἰσέσηκῶν 358.56
εἰσέσηζαν 359.7
εἰσέσησε 405.28
εἰσέστι, εἰσέμι ἀ. 341.3
εἰσεσφέφη, εἰσεσφέφομαι 352.8
εἰσέτεμε, εἰστέμνω ἀ. 354.23
εἰσέτραχον, εἰστρώγω 331.33
εἰσέφθαζαν, εἰσφθάνω ἀ. 413.45
εἰσεφθεὶς, εἰσέπομαι 384. 54.
εἰσέφθιζαν I. εἰσέφθαζαν, εἰσέπομαι 384.52
εἰσέφυζαν, εἰσφύω 379. 32
εἰσέχω c. εἰσ ἔχω 49. 13
εἰσέψασθαι, εἰσέπομαι 371.29
εἰσέψησε, εἰσψάω 376. 27
εἰσεὼν I. εἰσὼν, εἰσέμι ἀ. 342 22
εἰσεώσεων A. εἰσώσεων, εἰσεσόμενα A. εἰσώσομενα A. εἰσώσμ. εἰσεθέα ἀ. 414.30
εἰσίζασαι, εἰσίζωπύω ἀ. 404.34
εἰσῖ, εἰσέμι ἀ. 341.16
εἰσῆγετο, εἰσάγομαι 355. 49
εἰσηγμένη, εἰσηγέομαι 396. 46
εἰσαγμένος, εἰσάγομαι 385.37
πεισῆλθ, εἰσέμι ἀ. 403. 25
εἰσῆια 403.21
εἰσῆισε 403.22
εἰσῆλθε, εἰσέρχομαι ἀ. 363.30
εἰσῆλθον 363.27
εἰσῆω, εἰσέμι ἀ. 346. 43
εἰσιώγκε, εἰσφέρω ἀ. 412.54
εἰσιώχθω 413.28
εἰσιῶσῆτο, εἰσαρέομαι εὖμαι 348 56
εἰσιῶρμένος 396.6
εἰσιῶρμσε, εἰσαρμόζω 374.11
εἰσῆς, εἰσέμι ἀ. 341.15
εἰσῆσαν 346.45
εἰσκεχύθμθω, εἰσέχομαι 396.27
εἰσῖτε I. εἰσίδ, εἰσίδω 344 41
εἰσιδεῖς, εἰσπίθημι 357. 43
εἰσιτεῖσσε 357 55
εἰσιτέρμος 358.37
εἰσῖτου A. εἰσῖτεσο 358. 18
εἰσῖσαι, εἰσέμι ἀ. 341. 51
εἰσιδεῖν, εἰσοράω ἀ. 365. 42
εἰσίσεαι εἰσέμι ἀ. 342.6
εἰσίλμένος εἰσίλλομαι 290.43
εἰσῖσθ, εἰσέμι ἀ. 342 24
εἰσίσεται, εἰσίσομαι 329.24
εἰσῖστασι, εἰσίστημι 339. 7
εἰσῖὼν, εἰσέμι ἀ. 342. 18
εἰσκαθεῖς A. εἰσκαθίσεις, εἰσκαθίζω 373.48
εἰσκακῆ f. εἰσκακέῃ, εἰσκακέω ῶ 332 53
εἰσκακοῖ f. -κέει ibidem
εἰσκάππισε p. εἰσκατέπεσε, εἰσκαταπίπτω ἀ. 366.9
εἰσκαταλαφθεὶς, εἰσκαταλαμβάνω ἀ. 407.51
εἰσκαταλαφθέντες 407. 52
εἰσκαθίμενοι I. εἰσκαθήμενοι, εἰσκάθημαι 343. 26
εἰσκείμενος, εἴκειμαι 343 40
εἰσκείρας, -είρω 381.35
εἰσκεισο, εἴκειμαι 343. 35
εἰσκίκλαται 343 32
εἰσκεκαλμένος, εἰσκάλλομαι 390.45
εἰσκεκαυμένος, εἰσκαίομαι ἀ. 407.5
εἰσκεκλεισμένος, εἰσκλείομαι 399.18
εἰσκεχαραγμένος, εἰσχαράσσομαι 386.48
εἰσκεχυμένοι, εἰσχέομαι ἀ. 414.5
εἰσκλῖσουσι εἰσκλίνω εἰσκλείω 329.11
εἰσκλώμφα, εἰσκλάομαι ῶμαι 335.52
εἰσκτείνατο I. εἰσκτ. πεισκτείνομαι 345.5
εἰλιμπενόμενος, εἰλιμπένομαι 329.40
εἰμαύξας, -άσσω 373 3
εἰμηχανάετο I. εἰμηχάνατο, εἰμηχανάομαι 345.5
ὁ εἰνενομμένος, εἰσοέομαι 395.46
εἰνῆσαις, -νέω 377.43
εἰνήσους 377.53
ἐρινήκαται, ἐρινήχομαι 329.24
ἐρίξυρῶντες, ἐρίξυρέω ῶ 333.22
ἐρίξύσας, -ύω 379.37
πεἰόδος c. ἐρὶ ὁδός 118. 13
πείοιδε, ἐρίοράω ἀ. 369. 52

ϖεἰοικοδομηθέντες, ϖεἰοικοδομέομαι 396.44
ϖεἰοικοῦντες, ϖεἰοικέω ῶ 333.22
ὁ ϖεἰσὶν, ϖεἴμι ἀ. 341. 32
ϖεἰόντες 341.26
ϖειρώμενος, ϖειρᾶσθαι ῶμαι 335 43
ϖεῖσαι, ϖεῖμι ἀ. 341. 28
ϖεῖσαι ibidem
ϖειράσθαι, ϖειρᾶσθαι ἀ. 409.30
ϖειρώμενος 409.31
ϖεῖραρεὶς, ϖειταρίημι ἀ. ἢ ϖεῖτείρω 357 48
ϖεῖπαροίλιω A. ϖεῖπαροῖμι, ϖεῖπαρέω ῶ 91.54
ϖεῖπάρας, ϖεῖπείρω 381. 35
ϖεῖπέπωκε, ϖεῖπίπτω ἀ. 410.8
ϖεῖπεπῶκὼς 410.10
ϖεῖπεσεῖν 366.14
ϖεῖπέσω 366.12
ϖεῖπεσὼν ϖεῖπεσόντος 366.16
ϖεῖπεφθὼς, ϖεῖπέπτω ἀ. 409.48
ϖεῖπλανώμενος, ϖεῖπλανάομαι ῶμαι 335.41
ϖεῖπλεῦσαι, εὐω 379.56
ϖεῖπλεχθεὶς, ϖεῖπλέκομαι 385.21
ϖεῖπλόμενος f. ϖεῖπελομ. ϖεῖπέλομαι 192.21
ϖεῖπλώοντες, ώω 329.7
ϖεῖπολεῖ, -λέω ῶ 334.50
ϖεῖποτῆται, ϖεῖποτέομαι ῶμαι 335.31
ϖεῖπτιόθεὶς, ϖεῖπτίζομαι 390.26
ϖεῖπτισμὸς I. ϖεῖπτ. περιπτίζομαι ἢ ϖεῖπτίσομαι 389.7
ϖεῖπτύξασθαι, ϖεῖπτύασσομαι 373.8
ϖεῖρομβέησος-βέω 377.53
ϖεῖῤῥαγεὶς, ϖεῖῤῥήγνυμι ἀ. 366.40
ϖεῖῤῥαγῆσαι 366.36
ϖεῖῤῥῆξαι 308.37
ϖεῖῤῥῦψαι ὑπὸ ω 371.49
ϖεῖσεσείλπισεν, ϖεῖσελπίζομαι 388.41
ϖεῖσεσιαλωμὸς, ϖεῖσιαλόομαι 397.31
ϖεῖσεσυλημὸς, ϖεῖσυλάομαι 394.15
ϖεῖσκεπούντων, ϖεῖσκοπέω 300.41
ϖεῖσπασθεὶς, ϖεῖσπάομαι 393.39
ϖεῖσπεφεῖσας, ϖεῖσπεφείζω 374.37
ϖεῖσπεφεῖσθαι I. * ϖεῖσπεφείσθαι 388.51.
ϖεῖσπεφεισθεὶς ἢ * ϖεῖσπεφεισθεὶς 390.26
ϖεῖσπασμὸν, ϖεῖσπάομαι ῶμαι 335.50
ϖεῖσπάμενοι quid 221.5
ϖεῖσπάμενος 335.42
ϖεῖσπευθήσεται, ϖεῖσπεύσομαι 399.35
ϖεῖσπεύσ 329.33
ϖεῖσπομένη, -ομαι 329.50
ϖεῖσπῆσαι, -πέω 377.43
ϖεῖστάντες, ϖεῖστημι 359. 42
ϖεῖστὰς 359.34
ϖεῖστᾶσα 359.45
ϖεῖστέλας, -τέλλω 380.51
ϖεῖστήσω p. ϖεῖστῶσι, ϖεῖστημι 107.33
ϖεῖστῇ 359.16
ϖεῖστήκαν I. ϖεῖστ. 359 8
ϖεῖστήσαι 405.36
ϖεῖστήκασιν I. ϖεῖστήκασιν 405.46
ϖεῖστήσας 405.42
ϖεῖστήσομαι 405.23
ϖεῖστοιάχιζε I. ϖεῖστοιάχιζε, -ίζω 344.42
ϖεῖστοιαχίζετο I. ϖεῖστοιαχίζετο 344.50.
ϖεῖστροφόμενος, ϖεῖστροφάομαι ῶμαι 335.42
ϖεῖσυρήσεται, ϖεῖσυρήσομαι 355.12
ϖεῖσχεῖν, - -ίεχε ἀ. 364.10
ϖεῖσχεο I. -ίσχου 364.16
ϖεῖσχόμενος 364.19
ϖεῖσχόντες 364.13
ϖεῖσχοῦσα ibidem
ϖεῖσταμεῖν, -τέμνω 354.19
ϖεῖστεθμήκότες, ϖεῖστίθημι ἀ. 411.38
ϖεῖστεθμηχὼς ibidem
ϖεῖστεμεῖν, ϖεῖριστέμνω ἀ. 354.23
ϖεῖστεπλόμενος, ϖεῖστέλλομαι 390.43
ϖεῖστέτροφα, ϖεῖστρέφω 384.3
ϖεῖστέτροφε 384.4
ϖεῖστηκόμενος, ϖεῖστήκομαι 329.41
ϖεῖστίθεσθ, ϖεῖστίθημι 339.41
ϖεῖστίθεται 338.48
ϖεῖστίλαι, -τίλλω 381.5
ϖεῖστιμηθῆναι, ϖεῖστίμημαι ἀ. 411.24
ϖεῖστιμήθητι 411.22
ϖεῖστρεφγῆ, -τρώγω 351.33
ϖεῖστρέπετο I. ϖεῖστρέπετο, ϖεῖστρέπομαι 344.51
ϖεῖστροπώντες p. ϖεῖστροῶντες, -παω ῶ 337.46
ϖεῖστυχεῖν, ϖεῖστυγχάνω ἀ. 367.23
ϖεῖστύχῃ 244.14
ϖεῖστυχὼν 367.26
ϖεῖφαμόμενος, ϖεῖφαμόμαι 329.42
ϖεῖφείδιο I. ϖεῖφείδου, ϖεῖφείδομαι 331.26
ϖεῖφλοιζόμενος, ϖεῖφλοίζομαι 329.42
ϖεῖφλοιδῆναι 390.18
ϖεῖφρῦναι, -ιύω 382.46
ϖεῖφώσωντες, -φόω 379.8
ϖεῖχανὼν, ϖεῖχάσχω ἀ. 367.50
ϖεῖχεχαλκέπται, ϖεῖχεχαλόομαι 353.7
ϖεῖχεχάκησαν, ϖεῖχεχάκοω 378.38
ϖεῖχέας, -χέω ἀ. 414.1
ϖεῖχειλῶντες ἢ ϖεῖχειλῶντες, -λόω ῶ 333.29
ϖεῖχειλῶσαι, λόω 378.54
ϖεῖχειλάσας 379.5
ϖεῖχεύας, -χέω ἀ. 414.2
ϖεῖχεῦε I. ϖεῖχ. 219.25
ϖεῖχυθὲὶς 414.9
ϖεῖχαινυίαι, -υμι 338.15
ϖεῖχώσατο I. ϖεῖχώσατο, ϖεῖχόομαι 397.1
ϖεῖχωδεύμενος, ϖεῖχωδεύομαι 399.29
ϖεῖχωθῆσαι, -δέω 377.44
ϖεῖχωθήσας 377.53
ϖεῖχωμένος, ϖειρεχάω ἀ. 409.3
ϖεῖὼν, ϖεῖμι ἀ. 341.22
πεῖρωθεὶς, πειρωθέω ἀ. 414.33
πᾶρἰωδῶμεν 414.32
πᾶρἰῶσθαι, πᾶριορέω ἀ. 409.34
πέρσαι, περθω 373.38
πέρσας 373.39
πέσε I. ἔπεσε, πίπτω ἀ. 207.45
πεσέῖν I. πεσεῖν 207.46
πεσέεσθαι I. πεσεῖσθαι 207. 24
πεσεῖν 207.46
πεσεῖσθαι 207.23
πεσέμὴν I. πεσεῖν 366.16
πεσέπτεσαν 207.45
πεσεῦμαι D. πεσοῦμαι 207. 23
πέσησι I. πέσῃ 366.13
πέσοι I. ἔπεσοι 207 41.42
πεσόντες 207.47
πεσοῦμαι D. πέσομαι 206.7
πεσσέμὴν I. πέσσω, πέσσω 208.27
πεσσόμενος, -ομαι 329.43
πεσὼν ὀνος, πίπτω ἀ. 207. 46
πεῖς πέπαλσι p. πεπάλοις, πεπαλον 137.39
πεπάσας, πεπάννυμι ἀ. 409.44
πέπεισσαν p. ἐπέπεισαν 175. 14
πεπίσω 90.32. & 175.13
πέπαται, πέταμαι 339. 43
πετεσθῶ I. ἐπετέσθω, πέτομαι τὸ πεπάννυμι 356. 53
πέτευ D. πέτυ, πέτομαι 331.29
πεπήσομαι, πεπάννυμι ἀ. 175.17
πετόμενος, πέτομαι ἢ πεπέτομαι τὸ πεπάννυμι 329.42
πετώμενος, πετέομαι ῶμαι τὸ πεπάννυμι 175.20
πεύθεαι I. πεύθη, πεύθομαι τὸ πευθάνομαι 208. 13
πεύθετο I. ἐπεύθετο 208. 14
πευθοίατο I. πεύθοιντο 208. 15
πευθόμενος ibidem πεύσεαι

πεύσεαι I. πεύσῃ, πυνθάνομαι ἀ. 208.5
πεύσῃ A. πεύσῃ 247.112
πεύσομαι 206.22
πευσόμενος 208.5
πέφαγκα, φαίνω 7.18 & 39.25 & 51.25 & 52.10
πέφαμαι, φάω ἢ πέφημι 66.21
πέφαμμαι, φαίνομαι 64. 25.27
πέφανται 64.27
πεφαργμένος f. πεφεγμένος, φέρθομαι 386.40
πεφάσθω, φημὶ ἀ. 413.42
πέφασμαι A. πέφαμμαι, φαίνομαι 392.5
πεφασμένος A. πεφαμμένος 392.17
πεφασμένος d. ibidem
πέφαται, φημὶ ἀ. 413.40
πέφηνα ας ε, φαίνω 73.4
πεφηνὼς 322.32
πεφήσεαι I. πεφήσῃ, φάσομαι 394.44
πεφήσομαι ibidem
πεφθεὶς, πέπτω ἀ. 409.48
πεφθῇ 409.49
πεφθήσεαι I. πεφθήσῃ 409. 50
πεφθήσομαι ibidem
πεφιδήσεαι I. πεφιδήσῃ, φιδέω ὃ φείδω 179.14
πεφιδήσεται ibidem
πεφιδήσομαι ibidem
πεφίδιος p. φίδιος 179.16
πεφιλαμένε D. πεφιλημένε, φιλέω 255.29
πεφίλημε B. φίλημι. 103. 10
πεφιλοσοφήκαμεν φιλοσοφέω 143.1
πεφιλοτίμηκα, φιλοτιμέω 143.2
πεφίμωσο, φιμόω 397.2
πέφνε p. * πέφονε ὃ ἔφονε, φονέω 192.23
πέφνων πέφνωσι πέφνοι p. φονὸν φονῶσι φονὸν ἢ πεφονὼν ὦσι ὀν 192.24
πεφοβήκαμεν p. ἐπεφόβιμεν, φοβέω 147.33
πεφόβηντο I. ἐπεφόβηντο 147.32
πεφοινιγμένος, φοινίσσομαι 386.39
πέφραδε, φράζω 72.17
πεφρεάδυται I. πεφρασμένα εἰσὶ 388.46
πέφρασδε p. ἔφρασδε ἢ φράδε 353.27
πεφραδεῖν p. φραδεῖν 353. 28
πεφραδέμεν p. φραδεῖν ibid.
πεφραδέτην p. ἐφραδέτην 353.27
πέφραδμαι D. πέφρασμαι 66.17
πεφραδμένος D. πεφρασμένος 389.17
πέφραδον p. ἔφραδον 353. 26
πέφρασμαι 63.19
πεφρασμένος 389.16
πέφραστο ibidem
πέφευγα, φείζω ἢ φείσσω 46.45
πεφείκοσι d. φείζω 167.16
πεφρῑκὼς, φρῑκάζω 388. 33
πεφρῑκτὸς 389.18
πεφρῑκτόμενος d. ibidem
πεφρυγμένος, φρύγομαι 385.32
πεφῦᾶ p. πεφυκυῖα, φύω 218.55
πεφυασι p. πεφύκασι 218. 56
πεφυγμένος ἀ. πεφευγμένος, φεύγω 345.2
πεφυζότες f. πεφυζηκότες, φυζέω 192.25
πέφυκε, φύω 218.48
πεφύκασι 218.49
πέφυκε ibid. & 301.6
πεφύκῃ I. ἐπεφύκῃ 218.50
πεφυκέναι 218.50
πεφυκὼς πεφυκυῖα πεφυκὸς 218.51
πεφυλαγμένος, φυλάττομαι 386.41
πεφυλαγμένος d. 386.42
πεφυσμένος ἀ. πεφυσσόμενος, φυσσόμαι 393.21
πεφυσμένος, φύσσομαι 392. 48
πεφυστιμένος, φυστίομαι 394.13
πεφυὼς, ὦτος p. πεφυκὼς ότος. φύω 218.52
πεφυῶτας p. πεφυκότας 218.53
πεφωσγχὼς, φοράω 393.15
πεφωσμένος πεφωσμένη φόζομαι 389.19
πέψας αντος, πέπτω ἀ. 208. 26
πέψω ibidem
Πηδάω p. -δᾶ, -δάω 92.31
πήλας, πάλλω 380.31
πῆλε I. ἔπηλε 380.26
Πηλείδης f. Πηλείδης d. Πηλεὺς έος 127.49
Πηλείων I. Πηλείδης 128.3
Πηληϊάδεω p. Πηλείδου 127.53
Πηληΐδης p. Πηλείδης 127.53
πηλύμβιος, πηλόομαι ῦμαι 334.27
πημαίνθη I. ἐπημαίνθη, πημαίνομαι 392.24
πημανθῆναι 392.32
πημανῶμαι 381.42
πημανήμενος ibidem
πημήκαμεν ἢ πημήκαμεν 382. 18.32
πῆξαι, πήγνυμι ἀ. 409.53
πηξάμενος 169.41
πήξας 169.40
πῆξε I. ἔπηξε 409.52
πήξω 169.39
πηξώμεθα 169.41
πηρώμενος, πηρόομαι ῶμαι 335.43
πησάμενος, πάομαι ἀ. 409.42
πῆχτεν B. ἐπῆχθη ζαν, πηγνύω ἀ. 169.43
Πίε, πίνω ἀ. 206.17
πιέειν I. πιεῖν 207.50
πιέζειν D. ὑπιέζουσι ἢ ὑπιέζειν, πιέζω 92.23
πιεῖν, πίνω ἀ. 207.50
πιεῖσι p. πίεσι 208.1
Πιερίδεν d. Πίης 224.52
Πιερίκα d. 224.51
Πιερίδες d. 224.52
πίεσαι ἀ. πίῃ ἢ πῇ, πίνω ἀ. 366.6
πίετε 366.2
πίῃ ἀ. πῇ 366 6
πίνοτα Æ. πίης 204.33
πιθανὸς d. πείθω 313.28
πίθε, πείθομαι 195.44
πίθηκαν I. πίθῃ ibidem
πιθήσας, πιθέω 377.53
πίθοι f. πίε, πίνω ἀ. 206.17
πιθοίατο I. πίθοιτο, πείθομαι 195.43
πιθοίμην, πίθοιο πίθοιτο 195.42
πιθόμεθα I. ὑπιθόμεθα 354.50
πιθῇ 354 51
πιθῆναι 354.52
πίθομαι 195.44
πιθὼν 354.47
πιληθεῖσα, πλέομαι 396. 45
πίλναθ I. ὄπιλναθ, πίλναμαι 346.33
πιλνάμενος, πιλέομαι ῶμαι 334.27
πιλνᾶσαι, πιλέω 378.54
πιλνᾶσας 379.6
πιμπλὰς, πίμπλημι 103. 38
αἱ πιμπλᾶσαι 103 39
πίμπλη ἀ. πίμπλαθι 165. 12
πίμπληθι Æ. πίμπλαθι 107.26
πίμπλημι d. πλάω 103.37 & 165.22
πίμπλησι, πίμπλημι 103. 38
πίμπρασαι, πίμπρημι 103 37
πιμπράντες 339.33
πιμπρὰς άντος 339.32
πίμπρημι d. πρήω 103.35
πιμπρήσω, πίμπρημι 103. 36
πινακὸς d. πίνος 308.29
πινέμεναι A. & D. πίνειν, πίνω 207.48
πίομαι ἀ. πιοῦμαι 91.51 & 154.16 & 206.20
πίοτατος d. ὃ πῖος 125.18
πιοῦμαι, πίνω ἀ. 206.20
πιοῦσα ύσης 207.51
πίσων p. -ιων, ιάω ῶ 337.34
πισίσχω d. πίω ὃ πίνω 216.9
πίπλη ἀ. πίπλαθι, πίπλημι 165 22
πιπράσκω d. πρήω 216.6.9
πιπρήσκω d ibidem
πίπτω d. πέτω 154. 8 & 155.8
πίσαι, πίω 379.50
πίσυρες p. τέσσαρες 121. 18
πιστωθῆ, πιστόομαι 398.10
πιστεύω d. πίστις 236.47
πίσυρες p. τέσσαρες 121.14

πισύρεσσι p. τέσσαρσι 121. 15
πιστεύω d. πίστις 236.47
πιστωτὴς, πιστόομαι 398.25
πίσω πιπίσκω ἀ. 216.6
πίτνα p. ἔπιτνα ἢ ἔπιτν, πιτνάω ὡ ἢ πίτνημι 346.9
πιτνὰς, πίτνημι 346.10
πίτναν ibidem
πιφοκαυτῶσι, πιφοκαυτόω ὡ 332.56
πιφοκοπιθέντα, πιφοκοπέομαι 396.46
πιφαύσκεα I. πιφαύσκω, πιφαύσκομαι 177.36
πιφαυσκον I. ἔπιφ. 177.35
πιφαύσκω d. φάω ὃ φημὶ 177.33
πίωμδν, πίνω ἀ. 366.3
πιὼν ὀνῆς 207.51
Πλαζὼν, πλάζω ἀ. 366.21
πλάγξομαι 410.15
πλαγχτὲς 410.19
πλάζθω* πλάζχθης πλάζχθη I. ἐτλάζθω 410.18
πλαδάσσαι p. πλαδῶσαι, πλαδάω ὡ 335.23
πλαθέσαι, πλάθομαι 351.17
πλακεὶς, πλέκομαι 352. 16
πλακῆναι 352.13
ὦ πλακῦ, ὁ πλακῦς 32. 16
πλακὺς f. πλακόεις 133.6
πλαγὼ, πλέκομαι 352.11
πλανάομαι d. πλάνος 254. 14
πλανητὲς, πλανάομαι 394.38
πλανητέντες 394.39
πλανηθῆναι 394.34
πλασσάμδνος, πλάττω 375. 23
πλασθῆσαι, πλάθομαι 388.24
πλασσάμδνος p. πλασσάμενος, πλάττομαι 375.23
πλασίγνια d. πλασγέω 256.89
πλατύομδνος, πλατύομαι ὕμαι 334.27
πλάττω A. πλάσσω 39.19
πλατυάδυσαι D. πλατυάδυσαι, πλατυάδω 331.11
πλαχτάς ἢ πλαζχθὰς, πλάζομαι ἀ. 410.20
πλεῖ f. πλέε, πλέω 90.23
πλεῖθι p. πλεῖ ἢ πλέε, πλέω 90.23
τὸ πλεῖν A. πλεῖον 124.44
πλεῖος d. πλὴς ἀ. 123.1
πλείων d. ibidem
πλέον p. πλεῖον 124.44
πλεονεκτόμδνοι, πλεονεκτέομαι ὕμαι 314.10
πλεῖ p. ἐπέλεῖ 191.51
ὃ πλεῖν πλεῖνος I. πλεῖον πλείονος 124.45
πλεύσεαι I. πλεύσῃ, πλέω ἀ. 410.22
πλευσεῖσθε D. πλεύσεσθε 410.25
πλευσεῖται D. πλεύσεται 410.23
πλεύσεσθε 410.24
πλευσῦμαι D. πλεύσομαι 410.23
πλευσύμδνα D. πλευσόμενα ibidem
πλεύσω 150.3.31
πλέων p. πλείων d. πολὺς 124.44
πληγεὶς, πλήττω 353.14
πληγεῖσα ibidem
πληγῆναι 333.13
πληγήσεαι 353.16
πληθωθείη, πλησθύομαι 391.56
πληθωθῆναι 391.57
πλήκλης d. πλήττω 294.20
πλικλίζομαι d. πλήκτις 294.21
πληκτισμὸς d. πλικλίζομαι 294.25
πλικλίσαλος d. πλήκτης 124.17
πλησλὸς d. πλήττω 314.22
πλιῶ I. ἐπλιῶ, πλῆμι ὃ πλήτω 346.34
πλῆξε I. ἔπληξε 372.35
πλῆξις d. 312.42
πλησῶ d. πλήρης 315.50
πλησσάμδνος, πλήττομαι 373.40.
πλησθεὶς 388.23
πλησιαίτερος d. πλησιος 124.41
πλησιέτερος d. 124.4
πλιῶ p. ἔπλιων, πλῆμι ὃ πλῆτω 346.35
πλῆτω p. ἔπλητ 346.34
πληχτὲς, πλήττομαι 387. 12
πλίξας, πλίσσω 373.3
πλόμδνος f. πελόμδνος, πέλομαι 332.2
πλόος d. πλέω 385.23
τὸν πλῦν, ὁ πλόος πλοῦς 285.25
πλοῦς f. πλόος 285.24
πλύσιος c. πολὺς ὑσία 238. 104
πλυτέω d. πλῦτος 244.27
πλῦτος quid 243.3
πλυτὲς * πλυτῆσι πλυτὲν πλύνομαι 391.25
πλυθῆ 391.17
πλύνεσκε I. ἔπλυνε, πλύνω 345.31
πλῶε I. ἔπλωε, πλώω 344.42
πλώεσκον p. ἔπλωον 345. 25
πλώετε 328.56
πλωΐζεσκε I. ἐπλωΐζε, πλωΐζω 345.32
πλὼρ f. πλώσω 329.4
πλῶον I. ἔπλωον 344.28
πλώσσω 329.9
πλώσας πλώσαντες 379.20
πλώσαντες 379.21
πλώσων 329.4
Πνεῦμα d. πνέω ἀ. 237.60 & 303.26
πνευματόμδνος, πνευματόομαι ὕμαι 334.28
πνευσῆται D. πνεύσεται, πνέω ἀ. 410.28
πνεύσομαι 410.27
πνευσῦμαι D. πνεύσομαι 410.28
πνευστιόων p. πνευστιῶν, πνευστιάω ὡ 337.33
πνεύσω 150.31
πνιγὲς, πνίγομαι 345.2
πνιγήσομαι 354.35
πνύν I. ἔπνυν, πνύμαι 346.39
τῦ Ποδὴ, ὁ Ποδῆς 130.14
ποδιῶ A. -ίσω, -ίζω 150.24
πόϊ A. ποίεε ποῖ, ποιέω ὡ 345.3
ποθάτω f. ἀποθάτω ἀποθήσχω ἀ. 256.81
ποθέεσκε I. ἐπόθεε ἐπόθει, ποθέω 345.32
ποθὰς, πίνω ἀ. 410.5
ποθὲν ibidem
πόθεμμι Æ. πόθημι ὃ ποθέω 103.13
πόθεσαν I. ἐπόθεσαν, ποθέω 375.3
ποθήμδνα p. ποθέναι, πόθημι ὃ ποθέω 103.15
ποθλῦαι, πίνω ἀ. 410.4
ποθορέω D. ποησορέω c. ποτὶ D. ποῆς & ὁρέω 117. 27
ποθόρημαι c. ποτὶ ὄρημαι ὃ ὁρέω 104.8
ποθορλιῶ D. ποησορῶ, ποθορέω D. ποησορέω 104.9
ποθορῶσα D. ποησορῶσα 256.60
ποιέαδς I. ποιεῖσαι, ποιέω ὡ 92.15
ποιὲν D. ποιέεν ποιεῖν 79.9
ποίεσκε I. ἐποίη 48.4
ποιῶμδν D. ποιῦμδν 92.16
ποιῶ 257.2
ποιῇ 153.33
ποιήμδνον ἢ ποιημδνον ἀ. πεποιημδνον 395.33
ποιήμδνος ἢ ποιημδνος ἀ, πεποιημδνος ibidem
ποιήσαι 222.4
ποιῆσαι ibidem
ποίησαι 222.5
ποίησε I. ἐποίησε 377.14
ποιῇσι I. ποιῇ 151.15
ποίησις d. 303.20
ποιητὴς d. 237.50
ποιήτρια d. ποιητὴς 120.7
ποιφαγέοντες, -γέω 336.20
ποιμαινῶ, ποιμαίνω 381.39
ποιοῖεν A. ποιεῖμι 89.5 & 91.53
ποιολογῦσα D. ποιολογῶσα, -γέω ὡ 257.96
ποιολογέω c. ποιὰ λέγω ibidem
ποιῦ f. ποιέυ, ποιέω ὡ 333. 43
ποιύντων A. ποιεόντων 150.44
ποιῶν D. & Æ. ποιῦμι 92.5
ὦ ποιῶν 32.21 & 79.12
πόκα D. πότε 13.6.11
πολεμηθὲς, πολεμέομαι 396.41
πολεμησέω d. πολεμέω, μ. πολεμῆσω 184.17

πολε-

πολεμίζομθμ,-ίζω 373.11
τῦ πολέος p. πολλῦ, πολὺς ἡ πολὺ 138.5
τῆς πολεὺς D. πόλιος πόλις 36.35
τὼ πόλιε A. τὶ πόλιε 134.22
πολιῦνται, πολιόομαι, ῦμαι 333.41
πολιῦται 336.3
πολιτεία d. πολιτεύομαι 127.27 & 304.17
πολιτεύομαι d. πολίτης 304.16
πολίτης d. πόλις ibidem
πολλὰ quid 291.19
πολλάκι Æ. πολλάκις 116.35
πολλάκις d. πολλὺς ἡ πολλὸς 116.35
πολλαπλασιάζω d. πολλαπλάσιος 142.52
πολλαπλασιασθεὶς, πολλαπλασιάζομαι 390.29
πολλαπλασιῶσαι, πολλαπλασιόω 378.55
ἡ πολλὴ, ὁ πολὺς ἀ. 136.8
πολλὸν p. πολὺ 138.6
τῦ πολλῦ, τῷ πολλῷ, ὁ πολὺς ἡ ὃ πολὺ 136.8
ὃ πολὺ, ὁ πολὺς ἀ. 136.5
πολυείδεα, -τέα ὦ 334.51
πολύκερως c. πολὺ κέρας 18.13.17
πολύμαλος D. πολύμηλος c. πολὺ μῆλον 261.22
τὸν πολὺν, ὁ πολὺς 136.5
τῷ πολυπάταγε p. πολυπατάγῳ, ὁ πολυπάταγος 137.27 & 224.18
πολυπληθεῖ, πλυπληθέα ὦ 334.51
ὃ πολύπους, ὁ ϰὴ πολύπῦς 119.7
πολυτεκνῦσα, πολυτεκνέω ὦ 333.32
πολυτελὴς c. πολὺ τέλος 315.48
πολύτλας ἄνθρ, πολύτλημι 359.39
πολύφατος c. πολὺ φημὶ 261.15
πομφολυγῦται, πομφολυγόομαι ῦμαι 336.4
ποσεύμθμος D. ποσύμθμος, ποσίομαι ῦμαι 336.51
πόσησις d. 294.41
τῶ ποστῶν p. ποστίων, ὁ πόστος 224.2
πόρε I. ἔπορε, πορέω 356.37
πορευθεὶς, πορεύομαι. 399.32
πορευθέμθμ 399.30
πόρη, πορέω 356.41
πορροβοσκῦντες, πορροβοσκέω ὦ 333.22
πόρρω, πορέω 356.37
πόρπασον, πορπάω 375.30
πορρῲώτατα d. πορρῲώτατος 125.40
πορρῲώτατος d. πόρρω 123.18
πορρωτάτω d. πορρῲώτατος 125.40
πορρῲώτερον d. πορρῲώτερος 125.39
πορρῲώτερος d. πόρρω 123.17
πορρῲώτερω d. πορρῲώτερος 125.39
πορσυνῶ, πορσύνω 382.42
πορφυραιτεὶς, πορφυραίνομαι 392.37
ποσὼν, πορέω 356.45
ποῖς ποὶ ὁ πύς 33.10
πόσις d. πίνω ἀ. 238.96 & 241.68
πόσυγε D. πρόσυγε, πρόσάγω 117.25
πόσάγχυμθμ D. πρόσάγχυμθμ, πρόσάγχυμι. ibid.
πόταμος Æ. ποταμὸς 13.30
ποτείδω D. προσείδω 117.27
πότεχε D. πρόσεχε, προσέχω 117.26
ποτήριον d. πίνω ἀ. 126.15
ποτὶ D. πρὸς 117.23
ποτιδέγμθμος p. προσδεχόμθμος 191.34
ποτίδη D. προσοίδη, προσοιδέω ὃ προσοράω 258.13
ποτιμάζαι D. προσμάζαι, προσμάττω 256.88
ποτιμάττω D. προσμάττω 117.27
ποτιοσσεται, ποτιόσσομαι p. προσόπτομαι ὃ προσοράω 330.24
ποτιστᾶες d. πότης 124.18
πολιώμθμος, πολιόομαι ῶμαι 335.43
πολόσσω D. προσόζω 117.26
ποτὶα p. ποτὶ τὰ D. πρὸς τὰ 214.33
ποτὶαν p. πολὶ τὰν D. πρὸς τὰν 214.32
ποτὶας p. ποτὶ τὰς D. πρὸς τὰς 214.33
ποτῖον p. πολὶ τὸ D. πρὸς τὸν 214.32
ποτῖῶ p. πολὶ τῷ D. πρὸς τῷ 214.31
ποτῖὼς p. πολὶ τὼς D. πρὸς τὺς 214.33
Πραγμα d. πράττω 126.5
πραγματεὼς d. πρᾶγμα ατος 127.7
πραγματικὸς d. 127.8
πραγμάτιον d. ibidem
πραγματολογῦντες, πραγματολογέω ὦ 331.23
πραγματικὼδης d. 127.9
πρᾶεῖα d. πρᾶὺς ἡ πρᾶος 307.15
πρᾶθεὶν I. πρᾶθεῖν ἡ παρθεῖν, πέρθω 352.31
πρᾶθεὶς, πιπράσκω ἀ. 216.10
πρᾶκτὸς d. πράττω 208.2
πρὰν D. πρόϊν 256.84
πρᾶνιχθεὶς, πρᾶνίζομαι 387.21
πρᾶξαι, πράττω 372.53
πράξεις f. πρᾶξέες ἡ πράξεας, ἡ πρᾶξις πράξεως 305.21
τῦ πράξεω 304.2
πρᾶξις εως d. πράττω ibid.
πρᾶξω, πράττω 206.27
πρᾶόπατος d. πρᾶος 122.4
πρᾶότερος d. ibidem
πρᾶότης d. 306.48
πράσω, πρᾶττω ἡ πιπράσκω ἀ. 206.28 & 216.6
πρᾶΰνω d. πρᾶὺς ὃ πρᾶος 307.16
πρεπέμθμ I. πρέπει, πρέπω 59.4 & 354.3
πρεμνιάσαι, -άζω 374.32
πρέψας, πρέπω 571.32
πρῆγματα I. πρᾶγματα 208.19
πρηνιχθεὶς, πρᾶνίζομαι 387.20
πρῆξαι I. πρᾶξαι, πρᾶττω 372.54
πρῆσαι, πρῆθω 373.38
πρῆσε I. ἔπρησε 373.35
πρήσω, πρήθω 373.35
πρήσω, πιπρήσκω ἀ. 208.19
πρύσομαι I. πρᾶσομαι 208.20
πρήσω, πιπρήσκω ἀ. 261.9
Πρειαμίδης d. Πρίαμος 127.46
πρειαμωθήσομαι, πρειαμόομαι 398.31
πρείασι, πρείαμαι 340.8
πρειαῖς I. ἐπρίαις 346.33
πρειοθεὶς, πρείζομαι ἡ πρειόομαι 390.27
πρείω A. πρίασο, πρίαμαι 187.31 & 189.16
πρηγαγὼν, πρᾶγω ἀ. 361.34
πρηγαγὼν 361.35
πρήγω c. πρᾶγω 49.14
πρηγαδόμθμος, πρηγαδάομαι ἀ. 362.9
πρηγαλαθλῖας, πρηγαλίσκομαι ἀ. 400.49
πρηνὴς, πρήνημι ἀ. 403.30
πρηπελθὼν, πρηπέρχομαι ἀ. 363.47
πρηπεπάλησαι, πρηπέλλομαι 254.13
πρηπιλθὸν, πρηπέρχομαι ἀ. 363.32
πρηπομδχθεὶς, πρηπομήχομαι 386.24
πρηπταλεὶς, πρηπτέλλομαι 354.15
πρηυΐζεται, πρηΰζομαι 130.13
πρηφῖκε, πρηφικνῦμαι ἀ. 405.17
πρηχτεὶς, -άγμαι 385.55
πρηχτῆναι 385.52
πρῆϐαι p. πρῆϐαι ἡ πρῆϐηθι, πρῆϐαίνω ἀ. 363.29
πρῆϐαλεῖν, -άλλω 353.47
πρῆϐαλέως 354.9
πρῆϐάλεσκε I. πρῆϐάλε ἰ

προβύβαλε 353.42
προβάλοιτο I. προεβ. 354.6
προβαλῶ 354.5
προβὰς, προβαίνω ἀ. 362. 41
τῆς πρόβασι p. προβάσεις, ὁ πρόβατον 137.39
προβέβηκας, προβαίνω ἀ. 401.15
προβέβηκε 401.16
προβεβηκότες 401.23
προβεβηκὼς 401.22
προβεβλημένος, προβάλλομαι ἀ. 401.33
προβέβυλα, προβύλομαι ἀ. 369 29
προβήσομαι, προβαίνομαι ἀ. 401.8
προβλητέϊ, προβάλλομαι 401. 47
προβεβλεχεῖς—βεβλέχω 352.16
προβεβουλεῖς, προβεβούλευμαι ἀ. 401.54
προγεγενημένα, προγίνομαι ἀ. 402 9
προγεγενημένῳ 402.7
προγεγενημένος ibidem
προγεγονὼς, -ονυῖα 369.31
προγένους c. προγένιον 255. 40
προγεγονὸς I. προγεγονὼς, προγίνομαι ἀ. 363.1
προγενὴς, γενὴς, προγενὴς προγεγὼς ἀ. 363.13
προγεγραμμένων 402.17
προδεὶς, προδίδωμι 363.15
προδαῆναι ibidem
προδεδομένος, προδίδωμι 402.47.
προδέεται, -δέομαι 336.23
* προδέχεσθαι, -υμι 338.15
προδέουσι, -δέω 373.26
προδιαφθαρῆ, προδιαφθείρομαι 352.46
προδιδομένοις, προδίδωμι 340.38
προδιδόναι 340.31
προδιελθὼν, προδιέρχομαι ἀ 363.47
προδιεξελθόντες, προδιεξέρχομαι ἀ. 363.50
προδιερευνώμενοι, προδιερευνάομαι ὦμαι 335.48
προδιέστη, -διΐστημι 358.52
προδοκόμενος, προδοκάομαι ὦμαι 335.44
προδόντες, προδίδωμι 360.11
προδῶναι 360.8
προδῷς 360.10
προδραμόντος, προτρέχω ἀ. 367.11
προέβαλε, προβάλλω 353. 41
προεβαλόμεθα 354.2
προείδω, προβαίνω ἀ. 156.11
προειλήθει, προβάλλομαι ἀ. 401.44
προεγκῶμαι, προέγκωμαι 343.37
προέγνω, προγινώσκω ἀ. 363.8
προεκάφη, προεκάφομαι 351.16
προεδέδοκτο, προδοκέω ἀ. 403.2
προεδιδάξατο, προδιδάσκομαι ἀ. 402.36
προεδοκήθη, προδοκάομαι 394.29
προέηκε p. προῆκε, προΐημι ἀ. 161.38
προεῖδαι, προοράω ἀ. 409.23
προεῖδη 365.34
προεῖδόμενος 365.37
προεῖδον 365 32
προείδοντο 365.36
προεῖδως προεῖδυῖα 409.24
προείλεθ, προαιρέομαι ἀ. 361.55
προειλημμένοι A. προελημμένοι, προλαμβάνω ἀ 407.47
προειλημμένος ibidem
προείληφε 407.35
προείληφὼς 407.40
προείλω, προαιρέομαι ἀ. 361.55
προεῖμαι, προΐημι ἀ. 405.1
προειμένα 405.9
προείμενος ibid.
προεῖναι 357.42
προεῖπε προαγορεύω ἀ. 361.18
προεῖπε 361.21
προεῖπεῖν 361.26
προεῖπον 361.13
προεῖπὼν 361.29
προειργασμένα, προεργάζομαι ἀ. 389 4
προειργασμένους 389 4
προείργαστο 389.50
προείρυσαι, προερύω ἀ. 379.31
προεισενεγκὼν, -όντος, -όντι. προεισφέρω ἀ. 367.40
προεῖσθε, προΐημι ἀ. 405.5
προέσι, προΐημι ἀ. 341.47
προέστηκε, προΐστημι 406. 36
προεστήκεσαν A. προεστήκεσαν 406 38
προεῖχε, προέχω ἀ. 349.45
προεχελέσατο. προχελέομαι 376.1
προεκδῶναι, προεκδίδωμι 360.8
προεκτέοντες, -τέω 336.21
προεκπεπραθεὶς, προεκπράω 398.26
προεκπεπρᾶσθαι. 379.6
προεκπεσοῦσα, προεκπίπτω ἀ. 366.19
προελεύσομαι, προέρχομαι ἀ. 404.2
προελήλυθε 369.37
προεληλυθὼς 369.40
πρόελθε 363.33
προελθεῖν 363 41
προελθὼν 363.47
πρόεμι I. προεῖναι, προΐημι ἀ. 162.21
προέμενος 358.40
προενέγκασθαι, προφέρω ἀ. 413.11
προενεγκὼν 367.39
προενήνοχε 413.25
προέπεσον p προσέπεσον, προαγορεύω ἀ. 361.14
προεξαίσονλες, -ίσω 329.7
προεξαναστὰς, προεξανίστημι 359.35
προεξανέστη 358.53
προεξελάσαι, προεξελαύνω ἀ. 403.38
προεξενεγκὼν, προεκφέρω ἀ. 313.10
* προεξοδευτικὸς, * προεξαδευτέω 395.6
προεξηραμμένος, προξηράομαι 393.24
τὰ προεόντα I. προόντα, προείμι ἀ. 341.34
προεπαινεσάσθαι, προεπαινέσομαι 399.20
προεπιτάμεθα, προεπιτάσσομαι 344.6
προερεύτες I. προερῦτες, προαγορεύω ἀ. 400.1
προερέω I. προερῶ 399.55
προερεῖν I.-ρῶν 399.57
προέρυσται p. προέρυσαι, προερύω 379.11
προές, πρόεμι ἀ. 160.27
πρόεσαν 160.24
προεῖς 358.33
προεστάναι ἀ προΐστάναι, προΐστημι 319.23
προεστῶτες p. προεστηκότες 406.31
προέστηκας 405.54
προεστήκει I. -ήκειν 406.34
προεστηκότες 406.11
προεστηκὼς 406.7
προεστήκασι 406.47
προεστὼς A. -ηκὼς 405.20
προεστῶσι A. προεστηκυῖα 406.24
τῆς προεστῶσι A. προεστηκόσι 406.22
προεστῶτες A. προεστηκότες ibidem
προεχόμεν. προέχω ἀ. 197. 21
προέχοντο ibidem
πρόεχον ibid.
προεωρῶν, προευρίσκω ἀ. 364 2
προέφθασε, προφθάνω ἀ. 413.44
προέφυσας, προφύω 379.28
πρόεψεν, προΐημι 330.11
προῆκε, προάγω 348.34
προῆγμαι 385.26
τὰ προηγμένα 385.38
προηγμένας 385.37
προήγοντο 355.49
προηγόρευε, προαγορεύω 348.35
προηγόμθα, προηγέομαι
προηγθμαι 334.17
προηγωνίσθε, προαγωνίζομαι 388.43
προηδεσ, -εάω ἀ. 409.26
προῆκε, πρόεμι ἀ. 403.30
προήκαντο, προΐημι ἀ. 404. 53
προήκασι 404.54
προήκαντο 404.53
προῆλθε, προέρχομαι ἀ. 363.30
προῆλθον 363.32
προῆλται προήλως προῆλω, προα-

περιαλίσκομαι 362.14
περιαμαρτημάτα, περιαμαρτήνομαι ἀ. 400.51
περιΐμι, περίειμι 162.1
περίημαι, περιημένομαι 395.18
περίηνται 395.19
περίησθαι, περίειμι 404.44
περίστημι 404.43
περιὧδε, ἢ περίωδε 358.25.27
περίσομαι 404.43
περιπαστέμεθα, περιπάσμαι 375.36
περιτιμασμὸς, περιτιμάζομαι 389.36
περίχυται, περιάγομαι 385.29
περίχυτα 385.44
περίχυτα ibidem
περίχυτον ibidem
περιῶν, περιήσχημαι ἀ. 364.30
περιθεῖναι, περιτίθημι 357.39
περιθεὶς 357.45
περιθεμιστόμβους, περιθεμιτίζομαι 374.52
περιθέωμι, περιτίθημι 358.32
περιθεῶν, ῥέω 356.44
περίιαψα, -ιάπτω 251.49
περίϊασι, περίειμι ἀ. 161.22
περιϊδεῖν, περιοράω ἀ. 365.43
περιΐδεσθαι 365.49
περιΐδωμεν 365.40
περιΐδὼν 365.46
περίϊμι A. περίειμι, περίειμι 161.28
περιΐεμεν I. περιΐειναι 162.9
περιΐεμενος 343.13
περιΐειναι, περίειμι ἀ. ἢ περίειμι 342.6.54
περίεσθαι, περίεμαι 343.11
περίηλε, περιάλλω 345.3
περίστασι, -ίστημι 344.2
περίστεμεν f. περίστεμεν 343.56
περίστάμενος, περίσταμαι 340.15
περίστασθαι 340.2
περίστανται 339.41
περιὼν, περίειμι 342.18
περιτραπεῖσιν, περιτρέζομαι 390.35
περιτρόμους, περιτρέομαι ῶμαι 309.26
περιτραπεῖν, περιτρέπω ἐκβάλλω 312.14
περιτραπέσθαι, περιτραλαμβάνω ἀ. 365.4
περιτραπὼν 312.13
περιτραχεθεὶς, περιτρέχω ἀ. 404.10
περιτραχὼν 296 53
περιτεγνωσμὸν, περιτεγνωσμὸν, περιτεχναλογίζομαι ἀ. 402.15
περιτρεδίπτει p. -έδιπτει, περιτετέδομαι ἀ. 355.33
περιτετίλημμαι A. περιτεπαλέλημμαι, περιτεπαλαμβάνω ἀ. 407.42
περιτετιλμένος 407.40
περιτροφὸμος, περιτρεφάω ἀ. 409.31
περιτρέπται, περιτρέομαι τ' ὠκέμαι 336.27
περιτρέμμαι, περίκμαι 343.46
περιτρέμμος 343.41
περιτρέπτει 304.26
περιτρεχτερισμὸς, περιτρέζομαι 389.28
περιτρλάζαντες, περιτρλάω ἀ. 407.27
περιτρληθεὶς, περιτρλέομαι ἀ. 407.17
περιτρλθὲς, -ίομαι 391.23
περιτλαβεῖν, περιτλαμβάνω ἀ. 365.6
περιτλαβόντες 365.10
περιτλάβωσι 365.5
περιτλέλειπα, περιτλείπω 368.31
περιτλελειπὼς ibidem
αἱ περιτλὴψεις f. περιλήψεις ἢ ἥψιας, περίτλψις ἕως 297.33
περίτλψις d. περιτλαμβάνω ἀ. ibidem
περιτλιπεῖν, περιτλείπω 354.48
περιτλιπὼν ibidem
περιτλογίζω d. περίλογος c. περὶ λόγος 240.22
περιτμαιδεύ. περιτμανδάνω ἀ. 365.24
περιτμιγῆναι, περιτμίγνυμι ἀ. 365.27
περιτμιτεπλώθη, περιτμιτήσχω ἀ. 408.27
περίτμολοι I. περίτμολοι, περιτμολέω 354.2
περιτμολὼν 356.45
περιτοία c. περὶ τοίος 301.26
περιτυλεῖ, -λέω ῶ 334.51
περιύται, περίειμι 341.54
περὺ A. περίεσο, περίειμι 161.16
περιπαθόντες, περιπάσχω ἀ. 365.5
περιπαθὼν ibidem
περίπαλαι c. περὶ πάλαι 223.38
περιπίσομαι, περιπάσχω ἀ. 409.40
περιπεπιγὼς, περιπηγνύω ἀ. 370.6
περιπεπυθότες, περιπάσχω ἀ. 370.1
περιπεπυθῦα ibidem
περιπεπυθὼς 369.56
περιπέπυται, περιπίνω ἀ. 409.56
περιπεπωμένον quid 221.6
περιπέφαγμαι, περιφάημι ἢ περιφαίνομαι 413.40
περιπεφεδόμβους D. -ασμένος, περιφεδάζομαι 389.17
περιπεφυκὼς, περιφύω 398.41
περιπλῶσις, περιπλόω ἢ περιπλώω 379.7
περιπεκυλινδόμβους c. περικυλινδόμβους 173 22
περιῤῥαιθεὶς, περιῤῥαίπτω 392.38
περιῤῥηθεὶς, περιαγορεύω ἀ. 400.29
περισυναγέσθαι, περισύγομαι ἀ. 361.38
περισυνήοχα 400.31
περισυνήοχασι 400.32
περισυνάξαθι ἢ -ξηθι, περισυναθαίνω ἀ. 362.30
περισυναθέμβους, περισυνάπθημι 358.38
περισυναθέσθαι 358.31
περισυνάθω 358.18
περισυναλίσκομαι c. περὶ συνὰ ἁλίσκομαι 318.17
περισυναλογίζαντες, περισυναλογέω 378.2
περισυνάλεται I. περισυνάλ. ἢ περισυνήλ. περισυναλίσκομαι 400.47
περισυναπαύσομαι, περισυναπαύομαι 379.42
περισυναπθεὶς, περισυναπθεμι 338.45
περισυνεθέμην 358.3
περισυνέθηκε 358.11
περισυΐζανε I. περισύζανε, περισυίγομαι 372.14
περισυπλησιάμβους, περισυπλέομαι 378.21
περισυποβαλεῖς, περισυποβάλλω 381.4
περισυποδύσομαι, περισυποδύομαι 379.26
περισυπόδυσος, περισυποδίδυσομαι ἀ. 360.1
περισυπολέζειν, περισυπολύω ἀ. 409.4
περισυποστῆσαι, περισυφίστημι 405.37
περισαραξάπωζεν, περισεσάσω 372.45
περισαρίρεται, -ρομαι 329.24
περισαυλεῖ, -λέω ῶ 334.52
περισυφῆσαι, περισυπίομαι 385.7
περισυχθεὶς, περισύγομαι 385.55
περισβάλη, -άλλω 353.46
περισβαλὼν ὀντος 353.49
ὁ περισβὰς ἢ περισβᾶσι περισβαίνω ἀ. 362.41
περισβεβλημβόν, περισβάλλομαι ἀ. 401.37
περισβεβλημβός ibidem
περισβῆναι, βαίνω ἀ. 362.35
περισβολὴ d. περισβάλλω 294.15
περισγεγενημβός, περισγίνομαι ἀ. 402.8
περισγενόμβος 363.5
περισδεδημβοι, περισδέομαι 402.34
περισδεδται 402.32
περισδιθεὶς 402.30
περισδιθεὶς 402.35
περισδεῖ, -δέω ῶ 334.52
περισδεχθῆναι, περισδέχομαι 254.15
περισδίστασι, -δίω 377.55
περισδιαβληθεὶη, περισδιαβάλλομαι ἀ. 401.41
*περισδιαγραφόμβος, περισδιαγράφομαι 329.43
περισδιελθὼν, περισδιέρχομαι ἀ 363.48
περισδοκάω c. περὶς δέκω 309.19

πρσδῦται, πρσδύω 360.9
πρσδέχεσθαι, πρσδέχομαι ἀ. 367.3
πρσδεχόμενος 367.9
πρσδεχομένως 367.5
πρσβάλε, πρσβάλλω 353.40
πρσβῆναι, πρσβαίνω ἀ. 362.21
πρσβήσατο 401.13
πρσγένεται, πρσγίνομαι 362.52
πρσδέδεται, πρσδεῖται ἢ πρσδέω 349.36
πρσέβαλε p. πρσβάλλω, πρσπίπτω ἀ. 361.16
πρσέβην p. πρσβαίνω 361.14
πρσέζευξε, πρσζεύγνυμι ἀ. 404.23
πρσέηκε p. πρσῆκε, πρσίημι ἀ. 404.51
πρσέθεντο, πρστίθημι 358.11
πρσέθετο 358.5
πρσέι, πρσείμι ἀ. 341.44
πρσεῖδεν, πρσοράω ἄ. 409.23
πρσεῖδον 365.33
πρσέιπα 145.7
πρσειχάσεια, πρσεικάζω 374.18
πρσεόλεσε, πρσαπόλλυμι ἀ. 361.55
πρσειλημμένος A. πρσελημμένος, πρσλαμβάνομαι ἀ. 407.46
πρσεῖναι, πρόειμι ἀ. 341.18
πρσεῖπα 361.15
πρσεῖπε, πρσαγορεύω ἀ. 361.21
πρσέιπεῖν 361.26
πρσείποι 361.23
πρσείποιμι 361.22
πρσεῖπον 361.14
πρσεπῶν 361.29
πρσέρηκε 400.20
πρσέσι, πρσείμι ἀ. 341.8.43
πρσεῖχον, πρσέχω ἀ. 349.10
πρσέκειντο, πρόκειμαι 349.39
πρσέκειτο ibidem
πρσεκλήθη πρσκαλέομαι ἀ. 407.15
πρσεκληρώθησαν, πρσλαγχάνω ἀ. 407.30
πρσεκτήσατο, πρσκτάομαι 376.49
πρσεκύνησα, πρσκυνέω 377.9
πρσέλαβε, πρσλαμβάνω ἀ. 365.1
πρσελεύσεσθαι, πρσέρχομαι ἀ. 404.3
πρσελκύσαντε 369.38
πρσελκύσθη 369.43
πρσελτὼν 363.48
πρσελόμενος, πρσαιρέω ἀ. 362.7
πρσεμβλῶναι, πρσεμβαίνω ἀ. 362.36
πρσεμίξε, πρσμίγνυμι ἀ. 261.32
πρσενεγκάμενος, πρσφέρω ἀ. 413.13
πρσενέγκαι 413.9
πρσενέγκασθαι 413.12
πρσένεγκε 367.32
πρσενέγκῃ 413.3
πρσενέγκωμεν 413.4
πρσένειμε, πρσνέμω 381.11
πρσενεχθεὶς, πρσφέρω ἀ. 413.35
πρσενήνοχε 413.27
πρσενήνοχε 413.25
πρσεπαπειλέωμαι ἀ. πρσεπαπειλ. πρσαπειλέομαι 173.6
πρσεπεπεῖν, πρσεπαγορεύω ἀ. 361.27
πρσέπεσε, πρσαπίπτω ἀ. 366.10
πρσεπένησε, πρσεπαινέω 375.52
πρσεπίλιναν, πρσαπίλιαμαι 349.38
πρσερεῖν, πρσαγορεύω ἀ. 399.57
πρσερῶμεν 399.55
πρσερειδωλῶναι, πρσερείδομαι 291.32
πρσερίον I. πρσερῶν πρσαγορεύω ἀ. 400.2
πρσερρύη 400.28
πρσερρύην πρσρέω 366.24
πρσερῶν, πρσαγορεύω 400.1
πρσέσονται, πρόσειμι ἀ. 403.8
πρσεστὼς ibidem
πρσεταλμένος, πρστέλλομαι 313.52
πρσεταχώς, πρστάττω 406.8
πρσέτι, πρόσειμι ἀ. 341.4
πρσέφαγε, πρσέφαγον ἀ. 197.24
πρσέφαγες ibidem
πρσέφαγκε 404.15
πρσέφαγον 197.23
πρσεπάγη, πρστάθημαι 352.56
πρσετάχθη 387.6
πρσετέθη, πρστίθημι 411.41
πρσετέθησαν 411.42
πρσετετάχατε I. πρστεταγμένοι ἦσαν, πρστάθημαι 387.2
πρσετίθει A. πρστίθη, πρστιθημι 349.36
πρσετίθεντο 349.37
πρσετίλασε, πρστυλάω 376.28
πρσέτυχον, πρστυγχάνω ἀ. 367.20
πρσέφη, πρόσφημι ἀ. 358.54
πρσέφυ, πρόσφυμι 360.24
πρσέχρησε, πρσχρήζω 374.10
πρσεχῶσθαι p. πρσκεχ. πρσχόω ἀ. 414.21
πρσεώξα A. πρσῶξα, πρσοίγω 372.3
πρσῆ, πρόσειμι ἀ. 341.17
πρσηγάγετο, πρσάγομαι ἀ. 361.36
πρσῆγε 355.45
πρσηγόμην 355.48
πρσῆγον 355.45
πρσηγορέα d. πρσήγορος ἢ ἀγορὰ 311.30
πρσηγορέα d. 300.11
πρσήγορος c. πρὸς ἀγορὰ 311.30
πρσῆκε, πρόσειμι ἀ. 403.26
πρσήειν ibid.
πρσήεσαν A. πρσήεισαν 403.34
πρσῆκε 403.22
πρσήκουμι πρσηΐξαι πρσηίκται p. πρσεῖγμαι εἴξαι-εἶκται, πρσείκομαι 385.16
πρσήκουσαν ἢ πρσήκουσαν, πρόσειμι ἀ. 403.17
πρσηκάμην, πρσίημι ἀ. 161.13
πρσήκεν 162.40
πρσῆκε, πρσήκει ἢ πρσήκω 245.59
πρσήκει, ἥκω 290.15
πρσῆλθε, πρσέρχομαι ἀ. 361.31
πρσηλωμένος, πρσηλόομαι 397.14
πρσηλῶσθαι 397.3
πρσῆμαι f. πρσήειμαι, πρόσειμι ἀ. 188.6. & 190.26
πρσῆν 346.44
πρσηνέγκατε, πρσφέρω ἀ. 412.54
πρσήνεγκε ibidem
ἡ πρσηνὲς, πρσηνὴς ἐος 311.44
πρσηνέχθη, πρσφέρω ἀ. 413.30
πρσηνέχθησαν 413.31
πρσηνὴς c. πρὸς ἦνος 311.42
πρσήνυσαν, πρσάγομαι 72.13
πρσηρτημένον, πρσαρτάομαι 394.20
πρσήσεται, πρσήδομαι 373.23
πρσηύδα, πρσαυδάω ῶ 349.4
πρσηύδων ibidem
πρσηυδήθη A. πρσευνάθη, πρσευνάζομαι 390.9
πρσηύρετο A. πρσεύρετο, πρσευρίσκω ἀ. 364.3
πρσθῆσα, πρστίθημι 357.55
πρσθέμενος 318.35
πρόσθες 357.27
πρσθεῖναι 358.30
πρσθέντος d. 311.44
πρσθῆ 357.33
πρσθή-

προδήσεις 411.27
προδήσω ibidem
προδοῦ A. πρόδοσε 358. 18
προείασι, προΐσειμι ἀ. 159.4 & 161.22
προείμ 346.48
προείπαμ 159.22
προείπέμεθα, προείπεμαι 343.8
προείπεται 343.9
προείπεν 346.54
προείπεται 343.6
προείπεν 346.54
προείμι, προΐσειμι ἀ. 342. 32
προείπζαν ἢ προείπζαν 403. 16
προείσθι 341.53
προείσιεν 342.28
τὰ προείσια 342.25
προΐστα ἀ. προΐστασθαι προΐστημι 339.11
προιστώμεθα 339.56
πρόϊτον, προΐσειμι ἀ. 341. 34
προΐτω ibidem
προιὼν 342.19
προσκεκάθημαι, προσκέκαθημαι 343.27
προσεκέκαθην I. προσεκάθην 347.1
προσκαταβείλω, προσκαπλίθημι 357.30
τὰ προσκεκαλλιφέντα, προσκαπαλείπομαι 384.56
προσκεκαλέχθαι I προσκατελέχθαι, προσκαπαλέγομαι 385.49
προσκείμενα, προσκειμαι 343.48
προσκείμενος 343.41
προσκειμένος d. ibidem
προσκεῖσθαι 343.37
προσκειται 343.32
προσκεκλῆσεσθαι, προσκαλέομαι ἀ. 407.18
προσκεκορυκὼς, προσκορύω 399.36
προσκεκυφὼς, προσκύπτω 384.20
προσκεχῶσθαι, προσχώννυμι ἀ. 414.20
προσκληθεὶς, προσκαλέομαι ἀ. 407.17
προσκολλοῖῶμαι, προσκολλάομαι 394.35
προσκολλήσεται 394.43
προσκεκρυχὼς I. προσκεκραχὼς, προσκράγω 399.37
προσκυλίσας, ίω 379.29
προύσκυσον f. προσκύνησον, προσκυνέω 397.27
προσλαβεῖν, προσλαμβάνω ἀ. 365.7
προσμιγνὺς, γνυμι 338. 18
προσμίξαι 408.17
προσμίξαντες 408.19
προσμίξας 408.18
προσμίξασι 408.19
προσμολεῖν, λέω 356.43
προσμολὼν 356.48
προσνεμηθεὶς, προσνέμημαι 391.5
προσνενέμησθε 391.3
προσοίσεις, προσφέρω ἀ. 412.38
προσοίσετε 412.40
προσοίσῃς 412.39
προσοίσηθε 412.40
προσοίσειν 412.48
προσοίσομαι 412.45
προσοισόμενος 412.49
προσοίσω 412.38
τὸ προσὸν, πρόσειμι ἀ. 341. 33
τὰ προσόντα 341.35
προσόντες 341.27
προσοῦ A. πρόσεσο, προσίημι 161.16
προσοχθιεῖ A. προσοχθίσει, προσοχθίζω 373.49
προσοχθιεῖς A. προσοχθίσεις 373.48
προσοχθιεῖτε A. προσοχθίσετε 373.49
προσόψῃ A. προσόψη, προσοράω ἀ. 409.29
προταραδεῖν, -έρδω 352.3
*προταπελάζαντες, προταπελάζω 374.40
προταπλασμὸς προταπάτημα 388.29
προταποθὼς, προταπάγω ἀ. 370.2
προσπεπῖακὼς προταπεπῶκὼς προσπεπῶς, προσπίπτω ἀ. 410.10
προπεσεῖν 366.15
προπεσεῖται 366.20
προπεσόντος 366.17
προπέφυκε, προσφύω 398. 35
προσπεφύκασι 398.36
προπεφυκότος d. 398. 42
προπεφυκὼς ὄρος ibid.
προσπάλμος, προσπήδημαι 364.44
προπατὼν I. προσέπατον 364.41
προσπῖται 364.42
προσπυξάμενος, προπυκτεύομαι 373.10
προσρηθεὶς, προσαγορεύω ἀ. 400.30
προσρυῆσαι, προσρέω ἀ. 366 29
προσχὼν, προσέχω ἀ. 197. 22
προστὰς, προΐστημι 359.34
προστᾶσα 359.45
προστασία d. 394.9
προστασις d. ibidem
ἡ προστάπις d. ὁ προστάτης 120.10
προταχθεν, -ἀττω 387.14
προτέθηκε, προτίθημι 411. 37
προτεθεὶς 411 50
προτεθήσομαι 411.52
προτελωθεὶς, προτελόω 398.26
προτέλλω c. προὐτέλλω 313. 53
προτεταγμένος, προτάττομαι 386.45
προτεταγὼς, προτείνω 391. 28
προτεταραγμενωμένη, προταραγνόω 392.32
προτέτηκα, προτήκω 368. 36
προτέτηκε ibidem
προτετηκὼς 368.40
προτετυγηκὼς, προτυγχάνω ἀ. 412.31
προστῆσαι, προΐστημι 405. 37
προστησάμενος 405.52
προστιθεὶς, προσίθημι 338.46
προστίθεσθαι 338.51
τὸ προτυχὸν, προτυγχάνω ἀ. 367.27
προτυχὼν ibidem
προσωικοδόμησαι, προσωικέω 376.43
προσφάσθαι, προσφημι ἀ. 359.51
προσφορὸς d. φέρω 304.47
προσφυγὼν, προσφεύγω 355.20
προσφῦται ἢ προσφύται, προσφυμι 360.29
προσφὺς 360.33
προὔχες, προέχω ἀ. 196.12
προχοῖ, προχοῶ 332.49
προχόμενος προέχω ἀ. 364. 19
προχρήσασθαι, προχράομαι 376.54
προχρῆσθαι D. προχεῆσθαι 337.5
προχρῆται D. προχεῆται 337.3
προχὼν, προέχω ἀ. 197.22
προχώσας, προχώννυμι ἀ. 414.18
προσώκλε, προσοκέλλω 380.44
προσῳκείωται, προσοικείομαι 397.1
πρόσπον, πρόσειμι ἀ. 341.23
πρὸς προσώπασι p. προσώποις, τὸ πρόσωπον 137.39
τὰ προσώπατα προσωπάτων p. πρόσωπα προσώπων 137.46
προσωρμίσθησαν, προσορμίζομαι 390.12
προσώσεσαν, προσώζω ἀ. 408.49
προσώτατα d. προσώτατος 125.42
προσώτατος d. πρόσω 125. 43
προσωτάτω d. προσώτατος 125.42
προσώτερος d. πρόσω ibid.
προσωτέρος d. προσώτερος 125.41
προσώχθισε, προσοχθίζω 373.16
προσώχθισε 374.1
προσωχθίσθη 390.8
προταμεῖν, -τέμνω 354.19
προταμὼν ibidem
προτεραίτερος d. πρότερος 125.10
προτέρη I. ἔρα 248.45
πρότερος d. πρὸ 123.26
προτπαγμένοι, προτάττομαι 368.44
προτεπικὼς, προτείνω 311.1

προπολεμικῶς, προπολεμικόμαι 394.17
προπεπύσθαι f. προπεπεῦσθαι προπυνθάνω ἀ. 412.27
προπὶ ἢ ποτὶ D. πρὸς 256. 89. & 344.48
προπιθέμενος προπίθημι 338.53
προπίθεται 338.43
προπίθεντο I. προὐπίθεντο 346.21
προπίθεσαν I. προὐπίθεσαν 346.20
προπίθεσθαι 338.51
προπιεῖσαι, πίνω 376.38
προπιοῦσαι, πίνω 376.51
προπιστὸς d. 310.40
προπιυθήσασθαι, προπυνθάνομαι 378.17
προπόστο p. προπώστο τὸ προσύπτω, προπόστομαι D. προσύπτομαι 344.49
προπρεπέσθαι, προπρέπομαι 352.25
προπρεφάμενος 371.34
προβαίνε A. προέβαινε, προβαίνω 156.1
προβαλε A. προέβαλε, προβάλλω 156.10
προβάλεῖ A. προεβάλετο 354.3
προβάλλετο 349.42
προβαλόμην 354.3
προβῆν A. προέβην, προβαίνω ἀ. 156.11
προβῆσαν A. προέβησαν 156.12
προδιδάζατο A. προεδ. προδιδάσκομαι ἀ. 402.37
προδίδοσαν A. προεδίδοσαν, προσδίδωμι 156.14
προδῶσαν A. προεδ. ibidem
προδῶσας A. προεδ. 156.15
προδῶσε A. προέδ. ibidem
προδῶτο A. προέδετο, προτίθημι 358.6
προθυμέετο A. προεθυμ. προθυμέομαι 156.16
προϊκάθητο A. προεκάθητο, προκάθημαι 156.17
προϊκελεῦτο A. προεκ. προκελεύομαι ῦμαι 349.43
προϊκελεύετο 349.44
προϊκαμε A. προέκαμε, προκάμνω 354.17
προλαβε A. προέλαβε, προλαμβάνω ἀ. 365.1 345.1
προλίγε A. προὐλ. 155.42
προλλαμβάνω A. προελλαμβάνω 156.4
προνήνεπε A. προεν. 156.5
προνοησάμην προνόησο A. προεν.-νοέομαι 378.6
προὔπεμπε A. προέπεμπε, προπέμπω 156.18
προὔπεμψαν A. προέπεμψαν 156.19
προὐπεστρωμένος, προὐποστρώννυμι ἀ. 411.13
τὰ προὐπηρτημένα, προὐπάρχομαι 386.16
προὔπιε A. προέπιε, προπίνω ἀ. 156.20
προὐποκείμενος, προὐποκεῖμαι 343.42
προὐποκεῖσθαι 343.37
προὐποτάσσει, προὐφίστημι 359.46
προὐποτεθέντα, προὐποτίθημι 411.51
προὔπτιον A. προέπ. 155.28
προὔπτιος A. προέπ. 49.38
προὔργου A. πρὸ ἔργου 50.5
προὔστη A. προέστη, προΐστημι 358.52
προὐστήτην A. προεστ. 156.21
προστενεύσαν A. προεστ. προστενεύω 156.23
προὐτίθη A. προεπίθη, προτίθημι 155.27
προὐτυπώμην A. προεπ. προτύπτομαι 349.42
προὐτράπε A. προέτραπε, προτρέπω 156.24
προὔφαινε A. προέφαινε, προφαίνω 156.25
προὐφαίνετο 341.43
προϋφασιζόμην A. προεφ. προφασίζομαι 143.37
προὔφασμα f. προὔφασμαι 156.26
προφείλεα f. προφίλ., προφείλω 155.43
προφλεε f. προὐφλέες I. προφλέες 156.1
προφλομάχης f. προφλομάχης 156.2
προφέλω f. προφείλω 155. 43
προφέρον A. προέφερον, προφέρω 349.41
προφυ A. προέφυ, προφύομαι 345.1
προχέ A. προέχε, προέχω 156.6
προχόμην f. προεχόμην I. προεχώμην 156.7 & 349.45
προχόντα f. προέχοντα 156.8
προχονται f. προέχονται 329.30
προχοντο f. προέχοντο I. προεχόντο 156.7
προὔχουσι f. προέχουσι 329.9
προὔχουσαν f. προέχουσαν 136.8
προχο f. προέχω 49.38
προχον f. προέχον 156.8
προχασε A. προέχασε, προχάσκω τὸ προχαίνυμι 156. 26
προφάγη, προτραγω ἀ. 367.13
προφανεὶς, προφαίνω 351. 33
ὦ προφῆτα, ὁ προφήτης 129.10
προφήτης d. προφημι 312. 41
ἢ προφῆτις d. προφήτης 120.11
προφθάμενος, προφθάνω ἀ. 367.45
προφθάζαν 218.19
προφθάσας 413.47
προφθάσῃ 413.44
προφθασαν 413.46
προφθασασα d. προφθαν 120.1
προφυγεῖν, προφεύγω 355.19
προφυγόντες 355.21
προφυγὼν ibidem
προφχθεὶς, προφωνέω ἀ. 413.51
προχάσας, προχαίνυμι ἀ. 414.18
προῶμαι ἢ προάομαι, προΐημι 358.22.26
προῶμεθα 358.24
προῶνται ἢ πρόωνται 358. 25.27
προϊσπορηθεὶς, προϊσπορέω 396.41
προωρατεῦσαι, προωρατεύω 380.1
πρῶτα ἢ ταπρῶτα, καὶ πρῶτον ἢ πρεῶτον f. πρεώτως 125.28
πρῶτος d. πρό ibidem
πρωτοκεῦσαι, πρωτοκεύω 380.2
πρωτοκοῦσαι, πρωτοκέω 333.33
πρώτως d. πρῶτος 125.28
Πταίμι πλαίης πλαίη, ἵπλαμαι 202.13
πλαίμιλλον αἰολικῶς 202.20
πλάμβος 364.45
πλὰς ἢ πλᾶσα 202.15
πλάσθαι 201.1.5
πλάτ I. ἔπλατ 202.17
πλερώσας, πλερόω 379.7
πλέσθαι, ἵπλαμαι ἀ. 201.2.5
πλίωσι 202.14
πλήσομαι 200.46
πλήσω 202.11
πλιαδεὶς, πλίζομαι ἢ πλέσομαι 390.28
πλοήμβος ἢ πλοημβος I. ἐπλοημβος, πλεύσομαι 395. 36
πλοῖτο p. πλαῖτο, ἵπλαμαι 202.20
πλιχθεὶς, πλύνω 387.12
πλωίτερος d. πλωχὸς 124. 32
πλωίτερος d. ibidem
Πυθέσθαι, πυνθάνομαι ἀ. 208.11
πύθευ D. πυθοῦ 208.9
πυθηαι I. πύθη 366.23
πυθοίατο I. πύθοιντο 208. 10
πυθοίμην οιο οιτο 208.9
πυθόμβος 208.11
πύθοντο I. ἐπύθοντο 208.8
πυθοῦ ibidem
πυκάζω d. πύκα 255.55
πυκάσθη D. πυκάζη, πυκάζω ibidem
πύκασε I. ἐπύκασε 374.5
πυκασθεὶς 390.29
πυκνὰ f. πυκνῶς 291.19
πυκνοπορούμβος, πυκνοπορέομαι ῦμαι 334.2
πυνθάνομαι d. πεύθω 170. 33
πυνθανόμην I. ἐπυνθανόμην 208.4
ὦ Πυραίχμα, ὁ Πυραίχμης 130.33
πυρσοῖ, πυρσόω 332.49

πυρωθεὶς, πυρόω 398.26
πυρωθεὶς, πύρωμαι 388 23
πύρωσι, πύρωσ 345 3
Πύρρ. πύρρι ἢ πίρρι, πίρρω ἀ. 207.52
πῶ adiectio syllabica 284. 42
τῷ πώῃ f. πώϊ, πωΐ 133.13
πωλέεσκε I. ἐπώλη, πωλέω 345.32
πωλέσκεθε p. ἐπωλεῖθ 345. 36
πωλεύμενοι D. πωλύμενοι 336.51
πωλεύμενος D. πωλύμενος 336.50
πωμδινὸς D. πωιμ. 13.9
πώσω, πίνω ἀ. 206.15
πωτητὲς, -τάομαι 394.39

P

Ῥαγεὶς ῥαγῆσαι, ῥήγνυμι ἀ 209.31
ῥαγῇ 209.30
ῥαγίῃσι ibid.
ῥαγήσεσθ 209 31
ῥαγῶ ῆς ῇ 209 29
ῥαδιέτερος d. ῥάδιος 124.33
ῥᾴσαι, ῥᾴω ἢ ῥάσσω 379. 41
ῥαιδεῖσαι 399.13
ῥάιωσι, ῥαίνω 381.49
ῥάξαι, ῥάσσω 372.53
ῥάξον 372.45
ῥαύτερον d. ῥάων 125.11
ῥάστατε p. ῥάσσατε, ῥάζω 375.10
ῥᾶστος, ῥάδιος ἀ. 122 26
ῥαψῳδία c. ῥάπτω ᾠδή 250.1
ῥάων d. ῥάδιος ἀ. 122.26
Ῥ'έε I. ἐῤῥέ, ῥέω 209.10. 344.42
ῥέζεσκε I. ἐῤῥέζε, ῥέζω 345. 28
ῥεῖ, ῥέω 334.52
ῥεῖ p. ῥέῃ 209.11
ῥέξαι, ῥέζω 373.20
ῥέξας 373.21
ῥέξῃσι Æ. ῥέξαι 373.18
ῥέπε I. ἔῤῥεπε, ῥέπω 344. 43
ῥεῖμμαι p. ἔῤῥιμμαι, ῥίπτω 140.11
ῥεύσω ῥέω ἀ. 208.29
ῥεχθεὶς, ῥέζω 387.22
ῥεχθὲν ibidem
ῥέχθεον I. ἐῤῥέχθεον ἢ ἐῤῥέχθεον, ῥεχθέω 344.31
Ῥήγνῦσαι, ῥήγνυμι ἀ. 209. 30
ῥήγνυται 338.15
ῥηθὲις, ἀγορεύω ἀ. 181.16
Ὃ ῥηθὲν ibid.
τὰ ῥηθέντα 181.17
ῥηθῦσαι ibid.
ῥιθήσεται 181.18
ῥηθήσομαι 181.17 εἶ 311.12
ῥηθησόμενος ibidem
ῥήϊδιος I. ῥάδιος 125.12
ῥηϊδιος p. ῥάδιος ibid.
ῥηϊστα I. ῥᾶστα 125.13
ῥηϊστος I. ῥᾶστος ibid.
ῥήϊτερον I. ῥᾶον 125.11
ῥηϊτερος I. ῥάων ibid.
ῥῆμαι d. ῥάω ὃ ἀγορεύω 300 50
ῥῆξαι, ῥήγνυμι ἀ. 209.26
ῥῆξας 209.27
ῥῆξατε 209.26
ῥῆξαθ 209.28
ῥῆξον 209.26
ῥῆξω 209,1
ῥηστέμβομος, ἀγορεύω ἀ. 181. 20
ῥῆχθῶ I. ἐῤῥήχθῶ 181.19
ῥηῶς d. 181.12 εἶ 247.9
ῥῆῳ d. 181.12
Ῥ'ίμσε I. ἐῤῥίγησε 195.24
ῥιζαζομένοισα, ῥιζόομαι 334.18
ῥιζωθεὶς, ῥιζόω 398.27
ῥιζωθῆναι 398.14
ῥινεγχυτύκλωσι, ῥινεγχύλωσι μαι ϑμαι 334.28
ῥιπίσω d. ῥίπτω 179.10
ῥιπίπτω, ῥιπίπτω 179.10
ῥίπτω d. ῥέπω 154.9
ῥιφεὶς, ῥιπίπτω ἀ. 366.44
ῥιφῶ ῥιφῆς ibid.
Ῥ'όδαξ d. Ῥ'όδιος 128.23
ῥοπὴ d. ῥέπω 306.9
Ῥ'ύαθ I. ἔῤῥυσθ, ῥύσκομαι ἀ 178.20
ῥυεὶς ῥυεῖσα ῥύεν, ῥέω ἀ. 209.17
ῥύεο I. ῥύω, ῥύομαι 178.22
ῥυῇ, ῥέω ἀ. 209.16
ῥυῆναι 209.17
ῥύησεται 209.18
ῥύησο 208.29
ῥῦμαι D. ἔῤῦμαι, ῥύομαι ἢ ῥύσκομαι ἀ. 178.19
ῥύσθ I. ἐῤῥύσθ 178.21
ῥυπαρὸς d. ὃ ῥύπος 308.29
ῥυσσάσθε, ῥυπάω 313.38
ῥύσται, ῥύσκομαι 178.18
ῥύσασθε ibid.
ῥύσατο I. ἐῤῥύσατο, ῥύω 379. 39
ῥύσκομαι d. ῥύομαι 178 16
ῥυσόμεθα, ῥύσκομαι ἀ. 178. 17
ῥῦσὶ I. ἐῤῥῦσὶ 178.19
ῥυσῶται, ῥυσόομαι 336.4
ῥυσὶ ῥυῆς ῥυῇ, ῥέω ἀ. 209.15
Ῥ'ωμαΐς d. Ῥ'ώμη 116.17.
ῥώμη d. ῥώννυμι ἀ. 319.37
ῥῶσαι 209.46
ῥώσαις ibid.
ῥωσθεὶς ῥωσθεῖσα 210.3
ῥώσομαι 209.47
ῥώσω 209.6

Σ

Σάβασι ἀ. τοῖς σαβάτοις, ὃ σάββατον 137.40
σαλευτέντες, -λεύω 399.33
σάω, σάω ὃ σώζω 336.16
σαωθεὶς, σήσω 351 23
σαωθῆ 351.21
σαωθῆναι 351.22
σαωθὼν 351.20
σαῶσι, σαόω 332.49
σαώμενος 334.29
σαυτῦ σαυτῷ σαυτὸν f. σεαυτ. 111.17 & 114.11
σαφίωσα A. σαφίωσον, σαφίζω 150 24
σαφῶς d. σαφὴς 247.113
σαχέτης, σάττομαι 387.12
σάω p. ἐσάωσε ἢ σάωσον, σαώζω ὃ σώζω 214.53
σαώσῃ 214.51
σαωσέμεν I. σαώσῃ 214.52
Σβέννυς, σβέννυμι ἀ. 211.8
σβέσαι I. ἔσβεσα 211.10
σβέσαι ibid.
σβέσαν I. ἔσβεσαν ibid.
σβέσε I. ἔσβεσε ibid.
σβεσθῆ 211.12
σβεσθήσομαι 211.13
σβέσω 210.5
σβέσομαι 210.6
σβέσω 211.14
Σεβάσσω I. ἐσεβάσσω, σεβάζομαι 374.41
σεβάσθησαν I. ἐσεβάσθησαν 390.10
σεβάσθητι 390. 14
σεβόμενος, -ομαι 329.43
σέβος d. σέβω 319.27
σεῦεν A. σῦ, σὺ 112.41
σεῖο p. σοῦ 112. 46
σείσαι I. ἐσείσαι, σείω 379.61
σῇσθεὶς 399.21
σείσω 166.36
σεμνιωθεὶ, σεμνύομαι 392. 3
σέο I. σοῦ, σὺ 112.45
σέοθεν A. σοῦ 112 40
σέες D. θεὸς 13.3
σεσαγμαι, σάττομαι 386. 30
σεσαγμένος 386.35
σεσαῳσμένος, σαῳόω 397. 25
σεσαρὼς ῦα, σαίρω 369 10
σεσῄσμαι, σείομαι 399.17
σεσημασμένος A. σεσημαμένος, σημαίνομαι 392 16
σέσηπα, σήπω 368.22
σέσηπε 368.25
σεσηπὼς σεσηπυῖα 368.26
σέσηρα, σαίρω 369.8
σεσῄρασι 369.9
σέσηρε ibid. m
σεσῄρως ibid.
σεσῃσμένος, σῄω 388 15
σεσιδωμένοι, σιδόω 397.25
σεσοβημένος, σοβέω 314.20
σεσοφισμένος, σοφίζομαι 389.20
σεσοφισμένως d. ibidem
σέσωσαι, σώζω 152.31
τὰ σεσωφρονημένα, σωφρονέω 319 40
σεῦ D σῦ, σὺ 113.5
σεῦα, σεῦας, σεῦε I. ἔσευα ας ε, σεύω ἀ. 211.21
σεύατο I. ἐσεύατο 211.24.
σεύθω f. σευάσθω ibid.
σεωϋτέν σεωϋτέμ I. σεαυτῦ σεαυτὴ 114.12
Σημανέω I. σημανῶ, σημαίνω 56.7.9 & 354.3
σημῆνα ἢ σημῆναι 382.23.32
σημήνῃ ἢ μήνῃ 382 20.32
σήμηνον ἢ μηνον 382.17.32
σήσας, σήθω 373.39
Σιγηθεὶς, σιγάω 394.39
σιγῆῶ D. -γᾶν 87 27 & σιγᾶς 131.7. (311.1
Σκάπτον p. σκῆπτρον 261 21
σκαμφυσᾶ, -σέω 314.52

σχάπτω d. σχέφω 154.38
σχαριφήσειας, -φέω 378.18
σχαρῥαδίσαις, σχαδδρράδέω 377.50
τῦ σχάδος, ὁ σχῶρ ἀ. 26.4
σχαφῆναι, σχάπτω 154.40
σχεδᾶ Β. σχεδάσῃ, σχεδύνυμαι ἀ 141.2
σχεδυνύται 338.21
σχεδυσμὸς I. ἐσχεδυσμένος, σχεδυζομαι 389.8
* ὁ σχέλη f. σχέλεϊ, ὁ σχέλος εος 36.5
σκῆλαι, σκάλλω 176.36
σκήλα ας ατος 176.34
σκήλη 176.35
σκηνοποιῆσαι, σκηνοποιέω 377.40
σκιαμαχήσας, -χέω 377.54
σκιάσας p. ἐσκιωδηδ, σκιάσομαι δμαι 346.13
σκιρρωδεῖς, -ῥόω 398.27
σκίρτα, σκιρτάω ὦ
σκλῆναι, σκέλλω ἀ. 176.32
σκοπιάζεμεν I. σκοπιάζῃς, σκοπιάζω 331.8
σκοπιάζομαι d. σκοπιὰ 256.78
σκοπεῶν, σκοπέω ὦ. 306.40
ἡ σκόρπαινα ἡ σκορπὶς d. ὁ σκόρπος 119.37
σκοτέω d. σκότος 294.48
σκότησις d. σκοτέω 294.49
σκοτοδινιῶντες, -ιάω 335.18
ὦ Σκύθα, ὁ Σκύθης 129.11
ἡ Σκύθις d. ὁ Σκύθης 120.6
σκυλῆναι, σκύλλομαι 35.5
σχολαικιῶν, -ιάω ὦ 333.9
σχολαικιῶντα 335.24
σχολαικοζωκλήθηναι, σχολαικοζωκλέομαι ῆμαι 334.10
Σμεῦται, σμάομαι ὦμαι 335.31.
σμυγεὶς, σμύχω ἀ. 155.4
Σόῃ σόω ὁ σώζω 214.46
σοῖο I. σῷ, σὺ 113.41
σῷ, σὺ 110.12 & 112.13 vel f. σόῳ, σόομαι 333.45
σῶδε, σόομαι 214.48.49
σέδω ibid.
σῶσαι, σόω ἀ. 214.47
σοφὸς d σοφὸς 116.14
σοφότερος d. 122.5
σοφώτερος d. ibidem
Σπαδίξας, δίσω 373.4
σπανιέτερος d. σπανίως 124.31
σπειραγωγῆται, -νόομαι 336.5
σπειρεῖς, σπείρομαι 352.49
σπειρῶμαι 74.1
σπειρῶνται, σπείρομαι 393. 38
σπεῖται f. σπείεται 335.31
σπεῖο p. ἐσπῶ, ἔσπομαι 155. 16
σπεῖσαι, σπένδω ἀ. 211.29
σπείσας ibid.
σπείσασθαι 211.30
σπεῖσε I. ἔσπεισε 211.28
σπείσῃς 211.29
σπείσον 211.28
σπείσω 210.12 & 211.29
σπένδισχε I. ἔσπενδε 211. 27
σπέρμα d. σπείρω 303.25
σπερῶμαι 73.30
σπέρω Æ. σπείρω 210.14
σπερχθεὶς, σπέρχομαι 386. 24
σπερῶ, σπείρω 40.4
σπερῶ Æ. σπείρω 45.47
σπὲς, σπῆμι 196.13
σπέσθαι f. ἔσπεσθαι, ἔσπομαι ὃ ἕπομαι 155.16
σπῦϊ f. σπέϊ, σπέος 133.36
σποδόμβος, -δέω 356.48
σπούμβος f. ἐσπόμβος, ἔσπομαι ὃ ἕπομαι 155.17
σπυδυζόμβα, -άζω 319.47
σπυδυιέσαλος d. σπυδαῖος 124.32
σπυδυιέτερος d. 124.33
σπυδαιολογήμβος, σπυδαιολογέομαι ῆμαι 334.3
σπυδὴ d. σπυδὴ 282.5
Σταθεῖς ἵσαμαι 406.48
σταθῆ 406.44
σταθῆναι 406.45
σταθήσεσαι 406.50
σταθήσονται 406.51
στᾶτι D. στῆτι, ἵστημι 98.9
σταθσι 406.43
τὸ σαλμὰ, ὁ σαλμὸς ἀ. 134.11.13
σαίνετε, ἵστημι 98.15
σαίμβω f. σαίνβω 189.25
σαῖσε f. σαίνσαν 189.26
σαῖτε f. σαίντε ibid.
σαλῆναι, σέλλομαι 354.14
σάμβω p. στῆναι, ἵστημι 359. 28
στὰν p. ἔσταν ὃ ἔστησαν 188.13
στᾶναι D. στῆναι 98.20
στὰς 98.21
στάκε p. ἵστη ἢ ἔστη 346.27
σαυρέω d. σαυρὸς 237.64
σαυρωτεὺς, σαυρόω ibidem
σαφιδωτεὺς, δόω 398.28
σαφιδώσαντες 379.8
στέαλος, στέαρ ἀ. 136.14.17
πειλαυβ I. ἐστ. πλλω 380.56
πείλης 380.49
πειόμβω p. σωδμβ, ἵστημι 107. 31
πὸν Στφειᾶ ἀ. Στφειέα, Στφειεὺς 37.26
τῦ Στφειῶς ἀ. -ειέως 37.25
πειεωθῆναι, πειρόω 398.14
πείω πείης πείη p. σῶ σῆς σῆ, ἵστημι 107.32
πλῶ, πλλω 52.1
πέμμα d. πέφω 241.51
πενόπαβος d. πενὸς 122.16
πενότερος ibidem
πευχεῶσαι, -χεόω 378.56
πέομβω p. σῶμβ, ἵστημι 107. 31
πρηθέμβω p. πρηδῆναι, πείσχω ἀ. 177.47
πρήσομαι σῃ σεται 177 43
πρησόμβος 177.44
πρθέμβω p. πρηδῆναι 396. 33
πρίσχω d. πρέω 177.43
πρῦζαι, πρχω 372.11
* πρχθεὺς 385 56
πῦται f. πεύεται, πύομαι 191.22
πῦβ p. πύεβ 191.21
πφανῦ πφανέομαι ῦμαι 333.45
πέψας, πέφω 371.39
πέω πῄης πέῃσι I. σῶ σῆς, σῆ, ἵστημι 107.32
σῆ 98.17
σῄη ἢ σῄ p. σῆ 107.34
σήθεσφι p. ὃ σῆθος 15.3
σῆθι, ἵστημι 98.9
σῆναι 98.20
σνιώσαι, σνιόω 379.1
σῆς ῆρος f. σέαρ αρος 133.11
σηΐξαι, σηΐξω 373. 21
σήειξε I. ἐσήειξε 373.13
σῆσαι, ἵστημι 405.38
σήσειμι, σήσεις 405.31.
σήσαντες 405.44
σήσεις 405.43
σήσειας 99.17
σήσεται 405.24
σῆσαι 97.29
σῆστε 98.11
σήτλω I. ἐσήτλω 358.55
σήω p. σῶ 107.33
σήωσι p. σῶσι 107.34
σιχάω d. σείχω 179.10
πείχε, πίχω 354.38
σιχήσω, σιχάω 179.11
σιχτεὺς, σίζομαι 387.22
σομφθῆτε, σομόω 398.86
σορέσαι, σορέννυμι ἀ. 175.27
σόρεσαν I. ἐσόρεσαν 175.26
σορίζαν I. ἐσορές. 175.28
σορέσας 175.27
σορέσω 175.25
σορέσωμβθ 175.26
σόρνυμι f. σορέννυμι 175.25
σεκλαρχήσαντες, σεκαταρχέω 378.2
σεκτηνθεὶς, -γέω 396.41
σεκόφιρ σεκτὲς 14.39
σεκαφεὶς, σρέφομαι 352.17
σεκαφέντες ibid.
σεκαφῆ 352.12
σρεφλεὶς 385.3
σεφόμβως 329.43
σεψοδικῆσαι, κέω 377 45
σροφέοιτε, -φέω 336.17
σεφὴ d. σρέφω 260.4
σεφόμβως, σεφόομαι 334.29
σεαθεὶς, σεώννυμι ἀ. 175.39
σρώσω 175.37
συγνὸς d. σύζω 313.29
σύξαιμι, σύγω ὃ συγέω. 372.9
σύξασα 372.12
συλῆσαι, συλάω 376.38
συλέγοτε, συλγίνομαι ἀ. 369.31
συλεξαμμένοι, συλγάφω c σιωγάφω 384.10 & 210.27
συλεπέας ἢ ξυλεπέας συγγίνομαι ἀ. 363.3
συλενομβθ 363.6
* συλγόντες, συλγινώσχω ἀ. 363.14
συγγνὼς ibidem
σύλγωτι 363.10
συλγνώσομαι συλγνώσῃ συγγνώσεται 402.11
συγκατέρχτη, συγκατέργω 385.45
συγκατέσσε, συγκατίημι 357.56

συγκαθελεῖν, συγκαθαιρέω ἀ. 361.50
συγκαθίζω, συγκαθίζημι 346.25
συγκάμνω c. σὺν κάμνω 210.27
συγκαπαιδοῖ, -διόω 332.49
συγκαπαδαρθὼν, συγκαπαδαρθάνω ἀ. 363.19
συγκαπαζεῦκται I. συγκατέζευκται, συγκαπαζεύγνυμι ἀ. 404.26
συγκαπαζεῦξαι 404.24
συγκαπατεῖς, συγκαπατίπτημι 354.45
*συγκαπάτησι 411.31
συγκατάδυθι 358.19
συγκατακλιθέντες, συγκατακλίνομαι 391.21
συγκατακτὸς, συγκατάκτημι ὃ συγκατακτάνω 359.39
*συγκατατάζαι, συγκαπατάπτω 372.54
συγκαπαρρυῆσαι, συγκαταρρέω ἀ. 366.30
*συγκατατεθλιμμένος, συγκατατίθημι 411.41
συγκατέζευκται, συγκαταζεύγνυμι ἀ. 404.27
συγκατεργασία, συγκατεργάζομαι ἀ. 242.87
συγκατεκλινόμην, συγκατακλίνομαι 349.55
συγκατέρχονται, συγκατέρχομαι 329.31
συγκατευθύνῃ, συγκατευθύνω 328.46
συγκατεψηφίσθη, συγκαπαψηφίζομαι 390.6
συγκαπάων, συγκάτειμι ἀ. 342.19
συγκαταῤῥυξαν, συγκαῤῥύπτω 372.43
συγκαυθὰς, συγκαίω ἀ. 407.8
συγκείμενον, σύγκειμαι 343.47
συγκείμενος 343.42
σύγκεισθε 343.34
σύγκειται ibidem
σύγκεται 343.33
συγκεκλῖσθαι, συγκλίζομαι ὃ συγκλείομαι 389.26
συγκεκληρωθῆναι p. συγκληρωθῆναι ἢ συγκεκληρῶσθαι, συλλαγχάνω ἀ 407.31
συγκεκορδυλισμένος, συγκορδυλίζομαι 389.27
συγκεκραμένος, συγκεράννυμι 407.22
συγκεκρημένος, συγκρέμαι 395.44
συγκεκράκασι I. συγκεκράκασι, συγκεράννυμι ἀ. 407.23
συγκεχυμένος, συγχέω ἀ. 414.5
συγκεχυμένως d. 414.6
ὃ συγκεχρικὼς, συγχρέω 395.4
συγκλάσασα, συγκλάζω 374.39
συγκλῄσαντες, συγκαλέω ἀ. 407.12
συγκοιμώμενος, συγκοιμάομαι ὦμαι 335.44
συγκοπὲς, κόπτω 355.40
συγκρατήσοντες, συγκρατέω 378.2
συγκρπτσαι-πτζω 374.33
συγκρεῖται, -κρίνω 391.23
συγκυκήσας, -υκάω 376.42
συγγέαι, συγχέω ἀ. 414.1
συγχέας 414.12
συγχέω c. σὺν χέω 211.2
συγχειμφθεὶς, συγχρίμπτω 385.7
συγχωρέμενος, συγχωρέομαι ὦμαι 334.3
συγχέοντες, συγχώννυμι ἀ. 414.19
σύετε I. ἐσύετε, σεύω ἀ. 211.20
συζάω c. σὺν ζάω 210.26
σύζεσαι, συζέω 375.53
συζεύγνυμι c. σὺν ζεύγνυμι ἀ. 292.37
συζυγὲς, συζεύγνυμι ἀ 364.21
συζυγέντες ibid.
συθὲς, σεύω ἀ. 211.26
συθὲν B. ἐσύθην 411.1
σύθι f. σύτηι 411.2
συκοφάντης c. σῦκον φαίνω 246.96
σύλαβε, συλλαμβάνω ἀ. 363.3
συλαβεῖν 365.14
συλαβόμενος 365.16
συλαβὼν 365.9
συλλαμβάνω c. σὺν λαμβάνω 237.58
συλλεγὰς, συλλέγομαι 355.28
συλλεγῇ ibidem
συλλέγω c. σὺν λέγω 173.38
συλελεγμένοι, συλλέγομαι 171.33 & 173.37
συλλεξάμενοι 372.17
συλλήβδην d. συλλαμβάνω ἀ. 116.25
συλληφθεὶς 237.58
συλληφθῆναι 407.50
συλλήψεσθε 407.33
συλλυπούμενοι D. συλλυπέομαι οῦμαι 336.51
συμβαίνω c. σὺν βαίνω 210.25
συμβαλεῖν, -άλλω 353.47
συμβάλοιτο 354.6
συμβαλόμενος 354.30
συμβὰν, συμβαίνω ἀ. 362.42
συμβὰς ibidem
συμβέβηκε 401.17
συμβεβηκὸς 401.23
τὰ συμβεβηκότα 401.24
συμβεβηκότως d. 401.25
συμβεβιασμένα, συμβιάζομαι 389.24
συμβεβληκότες, συμβάλλω ἀ. 401.32
συμβῆναι, συμβαίνω ἀ. 362.36
συμβιβασθεὶς, συμβιβάζω 390.29
συμβιοῖ, -βιόω 382.50
συμβεβλῆσθαι, συμβάλλομαι ἀ. 401.46
συμβλήμενος p. συμβεβλημένος 401.38
σύμβλιλο p. συμβέβληκε 401.43
συμβόλαιον d. 294.13
συμβολὴ d. ibidem
σύμβολον d. 236.44
συμβῶμεν, συμβαίνω ἀ. 362.33
συμμανθάνω c. σὺν μανθάνω 210.29
συμμεταποιεῖ, συμμεταποιέω ὦ 334.53
συμμετρία d. σύμμετρος c. σὺν μέτρον 300.39
σύμμετρον c. 318.33
σύμμετρος c. 318.32
συμμετέρχομαι c. σὺν μετέρχομαι 286.47
συμμίξαι, συμμίγνυμι ἀ. 408.17
συμμίξαιτες 408.19
συμμίξῃς 408.14
συμπάθεια d. συμπαθὴς 195.50
συμπαθὴς c. σὺν παθὼν ἀ. ibidem
συμπαίζω c. σὺν παίζω 210.29
συμπαθῶς. Φερόμενοι, συμπαραφέρομαι 329.48
συμπαρῆσαι, συμπάρειμι c. σὺν ἦδη εἰμὶ 299.50
συμπαρεκτεθέμενος, συμπαρεκτείνομαι 329.44
συμπαρεπάμην, συμπαρίπταμαι 364.40
συμπαρὼν I. συμπαρὼν. συμπάρειμι ἀ. 341.23
συμπαρόντες 341.26
συμπεισθεὶς, συμπείθομαι 388.23
συμπεπάρθαι, συμπείρομαι ἢ πέρομαι 393.1
συμπέπτηγε, συμπήγνυω ἀ. 370.5
συμπεπηγῦα 370.6
συμπεπλεγμένον, συμπλέκομαι 385.17
συμπεπλεγμένως d. 385.18
συμπεπόκε, συμπέπωκα. 414.8
συμπεπωκὸς ῦα ὸς 411.12
συμπεσὼν, συμπεσὼν 392.41
συμπεριφέροντες, συμπεριφέρω c. σὺν περὶ φέρω 288.21
συμπεσεῖν, συμπίπτω ἀ. 366.15
συμπεσέτω 366.11
συμπεσὼν 366.17
συμπεφραγμένον, συμφράττομαι 386.48
συμπέφυκε, συμφύω 398.36
τὸ συμπεφυκὸς 398.45
συμπεφυκὼς ὼς 398.43
συμπεφυρμένος, συμφύρομαι 392.49
συμπεφυὼς ῶτες p. συμπεφυκὼς ὸτες, συμφύω 398.43

συμπφυλ'τες p. συμπεφυκότες 218.55
συμπιγῆναι,-γνυμι 338.16
συμπιέιν,συμπίνω ἀ. 366.4
συμπίεστε 366.2
συμπίη ibidem
συμπιτνεῖ,συμπιτνίω ὡ 334. 54
συμπλακεὶς, συμπλέχω 352.17
συμπλακῆναι 332.13
συμπλεύσας, συμπλέω ἀ. 410.26
συμπλοκὴ d. συμπλέχω ἀ. 294.35
συμπθεν,συμπίνω ἀ.410.6
συμπεφαγμαλευσάμενος,συμπεφαγματεύω 380.5
συμπερσέπω,συμπερθέμι ἀ. 341. 10
συμπερτυχίαι,συμπερτυγχάνω ἀ. 412.29
συμφάγη, συωτρώω ἀ. 367.13
σύμφηθ. A. σύμφηθι, σύμφημι ἀ. 182.29 & 183.1
συμφέρῃ,-φέρω 328.47
συμφερσίαζ I. συμφέρωζ 331.38
συμφέρῃ 329.15
συμφέρωτα ibidem
σύμφημι c. σὺν φημὶ 211.2
συμφορύμθοι, συμφορέομαι ῶμαι 334.10
συμφεφάσαδ̓ς p. συμφεφάσαδ̓ς,συμφεφάζω 375.16
συμφεφάσαζ p. συμφεφάσαιτο 375.15
συμφερήζαντες, συμφερνέω 378.3
συμφρυῇ,-ύγομαι 355.2
συμφυσῆσαι, υσιάω 376.38
συμφυσώμθοι, συμφυσιόμαι ῶμαι 335.53
συμφηθεὶς,φάω 394.40
συμφῆσαι 376.39
συμφήσας 376.42
συμφηφίζω c. σὺν φηφίζω 211.3
συωαβὰς ἢ συωαβᾶσα,συαβαίνω ἀ 352.43
συωαβᾶσαι ibidem
συωάγαγε I.συωήγαγε, συωάγω ἀ. 361.32
συωαγαγὲῖν 361.36
συωαγωνόχ 400.34
συωαγωνόχεναι 400.32
συναγερέθμος f. συναγερθμος,συναγείρομαι 331. 45
συναγωγὴ d. 281.4
συναῖρον,συναίρω 329.16
τα συαίρομενα ibid.
συναλλαγῆναι, συναλλάσσομαι 353.4
συναλλάσσοντο I. συναλλάσσοιζ 345.6
συναμφορμθὴν, συναμφορέομαι ῶμαι 334.12
συναναδιδόμθος, συναναδίδωμι 340.37
συναπάζεσαι,-ζέω 375.54
συναπακεφαθεὶς συναπακεφαθῆσα, συναπακεφάπτυμι ἀ. 407.25
συναπ̓ωθμθν, συναπίστημι 359.17
συναπεκρίθη, συναπακεφάπτυμι ἀ. 407.23
συναπέλθωθμθν,συναπέρχομαι ἀ. 363 36
συναπήλυθον 363 22
συναπτέθλω I. συνλωτέθλω ἢ συνλωτηθλω, συναπτέομαι 394.47
συναπέθανον, συωαποθνήσκω ἀ. 364.27
συωαπερέσας 373 27
συωαπηρπσμθνος,συωαπαρπίζομαι 389.43
συωαπίασι, συνάπτμι ἀ. 341.51
συναπῖαδ̓ς,συναπίταμαι 340.3
συναποδύονται, συναποδύομαι 329.31
συναποθανεῖδ̓ς, συναποθνήσκω ἀ. 374.32
συναποθανόμθοι 364 33
συναποδεχᾶναι D. -δρίωαι, συναποδιδράσκω ἀ.363.21
συναποστάντες, συναφίστημι 359.43
συναποστῆναι 359 24
συναποτικλόμθα, συναποτίκλομαι 329.52
συνᾶραι,συναίρω 381.52
συνάρεκαδ̓ς ἢ ξυνάρεκαδ̓ς, συναίρομαι ἢ συνάρομαι 382.1
συναρεχθεὶς, συναρέσομαι 387.12
συναρέσκ, σχω 228.47
συναρχαιρεπάσαι, συναρχαιρεσιάζω 374 33
συνάρχον,συνάρχω 329.4
συναυξηθῆ, συναυξάνω ἀ. 401.3
συναυξηθῆωαι ibidem
συναφίσαδ̓ς,συναφίσταμαι 340.4
συναχθῆωαι, συνάγομαι 385.53
συνδ̓ξαδεαμεῖν,συνδ̓ξατέχω ἀ. 367 3
συνδ̓ξαιπόμθος,συνδ̓ξαιποῦμαι ῶμαι 335.45
συνάξα,συνάγνυμι ἀ. 169. 20
συνέβαλον,συμβάλλω 353. 44
συνεβεβαίω, συμβεβαιόω συμβεβαιῶ 350.31
συνεβέβληδ̓, συμβάλλομαι ἀ. 401.42
συνέβη,συμβαίνω ἀ. 362.21
συνέβηκθν 362.24
συνέβηκαν 362.27
συνέγνω,συγγινώσκω ἀ.363. 9
συνέδεσμε, συντρέχω ἀ. 366.53
συνδεδειάσαδ̓ς p.-ιᾶδ̓ς συνδειάομαι ῶμαι 337.22
συνέζευγμθόν, συζευγνυμι ἀ. 404.30
συνέζευγμθος 292.39
συνέζευκται 404.26
συνέζευξε 404.24
συνεζεύχθη 404.31
συνεζηκὸς,συζάω 393.45
συνεζύγλω, συζεύγνυμι ἀ. 364.20
συνέηκε A.συνῆκε ἢ ἐσυνῆκε, συνίημι ἀ. 212.12
συνέθεντο ἢ ξυνέθεντο,συντίθημι 358.12
συνέθετο 358.6
συνεθήκατο 411.36
σύνθ,σύνθημι ἀ. 340.52
συνθδέαι,συνοράω ἀ. 409. 23
συνθδὼς συνθδότος 409.25
συνειλεγμθοι A. συλλελεγμθοι, συμλεγομαι 171. 33 & 137.36
συνειλημθὲς συνειλημθῆσα,συνειλέομαι 396.41
συνειλημμθος A. συλλελημμθος, συλλαμβάνομαι ἀ. 203.47
συνείλησας,-λέω 377.55
συνειληφέναι A. συλλελφ. συλλαμβάνω ἀ. 203.44
συνειλφῦα 203 45
συνειλοχέναι A. συλλελεχέναι,συλέγω 173 40
συνειλοχὸς 173.41
συνειμαρμθα A.συμμειμαρ. συμμείρομαι 393.5
συνεῖναι,σύνειμι ἀ. 341 19
συνεῖπε, συναγορεύω ἀ. 361.19
συνεπᾶεν 361.28
συνέποιμι 361 23
συνεργασμθος, συνεργάζομαι ἀ. 386.38
συνερηκότες, συναγορεύω ἀ. 400.21
συνεὶς, συνίημι 210.19
συνεισέβηζαν,συνεισβαίνω ἀ. 362.27
* συνεισενέγκαι, συνεισφέρω ἀ. 413.7
συνεισήνεγκαι 412.56
συνεισένεγκε 412.55
σύνεισι, σύνειμι ἀ. 341.8
συνεστῆκει συνίστημι 406.37
συνεκαλυψάμλω,συγκαλύπτομαι 371.51
συνεκδιδὺς, συνεκδίδωμι 340 33
συνέκειδ̓,σύγκειμαι 350 29
συνεκεράσατο,συγκεράννυμι ἀ. 407.21
συνεκλεῖψαι,συνεκλείφω ἀ. 412.9
συνεκλεαθεὶς, συνεκλείπομαι 392.38
συνεκλέυται, συνεκλύομαι 398.48
συνεκόπιζαν, συγκόπτομαι 345.5
συνεκπεσῦμαι, συνεκπίπτω ἀ. 366 20
συνεκρέδατε, συγκρεδαίνω 381.46
συνεκειθη,συγκείνομαι 391. 13.
συνεκείθζαν, συγκείνομαι 391.14
συνέκρυε,συγκρύω 369.21
συνεκτετεαμμένα,συνεκρέφομαι 412.13

συνε-

συνεκτραφεὶς 352.20
συνελαθεὶς, συνελαύνω ἀ. 403.48
συνελαθῶσι 403.45
συνέλεγμι, συλλέγομαι 355.27
συνελεῖν, συναιρέω ἀ. 361.49
συνελήλυθα, συνέρχομαι ἀ. 369.36
συνεληλύθεσαν A. συνελήλυθεσαν 369.44
συνεληλυθότες 369.41
συνελθεῖν 363.42
τὰ συνελθόντα 363.51
* συνεμπόμβους, συνελίττομαι 329.44
συνελῶν, συναιρέω ἀ. 361.52
συνέμφυτον, συνίημι 258.42
συνέμιξα, συμμίγνυμι ἀ. 408.15
συνεμφαίνεται, συνεμφαίνομαι 329.26
* συνενέαται ἢ συννέαται I. συννένιυται, συννέομαι 395.26
συνεπδεικνύμθαι, συνεπδείκνυμαι 338.29
συνεπέγκας, συμφέρω ἀ. 413.10
συνεγκεῖν 367.36
συνενέγκοι 367.33
συνεπεχθῆναι 413.33
συνεπεχθεὶς 413.36
συνεπεχθῆναι 413.33
συνεπιμεγμένος 413.27
συνεπίνοχα 413.25
συνεξαθεμαδεὶς, συνεξαθεμάζομαι 390.30
συνεξαναστᾶς, συνεξανίστημι 359.36
συνεξάρας, συνεξαίρω 381.56
συνεξέβαλε, συνεκβάλλω 353.40
συνεξέδωκε, συνεκδίδωμι ἀ. 402.43
συνεξελθεῖν, συνεξέρχομαι ἀ. 363.42
συνεξέλιπε, συνεκλείπω 354.43
συνεξεσμθμία, συνζεύω 394.46
συνεξευρήσει, συνεξευρίσκω ἀ. 404.5
συνεξῆλ, συνέξημι ἀ. 403.30
συνεξῆκεσαν A. συνεξήκεσαν 403.35
συνεπανατῆναι, συνεπανίστημι 359.25
συνέπεσον, συμπίπτω ἀ. 366.10
συνεπῆκα, συνεφίστημι 358.53
συνεπῆξε, συμπήγνυμι ἀ. 409.51
συνεπιπᾶτο, συνεπαιθιάομαι ὦμαι 349.2
συνεπιβαλέσθαι, συνεπιβάλλομαι 354.9
συνεπικεκυφέναι, συνεπικύπτω 384.19
συνεπιλαβέσθαι, συνεπιλαμβάνω ἀ. 365.15
συνεπιξαν, συμπίγω 372.7
συνέπιον συμπίνω ἀ. 366.1
συνεπιστάσησθε, συνεπιστάω 375.40
συνεπισύμθους, συνεπίσυμαι 329.49
συνεπορεύοντο, συμπορεύομαι 374.45
συνεργὰ d σύνεργος 319.44
σύνεργος c. σὺν ἔργον 319.43
συνερρύηκε, συρρέω ἀ. 410.34
συνερῶ, συναγορεύω ἀ. 399.55
συνεῶν 400.2
σύνες, συνίημι 210.18
συνεσκεπικαν, συσκέπτομαι 355.27
συνεσκεύαζαν, συσκευάζω 374.14
συνέσκληκε, συσκέλλω ἀ. 411.5
συνεσκολυμμθους, συσκολύπτομαι 384.36
συνεσόμθους, σύνειμι ἀ. 403.11
συνεστάλη, συστέλλομαι 354.12
συνεστάλεσαν ibidem
συνεστάλθαι 390.42
συνεσταλμθος 390.51
συνεσταλμθως d. ibidem
συνεστάναι ἀ. συνιστάνω 339.23
συνεσταυρώθη, συσταυρόομαι 398.3
συνέστηλε, συστέλλω 380.40
συνέστηκε, συνίστημι 406.1
συνεστηκέναι 406.2
συνεστηκῖα 406.13
συνεστηκὸς 406.8
συνέστησαν 405.30
συνεστήσαντο 405.47
συνεστὼτες 405.45
συνεσταμμθους, συστρέφομαι 384.13
συνεσταμμθος d. 384.14
συνεσταφίλιν 352.7
συνεστῶτα A. συνεστηκότα, συνίστημι 406.26
συνέσχον, συνέχω ἀ. 364.4
συνέσωσε, συσώζω 374.1
συνεταραγμθος, συνταράσσομαι ξομαι 334.30
συνετάφίλιν, συνθάπτω ἀ. 364.23
σύνετε, σύνειμι 357.29
συνετελέσθη, συντελέομαι 394.48
συνετῖθ A. συνετίθη, σύνθημι 350.26
συνετὸς 350.27
σύνετος ἢ ξύνετος, συνίημι 338.8
συνευηθείλν, συνευάζομαι 394.30
συνευηθεὶς 394.39
συνευηθῆναι 394.35
συνεφάγομθν, συντρώγω ἀ. 367.12
συνέφαγαν, σύμφημι 350.35
συνεφεστῶτες A. -ηκότες, συνεφίστημι 406.22
συνέφη ἢ ξυνέφη, σύμφημι 350.34
συνεφηβεῦσαι, -εύω 380.2
συνεφεύγαν, συμφρύγομαι 354.54
συνεχάμθν, συγχέω ἀ. 413.56
τὸ συνεχὲς quid 299.5
συνεχὲς d. συνεχῶς 291.3
συνέχυτε, συγχύνω 350.30
συνεχῶς d. συνεχὲς 291.5
συνέχωσαν, συγχώννυμι ἀ. 414.17
συνέψλν, συνέψω 330.9
συνέψολμος 330.10
συνεωνημθους A. συνωνημένος, συνωνέομαι 396.11
συνεωνήσαντο A. συνωνήσαντο 398.14
συνεωραχὸς A. συνωραχὸς, συνοράω 393.16
συνεωρᾶσθαι A. συνωρᾶσθαι 393.20
συνήγαγον ες e, συνάγω ἀ. 250.14
συνηδυσμθους A. -υσμθους, συνηδύνομαι 391.50
συνήεσαν A. συνήλθαν, σύνειμι ἀ. 403.34
συνηθία d. συνήθης 296.51
συνῆκε ας e, συνίημι 210.15
συνῆκλ, συνήκω 328.47
συνῆκται, συνάγομαι 385.26
συνῆλθε, συνέρχομαι ἀ. 363.31
συνῆλθεν 363.27
συνήλλακται, συναλλάττομαι 296.25
συνημερόμθους, συνημερόομαι ῶμαι 334.30
συνημθους, συνάπτομαι 384.37
συνημθους d. 384.38
συνιῶ, συνίημι 210.18
συνιώγκε, συμφέρω ἀ. 412.55
συνιωχθη 413.31
συνιωωθους, συνιόομαι 397.37
συνιώωται 396.56
τὸ συνηχημθὸν, συναιρέομαι 396.6
συνηρημθους 396.5
συνηρημθους d. 397.9
συνήρμοσε, συναρμόζω 374.11
συνηρμοσμθους 389.43
συνήρμοσται 388.41
συνηρτῆσθαι, συναρτάομαι 394.7
συνήρτηται 394.3
συνῆσαν, σύνειμι ἀ. 346.46
συνήσθιε, συνήδομαι 388.3
συνήσω, συνίημι 404.39
συνῆτε 357.36
συνηυξήθη, συναυξάνω ἀ. 401.2
συνηυξημθα 401.3
συνηυξημθος ibidem

συμφθῆναι, συμφθήσομαι 385.5
συμῆχας, συμάχω 385.22
συμηχθέσθαι, συμάχθομαι ἀ. 401.4
συμηχθέσθησαν ibidem
συμήχθησαν, συμάγομαι 385.50
συμῆψα, συμάπτω 371.46
συμθεὶς, συμτίθημι 357.45
συνθέμενοι 358.42
σύνθεσο I. σύνθεσο 110.5
σύνθεσο I. συνέθεσο 358.7
σύνθου A. σύνθεσο 110.5
συνίασι, σύνημι ἀ. 161.23
συιᾶσι, συνίημι ἀ ibidem
συνιδεῖν, συνείδω τὸ συνοράω 194.30
συνίδοι 194.32
συνιδόντες 194.31
συνιδῶσαι, δρῶ 379.1
συνίδων, συνείδω τὸ συνοράω 194.31
συνίει, συνίημι ἀ. 161.29. & 162.6
συνιέμθν 346.5
συνιεὶς, συνίημι 162.12
συνιέμθν I. συνίεναι, σύνημι ἀ. 162.11
συνιέναι, συνίημι ἢ σύνημι ἀ. ibidem
συνίεσαν 161.31
συνίετε 162.5
συνίην τὸ συνίεσαν 161.31
συνίησι τὸ συνιέασι 161.25
συνίστασι, συνίσημι 164.11
σύνισθι f. συνίσασι 164.12
συνιστάμθνοι, συνίστημι 340.16
συνιστάμθνος ibidem
συνίστατο 346.31
συνιστάναι 339 16
συνιστὰς 339.31
συνίστα 346.30
σύνιτε f. συνίστατε συνίστημι 344.2
συνιὼν συνιόντες, σύνημι ἀ. 161.26
συνιῶν συνιόντες, συνίημι ἀ. ibidem
συννάϊσκε I. συννέναε 345.33
συννένιται I. συννένιωται, συννίομαι 395.28
συννευκὸς, συννεύω 313.30
σύνοιδα, συνοράω ἀ. 369.50
συνοικοῦντες, συνοικοδόω ὦ 333.29
συνοικουμθνη, συνοικέομαι ῦμαι 334.13
συνοιχῶν, -κέω ῶ 333.6
συνοίσῃ, συμφέρω ἀ. 412.40
συνοίσῃ 412.42
συνοίσεσθαι 412.48
συνοισιται 412 46
συνοισθήσομαι 412.44
συνοίσομαι 412.46
συνοισόμεθα 412.47
συνοισόμθνος 412.49
συνοῖσον 412 43
συνομόσαντες, συνόμνυμι ἀ. 409.12
συνορθῶσαι, -όω 333.36
συνοφθῶσαι, συνοράω ἀ. 409.39
συνοχωκότε p. συνοχωκότε, συνοχόω 209.37
συντακεὶς, συντήκω 242.88
συντακῇ 351.23
συνταφεὶς, συνθάπτομαι 364.24
συντάφθαι ibidem
* συντεθμθνος * συντεθμθνη, συντίθημι 411.40
συντεθεὶς 411.50
συντελούμθνος, συντελέομαι ῦμαι 334.3
συντεμὼν ἢ συντεμῶσα, συντέμνω ἀ. 354.23
συντετμθνος συντετμθνη, συντέτμημαι 391.36
συντέτμθνος d. 391.37
συντέτηκε, συντήκω 368.37
τὸ συντετηκὸς 368.41
συντετηκὼς 368.40
συντέτριπται, συντρέομαι 395.24
συντθεὶς, συντίθημι 338.46
συντθέμθνοι 338.56
συντίθεσθε 338.50
συντίθεται, συντίθεμαι 338.48
συντιμηθῶμαι, -μάομαι ἢ -μέομαι 396.31
συντρεχῆσαι, -χάω 376.39
συνυποχαρεῖ, συνυποχαρέω ῶ 334.54
συνυφάνθαι, συνυφαίνομαι 392.11
συνυφασμθνος A. συνυφαμμθνος 392.13
* συνυφῆαι p. συνυποπεφυχῆαι, συνυποφύω 398.46
συνῳκείωσε, συνοικοιόω 378.34
συνῳκιχῆα, συνοικέω 395.9
συνωλιθηκὼς, συνολιθέω ibidem
συνωμοκότες, συνόμνυμι ἀ. 409.16
συνωμόσαμθν 409.10
συνώμοσεν 409 11
συνὼν, σύνημι 341.24
συνῶπται, συνοράω ἀ. 409.33
συνῶσι, συνίημι 357.36
συνώφθη, συνοράω ἀ. 409.35
συρέντες, σύρομαι 355.7
συεισδε D. συρεῖζε, συείζω 330.55
συείσδεν D. συείζει 331.9
συείσδες D. συείζεις 330.55
συρράξαι, συρράσσω 372.54
συρράσσω c. συῤῥάσσω 208.42
συῤῥέω c. συῤῥέω 210.30
συῤῥηγνυσθαι c. συῤῥήγνυσθαι 210.22
συσκιωθέντες, -όω ῶ 333.23.
συσκιῶν 333.6
συσσείω c. συῤσείω 210.30
συστιζῦνται, συστιτέομαι ῦμαι 333-40
συστιτῶν, συστιτέω 333. 7
συστὰδὲς, συνίστημι 406.46
συστὰθεσα 406.47
πὶ συστὰθέντα 406.48
συστὰθέντες 406.47
συστὰλεὶς, συστέλλομαι 354.16
συστάντες, συνίστημι 359.43
συστὰς 359. 35
συσταυρούμθνος, συσταυρόομαι ῶμαι 334.30
συσταυρωθεὶς 398.28
συστέλλαντες, συστέλλω 380.53
συστέλλω c. συῤστέλλω 211.1
συστῆ, συνίστημι 359.16
συστῆναι 359. 24
συστῆσαι 405.38
συστήσας 405.42
συστῆσαθαι 405.50
συστοιχοῦντες, συστοιχέω ῶ 333.23
συστραφεὶς, συστρέφομαι 352.18
συστραφέντες 352.19
συστραφῆ 352.12
συστραφῆναι 352.14
συστῆ, συνίστημι 359.16
συχεθῆ, συνέχω ἀ. 404.18
συχεθῶσαι ibid.
σὺ̃ p. ἐσύε ἢ ἐσεσυε, σεύω ἀ. 211.19
Σφὰ ἢ σφὴ D. σφετέρα d.
σφᾶς 113.49
σφαγεὶς, σφάττω ἢ σφάζω 353.5
σφαγὴ d. 239.4
σφαγῆναι 353.4
σφαιρούμθνοι, σφαιρόομαι ῦμαι 334.32
σφαλεῖεν f. σφαλήσεσαι, σφάλλομαι 353.53
σφαλεῖν λείπε λέη 353. 51
σφαλεὶς 353. 56
πὶ σφαλέντα 354.1
σφαλῇ 353.54
σφαλῆσαι 353. 55
σφάλνται 354. 8
σφαλόμθνος ibid.11
σφάξαι, σφάττω ἢ σφάζω 352.54
σφαραγεῦσι D. ἐσφαραγοῦσι D. σφαραγέομαι ῦμαι 345.5
σφᾶς, ὅς ἥ ὁ 110.16
σφε 110.15. & 113.15.17. 33. & 242.77
σφέας I σφᾶς 113.2
σφέε p. σφε 113. 33
σφέες I. σφεῖς 112 47
σφεῖς 110 16
σφέων p. σφῶν 113.1
* σφερδοῶντες, σφερδοάω ῶ 335.19
σφὲς D. & Æ. σφεῖς, ὅς 113.9
σφέτερος p. ὑμέτερος d. 110.20. & 113.38
σφέων I. σφῶν 113.1
σφὴ D. σφετέρα 113.48
σφῆλα I. ἔσφηλα, σφάλλω 380.25
σφήλας 380.32
σφίσιν

σφίωσῦ, σφίωσόμαι σῦμαι 333.45
σφὶ I. & p. σφίσι, ὃς 113. 3.36
σφίγξαι, σφίγγω 372.11
σφὶν, ὃς 110.15. & 113. 3.33.35
σφίσι 110.16
σφιτεθῆναι c. σφὶ τεθῆναι, τίθημι 411 46
σφὸς σφὴ σφὸν D. σφέτερος a. er d. σφᾶς ἡ σφᾶς 113.48
σφειρῶντες, -χαίρω ῶ 335.19
σφᾶς, σὺ ἡ ὃς 110.13. & 113. *31.34
σφῶε p. σφᾶς, ὃς 252.59
σφῶϊ p. σφῶ, σὺ 113.31
σφῶϊν p. σφῷν ibidem
σφωὶν p. σφὶν, ὃς 113.34
σφωΐτερος d. σφῶ σφῷν, σὺ 110.19
σφῷν, σὺ 110.13. & 113.32
σφῶν, ὃς ἥ οἵ 110.16
Σχαλιδῶσαι, -δάω 379.1
σχάσαι, σχάζω 374.34
σχασίμβιος 374.52
σχάσε I. ἔσχασε 374.5
σχαδεὴν 390.15
σχαδείλω 390.14
σχαδὺς 390.30
σχὲ, ἔχω ἀ. 197.8
σχέθε, σχέτω τὸ ἔχω 166. 42
σχεθῆναι, ἔχω ἀ. 404.18
σχέθω d. σχέω τὸ ἔχω 166.41
σχεῖν, ἔχω ἀ. 197.10
σχέμβν I. σχεῖν ibidem
σχέο I. σχοῦ 197.37
σχὲς 107.23. & 196.12.
σχέσις d. 196.20.29
σχῆμα d. 196.28
σχήσεθαι 197.14
σχήσομαι ibidem
σχήσω 197.13
σχιδῆναι, σχίζω 390.18
σχοίατο I. σχοῦντο, ἔχω ἀ. 197.29
σχοίμι σχοίης σχοίη A. σχοῖμι σχοῖς σχοῖ 197.12
σχομένω σχοῖο σχίντο 197. 28
σχοῦντο 197.29
σχολαίτερος d. σχολαῖος 125. 50
σχόλιος, ἔχω ἀ. 197.29
σχόντες 197.11
σχοῦ 196.16
σχὼν σχόντος 197.11
Σώεσκε I. ἔσωε, σώω τὸ σώζω 345 33
σώεσκον p. ἔσωον 345.22
σώζεσκε I. σώζευ, σώζομαι 321.26
σώζω d. σώω 316.35
σωθεὶς, σώζω ἀ. 152.31. & 153.11
σωθῆναι ibidem & 345.2
σώθητι ibidem
σωθῶ ibidem
σῶμαι d. 316.28
σωματικὸς d. σῶμα ατος 395.44
σωματοχρὸς d. -ικὸς 295.49
σῶσι, σώω τὸ σώζω 335.10
σωτὴρ ἐχ d. σωτὴρ 127.10
ὦ σῶτερ, ὁ σωτὴρ ἀ. 32.13
σωτὴρ d. σώζω 127.10
σωτήρια d. σωτὴρ σωτῆρος 289.22
σωτηριακὸν d. 127.11
σωτηριώδης d. ibidem
σωτήριος d. 127.10
σωφρονίσταιρος d. σώφρων 122.6
σωφρονιστῆρος d. ibidem
σωφρονικὸς d. 305.18
σωφρονύνη d. 302.49

T

ΤΑ᾽ τοῦ ἀνθρώπου quid 300.34
τὰ τῶν φίλων κοινὰ quid 300.35
τᾶ D. τῇ ἡ τὸ 115.20
ταγαθὰ f. τὰ ἀγαθὰ 156. 37
ταγαθὸν f. τὸ ἀγαθ. 155.29
ταγαθοῦ f. τῦ ἀγ. 156.44
ταγαθῷ f. τῷ ἀγαθῷ ibidem
ταγεὶς, τάγομαι 353.6
ταθεὶς, τείνομαι 391.41
ταθῶσι ibidem
ταὶ D. αἱ, ὅ ἡ τὸ 115.17
ταικεῖ f. τὰ ἐκεῖ 156.38
ταικεῖς, τήκομαι 351.23
ταικέν 351.24
ταικερωθῆ, ῥέω 398.11
ταικῆ, τήκομαι 351.22
ταικήσομαι 351.25
τάλαθέα D. τὰ ἀληθῆ, τὸ ἀληθὲς ἐος 257.94
ἡ τάλαινα, ὁ τάλας 118.25
τιλαυπαραδεὶς, τιλαυπορέω 396.42
ὁ τάλας Æ. τάλας 27.3
τὸ τάλαν, ὁ τάλας 118.26
ταλάντατος d. 123.30
ταλάντερος d. ibidem
τἄλλα f. τὰ ἄλλα 156.38
ταμὰ f. τὰ ἐμὰ ibidem & 110.18
τάμε I. ἔταμε, τέμνω 215.29
ταμέσθαι 354.21
τάμῃ I. ἔταμεν 215.29
ταμῆμαι ibid.
ταμῶ ibidem
ταμὼν 215.2
τὰν D. τλὰ, ὁ ἡ τὸ 115.20
τᾶν D. τῆς ibid.
τἀναντία f τὰ ἐναν. 156.39
ταὶ δεῖ f. τῷ ἀνδρεῖ, ὁ ἀνὴρ τῦ ἀνέρος καὶ ἀνδρὸς 156. 46
τἀνδρὸς f. τῦ ἀνδρὸς 156.46
τἀνθρώπου f. τῦ ἀνθρώπου 156.47
τἀνθρώπῳ f. τῷ ἀνθρ. ibid.
τανύοντο I. ἐτανύοντο, τανύομαι 345.6
τανυσθεὶς 399.3
ταξάμβοι, τάττομαι 373.10
ταπεινοφροσύνη d. ταπεινόφρων ονος 312.18
ταπεινόφρων c. ταπεινὸς φρλὶ 312.17
ταπεινὸω d. ταπεινὸς 306.13
ταπεινωτὸς d. -ινόω 306.14
ταπολλὰ f. πολλαχὸς 116.32
ταπρῶτα f. πρῶτος 116.31
ταρεχθεὶς, -εχίζω 387.13
ταρπιμβν p. ἐτραφόμβν ἡ ἐτεράπιμβν, τρέφω ἡ τρέπω 149.16
τάρπιζαι I. ἐτάρπιζαι, τέρπομαι 352.9
ταρπόμβος 352.26
τὰ τάρταρα, ὁ χῶρ ἡ τάρταρος ἀ. 134.18
ταῖς D. τῖς, ὁ ἡ τὸ 115.20
ταῖσις d. τείνω 310.25
ταύσεις, ταύω 379.38
ταυτὰ f. τὰ αὐτὰ, αὐτὸς αὐτὴ αὐτὸ 114.19
ταυτὶ, ἕτος αὐτὴ τῦτο 110. 29.30
ταῦτα 110.32. & 244.49. & 245.62
ταυτὴ d. 282.6
ταυτὶ A. ταῦτα 111.5
τἀφανὲς ἐνδυναμεῖ, τἀφανὲς ἐνδυναμέω ῶ 334.54
ταυτὸν ἡ ταὐτὸν A. τὸ αὐτὸ, αὐτὸς αὐτὴ αὐτὸ 114.17 & 306.41.42
ταυτῦ ἡ ταὐτῦ A. τῦ αὐτῦ 114.16
ταυτῷ ἡ ταὐτῷ A. τῷ αὐτῷ ibidem & 306.42
ταφεὶς ταφέντες, θάπτω ἀ. 154.34. & 237.66
ταφὼν, θάπτω ἀ. 154.37
ταχθλῦναι, τάττομαι 387.8
ταχυναυτῦσαι, -πλέω ῶ 333.34
πάων Æ. τῆς, ὁ ἡ τὸ 115.21
τὲ D. σὲ σὺ 113.20
τὰ D. σὴ, σὸς σὴ σὸν d. σὺ 113.54
τᾶς D. σῆς ibidem
τέθακε, θήκω 51.24
τέθαλα, θάλλω 195.19
τεθαλασσομβος, θαλασσόομαι 397.26
τεθαλῦῖα, θάλλω 195.20
τεθαλὼς 195.19
τεθαμβμένος, θάπτω 199.30
τεθάρρηκα, θαρρέω 394.52
τεθαρρήκασι ibidem
* τεθαρρηκὼς d. 395.4
τεθαρρηκὼς 395.3
τεθάφομαι, θάπτω 199 30
τεθέασαι, θεάομαι 393.17.
τεθεῖσαι f. τεθήζαι, τίθημι 411.45
τέθηκα B. τέθεικα 105.13
τεθηκὼς 411 39
τέθεμαι 96.17. & 108.26
τεθεὶς 411.47
τεθελήμεθα θέλω ἀ. 200.9
τεθεμελίωσο A. τετεμελίωσο, θεμελιόω 146 30
τεθῆ, τίθημι 109.17
τεθνηγμβς τεθνηγμβν, θνήσκομαι 385.31
τέθνλα, θάλλω 73.2
τεθήλασι 369.6
τὰ τεθηλότα 369.7
τεθηλὼς ibidem
τεθῆναι, τίθημι 411.46
τέθνπα, θάπτω 154.38
τεθνηπότες 308 29
τεθύλασμαι, θλάομαι 173 33
τεθλασμβος 173.34
τεθλιμμβος τεθλιμμβν, θλίβω 384.6
τέθναα I. τέθνηκα, θνήσκω ἀ.

199.20
τεθναθι 165.15.& 199.21
τεθναίην f. θναίησαν 200.30
τεθναίη 200.28
τεθναίλω 165.15.& 199.21
τεθναιμεν f. τεθναίημεν 200.30
τεθναῖτε f. τεθναίητε ibidem
τεθνάμεν I. ἀναι 200.31
τεθνάναι 165 16.& 199. 21.* 25
τεθνᾶς 199.22
τεθνᾶσι 165.14.& 199 23
τεθνάτω 200.28
τέθνηα I. τέθνηκα B. τέθνηκα 199.28
τεθνειὼς ῶτος p. τεθνηκὼς τεθνηκότος 199 28
τεθνεὼς ῶτις ῶτι p. τεθνηκὼς ότος ότι 199. 27. 29.& 200.32
τεθνεῶσα ώσης p. τεθνηκυῖα ύας 200.33
τοῖς τεθνεῶτι p. 200.32
τέθνηκε 199.19
τεθνηκὼς 200.27
τέθνημι d. θνέω ἢ θνάω 165. 13.& 201.4
τεθνήξω A. τεθνήξη, θνήσχω ἀ. 176.39
τεθνήξεσθαι 176.40
τεθνήξομαι 176.39
τεθνηκὼς ῶτος p. τεθνηκὼς τεθνηκότος 199.29
τεθοεῖν p. θορεῖν, θορέω 356. 42
τὸ τεθεαμμένον, τρέφομαι ἀ. 412.14
τεθεαμμένος ibidem
τέθεαπαι 412.10
τεθεᾶσθαι, θεάομαι 193 19
τεθεασμένος, θεαόμαι 399.15
τεθρύλληται, θρυλλέομαι 395. 20
τεθρυμμένος, θρύπτομαι 384.29
τέθυκα, θύω 52.15
τεθυκὼς, θύω 398.40
*τεθυλλιαμμένον, θυλλιάπτω ἢ *θυλλιάω 384.30
τέθυμαι, θύω 65.9
τεθυμένος, θύομαι 398.55
τεθυμομένος, θυμόομαι 397. 27
τεθῶσι, τίθημι 411.46
τεῖν p. σοὶ, σὺ 113.28
τέκε I. ἔτεκε, πίπτω ἀ. 215. 34
τέκεν I. ἐτέκετο 215.35
τεκμήεται ἢ τεκμήεται I. ἐτεκμ. τεκμαίρομαι 382. 29.32
τεκμηεῖται,-ιόω 379.2
τεκμήρω ἢ τεκμήρω, τεκμαίρω 382.19
τεκνεῦσα,-κνόω ῶ 333.38
τεκνόμην I. ἐτεκόμην, τίκτω ἀ. 215 35
τέκον I. ἔτεκον 215.34
τέκλαμαι d. ὀτέκλων 119.38
τεκτηναντες ἢ τεκτήναντες, τεκλαίω 382 25.32
τεκλήκαδ ἢ τεκλήκαδ I. ἐτεκ. 382.28.32
τεκὼν ὀντος, τίκτω ἀ. 60. 23.& 278.33
τελέθεσκον p. εἰ ἐλεθων, ἐλεύθω τὸ τελῶ 345.23
τελείεδ p. ἐλελεῖδ ἢ ἐλελεύδ, τελείομαι τὸ τελέομαι ῦμαι 344.51
τέλεος d. τὸ τέλεος 307.50
τελεόω d. τέλειος 319.45
τελειόω p. τελέω 184.21
τελείωσις d. λόω 319.46
τελείωσι, τελεῶ 375.54
τελέσσω 90.49.& 177.28
τελευτῆσαι,-τάω 376.40
τελέω d. τέλος 251.53
τελίσσω d. τελέω 177.27
τέλμα d. τέλλω 316.24
τέλω A τελέω ῶ 254.12
τεμεῖν, τεμνω ἀ. 297.50
τεμοῦμαι 215 22
τεμοῦμην 215.21
τεμὼν 39.27.& 215.21
τεμὼν 215.2
τεναῦ, τείνω 166.28
τέξεται, τίκτω ἀ. 215.30
τέξομαι ibidem
τέξω 39.6
τέος p. τῦ f. πτὸς, ὁ ἢ τὸ 115. 26.& 215.3
τεὸν ἄδυ quid 256.82
τεὸς τεὰ τεὸν D. σὸς σὴ σὸν 113.44
τερατολογούμεθα, τερατολογέομαι ῦμαι 334.17
τέρεθνα, ὁ ἢ τέρενα 119. 26
τερείνη I. τέρενα 119.27
τὸ τέρεν, ὁ ἢ τέρενα 118.19
τέρμα d. τέρω 316.24
τερπέσθω I. ετερπέσθω 344.53
τέρπεο I. τέρπου, τέρπομαι 331.29
τέρπευ D. τέρπε ibidem
τερφανθείω, σειρω 392.32
τέρσεν p. ἐῖλρε, τέρσομαι τὸ τέρω 345.12
τέρσωσε ἢ τέρσηνε I. ἐτέρσ. τερσαίνω 382.12.32
τερσόμενος, τέρσομαι τὸ τέρομαι 345.14
τέρσω A. τερῶ, τείρω 168.14
τερφθείω, τέρπομαι 384. 53
τέρψις d. 256.67
τερῶ, τείρω 211.44
τεσσαρεσχαίδεκα c. τέσσαρες καὶ δέκα 121.21
τέσσαρσι, τέσσαρες 120.21
τέσσαρες I. τέσσαρες 121.13
τεταγμένοι, τάττομαι 386. 37
τεταγμένος ibidem
τεταγμένος 386.38
τεταγὼν p. ταγὼν, τάζω 353. 19
τέτακα, τείνω 166.29
τετακὼς 391.27
τέταμαι 166.29
τετιμένος 391.33
τέτασμαι 166.30
τέτάραγμαι, παράττομαι 386.30
τεταραγμένος 386.35
τεταραχεμένος d. 386.36
τέταρτόμορος p. ταρτίμορος, τέρτομαι 352.27
τεταρταῖος d. τέταρτος 121. 34
τέταφα, θάπτω ἀ. 154.33
τετάχαται I. τεταγμένοι εἰσὶ, τάττομαι 386.31
τέτελα, τέλω ἢ τελέω ῶ 74.16.& 154.10
τετέλεσμαι B. τέτελεσμαι τὸ τελέω 10.312
τετελέσθαι 394.45
τέτέλεσμαι 89.16
τέτέμηκα, τέμνω 52.28
τετέτμημαι 64.11
τετευγμένος, τυγχάνω ἀ. 216.46
τετεύχαται I. τετευγμένοι εἰσὶ 216.48
τετληυῖα, τήκω 368.39
τετηκὼς 368.3
τέτηπε ἢ τέτηνε I. ἐτέτ. τεταίνω 382.14.32
ὦ τετηπυῖα, πέομαι 395.45
τετηπυῖος 395.42
τέτληδε 395.24
τετληότες I. τετηκότες, πέω 195.11
τετληὼς I. τετηκὼς ibidem
τέτλιμμαι f. τετμημένος, πάω 192.26
τέτλιμμαι 310.40
τέτλιμμένος 192.27
τέτλαμαι f. τέτλαθι, τέτλημι ἢ τλῆμι 165.25
τέτλαθι 165.16
τετλαίην αἴης αἴη 165.19
τετλάμεν I. τετλάναι 165.25
τέτλημι d. τλάω 165.16
τετληὼς τετληότος σπ I. τετηκὼς, τλάω 393.48
τέλμηκα f. τέτέμηκα, τέμνω 52.29.& 188.4
τέλμημαι 215.23
τὰ τέλμημένα 411.20
τέλμημένος 215.23.& 411 20
τέτοκα, τίκτω ἀ. 72.10.& 215.3
τετοκυῖα 370.16
τὰ τετλυμμένα, τλμάομαι 394.14
τέτομα, τέμνω 72 11
τέτορα, τείρω 166.30
τετόξευμαι, τοξεύω 65.14
τέτορα D. τέσσαρα 121 14
τέτορε, τορέω 369.20
τέτορες D. τέσσαρες 121.14
τετόρεσσι D. τέσσαρσι ibid.
τέτορθαι Æ. τέλαρθαι, τείρω 211.42
τετόρων D. τεσσάρων 121.14
τετραγῳδημένον, τραγῳδέομαι 395.43
τετράκις d. τέτραδς f. τέτρᾶς 116.33
τετραμμένος, τρέφομαι 384.11
τετράνας, τετραίνω 381.55
τετραπλάσιος d. τέτραδς f. τέτρᾶς 121 27
τετραπλῆ d. 282.6
τετραπλοῦς d. 121.25
τετρᾶς d. 121.30

τετράφαται I. τετραμμένοι εἰσί, τρέπομαι 66.2 & 354.2
τετραφέσθω p. τραφῆναι, τρέφω 150.7
τέτραφον p. ἔτραφον ibid.
τέτηκα f. τεπέφαγα, τεφάτω 192.28
τετήγει f. ἐτετηφάγει 192.30
τετημένος, τρέομαι 395. 44
τέτριπε ἢ τέτρηπε I. ἐτέτρ. τετραίνω ὃ πτραίτω 382. 13.32
τέτρηχε, τρήχω 386.6
τετρηχυῖα f. τετεφαχυῖα, τεφάτω 192.31
τετειγώς, τείζω 369.3
τετειχῶς p.-γότος 369 2
* τετειχομένος, τειχόομαι 397 27
τετρόωσαι, τροτόω 396.55
τέτροφα, τρέφω ἢ τρέπω 158.8 & 384.1
τέτροφας A. τέτρεφας, τρέπω 384.2
τετρυμένος, τρυγάομαι 394.13
τετρυμένος, τρύω 200.18
τετρυχωμένος, τρυχόω 199. 13
τέτρωκα, πτρώσκω ἀ. 216. 17
τέτρωσται ibidem
τετυγμένος f. τετευγμένος, πυγχάνω ἀ. 216.45
τετύγμεθα p. ἐτετεύγμεθα 216.44
τετυκεῖν p. τυχεῖν 367.24
* τετυκείμεθα p. τυχοίμεθα 216.40
τετυκέμεθα p. ἐτυχόμεθα 216.39
τετύκοτε p. ἐτύχοτε 367. 24
τέτυκται f. τέτευκται 215.18
τέτυκται p. ἐτέτευκτο 216. 44
τέτυμμένος ἐσομαι f. τυφθῆ, τύπτω 57.6 & 70.2.30 & 157.16
τετυτὼς ἰδὼν f τύπτε 75.2
τετύφθαι I. τέτυμμένοι ἢ τετυμμέναι ἢ τέτυμμένα εἰσὶ 66.2
τετύφεσαν I. ἐτετύφεσαν 147.13
τετύφων Æ. τετυφὼς 60.14
τετυφὼς ὦ, ἢ τετυφὼς, ἔσομαι f. τετύφω 57.5
τετύχηκε, τυγχάνω ἀ. 216. 41
τετύχθαι f. τετεῦχθαι 216.45
τετύχθω f. τετεύχθω 216. 44.
τετυχόμην p. ἐτυχ. 216.39
τεῦ D. σεῦ, σὺ 113.6.20. vel pro τοῦ ἢ πτοῦ 115.28
τεῦξε I. ἔτευξε, τυγχάνω ἀ. 216.35
τεύξεσθε 216.32
τεύξεται ibidem
τεύξομαι 216.16
τευξόμενος 216.33
τεύχουσι I. ἐτεύχοντο, τεύχομαι 345.7
τεφρῶται, τεφρόομαι θμαι 336.5
τεφρωθεὶς 398.28
τεχθεὶς, πίκτω ἀ. 215. 33
τεχθῇ 215.32
τεχθῆναι ibid.
τεχθήσομαι 315.33
τεχθῶ ἧς ἧ 215.32
τεχνήσατο I. ἐτεχνήσαντο, τεχνάομαι 376.46
τεῷ D & p. σεῦ, σοὶ 113.45
τῆ quid 115.29
τῆδι quid ibidem
τηλεθάᾳ, τηλεθάω d. θάλλω 195.21
τηλεθάων τηλεθάοντος ibid.
τηλεθόωσα p. τηλεθῶσα 195.22
τηλέω d. τηλεθάω 195.23
τηλέφιλον quid 256.87
τὰ ἢ τηλικαῦτα, τηλικοῦτος τηλικαύτη τηλικοῦτο 112. 25
αἱ τηλικαῦται 112.25
τῆς τηλικαύτης 112 24
τηλικόσδε c. τηλίκος ὅδ 112. 31
ὁ τηλικοῦτος, ὁ τηλικοῦτος 112.23 & 129.21
οἱ τηλικοῦτοι 112.25
τηλικοῦτος c. τηλίκος οὗτος 112.20
τηλικοῦτοί A. τηλικοῦτος ibid.
τοῦ τηλικούτου 112.24
τήμερον A. σήμερον 12.17
τῆνδ f. τοῦτδε 114.33
τῆνος τῆνα τῆνο ἢ τῆνος τῆνα τῆνο D. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο 13. 10 & 113.52
τηνοῦδε d. τῆνος 255.42
τηρῶ f. τηρέω, τερόομαι τηρῶμαι 333.46
τῆς ἢ τῆσι ἢ τῆσιν I. ταῖς ὁ ἢ ὃ 115.21
τητᾶμαι, πτάομαι ῶμαι 335.36
τητᾶται, πτάομαι 329.26
τῆθαι I. τῆθεσι, τίθημι 109.31
τῆἆσι I. πτᾶσι 105.2
τῆέαται p. τῆθεῖαι 96.16
τῆθεῖς I. πτᾶς 107.27
τῆθεσι I. τῆθῇ ibidem
τῆθῇ A. τίθετι 106.11
τῆθεῖεν f. τιθείησαν 153.28
τῆθείομεν f. τιθείημεν ibidem
τῆθεῖσι 104.37
τῆθεμμι Æ. τίθημι 103.13
τῆθεῖτι D. τῆθεῖσι 107.11
τῆθειτι Æ. τῆθεῖσι 107.12
τῆθεο I. τίθεσο 108.32
* τῆτεσκε I. ἐτίθη 48.5
τῆθετι f. τῆθεθι 106.8
τῆθευ D. τίθυ 109.32
τῆθέω I. τῆθῶ 107.27
τῆθῃ A.-τῆθεσαι 108.16 & 109. 30
τῆθῇ 109.9 & 153.33
τῆθήμθναι p. τιτέναι 107. 40
τῆθημθνος p. τῆθέμ. 97.7
τῆθῆναι p. τῆθεναι 107.41
τῆθῆσι I. τῆθῇ 151.14
τῆθηνι D. τῆθησι 95.34
τῆθυ A. τίθεσο 108.32
τῖκτω d τέκω 154.8 & 167.18
τῖλαι, τίλλω 256.68
τῖλῦῆναι 390.56
τῖμαόω d. τῖμῶ 248.43
τῖμῆς f. τῖμεῖς 27.40 & 133 9
τῖμήσαυζε I. ἐτῖμήσαντο τῖμοῦμαι 376.49
τῖμήσασθαι 376.55
τῖμητέος d. τῖμάω 310 39
τῖμήσω ibidem
τῖν p. σοὶ, σὺ 113.29
τίνεσκε I. ἔτινε, τίνω 218. 47
τὶς Ἰνὸς 28.33
τὶς Ἰίνος 28.35
τίσαν Æ. Ἴστασιεν, ἵστημι ἀ. 218.46
τισιάζω I. τίστινζ 218.45
τίστινζ 218.44
τίσομαι 218.42
τῖῆς πλᾶσι p. πλᾶσι, πτὰν ᾶνος 33.26
τῖῆν πτῖνος I. πτὰν πλᾶτος 33.26
τῖῆς πλίεσσι I. πλᾶσι 33. 26
Τλᾶθι Τλάτω D. Τλῆθι πλήτω, πλῆμι ἢ ἵεμμι 165.26
τλαίην τλαίης τλαίη ibidem
τλὰς τλάντος 165.27
τλᾶθι 165.26
τλῆμι d. τλάω 165.17 & 201.9
τλήμῦῆ d. τέτλημι 242.89
τλῆναι 165.27
τλήσω 165.26
τλῆτε 359.12
Τμαγεὶς, τέμνω ἀ. 215.28
Τμαίγεν B. εἰμαίγμεν ibid.
τμηγεὶς p. Ἰμαγεὶς ibidem
τμηθεὶς τμηθῆσαι 215.24
τμηθῆναι ibidem
τμήξας 215.25
τμήξω 215.1
τμήσω 215.21
Τὸ φῆσαι quid 279.28
τόγε ἢ τόδε f. τοῦδε c. ὃ γε ἢ δε, ὁ ἢ ὅ 114.35
τοδὶ A. τόδε 114 38
τοὶ D. σοὶ, σὺ 113.20 vel pro οἱ, ὁ ἢ ὅ 115..17. vide quoque 246.92
τὰ τοιάδε, ὁ τοιόσδε 112.33
τοιαδὶ A. τοιάδε ibid.
ἢ τοιαῦται, ὁ τοιοῦτος ἢ τοιαύτη ὅ τοιοῦτο 112.25
τῆς τοιαύτης 112.23
τὰ τοιαῦτα 112.25
τῆο I. τοῦ, ὁ ἢ ὅ 115.23
οἱ τοιοίδε, ὁ τοιόσδε 112. 32
τοιόσδε c. τοῖος ὅδ 112.30
τοιοσδὶ A. τοιόσδε 112. 31
τοῦ τοιόδε, ὁ τοιόσδε 112. 32

τὸ τοιοῦδε, ὁ τοιοῦδε ἢ τοιαυτὶ 112.23 & 129.22
οἱ τοιοῦτοι 112.24
τὸ τοιοῦδε 129.24
τοιοῦδε c. τοῖος ὅδε 112. 19
τοιοῦδεσὶ A. τοιοῦδε ibid.
τῷ τοιούτῳ 112.23
τοιούτωνὶ A. τοιούτων 112.27
τοῖσδε f. τούτοις, ὁδε ἥδε τόδε 115.31
τοῖσδεσιν ἢ τοῖσδεσι f. τοῖσδε ibidem
τοῖσδεσιν ἢ τοῖσδεσι p. τοῖσδεσι ibid.
τοῖσιν ἢ τοῖσιν I. τοῖς, ὁ ἡ ὃ 115.21
τολμήσας, -μάω 376.43
τὸν μεθ' ἡμᾶς βίον quid 280.27
τόνδε f. τοῦτον, ὁδε ἥδε τόδε 114.37
τόνος d. τείνω 166.31 & 300.42
ὦ τοξόται, ὁ-ότης ὃ 129.10
τοπαράπαν quid 245.64
τοπρῶτον f. πρώτιστος 125.28
τὰ τοσαῦτα, τοσοῦτος τοσαύτη τοσοῦτο 112.25
αἱ τοσαῦται ibid.
τῆς τοσαύτης 112.24
τοσόνδε c. τόσος δὲ 112. 31
οἱ τοσοῦτοι, τοσοῦτος τοσαύτη τοσοῦτο 112.25
ὁ τοσοῦτο 112.23 & 129.22
ὁ τοσοῦτον 129.24
τοσοῦτος c. τόσος οὗτος 112. 19.20
τοσούτοισὶ A. τοσοῦτος 112.19
τόσσος p. τόσος 259.39
τῷ ἢ τεῷ D. σῷ, σοὶ 113.19
τῷλλο f. ὃ ἄλλο 156.34
τῷμὸν f. τὸ ἐμὸν 156.30
τῷμπαλιν ἢ τῷμπαλι f. ὃ ἔμπαλι ibid.
* τῷμωσθεν f. ὃ ἔμοσθεν 156.31
τῷναντίον f. ὃ ἐναντίον 155. 30
τῷνεκα f. τῷ ἕνεκα ἢ τούτου ἕνεκα 156.47
τῷνεκεν f. τῷ ἕνεκεν ἢ τούτου ἕνεκεν 156.48
* τῷντεῦθεν f. ὃ ἐντεῦθεν 156.31
τῷνομα f. ὃ ὄνομα 12.23 & 155.31
τῷπιόντος f. τῷ ὀπιόντος, ὁ ὀπιὼν ἢ ὃ ὀπιὸν, ἐπὶμὰ. 156.49 & 159.13
τῷπίσω f. τὸ ὄπισθεν 156.32
τῷπισθόπιον f. ὃ ὄπισθον ibidem
τῷπίσω f. ὃ ὄπισω 156.29
τῷπος f. ὃ ὄπος 156.33
τῷργον f. ὃ ἔργον ibidem
τῷς οἴκοι f. τῷς οἴκοι ὄντας 281.56
τῷς τῷν φίλων παῖδας quid 277.37
τῷχατον f. ὃ ἔσχατον 156.33
τῷτοισι I. τοῦτος, ὗτος αὕτη τοῦτο 114.7
τωτέω I. τύπτω 114.6
τωτέως I. τύπτεις 114.7
τωτέω I. τύπτω 114.6
τωτέων I. τύπτων 114.8
τωτὶ A. τοῦτο 111.4
τωτὶ A. τοῦτο ibidem
τωτονὶ A. τοῦτον 111.3
τωτουὶ A. τούτου ibid.
τωτῳὶ A. τούτῳ ibidem
τραγεῖν, τρώγω 216.29
τράπε I. ἔτραπε, τρέπω 352.1
τράπε I. ἔτραπε, τρέπω 352 1
τραπείομεν p. τραπώμεν 107.37
τραπελὸς d. 300.52
τραπέζῃς 352.25
τράπειτο 352.24
τραπόμενος 299.48
τραφεὶς, τρέφω 352.20
τράφλω I. ἐτράφλω 352.4
τραφῆς 352.11
τραφτεὶς, τράπομαι 384. 55
τραφτίῶμαι 384.53
τὰ τράχηλα, ὁ τράχηλος ἀ. 134.11.14
τραχὺ f. τραχέως 311.49
τρεῖσχειδεκα c. τρεῖς καὶ δέκα 121.23
τρέπεσκε I. ἔδεπε, τρέπω 345.33
τρέσσαν p. ἔτρεσαν, τρέω ὃ τρέμω 376.4
τρέσω 91.42
τρεφτίῶμαι, τρέφομαι 385.2
τρεφοίην A. τρέφοιμι 150. 12
τρέφοις f. τρέφοιν 150.12
τρήσω, τρέω ὃ τρήσιμω 91. 42
τριὰς d. τρεῖς τριῶν 121.28
τριαχθῆναι, τριάσομαι 387.9
τριβεὶς, τρίβομαι 354.33
τρίβεν ibidem
τριγονίζαντα, -νέω 378.3
τριπλάσιος d. δεῖς 121.26
τριπλῆ d. 282.6
τριπλῆς d. 121.25
τριστύμφους, τριστύομαι δισσῦμαι 345.54
τριτάμος d. τρίτος 121.32
τριτῶν, τριτόω ῶ 333.11
τριφτεὶς, τρίβομαι 384.49
τριχορρύντες, τριχορρέω ῶ 333.24
τῆς τριχὸς, ἡ θρὶξ 23.32
τριχῶσαι, τριχόω 379.3
τρόμαξε I. ἐρόμαξε, δρομάσσω 372.36
τρόπτι d. τρέπω 280.46
τρόπος d. ibidem
τροπώσασθ, -πόω 379.15
τρεφίεσθ I. ἐροφθῆλο 345. 7
δρεφὴ d. δρέφω 301.49
τροχηλατέω d. δροχηλάτης c. δρόχος ἐλαύνω 242. 91
τροχέωπα p. δροχῶπα, δρομάω ῶ 337.42
τρυγητῆναι, τρυχάομαι 394.35
τρυφῶν, δυφάω ῶ 333.10
ὁ τρωὸς ὗ d. ὁ δρὼς ὠὸς 136. 38
τραυτεὶς, πραύσχομαι 216. 19
τρωυθῆναι 216.18
τρώσω 215.7
τὺ D, σὺ ἢ σὲ 13.2 & 113. 19
τύγα D. σὺ 113.23
τυγχανόντων A. τυγχανέτωσαν, τυγχάνω 216.32
τυγχάνω d. τεύχω 170.34
τυθῆναι f. θυθῆναι, θύομαι 399.5
τυμβωρυχήσας, τυμβωρυχέω 377.55
* τύνη D. σὺ 113.22
τύπυ D. τύπε, τύπτω 57.1
τυπῦντι D. τυπῦσι 47.15
τυπόω d. τύπος 296.27
τύπτε D. τύπτε, τύπτω 47. 10
τυπτέμεν I. τύπτειν 59.10
τυπτέμεναι A. & D. τύπτειν 59.11
τύπτες D. τύπτεις 47.10
τυπτέσθων A. τυπτέσθωσαν 68.27
τύπτεσκε I. ἔτυπτε 48.1.10
* τύπτεσκες p. ἔτυπτες 48. 10
τυπτέτσκετο p. ἐτύπτετο 48.11
τυπτεσκόμην p. ἐτυπτόμην 48.11
τύπτεσκον p. ἔτυπτον 48.9 11
τυπτέσκω p. ἐτύπτω 48.11
τύπτεο I. τύπτου 68.24
τύπτευ D. τύπτου 68.25
τυπτέω d. τύπτω 179.11
τύπτη Æ. τύπτῃ, τύπτῃ 47.11
τύπτης Æ. τύπτῃς ibidem
τυπτήσθ', τυπτέω ὃ τύπτω 179.12
τυπτήσθ 179.11 & 245.73
τύπτηση I. τύπτῃ, τύπτῃ 151.15
τυπτήσομαι, τυπτέω ὃ τύπτω 179.12
τυπτήσω 179.11
τυπτοίατο p. & I. τύπτοιντο, τύπτω 66.15
τύπτοισε D. τύπτωσι 12.53
τύπτομες D. τύπτομεν 13.4 & 47.12
τυπτόμενθα I. & D. τυπτόμεθα 62.2
τύπτοντι D. τύπτωσι 47.13
τυπτόντων A. τυπτόντων 150.38
τύπτυσ' αὐτὸν I. τύπτουσιν αὐτὸν 138.39
τύπτυσιν A. τύπτουσι 47. 36 & 138.21
τύπτωσις d. τυπόω 296.49
τυραννισάων, -σέω d. τυραννίζω, μ. ίσω 336.42
τυρεύεται, -εύομαι 329.26
τυρευτέντες, -εύω 398.30
τυφτᾶεν f. τυφτείαν, τύπτω 153.27
τυφτᾶμὲν f. τυφτείμὲν 153.26

τυφθᾶ-

τυφλῶτες f. τυφλέντε 153. 30
τυφλωθῆναι, -λόω 398.15
τύχι, τυγχάνω ἀ. 216.36
τυχεῖν 216.37 & 243.8
τύχῃ 216.37
τύχης ibidem
τύχοιεν ibidem
τύχοιμι οις οι 216.36
ἠτυχῆσαι 216.38
τύχωμεν ἦ 216.37
τύχωμεν ibid.
τυχὸν 216.38
ὁ τύφαις Æ. τύφας, τύπω 27.4
τυφάντων A. τυφάπεζαν 150.38
τύφαν A. τύφαιεν 151.8
τύφας A. τύφαις 151.7
τύφε A. τύφαι ibidem
τυφῆναι D. τύφαι 47.15
τῶ D. ὦ, ὁ ἡ ὃ 115.23
τῷ p. τῇ aduerbium 115.30
τῷαλμα f. ὃ ἄγαλμα 256.45
τῷάλμαιπ f. τῷ ἀγάλμαιπ 156.46
τῷάλμαος f. τῦ ἀγάλματος 156.45
τῷρχαῖον f. ὃ ἀρχαῖον 156. 34
τὼς D. τὼς, ὁ ἡ ὃ 115.23
τώυβέλοιο p. τῦ εὐβύλυ ὁ εὔβυλος 156.49
τωϋτέψ I. ζωυτῷ ἢ τῷ αὐτῷ 114.16
τωϋτέφ I. ζωυτῷ ἢ τῷ αὐτῷ 114.17
τωϋτὸ I. ζωυτὸν ἢ ὃ αὐτὸ 114.18

Υ

Υββάλλι p. ὑπεβάλλι 50.37
ὑγᾶ ἢ ὑγῆ f. ὑγέα, ὑγῆς ἐος 131.21
τὸ ὑγὲς 246.107
ὑγιασις d. ὑγιάσιμα 126.29
ὑγιασία d. ibidem
τὸ ὕδοτος, ὃ ὕδωρ ἀ. 25.37 & 136.4
ὑδατῦται, ὑδατόομαι ὕμαι 336.5
ὑδρίωμμι ἢ ὑδρηαμμι, ὑδρεαίνω 382 32
ὑδρόμελι c. ὕδωρ μέλι 20.8
ὑδροχοεὺς p. -χοός 137.21
Υἷε, ὕω 344.43
τοῖς ὑέσι ἀ. ὑεῦσι ὑεὺς ἐος 37.21
ὑεὺς p. ὑὸς 137.22
τοῖς ὑάσι ἀ. ὗσι, ἢ ὕϊσι, ὃ ὕϊς τῦ ὕϊος 3336
Υμεῖ D. ὑμετέρᾳ 113.48
ὑμεῖς, σὺ 110.14
ὑμέαι I. ὑμᾶς 113.2
ὑμέες I. ὑμεῖς 112.47
ὑμεῖς 110.13
ὑμείων p. ὑμμῆς 113.1
ὑμὲς D. ὑμεῖς 113.9
ὑμέων I. ὑμμῆς 112.47
ὑμὴ ἢ ὑμεῖ D. ὑμετέρᾳ 113. 48
ὑμῖν 110.14
ὑμὶν p. ὑμῖν 113.29
ὕμμας Æ. ὑμᾶς 113.14
ὕμμι Æ. & D. σφῶ 113.15
ὕμμες D. ὑμεῖς 113.10
ὕμμες Æ. ὑμεῖς 113.13
ὑμμίεων Æ. ὑμμῆς 113.14
ὕμμι Æ. ὑμῖν ibid.
ὕμμιν Æ. ὑμῖν ibidem
ὑμμῆς Æ. ὑμμῆς 113.13
ὑμνέαται I. ὕμνηνται, ὑμνέομαι 395.27
ὑμὸς ὑμὴ vel ὑμεὸς ὑμὸν D. ὑμέτερος ὑμετέρᾳ ὑμέτερος 113.48
ὑμμῆς, σὺ 110.15
τῦ ὗος f. ὑϊος, ὁ ὑῖς 33.33
Υπαγε, ὑπάγω 328.51
ὑπαγμῶς I. ὑπηγμῶς 385.39
ὑπαγορεύτατι, ὑπαγορεύομαι 329.27
ὑπαιθαλιάδη I. ὑπηθαλ. ὑπαιθαλιάζομαι 390.2
ὑπατξας, ὑπαΐσσω 373.4
ὑπαλεύεο I. ὑπαλέυε, ὑπαλεύομαι 331.27
ὑπάλυξε I. ὑπάλυξε, ὑπαλύζω 373.13
ὑπαυλμῶς, ὑπαυλίμι ἀ. 405.10
ὑπαυλμῶς d. ibidem
ὑπανίσαδς, ὑπανίσαμαι 340.4
ὑπατήεσαν A. ὑπατήδεσαν ὑπάτημι c. ὑπὸ ὑπὸ ἔμι ἀ. 403.35
ὑπατπέαι 342.7
ὑπατπόντες 342.21
ὑπαυθαδισταλμῶς, ὑπαυθαδίζομαι 374.52
ὑπαχθεὶς, ὑπάγομαι 385.56
ὑπαχθέντες ibidem
ὑπαχθησόμῶς 386.2
ὑπέασι I. ὕπεισι, ὑπέμι 341. 9
ὑπέβαλε, ὑποβάλλω 353.41
ὑπέδδεσαν p. ὑπέδδεσαν, ὑποδείδω 373.26
ὑπέδειξα, ὑποδεικνύω ἀ. 186.37
ὑπέδειξε ibidem
ὑπεδεκέατο I. ὑπεδέχοντο, ὑποδέκομαι ὃ ὑποδέχομαι 350.15
ὑπεδέκετο I. ὑπεδέχετο 350. 14
ὑπέδεκτο p. ὑπεδέδεκτο 386. 18
ὑπέδεξο p. ὑπεδέδεξο 386.17
ὑπέδυσαν, ὑποδύμι 360.24
ὑπέζευκται, ὑποζεύγνυμι ἀ. 404.27
ὑπεζύγιν 364.20
ὑπεζωκὸς, ὑποζωννύω ἀ. 404.34
ὑπεθέμεθα, ὑποτίθημι 358.8
ὑπέτενε 58.12
ὑπέφθαν 357.25
ὑπέφηκας 411.33
ὑπέφηκε 411.36
ὑπέφηκε 411.35
ὑπέφθ A. ὑπέθεσο 358.3
ὑπεῖδον, ὑφοράω ἀ. 365.33
ὑπειλημένος A. ὑπολελημμένος, ὑπολαμβάνω ἀ. 407.48
ὑπείληφα A. ὑπολέληφα 407.35
ὑπειληφέναι A. ὑπολελη-φέναι 407.37
ὑπεῖναι, ὕπειμι ἀ. 341.56
ὑπείποιμι, ὑπαγορεύω ἀ. 361.24
ὑπεῖπον 361.16
ὑπειπὼν 361.29
ὑπεργασμαι, ὑπεργάζομαι ἀ. 388.37
ὑπείρεχε p. ὑπερεῖχε, ὑπερέχω ἀ. 141.11
ὑπείρεχον p. ὑπερεῖχον 141. 12
ὑπεὶς I. ὑφεὶς, ὑφίημι 357.50
ὑπεκδῦναι, ὑπεκδίδωμι 360.9
ὑπεκδεδμένη, ὑπεκπρέχω ἀ. 366.54
ὑπεκδεδμῶσι 367.6
ὑπεκδεδμῶσι 366.55
ὑπεκδῦς, ὑπεκδυμι 360.32
ὑπεκείτο, ὑπόκειμαι 350.16
ὑπεκκαῦσαι, ὑπεκκαίω ἀ. 406.53
ὑπεκκλαπεὶς, ὑπεκκλέπτομαι 353.35
ὑπεκλίθη p. ὑπεκλίθη, ὑποκλίνομαι 391.15
ὑπεκπροφύγοι, ὑπεκπροφύγω 355.18
ὑπεκρεγὶς, ὑπεκρήγνυμι ἀ. 366.40
ὑπεκστῆναι, ὑπεξίστημι 359. 26
ὑπεκφαίνονται, ὑπεκφαίνομαι 329.31
ὑπεκφερῶν I. ὑπεξέφερον, ὑπεκφέρω 344.32
ὑπέκφυγε I. ὑπεξέφυγε, ὑπεκφεύγω 355.16
ὑπέλαβε, ὑπολαμβάνω ἀ. 165.2
τὸ ὑπελθὸν, ὑπέρχομαι ἀ. 363.49
ὑπελθὼν 363.48
ὑπέμεινα, ὑπομένω 381.23
ὑπεμήμικε ἢ ὑπεμήμικε A. ὑπίμικε, ὑπεμύω, ὃ ὑπιμύω 398.38
ὑπέμνησα, ὑπομιμνήσκω ἀ. 408.24
ὑπέμνησε ibidem
ὑπεναντέμῶς, ὑπεναντέομαι ὕμαι 334.31
ὑπενδιδόναι, -ίδωμι 340.31
ὑπενεγκῶν, ὑποφέρω ἀ. 367. 36
ὑπεξαιρεθῆναι, ὑπεξαιρέομαι ἀ. 400.40
ὑπεξαλέαδς, ὑπεξαλέαμαι 340.8
ὑπεξανάδυς, ὑπεξανάδυμι 360.32
ὑπεξαναστῆναι, ὑπεξανίστημι 358.26
ὑπεξέθεντο, ὑπεκτίθημι 358.13
ὑπεξέθετο 358.7
ὑπεξερυσαν, ὑπεξερύω ἀ. 379.33
ὑπεξέκλε, ὑπέκκλημαι 350.21
ὑπεξελέαδς, ὑπεξαιρέομαι ἀ. 362.5
ὑπεξελθεῖν, -ἐρχομαι ἀ. 363 (42

ὑπεξελθὼν 363.49
ὑπεξέπεμψε, ὑπεκπέμπω 371.31
ὑπεξέσχε, ὑπεξέχω ἀ. 364.6
ὑπεξέφερε, ὑπεκφέρω 350.21
ὑπεξέφυγε, ὑπεκφεύγω 355.14
ὑπεξέφυγον 355.16
ὑπεξήγαγες, ὑπάγω ἀ 361.31
ὑπεξῆλθεν, ὑπεξέρχομαι ἀ. 363.28
ὑπεξῆλθον ibid.
ὑπεξύλυξε, ὑπεξαλύζω 373.15
ὑπεξιέναι, ὑπέξειμι 342.7
ὑπεξίσασιν, -σαμαι 346.32
ὑπεξισάσῃ 340.5
ὑπεξυρημένος, ὑποξυρέομαι ἢ ὑποξυρέομαι 395.50
ὑπεπίπτων, ὑποπίπτω ὦ 350.13
ὑπερειρημένος I. ὑπερρηκ. ὑπερειρέομαι 395.37
ὑπερέλλοβος f. ὑπερελλόμενος, ὑπερέλλομαι 331.52
ὑπερεστηκότα, ὑπεφίστημι 406.16
ὑπερεστηκὼς 406.9
ὑπερέφυς, ὑπεραίρω 381.56
ὑπερεχθεσθείς, ὑπερέχθομαι ἀ. 401.5
ὑπερζαλοιάσθη p. ὑπερζάλοιτο, ὑπερζάλλομαι 354.7
ὑπερζᾶς, ὑπερζαίνω ἀ. 362.44
ὑπερθέβηκε 401.17
ὑπερθεελημένη, ὑπερθάλλομαι ἀ 401.40
ὑπερθεελημένος d. ibidem
ὑπερθῆναι, -θαίνω ἀ. 362.36
ὑπερίαλε, ὑπερθάλλω 353.41
ὑπερίβην, ὑπερβαίνω ἀ. 362.27
ὑπερίπε I. ὑπηρίπε, ὑπερείπω c. ὑπὸ ἐρείπω 344.43
ὑπερίπτω 34.52
ὑπερῖχον ες ε, ὑπερέχω ἀ. 141.6
ὑπερκέρων, ὑπερκεράω ὦ 349.40
ὑπερκρεμάσωμαι ὑπερκρεμάομαι ἢ ὑπερκρεμάννυμαι ἀ. 375.39
ὑπερκύπτεται, ὑπερκύπτομαι 329.27
ὑπερμάτην, ὑπερμαίνομαι 351.43
ὑπερνεγκεῖν, ὑπερφέρω ἀ. 367.36
ὑπερνεγκὼν 367.41
ὑπερνεχθέντες 413.36
ὑπερπήδᾳ, ὑπεραιπαίω ὦ 354.3
ὑπερπέπτης, ὑπερπέταμαι ἀ. 364.39
ὑπερπέχον, ὑπερέχω ἀ. 364.7
ὑπερφευδοκῶντες, ὑπερφευδοκέω ὦ 333.25
ὑπερφάνην, ὑπερφαίνομαι 351.44
ὑπερῶρε ἢ ὑπερῆρε, ὑπεραίρω 382.15.32
ὑπερῶρο 393.13
ὑπερῶσι, ὑπερίημι ἀ. 404.39
ὑπερῶντες, ὑπερίημι 357.53
ὑπέστορε I. ὑπεστόρεσε, ὑποστορέω 356.38
ὑπεστορέοντο I. ὑποστορέσθαι 356.48
ὑπέστρεψε I. ὑπεστόρεσε 356.37
ὑπεθυμέτασε d. ὑποθυμόω 124.53
ὑπιδεῖν, ὑποδέομαι ἀ. 365.44
ὑπιδόντες 365.47
ὑπιδὼν ibid.
ὑπίεται, ὑπίημι 343.6
ὑπικνέομαι, ὑποκνίομαι 343.36
ὑπίκται 343.33
ὑπικτῆναι, -κτίω 371.49
ὑπομεμυσθῆναι, ὑπομυθέομαι 399.1
ὑποίσω, ὑποφέρω ἀ. 412.41
ὑπόψῃ A. ὑποπτεύω, ὑποδέομαι ἀ. 409.29
τὰ ὑπαπαικότα, ὑπαπαίω 399.9
ὑπαπέσῃ, ὑπαπίπτω ἀ. 366.13
ὑπαπλανθεὶς, ὑπαπλάνημαι 388.24
ὑπαπτος d. ὑπαπτὸς 123.26
ὑπαρτέλας, τέλλω 380.52
ὑπαρτερος d. ὑπαρτὸς 123.25
ὑπαρτίεμος, ὑπαρτίημι 338.54
ὑπαφαίνεντες, ὑπαφαίνομαι 351.53
ὑπαφθῆ, ὑποδέομαι ἀ. 409.36
ὑπέσαν f. ὑπέστησαν, ὑφίστημι 217.7
ὑπεφλάμιλλον, ὑποστέλλομαι 380.55
ὑπέχη, ὑφίστημι 358.54
ὑπεχόντως 405.45
ὑπέχοσι 405.28
ὑπέχω 216.52
ὑπεχρωμβος ὑπερωμβόν, ὑποτρώγυμι ἀ. 411.13
ὑπέχε, ὑπέχω ἀ. 364.6
ὑπεχέθω, ὑποχεῦμαι ἀ. 216.50
ὑπέχηκε, ὑπέχω ἀ. 404.15
ὑπέχημαι, ὑποχεῦμαι ἀ. 216.49
ὑπεχῆας 217.1
ὑπεχόμεθα 216.51
ὑπεπάγη, ὑποτάττομαι 352.56
ὑπεψιωισμένη, ὑποψιωίζομαι 389.34
ὑπηγάγετο, ὑπάγω ἀ. 361.37
ὑπηγμένος 385.39
ὑπήγορ 355.45
ὑπῆλθε, ὑπέρχομαι ἀ. 363.31
ὑπήλυτε 363.24
ὑπῆν, ὑπάρχω ἀ. 346.44
ὑπήνεικαν p. ὑπήνεγκαν, ὑποφέρω ἀ. 413.17
τὰ ὑπηργμένα, ὑπάρχομαι 386.15
ὑπηργμένος ibid.
ὑπῆρξα, ὑπάρχω 289.13
ὑπῆρξε 289.14
ὑπῆρχα 386.5
ὑπῆσαν, ὑπάρχω ἀ. 346.46
ὑπῆφαν I. ὑφῆφαν, ὑφαπτω 371.47
ὑπιδέας, ὑφοράω ἀ. 365.50
ὑπίεται, ὑπάρχω ἀ. 342.7
ὑπίεντες I. ὑφίεντες, ὑφίημι 343.3
ὑπίεται I. ὑφίεται 343.6
ὑπιόντες, ὑπάρχω ἀ. 342.21
ὑπορ. ὑπερ. 117.23
ὑποβαλὼν, -βάλλω 353.50
ὑποβέβηκε, ὑποβαίνω ἀ. 401.18
ὑποδεδηκότας d. 401.25
ὑποδεδηχὼς ibidem
ὑποδεδεγμένοι, ὑποδέχομαι 386.14
ὑποδέδεωλαι, ὑποδεάσκομαι ἀ. 40.50
ὑποδολὴ d. ὑποβάλλω 312.49
ὑποδεδύμνασαι, ὑποδύομαι 339.39
ὑποδδείσας p. ὑποδείσας, ὑποδείδω 373.28
ὑποδέσμιος f. ὑποδεχόμενος, ὑποδέχομαι 331.54
ὑποδεδιμένος, ὑποδέομαι ἀ. 402.33
ὑποδεδιμένως d. 402.34
ὑποδείξας, ὑποδείκνυμι ἀ. 188.38
ὑποδιίζω 186.37
ὑποδενδρύμενος, ὑποδενδρόομαι ῦμαι 334.31
ὑποδήμια d. ὑποδέω 315.47
ὑποδιαιρύμενος, ὑποδιαιρέομαι ῦμαι 303.1
ὑποδμηθεὶς ὑποδμηθέντες, ὑποδμάομαι 394.40
ὑποδεχμῶν, ὑποτρέχω ἀ. 367.5
ὑποδεώσοι p. ὑποδεῶσι, ὑποδεάω ὦ 337.27
ὑποεζόλθω, εἶχον 372.19
ὑποζευξάμενος, ὑποζεύγνυμι ἀ. 404.26
ὑποζεύξας 404.25
ὑποθέμενος, ὑποτίθημι 358.39 (25
ὑποθεῖναι I. ὑπέθεσαν 357.
ὑποθέσις 358.32
ὑπόθεσις d. 239.3
ὑποθεῦ D. ὑποθῦ ἢ ὑποθεσο 358.19
ὑποθήκη d. 304.35
ὑποθήσομαι 411.30
ὑποκεῖ, κέω ὦ 334.55
ὑποίσω, ὑποφέρω ἀ 412.36
ὑποκαθίσαι, ὑποκαθίημι 358.34
ὑποκαθετηκὼς, ὑποκαθίστημι 406.9
ὑποκαθήμενος, ὑποκάθημαι 343.

343.27
ὑποκαρῦνται, ὑποκαρύσσομαι 333.42
ὑποκατεβήσαν, ὑποκαταβαίνω ἀ. 345 3
ὑποκείμενος, -εμαι 343.43
ὑποκλᾶται 343.33
ὑποκλιθεὶς p. ὑποκλιθεὶς, ὑποκλίνομαι 391.22
ὑποκειναμίω ἴναμ - ἰναμι, ὑποκείνομαι 382.49
ὑποκυησαμένη, ὑποκυέομαι 378,21
ὑποκύψῃ, ὑπῖω 371.42
ὑπολαβεῖσα, ὑπολαμβάνω ἀ. 365.9
ὑπολαβὼν ibidem
ὑπολιθηκχὸς I. ἠπωλιθηκχὸς, ὑπολιθέω 395.3
ὑπομιλαφῆσαι, ὑπομιλαφέω 377.45
ὑπομῆσαι, ὑπομμήσκω ἀ. 408.25
ὑπομηθεὶς 408.40
ὑπομήσασα 408.22
ὑπομνηςευσάμενος, ὑπομνηςεύω 380.6
ὑπονίφῃ,-ίφω 328.48
ὑποπιφομένη 329.50
ὑπόνοια c. ὑπονόος 202.39
ὑποπεπῖκὼς ὦτος p. *ὑποπεπίκχὸς ὁτος, ὑποπίδω ὁ ὑποπίκοσω 107.46
ὑποπεπῖκῶτες p ὑποπεπικότες ibidem
ὑποπεσεῖν, ὑποπίπω ἀ. 396.15
ὑποπιπερᾶναι, ὑποπιπερημι 339.18
ὑποσκώνται p. ιῶνται, ὑποσκάω ῶ 337.53
ὑποτα f. ὑποτᾶθι ἢ ὑποτηθι, ὑφίημι 359.10
ὑποτᾶθεὶς 406.48
ὑποτᾶθι A. ὑποτηθι 359.9
ὑποτᾰὴ 359.13
ὑποτάντες 359.44
ὑποτᾶς 359.37
ὑποτᾶσα 359.46
ὑποταχύοιτο, ὑποταχύομαι 329.34
ὑποτελάμβος, ὑποτέλλομαι 381.2
ὑποτῆναι, ὑπισχνῦμαι ἀ. ἢ ὑφίημι 217.9. & 359.25
ὑποτιστέμβος, ὑφίημι 405.52
ὑποτήσεις 405.43
ὑποτήσομαι, ὑπισχνῦμαι ἀ. ἢ ὑφίημι 216.51
ὑποτησίμεθα, ὑφίημι 405.24
ὑποτήτω, ὑπισχνῦμαι ἀ. 217.8
ὑποτραφεὶς, τρέφω 352.19
ὑποτράσω, ὑποτράννυμι ἀ. 411.12
ὑποχεῖν, ὑπέχω ἀ. 364.10
ὑπόχεο I. ὑπόχευ, ὑπισχνῦμαι ἀ. 217.2
ὑποχέσθαι 217.2
ὑποχήσωμαι 216.49
ὑποχόμβος 217.2
ὑπόχου 217.1
ὑποχὼν, ὑπέχω ἀ. 364.12
ὑποτυγεὶς, ὑποτίτομαι 353.6
ὑποτιμήσομαι 353.8
ὑποτίμητε 353 2
ὑποτιταγμένοι 386.45
ὑποτιθεὶς, -τίθημι 338.46
ὑποτιθέμενος 338.54
ὑποτίθεται 338.44
ὑποτίθεται 338.49
ὑποτυχὼν, ὑποτυγχάνω ἀ. 367 28
ὑποφέροντες, φέρω 329.7
ὑποφθάμενος, ὑποφθάνω ἀ. 367.45
ὑποφθὰς ibidem
ὑποφοβηθεὶς, ὑποφεύγομαι 390.31
Υ ὑδεὶς, ὕομαι 399.3
ὕδη 598.56
ὑδῆναι 399.1
τῇ ὑσμῖνι p. ὑσμίνη, ἡ ὑσμίνης 137.30
ὑφᾶναι, ὑφαίνω 381.51
ὑφανθῆναι 392.32
ὕφασμα d. 156.27
ὕφασμα A. ὕφαμμα 152.17
ὑφασμένος A. ὑφαμμένος 392.11
ὑφεῖμαι, ὑφίημι 162.34
ὑφημένη 405 9
ὑφιμένος 162.35
ὑφιμένω 358.21
ὑφεῖς 162.25
ὑφελέσθαι, ὑφαιρέομαι ἀ. 362.5
ὑφελοίατο p. ὑφέλοιντο 362.2
ὑφέξω, ὑπέχω ἀ. 150.17
ὕφες, ὑφίημι ἀ. 357.28
ὑφέδα 358.33
ὑφέηκε 406.1
ὑφεηκέναι 406.3
ὑφεηκὸς 406.16
ἢ ὑφεῖσσι A. ὑφεηκῦα 406.25
ὑφῆκας, ὑφίημι ἀ. 404.46
ὑφῆκε 404.49
ὑφηρημένος, ὑφαιρέομαι 396.8
ὑφυσόμενος, ὑφίημι 404.45
ὑφῆφασται p. ὕφασται ἢ ὕφανται, ὑφαίνω 152.18
ὑφιέμενος, ὑφίημι 343.13
ὑφιέναι 342.55
ὑφίεσθαι 343.12
ὑφιςάμενος, -σαμαι 340.17
ὑφίςασαι 339 38
ὑφίςασθαι 340.5
ὑφίςατο 346.30
ὑφορώμενος, ὑφορόομαι ῶμαι 335.45
ὑφῶσι p. ὑφῶσι, ὑφάω ῶ 92.34
Ψ ψαλυκτῆρες ῥέω ῶ 333.26
ψιβρεμέτης c. ὑψι βρέμομαι 248.18
ὑψίζυγος c. ὑψίζυγος 248.51
ὕψιστος d. τὸ ὕψος 125.19
ὑψίτερος d. ibidem
Υ ψων d. Υ ψιπύλη 128.27

Φ

Φάανθεν p. φάνθεν B. ἐφάνθησαν, φαίνομαι 392.28
φάγε, τρώγω ἀ. 216.27
φαγεῖν .116.29
φάγεσαι ἀ. φάγῃ ἢ φαγῇ 151.24. & 366.7
φάγεται ἀ. φαγεῖται 367.17
φάγομαι ἀ. φαγοῦμαι 91.51. & 154.16
φάγον I. ἔφαγον 216.27
φαγῦμαι p. φάγομαι 215. 14. & 216.30
φάγω ης η 216.27
φάγωμθν 216.28
φάε I. ἔφαε, φάω 344.44
φαείνω d. φάω 166.15
φάθι A. φᾶθι, φῆμι ἀ. 182.28
φαίδιμος d. φαιδρὸς 128.45
φαῖεν f. φαίησαν, φημὶ ἀ. 187.34
φαικ 189.24
φαίλω ibidem
φαῖμθν f. φαίμθν 187.34
φαινέσκετο p. ἐφαίνετο, φαίνομαι 345.36
φαίνεται 329.27
φαίνω 329 33
φαεισδλρ. σφαεί ζῆρ, σφαείζω 330 27
φαλαζῶσα, -ζάω ῶ 335.23
φαμὸν, φημὶ ἀ. 164.31
φάμθος 165.8
φαμὶ D. φημὶ 165.1
φὰν p. ἔφησαν 165.5
φάναι 164.32 & 217.10
φᾶναι, φαίνω ibidem
φανείλω 351.46
φανεὶς 351.51
φάνεσκε I. ἔφανε 351.36
φάνη I. ἐφάνη 351.41
φανὴ φανῇ ἢ p. φανῇ 107.39
φάνθι 351.45
φανῆναι 351.47
φάνητε 351.45
φανήτλι I. ἐφανήτλι 351.42
φανθεὶς 392.39
φαπλάζομαι d. φαπτὸς d. φαίνω 295.6
φαντασία d. φαπλάζομαι 395.8
φαντασιωθεὶς, -σία 398.29
φαπλὶ D. φησὶ ἢ φασὶ, φημὶ 165.2
φαπῶ, φαίνω 40.4
φάο p. ἔφασο φημὶ ἀ. 359. 49
φᾶρσι, φαίρω 381.53
φαρμεικευθεὶς, -εύω 399.32
φὰς φάντες, φημὶ ἀ. 164.22
φάσσει, φάω 375.33
φάσθαι, φημὶ ἀ. 165.8
φασεῖ D. φήσει 165.4
φασεῖς D. φήσεις ibidem
φασὶ 164.21
τοῖ φᾶσι, ὁ φὰς φάντες 164 23
φάσκε φασκέτω, φάσκω φημὶ 177.34
φάσκω d. φάω 177.33
φάσμα d. φαίνω 126.25
φᾶσσα d. φὰρ 120.2
φασῶ φασεῖς φασεῖ D. φήσω φήσεις-σι, φημὶ ἀ. 165.4
φατὲ 164.21
φατὶ D. φησὶ 165.1
φατὸν 164.21
φατὸς d. 247.9

φείδιο I. φείδου, φείδομαι 331.26
φέρησι, φέρημι τὸ φέρω 200.19
φέρεις ες d. φέρω 123.13
φερόμεθεν Æ. φερόμεθα 62.8
φέρτατες d. φέρω 123.13
φέρτερες d. 123.12
φέρτος d. 123.13
φεύκτὸς d. φεύγω 180.22
φεύξομαι, φεύγω 372.2
φῆ I. ἔφη, φημὶ ἀ. 198.35
φῆ 189.27
φημὶ d. φάω 164.19
φῖλῶ φῆς φῆ I. ἔφῖλω ἔφης ἔφη, φημὶ ἀ. 165.3. & 198.35
φῆναι, φημὶ ἢ φαίνω 165.6 & 217.10
φῖλῆσαι ἢ φῆναι, φαίνω 382.21.32
φῆς, φημὶ ἀ. 164.19. & 189.27
φῆς I. ἔφης 165.3. & 198.35
φῆσαι 279.20
φῆσθε A. φῆσαι 413 39
φῆστα p. ἔφης 158.25
φησὶ 164.20
φῆσι I. φῆ 189.27. & 345.2
φήσω 164.24
φθαίῖω, φθάνω ἀ. 217.23
φθάμενος 218.26
φθᾶναι 218.24
φθαρεὶς, φθείρομαι 211.45
φθαρῆναι 352.48
φθαρήσομαι 352.52
φθάρθι f. φθάρηθι 189.7
φθᾶς, φθάνω ἀ. 218.25
φθάσαι 218.18
φθάσας φθάσασα 218.18
φθάσθα 218.17
φθάσθε 218.18
φθάστο 217.23
φθέγγεο I. φθέγξου, φθέγξομαι 331.26
φθέγξῆται 372.15
φθεῖμῖω φθεῖο φθεῖτο, φθίνω ἀ. 218.40
φθείομθν p. φθᾶμθν, φθάνω ἀ. 218.24
φθεῖσθαι, φθίνω ἀ. 218.39
φθεῖτο 218.40
φθέρσω Æ. φθερῶ, φθείρω 211.47
φθέῤῥω Æ. φθείρω 211.34
φθῆ I. ἔφθη, φθάνω ἀ. 218. 21
φθῖῦαι 218.24
φθῆσε I. ἐφθησε 218.20
φθήσομαι ibidem
φθήσονται 218.21
φθήσω 218.20
φθῆς, φθίνω ἀ. 218.39
φθῖμθνος p. φθῖομθνος ἢ φθῖμθνος 218.36
φθίνθω d. φθινύω 166.44
φθίσθαι I. ἐφθίσθαι, φθίνω ἀ. 218.34
φθῖσον 413.48
φθίσω φθίσῆς φθίσῃ 217.24
φθονηθεὶς, φθονέω 396.43
φθῶ φθῆς φθῇ, φθάνω ἀ. 218.22
φιδέω d. φείδω 179.12
φιδήσω, φιδέω 179.13
φίλαι, φιλέω ἀ. 179.21.24
φιλαίτατος d. φίλος 124.35
φιλαίτερος d. 124 34
τοῖς φιλάμασι D. φιλήμασι 256.65
φιλάμθνος, φιλέω ἀ. 179. 22.24
φιλανθρώπία d. φιλάνθρωπος 239.107
φιλάνθρωπος c. φίλος ἄνθρωπος ibidem
φίλατο p. ἐφίλατο ἢ εφιλήσατο, φίλημι ἢ φιλέω 104. 12. & 179.21.23
φίλεμμι Æ φίλημι 103.13
φιλέεσκε I. ἐφίλεε ἢ ἐφίλῆ, φιλέω 179.25
φιλὶς φίλεος Æ. φιλεὶς φιλέος, φίλημι τὸ φιλέω 103.17
φίλεσι Æ. φιλῆσι 107.13
φιλέτερος c. φίλος ἑταῖρος 296.14
φιλεῦνται D. φιλοῦνται, φιλέομαι ῆμαι 179.26
φιλέω d. φίλος 248.40
φιλητεὶς, φιλέω 396.43
φίληθι Æ. & p. φίλεθι, φίλημι τὸ φιλέω 107.25
φίλημεν d. φιλέω 256.65
φίλημαι Æ. φίλεμαι 104. 10
φίλημθν Æ. φίλεμθν 104. 13
φίλήμεναι p. φιλέναι ἢ φιλῆναι 103.16
φίλησεν Æ. φίλεσεν 204.13
φιλία d. φίλος 128.36
φίλιστος d. 124.43
φίλιοι d. 128.36
φιλογεγραμματῶν, φιλογεγραμματέω ῶ 333.7
φιλόθεος c. φίλος θεὸς 309. 23
φιλόκεκος c. φίλος τὸ κῆκος 309.52
φιλόπαις c. φίλος παῖς 306.8
τὸ φιλόπατρι, ὁ κῃ ἢ φιλόπατρις 119.2
φιλοσοφέω d. φιλόσοφος 143.2
ὁ κῃ ἢ φιλόσοφος c. φίλος σόφος 118.14. & 119.24
φιλοσύνη d. φίλος 128.36
ὦ φιλοτερσήτη, ὁ φιλοτερσήτης ᾱ 130.34
φιλότης d. φίλος 128.36
φιλοτεχνέω d. φιλότεχνος c. φίλος τέχνη 307.46
φιλοτέχνημα d. φιλοτεχνέω ibidem
φιλοτιμέω d. φιλότιμος 143.4
φιλότιμος c. φίλος τιμὴ 311. 27
φιλῦνται, φιλέεμαι φίλοῦμαι 179.25
φίλτατες d. φίλος ἀ. 122.28
φίλτερος d. ibidem
φίλων d. 128.35
φιλώτατος d. 122.29
φιλώτερος d. ibidem
φιμυθεὶς, φιμύομαι 398. 29
φιμύθητι 398.6
φὶν p. σφίσι, ὅς ἕ οἱ 113.36
φλεγέθω d. φλέγω 196.42
φλεγεὶς, φλέγω 355.30
φλέγμασις d. φλεγμαίνω 166.30
φλεγμοσία d. ibidem
φλεγμῆναι ἢ φλεγμῆται 382.24 32
φλεγμίῦσι ἢ φλεγμήται 382. 20.32
φλεγοίατο p. φλέγοιντο, φλέγω 331.59
φλέξας 372 11
φλέξον 372.8
φλεχθεὶς 385.56
φλεχθῆναι 385.53
φλοχίσεσα d. φλοχίζω 127.2
φλοιδούμθνος, φλοιδόομαι ῆμαι 334.31
φοβερὸς d. φόβος 319.33
φοίνισσα d. Φοῖνιξ 120.5
φοίτα p. ἐφοίτας, ἐφοίτα, φοιτάω ῶ 346.11
φονεύω d. φονὴ 239.12
φορῖῶναι ἢ φορῆναι, φοραίνω 382.24.32
φορτικὸς d. φόρτος 310,43.
φεσχεὶς, φεσσόμαι 313.7
φεσσὶ I. ἔφεσσε, φεσίζω 353.23
φεσίζεο I. φεσίζω 331.30
φεσίζευ D. φεσίζω ibidem
φεσσαίατο p. φεσσαιντο 219.2
φεσχτὲς, φεσσόμαι 387. 13
τῦ φρέατος, τὸ φρέαρ ἀ. 136.14.17
φρεῖν f. φέρῃ, φέρω 217.18
φρές, φέρω ἀ. 107.23. & 196.14. & 217.19
φρήσω 217 21
φείξαν I. ἔφειξαν, φείσω 372.42
φείξω 46.44
φείσσον I. ἔφεισσον 344 32
φῥιμιάσαι, φῥιμιάζω τὸ φῥοιμιάζω 345 38
φῥήτρα d. φῥητέω 306. 15
φῥήτρας d. 302.51
φῥῶ f. φέρω 217.18
φῦ I. ἔφυ, φῦμι 219.2
φυγάνω d. φεύγω 170.34
φυγὴ d. φεύγω 295.35
φυὲς, φύω 355.7
φῦε I ἔφυε 344.45
φυλακὴ d. φυλάπω ἢ φυλαξ φύλακος 293 55. & 294 1
ὁ φύλακος ᾱ d. ὁ φύλαξ τῦ φύλακος 136.39
φυλάσσεο I. φυλάσσου, φυλάσσομαι 255.31
φῦμι d. φύω 186.28
φύναι, φῦμι ibidem
φύντο I. ἔφυντο 219.5
φύσσι, φύω 328.50
φυσσθεὶς, φυσσόω 393. 31
φύσσον 375.30
φὺς, φῦμι 219.3

Φυσικὸς d. Φύσις 328.31
Φυσιχῶς d. Φυσικὸς 318 32
Φύσις εως d. Φύω 301.47
Φυσιόω μοῦμαι, Φυσάομαι ῶμαι 335.46
Φύσω, Φύω 217.27
Φυτεύω d. Φυτὸν 249.58
Φυτῆσαι Ι. ἐφυτήσατο, Φυτεύσομαι 376.46
Φυτὸν d. Φύω 249.58
Φυῶ Φυῆς Φυῆ, Φύω 355.1
Φῶ Φῇς Φῇ, Φημὶ ἀ. 189.27
τῆς Φωδὸς, ἡ Φὼς 30.34
τῇ Φωδὶ ἀ Φωδῶν 224.25
Φῶλον, Φημὶ ἀ. 359.17
τὸν Φῶντα, Φάω ῶ 335.25
Φωσφθεὶς, Φωσφόομαι 393. 30
Φῶσι, Φημὶ ἀ. 359.18
τῶν Φώτων ἀ. Φωτῶν, ὁ Φὼς 224.25
Φωχθεὶς, Φωχρόω ἀ. 413.51

X

Χαδέειν Ι. χαδεῖν, χάζω 219 38
χάδον χάδες χάδε Ι. ἔχαδον ες ε 219.37
χαιρέω d. χαίρω 179.17
χαιρήσῃς, χαιρέω 179.17
χαιρήσω ibidem
χαλαζοῦται, χαλαζόομαι οῦμαι 336.6
χαλεψόμενος, χαλέπτομαι 371.54
χαλινοῖ, νόω ῶ 332.50
ἡ χαλκὴ, ὁ χάλκεος χαλκοῦς 132.7
χαλκοκεκαυμένος, χαλκοκαίομαι ἀ. 407.6
τὸ χαλκοῦν, ὁ χάλκεος χαλκοῦς 132.7
χαλκῆς f. χάλκεος 132 3
χαλκώμενον, χαλκόομαι ῶμαι 335.51
χανεῖν, χάσκω ἀ. 219.21
χάνῃ ibidem
χάνοι ibidem
χανοῦμαι 219.8
χανῶ 219.20
χαπεδεωθεὶς, χαπεδεύω 398.7
χαπεδωθεὶς, -δόω 398.29
χαπεκτὴρ d. χαπάπτω 126. 13
χαρεὶς, χαίρω 219.16
χαρεὶς χαρῆσαι 219.17
χαρέω d. 179.17
χάρη Ι. ἐχάρη 219.15
χάρηθι 219.16
χαρήναι 219.17
χαρήσομαι 219 6
χαρῆτε 219.16
ὦ χαρεῖ ὁ χαρεῖς 32.10
χαρίεις d. χάρις 128.17
τὸ χαρῖῶ χαρίεν, ὁ χαρεὶς 32. 9. & 118.29
ἡ χαρίεσσα 118.28
χαριέστατος d. 122.8
χαριέτερος d. ibidem
χαριτόω d. χάρις ιτος 236. 35
χαρῦσι, χαίρω 381.41
χαρῶ ῆς ῇ 219.16
χασμῶν f. χασμάομαι, χασμόομαι ῶμαι 335 35
χασταλμένος p. χασταλμένος χάζω 335.17
χασυεγξῃ, καὶ χασυεγξῃ D. καὶ ἠσυεγξῃ 157.5
Χέαι, χέω ἀ. 219.11
χεάμενος 414.3
χέας 414.2
χέασθαι 414.3
χεθεὶς 219.27
χεθῆναι 219.26
χίμαιθεὶς, χιμαίζομαι 390.31
* χιμαιτορούμενος, χιμαιτορέομαι οῦμαι 334.4
χίσαγωγέω d. ὁ καὶ ἡ χίσαγωγὸς 143.4
τὼ χίρε, ἡ χεὶρ χίρος 234. 22
χίριστος d. κακὸς ἀ. 122.22
χιριστότερος d. χίριστος 125.7
χίρων d. κακὸς ἀ. 122.21
χίσεται, χίω τὸ χίω 2 345.
χίσι, χίω ἀ. 219.11
χιρότερος d. χιρώων 125 6
χιρώων d. κακὸς ἀ. 122.21
τὸν χίρνα p. χρείσσα, ὁ ἡ χρείσσονος 124.7
οἱ αἱ χίρνες p. χρήσσονες 124.8
τῷ τῇ χίρνῖ p. χρήσσοι 124. 7
τῶν χερῶν, ἡ χεὶρ χερὸς καὶ χειρὸς 135.23
χριψαν Ι. ἐχριψαν, χριπτόμενοι 371.54
τῆς χρὸς p. χλοὸς, ἡ χέρ 135.22
χρῶς ἡ χρῶς Æ. χλοὸς 137.25
χρσεύσαι, χρσεύω 329.10
ταῖς χρσὶ, ἡ χεῖρ χλοὸς καὶ χροὸς 135.24
* χρσωθήσεσθαι, χρσόομαι 398.32
* χρσωθήσομαι ibidem
χίσας, χίζω 374.38
χίσῃ 373.42
χισεῖσθαι D. χίσεσθαι 373. 43
χυῦα Ι. ἔχευα, χέω ἀ. 219. 24
χευάπαν Α. χευάπασαν 219. 25
χεύοντο Ι. ἐχεύοντο, χέομαι τὸ χέω 219.23
χεῦσαι, χέω ἀ. 148 9
χεύσω 150.31
χεύω p. χεύσω 184.4
χῶ D. χύσω 91.46.48. & 219.12
Χηεράμενοι ἡ χηεράμενοι, χαίρω 382.31.32
ὁ χθες ἡ χθες quid 231.30. & 281.51
χιλιὰς d. χίλιοι 121.31
χίων p. χιῶν, χέω ῶ 337. 34
τὰ χίωτα p. χιῶτα 337.41
Χλανίδιον d. ἡ χλανὶς ίδος 243.104
χλιανθεὶς, χλιαίνομαι 392. 39
χλοιοῦνται, χλοιόομαι οῦμαι 333.42
Χολεειῶντες, χολειάω ῶ 335.20
χολόομαι d. χολὴ 252.63
χολωθεὶς, χολόομαι ibidem
χολωσέμεν Ι. χολώσειν, χολόω 378.26
χορδειοῦντες, χορδειόω ῶ 333.29
χορδειῶντες, χορδειάω ῶ. 335 19
χορευθεὶς, -εύομαι 399.32
Χραυθεὶς, χραίνομαι 392. 39
τὰ χρέα f. χρέεα, τὸ χρέος τῦ χρέεος 134.3
τὸ χρὼδης, ὁ καὶ ἡ χρὼδης 316.18
χρὼδης, χρεία ibidem
χρεῖων p. χρέων, χρέω 336. 38
τὸ χρεῶς τῦ χρεῶ 130.2
χρὴ f. χρῆσι, χρῆμι 219.13
χρῇ 219.35. vel D. χρᾶ, χρήσομαι ῶμαι 337.1
χρῆν τὸ ἔχρην ἡ χρὴν ἡ χρῆναι 219.14.34
χρῆναι 219.14
* χρῆσαι, χρήζω ἡ χρέω 374.35
χρήσαις 374.17
χρησαίμενος, χρήσομαι 312. 50
χρήσασθαι 376.55
χρῆσθαι ἡ χρῆσται D. χρὴ 219. 34
χρῆσθαι D. χρᾶσθαι, χρήσομαι ῶμαι 90.17
τὰ χρησθέντα, χρήζομαι 390.33
χρήσθων Α. & D. χρέσθων καὶ χρήσθωσαν, χρήσομαι ῶμαι 337 3
χρήσιμος d. 310.4
χρῆπις d. 309.48
χρήσομαι 306.46
χρησόμενος 376.23
* χρῆσον, χρήζω ἡ χρέω 374.18
χρῆται D. & Α. χρᾶται, χρήσομαι ῶμαι 90.17
χρῖον Ι. ἔχριον, χρίω 344.32
Χριτὸς d. χρίζω 237.52
χρῳσθεὶς, χρῳζόμενος 392. 40
χρωσθεὶς, χρωτίζομαι 390. 31
χρυσαυγοῦται, χρυσαυγέω ῶ 333.36
ἡ χρυσὴ, ὁ χρήσεος χρυσοῦς 132.7
Χρύσης d. Χρύσης 250.4
χρυσηλάτης ο. χρυσὸς ἐλαύνω 245.52
χρυσοῖν Α. χρυσοῖμι, χρυσόω ῶ 92.3
τῦ Χρυσολωᾶ, ὁ Χρυσολωᾶς 130.22
τὸ χρυσοῦν, ὁ χρύσεος χρυσοῦς 132.7
χρυσοῦς f. χρύσεος χρύσευς 132.3
χρυσόω d. χρυσὸς 91.34
χρυσῶν D. & Æ. χρυσῶν

ἢ χρυσόομι χρυσοῖμι, χρυσόω 92.5
χρᾶ f. χράω, χρήσομαι ὦμαι 335.34
τῷ χρᾷ f. χροΐ, ὁ χρὼς τῆ χροΐς 30.26
χρώζω d. χρόω 316.35
χρῶμαι d. χρώνυμι ἀ. 175.51
χρῶσις εως d. 175.50
χρωτὴρ ῆρος d. ibidem
χρώσω 175.49
χρῶτο f. χράομαι, χρήσομαι ὦμαι 335.35
Χυθεὶς εῖσα, χέω ἀ. 219.27
χύτο p. εχέχυτο 219.31 & 147.34
χυθεὶς 219.28
χύσον ibidem
χύτο p. ἐχέχυτο 219.30
Χώεις I. χοάω, χώομαι 331.27
χώεῖς I ἐχώεῖς 344.52
χωλαιτὴς, χωλαίνω 381.39
χ' ὡμεῖντις ἢ χ' ὡμεῖντις p. ἢ ὁ μεῖντις 157.5 & 258.24
χωόμβος, χώομαι 329.45
χώρησις d. χωρέω 295.39
χωρισμὸς d. χωρίζω 295.37
χῶσαι, χώννυμι ἀ. 175.40
χωσεμόβη χώομαι ἢ χώομαι 175.44
χωσέμβος ibid.
χώσας αντος, χώννυμι ἀ. 175.41
χώσατο I. ἐχώσατο χώομαι ἢ χώομαι 175.43
χώσεται 378.28
χωσθεὶς χωσθέντος, χώννυμι ἀ. 175.47
χωσθῆναι 175.47
χωτὸς ὸς d. 175.46
χώσω 175.40

Ψ

Ψαλμὸς d. ψάλλω 126.6
ψαλῶμαι 74.3
ἢ ψάλρια, ὁ ψάλτης 119.15
ψαλῶ, ψάλλω 40.3 & 74.3
ψαρὸ, ψαίρω 371.39
ψαυθεὶς, ψαύομαι 399.16
ψὲ D. σφᾶς 113.29
ψεκαζόμενοι, ψεκάζομαι 329.49
ψεκαδεὶς 390.32
ψευδίτατος d. ὁ ἢ ψευδὴς 124.19
ψεύσῃ A. ψεῦσαι, ψεύδομαι 373.22
ψευδεῖλιν 388.5
ψευδεὶς ψευδεῖσα 388.7
ψευδῆναι 388.6
ψευδοῦ ψευδῆς 388.5
ψευχθεὶς, ψέγομαι 386.1
ψῆλαι, ψάλλω 380.31
ψῆλας 380.32
τῶ ψίτυος, ὁ ψίτυος ὸς ᾧ ὁ ψίτυος ᾧ 135.10
ψυγεὶς ψυγεῖσα, ψύχω ἀ ἢ ψύχω 155.5
τῇ ψυγείσῃ ibidem
ψύξας 372.13
ψυχὴ d. ψύχω 236.43
ψυχθεὶσ 386.25
ψυχορραγοῦντες, ψυχορραγέω ὦ 333.26
ψυχρολουτῆνλες, ψυχρολουτέω ὦ ibid.
ψυχροποτῶν, -τέω 333.8
ψωραγριῶλες, ψωραγριάω ὦ 335.20
ψῶσαι, ψόω 379.3

Ω

Ὦ ἦς ἦ, ἴωμι 160.32 vel ὦ D. ὦ aduerbium 255.44
* ὦ ἦς ἦ, εἰμὶ ἀ. 158.3
ὦγα, οῖγω 144.29
ὦ γαθὲ A. ὦ ἀγαθὲ, ὁ ἀγαθὸς 220.17
ὠγκομένος, ὀγκόομαι 397.45
ὤγνυμι, οἴγνυμαι 348.15
ὦγον, ὤγω 176.19
Ὦδα, ὄζω 147.5
ὦδε, οἶδέω 177.42
ὧδ' εἰπεῖν ἔπος quid 240.29
ὦδεον, οἰδέω 177.42
ὦδικα 394.54
ὠδίκηται D. ὠδίκησαι ibid.
ὠδυμένος 397.10
ὦδουν f. ὦδεον 348.14
ὠδύσατο, ὀδύζομαι 345.2
ὠδύσατο p. ὠδύσατο ibid
ὦ' δωκε p. δ A" δωκε 220.23
ὦετο, οἴομαι ὃ οἶμαι 205.5
Ὦζεζαν, ὀζέω ὃ ὄζω 139.20 & 408.49
ὠήθλων ὠήθης ὠήθη, οἴομαι ἢ οἶμαι 204.27 & 205.9
ὠήθησαν 205.10
ὦημαι 20.9
ὠϊστάμην 205.6
ὦϊστεῦ ibidem
Ὠ'θίσω, ὠθέω 220.2
ὦθλων f. ὤθεον 220.3
Ὠ'ϊγνωτο p. ὤγνωτο, οἴγνυμαι 348.16
ὠΐθλα p. ὤθλα, οἶμαι ἢ οἴομαι ibid.
ὠΐξα p. ὦξα οἴγω 145.36
ὠΐξε ibidem
ὠΐχθλων p. ὤχθλω 385.43
ὠκεῖτο, οἰκέομαι ῦμαι 348.16
ὤκικε, οἰκέω 394.55
ὠκίζον, οἰκίζω 49.3
ὠκισμθνη 389.47
ὤκιστη 388.43
ὤκλασε, ὀκλάζω 374.7
ὠκνησε, ὀκνέω 377.14
ὠκοδομημθύος, οἰκοδομέω 396.10
ὠκοδομήσωμθν 377.20
ὤκλῆρε, οἰκλήρω 381.31
Ὦλα, ὀλλύω ἀ. 205.43
ὤλεσε 409.5
ὤλετω 205.44
ὠλιοθον, ὀλιοθέω 148.30
ὠλόμλν ὤλω ὤλετο, ὀλλύω ἀ. 205.44
Ὦμαι, ἵμι 161.17
ὦμθν, εἰμὶ ἀ 158.4
ὠμλν, εἶμαι ἢ ἔομαι 204.26
ὠμήρησε, ὀμηρέω 377.15
ὠμίλει, ὁμιλέω ὦ 348.9
ὠμίλησαν 377.23
ὠμμένος, ὀμόω ἀ. 409.35
ὤμνυ, ὄμνυμι 205.17
ὤμνυον ες ε, ὀμνύω 205.20
ὠμοιος Æ. ὅμοιος 13.25
ὤμοκα, ὄμνυμι ἀ. 205.28
ὠμολόγ, ὁμολογέω ὦ 348.9
ὠμολογήθη 396.25
ὠμολογικ 395.12
ὠμολόγησε 377,8
ὠμολόγησαν 377.24
ὠμολόγησθ 377.8
ὠμολόγηται 395.22
ὠμορε, ὀμόρω 348.6
ὠμωμόκει A. ὠμόκει, ὄμνυμι ἀ. 409.18
ὤμοσαν 205.28
ὤμοσε ibidem
ὠμορζα, ὀμόργνυμι ἀ. 169.50
ὠμορξάμλν ibidem
ὤμοσαν, ὄμνυμι ἀ. 205.27
ὠμορζον, εἰμορζω 141.20
ὠμορξα ὠμορξας ὠμορξε 141.22
Ὤν ὄντος, εἰμὶ ἀ. 158.6
ὧν τινα χάριν quid 246.101
ὠνάμλν f. ὠνησάμλν, ὀνέω ἢ ὄνημι 187.24 & 189.8
ὦ' ναξ f. ὦ ἄναξ ἢ ὦ ἄνα, ὁ ἄναξ ἄνακτος 220.18.22
ὦ' νερ f. ὦ ἄνερ, ὁ ἀνὴρ 220.19
ὠνευον, ὀνεύω 348.4
ὠνήμλν ὤνησο ὠνητο, ὀνέω ἢ ὄνημι 189.10
ὦ 'νηρ A. ὦ ἄνερ, ὁ ἀνὴρ 220.21
ὠνῆζαν, ὀνέω ἢ ὄνημι 377.12
ὤνησας ibidem
ὤνησε ibidem
ὦ' νθρωπε f. ὦ ἄνθρωπε 220.18
ὦ 'νθρωπος A. ὦ ἄνθρωπε 220.21
ὠνομάδεται I. ὠνομασμένοι εἰσὶ, ὀνομάζομαι 388.47
ὠνομασπεποίηται, ὀνομασποιέω 172.36
ὠροχέει, οἰνοχοέω οἰνοχοῶ 145.32.
ὠροχόων ibidem
ὦπερ c. ὦν ὧρ 115.39
ὦξα, οἴγω 145.36
ὠρμλν, οἴομαι ἢ οἶμαι 205.5
ὦλο 205.6
ὠὼ 205.5
Ὦπαζον, ὀπάζω 48.32
ὤπασε, ὀπάζω 374.7
ὦπερ aduerbium c. ὦ ὧρ 255.44
ὠπλισμθύος, ὁπλίζομαι 389.44
ὠπλισμθύας d. 389.45
ὦπλαι, ὄπλομαι ὃ ἑράω 220.31
ὠπλων, ὁπλάω ὦ 348.12
Ὦρα, ἐράω 145.35
ὠραιέστατος d. ὡραῖος 124.34
ὦρακα 144.29
ὠργασμὸς, ὀργάζομαι 389.46

* ὠργυ-

* ὀργιωμθος, ὀργιόμαι 397.44
ὄρεξα, ὀρέγνυμι ἀ. 169.51
ὠρέξαν 169.53
ὀρέομθι, ὁρέω ὃ ὀρέχω ὦ 348.5
ὄρεον ibidem
ὀρθριζε, ὀρθρείζω 348.6
ὀρίνωνται, ὀρινάομαι ὦμαι 348.12
ὃ εἰγωατε f. ὃ ἀείγωατε 200.19
ὄρειας καὶ ἔρειαι, ὀρίνω 382.44
ὀρέιδω, ὀρείζομαι 388.51
ὄρειτμ 388.42
ὄρειτο 389.49
ὄρειτος B. ἄρειτος 191.30
ὄρκιοζαν, ὁρκόω 378.35
ὀρμαινε, ὁρμαίνω 348.8
ὁρμάσθ I. ὄρμιλλθ, ὁρμέομαι 396.17
ὄρμει, ὁρμέω ὦ 348.10
ὁρμθος f. ὠρμημένος, ὁρμέομαι 392.32
ὄρμεον, ὁρμέω 348.10
ὠρμήθη, ὁρμάω 394.27
ὠρμήτιω 394.26
ὄρμηκε 393 43
ὁρμηκότες 393.47
ὄρμημαι 393.56
ὠρμημθος 394.18
ὄρμηζαν 376.26
ὄρμηκε 376.25
ὁρμηδὸς 364.6
ὄρμθι, ὁρμέω 348.10
ὄρνυθ, ὄρνυμαι 348.13
ὄρσαθ, ὄρσομαι 348.8
ὄρσεα f. ὄρσεα A. ὄρεα, ὄρω 392.46
ὀρσκοπῦντες, ὀρσκοπέω ὦ 333.27
ὀρόφοντο, ὀρόφομαι 348.8
ὀρρωδέοιμ, ὀρρωδέω ὦ 348. 10
ὄρσαι ὄρσας ὄρσε Æ. ὄρεα ας ε, ὄρω 168.19 & 252.65
ὄρσε, ὄρσω ὃ ὄρω 168.24
ὄρσεω I. ὄρσῦ 165.34
ὄρτο, ὄρω 168.18
ὀρυγμαι, ὀρύσσω 63.16
ὄρυγον 55.11
ὄρυξε 68.4
ὀρυόμθος, ὀρύομαι 329.46
ὄρυχε 39.15
ὀρφασε, ὀρφάω 378.32
ὀρχεῦλο D. ὀρχῦλο, ὀρχέομαι 92.24
ὀρχμθος f. ὁ ἀρχόμθος: vel ὀρχμθος pro ἀρχόμθος 191.29
ὀρχέομθηζαν, ὀρχτομέομαι 396.29
ὠρώρει A. ὀρῳ-ὄρω 392.45
ὠρωρέχειν A. ὠρέχειν, ὀρέγω ἢ ὀρέγνυμι ἀ. 147.40 & 170.2
ὠρωρύχειν A. ὠρύχειν, ὀρύσσω 146.35
Ὥστι, ὠθέω ἀ. 220.4
ὠστέμθος 220.6
ὥσταξ 220.5
ὥσισκε I. ὦσε ἤασε ibid.
ὦσε 220.4
ὠσθὴς 220.7
ὦσι, εἰμὶ ἀ. 158.4
ὦσι, ἵημι ἀ. 162.20
ὦσμαι, ὠθέω ἀ. 220.8
ὠσμθος ibidem
ὥσπερ c. ὡς περ 277.28
ὡσπερεὶ ὃ ὡσπερ 307.51
ὠτεαχόμενη, ὀτεαχίομαι 397.45
ὠσφρήμθι, ὀσφρέομαι ὃ ὀσφαίνομαι 192.15
ὤσφρηντο 356.24
ὦσω, ὠθέω ἀ 219.43
Ὠ τεων ἢ ὦ τεων ἢ ὤτεων ἢ ὦ τᾶν ἢ ὦ τεων f. ὦ ἐτεὸν, ὁ ἐτεὸν ἐτᾶνος d. ὄτεος ν 219. 45 & 220.9
ὦτιι, ὅστις ὅτινος 115.1
τῦ ὠτὸς ὃ ὅς ἀ. 30.34
ὤτρυνα ας ε ὀτρύνω 54.11
Ὠ ὗτὸς I. ὁ αὐτὸς 114.15
Ὠφελον ὤφελες ὤφλε, ὀφελέω ὃ ὀφείλω 205.36 38
ὤφειν, ὀφλέω ἀ. 409.32
ὤφελον ὤφελες ὤφελε, ὀφείλω 55.6 & 205.36.38
ὤφθιν ὤφθης ὤφθη, ὁράω ἀ. 220.30 & 409.36
ὤφθηζαν 409.37
ὤφληκα, ὀφείλω ἀ. 205.3
ὠφλήκειαι 205.33
ὠφληκὼς ότος 205.34
ὤφλησα 205.3
ὤφλον ὤφλες ὤφλε 205.4
ὠφρυωμένος, ὀφρυόομαι 397.46
ὦχα, οἴχω 145.37
ὤχατο I ὠχμένοι εἰσὶ 145.38
ὠχέῦτο, ὀχέομαι θμαι 348.11
ὤχελο, οἴχομαι ἀ. 180.5
ὤχηκα 180.3
ὤχημαι 180.5
ὤχθιν, οἴχομαι 385 43
ὤχθηζαν, ὀχθέω 377.24
ὠχόμεθα, οἴχομαι 180.6
ὠχόμιν 180.5
ὤχοκα ας ε A. ὤχηκα 180. 4
Ὠ ψιον, ὀψέω 185.8

Nicolaus Clenardus Franciſco Hoverio, Ludi literarii moderatori apud Mechlinienſes, S.

Cvm ante annos aliquot diſcipulis meis, quos priuatim docendos ſuſceperam, Græcas literas tradere vellem, congeſſi in eam linguam breues admodum Inſtitutiones, vt rudimentorum candidatis inſtar enchiridij forent. Id opuſculum anno ſuperiore prælo committere ſtudui, partim vt auditoribus noſtris expeditior via ſterneretur, partim vt deſiderio tuo ſatisfacerem, cui neceſſitudinis nomine plurimùm deberem. Verùm nec commoditas in præſentia dabatur typographi, & otium alioqui deerat, quantum lambendus ille partus requireret. Itaque his proximis diebus, temporis partem nactus, & Reſcio noſtro benignè operas prebente, libellum ad limam reuocaui, iuſtóque auctario locupletatum reddidi. Meritò autem tibi dicandum duxi, vt hoc veluti teſtimonio, Mechlinienſium iuuentuti gratularer, quæ tam diligentem ſortita præceptorem, non ipſa modò in Græcis literis ſtrenuè promouet: ſed exteros quoque plurimos ſtudiorum fama in ludum tuum pellicit, adeò vt non triuiali ſcholæ, ſed celeberrimæ cuipiam Academiæ præeſſe videaris: induſtria paratis ædibus, quæ numero noſtrorum Gymnaſiorum ſint æmulæ. Faxit Deus, vt iſte auſpicatiſſimus curſus magis ac magis in dies proſperetur: & quemadmodum Latinos diſcipulos optimè eruditos: ita iam incipias Græcanica literatura pręditos è nouis iſtis Athenis ad nos dimittere. Vale, Louanij, decimoſeptimo Calendas Aprilis, Anno M. D. XXX.

Fig.

Α	α	ἄλφα	Alpha	a
Β	βϐ	βῆτα	Vita	u
Γ	γϛ	γάμμα	Gamma	g
Δ	δ	δέλτα	Delta	d
Ε	ε	ἒψιλὸν	Epſilon	e
Ζ	ζ	ζῆτα	Zita	z
Η	η	ἦτα	Ita	i e Longum
Θ	θϑ	θῆτα	Thita	th
Ι	ι	ἰῶτα	Iota	i.
Κ	κ	κάππα	Cappa	c
Λ	λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ	μ	μῦ	My	m
Ν	ν	νῦ	Ny	n
Ξ	ξ	ξῖ	Xi	x
Ο	ο	ὀμικρὸν	Omicron	o paruum
Π	πϖ	πῖ	Pi	p
Ρ	ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ	ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ	τ	ταῦ	Tau	t
Υ	υ	ὑψιλὸν	Ypſilon	y
Φ	φ	φῖ	Phi	ph
Χ	χ	χῖ	Chi	ch
Ψ	ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω	ω	ὠμέγα	Omega	o magnum.

SCHOLIA.

QVATVOR huius paginæ columnarum prima ad læuam continet elementorum figuras, primo quidem loco maiuſculas, quibus vti ſolent in ſcribendis nominibus propriis, initiis periodorum & verſuum, ac titulis ſiue inſcriptionibus librorum: deinde ſequuntur minuſculæ, quibus vbique vtuntur, etiam vbi maiuſculæ locum habent, niſi in principiis orationum: μ tamen & ς in fine tantùm ponuntur. Secunda ac tertia columna continent nomina literarum: ſecũda quidem Græcis characteribus, tertia verò Latinis in rudiorum gratiam. Porrò quarta columna ad dexteram elementorũ poteſtatem ſiue valorem complectitur, quo pacto ſcilicet debeant enũciari. De

Maiuſculorum literarum vſus.

Literæ minuſculæ.

Figurarum μ & ς ſedes.

qua re variæ ſunt hodie ac multiplices Grammaticorũ opiniones, dum quidam curioſè nimis ad antiquam pronunciandi rationem omnia volũt reuocare: cùm tamen ipſi prorſus incerti ſint quo pacto priſci illi hæc pronũciarint: & coniecturæ ſint admodum ieiunæ. illis itaque non eſt fides adhibenda, niſi priùs priſcorum aliquem ab inferis excitârint. Quare adoleſcentes huiuſce rei cupidos (cùm hæc omnia potiùs viua voce, quàm librorum lectione poſſint percipi) ad doctos Græcarum literarum profeſſores remitto. Qui verò illis deſtituuntur, & proprio Marte linguam Græcam diſcere coguntur, pronuntient elementa Græca more Latinorũ Græcis in hac tabella reſpondentium. Cæterùm in quibus diſcrepent paucis perſtringam. β profertur vt u conſonum, ſed illius ſonus magis accedit ad b, quàm ad f. γ hodie omnino pro profertur vt g: quidam tamen ante ε, η, ι, & ſimiles, efferunt vt Latini ſuum g ante a, o, vel u. aliquando pronuntiatur vt n, vt videbis apud CLENARDVM in ſequentibus. δ profertur hodie à doctis bleſiùs quàm d noſtrum, nempe lingua poſita inter dentes cum quodam ſibilo: ego malim vt d Latinum pronunciare. ζ debet ſonum literarum δσ non σδ retinere, ξ, κσ, & ψ, πσ, non autem σκ, σπ. η, ι, & υ, atque diphthongi ει, οι, ῃ, & ῳ ſonant hodie vt i vocale apud Latinos: conſonantis verò nunquam naturam induunt: propriè tamen vnicum ι deberet reſpondere noſtro i: η verò & ῃ magis accedere ad ſonum e: ſic υ & ῳ ad ſonum u, vt à Gallis profertur: in ει autem & οι debuerat vtraque vocalis aliquo modo audiri. θ debet prolatione à τ & δ diſcerni: nam magis ſibilat & ſpumoſiori ſpiritu effertur. κ ante ε, η, ι, &c. ſonat vt ante α, nempe vt k vel q. ξ vt cs, non vt è noſtris quidam proferunt x in (exercitus) & ſimilibus, dicentes egzercitus pro ecſercitus. ο & ω hodie prolatione non diſtinguuntur, veluti neque α breue & α longum. σ vt ſ in (ſum) etiam inter duas vocales, non vt noſtri faciunt, qui miſer, mizer proferunt. φ effertur hodie vt f: tamen illius ſonus ad prolationem p debet accedere. χ ante ε, η, &c. vt ante α.

Literarum pronunciatio vnde petenda.

Poteſtas ſiue pronũtiatio quarundã literarũ.

β
γ
δ
ζ
η, ι, υ, ει, οι, ῃ, ῳ.

θ
κ
ξ
ε, ω.
σ
φ
χ

Septem vocalium diuiſio.

Vocales longæ η, ω. Breues ε, ο. Ancipites α, ι, υ: quæ & communes dicuntur, quòd modò ſint longæ, modò breues.

DIPHTHONGI

Propriæ,		Impropriæ,	
1 2 3 4 5		8 9	
αι, αυ, ει, ευ, οι,	8.	α, η, ω, ηυ, ι,	ωυ.
		7 6	
æ, au, i, eu, i,	u.	a, i, o, iu, i,	ou.

I In αυ, ευ, ηυ, ωυ, pronuntiatur υ, vt u consonans.

Altera vocalium diuiſio.

Vocales præpoſitiuæ α, ε, η, ο, ω, propterea quòd in diphthongis præponantur. Subiunctiuæ autem ι, υ, quòd ſubſequantur. Faciunt verò per ſe ſyllabam, quoties duobus in apice punctis notantur, παΐς païs, *puer vel puella*, diſyllabum, ἄϋπνος, aypnos, *inſomnis*, triſyllabum. Cæterum in tribus

Annotatio de ï & ü in diæreſi.

α, η,

ᾳ, ῃ, ῳ, iota non ad latus [2] affigitur, ſed infrà ſubſcribitur. 2 *Annotatio de ι, ſiue puncto ſubſcripto.*

VT Si ex dictione Latina (aue) reiiciatur e, atque in au, retineatur pronuntiatio quæ erat in integro, aue. Rectiùs, meo quidem iudicio, faciunt, qui *v* hic pronuntiant vt u in diphthongis Latinis au, eu, audio, euge. Porrò diphthongus ᾳ non profertur vt Galli proferunt u Latinum in dictione (dominus) ſed veluti ou in dictionibus Gallicis (*nous, vous*) aut vt u ab Italis effertur. [2] Supple, Quanuis dictum ſit dici ſubiunctiuam quòd ſubſequatur. 1 *v quomodo pronuntietur in diphthongis.* 2

[1] Mutæ { Tenues ϖ, κ, τ. / Mediæ β, γ, δ. / Aſpiratæ φ, χ, θ. } Duplices { [2] ζ σδ. / [3] ξ κσ, γσ, χσ. / [3] ψ πσ, βσ, φσ. } 2 / 1.3 / 3 *Conſonantium diuiſio.*

[4] Liquidæ, ſiue immutabiles quatuor λ, μ, ν, ρ. 4

MVTÆ Appellantur aut Tenues, aut Mediæ, aut Aſpiratæ quadam relatione, non quidem habita ratione vnius tenuis ad alteram tenuem, ſed tenuis ϖ, ad mediam β, & aſpiratam φ. nam hæ tres magnam habent inter ſe affinitatem, & facilè vna migrat in alteram, quippe quæ eodem inſtrumento vocis proferantur, nempe labiorum adminiculo, atque ſola ſpiritus intenſione vel remiſſione differant. nam in prolatione φ, maximam ſpiritus copiam, in ϖ minimam, in β mediocrem adhibemus. Eadem eſt ratio ſecundi ordinis mutarum κ, γ, χ, quæ palati, ac tertij τ, δ, θ, quæ dētium auxilio proferuntur. Quod dico verum eſſe deprehendetur, ſi vnicuique ordini præponatur vocalis, hoc modo, απ, αβ, αφ : & ακ, αγ, αχ : atque ατ, αδ, αθ. 1 *Mutæ quare dicantur Tenues, Mediæ vel Aſpiratæ: & earum affinitas.*

[2] Hinc colligunt quidam δ debere proferri bleſiùs quàm d Latinum : & in prolatione ζ, ſonum σδ debere aliquo modo retineri. Adde quòd Dores cōfunderent ζ cum σδ, & verba in ζω per σδω efferrent. Verùm ego illis potiùs aſſentior qui per literarum metatheſin id fieri aſſeuerant, σδω pro δσω : atque idcirco malim ζ, δσ, quàm σδ valere. Æoles autem verba in ωτω efferunt per ζω : vnde ζ creditur valere non ſolùm σδ, ſed etiam duplex ωτ. [3] Ξ magnam habet cognationem cum ſecundo mutarum ordine κ, γ, χ. nam ſæpe ex illis conflatur, aut in eas diſſoluitur, vt ſatis cōſtat ex verbis in κω, γω, χω, quorum futurum habet ξω, pro κσω, γσω, χσω : & ex nominibus finitis in ξ, quorū genitiuus eſt κος, γος, χος, non ξος. ſic ſe habet ψ cum ϖ, β, φ, primo mutarum ordine. [4] Appellantur Liquidæ eadem ratione qua apud Latinos l, m, n, r : quòd poſt mutam poſitæ quaſi liqueſcentes ac euaneſcentes vim conſonātis interdum amittant, neque vocalem præcedentem longam efficiant, vt aliæ conſonantes. Immutabiles autem dictæ ſunt, quòd non tam facilè mutētur quàm aliæ conſonantes in inflexionibus nominum & verborum, ſicuti planum fiet ex ſequentibus. 2 *Annotatio de δ, ζ, & σδ. Doriſmus. σδ, pro ζ. Æoliſmus. ζ pro ωτ.* 3 *ξ* 4 *ψ Liquidæ quare ſic vocentur.* *Immutabiles cur quoque dicantur.*

DE ORTHOGRAPHIA ET conſonantium nexu appendix.

QVONIAM Ex conſonantium mutua quadam affinitate vel odio, vt ita dicam, penè infinitæ literarum mutationes oriuntur, dum ſcilicet duæ aut tres conſonātes non poſſunt inter duas vocales, vel in principio dictionis ante vocalem propter mutuum odium conſiſtere, cùm cognatæ propter mutuam inter ſe affinitatem gaudeant coniungi & inuicem combinari, volui paucis perſtringere, quæ conſonantes ſimul poſſint inter duas vocales, vel in principio dictionis collocari, & quæ nō : ac ſi inter duas vocales re- *Conſonantium mutatio vnde oriatur.* *Conſonantium nexus.*

Mutarũ connectendarũ ratio.

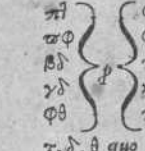

τ, δ, θ quo loco ponantur.

χτ.

πτ non ττ.

Quæ mutæ geminentur & quæ non.

Duæ mutæ inter duas vocales ad quã trahantur.

γδ.

Regula generalis de consonantium connexu.

πτ, τρ.

Compositionis vis in consonantiũ, aut cõsonantis distinctione, vt ἐκ-ρέω, ἐξ-άγω.

γδ, nunquã dictionis initium.

Duplex cũ alia consonãte nunquam connectitur.

Liquidæ cũ alia consonante nectende, aut ab ea distinguendæ ratio.

μτ nexus.

A σθλ nulla dictio incipit.

periantur, num ad præcedentem, an ad sequentem syllabam, illarum prior pertineat: vt in τύπτω, id est, verbero, num π, syllabam præcedentem τύ, an sequentem τ, sequatur. Quæ res profectò est animaduersione digna: cùm ad veram orthographiam non parùm conducat, & ad intelligendas, tam in nominibus, quàm in verbis, varias consonantium inter se mutationes, penè necessaria videatur. Primò itaque sciendum, quòd si duæ mutæ debeant simul poni, vt vna alteram consequatur, necessariò tenuis præcedet tenuem, vt τέτυπται, verberatus est, pro τετυφται: vel propriam aspiratã, vt Σαπφὼ, Sappo, pro Σαφφὼ: & media mediam, vt ἕβδομος, septimus, non ἑπτομος, licet veniat ab ἑπτα, id est, septem, ὄγδοος, octauus, non ὄκτοος, ab ὀκτὼ, octo: atque aspirata aspiratam, vt ἐτύφθω, verberatus sum, pro ἐτύπτθω. non tamen quæuis tenuis quamuis tenuem, aut media mediam, vel aspirata aspiratam antecedet. nam τ, δ, θ, nunquam primum inter affines, sed semper secundum locum occupant, vt ex πέκτω quidem, inserto per pleonasmum τ ante ω, & mutato ε in ι, dicam πίκτω, id est, pario. vbi τ sequitur aliam tenuem κ: in πίπτω verò posito π ante ω, non possum dicere πίτπω: nam τ præcederet aliam tenuem, quod fieri non potest. itaque dicendum πίπτω, id est, cado, vbi τ secundum locum occupat. Præterea vnaquæque tenuis, vel media potest seipsam præcedere: vt ἵππος, equus: ἐκκλησία, ecclesia, cœtus: γλῶττα, lingua: ἄββαλεν pro ἀνέβαλεν, reiecit: ἄγγελος, nuntius: ἄδδω, satis. aspirata verò nunquam seipsam præcedit: non enim dicere possumus Σαφφὼ, sed Σαπφώ. Hoc quoque sciendum, quaslibet duas mutas inter duas vocales positas (modò eadem non geminetur, vt ἴππος, aut tenuis aspiratam præcedat, vt Σαπφὼ) ambas ad sequentem syllabam pertinere, vt τύ-πτω: præter γδ, vt quibusdam placet: qui nituntur regula generali, quæ ait: Duas aut tres consonantes nunquã ad syllabam sequentem pertinere, nisi aliqua dictio Græca incipiat ab illis consonantibus: si verò illæ reperiantur in principio alicuius vocabuli, quum erũt inter duas vocales, semper ad syllabam sequentem pertinebunt, nisi in compositione: vt in τύπτω, verbero, & ἄτρυτος, astrũ, πτ & τρ pertinent ad syllabas sequentes: quia multæ dictiones Græcæ incipiũt à πτ, & τρ: vt πτῆνμι, volo volas, & τρίφω, verto, & aliæ multæ. In compositione verò, vt ἐκρέω, effluo ab ἐκ & ῥέω, κ pertinet ad præcedentem ratione compositionis: quanuis κ & ρ inueniantur in principio multarum dictionum, vt κραταιός, potens sum, &c. imò vnica consona ratione compositionis ad præcedentem syllabam pertinebit, quum inuenietur inter duas vocales, vt in ἐξάγω, educo, ξ pertinet ad præcedentem. nam dictio componitur ab ἐξ & ἄγω. Cæterùm nullum vocabulum Græcum incipit à γδ: ideo iuxta eorum sententiam, γ trahetur ad syllabam præcedentem. Et hactenus de mutis: pergamus ad duplices, liquidas, & σ. Duplices nunquam inueniuntur in principio dictionis coniunctæ cum aliqua consonante. Itaque in medio dictionis positæ inter duas vocales cum aliqua consonãte, non possunt coniungi, ita vt ad syllabam sequentem pertineant: vt in ἕλξις, tractus, & ἕξαινος, sex pedũ, λξ & ξα non possunt trahi ad syllabam sequẽtem. quare diuidantur necesse est, ἑλ-ξις, ἑξ-αινος. Idem iudicato de aliis. Liquidæ λ, μ, ν, ρ consonãtem præcedẽtes, vt ἄφλοις panis, nunquam ad syllabam sequentem pertinent, præter μτ, vt μνᾶ, mna, mina: ἀ-μνος, agnus. Quum verò consonantem sequuntur, illæ & cõsona præcedẽs ad syllabam sequentem trahuntur, vt πα-τρὸς, patris, modò non sequantur aliam liquidam: nam tum diuidũtur, præter μτ, vt dictum est, veluti ἅρ-μα, currus. Si verò sequantur duas consonantes quæ per se traherentur ad syllabam sequentem, cum liquida coniunctæ ad sequentem quoque omnes trahẽtur, vt ἀ-στρον. nam σ & τ ad sequẽtem pertinerent, vt patet ex στήλη, columna. Quidam hinc excipiunt σθλ, vt ἐσθλὸς, bonus: quia nullum vocabulum Græcum incipit à σθλ: quanuis σθ interdum in principio dictionis inueniantur, vt σθένω, possum, & ideo ad syllabam sequentem pertineant, quum inter duas vocales

cales solæ reperiuntur, vt ἀδενὴς, debilis. Idem iudicium est de ϑμ, vt ἄϑμια, anhelitus. nulla enim dictio incipit à ϑμ. Tamen regula illa generalis suprà posita (quod bona illorum venia dixerim) eos, qui illa nituntur, aliqua ex parte fallit. nam quanuis verum esse, sicuti est, fatear, consonantes quæ in principio coniunguntur, in medio quoque, nisi compositio obstet, debere coniungi: veruntamen regulæ conuersæ non possum assentiri, nempe consonantes in medio diuidendas, quæ in principio non inueniuntur cõiunctæ. nam si hoc esset verum (cùm ϑμ nunquam in principio inueniantur) βαϑμὸς, gradus, & ἄδ-μια, necessariò sic diuideretur, βαϑ-μὸς, ἄδ-μια (quod & absurdũ est, & omnium Grammaticorum canonibus contrarium, qui vno ore affirmant, Nullam syllabam in aspiratam desinere.) Quare meo quidem iudicio γδ, ϑλ, & ϑμ poterunt coniungi, ὀ-γδοος, ἐ-ϑλὸς, ἄ-ϑμια. Nunc dicendum quas consonantes liquidæ possint præcedere ac sequi, & quas non: ac primò quidem vnaquęque liquida seipsam præcedit & sequitur in medio dictionis: in principio verò aut fine, nulla prorsus consona geminatur. Porrò λ præcedit omnes cõsonantes præter ζ, ϱ, ψ: sequitur autem omnes mutas præter δ: sed duplices aut σ nunquam sequitur. μ præcedit tantùm tres mutas π, β, φ, vnam duplicem ψ, & vnam liquidam ῥ: sequitur sex mutas κ, γ, χ, τ, δ, ϑ (sed χ non nisi rarissimè) duas liquidas λ, ϱ, & σ: alias consonantes nunquam aut præcedit aut sequitur. ῥ præcedit tantùm tres mutas τ, δ, ϑ, & σ: alias cõsonantes nunquam: sequitur verò omnes mutas præter β, omnes quoque liquidas: duplices verò aut σ, nunquam. ϱ præcedit omnes consonantes, præter ζ, λ: sequitur autem omnes mutas, at post alias consonãtes nunquam inuenitur. Et hæc de liquidis. Porrò σ tantummodo mutas & μ præcedit, atque cum eis ad syllabam sequentem trahitur: sequitur verò solùm tres liquidas λ, ῥ, ϱ, idq; rarò: cum aliis autem consonantibus nunquam connectitur: ipsum tamen sæpe geminatur, γλῶσσα, lingua.

ϑμ nunquam in principio dictionis.

Regulæ de consonantium nexu, pars altera confutatur.

A ϑμ dictio non incipit.

Nulla syllaba in aspiratã desinit.

Liquidæ cũ aliis cõsonãtibus.

Literæ geminatæ non connectuntur.

λ. μ

ῥ

ϱ

σ cum aliis consonantibus.

Canones pronuntiationis.

Accentus tres: Acutus Θεός, Theós, *Deus:* λόγος, lógos, *sermo:* τύπτομεν, typtomen, *verberamus.* Grauis πιμὴ, timì, *honor,* Circunflexus ποιῶ, piô, *facio:* βοᾶτε voâte, *clamatis.* Acutus & circunflexus attollunt syllabam quam afficiunt, grauis deprimit.

Accentus. Acutus.

Grauis. Circunflex.

Spiritus duo, Asper siue densus ἅμα hama, *simul.* Lenis siue tenuis ἐγὼ ego, *ego.* Semper autem vocalis aut diphthongus initio dictionis alterum possidet è spiritibus. ῥ consonans ϱ in principio quidem aspiratur, ῥώμη rhomi, *robur:* in medio verò si geminetur, priore loco leuigatur, posteriore aspiratur, πόῤῥω porrho, *longè.*

Spiritus. Asper. Lenis.

Spirituũ sedes vocales, diphthongi & ϱ in principio, ac ῤῤ geminũ in medio dictionis.

ϱ initiale quando leuigetur.

P Non semper in principio aspiratur, vt Author ait. Nam si secunda quo- 1

que ſyllaba incipiat à ρ in aliquo nomine, tum primum ρ leuigatur: vt ῥαείας, ῥάειον, ῥάϛος, ῥωγός. Ceres, puer, robuſtus, vehemens. Verùm nulla præter hæc quatuor inuenies. Cæterùm ρ ſimplex in medio dictionis (de quo Author nihil loquitur) nullo ſpiritu notatur, ſed intelligitur habere tenuem: tamen apud poëtas in optimis exemplaribus interdum inuenies vnicum ρ cum ſpiritu aſpero in media dictione: ſed id fit ſolùm, dum poëtæ metri gratia ex gemino ῤῥ primũ ſubtrahunt, vt ἄῤῥεκτον, pro ἄῤῥηκτον, imperfectum: & ſic de aliis.

ρ mediæ dictionis quẽ ſpiritum habeat. Vnicum ρ quãdo aſpiretur in medio.

Apoſtrophus.

1 Apoſtrophos, nota eſt reiectæ vocalis [1] α, ε, ι, ο: aut diphthongi αι, οι: quod fit ob ſequentem vo-

π, κ, τ } in { φ, χ, θ

2 calem, [2] quæ ſi aſpiretur, migrat præcedens tenuis in aſpiratam, πάντα ἔλεγον, *omnia dixi*, πάντ' ἔλεγον,

3 pandelegon ([3] prolatio enim eſt in morem vnicæ dictionis) ἀπὸ οὗ: *à quo*, ἀφ' οὗ: κατ' οὗ, *contra quem*, καθ' οὗ: νύκτα ὅλην, *noctem totam*, νύχθ' ὅλην.

Vocaliũ per apoſtrophum reiectarũ quãtitas. αι & οι quando breues.

1 VOCALES Quæ per apoſtrophum reiiciuntur, aut ſunt natura breues, vt ε, ο: aut ancipites correptæ α, ι: aut diphthongi αι, οι, quæ in ratione accentuum habentur in fine pro breuibus, & apud poëtas ſæpe corripiuntur,

2 dum ſunt finales: longa enim per apoſtrophum non eliditur. [2] Si vocalis, inquit, ſequẽtis dictionis notetur ſpiritu aſpero, & reiecta vltima vocali præcedentis dictionis remaneat in illius fine aliqua tenuium mutarum π, κ, τ,

3 migrabunt tenues in proprias aſpiratas φ, χ, θ. [3] Reddit rationem quare ſcripſerit literis Latinis pãdelegon vnica dictione, cùm in Græco ſint duæ: quia, inquit, in huiuſcemodi apoſtrophis prolatio duarũ dictionum eſt in morem vnicæ. imò (quod magis mirabere) conſona præcedentis dictionis vltima pertinet ad ſyllabam ſequentem, non ad præcedentem, vt ἀφ' οὗ, neque ſolùm vltima, ſed etiam penultima, modò poſſit coniungi cum vltima, vt νύχθ' ὅλην. nam χθ facilè (vt in ſuperioribus dictum eſt) coniunguntur: ſed in πάντ' ἔλεγον, ντ trahitur ad præcedentem. nam ντ non coniunguntur. Ratio quare ad ſequentem ita trahantur, eſt, quia prima ſequentis dictionis vocalis ſuccedit in locum abiectæ. æquum eſt igitur vt conſonantes, quæ ad vocalem abiectam referebantur, nunc ad vocalem ſequentem trahantur, & non ad præcedentem: ex hoc enim abſurdum ſæpenumero ſequeretur ſyllaba in aſpiratam deſinente, vt in ἀφ' οὗ & νύχθ' ὅλην: quod nunquam in purè Græcis poteſt contingere. nam ἰωσήφ, ἐνὼχ & ῥοὺθ, Ioſeph, Enoch & Rhuth, Hebraïca ſunt & non Græca, pro quibus Græci dicerent ἰώσηφος, ἕναχος, ῥοῦθα, & Latini Ioſephus, Enochus, Rhutha. Porrò in οὐχ, οὗτος; nónne ille? & ſimilibus, χ trahitur ad ſyllabam ſequẽtem, quanuis apoſtropho non notetur: re vera tamen apoſtrophi nota intelligitur, & οὐχ pro οὐχὶ dictum eſt. ſolet enim interdum apoſtrophi nota abiici, vt διὸ pro διʼ ὅ, ideo: καθάπαν pro καθʼ ἅπαν, omnino: καθάπαξ pro καθʼ ἅπαξ, prorſus: καθάπαρ pro καθʼ ἅπαρ, quemadmodum: αὐθωΐ pro αὐθʼ ὥν, eo quòd: quæ exẽpla ſatis manifeſtè declarant conſonantes ſyllabæ apoſtrophum paſſæ ad ſequentis dictionis vocalem pertinere. nullus enim non videt in αὐθωΐ, θ nectendum cum ω, αὐ-θῶϊ, & non cum α, αὐθ-ῶϊ. Dictiones quoque monoſyllabæ quod dicimus, neceſſariò verum eſſe per ſe ſatis indicant, vt σὲ, te. σʼ ἐγώ, te ego: vbi σ non poteſt niſi ad ſyllabam ſequentem trahi. Hæc pluribus ſum proſecutus, quòd viderem ab omnibus ferme Typographis, qui orthographiæ maximè ſtudent, id aliter obſeruari. Illis verò imponit compoſitionis regula perperam intelle-

Conſonantes ſyllabæ apoſtrophum paſſæ ad quam vocalem pertineant.

Quæ deſinunt in aſpiratam, Græca non ſunt.

οὐχ pro οὐχί. Apoſtrophi nota abiecta.

Typographi orthographiæ obſeruatores.

intellecta. cùm enim videant ab omnibus vno ore receptum esse, vt vltima consonans harum præpositionum, ἐν, εἰς, ἐξ, πρὸς, σὺν, ὑπὲρ in compositione ante vocalem positarum, non ad sequentem sed ad præcedentem vocalẽ ratione compositionis trahatur (vt ἐν-άγω, induco: εἰσ-άγω, introduco: ἐξ-άγω, educo: προσ-άγω, adduco: συω-άγω, conduco, id est, simul duco: ὑπερ-άγω, supero) credunt eandem esse rationem in παράγω, transeo: κατάγω, deduco, & similibus, & à fortiori in apostropho, vt ἐπ' ἐμοί, in me. Verùm ratio non est eadem. nam in ὑπεράγω, ρ iungitur cum ε: quia ante compositionem cum eo iungebatur. in παρὰ verò, ρ non adhæret cum π, sed cum α finali: quare in compositione aut apostropho, non cum π, sed cum vocali quæ in locum τῦ α succedit, connectetur. Et de his hactenus Obiter tamen & illud addam, vocalem acutam quæ per apostrophum abiicitur in nominibus quidem retrahere accentum in penultimam, δι' ἀλλὰ, δι' ἐπι, grauia verba: in aliis verò dictionibus vnà cum vocali accentus quoq; abiicitur, ἀπὸ, ἀφ' ἕ.

ρ in ὑπερ-άγω, cum præcedenti syllaba, ρ in παρ-άγω, cum sequẽti nectitur. Num accentus vocalis abiectæ abiiciatur.

Gamma γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde vt n: ἄγγελος angelos, *nuncius*: λύγξ linx, *singultus vel lynx fera*: ἔγχος enchos, *hasta*. sic ante κ, sed ipsum κ sonandum vt g, πέφαγκα pephanga, *apparui*. 1

Diuersa quarundam literarũ pronuntiandi ratio.

γ vt n

κ vt g

Tau τ post ν, vt d: τὸν Τάνταλον ton Dandalon, *Tantalum*.

τ vt d

Ny ν ante β, μ, π, vt m: τὸν βίον tom vion, *vitam*, τὼ μερίδα tim merida, *particulam*: τὸν πίθον tom bithon, per b. *dolium*.

ν vt m

Pi π post μ, vt b Latinum: πέμπω pembo, *mitto*. Itidem post ν 2 in diuersis dictionibus: τὸν πίθον tom bithon, *dolium*.

π vt b

CREDO Græcos olim nõ ita γ ante κ, γ, χ, ξ, protulisse: sed potiùs scripsisse γ pro ν ante has literas, quia ν proferrent vt γ: vel certè quòd ν natiuum sonum hic nõn retineret. est enim ν difficillimę pronuntiationis, si ponatur ante aliam consonantem, vt licet ex præpositione Latina con in cõpositione coniicere. Qui linguam Hebræam callent, hoc apertiùs nórunt: vix enim apud illos reperias n ante aliam consonantem: sed ferè semper illud mutant in consonam quæ sequitur, vt faciunt Latini in collaudo. imò Græci (vt antea diximus) nunquam ponunt ν ante aliam consonantem in eadẽ dictione, nisi ante aliud ν, & ante tertium ordinem mutarum τ, δ, θ, & aliquando ante σ: sed mutant ν in aliquam aliam consonantem, vel illud omnino elidunt, vt poteris colligere ex σὺν, cum, & ἐν, in, in compositis: de quibus copiosè CLENARDVS in tractatu de Inuestigatione thematis in voce συμπήγνυσθαι, confringi. Interdum verò aliam consonam inferunt, vt ἀνδρὸς, viri, pro ἀνρὸς. 2 Modò diuersæ illæ dictiones puncto non diuidantur. nam si dictio periodum claudens desinat in ν, & prima litera alterius sententię sit π, hæc regula non habebit locum, neque etiam præcedentes, si simile quidpiam contigerit. imò è doctioribus multi hodie diuersam hanc literarum γ, κ, τ, ν, π, pronuntiandi rationem neque obseruant, neque obseruandam censent.

1 γ pro ν positum, & quare.

Hebraismus.

Collaudo pro conlaudo.

ν non præcedit vllam consonãtem præter ν, τ, δ, θ, σ, ante aliae aut mutatur aut eliditur, aut tertia cõsonans inseritur.

2 Insueta literarũ pronunciatio vbi locũ habeat.

1 PARTES ORATIONIS OCTO,

NOmen, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, aduerbium, Coniunctio, Præpositio.

Annotatiuncula in partes orationis per casus declinabiles.

Casus quinque.

Nominatiuus, genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus. siquidem Ablatiuo Græci carent.

Numeri tres.

Vsus numeri dualis.

2 Singularis, Dualis, Pluralis. 2 Vtimur Dua-
3 li, quum de duobus est sermo. 3 In duali vox eadem nominatiui, accusatiui, & vocatiui: itidem genitiui & datiui. Sic in plurali semper nominatiuus idem cum vocatiuo.

Orationis partes & earum accidētia Græcè & Latinè.

1 LIBVIT hoc loco partes orationis atque earum accidentia Græco sermone subiicere: vt Græca Græcè possis inflectere, neque Latinas accidentium voces cogaris admiscere. Octo igitur orationis partes sic à Græcis appellantur, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχὴ, ἀντωνυμία, ἄρθρον, ἐπίῤῥημα, σύνδεσμος, πρόθεσις: nomen, verbum, &c. vt in textu numerantur. Accidentia declinabilibus communia sunt, εἶδος, πρωτότυπον καὶ παράγωγον: *Species primitiua & deriuatiua:* σχῆμα ἁπλοῦν, σύνθετον, καὶ παρασύνθετον: *figura simplex, composita, & decomposita:* tamen figura decomposita, id est, quum dictio deducitur ab alia composita, non habet locum in pronominibus aut articulis: neque etiam species in articulis, nisi velis deriuare postpositum à præpositiuo: ἀριθμὸς ἑνικὸς, δυϊκὸς, καὶ πληθυντικὸς: *numerus singul. dual. & plural.* πρόσωπον πρῶτον, δεύτερον, τρίτον: *persona prima, secunda, tertia:* sed persona magis pronomini & verbo quàm aliis conuenit. Porrò partibus, quæ per casus declinantur, accidentia communia sunt, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον: genus mascul. fœm. & neutrum: adde nomini κοινὸν καὶ ἐπίκοινον: commune & promiscuum: πτῶσις εὐθεῖα ἡ ὀνομαστικὴ, γενικὴ, δοτικὴ, αἰτιατικὴ, καὶ κλητικὴ: casus rectus siue nominatiuus, genitiuus, datiuus, accusatiuus, & vocatiuus: articuli tamen vocatiuum non habent. Verbo communia cum participio sunt, χρόνος ἐνεστὼς, παρακείμενος, παρακείμενος, ὑπερσυντέλικος, ἀόριστος, καὶ μέλλων: tēpus præsens, imperfect. perfect. pluſquam perfect. indefinitum, & futurum: γένος ἐνεργητικὸν, παθητικὸν, οὐδέτερον, κοινὸν ἢ μέσον, καὶ ἀποθετικὸν: genus actiuum, passi. neutr. commune siue medium, & deponens. Verbum verò sibi soli vendicat ἔγκλισιν ὁριστικὴν, προστακτικὴν, εὐκτικὴν, ὑποτακτικὴν, καὶ ἀπαρέμφατον: modum indicatiuum, imperat. optat. subiunct.

Spēcies. Figura.

Numerus. Persona.

Genus.

Casus.

Tempus.

Genus. Modus.

Pluralis pro duali, non contrà.

2 & infinitiuum. Sed de his hactenus. 2 Possumus tamen vti plurali, quanuis de duobus tantummodo fiat sermo: atque non rarò inuenies poëtas in eadē periodo nunc hoc nunc illo numero vsos: imò substantiuum interdum in vno

in vno, adiectiuum in altero numero collocãt. idẽ iudicato de relatiuo cũ suo antecedente, ac de verbo cum suo nominatiuo. Cæterum confusus hic dualis ac pluralis numeri vsus habet tantummodò locũ quum de duobus sermo habetur. si enim de pluribus verba fiant, non possumus dualẽ admiscere, sed solo plurali erit vtendum. Assignat hîc generales quasdã regulas communes omnibus orationis partibus, quæ per casus inflectũtur. his si placet adiice sequẽtes: Genitiuus pluralis semper definit in ων. Accusatiuus pluralis in ς, nisi in neutris, Genitiuus & datiuus duales in οιν, vel αιν, nisi in tribus pronominibus primitiuis, de quibus postea: & in quarta declinatione quæ mutat ου tertiæ in ων. Datiuus pluralis fit à datiuo duali migrãte ι in ς, nisi in quinta declinatione, & tribus illis pronominibus. Accusatiuus singularis finitur in ν cum vocali nominatiui, nisi in quinta, & tribus pronominibus, ac neutris quibusdam, quæ accusatiuũ nominatiuo similẽ habent iuxta regulã neutrorũ, quam assignat CLENARDVS in tertia declinatione. Item adiectiua neutra suis masculinis sunt similia in genitiuis & datiuis singularis ac pluralis numeri, atque in toto duali. Cæterum de datiuo singulari finito in ι, aut in diphthongum impropriam α, η, ω, vide Authorem in Annotationibus in declinationes simplices.

Annotatiunculæ.

Latini inter declinandum vsurpant hic, hæc, hoc: Græci verò articulum ὁ, ἡ, τό: quem vocant præpositiuum, quòd nominibus præponatur. Inflectitur autem sic: Masc. Sing. Nominatiuus ὁ, hic. G. τοῦ, huius. D. τῷ, huic. A. τὸν, hunc Dual. N. & A. τὼ, hi & hos, de duobus. G. & D. τοῖν, horum & his, de duobus. Plur. N. οἱ, hi. G. τῶν, horum. D. τοῖς, his. A. τοὺς, hos.

Articuli præpositiui.

Masculinus.

Fœmin. S. ἡ, τῆς, τῇ, τλὼ. D. τὰ, ταῖν. P. αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.

Fœmininus.

Neut. S. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. D. τὼ, τοῖν. P. τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Neuter.

Articuli vocatiuum ignorant: pro quo in declinationibus vtimur aduerbio vocandi ὦ, ô.

Annotatio de ὦ.

De articulis vide plura post tractatum Pronominum.

DECLINATIONES nominum quinque.

PRIMA est in ας masculinorum, ὁ Αἰνείας, *Æneas*, & in ης, partim masculinorum, ὁ Χρύσης, *Chryses*,: partim communium, ὁ ἢ ἡ λῃστὴς, hic & hæc latro: quorũ ge-

Prima nominũ parisyllabicorũ declinatio. ας ης

[2] nitiuus in [2] ου, datiuus in α vel η diphthõgum impropriam, accuſatiuus in αν, vel [3] ῖω, [4] vocatiuus in α vel η, ſecundum terminationem nominatiui. [5] Dualia & pluralia conueniunt cum articulo fœminino, ablato τ.

Elenchus terminationum primæ.

[6] [7] [8] S. {ας, ης} {α, αν, α. η, ῖω, η.} D. α, αιν. P. αι, [6] ῶν, [7] αις, [8] ας, αι.

Exẽpla primæ.

S. ὁ Αἰνείας, τοῦ Αἰνείου, τῷ Αἰνείᾳ, τὸν Αἰνείαν, ὦ Αἰνεία.

D. τὼ Αἰνεία, τοῖν Αἰνείαιν, ὦ Αἰνεία.

P. οἱ Αἰνεῖαι, τῶν Αἰνείων, τοῖς Αἰνείαις, τοὺς Αἰνείας, ὦ Αἰνεῖαι.

ὁ Χρύσης, τοῦ Χρύσου, τῷ Χρύσῃ, τὸν Χρύσην, ὦ Χρύσης.

ὁ χαλὴ ἡ λιγυρὴς, τοῦ χαλῆ τῆς λιγυρᾶς. & ita deinceps.

Annotatio de Dialectis.

Atticiſmus.

Quinque Græcorum linguæ præcipuæ, Communis, Attica, Ionica, Dorica, Æolica, ex quibus Attici in omni declinatione vocatiuum ſimilem formant nominatiuo, ὁ & ὦ Αἰνείας.

De Dialectis appendix.

ANTEQVAM De varietate huius declinationis ſecundum varia idiomata aliquid dicamus, priùs videndum, quid intelligant Græci per huiuſmodi linguas, ſiue dialectos, aut idiomata: de quibus CLENARDVS in fine huius declinationis nõnihil attigit. quinque enim linguas præcipuas eſſe apud Græcos ait, vtpote quæ à magni nominis authoribus fuerũt celebratæ, & quibus ſcripta penè infinita librorũ volumina poſteritati reliquerũt. Fuerũt verò & aliæ multæ. tot ſcilicet quod fuerunt nationes, quæ Græco ſermone vterẽtur, veluti Bœotica, Sicula, Rhegina, Cretẽſis, Tarẽtina, Cypria, Chalcidica: Macedonica, Argiua, Theſſala, Laconica, Syracuſana, Pãphylica: verũ minùs præcipuæ meritò dici poſſunt, quòd illis nulli libri, qui ad noſtra vſque tẽpora peruenerint, ſcripti fuerũt. Itaque prorſus periiſſent, niſi alij authores ſuis libris quędã ex illis dialectis admiſcuiſſent: vt Ariſtophanes, qui in ſuis comœdiis, quanuis eas Attica lingua ſcripſerit, inducit interdũ perſonas alterius nationis propria dialecto vtẽtes, vt Bœotica Bœoticas mulieres. Alij quoque poetæ propria quædã harũ linguarũ vſurpârunt. Quare nõnulla adhuc illarũ veſtigia apparent: ſed nõ vt earũ, quas Author hoc loco præcipuas vocat. Vt autẽ totum huiuſce rei negotiũ tibi ob oculos proponatur, ac quid Grammatici per idiomata intelligant, penitùs noſcas, exemplo noſtri Gallici ſermonis tibi paucis rem omnem aperiã. Quotquot hodie in foris iudicialibus ditioni Regis ſubditis verſantur, neque ſolùm ibi, ſed paſſim inter omnes fermè nõ omnino obſcuros homines, Gallicè ſcribunt ac loquũtur: nõtamen omnes ita terſè vt ij qui Regis ædes, aut Pariſienſe forũ frequentant: vt iudicatu difficile non ſit (ſi quis eos loquẽtes audiat, vel eorũ ſcripta legat) ad quod idioma illorũ ſermo accedat. Vix enim fieri poteſt, quin aliquid è propria ſiue materna

Linguæ Græcorum præcipuæ. Linguæ minùs præcipuæ.

Gallici idiomatis exẽplo Græcarum dialectorũ varietas exponitur.

terna lingua retineant, etiam illis inuitis, ac Gallica lingua loqui nitentibus: sunt tamen aliqui maximo ingenij acumine prediti, qui quasi vernaculæ linguæ obliti, terso ac puro sermone vtuntur: imò peculiares quasdam phrases ac dicendi modos ex famosarum, & in Gallico sermone magis probatarum vrbium dialectis veluti Atticismos obseruant, quibus quasi quibusdam flosculis non rarò sua scripta ornatiora reddũt. Eodem fermè modo in Græcia olim, omnes sermone quodam communi (cuius præcepta nunc in Grammaticis traduntur) loqui ac scribere nitebantur: sed in eis ferè semper aliquid proprij ac materni idiomatis deprehendebatur, vt in Hippocrate Ioniti, vnde erat oriundus. neque enim illi, cùm in rebus magis quàm in verbis laboraret, curæ erat omnes voculas linguæ communis, quæ ad Atticismum maximè accedebant, obseruare. At rursus aliqui verbis & phrasi non minùs quàm rebus addicti (quales fuerũt Demosthenes, Plato & Lucianus) non solùm ad vnguem communis linguæ phrasim obseruabant, sed etiam, vt communem ditare viderentur, ex aliis idiomatibus, præcipuè ex Attico, nõnullas loquendi formulas, vel etiam peculiares quasdam voces, aut vocum flexus decerpebant: quæ omnia tandem temporis successu communi vsu recepta sunt. Hæc autem intelligo de his authoribus qui prosa oratione scripserũt. nam poëtæ multo maiorem sibi licentiam permiserunt. Quum igitur audis Demosthenem Atticè locutum, & Aristophanem Atticè locutũ, quorum stylus est lõgè dissimilis, quãuis eodem seculo floruerint, ne turberis. nam vterque cõmuni lingua scripsit: sed Demosthenes genere Atticus, quanuis cõmuni sermone, vt ab omnibus Græcis intelligeretur, loqui nitebatur: tamen certas quasdam voces ac dicendi formulas ex Attico sermone depromptas, sibíque familiares retinere gaudebat, quò facundior videretur. Aristophanes verò, vt populo Athieneasi gratus esset, sermone plebi infimę ac mulieribus familiari vti studebat. Vt hodie Lutetiæ videre licet fabularum actores, vt risum auditorum captent, vti sermone mulierc ularum, à communi Gallico nonnihil degenerante. nam r in s non rarò commutant, reliquásque literas blesè ac compressis labiis enuntiant. Patroni verò, qui in foro causas agunt, quanuis purè ac propriè loqui studeant, & aliquid ex Lutetiano sermone decerpant, nonnihílque ex Aureliano, vbi fortè legibus operam nauârunt, ac rursus aliquid ex huius vel illius celebris ciuitatis idiomate, præcipuè verò è Regis domesticorum sermone depromptum: cauẽt tamen maximè, ne mulierc ularum more loqui videantur. si enim illarum sermonem imitarentur, fabula omnibus essent, maximóque risu ab auditoribus exciperentur. Confer nunc Demosthenis orationem cum ea, qua vtuntur hodie patroni in foro Parisiensi: Aristophanis verò comœdias cum fabulis illorum histrionum, qui agendo sermonem Lutetianæ plebeculæ familiarem repræsentant. Itaque, vt eò vnde digressi sumus nostra recurrat oratio, Grammatici per Dialectos, Idiomata siue Linguas, nihil aliud intelligunt, quàm sermonis quandam proprietatem qua distinguitur loquelæ varietas, quæ semper solet contingere inter diuersos eiusdem nationis tractus: cùm hi paulò aliter loquantur quàm illi, ac cuique propriũ quidpiam è natali solo sit insitum: quod si bene auribus sonare videatur, alij quoque vsurpare gaudent: & quod vni vrbi aut nationis paruo tractui proprium erat ac peculiare, aliquo temporis interuallo in cõmunem linguam transfundunt: atque ita illam ditant ex diuersis variorum tractuum proprietatibus, quæ insigne quiddam & auribus gratum cõtinebant. Ne igitur mireris, si videas CLENARDVM, qui de Dialectis nihil prorsus in suis Institutionibus præcipere decreuerat, sed tantùm nõnullum communis linguæ vsum, non semel nunc Atticismos, nunc Ionismos atque alias dialectos inculcare. annotat enim tantummodò quid ex quaque lingua decerpserint ij authores qui communi lingua scripserunt: veluti Demosthenes, Lucianus, Plato, Aristoteles, ac reliqui ferè omnes, qui soluta oratione scripserũt; quã-

Similitudinis vsus.

Hippocrates.

Demosthenes. Plato. Lucianus.

Poëtæ licentiosi. Demosthenes & Aristophanes Atticè & cõmuniter scripserunt.

Clenardi institutũ in tractandis Dialectis. Demosthenes, Lucianus, Plato, Aristoteles, qua dialecto scripserint.

Herodotus & Hippocrates quæ lingua scripserint.

Poëtæ cur variis dialectis usi sint.

Aristop. Hom. Theoc. Alcæus, quæ quisque lingua scripserit.

Herodotus & Hippocrates.

Generalia præcepta de Dialectis.

Æolismus.

uis Atticè scripsisse dicatur, quòd scilicet plura ex Attico quàm alio idiomate decerpserint. Herodotus verò & Hippocrates Ionicè dicûtur scripsisse, quòd plura ex Ionica proprietate quàm ex alia desumpserint. Idem iudicato de reliquis. Nos verò in his Scholiis non solùm quæ ab oratoribus & communi vsu ex variis idiomatibus recepta sunt, annotabimus, sed ea etiam quę poëtæ ex illis arripuerunt vel sua licentia, vt scilicet metri hiatũ implerent, vel etiã nulla carminis necessitate coacti, sed potiùs vt τὸ πεζὸν λόγου φεύγειν euitarent, vel quòd materna dialecto magis delectarentur: vt Aristophanes Attica, Homerus Ionica, Dorica Theocritus, & Æolica Alcęus, quanuis vernaculæ ac sibi familiari alias quoque admisceant. Herodotus etiam & Hippocrates, qui soluta oratione scripserũt, Ionica vtrique vernacula sunt maximè delectati. Cæterùm vt aliquid in genere de his præcipiatur, breui schemate subiiciam, quid vnaquæque dialectus sibi veluti proprium vendicet.

Attica ponit ρ, τ, ζ pro σ,
- θαρρεῖν, pro θαρσεῖν, confidere: id fit dum ρ est ante σ, vt in hoc exemplo.
- γλῶττα, pro γλῶσσα, lingua: hoc semper obseruatur, vbi est duplex σσ: atque interdum vbi est simplex, vt τἠμερον, pro σήμερον, hodie.
- ξύμφορον, pro σύμφερον, vtile: istud habet locum in compositis à præpositione σύν, cum.

Gaudet præterea contractionibus, vt πατρῶος, pro πατρῴος, paternus: hoc fit, quando commodè duæ vocales in vnam possunt contrahi.

Coniungit etiam duas dictiones in vnam, vt τὠνομα, pro ὃ ὄνομα, nomen: istud præcipuè fieri solet præcedentibus ὅ, τὰ, ἃ, ὣ, & sequente dictione quę incipiat à vocali. Vide CLENARDVM circa finem Annotationum in verba.

Ionica η, ει pro
- α, ἡμέρη, pro ἡμέρα, dies: hoc fit, vbi cõmuniter α est longum.
- π, κῶς, pro πῶς, quomodo: hoc fit in interrogatiuis & relatiuis.
- φ, θ, ζ ἀπαιρῶμαι, pro ἀφαιρῶμαι, auferor: hoc obseruatur in cõpositione. nam retinẽt tenues π, τ, vbi cõmuniter mutarentur in φ, θ, Vide CLENARDVM, vbi agit de augmento imperfecti. Habet quoque locum aliquando in simplicibus, vt δέκομαι, pro δέχομαι, suscipio: & δεκόμεθα, pro δεχόμεθα.

Ad hæc Ionica, Atticæ hac in re contraria, nihil contrahit. non enim dicit ποιῶ, sed ποιέω, facio sine crasi.

Dorica pro
- α, α: η. ἁμέρα, pro ἡμέρα, dies.
- α: ω, μωυσᾶν, pro μωυσᾶν, Musarum: hoc fit in genitiuo plurali primæ & secundæ declinationis.
- η: α, ζιῶ, pro ζῆν, viuere: istud habet locum in contractionibus, quę communiter ex αε, & αη in α, & ex αει & αῃ in ᾳ fierent, Doricè verò in η monophthongum.
- η: ει, λαβεῖν, pro λαβῆν, accepisse.
- ω: υ, μῶσα, pro μῦσα, Musa: hoc habet locum in nominibus, & aliquando etiam in verbis, quum nulla est crasis.
- ευ: υ, Δημωσθένης, pro Δημοσθένης, Demosthenis: hoc obseruatur quoties υ venit ex contractione facta ex ευ vel εϋ, & quoties υ in verbis haberet accentum circunflexum, quanuis non veniat ex contractione vt ἅλλομαι, sallio, futurum medium ἁλοῦμαι, & Doricè ἁλεῦμαι, saliam.
- οι: υ, τύπτουσα, pro τύπτουσα, verberans: hæc mutatio fit in participiis fœmininis barytonorum. Æoles quo-

que

que eodem modo ω, ευ, & οι, pro ω ponunt.

τ, σ, ς — σ, τὺ, pro σύ, tu.
θ, σεὸς, pro θεὸς, Deus.
ν, τυπτόμες, pro τυπτόμεθα, verberamus: hoc fit in omnibus primis perſonis pluralibus finitis in μθα.

Dorica: α, αι — pro — ε, αἴκε, pro αἴκε vel εἴκε, ſi: πόκα, pro ποτὲ aliquando.
ει, αἴκε, pro εἴκε, ſi: dicimus etiam αἴκεν & εἴκεν: & ſine pleonaſmo τᾷ κεν, αἰ, pro εἰ, ſi.

φ, τ, κ — οι, πωμδμικὸς, pro ποιμενικὸς, paſtoralis.
κ, τῆνος, pro κεῖνος vel ἐκεῖνος, ille.
τ, πόκα, pro ποτὲ, aliquando.

Detrahit quoque ι ex diphthongo ει, vt λάβεν, pro λαβεῖν, accepiſſe.

In diphthongis impropriis α, η, ω, iota ſubſcriptum negligit, vt τῶ αἰνεία, pro τῷ αἰνείᾳ. Æneæ.

Vtitur etiam interdum caſibus pluralibus pro fœmininis ſingularibus, vt καλαὶ, pro καλὴ, formoſa.

Geminatis quoque ωτ, ττ, πτ pro ſimplicibus vtitur, vt ὅωτον, pro ὅσον, quantum: ὅττι, pro ὅτι, quòd: ὅπττι, pro ὅπτι, vbi, quò.

Æolica: α, ω, ω, ππ, ν — pro — η, ἀμέρα, pro ἡμέρα, dies: id fit Dorum more: ſed Doricè huiuſmodi α producitur, & Æolicè corripitur.
ω, ἰδῶσα, pro ἰδοῦσα, videns: hoc fit præcipuè in participiis fœmininis in ουσα, quæ communiter circunflectunt ῶ.
ο, ὤμιος, pro ὅμοιος, ſimilis.
μμ, ὄσσαττε, pro ὄμματτα, oculi.
ει, ἐλθῆν, pro ἐλθεῖν, veniſſe.

Retrahit etiam accentum acutum ab vltima ſyllaba in penultimam in diſyllabis, & in antepenultimam in polyſyllabis: vt καλὸς, pro καλός, pulcher: ποταμιὸς, pro ποταμός, fluuius.

Addit quoque ι accuſatiuis quorundam nominum fœmininorum, vt καλαὶς, pro καλὰς, pulchras.

Præterea β ante ρ ponit, vt βρόδον, pro ῥόδον, roſa.

Vtitur etiam præpoſitione, κατὰ, pro μετὰ, cum.

Denique dictiones à quacunque vocali inchoatas tenui ſpiritu afficit, vt ἥλιος, pro ἅλιος, ſol.

Dialectorum varietati vbi ſit locus.

Atque hæc de Dialectis in genere dicta ſufficiant. Ne verò credas ea quæ hîc diximus, paſſim in omnibus dictionibus obſeruari. nõ enim iſta locum habent, niſi in certis quibuſdam vocibus, & certis caſibus partium orationis, quę per caſus inflectuntur, atque in certis quibuſdam perſonis & temporibus verborum: veluti planum vnicuique eſſe poteſt & ex iis quæ iam hoc loco attigimus, & ex iis quæ à nobis ſparſim per totam hanc Grammaticam annotabuntur. vſum enim eorum, quæ hîc cum vnico duntaxat exemplo in genere propoſuimus, particulatim oſtendemus, ſi ex iam dictis colligi non poſſit. Adiiciemus quoque nonnullas alias regulas minùs generales iuxta locorum oportunitatem. Hoc itaque in primis fuerit notatu dignum, Iones toto ſingulari & datiuo plurali primæ & ſecundæ declinationis mutare α longum vltimæ ſyllabæ in η (exceptis quibuſdam primæ, quorum Dorica declinatio eſt in vſu, quæ in Annotationum tractatu in declinationes ſimplices à nobis enumerabuntur) & contrà Dores mutare η in α. Atque ita fit, vt Αἰνείας declinetur Ionicè, vt Χρύσης communiter: & rurſus Χρύσης Doricé, vt Αἰνείας communiter. Porrò in datiuo plurali quum α Ionicè migrat in η, iota ſequens ſubſcribitur, ac pro Αἰνείαις dicimus Αἰνείῃς: ſic μούσῃς, pro μούσαις, Muſis.

Annotatio. Ioniſmus. α in η. Doriſmus. η in α. Datiuus plura. Ionicus. αις in ῃς.

Communia in prima non inueniuntur.

1 Nullum aliud nomen primæ declinationis eſt communis generis præterquam λῃστὴς: atque iſtud dicitur commune eadem ratione, qua latro & homo, à Latinis, cùm tamen vix vnquam, ac ne vix quidem, illa epitheto fœminino iuncta inueniantur, aut Græcè aut Latinè. Itaque dicito omnia primæ

Genitiuus ſing. Accuſatiuus.

2 eſſe maſculina. 2 Doricè α: Æolicè & Bœoticè αο: Ionicè εω, accentu in 3 antepenultima: Poëticè verò ω. ex Ionico per craſim. 3 Ionicè interdum 4 εα. 4 Si plura de vocatiuo deſideras, vide Annotationes in declinationes 5 ſimplices, circa principium. 5 Id eſt, ſi ex articulo fœminino dualis ac pluralis numeri auferas τ, habebis terminationes primæ declinationis in iiſdem caſibus & numeris: ſed cùm articulus careat vocatiuo, ſumenda erit nominatiui eiuſdem numeri terminatio. eadem enim habent terminationem, vt

Genitiuus plur. Datiuus. Accuſat.

6 iam ab Authore dictum eſt. 6 Doricè ᾶν: Æolicè & Bœoticè ά ων: Ionicè έων. 7 7 Datiuis pluralibus cuiuſcunque declinationis in ς deſinentibus additur ι, 8 Atticè, Ionicè & Æolicè. 8 Ionicè interdum εας.

Secunda declinatio. α η

SECVNDA declinatio tantùm eſt fœminorum, quæ deſinunt vel in α, ἡ μοῦσα, *muſa:* vel in η, vt τιμὴ, *honor:* genitiuus in ης, datiuus in ῃ diphthongum, accuſatiuus in αν, vel ἰν, vocatiuus in α vel η iuxta terminationem nominatiui. Dualia & pluralia perinde ſe habent atque in prima declinatione.

Elẽchus terminationum ſecũdæ.

1 S. { α, η } { ης, ῃ, } { αν, α. ἰν, η. } D. α, αιν. P. αι, 2 ων, αις, ας, αι.

Exempla.

ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα.
ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμὴ.

Annotatio.

Finita in δα, θα, εα, & α purum (hoc eſt, quod non ſubſequitur conſonantem) faciunt genitiuum in ας, datiuum in ᾳ diphthongum. Δήδα, Λήδας, Λήδᾳ, *Leda:* Μάρθα, Μάρθας, Μάρθᾳ, *Martha:* ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ, *dies:* φιλία, φιλίας, φιλίᾳ, *amicitia.*

Genitiuus plur.

1 VARIETATEM Dialectorum recipit omnino vt genitiuus pluralis primæ. In aliis caſibus nulla eſt varietas, quam ex his quæ iam dicta ſunt, non poſſis colligere. Hoc tamen ſciendum, multa huius declinationis nomina ſyllabæ φι, vel φιν adiectionẽ apud poëtas recipere: quod dum fit, quæ

Paragoge ſyllabæ φι in ſecunda, tertia & quinta.

deſinunt in α, modò illud retinent, modò Ionico more in η mutant, vt εὐεργεσία, εὐεργεσίαφι, Vrania: βία, βίηφι, violentia. quæ verò in η deſinunt, nihil mutant: vt εὐνὴ, εὐνήφι, cubile. Idem accidit quibuſdam nominibus tertiæ: ſed ex ες & ον, ς & ρ priùs abiiciunt, vt στρατὸς, στρατόφι, exercitus: ὀστέον, ὀστέοφι, os

oſſis:

ossis: sic in pronomine αὐτός, αὐτόφι, ipse. In quinta quoque declinatione neutra quædam in ος, & fœminina in ως, idem patiuntur: sed in ος, ο priùs vertitur in ε, vt στῆθος, στῆθεσφι pectus. In fœmininis verò in ὼν, priùs facimus genitiuum in όνος, ac deinde migrante ς in φι fit nomen poëticum, vt ἡ κοτυληδών, genit. τῆς κοτυληδόνος, vnde κοτυληδοφι, coxa. Porrò huiusmodi nomina poëtica, sunt indeclinabilia. Patiuntur præterea hæ tres declinationes apocopen, vt in secunda γλαῦ, pro γλαῦκα, pupilla: in tertia γλάφυ, pro γλάφυξ, antrum: ex κάρηνον verò Atticè fit κάρα, & Ionicè κάρη, caput, non κάρει: in quinta δῶ, pro δῶμα, domus: quod non solùm in nominatiuo, sed per omnes casus singulares huius declinationis fieri solet, vt τῷ Αἴαν, τῷ ἰδρῶ, τὸν Ἀπόλλω, pro Αἴας, ἰδρῶτι, Ἀπόλλωνα, id est, Aiacis, sudori, Apollinem. Huiusmodi apocope fit potiùs syllabæ quàm vnius tantùm literæ. in paucis enim perditur sola litera, vt γάλα, pro γάλακτ, lac: ἄλειφα, pro ἄλειφαρ, pinguedo: sic γλαῦ, de quo suprà.

Apocope in tribus declinationibus.

TERTIA declinatio complectitur masculina, fœminina & communia in ος, ὁ λόγος, *sermo* ἡ ὁδὸς, *via*: ὁ ἡ ἄνθρωπος, *homo*: & neutra in ον, τὸ ξύλον, *lignum*: vocatiuus in ε. genitiuus, datiuus & accusatiuus, item dualia & pluralia sequuntur articulum masculinum & neutrum.

Tertia declinatio. ος ον

S. {ος, ον,} ²ϑ, φ, {ον, ε. ον, ον.} D. ω, ³οιν. P. {οι, α,} ων, οις, {⁴ας, οι. α, α.}

Elenchus terminationum tertiæ. 2 3 4

Exempla.

ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τὸν λόγον, ὦ λόγε.
ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τλὼ ὁδὸν, ὦ ὁδέ.
ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, οὗ καὶ τῆς ἀνθρώπου, &c.
τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τῷ ξύλῳ, τὸ ξύλον, ὦ ξύλον.

Neutrorum tres casus similes: nominatiuus, accusatiuus & vocatiuus: qui in singulari numero varias habent terminationes in quinta declinatione, pluraliter autem semper exeunt in α.

Annotatio de nominibus neutris.

LOCVS Hic exigit, vt de nominum genere aliquid dicamus, quò possis discernere fœminina aut communia in ος, à masculinis. Ac primùm generales quasdam regulas subiiciemus, quibus sola significatione genus poterit dignosci, tam in quinta quàm tertia declinatione. in aliis enim hæc genera nerum diuersitas non habet locum, nisi paululum in quarta, vt suo loco dicemus. Cæterùm de adiectiuorum genere nihil in his declinationibus à nobis expectes. nam in Annotationibus in nomina adiectiua, illorum genus demonstrabitur. Hîc itaque tantùm de substantiuis agemus: quæ aut propria sunt, aut appellatiua. & propria quidem virorum siue deorum, mẽsium & fluuiorum sunt masculina: propria verò mulierum siue dearum, vrbium, insu-

De nominum genere regulæ generales.
Genus substantiuorum hic solùm traditur.
Masculina propria.
Fœminina propria.

Appellatiua masculi. fœmin. commun.

larum, nauium & fontium, fœminina. Appellatiua verò, quæ ad ſolos mares pertinent, maſculina ſunt, & cognitu facilia, vt ὁ πατὴρ, pater, quæ ſcilicet munus vel officium marium ſignificant: ſic quæ ad ſolas fœminas pertinent, fœminina ſunt, vt ἡ μήτηρ, mater. quæ verò ad vtrunque ſexum referuntur, ſunt communia, vt ὁ καὶ ἡ παρθένος, virgo mas vel fœmina: ὁ καὶ ἡ θεός, deus vel dea: ὁ καὶ ἡ νεβρὸς, hinnulus mas vel fœmina. & ſic de aliis, quoties vnica voce vtimur ad ſignificandum vtrunque ſexum: quanuis in quibuſdam alia etiam ſit vox ad ſignificandam fœminam, vt θεὸς & θεά. per fœminam hîc intelligo non ſolùm mulierem, ſed omnium animalium fœmininum ſexum.

Arbores. Fructus. Exceptio. Annotatio de finitis in ον. Aliæ exceptiones.

Præterea fœminina ſunt arborum nomina: fructuum verò neutra. Ab his omnibus regulis excipe finita in ον. hæc enim ſpreta ſignificatione, ſæpe terminationis genus recipiunt, vt τὸ τέκνον, filius vel filia: τὸ θηλάτριον, filiola. Inueniuntur & alia, præcipuè arborum & fructuũ nomina, quæ has regulas non exactè ſeruant: ſed ea magis notanda quàm imitanda: id verò accidit aut licentia poëtica, aut propter quandam dialecti proprietatem. Reſtat nunc vt dicamus de genere ſubſtantiuorum in ος huius declinationis tertiæ, quũ ſignificatione illud dignoſci non poteſt. Subiiciemus itaque ordine alphabetico primùm fœminina: deinde cõmunia, quæ paſſim legendis authoribus occurrunt. quæ verò hîc non enumerabuntur, maſculina cenſeantur.

FOEMININA.

ἄγγυλος, abceſſus inter nares & maiorem angulum oculorum.
ἄκατος, nauis genus.
ἄμαθος, arena, puluis.
ἄμμος, arena, ſabulum.
ἄμφοδος, biuium.
ἄνοδος, aſcenſus, locus inuius & difficilis acceſſu.
ἄσφαλθος, bitumen.
αὔλαξ, veſtibulùm.
βάτος, rubus.
βένθος, toga.
βίλος, papyrus, iuncus, charta.
γέρανος, grus.
δοκὸς, trabs, tignum.
δόκος, conſideratio.
εἰκὼς, imago.
ἔρεσις, remigatio, remigium.
εἴσοδος, introitus, ingreſſus.
ἐπάνοδος, reditus.
ἔρημος, eremus, ſolitudo.
ζυγὸς, iugum libræ.
ἤπειρος & Doricè ἄπειρος, continens, id eſt, terra firma. item annulus.
ἵππος, equitatus, pro equo verò eſt maſculinum.
κάρδοπος, arca panaria.
κιβωτὸς, arca.
κύφος, vas concauum & exculptum, quod dicitur nauicula.
λαοφόρος, via publica.
λεωφόρος, idem, via regia.
μέθοδος, breuis via.
μίνθος, ſtercus humanum.
νεὼς, nouale.
νεὸς, idem.
νῆσος, inſula.
νόσος, & Ionicè νοῦσος, morbus.
ὄαρος, ſermo, fœmina.
ὁδὸς, via.
περίοδος, circuitio.
πρόοδος, progreſſus.
ῥάβδος, virga, ramus.
σήσαμος, ſeſamum, frumenti ſpecies.
σποδὸς, cinis ſordidus.
τρόφος καὶ τροφὸς, tormen, dolor inteſtinorum.
σφῆν, aceruus.
τρίβος, ſemita.
τρίοδος, triuium.
τροχηλάτος, locus vbi agitatur rota.
ψάμμος, arena.
ψῆφος, calculus.
ψίαθος, ſtorea, teges, ſcirpus è quo contexitur matta.

COMMVNIA, SIVE INCERTI aut dubij generis.

ἄβυσσος, abyſſus.
βάδος, iter.
βένθος, anas, auis.
κάμινος, fornax.
κάπος, foſſa.
κλῆρος, ſors.
κόπρος, fimus.
λιμὸς, fames. Atticè ὁ, Doricè ἡ.
μίτυθος, funis.
ῥάμνος, rhamnus, virgultum ſpinoſum.
ῥάφανος, raphanus.
ῥινὸς, pellis, ſcutum.
σορὸς, vrna.

σάμνος, vrna, calathus. σύνοδος, concilium. χηλὸς, arca, loculus.
σεκτὸς, exercitus. ὕαλος, & Atticè ὕελος, vitrum. χηλὸς, pabulum.
ψάμαθος, arena.

Inuenientur fortè quædam alia fœminina communiáve, quàm quæ hîc enumerantur: sed certè pauciſſima, eáque præcipuè aut nomina herbarum, aut animalium: vt ἡ φλόμος, ſiue ἡ φλόνος, verbaſcum herba: ἡ φόνος, atractylis, fuſus agreſtis: ſic ἡ ἄμπελος, vitis, cum ſuis compoſitis: vt ἡ ἀχριάμπελος, ſiue per ſyncopen ἀχριάμπλος, labruſca, vitis agreſtis: ſic ὁ vel ἡ γλάνος, glanus fera, quæ & hiæna. quæ omnia recenſere noluimus, quòd maxima ex parte nimis eſſent incerta, neq; illa fœmininis epithetis iuncta legiſſemus. ſunt enim parum vſitata. Inuenientur rurſus quædam huc congeſta, quæ in lexicis alterius generis eſſe deprehẽdentur. Verùm illis hac in re non eſt omnino fides adhibenda. nam ſunt plærunque deprauata. Idem iudicato in nominibus quintæ, quæ ſuo loco eodem modo enumerabimus. Porrò genere variantia quære inter Heteroclita. [2] Atticè, Ion. & Theſſalicè οι. Dor. ω [3] Ion. οιν. [4] Doricè ως & ος.

Herbæ. Animalia.

Genitiuus ſing. Genitiuus dua. Accuſat. plur.

QVARTA declinatio [1] Atticorum eſt propria vertentium vocales præcedentis declinationis in ω: alioqui genere conſentit. nam continet maſculina, fœminina & communia in ως, ὁ Μενέλεως, *Menelaus*: ἡ ἄλως, *area*: ὁ καὶ ἡ εὔγεως, *fertilis*: & neutra in ων, τὸ εὔγεων, *fertile*. Omnes caſus [2] deſinunt in ω: vertitur enim ο in ω, οι in ῳ ſuſcribendo iota, ϒ in ω abiecto υ. Neutrorum quoque α migrat in ω, hoc modo,

Quarta declinatio.

ως
ωι

S. { ως, ων, } { [3]ω, ῳ, } { ων, ω. [4]ως. ων, ω. } D. ω, ῳ. P. { ῳ, ω, } { ων, ως, } { ως, ῳ. ω, ῳ, }

Elenchus terminationum quartæ.

ὁ Μενέλεως, τοῦ Μενέλεω, τῷ Μενέλεῳ, τὸν Μενέλεων, ὦ Μενέλεως.
ἡ ἄλλως, τῆς ἄλλω, τῇ ἄλλῳ, τὴν ἄλλων, ὦ ἄλλως.
ὁ καὶ ἡ εὔγεως, τοῦ καὶ τῆς εὔγεω, τῷ καὶ τῇ εὔγεῳ.
τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων.

Exempla.

Quatuor prædictæ declinationes appellantur pariſyllabicæ, quòd obliqui ſint nominatiuo pares ſyllabis.

Declinationes pariſyllabicæ.

HÆC Atticorum declinatio à communibus in quibuſdam tantùm nominibus eſt recepta: nempe in iis quæ hîc & in Annotationibus in declinationes ſimplices à CLENARDO recenſentur, atque in his quæ ſequuntur:

Atticorũ declinatio in quibus nominibus recepta ſit ab iis quæ communi lingua ſcripſerũt.

γαλόως καὶ γαλως, ἡ, glos, ſoror viri.
ἐντέως, ὁ, mutus.
ἵλεως, ὁ, ἡ, propitius: vnde ἀνίλεως, ὁ, ἡ, immiſericors.
κάλως, ὁ, vel (vt alij volunt) τὸ, funis, rudens.
ὀρφὼς, ὁ, orphus, genus piſcis.
πλέως, ὁ, ἡ, plenus: vnde ὁ καὶ ἡ ἀπάλεως, ἐκπλεως, ὑπόπλεως, idem quod πλέως.
σῶς, ὁ, ἡ, ſaluus integer.
χρεῶν, τὸ, ſiue τὸ χρεῶς, debitum: vnde ὁ ὑπόχρεως, debitor: & ὁ καὶ ἡ ἀξιόχρεως, fide dignus.

His adde quædam compoſita à γῆ ſiue γαῖα, terra: quæ penultimam corripiunt, vt alia huius declinationis omnia, veluti.

ἀνώγεων, τὸ, cœnaculum, quaſi ἄνω τῆς γῆς ὤν, ſupra terram exiſtens, ſiue à ſolo ſubductum. erant enim cœnacula in ſuperiori ædium parte. in tertia dicemus ἀνώγαιον per diphthongum αι: ſed quarta in his magis recepta eſt.
βαθύγεων, τὸ, profundam terram habens, terra profunda.
λυπρόγεως, ὁ, terra ſterilis.

Sic quædam compoſita à κέρας, caro, & κέρας, cornu, vt

ἀπόκρεως, ὁ, carniſpriuium.
δίκερως, ὁ, ἡ, bicornis.
εὔκερως, ὁ, ἡ, pulcra habens cornua.
πολύκερως, ὁ, ἡ, multicornis.

Finita in ως quarta vel quinta. Propria in αος & εος.

SVNT Et alia in ως, quę per quartam vel quintam declinationem flectuntur, de quibus vide tractatum Heteroclitorum. Sunt prętereà multa propria, quorum Attica declinatio eſt in vſu: pręcipuè verò quæ communiter definerent in αος, vel εος, vt Μενέλεως, Ἀνδρόγεως, pro Μενέλαος, Ἀνδρόγεος:

Monoſyllaba circunflexa.

2 & monoſyllaba circunflexa, vt κῶς, Cos inſula.

Genitiuus ſing.

2 Id eſt, habent in vltima

Vocatiuus ſing.

3.4 ſyllaba ω. 3 Poëticè ῶο, vel ῷο, puncto ſubſcripto, ab Ionico tertię οιο. 4 Vocatiuus eſt ſimilis nominatiuo, more Attico, vt dictum eſt in prima declinatione.

Quinta declinatio.

QVINTA declinatio imparisyllabica complectitur 1 omnia genera, & terminationes plurimas. Genitiuus nominatiuum ſuperat, exiens in ος, datiuus in ι, accuſatiuus in α, vocatiuus 2 2 ſæpe idem cum nominatiuo. Dualis nominatiuus ε, genitiuus οιν. Pluralis nominatiuus ες, genitiuus ων, datiuus σι, accuſatiuus ας. At neutrorum plurale in α.

Elenchus terminationum quintæ.

S. { Nomi. / varius, ος, ι, α. } { Voc. / var. } D. ε, οιν. P. { ες, / α, } { ων, σι, } { ας, ες, / α, α.

Exemplum.

S. ὁ Τιτὰν, τοῦ Τιτᾶνος, τῷ Τιτᾶνι, τὸν Τιτᾶνα, ὦ Τιτάν.
D. τὼ Τιτᾶνε, τοῖν Τιτάνοιν, ὦ Τιτᾶνε. P. οἱ Τιτᾶνες. τῶν Τιτάνων, τοῖς Τιτᾶσι, τοὺς Τιτᾶνας, ὦ Τιτᾶνες, *Titan.*

Genera.

1 QVOMODO Hæc genera ſignificatione dignoſcantur, ſatis abundè diximus, quum de tertia declinatione ageremus. ea verò quæ authoritate ſolùm vel terminatione percipi poſſunt, in ſequentibus indicabimus, ſingulas terminationes eo ordine, quo ab Authore diſpoſitæ ſunt, diſcutientes, ac vni-

vnicuique illarum ſuum genus aſſignantes. Quanuis autem hæ terminationes variæ ſint ac multiplices, poſſunt tamẽ ad nouem reduci, quatuor ſcilicet vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ρ, ξ, ρ, ς, ψ. nam nullum nomen Græcum deſinit in ε, ο, ζ, λ. μ, aut in aliquam mutam, exceptis Barbaris aut Hebræis, vt ἀστρυβαλ, Aſtrubal: ἀδὰμ, Adam, &c. quæ tamen reduci poſſent ad declinationem Græcam, nempe ad tertiam, & finirẽtur in ος, ἀστρύβαλος, ἄδαμος, &c. Portò finita in η non reperiuntur in quinta declinatione: ſed omnia ſunt ſecundæ. [2] Circa finem huius declinationis indicabuntur ea nomina quæ vocatiuum nominatiuo ſimilem non habent. ibi etiã agetur pluribus de accuſatiuo ſingulari, & datiuo plurali.

Terminationes quintæ nouem, α, ι, υ, ω: ρ, ξ, ρ, ς, ψ.

2 *Vocatiuus.*

TERMINATIONES
quintæ declinationis.

[1] Finita in α formant genitiuum in ατος: τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, *altare, tribunal, ſuggeſtum.* 1 *Genitiuus quintæ.* α, ατος.

[2] Nomina literarum ſunt indeclinabilia, τὸ ἄλφα, βῆτα, δέλτα. 2 *Annotatio.*

ι, ιτος, [3] vnum ſubſtantiuum, τὸ μέλι, μέλιτος, *mel.* 3 ι, ιτος.

Adiectiua neutra communium legem ſeruant: ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, εὐχάριτος, *gratioſus, a, um*: ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι, φιλοπάτριδος, *patriæ ſtudioſus, a, um.* ſic etiam τὸ πᾶς, παντός, vt commune ὁ καὶ ἡ πᾶς, παντός, *aliquis, aliqua, aliquod.* *Adiectiua in ι.*

ι, [3] ιος: τὸ σίναπι, σινάπιος, *ſinapi*: de quo [4] aliâs. 3.4 ι, ιος.

υ, [5] υος: τὸ γόνυ, γόνυος, *genu, geniculum.* 5 υ, υος.

υ, [5] εος: τὸ ἄστυ, ἄστεος, *vrbs*: τὸ πῶϋ, πώεος, *grex ouium, ouile.* υ, εος.

Sic neutra maſculinorum in υς ὁ ἡδὺς, τὸ ἡδύ, ἡδέος, *iucundus, um, ſuauis & ſuaue.* *Adiectiua neutra in υ.*

ω, όος: ἡ Λητὼ, Λητόος, *Latona,* [6] eſt declinationis contractorum. 6 ω, όος.

FINITA In α, ι, vel υ, omnia ſunt neutra abſque vlla exceptione. 1 *Finita in α, ι, υ, neutra ſunt, in ω fœmin.*
Sic finita in ω, omnia ſunt fœminina. [2] De finitis in α videtur Author tantùm intellexiſſe, non autem in genere de omnibus literarum nominibus: quanuis locum quoque habeat in reliquis, exceptis quatuor, quarum nomen adiectiuo indicatur, nempe ε ψιλὸν, υ ψιλὸν, ο μικρὸν, ω μέγα, quæ declinantur more adiectiuorum ψιλὸν, μικρὸν, & μέγα, quod facit in genitiuo μεγάλου, vt habes in tractatu Heteroclitorũ circa finem. olim tamen harum vocalium nomina erant, ε, υ, ο, ω, vt Latinatum, e, i, o: verùm poſtea his addita ſunt epitheta ad indicandum aliquod diſcrimen, vt ε vocatum ſit ψιλὸν, id eſt, paruũ vel tenue, ad differẽtiam η vocalis lõgæ, quæ vt e ferme proferebatur: veluti diximus pag. 2. verſ. 19. ſic υ, dictũ fuit ψιλὸν ad differẽtiã diphthõgi ου. 2 *Nomina literarum quatuor declinabilia: & quare declinentur.* ε, η. υ, ου.

olim enim (vt loco citato attigimus) υ & ϒ proferebantur vt u Latinum, ο quidem vt u hodie pronuntiatur à Gallis: ϒ verò, vt u ſonat hodie Italis. Cæterùm ο & ω, quæ eodem ferme modo proferebantur, varia epitheta ſortita ſunt iuxta quantitatis differentiam: ο quidem μικρὸν, id eſt, paruum dictum eſt, quia breuem facit ſyllabam: ω verò μέγα, id eſt, magnum quòd ſua natura ſyllabam producat. [5] Rectè dicit, vnum. nam ea quæ faciunt ιος, vt σίνηπι, barbara ſunt, & non propriè Græca. Inueniuntur tamen compoſita è μέλι, quæ etiam faciunt ιτος, vt εἰνόμελι, mulſum: ὀξύμελι, acetum mulſum: ὑδρόμελι, aqua mulſa. [4] In ſecunda declinatione contractorum. [5] Proponuntur ab Authore in hac declinatione multæ nominatiui terminationes, quarum ſingulæ varias genitiui formas recipiunt, vt υ, υος vel εος: de quibus quidam Grammatici prolixè tractarunt: nos tamen hęc curiosè perſequi noluimus, quòd & nimis longum eſſet, & quia in multis id fieri non poſſit, niſi adducatur ſyllabaria vocalium ancipitum quantitas, aut accentuum ratio, aut generum notio: quæ multò minùs nota ſunt, quàm ea propter quę declaranda adducũtur. Quod quanuis Grammatici vulgò factitare ſoleant, ego ſemper ridiculum exiſtimaui: cùm omnis diſciplina à facilioribus & magis notis ad obſcuriora & minùs nota progredi debeat. Quare nominum quorundam genus & accentum, vocaliúmque ancipitum quantitatem, potiùs per genitiui terminationes (quæ per ſe ſatis notæ ſunt, ſi quis nonnullum huius linguæ vſum, authorum lectione ſibi compararit) quàm contrà genitiui terminationes per illa, quæ multò ſunt difficiliora, cẽſeo eſſe explicanda. velim tamen interdum, ſi commodè id fieri poſſit & cum aliquo lectorum emolumento, adduci dictionum genus, accentum, & quantitatem ad deſignãdam quandam terminationum notitiam: vt ſi hoc loco dicam, Subſtantiua in υ, penultimam corripientia faciunt υος: quæ verò penultimam producunt, faciunt εος, cum omnibus adiectiuis. hac quidem regula non poteris facilè cognoſcere quare τὸ δάκρυ, id eſt, lacryma, potiùs faciat δάκρυος, quàm δάκρεος: cùm penultimæ quantitas non ſit cuiuis cognitu facilis: in δόρυ verò, id eſt, haſta, quiuis cognoſcet penultimam eſſe breuem, cùm ſit ο μικρὸν: quare ſtatim dicet τοῦ δόρυος. Itaque hæc regula non fuerit omnino inutilis, ſed non ſatis certa. Hanc verò inutilem prorſus iudicauerim, Finitiua in ας acutitona, άδος in genitiuo faciunt: quia nullo modo potes ſcire quæ finita in ας vltimam acuant, niſi ex genitiui terminatione. cogèris enim in Accentuum tractatu conuerſam hanc regulam audire, hoc modo: Finita in ας, facientia in genitiuo άδος, vltimam acuunt. Ex quibus regulis nihil certi potes colligere. Itaque velis, nolis, ad vſum alterutrius recurras neceſſe fuerit. Faciliùs verò vſus te docebit quæ nomina in ας, άδος faciant (vnde acutitona eſſe conclude) quàm noſſe quæ in ας acutitona ſint, vt indè inferas, declinari per άδος. Vides igitur eſſe multa vſu percipienda, nec poſſe omnia (niſi ridiculi ſæpenumero velimus eſſe) regulis comprehendi. Quare ne mireris, ſi interdum ad huiuſmodi varium eiuſdem terminationis genitiuum indicandum regulis certis vtamur, interdum verò nihil certi præcipiamus: ne ſcilicet facilia per difficilia, & per tenebras lucem videamur indicare. [6] Vide quartam declinationem nominum contractorum.

ο, ω.

Subſtantiua in ι barbara ſunt, præter μέλι cũ compoſitis..

De diuerſitate terminationum genitiui certæ regulæ vbique tradi non poſſunt, niſi velimus per ſe ſatis nota per ignotiora & minùs nota explicare.

Regula de finitis in υ non omnino inutilis.

Regula de finitis in ας, prorſus inutilis.

Vſu multa percipienda.

αν, ανος.

αν, ανος: ὁ παιάν, παιᾶνος, *pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius:* ὁ Πάν, Πανὸς, *Pan, deus paſtorum:* τὸ μέλαν, μέλανος, *nigrum atramentum.*

αν, αντος.

αν, αντος, participia ſunt, τὸ τύψαν, τύψαντος, *verberans, vel quod verberauit.* Sic adiectiuum τὸ πᾶν, παντὸς

παντὸς *omne*, more maſculini πᾶς, παντὸς, *omnis*.

Dvo Hîc notanda: primùm, Omnia ſubſtantia in αν, eſſe maſculina: adiectiua verò ſiue participia (vt ſuo quoque dicetur loco) eſſe neutra: deinde Participia in αν & adiectiuũ πᾶν, facere in genitiuo αντος: reliqua verò omnia αvος. Porrò huiuſmodi participia ſunt aut aoriſti primi vocis actiuæ quoruncunque verborum, aut præſentis vel aoriſti ſecundi eiuſdem vocis, ſecundæ coniugationis verborum in μι. *Annotatio de finitis in αν.* *Participia in αν vbi inueniantur.*

εν, ενος: τὸ τέρεν, τέρενος, *tenerum*. εν, ενος.

εν εντος: τὸ χαρίεν, χαρίεντος, *gratum vrbanum*, vt maſculinum χαρίεν, *gratus*. ſic participia, ὁ τυφθεὶς, τὸ τυφθὲν, *verberatus, verberatum*. εν, εντος.

Observabis Hîc, omnia in εν eſſe neutra atque adiectiua vel participia: & quæ à communi ω, facere ενος, reliqua εντος. Cæterùm hæc participia ſunt vel alterius aoriſti paſſiui: vel præſentis ſiue aoriſti ſecundi vocis actiuæ verborum primæ coniugationis in μι. *Notio de finitis in εν.* *Participia in εν vbi inueniãtur.*

ιω, ιωος: ὁ Ἕλλιω, Ἕλλιωος, *Græcus*: ἡ σειρὴν, σειρῆνος, *ſiren apis genus, aut certè domuncula, & Siren fabuloſarum mulierum vna*. ιω, ιωος.

ιω, ενος: ὁ ποιμὴν, ποιμένος, *paſtor*: ἡ φρὴν, φρενὸς, *mens*: ὁ ἢ τέρην, τέρενος, *tener, tenera*: cuius neutrum τὸ τέρεν, τέρενος, *tenerum*. ιω, ενος.

Disyllaba In μὴν, & adiectiua quæcunque in ην, cum his ſubſtantiuis ὁ ἀδὴν, tumor in gutture glandium inſtar: ὁ ἀζὴν, barba: ὁ αὐχὴν, ceruix: ὁ ἔρην, puer: & ἡ φρὴν, faciunt ενος: reliqua ινος. atque hæc, quæ ινος faciunt, fœminina ſunt, præter ὁ κηφὴν, fucus, veſpa ſterilis: ὁ σφὴν, cuneus: ὁ σωλὴν, canalis, fiſtula: atque ὁ ἢ ἡ χὴν, anſer. nam alia maſculina ſignificatione dignoſcuntur, vt ὁ ἕλλην, cum compoſitis. Quæ autem per ενος flectuntur, maſculina ſunt, præter ἡ φρὴν, & adiectiua, de quibus ſuo loco. *Regulæ de ην.* ενος. ινος. *Fœminina.* *Maſculina.*

ιν, ινος: ὁ δελφὶν, δελφῖνος, *delphin piſcis*: ἡ ἀκτὶν, ἀκτῖνος, *radius*: cuiuſmodi nominatiuus etiam per ις, δελφὶς, ἀκτὶς. ιν, ινος. ιν, vel ις.

Compoſita Maſculina ſunt, atque hæc tria, ὁ λὶν, litus: ὁ ἰκτὶν, milus: ἰν, genus menſuræ: quum verò ſignificat venam, aut vim, eſt fœminini. reliqua ſimplicia fœminina. δελφὶν verò, quanuis ab Authore veluti maſculinum ponatur, ab aliis tamen commune dicitur, ὁ ἢ ἡ δελφίν. *Maſculina.* *Fœminina.*

ον, ονος: τὸ μεῖζον, μείζονος, *maius*, à communibus in ων. ον, ονος.

ον, οντος, participia ſunt, τὸ τύπλον, τύπλοντος, *verberãs*. ον, οντος.

ουν, οδος. ουν, οδος : τὸ δίπουν δίποδος, vt commune δίπους, *bipes.*

ουν, οῦντος. ουν, οῦντος, participia ſunt : τὸ τυπτοῦν, τυπτοῦντος, *verberaturum.*

ον & ουν neut. οδος, οντος. οντος. οῦντος. *Participia in* ον. *Participia in* οῦν.

Omnia In ον & ουν neutra ſunt, atque vel adiectiua à communibus in ων & ους : vel participia. & in adiectiuis quidem ον facit οντος, & ουν, οδος : in participiis verò ον, οντος, & ουν, οῦντος. Cæterùm participia in ον, ſunt vel præſentis, vel aoriſti ſecundi, vel futuri primi barytonorum vocis actiuæ : aut præſentis, ſecundíve aoriſti eiuſdem vocis verborum tertiæ coniugationis in μι, finita verò in οῦν ſunt quoque omnia vocis actiuæ vel futuri ſecundi in qualibet coniugatione, vel primi in quinta, vel præſentis in prima & tertia verborum circunflexorum.

ων, ωνος. ων, ωνος : ὁ μόσϋν, μόσϋνος, *turris, domus lignea :* ἡ Γόρτϋν, *Gortyn, ciuitas Cretæ :* quorum nominatiuus etiam in υς deſinit : ὁ Φόρκυν, vel ' Φόρκυς, *Phorcys, Neptuni filius & Meduſæ pater.*

ων, ους. ων, ωνος : ὁ πρίων, πρίονος, *ſerra :* ἡ χελιδὼν, χελιδόνος, *hirundo.* & communia, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, εὐδαίμονος, *felix :* & ita comparatiua, ὁ καὶ ἡ κρείσσων, κρείσσονος, *melior :* quorum neutra in ον, τὸ εὐδαιμον, εὐδαίμονος, *felix, beatum :* τὸ κρεῖσσον, κρείσσονος, *melius.*

ων, ωντος. ων, ωντος : ὁ Ξενοφῶν, Ξενοφῶντος, *Xenophon.*

ων, οντος. ων, οντος : δράκων, δράκοντος, *draco.* & participia, ὁ τύπτων, τύπτοντος, *verberans.*

ων, υντος. ων, ύντος participia ſunt : τὸ ζευγνὺν, ζευγνύντος, *iungens,*

ωος. *Maſculina. Participia in* ων.

Finita In υν, omnia faciunt ωος, niſi ſint participia : ſunt quoque omnia maſculina, niſi ſignificatio impediat (vt in Γόρτυν, quia eſt proprium vrbis) aut participia fuerint : quæ neutra ſunt, atque præſentis temporis vocis actiuæ, quartæ coniugationis verborum in μι. Hoc etiam declinatur per υος, τῷ Φόρκυος. Vel Doricè ὁ Φόρκυς, τῷ Φόρκυ, τῷ Φόρκυ ablato ς, vt multa alia, de quibus in Annotationibus in declinationes ſimplices.

In ων *maſcul. Fœminina.*

Nomina In ων, quorum genus ſignificatione dignoſci non poteſt, maſculina ſunt, præter ſequentia fœminina,

ἀκροχορδὼν, verruca. ἀμπελὼν, vinea, vitis. ἀρραβὼν, pignus.
ἅλων, area. ἀνθερεὼν, mentum. βοὼν, cuſtodia apud Alexan-

xandreos.
ἐἰκὼν, imago.
λἰτὼν, littus.
λαθεδὼν, obliuio.
σηπεδὼν, putredo.
σιαγὼν, maxilla.
σινδὼν, linteum.
τηκεδὼν, tabes.
τρήρων, columba.
τριβὼν, palliolum.
τρυγὼν, turtur.
χελιδὼν, hirundo.
χθὼν, terra, ſolum.
χλιδὼν, ὄνος, delitiæ, ornatus muliebris.
χλιδὼν, ῶνος, armilla.
His adde omnia finita in ηδων. *In* ηδων *fœmin.*

Hæc præterea ſunt modò maſculina, modò fœminina, μελεδὼν, cura: μήχων, papauer: νιφὰς, nix: ἱματὶς, veſtis. Nũc de genitiui varietate, ſi nõ omnia, tamen aliquid dicamus: quãuis & hoc vſu potiùs quàm præceptis diſcere præſtabat. nihil enim certi de his poteſt præcipi, niſi (vt anteà dixi) per ſe ſatis nota per difficilima velimus explicare. Faciunt igitur ωνος per ω μεγα omnia ferè ſubſtantiua maſculina, & fœminina vrbium, quæ non deſinunt in ηδων. Nã omnia finita in ηδων, atque adiectiua, & ſubſtantiua fœminina faciũt ονος per ο μικρὸν. Ex adiectiuis excipe αἴθων, ardens: & εἴρων, cauillator, non vera dicens: ex fœmininis verò ἀκροχορδὼν, vel ἀκροχορδὼν, ἄλων, ἀμπελὼν, ἀρραβὼν, βοὼν, τριβὼν, χλιδῶνες, armillæ: his adde duo incerti generis, μελεδὼν, μήκων: quæ omnia faciunt ωνος per ω μεγα. Porrò pauca ſunt, quæ faciunt in ῶντος per ω μέγα, quæ omnia ſunt maſculina, & maxima ex parte propria virorum circunflexa, quæ à Latinis per ontis declinãtur: vt Xenophõ, Xenophõtis: ſic Phaëthon, Demophoon, &c. In ουντος verò per ο μικρὸν facientia vix alia inuenias quàm hæc quatuor δρακὼν, λέων, γέρων, θερακὼν, draco, leo, ſenex, famulus: & participia actiuæ vocis in ων non habẽtia circunflexũ: quæ ſunt vel præſentis temporis, vel aoriſti ſecundi, vel futuri primi. quæ verò accẽtu circunflexo notãtur & habẽt neutrũ in οῦν (quæ enumerauimus quũ de ευν ageremus, 22. 9.) ea ῦντος quoque faciũt. de illis autẽ nullã mẽtionẽ fecit hoc loco CLENARDVS, Cæterùm ea, quorũ neutrum ſimiliter in ῶν per ω μέγα circunflexũ deſinit, per ῶντος flectuntur, & ω μέγα ſeruant: ſuntque præſentis tẽporis vocis actiuæ, ſecundæ coniugationis verborum circunflexorum. Id autem accidit propter craſim, quæ fit ex α & ο in ω, vt ſuo videbimus loco.

In ων *commu-nia.*
Genitiuus.
ωνος.
ονος.
Exceptio.
ωνος.
ῶντος.
ontis.
ουντος.
Participia in ων.
ῦντος.
ῶντος.

ξ, in κος, γος, χος: ὁ θώραξ, θώρακος, *pectus, thorax*: ἡ κύλιξ, κύλικος, *poculum, calix*: ὁ ἅρπαξ, ἅρπαγος, *rapax*: ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπεκος, *vulpes*, mutat η in ε: ἡ θρὶξ, τριχὸς *capillus*, ' pro aſpirata ſumit tenuem. τ pro θ. ὁ ἄναξ, ἄνακτος, *rex*: ἡ νὺξ, νυκτὸς, *nox*, interiecto τ. ξ in { κος. γος. χος.

ξ κος.

FINITA In ξ, maſculina ſunt, aut fœminina, aut communia: neutra verò nunquam. & fœmina quidem pauca ſunt, & communia pauciſſima, ſi cum infinita maſculinorum multitudine conferantur. Itaque fœminina & communia ſiue incerta, quorum genus ſignificatione cognoſci non poteſt, hìc enumerabimus: reliqua verò intelligentur maſculina. Hæc igitur ſunt fœminina.

Genus finitorum in ξ.

Maſculina.
Fœminina.

ἀλώπηξ, vulpes.
ἄντυξ, ambitus, orbis.
αὖλαξ, ſulcus.
θρῖδαξ, lactuca.
κλῖμαξ, ſcala, ſeu ſcalæ.
κύλιξ, poculum.
κλῶμαξ, aſperitas.
κρὶξ, capillus, & crex auis.
λάρναξ, vrna, arca.
μάστιξ, eſca, bruchus.
μαστὶξ, flagellum.
μύρμηξ, formica,
μύστακ, labrum, barba menti.
ὄμφαξ, vua acerba & immatura.
οὖρηξ, vrax auis.
πήληξ, galea, caſſis.
πῆδαξ, fons.
πτέρυξ, γος, ala.
ῥώπιξ, fluuialis ſcaphæ genus.
σμώδιξ, vibex, liuor ex percuſſione.
σπάδιξ, genus muſici inſtrumenti.

τύρναξ,

COMUNIDAD AUTÓNOMA DE LA D.G. DE CULTURA
CONSEJERÍA EDUCACIÓN CULTURA Y DEP.
BIBLIOTECA PÚBLICA

τύραξ, odoris genus.
τέτριξ, tetrix auis.
ὕστριξ, hiſtrix, herinacij ſpecies.
φάλαγξ, internodiũ in digitis, & phalanx ordo militaris.
φάσαγξ, vallis.
φοῖνιξ, phœnix auis.
χάραξ, vallus, id eſt, palus cui vitis alligatur.
χοῖνιξ, chœnix, ſemodius.

His adde finita in ιγξ, & monoſyllaba non deſinentia in ωξ.

Excipiuntur tamen ſequentia maſculina.

Maſculina.
βλὰξ, ſtolidus.
δνὶξ, vermis lignũ corrodens.
ἰξ, vermis vitiũ.
πνὺξ, conſilij locus apud Athenienſes.
πρὸξ, hinnulus, dama.

Et ſequentia communia.

Communia.
αἶξ, αἰγὸς, capra.
ἄμπυξ, reticulum muliebre.
βὴξ, βηχὸς, tuſſis.
ἴλιξ, vitium capreolus.
πέρδιξ, perdix auis.
πῦξ, πυχὸς, flexus.
σφὴξ, veſpa, fucus.
τρὴξ, γὸς, fæx.
ῥὰξ, γὸς, acinus vuæ.

Præter hæc, communia ſunt,
σκύλαξ, catulus.
φάρυγξ, γὸς, guttur. faux.

Genitiuus. VSVS te docebit, quę declinentur per κος, & quę per γος, aut χος: ſcito tamẽ multo maiorem eſſe numerum eorum quæ κος faciunt, quàm quæ γος aut χος. Rurſus plura per γος, quàm per χος declinari. nam pauciſſima ſunt quę habeant χ in obliquis: nempe finita in ευξ, ωυξ, & ωξυξ, cum quibuſdã aliis. In γος verò faciunt finita in πλὴξ, & quæ ante ξ habent γ, & ſuperbiſyllaba in υξ, modò habeant α in penultima, & quæ habent in penultima ομαχρὸν, modò nõ deſinant in ευξ, & quæ fiunt à verbis in γω & ζω, & fœminina in υξ, cum compoſitis: compoſita enim ſimpliciũ formam ſequuntur. Reliqua verò præſertim fœminina, & diſyllaba communia, quæ ſuperiùs enumerauimus, habẽt κ in obliquis, præter μάστιξ, τέτριξ. & finita in γξ, quæ habent γ. Horum omnium exempla tibi paſſim legendis authoribus occurrẽt.

Compoſita. *κος.* *γος.* *χος.*

1 1 Hoc fit propter aliam aſpiratam χ aduenientem: in datiuo verò plurali rurſus aſſumit θ, ταῖς θριξί. non enim ſequitur aſpirata χ, ſed ξ, vt in nominatiuo.

αρ, αρος. αρ, αρος: ὁ μάκαρ, μάκαρος, *beatus*: ἡ δάμαρ, *uxor*: τὸ νέκταρ, *nectar, cibus, vel, vt alii volunt, potus deorum.*

ἀρ, ατος. ἀρ, ατος: τὸ ἧπαρ, ἥπατος, *iecur, hepar*: τὸ δέλεαρ, δελέατος, *eſca, ad capiendum illecebra.*

ατος. SVPERBISYLLABA In αρ faciunt ατος. idem accidit diſyllabis quorum penultima eſt κ aut diphthongus, quibus adde φέαρ, adeps φρέαρ, puteus, ab antiquis φεῖαρ, φρεῖαρ. quorum autem penultima eſt ω, indeclinabilia ſunt, vt ὁ μῶμαρ, ſtultus, ſic τὸ ὄναρ, ſomnium, quanuis penultima ſit ομικρὸν. Reliqua, quæ hac regula non comprehenduntur, faciunt αρος.

Indeclinabilia in ἀρ. *αρος.* *Neutra.*

Porrò declinata per ατος, neutra ſunt omnia: ſic flexa per αρος, paucis exceptis, quorum genus ſola ſignificatione cognoſcitur.

ειρ, ειρος. ειρ, ειρος: ὁ φθεὶρ, φθειρὸς, *pedunculus*: ἡ χεὶρ, *manus*: ὁ κυὰ ἀντίχειρ, *pollex.*

Communia. MVLTA Componuntur ex χεὶρ, quæ omnia ſunt communia: χεὶρ, verò variat & genere, & genitiui terminatione: vt videbis in Heteroclitorum tractatu. Reliqua in ωρ, maſculina ſunt: ſed pauca inueniuntur.

Maſculina.

ηρ, ηρος. ηρ, ηρος: ὁ Σὴρ, Σηρὸς, *Ser, vel Seres populus, &* vermis

vermis nens ſericum: λουτήρ, λουτῆρος, *peluis:* τὸ κῆρ, κῆρος, *cor.*

ηρ, ερος: ὁ αἰθήρ, αἰθέρος, *æther, id eſt, ignis elementum:* ηρ, ερος.

[1] in multis verò ſyncope, ὁ πατὴρ, πατέρος, πατρός, 1
pater: ἡ μήτηρ, μητέρος, μητρός, *mater:* ſic & ἡ θυγάτηρ, γαστὴρ, Δημήτηρ, *filia, venter, Ceres:* at ὁ ἀνὴρ, *vir,* ἀνέρος, ἀνδρός, [2] aſſumit δ. 2

FOEMININA *In* ηρ, nulla ſunt, quæ ſignificatione cognoſci non poſſint, præter γαστὴρ, κῆρ, ſors, & ψυκτὴρ, vas ad refrigerandum vinum. Neutra verò duo tantùm, ἦρ, ver, & κῆρ, cor: quæ circunflectuntur, quia fiunt ex ἔαρ, & κέαρ per craſim. Alia in ηρ, maſculina ſunt. Pauca ſunt quæ flectantur per ερος, nempe quæ à CLENARDO recenſentur, atque ἀστὴρ, aſtrum: Πίηρ, Pier populus: & φελάτηρ, tribulis: pro quo vſitatiùs dicimus φελάτωρ, φελάτορος: ὁ ἀὴρ, aër. Æolicè inuenitur ἡ ἀήρ. ſic ἡ αἰθὴρ, έρος. Cætera in ηρ, faciunt ηρος. *Fœminina. Neutra. Maſculina. ηρ, ερος. Æoliſmus. ηρ, ηρος.*

[1] Huiuſmodi ſyncope habet tantùm locum in iis quæ Author enumerat. Notandum autē conciſos caſus ab oratoribus magis recipi, præter θυγατέρα. nam θύγατρα ſolùm vſurpatur à poëtis, qui metri gratia indiferenter vtuntur conciſis vel integris, duobus exceptis, de quibus fiet mentio in Annotationibus in declinationes ſimplices. [2] Nūquam enim in eadem dictione ponitur ante ρ, vt diximus 5, 20. & 7. 33. 1 *De ſyncopen paſsis notio.* 2

ορ, ορος: τὸ ἦτορ, ἤτορος, *cor, animus:* & inde compoſitum, ὁ μεγαλήτωρ, μεγαλήτορος, *magnanimus.* ορ, ορος.

υρ, υρος: ὁ ψίθυρ, ψίθυρος, *ſuſurro:* ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis:* & neutrum τὸ πῦρ, πυρὸς, *ignis.* υρ, υρος.

FINITA In ορ. & υρ, pauciſſima ſunt: & illa quidem neutra, hæc verò maſculina, præter μάρτυρ & πῦρ, quæ ponuntur in contextu. atque hæc in υρ, antiqua ſunt, & penè exoleta præter πῦρ: vtimur autem illorum loco finitis in ρος tertiæ declinationis, vt ψίθυρος, ὁ, & μάρτυρος, ὁ, vel μάρτυς, υος. *ορ neutra. υρ maſculina. Finita in υρ exoleta. υρος vel υς pro υρ.*

ωρ, ωρος: ὁ φὼρ, φωρὸς, *fur:* ὁ ἰχὼρ, ἰχῶρος, *ſanies, cruor:* τὸ ἕλωρ, ἕλωρος, *tractio, laceratio:* τὸ τέκμωρ, τέκμωρος, *ſignum, finis, mors.* ωρ, ωρος.

ωρ, ορος: ὁ Νέστωρ, Νέστορος, *Neſtor:* ὁ Ἕκτωρ, Ἕκτορος, *Hector:* ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτορος, *carens patre:* ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, *carens matre:* παιδαμάτωρ, *omnia domans, vel omnidomans:* τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, *aqua,* [1] heteroclitum eſt. ωρ, ορος.

ωρος. ορος. Neutra.

MONOSYLLABA In ωρ, & poliſyllaba in λωρ, atque ἰχὼρ & τέκμωρ, ſeruant ω μέγα in obliquis: alia mutant in ομικρόν. Cæterùm neutra in ωρ pauca ſunt: nempe quæ ab Authore afferuntur, & τὸ ἕλδωρ, ſiue ἕέλδωρ, deſyderium: & τὸ ἄωρ, enſis: tamen alij legunt ἄορ. ſic τὸ σκῶρ, τοῦ σκατός, ſtercus: heteroclitum, vt τὸ ὕδωρ: communia verò ſunt multa, quæ ſignificatione facilè dignoſcuntur: quæ ſcilicet vtrique ſexui conueniunt, quãuis rarò fœmininis adiectiuis aut articulis iuncta inueniãtur. Reliqua in ωρ, maſculina ſunt: nulla verò fœminina tãtùm, præter ἡ ἄωρ, mulier, & ἡ ἀλέκτωρ, virgo, innupta. [1] Vide Heteroclita.

Communia. Maſculina.

1

ας, αντος. 1 ας, αντος: ὁ Αἴας, Αἴαντος, *Aiax*: ὁ πᾶς, τοῦ παντὸς, *omnis: cunctus*: ἡ πᾶσα, τῆς πάσης, *cuncta*: τὸ πᾶν, τοῦ παντὸς, *cunctum*: ſic ἅπας, *omnis*: σύμπας, *vniuerſus, omnis*. Duo in ανος, ὁ μέλας, *niger*: τάλας, *miſer*, μέλανος, τάλανος: quorum fœminina ἡ μέλαινα, τάλαινα: neutra, τὸ μέλαν, τάλαν.

ας, ἀδος. 1 ας, ἀδος: fœminina ſunt, ἡ μονὰς, μονάδος, *monas, vnitas*: λαμπὰς, λαμπάδος, *lampas, lucerna*: aut communia, ὁ καὶ ἡ φυγὰς, φυγάδος, *exul, profugus*.

ας, ατος. 1 ας, ατος neutrum: τὸ γῆρας, γήρατος, *ſenectus*: τὸ ἅλας, ἅλατος, *ſal*.

αις, αιτος. 2 αις, αιτος, vnum fœmininum, ἡ δαὶς, δαιτὸς, *conuiuium*: & vnum neutrum, τὸ ζαὶς, ζαιτὸς, *farina aqua ſubacta*. Commune autem, ὁ καὶ ἡ παῖς, *puer, puella*, facit παιδὸς. ſic compoſita eius, ἄπαις, *ſine liberis, carens filiis*: εὔπαις, *liberis abundans, vel bonos habens filios, aut bona indole puer*.

αυς, αὸς, vel ηυς, ηὸς. 2 αυς, αὸς: ἡ ναῦς, vel νῆυς, *nauis*: τῆς ναὸς, vel νηὸς: ſic γραῦς, *anus, vetula*.

ες, εος. 3 ες, εος, neutra communium in ης: τὸ ἀληθὲς, τοῦ ἀληθέος, *verum*.

ας, αντος, maſ. ας, άδος, fœmi. vel communia. ας, ατος, neutra.

1 NIHIL facilius quàm noſſe quæ finita in ας faciant αντος, & quæ άδος, vel ατος. nam vel mediocris authorum lectio hæc tibi demonſtrabit. regulis autem hęc percipi facilè nequeunt. Hîc tantùm notabis, flexa per αντος, eſſe maſculina, per άδος, fœminina (exceptis paucis communibus, quæ ſola ſignificatione facilè cognoſcuntur.) per ατος verò, eſſe neutra & quintæ declinationis contractorum, modò deſinant in ᾶς vel ας purum: vt videbis in ſequentibus. Sunt verò tria maſculina quæ non declinantur per αντος, nempe

nempe μέλας, πάλας, de quibus in contextu, atque ὁ λᾶας, τοῦ λάαος, & crasi λᾶος, lapis. Porrò Æoles maſculina in ας per αις efferunt, dicentes μέλαις, πάλαις. Idem faciunt in participiis maſculinis in ας, quæ per αντος declinantur, vt τύψαις pro τύψας, qui verberauit. Ex Αἴας verò non dicunt Αἶαις, ne diphthongus geminetur. Cæterùm poëtæ non rarò Dorico more ex genitiuis in αντος, per apocopen reiiciunt ντος, τῶ Αἴαν pro Αἴαντος. De hac apocope nonnihil attigimus, 15.6. [2] Finita in αις aut αυς non inuenies alia ab his quę hoc loco enumerantur. tantùm itaque notato, finita in αυς declinari quoque per εως, εῖ, &c. & nominatiuum monoſyllabum νῦς, apud poëtas diuidi in duas ſyllabas νηὺς, χηὺς: atque nominatiuum pluralem ſimilem reperiri nominatiuo ſingul. αἱ ναῦς, νηῦς: χαῦς, χηῦς. De horum autē accuſatiuo ſingul. dicetur ſuo loco. [3] Hæc ſæpe ſubſtantiuata reperiuntur, & per ſubſtantiua Latinis redduntur: vt τὰ ἀληθῆ, verùm, vel ipſa veritas, & ſic de aliis. Sunt autem primæ declinationis contractorum, vt dicetur in ſequentibus.

Æoliſmus. αις pro ας. Apocope poëtica. 2 αις, αυς. αυς, εως. νῦς, pro νῦς. Nominatiuus plur. ſimilis nominatiuo ſing. 3

εις, εος: ὁ κλεῖς, κλεός, *pecten*: ſic adiectiuum εἷς, ἑνός, *vnus*: fœmininum μία, μιᾶς: neutrum ἓν, ἑνός: & inde compoſita, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν: οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *nullus, a, um.* εις, εος.

εις, εντος: ὁ Σιμόεις, Σιμόεντος, *Simoïs, Simoëntis, nomen fluuij in Phrygia*: ἡ Ὀπόεις, Ὀπόεντος, *Opus, Opuntis, ciuitas in Locris*: itidem adiectiua, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, *gratus, a, um*: & participia ὁ τυφθεὶς, τυφθέντος, *verberatus*: [1] at ἡ κλεὶς, *clauis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα & κλεῖν. εις, εντος. 1 ις, ιδος.

εως communiter, ῶος Ionicè, έως Atticè: ὁ βασιλεὺς, τοῦ βασιλέος, βασιλῆος, βασιλέως, *rex*: de hoc [2] poſteá. εως { έος comm. ῶος Ioni. έως At. } 2

FINITA In εις, facientia εντος, non inueniuntur, præter ντεὶς & ἕις, cum compoſitis, quæ ponuntur in contextu, μηδεὶς & οὐδεὶς, quaſi μηδὲ vel οὐδὲ ἕις, neque vnus, ne vnus quidem: ideo poëtæ in neutro ſæpe dicunt μηδὲν, οὐδὲν. Æoles verò ponunt θ pro δ, μηθεὶς, οὐθεὶς, μηθὲν, οὐθέν. Reliqua igitur præter κλεὶς, faciunt εντος: & ſunt vel propria, vel adiectiua, vel participia, quorum ſuperiùs meminimus in εν, εντος, 21. 14. Genus autem nominum in εις, facilè patet. adiectiua enim & participia maſculina ſunt: priorum genus ſignificatione cognoſcitur: quæ verò ponuntur in contextu, articulo genus indicant. Notandum autem propria & adiectiua in όεις, interdum contractè efferri per οῦς abiecto ι, & οε contractis in ου, vt ex ὀπόεις, & πλακόεις, dicimus ὀποῦς, πλακοῦς, de quibus poſtea in ους, ουντος. ſic adiectiua in ήεις, interdun contrahuntur in ῆς, verſo priùs η in ε, & ex εα abiecto ι, & εε in η contractis: vt ex τιμήεις, & δαφνήεις, dicimus τιμῆς, δαφνῆς: de his vide in ης, ῆντος. εις, εος. μηδὲν. οὐδὲν. Æol. θ pro δ. ις, εντος, propria, adiectiua, participia. Maſculina. όεις, οῦς. ήεις, ῆς.

[1] In accuſatiuo plurali τὰς κλεῖδας, & Doricè κλᾶδας. [2] In tertia declinatione contractorum. 1. 2 Doriſmus.

ης, ητος.

ης, ητος: ὁ λέβης, λέβητος, *lebes, cacabus*: ἡ ἑσθῆς, ἑσθῆτος, *veſtis*. & item ſubſtantiua fœminina quæ fiunt ab adiectiuis in ος: κακὸς, *malus*, ἡ κακότης, κακότητος, *malitia*.

ης, ῆντος.

Ης, ῆντος: ὁ τιμῆς, τιμῆντος, *honoratus*: ὁ δαφνῆς, δαφνῶντος. *laureaceus*.

ης, εντος.

ης, εντος: ὁ Κλήμης, Κλήμεντος, *Clemens*: Οὐάλης, Οὐάλεντος, *Valens, Valentinus*.

ης, εος.

ης, εος: ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένεος, *Demoſthenes*: ὁ Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, *Hercules*: ἡ τελήρης, τελήρεος. *triremis*: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, ἀληθέος, *verus, vera*.

ης, ητος. Fœminina. Maſculina.

ης, ητος, faciunt ſubſtantiua appellatiua: & fœminina ſunt, præter ſequentia maſculina,

ἄμης, placentæ genus lacteæ.
βῆλης, ſera, vectis.
κέλης, equus celer, &
λέβης, paruum nauigium.
λέβης, olla, cacabus.
μύκης, fungus.
πένης, pauper.
σής, erugo, tinea: quidam malunt ἡ σής.
τάπης, tapes, ſtragulum.

ης, ῆντος. ης, εντος.

PER ῆντος, & εντος pauciſſima declinantur: & illa quidem fiunt ex ήδης (vt diximus in εις, εντος) & maſculina ſunt: hæc verò ſunt virorum propria, deducta à Latinis habentibus formam participiorum in ens, entis, vt Clemens, entis: Valens, entis, qui & Valentinus. Per εος verò flectuntur infinita penè maſculina compoſita virorũ propria, & adiectiua cõmunia, & fœminina in ήρης, quæ tamen re vera adiectiua quoque ſunt, & ſubſtantiuũ ναῦς intelligendum: vt τριήρεις, triremis, ſcilicet nauis: ſic ἑνήρης, δήρης, vniremis, biremis, &c.

ης, εος.

ήρης.

ις, ιος.

ις, ιος: ὁ κὶς, κιὸς, *vermiculus qui in ligno vel frumento naſcitur*: ὁ ὄφις, ὄφιος, *ſerpens*: ἡ πόλις, πόλιος, *vrbs*.

ις, ιδος.

ις, ιδος: ὁ Πάεις, Πάεδος, *Paris*: ἡ κρηπὶς, κρηπῖδος, *crepida*: & communia, ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ἀπόλιδος, *extorris, exul*: ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, *profugus*.

ις, ιθος.

ις, ιθος: ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος, *auis, ales*: ὁ μέρμις, μέρμιθος, *funiculus*.

τις, τινός.

Nomen infinitum, ὁ καὶ ἡ τὶς, τὸ τὶ, *aliquis, quidam*, facit τινὸς: interrogatiuum autem, *quis, quæ, quod*, τίς, τί, τίνος, acuta penultima.

τὶς, τίνος.

FINI-

FINITA In ις, quorum genus ſignificatione cognoſci non poteſt, fœminina ſunt, exceptis iis, quæ ponuntur in cõtextu alterius generis: his adde ὁ λὶς, λιὸς, leo: & λῖς, λινός, pannus lineus ſubtilis. Hoc loco animaduertendum, CLENARDVM omiſiſſe terminationes ις, ιδος: vt ἡ χάεις, χάειδος, gratia; ſigeius compoſita, ὁ χαὶ ἡ εὔχαεις, gratioſus, a: ὁ χαὶ ἡ ἄχαεις, inſuauis, iniucundus, a. omiſit & ιτος, vt ἡ ἥμις, ἥμιτος, ius: ἡ χάεις, χάειτος. nam χάεις facit ίδος & ιδος & ιτος. Cæterùm pauciſſima ſunt deſinentia in ις, quæ faciant ίτος vel ιτος aut ιτος, ſed penè innumera quæ faciunt ιος vel ιδος: atque hæc varietas eſt authorum lectione diſcernenda: ſcito tamen omnia propria virorum ac mulierum facere ιδος. ιος verò omnia verbalia in σις, ξις, ψις: quæ multa ſunt, & omnia ſecundæ declinationis contractorum.

Fœminina.

ις, ιδος.

ις, ιτος.

Per ιδος, ιτος, ιτος, pauciſſima. Per ιδος propria. Per ιος verbalia in σις, ξις, ψις.

ος, εος: τὸ τεῖχος, τείχεος, *murus*: & reliqua neutra.

ος, ότος: τὸ τετυφὸς, τητυφότος, *verberans, vel quod verberauit*: participia ſunt.

ος, εος.
Neutra.
ος, ότος.
Participia.

HIC Notandum, omnia finita in ος quintæ declinationis eſſe neutra: & nomina quidem facere εος, ac eſſe primæ declinationis contractorum: per ότος vero declinari ſola participia præteriti perfecti temporis, vocis actiuæ & mediæ.

Notio.

ους, οος: ὁ ἡ βοῦς, τᾶ χαὶ τῆς βοὸς, *bos*.

ους, οος.

ους, οῦντος: ὁ πλαχῦς, πλαχοῦντος, *errabundus, & placenta*: ἡ Ὀπουῦς, Ὀπουῦντος, *Opus, opuntis*.

ους, οῦντος.

ους, όντος: ὁ ὀδοὺς, ὀδόντος, *dens*: & participia δοὺς, δόντος, *dans: vel qui dedit*. Cæterùm ποὺς, ποδὸς, *pes*: ſic compoſita, vt ἄπους, ἄποδος, *expes, ſine pede, apes*.

ους, όντος.

ους, οδος.

FINITA In ους, quorum genus ſignificatione dignoſci non poteſt, maſculina ſunt. Declinantur autem omnia per οος, niſi quę fiunt per craſim ex propriis vel adiectiuis in όεις, quæ per οῦς. per ους verò flectuntur ſolùm ὀδοὺς cum compoſitis, & participia in ους, quæ ſunt præſentis vel aoriſti ſecundi, vocis actiuæ, tertiæ coniugationis verborum in μι. πὺς autem cùm compoſitis facit οδος. Illud & obiter monendum, omnia compoſita in ους, eſſe adiectiua communia, & habere neutrum in ουν, & genitiuum in οδες.

Maſculina.
ους, οος.
ους, οῦντος.
ους, ους.
Particip. in ους.
ους, οδος.
Compoſita in ους.

υς, υος: ὁ μῦς, μυὸς, *mus*: ὁ ἰχθῦς, ἰχθύος, *piſcis*: ἡ χέλυς, χέλυος, *chelys, cithara, lyra*.

υς, υος.

υς, έος: ὁ ὀξὺς, ὀξέος, *acutus, velox*: fœmininum ὀξεῖα: neutrum ὀξὺ, ὀξέος. ſic & reliqua adiectiua, ἡδὺς, *ſuauis*: ὠκὺς, *velox*.

υς, έος.

υς, εως Atticè: ὁ πῆχυς, πήχεως, *cubitus*: ὁ πρέσβυς, *ſenex*: ὁ πέλεκυς, *ſecuris*.

υς, εως *Atticè.*

υς, υδος. υς, υδος : ἡ χλαμὺς, χλαμύδος, *chlamys, genus veſtis:*

υς, ύντος. ὁ ἢ ἡ νέηλυς, νεήλυδος, *nuper adueniens, aduena.*

υς, ύντος : ὁ ζευγνὺς, ζευγνύντος, *iungens :* participia ſunt.

υς, υδος. υς, υθος. Dvas Hic omiſit genitiui terminationes, υδος, & υθος, vt ὁ ἀκμὼς, ἀκμώδος, indefeſſus : ἠχὼμυς, χώμυθος, faſciculus fœni : ſed huiuſmodi nomina ſunt rariſſima. Porrò hæc genitiuorum varietas vſu percipienda eſt. notato tamen omnia monoſyllaba, atque bonam ſubſtãtiuorum partem facere υος : adiectiua omnia έος : tria ſolùm Atticè εως, quæ ponuntur in contextu: υδος omnia finita in ηλυς, cum paucis aliis : ύντος verò ſola participia præſentis temporis, vocis actiuæ, quartæ coniugationis verborum in μι. Cæterùm facientia υος, maſculina ſunt, niſi quæ rem non ſubſiſtentem ſignificant, quæ fœminina ſunt : vt ἡ ἀγορητὺς, ύος, eloquentia : his adde ἡ χέλυς, υος, & ἡ κόρυς, υος, galea : quia facit quoque τῆς κόρυθος : ac ἡ ὀφρῦς, ύος, ſupercilium : atque ἡ ὀσφῦς, ύος, lumbus, quod & maſculinum eſt. Maſculina quoque ſunt facientia έως, εως, & ύντος : fœminina verò reliqua, exceptis communibus in ηλυς, & paucis aliis maſculinis, quæ vſu deprehendes.

υς, υος. υς, έος. υς, εως, υς, υδος. υς, ύντος. *Particip. in* ύς. *Maſculina. Fœminina. Maſculina. Fœminina. Communia.*

ως, ωτος. ως, ωτος : ὁ γέλως, γέλωτος, *riſus :* τὸ φῶς, φωτὸς, *lux, lumen.*

ως, όος. ως, οος : ἡ αἰδὼ, αἰδόος, *pudor :* ἡ ἠὼς, ἠόος, *aurora.*

ως, ωος. ως, ωος : ὁ Τρὼς, Τρωὸς, *Troianus :* ὁ Μίνως, Μίνωος, *Minos:* ὁ ἥρως, ἥρωος, *heros.*

ως, όος. ως, ωος. δὼς. ως, ωτος. *Participia in* ως, ότος. *Maſculina. Fœminina. Neutra* ἡ φὼς, φωτός. Tria Tantùm ſunt facientia όος, per ο μακρὸν, nempe duo fœminina, αἰδὼς & ἠὼς, quæ ſunt quartæ declinationis contractorum, & vnum maſculinum, ὁ χρὼς, τὸν χρῶτα, τῷ χρῳ, & χρῷ, color. ως verò per ω μέγα faciunt Μίνως & ἥρως, & monoſyllaba habentia vnam harum mutarum, τ, δ, θ, vt τὼς: δμὼς, ſeruus : θὼς, genus lupi : ἡ δὼς tamen, id eſt, datio, indeclinabile eſt. Reliqua in ως, ſi ſint nomina, faciunt ωτος : participia verò perfecta vocis actiuæ & mediæ (quæ hoc loco omiſſa ſunt) faciunt ότος, per ο μακρὸν, vt πεπωφὼς, πεπωφότος, qui verberauit. Omnia autem nomina quintæ finita in ως, maſculina ſunt, præter duo fœminina iam enumerata, & duo neutra, φῶς, φωτὸς, lucerna, lumen : & ὦς, ὠτὸς, inuſitatum in nominatiuo, pro quo dicimus, τὸ οὖς, ὠτὸς, auris Porrò vnicum fœmininum, ἡ φὼς, id eſt, inuſtio ab igne facta in cruribus, facit τῆς φωδός ' Huius accuſatiuus τὸν ἥρωα, & per apocopen ἥρω, vt τὸν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα, 15.10

λς, λος. λς, λος : ὁ ἁλς, ἁλὸς, *ſal :* ἡ ἅλς, ἁλὸς, *mare.*

ρς, ρθος. ρς, ρθος : ἡ ἔλμυς, ἔλμυθος, *tinea :* Τίρυς, Τίρυθος, *Tiryns.*

ρς, ρτος. ρς, ρτος : ὁ μάκαρς, μάκαρτος, quod & μάκαρ, μάκαρος, *beatus.*

FINITA

FINITA in ς præcedente conſona non reperies, niſi ἡ δάμαρς, δάμαρτος, quod & δάμαρ δαμαρός, vxor, & quę ponuntur in contextu. *Notio.*

ψ, πος: ὠψ, ὠπὸς: *vultus*: Κύκλωψ, Κύκλωπος, *Cyclops*. *ψ, πος.*

ψ, βος: ὁ Ἄραψ, Ἄραβος, *Arabs*, ἡ φλὲψ, φλεβὸς, *vena*. *ψ, βος.*

ψ, φος: κίνυψ, κίνυφος, *cynips vel cinyps, muſca canina*, ἡ κατῆλιψ, *ſcala*: ὁ Σκίραψ, *Sciraps*. *ψ, φος.*

Deſinentium in ψ, octo faciunt Cος, *nempe* *ψ, βος.*

Θάρυψ, Tharybs.
Λίψ, Libs, ſiue Africus ventus.
Νὶψ, Nibs.
Φὰψ, phabs, auis genus, palumbes.
χάλυψ, chalybs, genus ferri duriſſimi.
χέρνιψ, manuum ablutio, & vas ad lauandas manus, gutturnium.

atque duo poſita in contextu: quibus adde omnia finita in τριψ, compoſita à τρίβω, tero, vt παιδότριψ, pædotriba, præceptor puerorum in exercitio corporis. Tria verò tantùm faciunt φος, quæ ponuntur in contextu, è quibus κατῆλιψ, facit φος, & πος. Alia omnia in ψ, faciunt πος. Cæterùm omnia in ψ, quæ ſignificatione genus non indicãt, maſculina ſunt: præter ſequentia fœminina, λαῖλαψ, turbo: ὄψ, vox: πηνέλοψ, penelops, ὕδρωψ, hydrops, aqua inter cutem: Latinis maſculinum eſt, durus hydrops, apud Horatium. His adde φλὲψ, & κατῆλιψ, quæ ſunt in contextu CLENARDI. inuenitur etiam ὁ οἰνοψ, niger, & τὸ οἰνοψ, nigrum. *ψ, φος.* *ψ, πος.* *Maſculina.* *Fœminina.* *οἰνοψ.*

Et hactenus de genitiuo.

ACCVSATIVVS ſingularis exit in α, τὸν πιτῶνα, *Titanem*: ſed nomina in ις & ¹ υς, quorum genitiuus in ος purum, faciunt accuſatiuum per ν, ὁ ὄφις, ὄφιος, ὄφιν, *ſerpens*: ὁ βότρυς, βότρυος, βότρυν, *racemus*. ² Barytona in ις & υς declinata ³ non purè, ſortiuntur vtranque terminationem, ἡ ἔρις, ἔριδος, τὴν ἔριδα & ἔριν, *lis, contentio*: ὁ νήλυς, νήλυδος, τὸν νήλυδα & νήλυν, *aduena*. Etiam αυς, in ⁴ αιν, ναῦς, ναὸς, ναῦν, *nauis*: γραῦς, γραὸς, γραῦν, *anus, vetula*. Finita in υς, ſæpius in ν, ὁ βοῦς, βοὸς, ⁵ βοῦν: rarò autem, in α, τὸν βόα, *bos*. *Accuſatiuus quintæ.* *ις, ιν.* *υς, υν.* *2. 3 ις, ιδα, ιν.* *υς, υδα, ιν.* *αυς, αυν.* *υς, υν, εα.*

FINITA in υς, per α quoque faciunt accuſatiuum, vt τὸν βότρυα, & τὸν ὀξέα, ab ὁ ὀξὺς, ὀξέος acutus. ² Barytona vocat, quorum vltima nullo accentu afficitur, ſed intelligitur grauis, qui Græcè dicitur βαρύς: eadem ratione appellantur Grauitona. De huius vocabuli etymologia videbis plura in ſequentibus. ³ Verùm Ionicè declinantur purè, non aliter quàm ὄφις, aut βό- *υς, α.* *Barytona.* *Grauitona.* *Ioniſmus.* *3*

4 τρυς. Itaque minimè mirum, si vtranque terminationem recipiant. 4 Poëticè verò per α quoque accusatiuum faciunt, τὴν πάτα, vel τῆτα, vel πέα, & πῆν.

5 5 Doricè βῶν, 12. 44.

Vocatiuus quintæ. *ντος, ν.*

VOCATIVVS idem cum nominatiuo, 1 ὁ πατὴρ, ὦ πατὴρ. 1 Excipe flexa per ντος, quæ ablato τος formant vocatiuum: ὁ Αἴας, Αἴαντος, ὦ Αἶαν, *Aiax:* λέων, λέοντος, λέον. *leo.* Adiectiua in ων, & εις, quæ neutrum per εν, ea & vocatiuum per εν: τέρων, τὸ τέρεν, ὦ τέρεν, *tener, a, um:* χαρίεις, τὸ χαρίεν, ὦ χαρίεν,

ων } *εν.* *εις* }

ὦ χαρίεν.

2 & etiam ὦ χαρίεν, *gratus, um.* 2 Grauitona in ηρ, habent ερ, μήτηρ, ὦ μῆτερ, *mater:* sic acuta quatuor, πατὴρ, δαὴρ, σωτὴρ, ἀνὴρ, *pater, leuir, id est, mariti frater: seruator, vir:* ὦ πάτερ, δάερ, σῶτερ, ἄνερ: vbi & accentus in penultimam retrahitur. Diphthongi ευς & ους, deponunt ς ὦ βασιλεῦ, βοῦ, πλακοῦ, ὁ *rex, bos, placenta:* præter ὦ πούς, & ὀδούς, ὁ *pes, dens.*

Accentus retractus. *εὺς, εῦ.* *ὺς, ὺ.*

ις, ι. *υς, υ.*

3 3 Grauitona quoque in ις & υς, reiiciunt ς: ὦ ὄφι, βόστρυ, ὁ *serpens, raceme:* sic παῖς, ὦ παῖ, quod fit à πάϊς, ὦ πάϊ, *puer, puella.*

Contracta.

1 HAEC exceptio non habet locum in contractis, vt ὁ ποιῶν faciens, genit. τοῦ ποιοῦντος, vocat. ὦ ποιῶν, non ποιοῦν. Hic notandum poëtas ex huiusmodi vocatiuis à genitiuis in ντος formatis, rursus per apocopen abiicere ν,

Apocope poëtica.

2 modò desinant in αν. dicūt enim ὦ Αἶα, pro Αἶαν. 2 Excipe ὁ Πίερ, ὦ Πίερ, Pier. Huiusmodi autem grauitona pauca sunt vt videbis in accentuum tractatu. Grauitona quoque in ωρ declinata per ορος, habent vocatiuum per ορ, formā-

3 do à genitiuo abiectione ος, vt ὁ Νέστωρ, Νέστορος, ὦ Νέστορ, Nestor. 3 Idem faciunt adiectiua acutitona in υς, εος, vt ὁ ὀξύς, ὦ ὀξύ, acutus. atque apud poëtas acutitona in ις, ίδος, ἡ Ἀμαρυλλίς, ὦ Ἀμαρυλλί, Amaryllis.

Appendix.

SVNT Præterea quædam finita in ας, ω, & ως, quæ vocatiuum non habent similem nominatiuo, vt videbis in prima & quarta declinatione cōtractorum.

Datiuus pluralis quintæ.

1 DATIVVS pluralis fit à singulari positos ante ι, τῷ βόστρυϊ, τοῖς βόστρυσι, *racemo, racemis:* & literæ δ, θ, ν, τ, sunt reiiciendę: λαμπάδι, λαμπάσι, *lucernæ, lucernis:* ὄρνιθι, ὄρνισι, *aui, auibus:* πτᾶνι, πτᾶσι, *Titani, Titanibus:* λέβητι, λέβησι, *lebeti,*

δι, σι. *θι, σι.* *νι, σι.* *τι, σι.*

lebe-

lebetibus: [2] Quòd si tum penultima corriperetur, fiet diphthongus, λέοντι, λέουσι, *leoni, leonibus:* πᾶσι, πᾶσι, *ponenti, ponentibus:* aut vocalis anceps, quæ in singulari producebatur positione, hîc in plurali habetur longa: Ἑστῶσι, Ἑστῶσι, *Aiaci, Aiacibus:* ἱστᾶσι, ἱστᾶσι, *stanti, stantibus.* Quæ in ξ exeunt, ψ, aut [3] diphthongum, adiectione faciunt datiuum pluralem, ἅρπαξ, ἅρπαξι: Ἄ"εκψ, Ἄ"εκψι: βασιλεὺς, βασιλεῦσι: βοῦς, βουσὶ: *rapax, Arabs, rex, bos:* at ὁ πούς, τοῖς ποσὶ, *pes.*

[4] Illa in ηρ, quæ syncopen patiuntur, datiuum pluralem faciunt in ᾶσι, πατὴρ, πατέρος, πᾶσι, τῷ πατρὶ, τοῖς πᾶσι, *pater:* sic μητράσι, γυναῖξὶ, ἀνδράσι, *matribus, filiabus, viris,* & similia.

[1] Datiuus pluralis in εσσι vel εσι Ionicè & Æolicè.

[2] Penultima datiui plur. quãta. Breues quomodo producẽdæ.

[3]

[4] σ nunquam ponitur post duas consonantes. υ non ponitur ante cõsonantẽ. ὑιάσι.

Poetæ formant hunc datiuum à nominatiuo plurali addendo σι: sed in neutris priùs mutant α in ες, vt οἱ Ἑστῶτες, τοῖς Ἑστῶτεσι, Aiaces, Aiacibus: τὰ βήματα, τοῖς βηματόεσσι, tribunalia, tribunalibus. Id autem faciunt more Ionico & Æolico. atque interdum metri gratia eiiciunt alterum σ, τοῖς Ἑστῶτεσι. [2] Penultima datiui pluralis par est quantitate aliorum obliquorum penultimæ, aut maior: quod non esset verum, si remotis ντ, vnicum σ poneretur. itaque aliquo modo producenda est. Solent autem breues ε & ο tribus modis in vniuersum produci. aut enim mutantur in proprias longas: ε in η, ο in ω: aut ascisscunt sibi subiunctiuas, ι, υ: ε quidem ascisscit ι, & ο ascisscit sibi υ, vt in hoc loco: aut cõsona sequens geminatur, vt breuis præcedẽs fiat longa positu. hoc interdum accidit quibusuis datiuis pluralis quintæ, vt τοῖς πᾶσι, pro πᾶσι, Titanibus: Ionicè πᾶσσι, à sing. πᾶς, πᾶσσα. Porrò ancipites, α, ι, υ, nulla facta mutatione possunt productæ cẽseri, vbi hoc exiget aliqua necessitas. [3] Hoc solùm intelligendum de iis quæ habent diphthongum in vltima syllaba sequente ς, vt quæ desinunt in αις, αυς, ηυς, ες, ευς, & ους: non autem quæ desinunt in ντ vel ρ. [4] A datiuo sing. πατρὶ, posito σ ante ι, dicendum esset πατρσὶ: sed quia σ non potest poni post τρ, interposito α breui, dicimus πατράσι. sic ab ὁ ὑὶς, filius, cuius genit. τοῦ ὑἱος, & syncope (vel vt alij malunt contractione poëtica) ὑὸς, & sic in aliis casibus: in datiuo plurali cùm non possimus efferre ὑσι pro ὑἱσι, eò quòd υ nunquam scribatur ante consonantem, inserto α dicimus ὑἱάσι.

Atque hæ quidem declinationes appellantur simplices. Cæterùm cùm inter tam varia nomina quintæ declinationis, quædam ge-

De nominibus contractis.

nitiuum faciant in ος purum, & reliquos item casus in terminationem puram, fit vt in multis accidat synæresis siue crasis, duabus syllabis in vnam contractis, vt τὸ τεῖχος, *murus*: τοῦ τείχεος, & per crasim τείχους, τῷ τείχεϊ, & per synæresim τείχει, & similia. ideóque quædam sunt declinationes nominum contractorum.

Synæresis. Synæresis propriè est vocalium seruatarum in diphthongum contractio: τείχεϊ, τείχει, *muro*, εϊ in ϊ.

Crasis. Crasis, quum alioqui duæ syllabæ commiscentur in vnam, vt τείχεος, τείχους, εο in ου: τείχεα, τείχη, εα in η. Sine discrimine tamen his vocibus pro eodem vtimur, synæresis, crasis, siue contractio.

Vbi fiat contractio, & quomodo. CONTRACTIO Solùm fieri solet, dum concurrunt duæ vocales, quarum prima sit anceps, α, ι, υ, eáque correpta: vel breuis ε, ο: vel etiam longa, sed ratiò, idque sequente ι, quod in contractione subscribitur, αϊ, ηϊ: ωϊ, ῳ: vt ἥρωϊνη, ἡρῴνη, Heroïne, semidea: νηρεΐδες, νηρῇδες, Nereïdes. Præcedente aliqua ancipiti, si crasis est facienda, ipsa anceps manet, sed iam producta (omnis enim syllaba contracta producitur) & vocalis vel diphthongus sequens abiicitur. excipe cùm præcedente α, sequitur ο vel ω, in diphthongo vel extra diphthongum: tum enim crasis fit in ω. Præcedente autem breui ε, & sequente vocali longa η, ω, vel quauis diphthongo, si fiat crasis, fiet perdito ε, & remanente vocali aut diphthongo sequente: sed sequente altero ε, fiet in α, nisi in duali nominum, vbi in η: sequente ο, fit in ου: aduenient ε, fit in η. Si verò sequatur ι vel υ, remanet vtraque vocalis, sed coalescunt in diphthongos α, ῳ. Cæterum præcedente ο, & sequente vocali longa η, ω, vel α, crasis fit in ω: sequente vocali breui ε, ο, vel diphthongo ου, fit in ου: aduentante ι, vel diphthongo in qua sit ι, vt α, ου, η, fit in οι. Atque hæ contractionum regulæ, generales sunt: & locum habẽt non solùm in quinque nominum contractorum declinationibus, & tribus verborum circũflexorum coniugationibus, sed in vniuersum quoties facienda est contractio.

Præcedente ε.

Præcedente ο.

Accusat. plur. contractus, est similis nominatiuo plurali. Iota in contractionibus semper seruatur. Notanda tamen duo: vnum, accusatiuum pluralem habere eandem contractionem cum nominatiuo eiusdem numeri, cuius finalis sit ς: vt οἱ βασιλέες, λεῖς, τοὺς βασιλέας, λεῖς, per diphthongum α, vt in nominatiuo, non per η. De hac re vide Annotationes in contractiones, circa finem illius tractatus. Alterum, iota nunquam perdi in contractionibus, sed retineri: vel saltem subscribi, vt ὄφιες, ὄφις, serpentes: βάλλες, βάλλεις, clamas, & sic de aliis.

PRI

PRIMA declinatio contractorum eſt nominum [1] maſculinorum, fœmininorum & communium in ης: neutrorum verò in ες & ος: quorum genitiuus deſinit in εος: ac fermè in omnibus caſibus fiunt craſes ex ε & vocali vel diphthongo ſequenti, hoc modo: *Prima contractorum.* 1 ης. ες, ος.

	ους, ει, η,	η, οῖν.	εις, ῶν,	εις, εις.
S.	ης, εος, εῖ, εα, ες.	D. εε, έοιν.	P. εες, έων, εσι, εας, ες.	
	ες,	ες, ες.	η,	η, η.
	ος,	ος, ος.	εα,	εα, εα.

Elenchus terminationū & cōtractionum primæ declinationis cōtractorū.

Contractio ſingularis genitiui eſt εω, [2] ου: datiui εῖ, ει: accuſatiui εα, η: dualis nominatiui εε, [3] η: genitiui έοι, οῖ: plural. nominatiui εε, ει: genitiui έων, ῶν: neutri plurali εα, η. Vocales εα nunc in η, nunc in [4] α: ſic εε, & in [5] η, & in ᾳ. Vocatiuus ſingularis in ες, ῶ Δημόσθενες, *ô Demoſthenes.* Datiuus plur. in nulla contrahitur declinatione. 2 εω ου. εῖ ει. εα η, α. 3 εε η, ει. εοι οῖ. εων ῶν. 4.5 *Vocatiuus ſingularis in ες.*

Exempla.

S. ὁ Δημοσθένης, τοῦ Δημοσθένεος, Δημοσθένους: τῷ Δημοσθένεϊ, Δημοσθένει: τὸν Δημοσθένεα, Δημοσθένη: ὦ Δημόσθενες. D. τὼ & ὦ Δημοσθένεε, Δημοσθένη: τοῖν Δημοσθενέοιν, Δημοσθενοῖν: P. οἱ & ὦ Δημοσθένεες, Δημοσθένεις: τῶν Δημοσθενέων, Δημοσθενῶν: τοῖς Δημοσθένεσι, absque craſi: τοὺς Δημοσθένεας, Δημοσθένεις.

ἡ τριήρης, *triremis*, τῆς τριήρεος, ήρους: τῇ τριήρεϊ, ήρει.

ὁ ἀληθὴς, *verus*, α, τοῦ ἀληθέος, ἀληθοῦς.

τὸ ἀληθὲς, *verum*, τοῦ ἀληθέος, ἀληθοῦς: τῷ ἀληθεῖ, ἀληθεῖ.

τὸ τεῖχος, *murus*, τοῦ τείχεος, τείχους. & ita deinceps.

Maſc. propria. 1 *Fœm. in ης, ες. Cōmun. adiect. es adiectiua.* 2 *os ſubſtantiua.* 3.4

MASCVLINA Sunt propria virorum: fœminina deſinunt in ήρης: & communia ſunt adiectiua. Neutra quoque in ες, ſunt adiectiua à communibus in ης, in ες verò ſubſtantiua ſunt omnia. [2] Doricè autem & Æolicè ω, vt habes 12.47. [3] Poëticè interdum α. [4] In α ſolùm in accuſatiuis plu-

ralibus non neutris, vt sit eadem contractio cum nominatiuo, vt antea di-
ει vbi in η. 5 ximus. [3] Crasis ει in η, tantùm fieri solet in duali nominum, quanuis alibi quoque ita fiat, sed nunquam in declinationibus nominum contractorum, aut in coniugationibus verborum circunflexorum. in quibusdam quoque neutris dualibus fit in ω, ὸ σκέλος, εος, crus, ὸ σκέλει, σκέλῃ, crura. 5

Secunda declinatio contractorum. 1 SECVNDA declinatio est [1] masculinorum & fœmininorum in ις, & neutrorum in ι.

	ι,		ις,	ις,	ις.
Elenchus terminationum & contractionum secundæ. S. ις, ιος, ιϊ, ιν, ι.	D. ιε, ιοιν.	P. ιες, ιων, ισι, ιας, ιες.			
		ι,	ι,	ι.	10
	ι, ι, ι.	ια,	ια,	ια.	

ϊϊ, ιε, ια } *in* ι.

Crasis ex ϊϊ, in ι longum, ídque in paucis singul. datiuo ϊϊ, in ι: plural. nominatiuo, ιες, in ις: accusatiuo similiter ιας, in ις. Reliqui casus sine contractione. Neutrorum plurale ια, in ι. Accu- 15
Accusat. in ιν. Vocatiuus in ι. satiuus semper in ιν. Vocatiuus in ι ablato ς nominatiui.

Exempla. S. ὁ ὄφις, τοῦ ὄφιος: τῷ ὄφιϊ, ὄφι: τὸν ὄφιν, ὦ ὄφι. Et plurale, οἱ & ὦ ὄφιες, ὄφις: τοὺς ὄφιας, ὄφις, *serpens. sic* ἡ πόλις, πόλιος, *vrbs.* 20

Neutrum τὸ σίνηπι, σινήπιος, *sinapi.* Plurale σινήπια, *Ionismus. εος.* [2] σινήπι. Iones hæc nomina flectunt per εος, [2] fitque crasis primæ declinationis, τῷ ὄφεϊ, ὄφει: τὼ ὄφεε, ὄφη: [3] οἱ & ὦ ὄφεες, ὄφεις: τοὺς ὄφεας, ὄφεις. [3] alij autem casus non contrahuntur. 25

Atticismus. Atticus genitiuus singularis, εως, ὄφεως. Dual. εων, ὄφεων. Plural. εων, ὄφεων, accentu semper in antepenultima.

Crasis Attica, non Ionica. 1 PAVCA Admodum sunt masculina huius declinationis, & significatione genus indicant, nisi ὁ ὄφις. Fœminina verò infinita sunt, & omnia ferme 30
Genitiuus ηος. 2 verbalia finita in σις, ξις, ψις: vt iam aliàs diximus. [2] Huiusmodi crasis fit
Accusat. να. ευς pro ευς Dor. ab εος Ion. Atticè, non Ionicè. nam Iones respuunt contractionem. Porrò poëtæ interdum flectunt hæc nomina per ηος, &c. atque tunc accusatiuus singularis
3 desinit in να, non in ιν, vt fit communiter, Ionicè & Atticé. [3] Tamen inuenimus apud poëtas ὁ πόλευς, ciuitatis, qui est genitiuus Doricus contra- 35
ctus, pro πόλεως, à πόλεος, Ionico, non aliter quàm in prima.

TER-

TERTIA est masculinorum in ευς. genitiuus communis in έως: vnde in quibusdam casibus fit crasis more primæ declinationis: [1] Ionicus autem in ῆος, ex quo non fit contractio. *Tertia contractorum.* *ευς* 1

ῆι, ῆ, ῆες, ῆας, ῆες.

S. εὺς, έος, ῆι, έα, εῦ. D. έε. έοιν. P. έες, έων, εῦσι, έας, έες.

ῆος, ῆϊ, ῆα, ῆε, ήοιν. ῆες, ήων, ῆας, ῆες.

Elenchus terminationum & contractionum tertiæ communiter & Ionicè.

S. ὁ βασιλεὺς, *rex*, τοῦ βασιλέος, τῷ βασιλεῖ, λεῖ. D. τὼ βασιλέε, λῆ. P. [2] οἱ βασιλέες, λεῖς: τοὺς βασιλέας, λεῖς. 2

Exemplum.

Vocatiuus in εῦ, ῶ βασιλεῦ. [3] Datiuus plural. in εῦσι, τοῖς βασιλεῦσι. 3

Vocatiuus. *Datiuus plur.*

Ionicè τοῦ βασιλῆος, τῷ βασιλῆϊ, [4] τὸν βασιλῆα, &c. 4

Ionismus.

Atticus [5] genitiuus singularis in έως, τοῦ βασιλέως. 5

Atticismus.

IVXTA Iones recentiores est quidem ῆος, sed iuxta veteres est ῆες. Bœoticè autem est ίος, & Doricè ac Æolicè εῦς, facta crasi ex έος in εῦς: deinde verso οῦ in εῦ, vt diximus 12. 47. [2] Et secundum veteres Atticos βασιλῆς, per ῆτα monophthongum. quidam tamen ἰῶτα subscribūt, ducentes ex contracto βασιλέης, *e* verso in ῃ, quod Atticis est familiare. [3] Et Ionicè ῆσι, à datiuo singulari Ionico ῆϊ interposito σ, τῷ βασιλῆϊ, τοῖς βασιλῆσι. Sic poëtæ à datiuo singulari communi εῖ formant έσι, τῷ βασιλέϊ, τοῖς βασιλέσι: sic ὁ ὑεὺς, filius, τοῖς ὑέσι, filiis: ὁ δρομεὺς, τοῖς δρομέσι, cursor. neque verò inueniuntur τοῖς ὑεῦσι, τοῖς δρομεῦσι. [4] Poëticè βασιλῆ. perditur enim *α* per apocopen, remanente eodem accentu: vel dicemus fieri per contractionem ex accusatiuo communi, τὸν βασιλέα, βασιλῆ. [5] Hic genitiuus contrahitur in ῶς, si terminationem έως præcedat alia vocalis: vt ὁ Στφειεὺς, Στφειέως, Στφειῶς, Stirieus: atque huiusmodi nomina mittunt accusatiuum in ᾶ, τὸν Στφειᾶ.

1 *Genit. singul.* ῆος, εῖος, ίος, εῦς. 2 *Nominat. plur.* 3 *Atticismus.* *Datiuus plur.* 4 *Accusat. sing.* 5 *Genitiuus sing.* *Accusat. sing.*

QVARTA est [1] fœmininorum in ώ & ώς: ἡ Λητὼ, *Latona*: ἡ αἰδὼς, *pudor*. quorum [2] genitiuus in όος contrahitur in οῦς, Λητόος, τοῦς. Datiuus in όϊ, οῖ, Λητόϊ, τοῖ. [3] Accusat. όα, ώ, Λητόα, Λητώ. Vocatiuus in οῖ, ῶ Λητοῖ. Dual. & Plural. vt in tertia simplici declinatione, τὰ Λητὼ, αἱ Λητοί.

Quarta contractorum. *ώ.* *ώς.*

FOEMININA In ώ multa sunt, & omnia fermè mulierum propria. in ώς verò sunt tantùm duo, ἠὼς, aurora, & αἰδώς. [2] Genitiuus Æolicus & Laconicus est ῶς. [3] Accusatiuus Æolic. ῶν, & Ionicus εῦν. Cæterùm ω accusatiui à nominatiuo ώ acuitur, vt nominatiuus, cui similis est: sed à nominatiuo ώς, circunflectitur, τλὼ αἰδῶ.

1 *ώ.* 2 *ώς.* 3 *Genitiuus sing.* *Accusat. sing.*

QVINTA declinatio continet neutra in ας

Quinta contractorum.

purum,& in ϱας. Genitiuus communis ατος, Ionicus [1] αος, ex quo fit crasis Attica.

Elẽchus terminationũ & cõtractionũ quinta communiter, Ionicè & Atticé.

ως, ᾳ,	α, ῶν.	α, ῶν,	α, α.
αος, αϊ,	αε, άοιν	αα, άων,	αα, αα.

S. ας, ατος, απι, ας, ας. D. ατε, άτοιν. P. ατα, άτων, ασι, ατα, ατα.

Exempla.

τὸ κρέας, *caro*, τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως: τῷ κρέατι, κρέαϊ: κρέᾳ: sic κέρας, *cornu*, κέρατος, κέραος, κέρως: sempérque contractio est ex α.

Apocope.

OMNES Huius declinationis contractiones fiunt in ω in genitiuis, in reliquis casibus in α longum. semper enim vocalis quæ remanet ex contractione longa est. interdum tamen in neutro plurali inuenimus α correptum apud poëtas, sed hoc fit per apocopen syllabæ τα, non per crasim αα in α.

[1] Apud Herodot. εος.

Et declinationes quidem sic habent: quæ autem prætereà de nominibus dicenda, pòst trademus, vbi singulas orationis partes absoluerimus. Nunc pergamus ad coniugationes verborum.

CONIVGATIONES verborum.

IN verborũ coniugationibus Græci præcipuè habent rationem futuri [1] & præteriti perfecti, quando hinc cætera pendent tempora. Perfectum præteritum vocatur τετελειωμένος, futurum μέλλων: quæ Grammatici notant literis τ. & μ.

PRIMA coniugatio est verborum in βω, πω, φω, πτω: quorum futurum in ψω, præteritum in φα.

β λείβω	ψω	λείψω	φα λέλιφα *sacrifico.*
π τέρπω		τέρψω	τέτερφα *delecto.*
φ γράφω		γράψω	γέγραφα *scribo.*
πτ τύπτω		τύψω	τέτυφα *verbero.*

SECVN-

SECVNDA in γω, κω, χω, κτω: μ. in ξω, π. in χα.

γ λέγω	ξω	λέξω	χα	λέλεχα *dico.*
κ πλέκω		πλέξω		πέπλεχα *plico.*
χ θρέχω		θρέξω		τέθρεχα *curro.*
κτ πίκτω		πέξω		τέτεχα *pario.*

TERTIA in δω, τω, θω: μ. in σω, π. in κα.

δ ᾄδω	σω	ᾄσω	κα	ᾆκα *cano.*
τ ἀνύτω		ἀνύσω		ἤνυκα *perficio.*
θ πλήθω		πλήσω		πέπληκα *impleo.*

QVARTA in ξω, σσω: futurum ξω, & præteritum χα, vt in secunda coniugatione: aut σω & κα, vt in tertia.

ζ παίζω	ξω	παίξω	χα	πέπαιχα *ludo.*
σσ ὀρύσσω		ὀρύξω		ὤρυχα *fodio.*
ζ φράζω	σω	φράσω	κα	πέφρακα *loquor.*
σσ πλάσσω		πλάσω		πέπλακα *formo.*

Attici pro gemino σ vsurpant geminum ττ: ὀρύσσω, ὀρύττω, *fodio:* πλάσσω, πλάττω, *fingo:* vt γλῶσσα, γλῶττα, *lingua.*

Atticismus. ττ pro σσ.

QVINTA in λω, μω, νω, ρω: futurum λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ: præteritum κα:

λ ψάλλω	ῶ	ψαλῶ	κα	ἔψαλκα *cano.*
μ νέμω		νεμῶ		νενέμηκα *distribuo.*
ν φαίνω		φανῶ		πέφαγκα *appareo.*
ρ σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα *semino.*
μν τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα *scindo.*

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, φ in futuro nõ mutentur, sed permaneant vt in præsenti.

Cur liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicantur immutabiles.

Annotatio in futurũ quintæ.

In hac coniugatione, vltima futuri circunflectitur, penultima verò [3] corripitur, abiiciendo alteram immutabilem: ψάλλω, ψαλῶ: aut vocalem ſubiunctiuam: ἀσπείρω, ἀσπερῶ: ψαίνω, φανῶ: aut breuiando ancipitem, κρίνω, κρινῶ: *iudico.*

λ, λ.
μ, μ.
ε, ε
αι, α.

SEXTA in ω purum, hoc eſt, præcedente vocali, aut diphthongo: μ. in ῶ, ϖ. in κα.

α γελάω		γελάσω	γεγέλακα *rideo.*
ε τελέω		τελέσω	τετέλεκα *finio.*
ι τίω		τίσω	τέτικα *honoro.*
ο ὀμόω		ὀμόσω	ὤμοκα *iuro.*
υ δύω		δύσω	δέδυκα *ingredior.*
[4] ω [4] ῥώω		ῥώσω	ἔῤῥωκα *firmo.*
αι παίω	σω	παίσω	πέπαικα *ferio.*
αυ ψαύω		ψαύσω	ἔψαυκα *tango.*
ει σείω		σείσω	σέσεικα *quatio.*
ευ ἱππεύω		ἱππεύσω	ἱππευκα *equito.*
οι οἴω		οἴσω	ὦκα *fero, puto.*
ου κρούω		κρούσω	κέκρουκα *pulſo.*
[5] υ ὀπύω		[5] ὀπύσω	ὤπυκα *coëo.*

Literam verò per quam coniugationem formamus aut tempora, nominant χαρακτηριστικὸν γράμμα, hoc eſt, figuratiuam literam, vt characteriſticon primæ coniugationis eſt vna ex mutis, β, π, φ: ſecundæ, γ, κ, χ: tertiæ, δ, τ, θ: quartæ, ζ, σ, aut ττ: quintæ, λ, μ, ν, ρ: ſextę, omnes vocales præter ν, omnes diphthongi propriæ, & vna impropria [6] υ. [6] Sic figuratiuæ literæ futuri ſunt ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ. præteriti autem φ, χ, κ: & ita de reliquis quoque temporibus dicendum.

Χαρακτηριστικὸν γράμμα, figuratiua litera.

7 In

7 In terminationibus πλω, κλω, μνω, prior consonans figuratiua censetur litera, nempe π, κ, μ. 7

πλ π
κτ κ.
μν μ
Quare hæ coniugationes dicãtur barytonæ.

Atque hæ coniugationes dicuntur Barytonæ, quòd verba sint βαρύτονα, hoc est, graui tono pronuntietur vltima syllaba, λείβω, λέγω, &c. *sacrifico, dico.* Siquidem in omni syllaba quæ non signatur accentu, intelligitur grauis, qui ob id vocatur accentus syllabicus.

βαρύτονα quid.

Syllabicus accentus.

IN Deducendis formandísq; temporibus CLENARDVS alios secutus, illa veluti catena quadam cõnexuit, ita vt vnum ab alio formet, & rursus illud ex alio atque alio, donec ad thema peruentum sit. Huius deductionis exemplũ habes in fine tractatus de Inuestigatione thematis. Hãc ego rimãdi rationẽ non reprobo: quia tamẽ molestũ ac difficile videtur in vnoquoque vocabulo tot tẽpora percurrere, tibi aliam methodũ trademus, qua omnia statim deduces ab ipso themate, aut ad illud referes. Quatuor igitur in vnoquoq; tẽpore sũt cõsiderãda, scilicet Augmẽtũ, Characteristica, Vocalis præcedẽs characteristicã (quę à nobis doctrinæ gratia, licet non satis propriè, Penultima appellabitur) & id quę ponitur post Characteristicã, q̃ Terminatio à nobis dicetur. 1

Noua inuestigandi thematis, & temporum à themate deducendorum ratio.

AVGMENTVM Habet tantummodo locum in omnibus præteritis & aoristis indicatiuorũ, atque in perfecto & paulò pòst futuro omniũ modorũ & participiorũ: hoc modo, Si verbũ incipit à vocalibus α, ε, ο, vel diphthõgis αι, αυ, οι, mutãtur α & ε in η, ο in ω, αι in ῃ, αυ in ηυ, οι in ῳ. si verbum incipit ab alia vocali vel dipthõgo, nulla fiet mutatio propter augmentũ. quũ verò incipit à consonãte, præponitur vbiq; ε, antè quod: (modò nõ sit longũ positu) in perfectis, plus quã perfectis, & paulò pòst futuris repetitur cõsona quę sequitur huiusmodi ε, sed pro aspiratis φ, χ, θ, repetũtur earũ tenues π, κ, τ: plus quã perfectũ autẽ recipit aliud ε ante cõsonantẽ repetitã. & hęc de augmẽto.

Augmentum.

Characteristica, Penultima, & Terminatio vbique considerãda.

Augmento vbi sit locus.

α ε ο αι αυ οι — in — η η ω ῃ ηυ ῳ

CHARACTERISTICA Præcipuè consideratur in præsenti, perfecto, & futuro primo indicatiui vocis actiuæ. Characteristicæ præsentis primæ coniug. sunt π, β, φ, πτ: secũdæ κ, γ, χ, κτ: tertiæ τ, δ, θ: quartæ ζ, σσ vel ττ: quintę λ, μ, ν, ρ: sextæ vocales & diphthõgi. Characteristicæ perfecti primæ φ: secundæ χ: tertiæ, quintæ & sextæ κ. Characteristicæ futuri primæ ψ: sec. ξ: ter. & sextæ σ: quintæ λ, μ, ν, ϱ. verba verò quartæ sumunt omnia tempora (quod ad characteristicam attinet) exceptis præsentibus & imperfectis, nũc à verbis in γω secundæ, nunc à verbis in δω tertiæ. vt alibi sumus dicturi. Reliqua tempora cõsentiunt characteristicâ cum horum trium aliquo, nempe omnia prȩsentia & imperfecta cuiuscunque vocis ac modi cum præsenti indicatiui vocis actiuæ absque vlla exceptione: eodem modo faciunt aoristi secũdi, & futura secũda omnia, & perfecta, ac plus quã perf. vocis mediæ: sed ex πτ, κτ, λλ, μν, reiicitur secũda, τ, λ, ν. De characteristica aut penultima verborũ in έω, άω, όω, nihil hic expectes, sed vide verba circũflexa & in μι. Porrò omnia futura prima vocis actiuæ & med. & omnes aoristi pri. in iisdẽ vocibus sequũtur characteristicam futuri primi. Perfecti verò characteristicã imitãtur perfecta, & plus quàm per. in voce actiua sine exceptione: sic perfectũ, plus quã perf. aor. pri. fut. pri. & paulò pòst fut. vocis pass. sed quia ante μ, σ, τ (vt initio huius lib. diximus) characteristicæ φ, χ, non possunt facilè cõsistere, neque κ ante σ, θ, varias mutationes recipiunt φ, χ, κ, quando illorum temporum terminationes incipiunt ab his quatuor cõsonantibus μ, σ, τ. θ, vt in μαι, σαι, ται, μεθον, θον, &c. 2

Augmentum syllabicum ε.
Characteristicæ.
Præsentis.
Perfecti.
Futuri pri.
Tẽpora sequentia characteristicã præsentis.

Futuri.

Perfecti.

μμ, φ, πῖ pro φμ, φω, φτ.
γμ, ξ, κτ pro χμ, χσ, χτ.
σμ, σ, σθ pro κμ, κτ, κθ, alicubi κ decidit.

In quinta λκ, λμ, λσ, λτ, λθ. ρκ, ρμ, ρσ, ρτ, ρθ. μκ, μκμ, μκσ, μκτ, μκθ. ſκ, μμ, νσ, ντ, νθ.

Penultima in aor. ſec. & fut. ſec. ᾰ, ω, αι, αυ, ε, in α: ῠ in ο: ει in ι: ευ in υ. In perf. & plu. med. αι, ε, ει in ῃ, ο, οι.

In quint. cōiug. α in ᾰ, αι, in α.

ε & ει in { α, ει, ε, ο

ac ſic collocãtur, μμ pro φμ, φ pro φσ, πῖ pro φτ: & γμ pro χμ, ξ pro χσ, κτ, pro χτ: & σ pro κσ, (euaneſcit enim κ ante σ) & σμ, σ, σθ, pro κμ, κτ, κθ: tamẽ in quinta coniugatione, atque plerunque (vt alibi dicetur) in ſexta, κ deperditur ante μ & τ, non aliter quàm ante σ. atque etiã ante θ, niſi quũ θ inuenietur in terminationibus perf. aut plus quàm perf. cuiuſcũq; modi, vbi κ, vt aliàs, migrat in σ. Notãdũ verò in quinta coniug. ante κ characteriſticã perf. retineri figuratiuas præſentis λ & ϱ. idẽ facit μ, ſed inter μ & κ interponitur ν, quia nũ quam μ ponitur ante κ: ν verò non ſeruatur, niſi in verbis in αίνω, & polyſyllabis in, ύνω, vbi etiã migrat in γ. Atque vt λ, μ, ν, ϱ, ſe habent in perfecto ante κ, ita quoque ante μ, σ, τ, θ, in temporibus paſs. ſed γ redit in ſuum ν, niſi ante μ, vbi mutatur in μ. Hactenus de Characteriſtica: pergamus ad Penultimam.

PENVLTIMA In quatuor primis coniugationibus & ſexta non mutatur, niſi in aoriſtis ſec. & futuris ſec. vbi ᾰ & ω mutantur in α: diphthongi αι, αυ, ῃ, perdunt ſubiũctiuam: ι & ει præpoſitiuã: ε quoq; præſentibus λ, μ, ν, ϱ, migrat in α, niſi in his verbis, βλέπω, ὀνείγνυμι, λέγω, φλέγω, id eſt, aſpicio, fero, dico, cõburo. In perf. etiã & plus qu. perf. vocis med. αι mutatur in ῃ: atq; ε & ι, ſi verbum ſit diſyllabum, in ο & οι. In quinta verò coniug. Penultima non mutatur, niſi ſit vna harũ α, αι, ε, ι: quæ ſic mutantur, α in ᾰ, ſed id ſolùm in aoriſt. primis vocis act. & med. αι in perf. & plus qu. perf. vocis med. mutatur in ᾰ: alibi ſemper perdit ι, niſi in præſentibus & imperfectis. nã hæc duo tẽpora nunquam mutant Penultimã, neq; Characteriſt. cuiuſcunque fuerint coniugat. ε in diſyllabis mutatur in α, niſi in tribus locis, nempe in aoriſt. primis voc. act. & med. vbi aſciſcit ſibi ι, vt ſit ι: in futuris primis vocis etiã act. & med. vbi ε retinetur: in perf. & plus qu. perf. vocis med. vbi migrat in ο. in verbis etiã deſinẽtibus in μω vel μνω, ε nõ mutatur in α, niſi in aoriſtis ſe. & futuris ſec. ε verò in polyſyllabis ſemper retinetur, niſi in aoriſtis pri. vocis act. & med. vbi etiã ſibi aſciſcit ι: & in aoriſtis ſec. & futuris ſec. vbi quoq; mutatur in α. ι in diſyllabis eodẽ modo ſe habet atq; ε in diſyllabis. nã sẽper mutatur in α, niſi in tribus illis locis, in quorũ primo habet eodẽ modo ι, in ſecũdo ε, in tertio ο. ι autem in polyſyllabis ſemper amittit ſubiũctiuam ι, niſi in aoriſtis prim. vocis act. & med. vbi retinetur ι. Atque hæc dicta ſufficiãt de Characteriſtica & penultima ſiue vocali quæ præcedit Characteriſticã. Reſtat TERMINATIO, id eſt, illud omne quod ponitur poſt Characteriſticã, quod eodem omnino modo ſe habet in omnibus verbis barytonis, cuiuſcũq; ſint cõiugat. De hac igitur Terminatione vbi generalia quædam præcepta tradiderimus, quod reſiduũ erit breuib⁹ tabellis ob oculos ꝓponem⁹. Præcepta ſunt hæc:

Terminatio.

Præſens & imperfectum habent eandem prorſus vocem, nedum terminationem, niſi in indicatiuis: ſic perfectum & plus quàm perfectum.

De barytonorum terminationibus præcepta generalia.

Terminatio futurorũ cuiuſcunque modi ac vocis, eſt eadẽ cum terminatione præſentis eiuſdem modi ac vocis: ſed in futuris ſec. vocis act. & mediæ, quum ε & ο primum locum in Terminatione occupant, aſciſcunt ſibi ſubiunctiuas, ε quidem ι: ο verò υ, vt ſint ει, υ: quod etiã habet locũ in futuris primis actiuis & mediis quintæ coniugat. vt pro terminationibus præſentis ομαι, εσθαι, &c. hîc dicemus οῦμαι, εῖσθαι, &c. Porrò in voce paſſiua terminationi præſentis futurum primum præponit θη σ, futurum ſecundũ ησ, & paulò pòſt futurum σ, vt ex ομαι fiat θησομαι, ησομαι, σομαι, &c.

In voce media præſens & imperfectum voce, nedũ terminatione, prorſus eadem ſunt cum præſenti & imperfecto paſs. Perfectum verò & plus quàm perf. terminatione cõueniunt cũ perfecto & plus qu. perf. act. Aoriſtus autẽ ſecund. & in voce act. & in voce med. per omnes modos & participia eãdem habẽt terminationẽ cum imperfecto eiuſdem vocis ac modi. Itaque in voce media tantùm remanet aoriſtus primus peculiarem habens terminationem: futura enim (vt dictum eſt) cum præſenti terminatione conueniunt.

In voce paſs. duo aoriſti ſunt terminatione ſimiles: ſed primus terminationi,

tioni vtrique communi præfigit θ. nam dicit θλω, θης, &c. vbi ſecũdus dicit λω, ης, &c. ac in ſecunda perſona imperatiui dicit ϑπτ, pro ηθι: vbi notandum in primo ſcribi π per ϖ̃, propter aliud ϑ ſemper præcedens.

In imperatiuis & ſubiunctiuis futura deſunt: quorum locũ ſupplẽt aoriſti.

Perfectum in optatiuo & ſubiunctiuo vocis paſſiuæ nõ inuenitur: ſed circũloquimur illa tempora per participium præteritum eiuſdem vocis, & per præſens eiuſdem modi, verbi εἰμὶ, id eſt, ſum: cuius coniugationem habes apud CLENARDVM in tractatu Anomalorum in μι.

Participia fœminina ſunt declinationis ſecundæ: maſculina in ος, & neutra in ον, ſunt tertiæ: reliqua ſunt quintæ, quæ ſiue maſculina ſiue neutra fuerint, genitiuum à neutri nominatiuo formant, addendo ος: tamen ex ός, dicimus ὁ ὅς, non ὁ ὅτος. Cætera de Terminatione, quæ his regulis non ſunt cõprehenſa, tibi figuræ ſequentes indicabunt.

PRIMARIÆ TERMINATIONES

vniuſcuiuſque temporis.

Tempora	vocis	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiũct.	Infin.	Participia. ὁ	ἡ	τό.
Præſ. & futura	actiuæ	1 ω	12 ε	18 οιμι	20 ω	ειν	ων, ουσα, ον.		
Imper. & aor. 2.	actiuæ	2 ον							
Perfectum	act. & mediæ	3 α	12 ε	18 οιμι	22 ω	έναι	ώς, υια, ός.		
Plus quàm perf.	act. & mediæ	4 ειν							
Aoriſtus prim.	actiuæ	5 α	13 ον	19 αιμι	22 ω	αι	ας, ασα, αν.		
Præſ. & futura	paſſ. & med.	6 ομαι	14 υ	20 οίμην	23 ωμαι	εσθαι	όμενος, ομένη, όμενον.		
Imperfectum	paſ. & med.	7 όμην							
Aoriſtus ſec.	mediæ								
Perfectum	paſſiuæ	8 μαι	15 σο	μένος εἴην	μένος ὦ	θαι	μένος, μένη, μένον.		
Plus quàm perf.	paſſiuæ	9 μην							
Aori. pri. & ſec.	paſſiuæ	10 ην	16 ηθι	10 είην	22 ω	ῆναι	εἰς, εῖσα, έν.		
Aoriſtus prim.	mediæ	11 άμην	17 αι	21 αίμην	23 ωμαι	ασθαι	άμενος, αμένη, άμενον.		

TERMINATIONES PERSONARVM DVCTARVM

à primariis præcedentis figuræ, quibus reſpondent per notas arithmeticas, 1, 2, &c.

Perſonæ	SINGVLARIA 1.	2.	3.	DVALIA 1.	2.	3.	PLVRALIA 1.	2.	3.
1 ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι.	
2 ον	ες	ε		ετην	έτην	ομεν	ετε	ον.	
3 α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι	
4 ειν	ῆς	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εῖεν	
5 α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν.	
10 ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ηεν.	
18 οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν.	
19 αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν.	
22 ω	ης	η		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι.	
6 ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται.	
7 όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	εσθην	όμεθα	εσθε	οντο.	
8 μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται.	
9 μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο.	
11 άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο.	
20 οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο.	
21 αίμην	αιο	αιτο	αίμεθον	ασθον	άσθην	αίμεθα	ασθε	αιντο.	
23 ωμαι	η	νται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται.	

Imperatiuorum terminationes.

SINGVLARIA

Secundã	Tertia.
12 ε	έτω
13 ον	άτω
14 υ	έσθω
15 σο	θω
16 ηθι	ήτω
17 αι	άσθω

Dualis & pluralis veluti ſingularis carẽt prima perſona: reliquæ verò fiunt à tertia ſing. verſo ω in ον, ων, pro duali: ε, άτων, pro plurali.

Formationes. VIDES Personarum terminationes in nouem lineis prioribus eandem ferè semper analogiam seruare. Secunda enim persona singularis vbique in ς desinit. Tertia fit à secũda remoto ς: sed ex αις fit ε. Prima dualis in his omnibus desideratur. Secunda dualis fit à secũda sing. verso ς in τον: sed ex ῃς & ηις, quum veniũt ab ω, abiicitur ι atque pũctus subscriptus. Tertia verò dualis (vt in genere loquar) in præsenti, perfecto, & futuris omniũ indicatiuorum, ac in quibusuis temporibus omnium subiunctiuorũ est similis secũdæ dualis: alibi fit quidem ab eadem, sed mutat ον in ων, nisi in imperatiuis, vbi in ων. Sic in genere secunda pluralis fit à secunda duali migrante ον in ε. Prima verò pluralis fit à secunda sing. verso ς in μεν: sed ι ab ω atque ε migrãt in ο, & ν in ω. Tertia pluralis est varia: potest autem formari à prima plurali, mutando μεν nunc in σι, nũc in ν, nunc in ζαν, & modò in εν, vt meliùs ex schemate quàm præceptis colligitur: ab ομεν verò prioris lineæ dicimus non εσι, sed εισι.

Secunda plur. generatim.

Prima plural.

Tertia plural.

Secunda dual.

Secunda & tertia singul. pass.

Prima dual, & prima pluralis.

Tertia plural.

OCTO Autem posteriores lineæ aliam seruant analogiam & formandi rationem, nisi in tertia duali & secunda plurali. ac formationem quidem secundæ & tertiæ personæ singularis, vel ex ipsa tabella tibi expiscare, vel pete ex scholiis nostris in præsens indicatiui pass. Prima verò dualis ac prima pluralis fiunt à prima singulari mutando μαι aut μλν in μεθον pro duali, & in μεθα pro plurali. Secunda dualis fit à tertia sing. verso ται aut το in σθον: sed in perfecto & plus q. perfect. indicatiui solũ in θον: vbi quoque characteristica, quæ præcedit ται aut το, variè mutatur, vt satis cõstat ex his quæ diximus, quum de Characteristica ageremus. Tertia pluralis fit à tertia singul. posito ν ante τ, & verso ε, quod reperitur ante τ, in ο: verũ in perfecto & plus quàm. perf. quũ literã τ præcedit alia cõsona, fit à prima sing. migrante μαι in μθον εἰσὶ, & μλν in μθον ἦσαν, facta scilicet circunlocutione per participiũ præteritum & verbum substantiuum.

Secunda & tertia singul. pass.

Prima dual, & prima pluralis.

Secunda dual.

Tertia plural.

Vsus & exercitatio præcedentiũ in inuestigatione thematis.

HAEC Præcepta de Augmento, Characteristica, Penultima & Terminatione sunt ad verbum ediscenda, in praxímque & vsum traducenda: vt dum in aliquod verbum incides, in promptu possis dignoscere, cuius temporis & personæ habeat Terminationem: deinde inspecta Characteristica, noscas quotæ sit coniugationis: ac cernas num Penultima thematis alia esse possit ab ea quam vides. item num thema Augmentum vocalis ε acceperit: vel num vocalis aut diphthõgus mutabilis mutata sit propter Augmentum. Hac in re si paululum te exercueris, miraberis facilitatem quam experieris in inueniendo themate, atque in dignoscendis personis ac temporibus omnium verborum legendis authoribus obuiorum. Cæterùm si hæc deducẽdi ratio noua cuipiam videatur, atque ideo aliam malit sequi: per me quidem id illi licebit: non enim repugno: tamen neque illi infrugifera futura sunt hæc de Terminationibus præcepta. poterit enim ex his facillimè inflexionem verbi τύπτω, atque aliorum omnium barytonorum ediscere: ac quid commune habeant inter se tempora, vel quid vnicuique sit proprium discernere. Adhæc, cognita semel ex CLENARDO formatione temporũ, trium indicatiuorum, his tabellis poterit formare reliquorum omnium modorum & participiorum tempora ab indicatiui eiusdem vocis temporibus homonymis, id est, idem nomen habentibus: nempe præsens aliorum modorum à præsenti indicatiui eiusdem vocis: sic perfectũ à perfecto, aoristum primum ab aoristo primo, secundum à secundo, futurum pri. à futuro pr. secundum à secundo, paulò pòst futurum a paulò pòst futuro, hoc modo formando: Mutentur terminationes temporum indicatiui, scilicet ω, ον, α, ην, &c. in eas quæ in priori tabella vnicuique tempori reliquorum modorum tribuuntur: sed ex aoristis abiiciendum priùs indicatiui augmentum, si quod habuerint: vt si præsentia aliorum modorum voluerit formare, sumet præsens indicatiui, vtpote τύπτω, vel quoduis aliud, ex quo mutando ω in ε, αιμι, ω, ην, ων, faciet τύπτε, τύπτοιμι, τύπτω, τύπτην, τύπτων, sic ex τέτυφα, mutando α in reliquorum

Vsus terminationum ad inflexionem verborũ vtilissimus.

Quomodo ab indicatiuo, reliqui modi formentur.

rum modorum terminationes perfecto reſpondentes, facit τέτυφε, τετύφοιμι, τετύφω, τετυφέναι, τετυφώς. eodem modo in voce paſſ. & med. ex præſenti τυπτομαι, mutando terminationem ομαι in υ, οίμιλω, ωμαι, εσθαι, όμενος, faciet præſentia reliquorum modorum, τύπτου, τυπτοίμιλω, τύπτωμαι, τύπτεσθαι, τυπτόμενος: atque ita in reliquis omnibus, nunquam enim fallet analogia, niſi in duobus locis, nempe in perfecto imperatiui & infinitiui vocis paſſiuæ. nam ſi ibi ſeruaretur analogia, ex perfecto indicatiui τέτυμμαι, dicendum eſſet in imperatiuo τέτυμσο, τετύμθω, & in infinitiuo τετύμθαι, vbi dicimus τέτυψο, τετύφθω, τετύφθαι. alio igitur modo erunt formandæ hæ tres voces, nempe ſecunda ſingularis perfecti imperatiui à ſecunda ſingulari perfecti indicatiui, mutando αι in ο, τέτυψαι, τέτυψο. tertia verò ſingularis eiuſdem imperatiui (à qua deinde fiunt reliquæ perſonæ dualis & pluralis numeri) atque perfectum infinitiui, formantur à ſecunda dualis numeri perfecti indicatiui, migrante ον in ω pro imperatiuo, & in αι pro infinitiuo, τέτυφθον, τετύφθω, τετύφθαι, accentu in penultima. Obſeruandum quoque quod diximus de futuro ſecundo vocis actiuæ & mediæ, nempe illud habere diphthongos ει, υ vbi præſens habet in terminationis initio ε & ο. dicimus enim τυπτω, τυπτομαι, τυπτεῖσαι, τυπτόμενος, vbi, ſi analogia præſentis ſeruaretur, dicendum eſſet τυπτω, τυπτομαι, τυπτέσαι, τυπτόμενος. hoc autem ideo fit, quia hoc tempus gaudet habere circunflexum in vocali vel diphthongo quæ ſequitur Characteriſticam: cuius accentus capaces non ſunt vocales ε, ο natura breues: quare producũtur aduocatis ſubiũctiuis ι, & υ, vt diximꝰ quoq; 33.23.

Perfectum imperatiui & infinitiui paſſ.

Nota de futuro ſecundo vocis act. & med.

ει } pro } ε
υ } ο.

[2] T raro eſt characteriſticum, & in Atticis tantùm, vt ἀνύτω ex ἀνύω, perficio: aut poëticis, iiſque paucis & ferè anomalis, vt πίτνω pro πίπτω, cado: λίτομαι pro λίτομαι, ſupplico.

2 τ raro characteriſticum.

[3] S I Fortè quiſpiam quærat, Quomodo corripietur penultima futuri, ſi in præſenti ſit ν vel ω? Non eſt quod hîc hæreat. nunquam enim penultima præſentis in quinta eſt ν aut ω: neque etiam diphthongus, niſi αι vel ει: neque poſitione eſt longa, niſi propter duplex λλ, aut μν. [4] ῥάω poëticum eſt verbum: thema vſitatum eſt ῥωννύω ſiue ῥώννυμι, vt dicetur ſuo loco in tractatu de Inueſtigatione thematis: poëtica quoque ſunt cætera omnia in ώω. fiunt enim à verbis in έω, άω, όω, ωννύω vel ώννυμι. [5] ὀπύσω & ὤπυκα non inueniuntur. υ enim (vt diximus 33.35.) ante conſonantem non ſcribitur.

3 Notio de penultima quintæ coniugationis.

4 Verba in ώω poëtica,

5

[6] Futurum propriè fit à præſenti poſito σ ante ω: ſed quia σ (vt dictum eſt 5.25.) nunquam ſequitur aliquam conſonantem niſi aliud σ, aut tres liquidas λ, ν, ϱ, idque rarò, non potuit hæc formatio eſſe vera ſine varia conſonantium mutatione. Itaque in prima pro πσ, βσ, φσ, poſitum fuit ψ, quod poteſtate illas conſonantes omnes complectitur. eadem omnino ratione ξ locatum fuit in ſecunda pro κσ, γσ, χσ. in tertia vero cùm nulla duplex æqualis eſſet ſimplicibus. τσ, θσ, expunxerunt priorem, quia σ in futuro magis neceſſaria videbatur: vel quia σ quoque poteſtate continet τ, δ, θ: quod cernitur in nominibus finitis in ς, quæ faciunt genitiuum in τος, δος, θος. In quinta verò vtraque erat neceſſaria & præſentis & futuri characteriſtica: illa quidem propter naturalem quandam vim immutabilibus inſitam, vt nolint neque in nominibus neque in verbis perdi propter inflexionem: hæc verò, quòd eſſet futuri characteriſtica. Itaque Æoles vtranque retinuerunt, dicentes σπέρπω, ſeminabo, præterquam μσ, quia nunquam σ ſequitur μ. rarò etiam σ ponitur poſt aliquam conſonam, vt diximus. quare Communes & Attici, vt aſperum illum ſonum euitarent, σ reiecerunt, vltimam circunflectentes. Sunt etiam qui dicant σ non retineri ne ab ipſis quidem Æolis, niſi in verbis in ρω finitis. In ſexta, nulla fuit facienda mutatio, quia σ vocales & diphthongos ritè ſequitur. In quarta verò, deſinentia in σω (quæ pauca ſunt) ſumunt characteriſticã verborum in γω, idem ſignificantium, ſed iam maxima ex parte inuſitatorum. eodem modo finita in ζω (quæ Doricè efferuntur

6 De futuri formatione & characteriſtica diſcurſus.

ψ pro πσ, βσ, φσ.
ξ pro κσ, γσ, χσ
σ pro τσ, δσ, θσ
De quintæ coniugat. futuro.

Æoliſmus.
σπέρσω pro σπερῶ.
μσ.

In ſexta.
In quarta.
σσω à γω.
ζω à δω.

Doriſmus. ξ pro σ.

per σ δω) à verbis in δω characteriſticam mutuantur. Doricè tamen à verbis in γω: ſaltem in futuro & aoriſto primo vocis actiuæ & mediæ, vbi characteriſtica eſſet σ. nam Dores σ in ξ mutant, βαδίζω, vado, μ. βαδίσω, & Doricè βαδίξω, ſic in aliis coniugationibus, vt κλαίω claudo, μ. κλάσω, & Doricè κλάξω, α verſo in α. hinc aoriſtus primus ἔκλαξα, imperatiuus κλᾶξον, cum ἀπο, ἀπόκλαξον, exclude. Cæterùm quia non rarò variant (vt ait CLENARDVS initio tractatus de Inueſtigatione thematis) eiuſdem verbi themata, aut à diuerſis omnino pendet formatio receptorum temporum, ſic vt verba in ζω accipiant characteriſticam à verbis in γω: & contra, finita in σσω (quæ Æolicè per ζω efferuntur) ſumant à verbis in δω. Rurſus quædam & à γω, & à δω, characteriſticam mutuantur. Ne autem hæreas dubitans quæ ſint verba hoc modo variantia, ea omnia tibi ſubiiciam. ac primùm collocabo verba in ζω, quæ ſumunt characteriſticam à γω, & non à δω: ſed ſolùm recenſebo ſimplicia, vel compoſita quorum ſimplicia non ſunt in vſu. nam compoſita ſeruant normam ſimplicium. Sunt itaque hæc:

Æoliſmus. ζω pro σσω.

Finita in ζω à deſinentibus in γω characteriſticâ mutuãtia.

ἀλαλάζω, iubilo.	γρύζω, lugeo.	tiam.
ἀλαπάζω, populor: vnde compoſitum ἐξαλαπάζω, & metatheſi ἐξαπαλάζω, depopulor.	ἐκβυαλίζω, præbeo.	ῥίζω, facio, ſacrifico.
	θρυλλίζω, tero.	στάζω, ſtillo.
	καυάζω, contero.	σταλάζω, idem.
	κράζω, clamo.	στενάζω, ſuſpiro.
	λελίζω, concutio.	στερίζω, firmo.
ἀτύζω, reddo attonitum.	ὀλολύζω, vlulo.	στίζω, pungo.
	παίζω, ludo: Atticè tamen ſequitur ter-	στυφελίζω, quatio.
Atticiſmus. ἀπτύζω, idem.		σφύζω, ſalio, palpito.

Hæc finita in σσω, ſequuntur tertiam, & ſumunt characteriſticam à verbis in δω:

σσω à δω.

ἐρέσσω, remigo.	λεύσσω, video, huius tamẽ futurum extare negat Euſtathius.	λίσσω, ſupplico.
ἱμάσσω, loro verbero.		πάσσω, ſpargo.
ἰνάσσω, do fortitudinẽ.		πλάσσω, formo, fingo.

Hæc finita in ζω ſequuntur indifferenter ſecundam vel tertiam, & ſumunt characteriſticas vel à verbis in γω, vel in δω:

ζω à γω vel δω

αἰάζω, lamento, clamo.	βαστάζω, porto.	σαλπίζω, buccino.
ἁρπάζω, rapio.	δαΐζω, corrumpo.	στρίζω, ſtrideo.
ἀτίζω, vilipendo.	ῥυστάζω, dormito.	τρύζω, idem.

ἀφύσσω, & μάσσω à γω & δω.

HAEC quoque in σσω ſumunt characteriſticas & à γω & à δω, ἀφύσσω, miſceo, traho: & μάσσω, pinſo.

Hæc finita in ζω, ſequuntur ſecundam, ſed illa eadem inueniuntur finita in σσω, à qua terminatione ducuntur tempora: quia verò hæc tempora terminationi ζω ſolent quoque aſſignari, nolui illa prætermittere:

ζω vel σσω à γω.

ἀλύζω, fugio.	οἰμώζω, lugeo, mœrorem accipio.	τμήζω, ſcindo.
ἐμπάζω, curro. hoc tertiã quoque ſequitur.	σφάζω, iugulo.	φαΐζω, dico, ſeparo.
		φοινίζω, rubefacio.

Φρίσσω vel Φρίσσω, μ. ξω. π. κα. Notio.

Porrò φρίζω, & φρίσσω, ſiue φρίττω, id eſt, timeo: in futuro ſequũtur ſecundam: in præterito verò tertiam. nam futurum eſt φρίξω, & perfectũ πέφρικα. Quando hîc dico, Aliquod verbum ſumere characteriſticam aut tẽpora à γω vel à δω, hoc non debet intelligi de characteriſtica præſentium, vel imperfectorum (vbi ſemper ſeruant proprias characteriſticas ζ & σσ, ſiue ττ) ſed aliorum temporum. 7 Sic in terminatione λω per duplex λ, vnicum λ cenſetur figuratiua: alterum verò vbique abiicitur extra præſens & imperfectum

E' λω alterum λ abiectum. 7

Verbi

Verbi actiui, modi indicatiui.

Paradigma actiui barytoni. Præsens,

præsens. S. τύπτω, [1] τύπτῃς, τύπτῃ, *verbero, as, at.* 1
D. τύπτετον, τύπτετον, *verberatis, aut duo.*
P. [2] τύπτομεν, τύπτετε, [3] τύπτουσι, *ramus, tis, ant.* 2, 3

Annotatio.

Numeri tres, vt in nominibus. Personæ totidem: τύπτω, *verbero*, τύπτῃς, *verberas*, τύπτῃ, *verberat.* [4] Prima pluralis in μεν excludit primam dualem. [5] Secunda & tertia dualis pares, quando tertia pluralis exit in ι, aut α: [6] alioqui impares. 4 5 6

Doricè ε pro ει. Æol. η pro ει. Do. μες p μεν. Dor. ντι, pro υσι: & ϋντι pro ϋσι.

Dorice τύπτες, τύπτε, remoto ι ex diphthongo ει, vt diximus 13.12. 1 Æolicè verò τύπτης, τύπτη, posito η pro diphthongo ει, 13.27. [2] Doricè τύπτομες. Dores enim (vt diximus 13.4) semper in prima plurali in μεν, ν finale in ς mutant: quod bis admonuisse sufficiat. [3] Doricè τύπτοντι. nam tertia pluralis præsentis & futurorũ indicatiui vocis actiuæ, apud Dores est similis datiuo singulari participij masculini eiusdem temporis: τυφοῦντι, τυπτοῦντι pro τύφουσι, τυποῦσι. Nec verò te moueat, quòd dixerim τυφοῦντι, cùm datiuus singularis participij sit τύφοντι: communiter quidem verum est, sed Doricè dicitur τυφοῦντι, vt in futuro secundo τυποῦντι. Dores enim in omnibus cõiugationibus futurum primum circunflectunt, ac variant omnino, vt fut. secund. τυφῶ, φεῖς, φεῖ: εῦντι, εῦντον: οῦμεν, &c. vt τυποῦμεν, ποῦσι, &c. [4] Hoc accidit in tota voce actiua, in aoristis pass. in perfecto & plus quàm perfecto vocis mediæ. Si autem voluëris primam dualem in his locis signãter exprimere, accipe νὼ pronomen primæ personæ dualis numeri, id est, nos duo, & adiũge primæ personæ plurali eiusdem modi & temporis, vt νὼ τύπτομεν, nos duo verberamus: & sic in aliis. [5] Hoc fit in præsenti, futuris, & perfecto indicatiuorum, & in omnibus temporibus subiunctiuorum. nam ibi tertia plural. desinit in ω, quum prima pluralis exit in μεν: & aliàs in τωι, quum scilicet prima pluralis finitur in μεθα. [6] Nam secunda semper desinit in ον, & tertia in λω, nisi in imperatiuis, vbi tertia exit in ωτ per ω μέγα.

Tertiæ singularis imperfecti.

Imperfe. ἔτυπτον, ἔτυπτες, [1] ἔτυπτε, *verberabam, bas, bat.* 1
ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην. *abatis, bant, duo.*
ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον, *mus, tis, bant.*

Imperfectum.

Annotatio. ι ? ν. ε ς.

[2] Datiuis pluralibus, aut personis in ι desinentibus additur ν, sequente vocali: τοῖς λέουσιν ἐκείνοις, *leonibus illis*: τύπτουσιν αὐτὸν, *verberant ipsum.* sic personis in ε: ἔτυπτεν ἐκεῖνος, *verberabat ille.* 2

Tertia singularis imperfecti.

Ionès In hoc tempore, & in vtroque aoristo vocis actiuæ omnium verborum formant tertiam personam singularis à secunda, remoto augmẽ- 1

Ionica σκε sine augmento.

to, & addita ſyllaba κε: vt ab ἔτυπτες ſecunda, fiet τύπτεσκε tertia Ionica. In verbis autem circunflexis, & in μι, vocalis ſiue diphthongus præcedés σ corripitur, auferendo ſubiunctiuam ex diphthongo, & longam vocalem in ſuã breuem mutando, vt ἐπολῆς, faciebas, πολέσκε, faciebat: ἐτίθης, ponebas, τιθέσκε, ponebat: & ſic de aliis. Poëtæ verò & Æoles eodem prorſus modo faciunt totum ſingulare, deſinens: in σκον, σκες, σκε, atque primam pluralem in σκομεν (quæ tamen in rariſſimo eſt vſu) ac tertiam eiuſdem numeri in σκον, ſimilem primæ ſingularis, ſicuti fieri ſolet communiter in hoc imperfecto: ſimiliter paſſiuum in σκόμην, σκου, σκετο, & in tertia plurali σκοντο: vt τύπτεσκον, τύπτεσκες, τύπτεσκε, verberabam, verberabas, verberabat: & in tertia plurali τύπτεσκον, verberabant. in paſſiuo τυπτεσκόμην, τυπτέσκου, τυπτέσκετο, verberabar, verberabaris, verberabatur: tertia pluralis τυπτέσκοντο, verberabantur. [2] De hac re vide plura in Annotationibus in verba, circa initium: vnde multa quoque alia ſunt petenda, quæ huc congerere noluimus, quòd ibi commodiùs tractari poſſe videbantur.

Poëticè σκον, σκες, σκε in ſingulari, & in tertia plurali σκον.

2

[1] DE AVGMENTO.

Augmentum ſyllabicum.

VERBVM à conſonante incœptum aſſumit ε in principio imperfecti, quod eſt augmentum ſiue incrementum ſyllabicum, creſcente videlicet numero ſyllabarum, τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum temporale.

Temporale augmentum eſt eorum quæ incipiuntur à vocali aut diphthongo mutabili, quoties vocalis [2] anceps aut breuis, quæ vnum habet tempus, mutatur in longam quæ duo continet tempora. Vocalium ac diphthongorum quædam mutabiles, quòd mutentur in præteritis: [3] quædam immutabiles.

Annotatio de diphthongis & vocalibus.

3

Vocales.

Mutabiles { α ε ο } in { η ἀνύω, ἤνυον, *perficio, bam.* / η ἐλεύθω, ἤλευθον, *venio, bam.* / ω ὀπάζω, ὤπαζον, *præbeo, bam.*

Immutabiles { η ἠχέω, ἤχεον, *reſono, reſonabam.* / ι ἰξεύω, ἴξευον, *aucupor, aucupabar.* / υ ὑβίζω, ὕβιζον, *contumelia afficio.* / ω ὤθω, ὦθον, *impello, impellebam.*

Diphthon-

Diphthongi
- Mutabiles
  - αι, αυ, οι in η ἄρω, ἦρον, *tollo, tollebam.*
  - ηυ αὐλίζω, ηὐλιζον, *in aula verſor.*
  - ῳ οἰκίζω, ᾤκιζον, *habito, abam.*
- Immutabiles
  - ει εἰκάζω, ἤικαζον, *aſſimilo, aſſimilabam.*
  - ευ εὐθύω, εὔθυον, *dirigo, dirigebam.*
  - υ ὑτάζω, ὕταζον, *cominus vulnero, bam.*

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus, [4] propriam vocalem vltimam abiiciunt tam in præſenti quàm in præterito: ϖαρακούω, *obaudio*, ex [5] ϖαρά & ἀκούω, *audio*: παρέμφνον, *permanebam*, à ϖαρὰ & imperfecto ἔμφνον, *manebam*, à μφνω *maneo*. 4 *Augmenta verborum compoſitorum.* 5 *Præpoſitiones in compoſitu præfixæ vocalibus quemodo ſe habeant.*

Excipe [5] ϖερὶ & [6] ϖρὸ: ϖερίεχω, *amplector, contineo*: ϖροάγω, *præcedo, procedo, progredior*, ab ἔχω, *habeo, teneo*, & ἄγω, *ago, gradior, duco, proficiſcor.* Quòd ſi verbum incipiatur ab aſpirata vocali, præpoſitio mutabit ſuam [7] tenuem in aſpiratam: καθάπτομαι, *attingo*: ἀφαιροῦμαι, *auferor, priuo aut priuor*, ex ἅπτομαι, *eligo, volo*, & [5] κτ', [5] ϖὸ. 5.6 *Exceptio.* ϖερὶ. ϖρὸ. 7 *Mutæ tenues in aſpiratas.*

DICTVM Eſt 41.19. in quibus temporibus ſit augmento locus. 1 Hîc tamen notandum poëtas & Iones interdum augmentum omnino reſpuere: & rurſus poëtas nonnunquam perfecti augmentum (quod fit per reduplicationem ſiue repetionem primæ conſonæ thematis, vt in τέτυφα) reliquis cuiuſvis modi temporibus, maximè verò aoriſtis ſecũdis, tribuere: atque plus quàm perfecti incrementum imperfecto concedere. Portò in ᾄδω, cano, quod fit per contractionem ex ἀείδω, diphthongus impropria ᾳ mutatur in η, ἤδον, ſed Doricè ᾆδον. Aoriſtus primus ἦσα, & Doricè ᾖσα. [2] Vnica anceps α, mutatur in longam η: aliæ duæ ι & υ, quæ in præſenti erant breues, hîc propter augmentum longæ iudicantur [3] Quòd non mutentur propter augmentum. ob alias autem cauſas haud rarò mutantur, præcipuè longæ η, ω in ſuas breues ε, ο. [4] Apud poëtas tamen illam ſæpe, atque apud oratores nonnunquam ſeruant, vt ἕπομαι pro ἐφέπομαι, ſequor, ex ἅμα & ἕπομαι, ſequor: ἀμφιελίσσω, in orbẽ verto, circuntorqueo, ex ἀμφὶ & ἑλίσσω, verto, torqueo. [5] Præpoſitionis ϖερὶ & ſequentium, ſignificationes varias quære in tractatu de Ratione ſyntaxeos. [6] ϖρὸ tamen nonnunquam patitur contractionem ſequente augmento ε, vt προύδωκας, prodidiſti, pro προέδωκας. Vide Annotationes in verba, circa finem. Idem interdum fit, quauis ε non ſit ex augmento, προέχω, προύχω, emineo: atque etiam ſequente, ο, προὔπτος, πρόπτος. 1 2 3 4 5 6 *Poëtæ & Iones augmenta reſpuunt.* *Poëtarũ in augmentis licẽtia.* ᾄδω. ϖρὸ ante ε & ο contractum.

præuiſus. Illud & hoc loco monendum, has duas præpoſitiones περὶ & πρὸ in appoſitione per apoſtrophum non abiicere vltimam vocalem, quanuis aliæ omnes non tarò propriam vltimam ſequẽte vocali reiiciant. neque enim dicimus περ' αὐτῦ, aut πρ' αὐτῦ, ſed περὶ αὐτῦ, de ipſo, πρὸ αὐτῦ, ante ipſum. Dicimus tamen πρόεργον, pro πρὸ ἔργου, ante opus, ſcilicet aliud quodcunque, id
7 eſt, operæpretium. 7 Intellige de mutis tenuibus π, τ, quæ abiecta vocali præpoſitionis finali, remanent in fine præpoſitionis, videlicet in his, κατὰ, μετὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, & ἐπὶ. Si enim componantur cum dictione incœpta à vocali aſperum ſpiritum habente, non ſolùm abiicientur vocales vltimæ α, ι, ο, ſed tenues quoque τ & π, mutantur in aſpiratas θ, φ. At id ab Ionibus minimè obſeruari diximus 12. 29. Illud & hoc loco monendum, poëtas è præpoſitionibus κατὰ, ἀνὰ & πρὸ, interdum in compoſitione abiicere vltimam vocalem α, etiam ſequente conſona, vt κάτθεσο pro κατάθεσο ſiue κατάθου, id eſt, repone: aoriſtus ſecundus imperatiui medij ſæpe obuius, à καταθήμι: ἀνθείνω pro ἀνατείνω, extendo: vnde in aoriſto primo imperatiui ἄντεινον pro ἀνάτεινον, extende: παρκύπλω pro παρακύπλω, tranſcurſim aſpicio, quaſique limis oculis, vel in tranſitu, & quaſi per tranſennam aſpicio. Interdum verò τ & ρ præpoſitionum κατὰ & ἀνὰ, aut deperduntur, aut mutantur in aliam conſonantem, quòd ſæpe cum ſequenti conſona non poſſint cohærere: vt κἄσχεθε pro κατάσχεθε, teneo, inhibeo: in imperfecto κάσχεθον, ες, ε, detinebam, as, at, pro κατέσχεθε, ſine augmento: ἀμιάσει, ſuggeret, pro ἀναμνήσει, futurum primum ab ἀναμνέω, vbi quoque α penultimæ poſitum eſt pro η, idque Doricè. in his duobus exemplis, non ſolùm α finale deperditum eſt, ſed & conſonantes τ & ρ: in ſequentibus verò mutantur, κἀκκείοντες, dormiturientes, vel dormituri, non κατακείοντες (nam τ & κ non cohærent) pro κατακείοντες, participium præſens à κατακέω, quod pro futuro vſurpatur: vel eſt ipſum futurum abiecto σ pro κἀκκείσοντες: ἀγκομίζω pro ἀνακομίζω, infero: ἄγκειμαι pro ἀνάκειμαι, recumbo: ἄμπνυμαι pro ἀνάπνυμαι, reſpiro: ἀμπνέω & ἀμπνίω pro ἀναπνέω, reſpiro. Interdum verò in huiuſmodi præpoſitionibus quæ ſequente augmento ε, ſuas vocales vltimas communiter reiicerẽt, poëtæ neglecto augmento vel vocalem præpoſitionis ſuo loco relinquunt, vel eam abiiciunt, variatis τ & ρ eodem modo quo in ſuperioribus exemplis: vt βάλλω, iacio, aoriſtus ſecundus ἔβαλον, cum κατὰ communiter quidem κατέβαλον, poëticè verò κἀβαλον vel κέβαλον, deieci: πίπτω, cado, aoriſtus ſecundus ἔπεσον (vt alibi dicetur) vnde κατέπεσον, κἀπέπεσον, & κέπεσον, corrui. Sic ἵστημι, ſiſto, aoriſtus ſecundus ἔστην, cum ἀνὰ, ἀνέστην, ἀνάστην, ἄνστην: in duali ἄνστητον, turrexerunt, ſæpe occurrit. Idem nonnunquã obſeruatur in præpoſitione ὑπὸ, vt ὑβάλλειν, ſubuertere, pro ὑποβάλλειν.

τ ϑ in ϑ
π φ φ

Ioniſmus.

Mira poëtarum licentia in compoſitis à κατὰ, ἀνὰ & πρὸ.

κάτθεσο.

ἀνθεῖνον.

παρκύπλω.

κἀσχέθω.

Perfectum.

Perfect. 1
τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, *verberaui, iſti, it.*
τετύφατον, τετύφατον, *iſtis, erunt duo.*
τετύφαμεν, τετύφατε, 2 τετύφασι, *imus, iſtis, erũt.*

2 2 Vltima ſyllaba præteriti quæ ſit in ſingulis coniugationibus, antè dictum eſt, *pag. 38. 39. & 40.*

Augmentò, ſiue primæ ſyllabæ perfectorum, varietas.

Quod ad primam attinet, ſi verbum incipitur à vocali aut diphthongo, idem initium 3 perfecti

fecti & imperfecti:

Si verbum incipit à vocali vel diphthongo.

ἀνύω, ἤνυον, ἤνυκα, *perficio, perficiebam, perfeci.*
ὑβρίζω, ὕβριζον, ὕβρικα, *vitupero, abam, aui.*
αἴρω, ἦρον, ἦρκα, *tollo, tollebam, sustuli.* 4
εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, *fingo, fingebam finxi.*

Idipsum fit in verbis inchoatis à consonante, si modò ε augmentum syllabicum fuerit positione longum, nempe ante duas consonantes, aut duplicem ζ, ξ, ψ.

Si à duabus consonantibus. vel à ζ, ξ, ψ.

σπείρω, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, *semino, abam, aui.*
ζέω, ἔζεον, ἔζεκα, *ferueo, ebam, ferbui.*
ξέω, ἔξεον, ἔξεκα, *polio, ebam, poliui.*
ψάλλω, ἔψαλλον, ἔψαλκα, *cano, ebam, cecini.*

Nam si ε sit breue, aut anceps, iam in præterito perfecto repetitur prima consonans præsentis, hoc modo:

Si à consonante simplici, vel à muta cum liquida.

τύπτω, ἔτυπτον, τέτυφα, *verbero, abam, aui.*
γράφω, ἔγραφον, γέγραφα, *scribo, ebam, scripsi.*

Ancipitem hîc dico siue communem vocalem, quam sequitur muta cum liquida, ἔγραφον, ἔκλινον, ἔκρινον, *scribebam, inclinabam, iudicabam.*

Ancipi vocalis quæ dicatur.

Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetendis aspiratis substituunt tenues:

Repetuntur π, κ, τ pro φ, χ, θ.

θείνω, ἔθεινον, τέθεικα, *stimulo, abam, aui.*
φαίνω, ἔφαινον, πέφασκα, *luceo, ebam, luxi.*
χαίρω, ἔχαιρον, κέχαρκα, *gaudeo, bam, isus sum.*

Penultima perfecti & futuri eadem, τύψω, *verberabo*, τέτυφα, *verberaui.* At disyllaba quintæ coniugationis ε penultimam futuri mutant ϛ in α: ϛ

Penultima perfecti. ε in α in disyllabis quintæ.

{στέλλω / σπείρω} μ {στελῶ / σπερῶ} ϖ {ἔσταλκα, *mitto, mittam, misi.* / ἔσπαρκα, *semino, abo, aui.*}

λκα, ρκα.

Immutabiles λ & ρ manent in præterito, vt futuro.

{ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, *cano, canam, cecini,* / σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, *semino, &c.*} 5

μικα.

7 My μ ſeruatur quidem,[7] ſed aſciſcitur κ: νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, pro νένεμκα, *paſco, paſcam, paui* : ſic δέμω, τρέμω, *ædifico, ſono,* & alia.

γκα.
ν ante γ, κ, ξ, χ, migrat in γ.

Ny ν vertitur in γ, φαίνω, *luceo* φανῶ, πέφαγκα. 10 ſemper enim ν ante γ, κ, ξ, χ, migrat in γ.

εἴνω, ἴνω, ύνω.

8 [8] Diſyllaba in εἴνω, ἴνω, ύνω, abiiciunt ν:

9 {κτείνω, κτενῶ, ἔκταγκα, *interimo, interimam, interemi.* / κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, *accuſo, accuſabo, accuſaui.* / θύνω, θυνῶ, τέθυγκα, *propero, perabo, properaui.*} 15

Dor. αντι pro ασι.

1 ET Hìc & in perfecto medio, ασι mutatur Doricè in αντι, & Bœoticè in
2 αν. [2] Nempe φα in prima, χα in ſecunda & quibuſdam quartæ, κα in reli-
3 quis. [3] Imò omnium præteritorum & aoriſtorum, ac paulò poſt futuri: vbi-
Vltima perfecti φα, χα, κα.
4 cunque ſcilicet augmentum habet locum. [4] In exemplaribus tamen corre-
ctioribus non inuenitur punctum ſubſcriptum in huius verbi perfecto, aut 20
temporibus ab eo vel à futuro deductis, ſed tantùm in imperfecto & tempo-
ribus à præſenti formatis. nam futurum eſt ἀρῶ, vt φαινῶ à φαίνω, 40. 4. vn-
de aoriſtus primus ἦρα per η monophthongum: & in reliquis modis depoſi-
to augmento ſumit in principio α futuri, non αι præſentis, ἆρον, ἄραιμι, ἄρω,
5 ἄρας, ἄρας, non ἆρον, ἆραιμι, &c. [5] De hac re tamen vide plura in Annota- 25
6 tionibus in verba, circa principium. [6] Modò futurum non deſinat in μῶ.
Α futuro εμῶ præteritum ε-μηκα, τέτμηκα.
tum enim ε non mutatur, ſed in perfecto eſt antepenultima, propter η quod
interſeritur, vt νέμω, μ. νεμῶ, ϖ. νενέμηκα: ſic τέμνω, τεμῶ τετέμηκα, & per
7 ſyncopen τέτμηκα, ſeco, ſecabo, ſecui. [7] Nunquam enim μ ponitur ante κ.
8 [8] Finita in εἴνω & ἴνω, pauca reperiuntur, atque illa ſunt diſyllaba, vel à di- 30
Notio definitis in εἴνω & ἴνω.
ſyllabis compoſita. Inueniuntur tamen quædam ſimplicia hyperdiſyllaba in
εἴνω, vt φαείνω, luceo: ſed illa vltra imperfectum non cõiugantur. Hoc etiam
notatu dignum. Finitorum in νω quatuor tantùm eſſe ſpecies.
omnia enim deſinunt vel in εἴνω, vel ἴνω, vel αίνω,
vel ύνω. 9 Poëticè ἔκταγκα. 35

εἴνω, ἴνω, αίνω, ύνω.

Plus quàm perfectum.

Plus q̃ perfect. {ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει, *verberauerã, &c.* / ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην, *atis, ant duo.* / ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν, *us, tis, ant*

A perfe-

A perfecto deducitur, conuerſo α in εν. In fronte ſumitur ε, ſi perfectum incipitur à conſonante, τέτυφα, ἐπετύφην, *verberaui, verberaueram.* alioqui idem principium ἴωυκα, ἠνύκειν, *perfeci, perfeceram.* *Plus quàm perfecti formatio.*

Eſt Græcis tempus quoddam præteritum, quod appellatur [1] ἀόριστος, hoc eſt, indefinitum. incerta eſt enim ſignificatio, paulóne antè res præterierit, an multó: ſúntque aoriſti duo. [1] Ἀόριστος χρόνος, *indefinitum tempus.*

Aoriſt. 1. ἔτυφα, ἔτυφας, ἔτυφε *verberaui, ſti, uit.* ἐτύφατον, ἐτυφάτην, *iſtis, erunt duo.* ἐτύφαμεν, ἐτύφατε, ἔτυφαν, *imus, iſtis, erunt.* *Indefinitũ primum.*

Formatio aoriſti primi. Vltima.

Vltimam primi aoriſti metimur è futuro, cuius ſeruatur characteriſticon, ſed ω migrat in α: τύψω, ἔτυψα, *verberabo, verberaui.*

Augmentum.

Augmentum vtriuſque aoriſti idem cum imperfecto.

ἰάύω, ἴωυον, ἴωυσα, *perficio, perficiebam, perfeci.*
τύπτω, ἔτυπτον, ἔτυψα, *verberabo, abam, aui.*

Penultima eadem quæ in futuro, [2] ac ſemper naturâ aut poſitione longa: [2] *Penultima.*

παίω, παίσω, ἔπαισα, *ferio, feriam, percuſſi.*
λέγω, λέξω, ἔλεξα, *dico, dicam, dixi.*

Quòd ſi futuri penultima corripitur, vt in quinta coniugatione, [3] producendæ erunt vocales hoc pacto: Si α penultima futuri extra diphthongum ſit in præſenti, migrabit in η: veniens autem ex αι, Atticè quidem vertetur in η, communiter verò manebit ᾱ, ſed longum in aoriſto, cùm breue ſit in futuro: [3] *Penultimæ mutatio in quinta coniugatione.*

α α η ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, *canto, abo, aui.*
αι α η μιάινω, μιανῶ, ἐμίηνα Atticè, *fœdo, abo, aui.*
αι α α μιάινω, μιανῶ, ἐμίανα communiter, *fœdo, &c.*

Si penultima ε, aduocatur ι, vt fiat diphthongus ει:

ε ει ε σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, *semino, abo, aui.*
ε ε ε στέλλω, στελῶ, ἔστειλα, *mitto, mittam, misi.*

At ι & υ breues in futuro, producuntur in aoristo:

χρίνω, χρινῶ, ἔχρινα, *iudico, abo, aui.*
ὀρύω, ὀρυῶ, ὤρυα, *hortor, abor, hortatus sum.*

Ἀόριστος χρόνος.

1 SVPPLE Χρόνος, id est, tempus, quod Græcè masculinum est: atque ideo dicimus, aoristus primus vel secundus, non primum, &c. referentes ad substantiuum Græcum χρόνος, non ad Latinum, tempus: contrà, dicimus indefinitum, & futurum primum vel secundum, non primus, &c. intelligi-
2 mus enim substantiuum Latinum, tempus, non Græcum, χρόνος. 2 Hanc vniuersalem regulam Author retractat in Annotationibus in circunflexa.
3 3 Huiusmodi vocalium mutatio habet solummodo locum in quinta coniugatione: non autem in tertia, quarta vel sexta, quanuis futuri penultima esset breuis. imò apud poëtas si versus exigat vt eiusmodi penultima breuis, fiat longa, alia ratione producetur, nempe geminato σ, vt ἔφεσσα pro ἔφεσα à φέζω, dico, futurum φέσω.

Indefinitum secundum.

1 Aoristus 2. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. ἐτύπετον, ἐτυπέτην. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Augmentum.

Augmentum, vt in aoristo primo, ἔτυψα, ἔτυπον.

Penultima præsentis quo pacto mutetur in aoristo secundo.

Penultima breuis, ac fermè vna ex ancipibus α, ι, υ: proinde vocales præsentis ita mutantur:

η ω αι αω ε } in α: λήζω, ἔλαβον, *accipio, accepi.* βώγω, ἔβαγον, *comedo, comedi.* καίω, ἔκαον, *aduro, adussi.* παύω, ἔπαον, *sedo, sedaui.* δέρω, ἔδαρον, *excorio, excoriaui.*

vin

ᾰ ευ ει } in { ο ἀκούω, [2] ἤκουον, *audio, audiui.* 2
υ φεύγω, ἔφυγον, *fugio, fugi.*
ι λείπω, [3] ἔλιπον, *linquo, liqui.* 3

Diſyllaba quintæ coniugationis pro ει capiunt α: ασπείρω, ἔσπαρον, *ſemino, aui,* : triſyllaba perdunt ι, ὀφείλω, ὤφελον, *debeo, debui.*

In quinta. ει in { α ι

Figuratiua eadem quæ præſentis: λήθω, ἔλαθον: τύπτω, ἔτυπον. nam in πτω, κτω, μνω, prior litera eſt figuratiua.

Figuratiua.
πτ π
κτ κ
μν μ
ſic λλ λ

In quarta verò coniugatione futurum ξω formatiuam habet γ: ὀρύσσω, ὀρύξω, ὤρυγον, *fodio, fodiam, fodi.* Vbi autem futurum in σω, erit figuratiua δ: φράζω, φράσω, ἔφραδον, *conſydero, abo, aui.*

In quarta

præſ.	fut.	aor.
ζ	ξ	γ
σσ		
ζ	σ	δ
σσ		

PLVRA De hoc aoriſto vide in Annotationibus in verba, & in Inueſtigatione thematis, in verbo πίπτω, pario. Cæterùm ſignificatione non differt ab aoriſto primo, veluti neque futurum ſecundum à primo. quando autem alterutro ſit vtendum, bonorum authorum lectio docebit. [2] Ἤκουον, in vſu non eſt. nam in finitis in ούω, εύω & ίω aoriſtus ſecund. futurum ſecundum & præteritum medium deſyderantur. [3] Compoſitum ex κατὰ, κατέλιπον, & poëticè κάλιπον, reliqui, vel reliquerunt.

1 *Significatio aoriſti ſec. & futuri ſec.*
2
3

Græci duplex habent futurum.

Fut. 1. τύψω, τύψεις, τύψει, *verberabo, abis, abit.*
τύψετον, τύψετον, *verberabitis, abunt duo.*
τύψομεν, τύψετε, τύψουσι, *abimus, abitis, abunt.*

Futurũ primũ.

De hoc in ſingulis coniugationibus [1] dictum eſt priùs, *pag. 38. 39. & 40.* [1]

Fut. 2. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.
τυπεῖτον, τυπεῖτον.
τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Futurum ſecundum.

[2] Fit à ſecundo aoriſto, ablato incremento, & ον vertendo in ω circunflexum, ἔτυπον, τυπῶ. 2

Formatio futuri ſecundi.

QVVM

1 QVVM Scilicet dixit illius characteriſticam in prima coniugatione eſſe ϕ, in ſecunda & quibuſdam quartæ ξ, in tertia, ſexta, & quibuſdam quar-
2 tæ σ, in quinta, λ, μ, ρ. 2 Ideo deficiente aoriſto ſecundo, deſyderatur etiam futurum ſecundum. Futurum autem ſecundum vocis actiuæ & mediæ in rariſſimo eſt vſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis. Grammatici tamen quædam adducunt, vt ἀκούσω, & in voce media ἀκεῦμαι, ab aoriſto ſecundo ἤκουον verbi ἀκούω, audio: ſed hæc exoleuerunt. Cæterùm Iones qui ſyllabas circunflexas vbique ferè diuidunt, hoc futurum ſecundum per omnes modos & participia vocis actiuæ & mediæ, atque futurum primum quintæ coniugationis variant eodem modo quo præſens eiuſdem modi, retracto accentu & inſerto ε, vtpote pro terminationibus ῶ, ᾷς, ᾷ, ῶντι, ᾶντι, ᾶμϐω, &c. dicentes έω, έεις, έει, έετον, έετον, έομϐν, έετε, έϑυσι. ſic in reliquis modis.

Futurum ſecundum vocis actiuæ & mediæ inuſitatum. Ioniſmus.

IMPERATIVI.

à τύπτω.

Præſens & imperfectũ
- τύπτε, τυπτέτω, *verbera, verberet.*
- τύπτετον, τυπτέτων, *verberate, erent duo.*
- τύπτετε, τυπτέτωσαν, *verberate, berent.*

à τέτυφα.

Perfectũ & plus quàm perfectum
- τέτυφε, τετυφέτω, *verberaueris, uerit.*
- τετύφετον, τετυφέτων, *raueritis, erint duo.*
- τετύφετε, τετυφέτωσαν, *raueritis, uerint.*

ab ἔτυψα.

Aoriſtus 1.
- τύψον, τυψάτω, *verberato tu, ato ille.*
- τύψατον, τυψάτων, *verberatote, anto duo.*
- τύψατε, τυψάτωσαν, *verberatote, anto.*

ab ἔτυπον.

Aoriſtus 2.
- 1 τύπε, τυπέτω.
- τύπετον, τυπέτων.
- τύπετε, τυπέτωσαν.

Modi reliqui ab indicatiuo formati.

Ab indicatiuo cæteri omnes pendent modi & participia, in quibus vox ſemper eſt eadem præſentis & imperfecti: ſic perfecti & plus quàm perfecti.

Annotatiuncula.

Præteritum perfectum vbique ſeruat augmentum: Aoriſti verò extra indicatiuum minimé.

Primam perſonam imperatiuus non agnoſcit.

Futurum quoque nec hîc reperitur, nec in ſubiunctiuo, ſed in illius vicem 2 ſubeunt aoriſti.

APVD

APVD Syracusanos τύπτ. sic εἰπὶ pro εἰμὶ, dicito. [2] In subiunctiuo tamen actiuo illud nonnunquam circunloquimur per participium perfectũ actiuum & per præsens subiunctiui, siue futurũ indicatiui verbi substantiui εἰμὶ sum: videlicet ὦ, ἦς, ᾖ, ὦμεν, ἦτε, ὦσι, sim, sis, sit, &c. & ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσται, ero, eris, erit, &c. vt τετυφὼς ὦ, vel τετυφὼς ἔσομαι, verberauero. in voce passiua circũloquimur, vt apud Latinos, per participium perfectum passiuum & futurum ἔσομαι, vt τετυμμένος ἔσομαι, verberatus ero vel fuero.

[2] *Futurum subiunctiui per circunlocutionem.*

OPTATIVI

10 Præsens & imperfectũ.
τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, *verberarem, es, et.* ἀ τύπτω.
τύπτοιτον, τυπτοίτην, *raretis, ent duo.*
τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν, *emus, etis, ent.*

Perfectũ & plus quàm perfectum.
τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, *uissem, ses, set.* ἀ τέτυφα.
τετύφοιτον, τετυφοίτην, *ssetis, ssent, duo.*
τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν, *mus, etis, ent.*

15 Aoristus 1.
τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, *berauerim, is, it.* ab ἔτυψα.
τύψαιτον, τυψαίτην, *raueritis, rint duo.*
τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν, *imus, itis, int.*

Aoristus 2.
τύποιμι, τύποις, τύποι. ab ἔτυπον.
τύποιτον, τυποίτην.
τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

20
Futurum 1.
τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, *verberem, res ret.* ἀ τύψω.
τύψοιτον, τυψοίτην, *beretis, rint, duo.*
τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν, *remus, etis, ent.*

25 Futurum 2.
τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. ἀ τυπῶ.
τυποῖτον, τυποίτην.
τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Omnium optatiuorum [1] penultima est diphthongus: in actiuis, primi aoristi αι, in cæteris οι. [1] *Annotatiuncula.*

Secundum futurum [2] circunflectitur: alioqui vox eadem cum secundo aoristo. [2]

30 Vsitatissimus est & apud Atticos optatiui primus aoristus Æolicus: *Aoristus primus Atticus & Æolicus.*

S. τύψια, τύψιας, τύψιε. D. τυψείατον, τυψιάτην.

P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψιαν: *verberauerim, is, &c.*

1 INTELLIGE De penultima primæ perſonæ numeri ſingularis.
2 Hoc tamen per omnes perſonas verum eſſe nõ poteſt, propter duas generales regulas de circunflexo: vna eſt hæc, Vltimâ longâ naturâ, penultima non circunflectitur: vt τυπτίτω, verberent duo. Altera, Antepenultima nunquam circunflectitur: vt τυπτίμεθα, non τυπτῖμεθα, verberemus, in optatiuo vocis mediæ: vbi quoque locum habet CLENARDI regula.

SVBIVNCTIVI

à τύπτω.

Præſ.& imperf. ἐὰν
τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, ſi verberẽ vel berarem, (res, &c.
τύπτητον, τύπτητον.
τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

à τέτυφα.

Perf.& plus q̃ perfectum ἐὰν
τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, ſi verberauerim vel (ſſem.
τετύφητον, τετύφητον.
τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

ab ἔτυψα.

Aoriſt 1. ἐὰν
τύψω, τύψῃς, τύψῃ, ſi verberauero, ris, rit, &c.
τύψητον, τύψητον.
τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

ab ἔτυπον.

Aoriſ. 2. ἐὰν
τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
τύπητον, τύπητον.
τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Annotatiũcule.

Inflexioni Subiunctiuorum adhibent coniunctionem ἐὰν, vt ἐὰν τύπτω, ſi verberem.

In ſecunda & tertia ſingulari eſt η diphthongus impropria: in duali & plurali vocalis tantùm η.

1 OMNIA Tempora ſubiunctiuorum in tertia plurali pro ωσι habent ωτι Doricè, vt in indicatiuo ντι pro νσι, & ατι pro ασι.

1 INFINITIVI

à τύπτω.

1 Præſens & impefectum τύπτειν, *verberare.*

à τέτυφα.

Perfectum & plus quàm perf. τετυφέναι, *verberauiſſe.*

ab ἔτυψα.

Aoriſtus primus τύψαι, *verberauiſſe.*

ab ἔτυπον.

Aoriſtus ſecundus τυπεῖν.

à τύψω.

Futurum primum τύψειν, *verberaturum eſſe.*

Futu-

Futurum ſecundum τυπτῆν. à τυπτω.

Secundum futurum idem cum ſecundo aoriſto.

INFINITIVIS Quibuſcunque in ν vel ναι deſinentibus, Attici, Dores & Iones ante ν & ναι, ſyllabã με ponũt, ex diphthõgo (ſi fortè aliqua ipſum με præcedat) ſubiunctiuã ι vel υ ſubtrahendo: tum verò Iones ex ναι auferunt αι: Attici autem id nequaquam faciunt, quinimo αι ipſi ν addunt: vt ex τύπτ-ν, λῦσ-ν, θεῖναι, id eſt, verberare, arare, poſuiſſe, Iones τυπτέμεν, ἀρόμεν, θέμεν faciunt: Attici verò & Dores, τυπτέμεναι, ἀρόμεναι, θέμεναι. Poëtæ autem interdum metri gratia μ geminãt, vt vocalẽ præcedentem poſitu longam faciant. Cæterùm quũ ναι eſt aoriſti primi vocis act. (quòd tãtùm accidit verbis quintæ cõiugat. in νω) has idiomatũ differentias non recipit. Præterea Dores ex infinitiuis in ειν, ι auferẽtes, per ει efferunt: Æoles verò & nõnunquam ipſi Dores ειν mutãt in λω. Iones qui ſyllabas circunflexas diſſoluunt, pro ῆν aoriſti ſecundi & futuri ſecundi dicunt έειν. Hoc quoque monendum, Græcos Gerundia & Supina ignorare, ea tamen circunloquuntur per articulum neutrum & infinitiuũ aduocata etiam ſæpenumero aliqua præpoſitione: vt πρὸς τὸ τύπτειν, cauſa verberandi, ad verberandum, & verberatum: ἐν τῷ τύπτειν, verberando.

De Dialectorum varietate in infinitiuorum terminationibus ν & ναι, figura.

Notio de Gerũdiis & ſupinis.

PARTICIPII

Præſens & imperfectum
- ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος.
- ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
- τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

à τύπτω.

Perfectum & plus quàm perfectum
- ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος.
- ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
- τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

1 à τέτυφα.

Aoriſtus 1.
- ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
- ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
- τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

ab ἔτυψα.

Aoriſtus 2.
- ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος.
- ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
- τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

ab ἔτυπον.

Futurum 1.
- ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.
- ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
- τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

à τύψω.

à τυπῶ.

Futurum 2. { ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. / ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. / τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Annotatiũculæ. 2 [2] Omne tempus habet ſuum participium, τύπτων, verberans, qui verberat aut verberabat: τετυφὼς, qui verberauit aut verberauerat. Sic aoriſti τύψας ac τυπὼν, qui verberauit: & futura τύψων ac τυπῶν, verberaturus.

Aoriſtus ſecundus acuitur, τυπὼν, τυπόντος. Secundũ futurum circunflectitur, τυπῶν, τυποῦντος.

Participia maſculina & neutra pertinent ad quintam nominum declinationem: fœminina verò ad ſecundam.

Æolliſmus. 1 ÆOLICE τετύφων. cætera participia cuiuſcunque ſint vocis recipiunt varietatem dialectorum, vt nomina ſecũdæ, tertiæ, vel quintæ declinationis, 2 per quam videlicet & ipſa participia declinata fuerint. [2] Idque tam in voce actiua quàm paſſiua aut media. LATINI verò cùm participiorum penuria laborent, Græcorum participia nunquam non obuia variis modis reddere coguntur, vt præteritum atque aoriſtos vocis actiuæ (quæ Latini deſyderant) aut per præſens, neglecto ſcilicet tempore, quanuis id fiat minùs proprièe, τετυφὼς τύψας, τυπὼν, feriens, verberans: aut per nomen præſertim verbale, verberator, percuſſor: hoc fit rarius: tamen in nonnullis non omnino malè cedit, τοκεὺς, genitor, parens, pater: eſt autem aoriſti ſecundi à τίκτω, pario: aut periphraſi vtuntur, ſumentes relatiuum qui, quę, quod, per omnes caſus, & verbum præteritum per omnes perſonas, vt locus exigit, ὁ τετυφὼς, qui verberaui, verberauiſti, verberauit: τοῦ τετυφότος, mei qui verberaui, tui qui verberaſti, eius qui verberauit, & ſic in reliquis caſibus: aut mutant participium actiuum in paſſiuum, illud atque caſum quem regit, per ablatiuũ conſequentiæ efferentes, vt τύψας λίθον εὗρον τὸ πῦρ, percuſſo lapide inueni ignẽ: aut per gerundium, percutiendo lapidem, &c. aut per particulas. Quum, quãdo, poſtquam, poſteaquam, & ſimiles, & per ſubiunctiuum, quum vel poſtquam percuſſiſſem lapidem. Sic præſens τύπτων, verberans, vel cùm verberarem: ὤν, exiſtens, vel cùm eſſem, eſſes, eſſet. Dum verò idem verbum Græcũ poteſt Latinè reddi per actiuum ſiue neutrum, atque etiam per deponens, vel commune (vt κλέπτω, compilo vel furor: λαλέω, garrio vel loquor: καταφιλέω, baſio vel oſculor) in reddendis horum participiis præteritis vtuntur participio præterito ducto à verbo deponenti aut communi, κλέψας, furatus: λαλήσας, locutus: καταφιλήσας, oſculatus. Porrò participium præſens paſſiuæ vocis (quo Latini deſtituuntur) circunloquuntur quoque, vt τυπτόμενος, qui cæditur vel cædebatur: aut mutato tempore percuſſus, cæſus, aut per participium neũtropaſſiuum, vapulans. Participia verò media, quum actiuã habent ſignificationem, actiuè, quum paſſiuam, paſſiuè interpretantur, vel circuitione vtuntur, vt dictum eſt de præteritis actiuis & de præſentibus paſſiuis

Participia Græca quomodo Latine reddantur.
Perfectũ & aoriſti vocis act.
Per præſens.
Per nomen.
Per circũlocut.
Per ablat. particip. perfect. paſſ. abſolutè poſitũ.
Per gerundium.
Per particulas & ſubiunct.
Per particip. deriuũ à verbo depon. vel comm.
Præſ. paſſ. per circunlocut. per participium præterit.
Participium vocis med. quomodo interpretanda.

fiuis. Cæterùm multa ſunt apud Græcos verba deponentia ſub voce paſsiua & media, quorum quædam per actiua verba redduntur, vt δέχομαι, accipio: quædam per neutra, vt μάχομαι, pugno: & quædã per deponentia, vt ἕπομαι, ſequor: nouiſſimorum horum participia cum Latinis congruunt. ducunt enim Latini à verbis deponentibus participia cuiuſuis temporis: ſequẽs præſentis, ſecutus præteriti, ſecuturus & ſequendus futuri: priorum verò præterita reddenda ſunt vt præterita participiorum vocis actiuæ. *Deponẽtia Græcorũ variè à Latinis redduntur.*

VERBI PASSIVI

Indicatiui præſ. { τύπτομαι, [1] τύπτῃ, τύπτεται, *verberor, ris vel are.* 1 / τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον, *ur, ni, ur duo.* / [2] τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται, *mur ini, antur.* 2 — *Paradeigma paſs. barytoni. Præſens.*

[3] Prima pluralis non deſinit in μθ, & ideo integer habetur dualis, in quo ſecunda & tertia ſimiles, quòd tertia pluralis exeat in α. 3 *Annotatio.*

Imperfectum. { [4] ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, *verberabar.* 4 / ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην, *mur, &c.* / ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο, *mur, ni, antur.* — *Imperfectum.*

[5] Cuiuſcunque generis ſint verba, tamen idem habent augmentum. 5 *Annotatio de augmento.*

IN Voce paſsiua & media barytonorum quoties prima perſona deſinit in μαι aut μλω, ſecũda propriè deſinit in σαι aut σο, veluti tertia in ται vel ν, vt ſecunda & tertia ſint ſimiles, niſi quòd hæc habeat τ, illa σ, & formantur à prima, mutando μαι in σαι & ται: μλω verò in σο & ν, ſed vocales præcedentes μαι aut μλω interdũmutantur, nempe ο monophthongum in ε, ω in η, υ in ῑ, reliquæ manent inuariatæ: vt ex terminationibus ομαι, ωμαι, υμαι, fiunt εσαι, εται, ησαι, ηται, ῆσαι, ῆται: ex όμλω fiunt εσο, ετν: ex ώμλω, άμλω, ᾱμλω fiũt ισο, ιτν, ασο, ατν, ᾱσο, ᾱτν. Verùm huiuſmodi ſecundæ perſonæ exoleuerunt, niſi in paucis verbis (vt aliàs dicetur) & in perfecto & plus quàm perfecto indicatiui paſſ. vbi etiam formandi ratio eſt paulò diuerſa, vt ſuo loco explicatur. Porrò Iones à ſecundis inuſitatis ſuas formant reiecto σ, dicentes εαι, ηαι, ῆαι: εο, ᾱο, ιο, ᾱο. atque hæ duæ poſtremæ ιο & ᾱο (quæ in ſolis optatiuis inueniuntur) communiter receptæ ſunt: aliæ verò priores à ſolis Ionibus & poëtis celebrantur. Attici autem & communes his non vtuntur, niſi prius facta contractione εαι in η vel ει, εο in ου, & Doricè in ω, ᾱο in ᾱ, & Syracuſanè in α: in ηαι verò & ῆαι (cùm craſis non poſsit fieri ex vocalibus aut diphtongis quarum prior ſit longa) η & ει corripientes, in ε priùs commutant, ac deinde contrahunt, ab ηαι quidem in η, ab ῆαι verò in η vel ει. Cæterùm communes non vtuntur contractionibus factis in ει ab εαι vel ῆαι, niſi in quatuor βάλει, οἶδ, ἴσθι, ἦ, id eſt, vis, putas, videbis, es: de quibus vide in Annotationibus in verba. Horum verò omnium quæ diximus exempla tibi ſume ex omnibus temporibus paſsiuis 1

A primis perſonis μαι & μλω ſecũdarum & tertiarum ſingulariũ deductio.
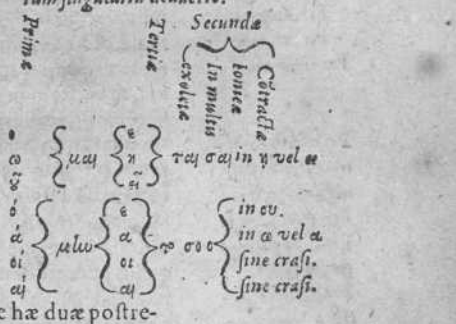
Ioniſmus & Doriſmus. *μεῦα pro μαι.*

2 aut mediis barytonorum, in μαι aut μλω deſinentibus. 2 Ionicè & Doricè τυπτόμεῦα. Idem obſeruant, quoties prima pluralis deſinit in μεθα, dicentes μεῦα: nempe in tota voce paſſiua & med. præterquam in aoriſtis paſsiuis, & in perfecto ac plus quàm perfecto vocis mediæ: ibi enim prima pluralis deſinit in μθν, veluti in tota voce actiua. Perfectum quoque optatiui & ſubiunctiui paſsiui quum fit per circunlocutionem, habet primam pluralem in μθν.

Æoliſmus. μεθεν pro μεθα. θα pro θεν.

Æolicè huiuſmodi perſona in μεθα, deſinit in μεθε vel μεθεν, vt λεγόμεθεν pro λεγόμεθα, dicimur: φερόμεθεν pro φερόμεθα, ferimur: vt contrà iidem Æoles pro ὄπιθεν, ὄπιθα, dicunt, id eſt, retro, poné: & ἄτερθα pro ἄτερθεν, ſine, ſeorſum.

Imperfecti formatio.

3 De hac re vide plura 477 & 22. 4 Fit ab actiuo ἔτυπτον, mutando ον in ομλω. 5 Id eſt, ſiue actiua, ſiue paſsiua, ſiue media: atque vel barytona, vel circunflexa, vel in μι.

Perfectum.

Perfe. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται, *verberatus ſum.*
τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον, *ati ſumus, &c.*
τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί, *ati ſumus.*

Perfecti paſsiui formatio.

Fit ab actiuo, extrema litera aut ſyllaba conuerſa in μαι. Secunda perſona in σαι, actu aut poteſtate, nempe ψαι aut ξαι. Tertia in ται.

In prima coniugatione.

In prima coniugatione mutatur α actiui in μαι, & φ aſpirata in β mediam, τέτυφα, τέτυβμαι: ſed ob euphoniam dicitur τέτυμμαι, μ pro β.

φα in μμαι. ψαι. πται. μμεθον. φθον, φθον μμεθα. φθε.

In ſecunda ac tertia perſona eſt π tenuis, τέτυψαι, τέτυπται. nam ψ valet πσ.

Secunda & tertia dualis, & ſecunda pluralis fiunt à tertia ſingulari, mutatis tenuibus ante αι in proprias aſpiratas, idque in omni coniugatione, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε.

Tertia plural.

Tertiam pluralem circunloquimur per participium præteriti temporis, & verbum ſubſtantiuum, quoties tertia ſingularis non deſinit in 2 ται purum, 2 τετυμμένοι εἰσί.

In ſecunda χαι in γμαι, ξαι, κται, γμεθον, χθον, χθον, γμεθα, χθε.

Secunda coniug. λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται, *dictus ſum, es.*
λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον, *dicti ſumus.*
λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι εἰσί.

Eadem

Eadem hîc ratio literarum γ, κ, χ, & duplicis ξ, qualis in prima coniugatione mutarum β, π, φ, & duplicis ψ: vt à λέγω, *dico*, præteritum actiuum λέλεχα, *dixi*, passiuum λέλεγμαι, *dictus sum*, mutando α in μαι, aspiratam χ, in mediam γ.

In secunda & tertia persona est tenuis κ, λέλεξαι, λέλεκται. nam ξ est κσ.

Reliquarum coniugationum κα migrat in μαι.

Tertia cõiug.
- πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται, *persuasus sum.*
- πεπείσμεθον, πέπεισθον, πέπεισθον.
- πεπείσμεθα, πέπεισθε, πεπεισμένοι εἰσί.

In tertia. σμαι. σαι. ται. σμεθον. σθον. σθον. σμεθα. σθε. — κα in

Ante μαι collocandum σ, πείθω, πέπεικα, πέπεισμαι, *persuadeo, persuasi, persuasus sum.*

Annotatio.

Secunda persona πέπεισαι, per vnum σ tantùm, etiam si in prima fuerit σ, πέπεισμαι.

In quarta nunc vt in secunda, nunc vt in tertia.

Quarta coniug.
- ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται, *fossus sum.*
- ὀρύγμεθον, ὤρυχθον, ὤρυχθον.
- ὀρύγμεθα, ὤρυχθε, ὀρυγμένοι εἰσί.

- [3] πέφασμαι, πέφασαι, πέφαται, *intellexi.* 3
- πεφάσμεθον, πέφασθον, πέφασθον.
- πεφάσμεθα, πέφασθε, πεφασμένοι εἰσί.

Quorum actiuum præteritum in κα, ea sequuntur coniugationem secundam: χ in γ, α in μαι, ὤρυχα, ὀρυγμαι, *fodi, fossus sum.* Si autem actiuum in κα, formatio est vt in tertia, [4] assumpto σ: φάζω, πέφασκα, πέφασμαι, *conspydero, deraui, ratus sum.* 4

Annotatio.

Quinta coniugatio etiam in passiuo præterito seruat immutabiles λ & ρ, vt in actiuo: ψάλλω, ἔψαλκα, ἔψαλμαι, *canto, cantaui, cantatus sum,*

In quinta λκα in λμαι. λσαι, λται, λμεθον, λθον, λθον, λμεθα, λθε.

ρμαι. ρσαι. ρται. ρμεθον ρθον, ρθον ρμεθα ρθε. ξκα in

vel cantorem auſcultaui: ἀείρω, ἔαραχα, ἔαραμμαι, *ſemino, ſeminaui, ſeminatus ſum.*

ψάλλω, *canto.*
ἔψαλμαι ἔψαλσαι, ἔψαλται.
ἐψάλμεθον, ἔψαλθον, ἔψαλθον.
ἐψάλμεθα, ἔψαλθε, ἐψαλμένοι εἰσί.

ἀείρω, *ſemino.*
ἔαραμμαι ἔαραρσαι, ἔαρται.
ἐαράρμεθον, ἔαραρθον, ἔαραρθον.
ἐαράρμεθα, ἔαραρθε, ἐαραρμένοι εἰσί.

In μω & μτω finita.

μμαι. νσαι. πται. νγκα in μεθον. σθον, ον. μεθα. σθε νται.

Finita in μω, aut μτω, actiuum habent in νκα, paſſiuum in νμαι: νέμω, νενέμηκα: νενέμημαι, *paſco, pa-ui, paſtus ſum*: τέμνω, τετέμηκα, τετέμημαι, *incído, incídi, inciſus ſum.* nam imponitur ν.

νέμω, *paſco.*
νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται.
νενεμήμεθον, νενέμησθον, νενέμησθον.
νενεμήμεθα, νενέμησθε, νενέμηνται.

Sic τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται, &c.

Annotatiuncula.

Secunda & tertia dualis ac ſecunda pluralis interſerunt σ, quoties tertia ſingularis exit in ται purum, νενέμηται, νενέμησθον, νενέμησθε.

Tertia ſingulari finita in ται purum, citra circunlocutionem fit tertia pluralis, interponendo ν ante ται, νενέμηνται, νενέμηνται.

Finita in αίνω, & polyſyllaba in ύνω.

μμαι. νσαι. νται. γκα in μεθον. νθον, νθον μεθα. νθε.

Verba in νω actiuum faciunt in γκα, paſſiuum autem primæ perſonæ in μμαι: φαίνω, πέφαγκα, πέφαμμαι, *oſtendo, oſtendiſti, oſtenſus ſum, vel manifeſtatus ſum.* nam in cæteris manet ν.

φαίνω, *oſtendo.*
πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται.
πεφάμμεθον, πέφανθον, πέφανθον.
πεφάμμεθα, πέφανθε, πεφαμμένοι εἰσί.

Diſyl-

Disyllaba in ινω, ϕνω, & υνω [6] abiiciunt ν, vt in actiuo, nec tamen assumunt σ ante μη. [6] *Finita in ινω, είνω, & disyllaba in ύνω.*

κρίνω, *accuso.*
κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται.
κεκρίμεθον, κέκριθον, κέκριθον.
κεκρίμεθα, κέκριδε, κέκρινται.

κτείνω, *interficio.*
ἔκταμαι, ἔκτασαι, ἔκταται, *interfectus sum, &c.*
ἐκτάμεθον, ἔκτασθον, ἔκτασθον.
ἐκτάμεθα, ἔκταδε, ἔκτανται.

θύνω, *propello.*
τέθυμαι, τέθυσαι, τέθυται, *propulsus sum, &c.*
τεθύμεθον, τέθυσθον, τέθυσθον.
τεθύμεθα, τέθυδε, τέθυνται.

μαι. σαι. ται. μεθον. σθον, σθον. μεθα. δε. νται.
κα in

[7] Sexta coniugatio nunc accipit σ, ἀκούω, ἤκουκα, ἤκουσμαι, *audio, audiui, auditus sum:* nunc non accipit, τοξεύω, τετόξευκα, τετόξευμαι, *iaculis peto, iaculis petij, iaculis petitus sum.* [7] *In sexta.*

ἀκούω, *audio.*
ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται.
ἠκούσμεθον, ἤκουσθον, ἤκουσθον.
ἠκούσμεθα, ἤκουσδε, ἠκουσμένοι εἰσί.

τοξεύω, *sagitto.*
τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται.
τετοξεύμεθον, τετόξευσθον, τετόξευσθον.
τετοξεύμεθα, τετόξευσδε, τετόξευνται.

Plusquã perfect.
ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, *verberatus eram.*
ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφδε, τετυμμένοι ἦσαν. *Plus quàm perfectum.*

Perfecti prima persona vertit μαι in μην, τέτυμμαι, ἐτετύμμην: secunda & tertia αι in ο, τέτυψαι, ἐτέτυψο: τέτυπται, ἐτέτυπτο. Tertia pluralis exit in ντο, si singularis desinat in το purum, ἐκέκριτο, *accusatus erat,* ἐκέκριντο, *accusati erant:* alioqui circũloquimur per verbum substantiuum, ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν. *Plus quàm perfecti formatio.* *Annotatio.*

Ionicè à: πλαι, φλαι. κλαι, χλαι. σται {σθλαι, λαται, θαται} ηλαι, εἄλαι. ωλαι, ὁαται. ειλαι {ἑιλαι, ἱλαι} λλαι, λλλαι. ρται, ῥαλαι.

Poëticè ab: εται, ἑλαι. ηλαι, ἠλαι. ωλαι, ὠλαι. οιτο, οίατο. αγω, αξατο.

Doriſmus.

Atticiſmus. πέφανται.

κεκεφάατο. Quæ verba ſextæ accipiant σ, & quæ non.

Aoriſtus prim.

Formatio aoriſti primi.

Aoriſtus ſec.

Formatio aoriſti ſecundi.

1 QVARE Fiant huiuſmodi conſonantium mutationes, diximus 3. 41.

2 Ionicè verò τετύφαται abſq; periphraſi. Iones enim & hanc, & plus quã perfecti tertiam pluralem à tertia ſing. formant, ante ται vel ντο, α breue inſerentes, & tenues π vel κ, præcedentes α, mutãtes in aſpiratas φ, χ, & σ in characteriſticam aoriſti ſecundi: præterea vocalem longam aut diphthongum, quæ ipſum α præcederet, corripiunt, vocalem longam in propriam breuem vertendo: ex diphthongo verò alteram vocalem ſubtrahendo. Cæterùm in quinta coniugatione non inuenitur hæc Ionica perſona, niſi verbùm deſinat in λω, aut ρω, vbi λ & ρ manent ante α, & ρ aſpiratur, vt quibuſdam placet: vt ἐσπάραται, ſeminati ſunt. Herodotus in plus quàm perfect. pro ἐτάλατο, dixit ἐτεταλάδατο, per pleonaſmum ſyllabæ δα. Neque etiã inuenitur in verbis ſextæ, quæ ante τται habent σ. Poëtæ autem eodem modo formant tertiam plur. à tertia ſing. in reliquis temporibus indicatiui & optatiui, ſed in optatiuo antepenultimã, vt hìc, non corripiũt. nam ex τύπτοιντο, id eſt, verberetur, τυπτοίατο faciunt, id eſt, verberentur. In perfecto etiam & plus quàm perfect. eam non corripiunt, ſi verſus id exigat, neque etiam in aliis temporibus. 3 Doricè πέφεχθμαι, pro σ poſita aoriſti ſecundi characteriſtica: quod fit & in aliis eiuſdem generis. 4 Attici interdum huiuſmodi σ excludunt: vt à κονίζω, in puluere laboro, κεκόνισμαι vel κεκόνιμαι, participium ὁ κεκονιμμένος, puluerulentus, fatigatus in puluere. 5 Inuenitur etiam πέφανται in tertia plurali præſentis, id eſt, occiſi ſunt, πέφαμαι, ſum interfectus, ſecundæ cõiugationis verborum in μι, à themate φάω πέφημι, id eſt, occîdo, per ε facta reduplicatione Ionicé. 6 Idem accidit quibuſdam in αίνω: vt à κεκαίνω, perficio, abſoluo, μ. κεκαινῶ π. κέκεκαχα, paſs. κέκεκαμαι. plus quàm perfect. ἐκεκεάμην, ασο ατο, in tertia plur. ἐκέκεανto, & reiecto priori augmento, ac pleonaſmo τῦ α, κεκεάατο, abſoluti fuerant. 7 Sunt qui exiſtiment hæc tantùm verba ἐλκύω, traho: κελεύω, iubeo: κηλέω, triſtifico, excito: μύω, claudo, abſcondo, & ἀκούω, audio, recipere σ cum verbis circumflexis in έω, άω & όω, quæ non mutant penultimã breuem in longam: de quibus copioſè ſumus dicturi in Annotationibus in verba circunflexa. Porrò κλείω, laudo, facit κέκλεμαι & κέκλεσμαι.

Aoriſtus 1.
ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, verberatus fui.
ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus ante μι in proprias aſpiratas τέτυπται, ἐτύφθην, verberatus eſt, verberatus fui: λέλεκται, ἐλέχθην, dictus eſt, dictus fui: πέπεισται, ἐπείσθην, perſuaſus eſt, perſuaſus fui, &c.

Aoriſtus 2.
ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
ἔτυπετον, ἐτυπέτην.
ἔτυπεμεν, ἔτυπετε, ἔτυπον.

Mutat ον actiui in ων, ἔτυπον, verberaui, ἐτύπην, verberatus fui, vel vapulaui.

Caret

Caret vterque aoriſtus prima duali. nam inflexionem habet actiuorum, ſiquidem plurale in μθν. *Annotatio.*

Futurum 1. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.
τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *Futurum primum.*

A primo aoriſto ἐτύφθην, τυφθήσομαι, *verberatus fui, verberabor.* *Formatio futuri primi.*

Futurum 2. τυπήσωμαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Futurum ſecundum.*
τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

A ſecundo aoriſto ἐτύπην, τυπήσομαι, *verberatus fui, verberabor.* *Formatio futuri ſecundi.*

Eſt Græcis tempus in verbis paſſiuis, quod vocatur μετ' ὀλίγον μέλλων, hoc eſt, paulò pòſt futurum, * quoties actio iam mox adfutura ſignatur. *Paulò pòſt futurum.* *Id eſt, quum quid impendere videtur.

Paulò pòſt futurum. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται.
τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.
τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

Fit à ſecunda perfecti, interpoſito ομ, τέτυφαι, *verberatus es*, τετύψομαι, *mox verberabor, vel iam verberatus ſum*: ſeruátque augmentum in omni modo. *Paulò pòſt futuri formatio.*

Boeotice Et Æolicè ἔτυφθεν nam Bœoti tertiam pluralem vtriuſque aoriſti paſſiui formant à prima ſingulari mutando ω in εν. At μάνθλω ἅμασι μιγοῖ, tincta ſunt ſanguine crura, Iliad. 8. non mutat ν: vel eſt ſyncope, pro μανθάνω, reiecto augmento, à μαίνω, tingo, polluo. *Bœotiſmus.*

Imperatiui præſens & imperfectũ. 1 τύπλου, τυπλέσθω, *verberare, beretur.* 1
τύπλεσθον, τυπλέσθων. *ramini, rentur duo.*
τύπλεσθε, 2 τυπλέσθωσαν, *ramini, rentur.* 2 *Imperatiuus.*

Perfectũ & plus quàm perfectum. τέτυφα, τετύφθω, *verberare, &c.*
τέτυφθον, τετετύφθων.
τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Formatio perfecti.

Secunda perſona fit à ſecunda plus quàm perfecti, ἐτέτυψο, τέτυψο, *verberatus eras, verberare:* ἐλέλεξω, λέλεξω, *dictus eras, dicere:* ἐπέπειστο, πέπειστο, *perſuaſus fueras, perſuadere:* ὤρυξο, ὤρυξο, *foſſus eras, fodere.*

πο φθω. κο χθω. το ϑω. λο λθω. ρο ρθω. νο νθω. σο σθω.

3 Tertia verò [3] à tertia eiuſdem temporis migrante το in ϑω, & reliquis item tenuibus in aſpiratas, ἐτέτυπτο, τετύφϑο, *verberatus erat, verberetur:* ἐλέλεκτο, λελέχϑω, *dictus erat, dicatur:* ἐπέπειστο, πεπείσθω, *perſuaſus erat, perſuadeatur.* Quòd ſi το ſit purum, aſſumitur σ, ἐκέκριτο, κεκρίσθω, *accuſatus erat, accuſetur.*

ab ἐτύφθω.

Aoriſtus 1.
τύφϑητι, τυφϑήτω, *verberator tu, tor ille.*
τύφϑητον, τυφϑήτων, *beraminor, antor duo.*
τύφϑητε, τυφϑήτωσαν, *beraminor, antor.*

ab ἐτύπτω.

Aoriſtus 2.
τύπηθι, τυπήτω.
τύπητον, τυπήτων
τύπητε, τυπήτωσαν.

Annotatio. θητι non θηθι.

Aoriſti deſinunt in ϑι: ſed prior hîc in τ propter alterum θ præcedens, τύφθητι, non τύφϑηθι. ſic tertia ſingularis vtriuſque, & reliqui numeri per τ non θ, τυπήτω, τύπητον, &c.

Formatio præſentis imperatiui, eiuſque in dialectis varietas. Atticiſmus.

1 FIT à τύπτομαι, mutando ομαι in ου: vel à ſecunda imperfecti ἐτύπτου, cui ſimilis eſt hæc ſecunda imperatiui, reiecto augmento: atque dialectorũ varietatẽ eodem modo recipit, nempe Ionicè τύπτεο, quaſi à τύπτεσο, abiecto σ: hinc facta eſt communis & Attica τύπτου per craſim εο in ου, & Dorica τύπτευ. Idem iudicium de reliquis temporibus imperatiuorum in υ finitis.

2 [2] Atticé τυπτέσθων. nam Attici in hoc præſenti, atque in vtroque aoriſto imperatiui medij, tertiam pluralem eandem cum tertia duali faciunt, ſyllaba σϑε

3 per ſyncopen detracta. 3 Vel breuiùs, à ſecunda duali eiuſdem temporis indicatiui, migrante ον in ω, vt diximus 45.11.

Optatiuus paſſ. à τύπτομαι.

Optatiui præſens & imperfectũ
τυπτοίμιν, τύπτοιο, τύπτοιτο, *verberarer.*
τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοίσθην.
τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Omnium

¹ Omnium optatiuorum penultima eſt diphthongus. ¹ *Annotatio.*

Perfectũ & plus quàm perfectum
τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, *verberatus eſſem.* *a* τέτυμμαι.
τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

In verbis barytonis ſemper opus eſt periphraſi per participium & verbum ſubſtantiuum. *Annotatio.*

Aoriſtus 1,
τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, *verberatus ſim* *ab* ἐτύφθην.
τυφθείητον, τυφθείητην. (*vel fuerim.*
τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoriſtus 2.
τυπείην, τυπείης, τυπείη. *ab* ἐτύπην.
τυπείητον, τυπείητην.
τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurũ 1.
τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, *verberer.* *à* τυφθήσομαι,
τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.
τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurũ 2.
τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *à* τυπήσομαι.
τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.
τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò pòſt futurum
τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο, *mox verberer.* *à* τετύφομαι.
τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην.
τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

INTELLIGE In prima perſona numeri ſingularis, vt iam diximus in voce actiua. ¹

Subiũctiui præſ. & imperfectũ
τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, *ſi verberer vel* *Subiunctiuus paſſiuus.*
τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. (*rarer.* *à* τύπτομαι.
τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectũ & plus q̃ perfectum
τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ, *ſi verberatus ſim vel* *à* τέτυμμαι.
τετυμμένω ἦτον, ἦτον. (*eſſem*
τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

¹ Et hîc & in optatiuo circunloquimur hoc ¹ *Annotatio.*

perfectum, vt tertiam pluralem indicatiui.

ab ἐτυφθην. Aoristus 1. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, *si verberatus sim vel fuerim vel fuero.* τυφθῆτον, τυφθῆτον. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

ab ἐτυπην. Aoristus 2. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. τυπῆτον, τυπῆτον. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

1 IN Hoc tamen differunt, quod tertia pluralis perfecti indicatiui fit citra circunlocutionem, quoties tertia singularis desinit in ται purum, 64. 20. quod accidit quibusdam verbis quintæ & sextæ: at perfectū in optatiuo aut subiunctiuo non fit citra circunlocutionem, nisi in verbis in μι & quibusdam circunflexis, ductis à verbis sextæ in έω, άω, όω & ύω, vt suo dicetur loco.

Infinitiui præs. & imperf. τύπτεσθαι, *verberari.*

Infinitiuus pass. à τύπτομαι. Perfectum & plus quàm perfectum, τετύφθαι. à τέτυφθον. accentu in penultima, *verberatum esse vel fuisse.*

secunda duali. Aoristus primus, τυφθῆναι, *verberatum esse.*

ab ἐτύφθην. Aoristus secundus, τυπῆναι.

ab ἐτύπην. Futurum primum, τυφθήσεσθαι, *verberandum esse.*

à τυφθήσομαι. Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

à τυπήσομαι. Paulò pòst fut. τετύψεσθαι, *mox verberandum esse.*

à τετύψομαι. 1 Formatio infinitiuorũ in σθαι. Infinitiui in σθαι fiunt 1 à secunda plurali indicatiui, verso ε in αι, τύπτεσθε, τύπτεσθαι.

1 VEL A prima singulari, mutando ομαι in εσθαι. at perfectum infinitiui (quod tamen plerunque non desinit in σθαι, sed etiam in φθαι, χθαι, λθαι, νθαι, & ρται) commodiùs formatur à secunda duali, verso ον in αι: vel, vt Author ait, in finitis in σθαι, à secunda plurali, verso ε in αι.

Participia pass. à τύπτομαι. 1 Participij præsens & imperfect. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, 1 *qui verberatur.* ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης, *quæ verberatur.* τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου, *quod verberatur.*

à τέτυμμαι. Perfect. & plus quàm perfectũ. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, *verberatus.* ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης, *verberata.* τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου, *verberatum.*

ab ἐτύφθην. Aoristus 1. ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος, *verberatus.* ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης, *verberata.* τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος, *verberatum.*

Aoristus

ab ἐτύπην.

Aoriſtus 2. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

à τυφθήσομαι.

Futurũ 1. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου *verberandus.*
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης, *verberanda.*
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου, *verberandũ.*

à τυπήσομαι.

Futurũ 2. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

à τετύφομαι.

Paulò pòſt futurum ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου, *verberãdus.*
ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης, *mox verberanda.*
τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου, *verberandũ.*

Annotatiuncule.

Accentus perfecti in penultima: reliquorum in μενος in antepenultima: at aoriſti acuuntur. Cæterùm μενος & μενον ad tertiam pertinent declinationem, ης & ον ad quintam: omnia autem fœminina ad ſecundam.

QVOMODO Latinè reddi debeant participia verborum paſsiuorum ac deponentium, diximus 60.38.

VERBVM MEDIVM.

Mediũ, & cur ita dicatur.

Medium verbum ſiue commune, quod nunc actiuè capitur, nũc paſſiuè, βιάζομαι τὸν φίλον, violo amicum: βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου, violor ab amico: ſic ἄγομαι, duco, ducor: κομίζομαι, porto, portor.

In vocem mediam annotatiuncula.

Ab actiuis autem non tantùm paſſiua deducuntur, ſed etiam media, quorum & inflexio & ſignificatio partim actiua, partim paſſiua.

Præſens & præteritum imperfectum non tantùm inflectendi ratione, verùm & voce penitus eadem ſunt cum verbo paſſiuo. Perfectum &

plus

plus quàm perfectum ſortita ſunt terminationem actiuam: aoriſti ac futura paſſiuam.

Perfectum medium.

Indicatiui perfectum. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε, *verberaui, vel verberatus ſum.* τετύπατον, τετύπατον. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Formatio perfecti medij.

Medium præteritum formatur ab actiuo collocata figuratiua litera præſentis pro figuratiua præteriti actiui, τέτυφα, τέτυπα, à τύπτω. Nam deſinentium in πτω, κτω, μτω, formatiua litera eſt prior conſonans, λείπω, τέτοιχα, τέτοικα, *pario, peperi, peperi: τέμνω, τετέμηκα, τέτομα, incido, incidi, incidi,* vt dictum eſt ſuprà *pag.* 41. *verſu.* 1. *&* 55. 8.

Annotatio.

Annotatiunculæ in perfectum medium.

Præterea quartæ coniugationis futurum ξω, characteriſticon facit γ, πλήσσω, πλήξω, πέπληχα, πέπληγα, *percutio, percutiam, percuſſi vel percuſſus ſum:* σω autem δ, φείδω, φείσω, πέφεικα, πέφεισμαι, *conſydero, abo, aui vel atus ſum,* vt etiam notatum eſt in ſecundo aoriſto verbi actiui.

Trium verò temporum eadem eſt figuratiua, ſecundi aoriſti, ſecundi futuri, & præteriti medij.

In ſexta coniugatione characteriſticon eſt [2] vocalis aut diphthongus, λύω, λέλυκα, λέλυα, *ſoluo, ſolui, ſolui vel ſolutus ſum:* ἀκούω, ἤκουκα, ἤκουα, *audio, audiui, audiui vel auditus ſum*: quanquam hoc tempus hîc rarum.

Penultima eadem quæ in actiuo, τέτυφα, τέτυπα.

ε in ο. ει in οι.

Diſyllabi futuri penultima ε migrabit in [3] ο, λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα, *dico, &c.* at diphthongus ει in οι, πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα, *perſuadeo, &c.*

Vocalis α præſentis interdum ſeruatur, ψάλλω,

λω, ἔψαλκα, ἔψαλα, *cano, &c.* [4] interdum vertitur in η, θάλλω, τέθαλκα, τέθηλα, *germino, &c.* diphthongus autem αι in η diphthongum impropriam, φαίνω, πέφηνα, *oſtendo, oſtendi vel oſtenſus ſum, viſus ſum.*

[4] α in η.

[5] Plus q̄ perfe. { ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει, *verberaueram vel* ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην. *verberatus eram.* ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Plus quàm perfectum.

Aor. 1. { ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Aoriſtus prim.

Additur μην ad actiuum, ἔτυψα, *verberaui* ἐτυψάμην, *verberaui vel verberatus ſum.*

Formatio aoriſti primi.

Aoriſt. 2. { ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Aoriſtus ſecund.

Mutatur ον actiui in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Formatio aoriſti ſecundi.

[5] Futur. 1. { τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Futurum prim.

Actiuum ω barytonum in ομαι, τύπτω, *verberabo*, τύψομαι, *verberabo, vel verberabor.*

Formatio futuri primi.

Futur. 2. { τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Futurum ſec.

Etiam hoc fit ab actiuo, vertendo ω circunflexum in οῦμαι: τυπῶ, τυποῦμαι. Idcóque in quinta coniugatione primum quoque futurum deſinit in οῦμαι: nam actiuum in ῶ circunflectitur: vt à σπείρω, *ſemino*, primum futurum actiuum σπερῶ, medium autem σπεροῦμαι, ſecundum verò acti-

Formatio futuri ſecundi. Futurũ primum quintæ coniugationis οῦμαι.

Annotatio. 6 uum ἀπαρῶ, mediũ ἀπαροῦμαι. 6 Accidit igitur hîc idem eſſe vtrumque futurum tam actiuum quàm medium, φάλλω, φαλῶ, φαλοῦμαι, *cano.*

1 NON Tamen omnia verba media actiuam ſimul & paſſiuam ſignificationem habent: ſed quædam actiuam tantùm, quædam paſſiuam, & alia 5
2 vtranq;. quod diſcrimẽ vſu meliùs quàm præceptionibus colligetur. 2 Sed non ſemper eſt eadem cum figuratiua aoriſti ſecundi & futuri ſec. vt ipſe regula præcedẽti affirmabat. nã ibi eſt ſemper breuis, hîc verò interdũ lõga: vt à παύω, ſedo, aoriſtus ſecundus eſt ἔπαυον, & præteritum medium πέπαυα: ſic ab ἀκούω, audio, aoriſtus ſecundus ἤκουον (ſed vix eſt in vſu) præteri- 10
tum verò mediũ ἤκουα: vides hîc diphthongos αυ, ου, ibi autem nudas vocales α, ο. Verùm hæc tempora (vt ipſe Author ait) vix inueniũtur in verbis ſextæ, præcipuè ſi deſinãt in άνω, αίω, ύω, & hyperdiſyllaba in ύω. nã πέπαυα & ἤκουα exoleuerunt. ab hoc tamen fit Atticum ἀκήκοα, vt dicetur in ſequẽ-
3 tibus. 3 Tamen diſyllaba finita in ίλω per vnicum λ, retinent hîc ι: vt πίλω, 15
πέπλα, perficio, perfeci: μίλω, μέμιλα, & ectaſi μέμηλα, curo, curaui. hoc autem fit, quia veniunt tanquam à πλέω, μελέω. vide Annotationes in præteritum medium. Porrò ἀνθέω per metathеſin pro αὐθέω, id eſt, floreo, quanuis ſit triſyllabum, tamen mutat penultimam ε in ο, ἤνοθα: compoſitum cũ ἐν,
ἐπινήνοθα. 4 ἐνήνοθα: cum ἐπὶ, ἐπενήνοθα, efflorui. quidam tamen aliter deducunt. 4 Hoc 20
fit tãtùm in verbis φάλλω, germino, & κλάζω, reſono: præteritũ med. κέκληγα, vnde participium κεκληγὼς, in plur. οἱ κεκληγότες, pro quo Homerus in-
κεκληγότων. 5 teriecto ν, dixit κεκληγόντες, clamantes. 5 Notandum Atticos ſæpe vſurpa-
Atticiſmus. 6 re futura mediorum loco actiuorum, reiectis actiuis. 6 Imò ſemper in hac
Annotatio. coniugatione eſt idem, niſi in verbis quorum penultima eſt ε, aut in diſyl- 25
labis quorum penultima eſt α. ſaltem in quinta cõiugatione eædem ſunt terminationes vtriuſque futuri per omnes modos & participia. inuenitur tamen in primo futuro ἅλεται pro ἁλεῖται, ſaliet, ab ἅλλομαι, ſalio. & Ionicè, vt dictum eſt 56. 7. huiuſmodi ſyllabæ circunflexæ diſſoluũtur, ac præpoſito ε, terminat ones futuri ſecundi ſiue primi in quinta, ſunt eædem cũ 30
terminationibus præſentis ſiue futuri primi aliarum coniugationum. dicitur enim ἑόμαι, ἧσαι vel ἕεαι, ἕεται: ἐόμεθον, ἕεσθον, ἕεσθον: ἐόμεθα ἕεσθε, ἕονται, pro οὖμαι, ᾖ, εῖται: οὐμεθον, εῖσθον, &c. ſic in infinitiuo ἕεσθαι pro εἶσθαι.

Imperatiuus medius. 1 Imperatiui perfectũ & plus q̃ perf.
á τέτυπα.
τέτυπε, τετύπετω, *verbera vel verberare.*
τετύπετον, τετύπετων.
τετύπετε, τετύπετωσαν.

ab ἐτύφθην.
Aoriſtus 1.
τύψαι, τυφάσθω, *verberato, vel verbera-*
τύφασθον, τυφάσθων. *tor.*
τύφασθε, τυφάσθωσαν.

ab ἐτύπην.
Aoriſtus 2.
τυπέ, τυπέσθω.
τύπεσθον, τυπέσθων.
τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Hoc

HOC Singulare in raro eſt vſu, ſed vtimur circunlocutione per participium perfectum medium, & imperatiuum verbi ſubſtantiui εἰμὶ, ſum, vt τετυπωὼς ἴσθι, quaſi verberatus eſto, vel verberatus ſis. 1 *Annotatio.*

Optatiui perfectũ & plus q̃ perf. { τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, *verberauiſſẽ*, τετύποιτον, τετυποίτην. (*vel atus eſſem.* τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν. } *Optatiuus medius.* à τίτυμαι.

Aor. 1. { τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο, *verberauerim vel* τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην. (*atus fuerim.* τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο. } *ab* ἐτυφάμην.

Aor. 2. { τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. } *ab* ἐτυπόμην.

Fut. 1. { τυφοίμην, τύφοιο, τύφοιτο, *verberem, vel* τυφοίμεθον, τύφοισθον, τυφοίσθην. (*rer.* τυφοίμεθα, τύφοισθε, τύφοιντο. } à τύψομαι.

Fut. 2. { τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο. } à τυπτήσομαι.

Cum aoriſto ſecundo conſentit voce, ſed pugnat accentu. *Annotatio.*

Subiũctiui perf. & ἐὰν plus q̃ perf. { τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ, *ſi verberauiſſem* τετύπητον, τετύπητον. *vel atus eſſem.* τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι. } *Subiunctiuus medius.* à τίτυμαι.

Aor. 1. ἐὰν { τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται, *ſi verberauero vel* τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον, (*ratus fuero.* τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. } *ab* ἐτυψάμην.

Aor. 2. ἐὰν { τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται. } *ab* ἐτυπόμην.

Infinitiui perfectum & plus quàm perfectum τετυπῶσθαι, *verberauiſſe vel verberatum eſſe*. Aoriſtus *Infinitiuus medius.* à τίτυμαι.

ab ἐτυφάμην. primus, τύφαθ, *verberauiſſe vel verberatum fuiſſe.* Aoriſtus ſecundus, τυπέσθαι. Futurum primum, τύψεσθ, *verberaturum vel verberandum eſſe.* Futurum

à τύπτομαι. ſecundum, τυπῆσθ, *per* ῆ circunflexum: at ſecun-

à τυπτόμαι. *Annotatio.* dus aoriſtus per é acutum, τυπέσθαι.

Participia media. Participij perfectũ & plus q̃ perf.

à τίτυπται. τετυπὼς, τετυπότος, *qui verberauit vel (verberatus eſt.*
τετυπῦα, τετυπύας.
τετυπὸς, τετυπότος.

ab ἐτυφάμην. Aoriſtus 1.

τυφάμενος, τυφαμένου, *qui verberauit vel (ratus eſt.*
τυφαμένη, τυφαμένης,
τυφάμενον, τυφαμένου.

ab ἐτυπόμην. Aoriſtus 2.

τυπόμενος, τυπομένου.
τυπομένη, τυπομένης.
τυπόμενον, τυπομένου.

à τύψομαι. Futurum 1.

τυψόμενος, τυψομένου, *verberatus vel ver-*
τυψομένη, τοψομένης. *(berandus.*
τυψόμενον, τυψομένου.

à τυπτόμαι. Futurum 2.

τυπούμενος, τυπουμένου.
τυπουμένη, τυπουμένης.
τυπούμενον, τυπουμένου.

Atque hactenus de verbis barytonis.

CONTRACTIONES VERBORVM.

Vnde & quomodo fiãt verba circunflexa. Barytonis ſextæ coniugationis in έω, άω, όω, fiunt per contractionem verba quæ vocãtur Circũflexa, ob id quòd duabus ſyllabis in vnã contractis, accentum poſſideant circunflexum, ποιέω ποῖω, *facio:* βοάω βοῶ, *clamo:* χρυσόω χρυσῶ, *inauro:* έω, άω & όω coaleſcentibus in ῶ: ſiquidem ex accentu

Regula. acuto

acuto & graui profluit circunflexus. itidem in reliquis perſonis, ποιέῃς ποιεῖς, *facis*: βοάῃς βοᾷς, *clamas*: χρυσόῃς χρυσοῖς, *inauras*: de quibus poſteá. Neque hîc eſt quicquam peculiare, niſi quòd ex tribus illis characteriſticis α,ε,ο, & vocali aut diphthongo ſequente, certo quodam modo fiat ſynæreſis, haud aliter atque in contractis nominibus, quæ exceptis contractionibus, planè quintæ ſunt declinationis.

Quid habeant commune circunflexa cum barytonis, & qua in re ab illis diſſentiant.

Et quemadmodùm illic non in omnibus caſibus ſemper fit contractio, licet genitiuus deſinat in ος purũ, ita hîc non omne tẽpus eſt capax contractionis, ſed tantùm præſens ac imperfectum, ídque in omnibus modis ac participiis: ſiquidem illæ terminationes quæ ſequuntur ω in τύπτω, τύπτεις, τύπτει, cùm in ſexta coniugatione his locis reperiãtur puræ, ποιέω, ποιέεις, ποιέει, recepta eſt in quibuſdam contractio, nempe in iis quæ ante ω habent vnam è figuratiuis α, ε, ω: pro quarum numero reddũtur coniugationes circunflexorum, vbi craſes ex iſtis vocalibus ad hũc fiunt modũ,

Quæ tempora contrahantur.

Prima,		Secunda		Tertia,	
Figuratiua ε	ει	Figuratiua α	α	Figuratiua ο	ου
	ου		ω		ω
	η		α		ω
	ω		ω		ω
	ᾳ		ᾳ		οι
	οι		ῳ		οι
	ου		ω		ου
	ῃ		ᾳ		οι

Ceporino & quibuſdam aliis ου contrahitur in οι, ω & ου.

De circunflexorum inflectione & formatione annotatio.

Inflexio verò & formatio iſtiuſmodi verborũ per omnia genera, modos & participia ſe habet, vt preſcriptum eſt in barytonis. Futurum enim omnium circunflexorum deſinit in σω, præteritum in κα, à quibus reliqua deriuantur tempora iuxta canones baritonorum.

Paradigma verborum circunflexorũ primæ coniugationis.

PRIMA coniugatio circunflexorum fit à verbis ſextæ coniugationis barytonorum in έω, ποιέω ποιῶ. Futurum in ήσω, vertendo ε in η lõgum, ποιήσω: vnde præteritum in ηκα, πεποίηκα.

VERBI ACTIVI.

Præſens.

Indicatiui præſens.
ποιέω ῶ, ποιέϛ εῖς, ποιέϛ εῖ.
ποιέετον, εῖτον, ποιέετον, εῖτον.
ποιέομεν ῶμεν, ποιέετε, εῖτε, ποιέουσι οῦσι.

Imperfectum.

Imperfect.
ἐποίεον, ουν, ἐποίεες εις, ἐποίεε ει.
ἐποιέετον εῖτον, ἐποιεέτην είτην.
ἐποιέομεν ῶμεν, ἐποιέετε εῖτε, ἐποίεον ουν.

Perfectũ, πεποίηκα, πεποίηκας, &c. vt τέτυφα, τέτυφας. Plus quàm perfectum, ἐπεποιήκειν. Aoriſtus primus, ἐποίησα. Futurum primum, ποιήσω.

Imperatiuus.

Imperatiui præſens & imperfectũ
ποίεε ει, ποιεέτω είτω.
ποιέετον εῖτον, ποιεέτων είτων.
ποιέετε εῖτε, ποιεέτωσαν είτωσαν.

Perfectum & plus quàm perfectum πεποίηκε. Aoriſtus primus, ποίησον. Secundus aoriſtus, ſecundum futurum & præteritum medium quando reperiantur, dicetur * poſtea.

* In annotationib. in verba circũflexa, 88. 15.

Optatiuus.

Optatiui præſens & imperfect.
ποιέοιμι οῖμι, ποιέοις οῖς, ποιέοι οῖ.
ποιέοιτον οῖτον, ποιεοίτην οίτην.
ποιέοιμεν οῖμεν, ποιέοιτε οῖτε, ποιέοιεν οῖεν.

Perfe-

Perfectum & plus quàm perfectum, πεποιήκοιμι.
Aoriſtus primus, ποιήϲαιμι. Futurum primũ, ποιήσοιμι.

Subiũctiui præſens & imperf. { ποιέω ῶ, ποιέῃς ῇς, ποιέῃ ῇ. / ποιέητον ἦτον, ποιέητον ἦτον. / ποιέωμεν ὦμεν, ποιέητε ἦτε, ποιέωσι ὦσι. } *Subiunctiuus.*

Perfectum & plus quàm perfectum, πεποιήκω.
Aoriſtus primus, ποιήϲω.

Infinitiui præſens & imperfectum, * ποιέειν, ἔειν. *Infinitiuus.*
Perfectum, πεποιηκέναι. Aoriſtus primus, ποιῆσαι. ** Et Doricè ποιέν.*
Futurum primum, ποιήσειν.

Participij præſens & imperfect. { ποιέων ῶν, ποιέοντος ὄντος. / ποιέουσα ὕϲα, ποιεούσης ούσης. / ποιέον ὄν, ποιέοντος ὄντος. } *Participia aclina.*

Perfectum & plus quàm perfectum, πεποιηκώϲ.
Aoriſtus primus, ποιήϲας. Futurum primum, ποιήσων.

VERBI PASSIVI.

Indicatiui præſ. { ποιέομαι ὦμαι, ποιέῃ ῇ, ποιέεται ἔεται. / ποιεόμεθον ὠμεθον, ποιέεσθον ἔεσθον, ποιέεσθον ἔεσθον. / ποιεόμεθα ὠμεθα, ποιέεσθε ἔεσθε, ποιέονται ὦνται. } *Paſſiuum primæ circunflexorum.* *Preſens.*

Imperfectum. { ἐποιεόμην ὠμην, ἐποιέῳ ἔῳ, ἐποιέετο ἔετο. / ἐποιεόμεθον ὠμεθον, ἐποιεέσθην ἔεσθον, ἐποιεέσθην ἐέσθην. / ἐποιεόμεθα ὠμεθα, ἐποιέεσθε ἔεσθε, ἐποιέοντο ὦντο. } *Imperfectum.*

Perfectum { πεποίημαι, πεποίηϲαι, πεποίηται. / πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποίησθον. / πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποίηνται. } *Perfectum.*

Plusq̃ perf. { ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο. / ἐπεποιήμεθον, ἐπεποίησθον, ἐπεποιήσθην. / ἐπεποιήμεθα, ἐπεποίησθε, ἐπεποίηντο. } *Plus quàm perfectum.*

Aori-

Aoriſtus primus, ἐποιήθην, Futurum primum, ποιηθήσομαι, Paulò pòſt futurum, πεποιήσομαι.

Imperatiuus.

Imperatiui præſens & imperfectũ { ποιέου οῦ, ποιεέσθω εἰσθω. / ποιέεσθον εἶσθον, ποιεέσθων εἰσθων. / ποιέεσθε εἶσθε, ποιεέσθωσαν εἰσθωσαν.

Perfectũ & plus quàm perfectum { πεποίησο, πεποιήσθω. / πεποίησθον, πεποιήσθων. / πεποίησθε, πεποιήσθωσαν.

Aoriſtus primus, ποιήθητι.

Optatiuus.

Opt. præſ. { ποιεοίμην οίμην, ποιέοιο οῖο, ποιέοιτο οῖτο. / ποιεοίμεθον οίμεθον, ποιέοισθον οῖσθον, ποιεοίσθην οίσθην. / ποιεοίμεθα οίμεθα, ποιέοισθε οῖσθε, ποιέοιντο οῖντο.

Perfectũ & plus quàm perfectum { πεποιήμην, πεποιῆο, πεποιῆτο. / πεποιῆμεθον, πεποιῆσθον, πεποιήσθην. / πεποιήμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῆντο.

Aoriſtus primus, ποιηθείην, Futurum primum, ποιηθησοίμην, Paulò pòſt futurum, πεποιησοίμην.

Subiunctiuus.

Subiũ. præ. & imp. { ποιέωμαι ῶμαι, ποιέῃ ῇ, ποιέηται ῆται. / ποιεώμεθον ώμεθον, ποιέησθον ῆσθον, ποιέησθον ῆσθον. / ποιεώμεθα ώμεθα, ποιέησθε ῆσθε, ποιέωνται ῶνται.

Perfectum & plus quàm perf. ἐὰν { πεποιωμαι, πεποιῇ, πεποιῆται. / πεποιώμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθον. / πεποιώμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῶνται.

Aoriſtus primus, ἐὰν ποιηθῶ.

Infinitiuus.

Infinitiui præſens & imperfect. ποιέεσθαι ποιεῖσθαι. Perfectũ & plus quàm perfectum, πεποιῆσθαι, per ῆ circunflexum. Aoriſtus primus, ποιηθῆναι, Futurum primũ, ποιηθήσεσθαι. Paulò pòſt futurum, πεποιήσεσθαι.

Parti-

Participia passiua.

Partici- { ποιεόμενος ὁμένος, ποιεομένου ὁμένου.
pij præs. { ποιεομένη ὁμένη, ποιεομένης ὁμένης.
& impf. { ποιεόμενον ὁμένον, ποιεομένου ὁμένου.

Perfectum & plus quàm perfectum πεποιημένος. Aoristus primus, ποιηθείς. Futurum primũ, ποιηθησόμενος. Paulò pòst futurum, πεποιησόμενος.

VERBI MEDII.

Medium primæ circunflexorum.

Præsens & imperfectum eadem cum passiuis. Perfectum, plus quàm perfectũ, aoristus secundus, & futurum secundum quando reperiantur, dicemus * posteá. Restant igitur in verbis circunflexis duo tantùm tempora, primus aoristus, & primum futurum, quæ legem sequuntur barytonorum, hoc pacto.

* In Annotationibus in hęc verba circunflexa, 88. 15.

Aoristus primus med. per omnes modos.

Primus aoristus indicatiui, ἐποιησάμην. Imperatiui, ποίησαι. Optatiui, ποιησαίμην. Subiunctiui ποιήσωμαι. Infinitiui, ποιήσασθαι. Participij, ποιησάμενος. Primum futurum indicatiui, ποιήσομαι. Optatiui, ποιησοίμην. Infinitiui, ποιήσεσθαι. Participij ποιησόμενος. Eadem ratio in cæteris coniugationibus.

Futurũ primum medium per omnes modos.

SECVNDA coniugatio circunflexorum fit à verbis in άω, βοάω βοῶ, Futurum in ήσω, βοήσω. Præteritum in ηκα, βεβόηκα, migrante α in η.

Paradęgma verborum circunflexorum secundæ coniugationis.

VERBI ACTIVI.

Præsens.

Indicatiui præsens. { βοάω ῶ, βοάεις ᾷς, βοάει ᾷ.
βοάετον, ᾶτον, βοάετον ᾶτον.
βοάομεν ῶμεν, βοάετε ᾶτε, βοάουσι ῶσι.

Imperfectum.

Imperfect. { ἐβόαον, ων, ἐβόαες ας, ἐβόαε α.
ἐβοάετον ᾶτον, ἐβοαέτην άτην.
ἐβοάομεν ῶμεν, ἐβοάετε ᾶτε, ἐβόαον ων.

Perfectum, βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε, vt τέτυφα.
Plus quàm perfectũ, ἐβεβοήκειν, ἐβεβοήκεις, &c. Aoriſtus primus ἐβόησα. Futurum primum, βοήσω.

Imperatiuus.

Imperatiui præſ. & imperfectum
βόαε α, βοαέτω ἄτω.
βοάετον ᾶτον, βοαέτων ἄτων.
βοάετε ᾶτε, βοαέτωσαν ἄτωσαν.

* Et cõtrahẽdo ση in ω, βῶσον, βωσάτω.

Perfectum & plus quam perfectum, βεβόηκε.
Aoriſtus primus, * βόησον.

Optatiuus.

Optatiui præſ. & imperfectum
βοάοιμι ῷμι, βοάοις ῷς, βοάοι ῷ.
βοάοιτον, ῷτον, βοαοίτην ῴτην.
βοάοιμεν ῷμεν, βοάοιτε ῷτε, βοάοιεν ῷεν.

Perfectum & plus quàm perfectum, βεβοήκοιμι.
Aoriſtus primus, βοήσαιμι. Futurũ primũ, βοήσοιμι.

Subiunctiuus.

Subiũctiui præſens & imperf.
βοάω ῶ, βοάῃς ᾷς, βοάῃ ᾷ.
βοάητον ᾶτον, βοάητο ᾶτον.
βοάωμεν ῶμεν, βοάητε ᾶτε, βοάωσι ῶσι.

Perfectum & plus quàm perfectum, βεβοήκω.
Aoriſtus primus, βοήσω.

Infinitiuus.

Infinitiui Præſens & imperfectum, βοάειν, βοᾶν.
Perfect. & plus quàm perfectum, βεβοηκέναι. Aoriſtus primus, βοῆσαι. Futurum primum, βοήσειν.

Participia actiua.

Participij præſens & imperfectũ
βοάων ῶν, βοάοντος ῶντος.
βοάουσα ῶσα, βοαούσης ώσης.
βοάον ῶν, βοάοντος ῶντος.

Perfectum & plus quàm perfectum, βεβοηκώς.
* Et cõtractè βώσας.
Aoriſtus primus, * βοήσας. Futurũ primum, βοήσων.

Paſſiuũ ſecũdæ circunflexorũ.

VERBI PASSIVI.

Præſens.

*Ionicè βοῆαι Doricè βοᾶσαι & βοῆ.

Indicat. præſens
βοάομαι ῶμαι, * βοάῃ ᾷ, βοάεται ᾶται.
βοαόμεθον ώμεθον, βοάεσθον ᾶσθον, βοάεσθον ᾶσθον.
βοαόμεθα ώμεθα, βοάεσθε ᾶσθε, βοάονται ῶνται.

Imper-

imp. fect. ἐβοαόμην ὡμην, ἐβοάου ω̃, ἐβοάετο ᾶτο.
ἐβοαόμεθον ὡμεθον, ἐβοάεσθον ᾶσθον ἐβοαέσθην ἄσθην. *Imperfectum.*
ἐβοαόμεθα ὡμεθα, ἐβοάεσθε ᾶσθε, ἐβοάοντο ῶντο.

Perfectum βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.
βεβοήμεθον, βεβόησθον, βεβόησθον. *Perfectum.*
βεβοήμεθα, βεβόησθε, * βεβόηνται. * Ionicè βεβοάαται, 66. 2.

Plus quàm perfectum ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο. *Plus quàm perfectum.*
ἐβεβοήμεθον, ἐβεβόησθον, ἐβεβοήσθην.
ἐβεβοήμεθα, ἐβεβόησθε, ἐβεβόηντο.

Aoriſtus primus, ἐβοήθην. Futurum primum, βοηθήσομαι. Paulò pòſt futurum, βεβοήσομαι.

Imperatiui præſens & imperfect. βοάου βοω̃, βοαέσθω βοάσθω. *Imperatiuus.*
βοάεσθον βοᾶσθον, βοαέσθων βοάσθων.
βοάεσθε βοᾶσθε, βοαέσθωσαν βοάσθωσαν.

Perfectũ & plus quàm perfectum βεβόησο, βεβοήσθω.
βεβόησθον, βεβοήσθων.
βεβόησθε, βεβοήσθωσαν.

Aoriſtus primus, βοήθην.

Opt. præſ. & ĩp. βοαοίμην βοῴμην, βοάοιο βοῷο, βοάοιτο βοῷτο. *Optatiuus.*
βοαοίμεθον, ῴμεθον, βοάοισθον ῷσθον, βοαοίσθην ῴσθην.
βοαοίμεθα, ῴμεθα, βοάοισθε ῷσθε, βοάοιντο ῷντο.

Perfectũ & plus quàm perfectum βεβοήμην, βεβοῆο, βεβοῆτο.
βεβοήμεθον, βεβοῆσθον, βεβοήσθην.
βεβοήμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.

Aoriſtus primus, βοηθεῖν. Futurum primum, βοηθησοίμην. Paulò pòſt futurum, βεβοησοίμην.

Subiũ. ἐὰν præſ. βοάωμαι ῶμαι, βοᾶῃ ᾷ, βοᾶται ᾶται. *Subiunctiuus.*
βοαώμεθον ώμεθον, βοᾶσθον ᾶσθον, βοᾶσθον ᾶσθον.
βοαώμεθα ώμεθα, βοᾶσθε ᾶσθε, βοάωνται ῶνται.

perfectũ & plus q̃ perfectum { βεβοαδμαι, βεβοῆ, βεβοῆται. / βεβοαόμεθον, βεβοῆαθον, βεβοῆαθον. / βεβοαόμεθα, βεβοῆαθε, βεβοαδνται. }

Aoriſtus primus, ἐὰν βοηθᾶ.

Infinitiuus.

Infinitiui præſens & imperfectum, βοάεσθαι βοᾶν. Perfectum & plus quàm perfectum βεβοῆαθαι. Aoriſtus primus, βοηθῆναι. Futurum primum βοηθήσεσθαι. Paulò pòſt futurum, βεβοήσεσθαι.

Participia paſſiua.

Participij præſens & imperfectũ { βοαόμενος ώμενος, βοαομένου ωμένου. / βοαομένη ωμένη, βοαομένης ωμένης. / βοαόμενον ώμενον, βοαομένω ωμένω. }

Perfectum, & plus quàm perfectum, βεβοημένος. Aoriſtus primus, βοηθείς. Futurum primum, βοηθησόμενος. Paulò pòſt futurum, βεβοησόμενος.

VERBI MEDII.

Medium ſecundæ circunflexorum.

Aoriſtus primus medius per omnes modos.

Futurum primum med. per omnes modos.

Aoriſtus primus, ἐβοησάμην, βόησαι, βοησάμην, βοήσωμαι, βοήσαιο, βοησάμενος. Futurum primum, *βοήσομαι, βοησοίμην, βοήσεσθαι, βοησόμενος: de quibus in prima coniugatione.

* & contractione ου in αβώσομαι.

TERTIA coniugatio circunflexorum formatur a verbis in όω, χρυσόω χρυσῶ. Futurum in ώσω, χρυσώσω. Præteritum in ωκα, κεχρύσωκα.

Paradeigma verborum circumflexorũ tertiæ coniugationis.

VERBI ACTIVI.

Præſens.

Indicatiui præſens. { χρυσόω χρυσῶ, χρυσόεις χρυσοῖς, χρυσόει σοῖ. / χρυσόετον χρυσῶτον, χρυσόετον χρυσῶτον. / χρυσόομεν ῶμεν, χρυσόετε ῶτε, χρυσόουσι ῶσι. }

Imperfectum.

Imperfect. { ἐχρύσοον ων, ἐχρύσοες οις, ἐχρύσοε ω. / ἐχρυσόετον ῶτον, ἐχρυσοέτην ώτην. / ἐχρυσόομεν ῶμεν, ἐχρυσόετε ῶτε, ἐχρύσοον ων. }

Perfectum, κεχρύσωκα. Plus quàm perf. ἐκεχρυσώκειν.

Aoriſt.

Aoriſtus primus, ἐχρύσωσα. Futurum 1. χρυσώσω.

Imperatiui præſens & imperfect. { χρύσον ου, χρυσοέτω, ούτω. / χρυσόετον ῶτον, χρυσοέτων ώτων. / χρυσοέτε ῶτε, χρυσοέτωσαν ώτωσαν. } *Imperatiuus.*

Perfectum & plus quàm perfectum, κεχρύσωκε.

Aoriſtus primus, χρύσωσον.

Optatiui præſens & imperfect. { χρυσοίμι οἶμι, χρυσοῖς οἶς, χρυσοῖ οἶ. / χρυσόοιτον οἶτον, χρυσοοίτιλλω οίτιλλω. / χρυσοίμεν οἶμεν σοοιτε οἶτε, σοοιεν οἶεν. } *Optatiuus.*

Perfectum & plus quàm perfectum, κεχρυσώκοιμι.

Aoriſtus 1. χρυσώσαιμι. Futurum primũ, χρυσώσοιμι.

Suiũctiui præſ. & ἐὰν imperfect. { χρυσόω ῶ, σόῃς οἶσ, σόῃ οἶ, / χρυσόητον ῶτον, χρυσόητον ῶτον. / χρυσόωμεν ῶμεν, σόητε ῶτε, σόωσι ῶσι. } *Subiunctiuus.*

Perfectum & plus quàm perfectum, κεχρυσώκω.

Aoriſtus primus, χρυσώσω.

Infinitiui præſens & imperfectum, χρυσόειν σοιῦ. *Infinitiuus.*

Perfectum & plus quàm perfectum, κεχρυσωκέναι.

Aoriſtus primus, χρυσῶσαι. Futurum 1. χρυσώσειν.

Participij præſens & imperfectum, χρυσόων ῶν, χρυσόοντος οιῶντος. Perfectum & plus quàm perfectum, κεχρυσωκώς. Aoriſtus primus, χρυσώσας. Futurum primum, χρυσώσων. *Participia actiua.*

VERBI PASSIVI.

Paßiuum tertiæ circunflexorum.

Indicat. preſens. { χρυσόομαι ῶμαι, χρυσόῃ οἶ, χρυσόεται ῶται. / χρυσόόμεθον ώμεθον, σόεσθον ῶσθον, σόεσθον ῶσθον. / χρυσόόμεθα ώμεθα, σόεσθε ῶσθε, σόονται ῶνται. } *Præſens.*

Imperfectum. { ἐχρυσοόμην ώμην, σόῃ ῶ, σόετο ῶτο. / ἐχρυσόόμεθον ώμεθον, σόεσθον ῶσθον, σοέσθην ώσθην. / ἐχρυσόόμεθα ώμεθα, σόεσθε ῶσθε, σόοντο ῶντο. } *Imperfectum.*

Perfectum. Perfectum { κεχρύ(ωμαι, ύσωσαι, ύσωται. / κεχρυσώμεθον, ύσωθ'ον, ύσωθ'ον. / κεχρυσώμεθα, ύσωθε, ύσωνται.

Plus quàm perfectum. Plus quàm perfectum { ἐκεχρυσώμην, ύσωσο, ύσωτο. / ἐκεχρυσώμεθαν, ύσωθ'ον, υσώθην. / ἐκεχρυσώμεθα, ύσωθ'ε, ύσωντο.

Aoriſtus primus, ἐχρυσώθην. Futurum primũ, χρυ(ωθήσομαι. Paulò poſt futurum, κεχρυσώσομαι.

Imperatiuus. Imperatiui præſ. & impferfect. { χρυσόυ οῦ, χρυσοέαθω ούαθω. / χρυσόεαθον ύαθον, χρυσοέαθων ούαθων. / χρυσόεαθε οῦαθε, χρυσοέαθωσαν ούαθωσαν.

Perfectũ & plus quàm perfectum { κεχρύσωσο, κεχρυσώαθ'ω. / κεχρύσωαθ'ον, κεχρυσώαθ'ων. / κεχρύσωαθε, κεχρυσώαθ'ωσαν.

Aoriſtus primus, χρυσώθητι.

Optatiuus. Optat. præſ. & impfe. { χρυσοίμην οίμην, σόοιο σοῖο, σόοιτο σοῖτο. (αθην. / χρυσοίμεθον οίμεθον, σόοιαθον οῖαθ'ον, σοοίαθην οί- / χρυσοίμεθα σοίμεθα, σόοιαθε σοῖαθε, σόοιντο σοῖντο.

Perfectũ & plus quàm perfectum { κεχρυσώμην, υσῷο, υσῷτο. / κεχρυσώμεθον, υσῷαθον, υσώαθην. / κεχρυσώμεθα, υσῷαθε, υσῷντο.

Aoriſtus primus, χρυσωθείην. Futurũ primũ, χρυσοθησοίμην. Paulò pòſt futurum, κεχρησωοίμην.

Subiunctiuus. Subiunctiui præſens & imperfectum.

ἐὰν { χρυσόωμαι ῶμαι, χρυσόῃ οῖ, χρυσόηται ῶται. / χρυσοώμεθον, ώμεθον, χρυσόηαθον ῶαθον, χρυσόηαθον ὠαθ'ον. / χρυσοώμεθα ώμεθα, χρυσόηαθε ῶαθε, χρυσόωνται ῶνται.

**Vel, vt quidam volunt, κεχρυσῶ.* Perfectũ & plus quàm perfectum. { κεχρυσῶμαι, * κεχρυσῶ, κεχρυσῆται. / κεχρυ(ώμεθον, κεχρυσῆαθον, κεχρυσῆσθον. / κεχρυ(ώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aoriſt.

Aoriſtus primus, ἐὰν χρυσωθῶ.

Infinitiui præſens & imperf. χρυσόεσθαι χρυσοῦσθαι. *Infinitiuus.*

Perfectum & plus quàm perfectum, κεχρυσῶσθαι.

Aoriſtus primus, χρυσωθῆναι. Futurum primũ, χρυσωθήσεσθαι. Paulò pòſt futurum, κεχρυσώσεσθαι.

Participij præſens & imperfect. χρυσόμενος ὁμένος, χρυσομένου ὁμένου. χρυσομένη ὁμένη, χρυσομένης ὁμένης. χρυσόμενον ὁμενον, χρυσομένου ὁμένου. *Participia paſſiua.*

Perfectũ & plus quàm perfectum, κεχρυσωμένος.

Aoriſtus 1. χρυσωθείς. Futurum primum, χρυσωθησόμενος. Paulò pòſt futurum, κεχρυσωσόμενος.

VERBI MEDII

Medium tertiæ circunflexorũ.

Aoriſtus primus, ἐχρυσωσάμην, χρύσωσαι, χρυσωσάμενος, χρυσώσωμαι, χρυσώσασθαι, χρυσωσάμενος. Futurum primũ, χρυσώσομαι, χρυσωσοίμην, χρυσώσεσθαι, χρυσωσόμενος: de quibus dictum eſt in ποιέω. *Aoriſtus primus per omnes modos & participia. Futurum primum per omnes modos & participia.*

ANNOTATIONES IN CIRCVNFLEXA.

Monoſyllaba circunflexa, in ſecunda repe- *De monoſyllabis circunflexis notio.*
riuntur coniugatione, δρῶ, θλῶ, κλῶ, *facio, contundo, frango.* [1] In prima verò minimé: nec in prima 1
plurali, nec tertia, πλέω, πλέομεν, πλέουσι, *nauigo, nauigamus, nauigant:* non autem πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Quædam ad duas pertinent coniugationes, *Ad duas coniugationes pertinentia.*
γηρέω, ἐλεέω, ξυρέω: vel γηράω, ἐλεάω, ξυράω, *ſeneſco, miſereor, rado.*

Craſis α & ε in α, βοάεις βοᾷς, *clamas.* [2] Doricè au- 2 *Doriſmus. αει in η.*
tem in η, γελάεις, γελῆς, *rides*, : διψάεις, διψῆς, *ſitis*, per η monophthongum, hoc eſt, nudam vocalem. quem morem in quibuſdam Attici quoque

ſeruâ-

πέψης, δίψᾶς, ζᾶς, ἔζη, ζῆν.

ſeruârunt dicentes πέψης, δίψης, ζῆς, *eſuris, ſitis, viuis:* vnde imperfectum, ἔζη, *viuebat,* & infinitiuus ζῆν, *viuere.*

In futurum pri. annotatio.

Characteriſticas præſentis α, ε, ο, in omnibus temporibus ſeruantia.

3 Futurum in ήσω vel ώσω.[3] Quædam figuratiuam retinent, τελέω, τελέσω, τετέλεκα, *perficio, perficiam, perfeci:* γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo, ebo, riſi:* 4 ὀμόω, ὀμόσω, ὤμοκα, *iuro, abo, aui:* [4] & hæc penultimam aoriſti primi corripiunt, ἐτέλεσα, ἐγέλασα, *perfeci, riſi:* poëticè autem ἐτέλεσσα, producta penultima per poſitionem[5] gemini σσ. In nonnullis duplex futurum, αἰνέω, αἰνέσω & αἰνήσω, *laudo,* 6 ſic [6] καλέω, καλέσω & καλήσω, *voco:* κορέω, ποέω, φορέω, φρονέω, *ſaturo, laboro, veſtem fero, ſapio:* & in ſecunda, ἀλοάω, ἀλοάσω & ἀλοήσω, *verbero.*

De penultima aoriſti primi.

Duplex futurum, έσω, ήσω: άσω, ήσω.

Quæ circunflexa habeant aoriſtũ ſecund. futurum ſecũdum, & præteritum med. atque eorum temporum formatio.

Secundum aoriſtum, ſecundum futurum, & præteritum medium tertia coniugatio non agnoſcit. At in duabus prioribus ita demum reperiuntur, ſi thema iam affectum contractione deſinat in ω non purum, ídque ad hunc modum: Ex primo aoriſto, primo futuro, & præterito actiuo eliditur penultima vocalis cum conſonante ſequente, δουπέω δουπῶ, *ſtrepo:* futurum primum, δουπήσω: ſecundum, δουπῶ. Aoriſtus primus, ἐδούπησα: ſecundus, ἔδουπον: præteritum actiuum, δεδούπηκα: medium δέδουπα: ſic μυκάω μυκῶ, μυκήσω μυκῶ, ἐμύκησα ἔμυκον, μεμύκηκα μέμυκα, *mugio, &c.*

7 [7] Monoſyllaba verò circunflexa his temporibus carent, præter duo, χέω χῶ, *habeo, teneo:* σάω σῶ, *euello, traho, ſorbeo:* vnde formantur aoriſti

riſti ſecundi, ἔχον, ἔχες, ἔχε, à primo ἔχησα, & ἔασον, ἔασες, ἔασε, ab ἔασασα. ἔχον & ἔασον.

Optatiuum præſentis[8] circunflexi ſolent Attici etiam per ιω purum inflectere, hoc pacto: 8 Atticiſmus.

Optatiuus Atticus { ποιοίλω, ποιοίης, ποιοίη, *facerem*, ποιοίηλον, ποιοιήτλω, ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Infinitiui barytoni, ποιέειν, βοάειν, χρυσόειν, primùm abiiciunt ι, ac deinde fit craſis, ποιέεν ποιεῖν, βοάεν βοᾶν, χρυσόεν, χρυσοῦν. Quanquam in ſecunda coniugatione quidam ſubſcribant ι, βοᾷν, πεινᾷν: quidam non ſubſcribant, βοᾶν, πεινᾶν, *clamare*, *eſurire*. Infinitiuorum vocis actiuæ cõtractio. έει έᾳ εῖ άει άᾳ ᾶ όει όᾳ ῶ ᾶν vel ᾶν

Præteritum perfectum paſſiuum fit ab actiuo mutando κα in μαι: ſed aſciſcitur σ, ſi penultima ſit breuis, τετέλεκα, τετέλεσμαι, *perfeci*, *perfectus ſum*. In tertia quoque plurali ac reliquis modis vtimur periphraſi, vt in barytonis. Si autem penultima ſit longa η vel ω,[10] non aſſumitur: σ: πεποίηκα, πεποίημαι: βεβόηκα, βεβόημαι: κεχρύσωκα, κεχρύσωμαι. Verùm quia ται tertiæ perſonæ ſingularis eſt purum, πεποίηται, βεβόηται, κεχρύσωται, ideo [11] locis aliquot interponitur σ, quemadmodum [11] ſcriptum eſt in quinta coniugatione barytonorum. Perfecti paſſiui formatio. 10

Optatiua præterea in huiuſmodi præterito fiunt ſine periphraſi, per diphthongum impropriam η & ῳ, πεποιήμην, βεβοήμην, κεχρυσώμην. Sic & ſubiunctiua legitimè formantur per ῶ circunflexum, πεποιῶμαι, βεβοῶμαι, κεχρυσῶμαι. In Perfectum optatiui paſſiui. Perfectum ſubiunctiui paſſiui.

Annotatio.

vtroque autem modo circunflectitur ſecunda & tertia perſona, πεποιῆο, πεποιῆτο: ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται: & ita in cæteris coniugationibus.

1 Hoc De ipſo themate debere intelligi, exempla præcedẽtia & ſequentia ſatis indicant, vt ſit hic ſenſus: In ſecunda quidem coniugatione reperiuntur themata monoſyllaba, vt δρᾰ, θλᾰ, κλᾰ,: in prima verò minimè. nõ enim reperiuntur themata πλᾰ, ῥᾰ, πνᾰ, χῶ, &c. ſed πλέω, ῥέω, πνέω, χέω, id eſt, nauigo, fluo, ſpiro, fundo. Sic etiam in primę coniugationis prima plu-

Cur Dores non ſubſcribãt iota.

2 rali aut tertia, huiuſmodi verba non inueniuntur contracta. Dores enim, vt diximus 13.12. & 12.36. ex diphthongo ῃ primùm abiiciunt ι, ac deinde α longum (in quod craſis erat facienda) ſuo more in η vertunt. Meritò itaq; ἰῶσι non ſubſcribunt. Sic in ſubiunctiuo pro βοάῃς βοᾷς, βοάῃ, βοᾷ dicunt βοῆς, βοῆ, per η monophthongũ. nam Dores, vt diximus 13.13. punctum ſubſcriptum negligũt. Cæterùm hæ voces Doricæ, quæ à CLENARDO hîc enumerantur, Atticis etiam & cõmunibus qui proſa oratione ſcripſerunt, ſunt vſitatæ. Inueniuntur & aliæ his ſimiles & in poëtis & in oratoribus: vt χρῆται pro χρᾶται, vtitur: & χρῆσθε pro χρᾶσθε, vti à χρέομαι, vtor: κίρνη, miſcebat, ſine augmento pro ἐκίρνα, à κιρνάω, miſceo: imperfectum ἐκίρνων, ας, α, & ſine augmento κίρνων, miſcebam, vel miſcebant, in tertia plurali: διψῶ pro διψᾶν vel διψᾶν, ſitire, à διψάω: πεινῶ pro πεινᾶν, eſurire, à πεινάω. Sic ζῇ pro ζᾷ, viuit, ex ζάω, vel pro ζᾷ, viue, ex ζάθι imperatiui, quod & ζῆθι, per pleonaſmũ videlicet ſyllabę θι. quod omnibus ferè monoſyllabis imperatiuis accidit: vt à πλέω, nauigo, πλέε πλεῖ, vnde πλεῖθι, nauiga. à ζῇ ſiue ζῆθι. tertia perſona ζήτω, viuat, pro ζάτω. hęc tamẽ à ζῆμι ὃ ζάω deduci poſſunt: à quo & imperfectũ ἔζων, ἔζης, viuebam, as, pro ἔζων, ἔζαε. pro ἔζων quoque tertiæ pluralis Herodotus dixit ἔζωον, viuebãt. Hæc referũtur ad ζάω, cuius futurum ζήσω, medium ζήσομαι, viuam: aoriſtus prim. actiuus ἔζησα, vixi.

Figuratiuam retinẽtia in prima & ſecunda. Quæ coincidũt cum verbis in νυμι vel νύω, νω, σχω, ζω.

3 Nempe illa primùm quę per pleonaſmũ νυ, formãt ex ſe verba in έννυμι vel ἄννυμι, ſiue εννύω & ανύω, de quibus vide in ἀμφιέννυμι, in tractatu de Inueſtigatione thematis. ἀμφιέννυμι enim ſiue ἀμφιεννύω, id eſt, induo, fit ab ἀμφιέω, quod facit in futuro ἀμφιέσω, ſeruata figuratiua ε. ſic πετάννυμι ſiue πετανύω, id eſt, pando, fit à πετάω, cuius futurum πετάσω.

Retinent quoque figuratiuam ε aut α, finita in ένω & άνω, quæ reiecto ν, formant ex ſe tempora: vt φθένω vel φθάνω, præuenio, futurũ, φθάσω, à φθάω. De his quære in φθίνω, corrumpo, in Inueſtigatione thematis.

Eodem modo quæ recipiunt pleonaſmum σκ: vt ἀρέω ἀρέσκω, placeo, futurum ἀρέσω: ſic γηράω γηράσκω, ſenęſco, fut. γηράσω. quære in ἀρέσκω.

His adde, quæ eadem ſignificatione habent indifferenter in themate έω vel έζω, quæ pauca ſunt: & άω vel άζω, quæ multa occurrunt.

Figuratiuam retinẽtia in prima.

A nominibus fiunt verba in έω, άω, όω, ίζω, άζω, αίνω, ύνω, ύω & εύω.

Atque hæc quidẽ ſunt in genere finita in έω & άω, quæ ſeruant characteriſticam inuariatam. In ſpecie verò verba in έω, quorum antepenultima eſt ε vel ο ſequente conſona ſimplici, ε quoque retinẽt, præterquam τρέω, ὠφελέω, id eſt, ferro transfigo, iuuo: mutãt verò in η, quæ fiũt à maſculinis in ος (à nominibus enim quibuſcunq;, præcipuè verò ab adiectiuis cõpoſitis in ος, ducuntur ſæpenumero verba cuiuſuis coniugationis contractorũ, atq; finita in ίζω, άζω, αίνω, ύνω, ύω & εύω paſſim occurrentia) vt οἰκονομέω, μισθόω, diſpenſo, ab οἰκονόμος, diſpenſator: & quę barytona quoque ſunt: vt μηλέω, ῶ, vel μήλω, venio, futur. μολήσω: tamen τελέω, ῶ, vel τέλω, perficio, retinet ε, τελέσω: ſic μάχομαι, pugno, futur. med. μαχήσομαι, tãquam à μαχέομαι, ῆμαι. Retinẽt prętera ε ἀέω, dormio: αἰδέω, veneror: ἀκέω, medeor: & ἀρκέω, ſufficio: nam ab ἀέω inuenitur aoriſtus prim. ἄεσα ſine augmẽto pro ἤεσα,

dormiui:

dormiui: & imperatiuus medius ἄεσται, quieſce. ab αἰδέω aoriſtus primus paſſiuus ἠδέσθην, veritus ſum: imperatiuus αἰδέσθητι, reuerere: aoriſtus primus imperatiui medii αἴδεσαι, reuerere. Homerus tamen dixit in futuro primo medio αἰδήσομαι. ab ἀκέω futurum medium ἀκέσομαι: aoriſtus primus medius ἠκεσάμην, medicinam adhibui: infinitiuus ἀκέσασθαι, & in voce actiua, ἀκέσαι, mederi, curare. ab ἀρκέω futurum ἀρκέσω, εις, ει, ſufficiam, es, &: aoriſtus primus ἤρκεσα, ſuffeci, cum ὄθι, ἐπήρκεσα, remoui, propulſaui: infinitiuus ἀρκέσαι & ἐπαρκέσαι, & poëticè geminato σ, ἐπαρκέσσαι: participium, ἀρκέσας & ἐπαρκέσας: participium aoriſti primi paſſiui, ἀρκεσθείς, contentus. Sunt quoque quædam diſyllaba quæ faciunt futurum in εύσω: de quibus vide in Annotationibus in verba, quum agit de futuro actiuo. Porrò quæ his regulis non continentur, mutant ε in η. Notanda verò quæ in contextu enumerantur duplex futurum habentia, & quæ licentia poëtica ab his regulis degenerare inueniuntur. Et hactenus de verbis in έω: nunc de άω videndum.

Quæ verba ſecundæ figuratiuam retineant, ἐαω, λάω, ιάω.

Finita in ἐάω, ράω, ιάω (etiam ſi ι ſit in diphthongo) ſeruant α: vt θεάω, ἀκροάω, κοπάω, κονιάω, id eſt miror, audio, laboro, dealbo. Excipe γοάω, μ. ήσω, vlulo: βοάω, clamo: & ἀλοάω, quod duplex habet futurum. ſic ἀλοιάω, vel ἀλλοιάω, permuto, percutio, communiter facit άσω, & Atticè ac Ionicè ήσω.

Triſyllaba in εάω λάω, præcedente vocali.

Retinent quoque α triſyllaba finita in εράω & λάω, modò immediatè præcedat vocalis, non conſonans, vt περάω, φυράω, tranſeo, pinſo: γελάω, ἐλάω, χαλάω, rideo, propello, remitto, &c. ſed ex his multa finiuntur quoque in άζω, vnde diximus tempora ſumenda, vt ἐλάζω, χαλάζω, &c.

Diſyllaba in λάω, πάω & ράω, præcedente conſona.

Item α ſeruatur in diſyllabis in λάω, πάω, & ράω, præcedente conſona, vt θλάω, κλάω, φλάω, σπάω, δράω, frango, rumpo, contundo, traho, facio. Hoc tamen verum non eſt, ſi faciunt ex ſe verba in μι, vt, πλάω, πλῆμι, tolero: χράω, χρῆμι, vaticinor: πρήω, πρῆμι, emo: πλάω, πλῆμι, impleo. nam hæc, veluti omnia verba in μι, mutant α in η.

Exceptio. πάσομαι. πέπαμαι.

Πάομαι quoque, id eſt, acquiro, facit in futuro medio πάσομαι, & in præterito paſſiuo πέπαμαι, ditatus ſum, pro πέπασμαι: & πτάω, eſurio, facit πτάσω. Sed de άω ſatis, veniamus ad όω.

Finita in όω, à nomine facta, figuratiuâ ſeruant: aliamutãt in ω.

Si verba in όω ducantur à nomine, (vt fit ferè ſemper) mutant ο in ω: vt à χρυσὸς, aurum, fit χρυσόω, inauro, cuius futurum χρυσόω per ωμέγα. Si autẽ à nullo nomine deriuẽtur, ſeruãt ο μικρὸν, vt ὀμόω, ἀρόω, ὀνόω, βόω, iuro, aro, inquino, celebro: quorum futura in όσω.

4 Supple, quanuis dixerimus 53. 20. penultimam aoriſti primi eſſe ſemper aut naturâ aut poſitione longam. 5 Huiuſmodi σσ geminũ nonnunquam ornatus tãtùm gratia ponitur, quanuis penultima ſit lõga natura, vt αἰνήσσω, laudauerim, optatiui aoriſtus prim. Æolicus & Atticus, ab αἰνέω. 6 His adde δέω, ligo: χαλέω, molo: πτέω verò ſignificans timeo vel fugio, facit πρέσω: quum autem ſumitur pro πτήσσω, id eſt, perforo, facit πτήσω.

4 *Geminum σσ ornatus gratia poſitum.* 5 *αἰνήσσω.*

7 Ipſe autem CLENARDVS in Inueſtigatione thematis in verbo σβεννύω, extinguo, ait à σβέω poſſe deduci aoriſtum ſecundum paſſiuum, ἔσβην, ab actiuo ἔσβον: atque paulò pòſt, à χέω, fundo format aoriſtum ſecundum, ἔχην, pro ἔχον, & futurum ſecundũ, χῶ: ſic compoſitum ἐκχῶ, effundam. In aliis autẽ tribus, χέω, σπάω, σβέω, futurũ ſecund. non inuenitur, neque præteritum medium. Ac ſunt qui dicãt χῶ & ἐκχῶ eſſe futura prima Dorica, pro χύσω, & ἐκχύσω. affirmant enim futura ſecunda ſemper in circũflexis deſyderari, veluti in verbis in μι: atque certè in barytonis ràrò admodum occurrũt, niſi in his tribus, ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι, edam, bibã, cõedam: de quibus vide in Annotationibus in verba, circa finẽ. 8 Id eſt, facta priùs contractione, deinde mutando μι in λω, vt in prima ποιέομι ποιέω, ποιῶ: ſic πρεσπατέην, deambularem, à πρεσπατέω, in ſecunda, βοάοιμι βοῷμι, βο-

7 *Doriſmus. χῶ pro χύσω. Notio.* 8 *Optatiuus Atticus in prima & tertia οἶην.*

in ſecunda φίλω.

φίλω, βοάφῃς, βοαφῇ, &c. ſic ἀγαπάφλω, diligerem, ab ἀγαπάω: ἀποδράφλω, aufugerem, ab ἀποδιδράσκω: ζάφλω, viuerem, à ζάω ὁράφλω, viderem ab ὁράω. in tertia χρυσόομι, χρυσοῖμι, χρυσοῖλω, vt in prima. Dores ac Æoles idem faciunt, ſed

Doricè & Æolicè in prima & tertia φίλω.

Dores in prima & tertia coniugatione priùs mutãt οι, in ω, vt terminatione à ſecunda non differant: hoc modo, ποιφίλω, βοαφίλω, χρυσφίλω. Rurſus poëtæ in ſecũda coniugatione dicũt ώοιμι, ώοις, ώοι, &c. vt βοώοιμι, βοώοις, βοώοι:

Poëticè in ſecunda ώοιμι.

9 ſic ἡβώοιμι, quod & ἡβάφλω, pubeſcerem, ab ἡβάω, pubeſco.[9] Æoles aſcribũt:

10 dicunt enim γελᾷν, pro γελᾶν, ridere, à γελάω.[10] Tamẽ à γνόω τὸ γινώσκω, cognoſco, dicimus ἔγνωσμαι, aſſumpto σ, quamuis penultima ſit ω μέγα.

σ ante θ in perfectis & plus quàm perf. paſ.

11 [11] Nempe ante θ, quoties occurrit in perfecto & plus quàm perfecto cuiuſcũque modi vocis paſſiuæ in huiuſmodi terminationibus θον, θῆν, θε, θω, θαι. ibi enim dicitur σθον, σθην, σθε, σθω, σθαι.

Appendix.

Præter hæc quæ à CLENARDO in circũflexa annotata ſunt, hoc quoque ſcitu dignum, Iones non rarò α factũ ex contractione in εα reſoluere, ποιέᾶς: ποιέαας: & Dores contractionem υ (vt aliàs monuimus) in ευ conuertere, ſi veniat à verbis in έω, non item ab όω, vt ποιῦμὲν ἐποιεῦμὲν: ἐξοιχνεῦσιν, exeunt, pro ἐξοιχνέουσιν ἐξοιχνοῦσιν, ab ἐξοιχνέω. ὀχλεῦνται, turbantur, pro ὀχλοῦνται ex ὀχλέυνται, ab ὀχλέομαι. ἐθηεῦντο, & ſine augmẽto Ionicè (49.21.) θηεῦντο, admirabantur ſeu inſpiciebãt, pro ἐθηέοντο ἐθηοῦντο, à θηέομαι, quo Iones vtuntur pro θεάομαι: hinc apud Herodotũ ἐθηεῖτο, oculis ſubiiciebat, & ſine augmento θηεῖτο, pro ἐθεᾶτο: & in aoriſto primo medio ἐθηήζαντο, & ſine augmento θηήζαντο, pro ἐθεάζαντο, inſpexerũt, contemplati ſunt: ἐλεῦντο, pro ἐλοῦντο, voluebantur, ab ἑλίσσομαι πλέζειν, premebant, pro πλέζεον πλέζουν, detracto incremento, à πλεῖω τὸ πλέζω ὠρχεῦντο, pro ὠρχοῦντο, ſaltabant, ab ὀρχέομαι, & alia his ſimilia. Notãdum præterea poëtas in verbis in άω, contractione facta in α, aliud α inſerere, accentu retracto, vt βοάᾶς βοᾶς, βοάαας ἀγοράᾶς ἀγορᾶς, ἀγοράαας ἀγοράς, concionari, ab ἀγορέομαι: μνάᾶς μνᾶς, μνάαας, ſpondere, à μνάομαι: in ſecunda perſona μνᾷ μνᾶ, vnde μνάα, detracto iota ſubſcripto: ſic in tertia ſingularivocis actiuę βοάα clamat, ex, βοάϊ βοᾷ: ἰάα, ſinit, ex ἐάϊ ἐᾷ, ab ἐάω. Quando autem contractio facta fuerit in ω, aliud ω inſerunt, retracto etiã accentu, πτιδάω πτιδῶ, πτιδάω, ſalto, laſciuio: verùm ſi vocalis præcedẽs fuerit breuis, pro ω μέγα iniiciunt ο μικρόν, ὁράω ὁρόω, ὁρόω, video: in ſecunda plurali præſentis optatiui ὁράοιτε ὁρῶτε, ὁρόωτε, videretis: ὑφάω, ῶ, texo tertia plurali ὑφάουσιν ὑφῶσιν, ὑφόωσι, texunt. ſic ἐλόωσιν, abigent, ab ἐλάω, præſens pro futuro: ἀντόωσα, pro ἀντῶσα, occurens ſeu inſtruens, participium præſens fœmininum ab ἀντάω, occuro. Hoc locũ habet maximè in tertia plurali imperfecti paſſiui, vbi ἔοντο pro ἄοντο, ῶντο, vt ἠγορόωντο, cõcionabantur, ab ἀγορέομαι: ὁτιχόωντο, ordine ibant, à τιχέομαι: αἰτιόωντο, culpabantur, ab αἰτιάομαι: detractum eſt incrementum. ſic in δεξιόωντο, manibus dextris accipiebant, id eſt comiter, à δεξιόομαι τὸ δεξιόομαι: κεράωντο, miſcebant, à κεράομαι τὸ κερανύω: ἐμπολόωντο, ſibi comparabant, ab ἐμπολάομαι.

aα pro α, & ω, vel οω pro ω, in contractionibus ſecundæ circũflexorum.

DE VERBIS IN MI.

Verborum in μι deductio.

VERBIS ſextæ coniugationis in έω, άω, όω, ύω, deducuntur quæ vocata ſunt verba in μι, quòd in μι deſinant, τίθημι, pono: ἵστημι, ſto vel firmo: δόω, δίδωμι, do: ζευγνύω,

ζεύγνυω, ζεύγνυμι, *iungo*: ideóque desinentium in μι quatuor sunt coniugationes, pro numero vocalium ε, α, ο, υ, quæ sunt indices ac figuratiuæ coniugationum.

Figuratiuæ, ε, α, ο, υ.

Quod ad principalem attinet syllabam, tres primæ coniugationes fiunt per ἀναδιπλασιασμὸν, hoc est, reduplicationem: quarta non item. Reduplicatio propria est, quando prima thematis repetitur consonans, & assumitur ι breue, δόω, δίδωμι: in vicem autem aspiratæ succedit illius tenuis, θέω τίθημι, mutando θ in τ, non θίθημι.

ἀναδιπλασιασμός. Reduplicatio propria.

Reduplicatio impropria, vbi tantùm præfigitur ι, vt si verbum incipiatur à vocali, ἑάω, ἵημι, *mitto*: aut à literis σ', φάω, ἵστημι. Vltima verò & penultima syllaba sic habent: Migrat ω purum in μι, vocales autem characteristicæ in proprias longas, ε & α in η, θέω, τίθημι: φάω, ἵστημι: ο in ω, δόω, δίδωμι. Cæterum υ cùm sit anceps, hîc longum censebitur, ζευγνύω ζεύγνυμι. Quæcunque igitur in his verbis sortita sunt reduplicationem, tribus opus habent syllabis, reduplicatione, penultima longa, & syllaba μι. Nec est reduplicatio nisi in præsenti & præterito imperfecto, per omnes modos & participia.

Reduplicatio impropria.

Vltimæ syllabæ & penultimæ formatio.

ε, α, ο in η, η, ω

Reduplicatio in quibus temporibus.

Trium quoque temporum hîc solùm habenda est ratio, præsentis, imperfecti, & secundi aoristi. Præsens peculiarem sibi vendicat inflexionem: at imperfectũ & secundus aoristus reguntur legibus aoristi passiui barytonorũ, excepta penultima, de qua posteá. Perfectum, plus quàm perfectum, aoristus primus, & futurum cõsueto

Quæ tempora hic consideranda, & alia vnde petenda.

more formantur ab iis verbis ſiue circunflexis, ſiue barytonis, vnde manant ipſa verba in μι, vt τίθημι, futurum θήσω, à θέω vel θῶ. ſic ἵστημι, aoriſtus primus, ἔστησα, à στάω: item δίδομι, perfectum, δέδωκα, plus quàm perfectum, ἐδεδώκειν, à δόω. Proinde hæc tempora, quòd ſint ad barytonorum canones exigenda, parum proſequemur in iſtis coniugationibus, niſi quid interuenerit, quo deflectãt à præſcriptis verbis.

Annotatiunculæ.

Medio præterito carent verba in μι, & item ſecundo futuro, perinde atque circunflexa.

Secundum aoriſtum paſſiuum quidem ignorant, at medium ritè formant, vt & actiuum.

Verborum in μι formationes.

VT Fecimus in formandis verbis barytonis (quibus ſimilia ſunt circunflexa excepta contractione, de qua ſatis abũdè diximus, quum de nominum contractorum declinationibus ageremus, 34. 16.) ita quoque nũc verborum in μι formationes volo paucis perſtringere. Trium verò temporum hîc tantùm habendus eſt ſermo, preſentis, imperfecti & aoriſti ſecundi, ſed hoc deſtituitur vox paſſiua. Ac tria in his conſyderanda, Reduplicatio, Characteriſtica & Terminatio.

In verbis in μι quæ ſint peculiaria.

De reduplicatione.

Reduplicatio habet tantummodo locum in præſenti & imperfecto triũ priorum cõiugationũ, ſed id per omnes modos & participia. Hæc fit præpoſito ι, themati barytono, vnde hæc verba deducũtur, ante quod ι, modo nonſit longum poſitu, repetitur prima conſona thematis, ſi à cõſonãte incipiat, ſed pro muta aſpirata repetitur illius tenuis, vtpote π, κ, τ, pro φ, χ, θ, vt ex θέω, στάω, δόω ἰῶ, per reduplicationem facies τίθέω, ἱστάω, δίδοω, ἰέω.

De characteriſtica & Terminatione.

HACTENVS De Reduplicatione, nunc de Characteriſtica & Terminatione ſimul agamus. ſic enim fiet commodiùs ac faciliùs. Atque hæ quidem ſunt primariæ Terminationes horum trium temporum.

Primariæ verborũ in μι terminationes.

Tempora	vocis		Indic.	Imper.	Opt.	Subiunct.	Infinit.	Participia. ὁ	ἡ	τό.
Præſens	actiuæ	μι	θι	ἰω	οιμι	ω	ναι	ς,	σα,	ν.
Imperf. & ao. 2.		ν								
Præſens	paſſ. &	μαι	σο	μὴν	ὅμαι	ὦμαι	σθαι	μενος	μένη	μενον.
Imperf. & ao. 2.	mediæ	μην								

Characteriſticæ & quomodo mutentur. ε in η, α in η, ο in ω ante μι, ν, θι & ναι. ε in ει, α in αι, ο in οι ante ην & μην optat.

Characteriſticæ ſunt quatuor ε, α, ο, υ, pro quatuor coniugationum numero: ex quibus υ quidem nunquam mutatur niſi quãtitate, aliæ verò ε, α, ο ante μι & ν mutantur in ſuas longas η, η, ω, vt τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ἐτίθην, ἵστην, ἐδίδων: & ἔθην, ἔστην, ἔδῶν: idem fit ante θι & ναι, ſed id ſolùm in aoriſto ſecundo, vt στῆθι, στῆναι: ante ην & μην optatiuorum aſciſcunt ſibi ι, vt fiãt diphthongi ει, αι, οι, vt in voce act. τιθείην, θείην, ἱσταίην, σταίην, διδοίην, δοίην: in paſſiua & med. τιθείμην, θείμην, ἱσταίμην, σταίμην: διδοίμην, δοίμην: ante ω & ωμαι prorſus depereunt, vt τιθῶ, θῶ, ἱστῶ, στῶ, διδῶ, δῶ: & τιθῶμαι, θῶμαι, ἱστῶμαι, στῶμαι, διδῶμαι, δῶμαι: ante σ & στα participiorũ, duæ ε & ο aduocãt ſibi ſubiunctiuas,

Characteriſticæ abſorbentur ante ω & ωμαι ſubiũctiuorum.

ctiuas, illa quidē ι, hæc verò υ, vt πθεὶς, πθεῖσα, θὲς, θεῖσα: διδοὺς, διδοῦσα, δοὺς, δοῦσα. Alibi verò characteristicæ ε, α, ο retinentur ante terminationes, qualescunque sint.

ε } in { α }
ο { η

ante σ & σα participiorum.

A primariis autem personis formātur reliquæ cuiusuis numeri: in voce quidē actiua per omnes modos & participia eodē prorsus modo quo dictum est in aoristis passiuis barytonorū: verùm coniugationis characteristica per omnes personas seruanda, vt in primariis, nisi in duali & plurali præsentis & imperfecti indicatiui, vbi longæ redeūt in suas breues. porrò præsens indicatiui nō omnino sequitur terminationes aoristi passiui barytonorum, sed has, Sing. μι, ς, σι. Dual. τον, την. Plural. μεν, τε, σι. Ac notandū pro εσι & οσι, dicendū ἔασι & ὄασι: vt πθεῖσι, διδοῦσι, veluti in participiis πθεὶς, διδοὺς, vt diximus. In voce verò passiua & media à primarijs ducuntur aliæ personæ cuiusuis numeri, sequēdo analogiā similiū tēporum & modorū, verborū barytonorum vocis mediæ: verùm secūda persona singularis indicatiui formāda erit à tertia eiusdē numeri, verso τ in σ: & secūda singularis imperatiui similis est secūdæ singul. imperfecti & aoristi indicatiui, remoto augmēto: quod etiā in ipsis barytonis quondā obseruatum fuit: verùm Ionesreiiciētes σ, & in barytonis & sæpe in his verbis cōtractioni Atticæ locū dederūt, vt facilè ex CLENARDI cōtextu poteris intueri.

Hoc quoque notādū, In terminationibus subiūctiui actiui, passiui & medij, loco η & ω, secundam coniugationem habere α α, tertiam verò ω & ω.

Notio.

PRIMA coniugatio in μι fit à verbis in έω, per reduplicationem, θέω τίθημι. Futurum in ήσω, θήσω, vt in prima circunflexorum.

Paradeigma verborum primæ coniugationis in μι.

VERBI ACTIVI

Indicatiui præsens. Imperfectum, Indicatiuus.

τίθημι, τίθης, τίθησι. τίθετον, τίθετον. τίθεμεν, τίθετε, τιθέᾶσι. & Ionicè τιθεῖσι: ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. (Cæt. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἔτιθε- 2

Ionismus. Bœotismus. ει pro η.

Perfectum, τέθεικα, κας, κε, per diphthongum ει. Plus quàm perfectum ἐτεθείκειν, κεις, κει. Aoristus primus, ἔθηκα, κας, κε, per κ scribitur.

Aoristus secundus, S. ἔθην, ἔθης, ἔθη. D. ἔθετον, ἐθέτην, P. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν. Fut. 1. θήσω, σεις, σει, à θέω. 2

DORICE τίθητι: sic ἵστητι, δίδωτι, ζεύγνυτι, pro ἵστησι, δίδωσι, ζεύγνυσι. 2 Doricè & Bœoticè ἔτιθεν: sic in tertia plurali aoristi sec. ἔθεν, ἔστᾶν & ἔδυν, formādo à prima sing. lōga in suā breuē versa. sic in quarta coniugatione, si hoc tempus habeat: vt ἔφυω, vltimâ longâ, ortus sum: vltimâ breui, orti sunt, à φύω, orior: sic ἔδυω, subii & subierunt, à δύω, subeo. Cæterum ex ἔθεσαν, reiecto augmento, fit compositum ἀνθεσαν, deposuerunt, ab ἀνατίθημι pro ἀνατίθημι, 50. 11. 1.2

Doriſmus. Bœotiſmus.

Imperat. præsens & imper. τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν. Aor. 2. θές, θέτω. θέτον, θέτων. θέτε, θέτωσαν.

Imperatiuus.

Optatiuus.

Opt. præſ. & ip. { πθείλω, ιθείης, πθείη. πθείητον, πθείήτλω. πθείημεθ, ιθείητε, πθείησαν. } Ao.2. { θείλω, θείης, θείη. θείητον, θείήτλω. θείημεθ, θείητε, θείησαν. }

Subiunctiuus.

Subiũ. præſ. & imp. ἐὰν { πθῶ, ιθῇς, πθῇ. ιθῆτον, ιθῆτον. ιθῶμεθ, ιθῆτε, ιθῶσι. } Ao,2. ἐὰν { θῶ, θῇς, θῇ. θῆτον, θῆτον. θῶμεθ, θῆτε, θῶσι. }

Infinitiuus.

Infinitiui præſens, ιθέναι. Aoriſtus 2. θεῖναι.

Participia.

Participij præſens & imperfectũ { ὁ πθείς, πθέντος ἡ πθεῖσα, πθείσης. τὸ πθέν, πθέντος. } Aor.2. { ὁ θείς, θέντος. ἡ θεῖσα, θείσης. τὸ θέν, θέντος. }

Paſſiuum primæ verborum in μι.

VERBVM paſſiuum fit ab actiuo, corripiendo penultimam, πίθημι, πίθεμαι.

Indicatiuus paſſiuus.

Indicatiui præſens. Imperfectum.

{ πίθεμαι, πίθεσαι, πίθεται. πιθέμεθον, πίθεσθον, πίθεσθον. πιθέμεθα, πίθεσθε, *πίθενται. } { ἐπιθέμην, ἐπίθεσο, ἐπίθετο. ἐπιθέμεθον, θεσθον, θέσθην. ἐπιθέμεθα, ἐπίθεσθε, ἐπίθεντο. }

* Poëticè πιθέαται, vt de barytonis dictum eſt 66. 2. & 12.

Annotatio.

Perfectum, Singularis, τέθεμαι, τέθεσαι, τέθεται. Dual. τεθείμεθον, τέθεσθον, τέθεσθον. Plural. τεθείμεθα, τέθεσθε, τέθειται. Per penultima, perinde atque actiuum, τέθεκα. Plus quàm perfectum, ἐτεθείμην, ἐτέθεσο, &c. Aoriſtus primus, ἐτέθην, ἐτέθης, vt in barytonis. Futurum primum, τεθήσομαι. Paulò poſt futurum, τεθείσομαι.

Imperatiuus.

Imperatiui præſens & imperfectum, Singul. πίθεσο, πιθέσθω. Dual. πίθεσθον, πιθέσθων. Plural. πίθεσθε, πιθέσθωσαν.

Optatiuus.

Opt. præſ. & impf. Perfectũ & plus quã perfect.

{ πιθείμην, πθεῖο, πθεῖτο. πθείμεθον, πθεῖσθον, εἴσθην. πθείμεθα, πθεῖσθε, πιθεῖντο. } { τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο. τεθείμεθον, εἶσθον, εἴσθην. τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο. }

Subiun-

Subiũ. preſ. & imp. ἐὰν Perf. & plus quàm perf. ἐὰν

ἰηθῶμαι, πῇῃ, πῇηται.	τεθῶμαι, τεθῇῃ, τεθῇηται.
ἰηθώμεθον, πῇησθον, ἧσθον.	τεθώμεθον, τεθῇησθον, ἧσθον.
ἰοθώμεθα, πῇησθε, ἰηθῶνται.	τεθώμεθα, τεθῇησθε, τεθῶνται.

Subiunctiuus.

Infinitiui præſens & imperfectum, ἰῆσθαι, ab indicatiuo πῆσθε. Participii præſens & imperfectum, ὁ *ἰηθέμενος, ἡ πηθεμένη, τὸ ἰηθέμενον.

Infinitiuus.

Participium.

*Poëtica ecta ſi πεθήμενος. *Mediũ primæ coniug. verborum in μι.*

VERBI MEDII

Præſens & imperfectum eadem ſunt cum paſſiuis Perfectum & plus quàm perfectum, & ſecundum futurum deſyderantur. Reliqua ſunt tria tempora, primus aoriſtus, ſecundus aoriſtus, & futurum primum. Aoriſt. prim. ἐθηκάμην: ſed parũ vſitatus. Futurum primum per omnes modos ac participia, θήσομαι, θησοίμην, θήσεσθαι, θησόμενος.

Secundus autem aoriſtus inflectitur ſic:

Indicatiuus	ἐθέμην, ἔθεσο, *ἔθετο.	Imperatiuus	θέσο, θέσθω.
	ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.		θέσθον, θέσθων.
	ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.		θέσθε, θέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus med. per omnes modos & participia.

*Hinc ἀνθετο, ſuperpoſuit. pro ἀνέθετο, reiecto augmẽto, ab ἀνατίθημι pro ἀναπίθημι, ſo. 11

Optatiuus	Subiunctiuus ἐὰν
*θείμην, θεῖο, θεῖτο.	θῶμαι, θῇ, θῆται.
θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.	θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.	θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

*Hinc ἀνθέμενος, pro ἀναθέμενος, ſo. 11. Paradeigma verborum ſecũdæ coniugationis in μι.

Infinitiuus. θέσθαι. Participium, ὁ *θέμενος, ἡ θεμένη, τὸ θέμενον. Et in ſequentibus quoque coniugationibus eodem modo ſe habent hæc tempora, vt poſteà videbitur.

SECVNDA coniugatio in μι, fit à verbis in άω, ῶ, ίημι. Futurum in ήσω, *ῶ, vt in ſecunda coniugatione circunflexorum.

*Cũ ἀποδόσω, ἀποδῶ, auertã.

VERBI ACTIVI

Indicatiuus

Indic. præſ. ἵ-ημι, ἵ-ης, ἵ-ησι. ἵ-ατον, ἵ-ατον. ἵ-αμεν, ἵ-ατε, ἱ-ᾶσι.
Imperf. ἵ-ην, ἵ-ης, ἵ-η. ἵ-ατον, ἱ-άτην. ἵ-αμεν, ἵ-ατε, ἵ-ασαν.

* Cũ ἀπό, ἀπέ-στην, deſtiti. cũ ἀμφί, ἀμφέ-στην circunſteti.
* Compoſitũ ex ἀνά, ἀνέ-στη, ſurrexit: crebriũ apud Homerum.

Perfectum, ἕ-στηκα, per α. Plus quàm perfectum, ἑ-στήκειν. Aoriſtus primus, ἔ-στησα.
Aoriſtus ſecundus, S. *ἔ-στην, ἔ-στης, *ἔ-στη. D. ἔ-στητον, ἐ-στήτην. P. ἔ-στημεν, ἔ-στητε, ἔ-στησαν. Futurum primum, στήσω.

Imperatiuus.
* Doricè. στᾶθι.

Imperat. præſ. & imperf. ἵ-σταθι, ἱ-στάτω. ἵ-στατον, ἱ-στάτων. ἵ-στατε, ἱ-στάτωσαν.
Aoriſt. 2. * στῆθι, στήτω. στῆτον, στήτων. στῆτε, στήτωσαν.

Optatiuus.

Optatiui præſ. & imp.
ἱ-σταίην, ἱ-σταίης, ἱ-σταίη. ἱ-σταίητον, ἱ-σταιήτην. ἱ-σταίημεν, ἱ-σταίητε, ἱ-σταίησαν.
Aoriſt. 2.
στάίην, στάίης, σταίη. σταίητον, σταιήτην. στάημεν, στάητε, σταίησαν.

Subiunctiuus.

Subiunct. præſ. & imperf.
ἐὰν ἱ-στῶ, ἱ-στᾶς, ἱ-στᾷ. ἱ-στᾶτον, ἱ-στᾶτον. ἱ-στῶμεν, ἱ-στᾶτε, ἱ-στῶσι.
Aoriſtus 2.
ἐὰν στῶ, στῆς, στῇ. στῆτον, στῆτον. στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

Infinitiuus.
* Doricè. στᾶν.

Infinitiui præſens, ἱ-στάναι. Aoriſtus 2. * στῆναι.

Participia.
* ἀνᾰ-στὰς qui ſurrexit, pro ἀναστάς, ſo. 11. & ἀπο-στὰς, remotus.

Particip. præſ. & imperfe. ὁ ἱ-στὰς, ἱ-στάντος. ἡ ἱ-στᾶσα, ἱ-στάσης. τὸ ἱ-στάν, ἱ-στάντος.
Ao. 2. ὁ * στὰς, στάντος. ἡ στᾶσα, στάσης. τὸ στάν, στάντος.

VERBI PASSIVI.

Passiuum ſecũdæ coniug. verborum in μι. Indicatiuus.

Indicatiui præſens.
ἵ-σαμαι, ἵ-σασαι, ἵ-σαται. ἱ-στάμεθον, ἵ-σασθον, ἵ-σασθον. ἱ-στάμεθα, ἵ-σασθε, ἵ-στανται.
Imperfectum.
ἱ-στάμην, ἵ-στασο, ἵ-στατο. ἱ-στάμεθον, ἵ-σασθον, ἱ-στάσθην. ἱ-στάμεθα, ἵ-σασθε, ἵ-σταντο.

Perfectum ἕ-σταμαι, ἕ-στασαι, ἕ-σταται. Plus quàm perfectum, ἑ-στάμην, ἕ-στασο, ἕ-στατο, more conſueto. Aoriſtus primus, ἐ-στάθην. Futurum primum, στα-θήσομαι.

Paulò

Paulò pòst futurum, ἑστάσομαι.

Imperatiui præsens & imperfectum, S. ἵστασο, ἱστάσθω. D. ἵστασθον, ἱστάσθων. P. ἵστασθε, ἱστάσθωσαν. *Imperatiuus.*

Optat. præs. & imperf. *Optatiuus.*

ἱσταίμην, ἵστασο, ἵστατο.	Perf. & plus quàm perf. ἑσταίμην, ἕστασο, ἕστατο.
ἱσταίμεθον, ἱστασθον, ἱσταίσθην.	ἑσταίμεθον, ἕστασθον, σθην.
ἱσταίμεθα, ἵστασθε, ἵστατο.	ἑσταίμεθα, ἕστασθε, ἕστατο.

Subiunct. præs. & imperf. *Subiunctiuus.*

ἐὰν ἱστῶμαι, ἵστᾶ, ἵστᾶται.	Perf. & plus quàm perf. ἑστῶμαι, ἕστᾶ, ἕστᾶται.
ἱστώμεθον, ἵστασθον, ἵστασθων.	ἑστώμεθον, ᾶσθον, ασθον.
ἱστώμεθα, ἵστασθε, ἱστῶνται.	ἑστώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.

Infinitiui præsens & imperfect. ἵστασθαι, ab indicatiuo ἵστασθε, Participij præsens & imperfectum, ἱστάμενος, ἱστάμενη, ἱστάμενον. *Infinitiuus. Participium.*

VERBI MEDII.

Aoristus primus, ἐστησάμην, στῆσαι, στησάμενος, στήσομαι, στήσασθαι, στησάμενος. Futurum verò primùm, στήσομαι, στησίμην, στήσεσθαι, στησόμενος. Secundus Aoristus, S. ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο. D. ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην. P. ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔστασντο. Sed in hoc verbo non est tempus vsitatum. *Medium secũda coniug. verborum in μι. Aoristus secundus.*

TERTIA coniugatio in μι fit à verbis in όω, δόω, δίδωμι. Futurum in ώσω, δώσω, perinde vt in tertia circunflexorum. Præteritum δέδωκα. *Paradegma verborũ tertiæ coniug. in μι.* 1

POETICE Seruata reduplicatione, διδώσω: prima pluralis διδώσομεν, dabimus: infinitiuus διδώσειν, daturum esse. 1

VERBI ACTIVI.

Indicatiui præsens. Imperfectum. *Indicatiuus.*

δίδωμι, δίδως, δίδωσι.	* ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
δίδοτον, δίδοτον. διδόασι.	ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι: Ionicè	ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν

* Poëticè δίδοσκον, ες, ε, 48. 5. *Ionismus.*

Perfectum, δέδωκα. Plus quàm perfectũ, ἐδεδώκειν. Aor.prim. ἔδωκα, per κ. Aoriſt.ſecun.S. ἔδων, ἔδως, ἔδω. D. ἔδοτον, ἐδότην. P. ἔδομεν, ἔδοτε, * ἔδοσαν. Futurum primum, δώσω.

*Reiecto augmẽto δόσαν, dederant.

Imperatiuus.

* Cum κατά, κατάδος, redde: cum δια, διάδος, diſtribue.

Imperat. præſ. & imperfe. δίδοθι, διδότω / δίδοτον, διδότων / δίδοτε, διδότωσαν.

Aor.2. * δός, δότω / δότον, δότων / δότε, δότωσαν.

Optatiuus,

Optatiui præſens & imperf.

διδοίην, διδοίης, διδοίη. / διδοίητον, διδοιήτην. / διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν.

Aoriſtus 2.

δοίην, δοίης, δοίη. / δοίητον, δοιήτην. / δοίημεν, δοίητε, δοίησαν.

Subiunctiuus.

1 Subiũ. præ. ἐὰν & imp. διδῶ, διδῷς, διδῷ. / διδῶτον, διδῶτον. / διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aor.2. ἐὰν δῶ, δῷς, [1] δῷ. / δῶτον, δῶτον. / δῶμεν, δῶτε, [2] δῶσι.

Ioniſmus.

γνώωσι.

1 Ionice δῶσι. Iones enim tertiis perſonis ſing. ſubiunctiuorum vocis actiuæ ſæpe addunt σι, vel σιν ſequente vocali. quidam ſcribunt δῶσι, abſque 2 puncto ſubſcripto. [2] Poëticè δώωσι. ſic γνώωσι, nouerint, à γνῶμι, noſco: vt pro δῶ, δῷς, δῷ, dicatur δώω, δώῃς, δώῃ, & Ionicè δώῃσι.

Infinitiuus.

* Doricè δόμεναι, Ionicè δόμεν, 59.4.

Participia.

Infinitiui præſens & imperfectum, διδόναι.

Aoriſtus ſecundus, * δοῦναι.

Participij præſ. & imper. ὁ διδούς, διδόντος. / ἡ διδοῦσα, διδούσης. / τὸ διδόν, διδόντος.

Aor. 2. ὁ δούς, δόντος. / ἡ δοῦσα, δούσης. / τὸ δόν, δόντος.

VERBI PASSIVI.

Paſſiuum tertiæ coniug. verborũ in μι.

Indicatiuus.

Indicatiui præſens. Imperfectum.

δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται. / διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον. / διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο. / ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην. / ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum, δέδομαι. Plus quàm perfectum, ἐδεδόμην. Aoriſtus primus, ἐδόθην. Futurum primum, δοθήσομαι. Paulò pòſt futurum, δεδόσομαι.

Impera-

Imperat. præſ. & imperfe. Perf. & plus quàm perf. *Imperatiuus.*

δίδοσο, διδόσθω.
δίδοσθον, διδόσθων.
δίδοσθε, διδόσθωσαν.

δέδοσο, δεδόσθω.
δέδοσθον, δεδόσθων.
δεδόσθε, δεδόσθωσαν.

Optatiui præſens & imperfect. S. διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο. D. διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην. P. διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο. Perfectum & plus quàm perfectum, δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο: vt præſens. *Optatiuus.*

Subiunctiui præſens & imperfect. S. ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. D. διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον. P. διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται. Perfectum & plus quàm perfectum, ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται: vt præſens. *Subiunctiuus.*

Infinitiui præſens & imperfectum, δίδοσθαι, ab indicatiuo δίδοσθε. Participij præſens & imperfectum, ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον. *Infinitiuus. Participium.*

VERBI MEDII.

Medium tertiæ coning. verborũ in μι.

Aoriſtus primus, ἐδωκάμην, parum vſitatus.

Aoriſtus verò ſecundus ſic inflectitur: *Aoriſtus ſecundus medius per omnes modos & participia.*

Indicatiuus.

ἐδόμην, ἔδοσο, ἔδοτο.
ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Imperatiuus.

δόσο, δόσθω.
δόσθον, δόσθων.
δόσθε, δόσθωσαν.

Futurum primum per omnes modos & participia, δώσομαι, δωσοίμην, δώσεσθαι, δωσόμενος.

Optatiuus.

δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Subiunctiuus ἐὰν

δῶμαι, δῷ, δῶται.
δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.
δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infinitiuus, δόσθαι. Participium, ὁ δόμενος, ἡ δομένη, τὸ δόμενον.

Paradegma verborũ quartæ cõiugationis in μι.

QVARTA coniugatio in μι fit à verbis in ύω, ζευγνύω, ζεύγνυμι.

VERBI ACTIVI

Indicatiuus.

Indicatiui præſens. Imperfectum.

ζεύγνυμι, ζεύγνις, ζεύγνυσι. ἐζέυγνυν, γνυς, γνυ.
ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. ἐζεύγνυτον, γνύτην.
ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι. ἐζεύγνυμεν, γνυτε, γνυσαν.

Imperatiuus.

Imperatiui præſens & imperfectum, S. ζεύγνυθι, ζεύγνυτω, Dual. ζεύγνυτον, ζευγνύτων. P. ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Infinitiuus.

Infinitiui præſens & imperfect. ζευγνύναι.

Participium.

Participij præſens & imperfectum. ὁ ζευγνὺς, ζευγνύντος: ἡ ζευγνῦσα, ζευγνύσης: τὸ ζευγνύν, ζευγνύντος.

Paſſiuũ quartæ coniugationis verborũ in μι.

VERBI PASSIVI.

Indicatiuus.

Indicatiui præſens.

ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum

ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Imperatiuus.

Imperatiui præſens & imperfectum, S. ζεύγνυσο, ζευγνύσθω. D. ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων. P. ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Infinitiuus.

Infinitiui præſens, ζεύγνυσθαι, ab indicatiuo ζεύγνυσθε.

Participium.

Participij præſens & imperfectum, ζευγνύμενος, ζευγνυμένη, ζευγνύμενον.

ANNOTATIONES
in verba in μι.

Iota ante τ aſpiratur.

REDVPLICATIO in ἵστημι aſpiratur: nam aſperum ſpiritum habet iota ante τ

Reduplicatio in

1 Quarta coniugatio reduplicationem ignorat,

rat, ζεύγνυμι, *iungo*: ὀμόργνυμι, *abstergo*: ὀρέγνυμι, *extendo*: κεράννυμι, *miſceo*: πετάννυμι, *pando*: δῦμι, *ingredior*: φῦμι, *naſcor*: id quod in aliis quoque accidit, δίζημι, *quæro*: ὄρνυμι, *iuuo*: [2] φίλημι, *amo*: ἵλημι, [2] *propitius ſum*: φημὶ, *dico*: γνῶμι, *noſco*, [3] & multis reliquis apud poëtas. [3]

quarta ſemper, in aliis plerumque deſideratur.

INVENITVR tamen κέκλυθι pro κλῦθι, audi: & κέκλυτε pro κλῦτε, audite à κλῦμι, facta per ε reduplicatione: quæ & in quibuſuis barytonorum temporibus, nedum verborum in μι, locum habet. [2] Bœoticè dicitur πεφίλημι, facta per ε reduplicatione, & penultima η in ε mutata, vt in τέθεκα pro τέθηκα, 95. 20. ſic à ῥείω ῥόημι, ῥεόημι, cogito: imperatiuus ῥεόηθι: τελέω τέλημι, τετέλεμαι, impleo, perficio. Æoles verò mutant η penultimam in ε, geminato μ, πίθημι πίθεμμι, pono: φίλημι φίλεμμι, amo: πυθήμεθα πυθέμμεθα, deſydero, huius infinitiuus πυθέμμεναι, Doricè πυθέμμαι, 59. 4. ectaſi poëtica πυθήμεναι, deſyderare: poteſt tamen eſſe aoriſti ſecundi pro πυθῆναι. ſic à κάλημι, καλήμεναι, vocare: & à φίλημι φιλήμεναι, dilexiſſe: huius participium eſt φιλεὶς, ἐντος, & Æolice retracto accentu φίλεις, φίλεντος, amans: ſic νόεις, νόεντος, cogitans, à νόημι. [3] Vt in prima αἴνημι, laudo: δείπνημι, cœno, à δέπνεω, vel quaſi à δέπνάω ſecundæ. vnde infinitiuus δέπνάμεν: quod etiam inuenitur cō Ionica reduplicatione, δεδέπνάμεν: atque prima pluralis præſentis, δεδέπνάμεν. Exempla ſecundæ, γήρημι, ſeneſco: hinc participium γήρεις, αντος, ſeneſcens: datiuus pluralis poëticus γηράντεσσι: vel γήρεις, eſt ſyncope pro γηράσεις, à γηράω. κίδναμαι, diſpergor, in imperfecto ἐκίδνατο, ſpargebatur. κρίμαμαι, ſuſpendeo. γέλημι, rideo. νίκημι, vinco ἀείσημι, prandeo: in imperfecto ἠείσαμεν, prandebamus: infinitiuus ἀείσάμεν. κτῆμι, interficio, infinitiuus κτέμεν, Ionicè κτάμεν, Doricè κτάμεν, cum κατακτάμεν & καλακτάμεν, interficere: participium aoriſti ſecundi κτὰς, hinc καλακτὰς, qui interfecit: & in indicatiuo ἔκτην, ης, η. Doricè ἔκλαν. ἔκτας, ἔκτα, cum καλὰ, καπέκλαν, interfeci: in voce media ἐκλάμην: participium κλάμενος, interemptus, interfectus: ὄτημι, vulnero: infinitiuus ὀτάμεν, Ionicè ὀτάμεν, Doricè ὀτάμεν, vulnerare: participium paſſiuum ὀτάμενος, vulneratus. Exempla tertiæ ſine reduplicatione, δοκίμωμι, probo: ἐλευθέρωμι, libero. Nam poëtæ metri gratia reduplicationem non aliter quàm augmentum vel apponunt, vel abiiciunt. interdū huiuſmodi reduplicatio, quæ ſua natura eſt breuis, ſiue fiat per ι, ſiue per ε, poſitione producitur, inſerto μ: vt πέφνω, πρῆμι & πίμπρημι, comburo: futurum πιμπρήσω, incendam, ſeruat reduplicationem, vt διδώσω, 99. 25. præſens paſſiuum πίμπρεμαι, ardeo. πλάω, πλῆμι & πίμπλημι, impleo, tertia perſona πίμπλησι, implet: participium πιμπλὰς, implens: fœmininum πιμπλᾶσα, nominatiuus pluralis πιμπλᾶσαι, implentes. Interdum etiam à vocali incœpta reduplicationem habent in ſecunda ſyllaba: ν ὀνέω, ſeu ὀνάω, ὄνημι & ὀνίνημι, iuuo: tertia perſona ὀνίνησι, prodeſt: paſſiuum ὀνίναμαι, tertia pluralis ὀνίανται, iuuantur: & in imperfecto ὀνίναντο, iuuabantur, ſine augmento. interdum duas primas literas thematis repetūt reduplicationis loco: vt ἀλάω, ἄλημι & ἀλάλημι, erro: ἀλυκλέω, ἀλύκτημι & ἀλαλύκτημι, triſtitia afficio: ἀχέω, ἄχημι & ἀκάχημι, ango: vbi tenuis κ repetitur pro aſpirata χ, vt dictum eſt de augmento perfecti, 51. 22. & de reduplicatione propria, 93. 10. hæc in voce paſſa characteriſticam longam habent, ἀλάλημαι (quod & ἀλήλημαι, verſo α in η) ἀλαλύκτημαι, ἀκάχημαι, quæ ſunt in crebro vſu apud poëtas. atque ab ἀλάλημαι, fit infinit. ἀλάλησθαι, errare: participiū ἀλαλήμενος, errans: in

Reduplicatio per ε etiam in quarta coniug.

Bœoticè ει pro η.

Æolicè εμμι pro ημι.

Æolicè accentus retractus.

Reduplicationē ignorantia.

Mira poëtarum in reduplicationis varietate licentia.

Paſſiua characteriſticam producentia.

Indicatiuus.

in infinitiuo vocis actiuæ sine reduplicatione, sed seruata longa, ἀλᾶναι, & Doricè ἀλήμεναι, congregari: aoristus primus pass. ἀλάθω, & participium ἀλαθεὶς, errans, vagatus, taquam ab ἀλάω. ab ἀκάχημαι in tertia plurali imperfecti ἀκήχηντο, & Ionicè ἀκηχέατο, 66. 2. & 12. augetur in medio: sine augmẽto ἀκαχέατο, & addito ι ad ε, ἀκαχέατο, tristabantur. Sunt & quædam alia quæ in voce pass. vocalem longam seruant, quod Æolico, Attico & Ionico more fieri dicitur. vt ὄρημαι, ὄρναι, ὄρνται, ab ὀρόω ὄρημι, aspicio: cum præpositione Dorica ποτί, id est, πρὸς, ποθόρημαι, à ποθορόω, infinitiuus actiuus ποθορῶ pro ποθορᾶν siue προσορᾶν Doricè, vt ζῶ pro ζᾶν, 88. 3. ὄνημαι, ὄνναι, ὄννται, pro ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται, fructum capio. φίλημαι pro φίλαμαι, vnde imperfectum ἐφιλήμην, ἐφίλησο, ἐφίλητο, pro ἐφίλατο: quod & ipsum in vsu habetur, & sine augmento φίλατο, diligebat à φίλημι, amo, quod & in duali & plurali seruat longam Æolicè, φίλητον, φίλημθον. κάλημαι pro κάλεμαι, imperfect. ἐκαλήμεθα, ἐκάλησο, ἐκάλητο, à καλέω, κάλημι, voco. δίζημαι, δίζηαι, δίζηται, pro δίζεμαι, εσαι, εται, quæro: vnde participium διζήμενος, quærens: sic βλήμενος, percussus, pro βλέμενος, à βλέω βλήμι, id est, βάλλω, percutio. ἄημι verò, quod fit ab ἀέω primæ, id est, spiro, vbique longam seruat tam in voce actiua quàm passiua: vnde in tertia duali ἄητον, spirant: in infinitiuo ἀῆναι, & Doricè ἀήμεναι, spirare: in imperfecto passiuo ἄητο, spirabar, sine augmento. At ex ἄημι, quod fit ex ἀάω secundæ, fit passiuum ἄαμαι, ἄασαι, ἄαται, id est, expletur, satiatur: cæterùm ab ἄημι primæ fit ἄησι, flat, spirat: tertia pluralis ἄῃσι, flant, pro ἀᾶσι: imperfect. ἄη, flabat, sine incremento: magis vsitatum est ἄᾳ, à circunflexo ἀέω ἀῶ, ἄεον, ἄει, crasi ἄᾳ: participium, ἀείς, ἀέντος, flans, spirans. Illud quoque scias velim, verba in μι, quartæ coniugationis esse multa, tot fermè quot verba barytona in ὑω: aliarum verò trium coniugationum paucissima inueniri. Hoc enim ausim affirmare, nullum ex his simplex in vsu haberi, cuius mentio nõ fiat in hoc libro vel à CLENARDO vel à nobis. Proinde omnia simplicia in Indicibus inuenies, composita verò regulas simplicium sequuntur.

Notio.

Figuratiuæ cõiugationũ ε, α, ο, υ, vbi seruentur: ac vbi, & quomodo producantur,

Præsentis & imperfecti singularia actiua penultimam producunt η, ω, υ, ἵστημι, ἵστημι, δίδωμι, ζεύγνυμι, ἐπῄλυ, ἵστην, ἐδίδων. Dualia autem & pluralia corripiunt τίθετον, τίθεμθν: ἵστατον, ἵσταμθν. Sic & passiuum præsens & imperfectum in quouis numero τίθεμαι, τιθέμεθον, τιθέμεθα, ἐπιθέμην, &c.

Tertia pluralis indicatiui præsentis.

Notio.

Tertia pluralis indicatiui præsentis, τιθεῖσι, ἱστᾶσι, διδοῦσι, ζευγνῦσι. semper enim in præsenti & futuro omnium verborum similis est datiuo plurali participij eiusdem temporis: vt τύπτων, τύπτοντος, τοῖς τύπτουσι, sic τύπτομθν, τυπτουσι: vt τιθεὶς, τιθέντος, τοῖς τιθεῖσι, sic τίθεμθν, τιθεῖσι: vt ἱστὰς, ἱστάντος, τοῖς ἱστᾶσι, sic ἵσταμθν, ἱστᾶσι. In quarta autem recep-

tum

ptum eſt [2] non ζευγνύσι, ſed ζευγνύουσι, à barytono ζευγνύω. Ionicè verò πθέασι, διδόασι, ζευγνύασι. expungunt enim ſubiunctiuam vocalem, aut ancipitem breuiant, & interponunt α, πθεῖσι, πθέασι, δοῦσι, διδόασι: ζευγνῦσι, [2] ζευγνύασι: at ἱᾶσι tantùm non ἱάασι, ob cacophoniam.

ύσι pro ῦσι.

Ioniſmus. ε̃σι, έασι. ῦσι, άασι. ῦσι ύασι.

Imperfectum ſingulare trium coniugationum vix eſt in vſu, ſed [3] vtimur perſonis circunflexorum, à πθέω πθῶ, ἐπίθουν, ἐπίθῃς, ἐπίθῃ, ab ἱάω ἱῶ, ἵων, ἵας, [4] ἵα: à διδόω διδῶ, ἐδίδουν, ἐδίδους, ἐδίδου. Idem iudicium de tertia plurali, ἐπίθουν, ἵων, ἐδίδουν.

Imperfectum. Circũflexa pro verbis in μι.

Perfectum, τέθῃκα, Bœotorum more pro τέθηκα, à futuro θήσω. [5] mutant enim Bœoti, η in ει. At perfectum ἕαικα per α, pro ἕηκα, à futuro ἥσω: ad differentiam ἕηκα, *permanſi*, præteriti medij ab ἑήκω, *permaneo*: ſeruátque ἑ aſpirationis præſentis ἵημι.

Perfectum. Bœotiſmus. ει pro η. α pro η.

ἑ aſpiratum.

Aoriſti primi, ἔθηκα & ἔδωκα, pro ἔθησα, & ἔδωσα. deflexerunt enim à communi lege, nec retinuerunt conſonantem futurorum ſuorum, θήσω, δώσω.

Aoriſtus prim. κα pro σα.

Aoriſti ſecundi fiunt à primo futuro vertendo σω in ν, & præpoſito augmento, θίσω, ἔθην: ἥσω, ἕην: δώσω, ἔδων. At quarta coniugatio nec futurum habet, nec ſecundum aoriſtum, niſi in verbis diſyllabis: κλῦμι, *audio*: δῦμι, *ingredior*. Futurum κλύσω, δύσω. Aoriſtus ἔκλυν, ἔδυν, idem cum imperfecto. Seruat autem hoc tempus eandem vocalem in omnibus numeris, ἕην, ἕητον, ἕημεν: ἔγνων, *noui*, ἔγνωτον, ἔγνωμεν.

Aoriſti ſecundi formatio.

ἔκλυν, υς, υ. ἔδυν ἔδυς, ἔδυ. ſubij ſubiſti, ſubiit.

ἔγνων, à ἔγνωμι

Aoristi secundi imperatiuus & infinitiuus.
γνῶθι.
γνῶναι.
ἔδοτον, &c.
ἕδοτον, &c.
θές, δός.
θεῖναι, δοῦναι.

Imperatiui in θι, πῆθι, ἵστα θι, δίδοθι, ζεύγνυθι, [7] à prima plurali, μεν verso in θι: ἵσταμεν, ἵστα θι: sed πῆθι per π, non θι: de quo vide* aoristum passiuum barytonorum. Etiam hîc magis recepti sunt imperatiui secundæ personæ à coutractis πῆθι, ἵστα, [*] δίδου à πιθῶ, ἱστῶ, διδῶ.

Imperatiui formatio.
π pro θι.
* Pag. 68. 19.
Circunflexa pro verbis in μι.
* Dorice δίδοι, da.

Optatiui præsens, πθείμι, ἱσταίμι, διδοίμι: & secundus aoristus, θείμι, σταίμι, δοίμι, per diphthongum, quæ continet figuratiuam coniugationis ϛ, αι, οι.

Optatiuus.
είμι, αίμι, οίμι.

Subiunctiui præsens, [8] πθῶ, πθῇς, πθῇ: ἱστῶ, ἱστᾶς, ἱστᾷ: διδῶ, διδῷς, διδῷ. secunda & tertia persona singularis per diphthongum impropriam ῃ primæ coniugationis, ᾳ̃ secundæ, ῳ̃ tertiæ. Secundus autem aoristus, θῶ, θῇς, θῇ: στῶ, στῇς, στῇ: δῶ, δῷς, δῷ: per ῃ in duabus primis coniugationibus, & per ῳ̃ in tertia,

Subiunctiuus.
ῃ.
ᾳ̃, ῳ̃.
ῃ.
ῳ̃.

Quarta coniugatio caret optatiuo & subiunctiuo.

Notio.

Infinitiui præsens, πθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζευγνύναι, [9] per* figuratiuam coniugationis ante ναι.

Infinitiuus.

Participium præteriti perfecti, ἑστακώς, ἑστακυῖα, ἑστακός: & Ionicè ἑστεώς, ἑστεῶτος. siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, [10] & penultimam corripiunt: μέμηκα, μέμαα, *promptus fui*: sic ἕστακα, ἕστηκα: &

Participium perfectum.
Ionismus.

& participium ἑστώς: [11] deinde per crasim, ἑστὼς, ἑστῶτος, ἑστῶσα, ἑστώσης: τὸ ἑστὼς, ἑστῶτος: [12] à quo compositum διεστῶτα, *distincta, discreta:* vtrunque verò & masculinum & neutrum habet accentum acutum, & per ω μέγα scribitur. Itidem dicendum, in γεγὼς, *natus* μεμῶς, *promptus, propensus:* βεβὼς, *iens*, à γεγαὼς, μεμαὼς, βεβαὼς, quorum [13] themata sunt γάω, *nascor:* μάω, *promptus sum:* βάω, *eo*, vnde γήσω, γέγηκα, [14] γέγαα, μήσω, μέμηκα, μέμαα: βήσω, βέβηκα, [15] βέβαα.

11 ὁ & τὸ ἑστὼς.
12 διεστῶσα à διίστημι.
13 γεγὼς.
μεμὼς.
βεβὼς.
14
15

DORICE Verò datiuo singulari, vt dictum est 47. 15. τιθέντι, ἱστάντι, διδόντι: at Æolicé accentus in antepenultimam retrahitur τίθεντι, ἵσταντι, cum spiritu tenui, δίδοντι. sic ἵεντι, habitant ab οἰκέω: φίλεντι, amant, à φίλημι: ἵεντι, mittunt, cum tenui spiritu, Doricé ἴεντι, ab ἵημι. [2] Herodotus tamen Ionicus dixit ἀποδεικνῦσι, demonstrant, pro Ionico ἀποδεικνύασι, ab ἀποδείκνυμι. [3] Vtimur quoque personis circunflexorum etiam in presenti, hinc ἀφορμᾶσθε, & poeticè (50. 11.) παραπιθεῖ, apponit, tanquam à παραπιθέω: δίδεῖ, dat, pro δίδωσι, à δίδωω, ῶεις, ῶις, ῶει, ῶῖ. [4] Sic βάμπερε, vrebat pro βάμπρη, à πίμπρημι, sed quasi à πιμπράω, ῶ. [5] Hoc faciunt Bœoti, vbi Dores seruant η: vbi verò Dores mutant η in α, illic Bœoti seruant η. [6] Pro θέτι, δότι. horum formam sequuntur ἐπίαστες, dicito, refer, ab ἐπίαστω, sed tanquam ab ἐπίαστημι: (at ἐπίαστες, dixisti, & ἐπίαστε, dixit, sunt aoristi secundi, ab eodem ἐπίαστω, siue ab ἐπιαστέω, ῶ) ᾐές habeto, ab ᾔημι: φρὲς, ferto, à φρήμι: ἐς mitto, ad ἵημι. sed de his alias à θες cum σ fit ἔσθες impone. [7] Æoles & poëtæ metri gratia retinẽt vocalem longam in præsenti imperatiui: vt in prima φίληθι, ama: νόηθι, cogita: in secunda ἵλαθι, propitius esto: πίμπλαθι, imple: in tertia δίδωθι, da. [8] Ionice τιθέω, τιθέης, τιθέῃσι: & ἱστέω, ἱστέης, ἱστέῃσι. Vide 56,7. & 59.18. & 74.28. & 100. 15. sic in aoristo secundo θέω, θέης, θέῃσι: θέητον, ον: θέωμεν, &c. pro θῶ, θῇς, θῇ, &c. Poëtæ ad ε apponunt ι, θείω, θείης, θείῃσι & θείητον: prima plur. θείωμεν, & systole θεῖομεν, ponamus, sic βεῖομεν. eamus vel iuerimus, pro βείωμεν, & hoc pro βῶμεν, à βήμι. & in secunda coniugatione στεῖομεν & στεῖομεν steterimus, pro στῶμεν, à στῶ, στῆς, στῇ: Ionicè στέω στέης, στέῃσι: poeticé στέω, στέῃς, στέῃσι: tertia plural. στεῖσι, cum ἀφεῖ, ἀφεῖσι, circunstent: & rursus verso ε in η, στέω στέῃς, στέῃ, vel στέη, steterit: tertia plural. στέωσι, steterint. Idem interdum obseruatur in aoristis subiunctiui passiui barytonorum, 70. 2. nam pro terminationibus ῶ, ῆς, ῇ, &c Iones dicunt έω, έῃς, έῃσι, &c, & poëtæ εώ, εήῃς, εήῃσι: atque in prima plural. εόμεθα. hinc τραπεόμεθα, vertamur pro τραπεῶμεν, ι.λ. γ', à τρέπω, cuius aoristus sec. ἐτράπον. & rursus ήω, ήῃς, ήῃ, pro εώ, hint φανῇ, siue φανήῃ. videatur pro φανῇ, à φαίνω, aoristus secũd ἔφανον. [9] Poëtice, vt sæpe iam dictum est, interdum metri gratia seruatur longa, vt πλώωμι, pro πλέω, & Doricè πλώμι. [10] Aliquando tamen longam seruant, vt κοτέω, irascor, κεκότηκα, κεκότημαι, participium ὁ κεκοτηώς, iratus: χερώω τὸ χαίρω, gaudeo, perfectum κεχάρηκα, κεχάρμαι, vnde ὁ κεχαρηώς, gauisus: sic ἑστηώς ex ἑστηκώς, instans, præsens, nam ab ἵστημι præteritum proprie est ἔστηκα ἔστακα verò Doricũ est versio η in α his similè est ὑποπεπτηώς ὦτες, pro ὑποπεπτηκώς. attonitus, perculsus: in plural. οἱ ὑποπεπτηῶτες, à πτήσω.

1 Dorismus. Æolismus. 13.28. & 35.
2
3 ἀποδεικνῦσι.
4 παραπιθῶ.
5 δοῖ. βάμπερε. Bœoti vbi mutant η in α.
ἐπίαστες, ἐπίαστε ᾐές, φρὲς, ἐς.
7 Æolismus.
8 Ionismus.
9
10 Notio. ὁ κεκοτηώς. κεχαρηώς. ἑστηώς. ὑποπεπτηῶτες.

11 πῆμι, μήτω, π. πέπηκα κα, κηχὼς κὼς: deinde cum ὑτὼ ὑτοπεπηκώς. 11 Quandoque huiuſmodi participia contracta recipiunt epentheſim vocalis α vel ε, & nihilominus contractè efferũtur, vt ὁ γεγαὼς, τῦ γεγαῶτος, per ω ἐπὼς, ῶτος & ὁτος, ſtans accuſatiuus, ἑστάτα, apud Homerum: atque etiam in indicatiuo ἑστάτω & ἑστᾶσι apud Herodotum. Quadruplex itaque hîc erit participiũ: cõmuniter ὁ γεγηκὼς, ὁτος: ἡ γεγηκυῖα, ας: τὸ γεγηκὸς, ὁτος: Ionicè ὁ γεγαὼς, ὁτος: ἡ γεγαυῖα, ας: τὸ γεγαὸς, ὁτος: contractè ὁ γεγὼς, ῶτος: ἡ γεγῶσα, ώσης: τὸ γεγὼς, ῶτος, vbique per ω μέγα: contractè verò ac ſimul per epentheſim τῦ α, ὁ γεγαὼς, ῶτος: ἡ γεγαῶσα, ώσης: τὸ γεγαὼς, ῶτος, vbique etiam per ω μέγα, & fœminum habet α finale impurum, γεγαῶσα, non, γεγαυῖα. 12 Hinc quoque cum 12 13 ἐκ, ἐσεῖς ὼς, ῶτος, inſtãs cum κατὰ, καθεῖς ὼς, conſtitutus. 13 Hæc themata in vſu non ſunt: βάω refertur ad βαίνω ſeu ad βῆμι: γάω ad γίνομαι ſiue γίγνομαι: & 14 μάω ad μεμαῶμαι. 14 Hinc cum ἐνέγγεαα, innatus ſum. 15 Tertia pluralis 15 βεβάασι, iuerunt.

Epentheſis α & ε.

Quadruplex participium.

γεγαὼς, ῶτος.

ηκὼς } ὁτος.
αὼς }

ὼς } ῶτος
αὼς }

Annotationes in vocem paſſ. Præſens.

Paſſiui præſentis ſecunda perſona, πῆσαι, ἵ- 15
1 ϛασαι: & Atticè πῆ, ἵϛη, vt barytonum τύπτομαι, τύπτη.

Imperfectum.

2 Imperfecti 2 ſimiliter ſecundæ perſonæ, ἐπῆσο, ἵϛασο, ἐδίδοσο, reiiciunt σ, ac deinde craſim pa-
3 tiuntur: ἐπῆο 3 ἐπῆου, 4 ἵϛαο ἵϛω, ἐδίδοο, ἐδίδου. 20

Perfectum.

4 Perfectum paſſiuum verborum in μι corripit penultimam, actiuum δέδωκα, paſsiuum δέδομαι: ſic ἕϛακα, ἕϛαμαι, α breui, qua lege à πῆμι diceretur πέπημαι, ab actiuo, πέπηκα: verùm vt in

Bœotiſmus.

actiuo, ita & in paſsiuo ſcribitur per ει Bœoticum, 25

πέπθμαι.

πέπθκα, πέπθμαι.

Aoriſtus primus.

ἐπέθλω.

Aoriſtus primus, ἐπέθλω, ἐϛάθλω, ἐδόθλω, penultima breui, à tertia perfecti δεδόται, ἐδόθλω. ſic à τέθθται, correpta penultima dicendum erat ἐθέθλω, ſed prius θ vertitur in tenue τ, ἐπέθλω. 30

Imperatiuus. Cõm. Ion. Att.

εσο, εο, ου.
ασο, αο, ω.
οσο, οο, ου.

Imperatiuus, πῆσο, ἵϛασο, δίδοσο: & abiecto σ, per
3.5 craſim Atticam dicitur πῆο 3 πῆου, ἵϛαο 5 ἵϛω, δίδοο δίδου, vt in imperfecto. Iones enim tollunt σ, deinde Attici contrahunt.

Optatiuus.

οίμεθα, εῖο, εῖτο.
αίμεν, αῖο, αῖτο.
οίμεν, οῖο, οῖτο.

Optatiui præſens, πθείμεν, πθεῖο, πθεῖτο: ἱϛαίμεν, 35
ἱϛᾶο, ἱϛᾶτο: διδοίμεν, διδοῖο, διδοῖτο. Perfectum verò

πέθω-

τεθείμεν, τεθεῖο, τεθεῖτο : ἑσταίμεν, ἑσταῖο, ἑσταῖτο : δεδοίμεν, δεδοῖο, δεδοῖτο. in vtroque penultima diphthongus continens figuratiuam coniugationis, ει, αι, οι, vt & in actiuo. Duæ autem personæ circunflectuntur, si optatiuus actiuus sit in vsu: alioqui accentus est acutus in antepenultima, δυναίμεν, δυναῖο, δυναῖτο, *possem, posses, posset*, δυναμεν enim receptum est, non δυῶμι.

Notio de optatiuorũ accentu.

Subiunctiui præsens, τιθῶμεν, τιθῇ, τιθῆται, per η : ἱστῶμεν, ἱστᾷ, ἱστᾶται, per α : διδῶμεν, διδῷ, διδῶται, per ω, quorum accentus circunflexus. At ἐαν δύναμαι, *si possim*, acuitur in antepenultima, quòd actiuum δυῶμι non sit vsitatum, vt modò dictum est in optatiuo. Alij ἐαν ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστῆται: & actiuum, ἱστῶ, ἱστῇς, ἱστῇ. dicitur enim ἐαν δυώμαι, δυώ, δυώηται, per η. Perfectum τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται : ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται : δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται: prima persona in ωμαι, secunda & tertia per η, α, ω.

Subiunctiuus.

ῶμαι { ῇ, ῆται / ᾷ, ᾶται / ῷ, ῶται

Notio de subiunctiuorum accentu.

Perfectum.

Medij verbi aoristus secundus fit ab actiuo, mutata longa in breuem, & interiecta syllaba μη, ἔθλω, ἐθέμεν : ἔδων, ἐδόμεν : sed ab ἔστην, ἑστάμεν non est in vsu. Secunda persona ἔθεσο, ἔδοσο, & Ionicè, ἔθεο, ἔδοο : deinde per crasim Atticam [3] ἔθου, ἔδου. [3] Itidem in imperatiuo, θέσο, [6] θέο, [3] θοῦ: δόσο δόο, [7] δοῦ.

Annotationes in vocem mediam. Aoristi secundi formatio. Ionismus.

Atticismus.

6.3 *Imperatiuus.* 7

Et quidem de verborum coniugationibus hæc præcipienda duximus, reliqua suo postea loco dicturi. Nunc interim absoluamus cæteras partes orationis.

DORICE ἵστα, reiecto ι subscripto, 12. 36. & 13. 13. [2] Supple more ecundarum personarum præsentis, πίθεσαι, ἵστασαι, quæ Ionicè abiiciunt σ, πίθεαι, ἵστααι: ac deinde Atticè contrahuntur, πίθῃ, ἵστῃ. [3] Doricè ἐπίθευ, 12. 46. sic in imperatiuo, πίθευ pro πίθου & in aoristo secundo medio ἔθευ pro ἔθου: at- 1.2 ἵστα *pro* ἵστῃ

Doricè ευ *pro* υ.

ἐκρέμαμαι. 4 que in imperatiuo θεῦ pro θοῦ. 4 Sic ἀκρέμαμαι, pendeo, imperfectum ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, ἐκρέματο, ἐκρέμω, pendebas, tertia perſona ἐκρέματο, pende-
ἐμπλῶ, ἴπλω. 5 bat: ἐμπλῶ, impletus eras, à πίμπλαμαι: ἴπλω, volabas. ab ἵπταμαι. 5 Hinc
6 cum ἀνὰ, ἀνίστω, ſurge. 6 Cum κατὰ, καπάθεο, & poëticè κὰτθεο, 50. 11. & 13. cum
7 σὺν, σύνθεο, & contractè σύνθυ, compone. 7 Cum ἀνὰ, ἀνάδου, redde cum ῥῶδί, ſ
ῥῶδί δου, paciſcere, fac ſponſionem, tonum retrahunt.

DE PRONOMINIBVS.

Pronomina primitiua.

RONOMINA primæ perſonæ, Sing. ἐγὼ, *ego* ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ: & per aphæreſim μοῦ, μοὶ, μέ, D. νὼ, νῶν. P. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.

ἐγώ

σὺ.

Secundæ perſonę, S. σὺ, *tu*, σοῦ, σοὶ, σέ. D σφὼ, σφῶν. P. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς. hîc υ, illic ι.

ὅς, ὅ

Tertiæ perſonæ, Sing. ὅς, ὅ, *ſui*, οἵ, ἕ. D. σφὲ, σφίν, P. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς. hæc tria ſunt primitiua.

Poſſeſſiua.

1 Poſſeſſiua octo. ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum, σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum, ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, ſua, ſuum: νωΐτερος, noſter duorum: σφωΐτερος, veſter duorum. at de pluribus, ἡμέτερος, noſter: ὑμέτερος, veſter: σφέτερος, ſuus. Quorum omniũ maſculina declinãtur, vt λόγος, *ſermo*: neutra, vt ξύλον, *lignum*: fœminina triũ in η, vt τιμὴ, *honor*: reliquorum quinque in ᾳ inflectẽda, vt ἡμέρα, *dies*: ὁ νωΐτερος, ἡ νωϊτέρα, & ita de reliquis.

Pag. 15. ver. 23. 15. 26. 14. 25. 14. 30.

Demonſtratiua.

Demonſtratiua duo, οὗτος, hic. ἐκεῖνος, ille.

*ὦ οὗτος, heus tu: ſecũdæ eſt perſonæ, veluti & omnes vocatiui.

Maſcul. S. οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, *ὦ οὗτος. D. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω, P. οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι.

Fœm. S. αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη. D. ταύτα, ταύταιν, ὦ ταύτα. P. αὗται, τούτων. ταύταις, ταύτας, ὦ αὗται.

Neut. S. τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο. D. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. P. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα.

Maſcul. ἐκεῖνος. Fœm. ἐκείνη. Neut. ἐκεῖνο, ſine ν, decli-

declinandum, vt ὁ λόγος, ἡ τιμή, τὸ ξύλον.

[2] Attici demonstratiuis addunt iota acutum, [2] *Atticismus.* ὑτοσί, τυτουί, τουτῳί, τουτονί: ὀκφοσί, ὀκφυί, &c. In neutro autem singulari, τουτοί, & sępius τυπί: in plurali verò pro ταῦτα dicunt ταυτί.

Relatiuum vnum, αὐτὸς, ipse, omnium personarum, αὐτὸς ἐγώ, ipse ego: αὐτὸς σὺ, ipse tu: αὐτὸς ἐκεῖνος, ipse ille. Mascul. αὐτός. Fœm. αὐτή. Neut. αὐτό: vt ὁ λόγος, ἡ τιμή, τὸ ξύλον. Neut. αὐτὸ sine ν, vt τὸ τὸ & ἐκεῖνο. *Relatiuum αὐτός.*

Composita tria, ἐμαυτοῦ, meiipsius σεαυτοῦ, tuiipsius: ἑαυτοῦ, suiipsius. Carent autem nominatiuo, Primę personę mascul. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν. Fœmin. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτήν. Neutrum, ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό. Secundæ personæ, σεαυτοῦ, σεαυτῷ, σεαυτόν: σεαυτῆς, σεαυτῇ, σεαυτήν: σεαυτοῦ, σεαυτῷ, σεαυτό: & per crasim, σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτόν, &c. Tertiæ personæ, ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν: ἑαυτῆς, ἑαυτῇ, ἑαυτήν: ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτό. cúmque duo præcedentia tantùm habeant singulare, hoc etiam declinatur pluraliter & coniunctim & [3] diuisim, ἑαυτῶν, & σφῶν [3] αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτούς. Sic ἑαυτῶν, ἑαυταῖς, ἑαυτάς: ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτά. Et huius quidem plurale in omnes quoque quadrat personas, ἑαυτῶν, nostrûm, vestrûm, suiipsorum: ἑαυτοὺς, nos, vos, seipsos. Sic & interdum singulariter ἑαυτοῦ, tuiipsius, ἑαυτὸν, teipsum. Quum reperiuntur aspirata αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, & similia, aphæresis est pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν. *Composita.* *Notio.* *Notio.* *αὐτῦ pro ἑαυτοῦ.*

Infinitum pronomen vocant ὁ δεῖνα, quidam: & sic declinatur: *Infinitum. Δεῖνα.*

Maſcul. ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα.

Fœmin. ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Neut. τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι. Et ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα: & ὁ δεὶς τοῦ δεῖνος τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, apud poëtas.

Poſſeſſiua à trium primitiuorũ genitiuis deriuata.

Genitiui trium primitiuorum pro propriis poſſeſſiuis.

1 PRONOMINA Poſſeſſiua deriuantur à tribus primitiuis: nempe ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. καίτερος verò & σφωίτερος, à genitiuis dualibus poëticis νῶϊν & σφῶϊν: de quibus poſtea. Tria poſtrema ἡμέτερος, ὑμέτερος & σφέτερος ducuntur à genitiuis pluralibus ἡμῶν, ὑμῶν & σφῶν. Hic illud obiter monendum, hos primitiuorum genitiuos ſæpiſſimè vſurpari pro propriis & à ſe ductis poſſeſſiuis: nempe μοῦ pro ἐμός, ἐμὴ, ἐμὸν, ἐμοῦ, ἐμῆς, ἐμοῦ, &c. per omnia genera, caſus & numeros: ita σοῦ pro σός, σὴ, σὸν, &c. & ſic de aliis, vt λόγος μου, pro ἐμὸς ſermo meus: μήτηρ μου, pro ἐμὴ mater mea: ξύλον μου, pro ἐμὸν, lignum meum: ξύλα μου, pro ἐμὰ, ligna mea. ſic τὸ ὄνομά σου, pro σὸν, nomen tuum: & ὁ πατὴρ ἡμῶν, pro ἡμέτερος, pater noſter. nam à primitiuo ἡμῶν ducitur poſſeſſiuum ἡμέτερος. ſic in vocatiuo, πάτερ ἡμῶν, pro ἡμέτερε, pater noſter. idem iudicato de aliis.

Iota acutũ infinitis & relatiuis additum.

2 Eodem modo additur ι nominibus infinitis ſiue relatiuis: ποιοῦτος, ποιουτοσί, talis: τοσοῦτος, τοσουτοσί, tantus: πηλικοῦτος, πηλικουτοσί, tam grandis natu. componuntur enim hæc tria ex τῶς, talis: τόσος, tantus: πηλίκος, tantus, & ex ὅτος: declinanturque eodem modo quo οὗτος, ſed non aſſumunt τ. non enim dicitur τοιαυτοῦτο, aut τοσαυτοῦτο, ſed τοιοῦτο, τοσοῦτο, πηλικοῦτο. & in genitiuo τοιούτου, τοιαύτης, τοιούτου: τοσούτου, τοσαύτης: πηλικούτου, πηλικαύτης, &c. in nominatiuo plurali τοιοῦτοι, τοιαῦται, τοιαῦτα: τοσοῦτοι, τοσαῦται, τοσαῦτα: πηλικοῦτοι, πηλικαῦται, πηλικαῦτα. genitiuus per omnia genera τοιούτων, τοσούτων, πηλικούτων: & adiecto ι, τοιουτωνί, & ita in reliquis omnibus. additur autem ι ad vim ſignificationis intendendam, vt res præſens veluti digito indicetur: quemadmodum Latinis additur met, te, pte, ce, ad ſignificationem intendendam: egomet, tute, meapte, huiuſce. Componuntur etiam hæc tria cum particula δε, ποιόσδε (quod & Atticè ποιοσδὶ) talis: τοσόσδε, tam multus: πηλικοσδε, tantus. itidem in reliquis caſibus, ποιούδε, τοιάσδε: in plurali ποιοίδε, tales: τοιάδε, & Attice τοιαδὶ. talia, hæc huiuſmodi. idem iudicium de reliquis duobus.

Appendix de pronominibus ſecundum varias dialectos, ac primùm de tribus primitiuis.

Atticiſmi.
ἔγωγε, ἔμοιγε.
ἐμέοθεν, σέοθεν, ἕοθεν: ἐμέθεν, σέθεν, ἕθεν.
Fίο, γίο.

Ioniſmi.
ἐμέο, σέο, ἕο.
ἐμεῖο, σεῖο, εἷο.
ἰμέες, σφέες.
ὑμέων.

ATTICI Nominatiuo & datiuo ſingulari primæ perſonæ addunt γε, ἔγωγε. ἐμοιγε, retracto accentu in antepenultimam. Genitiuis verò ſing. Ionicis addunt θεν: vt ἐμεῦ, σεῦ, οὗ communiter. Ionicè verò ἐμέο, σέο, ἕο, & Atticè ἐμέοθεν, σέοθεν, ἕοθεν: ac per ſyncopem vocalis ο, ipſi quoque Attici dicunt ἐμέθεν, σέθεν, ἕθεν. Pro ϝ Cyprij dicunt Fίο, per digamma Æolicum. quidam ſcribunt γίο per vnicum γ.

IONES Suo more ſyllabas circunflexas diuidunt, nempe οῦ in έο, εῖς in έες, εῶν in έων, εᾶς in έας: poëtæ verò vocali ε addunt ι, quum fuerit ante ο vel ω. Itaque pro genitiuis ἐμοῦ, σοῦ, οὗ, Iones dicunt ἐμέο, σεο, ἕο: & poëtæ ἐμεῖο, σεῖο, εἷο. ſic in nominatiuis pluralib. pro ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς, Iones dicunt ἰμέες, ὑμέες, σφέες: in genitiuis pro ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, dicunt ἡμέων, ὑμέων, σφέων, & poëtæ

ποëτæ ἡμείων, ὑμείων, σφείων: in accuſatiuis pro ἡμᾶς, ὑμᾶς, σφᾶς, dicunt ἡμέας, ὑμέας, σφέας. Illa quoque Ionica videntur ἑοῖ pro οἷ, ſibi, & ἑε pro ἑ, ſe: poëticè quoque ἕθεν. Eſt etiam Ionum σφὶ vel σφίν, pro σφίσι, ſibi, in datiuo plurali.

Dores genitiuos in ῶν per εῦ ſuo more efferunt, quod etiam faciunt Æoles, pro ἐμοῦ vel μοῦ, σοῦ, vel τεῦ, σεῦ, dicentes, ἐμεῦ μεῦ, σεῦ τεῦ, εὗ. Nominatiui plurales in ες deſinunt Doricè & Æolicè more nominum quintæ declinationis, atque ν initiale mutatur in α quod Æolicè notatur ſpiritu tenui, & poſitione producitur, geminato μ ſequente: eodem modo υ & leuigatur & producitur: vt pro ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς, Dores dicunt ἄμες, ὔμες, σφές, geminato μ, ἄμμες, ὔμμες: & Æoles ἄμμες, ὔμμες, σφέ. quod verò hîc diximus de ν & υ, habet eodem modo locum in reliquis caſibus pluralis numeri. nam Dores dicunt, ἄμες, ἀμέων vel ἀμέων, ἀμῶν, ἀμᾶς. Æoles vero ἄμμες, ἀμμέων vel ἀμμέων, ἄμμιν vel ἄμμι reiecto ν, ἄμμας: ſic in ſecunda perſona Æolicè ὔμμες, ὔμμεων vel ὑμμέων, ὔμμιν vel ὔμμι, ὔμμας. Porrò in nominatiuo & accuſatiuo dualis numeri & Dores & Æoles dicũt ἄμμε, ὔμμε & σφέ, à nominatiuis plur. Æolicis ἄμμες, ὔμμες, σφες, reiecto ς: poëtæ verò vtuntur interdum his dualibus pro accuſatiuis plur. atque σφὲ pro ἑ accuſatiuo ſing. id eſt, ſe vel ipſum. Præterea Dores in ſing. ſecundæ perſonæ, τ pro σ ponunt, pro σὺ, σοῦ ſiue σεῦ, σοι, σὲ, dicentes τύ, τοῦ ſiue τεῦ, τοί, τὲ atque τὺ vt in nominatiuo: & in accuſatiuo quidem eſt è numero dictionum encliticarum, in nominatiuo verò nõ item. Addunt etiam Dores nominatiuo ſing. primæ & ſecundæ perſonæ per paragogen ſyllabam νη, ἐγώνη, τύνη: & ἐγὼ pro ἐγώνη (Æolicè ἐγών.) addunt etiã particulam expletiuam γε, vt Attici γε, ἐγώγε, τυγε: Bœoticè ἰώγα & ἰώνγα, pro ἐγώνγα: dicunt quoque Dores ἐμὶν pro ἐμοί: & μὶν ſiue νὶν, pro ἑ, ducentes à nominatiuo inuſitato ἰ pro ὅς, cuius accuſatiuus eſt ἵν: vnde præpoſitis μ & ν fiunt μὶν & νὶν in maximo vſu apud poëtas: atque non ſolùm ſunt numeri ſing. ſed etiam pluralis & omnis generis: tamen habent alium accuſatiuũ plur. nempe ψὲ pro σφᾶς. Poëtæ quoque dicunt τὶν & τεὶν pro σοί. & pro ἡμῖν & ὑμῖν correpto ι, dicunt ἡμὶν & ὑμίν, vltimum acuentes. Atticè verò retrahitur accentus, ἧμιν. Vſurpant quoque poëtæ caſus duales ex contractos, à quibus facti ſunt communes: vt poëticè νῶϊ, νωΐν: σφῶϊ, σφωΐν: & communiter νὼ, νῷν: σφὼ σφῷν: vbi notandum νὼ & σφὼ neque circunflecti, neque habere, ἰῶτα ſubſcriptum. Porrò σφὲ & σφὶν communiter, fiunt per ſyncopen à poëticis σφὲε (quod & σφαὲ & σφὼ) σφωΐ, acuta vltima. Pro datiuo plur. σφίσι, poëtæ vſurpant dualẽ σφὶν, & per apocopen σφὶ, & per aphæreſim φὶν. Hoc quoque notandum primitiuum tertiæ perſonæ ὅς, quocũque modo varietur ſiue per caſus, ſiue per dialectos, ſæpenumero habere ſignificationẽ relatiui αὐτὸς, id eſt, ipſe. & poſſeſſiuum ab eo deductum σφέτερος ſumi pro ὑμέτερος. Atque datiuum οἷ vſurpari pro genitiuo ἕ.

Attici & Iones genitiuos in ου per οιο, & Dores per ω efferunt non aliter quàm in nominibus tertiæ declinationis: vt ἐμοῖο, pro ἐμοῦ, mei: σοῖο pro σοῦ, tui: οἷο pro οὗ & ἑοῖο pro ἑοῦ, ſui. Dores autem & poëtæ in poſſeſſiuo σὸς (vt diximus de primitiuo σὺ) mutant σ in τ, & interſerunt ε: quod etiam faciunt in ὅς, dicentes τεὸς, τεὰ, τεὸν. τεαὶ, τεᾶς, τεαὶ, &c. pro σὸς, σὴ, σὸν: ſic ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν pro ὅς, ἥ, ὅν. Æoles articulum cum pronomine miſcent, ὁ σὸς, ὅσσος, tuus: ἡ σὴ, ἥσση, tua: τὸ σὸν, ὅσσον, tuum, cum ſpiritu tenui, & retracto tono. vide 13. 28 & 35. Ducunt quoque Dores alia poſſeſſiua à nominatiuis pluralibus propriis, nempe ἀμὸς, ἀμὴ & ἀμεὸ, ἀμὸν: ὑμὸς, ὑμὴ & ὑμεὸ, ὑμὸν: σφὸς, σφὴ & σφέ, σφὸν à nominatiuis plur. Doricis ἄμες, ὔμες, σφὲς: his vtuntur pro ἡμέτερος, ὑμέτερος & σφέτερος. dicunt etiam ἁμὸς pro ἀμὸς vel ἡμέτερος, ab ἡμεῖς. Ab ἐκεῖνος, poëtæ & Æoles auferunt ε, κεῖνος, κείνη, κεῖνο. Dores verò vertentes κ in τ, & ει in η diphthongum impropriam, dicunt τῆνος, τῆνα, τῆνο: tamen quidam per η monophthongum malunt ſcribere, τῆνος, &c. Ab ἐκεῖνος fit apud Ariſtotelem ἐκείνιος, ſicut Cicero Epiſtolarum fam. lib. 3. ex Lentulo formauit Lentulita-

σφίων.
ἡμέων, σφείων.
ἡμέας, σφέας.
ἑοῦ, ἑε, ἕθεν. σφὶ, σφίν.
Doriſmi & Æoliſmi.
ἐμεῦ, σεῦ, τεῦ, εὗ. ἄμες, ὔμες, σφές.
ἄμμες, ὔμμες.
ἄμμες, ὔμμες, ἀμμέων, ἀμέων, ἀμῶν, ἀμᾶς.
ἄμμων, μέων.
ἄμμιν, ἄμμι, ἄμμας.
ἄμμε, ὔμμε, σφέ.
σφὲ pro ἑ.
τὺ, τοῦ τεῦ, τοί, τὲ, τύ.
ἐγώνη, ἐγὼ, ἐγῶν, ἐγώνγα.
ἰώγα, ἰώνγα.
τύνη, τύγα.
ἐμὶν.
μὶν, νὶν. ψέ.
τὶν, τεὶν.
ἡμὶν, ὑμίν.
ἧμιν.
νῶϊ, νωΐν: σφῶϊ, σφωΐν.
σφὲε, σφωΐ.
σφὶν, σφὶ, σφὶν pro σφίσι.
De aliis pronominibus.
ἐμοῖο, &c.
τεὸς, τεὰ, τεὸν.
ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν.

ὅσσος, ὅσση, ὅσσον.
ἀμὸς, ἀὴ, ἀμὸν.
ὑμὸς, ἡ, ὁν.

σφὸς, σφὴ, σφὸν
ἁμὸς, ἡ, ὁν.
κεῖνος, κείνη, κεῖνο. τῆνος, τῆνα, τῆνο.
τῆνος.

ἐκεῖνος.

ἡμετέρων.

tem, & ex Appio Appietatem. sic ab ἡμέτερος fit ἡμετέρων, apud Anacreontem. In demonstratiuo ὅτος & relatiuo αὐτὸς & ab eo compositis, Iones ante diphthongos & vocales vltimæ syllabæ longas (præterquam in duali & nominatiuo plurali) præponunt ε, dicentes ἑη & ἑης pro η, ης : ἑυ & ἑυς pro υ, υς : ἑῳ & ἑων pro ῳ, ων : ἑας pro ας : ἑοις, ἑαις, (& addito ι, ἑοισι, ἑῃσι, vbi quoque αι in η, 13. 52. & 14. 13.) pro οις, αις : hoc modo ὅτος, gen. τυτέυ, dat. τυτέῳ, gen. plur. τυτέων, dat. τυτέοισιν, acc. τυτέους. sic fœm. αὐτέη, αὐτέης, αὐτέῃ, αὐτέην : in plur. τυτέων, dat. αὐτέῃσιν, acc. αὐτέας. Idem iudicium de αὐτὸς, genitiuus αὐτέυ, dat. αὐτέῳ, gen. plur. αὐτέων, dat. αὐτέοισιν, acc. αὐτέους fœm. αὐτέη, αὐτέης, αὐτέῃ, αὐτέην, gen. plur. αὐτέων, dat. αὐτέῃσι, αὐτέας. sic & eius composita ἐμεωυτῦ, σεωυτῦ, ἑωυτῦ, & crasi Attica ἐμαυτῦ, σαυτῦ, αὑτῦ, Ionicè absque crasi, & verso αυ in αϋ, ἐμεαϋτέυ, σεαϋτέυ, ἑωϋτέυ, dat. ἐμεαϋτέῳ, σεαϋτέῳ, ἑωϋτέῳ. in plur. tertiæ personæ gen. ἑαϋτέων, dat. ἑαϋτέοισι. Idem ferme sentiendum de relatiuo αὐτὸς cum componitur cum articulo præpositiuo, qui efficit vt significet, idē, eadem, idem : ὁ αὐτὸς Ionicè ὠϋτός. in genitiuo & datiuo pro masc. & neutr. τῦ αὐτῦ & contractè τωυτῦ, & Ionicè τωὐτέυ, eiusdem τῷ αὐτῷ & τωυτῷ : Ion. τωὐτέῳ, eidem. neutrum in nominatiuo & accus. τὸ αὐτὸ, τωυτὸ, assumpto ν: Ion. τωὐτό. idem in plur. τὰ αὐτὰ, τωυτὰ, eadem. Declinatur etiam in singulari diuisim, præcipuè apud Homerum, ἑο αὐτῦ, sui ipsius : ἑοι αὐτῷ, sibi ipsi: ἑε αὐτὸν, seipsum.

Articuli.

ARTICVLVS DVPLEX.

Præpositiuus. Pag. 9. ver. 23.

Subiunctiuus.

PRæpositiuus, ὁ, ἡ, τὸ, quem anteà declinauimus.

Subiunctiuus, ὃς, ἥ, ὅ, valens relatiuum, qui, quæ, quod.

Masc. S. ὃς, ὅν, ᾧ, ὅν. D. ὼ, οἷν. P. οἱ, ὧν, οἷς, ὅς.

Fœm. S. ἥ, ἧς, ᾗ, ἣν. D. ἃ, αἷν. P. αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.

Neut. S. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. D. ὼ, οἷν. P. ἃ, ὧν, οἷς, ἅ.

ᾧ. ᾧ.

Datiuus ᾧ aspiratur: aduerbium autem vocandi ᾧ lenem habet spiritum, nec subscriptum.

Articuli præpositiui sumpti pro interrogatiuis, infinitis, & pronominibus demonstratiuis.

Præpositiui articuli pro interrogatiuis sumuntur, [2] τῶ pro τίνι, cui? & pro infinitis, ἔτῳ pro ἔτινι, [3] si cui. [3] Capiuntur & pro demonstratiuis pronominibus, τὸν pro τῦτον hunc: τὴν pro ταύτην, hanc. Id quod crebrum est adiectis coniunctionibus δε & γε, ὅδε, ἥδε, τόδε: ὅγε, ἥγε, τόγε, pro ὅτος, αὕτη, τῦτο. [4] Itidem in reliquis casibus, τοῦδε, τῷδε, τόνδε, pro τούτου, τούτῳ, τῦτον. Attici pro ὅδε & τόδε dicunt ὁδί & τοδί.

Atticismus. Artic. subiūctiui compositi cum τὶς & τῷ.

Subiunctiui articuli componuntur cum nomine

mine infinito, τὶς, τινός. Masc. ὅτις, ὅτινος ὅτῳ τινι, ὅντινα. F. ἥτις, ἥτινος. N. ὅ,τι, ὅτινος. scribitur autem ὅ,τι per distinctiunculam, vt differat à coniũctione ὅτι, quód. Additur & [6] περ, ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ quod. 6

5 Præpositiui articuli officium est rem certam significare, δὸς μοι τὸ βιβλίον, redde mihi librum, nempe istum certum, de quo inter nos constat. Quanquam Attici ornatus gratia nunc addant articulum, nunc rursus auferant. Habent præterea locum in diuisionibus adiuncta coniunctione μὲν & δὲ: vt [7] ὁ μὲν, ὁ δὲ, hic quidem, ille autem: τὸν μὲν, [7] τὸν δὲ, hunc quidem, illum veró.

Notio de ὅ, τι & ὅτι.

Officium articuli præpositiui.

Atticismus.

Aliud eiusdem officium.

ARTICVLI Subiunctiui fiunt à præpositiuis, abiecto τ: vbi verò in præpositiuis deest τ, additur accentus in subiunctiuis: atque masculino ὁ subnectitur ς, ὅς. Apud poëtas tamen interdum inuenitur sine ς, ὁ pro ὅς. Præterea præpositiui plurales οἱ, αἱ, inueniuntur Doricè & poëticè cum τ & accentu, τοί, ταί. Cæterùm articuli & præpositiui & subiunctiui recipiunt varietatem dialectorum non aliter quàm secunda nominum declinatio, per quam inflectitur articulus fœmininus: aut tertia, per quã masculinus & neuter variantur: vt Doricè ἀ μοῦσα, τᾶς μούσας, τᾶ μούσᾳ, τὰν μοῦσαν, 13. 50. τᾶν & Æolicè ταῖσιν, pro τῶν genitiuo plurali fœminino, 14. 12. & 32. τῆς, τῆσι, siue τῇσιν pro τῶν Ionicè, 13. 47. & 14. & 47. 35. sic τοῖσι siue τοῖσιν pro τοῖς. In genitiuo singul. masculino & neutro τοῖο Ionicè, & τῶ Doricè pro τοῦ, & τὼς pro τοὺς, 17. 15. tamen non rarò inuenies apud poëtas articulum iuxta dialectum communem, licet casus illius alia dialecto efferatur, vt τῆς μούσας vel τᾶς μούσας, in genitiuo singulari. Idem iudicato de reliquis. [2] Sic τοῦ & poëticè τέο, atque τεῦ, pro τίνος, cuius? [3] Idem nonnunquam faciunt articuli postpositiui, vt ὅς pro ὅστις. Articulus autem fœmininus datiui singularis tam præpositiuus quàm subiunctiuus aduerbiascit, τῇ, ἥ, eò, eà, quà: & τῇδε, huc, hic. idem facit τῷ apud poëtas. Ponuntur etiam interdum apud poëtas articuli præpositiui pro subiunctiuis: vt ὁ pro ὅς, &c. [4] Datiuus pluralis τοῖσδε recipit appositionem syllabæ σι, τοῖσδεσι, vel poëticè τοῖσδεσσι, sequẽte vocali τοῖσδεσιν & τοῖσδεσσιν. [5] Attici pro οὗπερ & ὥπερ dicunt ὅπου, ὅτῳ: & Iones facta solutione, ὅτεο, ὅτεῳ, in genitiuo plurali ὁτέων, in datiuo ὁτέοισι. Dores verò ὅτευ pro ὅπου. & Æoles ac poëtæ ὅτ[illegible]ιο, pro ὅτεο. Atque in ὅπου, ὅτῳ, ὅτεο, &c. ο initiale non variatur, at in ὅστις, οὗπερ, ᾧπερ, &c. vtraque pars compositionis declinatur, ὅς, οὗ, ᾧ, &c. ac τὶς, τινὸς, τινὶ, &c. sed accentus manet tantùm in prima parte compositionis. nam τὶς τινὸς est dictio enclitica, vt dicetur in Accentuum tractatu. [6] In ὕπερ, ἥπερ, οἵπερ & ὥπερ, consonans ρ, manet ante π contra regulas Grammaticorum, iuxta quas debet mutari in μ, verùm retinetur ρ, quia re vera sunt duæ dictiones. περ enim est coniunctio expletiua & enclitica: quapropter accentu destituitur. quò fit vt pro vnica dictione habeantur. [7] ὁ μὲν cum similibus refertur ad propinquius: ὁ δὲ ad remotius. interdum tamen contrario modo se habent, idque non solúm apud poëtas, sed & apud oratores, sicut apud Latinos hic & ille. 1 2 3 4 5 6 7

Articulorum subiunctiuorum formatio.

ὁ pro ὅς.

τοί, ταὶ pro οἱ, αἱ.

Varietas dialectorum in articulis.

ἀ, τᾶς, τᾶ, τάν.

τᾶν & ταῖσιν.

τῆς, τῆσι, τῆσιν.

τοῖσι, τοῖσιν.

τοῖο, τῶ, τὼς.

Articuli subiunctiui pro pronominibus demõstratiuis.

τῇ, τῇδε & τῷ aduerbiascunt.

Articuli præpositiui pro subiunctiuis.

τοῖσδεσι vel τοῖσδεσσι.

ὅτῳ, ὅτῳ, Att.

ὅτεο, ὅτεῳ, Ion.

ὅτευ Doricè.

Notio de ρ ante π.

De ὁ μὲν & ὁ δὲ ac similibus notio.

De partibus indeclinabilibus.

RES orationis partes, aduerbium, coniunctionem & præpositionem, breuiter perstringemus: nam authorum lectione præstat eas discere, quàm præceptionibus, grammaticis.

Aduerbia.

ADuerbiorum significationes sunt variæ. Temporis, νῦν, nunc: τότε, tunc. [1] Loci, ἐνταῦθα, hîc: ἐκεῖθεν, illinc: δεῦρο, huc. Qualitatis, εὖ, bene: κακῶς, malé. Quantitatis, ἅπαξ, semel, δίς, bis: & cætera omnia, quemadmodum apud Latinos.

Formatio & varia terminatio aduerbiorũ qualitatis.

Qualitatis aduerbia plurima fiunt à genitiuo plurali, τῶν σοφῶν, sapientum, σοφῶς, sapienter: καλῶν, *pulchrorum*, καλῶς, pulchré. [2] Alia in δὸν exeunt, κυνηδὸν, caninè: βοτρυδὸν, racematim. Quædam in τι, ἑλληνιστὶ, Græcè: Ῥωμαϊστὶ, Romanè.

Interiectiones.

Cum aduerbiis numerantur quas vocamus interiectiones, ἴου, hei: οἴμοι, hei mihi: βαβαὶ, papæ.

Localia.
θι, σι, χθι, χι, in loco.
θεν, θε, σθεν, σθε. è loco.
δε, σε, ζε, ad locum.
δω ω.
ι α η ει
Notio.

LOCALIA Finita in σι, θι, χοῦ & χῖ significant in loco, vt οὐρανόθι, [1] in cælo: Ἀθήνησι, Athenis: πάντοθι, παντα χοῦ & παντα χῖ, vbique, vbiuis, finita in θεν siue θε, & poëticè in σθεν siue σθε, significant de loco, vt οὐρανόθεν, οὐρανόθε, οὐρανόσθεν, οὐρανόσθε, è cælo. In δε, σε, ζε, ad locum, vt οὐρανόνδε & οὐρανόσε in cælum: Ἀθώαζε, Athenas. [2] Alia in δω, συλλήβδω collectim. Alia in ω ἀντεῖπω, contrà, ex opposito. Alia in ι, παροικὶ, cum tota domo, nullo relicto: παντεσσὶ & παντεσσὶπὶ siue παντεσσὶπῇ, cum toto exercitu: nam multa formam datiui singularis secundæ declinationis habent. Alia in εἰ, ἀθεεὶ, sine deo, sine deorum numine: ἀσπονδεὶ, sine fœdere aut libatione: αὐτοσχοδεὶ statim, subitò & cum clamore. Præterea adiectiua neutra tam singularis quàm pluralis numeri sæpe pro aduerbiis sumuntur, vt ὀξὺ pro ὀξέως, acutè: παρῳχῶπα (vbi etiam præponitur articulus) pro πρώπαι, primùm. sic πολλὰ pro πολλαχῶς, sæpe: ἄλλα pro ἄλλως, aliter. Quædam etiam exeunt in ακις, quæ quantitatis dicuntur, vt τετράκις, πεντάκις, ἑκτάκις, ἑπτάκις, ὀκτάκις, quater, quinquies, sexies, septies, octies. sic ὀλιγάκις paucis, rarò, parcè: πολλάκις & Æolicè per ellipsim πολλάκι, sæpe, frequenter. Nonnulla quoque poëticè in δις, ἀμοιβαδὶς, viciſsim.

Adiectiua neutra prò aduerbiis sumpta.
ακις ακι.
δις.

Coniun-

Coniunctiones.

CONiunctiones sunt, Copulatiuæ μὲν *quidem*: δὲ *verò*: τὲ, *que*: καὶ, &. Disiunctiuæ, ἢ, *vel*: ἤτοι, *siue*. Continuatiuæ, εἰ, *si*: εἴπερ, *siquidem*. Subcontinuatiuæ, ἐπειδὴ, *postquam*: ἐπειδήπερ, *simulátque*. Causales, ἵνα, *vt*: ὅπως, *quò*, γὰρ, *enim*: ὅτι, *quòd*: διότι *propterea quód*. Dubitatiuæ, ἆρα, *an*: μῶν, *num*: μὴ, *nunquid*. & quæcunque præterea de significationibus coniunctionum dici solent.

Præpositiones monosyllabæ.

PRæpositiones monosyllabæ sunt sex, [1] ἀν, εἰς, vel ἐς, ἀκ vel ἐξ, πρὸ [2] πρὸς, ποτὶ, pro quo Attici ξὺν in compositis.

Disyllabæ.

Disyllabæ duodecim, ἀνὰ, κατὰ, παρὰ, μετὰ, πρόσ, ἀμφὶ, ὑπὲρ, ἐπὶ, περὶ, [3] ἀμφὶ, ἀπὸ ἀπὼ, ἀπάνευθε. 3

ἀκ ἐξ quomodo differant.

Consonantem præcedit ἀκ, [4] vocalem ἐξ: ἀκ, γῆς, *ex terra*: ἐξ αὐτοῦ, *ex ipso*. 4

PRÆPOSITIONVM Varia significata quære in fine Syntaxeos. 1

ἔνι, μέτα, πάρεξ, ἔπι, πέρι, ἄπο, ὕπο.

Poëtæ pro ἀν dicunt ἐνὶ, & mutato accentu ἔνι: sed tum vel postponitur suo casui, vel sumitur pro ea cõpositione quę fieret ex ea & ex ἔστι, nempe pro ἔνεστι, licet. sic μέτα pro μέτεστιν, adest, est copia vel ius vel participatio: πάρεξ pro πάρεστι, licet, datur, constat: ἔπι pro ἔπεστιν, inest, adest, potestas & arbitrium est: πέρι pro περίεστι supereſt: sumitur etiam πέρι aduerbialiter, pro vltrà, supra modum: ἄπο pro ἄπεστιν, abest, deest: & aduerbialiter procul. ὕπο pro ὕπεστι, subest. [2] Pro πρὸς Dores ποτὶ dicunt: ποτὶ τὸν Ἀμαρυλλίδα, pro πρὸς τὸν Ἀμαρυλλίδα, ad Amarillidem. sic in compositione πόταγε pro πρόσαγε, admoue: ποτιγχυμῶ, appropinquamus, pro προσσύγχυμεν à προσσύγχυμι: πότεχε, adhibe, pro πρόσεχε: ποτόσδω, oleo, pro πρόζω. 3. 24 ποτείδω, aspicio, pro προσείδω: ποτμαύττω, pro προσμαύττω, admisceo: πυθέρχω, inspicio, pro προσέρχω: vbi τ mutatum fuit in θ, quòd ο in simplici ἔρχω notetur spiritu aspero, 49.16. [3] Æolicè ἀμπὶ: hinc ἀμπέχω, induo: ἀμπίχομαι, & ἀμπέχομαι, induor, pro ἀμφέχω, ἀμφίχομαι, ex ἀμφὶ, & ἔχω, & ἴχομαι, habeo. [4] Tamen in fine versus ponitur ἐξ etiam sequente consona in principio sequentis versus, vt apud Theocritum Idyllio 27. 2 3 4

ἀμπὶ pro ἀμφὶ Æolicè.

ἐξ ante consonantem.

———— ἀμφωτέρωθεν ἐξ
πτείχων ἄνδρες ἔβαινον, ———— vtrisque ex muris viri veniebant.

Hactenus de partibus orationis ea conscripsimus, quæ Græcas literas auspicantibus, omnino putamus necessaria, & citra quorum cognitionem frustra legendis authoribus operam

impendant. Nunc quæ præterea dicenda ſunt de nomine & verbo, carptim & breuiter annotabimus.

ANNOTATIONES IN *nomina adiectiua.*

ος, α, ον. ος, η, ον.

TERTIÆ declinationis maſculini *in* ος puri aut ρος, fœmininum eſt 1 α: non puri, η: neutrũ ſemper ον. ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, *ſanctus, a, um.* ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, *floridus, a, um.* ὁ καλὸς, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, *bonus, a, um.* Excipe ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη per η, *octauus, a.*

Exceptio.

Atticiſmus. ος, ον.

2 Attici ος communiter accipiunt, 2 maximè in compoſitis & deriuatis, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, *ſapientiæ ſtudioſus, a*: πάμφιλος, *omnibus amicus, a*: τὸ φιλόσοφον, πάμφιλον: ὁ καὶ ἡ κόσμιος, τὸ κόσμιον, *ornatus, a, um.*

ως, ων.

Quartæ declinationis commune ως, neutrum ων. ὁ καὶ ἡ εὔγεως, τὸ εὔγεων, *fertilis, fertile.*

ων, ον.

3 Quintæ commune ων, τὸ εν: ὁ καὶ 3 ἡ τέρων, τὸ τέρεν. *tener, a, um.*

ων, ον.

Commune ων, neutrum ον: ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὐδαιμον, *felix.* ſic comparatiua, ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μεῖζον, *maior, maius.*

ας, αινα, αν.

Maſculinum ας, fœmininum αινα, neutrum αν: ὁ μέλας, *niger*: τάλας, *miſer*: ἡ μέλαινα, τάλαινα: τὸ μέλαν, τάλαν. Sed ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, *omnis*: ſic compoſita ἅπας, *omnis*: σύμπας, *uniuerſus.*

Exceptio.

ως, εσσα, εν.

Maſcul. εις, ἡ εσσα, τὸ εν. ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, *gratioſus, a, um.*

ης, ες.

Commune ης, τὸ ές: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, *uerus,*

Con-

Commune ις, τὸ ι, compoſitum: ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, *gratioſus*: φιλόπατρις, *ſtudioſus patriæ*: τὸ εὔχαρι, φιλόπατρι. ις, ι.

Maſcul. ύς, ἡ εῖα, τὸ ύ: ὁ γλυκὺς, ἡ γλυκεῖα, τὸ γλυκὺ, *dulcis*. ύς, εῖα, ύ.

Commune υς, τὸ υ: ὁ καὶ ἡ ἄδακρις, τὸ ἄδακρυ, *non lachrymans*. υς, υ.

Commune ους, τὸ ουν: ὁ καὶ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν *multipes*. ους, ουν.

[4] Pauca trium generum ſub vna voce ὁ ἡ τὸ ἅρπαξ, *rapax*: μάκαρ, *beatus, a, um*. 4 *Adiectiua triũ generum.*

Fœmininum habent & ſubſtantiua, ὁ λέων, *leo*: δράκων, *draco*: [5] θεράπων, *famulus*: ἡ λέαινα, *leæna*: δράκαινα, *dracæna*: θεράπαινα, *famula*: ὁ βασιλεὺς, *rex*: ἄναξ, *rex*: [6] ἡ βασίλισσα, *regina*: ἄνασσα, *regina*: ὁ ψάλτης, *cantor*: [7] ἡ ψάλτρια, *pſaltria*: [8] ὁ σύνοικος, *maritus*: ἡ σύνοικος, *vxor*: ὁ δεσπότης, *dominus*: ἡ δεσπότις & δέσποινα, *domina*. *Subſtãtiua fœminium habentia.* 5 6 7 8

IONICE Tamen vbique, η, ἡ ἀγλίη, ἡ ἀνθρωπηΐη, veluti ἡ καλὴ: & Doricè vbique α: ἡ vel ᾶ καλὰ, ἡ vel ᾶ ἐγθρὰ, veluti ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀνθρωπᾶ. Vide 12. 25. & 36. atque 13. 46. [2] Dixit maximè in compoſitis & deriuatis: nam ſimplicia & primitiua rarò admodum in proſa oratione communis generis inueniũtur: apud poëtas verò non rarò: neque ſolùm adiectiua in ος, ſed & quæuis participia tertiæ vel quintæ declinationis, atque etiam nomina adiectiua quintæ, quæ communiter ſunt tantùm maſculina φιλόσοφος autem componitur ex φίλος, amicus, & σόφος, ſapiens: πάμφιλος verò ex πᾶν, omne, & φίλος. Porrò κόσμιος deriuatur, ab ὁ κόσμος, mundus. [3] Dicitur etiam ἡ πέρσα, & Ionicè πρηΐη, hinc apud Euripidem πρεΐαι ὄψεις tenerum oculum. 1 *Ioniſmus. Doriſmus.* 2 *Notio de adiectiuis communibus.* 3 πέρσα.

[4] Vel potiùs nulla. non enim inuenitur τὸ ἅρπαξ, ſed dicendum, ἁρπακτικόν. Heſiodus quidem dixit ἅρπαξ in fœminino, δῶς ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακή, datio bona: rapina autem mala: vbi ἅρπαξ pro ἁρπαγή. neque etiam legitur ἡ aut τὸ μάκαρ: ſed ἡ μάκαιρα, beata: τὸ εὔδαιμον, beatum. [5] Legitur ὁ θεράψ, ἀπος pro θεράπων, & ἡ θεράπτρις, ίδος, pro θεράπαινα. Fœmininum etiam in αινα facit Λάκων, ἡ Λάκαινα, Lacon, Lacæna: & apud poëtas γείτων, γείταινα, vicinus, vicina: γνάθων, γνάθαινα, obſonator, obſonatrix: θεὸς, θέαινα, deus, dea: ἰχθυοπώλης, ἰχθυοπώλαινα, ichthyopola, qui aut quæ vendit piſces: λύκος, λύκαινα, lupus, lupa: μάγειρος, μαγείραινα, coquus, coqua: μῦρος, μύραινα, murus, muræna, nomen piſcis: σκόρπιος, σκόρπαινα quæ & σκορπὶς, ſcorpius piſcis mas, ſcorpio fœmina: τέκτων, τέκταινα, ædificator, ædificatrix. 4 *Nullũ adiectiuum trium generum ſub vna voce.* *Fœminina in αινα.* 5

[6] Vel ἡ βασίλεια, atque βασίλεια, accentu in antepenultima: at ἡ βασιλέα acuta penultima, eſt regnum. faciunt quoque fœmininum in σσα, πόλις, ἡ πό- 6

πτωχα, pauper: πτῶχος, ἡ πτῶχα, beneuolus, a: φάν, φᾶσα, palumbus mas & fœmina: & pleraque gentilia, vt ὁ Θρᾷξ, ἡ Θρᾷσσα & Atticè Θρᾴττα, Thrax, Thraſſa vel Threïcia: dicitur etiam Θρήϊξ & Θρήϊσσα pro eodem: Κρὴς Κρῆσσα: Cretenſis: Λίβυς, Λίβυσσα, Libys, Libyſſa, qui vel quæ eſt ex Libya, Φοῖνιξ, Φοίνισσα, Phœnix, Phœniſſa. at ὁ Κὰρ, ἡ Κᾶρίνη & Κάρϛα, qui aut quæ eſt è Caria. & ὁ Σκύθης, ἡ Σκύθις, Scytha. 7 Sic ἡ ποιήτρια, poëtria, ab ὁ ποιητὴς, οῦ, poëta. ſunt & finita in τὴς, vt ὁ αὐλητὴς, ἡ αὐλητρὶς, ἴδος, tibicen, tibicina. 8 Sic ὁ ἐργάτης, ου, operarius, ἡ ἐργάτις, ιδος, operaria, operatrix: ὁ προστάτης, ου, præſes, præfectus, ἡ προστάτις, ιδος, mulier quæ rei alicui præſidet, tutatrix: ὁ προφήτης, ου, propheta, ἡ προφήτις, ιδος, prophetiſſa. at hæc poëtica ſunt. ὁ δότης, ου, ἡ δότειρα, dator, datrix: dicitur pro eodem ὁ δωτὴρ, ἥρος, & δώτωρ & δώτωρ, ἡ δώτειρα.

NVMERALIA CARDINALIA.

Singularia. 1 S. Maſc. [1] εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα, vnus, vnius, vni, vnum. Fœm. μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. Neut. ἓν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν.

Dualia. 2 Dual. δύο, duo: & δύω Atticè: [2] δυοῖν & δυεῖν pro fœminino.

Pluralia. P. communia, τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς, tres, trium, tribus. Neutra, τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία, tria, trium, tribus.

3 Sic οἱ αἱ [3] τέτταρες, τὰ τέτταρα, quatuor: τῶν πατάρων, τοῖς ταῖς τοῖς, τέτταρσι, τοὺς τὰς τέτταρας, τὰ τέτταρα.

Indeclinabilia. 4 A quatuor vſque ad centum ſunt [4] indeclinabilia, πέντε, quinque: [5] ἓξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decẽ. [6] ἑνδεκα, [6] δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέτταρες, δεκαπέντε, δεκαέξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, [7] εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τετταράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, [8] ἑβδομήκοντα, [8] ὀγδοήκοντα, ἐννενήκοντα, ἑκατὸν, centum:

Declinabilia. hinc iam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια. ducenti, tæ, ta: τριακόσιοι, τετταρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀκτακισχίλιοι, ἐννεακισχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

Ordinalia, πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος,

τάρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔνατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστός, vicesimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τετρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus: δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies millesimus: δισμυριοστὸς: & sic deinceps. *Ordinalia.*

ΟΥ'ΔΕΙΣ Et μηδεὶς ex εἷς composita, 27. 18 & 30. declinatur etiam in plurali, οὐδένες, μηδένες, nulli: οὐδένας, μηδένας, nullos. [2] Δυοῖν est omnis generis: pro quo poëtæ dicunt in datiuo, δυσί. dicunt etiam δύο per omnes casus, præterquam in datiuo. Hîc notandum hoc nomen re vera duale, iungi substantiuis & articulis ac verbis non solùm dualibus, sed etiam pluralibus. Inuenitur quoque genitiuus pluralis τῶν δυῶν. [3] Ionicè πίσσερες: Doricè τεὶ ταὶ πέτορες, πετρῶν, τετρέασι, 33. 15. πέτρηχε: τὰ πέτρηχα. poëticè οἱ αἱ πίσυρες, τὰ πίσυρα, τῶν πισύρων, τοῖς ταῖς τοῖς πισύρεσσι, τοὺς τὰς πίσυρας: τὰ πίσυρα. Æolice οἱ αἱ πίσσυρες, &c. [4] Inuenitur tamen δυκαίδεκα pro δώδεκα vel δυοκαίδεκα & πεμκόντων pro πεντήκοντα, quod Ionicè dicitur πεμκόντα verso α in η· sic τεσσερήκοντα pro τεσσαράκοντα: & δικόσιοι pro διακόσιοι, [5] ἓξ in compositione præpositum consonanti fit ἑκ, vt ἑκκαίδεκα, sedecim. [6] Vel δυοκαίδεκα, addita coniunctione copulatiua καὶ, & præposito minori numero: sic τρεῖς καὶ δέκα, τεσσαρεσκαίδεκα, πεντεκαίδεκα, &c. vt vna dictio composita: vel etiam vt tres dictiones, δύο καὶ δέκα, τρεῖς καὶ δέκα. [7] Doricè ἕκτα. [8] Ionicè ὀγδώκοντα. 1 2 3 4 5 6 7.8 οὐδένες. μηδένες. δυοῖν, δυσί. δύο, τέσσερες. τέτορες. πίσυρες. πίσσυρες. δυοκαίδεκα. πεμκόντων. ἓξ & ἑκ. *Annotatio.*

Deriuantur & alia numeratiua ab his numeralibus finita in πλοῦς, πλάσιος, & ἀς, vt διπλοῦς, τριπλοῦς, τετραπλοῦς πενταπλοῦς, ἑξαπλοῦς, ἑπταπλοῦς, ὀκταπλοῦς, ἐνεαπλοῦς, δεκαπλοῦς, id est, duplex, triplex, &c. διπλάσιος, τριπλάσιος, τετραπλάσιος, πενταπλάσιος, ἑξαπλάσιος, ἑπταπλάσιος, ὀκταπλάσιος, ἐνεαπλάσιος, δεκαπλάσιος, &c. Finita in ἀς fœminina sunt, ἡμιτὰς δυὰς τριὰς, τετρὰς, πεντὰς, ἑκτὰς, ἑπτὰς, ὀγδοὰς, ἐνεὰς, δεκὰς, χιλιὰς, μυριὰς, vnitas, duitas, trinitas, quaternitas, quinarius, senarius, septenarius, octonarius, nouenarius, denarius, millenarius, decies millenarius. Et illa quæ dierum spatium significant, τριταῖος, τεταρταῖος, πεμπταῖος, ἑκταῖος, ἑβδομαῖος, ὀγδοαῖος, ἐνατταῖος, δεκαταῖος, δωδεκαταῖος, tertianus, quartanus, quintanus, &c. id est, erumpens aut aliquid agens die tertio, quarto, quinto, sexto, &c. *Numeratiua. in πλοῦς, πλάσιος & ἀς.* *Dialia in ταῖος.*

GRADVS COMPARATIONIS.

COmparatiuus in τερος: Superlatiuus in τατος. Quæ verò terminationes adiectiuorum admittant comparationem, & qua ratione aut litera tollatur aut vocalis permutetur, planum est ex *τερος, ταῖος.*

ſequentibus exemplis, quæ in ſingulis terminationibus collocauimus loco præceptionum.

ος {ότερος, ώτερος.

ος { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος, *glorioſus.*
πρᾶος, πρᾳότερος, πρᾳότατος, *mitis.*
σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος, *ſapiens.*

ων ονέστερος. 1 ων σώφρων, [1] σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, *modeſtus.*

ας άντερος. 2 ας μέλας, [2] μελάντερος, μελάντατος, *niger.*

ις ίστερος. ης χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, *gratioſus.*

ης έστερος. ης εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, *pius.*

υς ύστερος. υς ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, *ſimplex.*

υς ύτερος. υς εὐρὺς, εὐρύτερος, εὐρύτατος, *latus.*

Annotio. 3 *Ex* ος, [3] præcedente longa vocali vel natura vel poſitione, fit ότερος, & ότατος per ο μικρὸν: vt ἔνδοξος, πρᾶος: alioqui ſi præit breuis per ώτερος & ώτατος, vt σοφὸς. At κενὸς, κενότερος, κενότατος, *vacuus*: στενὸς, στενότερος, στενότατος, *anguſtus.*

Comparationes irregulares. Irregulariter comparantur ἀγαθὸς, *bonus*: comparatiuus, ἀμείνων, ἀρείων, [4] βελτίων, κρείττων, λωΐων, *melior*: ſuperlatiuus ἄριστος, βέλτιστος, κράτιστος, λῷστος, & quandoque ἀγαθώτατος, *optimus.*

516 Κακὸς, *malus*: comparatiuus, [5] κακίων, χείρων, [6] χερείων, *peior*: ſuperlatiuus, κάκιστος, χείριστος, *peſſimus.*

7 καλὸς, [7] καλλίων, κάλλιστος, *pulcher.*

αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, *turpis.*

ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, *inimicus.*

ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, *facilis.*

8 λάλος, [8] λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax.*

9 10 φίλος, [9] φίλτερος, [10] φίλτατος, per ſyncopen pro φιλώτερος, φιλώτατος, *amicus.*

11 μέγας, [11] μείζων, μέγιστος, *magnus.*

πολὺς

πολὺς [12] πλέων, πλεῖος, *multus*. 12

Hæc, [13] βαθὺς, *profundus*: βραδὺς, *tardus*: γλεωὺς, *dulcis*: ἡδὺς, *suauis*: παχὺς, *crassus*: ταχὺς, *celer*: ὠκὺς, *velox*, habent ύτερος & ύτατος, vt εὐρὺς: vel ίων & ιος, βαθίων, βάθιος. cæterùm ταχὺς, etiam facit [14] θάσσον. 13 ύτερος, ύτατος. ίων, ιος. 14

μικρὸς, μικρότερος, μικρότατος, *paruus*: vel comparatiuus, [15] ἐλάττων, ἧττων, μείων: superlatiuus, ἐλάχιστος. 15

Comparatio & ex [16] substantiuo κέρδος, *lucrum*, κερδίων, *lucrosior*, κέρδιστος, *lucrosissimus*. 16 *Comparatio in substantiuis.*

Etiam in verbis locum habet, [17] βάλλω, *mitto*, βέλτερος, βέλτιστος, *melior*, *optimus*: φέρω, *fero*, φέρτερος, *præstantior*, φέρτιστος, φέριστος, & φέρτατος, *præstantissimus*. 17 *In verbis.*

In aduerbiis, ἄνω, *suprà*, ἀνώτερος, ἀνώτατος, *superior*, *supremus*: κάτω, *infrà*, κατώτερος, κατώτατος, *inferior*, *infimus*: μάλα, *valde*, μᾶλλον, μάλιστα, *magis*, *maximè*: πόῤῥω, *longè*, πορῥώτερος, πορῥώτατος, *longior*, *longissimus*: [18] πέρα, *vltrà*, περαίτερω, περάτατον, *vlterius*, *vltimùm*: ἐγγὺς, *propè*, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιστος, *propior*, *proximus*: ἔξω, *extrà*, ἐξώτερος, ἐξώτατος, *exterior*, *extimus* [19]. *In aduerbiis,* 18 19

In participio, ἐῤῥωμένος, *validus*, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, *validior*, *validissimus*. *In participiis.*

In præpositionibus, ὑπὲρ, *suprà*, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, *superior*, *supremus*: πρὸ, *ante*, πρότερος, *prior*, πρότατος, & elisò τ factáque crasi, πρῶτος, *primus*. *In præpositionibus.*

TAMEN ὁ καὶ ἡ πέπων, ονος, maturus, mollis, facit πεπαίτερος, maturior, mollior. [2] Sic à παλαὸς, miser, 26.13. & 118.25. fit παλάντερος, παλάνταστος, miserior, miserrimus, his duobus similia non inueniuntur. [3] Tamen ex κακόξεινος, 1 2 3

κακοξεινώτερος. κακοξεινώτατος. id eſt, qui malè aut neminem hoſpitio excipit, dixit κακοξεινώτερος. nam ſimplex eſt, ξεῖνος, hoſpes: pro quo poëtæ ξᾶνος. [4] Ἀγαθὸν & λαθὸν poëtica ſunt. ſic λᾶστος & ἀχαθώτατος. à communi ὁ ἢ λαὸν, neutrum τὸ λεών, & craſi Attica λῶν, 12.21. & 34.18. Pro βελτίων poëtæ dicunt βέλτερος: quod CLENARDVS format à verbo βάλω. Pro κρείττων Attico commune eſt κρέσσων, Doricè κρέσσων & κάρρων. [5] Poëticè κακχότερος. [6] χρειῶν poëticum eſt. datiuus χρείῃ, verſo ε in η & ſyncope literarum ει, χρῇ. ſic in accuſatiuo χρῆα pro χρείηα: & in nominatiuo plurali χρέες pro χρεῖες. [7] κελλίων & κάλλιστος videntur formari à ſubſtantiuo τὸ κέλλος, εος, pulchritudo. [8] καλίτερος & καλίτατος Attica ſunt. Attici enim non rarò à poſitiuis in ες formant comparatiua in ίτερος, & ſuperlatiua in ίτατος: vnde ſunt illa ὀλίγος, paucus, ὀλιγίτατος atque ὀλίστος, pauciſſ. λαγνὸς, libidinoſus, λαγνίτερος, λαγνίτατος, libidinoſiſſ. ὀψοφάγος, obſonator, ὀψοφαγίτατος, obſoniis dediſſ. Atque horum formam ſequuntur ὁ ἢ ἀλαζὼν, όνος, ſuperbus, ἀλαζονίτατος, ſuperbiſſ. ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax, ἁρπαγίτατος, rapaciſſ. ὁ βλαξ, βλακὸς, mollis, βλακίτατος, molliſſ. ὁ κλέπτης, ου, fur, qui res alienas aufert, atque callidus, & taciturnus, κλεπίτατος, furaciſſ. callidiſſ. & maximè taciturnus: ὁ πλήκτης, ου, mordax, πληκτίτατος, mordaciſſimus: ὁ πότης, ητος, potor, bibulus, ποτίτατος, potor maximus: ὁ ψευδὴς, ές, mendax, ψευδίτατος, mendaciſſimus. Iones autem pro Atticis ίτερος & ίτατος dicunt έστερος & έστατος: quibus tamen Attici quoque interdum vtuntur: vnde illa, αἰδοῖος, αἰδοιέστερος, venerabilis, lior: ἀκέρατος, ἀκερατέστερος, ἀκερατέστατος, & Ionicè ἀκρητέστατος, merus, purus, rior, iſſimus: ἄμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, deformis, ior, iſſimus: ἀναγκαῖος, ἀναγκαιέστατος, neceſſarius, maximè neceſſarius: ἀνιηρὸς, ἀνιηρέστερος, moleſtus, moleſtior: ἄπονος, ἀπονέστερος, labore carens, facilis, ior: ἀρχαῖος, ἀρχαιέστερος, antiquus, ior: ἄσμυρος, ἀσμυρώτερος, ἀσμυρώτατος, lubens, lubentior, iſſimus: hinc ἀσμυρώτατα, lubentiſſimè, cupidiſſimè: ἄφθονος, ἀφθονέστερος, ἀφθονέστατος, abundans, tior, iſſimus: ἀφνὸς, ἀφνειέστερος, ἀφνέστατος, locuples, etior, iſſimus: γενναῖος, γενναιότατος, generoſus, iſſimus: δίκαιος, δικαιέστερος, iuſtus, iuſtior: ἐπίδοξος, ἐπιδοξότατος, commodus, diſſimus: ὄψος, ὀψέστερος, atque ὀψίτερος, flagitioſus: item tardè veniens: ἀσπάνιος, ἀσπανιέστερος, rarus, rarior: ἀσυδαὴς, ἀσυδαιέστερος, ἀσυδαιέστατος, ſtudioſus, ior, iſſimus. πίλνος, πιλνέστερος & πιλνίστερος, pauper, rior: ῥᾴδιος, ῥᾳδιέστερος, facilis, lior: ὑβρίμυμος, ὑβριμυμέστατος, elatus, iſſimus: ὡραῖος, ὡραιέστατος, pulcher, errimus. [9] Et Atticè φιλαίτερος & φιλαίτατος. Nam Attici à poſitiuis in ος, ſæpe formant comparatiua in αίτερος, & ſuperlatiua in αίτατος: vnde illa, ἥσυχος, ἡσυχαίτερος, quietus, ior: ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, peculiaris, magis pecul. maximè peculiaris: ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, æquus, ior, iſſimus: μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, medius, magis medius, maximè medius: μοιχὸς, μοιχαίτατος, & μοιχοίτατος, adulter, maximus adulter ſiue mœchus: μυχὸς, locus abditus, μυχαίτατος, & μυχοίτατος, atque μύχατος, intimus: πλάσιος, πλησιαίτερος, & Ionicè πλησιέστερος, propinquus, propinquior: πρώϊος, πρωϊαίτερος, πρωϊαίτατος, maturè veniens, maturior, maturrimus. [10] Poëticè φίλιστος. [11] Et poëticè μάλιστα: qua voce vſus eſt & Xenophon. [12] Poëticè πλέων: neutrum πλέον, plus, & Atticè πλεῖν, ac Ionicè πλεῦν, πλεῦνος.. [13] His addè βραχὺς, breuis, βραχύτερος, βραχύτατος, vel βρεχίων, βρεχίστος, breuior, breuiſſimus. [14] Sic βαθὺς, βάσσων: βραδὺς, βρᾳόσσων, βρᾳδίων, βρᾳδίστος, & βραδύτερος, βραδύτατος: γλυκὺς, γλύσσων, γλυκίων, γλύκιστος, & γλυκύτερος, γλυκύτατος: παχὺς, πάσσων, παχίων, πάχιστος, & παχύτερος, παχύτατος. [15] Ἐλάττων & ἧττων Attica ſunt, communiter ἐλάσσων & ἧσσων: atque vt βάσσων formatur à βαθὺς, & reliqua in σσων, de quibus numero præcedente, ab υς, ſic ἐλάσσων ab ἐλαχὺς, paruus, vilis, pauper: quod etiam vt præcedentia format ex ſe ἐλαχύτερος, ἐλαχύτατος, & ἐλαχίων, ἐλάχιστος: vnde ἐλάχιστα, minimè, pauciſsimè: hinc etiam aliud comparatiuum ἐλαχιστότερος, infimior. nam apud poëtas non rarò comparatiua & ſuperlatiua

κρείσσων. κάρρων. κακχότερος. χρειῶν, χρεῖα. χρῆες. Atticiſmus. ος, ίτερος. ίτατος. ὀλίγιστος. Ioniſmus. ος, έστερος. έστατος. ἀσμυρέστατα. ὀψίτερος. πίλνος. Atticiſmus. ος, αίτερος, αίτατος. μοιχοίτατος. μοιχοίτατος. μύχατος. φίλιστος. μάλιστα. πλέων, τὸ πλέον, πλεῖν, πλέον, πλεῦν. σσων ab ύς, ἐλάσσων. ἐλάχιστα. Comparatiua & ſuperlatiua

à comparatiuis & ſuperlatiuis.

nunc à comparatiuis & nunc à ſuperlatiuis ducuntur: ἄασσον, propiùs, ἀασσοτέρω, proximiùs, ἀασσοτάτω, proximè: eſt autem ἄασσον, comparatiuum pro ἔασσον, verſo ε in α longum, ab ἔασσω poſitiui ἐγγὺς, quod comparatur vt βαθὺς, βαθύτερος βαθύτατος, ἐγγὺς, ἐγγύτερος ἐγγύτατος, neutrum ἔασσον, vnde ἄασσον. ἔσχατος, extremus, ſuperlatiuum ſine poſitiuo: hinc ἐσχατόπατος, omnium extremus, κακὸς, malus, χερείων, peior, hinc χερειότερος, multò peior: ſuperlatiuum χείριστος, peſsimus, vnde χειριστότερος, multò peior. κυδρὸς, clarus, honorificus, κύδιστος, illuſtriſsimus: hinc κυδίστατος, omnium illuſtriſsimus. ἀγαθὸς, bonus, λώιων, melior, hinc λωίτερος, multò melius. πρὸ, πρότερος, ante, anterior, πρωτεραίτερος, prior, multò anterior. ῥᾴδιος, facilis, ῥᾴων, facilior, hinc ῥᾴστερον & Ionicè ῥῄτερον, facilius, & ῥῄτερος, facilior. dicunt etiam Iones ῥηΐδιος, & ῥηΐος poëticè pro ῥᾴδιος, diſſoluta diphthongo & verſo α in η: hinc ῥηϊδίως pro ῥᾳδίως, facilè & ῥῆστος pro ῥᾷστος, facilimus, vnde ῥηϊστα pro ῥᾷστα, facillimè. [16] Sic ὁ βασιλεὺς, rex, βασιλεύτερος pro βασιλικώτερος, id eſt, qui maiori eſt regno præditus, βασιλεύπατος, inter reges primus, regno digniſsimus. θεὸς, deus, θεώτερος, diuinior. τὸ μῆκος, εος, longitudo, μήκιστος, longiſsimus, hinc μήκιστα, longiſsimè: ſunt qui malint referre ad ὁ ἡ μηκὴς, ἐος, prolixus: alij ad μακρὸς, οῦ, longus. τὸ πῖος, πίεος, pingue, πίσπος, pinguiſsimus. τὸ ὕψος, εος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altiſſ. vel ab aduerbio ὕψι, altè. [17] Sunt qui malint ducere βέλτερος & βέλπιστος à βούλομαι, volo, cupio, vt ab opto, optimus. ſic à δέω, ligo, coniicio in vincula. poëticè δεύω, δεύτερος, ſecundus, poſterior, inferior, δεύπατος, ſecundus, vltimus. [18] πέρα ante conſonantes, & πέραν ante vocales. Porrò περαιτέρω & περαίπατον aduerbia à nominibus περαίτερος & περαίπατος facta eſſe haud inconuenienter dicere poterimus. Nam ſæpenumero aduerbia ducuntur à nominibus comparatiuis & ſuperlatiuis: ac modò quidem ſimilia ſunt neutro vel ſingulari vel plurali: modò formantur à genitiuo plurali in ων, abiecto ν, vel in σ mutato: vt πρῶτον, πρῶτα, vel cum articulis τοπρῶτον, ταπρῶτα, & πρώτως primùm, à πρῶτος, primus. ſic ἀληθέστερον, ἀληθέστερα, ἀληθεστέρως, veriùs, ab ὁ ἡ ἀληθὴς, ἀληθέστερος, verus, verior: atque ſine σ, ἐγγυτέρω, propiùs ἐγγυτάτω, proximè, ab ἐγγὺς ἐγγύτερος, ὑπάτος, propè, propior, proximus: ἐνδοτέρω, interiùs, ἐνδοτάτω, intimè, ab ἔνδον, ἐνδότερος, ἐνδότατος, intus, interior, intimus ſeu penitiſsimus: ἐκατέρω, longiùs, vlteriùs, ἐκατάτω, longiſsimè, ab ἑκὰς ſeu ἐκὰς, de longè, procul à: ἐξωτάτω, extimè, ab ἔξω, ἐξώτερος, ἐξώτατος, extrà, exterior, extimus: κατωτέρω, inferiùs, κατατάτω, infimè, à κάτω, κατώτερος, κατώπατος, infrà, inferior, infimus: μακροτέρω & μακρότερον, longiùs, vlterius à μακρὸς, longus, μακρότερος, longior, quod & μακρίων & μάσσων, longior: ſignificat & maior, tum refertur ad μέγας. παροιτέρω & πάροιτερος, priùs, vlteriùs, à πάρος, πάροιτερος, παροίπατος, antea, prior, primus. πρόρρωτέρω & πρόρρωτερον, longiùs, πρόρρωτάτω & πρόρρωπατον, longiſsimè, à πόρρω, πρόρρωτερος, πρόρρωπατος, longè, longior, longiſsimus. πρόσωτέρω, vlteriùs (vnde τὰ πρόσωτέρω, vlteriora) πρόσωτάτω & πρόσωπατον, longiſsimè, à πρόσω, πρόσωτερος, πρόσωπατος, vltrà, vlterior, vltimus ſeu longiſsimus. ſic πέραν τέρω & πέραπατον à nominibus περαίτερος & περαίπατος, vlterior & vltimus: hæc verò fiunt à poſitiuo πέραιος, id eſt, qui eſt vltrà, exterior. Attici enim à quibuſdam poſitiuis in αιος formant comparatiua in αίτερος, & ſuperlatiua in αίτατος, pro αιότερος & αιότατος, ſyncopato videlicet ο: vnde ſunt illa, γεραὸς, γεραίτερος, γεραίτατος, ſenex ſeu antiquus, antiquior, iſsimus: παλαιὸς, vetus, ſenex, παλαίτερος, antiquior (hinc παλαίτερον, iampridem, antea) παλαίτατος, antiquiſsimus, παλαίτατα, qui ſunt ætate prouectiſsima: χολαίος, χολαίτερος, tardus, tardior. [19] His, atque illis quæ præcedenti ſcholio enumerata ſunt, adde ἄφαρ, ſtatim, continuò, ἀφάρτερος, celerior: ὄπιθεν, retrò, ponè, ὀπίτερος, poſterior, ſequens à tergo, ὀπίτατος, poſtremus, vltimus.

Aduerbia ducta à nominibus cõparatiuis & ſuperlatiuis.

Atticiſmus. αιος, αίτερος, αίτατος.

PRoficiſcũtur à [1] perſonis perfecti paſſiui, ablato augmento.

Formatio verbalium in μα.

[2] A prima perſona fiunt finita in μα & μος, [3] πέπραγμαι, *egi, rem geſsi*: τὸ πρᾶγμα, *factũ, negotium, res.*

μος.

[4] ἔψαλμαι, *cantatus ſum*: ὁ ψαλμὸς, *cantus, pſalmus.* 5

ις.

A ſecunda ις, [5] λέλεξαι, *dictus es*: ἡ λέξις, *dictio*: &

ια.

ια, ſed ferè cum [6] α, ευ, δυς, [7] κέκρισαι, *iudicatus es*: ἀκρισία, *indiſcretio, nullus delectus.* [8] τέταξαι, *ordinatus es*: εὐταξία, *bonus ordo, diſciplina*: [3] πέπραξαι, *egiſti, rem geſsiſti*: δυσπραξία, *infelicitas in rebus gerendis.* 10

της.

[9] A tertia της, τος, τηρ, τήριον, τρον: [10] πεποίηται, *fecit*:

τος.

ὁ ποιητὴς, *factor, poëta.* [11] ἤκουσαι, *auditus eſt*: ὁ ἀκουστὴς,

τηρ.

auditor: [12] κεχάραχται, *ſignatus eſt*: ὁ χαρακτὴρ, *ſignum.*

τήριον.

τρον.

[13] πέποται, *potus eſt*: τὸ ποτήριον, *poculum.* [14] δεδίδακται, *doctus eſt*: τὸ δίδακτρον, *pretium docendi.* 15

τέον.

Et ab hac perſona formantur & illa in έον, quæ tanquam gerundia ſunt, [15] γέγραπται, *ſcriptum eſt*: γραπτέον, ſcribendum eſt. Quòd ſi tribus generibus varientur, veluti gerundiua fuerint: ὁ γραπτέος, ἡ γραπτέα, τὸ γραπτέον, ſcribendus, da, dum. 20

Annotatio.

1 HÆ Perſonæ (vt antea dictum eſt) deſinunt, prima quidem in μαι, ſecunda verò in σαι, ψαι, ξαι, & tertia in ται. Litera verò quæ in verbis has terminationes præcedit, in verbalibus non rarò mutatur in aliam, vel omnino deperditur: vt φαίνω, appareo, πέφαμμαι, φάσμα, viſio, non φάμμα: idem accidit pleriſque aliis factis à verbis in αίνω, vel à polyſyllabis in ώω: ξηραίνω, ſicco, ἐξήρανται, vnde ἡ ξήρανσις & ξηρασία, ſiccitas, pro ξηρανσία: ſic à θερμαίνω, calefacio, θέρμανσις & θερμασία, calor: ἰσχναίνω, attenuo, ἴσχανσις & ἰσχνασία, attenuatio: ὑγραίνω, humecto, ὕγρανσις & ὑγρασία, humectatio, humiditas: φλεγμαίνω, inflammor: φλέγμανσις & φλεγμασία, inflammatio. 2 Atque finita in μων, μνάομαι, reminiſcor: μέμνημαι, memini, vnde ὁ, ἡ μνήμων, ονος, memor, hinc etiam ducitur μνήμη, memoria: ſic γνώμη, ſententia, ab ἔγνωσμαι, 92.8. 3 abiecto σ. 3 A themate πρήσσομαι vel πράσσω, μ.ξω, ago, rem gero. 4 Vide, 64.3. 5 Vide, 62.33. 6 α in compoſitione varia ſignificat: tamen ferè ſemper priuandi vim habet, vt hoc loco. ευ in compoſitis ſignificat facilè, procliuè, pronum, bonum, ſcitè, appoſitè: eius cõtrarium eſt δυς, quod ſignificat in cõpoſitione difficultatẽ, impoſſibilitatẽ, malum & pernicioſum. 7 Vide, 65.3. 8.9 [8] A themate πάσσω μ.ξω, ordino, diſpono. [9] Atque πωρ, κάομαι, poſsideo, κέκτη-

Annotatio.

αίνω, αμμαι, ασμα, pro αμμα.

αίνω, ανσαι, ασία pro ανσία.

μων.

μνη.

πέπραγμαι.

Quid ſignificent in compoſitione.

α, ευ & δυς.

τέταξαι.

πωρ.

κέκτηται, vnde ὁ κτήτωρ, ορος, poſſeſſor. & τρα, φλογίζω: exuro, πεφλόγιστα, φλογίστρα, foſſa, in qua mactabantur ſues, eorúmque ſetæ flammis abſumebantur: vocabatur etiam εὔστρα, quod & ipſum verbale eſt, ab εὔστρη, verbi εὔω idem quod φλογίζω. Hinc quoque formantur quædam poëtica in τυς, κιθαρίστυς, ξω, cithara ludo, κεκιθάρικται, ἡ κιθαριστὺς, ύος, ars cithara ludendi: hinc quoque ὁ κιθαριστὴς, ῦ, citharista, citharœdus: vnde rurſus, ἡ κιθαριστερὶς, ίδος, citharistria. nã à verbalibus non rarò ducuntur alia nomina, vt à πρᾶγμα, ὁ πραγματεύς, έος, negotiator, πραγματικὸς, ad rem maximè pertinens, πραγμάτιον, negotiolum. πραγματώδης, ες, difficilis, intricatus, à σώζω, ſeruo, σέσωστται, hinc abiecto σ, ὁ σωτὴρ, ῆρος ſeruator, vnde ἡ σώτειρα, ſeruatrix & ὁ σωτήριος, ſalutaris, vnde rurſus ἡ σωτηρία, ας, ſalus, & σωτηριώδης, ſaluber, atque σωτηριακὸν, pretium quod pro funeris elatione datur. [10] Vide, 79.25. [11] Vide, 65.16.

[12] Ἀγαλάττω, μ. ξω, ſculpo, ſigno, imprimo. [13] πέπται non eſt in vſu, ac regulariter dicendum eſt πέπωται per ω μέγα, à πίνω, bibo, fut. πώσω, præteritum πέπωκα, tanquam, à πόω, μ. ώσω, vt dicitur in Inueſtigatione thematis, in verbo πίνω: tamen πωτέον ſcribitur per ο μικρόν. nam, vt ſuperiùs diximus, litera quæ præcedit terminationes μαι, σαι, ται, interdum mutatur in aliam in verbalibus, præcipuè verò à verbis in έω, άω, όω, diſyllabis: ſed in huiuſmodi (vt poſtea dicetur) ſi penultima verbalis ſit longa, ducetur tanquam à verbo circunflexo: ſi ſit breuis, tanquam à verbo in μι. Vide Inueſtigationem thematis in verbo ἔχω. [14] Vide Inueſtigationem thematis in verbo διδάσκω. [15] Ἀγγέλλω, ſcribo.

Deducũtur prætereà infinita penè verbalia à perfecto medio, ablato quoque augmento & verſo α in ος aut in η, vt à λέγω, dico perfectum medium λέλογα, vnde: ὁ λόγος, ſermo: ſic ab ἔστειλα, mitto, perfectum medium ἐστόλα, vnde ἡ ἐστολὴ, epiſtola. Porrò quæ fiunt à βάλλω, iacio & compoſitis, penultimam per ο efferunt, ὁ βόλος & ἡ βολὴ, iactus.

Fiunt quoque plurima verbalia à verbis in εύω, migrante εύω in εία: βασιλεύω, regno, ἡ βασιλεία, regnum.

τρα.

τυς.

10 11 12 13

κεχάραγμαι, πέπται.

Annotatio.

14 15

γέγραπται.

Appendix. Verbalia in ος & η ducta à præterito med. βόλος & βολὴ à βάλλω. εία ab εύω.

Appendix de quatuor reſiduis nominum deriuatorum formis: nempe patronymicorum, poſſeſſiuorum, diminutiuorum & denominatiuorum.

CVME ſeptem nominum deriuatorum formis, tres tãtùm CLENARDVS attigerit, nempe nomina cõparatiua, ſuperlatiua & verbalia, videtur hic locus exigere, vt de aliis quoque aliquid dicamus, ac primùm quidem de patronymicis: deinde verò de poſſeſſiuis, diminutiuis ac denominatiuis. Patronymicum igitur nomen eſt, quod deducitur à patris nomine, & filium ſignificat, vt à Κρόνος, Κρονίδης, Saturnus, Saturnides vel Saturnius, id eſt, Saturni filius. Interdum etiam, ſed rarò ab aui nomine formatur, præcipuè ſi à Ioue originem traxerit, vt Αἰακὸς, Αἰακίδης, Æacus, Æacides, id eſt, Æaci nepos. Aliquando etiam, ſed rariùs à matris nomine, vt ἡ Λητὼ, τῆς, Λητόος, ὁ Λητοΐδης, Latona, Latonides, nempe Apollo Latonę filius. Ducũtur verò patronymica maſculina à tribus declinationibus: à prima quidem verſo ας vel ης in άδης, Αἰνείας, Αἰνείάδης, Æneas, Æneades: Ἵππότης, Ἱππότάδης, Hippotes, Hippotades. à tertia verò, verſo ος in ίδης, Πρίαμος, Πριαμίδης, Priamus, Priamides: vel etiam in άδης, quũ ſcilicet terminationem ος præcedit ι, Ἥλιος, Ἡλιάδης, Sol, Solis filius. à quinta autem mutando ος genitiui in ίδης, ὁ Πηλεὺς, τοῦ Πηλέος, ὁ Πηλείδης, & craſi Πηλείδης. quum enim terminationem ίδης, præcedit ε vel ο, vocales ει & οι coaleſcunt in diphthongo ει, οι. Cæterùm in Πηλεὺς, & reliquis in εύς, genitiuus Ionicus eſt ῆος, vnde quoque formatur patronymicum, τοῦ Πηλῆος, ὁ Πηλείδης, & epentheſi τοῦ α poëtis in patronymicis familiari, ὁ Πηλιάδης, τοῦ Πηλιάδου, & Ionicè Πηλιάδεω, apud Homerum primo verſu Iliados. Vtuntur etiam interdum poëtæ in patronymicis ſyncope, epentheſi cõ-

Patronymicum quid & vnde ducatur. A patre. Ab auo. A matre. Patronymicorũ maſculinorum formatio.

Annotatio. Ab εὺς, ῆος ſit νίδης & νιάδης. Epẽtheſis τοῦ α.

ſyncope.

Ionismus. ίων pro ιδης. Ιαπετονίδης.

Patronimicorũ fœmininorum formatio. ἀς. ις. ίν. ιών.

Ι'χαριώνη. Possessiuorum terminationes. κός, ειος, ινος, ιος, ώδης, ες.

Diminutiua. μας. ων, αξ, ᾶς, σκος, λος, ῦς. Fœ. ων, ίς, σκη. Neutra ιον. Notio.

Pindari Εἴδη. Theocriti Εἰδύλλια.

Denominatiuorum deductio. Masc. in ων. Fœminina in της, ία, ύνη. Neutra in ιον.

Notio. έσιος, ιμος. ἀπερείσιος. φαίδιμος. εια. ᾶος. αλέος. ιος. ἀργαλέος.

σης.

traria: vt ὁ Η'ετίων, τοῦ Η'ετίωνος, ὁ Η'ετιωνίδης, & syncope Η'ετίδης, Eetides Eetionis filius. Iones autẽ patronymica in ίδης formant in ίων, Κεκρίδης, Κεκρίων: Πηλείδης, Πηλείων: sic à Ἰάπετος, Ἰαπετίδης, Ionicè ὁ Ἰαπετίων, τοῦ Ἰαπετίωνος, systole Ἰαπελίωνος, à quo genitiuo aliud rursus patronymicũ formatur, ὁ Ἰαπετονίδης, Iapeti filius, nempe Promertheus, apud Hesiodum. Patronymica fœmi- 5
nina formantur eodem modo à primitiuis: sed quum masculina desinunt in άδης aut ίδης, fœminina reiecto δη, desinunt in ὰς, aut ις: vt ὁ Η''Αλιος, ὁ Η'λιάδης: ἡ Η'λιὰς: ὁ Κάδμος, Cadmus, ὁ Καδμίδης, ἡ Καδμὶς: & poëticè inserto ν (vt sæpe aliàs fit) ἡ Καδμηΐς, Pauca etiam fœminina inueniuntur finita in ίν: vt ὁ Α'δραστος, ἡ Α'δραστίν, Adrastus, Adrasti filia: tamen præcedente altero ι, desinũt 10
in ώνη: ὁ Η'ετίων, ἡ Η'ετιώνη, Eetion, Eetione Eetionis filia. Porrò ab ὁ Ι'κάριος fit Ι'καριώνη. Penelope Icarii filia. Et hactenus de patronymicis.

POSSESSIVA Verò quæ tam à propriis quàm appellatiuis deriuãtur, desinunt in κός, ξος, ινος, ιος, atque ώδης & ης quæ plenitudinem quandam 15
indicant: ἀνθρωπικὸς, ἀνθρώπιος, ἀνθρώπινος, humanus ab ἄνθρωπος, homo ἡ θάλασσα, mare ὁ θαλάσσιος, marinus: ὁ λίθος, lapis: ὁ καὶ ἡ λιθώδης, εος, lapidosus: ἡ χάρις, gratia, ὁ χαρίεις, εντος, gratiosus. ἡ ἄμαθος, arena, ὁ καὶ ἡ ἀμαθώδης, ες, & ὁ ἀμαθόεις, εντος, arenosus. Et hæc de possessiuis.

DIMINVTIVA Etiam & à propriis & ab appellatiuis ducuntur: ac 20
masculina quidem sex formas habent, ων, αξ, ᾶς, σκος, λος, ῦς: fœminina tres, ων, ίς, σκη: neutra verò vnicam, ιον. Exempla masculinorum, Βακχυλίδης, Βάκχων, Bacchylides. Bacchulus: μωρὸς, μωρίων, stultus, morio: hîc notãdũ, duas syllabas excedẽtia habere semper ι ante ων: Ρ'όδιος, Ρ'όδαξ, Rhodius Rhodiolus: Ζωίδωρος, Ζωΐλος, Zenodorus: Zenodorulus: ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος, homo, 25
homunculus: ναύτης, ναυτίλος, nauta, nautulus: Διονύσιος, Διόνυς, Bacchus, Bacchulus: siue Dionysius, Dionysiunculus. Exempla fœminorum, Τ'ιμπύλη, Τ''ψη, Hypsipula, Hypsipulula: κρήνη, fons, ἡ κρηνὶς, ίδος, fonticulus: vnde Κρηνίδες & Κρηνάδες, deæ fontium: ὁ καὶ ἡ παῖς, puer vel puella, ἡ παιδίσκη, puella. Neutrorum, τὸ εἶδος, εἰδύλλιον, forma, formula: vel cantio, cantiuncula: 30
siue Oda, Odula. Hinc Pindarus suas Odas, Εἴδη appellauit, & Theocritus suas Eclogas Εἰδύλλια, quasi Odulas vel paruas poëmatis formas. Et diminutiua quidem sic habent,

DENOMINATIVORVM Autẽ quæ ab aliis nominibus proficiscuntur, variæ sunt species: ac possumus ferè ab vnoquoque adiectiuorum genitiuo deducere masculina in ων, fœminina in της, ία, ύνη, & neutra in ιον: vt 35
ἀ φίλος, amicus, ὁ Φίλων, Philo: ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, amicitia: τὸ φίλιον, amicum. ab ὁ σώφρων, τοῦ σώφρονος, id est, temperans, fit σωφροσύνη, temperantiã, non autem σωφρονσύνη. nam in huiusmodi syncopatur ν. formãtur quoque fœminina in ία à datiuis pluralibus participiorum vel nominum quintæ declinationis finitis in νσι, vt ab εἰμὶ, sum participium ὤν, ὄντος, exiſtens, dati- 40
uus pluralis ὄυσι, vnde οὐσία, essentia: ab ὁ γέρων, οντος, datiuus pluralis γέρουσι, vnde ἡ γερουσία, senatus: senum conuentus. fiunt præterea ab adiectiuis in ος alia adiectiua in έσιος & ιμος: vt ab ἄπρηξ fit ἀπρηξίσιος infinitus: pro quo Homerus dixit, ἀπερείσιος, longam corripiens & breuem producens: à φαιδρὸς fit φαίδεσιμος, & abiecto ρ φαίδιμος, clarus, purus, fulgidus. Fiunt quoque ab adie- 45
ctiuis primæ declinationis contractorum substantiua in εια, vt ab ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, a, fit, ἡ ἀλήθεια, veritas. Et rursus à substantiuis fiunt adiectiua in ᾶος, αλέος & ιος, vt ab ὁ δρόμος, cursus, ὁ καὶ ἡ δρομαῖος, celer, velox, cursu valens: ἀ τὸ ἄλγος, dolor, tristitia, fit ἀργαλέος pro ἀλγαλέος, λ in ρ Atticè mutato, 50
molestus, difficilis, tristis. ab ἡ ὑστέρα, ης, proximè sequens dies, fit ὁ καὶ ἡ ὑστέριος, crastinus, quotidianus: sic ab ὁ αἰὼν, αἰῶνος, æuum, æternitas, fit ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, æternus, secularis, perpetuus, atque non pauca primæ in της, quæ velut adiectiua sunt, vt à δῆμος, populus, ὁ δημότης, ου, plebeius, tribulis: ab οἶκος, domus, ὁ οἰκέτης, ου, domesticus.

IN

IN DECLINATIONES simplices.

Annotationes in primã declinationẽ ſimpliciũ.

PRimæ declinationis nomina in ας quædam [1] recepto more genitiuum faciunt in α, Θωμᾶς, Θωμᾶ, *Thomas*: ſic Ἀννίβας *Annibal*: Πυθαγόρας, *Pythagoras*: παρρᾶλοίας, *parricida*: Ἀρχύτας, *Architas*: & item alia conſimiliter.

Vocatiuus α à nominatiuo nõ.

[2] Vocatiuus nominum in της, exit in α breue, τοξότης, *ſagittarius*: ἱππηλάτης, *equitator*: προφήτης, *propheta*: ὦ τοξότα, ἱππηλάτα, προφῆτα. ſic gentilia, Σκύθης, ὦ Σκύθα, *Scytha*: & poëtica in πης, κυνώπης, *inuerecundus*: ὦ κυνῶπα: & compoſita ex verbis μετρῶ, *metior*: πωλῶ, *vendo*: τρίβω, *tero*: γεωμέτρης, *geometra*: βιβλιοπώλης, *bibliopola*: παιδοτρίβης, *pædotriba*: ὦ γεωμέτρα, &c.

In ſecundam.

Secundæ declinationis nomina Ἀθηνᾶ, *Pallas*: Ναυσικᾶ, *Nauſicaë*: & μνᾶ, *mina*, ſeruant α in genitiuo & datiuo, Ἀθηνᾶς, Ἀθηνᾶ, &c. fiunt enim per craſim à deſinentibus in α purum, Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα.

In tertiam.

Tertiæ declinationis neutra in ον abiiciunt ν more Attico, ἄλλο, *aliud*: τηλικοῦτο, *tantum, tam grande natu*: τοιοῦτο, *tale*: τοσοῦτο, *tantum*. ſic pronomina τοῦτο, *hoc*: ἐκεῖνο, *illud*: αὐτὸ, *ipſum*, interdum hæc habent ν, τοιοῦτον, τοσοῦτον.

In quartam.

Quartæ declinationis nomina deducta ex ος tertiæ, mutant α penultimam [3] longam in ε, ναὸς, νεὼς, *templum*: λαὸς, λεὼς, *populus*.

[4] Quinque etiam accuſatiuum faciunt ſine ν, Ἄθως, Ἄθω, *Athon ſiue Athos, mons Græciæ*: ἔως, ἕω, *aurora*: Κεως, Κέω, *Ceos ſiue Cea inſula*: Κῶς, Κῶ, *Cos*

insula: λαγὼς, λαγὼ, *lepus*. Vnum quoque in ως neutrum est, τὸ χρεὼς, τῦ χρεω, *debitum*.

In quatuor declinationes simplices.

5 ⁵Datiuus singularis declinationum simpliciũ semper est diphthongus impropria, α, η, vel ω.

In quintam.

6 ⁶Quintæ declinationis nomina, ὁ πατὴρ, *pater*, τῦ πατέρος & πατρὸς, τὸν πατέρα tantùm. ἡ μήτηρ, *mater*, τῆς μητέρος & μητρὸς, τὴν μητέρα tantùm ad differentiam nominum ἡ πάτρα, *patria*: ἡ μήτρα, *matrix*.

Composita quædam polysyllaba in ων faciunt 7 vocatiuum per ον ⁷accentu retracto in antepenultimam, ὁ Ἀπόλλων, ὦ Ἄπολλον, *Apollo*.

Monosyllaba circunflexa in ῆς, genitiuum formant ablato ς, ὁ Δρῆς, τῦ Δρῆ, *Dres*:: ὁ τρῆς, τῦ τρῆ, *Tres*: sic Ποδῆς, Ποδῆ, *Podes, solea*.

Idem faciunt diminutiua circunflexa in ῦς, ὁ Καμῦς, τῦ Καμῦ, τῷ Καμῦ, τὸν Καμῦν, *Camylus*: ὁ Διονῦς, *Bacchulus*: ὁ Κλαυσῦς, *Clausydus*.

Nomen ὁ ἰησοῦς, τῦ ἰησοῦ, τῷ ἰησοῦ, τὸν ἰησοῦν, *Iesus*.

Quæ nomina Doricâ declinatione receperint.

1 ΗÆC sunt Dorica, sed eorum declinatio est in communi vsu. Porrò huiusmodi nomina magna ex parte sunt propria, eáque innumera. nam huic regulæ subiiciuntur omnia propria monosyllaba, Γρᾶς, Gras: Θᾶς, Thas: sic πᾶς, πᾶ, pater, diminutiuum ex πατὴς: & polysyllaba, quæ ante ας habent aliquam consonantem, Θωμᾶς, ᾶ, Thomas: Κηφᾶς, ᾶ, Cephas: Κοσμᾶς, ᾶ, Cosmas: Λουκᾶς, ᾶ, Lucas: Μιωᾶς, ᾶ, Menas: Χρυσολωρᾶς, ᾶ, Chrysoloras: Ἀβρᾶς, α gentile nomen: πάππας, α, pater. præterea tam propria quàm appellatiua finita in ας purum, modò deriuẽtur aut à verbis circunflexis, aut nominibus fœmininis, vt πατραλοίας, parricida, ab ἀλοιάω, percutio: Πανσανίας, Pausanias, ab ἡ ἀνία, tristitia. Dorica quoque sunt ὁ Ἀλεύας, τῦ Ἀλεύα, Aleuas: ὁ λᾶς, τῦ

Vocatiuus pro nominatiuo.

2 λάα & λάν, lapis. ²Huiusmodi vocatiuus à poëtis pro nominatiuo vsurpatur: cui & præponitur nominatiui articulus ὁ. Latini quoque ex his vocatiuis suos nominatiuos fecerunt, Propheta, Scytha, geometra, bibliopola, pædotriba, &c. Hæc quoque vocatiuum per α faciunt, ὁ λάγνης, lasciuus: ὁ Πυραίχμης, Pyræchmes: ὦ λάγνα, πυραίχμα. Contrà sequentia in της per η non per α faciunt, ὁ Αἰήτης, Æeta: Ἀναρέτης, Ænareta: Καλλιπέτης, Callipeta: Φιλοπρωίτης,

Annotatio.

Vocatiuus α à nominatiuo ης.

Vocatiuus in τη Notio.

3 Philotherſites: ὦ Αἰήτη, Αἰναρέτη, &c. ³Non abs re dicit, longam. Si enim penultima tertiæ α sit breuis, non mutatur in quarta, vt ex Οἰνόμαος, Oenomaus, non dicitur Οἰνόμαος, sed Οἰνόμαος. Illud quoque notandum, CLENARDI regulam habere tantummodo locum in nominibus finitis in αος.

Atticismus.

4 nam ex κέλως non dicimus κέλως, sed κέλας, funis, rudens. ⁴Hoc fit imitatione Atticorum antiquiorum, qui in omnibus huius declinationis accusatiuis

tiuis reiiciebant. Inuenitur tamen τοὺ λαχὼν. [5] Hinc excipiuntur ea quæ ablato ς formant genitium, de quibus in fine huius capitis verba facit CLENARDVS. Præterea Æoles datiuis in ῳ non ſubſcribunt iota. Dores verò ſæpe huiuſmodi iota ſubſcriptum negligũt, 13.13. In quinta quoque declinatione non ſcribitur ι. Quare vel legendum, pariſyllabicarum, vbi habetur, ſimplicium: vel ſupplendum, ſi deſinat in vnum harum trium vocum: quaſi diceret, Datiuus ſingularis declinationũ ſimplicium communiter nunquam eſt α, η, ω, per nudas vocales, ſed ſemper eſt diphthongus impropria, αι, ηι, vel ωι. [6] Vide, 25.4. & 16. In horum etiam duali & plurali ſyncope locum nõ habet, οἱ πατέρες non πατρες. Idem omnino iudicium de χαλκῆρ, τῆς χαλκέρ ος χαλκροῖν, τὼ χαλκέρε tantùm. ſic in duali & plurali. [7] Non retrahunt tamen ὁ Λακεδαίμων, Lacedæmonius: ὁ Παλαίμων, Palæmon deus maris, quanuis habeãt vocatiuum per ον, ὦ Λακεδαίμον, Παλαίμον: neque etiam compoſita à φρὴν, id eſt, mens, vt εὐδαίφρων, ὦ δαίφρον, prudẽs bellicoſus: neque etiam Æoles vnquã retrahunt, quanuis omnium finitorum in ων vocatiuo per ον efferant.

5 Exceptio. Æoliſmus. Doriſmus.

6

7 Exceptio.

Æoliſmus.

IN CONTRACTIONES.

Annotationes in nomina contracta.

PRimæ declinationis contractorum accuſatiuus εα, & per craſim η: ſed quorum nominatiuus deſinit ης purum, etiam contrahuntur in α, εὐφυὴς, εὐφυέα εὐφυῆ vel εὐφυᾶ, *ingenioſus*: ὑγιὴς, ὑγιέα ὑγιῆ vel ὑγιᾶ, *ſanus*.

ἐα in ῆ vel ᾶ.

Contrahuntur etiam nomina in οος in omnibus caſibus:

Nomina διπλοῦ, quæ per omnes caſus cõtrahuntur, finita in οος.

Sing. ὁ νόος, νοῦς, *mens*, τοῦ νόου νοῦ, τῷ νόῳ νῷ, τὸν νόον νοῦν, ὦ νόε νοῦ.

D. τὼ νόω νώ, accentu acuto, τοῖν νόοιν νοῖν.

P. οἱ νόοι νοῖ, τῶν νόων νῶν, τοῖς νόοις νοῖς, τοὺς νόους νοῦς.

Sic ὁ ῥόος, *fluxus*: πλόος, *nauigatio*: & adiectiua ἁπλόος, *ſimplex*: διπλόος, *duplex*: quorum fœminina & neutra ſimiliter vbique contrahuntur.

Fœm. ἡ ἁπλόη ἁπλῆ, τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, τῇ ἁπλόῃ ἁπλῇ, τὼ ἁπλόα ἁπλᾶ: & ita deinceps.

Neut. τὸ ἁπλόον ἁπλοῦν, τοῦ ἁπλόου ἁπλοῦ, &c. vt in maſculino: τὰ ἁπλόα ἁπλᾶ.

Neutra verò in εον ſic inflectuntur per craſim:

Sing. τὸ κρέ ὼ ὀστέον ὀστοῦν, *os*, *oſſis*, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, τῷ

ὀφέῳ ὀφῷ. D. τῷ, ὀφίῳ ὀφῷ, accuto accentu: τοῖν ὀφέοιν ὀφοῖν τὼ ὀφέε ὀφᾶ. Genitiuus & datiuus vt in maſculino.

εος. Sic χρυσοῦς, *aureus*: ἀργύρεος, *argenteus*: χαλκοῦς, *æreus*, à finitis in εος, χρύσεος, ἀργύρεος, χάλκεος, pro χρύσοις, ἀργύροις, χάλκοις. irregulariter enim accentus locum ſuum non ſeruat. Fœm. χρυσῆ, ἀργυρᾶ, χαλκῆ. Neut. χρυσοῦν, ἀργυροῦν, χαλκοῦν.

Nomina ἀλιγοπαθῆ, quæ in paucis caſibus contrahuntur, finita in υ, εος. ύς, έος.

Neutra in υ, τὸ ἄστυ, ἄστεος, *urbs*: τὸ πῶϋ, πώεος, *grex*, licet flectantur per εος, nuſquam tamen contrahuntur.

Acuta in ύς, τῦ έος, craſim patiuntur in datiuo ſingulari, nominatiuo, accuſatiuo & vocatiuo plurali, ὁ ἡδύς, *ſuauis*, τῦ ἡδέος, τῷ, ἡδεῖ ἡδεῖ: οἱ & ὦ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς ἡδέας ἡδεῖς.

ύς, υος. Sed υς υος contrahitur in nominatiuo, accuſatiuo & vocatiuo plurali, ὁ βότρυς, *racemus*, τῦ βότρυος: οἱ & ὦ βότρυες βότρυς, τοὺς, βότρυας βότρυς, ſemper facta craſi in υ. Sic νέκυς, *mortuus*: στάχυς, *ſpica*.

ευς, ῆυς. Imariſyllaba in ους ſimiliter contrahuntur in tribus illis caſibus pluralis, ὁ βοῦς. *bos*, τῦ βοὸς: οἱ & ὦ βόες βοῦς, τοὺς βόας βοῦς: accuſatiuus quoque ſingularis reperitur, τὸν βοῶ, vt νοῶ, ab ὁ νοῦς, τῦ νοῦ, τὸν νοῶ, *mens*.

Comparatiua in ων. Comparatiua in ων contrahuntur in accuſatiuo ſingulari communis generis, tribus caſibus pluralibus in omni genere, nominatiuo, accuſatiuo & vocatiuo: priùs autem eliditur ν, ac deinde fit craſis ex ο & ſequente vocali: ὁ χἠ ἡ μείζων *maior*: τῦ χἠ τῆς μείζονος, τὸν χἠ τὴν μείζονα, μείζοα, μείζω: οἱ αἱ & ὦ μείζονες, μείζοες, μείζοις, τοὺς χἠ τὰς μείζονας, μείζοας

ονα, οα, ω. ονες, οες, ονας, οας } ους

ζοας μείζους (non μείζως, vt τοὺς βόας, βοῦς, non [2] βῶς: quòd accuſatiuus pluralis quintæ declinationis ſemper contrahatur vt nominatiuus) τὰ & τὼ μείζονα, μείζοα μείζω. *Notio.*

Sunt & aliæ terminationes in quinta declinatione per craſim factæ, ὁ πλακοῦς, πλακοῦντος, ex πλακόεις, πλακόεντος *placenta*. ſic [3] ὁ Σιμοῦς, *Simois fluuius*: ἡ Ὀποῦς, *Opus, ciuitas in Locris*: ἡ Ἀμαθοῦς, *Amathus, ciuitas Cypri*. Et [4] ὁ τιμῆς, τιμῆντος, ex τιμήεις, τιμήεντος, *honoratus*. Et in ηρ circunflexa facta ex εαρ, τὸ κῆρ, κῆρος, *cor*: τὸ ϝῆρ, ϝῆρος· *adeps, eſca*: [5] ἀ ϝέαρ, ϝέαρος, ϝῆρ, ϝέαρος· Et παῖς, παιδὸς à πάϊς πάϊδος, *puer*. *ὑεὺς ϐῦς.* *ήεις ῆς.* *ἠαρ ἦρ.* *ἄϊς αἷς.*

PRÆTERQVAM In datiuo ſingulari, τῷ ἄρει ἄρϊ, τῷ παῖδι παΐδ. [1] [2] Inuenitur tamen τοῖς βοῦς apud poëtas: & in accuſatiuo ſingulari τὸν βῶν. [3] & in datiuo plurali τοῖς βωσι. [3] Idem faciunt reliqua finita in οὐς, 27. 37. [4] Huiuſmodi craſis habet locum in adiectiuis finitis in ήεις, 27. 40. [5] Sic τὸ ἦρ ἦρος, ab ἔαρ ἔαρος, quod & poëticè ἆαρ, ἄαρος, ver. *ὁῆς ϐῆς.* *ήεις ὑῆς.* *ἦρ ἦρος.* [1] [2] [3] [4] [5]

Appendix de poëtarum licentia in contrahendis nominibus.

INVENIVNTVR Et multa alia nomina apud poëtas contracta: ex quibus quædam duplici contractione afficiuntur: vna quidem per omnes caſus, vt de νόος & ſimilibus dictum eſt, 131. 24. altera verò per eos tantùm caſus, in quibus eæ declinationes contractæ, per quas variantur, contrahi ſolent: vt in ὀῦις, ouis, νῆς, ὄϊος, ὄϊι, ὄϊν, &c. ο & ι per omnes caſus facta ſynæreſi coaleſcunt in diphthongum οι, οῖς, οῖος, οῖι, οῖν, &c. Ac rurſus ex altera parte, in nominatiuo, accuſatiuo & vocatiuo plurali ιες & ια contrahuntur in ι, vt in ſecunda declinatione contractorum, αἱ ὦ ὄϊες καὶ τὰ ὄϊα & craſi ὄῖς & per priorem ſynereſim οἷς: dicitur & ὁ ὄϊς. Eodem modo declinatur ἡ φθοῖς, placenta. Inueniuntur præterea hæc duo flexa per ιδος: vnde ſunt illa τλῆ ὄϊδε, αἱ ὦ ὄϊδες, πολὺς ὄϊδας triſyllabicè. Bifariam quoque contrahuntur propria quædam finita in κλέης, compoſita à τὸ κλέος, τοῦ κλέους, honor, idque propter tot vocalium concurſum: vt ὁ Ἡρακλῆς, Hercules τοῦ Ἡρακλέους, ſi eos ſpectes, contrahes in ους Ἡρακλοῦς, & rurſus έου in οῦ contractis, Ἡρακλοῦς: quo modo etiam in nominatiuo έϛ contrahitur in ῆ, ὁ Ἡρακλέης Ἡρακλῆς: ſi verò aduertas ad duplex έε, conſtringes in ῆ, τοῦ Ἡρακλέους Ἡρακλῆος: hoc modo, à τὸ αὐτέος, τοῦ αὐτέους, τῷ αὐτέϊ dicimus αὐτῆ, id eſt, ſpeluncæ: à genitiuo Ἡρακλῆος, Iones ſuum formant, ex ῆ circunflexo, ἐη barytonos facientes, τοῦ Ἡρακλέους. Eadem varietas ſeruatur in reliquis caſibus: ſed in vocatiuo ſingulari duplex εε vel contrahitur in diphthongum ει, ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, vel alterum ε per ſyncopen abiicitur ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλες: quæ ſyncope in aliis quoque caſibus habet locum, vt τῷ Ἡρακλέϊ Ἡράκλεϊ, τὸν Ἡρακλέα Ἡράκλεα. Sic in *Duplex contractio in eodem nomine.* *ὄϊς.* *φθοῖς. Propria finita in κλέης.* *αὐτῆ. Ioniſmus ἐη pro ῆ.* *Syncope.*

quibuſdam aliis nominibus habentibus duplex ες, interdum vnum ſyncopatur, vt τὸ κλέα. κλέα, ἀπὸ κλέος, honor: τὸ δυσκλέα δυσκλέα, ab ὁ ἡ δυσκλέης, ignobilis, infamis: τὸ χρέα χρέα, ἀπὸ χρέος, debitum: τὼ ὄσσε ὄσσε, oculi ἀπὸ ὄσσος, quanuis quibuſdam maſculinum eſſe magis probetur, ὁ ὄσσος, ου, & ὄσσε dictum pro ὄσσω per declinationis metaplaſmum. inuenitur enim τοῖς ὀσσοις. Cæterùm Η ἔγχελυς facit quoque Atticè in accuſatiuo τὸν Η ἔγχελυν, vt ὁ Χρύσης, τὸν Χρύσην, quaſi eſſet primæ declinationis ſimplicis, vt ὁ Ἀριστοφάνης, ους, τὸν Ἀριστοφάνην, de quo poſtea, in ſequenti Heteroclitorum tractatu.

τὸ κλέα. τὸν δυσκλέα. τὸ χρέα. τὼ ὄσσε. *Atticiſmus.*

HETEROCLITA.

Nomina heteroclita in genere.

SIngulariter maſculina ſunt, δεσμὸς, *vinculum*: ἐρετμὸς, *remus*: ζυγὸς, *iugum*: κύκλος, *circulus*: λύχνος, *lucerna*: μοχλὸς, *veſtis*: ῶτος, *humerus*: σταθμὸς, *ſtatio*, *libra*: φάρυγξ, *collum*: pluraliter [1] neutra δεσμὰ, &c. reperimus tamen etiam κύκλους, λύχνους.

Sic fœminina [2] δίφρος, *biga*: κέλευθος, *via*: & cõmune ὁ ἡ τάρταρος, *tartarus*: pluralia, δίφρα, κέλευθα, τάρταρα.

Hæc fœminina, ἡ γυνὴ, *mulier*: ὁδὸς, *via*: πόλις, *ciuitas*: χεὶρ, *manus*, in nominatiuo & accuſatiuo dualis numeri ſunt generis maſculini, τὼ γυναῖκε, ὁδὼ, πόλιε, χεῖρε.

Declinatione variantia.

Declinatione [3] variant, Δάρης, *Dares*: κόμης, *princeps*, *dux*: μύκης, *fungus*: τοῦ Δάρου & Δάρητος, &c.

[4] Ἄρης, τοῦ Ἄρου, Ἄρητος vel [4] Ἄρεος, *Mars*.

Propria nomina primæ circunflexorum [5] habent interdum caſus pariſyllabicos, ὁ Ἀριστοφάνης, ους, *Ariſtophanes*, τὸν Ἀριστοφάνην: & οἱ Ἀριστοφάναι, τοὺς Ἀριστοφάνας. Sic compoſita ab ἔτος, *annus*: ὁ ἑπταέτης, ους, οἱ ἑπτάεται, τοὺς ἑπτάετας, *ſeptennis*.

Compoſita à τὸ ἔτος, ους.

Quædam in ως quartæ vel quintæ, ἥρως, *heros*: Μίνως *Minos*, [6] τοῦ ωος, aut τοῦ ω: γέλως, ſic *riſus*: ἔρως, *amor*: τοῦ ωτος, vel τοῦ ω.

Etiam

Etiam ὁ νοῦς, τοῦ νοός, vel ὁ νοῦς, τῷ νοΐ, *mens*: vt βοῦς, βοός, *bos*.

Compoſita à πούς habent οδος vel ῳ, δίπους, δίποδος, δίποδι, *bipes*: ſic τρίπους, *tripes*: ἑπτάπους, *ſeptipes*: Οἰδίπους, *OEdipus*, quod & Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου. *Compoſita ab ὁ πούς.*

[7] Sæpe namque à genitiuo imparisyllabico formatur nominatiuus qui declinatur parisyllabicè: ὁ ἑπτάπους, τοῦ ἑπτάποδος, vnde ὁ ἑπτάποδης, ἑπτάποδι: ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, [8] & ὁ μάρτυρος, μαρτύρῳ, *teſtis*: ψίθυρ, ψίθυρος, ὁ ψίθυρος, ψιθύρου, *ſuſurro*. *Annotatio.*

[9] Et alioqui diuerſus eſt nominatiuus, ὁ μάκαρ, μάκαρος, vel μάκαρς, μάκαρτος, vel μακάριος, μακαρίου, *beatus*, & alia quoque, τὸ δάκρυ, δάκρυος & τὸ δάκρυον, τοῦ δακρύου, *lachryma*. *Nominatiui diuerſitas.*

ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ: vel ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέος: quod etiam per υ ſcribitur, Μωϋσῆς, Μωϋσεύς.

τὸ γόνυ, τοῦ γόνυος, & metatheſi γουνὸς: & τὸ γόνας, γόνατος, *genu*: [10] τὸ δόρυ, δόρυος & δοῦρος: & [11] τὸ δόραξ, δόρατος: vel δοῦραξ, δούρατος, etiam δόρος, δόρεος, & craſi δόρᾳς, *haſta*. [10] [11]

Genitiuus quoque interdum varius eſt eiuſdem nominatiui, ἡ χεὶρ, τῆς [12] χειρὸς, & poëticè χερὸς, *manus*: vnde receptus datiuus pluralis, ταῖς χερσί, & genitiuus dualis, ταῖν χεροῖν. λύγξ, λυγγὸς, ſingultus: λὺξ, λυγκὸς, lynx. *Genitiui varietas.* [12] *ταῖς χερσί.* *ταῖν χεροῖν.*

[13] Quandoque diuerſa nomina eiuſdem rei: ſed caſus partim ſumuntur ab vno, partim ab alio: ἡ γύναξ inuſitatum, pro quo ἡ γυνὴ, *mulier*, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν [14] γυναῖκα, ὦ γύναι, ſine ξ: vt quandoque ὦ ἄνα ab ἄναξ, *rex*: τὸ γάλα, *lac*, τοῦ γάλακτος ab inuſitato γάλαξ. nam tria, ἄναξ, νὺξ, & γάλαξ, *Eiuſdem rei caſus à diuerſis.* [13] ὦ γύναι. ὦ ἄνα. [14] γάλα, γάλακτος.

15 genitiuum habent in κος, ſed adeſt [15] pleonaſmus literæ τ, ἄναξ τος, νυκτὸς, γάλακτος.

Ζεύς. 16 [16] Ὁ Ζεύς, τοῦ Διὸς, τῷ Διΐ, τὸν Δία, ὦ Ζεῦ, *Iupiter.*

ὕδωρ. τὸ ὕδωρ, ὕδατος, ab ὕδας: etiam τὸ ὕδος, ὕδεος, *aqua.*

πολύς. πολλὴ. πολὺ. 17 [17] ὁ πολὺς, *multus*, τὸν πολὺν, & neutrum τὸ πολὺ: reliquos omnes caſus in quouis genere ac numero ſumit ab [18] inuſitato nominatiuo πολλὸς, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ: ἡ πολλὴ, τῆς πολλῆς, τῇ πολλῇ: & ſic deinceps.

μέγας. μεγάλη. μέγα. ὁ μέγας, *magnus*, τὸν μέγαν, & neutrum τὸ μέγα: cætera omnia per tria genera & totidem numeros accipiuntur ab inuſitato nomine μεγάλος, τοῦ μεγάλου τῷ μεγάλῳ: ἡ μεγάλη, τῆς μεγάλης: & reliqua.

ᾰρ, ατος. Neutra quædam in αρ genitium habent in ατος, ab inuſitatis nominibus in ας, τὸ ἦπαρ, ἤπατος, [19] *hepar*, *iecur*, ab ἧπας, ſic [19] ἦμαρ, *dies*: ἔδαρ, *eſca*: φρέαρ, *puteus*: τέαρ, *adeps*: δέλεαρ, *eſca, illecebra*: ὄνᾰρ, *vtilitas.*

Et hactenus de nomine: pergamus ad verba.

1 A Nominatiuis ſingularibus neutris in ας qui iam exoleuerunt, inueniuntur tamen τὸ δεσμὸν, ζυγὸν, νῶτον. A δεσμὸς inuenitur τοὺς δεσμοὺς, vt κύκλους,
2 λύχνους. [2] Reperitur δίφρος maſculini generis in ſingulari, Plutarchus δίφρος ἡγεμονικὸς, ſella curulis: nec mirum, nam ſæpe genus dialecto variatur, vt ὁ ἄσβολος, ὁ βῶλος, ὁ θόλος, & Atticè ἡ ἄσβολος, fuligo. ἡ βῶλος, gleba: ἡ θόλος, teſtudo templi. ἔκιον, & Ionicè ἡ κίων, columna. Atque Attici dualibus quæ communiter fœminina ſunt, tanquam maſculinis vtuntur, τὼ κεφαλά, duo capita: τὼ ἡμέρα, duo dies, ab ἡ κεφαλὴ, ἡ ἡμέρα. CLENARDVS quatuor tantùm enumerat: quæ ij authores vſurpant qui communi lingua ſcri-
3 pſerũt. [3] Hæc varietas præcipuè locum habet in genitiuo & accuſatiuo ſingulari, Δάρης, τοῦ Δάρεος & Δάρητος, τὸν Δάρεα & Δάρην: ſic γύης, dentale, pars
4 aratri: Θαλῆς, Thales: Μέγης, Meges: Πύδης, Pydes: Φαλῆς. Phales. [4] Et craſi Α῎ρευς, Doricè verò Α῎ρης facit etiam τοῦ Α῎ρεος καὶ Α῎ρεως καὶ Α῎ρους.
5 [5] Id eſt, declinantur per primam declinationem ſimplicium: ſed tantùm in vſu habẽtur nominatiuus, accuſatiuus & vocatiuus in ſingulari & plurali.
6 [6] Atque ὁ χάλως, funis, rudens, τοῦ χάλω & χάλεως. ἔρως verò facit etiam Æo
7 licè τοῦ ἔρου per tertiam. [7] Sic ab ὁ δμὼς, τοῦ δμῶος, ὁ δμῳὸς, ῷ, ſeruus. vnde ἡ δμωὴ, ῆς, & δμωὰ ᾶς, ſerua: ὁ ἡγεμὼν, όνος. ὁ ἡγεμόνος, ῷ, dux, præſes, & ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, imperium. ὁ Τρὼς, τοῦ Τρῶος, ὁ Τρωὸς ῷ, Troianus: ὁ φύλαξ, τοῦ φύλακος, ὁ φύλακος. ου, cuſtos. Item fœminina, ἡ χαλὺξ χάλυκος, ἡ χαλύκι, κος, calyx,

calix, fólliculus: ὁ χιτὼν, ῶνος, ἡ χιτών, ῶνος, tunica. [8] Et μάρτυς, μάρτυος. [9] Sic λᾶας, lapis, τῦ λάϊος & crasi λᾶος vel ὁ λᾶος, τῦ λάᾳ, τὴν λᾶον, & Doricè ὁ λᾶας, τῦ λάα, τῷ λάᾳ per primam. item τὸ λάος, τῦ λάεος, & ὁ λάϊς, λάϊος, & per synæresim λᾶος: atque ὁ λαὸς, τῦ λαοῦ per quintam. Eius synonymum est ἡ λιτὰς, τῆς λιτάδος, vel ὁ λίτος ῠ, Variant quoque ὁ ἀσπασμὸς, ῦ, & τὸ ἄσπασμα, ατος, salutatio: ἡ ἐλάϊνη, ης, & τὸ βλάστος, εος, nocumentum: ὁ βρεχμὸς, ῦ, & τὸ βρέχμα, siue βρέγμα, ατος, caluaria, os capitis ὁ γάργος, ῠ, & τὸ γάργον, garum liquamen ex pisce: ἡ δίψα, ης, & τὸ δίψος, εος, sitis: τὸ δῶμα, τῦ δώματος, tectum, domus, & per apocopen τὸ δῶ, τῦ δῶ indeclinabile, & ὁ δόμος, τῦ δόμυ: ὁ ἔλεος, ῠ, & τὸ ἔλεος, ἐλέους, misericordia, commiseratio: ἡ ἐνέδρα, ας, & τὸ ἔνεδρον, ῠ, insidiæ: ὁ ἔχμὸς, ῦ, & τὸ ἔχμα, ματος, retinaculum: ὁ θρῆνος, ῠ, & τὸ θρῆνος, εος, lamentatio: ὁ θῦμὸς, ῠ, & τὸ θῦμον, ῠ, animus: ἡ κέλευθος, ῠ, & τὸ κέλευθον, ῠ, via: ἡ νάπη, ης, & τὸ νάπος, εος, saltus, locus syluosus: ἡ νείκη, ης, & τὸ νεῖκος, εος, rixa, iurgium: ἡ νίκη, ης & τὸ νῖκος, εος, victoria: ὁ ὄρδος, ῠ, & τὸ ὄρδος, εος, probrum: ὁ vel ἡ ὀρίγανος, ῠ, & τὸ ὀρίγανον, ῠ, origanum herba: ὁ ὄχος, ῠ, & τὸ ὄχος, εος, vehiculum: ἡ σκάφη, ης, & τὸ σκάφος, εος, scapha nauis: ὁ σκότος, ῠ. & τὸ σκότος, εος, tenebræ: ἡ σπάρτη, ης, & τὸ σπάρτον, ῠ, funis. Sic apud poëtas ὁ αἰγόκερως, τῦ αἰγοκέρωτος, καὶ αἰγόκερω, & ὁ αἰγοκερεὺς, έος & ῆος, capricornus: ὁ Βορέας, ῠ, & Βορεὺς Boreas, Aquilo: ὁ Γηρυών, όνος, & Γηρυονεὺς, Gerion: ὁ ἡνίοχος, ῠ, & ἡνιοχεὺς, auriga: ὁ πατροφόνος, ῠ, & πατροφονεὺς, parricida: dicitur & ὁ πατροφόντης, ῠ, & πατροκτόνος, ῠ, atque ὁ πατραλοίας, α, pro eodem: ὁ ὑδροχόος, ῠ, & ὁ ὑδροχοεὺς, aquarius, sydus Zodiaci: ὁ υἱὸς, ῦ, & υἱεὺς, filius [10] Datiuus τῷ δορυΐ & metathesi δουρὶ, & poëticè δοῦρι, subtracto υ ex diphthongo ῠ, [11] Sic τὸ γῆρας, γήρατος, & τὸ γῆρος, γήρεος, senectus: τὸ οὖδας, ατος, & τὸ οὖδος, εος, pauimentum. [12] Æolicè χερσὶς: pro iunctiua vocali geminatur consona sequens. [13] Poëtæ tale quiddam sibi permittunt in multis nominibus, præcipuè datiuo singulari secundæ & tertiæ declinationis, in accusatiuo singulari & datiuo plurali tertiæ. nam eos sumũt tanquam nominatiuus singularis esset quintæ: vt in datiuo: τῇ ἀλκὶ, τῇ κλαδὶ, τῷ δι χόμνι, τῇ λιτὶ, τῷ μελικέρτι, τῇ πορθένι, τῷ πολυπάπυγι, τῇ ὑσμῖνι: pro τῇ ἀλκῇ, τῷ κλάδῳ, τῷ δι χομένῳ, τῷ λίτῳ τῷ μελικεράτῳ, τῇ παρθένῳ, τῷ πολυπαπύγῳ. τῇ ὑσμίνῃ: ab ἡ ἀλκὴ, ῆς, robur: ὁ κλάδος, ῠ ramus: ὁ δίχομήνιος, ῠ, semestris, semiplena luna: τὸ λίτον, ῠ, pannus lineus: τὸ μελίκερατον, ῠ, mulsum: ἡ παρθένος, ῠ, virgo: ὁ πολυπάπυγος, ῠ, multistrepus: ἡ ὑσμίνη, ης, prælium: sed tanquam ab ἡ ἀλξ, ἀλκὸς: ἡ κλὰς, κλαδὸς: ὁ δίχομήν, μῆνος: ἡ λὶς, λῖδος: τὸ μέλικρας, ατος: ἡ παρθὼν, ένος: ὁ πολυπάπυξ, αγος: ἡ ὑσμὶν, ῖνος. In accusatiuo τὸν ἰκλῖνα, τὸν λῖτα, pro τὸν ἰκλῖνον, τὸ λίτον ab ἰκλῖνος, ῠ, miluus: τὸ λίτον, ῠ, pannus lineus, subtile stragulum: sed tanquam ab ὁ ἰκλὶς, ῖνος. ἡ λὶς, λιτός. In datiuo plurali, τοῖς ἀνδρεκπόδισι, τοῖς δένδρεσι, τοῖς ἔγκρασι, τοῖς κλάδοις, τοῖς κείρασι, τοῖς, κτέατεσσι, τοῖς πέπλοις, τοῖς πρόβασι, τοῖς πρόσωπασι, τοῖς στάβλοις: à τὸ ἀνδρεκπόδον, ῠ, mancipium: τὸ δένδρον, ῠ, arbor: τὸ ἔγκατον, ῠ, viscus, eris: ὁ κλάδος, ῠ. ramus: τὸ κεῖρον, ῠ, lilium: τὸ κλέατον, ῠ, possessio: τὸ πέπλον, ῠ, folium: τὸ πρόβατον, ῠ. ouis: τὸ πρόσωπον, ῠ, facies: τὸ στάβλον, ῠ, sabbatum, requies: sed quasi à τὸ ἀνδρεκπόδος, εος: τὸ δένδρος, έος: τὸ ἔγκας, αος: ἡ κλὰς, κλαδὸς (Vide 33. 15. & 18.) τὸ κεῖρος, εος: τὸ κτέατος, εος, (33. 25.) siue τὸ κτέαρ, ατος (33. 15.) ὁ πέπλος, αλος: τὸ πρόβας, ατος: τὸ πρόσωπας, ατος: τὸ στάβας, ατος. reperitur quoque τὰ κείρεα, lilia: τὰ πρόσωπα, τῶν πρόσωπάων, facies: sic τῶν μηλάπων, pecorum, pro μήλων à τὸ μῆλον, ῠ, ouis, pecus: sed tanquam à τὸ μῆλας, ατος. Contra Ætoli pro datiuis quintæ vsurpant datiuos tertiæ finitos in τοις, vt τοῖς γερόντοις pro γέρουσι, ab ὁ γέρων, οντος, senex: sed quasi ab ὁ γέροντος, ῠ, sic τοῖς διλημμάτοις, τοῖς παθημάτοις, pro τοῖς διλήμμασι, παθήμασι, à τὸ διλήμμα, ατος, dilemma, syllogysmus vtrinque vinciens & constringens: τὸ πάθημα, ατος, affectus, passio: sed quasi à τὸ διλήμματον, ῠ τὸ παθήματον, ῠ. atque in nominatiuo αἱ Κλῶθες, Parcæ, pro Κλαθοὶ, ab ἡ Κλαθὼ, όος, quod in duali & plurali declinandum erat per tertiam. 37. 31. [14] Et γυιὼ apud veteres.

Eiusdem rei nominatiui diuersi.

Æolismus Poëtarum licentia in declinandis nominibus.

Datiui quintæ à nominatiuis tertiæ vsitatis.

Accusatiui à nominatiuis inusitatis. Datiui plurales quintæ in σι pro οις tertiæ.

Datiui plurales in τοῖς pro οι apud Ætolos.

Syncope. Nominiu Zεὺς decem nominatiui. πολὺς. ἐος. πολλόν.

15 [15] Contrà verò ὁ κύων, canis: & τὸ ἄρνιον, agna, ſyncopen patiuntur in o,
16 bliquis. κυνὸς, ἀρνὸς, pro κύονος, ἀρνίος. [16] Declinatur etiam ὁ Ζεύς, Ζηνὸς, Ζηνὶ-
Ζῆνα: imò decem huius inueniuntur nominatiui. Ζεύς, Δεὺς, Βδεὺς, Ζηνὸ, Ζᾶν
17 Ζῆς, Ζᾶς, Δίς, Δηνὸ, Δᾶν: & Διὸς, Διΐ, Δία, veniunt à Δίς. [17] Apud poëtas regulari-
18 ter declinatum inuenitur, ὁ πολὺς, τῦ πολέος, &c. [18] A poëtis tamen vſurpa- 5
tur: ſic neutrum πολλὸν pro πολὺ, ſiue ſit nomen, multum, ſiue aduerbium, val-
19 de, multùm, multò. [19] His adde τὸ κάρηαρ, ατος, caput.

ANNOTATIONES in verba.

Cognata tempora.

COGNATA Tempora ſunt quo- 10
rum eadem eſt figuratiua. Præ-
1 ſens & imperfectum [1] τύπτω, ἔτυπτον:
Perfectum & plus quàm perfe-
2 ctum [2] τέτυφα, ἐτετύφειν. Aoriſtus
3 primus & futurum primum [3] ἔτυ- 15
ψα, τύψω. ſic aoriſtus ſecundus, futurum ſecun-
4 dum [4] & præteritum medium cognationem inter
ſe habent, ἔτυπον, τυπῶ, τέτυπα.

Æticiſmus.

Attici tertiis perſonis in ι vel ε addunt literam
5 ν, [5] etiam ante conſonantem, τύπτουσιν vel ἔτυπτε τοῦ- 20
τον, *verberans vel verberauit hunc.*

Notio.

1 SVPPLE. Idque non ſolùm in voce actiua, ſed & in paſſiua & med. τύπτομαι, ἐτυπτόμην: atque non tantũ in indicatiuo, ſed etiam in reliquis omnibus modis & participiis. Nunquam enim reliqui modi aut participia cha-

Cum perfecto paſſiuo cognationem habẽtia.

2 racteriſticâ diſſident ab ea quam idem tempus habuerit in indicatiuo. [2] Supple, Vocis actiuę. Porrò in voce paſſiua perfectum quoque & plusquàm perfectum inter ſe coniugationem habent, τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο: & paulò poſt futurum cum ſecunda perfecti τέτυψαι. τετύψομαι: ſic ſecunda ſingul. perfecti imperatiui τέτυψο. Aoriſtus verò primus & futurum primum cum tertia perfecti, mutatis tamẽ tenuibus in aſpiratas, τέτυπται, ἐτύφθη, τυφθήσομαι: ſic tertia perfecti imperatiui, ac perfectum infinitiui. τετύφθω, τετύφθαι: ſed ſi in tertia perfecti ται ſit purum, hic interſeritur σ: κέκειται, iudicatus eſt, κεκείσθω, iudicetur, κεκεῖσθαι, iudicari, à theme κείνω, iudico. [3] Supple, In voce actiua & med. ἐτυπόμην, τύψομαι.
4 [4] Supple, Per omnes voces, vt in paſs. ἐτύπην, τυπήσομαι: in media ἐτυπό-
5 μην, τυποῦμαι. [5] Addit (etiam) quod 47. 36. dixiſſet id fieri ſequente vocali.

Ioniſmus.

Iones autem id non obſeruant: ſed ſequente vocali elidunt ι & ε, τύπτουσ' αὐτὸν pro τύπτουσιν αὐτὸν, verberant ipſum: & ἔτυπτ' ἐκεῖνος pro ἔτυπτεν ἐκεῖνος, verberabat ille.

De augmento. ρ geminatum.

1 [1] Litera ρ propter ſyllabicum augmentum ge- 40
mina-

minatur, ῥίπτω, *proiicio*, ἔρριπτον: & ρ posterius aspiratur, prius lenem habet spiritum. nulla siquidem syllaba desinit in aspiratam: sed si litera geminetur, prior est tenuis. Ἄτθις, Σαπφὼ, Βακχὸς, *Attica, Sappho, Bacchus.* Regula.

[2] Quorum principium γν aut γρη, non repetunt primam consonantem, γνόω, ἔγνωκα, *nosco*: γρηγορέω, ἐγρηγόρηκα, *vigilo*. [2] γν. γρη.

Hæc verò repetunt, μνάομαι, μέμνημαι, *memini*: κτάομαι, κέκτημαι, *possideo*: πτάομαι, πέπταμαι, *volo, as*: πτόω, πέπτωκα, *cado*. Nam apud poëtas κτ, μν, & πτ, communem faciunt syllabam. μν. κτ. πτ.

In incremento temporali quatuor α seruant, ἄω, ἄον, *spiro*: ἀΐω, ἄϊον, *audio*: ἀηθέσω, ἀήθεσον, *desuesco*: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, *tristor*. α immutatum.

Vocalem ε plurima non in η mutant, sed [3] augent addito ι, [4] ἔχω, *habeo*: ἔπω, *dico*: [4] ἕλω, [5] ἕλκω, [6] ἑλκύω, [7] ἑλκίζω, *traho*: [8] ἕρπω, [9] ἑρπίζω, *serpo*: ἑστήκω, *sto, permaneo*: [10] ἕπομαι, *sequor*: [4] ἐρέω, *dico, interrogo*: [11] ἑστιάω, *conuiuium celebro*: [12] ἐάω, *sino*: [4] ἕω, *induo, sedeo*: [13] ἐρύω, *traho*: ἐθω, *consuesco*: [14] ἐθίζω, *consuefacio*: [15] ἐργάζομαι, *operor, afficio & afficior, colo & color*: ἔχω, [16] εἶχον, *non* ἦχον: & ita in reliquis. [3] ε auctum addito ι. [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13] [14] [15] [16]

ἔπω, εἶπον, *dixi*, εἰπὲ, *dic*, εἰπὼν, *qui dixit*, in omnibus [17] modis seruat augmentum. ἑστήκω, *sto*, [18] εἱστήκειν, *steteram*, plus quàm perfectum medium. nam perfectum ἕστηκα sine augmento, licet id verius sit actiuum ab ἵστημι, & ἕστακα dictum per α more Dorico. ἕω, *sedeo*: εἶμαι, *sedi*, præteritum passiuum. [17] εἶπον, εἶπὲ, εἰπὼν. [18] εἱστήκειν. ἕστηκα ἕστακα εἶμαι.

ἐρέω, *dico*, εἴρηκα, *dixi*, εἴρημαι, *dictus sum*: vnde εἰρήσω, & elisò ι, ἐρήσω, *dictus sum*: ἔθω, *consuesco*, [19] εἴωθα, *con-* [19]

ſueui, præteritum medium per pleonaſmum ω.

ωin ηυ. Diphthongus ευ in ηυ Atticè, εὖχομαι, νὺχόμιλω, oro: εὕδω, νῦδω, dormio.

οι immutatum. οἰδάθλω, aoriſti primi. Diphthongum οι hæc non mutant, οἰόομαι, οἰώθλω, ſolus ago: οἰμέω, concito: [20] οἰνέω, οἰνίζω, vinum vendo: οἰστρόω, inſanio: οἰωνίζωμαι, οἰωνοσκοπέω, οἰωνοπολέω, auguror: οἰακίζω, οἰακονομέω, οἰακοστροφέω, guberno, gubernaculum nauis rego: οἰδάνω, tumeo, iraſcor: οἰκουρέω, domum cuſtodio.

ϱ non geminatũ propter incrementum. 1 POETÆ tamen id non ſemper obſeruant: ῥάπτω, ἔϱαπτον, ſuo, ſuebam. ῥίπτω, ῥέϱιφα pro ἔῤῥιφα: paſſiuum ῥέϱιμμαι pro ἔῤῥιμμαι, proiectus ſum: plus quàm perfectum ἐϱϱείμμλω, ἐῤῥέϱιφο, ἐῤῥέϱιπτο pro ἐῤῥίπτο, deiectus erat. ῥέζω, facio, imperfectum ἔϱεζον: aoriſtus primus ἔϱεξα, cum κατα, κατέϱεξα, peregi, à futuro ῥέξω, & tranſpoſitis literis ἔϱξω, ἔϱξίς, faciam, es: vnde in aoriſto primo ἔϱξαν, fecerunt, ſine augmento: imperatiuus ἔϱξον: ſubiunctiuus ἔϱξω, ἔϱξῃς, infinitiuus ἔϱξαι: participium ἔϱξας, αντος: ſic in præſenti pro ῥέζω per metatheſim dicimus non ἔϱζω (nam ϱ nunquam ponitur ante ζ, 5.22.) ſed ἔϱδω: ſunt enim ζ & δ permutabiles, quòd ζ valeat δσ. [2] Nam ε in huiuſmodi locis non anceps, ſed productum ſolùm cenſetur. [3] Iones idem & in quibuſdam aliis verbis obſeruant, vt ab ἐϱωτάω, interrogo, imperfectum ἠϱώτεον, ἠϱώτεων, ας, α, pro ἠϱώτων, ἠϱώτας, ἠϱώτα. At Dores veteres hæc quæ author hîc enumerat, per η efferebant, ἦκον pro εἶκον: ἤλκον pro εἷλκον: ἠϱγαζόμλω pro ἐϱγαζόμλω. [4] Vide Inueſtigationem thematis in verbis Ἔχω, Αἴϱεω, Ἀγϱεύω & Ἀμφιέννυμι. [5] Ab ἕλκω futurum ἑλξω: perfectum εἷλκα: imperfectum & aoriſtus ſecundus εἷλκον, εἷλκες, εἷλκε: imperfectum paſsiuum & aoriſtus ſecundus medius εἱλκόμλω, εἵλκου, εἵλκετο, ſine augmento ἕλκετο, Ἰλιάδ. ά. imperatiuus ἕλκου, & Ionicè ἕλκεο, 68.25. [6] Imperfectum εἵλκυον: futurum ἑλκύσω: perfectum εἵλκυκα, paſsiuum εἵλκυσμαι, εἵλκυσαι, εἵλκυται, 66.26. aoriſtus primus εἵλκυσα: infinitiuus ἑλκυσθῶαι. [7] Imperfectum εἵλκιζον: futurum ἑλκύσω, & Atticè ἑλκῶ: perfectum εἵλκικα: paſsiuum εἵλκισμαι. [8] Imperfect. εἶϱπον: futurum ἑϱπύσω: aoriſt. prim. εἷϱψα: perfectum εἶϱφα. [9] Sunt qui ſcribant ἑϱπύζω per υ ψιλὸν: imperfectum εἵϱπυζον vel εἵϱπυζον: futurum ἑϱπύσω vel ὑσω: perfectum εἵϱπυκα vel εἵϱπυκα. [10] Imperfectum & aoriſtus ſecundus medius εἱπόμλω: futurum medium ἑψομαι: perfectum paſsiuum εἵμαι. [11] Imperfectum εἱστίαον εἱστίων: futurum ἑστιάσω, ſeruat α, 91.16. aoriſtus primus εἱστίασα: infinitiuus ἑστιᾶσαι: perfectum εἱστίακα. [12] Imperfectum ἔαον, ἔαες, ἔαε, craſi ἔων, ἔας, ἔα, & ſine augmento ἔων, ἔας, ἔα, & Ionicè ἔασκε, 47.39. futurum ἐάσω, 91.16. aoriſtus primus εἶασα: imperatiuus ἔασον, & Laconicè interpoſito β, ἔβασον: perfectum εἴακα & reiecto augmento ἔακα. reperitur etiam in præſenti εἀάω pro ἐάω. [13] Imperfectum εἶϱυον: fut. ἐϱύσω: aoriſtus primus εἴρυσα: perfectum εἴρυκα: paſſ. εἴρυμαι: plus quàm perfe. εἰρύμλω, υσο, υτο, tertia plur. εἴρυντο & Ionicè εἰρύατο, 66.2. [14] Imperfectum εἴθιζον: futurum ἐθίσω: aoriſtus primus εἴθισα, εἴθισας, εἴθισε: participium ἐθίσας, αντος: perfectum εἴθικα: participium εἰθικὼς, ότος, aſſuetus: perfectum paſsiuum ἔθισμαι, ἔθισαι, ἔθισται: particip. εἰθισμένος: aoriſtus prim. εἰθίσθλω, εἰθίσθης: participium ἐθισθείς. dicitur & εἰθίζομαι pro εἰθίζομαι: imperat. εἰθίζου & Ionicè εἰθίζεο, aſſueſce, 68.25. [15] Imperfectum εἰϱγαζόμλω, εἰϱγάζου, εἰϱγάζετο: tertia

ωin ηυ. οι immutatum. οἰδάθλω, aoriſti primi. Ioniſmus. ϖ pro κ. Doriſmus. η pro ει. Tempora quædam ab ἕλκω. ἑλκύω. ἑλκύζω. ἔϱπω. ἑϱπύζω vel ἑϱπίζω. ἕπομαι. ἑστιάω. ἐάω quod & εἀάω. ἐϱύω. εἰθίζω, quod & εἰθίζω.

tertia pluralis ἐργάζεντο: futurum medium ἐργάσομαι, ἐργάσῃ, & ſublato σ ἐργάῃ, vnde per craſim ἐργᾷ, operaberis, facies, dialecto Bœotica: (ſic σκεδᾷς, diſsipabis, pro σκεδάσῃ, ἀ σκεδάννυμαι, ὸ σκεδάννυμαι) aoriſtus primus medius ἐργασάμην: optat. ἐργασαίμην, ἐργάσαιο: perfectum paſsiuum εἴργασμαι, εἴργασαι, εἴργασται: participium εἰργασμένος: aoriſtus primus εἰργάσθην, εἰργάσθης, εἰργάσθη. [16] Hinc cum ὑπῆρ, ὑπῆρχον, ες, ε, & mutato loco augmento ὑπέρειχον, ὑπείρεχες, ὑπείρεχε, præſtabat, ſuperemineabat: & tertia pluralis ὑπέρειχον, tenebant, ſuperabant. [17] Optatiuus εἴποιμι, εἴποις: ſubiunctiuus εἴπω, εἴπῃς, & Æolicè εἴπῃσθα: infinitiuus εἰπεῖν. Ab ἔπον, ἔπες, fit tertia Ionica εἶπεσκε, dixit, 47.39. ex ἔπε cum ἀνὰ fit ἀνῆπε, & cum altero augmento ἠνῆπε, edixit: pro quo etiam ἀνέπαπε, per pleonaſmum ſyllabæ παπ. [18] Cum κατὰ, καθεστήκειν, conſtitutus eram: ſic perfectum καθέστηκα, conſtitutus ſum: & participium καθεστηκώς, ὼς, conſtitutus, paſsiuam habet ſignificationem. [19] Pro ἔωθα ſiue ἔθα, verſo ει in η Atticè, reperitur ἤθα. [20] His annumeratur οἰνοποτάζω, vinum bibo. at εἰμώζω, lugeo, facit οἴμωζον & ὤμωζεν: futurum εἰμώξω, medium εἰμώξομαι, οἰμώξῃ, οἰμώξεται: aoriſtus primus actiuus ὤμωξα, ὤμωξας, ὤμωξε.

ἐργάζομαι. Bœotiſmus.

ὑπέρειχον. ἔπω, quod & εἶπω.

ἐστήκω.

ἔθω.

οἰνοποτάζω.

εἰμώζω.

[1] Compoſiti augetur principium, ſi præpoſitio nihil addit ad ſignificatum: ἔπω, ἐνέπω, ἰὼνεπον, *dico*: εὕδω, καθεύδω, ἐκαθευδον, *dormio*.

Augmentum in compoſitis.

Quædam Attici augent initio, quorum ſimplicia non ſunt in vſu, ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν, *dubito*: ἀντιβολῶ, ἰὼντιβόλουν, *ſupplico*.

Atticè aucta initio.

Alia in medio, [2] ἀπολαύω, ἀπέλαυον & ἀπήλαυον, *fruor*: [3] ἐπιχειρῶ, ἐπεχείρουν, *aggredior*: [4] ἐγκωμιάζω, ἐνεκωμίαζον, *celebro, laudo*. ſic aliqua [5] compoſita ex δυς & εὐ, δυσαρεστῶ, δυσηρέστουν, *moroſus ſum*: δυσαπιστῶ, δυσηπίστουν, *diffido, difficulter credo*. ſic [6] εὐορκῶ, *ſanctè iuro*: [7] εὐεργετῶ, *beneficio afficio*: [8] εὐαγγελίζομαι, *nuntio, bonum nuntium affero*[9].

Aucta in medio.

Sunt quæ vtrinque augentur: ἀνοχλῶ, ἰὼώχλουν, *turbo*: ἀνορθῶ, ἰὼώρθουν, *corrigo*: ἀνέχομαι, ἰὼνεχόμην, *patior, tolero*.

Aucta vtrinque.

[10] Apud Atticos ſyllabicum augmentum vertitur in temporale, ἔμελλον, ἤμελλον, *debebam*: ἐβουλόμην, ἠβουλόμην, *volebam*: ἐδυνάμην, ἠδυνάμην, *poteram*. ſic εἴδειν, ἤδειν, *noueram*, plus quàm perfectum ab εἴδω, *noſco, ſcio*. nam ε ſiue ſolum ſiue in diphthongo, mutant η.

[10] *ε augmentum verſum in η.* ἤμελλον, ἠβουλόμην, ἠδυνάμην, ἤδειν, ἀμέλλω, βούλομαι, δύναμαι, εἴδω.

καθίζω. SIC ἵζω vel ἱζέω ἵζω, cum κατὰ, καθίζω, & καθιζῶ, ſedeo & ſedere facio: imperfect. ἐκάθιζον, primæ ſing. & tertiæ plur. Ionicè detracto augmento κάθιζον, ſedebant: fut. καθίσω & καθιζήσω: aor. prim. ἐκάθισα, ἐκάθισας, ἐκάθισε: prima plur. ἐκαθίσαμεν: imperat. κάθισον: part. καθίσας: perfect. κεκάθικα. Tamen

διεγγυάομαι augetur in medio, διηγγεώμην, quãuis nihil aliud ſignificet quàm ſimplex ἐγγυάομαι, deſpondeo. Sunt præterea nõ pauca, quæ præcipuè apud poëtas augentur initio, quanuis præpoſitio aliquid addat ad ſignificatũ: vt βάλλω, iacio, ἀμφιβάλλω, dubito: imperfect. ἠμφιβάλλον. Hoc loco illud monendum,

ἀμφιβάλλω. Notio. Compoſita ex α, aut ex nomine, & decompoſita initio augentur, CLENARDVM hic verba facere de augmento verborum compoſitorum, quæ componuntur è præpoſitione, vel ex δυς & εὐ & alio verbo, quanuis non ſit in vſu, at quæ cõponuntur ex α priuatiuo aut ex nomine & verbo, vel quæ ducuntur à nomine compoſito (quę decompoſita appellãtur) in principio incrementum ſuſcipiunt: vt ἀγνοέω ῶ, ignoro: fut. ἀγνοήσω: aoriſt. prim. ἠγνόησα, ἠγνόησας, ἠγνόησε. Homerus Ι'λ. β'. aduocato ι ad ο dixit ἠγνοίησε, ignorauit: ex ἠγνόησα crasi ον in ω fit ἤγνωσα, ας: vnde tertia Ionica ἀγνώσασκε, 47. 39. perfect.

ἀγνοέω. ἠγνοίησε. ἀμφιγνοέω. ἠγνόηκα: paſſ. ἠγνόημαι: partic. ἠγνοημένος: fit ἀγνοέω ex α priuatiuo & νοέω, intelligo, cum pleonaſmo literæ γ: ex eodem νοέω cum ἀμφὶ, fit ἀμφιγνοέω, dubito, quod etiam augetur initio, imperfect. ἠμφιγνόεον ἠμφιγνόουν: aoriſt. prim. ἠμφιγνόησα. Ab ὁ ἡ ἀκριβὴς, ές, diligens, fit ἀκριβόω, diligẽter perquiro: fut. ἀκριβόσω, aor. prim. ἠκρίβωσα, ας, ε: perf. ἠκρίβωκα: paſſ. ἠκρίβωμαι: partic. ἠκριβωμένος, ἠκριβωμένη, accuratus, a. Ab ὁ ἡ ἀμελὴς, ές, negligens, piger, fit ἀμελέω, negligo. fut. ήσω: perfect. ἠμέληκα: infin. ἠμεληκέναι: perf. paſſ. ἠμέλημαι, ησαι, ἠμέληται, neglectum eſt: partic. ἠμελημένος, neglectus: hinc aduerb. ἠμελημένως, negligenter, citra curam: reperitur hoc partic. ſine aug. ἀμεληθέντος. Ab ὁ ἀντίδικος, ν, aduerſarius cauſæ ſiue litis, fit ἀντιδικέω, ad cauſam occurro, liti me offero: imperf. ἠντιδίκεον ἠντιδίκουν. ὁ ἡ ἀσελγὴς, ές, impudicus: hinc ἀσελγαίνω, laſciuio: fut. ἀσελγανῶ, aor. prim. ἠσέλγηνα, 53. 26. ab eodẽ quoque fit ἀσελγέω, petulãter ago: fut. ἀσελγήσω: perfect. ἠσέλγηκα: paſſ. ἠσέλγημαι: partic. ἠσελγημένος, η, ον, hinc τὰ ἠσελγημένα, iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ. Ab ὁ ἡ ἀδὴς, ές, infirmus, debilis, fit ἀδενέω, imbecillis fio, langueo: imperfec. ἠδένεον ἠδένουν: fut. ἀδενήσω: perfec. ἠδένηκα. ὁ ἡ ἄσιτος, ν, ieiunus, inappetens, hinc ἀσιτέω, inedia premor: imperf. ἠσίτουν. ὁ καὶ ἡ ἄστατος, ν, inſtabilis, hinc ἀστατέω, inſtabilis ſum: imperf. ἠστάτουν. ὁ ἡ ἄσχολος, ν, negotioſus, occupatus, hinc ἀσχολέομαι, occupor, negotia ſuſcipio: perf. ἠσχόλημαι, ησαι, ηται: aoriſt. prim. ἠσχολήθην, tertia plural. ἠσχολήθησαν, operam & ſtudium dederunt: partic. ἀσχοληθείς, έντος, rei cuipiã deditus. ὁ ἐναντίος, ν, cõtrarius, hinc ἐναντιόομαι ῶμαι, aduerſor, imperf. ἠναντιούμην, ού, ούτο, craſi ἠναντιόμην ἠναντιῶ, ἠναντιῶτο: perf. ἠναντίωμαι, ασαι, αται: aor. prim. ἠναντιώθην, ης, η: hinc infinit. ἐναντιωθῆναι, & partic. ἐναντιωθείς, έντος. τὸ χειρουργὸν, ῦ, recens factum, vnde χειρουργέω, nouum aliquid molior aut deſigno: imperf. ἐχειρούργουν. ὁ καλλιγεάφος, ν, lepidus ſcriptor, vnde καλλιγεαφέω, pulchrè ſcribo & eleganter: imperf. ἐκαλλιγεάφουν. ſic ab ὁ ἡ καλλιεπὴς, ές, elegans & ſplendidus in verbis, fit καλλιεπέω, ornatè & eleganter dico: futur. ήσω: perf. κεκαλλιέπηκα: paſſ. ημαι: partic. κεκαλλιεπημένος, ornatus, diſertus: vnde aduerb. κεκαλλιεπημένως, diſerte & ornatè. ſic etiam καλλιερέω, numine propitio vtor, ſacra facio. fut. ήσω: aor. prim. ἐκαλλιέρησα, ας, ε: imperf. paſſ. ἐκαλλιερεόμην, ἐκαλλιερέου, ἐκαλλιερέετο, craſi ἐκαλλιερῆτο. ὁ παιδαγωγὸς, ῦ, pædagogus, cuſtos & inſtitutor pueri, vnde παιδαγωγέω, pueros ſequor, id eſt, ſum pædagogus, erudio: fut. παιδαγωγήσω: perf. πεπαιδαγώγηκα: paſſ. πεπαιδαγώγημαι, πεπαιδαγώγησαι, πεπαιδαγώγηται. ὁ παῦργος, ν, aſtutus, qui omnibus in rebus verſatus eſt: ab hoc παυργέω, callidè ago, ſceleſtus ſum & aſtutus: fut. παυργήσω: perf. πεπαύργηκα, πεπαυργήκας: part. ὁ πεπαυργηκὼς, ότος, τῷ πεπαυργηκότι. ὁ πολυπλάσιος, ν, multiplex, à quo πολυπλασιάζω, multiplico, imperf. ἐπολυπλασίαζον. ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, ν, philoſophus, ſapiẽtiæ ſtudioſus, hinc φιλοσοφέω, philoſophiæ ſtudio indulgeo: fut. ήσω: perf. πεφιλοσόφηκα: paſſ. πεφιλοσόφημαι, πεφιλοσόφησαι: imperat. πεφιλοσόφησο,

διεγγυάομαι.

ἀμφιβάλλω.

καλλιεπέω.

καλλιερέω.

παιδαγωγέω.

παυργέω.

πολυπλασιάζω.

φιλοσοφέω.

φησω, πφιλοσοφήσθω, disputatum sit. φιλόπιμος, ν, ambitiosus, ab hoc φιλοπιμέω; ambitiosè quippiã conor: fut. ησω: perf. πεφιλοπίμηκα: pass. ημαι, ησαι, ηται: aor. prim. ἐφιλοπιμήθην, ης, prima plur. ἐφιλοπιμήθημεν εἰς ὑμᾶς, in vos contulimus. ὁ ἡ χλεχαγὸς, ὃ, qui manu ducit, vnde χλεχαγέω, manu duco: imperf. ἐχλεχαγέουν. Hæc tam multa exempla in medium attulimus, vt ex his discant pueri similia formare, atque vt in thematis inuestigatione esse possint multò prõptiores, idem & in sequentibus factitabimus, iis qui in hac exercitatione tyrones sunt obsecuti, qui à nobis efflagitârũt, vt sibi hac in re operã daremus. φιλοπιμέω. φιλοπιμία. χλεχαγέω. ἀπλαύω.

[2] Huius fut. ἀπλαύσω: aor. prim. ἀπέλαυσα, ἀπέλαυσας, ἀπέλαυσε, tertia plur. ἀπέλαυζαν: dicitur & ἀπήλαυσα vt ἀπήλαυσεν, Atticè augmento syllabico ε in temporale η mutato: perf. ἀπολέλαυκα: infin. ἀπολελαυκέναι. [3] Fut. ἐπιχερήσω: aor. prim. ἐπεχείρησα: perf. ἐπικεχείρηκα: pass. ημαι, ησαι, ηται: aor. prim. ἐπεχρήθην, ης, η: part. ἐπικρηθεὶς, ῆσα, έν. [4] Fut. ἐγκωμιάσω: perf. ἐγκεκωμίακα: pass. ασμαι, ασαι, αται: aor. prim. ἐνεκωμιάσθην: part. ἐγκωμιασθεὶς, έντος, laudatus. sunt qui scribãt imperf. ἐνεγκωμίαζον pro ἐνεκωμίαζον per pleonasmũ literæ γ. [2] [3] ἐπιχείρω. [4] ἐγκωμιάζω.

[5] Sic δυσφημέω, maledico, impiè & irreligiosè loquor: fut. δυσφημήσω: aor. prim. ἐδυσφήμησα, ἐδυσφήμησας, ἐδυσφήμησε. At δυσχεραίνω, indignor, grauiter & ægrè fero, augetur initio: imperf. ἐδυσχέραινον, ες, ε: fut. δυσχεραῶ: aor. prim. ἐδυσχέρανα: & in optat. Æolico δυσχεράνειε, ας, ε: atque in subiunct. δυσχεράνω, μὴ δυσχεράνητε, ne grauiter feratis. [6] Imperf. εὐώρκεον, εὐώρκεων. huic opponitur ὑπορκέω, ω, peiero, falsò deiero per: quod etiam in medio augetur: futur. ὑποροκήσω: perfect. ὑπώρκηκα. [7] Fut. εὐεργετήσω: aor. prim. εὐηργέτησα. reperitur tamen perf. sine augmento, εὐεργέτηκα, ας, ε: pass. εὐεργέτημαι: particip. εὐεργετημένος, beneficiis affectus. [8] Imperf. εὐηγγελιζόμην: fut. med. εὐαγγελίσομαι & Atticè εὐαγγελιῶμαι: part. εὐαγγελιούμενος nuntiaturus, forma futuri secundi: sic actiuum εὐαγγελίζω: fut. εὐαγγελίσω & Atticè εὐαγγελιῶ: aor. prim. εὐηγγέλισα, εὐηγγέλισας, εὐηγγέλισε. med. εὐηγγελισάμην, εὐηγγέλισο, εὐηγγελίσατο: perf. pass. εὐηγγέλισμαι, ισαι, ισται: part. εὐηγγελισμένος: aor. prim. εὐηγγελίσθην: imperat. εὐαγγελίσθητι, εὐηγγελισθήτω. dicitur & εὐαγγέλλω: aor. sec. εὐήγγελον: pass. εὐηγγέλλω, nuntiatus sum, id est, mihi bonus nuntius allatus est. [9] His adde ex Budæo, ἀπτοέω, obstupeo: fut. ώσω: aor. prim. pass. ἀπτοηθῶ, obstupui. ἀποδιοπομπέομαι, auerto: ἀπολογέομαι, rationem reddo, pro me respondeo: ἀφυιάζω, commordeo frænum, frænum non admitto: ἐμβατεύω, incedo: ἐνδοιάζω, dubito: ὑπαπλάζω, fluito: εὐεργέω, beneficium colloco: χάθημαι, sedeo, interdum tamẽ augetur etiam initio, vnde ἐκάθητο vel καθῆτο, sedebant. ϖϱοφθονέω, violo, iniquè & contra leges ago: ϖϱοπηλακίζω, vitupero, ϖϱοφασίζομαι, capio occasionem, prætexo: imperf. ϖϱοεφασιζόμην, & crasi ϖϱουφασιζόμην. verùm de huiusmodi cõtractione plura circa finem Annot. in verba καταγλωττίζω, suauior item conuitior: huius particip. perf. est κατεγλωττισμένος, pro καταγεγλωττισμένος: nõ enim repetitur prima consona thematis simpl. quãuis ε sit anceps. [5] δυσχεραίνω. [6] εὐορκέω. ὑπορκέω. [7] εὐεργετέω. [8] εὐαγγελίζομαι. εὐαγγέλλω. Auctia in medio. [9] προφασιζόμην. κατεγλωττισμένος

MVLTA Alia quæ hîc non enumerauimus hoc aut illo modo faciẽtia, recensentur à CLENARDO in Inuestig. them. in verbo ἀλίσκομαι, & illius composito ἁναλίσκω. Cæterùm hæc augmenti varietas Attica nõ solùm habet locum in compositis quorum simplicia non sunt in vsu, sed etiam aliquando in iis quorum simplicia sunt vsitatiss. vt πάσομαι, facio: compositum παιδοποιέομαι, id est, filios procreo, augetur initio, πεπαιδοποίμαι: quod componatur ex nomine παῖς, παιδός, puer, filius. Ab ἵημι, mitto. cõpositum ἀφίημι, dimitto, nunc augetur initio, ἠφίει dimittebat (imperf tãquam ab ἀφιέω, vt habes, 105. 7.) nunc in medio, ἀφεῖμαι, dimissus sum, perf. pass. nunc vtrinque. ἠφέθη, dimissus est, aor. prim. pass. pro ἀφέθη. Verùm huiusmodi varietas rarò inuenitur in compositis è prępositionibus & verbis simplicibus vsitatis. nam hæc ferè semper augentur in medio. [10] Poëtæ verò nõnunquam augmentum syllabicũ causa mẽtri positione producunt, geminata videlicet consona sequente, vel assumpta externa consonante: vt ἀλήω, cesso: fut. ἀλήξω: aor. Appendix: Augmenti varietas vbi habeat locum. παιδοποιέομαι. ἠφίει. ἀφεῖμαι. ἠφέθη. Augmentum ε à poetis positione productum. ἐλλιξα. ἐγδέπισα. [10]

prim. ἔλιξα, & geminato λ, ἔλλιξα, à δυπέω, ſtrepo. aor. prim. ἐδύπησα, & poëticè ἐγδύπησα, aduocato externo γ.

De perfecto ει in ο.

Perfecto Attici penultimam ε diſyllabi primæ & ſecundæ coniugationis vertunt in ο, πέμπω, *mitto*, πέπεμφα communiter, πέπομφα Atticè: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα *irrigo*.

πέπομφα. βέβροχα.

μεμβήκα. 1 Verbum μβάω facit μεμβήκα, tanquam à μβνέω, *maneo*.

Reduplicatio Attica in præterito incœptorum ab ε, ο, α. 2 ἐρήεικα. ἐρήεισμαι. ὄλωλα. ἀγήγερκα. ἀγήγερμαι. *Atticiſmus.*

2 Attici inchoatorum ab ε, ο & α breui, præterito communi præfigunt duas priores literas præſentis, ἐείζω, *contendo*, ἤεικα, ἐρήεικα, paſſiuum ἐρήεισμαι: ὄλλω, *perdo*, ὤλα, ὄλωλα, præteritum medium eſt: ἀγείρω, *congrego*, ἤγερκα, ἀγήγερκα, 3 ἀγήγερμαι.

4 Corripitur autem præteriti Attici tertia ſyllaba ſi trium ſyllabarum numerum exceſſerit: hoc modo, vertitur η in ε, ω in ο, ϥ & ευ abiiciunt ε, οι & υ ſubiunctiuam: ἀλήθω, ἤληκα, 5 ἀλήλεκα, *molo*: 6 ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, *interrogo*: ἀλείφω, 6 ἤλϥα, ἀλήλιφα, 7 λιφα, *ungo*: ἐλεύθω, ἤλευθα, 7 ἐλήλυθα, *venio*: ἑτοιμάζω, ἡτοίμακα, ἑτητόμακα, *paro*: ἀκούω, ἤκουα, ἀκήκοα, *audio*.

ἀλήλεκα. ἐρηρότηκα. ἀλήλιφα, ἐλήλυθα. ἑτητόμακα. ἀκήκοα.

8 At ἐρείδω, *firmo hæreo*, 8 ἤρϥκα, ἐρήρϥκα, 9 ἐρήρϥσμαι, 9 ἐρήρϥδα, vt differat ab ἐρήεικα verbi ἐείζω, *contendo*.

ἐρήρϥκα. ἐρήρϥσμαι. ἐρήρϥδα.

Verbum ἔδω, *edo*, ἦκα, ἔδηκα: & interiecta ſyllaba δο, ἐδήδοκα: paſſiuum ἐδήδομαι: ſic ἄγω, *duco*, aſſumit γ, ἦχα, ἄγηχα, ἀγήοχα: ſed euphonia tollit γ, 10 ἀγήοχα.

ἐδήδοκα. ἐδήδομαι. ἀγήοχα.

ε ante { ω / ο

Incœptis ab ο vel ω præteritum Atticum præfigit ε, ὁράω, *video*, ὦρακα, ἑώρακα: οἴγω, *aperio*, ᾦγα, 11 ἑῶγα, vnde fit 12 ἀνέῳγα, *aperui ſeu apertus ſum*: ὤθω, *impello*, ὦσμαι ἔωσμαι: ὠνέομαι, *emo*, ὦνημαι, ἐώνημαι. Idem:

ἑώρακα. ἑῶγα, ἀνέῳγα. ἔωσμαι: ἐώνημαι.

fit

fit in præterito imperfecto, ἑώρων, *videbam*: [13] ἐωνέ- [13] ἑώρων.
μιν, *emebam*, [14] & consimilibus. [14] ἐωνέμιν.

Sic ἔοικα, *assimilo*, *conueniens sum*: medium præteritum facit οἶκα, vnde [15] ἔοικα *similis sum*, *congruo*. [15] ἔοικα.
Accidit hoc & in aoristis aliorum quoque verborum, ἧκα, ἔηκα, *misi*: vnde ξυνέηκα, *commisi*: *item*, *intellexi*: εἶπα, [16] εἶπα, *dixi*: προσέειπα, *allocutus sum*: [16] εἶπα, προσέπα, ab ἔπω. προσέπω. ἐωσάμην, ab ὤθω.
ὠσάμην, ἐωσάμην, *impuli*: sed huiusmodi magis poëtarum sunt.

[17] Cæterùm ε augmentum Atticum, spiritum fortitur præsentis, ὁράω, ὦρακα, ἑώρακα, *vidi*: ὠνέομαι, ὤνημαι, ἐώνημαι, *emi*. [17] Spiritus ε augmenti Attici.

Attici præterea pro incremento λε & με, ponunt ει diphthongum: λήβω, *sumo*, λέληφα, εἴληφα: μείρομαι, *sortior*, μέμαρμαι, [18] εἵμαρμαι. [18] Atticisimum. ει pro λε. με.

FVTVRVM tamen μάω regulare est, 39. 24. & aoristus primus ἔμεια, 54. 4. particip. μείας, αντος. [1] Huiusmodi reduplicatio non solùm habet locum in præteritis, sed etiam interdum in præsentibus præcipuè verborum in μι, vide, 103. 43. [2] Hinc tertia pluralis Ionica ἀγηγέαται, congregati sunt, 66. 2. & 8. [3] Doricè verò nonnunquam manet longa: at quæ sola positione producitur, ne Atticè quidem aut Communiter corripitur, vt patet ex ἀγήγερκα. [4] Passiuum ἀλήλεσμαι. participium ἀλήλεσμένος, molitus. [5] Pass. ἤλειμμαι, Atticè ἀλήλιμμαι, ἀλήλιψαι, ἀλήλιπται non ἤλειπται: particip. ἀλήλιμμένος. aoristi. secund. est ἤλιφον, 55. 3. [6] Et poëticè εἰλήλυθα, veni: vbi producitur aduocato ι, & tertia syllaba Doricè manet longa: prima plural. εἰλήλυθαμεν & syncope εἰλήλυθμεν. [7] Hinc participium ἡρεκώς, ότος, qui hæsit. [8] A tertia sing. ἐρήρεισται fit tertia plur. Ionica ἐρηρέδαται, nixi sunt, 66. 2 & 5. [9] plus quàm perfect. sumit aliud incrementũ ἠρηρείσμην, inhæseram. [10] Bœoticè ἀγείοχα, η in ει mutato, 105. 14. [11] Præteritum est medium: participium ἐωγμένος, ἡ ἐωγυῖα, apertus, aperta. [12] Et rursus aucta præpositione, ἀνέωγα. [13] Tertia plural. ἐωνέατο ἐωνοῦντο, emebant, ab ὠνέομαι. [14] Vt ab οἰνοχοέω, οῦμαι, οἰνοχόουν, οἰνοχόουν, οἰνοχόουν & οἰνοχόουν, Ι'λ. γ'. Cæterùm his quæ hoc loco à CLENARDO recensentur, non vtuntur doctiores qui prosa oratione scripserunt, nisi cum appositione huius augmenti ε. at poëtæ illud non rarò detrahunt: vnde ὦρα pro ἐώρα, intuebatur, tertia impersecti ab ὁράω. sic ab εἴργω, εἴξω: aoristus prim. ἷξα pro ἔωξα, & soluta diphthongo ὄϊξα, ὄϊξας, ὄϊξε: perfec. ὦχα: pass. ὦγμαι: plus quàm perf. ὤγμην, ἶξο. ἔκλο. vnde tertia plur Ionica (66. 2.) ὦχατο, cum ὤλλ, ἐπώχατο, inclusi erant. [15] Atque hinc vsitatissimum illud participium ὁ εἰκὼς, ότος, similis, decens: & neutrum τὸ εἰκὸς, εἰκότος, par, decens, consentaneum, vero proximum, signum necessarium, ducuntur ab ἔικα pro ἔοικα, quod formam habet præteriti medij ab ἔχω, sed ει non mutatum fuit in η: sunt qui velint Bœoticum esse

Atticа reduplicatio etiam in præsentibus. ἀγηγέαται. Dorismus. Notio. ἀλήλεσμένος. ἀλήλιπται. ἐλήλυθα. ἐλήλυθμεν. ἐρηρέδαται. ἠρηρείσμην. ἀγείοχα. ἐωγυῖα. ἠνέωγα. ἐωνοῦτο. Notio. ὦρα, ἐώρα. ἷξα, ἔωξα. ὄϊξα, ας, ε. ἐπώχατο. εἰκὼς, ότος. εἰκὸς, ότος. εἰκὼς, ότος. ἔικα.

ἔᾶξα.
ἤιξαγ. ἤικτο.
Annotatio.
ἔεπτον.
Regula.
εἵμαρται.
εἵμαρτο.
εἱμαρμένος.
ἐμβεβαμεῖν.
ἐμβεβαμένη.
εἱμαρμένη.
ἔμμορσε.
ἔοικυμαγ.
ἐοικυμένως.
ἐπέπυστο.
διέοικυτε.
ἔοικυθεν.

pro aoriſto prim. ἄξα, ſimilis ſum, in cuius tertia plur. reperitur εἴξαν pro ἔξαν, ab εἴχω: cuius fut. εἴξω: perfect. ἔοικα: paſs. ἔγμαι, εἴξαι, & ſoluta diphthõgo, verſõque ε in η, ἤιξαγ, ſimilis es: ſic in plus quàm perfect. ἠΐγμην, ἤιξο, ἤικτο, ſimilis erat. tertia perfecti ἔοικται, cum augmẽto ε, ἔεικται, ſimilis eſt. Hæc præterita præſentis ſignificationem habent, & plus quàm perfectum imperfecti. 5

16 16 Sic in aoriſto ſec. εἶπον, εἶπον, ab ἔπω dico quod per ει augetur. 17 Hoc fit
17 contra regulam generalem, quę vult ε augmentum ſyllabicum notari ſemper
18 ſpiritu tenui. 18 Tertia perſona εἵμαρται, fatum eſt: tertia plus quàm perfecti εἵμαρτο, fato decretum erat: partic. εἱμαρμένος, fatalis. Pro εἵμαρμαι reiecto ι, & metatheſi dicitur ἔμβεβαμαι, fatatus ſum: inſeritur β, quòd μ ante ε nõ 10
ponatur, § 17. hinc ἡ ἐμβεβαμένη, vt ab εἵμαρμαι ἡ εἱμαρμένη, id eſt, fatum, ſors, fatalis curſus. ſunt qui ſcribant cum ſpiritu aſpero ἑἵμαρμαι, ἑἱμαρμένη, à μείρομαι, præterit. med. eſt μέμορσε, ſortitus ſum, & poëticè ἔμμορσε facta metatheſi: qua etiam in quibuſdam aliis præteritis vtuntur: vt ἔοικυμαι, motus ſum, pro σέσυμαι, à σίω, moueo: partic. ἐοικυμένος, properans: hinc aduerb. ἐοικυμένως, ſtu- 15
diosè, certatim, properè: tertia perfecti ἔοικυται, cum ἔθλι, ἐπέοικυται, impetum fecit: plus quàm perfect. ἐοικύμην, ἔοικυσο, ἔοικυτο, exilibat, cum δίω, διέοικυτο, peruagabatur: poteſt cenſeri imperfectum à σύμαι: aor. prim. ἐοικύθην, tertia plur. ἐοικύθησαν, & Bœoticè ἔοικυθεν, eruperunt, 67. 23. 20

De plus quàm perfecto actiuo & medio. Atticiſmus. ἐκεχλύη.

1 [1]Plus quàm perfecti & prima & tertia ſingularis Atticè per η ſine ν, ἐπετύφη ἐγὼ, *verberaueram ego*: ἐπετύφη ἐκεῖνος, *verberauerat ille*: [2] vnde ἐκεχλύη plus quàm perfectum medium à χάνω, *dehiſco*: &

ἤδη. 3 ἤδη pro [3]ἤδειν ab εἴδω, *ſcio*. 25

4 [4]Tertiam pluralem ἐπετύφεσαν Atticus effert per
ἐπετύφεσαν, ἤδεσαν, ἀκηκόεσαν, à τύπτω, εἴδω, ἀκούω. 5 εσαν elidendo ſubiunctiuam: [5]ἐπετύφεσαν, ἤδεσαν, ἀκηκόεσαν, *verberauerant, nouerant, audiuerant*.

τεθεμελίωτο. 6 [6]Eſt quandoque hoc tempus contentum incremento perfecti: τεθεμελίωτο, *fundatus erat*, plus, quàm perfectum paſſiuum à θεμελιόομαι *fundor, aris*.

Plus quàm perfectum cum triplici augmento. ἠγηγέρκειν, ἠωρωρύχειν, ἠκηκόειν, ab ἀγείρω, ὀρύσσω, ἀκούω.

Atticum plus quàm perfectum temporaliter
7 initio augetur: ἀγήγερκα, [7]ἠγηγέρκειν, *congregaui, con-*
8 *gregaueram*: ὀρώρυχα, [8]ὠρωρύχειν, *fodi, foderam*: ἀκή- 35
κοα, ἠκηκόειν, *audiui, audiueram*. Excipe ἐληλύκειν &
9 [9]ἐληλύθειν, *veneram*, ab ἐλήλυκα & ἐλήλυθα, ab ἐλεύθω, *venio*. At ἔολπα, *ſperaui*, ἐώλπειν: ἔοργα, *compo-*

[ἐώλπειν, ἐ-

ſui,

ſui, ἐώργειν: ἔοικα, ſimilis ſum, [10] *ἐώκειν,* [11] augentur ſecunda ſyllaba, pro ἠόλπειν, ἠόργειν, ἠοίκειν.

ωἰργειν, ἐώκειν, ab ἔλπω. ἔργω, ἔοικα.

I D Fit arrepta ab Ionibus occaſione, qui primam perſonam plus quàm perfecti actiui & medij per εα, & tertiam per εε efferunt, quæ Attici & Dores in η contrahunt. [1] Sic ὀδώδη, oluerat, ab ὄζω: præt. med. ὦδα, 72.13. Attice ὤδωδα, δ pro ζ repetito, (hinc infin. ὀδωδέναι, & partic. ὀδωδώς, ότος) plus q. ὠδώδειν, ὠδώδεις, ὠδώδει, & Ionicè detracto priori augmento ὀδώδεια, ὀδώδειας, ὀδώδειε, & crasi Attica ὀδώδη. [3] Vide Inueſtigationem thematis in verbo εἴδω. Reperitur & Ionicum ἤδεια, ἤδειας, ἤδειε, noueram, as, at: vnde factum eſt Atticum ἤδη, noueram & nouerat. [4] Idem & Dores obſeruant. His ſimilia ſunt ἐλελοίπεσαν, omiſerant, à λείπω: præt. med. λέλοιπα, 72.29 ἐπεπερά̃γεσαν, egerant, à περάω: præt. med. πέπερα̃κα, 72.13. ϗκεχωρήκεσαν, ceſſerant, & detracto ε Ionicè κεχωρήκεσαν, à χωρέω, μ. ήσω, π. ηκα. [5] Ionicè ſine ε, τετύφεσαν, [6] Iones & poëtæ id in multis obſeruant: imò non rarò perfecti quoque augmentum plus quàm perfecto paſſ. detrahunt: atque nonnunquam imperfecti augmentũ tantummodo illi concedunt: vt δείδεκτο, δίκτο & ἔδικτο, atque ectaſi poëtica δηΐδεκτο, pro ἐδείδεκτο, ſuſceperat: & prima perſona ἐδέγμην pro ἐδεδέγμην à δέχομαι ex δεδίκτο fit tertia plur. Ionica (66.2.) δεδέχατο: ſic in tertia plurali perfecti, δεδέχαται, ſuſceperunt. ἔλεκτο pro ἐλέλεκτο, concubuerat, à λέχομαι, ἐλέλικτο: conuolutus erat, pro ἐλήλιχτο, ab ἑλίσσω: fut. ἑλίξω. præt. ἧλιξα: paſſ. ἥλιγμαι, & per reduplicationem Atticam ἐλήλιγμαι, vnde plus q. ἠληλίγμην, ἠληλίζο, ἠληλίκτο, & ſublato vtroque augmento, remanente tamen reduplicatione, ἐλέλικτο: ἐπεμπίπλο, pro ἐπιμπίπλο, reſponderat, ab ἐπιμπλάομαι. ἔπλητο pro ἐπίπλητο, impletus erat vel implebatur: & in tertia plurali ἔσαλωτο pro ἐπίπλωτο, à πλάω ὁ πλήθω. malim eſſe imperfectum à πλῆμι, penultima remanente longa in voce paſſ. πλῆμαι, ἐπλήμην, ἔσλησο, ἔσλητο. κεκόρηκα, κεκόρηκας, κεκόρηκε, totonderam, as, at, pro ἐκεκόρηκα, à κείρω, fut. κερῶ, 40.4 perfect. κεκαρκα, 51.28. paſſ. κέκαρμαι. κέκλαγγο, pro ἐκέκλαγγο, fractus erat, à κλάζω: futur. κλάγω: perf. κέκλαγκα: paſſ. κέκλασμαι. πάλη, impactus fuerat, pro ἐπάλη, à παλλόμαι, titubo. ϕυγοπολαύκη pro ϕυγεπελαύκη, vel pro παρηπολαύκη, obiter fructum ceperam, à ϕυγοπολαύω, quod componitur ex ϕυγή & ὑποπολαύω, atque ὑποπολαύω ex ὑπὸ & inuſitato λαύω. πεφόβητο, territus erat: vnde tertia plur. Ionica (66.2 & 15.) πεφοβέατο pro ἐπεφοβέωτο, à φοβέω, μ. ήσω. χύτο, fuſus erat pro ἐκέχυτο, in tertia plur. χύτο: pro ἐκέχυντο: cum ſolo imperfecti augmento ἔχυτο, cum ἀμφὶ, ἀμφέχυτο, circunfuſus erat, vel circunfundebatur. [7] Poteſt duci ἠγερκα ab ἀγείρω, de quo ſuprà, 144.11. vel ab ἐγείρω, excito: quorum perfectum ἤγερκα, collegi vel excitaui: paſſ. ἤγερμαι, collectus ſum vel excitatus ſum: Atticè ab ἀγείρω, ἀγήγερκα, ἀγήγερμαι: ab ἐγείρω ἐγήγερκα, ἐγήγερμαι: plus quàm perfectum ab vtroque ἠγηγέρκη, collegeram vel excitaueram. [8] At ὠρωρέχη, porrexeram, ab ὀρέγω: paſſ. ὠρωρέγμην, ὠρώρεξο, ὠρώρεκτο: hinc detracto priori augmento fit tertia plur. Ionica (66.2) ὀρωρέχατο, porrecti erant. [9] Tertia plur. ἐλελύθεσαν, & Att. ἐλελύθεσαν. [10] Et ſine augmento, ἐοίκη: in tertia plur. ἐοίκεσαν, & Atticè ἐοίκεσαν, ſimiles erant. [11] Sic ἑαρτάζω, feſtũ diem ago: imperf. ἐώρταζον. pro ἠόρταζον.

ωἰργη, ἐώκη, ab ἔλπω. ἔργω, ἔοικα.

Ioniſmus.

ὀδώδη. ὀδωδέναι. ὀδωδώς.

ἤδεια, ας, ε.

Doriſmus.

ἐλελοίπεσαν. ἐπεπεράγεσαν. κεχωρήκεσαν. τετύφεσαν.

Augmentum plus quàm perfecti apud Ionas & poëtas.

δείδικτο, δίκτο, ἔδικτο, δεδίκτο.

δεδέχατο. ἔλεκτο. ἐλέλιχτο. ἐπεμπίπλο. ἔσλητο. ἔσλητο. ἐπάλη. ἔσλητο. κεκόρηκε. κέκλαγγο. πάλη. ϕυγοπολαύκη. πεφόβητο. χύτο. ἀμφέχυτο.

ἤγερκα, ἤγερμαι.

ἀγήγερκα. ἐγήγερκα. ἠγηγέρκη. ὠρωρέχη. ὀρωρέχατο. ἐλελύθεσαν. ἐοίκεσαν. ἐώρταζον.

De aoriſto primo.

ἔπα. ἤνεγκα. ἔθηκα. ἔδοκα. ἦκα.

Aoriſtus primus conſonantem ſeruat futuri, præter quinque, ἔπω, εἶπα, *dico*, ἐνέγκω, ἤνεγκα, *fero*: πίθημι, ἔθηκα, *pono*: δίδωμι, ἔδωκα, *do*: ἵημι, ἧκα, *mitto*. [1] duo primi etiam in reliquis modis vſurpantur. 1

tres vltimi minimè.

ἔχεα, ἔχευα. ἔκυα, ἔσευα. ἤλευα.

2 Quatuor ſcribuntur purè, χέω, ἔχεα vel [2] ἔχευα, [3] *fundo* : [3] κάω vel κᾱ́ω, ἔκυα, *accendo* : σεύω, ἔσευα, *moueo*: ἀλεύω, ἤλευα, *euito*, ſublata futuri conſonante.

Dicta ab ἔπα & ἤνεγκα.

1 A B ἔπα imperatiuus ἔπον, ἐπάτω. optat. ἔπαιμι : partic. ἔπας, αντος, Ab ἠνεγκα: imperat. ἔνεγκον, ἐνεγκάτω: optat. ἐνέγκαιμι : infin. ἐνέγκαι: partic. ἐνέγκας, αντος, in voce med. ἠνεγκάμην, tertia plur. ἠνέγκαντο, & Ionicè reiecto augmento ἐνέγκαντο, tulerunt: infinit. ἐνεγκάσθαι: partic. ἐνεγκάμενος. [2] Dicitur & ἔχευσα, à fut. χεύσω : hinc infinit. χεῦσαι, cum χ' κατακεῦσαι, & poëticè κακχεῦσαι, effudiſſe, 50. 11 & 17. [3] Καίω ſiue κάω facit in futur. κεύσω, pro καίσω vel κήσω: hinc alius aoriſtus. ἔκευσα : & in aor. prim. paſſ. ἐκαύθην, ſuccenſus ſum. at ἔκυα fit à κήσω, ſublata futuri conſonante, non autem à κεύσω: hinc infinit. κῆαι: partic. κήας: aoriſt. prim. med. ἐκηάμην: tertia plur. reiecto augmento κήαντο, accenderunt: partic. κηάμενος, combuſtus.

χακχεῦσαι. ἔχευσα. ἐκαύθην. κῆαι, κῆας. κήαντο.

De aoriſto 2.

1 Aoriſtus ſecundus diſyllabus [1] in multis non corripit penultimam, quòd in eadem cadat augmentum, ᾄδω, ἦδον, *cano*: ἕλκω, εἷλκον, *traho* : ἕλω, εἷλον, *traho*: ἔπω, εἶπον, *dico*: ἔχω, εἶχον, *habeo* : ἵκω, [2] ἧκον, *venio*: ἄγω, ἦγον, *ago*, & Atticè ἤγαγον, interpoſito γα: εἴδω, εἶδον, *ſcio* : nam ἴδον poëticum eſt : ἐλεύθω, ἦλθον, *venio*: ſed eſt ſyncope ab ἤλυθον.

ἤγαγον. εἶδον. ἦλθον.

2

3 Etiam triſyllabus [3] penultima longa, ἐνέγκω, ἤνεγκον, *fero* : πέρθω, ἔπαρθον, *deuaſto* : δέρκω, ἔδαρκον, *video*: & [4] metatheſi poëtica, ἔπερθον, [5] ἔδρακον, πλήσσω, [5] ἔπληγον, *percutio*, ad corpus pertinet : ἔπλαγον, *perculſi*, ad animum.

ἤνεγκον. ἔπερθον. ἔδρακον. ἔπληγον. ἔπλαγον.

Notio.

In ſextæ coniugationis circunflexis nihil ob penultimâ mutabitur, χέω, ἔχον, *habeo*: εὑρέω, εὗρον, *inuenio*: βλαστέω, ἔβλαστον, *germino* : δουπέω, ἔδουπον *ſono*: ὀλισθέω, ὤλισθον, *cado*.

6 [6] Tria, λέγω, *dico* : φλέγω, *ardeo* : βλέπω, *video*, non mutant ε in α, ἔλεγον, ἔφλεγον, ἔβλεπον : at τέμνω, ἔταμον & ἔτεμον, *ſeco*.

ἔλεγον. ἔφλεγον. ἔβλεπον. ἔταμον. ἔτεμον.

Tertia pluralis par primæ ſingulari, ἔτυπον:

ſed

ſed [7] Bœoti in imperfecto & vtroque aoriſto hanc perſonam faciunt ſyllabis parem primæ plurali ἐτύπτομμν, ἐτύπτοσαν: ἐτύψαμμν, ἐτύψασαν: ἐτύπτομμν, ἐτύπτοσαν: vnde ſunt illa. [8] ἴσδοσαν, *nouerunt*: ἐμάθοσαν, *didicerunt*: [9] ἦλθοσαν, *venerunt*, ab εἶδον, ἔμαθον ἦλθον.

7 8 9

εἴδεσαν, ἐμάθεσαν, ἦλθεσαν, ab ἔδω, μανθάνω (ſed quaſi à μαθέω) ἐλεύθω.

POTES Delere (in multis) nunquam enim corripitur niſi licētia poëtica, vt ἴδον, & alia quæ ſine augmento efferuntur, vt ἔλον pro ἄλον. [2] In ἦκον re vera non cadit augmentum: neque tamen η mutatur. idem iudicato de ſimilibus. [3] Hoc non habet locum niſi in ἔπλαγον, de quo hîc ſermo habetur, aut quum penultima eſt longa poſitu. neque enim debet corripi. ſi ſola poſitione producatur, niſi in verbis quartæ coniugationis, & in finitis in πω, κω, λλω, μπω. [4] Hæc literarum tranſpoſitio fit, vt penultima corripiatur. Contrà à τρέφω, neutrio, aor. ſecund. ἔτραφον, paſſ. ἐτράφην: prima plural. ἐτράφημμν, reiecto augmento & facta metatheſi vt α producatur τάρφημμν, & Ionicè aſpirata in tenuem mutata (12.32.) τάρπημμν, nutriti ſumus. ſunt qui à τρέπω deducant. [5] Sic ab eodem δέρκω, in præt. medio δέδορκα, & metatheſi δέδεγκα, vidi. [6] His adde ἐνέγκω, ἠνεγκον, fero. Neque etiam aliàs ε mutatur in α, niſi illud ε, præcedat vel ſequatur aliqua immutabilium λ, μ, ν, ρ. [7] Nam pro litera ν ponunt ſyllabam Cæt. [8] Sic imperfect. ἐδολιόοσαν, & craſi ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολιόεν ἐδολίουν, à δολιόω, doloſè ago. Inuenitur hęc vox Pſalmo quinto, ἐδολιοῦσαν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν, linguis ſuis doloſè agebant, linguis ſuis ad dolum vſi ſunt. [9] Sine augmento ἔλθοσαν: & abſque ſyncope ἠλύθοσαν à poëtico, ἤλυθον. Sic in tertia plur. opt. ἔλθοιεν pro ἔλθοιεν, veniſſent.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

ἔλον.

Penultima aoriſti diſſyllabi quando longa.

τάρπημμν.

δέδεγκα.

Notio.

ἐδολιοῦσαν.

ἔλθοσαν, ἠλύθοσαν, ἐλθοιεν.

[1] Futura tria ſunt quæ ſpiritum præſentis non ſeruant: θρέφω, θρέψω, *nutrio*: θρέχω, θρέξω, *curro*: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam aduerbij ἔξω, *extrà*.

1

De futuro primo.

θρέψω.

θρέξω.

ἕξω.

Quartæ coniugationis polyſyllabum futurum in ίσω [3] circunflectunt Attici, tollendo σ, νομίζω, νομίσω, νομιῶ, *puto*: & medium βωδίζομαι, βαδίσομαι, διοῦμαι, *vado*: ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, νικῶμαι, *certo*.

2 3

ίζω, ίσω, ιῶ, ίσομαι, ιοῦμαι.

[4] Barytona quædam habent futurum à circunflexis inuſitatis, θέλω, *volo*: ὀφείλω, *debeo*: μέλω, *curo*: αὔξω, *augeo*: ἕψω, *coquo*: ἀλέξω, *arceo, auxilior*: in ήσω, θελήσω, ὀφελήσω, ab obſoletis, θελέω θελῶ, &c. Sic etiam βούλομαι, βουλήσομαι, tanquam à βουλέομαι βουλοῦμαι, *volo*. Atticorum enim eſt è

4

Futurum barytonorum à circunflexis.

βουλήσομαι.

Atticiſmus.

circunflexis facere barytona.

ἑω, εὑσω. αἱω, αὑσω.

Sic πλέω, *nauigo*: ῥέω, *fluo*: χέω, *fundo*, πνέω, *ſpiro*: in εὑσω, πλεὑσω, &c. Itidem κλαίω, κλαὑσω, *frango*: κάω vel κάω, καὑσω, *uro*.

τετραφέμεν. τέθραμμαι.

1 In Aoriſtis ſecundis & præterito medio ſeruatur τ vt in præſentibus: in reliquis temporibus retinetur θ futuri: aoriſtus igitur ſecũdus eſt ἔτραφον, ες, ε, & poëticè τέτραφον, ες. ε, 49. 22. vndè infinitiuus Ionicus τετραφέμεν, 59. 4. paſſiuam habet ſignificationem nutritum eſſe: præteritum med. τέτραφα, nutriui: at præterit. act. τέτροφα: paſſ. πέτραμμαι, ψαι, πται, & Atticè τέθραμμαι: aoriſt. prim. ἐτρέφθην: actiuus ἔτρεψα: imperat. θρέψον: med. ἐτρεψάμην: partic. θρεψάμενος, qui educauit, à τρέφω: optatiuus τρέφοιμι, & μι in ω verſo Atticè vt in circunflexis, 89 3. τρεφοῖτον, ſyncope τρέφειν, alterem. 2 Hinc incompoſitis mutatio tenuium in aſpiratas: ἀντέχομαι, fut. med. ἀνθέξομαι, mihi vendicabo. ἀπέχω, abſtineo: futur. ἀφέξω: med. ἀφέξομαι. ἐπέχω, expecto: fut. ἐφέξω: infinit. ἐφέξειν. κατέχω, poſſideo: fut. κατέξω: εὖ κατέξει, bene habebit, bene ſuccedet. μετέχω, cum aliquo habeo, particeps ſum: fut. μετέξω: med. μεθέξομαι, partem capiam. ὑπέχω, ſuſtineo, ſubmitto: fut. ὑφέξω. 3 Huiuſmodi fut. circũflexa terminationibus conueniunt cum fut. ſec. eiuſdẽ vocis ac modi atque in maximo ſunt vſu apud quoſuis oratores: vnde ἀκουτῶ, ἀκυτιεῖς, ab ἀκουτίζω, audire facio: ἀναθεματῶ ab ἀναθεματίζω, deuoueo: βαδῶ à βαδίζω, γνωεῖω, à γνωείζω, notum facio: ἐγγῖῶ ab ἐγγίζω, appropinquo: ἐλπῶ ab ἐλπίζω. ſpero: καθῶ & mediũ καθῦμαι, ſedebo: à καθίζω, ſedeo: κομῶ à κομίζω, defero: μαχεῖῶ à μαχείζω, beatum dico: οἰκλῶ ab οἰκλίζω, miſereor: ὀνιδῶ, ab ὀνιδίζω, exprobro: ὀρθεῖῶ ab ὀρθείζω, vigilo: ἐεῖῶ ab ὀείζω, definio: ποδῶ, à ποδίζω, compede vincio: στεφωῖῶ à στεφωῖζω, notũ facio. Dores in horum terminationibus ponunt ω pro υ ſuo more, 12. 48. vt ἀγωνιῶμαι, decertabo, pro ἀγωνιῦμαι, ab ἀγωνίζομαι. ἁρπαδοῦμαι, in ſeuitutem rapio: futurum medium ἁρπαδῦμαι, Atticè ἁρπαδοῦμαι, Doricè ἁρπαδιῶμαι, & tertia plur. ἁρπαδιῶνται, pro ἁρπαδῦνται, in ſeruitutem rapientur. communis eſſet ἁρπαδίσονται. 4 Vide Inueſtigationem thematis in verbo αὔξω. 5 Hæc futura πλεὑσω, ῥεὑσω, χεὑσω, πνεὑσω, fiunt ab antiquis πλεύω, ῥεύω, χεύω, πνεύω. ſic θέω, curro, θεὑσω & medium θεὑσομαι, à θέω: & νέω, νεὑσω, à νεύω annuo, quum autem ſignificat, neo, nato, abluo, vado facit in futuro νήσω. Cæterum κλαὑσω & καὑσω fiunt ab Æolicis κλαύω, καύω, quæ ab Atticis κλάω, κάω, addito υ ſunt facta: Attica verò à communibus κλαίω, καίω, ſubtracto ι.

τετραφέμεν. τέθραμμαι. τρέφω. ἀνθέξομαι. ἀφέξω. ἐφέξω. κατέξω. μεθέξομαι. ὑφέξω. *Futura actiua in ω, & media in ωμαι ab ίζω & eorum terminationes.* *Doriſmus.* *ω pro υ.* ἀγωνιῶμαι ἁρπαδιῶμαι. *Futura in εὑσω à monoſyllabis in έω.* νέω, νεὑσω, νῆσω. *Æoliſmus.* *Atticiſmus.*

De imperatiuo.

1 [1] Imperatiui tertiam pluralem Attici faciunt ſimilem genitiuo plurali participiorum eiuſdem temporis, τυπτόντων, τυφάντων, pro τυπτέτωσαν, τυφάτωσαν.

τυπτόντων. τυφάντων.

ἐλθὲ εὑρὲ, εἰπὲ. λαβὲ, ἰδέ.

Secundus aoriſtus vltimam grauat, τύπε: ſed 2 3 4 5 6 acuuntur tres: [2] ἐλθέ, *venito*: [3] εὑρέ, *inuenito*: [4] εἰπὲ, *dicito*: ſic Atticè [5] λαβὲ, *accipito*: [6] ἰδὲ, *videto*: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

μελόντων, ποιούντων.

1 H I N C Μελόντων, curæ ſint, pro μελέτωσαν, à μέλω, curo. ποιούντων, faciant.

ciant, pro ποιείπωσαν, 78.23. ἀγγελίπτων, nuntient, pro ἀγγελέπωσαν, ab ἀγγέλλω, nuntio. [2] Ab ἐλεύθω. Vide, 148.21. & inuestigationem thematis in verbo ἔρχομαι. [3] Vide, 184.29. & Inuestigationem thematis in verbo εὐείσχω. [4] Vide, 139.25. [5] Vide Inuestig. thematis in verbis λαγχάνω, λαμβάνω, &c. 5 & 54.30. [6] Vide, 148.21. & Inuestig. thematis in verbo εἶδω. 6 ἀγγελίπτων. 2.3

[1] Optatiuo Æolico non vtuntur Attici nisi in secunda & tertia singulari, τύψειας, τύψειε, & tertia plurali, τύψαν. 1 De optatiuo.

DIXERAT, 57.31. vsitatissimum esse apud Atticos optatiui primum aoristum. 1

Subiunctiui secunda & [1] tertia persona tam barytonorum quàm circunflexorum & verborum in μι, continet diphthongum impropriam, ἐὰν τύπῃς, τύπῃ: ποίῃς, ποιῇ: πιθῇς, πιθῇ. 1 De subiũctiuo.

PRO τύπῃ, ποιῇ, πιθῇ, Iones dicunt τύπῃσι, ποιῇσι, πιθῇσι. Vide, 100.15. Illud & hoc loco monendum, poëtas primam personam pluralem subiunctiuorum in ωμεν efferre per ομεν: vt à δέμω, ædifico, futur. δεμῶ: aor. prim. ἔδμα, 57.4. hinc in subiunctiuo, δέμω, prima plur. δέμομεν, & poëticè δέμωμεν, ædificemus. 1 Notio. δέμομεν.

[1] Passiui secunda persona præsentis & futuri in η, τύπτῃ, τυφθήσῃ, τυπήσῃ, τετύψῃ: perfecti autem in σαι, πεποίησαι, vt & præsentium à verbis in μι, πίθεμαι, πίθεσαι: [2] quem morem & in barytonis quibusdam cernimus, φάγομαι, edo, φάγεσαι, pro φάγῃ: & in circunflexis, καυχάομαι ῶμαι, glorior, καυχάεσαι χᾶσαι, pro καυχᾷ καυχᾶ. Et contrà quædam à verbis in μι desinunt in η more barytonorum, κάθημαι, κάθῃ, sedeo: ἐπίσταμαι, ἐπίστῃ, scio: δύναμαι, δύνῃ, possum, pro κάθησαι, ἐπίστασαι, δύνασαι. sic perfectum, μέμνημαι, μέμνῃ, pro μέμνησαι, memini. 1 De indicatiuo vocis passiuæ. 1 εσαι, pro η. Φάγεσαι. καυχάεσαι. καυχᾶσαι. η pro εσαι vel ασαι. κάθῃ. ἐπίστῃ. δύνῃ. μέμνῃ.

[2] Quatuor Attici finiunt in ει, βούλομαι, βούλει, volo: οἴομαι, [3] οἴει, puto: [4] ὄψομαι, ὄψει, videbo: ἔσομαι, ἔσει, & facta crasi, εἶ, sum, es. 2 Atticissmus. βούλει. 3 οἴει. 4 ὄψῃ. εἶ.

VIDE Quæ de hac re copiosè diximus, 91.20. [2] Hæc quatuor Communes ab Atticis acceperunt. Verùm Attici idem obseruant in omnibus ferè præsentibus & futuris vocis passiuæ & mediæ: quod non negat CLENARDVS. [3] Et Ionicè οἴεαι, 61.20. & 33. [4] Futurum primum indicatiui medij ab ἔσθομαι, video & videor. 1. 2 3. 4 οἴεαι.

De perfecto passiuo. Atticismus. μεμίασμαι. μεμίλυσμαι. μεμβήκα. μεμβήμαι.

1 Perfectum passiuum à verbis in νω per σμαι faciunt Attici, μιαίνω, μεμίασμαι, *fœdo*: μολύνω, μεμόλυσμαι, *inquino*.

Verbum μβάω, μεμβήμαι, vt μεμβήκα, velut a μενέω, *maneo*.

Disyllaba primæ & secundæ coniugationis, 2 quæ Attico præterito mutant 2 ε in ο, hîc repe- 3 tunt ε, λέγω, *dico*: 3 λέλοχα, λέλεγμαι, κλέπτω, *furor*: κέκλοφα, κέκλεμμαι: inuenitur & κέκλαμμαι, *furto sublatus sum*.

κέκλαμμαι.

Quæ habent ρ cum aliqua consonante, vertunt ε in α, τρέφω, 4 ἔτραφα, ἔτραμμαι, *verto*: sed βρέχω, βέβρεχα, 5 βέβρεγμαι, *irrigo*.

ἔτραμμαι. βέβρεγμαι.

Notio. 1 HOC tantummodo obseruatur in primis personis perfecti & plus quàm perfecti, & in participio perfect. μεμίασμαι, μεμιάσμεθον, μεμιάσμεθα: ἐμεμιάσμην, σμεθον, σμεθα: particip. μεμιασμένος. non autem μεμίαμαι, μεμίασαι, sed μεμίανσαι μεμίανται: quidam tamen ab ὑφαίνω, subtexo, ducunt ὕφασμαι, ὕφασαι, ὕφαστο, & reduplicatione poetica ὑφέφαστο, subtextus est: ego malim deducere ab ὑφάζω, quod est idem quod ὑφαίνω, eadem tamen formandi ratione: in secunda syllaba substitutum fuit ν pro υ. sic in ἐπήνυσε, verus (quod fit ex ἔπνυσε per poeticam reduplicationem, quæ & in nominibus locum habet) substituitur ν pro ε. 2 Vt dictum est, 144. 1. 3 Atticis receptiora sunt 4 ἄλοχα, ἄλεγμαι, 145 13. 4 Atticè ἔτροφα. vt perfectum pass. ἔτραμμαι, mutat ε in α, ita & plus quàm perfectum, ἐτράμην, ἐτράφθο, ἔτραπτο: hinc tertia pluralis Ionica (66. 2.) ἐτράφατο, auersi erant. 5 Hinc participium βεβρεγμένος vino madidus, non plenè ebrius, 144. 4.

ὑφέφασμαι. ἄλοχα, ἄλεγμαι. ἐτράφατο.

De aor. 1. pass. ἐῤῥώσθην à ῥώω. ἐμνήσθην à μιμνάσκω. ἐσώθην. ἐγνώσθην. ἐδυνάσθην. ἠδυνάσθην. ἐδυνήθην.

1 Aoristi primi passiui ἐῤῥώσθην, *valeo, sum potens*, & ἐμνήσθην, *memini*, 1 assumpserunt σ, cùm non insit præterito, ἔῤῥωται, μέμνηται. Contrà ἐσώθην perdit σ. nam præteritum σέσωται à σώζω, *seruo*.

Cæterùm ἐγνώσθην regulariter fit à barytono 2 γνόω, *nosco*, μ. γνώσω, ϖ. ἔγνωκα, ἔγνωσμαι, vnde 2 ἐγνώσθην. Etiam ἐδυνάσθην, & Atticè ἠδυνάσθην, à δυνάζω, *valeo, possum*: sed ἐδυνήθην, & Atticè ἠδυνήθην,

θλω, à δυνάω, μ. [3] δυνήσω *possum.* [3]

Penultima huius temporis eadem cum perfecto: at εὑρέθλω & ἐπηνέθλω per ῑ ſtolen, ab εὕρημαι, *inuentus ſum*, & ἐπήνημαι, *laudatus ſum.* εὑρέθλω, *ab* εὑρίσκω, *quaſi ab* εὑρέω. ἐπηνέθλω, *ab* ἐπαινέω.

Sic compoſita ab αἱρέω αἱρῶ, *capio*, [4] καθῃρέθλω, *deſtructus ſum*: ἀφῃρέθλω, *ablatus ſum*: & ſimplex ἠρέθλω, à præteritis ἧρημαι, καθῆρημαι, ἀφῆρημαι. [4] καθῃρέθλω. ἀφῃρέθλω. ἠρέθλω.

Sic ἐῤῥέθλω ab ἔῤῥημαι, quod & ἐῤῥήθλω, *dictus ſum*, vnde ῥηθείς, *dictus*. ἐῤῥήθην, à ῥέω ῥῶ, ῥηθείς.

Illa quæ verterant præterito ε in α, hîc rurſus per ε ſcribuntur, τρέφω, *verto*: ἔτραμμαι, ἐτρέφθλω.

SIC Apud poëtas verba in ω quæ in præterito perdebant ν, illud interdum in hoc aoriſto recipiunt: vt σκλίνθλω & σκελίνθλω, à κλίνω, inclino, & κείρω, iudico: in quorum tertia perſona perfecti paſſiui non erat ν, κέκλιται, κέκριται, vt habes, 65.3. ab σκελίνθλω, part. κεκριθείς, ἔντες: in plurali οἱ κεκριθέντες, cum δῆλος, δηλακεκριθέντες, diſcreti. Sic à πνέω, ſpiro, aoriſtus prim. ἐπνύνθλω aſſumit ν, quanuis non deſinat in ω: ſine augmento πνύνθλω, πνύνθης, πνύνθη, cum ἀνὰ, ἀναπνύνθη, & poëticè ἀμπνύνθη, reſpirauit, refertur ad ἄμπνυμαι, 50.11. & 28, dicitur etiam ἐπνύθλω, ἐπνύθης, ἐπνύθη ſine ν: hinc cum σύν, ἐμπνύθη ſine augmẽto, pro σνεπνύθη, reſpirauit. [2] Hinc partic. γνωθείς, ἔντες, cognitus. ſic ab ἐσώθλω, σωθείς, ſeruatus. [3] Medium fut. δυνήσομαι, potero: perfect paſſ. δεδύνημαι, potui. [4] A thematibus καθαιρέω, deſtruo: ἀφαιρέω, aufero. que componuntur ex præpoſitionibus κατὰ & ἀπὸ: ſed vltimæ vocales perduntur, & tenues τ & π migrant in ſuas aſpiratas θ, φ. quare id fiat vide, 49.7. & 15. *Notio.* σκλίνθλω, σκρίνθλω. δηλακεκριθέντες. ἐπνύθλω. ἐκνύθλω. ἀμπνύθη. ἐμπνύθη. 1 2 3 4

Optatiuorum prima pluralis in ημθν patitur ſyncopen in omnibus verbis, τυφθείημθν, τυφθεῖμθν: vnde formatur [2] tertia τυφθεῖεν. conſimiliter à verbis in μι, πθείημθν, πθεῖμθν, πθεῖεν. ſic εἶεν, *eſſent*, pro εἴησαν, ab [2] εἴημθν. *De opt. act. paſſ.* τυφθεῖμθν. τυφθεῖεν. πθεῖμθν, πθεῖεν. εἶεν, *ab* εἰμὶ, *ſum*: 1 2

ATQVE ſecunda τυφθῆτε. [2] Et ſyncope εἶμθν, eſſemus: ſecunda εἶτε εἶτε, eſſetis thema eſt εἰμὶ, ſum: cuius coniugatio hãbetur in tractatu anomalorum in μι. τυφθῆτε εἶμθν εἶτε. 1.2

Subiunctiui ſecunda perſona ſingularis diphtongus eſt impropria, τύπῃ, ποιῇ, πθῇ, ſimilis tertiæ actiuorum. *De ſubiunctiuo paſſiuo.*

QVÆ In ſubiunctiuum annotauimus vide, 100.15. & 107.27. & 34. 1

[1] Medium præteritum à βλάπλω, *lædo*: καλύπλω, *tego*: κρύπλω, *abſcondo*, deſinit in βα, βέλαβα. &c. 1 *De præterito medio.*

[1] ab antiquis in βω finitis βλάβω, &c.

Sic ab βάπτω, *tingo*: θάπτω, *sepelio*: σκάπτω, *fodio*:

βέβαφα. τέτυφα. ἔσχαφα. ἔβλαβον. ἔβαφον.

[1] præteritum in φα, βέβαφα, ab inusitatis, βάφω, τάφω, σκάφω. sic aoristus secundus & futurum secundum, ἔβλαζον, βλαζω: ἔβαφον, βαφῶ.

[2] Verbum μίμνω, *maneo*, facit μέμονα à μθνω: [2] fit enim μίμνω per pleonasmum à μθνω: solent & huiusmodi vertere ε in ι, πέτω, πίπτω, *cado*: τέκω, τίκτω, *pario*: ῥέπω, ῥίπτω, *proiicio*: ἔασω, ἴπω, *dico*.

ι in ε propter pleonasmum.

τέτελα. μέμελα. μέμηλα.

[3] Duo illa τέτελα & μέμελα, vnde [3] μέμηλα, fiunt à τελέω, τελῶ: μελέω, μελῶ: quæ Atticè grauantur, τέλω, *perficio*: μέλω, *curo*.

δέδηα. κέκηα.

[4] Illa [4] δέδηα & κέκηα, à δαίω, *diuido, conuinor, comburo*: & καίω, *adoleo, uro*: vt φαίνω, [5] πέφηνα, *appareo*.

De futuro secundo medio. ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι, non ὦμαι.

[6] Futura secunda media sunt: [6] ἔδομαι, *edam*: [7] πίομαι, *bibam*: [8] φάγομαι, *edam*, præter morem: circunflecti enim deberent, vt τυποῦμαι.

β & φ in π.

[1] A B His quæ hîc antiqua siue inusitata appellantur, per interpositionem literæ τ facta sunt vsutata in πω, β & φ ante τ in π mutatis. nam ante τ illæ consistere non possunt, vt dictum est, 4. 6. Cæterùm deperdito τ (quod in solis præsentibus & imperfectis seruatur) non π, sed germanæ characteristicæ ponuntur, τ illas non impediente. Itaque è ἐλάπτω, quod fit à βλάβω, præteritum medium erit βέβλαφα, non βεβλάπα: aoristus sec. ἔβλαβον non ἔβλαπον: passiuus ἐβλάβην, detrimentum accepi: vnde infinitiuus βλαβῆναι, læsum esse. & part. βλαβείς, βλαβεῖσα, βλαβέν, læsus, a, um: atque fut. sec. βλαβήσομαι, βλαβήσῃ, βλαβήσεται: fut. actiuum est βλάψω: perfect. βέβλαφα: pass. βέβλαμμαι, ψαι, πται: aor. prim. ἐβλάφθην: infin. βλαφθῆναι. Sic à καλύπτω, quod fit à καλύβω, præt. med. κεκάλυβα, abscondi: perfectum pass. huius est κεκάλυμμαι, tectus sum: part. κεκαλυμμένος, tectus. E κρύπτω, quòd fit à κρύβω, præt. med κέκρυβα, occultaui: aor. sec. ἔκρυβον: passiuus ἐκρύβην: vnde infinit. κρυβῆναι, occultatum esse: & part. κρυβείς, absconditus: atque fut. sec. κρυβήσομαι, tegar. in perfecto actiuo dicitur ἔκρυφα, sine repetitione consonantis κ, pro κέκρυφα. E θάπτω, quod fit à τάφω per τ: perfect. med. τέταφα: sepeliui: aor. sec. ἔταφον: passiuus ἐτάφην: part. ταφείς, ταφέντες, sepultus: futurum actiuum θάψω per θ, aor. prim. ἔθαψα: vt à τράφω, θρέψω: τρέχω, θρέξω, ἔχω, ἕξω, de quibus 149, 25. quæ semper vnam syllabam aspiratam habent: duas nunquam. sic à θάπτω, obstupeo, aor sec ἔταφον, part. ταφών, obstupefactus: tamen præt. med. est τέθηπα, obstupui. E σκάπτω, quod fit à σκάφω, præt. med. ἔσκαφα, fodi: idem est & actiuum, vnde pass. ἔσκαμμαι, ψαι, πται, aor. prim. ἐσκάφθην: infin σκαφθῆναι: aor. sec. ἐσκάφον: pass. ἐσκάφην, perfossus sum. Sunt & pauca alia quæ non seruauant in aoristo sec. præsentis characte-

Τέτρωται à βλάπτω tanquam à βλάβω.

κεκάλυπται à κεκάλυβα. κεκρύπται à κρύβω.

ἔκρυφα. θάπτω à τάφω.

σκάπτω à σκάφω.

racteriſticam: vt δρύπτω, lacero vnguibus præ dolore animi: aoriſt. ſecũ ἔδρυφον: paſſiuus ἐδρύφην, tanquam à δρύφω. ῥάπτω, ſuo, ἔρραφον, ἐρράφην, quaſi à ῥάφω. ῥίπτω, proiicio, ἔρριφον, ἐρρίφην, quaſi à ῥιφω. σμύχω, comburo, ἔσμυγον, ἐσμύγην: part. σμυγείς, combuſtus, à σμύπτω vel σμύχω. ψύχω, refrigero, ἔψυγον, ἐψύγην: partic. ψυγείς, ψυγεῖσα, τῇ ψυγείσῃ, refrigeratæ, Ariſtoph. Hi aoriſt. ſec. in voce paſſ. ſunt vſitati, in actiuo exoleuerunt. 2 Literæ quæ in huiuſmodi verbis per pleonaſmum adiicitur, propriè collocanda erat ante ω, vt fit in τεχω, πκτω. verùm in μίμνω, πίπτω, & ἵστω, hoc non obſeruatur: quia pugnat conſonantiũ ſtructura, de qua pag. 4. non enim dici poteſt μίμφω, πίττκω, aut ἵπτω, vt ex loco citato colligitur. quare facta fuit metatheſis, ac præceſſit litera, quæ per pleonaſmum addita fuerat, cùm non poſſet ſequi. Aliquando autem fit duarum literarum pleonaſmus, εὑρέω, εὑρέσκω, inuenio: aut, vt quibuſdam placet, talia fiunt à futuris in σω, per pleonaſmũ κ: ſic γνοέω, μ. γνοέσω: vnde γνοέσκω, ſeneſco, & ſimilia. tamen in ἀρέω, ἀρέσκω placeo, ε non mutatur, veluti neque in ἕπομαι, ἑσπόμαι, ſequor: at in hoc nonnunquam ε amittitur: imperat. σπῦ, Ionicè σπέω, 68.25 ectaſi poëtica σπεῦ, pro ἕσπου, ſequere: infin. σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, ſequi: partic. σπόμενος pro ἑσπόμενος, ſequens. In γίνομαι autem & per pleonaſmum γίγνομαι, fio, quanuis γ interdum abiiciatur, tamen retinetur ι, γίνομαι, nõ aliter quàm ſi adeſſet pleonaſmus. 3 Verſo ſcilicet ε in ν per extenſionem poëticam. tertia perſona μάνλε, curæ eſt, ſumitur impersonaliter. Plus quàm perf. ἐμεμήλειν, & ſine ε, μεμήλειν, 146.29. 4 Plus quàm perf. cũ ſimplici augmento, δεδήειν, cõbuſtus eram. 5 Vide, 73.4. 6 Secunda perſona ἔδῃ, & Atticè ἔδει, à themate ἔδω, 151.33. 7 A πίνω: vide Inueſtig. thematis in verbo πίνω. 8 A φίλω, quod in aor. ſec. & futuro ſec. mutat ν in α, vt habes, 54.30.

δρύπτω à δρύφω. ῥάπτω à ῥάφω. ῥίπτω à ῥίφω, σμύχω à σμύγω ψύχω à ψύγω. *Annotatio.*

Duarũ literarũ pleonaſmus. εὑρέσκω.

ἕσπομαι. σπεῦ. σπόμενος. γίνομαι. γίνομαι. 3

Contractiones verborum ſuprà commemorauimus: verùm & aliter quoque fit 1 contractio, προέδωκας, προΰδωκας, *prodidiſti*: προέτιθει, προὔτιθει *proponebat*: προὄπλον, προῦπλον, *præuiſum, certum*: πρὸ ἔργου, προῦργου, *potius*. Sic & τὸ ἀγαθὸν, ταγαθὸν, *bonum*: ἐγὼ, κἀγὼ, *& ego*: τὸ ἐναντίον, τοὐναντίον, *contrarium*: τὸ ὄνομα, τ' ὄνομα, *nomen*: τὸ ἱμάτιον, τοἱμάτιον, *pallium*: cuiuſmodi craſis apoſtrophi nota ſignari ſolet. 1

Notanda de cõtractionibus Atticorum. προΰδωκας à προδίδωμι, 105.19. πρὸτίθει à προτίθημι, 105.9.

2 Perfecti paſſiui penultima breuis non ſemper aſciſcit σ, δέω, *ligo*, δέδεκα, δέδεμαι: vnde ἐδέθην, *ligatus ſum*: δράω, *facio*, δέδρακα, δέδραμαι: vnde δράμα, *repræſentatio, actus comœdiarum*: ἀρόω, ἤροκα, ἤρμαι, *aro*: vnde ἀρότηρ, *arator*: tamen ὁ δεσμὸς, *vinculum*, tanquàm à δέδεσμαι. 2

Notio. ἐδέθην. δράμα. ἀρότηρ. δεσμός.

HVIVSMODI Craſis habet ferè tantummodo locum in præpoſitione πρὸ, in articulo neutro τὸ & τἀ, & in coniunctione κἀγὼ. atque πρὸ quidẽ ſequente ſolummodo vel altero ο μικρὸν vel ε, eóque præcipuè in augmento, ſed interdum etiam citra augmentũ, vt dictum eſt 49.35. ante ο, vt πρὸ ὀλίγου προὀλίγου, paulò antè. προφείλω, πρὀφείλω, debeo, prædebeo: hinc tertia pſona 1

Notanda de cõtractionibus ante ο & ε. πρὀλίγου. πρὀφείλω.

πρὺφάλα, prædebet: imperfect. ſine augmento Ionicè πρὸφαλες, πρὺφαλες, debebas: genitiuus fœmininus participij paſſiui πρὺφαλομένης εὐεργεσίας, intercedente beneficētia. ante ε quod nō ſit ex augmento, πρὸελαμβανω, πρὺλαμβανω, priùs exiſtimo: componitur ex πρὸ & ὸν atque λαμβάνω: πρὸαγγέλλω, πρὺαγγέλλω, denuntio: πρὸέχω, πρὺχω, emineo: hinc etiam πρὸέχει, πρὺχει, eminet: imperfectum paſſ. πρὸεχόμην, & ſine augmento πρὸχόμην πρὺχόμην, prætendebam: tertia plur. πρὸέχοντο, πρὺχοντο: particip. act. πρὸέχων, πρὺχων, prominens: accuſatiuus τὸν πρὺχοντα, τὴν πρὺχουσαν. ante ε quod ſit ex augmēto, ſæpiſſimè contractio hæc inuenitur, vt πρὸεῖμεν, procedo: imperfect. πρὸεῖαν, πρὸεῖασες: πρὸεῖασε, πρὺβαινε, procedebat: aor. ſecū. quaſi à πρὸβημι eſt πρὸβω, πρὸβῃς: πρὸβῃ, πρὺβη, proceſſit: tertia plur. πρὸέβησαν, πρὺβησαν. πρὺβαλε, propono: in aoriſt ſec. πρὸβαλε, πρὺβαλε, propoſuit. πρὸδίδωμι, prodo: in imperfect. πρὸέδων, ως, α: tertia plur. πρὸεδίδοσαν, πρὺδίδοσαν, 99. 31. in aoriſt. ſecun. πρὸέδων, ως, ω, πρὸεδόσαν, πρὺδόσαν, 100. 3. in primo πρὸέδωκε: πρὸέδωκας, πρὺδωκας: πρὸέδωκε πρὺδωκε, 105. 19. πρὸθυμέομαι, ſum promptus, propero: in imperfect. πρὸεθυμέετο, πρὺθυμέετο, properabat: πρὸκάθημαι, præſideo, antè ſedeo: in imperfect. πρὸεκάθητο, πρὺκάθητο. præſidebat. πρὸπέμπω, præmitto, deduco honoris gratia: in imperfect. πρὸέπεμπε, πρὺπεμπε, deducebat: in aor. prim. πρὸέπεμψαν, πρὺπεμψαν, deduxerunt. πρὸπίνω, propino, priùs bibo, ſumit aoriſtum ſecundum à πρὸπίω, πρὸέπιον: tertia πρὸέπιε, πρὺπιε, propinauit. πρὸΐστημι, præſideo: in tertia duali aoriſti ſecundi πρὸστήτην, πρὺστήτην, præſides fuerunt. πρὸτενθεύω, præligurio, præoccupo: in aoriſt. prim. πρὸετένθευσαν, πρὺτένθευσαν, præoccuparunt. πρὸτρέπω, hortor: in aor. ſecun. πρὸέτραπε, πρὺτραπε, hortatus, eſt, 54. 34. πρὸφαίνω, præmonſtro: in imperfect. πρὸέφαινε, πρὺφαινε, præmonſtrabat. πρὸχόω, μ. ώσω, aggerem duco: in aor. prim. πρὸέχωσε, πρὺχωσε aggeſſit. Inuenitur etiā τὸ πρὺφασμα, ατος, prætextus, us, pro πρὸφασμα: ὕφασμα, textura, verbale eſt ab ὑφαίνω, texo, cuius perfect. paſſ. Atticè eſt ὕφασμαι, 152. 1. Et hæc de πρὸ. τὸ verò ſequente breui ε vel ο, contrahitur in υ: ante ε rarò, τὸπίσω, τουὐπίσω, poſthac: ante ε ſæpe. vt τὸἐλάχιστον, τουὐλάχιστον, ſaltem, minimum: τὸ ἐμὸν, τουὐμὸν, meum: τὸ ἔμπαλιν, τουὐμπαλιν & τοὔμπαλι, contrà: τὸ ἔμπροσθεν, τουὐμπροσθεν, antè, anterior pars: τὸ ὀπίσθεν, τὸπίσθεν, inde: τὸ ὅλον, τὸπίκαν, omnino: τὸ ὅλον πᾶν, τουὐπᾶν, quinta pars: τὸ ἔπος, τοὔπος, verbum: τὸ ἔργον, τοὖργον, opus: τὸ ἔσχατον, τοὔσχατον, extremum. ante α inuenitur contractum nunc in υ, τὸ ἄλλο, τουὖλλο, aliud: nunc in ω, τὸ ἀρχαῖον, τὼρχαῖον, vetuſtum: nunc in α, τὸ ἀγαθὸν, τἀγαθὸν, bonum ſequente ν, craſis fit in ω, τὸ ἥμισυ, θὠμισυ. dimidium. ſequente ι, coaleſcunt ο & ι in diphthongum οι, τὸ ἡμίσεον, θοἰμίσεον. τὰ ante α & ε contrahitur in α, τἀγαθὰ, τἀγαθὰ, bona, τἄλλα, τἄλλα, alioqui: τὰ ἐκεῖ, τἀκεῖ, loca illa: τὰ ἐμὰ, τἀμὰ, mea, res meæ: τὰ ἐναντία, τἐναντία, contraria: τὰ ὲϊδεσι, τἰδεσι, in formis. Adiectiuum vnum ἕτερος, alter, in maſcul. & neutro contrahitur in α, cum articulis ὁ τὸ, τῦ, τῷ: οἱ τὰ: ἄτερος, θατέρω, θατέρῳ, ἄτεροι, pro ἕτεροι, τῦ ἑτέρω, τῷ ἑτέρῳ, οἱ ἕτεροι. in neutro θάτερον, θατέρῳ, θατέρῳ, θάτεροι, θάτερα, pro τὸ ἕτερον, τῦ ἑτέρω, τῷ ἑτέρῳ, τὸ ἕτερον, τὰ ἕτερα: ſic in nominatiuo plurali fœm. θάτεραι, Doricè, pro ταὶ ἕτεραι, 115. 16. Inueniūtur etiam contractiones ex τῦ & τῷ, τῦ ἀγαθῦ, τἀγαθῦ, boni: τῷ ἀγαθῷ, τἀγαθῷ, bono: τὸ ἄγαλμα, τῦ ἀγάλματος, τῷ ἀγάλματι, τώγαλμα, τὠγάλματος, τὼγάλματι, ſtatua: τῦ ἀνδρὸς, τἀνδρὸς, viri: τῷ ἀνδρὶ, τἀνδρὶ, viro: τῦ ἀνθρώπου, τἀνθρώπου, hominis: τῷ ἀνθρώπῳ, τἀνθρώπῳ, homini: τῦ ἕνεκα, τἕνεκα (vbi τῦ pro τύτυ) huius gratia, propterea: ſic τἕνεκεν pro τῦ ἕνεκεν, quapropter: τῦ ὀπόντος, τὸπόντος, futuri. τῦ εὐβύλοιο, τοὐβύλοιο, prudentis, ab εὔβυλος, υ χαὶ οι, 17 16. τῦ ἡμετέρω, θἠμετέρω, noſtri. Reperitur & ὁ contractum ante ε in υ, ὁ θἠτριπὸς, ὑπὸπεπὸς, dignus qui conteratur ac perdatur. ὁ ἐμὸς, ὑμὸς, meus. Et hactenus de cōtractione articulorum: de his ſumus & quædam alia dicturi in Inueſtigatione thematis circa finem in verbo ὦπαι. Ex χαὶ ſequente α vel ε, craſis fit in α, χᾆν, χᾀν, etſi: χαὶ ὲκ, χᾀκ, & ex: (Doricè κἀκ, ſic κἄκα pro χαὶ ἔκα, etſi) χᾀ ἐκεῖ,

πρὸτείνω.
πρὸχω.
πρὸβαινε, πρὺβη, πρὺβησαν.
πρὸβαλε.
πρὸδίδοσαν.
πρὸδοσαν, πρὺδωκε.
πρὸθυμέετο.
πρὸκάθητο.
πρὸπεμπε.
πρὸπεμψαν.
πρὺπιε.
πρὸτένθευσαν.
πρὸτραπε.
πρὺφαινε.
πρὺχωσε.
πρὺφασμα.
τὸ ante ε, ο, in υ.
ante α in υ, ω, & α.
ante ι in οι.
τὰ ante α & ε in α.
ἕτερος contractum cum articulis ὁ τὸ, τῦ, τῷ: οἱ τὰ: ταὶ.
Craſis cum τῦ & τῷ.
Contractio ex ὁ ante ε, in υ.
Quomodo contrahatur χαὶ.

ἐκεῖ, κἀκεῖ: & illic: καὶ ἐκεῖθεν, κἀκεῖθεν, & inde: καὶ ἐκεῖνος, κἀκεῖνος, & ille. καὶ ἐμοὶ, κἀμοὶ, & mihi: καὶ ἐμὲ, κἀμὲ, & me: καὶ ἔνθεν, κἄνθεν, & inde: καὶ εἶτα, κεἶτα, & deinde: καὶ ἔπειτα, κἄπειτα, & mox: καὶ ἔτι, κἄτι, & etiam, κἄτι μᾶλλον, atque adeo. sequente articulo ὁ cõtractio fit in ᾧ καὶ ὁ μαίνῃς, χ' ᾧμαίνῃς, & vates: sic in fœminino χ' ἁσυχίαν, pro καὶ ἡ συχίαν, & fistula: ἁ pro ἡ Doricũ est, 115. 2 o sed hæc in poëtis solùm occurrunt. [2] Sic κοπάω, dealbo, opere tectorio induco, κεκοπάκα, κεκοπάμαι, particip. κεκοπαμένος: poëtæ tamen huic tribuunt σ, sed ἁ priùs per syncopen abiecto, κεκοπισμένος. 2 κεκοπαμένος. κεκοπισμένος.

ANOMALA IN MI.

PLurima fiunt ab εω. [1] quod vario spiritu varia significat. Verbum substantiuum εἰμὶ fit ab ἔω, pro ὑπάρχω, hoc est, sum: reduplicationem non habet: penultima non η ex ε, ne idem sit cum ἠμὶ, *dico*, sed additur ι, vt penultima sit longa, & [2] acuitur vltima, cùm dicendum foret ἔιμι. nam disyllaba penultimam circunflectunt, vt γνῶμι, *nosco*: δῦμι, *ingredior*: κλῦμι, *audio*. 1 De εἰμὶ, *quod est sum*. 2 *Annotatio*.

Indicatiui præsens, S. [3] εἰμὶ, [4] εἶ, [5] ἐστί. D. ἐστὸν, ἐστόν. [6] ἐσμὲν, [7] ἐστὲ, [8] εἰσί. 3 4 5 6 *Indicatiuus*.

Imperfectum, S. [9] ἦν, ἦς, [10] ἦν. D. [11] ἦστον, ἤστην. P. [12] ἦμεν, ἦτε, [13] ἦσαν. 7 8 9 10

[14] Personis in ς Æoles addunt θα, ἦθα, *eras*: [15] ἔφηθα, *dicebas, vel dixisti*: [16] εἴπηθα, *dixeris*. 11 12 13 *Σ additio Æolica*.

[17] Plus quàm perfectum passiuum, ἤμην, ἦσο, ἦτο, &c. 14 15 16 17

Futurum, [18] ἔσομαι (vt τύψομαι) [19] ἔσῃ, ἔσεται, & syncope [20] ἔσσαι. 18 19 20

Imperatiui præsens, Singul. ἴσθι vel [19] ἔστω, ἔστω. Dual. ἔστον, ἔστων. Plural. ἔστε, ἔστωσαν. Inuenitur ἦτω pro ἔστω, à barytono ἔω, [21] ἔστε, ἐέτω, & crasi duorum εε in η, dicitur ἦτω. 19 *Imperatiuus*. 21

Optatiui præsens, Sing. [22] εἴην, εἴης, εἴη. D. εἶητον, εἰήτην. Plur. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν, & ἔιεν, de qua syncope 22 *Optatiuus*.

*153.25. *ſuprà dictum eſt.

Futurum ἐσοίμεν, ἔσοιο, ἔσοιτο, vt τυ-ϕοίμεν.

Subiunctiuus. 23 Subiunctiui præſens, S. ἐαν [23] ὦ, [24] ἦς, [23] ἦ. D. ἦτον, [24] [25] ἦτον. P. ὦμεν, ἦτε, [25] ὦσι.

Infinitiuus. 26 [26] Infinitiui præſens, εἶναι. Futurum, ἔσεσθαι.

Participia. 27 Participij præſens, [27] ὁ ὢν ὄντος, ἡ οὖσα οὔσης, τὸ ὂν ὄντος.

[19] Futurum [19] ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

ἔω. ἔω. *Notio de enclíticis.* ἐμμί, ἦμι. εἰ, εἰς, ἐστί. ἐσσί ἐσσί, εἰμί, ἐμές, ἐστέ. ἐασι, ἐσσί, εἰσί. ἔα, ἦα, ἦεν ἦν, ἔσκον, ἔσκες, ἔσκε. ἦν, ἦσαν, ἦες ἦς ἔσης. ἐην, ἦεν. ἦστον, ἤστην. ἔστον, ἔστην. ἦμος. ἔσταν, ἔστασαν. ἐπηύδα. ϕῆδα. ἐπηύδα, *vel* ἐπιπιδα. ἔσομαι, ἐσεῦμαι ἐσεῦμαι. ἐσῇ, ἐσεῦται. ἔσῃ, ἔσσι, ἔσεαι. ἐσέαι. σ *geminatum Æolicè.* ἐσσί, παρεσσί. ἔοιμι, ἔοις, ἔοι. ἔω, ἔῃς, ἔῃ. ἐῶ, ἐόμεν. ἦσιν, ἐῆσιν. ἦδα. ἦμεν, ἦμες. ἔμμεναι, ἐμμεναι, εἶμεναι. ἔμεν. ἐῶν. ἐῶσα, ἐόσης. ἐόντος. ἐών, ἐοῦσα, ἐόν. ἐής, ἐῆσα, ἐΐ.

1 SPIRITV Tenui, eſt ſum, & vado: ſpiritu autem aſpero, eſt mitto,
2 concupiſco, ſedeo, & induo. [2] Id factum eſt, vt accentu ſaltem differret ab
ἔμι, eo. præterea quia eſt è dictionum encliticarũ numero, quæ in vltima ha-
3 bent accentum: ſic ϕημὶ ſiue ἠμὶ, dico. [3] Doricè ἐμμί. & Æolicè ἦμι. [4] Εἶ
4 fit ab ἔομαι, 151.32. dicitur & εἰς accentu acuto, quod aliquando encliticum eſt,
5 εἶ verò minimé. Poëtæ pro ἐσσί dicunt ἐασί. [5] Doricè ἐντί. [6] Poëticè ἐμὲν &
6.7 ἐμὲν, Doricè ἐμὲς, 13.4. [7] Poëticè ἐντὲ, vt in prima ἐμὲν. [8] Ionicè ἔασι: Do-
8 ricè & poëticè ἐόντι, qua voce etiam vtuntur pro ἐσσί. Æolicè εἰσί. Ab εἰσὶ cum
9 ὀ fit ἔασιν, inſunt. [9] Ionicè ἔα, ectaſi poëtica ἦα, vnde & in tertia ἦε: cum ὀ,
ὀῆεν, inerat. Atticè verò ἦν, per craſim ex Ionico ἔα. Rurſus poëticè ἔσκον, ἔ-
σκες, ἔσκε, 48 5. atque ἔεν & ἔον, ἔες, craſi ἔς, & Ionica dialyſi ἔας, eras. diſſol-
uunt quoque ἷω primæ & tertiæ, dicentes ἔϊον, & rurſus Attico more produ-
10 cto ε, ἦεν, 141.39. ex ἷω cum ἀπὸ fit ἄπην, aberam. [10] Doricè ἦς. vide præceden-
11 tem numerum 9. [11] Et per pleonaſmum τῆσ, ἦστον, ἦσαν: reperitur etiam ἔ-
12 σαν atque ἔστον. [12] Doricè ἦμες, 13.4. [13] Et per ſyſtolen ἔσαν, & rurſus gemi-
13 nato σ, ἔσσαν. ex ἦσαν cum ὀ fit ὀῆσαν, inerant: cum ἐπὶ, ἐπῆσαν, ſupererant.
14 [14] Vide Inueſtigationem thematis in verbo φῆδα, pro ἦδα poëtæ dicunt ἐπ-
15 ηύδα. [15] Et ſine augmento ϕῆδα, pro ἔϕης: eſt imperfectum vel aoriſtus ſe-
cundus à ϕημὶ, dico: vt paulò pòſt dicetur in hoc ipſo tractatu, in verbo ϕημί.
16 [16] Vide, 141.13. ſunt qui ſcribant ἐπηύδα per diphthongum impropriam ηυ:
17 alij punctum ſubſcriptum negligunt, ἐπιπιδα. [17] Quibuſdam magis placet
vt ſit imperfectum medium, vt ἦμαν ab ἧμαι, ſedeo, de quo infrà in hoc ipſo
18 tractatu. Poëticè ἐσσεῦμαι: Doricè ἐσεῦμαι & ἐσεῦμαι (47.19. & in Inueſtiga-
tione thematis in πίπτω) ἐσῇ, ἐσεῖται, & poëticè geminato σ, ἐσσεῖται. ex ἐσε-
19 μαι cum ἀπὸ fit ἀπέσομαι, abero. [19] Poëticè ἔσσῃ: Atticè ἔσῃ, 151.34. Ionicè
ἔσεαι (61.20. & 33) & apud poëtas ἔσσεαι. ſic in tertia ἔσσεται pro ἔσεται: & in
imperatiuo ἔσσο pro ἔσο: & in participio futuro ἐσσόμενος, ἐσσομένη, ἐσσόμενον,
20 pro ἐσόμενος, η, ον id fieri dicitur Æolica dialecto. [20] Hinc cum ὀ, ὀσσάς, in-
21 erit. [21] Et craſi ἔσσι, cum ϖάρεσσι, παρέσσι, ades. [22] Poëticè ἔσσιμι, ἔσσις, ἔσσι, ſim, ſis,
22 ſit, à barytono ἔω. [23] Et Ionicè ἔω, ἔῃς, ἔῃ, &c. poëticè ἔω, ἔῃς, ἔῃ: prima plural.
23 ἔωμεν & ſyſtole ἔομεν, 107.29. & 151.15. Pro tertia perſona ἦ vel ἔῃ ipſi Iones di-
cunt ἦπι vel ἔῃπι, 100 15. Quidam huic ſubiunctiuo tribuunt aoriſtũ primum
24 med. ἐὰν ἔσσωμαι, ἔσῃ, ἔσηται, &c. [24] Æolicè, ἦδα, ſis. [25] Cum ὀ, ὀσσί, inſint.
25 [26] Doricè ἦμεν & ἦμες. Recipit etiam varietatem dialectorum, vt dictum
26 eſt in infinit. actiuo barytonorum: nempe μεναι vel ἔμμεναι vel ἔμμεν ad-
27 uocato ι ad ε, & ἔμεν: ex quo per ectaſim factum eſt Doricum ἦμεν. [27] Io-
nicè ὁ ἐὼν, ἐόντος: ἡ ἐοῦσα, ἐούσης, & Doricè ἔσσα, ἐάσσας: τὸ ἐὸν, ἐόντος, &c. Æo-
licè ἐείς, ἔντος: ἔσσα, ἔσσης: ἔν, ἔντος: hinc παρὲς παρέντος, qui adeſt. præſens. τὸν
παρέντων pro παρόντων. Ex Ionico ἐὼν, cum ἀπὸ fit ἀπεὼν pro ἀπὼν, abſens.

De ἔμι, quod eſt eo. 1 Εἶμι τὸ πορεύομαι, fit ab ἔω, deinde [1] ἔϊω, εἶμι, hoc

eſt,

eſt,eo vel ibo: [2] nam futurum εἴσω, non eſt in vſu. 2

Indicatiui præſens,S. εἶμι,[3] εἶς, vel εἶ (vnde [4] ἄπᾰ, *abis vel abibis*,) εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴᾱσι, & *Ionicè*, ἴᾰσι: προσίᾰσι, *adeunt*: εἰσίᾰσι, *ingrediuntur*. 3 4 5

Imperfect. S. ἦα, ἦεις, ἦει. D. ἴτην, ἴτᾱτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴᾱσαν. 5

Perfectum inuſitatum εἶκα, vnde plus quàm perfectum εἴκειν, & [5] Atticè ᾔκειν. 5

A perfecto medio εἶα, fit ᾖα, & ſolutione ᾖϊα, ᾖϊας, [6] ᾖϊε. 6

Plus quàm perfectum, [7] ᾔειν: tertia pluralis, ᾔεσαν, & [8] ᾔεσαν: ἀνᾔεσαν, *redierant*: ἐξᾔεσαν *exiuerant*. 7 8

Ab aoriſt.pri. εἶσα, [9] fit εἶσαν & [5] inde ᾖσαν & ᾖισαν. 9 5

Aoriſtus 2. [10] ἴον, ἴες, ἴε, &c. ab εἶμι. 10

Participium [11] ἰών. alij tria dicunt præſentia acuta, ἰών, *iens*: ϰιὼν, *vadens*: & ἐὼν, *exiſtens*, pro ὢν ab εἰμὶ, ſum. 11

Imperatiuus,S. [12] ἶθι, ἴτω. D. ἴτον, ἴτων. P. ἴτε, ἴτωσαν. 12

Pro ἶθι etiam dicitur εἶ, ab ἔω. Imperatiuus: ἔε, craſi 13
εἶ, ἔξελθε, *exi*: δίελθε, *progredere*. Infinitiuus [14] ἶναι: etiam εἶναι 14
vnde ἀπεῖναι, *abire*: παρεῖναι, *accedere*: per metatheſim
ab [15] ἴεναι, recepto infinitiuo, vnde ἀπιέναι, *abire*. μετιέναι, *aggredi*: προσιέναι, *adire*: ab ἵημι, quod fit ab ἴεω, *eo*. 15

ἔξελθε ab ἐξέρχομαι. δίελθε, à διέρχομαι. ἀπεῖναι, ab ἄπειμι. παρεῖναι à πάρειμι. ἀπιέναι. μετιέναι. προσιέναι. ἴεμαι. ἴεμεναι. ἴεμενος. ἴεσο ἰέμενος. ἴησθα. εἴσεται εἰσόμεθα. ϰαθείσομαι. ἐξέλθε, ἐξέλθετε ἄπειμι. ἀνίει ἧκα. ἐξιάτην. ἐξιάσθην. ἴε. ἴεμι. ἴω.

Et Subtracto ε, ἴω, ἵημι. Dicitur etiam per reduplicationem ἵημι: vnde 1
tertia ſingularis ἵησι, vadit: & imperfectū, vel potiùs aoriſtus ſecundus ἵην, atque huius compoſitum ſæpe obuium παρῆν, adueniebam, præteribam: hinc etiam infinitiuus ἴεναι, atque præſens medium, ἴεμαι, ἵεσαι, ἵεται: imperfectum ἰέμην, ἵεσο, ἵετο: imperatiuus ἵεσο, ἰέσθω: ſecunda pluralis ἵεσθε, ite: participium ἰέμενος, cætera vſus neglexit. [2] Inuenitur tamen ἧσω, ibo, ab ἔω: atque medium εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται, veniam, es, et, ab actiuo exoleto εἴσω. at εἶσομαι, quōdam, cum ſpiritu aſpero, vnde & ϰαθείσομαι, ſtatuam, fit ab inuſitato εἴω. 2 3

[3] Æolicè εἶσθα. [4] Sic ἔξει, ἔξῃσι, prodis, prodit. Cæterùm ἄπᾰ eſt etiam imperatiuus pro ἄπιθι, abi, vt ſimplex ἴθι, εἶ: atque ſecunda perſona præſentis indicat. verbi ἄπειμι, ἄπᾰ, abſum, abes: quod cōponitur ex ἀπὸ & εἰμὶ, ſum. [5] Vide, 142.3. [6] Cum ἀνὰ, ἀνῆϊεν, aſcendit. [7] Ionicè ἦεα, 147.3. [8] Vidè, 146.26. [9] Atque tertia dualis εἰσάτην, & cum Attico augmento (145.5.) ἐξιάτην, & in voce med. ἐξιάσθην, iuerunt duo. ex ἔᾱσαν, cum ἀνὰ fit ἀνᾶσαν, aſcenderunt. [10] Vt ἔλιπον à λείπω, 55.3. ex ἴε cum ὀν fit ἴον, iniit. Ab ἴον imperatiuus ἴθι 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ἄπᾰ, ab ἄπειμι. προσείᾰσι à προσέρχομαι. εἰσίᾰσι ab εἴσειμι. ἦϰα. ἦϊα. ἦεσαν. ἀνῆεσαν ab ἄνειμι. ἐξῆεσαν ab ἔξειμι. ἔᾱσαν, ἦσαν, ἦισαν. ἰών. ϊὼν, à ϰίω. ἐών.

ἐπεξίωθα. ἦν. ἄπιν. ἦλθον. ἀνιών. ἐπιθι. ἐπέξιθι. εἶπα. μέτ. ἴωθμαι. ἴωθμ, ἴεσθαι, ἰ σθω. Deἶμι, quod eſt mitto.

vade cum ἐξ, ἔξιε, exi: optatiuus ἴοιμι, ἴοις ἴοι, venirem, tenderem: ſubiunctiuus ἴω, ἴῃς, ἴῃ, & Ionicè (100.15.) ἴῆσι, venero, is it: vnde ἐπεξίω, ἐπεξίης, & Æolicè ἐπεξίωθα, eruperis ab ἐπεξέρχομαι, erumpo, adorior, aggredior: componitur ex ἐπὶ, ἐξ & ἔρχομαι. Eſt etiam huius aoriſtus ſecund. ἦν: vnde ἄπιν, abij: atque ἔον, ἔιες, ἔιε, & Attico more α in η mutato (142 3.) ἦον, ἦες, ἦε, ſubiunctiuus ἴω, ἴῃς, prima plur. ἴωμεν, & ſyſtole ἴομεν, eamus, 1.7.30. Cum ἀνὰ. ἀνιὼν, oriens. Cum ἐπὶ, ἐπιθι, inuade: cum ἐπὶ & ἐξ, ἐπέξιθι, perſequere. Tertia perſona εἴτω ἔτω, eat. ex ἐπὶ cum μέτ' ſit μετὰ, aggredere. vide 106.10. Atticè & Dor. ἴωμαι, 59.4. cum ἐξ, ἐξίωμαι, exire. Ionice ἴομαι, Atticè & Dor. ἰώμεθα, Ionice ἰόμεθα.

Γῆμι τὸ πέμπω, hoc eſt, mitto, fit ab ἔω per reduplicationem impropriam: coniugandum vt πίθημι. Futurum, ἥσω. Actiui indicatiui præſens, S. ἵημι, ἵης, ἵησι. D. ἵετον, ἵετον. P. ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, Ionicè ἱεᾶσι, ἱᾶσι, ἱᾶσι ab ἱάω. ἵεσαν. ἀφέωκα & ἀφεῖκα, ab ἀφίημι

1 vnde ἱᾶσι, ἱάσι, *immittunt*, &c. Impefectum, 2 ἵην, vt ἐπίθην, Perfectum, 2 εἷκα. Bœotorum more pro ἧκα, à futuro ἥσω, vnde εἷκὼς, *qui miſit*: ἀφεῖκώς, *qui dimiſit*: ἀφεῖκέναι, *dimiſiſſe*.

ἧκα. ἀφῆκα. παρῆκα. ἀνῆκάμην.

Aoriſtus primus, ἧκα, ἧκας, ἧκε, &c. pro ἧσα futuri conſonantem non ſeruat: ſic 3 ἀφῆκα, *dimiſi*: παρῆκα, *reliqui*: & ἀνῆκάμην aoriſtus medius, *reliqui & relictus ſum*.

Aoriſtus ſecundus, S. ἧν, ἧς, ἧ. D. ἔτον, ἔτην. P. ἔμεν, ἔτε, ἔσαν: 4,5 vnde πρόεσαν, *præmiſerunt*: 5 mutat penultimam, vt ἕλω & ἔδων. πρόεσαν à πρίημι. Pagin. 106. verſ. 2.

6 Imperatiui præſens, 6 ἵει, ἱέτω, &c. Aoriſtus ſecundus, ἕς, ἕτω, vt θές: vnde compoſita πρόες, ἄφες, κάθες.

πρόες. ἄφες, κάθες.

7 *præmitte*: 7 ἄφες, *dimitte*: κάθες, *ſummitte*.

8 Optatiui præſens, 8 ἱείην, Subiunctiui, ἐὰν ἱῶ. 9 Infinitiui, ἱέναι. Participij, 10 ἱείς: omnia vt πίθημι. 10 Aoriſtus ſecund. optatiui. εἷην. Subiunctiui, ἐὰν 11 ὦ, ἧς, ἧ: & interdum ἔω, ἔῃς, ἔῃ: 11 deinde εἴω, ἔῃς, ἔῃ: 12 vnde ἀφείω, *dimiſero*. 12 Infinitiui, εἶναι, penultima 13 diphthongo, vt θεῖναι: 13 vnde compoſita ἀφεῖναι, *dimittere*: κάθεναι, *ſummittere*.

ἀφείω. ἀφεῖναι. καθεῖναι.

Parti-

Participium εἰς ἔντος : [14] ἀφεὶς, *qui dimisit* : καθεὶς, *qui submisit*, &c. [14] ἀφεὶς. καθεὶς.

Passiui præsens, [15] ἵεμαι. Imperfectum ἱέμην : Omnia vt πίθεμαι. Perfectum, [16] εἷμαι per ει, vt πέπειμαι. [15] [16] Ps. 108. ver. 26

tertia pluralis, [17] εἷνται, *missi sunt* : ἀφεῖνται, *dimissi sunt*: ἀνεῖνται, *remissi sunt* : pro quibus Attici ἀφέωνται, ἀνέωνται, vt ἀφέωκα pro ἀφεῖκα, tollendo subiunctiuam, & interponendo ω. [17] ἀφέανται. ἀνέανται. ἀφέωκα.

Aoristus primus, ἕθην, à tertia perfecti εἷται, corripiendo penultimam, vt ἐτέθην: dicimus tamen εἵην, [18] ἀφείην, quod & ἀφέθην, *dimissus sum*. [18] ἀφείθην. ἀφέθην. ἀνηκάμην.

Medius aoristus primus ἠκάμην : ἀνηκάμην, *remisi*: [19] προσηκάμην, *admisi*, &c. Aoristi secundi indicatiuus, ἧμην, [20] ἕσο & ἥο & οὗ, ἕστο. Imperatiuus, [20] ἔσσο & ἥο & οὗ: vnde κάθου, *submittito*, *demittito*: πρόσθου, *admittito*: πρόθ, *præmittito*, *emittito*. Optatiuus, εἵμην, εἷο, εἷτο. Subiunctiuus, [21] ἐὰν ὦμαι. Infinitiuus, ἕσθαι. Participium ἕμενος. [19] προσηκάμην. [20] [20] κάθου. πρόσθου. πρόθ.

HOC Fit per crasim Atticam. at ἵασιν ab εἶμι, 159.3. sic composita, ἀνίασιν, ascendunt, ab ἄνειμι : ἀπιᾶσι, sursum iaciunt, ab ἀνίημι διΐασι, percurrunt: διιᾶσι transmittunt. κατιᾶσι, descendunt: κεθιᾶσι, demittunt. μετιᾶσιν, indagant: μεθιᾶσιν, omittunt. προσιᾶσιν, accedunt, non προσσιᾶσι. sed cum πρὸ, προϊᾶσι non προΐασι. ξυιᾶσι, concurrunt : ξυιᾶσιν, intelligunt. ἀφιᾶσιν & Ionicè (12. 29.) ἀπιᾶσι, dimittunt. Sumitur quoque tertia pluralis à circunflexo ἱέω ἰῶ, ἱέουσιν, ἰοῦσι, cum σὺν ξυιοῦσιν, intelligunt: sic in particip τοῖς ξυιοῦσιν, intelligentibus, à ξυιὼν, οὖντος, intelligens : at ξυιὼν, όντος, conueniens, à σύνειμι, 159.13. Eodem modo imperfectum singulare & illius tertia pluralis capiũtur ab ἰῶ, 105.7 ἴων, ἴεις, ἴει, mittebam, as, at : cum ἀπὸ, ἀφίει, dimittebat : cum πρὸ, προΐει, præmittebat & præmittit: nam capitur etiam pro præsenti. cum σὺν ξυίει, intelligebant, & Atticè ξυίεν, 117.10. tertia plur. ἴον, similis primæ sing cum σὺν, ξυίων, Atticè ξυίεν, pro ξυίεσαν, intelligebant rursus pro tertia plur. ἴεν, dicitur Bœoticè (95. 35) ἴερ: cum μετ', μεθίερ, prætermittebant. Dicunt quoque pcëtæ in hoc imperfecto ἔον, ἔες, ἔε, &c. secunda plura. ἔετε: cum κατ', κεθέετε, demittitis. [2] Vide, 105.14. ex ἧκα. cum προ', προῆκα, dimisi: cum ἀνὰ, ἀνῆκα, deferbui: tertia plural. ἔκεσι, miserunt : ἀνέκεσι, deferbuerunt: partic. ἀνεκτὸς, ἀνειτός, qui remisit. [3] Ionicè (12. 29) ἀπῆκα, ἀπῆκας, ἀπῆκε ex eodem ἧκα cum ἀνὰ, ἀνῆκα, ἀνῆκας, ἀνῆκε, cum Attico incremento (145.6) ἀνέκα, ἀνέκας, ἀνέκε, remisi, isti, it : cum προ', προέκε, præmisit : cum μετ', μεθῆκα, dimisit : cum ἐφ, ἐπῆκα, ας, ε, immisi, isti, it. huius futurum ἐπήσω, infin. ἐπήσειν, 1 ἴασιν & ἰᾶσιν atque ex eis cõposita. 2 ἴεν. ἔον, ἔες, ἔε. 3

4 immiſſurum eſſe. [4] Prima ſingul. πρόϊμι præmiſi, proceſſi. vt πρόϊμεν, ſic cum
5 ὲν & ὲξ, ἐνίεμεν, incitarunt: cum ἀνὰ, ἀνίεμεν, dimiſerunt, aperuerunt. [5] Re-
ἀνῆμεν. peritur tamen prima pluralis ἀνῆμεν, longa penultima, pro ἀνέμεν, dimiſimus.
6 ſic ἀφῆμεν pro ἀφέμεν, omiſimus. [6] Cum ὲν, ἐνίεθι, ἐνιέτω: in ſecunda plura-
li ἐνίετε, immittite: cum σὺν, ξυίετε, intelligite. Pro ἴεθι dicitur etiam ἵει 5
ἵει ξυνίει. à circunflexo ἰέω ἵεμι, imperat. ἴεσο, 106. 10. cum σὺν, ξυίει, Atticè (117. 10.)
ἄπες. 7 ξυίει, intellige. [7] Ionicè ἄπες, 12. 29. componitur ex ἀπὸ: cum ἀνὰ, ἄνες,
ἴεμεν. 8 omitte. Vide 106. 5. & 107. 20. [8] Poëticè ἴεμι, ἴεις, ἴει, &c. à barytono ἵω.
9 [9] Atticè & Doricè (59. 4.) ἵέμεν: Ionicè ἵεμεν, vnde cum πρὸ, πρόϊεμεν.
præmittere. A communi ἵεναι cum ἀνὰ, ἀνίναι, ceſſare, omittere: cum σὺν, 10
συνίεναι, intelligere: eſt etiam συνίεναι, & Ionicè συνιέμεν, vnà ire, congredi,
10 à σύνειμι, 159 20. [10] Sic compoſita, ἀνιεὶς, ἵεντος, dimittens: ἐνιεὶς, iniiciens:
11 συνιεὶς, intelligens. [11] Hoc fit per pleonaſmum τῦ ι, vt ε producatur: Vide
Ioniſmus. 107. 29. & 34. Nam Iones ſyllabas circunflexas diſſoluunt, præpoſitoε, ᾶ, ῆς, ῆ:
ἑω, ἑῃς, ἑῃ: ſecunda plural. ἐητε, miſeritis: deinde poëtæ arrepta occaſione, ſuo 15
more ε producunt aduocato ι, εἷω, εἷς, εἵη. Præterea non rarò Attico more
ε in η mutant, ἧα, ἧῃς, ἧῃ, è poſteriori η tollitur punctum ſubſcriptum: hinc
ἀνῆῃ. ἀνὴ pro ἀνῇ, dimiſiſſet: in præſenti reperitur ἀνῇ, ceſſet, ab ἰαῦ, ἴῃς, ἴῃ, de quo
paulò antè. ἐφάω immiſero, vt ἀφέω, quod & communiter ἀφῶ: & rurſus cum
12 ἔπι, ἐπαφῶ, immiſero: tertia plural. ἔωσι, ἀφῶσι, ἐπαφῶσι. [12] Atticè & Doricè 20
ἔμμεναι: Ionicè ἔμμεν: vnde cum μετὰ, μεθέμεν, dimiſiſſe, prætermiſiſſe: ἐξέμεν,
13 emiſiſſe: πρὸ μεν, præmiſiſſe. [13] Sic ἀνεῖναι, omittere vel omiſiſſe. [14] Fœmi-
14 ninum ἡ ἀφεῖσα, derelinquens, vel quæ dimiſit. ſic & alia compoſita: cum ἀνὰ,
ἀνεὶς, ἀνέντες, qui omiſit: in plurali ἀνέντες, remittentes, indulgentes: cum δῆ, 25
δεὶς, madefaciens: cum ὲν, ἐνεὶς, qui miſit: cum ἐξ, ἐξεὶς, qui emiſit: cum ὑπὸ,
15 ὑφεὶς, ſubmittens vel qui ſubmiſit. [15] Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται ε cum ἀνὰ, ἀνίεται, eu a-
ἀπίεται. neſcit: tertia plural. ἵενται, cum ἀπὸ, ἀφίενται, & Ionicè (12. 29.) ἀπίενται, emit-
16 tunt: partic. ἱέμενος, cum ἀνὰ, ἀνιέμενος, licenter agens & vagabundus. [16] ἕμαι,
ἕσαι, ἕται ſine augmento ἕται, vnde cum ἀπὸ verbale ἀφετέον, dimittendum, 30
1: 6. 17. infinit. ἔεσθαι, miſſum eſſe: ἀνεῖσθαι, ſolutum eſſe: particip. ἀνειμένος, diſſo-
ἀνειμένος. lutus, venereus: hinc adverb. ἀνειμένως, remiſsè. Ex ἕμαι & alia multa compo-
ἀφειμένος. nuntur, cum ἀπὸ, ἀφεῖμαι, dimiſſus ſum: partic. ἀφειμένος, dimiſſus: cum δῆ, δι-
ἐμμενής. ἔμμαι, infin. διεῖσθαι, pertranſiſſe: partic. διειμένος, & poëticè δῃειμένος, traiectus, di- 35
lutus, 49 31. cum κατὰ, κατεῖσθαι, demiſſus ſum: particip. καθειμένος, demiſſus: cum
17 ὑπὸ ὑφεῖσθαι, partic. ὑφειμένος, ſubmiſſus. [17] Sic tertia plural. plus quàm perfe-
18 ctum ἕατο, cum ἔᾶται, ἐφέατο, ſtruerant. [18] Sic παρείθω, dimiſſus ſum, ab ἐθέλω. ſub-
iunctiuus ἐθῶ, ἐθῇς, ἐθῇ, tertia plural. ἐθέωσι, mittantur: ἀνεθέωσι, reſtringantur: in-
ἐθλῶμαι. finitiuus ἐθλῶμαι & ἐθλῶμεν. hinc ἐνεθλῶμαι & ἐνεθλῶμεν, immiſſum eſſe: particip. ἐθέν, 40
ἐθέντος, miſſus: vnde ἀνεθὲς, abſolutus, venia donatus: ἀφεθὲς, dimiſſus: ἀνεθὲς,
19 dilutus: ἐνεθὲς, immiſſus, dilutus, infuſus: παρεθὲς, labefactatus. [19] Tertia
20 perſona προσῆκεν, accepit, admiſit. [20] Communiter quidem ἔσο: Ionicè verò
ἔο: & contractione Attica οῦ. Idem iudicium de imperatiuo ἔσο, ἔο, οῦ. Vide 61. 45
21 33. & 109. 23. [21] Hinc προσῶμεν, deſeram, remittam: prima plur. προσώμεθα.

De ἵεμαι, quod eſt concupiſco.

ἵεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ, concupiſco, vſitatum eſt in paſſiuo præſenti, ἵεμαι, ἵεσαι, vt πόθεμαι: & imperfecto,
ἐφίεμαι. ἐφιέμην. [1] ἵεμαι : à quo compoſitum ἐφίεμαι, *deſydero*: & ἐφιέμην, *deſyderabam*.

ἵεμαι, concupiſco quid differat ab ἵεμαι, mitto.

1 VOCE Non differt à paſſiuo ſuperioris ἵεμαι, quod eſt, mitto: ſed ſignificatione ab eo diſcernitur, atque cõſtructione: nam hoc infinitiuum vel genitiuum poſtulat: illud verò verborum paſſiuorum conſtructionem recipit, nempe genitiuum cum præpoſitione ἀπὸ vel ὑπὸ.

Hμαι

Ἧμαι & κάθημαι, ſedeo, fiunt ab ἕω, [1] ἕημι, [2] ἕεμαι, craſi ἧμαι, ἧσαι, ἧται. Dual. ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. Plural. ἥμεθα, ἧσθε, [3] ἧνται. ſic κάθημαι, [4] κάθησαι, &c. [5]

[1] De ἧμαι, quod eſt ſedeo. [2] κάθμαι.

[3] Imperf. ἥμην, ἧσο, ἧστο: ἐκαθήμην, ἐκάθησο, ἐκάθητο. [4]

[5] Imperat. ἧσο, ἥσθω: κάθησο, καθήσθω. Etiam κάθου, ſede à κάθησο, Ionicè κάθηο, & ſyſtole κάθεο, craſi κάθου. κάθου.

PRO ἵεσο, ἵημι, ἵεμαι per reduplicationem Ionicam. Iones enim per ε, non per ι reduplicant. Porrò in ἕεμαι, craſi ἧμαι, duplex εε contrahitur in η, non in ε, ne coincidat cum ἕμαι, miſſus ſum, perfecto paſſiuo verbi ἵημι. [1] Ionica reduplicatio per ε. ἧμαι. ἕητο.

[2] Hinc imperf. ἑέμην ſine augmento: tertia plur. ἕειτο & craſi ἕατο, ſedebant, poteſt cenſeri plus quàm perf. ab ἕω, perf. paſſ. ἕμαι, 139 30. plus quã perfect. ἑέμην, ἕεσο, ἕετο. [3] Ionicè ἕαται, & ectaſi poëtica ἑάαται: ſic tertia plur. imperfecti, ἧντο. Ionicè ἕατο, & poëticè ἑάατο vel ἧατο: vnde καθήατο: ſedebant. Vide 66.2. & 12. [4] Pro κάθηται, dicitur etiam κάθη, vt habes, 151.27. [5] Tertiam perſonam ἐκάθητο Demoſthenes ſæpenumero effert ſine augmento, κάθητο, ſedebat, penultima circunflexa. & pro ἧτο poëtæ dicũt ἧστο, compoſitum καθῆστο, ſedebat. poteſt tamen cenſeri plus quàm perfect. ab ἕζω: μ. ἕσω: ϖ. ἧκα: paſſ. ἧσμαι: plus quàm perfect. ἥσμην, ἧσο, ἧστο, ſic καθῆστο à καθέζω: ſed in eo deſyderabitur augmentum Ionicè. Infinit. ἧσθαι, καθῆσθαι: partic. ἥμενος, καθήμενος, fut. med. ἥσομαι, καθήσομαι. Appendix.

Κεῖμαι, iaceo, à κέω, [1] κείω, κέημι, κέεμαι, & craſi κεῖμαι, κεῖσαι, [2] κεῖται. Imperfectum, ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Futurum medium, [3] κείσομαι, κείσῃ, κείσεται. De κεῖμαι, quod eſt iaceo.

Compoſita ſunt ἀνάκειμαι, ὕπτιος κεῖμαι, ἀδιάκειμαι: recumbo, adiaceo, diſponor. ἀνάκειμαι. ὕπτιος κεῖμαι. διάκειμαι.

IN κέω ſiue κέημι à κέω, ε reduplicatio Ionica non ponitur in principio, ſed in medio, nempe poſt primam conſonantem κ. ſic ὀίνημι in ſecunda ſyllaba reduplicationem habere diximus, 103. 40. [1] Hinc tertia plur. κεῖται, & Ionicè κέαται, poëticè, κεάται, 66.12. & 15. Dicitur quoque κέεται, & in imperfecto κέετο, iacebant, pro ἐκέοντο, detracto augmento, à barytono κέομαι: vnde & ſubiunctiuus κέωμαι. [2] κεάλαι, κεάλαι. κέεται. κέοντο. [3] Doricè κλισεῦμαι, & κλισεῖμαι. κέωμαι.

[1] ἴσημι, cognoſco ab ἰσάω, ἴσημι, ἴσης, ἴσησι: tertia pluralis, ἴσασι, [2] accentu in antepenultima, vt participium ἴσας, ἴσαντος, τοῖς ἴσασι, non ἰσὰς, ἰσάντος, ἰστῖσι: non enim ſeruat legem verborum in μι, quæ exigit ἰσὰς acutum. [1] De ἴσημι, quod eſt cognoſco. [2] ἴσασι.

Imperfectum, ἴσην, ἴσης, ἴση: tertia pluralis, ἴσασαν, ſyncope [3] ἴσαν. [3] ἴσας.

Imperatiuus, Sing. ἴσαθι, ἰσάτω. D. ἴσατον, ἰσάτον.

ἴσθι, &c. ἰσμὲν, ἴστε. 4 5 P. ἴσατε, ἰσάντωσαν. Syncope [4] ἴοθι, ἴστω: [5] ἴστον, [6] ἴστων: ἴστε, [6] ἴστωσαν vel [6] ἴστων. sic in presenti, ἴσαμὲν, ἴσμεν: ἴσατε, ἴστε.

ἐπίσταμαι. ἐπίστα. 7 Passiuum, ἴσαμαι, [7] vnde ἵσταμαι: compositum, ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, ἐπίσταται, scio: Imperfectum, ἠπιστάμὴν, ἐπίστασο. Ionicè ἠπίστευ, crasi ἠπίστω, ἠπίστατο. Fu- 8 turum, [8] ἐπιστήσομαι.

ἴσταμι. ἵστασαν. ἄεισι. ἴστον. ἴστη. ἐπιστήσομαι.

1 DORICE ἴσαμι, 12.36. sic in imperfecto ἵσαν, pro ἵστην: cum augmento
2 Attico ἔϊσαν: & rursus verso augmento syllabico ε in temporale η, ἤϊσαν, intel-
3 ligebam. [2] Sic ἄεισι, flant, pro ἀέω σι, ab ἄημι, spiro, 104.21. Ex ἴσασι, cum σὺν
4 fit συνίσασι, vnà sciunt, sunt conscij. [3] Sumitur etiam ἴσαν pro ἐπιχειροῦσι,
5 ibant, ab ἔαμι, de quo suprà, 159.4. [4] Cum σὺν, σύνοιδι, sis conscius. [5] Et per
6 pleonasmum τὸ ε, ἴστον, scitote vos duo. [6] Capitur Atticè pro tertia plur. ἴστω-
7 σαν, 68.28. [7] Per pleonasmum scilicet literæ τ. sic ἵσασαι, ἵσαται, &c. pro ἴσασι, ἴσαται, scis, scit. Pro secunda persona ἴσασαι, dicitur etiam ἴσῃ: sic compo-
8 situm ἐπίστῃ pro ἐπίστασαι. 151.27. [8] Coincidit cum futuro medio verbi ἐφίστημι, quod componitur ex ἐπὶ & ἵστημι: huius futuri activum στήσω: medium στήσομαι, compositum ἐπιστήσομαι, ἐπιστήσῃ, supersistam, es: vel sciam, scies.

De φημὶ, quod est dico. φασὶ. φᾶσι. 1 Φημὶ, dico, à φάω. S. [1] φημὶ, φῄς, per η diphthon-
2 gum, φησὶ. D. φατὸν, φατόν. P. φαμὲν, φατὲ, [2] φασὶ, acu-
3 ta vltima, [3] licet participium sit φὰς, φάντος, τοῖς φᾶσι, per ᾶ circumflexum.

4 Imperfectum [4] ἔφην, vt ἵστην. Aoristus primus,
5 4 ἔφησα, ex futuro [5] φήσω. Aoristus secundus, [4] ἔφὴν, in singulari similis est imperfecto: quod fit
Annotatio. quoties non est reduplicatio, τλῆμι, ἔτλην, *tolero*: γνῶμι, ἔγνων, *nosco*. In duali autem, ἔφητον, ἐφήτην:
6 & plurali, ἔφημεν, ἔφητε, [6] ἔφησαν: seruatur longa penultima, quam imperfectum corripit, ἔφατον, ἐφά-
6 την: ἔφαμεν, ἔφατε, [6] ἔφασαν.

φάναι. φᾶναι. 7 Infinitiuus [7] φάναι acutum ά, vt ἱστάναι. nam φᾶναι, *apparuisse*, per ᾶ circumflexum, est aoristus primus à φαίνω, *appareo*.

8 Medius aoristus secund. [8] ἐφάμὴν, ἔφασο, &c.

DORI-

DORICE Φαμί, φῄς φατί. φῄς accentu acuto, & per η diphthongum, vt differat à φῆς pro ἔφης, aoristi secundi. [2] Doricè φατί. [3] Vide, 104.38. [4] Et sine augmento φλῶ, φῇς, φῇ: & per aphæresim ἦν, ἦς, ἦ. sic in præsenti ἠμί, ἦς, ἠσί & ἦτί, pro φημί, φῄς, φησί. [3] Doricè φασῶ, φασεῖς, φασεῖ, 12.36. & 47.19. [6] Et syncopè ἔφαν, & rursus reiecto augmento φὰν, dicebant vel dixerunt. [7] Φάναι præsentis est temporis: in aoristo secundo dicimus φλῶναι, dixisse. est etiam Atticè φλῶναι, aparuisse, pro φάναι, 53 28. [8] Hinc infinitiuus φάσθαι, dixisse: participium φάμενος: cum ἀπό, ἀπὸ φάμενος, & poëticè (50. 11) παρφάμενος, malè suadens.

1 Φαμί φατί.
2 φῄς. φῇς.
3 φάναι φῆναι.
4 λῶ. ἠμί.
5 φασῶ, ᾶς, ᾶ.
6 ἔφαν. φὰν.
7 φάναι. φῶναι. φῆναι.
8 παρφάμενος.

Annotatiũculæ in verba in μι. ἵστη.

10 ἵστη pro ἵστασθι, *siste*: quandoque imperatiuus verborum in μι fit à tertia imperfecti, ἐπίμπλη, *implebat*: πίμπλη, *imple*.

1 πίμπλη à πίμπλημι. Ionica reduplicatio.

τέθνημι, *morior*: reduplicatur per ε more Ionico, à θνάω, τέθνημι: tertia pluralis τεθνᾶσι, vt ἱᾶσι.

15 Imperatiuus est τέθναθι. Optatiuus, τεθναίην. Infinitiuus, τεθνάναι. Sic τέτλημι, *tolero*: [2] τέτλαθι, *tolera*: τετλαίην, *tolerarem*: quod & τλῆμι, à τλάω.

τέθνημι. τεθνᾶσι. τέτλημα. τλῆμι.

ἕστημι, quoque per ε reduplicatum, [3] vnde ἕσταμεν, ἑστᾶσι: & optatiuus ἑσταίην, ἀφεσταίην, *desisterem*: 20 Infinitiuus, [4] ἑστάναι, ἀφεστάναι, *desistere, insistere*, penultima per ά acutum.

2 ἕσταμεν pro ἵσταμεν. ἀφεσταίην. ἀφεστάναι.

ABSQVE μ, πίπλη: dicimus enim πίμπλημι & πίπλημι, 103 34. & 37 hinc cum ἐν, ἐμπίπλη, imple, pro ἐμπίπλαθι. sic à δαίνυμι, conuiuium prębeo, imperfectum ἐδαίνυν, ἐδαίνυς, ἐδαίνυ: vnde δαίνυ pro δαίνυθι. [2] Et apocope 25 πέπλα. huius infinit. πεπλάναι, Doricè πεπλάμεν, & Ionicè πεπλάμεν. 59. 4. Aorist. secund. ἔπλω à futuro πλήσω: imperat. πλῆθι, & Dor. πλᾶθι: opt. πλαίην: infinitiuus πλῆναι: participium πλάς, πλάντος. [3] Sic in tertia plurali imperfecti ἑστασαν pro ἵστασαν. stabant, sistebant: imperat: ἑστᾶθι, sta: in plurali ἑστατε, stare. [4] Dor. ἑστάμεν, & Ion. ἑστάμεν, cum ἀπό, ἀφεστάμεν, desistere. Ο' δυσ. ά.

1 ἔμπίπλη.
2 δαίνυ. πέπλα.
3 ἕσταν. ἑστᾶθι. ἀφεστάμεν.
4

30 INVESTIGATIO THEMATIS.

VLTRA imperfectum non coniugantur finita in [2] άνω, [3] είνω, [4] εἰω, [5] άθω, έθω, ύθω, [6] ξω, [7] σιω, χθω, λδω, νδω. & alia item plurima vel hoc vel illo tempore carent. Sed quia variant crebrò eiusdẽ verbi themata, vt κύω, κύεω, *concipio*: [8] οἴομαι, οἰέομαι, *puto*: [8] θνήσκω, θνέ-

1 2 3 4 5 6 7 8 8

Verba quæ vltra imperfectũ non coniugantur.

νω, θνέω, τέθνημι, *morior*: aut à diuersis omnino pendet formatio receptorum temporum, vt [8] φέρω οἴω, ἐνέγκω, ἐνέγω, *fero*: ideo huiusmodi tempora referemus ad thema proprium licet inusitatum, vnde regulariter deduci queant. φέρω in vsu habetur, non tria reliqua: tamen futurum οἴσω ab οἴω. Aoristi ἤνεγκα & ἤνεγκον ab ἐνέγκω. Præteritum medium Atticum ἐνήνοχα ab ἐνέγω: & ita in cæteris. quæ verò themata verſentur in vſu, docebit lectio.

οἴσω. ἤνεγκα. ἤνεγκον ἐνήνοχα.

10

Notio. 1 RARVM Apud Græcos verbum eſt, quod omnibus ſuis temporibus 2 abſolutum non indigeat aliquo tempore ab alio themate mutuando. [2] Vnde verò finita in ὰνω mutuentur tempora, videbis in ſequentibus in verbo αἰσθάνομαι & in λαγχάνω. [3] Hoc quidem verum eſt in hyperdiſyllabis in άνω, vt φαείνω, luceo, quæ deriuata ſunt & poëtica. at diſyllaborum, quæ ſeptem tantùm apud Græcos inueniuntur, tria quidem βαίνω, vim infero: ἴνω, tego: & σείομαι, lædo vltra imperfectum non coniugantur: reliqua verò quatuor, θαίνω, percutio: κτείνω, occido: πίνω, atĕto: τείνω, tendo formant futurum in νῶ, aoriſtum primum in ηνα, ſecundum in ανον: & præteritum in ακα, paſſiuum in αμαι, medium in ηκα. vt à κτάνω, futurum κτενῶ, occidam: aoriſtus primus ἔκτηνα: ſecundus ἔκτανον: futurum ſecundum κτανῶ, medium κτανοῦμαι: infinitiuus κτανεῖσθαι, & dialyſi κτανέεσθαι. perfectum ἔκτονα, poëticè ἔκτακα: paſſiuum ἔκταμαι, ἐκτάσαι, ἔκταται: & ἐκτάμμαι, ἔκτανται, ἔκτασαι: infinitiuus ἐκτάσθαι: participium ἐκτάμενος, interemptus. aoriſtus primus ἐκτάλην, & ἐκτάθην: ab ἐκτάλω, tertia pluralis ἐκτάθησαν, & Bœoticè ἔκταθεν, occiſi ſunt, 67. 23. perfectum medium ἔκτονα, pro quo ſublato τ & præpoſito κ, poëtæ vſurpant κέκονα, occidi: plus quàm perfectum ἐκτάμην, ἔκτασο, ἔκτατο. Sic à τείνω futurum τενῶ, aoriſtus primus ἔτηνα: perfectum τέτακα: paſſiuum τέτασμαι, τέτασαι, τέτασται: tertia pluralis τέτανται: aoriſtus primus ἐτάθην. perfectum medium τέτονα, vnde τόνος, tonus, concentus, contentio. [4] Verba in άω ferè omnia ducũtur vel à præſenti vel à futuro aliorum verborum: de quibus vide in verbo γαμάω: atque hæc quidem vltra imperfectum non coniugantur, ſed ſua tempora à primitiuis mutuantur. quæ autem ab aliis verbis non deriuantur, ea in aliis quoque temporibus coniugantur, vt κλάω, laudo μ. κλάσω, π. κέκλακα: ſic σείω, quatio, μ. σείσω, π. σέσακα. [5] Finita in άθω, ίθω, ύθω, deriuata ſunt omnia. à ſuis igitur primitiuis tempora mutuantur. Finita in άθω, ducuntur à verbis barytonis quæ penultimam habent longam, vt ἀμυνάθω, ab ἀμύνω, opem fero, ſuccurro, διωκάθω, à διώκω, accuſo: ἀγοράθω ab ἄγορα, prohibeo: καθω à κάω, vado accedo. Finita in ίθω, ducuntur ab iis quorum penultima eſt breuis, vt νεμέθω à νέμω, paſco, depaſco: ἐχέθω à ἔχω, detineo, teneo, habeo: imperatiuus ἔχεθε, habe: φλεγέθω à φλέγω, comburo: ἀγερέθω, congrego, & ἀερέθω, volito, tollo, ab ἀγείρω & ἀείρω, ſed detracto ι corripitur priùs penultima, atque α mutatur in ε. Finita in ύθω fiunt à verbis ſextæ in ύω interpoſito θ, vt μινύθω à μινύω, minuo: φθινύθω à φθινύω, corrumpo. [6] Finita in ξω barytona, facta ſunt Atticè à circunflexis. Vide, 149 33. & 38. atque hunc tractatum in verbo αὔξω. Idem iudicato de finitis in ψω, ac bre-

Tempora à κτάνω.

κέκονα. à τάνω.

άω.

άθω, ίθω, ύθω. άθω.

ίθω.

ύθω. ξω.

breuiter de omnibus barytonis, quæ à circunflexis facta sunt, de quibus in locis citatis. ea enim vltra imperfect. non coniugantur: sed sumunt alia tempora à circunflexis vnde ducta sunt. 7 De finitis in σχω vide in verbo ἀρίσχω, 7 & 90.36. & 155.11.

φω.
Barytona acta à circunflexis.
σχω.

Appendix de quibusdam aliis verbis, quæ vltra imperfectum non coniugantur.

A CLENARDO enumeratis adde finita in ίσκω, μσκω, ρβω, ίζω, άω desyderatiua, vt μαθησάω, discere cupio: λω per simplex λ, atque polysyllaba in ύω, quæ formant ex se verba in μι: de quibus vide in verbis ἄγνυμι, ἀμφιέννυμι, δεικνύω, ὄμνύω, ῥυγνύω, ῥωννύω, σβεννύω. Adde quoque verba quintæ coniugationis habentia primam syllabam ex reduplicatione desinentem in liquidam, vt μαρμαίρω, rutilo: atque alia quæcunque reduplicationem habent, de quibus in verbo πτῴσσω & quæ ante ω habent mutam cum liquida, vt δάκνω, mordeo: de quo suo loco. & quæ à futuro fiunt grauitona: de quibus in verbo ἄγω. & quæ fiunt à præteritis, vt φείδω, horreo, ω. πέφεικα, vnde πεφείκω, εις, ει, horresco: de his videbis nonnihil in verbo ἐνίκεσα & quæ per pleonasmum sunt facta, præcipuè quæ mutârunt ε in ι, vt πέκω, πίκω, pario: de quibus, 155.6. hæc verò sumunt tempora à primitiuis, vt πίκω à πέκω, μ. πεξω, &c. & complura in ίνω de quibus in verbo φθίνω. 8 Vide in verbis εἶμαι, ἵημι σχω, φέρω.

ἐσκω, μσκω, ρσκω, ίζω, λω, ύω.
μαρμαίρω & δάκνω cum similibus.
A futuris & præteritis ducta.
[*Mutantia ε in ι ob pleonasmũ.*
Multa in ίνω.

A

1 Ἄγω, *duco*, Futurum ἄξω. Præteritum 2 ἦχα, & Atticè ἄγηχα, pleonasmo ἀγήοχα. Aoristus secundus ἤγαγον, & 4 pleonasmo syllabæ γα, ἤγαγον: vnde 5 ἄγαγε ἀγάγοιμι, ἐὰν ἀγάγω, ἀγαγεῖν. Participium 6 ἀγαγών. Imperatiuus autem ἄξε, ἄξετε, *duc, ducite*, præsentis est temporis. 7 Nam quorundam futura pro præsenti vsurpantur, vt ab ἄγω, *duco*: δύω, *ingredior*: οἴω, *fero*: ὄρω, *attollo, concito*, futura, ἄξω, δύσω, οἴσω, & ὄρσω 8 Æolicè pro ὀρῶ, 9 & vsque ad imperfectum solùm coniugantur. itaque δύσω, imperfectum, ἔδυσον, imperfectum medium 10 ἐδυσόμην. οἴσω, imperfectum, 11 οἶσον. Imperatiuus, οἶσε, οἰσέτω. ὄρσω, passiuum, ὄρσομαι. Imperfectum, 12 ὠρσόμην. ὄρσω, ὦρσον, & 13 Ionicè ὦρσεω: & Imperatiuus, ὄρσεο. Sic ἄξω. Imperatiuus, ἄξε, ἀξέτω.

1.2 ἄγω.
ἀγήοχα.
3 4 ἤγαγον.
5.6 ἄξε, ἄξετε.
Futurum pro præsenti.
7 ἄξω. δύσω.
8 οἴσω. ὄρσω.
9
10 ἐδυσόμην.
11 οἶσε, οἰσέτω.
12 *Ionismus.* ὄρσεω.
13 ὄρσεο.

A B ἄγω, imperfect. & aor. secund. ἦγον, (Dor. ἆγον: cum δίδω, διᾶγον, ες, ε, degi, isti, it) ἦγες: hinc tertia persona Ionicè ἄγεσκε, ducebat, 47.39. præsens im-

1 διᾶγον.
ἄγεσκε.

ἄγες. ἀγέμεν, ἄγειν. ἄγεο. ἀγείμενος.

perat. ἄγε, & poëticè ἄγες, age: infinit. ἄγειν, Ionicè ἀγέμεν, Doricè ἄγεν, 59.4. & 16. præſens paſs. ἄγεμαι: imperat. ἄγευ, Ionicè ἄγεο, duc 68 25. particip. ἀγύμενος, pro quo inuenitur ἀγειόμενος pleonaſmo τῦ ε : οἱ ἀγειόμενοι, qui ducuntur & admirantes.

ἧσμαι. ἤχθην.

[2] Paſſiuum ἦσμαι, ξαι, κται, actus ſum: particip. ἠγμένος, actus. [3] aor. prim. ἤχθην: particip. ἀχθείς, έντος: ἠχθέσθαι, έσθαι. [5] Vide 144. 7. & 25. 5

ἤχαγον. ἀχαγας.

[4] Medius ἠγαγόμην. ſic ab ἄχω, mœrore afficio, aoriſtus ſec. ἤχαγον, & pleonaſmo ſyllabæ κα, ἤκαχον. vide quoque 148. 20. [5] Et apud poëtas Syracuſano more ἄγαγον, duc, 57.1. [6] Pro ἀγαγὼν inuenitur Ionicè ἀγάγας, qui duxit.

ἀπεβήσετο.

[7] Sic à βήμι, eo, μ. βήσω: vnde præſens, βήσω: paſs. βήσομαι. Imperfectum ἐβησόμην, ἐβήσευ, ἐβήσετο: compoſitum ex ἀπὸ, ἀπεβήσετο, abiit. Iliad. ά. Item δοιάζω vel δοάζω, delibero μ. δοάσω: præſens, δοάσω: paſs. δοάσομαι: imperfectum, ἐδοασόμην, ἐδοάσευ, ἐδοάσετο: & poëticè δοάσσετο, reiecto augmento, & geminato σ. λέγω, dico, fut. λέξω: vnde præſens paſs. λέξομαι: imperatiuus λέξου, & Ionicè λέξεο. τέρω, infello, exhaurio: fut. τερῶ, Æolicè τέρσω: vnde

λέξεο. τέρσετο. Æoliſmus.

præſens paſs. τέρσομαι: imperfect. ἐτερσόμην, ν, ετο, detracto augmento τέρσετο, ſiccabatur. lege ſcholion ſequens. [8] Nam Æoles futurum primum quintæ coniugationis verborum in ρω per σω efferunt, ſeruata præſentis characteriſtica, & retracto accentu, 45.46. & 50. Ab ὀρῶ, μ. ὀρῶ, π. ὄρωκα, paſs.

ἐνάρτο. ὦρτο. ὄρσετο. ὄρσετο. εἶσον. ἔρσον, ες, ε.

[9] ὄρνυμαι, plus quàm perfectum ὤρμην ὄρσο, ὄρτο, cum ἐν, ἐνάρετο, irruerat. [9] Dicimus tamen in aoriſt. prim. ὦρσα, concitaui: non quidem à præſenti ὄρσω, ſed habentes rationem futuri Æolici ὄρσω. [10] Tertia perſona ἐόρσετο, ſublato augmento ὄρσετο: & rurſus poëticè geminato σ, ὄρσσετο, ſubibat. [11] Pro ὦρσον: nam augmento deſtituitur. Inuenitur quoque hæc vox in aoriſto primo imperatiui, εἶσον, οἰσάτω, fer, ferat. [12] Et imperfectum actiuum ὄρσον, ὄρσες, ὄρσε, concitabam, as, at. [13] Vide 61.33. & 68.25. atque 108.18. & 31.

ἄγνυμι ab ἄγω. Augmẽtum reſoluitur in εα.

Ἄγνυμι, *frango*. Præteritum medium ἔαγα ſumit ab ἄγω, & [1] ἔαγα pro ἔαγα, [2] ſolutione η in εα. Aoriſtus primus [3] ἦξα & ἔαξα. Aoriſtus ſecundus paſs. ἤγλω & ἐάγλω. [4] Sic in compoſito, κατέαγα, *fractus ſum*: κατέαξα, *fregi*: κατεάγλω, *fractus ſum*.

Annotatio definitis in γύω & γνυμι.

Deſinentium in γύω aut γνυμι tempora formabis à finitis in γω, ἄγνυμι tanquam ἄγω: ſic [5] ζεύγνυμι, *iungo*: [6] μιγνύω, *miſceo*: [7] μοργνύω, *abſtergo*: [8] πηγνύω, *figo*: [9] ῥηγνύω, *rumpo*.

ἄδω. Solutio η in εα.

Ἄδω, *placeo*. Præteritum med. ἧδα, [10] & ſolutione ἔαδα. Participium, ἑαδὼς, [11] vt ἐάγλω pro ἤγλω, *fractus ſum*: [12] ἐάλων pro ἤλων, *captus ſum*, & ſimilia.

Solutio diphthõgi aut vocalis longæ in duas breues. ἄαζε, ἀασάμην. ἀάσθην. ἄσθην.

HINC Part. ἐαγὼς, cum κατὰ, κατεαγὼς, fractus. [2] Nam poëtæ vnicam vocalem longam aut diphthongum in duas breues reſoluunt, præcipuè in augmento. ſic ἄπω, noceo, lædo: aoriſtus primus ἆσα per α longum Doricè, pro ἦσα, & ſolutione α longi in duplex breue, ἄασα: in aoriſto primo medio ἀασάμην, iacturam feci: in paſſiuo ἀάσθην, læſus ſum. ſunt qui interpretentur, ſiccatus ſum, ab ἄζω, ſicco: tamen eadem ſemper erit ratio ſolutionis. pro ἀάσθην, remoto augmento poëtæ dicunt ἄσθην, ἄσθης, ἄσθη. In eodem

dem aoristo ἀάθλω pro ἤθλω, deceptus fui, ab ἄω siue ἄημι, vt ἐστάθλω, ab ἵστημι, ἀάθην.
98. 31. & 108. 27. ἐανδανον, ες, ε, & ἠνδανον, ες, ε, pro ἤνδανον, ες, ε, placebam, ἐανδανον.
as, at, imperfectum ab ἀνδανω, ἐάφθλω, accensus sum: item coniunctus sum: ἠνδανον.
ἐάφθη coniunctum est, pro ἤφθλω, ἤφθη, aorist. prim. pass. verbi ἅπτω, accen- ἐάφθην.
5 do, contecto. ἔα, eram, Ionicè pro ἦν reiecto ν, ab εἰμὶ, 158. 16. ἔαται, se- ἔα. ἔαται.
dent, quod & ἕαται Ionicè, pro ἧνται, ab ἧμαι, de quo, 163. 3. ἕερτο, conclu- ἕερτο.
sum erat, plus quàm perf. pas. pro εἶρτο, ab εἴρω: sic & perf. pass. ἕερμαι pro
εἶρμαι, vnde part ἐερμένος, septus, angustatus. sunt qui dicta putent per syncope ἐερμένος.
pro ἐεργμαι & ἐεργμένος ab εἴργω sine augmento: vel ab εἴργω, dissoluta di- ἐεργμαι.
10 phthongo ει in εε. Pro ἐεργμαι verso ρ in λ, dicitur ἐελμαι: vnde in prima plur. ἐέλμεθα.
ἐέλμεθα, clausi sumus: & part. ἐελμένος: τὸ ἐελμένον, conclusum. sunt & alia in ἐέλμενον.
quibus ει dissoluitur in εε: vt εἵλω, perfect. pass. ἐελμαι, obuolutus sum, pro ἐέλμαι.
ἐέλμαι. ἐέργαθαι, ἐέργατον, ἐέεγαθον, separabā: ἐέεσθε, indutus erat, plus quàm per- ἐέργατον.
fectum pass. pro ἐέσθη, ab ἕω, quod augetur per ε, 139. 21. & 30. hinc & in aor. ἔεσθε.
15 prim. med. ἐεσσάμην, indui pro ἐσσάμην, Æolicè σ geminatum est. His simi- ἐεσσάμην.
lia & quædam alia apud poëtas inuenies. [3] Hinc imperatiuus, ἄξον, frange: 3
oprat. ἄξαιμι, ἄξαις, fregerim, is: cum χ^τ, καπάξαις, pro quo Hesiodus
dixit καυάξαις, sublato π, & adiecto υ Æolicè, vt in αὖηρ pro ἀὴρ, aër: sic in καυάξαις.
infinit. ἄξαι καπάξαι, καυάξαι, fregisse. sunt qui referant καυάξαις & καυάξαι, καυάξαι.
20 ad καυάξω, μ. ἀζω, contero, frango. [4] Sic etiam σωίαξα, Atticè ξωίαξα, con- 4 ξωίαξα.
fregi, 117. 10. Notandum aoristum secundum καπάγην, seruare εα in reliquis
modis: vnde in tertia plur. subiunctiui, καπαγῶσι pro χ^γῶσι, frangerentur. καπαγῶσι.
inuenitur etiam cap. xij. Euang. Matth. futurum καπάξῃ, confringet pro κα- καπάξῃ.
πάξῃ. nam simplicis ἄγνυμι futurum est ἄξω, ᾷς, ᾷ, perfect. ἦχα, ἔαχα: pass. ἐα-
25 γμαι, ξαι, ται. vnde aor prim. ἐάχθλω, ἐάχθης, ἐάχθη: cum χ^τ, καπάχθη, fra- 5 κατεάχθη.
ctus est. [5] Tanquam à ζεύγω, fut. ζεύξω: aor. prim. ἔζευξα: imperat. ζεῦξον, ζεῦξον.
ζεύξατε: in plural ζεύξατε: perfe. ἔζευχα: pass. ἔζευγμαι (hinc verbale τὸ ζεῦγμα, ζεῦγμα.
ατος, iugatio: & figura zeugma, quæ Latinè ligatio vel adnexio dicitur, 126. 1. ζευχθεὶς.
& 4.) ἐζεύξαι, κται: aor prim. ἐζεύχθλω: hinc part. ξευχθεὶς, iunctus, vinctus. Ao- ἐζύγην.
30 ristus secund. ἔζυγον, 55. 2. pass ἐζύγην, iunctus sum: part. ζυγεὶς, έντος: οἱ ζυγέντες, 6 ζυγέντες.
iuncti. [6] Tanquam à μίγω: fut. μίξω: aor. prim. ἔμιξα, ας, ε, tertia plurai. ἔμιξαν. ἔμιξα.
perf μέμιχα: pass μέμιγμαι, ξαι, κται: infin μεμίχθαι: part. μεμιγμένος: plus quàm μεμίχθαι.
perf. ἐμεμίχμην, ἐμέμιξο, ἐμέμικτο, poëticè ἐμίκλο, 147. 15. aori. prim. ἐμίχθλω: ter- ἐμίκλο.
tia plura. ἐμίχθεν, & Bœoticè (67 23. ἔμιχθεν. part μιχθεὶς, venerem passus. τὸ ἐμιχθεν.
53 μιχθεν, mixtum, confusum. Aori. sec. ἔμιγον: pass. ἐμίγην, & Ionicè detracto au- μιχθάς.
gmento μίγην, μίγης (hinc fut. sec. μιγήσομαι) optatiuus μιγείην: subiunctiuus μίγην.
μιγῶ, ῇς, ῇ: tertia plura. μιγῶσι, & Ionicè μιγέωσι, 107. 35 infinit. μιγῆναι, & Atticè μιγέωσι.
(59. 4.) μιγῆμεναι, misceri, rē habere: partic. μιγείς. [7] Quasi à μόργω, fut. μόρξω, 7 μιγήμεναι.
[2] A πήγω. cuius fut. πήξω. figam: aorist. prim ἔπηξα, ας, ε, compegi: πῆξαι ἔπηξε, 8
40 naues ædificauit: parti. πήξας, defigens: aorist. prim. med. ἐπηξάμην: subiunct.
πήξωμαι: prima plur. πηξώμεθα, struamus: part. πηξάμενος, qui compegit. Perf.
actiuum πέπηγα: pass. πέπηγμαι, ξαι, κται: aor. prim. ἐπάγθην: tertia plur. Bœo- ἐπάγθεν.
tica detracto augmento πάγθεν pro ἐπάγθεν, fixi sunt. Perfect. med. πέπηγα, πάγθεν.
concreui: in plus quàm perf. ἐπεπήγη, defixum erat: part. πεπηγὼς, infixus, ge-
45 lidus, congelatus. Aor. sec. actiuus ἔπαγον. pass. ἐπάγην, concretus sum: sub- ἐπάγην.
iuncti παγῶ, ᾷς, ᾖ, prima plural. παγῶμεν, defigamur: part. παγεὶς, concretus. 9

[9] De ῥηγνύω, vide hunc tractatum de Inuestigatione thematis suo loco inter verba quæ à ρ incipiunt. Sunt & quædam alia in γνύω aut γνυμι finita. sed omnia à desinentibus in γω tempora mutuantur: vt ὀμόργνυμι, abstergo, ab ὀμόρ-
50 γω: fut. ὀμόρξω: aorist. prim. ὤμορξα: med. ὠμορξάμην: parti. ὀμορξάμενος: in duali ὀμόργνυμι.
ὀμορξαμένω, detergentes. sic ὀρέγνυμι, ab ὀρέγω, porrigo, præbeo: fut. ὀρέξω: aor.
ὤρεξα infin ὀρέξαι: aor. prim. med. ὠρεξάμην, ὠρέξω, ὠρέξατο, depositio augmēto ὀρέγνυμι.
ὀρέξατο, incitatus est, appetiit: item intorsit: tertia plur. ὠρέξαντο, apprehende- ὀρέξατο.
runt: imperat. ὄρεξαι, ὀρεξάσθω, contorque, cōtorqueat: fut. med. ὀρέξομαι: part.

ὀρεγῦμι. ἔκασε. ἔαδον εὔαδον. ἄδον, ες, ε. ἀδεῖν, ἀδών.

ἀδήσῃς.

ὀρεξόμενος, tangens percutiens. Perfe. med. ὄρεγμα verso ε in ο: part. ὀρεγὼς, ἡ ὀρεγοῦσα, & detracto augmento ὀρεγῦμι, quæ porrexit. huc etiam referūtur ὠρεγόμην & ὀρεγέσθω, de quibus, 147.49. [10] Sic in aor. prim. ἔκασα, ἔκασας, exilaraui, isti pro ἦσα, ἦσας. & in imperfect. & aor. sec. ἔαδον, Æolicè εὔαδεν, pro ἤδον, quod & detracto augmento dicitur ἄδον, ἄδες, ἄδε, placebam, as, at, seu placui, isti, it. est & ἄδον, tertiæ plural. placuerunt: hinc infin. ἀδεῖν, placuisse: part. ἀδών, gratus. Alii hæc ad ἀνδάνω referre malunt, quod mutuatur tempora ab ἀδέω, vt reliqua in ἄνω ab ἐω: vnde & fut. ἀδήσω, ἀδήσῃς, gratificabor, gratificaberis. sunt qui inἔαδα, ἐαδὼς, ἔασα, & ἔαδεν, spiritu aspero notent ε, vt α in themate [11] ἄδω: alij per lenem efferre malunt, vt ε in augmentis. [11] De hoc paulò suprà, 10 [12] in ἄγνυμι, 168.29. [12] De hoc infrà in ἁλίσομαι, 171.12.

ἀνδάνομαι ab ἀνδέομαι.

1.2 [1] Ἀνδάνομαι, *sentio*. Futur. med. [2] ἀνδήσομαι. Præteritum pass. [3] ἤσθημαι. Infinitiuus ἡσθῆσθαι. Aoristus 3 4 secundus medius [4] ἠνδόμην, ab ἀνδέομαι.

Annotatio de finitis in ἄνω & ἄνομαι.

5 [5] Ex ἄνω & ἄνομαι deduces tempora, vt ex ἐω & 15 6 ἔομαι, [6] ἁμαρτάνω, vt ἁμαρτέω, *pecco*: sic [7] ἀπεχθάνομαι, 7 8 *sum odio*: [8] αὐξάνω, *cresco*: [9] βλαστάνω, *germino*: [10] κατα- 9 10 δαρθάνω, *dormio*: vt ἀπεχθέομαι, αὐξέω, &c.

1.2 IMPERFECTVM ἠνδανόμην, ἠνδάνου, ἠνδάνετο, &c. [2] Ab ἀνδήσομαι, ἀνδήσω: participium ἀνδησόμενος, intellecturus: aor. prim. ἠνδησάμην, sensi. 20

3 [3] Hinc plus quàm perf. ἠνδήσμην, ἠνδησο, ἠνδηστο: particip. ἠνδησμένος, qui sensit.

4 [4] Ab ἠνδόμην, ἠνδου: opt. ἀνδοίμην, ἀνδοιο, ἀνδοιτο: subiunct. ἀνδωμαι, ἀνδῃ.

Finita in ἄνω vnde deriuẽtur.

5 ἀνδωνται: tertia plural ἀνδωνται: infinit. ἀνδέσθαι: particip ἀνδόμενος. [5] Finita in ἄνω & ἄνομαι deriuata sunt omnia: ex his quędam formantur à verbis circumflexis obsoletis in ἐω ῶ, ἔομαι οῦμαι, ε in α mutato, & interposito ν post α, vt κιχάνω. οἰδάνομαι. ἔκιχε. κιχήσομαι. 25

κιχάνω, οἰδάνομαι, ἔκιχον, κιχήσομαι, inuenio, peruenio, consequor: οἰδέω ῶ, οἰδάνομαι, tumeo, irascor, superbio: atq; in huiusmodi verbis locũ habet CLENARDI regula: κιχάνω, fut. κιχήσω, med. κιχήσομαι, aorist. sec. ἔκιχον: ἔκιχε, nactus est: infinit. κιχεῖν, Doricè κιχήμεναι, 59.4. & ectasi poëtica κιχήμεναι, deprehendere. Sunt & alia in ἄνω quæ fiunt à barytonis disyllabis, verso ω in ἄνω, correpta penultima, & ν post eam assumpto: vt λείπω, λίπω, λίμπω, λιμπάνω, relinquo. λήβω, λαμβάνω, capio: λήθω, λανθάνω, lateo, fallor, & imprudens aliquid facio: λήχω, λαγχάνω, sortior, adipiscor: μήθω, μανθάνω, disco, intelligo, doceor: πεύθω, πυνθάνομαι, audio, intelligo, interrogo: τεύχω, τυγχάνω, sum cõpos, sortior: φεύγω, φυγάνω, fugio, vito, desisto: sic compositum καταφεύγω, καταφυγάνω, refugio. in his exemplis ν ante γ & χ mutatum fuit in γ: ante β & π in μ, ob orthographiam: vide 5.20. & 7.27. & 52.10. Hęc autem atque cętera id genus in ἄνω à suis primitiuis tempora mutuantur: μανθάνω tamen sumit futurum med. μαθήσομαι à μαθέω: sic aor. prim. ἐμαθησα: & perf. μεμάθηκα: sed aorist. sec. à μήθω, vel etiam ab eodem μαθέω. nam ab vtrouis erit semper ἔμαθον, 54.30. & 88.15. vide hunc 6 tractatum in verbis λαγχάνω, πυνθάνομαι & τυγχάνω. [6] Fut. ἁμαρτήσω: perfect. ἡμάρτηκα: infinit. ἡμαρτηκέναι: perfect. pass. ἡμάρτημαι: particip. ἡμαρτημένος, qui aberrauit: τὰ ἡμαρτημένα, errata, commissa. Aorist. sec. ἥμαρτον, ες, ε, & sine augmento Ionicè ἄμαρτον, ες, ε: poëticè ἤμβροτον, ες, ε, tanquam ab ἀμβροτέω: vel pro ἥμαρτον, traiectione literæ & mutatione α in ο, ἥμβροτον, sed quia μ non 7 habet locum ante ρ (5.17.) inferitur β, & mutatur spiritus, ἥμβροτον. [7] Imperfect. ἠπεχθανόμην, pro ἀπεχθανόμην, augetur initio: tertia ἠπέχθανοντο, indignati erant: fut. med. ἀπεχθήσομαι, ἀπεχθήσῃ, aor. sec. med. ἀπεχθόμην, ἀπέχθε-

ἁμαρτάνω. ἔδραθον. δεδαθὼς τὰ ἡμαρτημένα ἁμαρτῶν, ες, ε. ἤμβροτον. ἀπεχθάνομαι. ἠπεχθάνοντο. ἀπεχθόμην.

ἀπίχθεν augetur in medio: & sine augmento ἀπεχθόμην: infinit. ἀπεχθέσθαι: partic. ἀπεχθόμενος. Perfect. pass. ἀπήχθημαι, odio fui. Sic simplex ἐχθάνομαι ab inusitato ἐχθέομαι: fut. med. ἐχθήσομαι, inimicus ero: perfect. pass. ἤχθημαι, inimicus fui: aoriſt. ſec. med. ἀχθόμην, odio fui. [8] Vide infrà in verbo αὔξω. nam [8]
5 vtrunque idem ſignificat: & ab αὔξω, tempora mutuatur. [9] Fut. βλαπήσω: [9] perfect. βεβλάπηκα: in plus quàm perfect. ἐβεβλαπήκειν, refructificaueram: aor. ſec. ἔβλαπον, ἔβλαπες, ἔβλαπε: particip. βλαπών, ortus, natus. [10] Aoriſt. ſec. κατέδαρθον: infinit. καταδαρθεῖν, Atticè, καταδέρθειν, acuta penultima: aor. ſec. paſſ. κατεδέρθην, vnde particip. καταδαρθείς, έντος, conſopitus, dormiens. Sic ſimplex
10 δαρθάνω, dormio, à δαρθέω: fut. med. δαρθήσομαι, dormiam: aoriſt. ſecũ. actiuus ἔδαρθον, & metatheſi poëtica (148. 25.) ἔδεκτον: infin. δαρθεῖν & δεκθεῖν.

ἀπεχθόμην. ἐχθάνομαι. βλαπάνω & βλαπτέω. [9] καταδυθάνω & καταδαρτέω. [10] δαρθάνω. ἔδεκθον. δεκθεῖν.

Ἁλίσκομαι, *capior*. Futur. [1] ἁλώσομαι. Præter. ἥλωκα & ἐάλωκα: paſſiuum ἐάλωμαι, vnde verbalia, ἅλωσις, *captiuitas*: ἁλωτὸς, *captiuus*, ab ἁλόω. Aoriſt. ſecund. ἧλων, ἐάλων. [2] Infinit. ἁλῶναι. Particip. ἁλούς, ἁλόντος, ab ἅλωμι: quæ ſunt omnia vocis actiuæ, ſed ſignificationis paſſiuæ: id quod frequentiſſimum eſt in compoſitis verbi ἵστημι, vt [3] καθεστῶτα, cõſtituta.

ἁλίσκομαι ἁλόω & ἅλλομι. [1] [2] *Vox actiua ſignificationis paſſiuæ.* καθεστῶτα. [3]

Compoſitum ἀναλίσκω, *conſumo*, [4] valde variat in augmento præteriti: dicitur enim ἀνάλωκα, *conſumpſi*, ſine augmento, & ἀνάλωται, *conſumptus eſt*: etiam ἀνήλωκα, ἀναλώκειν: ἀνήλωται, ἀνάλωται. Atque hæc incrementorum diuerſitas in multis præterea contingit. ἐγγυάομαι, *deſpondeo*, *promitto*. Imperfectum, [5] ἠγγυᾶτο. Perfectum, [6] ἐγγεγύηκε. ἐγχεῤῥάζομαι. *oppignero*. Perfectum, [7] ἐγκεχειρασμένον & ἐνειχειρασμένον: quod tamen fieri poſſit ab ἐνεχειράζομαι: vtrunque enim inuenitur. ἐγγυάω, *do fidem*, [8] ἐνεγγύησε, ἐνεγγυησάμην, ἠγγύησε: ſed [9] ἐγγυᾶτο & [10] παρεγγύησε, *fideiuſſit*, *ſpopondit*, ſine augmento. Βλακεύομαι, *torpeo*: [11] ἐβλάκευμαι & βεβλάκευμαι, *torpore diſſolutus ſum*. Et compoſita à λέγω, [12] per λε aut ει, συνειλεγμένοι & συλλελεγμένοι, *collecti*. Διαιτάω, *iudico vt arbiter*, [13] δεδιητημένος, vt [14] ἐνώχλησε, *turbauit*,

ἀναλίσκω. [4] *Augmentorum in quibuſdam compoſitis varietas.* ἐγγυάομαι. [5] [6] ἐγχειράζομαι. [7] ἐνεχειράζομαι. ἐγγυάω. [8] [9] [10] παρεγγύησε. βλακεύομαι. [11] *Compoſita à* λέγω. συλλέγω. [12] διαιτάω. [13] [14]

ἀμπέχομαι. per duplex augmentum. Ἀμπέχομαι, [15] ἠμπεχόμην,
ἀνέχομαι. [16] *induor, circundo.* [16] Ἠνέχετο, *ſuſtinuit*, & ἀνείχετο, *ſu-*
παροινέω. [17] *ſtinebat.* Παροινέω, *debacchor*, [17] πεπαρώνηται *debaccha-*
ἐπιδημέω. [18] *tum eſt.* [18] Ἐπιδημῶ, ἐπιδεδήμηκα *peregrinor.* Ἐπιορκῶ,
ἐπιορκέω. ἐπιώρκηκα, *peiero.* Ἐπιστατῶ, ἐπεστάτηκα, *præſum.* Ἐμπο- 5
ἐμπολάω. [11] λῶ, ἐμπεπόληκα & ἠμπόλησε, *vendo, lucror.* [11] κτάομαι, κέ-
κτημαι κτημαι & ἔκτημαι, *poſſideo:* & plurima item alia ge-
nerales canones augmenti non exactè ſeruauerunt: de quibus copiosè Budæus in Commenta-
riis linguæ Græcæ. Ἀμφιέννυμι & ἀμφίεμαι, *induo.* 10
ἀμφιέννυμι & ἀμφίεμαι ab ἀμφιέω. [19] Futurum, [19] ἀμφιέσω. Præteritum paſſ. ἠμφίεσμαι ab
Annotatio de ſinitis in νύω & νυμι. [20] ἀμφιέω. ſiquidem νύω & νυμι habenda ſunt vt ω,
[21] [20] quæcunque præcedat vocalis: [21] ζωννύω, *cingo:*
[20] [20] κεχρανύω, *miſceo:* [20] κορεννύω, *ſaturo:* [20] πεπλανύω, *extendo:*
[20] [22] ῥώννυμι, *valeo:* [23] στρώννυμι, *ſterno:* [20] στορεννύω, *ſterno*, *ſo-* 15
[23] [20] *pio:* [24] χωννύω, *obruo aggere:* tanquam, ζώω, &c.
[24]

ληφθήσομαι. [1] PRO Ἁλώσομαι doctiores vſurpant ληφθήσομαι, futurum prim. paſſi-
ἅλωθι. [2] uum verbi obſoleti λήβω: à quo etiam λαμβάνω ſua capit tempora. [2] Impe-
ἁλοίην. ratiuus ἅλωθι, capiaris, vt γνῶθι, 106.1. optat. ἁλοίην, captus ſim, caperer, vt
κεθεστῶτα. [3] δοίην, 100.9. & Doricè ἁλῴην, ης, η, vt χρυσῴην pro χρυσοίην, 92.3. [3] Eſt parti- 20
[4] cipium perfectum. Vide 106.28. & 107.2. [4] De huiuſmodi augmentorum
varietate in verbis compoſitis vide quoque 141.23. & 142.4. Hæc autem in
quadruplici ſunt differentia. nam aut augmento prorſus deſtituũtur, vt per-
fectum actiuum ἀνάλωκα, & tertia perſona perfecti paſs. ἀνάλωται: vel au-
ἀνάλωκα. ἀνάλωται. gentur ſolùm in medio, id eſt, in principio verbi ſimplicis, & non initio
ἀνήλωκα. ἠνάλωκα. ἠνήλωται. compoſiti, vt ἀνήλωκα: vel tantùm initio, id eſt, in principio verbi compoſiti, 25
& non ſimplicis, vt ἠνάλωκα, paſs. ἠνάλωμαι, ἠνάλωσαι, ἠνάλωται: vel vtrinque,
id eſt, & initio cõpoſiti & initio ſimplicis, vt ἠνήλωμαι, ἠνήλωσαι, ἠνήλωται. hinc
in aor. prim. actiuo ἀνάλωσα, ἀνήλωσα & ἠνάλωσα inſumpſi, conſumpſi: vnde
ἀνηλώθη. infinit. ἀναλῶσαι, à fut. ἀναλώσω: in aoriſt. prim. paſſ. ἀνηλώθη, abſumptus eſt. A 30
ἐβαρυώπησαν. μεμελοποίηται. verbo βαρυόπωμαι, caligo (quanuis è præpoſitione non fiat compoſitio, ſed è
nomine βαρὺς, grauis, & verbo ὄπωμαι, video) inuenitur in aoriſto ſecundo
ὠνοματοποίηται. paſſ. ἐβαρυώπησαν ὀφθαλμοί, caligarunt oculi: quod vtrinque incrementum ſu-
ſcipit. ſic μεμελοποίηται, in tertia perfecti paſſiui, à μελοποιέω ſ, carmina mo-
dulor & pango, quod componitur è τὸ μέλος, εος, cantus, modulatio, & ποιέω, 35
[5] facio. ſic etiam ὠνοματοποίηται, ab ὠνοματοποιέω ſ, vocabula conſtruo ſeu fa-
ἠγγυᾶτο. [6] cio: è nomine τὸ ὄνομα, ατος, nomen. [5] Eſt tertiæ perſonæ ſingul. per cra-
ἐγγεγύημαι. [7] ſim ab ἠγγυάετο. augetur initio. [6] Tertia perfecti ſingul. in medio augetur.
ἐγκεχυσμένον. ἠγχυσμένοι. [7] Sunt participia neutra perfecti paſſiui. Atque ἐγκεχυσμένον quidem au-
getur in medio, reperita tenui κ pro aſpirata χ: vt habes, 51.22. ἠγχυσ- 40
μένον verò, ſi ducatur ab ἐγχυσίζομαι, augebitur vtrinque: vbi notandum γ,
quod

quod in themate ἐγχυλίζομαι ponebatur pro ν præpositionis ἐκ propter χ sequens, in ἠνεχυλισμένον rediisse in ν, cùm iam non sequatur χ neque κ, sed ε. Vide, 5.20. & 7.27. atque hunc tractatum in verbo συμπήγνυσθαι. Aduertendum quoque hoc loco in ἠνεχυλισμένον augmentum medium factũ esse absq; reduplicatione, quanuis sit breue, pro ἠγκεχυλισμένον: sic à πεπασσαπάλαιόν, defigo, depingo, perfect. pass. πεπασσαπάλευμαι pro πεπαστεπάλευμαι. atque à simplici καλκεύω, fabrico seu fabricor, fit ἐκάλκευμαι pro κεκάλκευμαι. & à καταλίζω, delicior, ἐκαταλίσμαι pro κεκαταλίσμαι, sed quia hoc rarum est, malim dicere ἠνεχυλισμένον fieri ab ἐνεχυλίζομαι, cùm inueniatur, & significet idem quod ἐγχυλίζομαι. atque hoc modo ἠνεχυλισμένον augetur tantùm initio. sic ab actiuo ἐνεχυλίζω, pignora capio (cuius futurum ἐνεχυλίσω, ἐνεχυλίσεις) fit aorist. prim: ἠνεχύλισα, ας, ε, & sine augmento ἐνεχύλισα, ας, ε.

[8] ἐνεγγύησεν augetur in medio: ἠγγύησεν verò initio. vtrunque est tertiæ personæ singul. aoristi primi actiui. ἐνεγγυησάμην est aoristi primi medij, & augetur in medio, vt ἐνεγγύησεν vbi notandum γ ob euphoniam geminatum esse, pro ἐνεγύησεν, ἐνεγυησάμην. sic ἐγκομιάζω, ἐνεγκωμίαζον, pro ἐνεκωμίαζον: de hoc 143.17. malim tamen scribere ἐνεκωμίαζον, sine γ: ac dicere ἐνεγγύησεν & ἐνεγγυησάμην esse composita ex ἐν, & ἐγγύησεν, ἐγγυησάμην, quæ augmento destituuntur, pro ἐνεγγύησεν, ἐνεγγυησάμην, vt παρεγγύησε, pro παρηγγύησε.

[9] Verùm thema ἐνεγγυάω videbitur compositum è geminata præpositione ἐν & inusitato γυάω: quod Græcis non omnino nouum: dicunt enim περιπεγκυλισμένος, supplex ad pedes deuolutus. ἐγγυάω simplex videri potest quibusdam: sed perfectum ἐγγεγύηκα, ας, ε arguit esse compositum. [9] Per crasim pro ἐγγυάετο, tertia imperfecti pass. dicitur & ἠγγυᾶτο, vt iam dictum est. ex ἐγγυᾶτο cum ἐν fit ἐνεγγυᾶτο. lege præcedens scholium. [10] Tertia singularis aoristi primi à παρεγγυάω, quod componitur ex παρά & ἐγγυάω, μ. ὁπω.

[11] Duo tantùm verba simplicia hoc loco à CLENARDO enumerantur, quæ augmenti varietatem recipiunt veluti composita, nempe βλακεύομαι, & κτίσμαι, in quorum perfecto prima thematis nunc ante ε anceps reduplicatur, βεβλάκευμαι, κέκτημαι: nunc non reduplicatur, ἐβλάκευμαι, ἔκτημαι. Sic à βλάπτω, lædo, noceo, perfectum pass. βέβλαμμαι & ἔβλαμμαι, damno affectus sum. à διαγλύφω, insculpo, tertia perfect. pass διαγέγλυπται & διέγλυπται, insculptum est. à θλάω, frango, μ θλάσω, 91. 26. perfectum pass. τέθλασμαι & ἔθλασμαι, fractus sum. à τέθλασμαι, particip. τεθλασμένος, fractus: aorist. prim. ἐθλάσθην, in tertia plural. ἐθλάσθεσαν, sunt castrati aut elisi: infinitiuus θλασθῆναι, collisum esse. [12] Per λε quidem communiter: per ει verò Atticè, 145. 13. ξωειλεγμένοι autem & συλλελεγμένοι sunt nominatiui plurales participij perfecti passiui à συλλέγω siue συλλέγομαι, colligo. componitur ex σὺν mutato ν in λ (vt dicetur in verbo συμπήγνυσθαι) & λέγω, lego, dico, deligo: vnde perfectum λέλεχα & Atticè εἴλοχα, 152. 23. infinit. εἰλοχέναι: cum σὺν, ξωμλοχέναι, collegisse: particip. εἰλοχώς, ξωειλοχώς, qui collegit: perfect. pass. λέλεγμαι & εἴλεγμαι: vnde εἰλεγμένοι, delecti, &c. In aorist. secund. pass. ἐλέγην: cum ξωὺ Atticè pro σὺν, ξωειλέγην, collecti sunt. [13] Est participium perfecti pass. perfectum act. est διδίηπκα, vt arbiter iudicaui: aorist. prim. ἐδίηπσα, & deperdito priori augmento, δίηπσα: infinit. διαιπῆσαι: aorist. prim. pass. ἐδιηπθην: vnde particip. διαιπθεὶς, έντος: τὰ διαιπθέντα, ea quæ arbitri statuerunt. Legitur apud Lucianum διαίπαν διαιτέοντο, vitam degebant: quod est imperfectum pass. Ionicum sine augmento, & habet significationem verbi διαιτάω, viuo: veluti & διαιτάω nonnunquam sumitur pro διαιτέω, vt arbiter iudico. διαιτέω augetur in medio: imperfect. pass. διηπώμην διηπᾶτο, diuebam, as, at: in aorist. prim. pass. διηπθην, diuersatus est. [14] Η'ωχλεσε, ας, ε, est aorist. prim. act. ab ἐνοχλέω δ, μ. ὁπω. augetur in principio & medio, vt imperfectum ἠνώχλουν, ἠνώχλεις, ἠνώχλει, turbabam, as, at. de quo, 141.36. reperitur tamen aorist. prim. pass. cum vno tantùm incremento, ἐνωχλήθην, mo-

8 ἐνεγγύησεν. ἠγγύησε. ἐνεγγυησάμην. Annotatio. ἐνεγκωμιάζον. 9 Eadem præpositio in cõpositione geminata. ἐν ἐν, περὶ περὶ ἐγγυᾶτο. 10 παρεγγύησε. 11 βεβλάκευμαι. κέκτημαι. ἐβλάκευμαι. ἔκτημαι. ἔβλαμμαι. διέγλυπται. ἔθλασμαι. 12 ξωειλεγμένοι. συλλελεγμένοι. ξωειλοχέναι. ξωειλοχώς. 13 ξωειλέγην. διδίηπκα. διδίηπσα. διήπσα. διαιτηθέντα. διαιτέοντο. διηπώμην. διηπθην. 14 ἠνώχλησα. ἐνωχλήθην.

ἠμπεχόμην. 15 Iestia sum affectus. 15 Imperfectum pass. augetur initio. vtrinque etiam auctum inuenitur, ἠμπιέχόμην, inducbar. componitur autem ἀμπέχομαι ex præpositione Æolica ἀμπι pro ἀμφὶ (117.29.) & ἔχομαι, quod augetur per ε, vt

ἀνέσχετο. 16 dictum est, 159.17. 16 Ἀνέσχετο est tertiæ personæ singul. aoristi secundi med. augetur vtrinque, à themate ἀνέχομαι, sustineo, 141. 37. sed formatur tanquam ab ἀναχέομαι. nam simplex ἔχω sumit aoristum secundum à χέω, vt paulò pòst dicetur in verbo ἔχω. ἰώχετο autem est imperfecti pass. ab eodem ἀνέχομαι. augetur quoque vtrinque, in principio quidem migrante α præpositionis ἀνὰ in η: in medio verò ἔχομαι augetur per ε, vt habes, 139.17. in actiuo

πεπαρώνται. 17 ἔχω. 17 Vtrinque augetur. est verò tertiæ personæ singul. perfecti pass. sic im- 10
18 perfectum ἐπαρώνην. 18 Quæ sequuntur composita, sunt perfecta primæ cõiugationis circunflexorum, (præterquam ἐμπολάω ῶ, quod est secundæ) & augentur in medio, quanuis eorum simplicia non sint in vsu: tamen

ἠμπόλησε. ἠμπόλησε tertia persona aoristi primi act. augetur initio. sic & perfectum apud Sophoclem, ἠμπόληκας, vitam cum morte commutasti. Notandum in ὑποροχῶ non 15

ἠμπολήκας. elidi ι præpositionis ὑπὸ, ante vocalem. vide, 49.31.

De verbis ex duplici præpositione compositis appendix.

Huiusmodi verbis compositis aliquando altera præfigitur præpositio, quę licèt augmentum non recipiat, interdum tamen in medio geminũ augmentum relinquit, vt δεδιηπίμβρος, compositum ἐκδιδιηπίμβρος, arbitrorum sententia iudicatus: πεπαρώνται, compositum ἐμπεπαρώνται, id est, per vinum & 20

ἐκδεδιηπιμένος. ἐμπεπαρώνται, ἐμπεπαρωνμβρος. ἀπηνάμην. petulantiam iniuria & probro affectus est: vnde & particip. ἐμπεπαρωνμβρος, qui iniuriam passus est. ducitur hoc verbum ab ὁ ἶνος, υ, vinum. sic ab ἀπαναίνομαι, renuo, quod componitur ex ἀπὸ, ἀνὰ & αἴνομαι, aor. prim. med. ἀπηνάμην, ἀπηνήω, ἀπηνήατο, renui, isti, it, cum duplici augmento in medio: quia tamen alterum in infinitiuo seruatur, ἀπανήασθαι, recusare: dicere poteri- 25
mus ἀναίνομαι haberi pro simplici, atque in eo mutatum fuisse αι in η Atticè, vt in ἐμίηνα siue ἐμίνα, de quo, 54. 2. In huiusmodi penultima quidam subscribunt ι, habentes rationem præsentis in quo est αι: alij non subscribunt, quòd futurum habeat α nudam vocalem. Ab ἀνορθόω, μ. ώσω, corrigo, emẽdo:

ἐπινώρθωσε. ἐπινώρθωται. cum ὑπὸ, ἐπανορθόω, id est, quod lapsum est corrigo: aor. pri. ἰώρθωσε, ἐπινώρθωσας: tertia persona perfecti pass. ἰώρθωται, ἐπινώρθωται, correctum & in- 30

Tempora verbi ἀμφιέννυμι tãquam ab ἀμφιέω: atque simplicis ἕννυμι quasi ab ἔω.

19 stauratum est. 19 Poëticè ἀμφιέσαω, induam: aor. prim. ἠμφίεσα: simplex tamen ἕσσε, ἕσσας, ἕσσε. & poëticè detracto augmento & geminato σ, ἔσσα, ἔσσας, ἔσσε, quod etiam est collocare: hinc imperat. ἔσσο & ἕσσον, indue: partic. ἕσσας & ἔσσας: infinit. ἔσσαι & ἔσσαι: cum ὑπὸ, ἐφέσσαι, sedere in: at ἔφεσσαι, imperatiuus est 35
medius: nam indicatiuus est ἐσσάμην, ἔσσω, ἔσσατο, pro εἱσάμην, quod & εἱσσάμην, 145.5. & detracto omni augmento ἐσσάμην: tertia pluralis ἔσσυντο, induti sunt: particip. ἐσσάμενος & ἐσσάμενος: cum ἀμφὶ, ἀμφιεσσάμενος, indutus. Redeamus igitur ad ἀμφιέννυμι: imperfectum pass. ἠμφιεννύμην, indutus eram. Perfectum quoque pass. est ἠμφίεμαι: vnde particip. ἠμφιεμένος, indutus: sic ἠμφιε- 40
σμένος, ab ἠμφίεσμαι, quod ponitur in contextu. Inuenitur etiam ἠμφιμένος, pro eodem: in quo duplex est augmentum veluti & in ἠμφιεμένος, sed in vno præpositio perdit; finale, quod in aliis retinet. vide 49.7. & 31. Est præterea & aliud huius participium ἀμφιεμένος cum augmẽto in medio, veluti & simplex εἱμένος, per ε facto augmento pro η. nam ἀμφιέω componitur ex ἀμφὶ & 45
ἔω, induo, sedeo: quod augetur per ε, 139.21. & 30. vnde perfect. pass. ἧμαι, ἧσαι & ἕαται poëticè, ἧται & ἕαται, sedi, isti, it, seu indutus sum, es, est: tertia plural. ἧνται, Ionicè (66.2. & 12.) ἕαται, & ectasi poëtica ἕαται, sederunt seu sedent. sic in tertia plur. plus quàm perfecti, ἧντο, ἕατο & εἵατο, sederant vel sedebant: cum καθῆντο, παρεῖατο, assederant seu assidebant. nam huius perfectum, præsentis 50
etiam significationem habet: & plùs quàm perfectũ, imperfecti. hinc dicunt nonnulli ἧμαι præsens esse verborum in μι ex ἧσαι, crasi ἧμαι, quod & ἧμαι, 163.1. Pro perfecto ἧμαι, reiecto augmento & assumpto σ, dicitur ἧσμαι (vnde ἀμφίεσμαι) & plus quàm perfect. ἔσμην: tertia persona ἧστο, induerat seu sederat.

rat, [20] Si huiuſmodi vocalis fuerit α vel ε, ea in futuro aut perfecto nõ mutabitur in η, vt in verbis circunflexis, ſed retinebitur vt in præſenti: κεράννυμι ſeu κερανύω, κεράω, μ. κεράσω: aoriſtus prim. ἐκέρασα, ἐκέρασας, ἐκέρασε: detracto augmento κέρασε: particip. κεράσας, qui temperauit: ἡ κεράσασα, cum ἐκ, ἐξκεράσασα, quę infudit. Aoriſtus primus med. ἐκερασάμην, ἐκεράσω, ἐκεράσατο, reiecto augmento & geminato σ, κεράσσατο, fudit: particip. κερασάμενος & κεκραμένος, fundens. A futuro κεράσω per ſyncopen dicitur κράω: vnde perfect. κέκρακα: paſſ. κέκραμαι ſine σ: at ſi non fiat ſyncope, dicimus κεκέρασμαι: vnde participi. κεκερασμένος, mixtus: ſed κεκραμένος eſt magis receptum à κέκραμαι, κέκρασαι, ex quo verbale ἡ κρᾶσις. (126.7.) craſis, temperies: tertia perfecti plur κέκρανται, temperantur: infinit. κεκρᾶσθαι, temperari: aoriſtus prim. ἐκράθην: vnde particip κραθεὶς, έντος, mixtus. Πετάννυμι ſiue πετανύω, πετάω, μ. πετάσω: aoriſtus prim. ἐπέτασα, ας, ε: geminato σ, ἐπέτασσε, aperuit: tertia plural. ἐπέτασαν, & reiecto augmento πέτασαν, aperuerunt, [15] panderunt, explicârunt: particip. πετάσας: cum ὀκ, ὀκπετάσας, qui extendit: perfectum πεπέτακα: paſſ. πεπέτασμαι, ασαι, αται: vnde aoriſtus prim. ἐπετάσθην, ἐπετάσθης, ἐπετάσθη, euolaui, iſti, it. reperitur tamen futur. medium πετήσομαι, volabo: atque perfectum paſſ. πεπέτημαι, πεπέτησαι, volaui, iſti: quæ verterunt α in η: ſed id fit licentiâ poëtica: vel habita ratione thematis vſitati πτάομαι, [20] πτῶμαι, volo: vnde participium πεπτάμενος, πετάμενος, volans. Κορέννυμι ſiue κορενύω, κορέω, μ. κορέσω: perfectum κεκόρεκα: paſſ. κεκόρεσμαι: particip. κεκορεσμένος, ſatiatus: κεκορεσμένοι ἄγες, ſaturatæ capræ: poëtica licentia reperitur κεκορημένος, ſaturatus: aoriſtus prim. ἐκορέσθην: vnde infinit. κορεσθῆναι, ſatiatum eſſe: particip. κορεσθεὶς, repletus, ſaturatus. Στορέννυμι ſiue στορεννύω & ſyncope [25] στόρνυμι, στορέω, μ. στορέσω: aoriſtus prim. ἐστόρεσα, ἐστόρεσας, ἐστόρεσε: tertia plurali ἐστόρεζαν ſine augmento στόρεζαν: lubiunct. στορέσω, ῃς, ῃ: στορέσαμεν, proſternamus: infinit στορέσαι: ſternere: participium στορέσας, ſternans: aoriſtus primus med. ἐστορεσάμην: tertia pluralis depoſito augmento στορέζαντο, ſtrauerunt. In tertia ſingulari perfecti paſſiui Dores dicunt ἔστρωται pro ἔστόρεται, ſtratus eſt.

[30] [21] Ζωννύω ſiue ζώννυμι, ζώω, μ. ζώσω aoriſtus prim. ἐζωσα: med. ἐζωσάμην, detracto Ionicè augmento ζωσάμην, cinxi: tertia plu ζώσαντο, ſe cingunt & cunctantur, apud Heſiodum. Perfect. ἔζωκα: paſſ. ἔζωσμαι, cinctus ſum: aſſumit σ: vnde verbale τὸ ζῶσμα, ατος: & Att. abiecto σ, ζῶμα, cingulũ, ſuccincta tunica: particip. ἐζωσμένος, cinctus: ἐζωσμένοι, exuti: aor prim. ἐζώσθην: infinit. ζωσθῆναι, [35] cinctum eſſe: particip. ὁ ζωσθεὶς, έντος: ἡ ζωσθεῖσα, είσης, cinctus, cincta. [22] Vide infrà, in verbo ῥωννύω. [23] Στρώννυμι ſiue στρώμνυμι au στρωννύω, στρώω, μ. στρώσω: aoriſtus prim. ἔστρωσα: perfectum ἔστρωκα: paſs. ἔστρωμαι, ωσαι, ωται, ſtratus ſum, es, eſt: participium ἐστρωμένος: στόλαδες, ἐστρωμένοι, tori ſtrati ſiue confecti. aoriſt. prim. ἐστρώθην: vnde particip. στρωθεὶς, έντος, ſtratus. [24] Χώννυμι ſiue χώνυμι, χώω, μ. χώσω: aoriſtus primus ἔχωσα: infinit. χῶσαι, aggeſſiſſe: χῶσαι τάφον, excitare ſepulchrum: particip. χώσας, αντος, qui aggeſſit: aoriſtus primus med. ἐχωσάμην, exaggeraui terram, tumulum feci (coincidit cum ἐχωσάμην, verbi χόομαι, iraſcor: vnde ἐχώσατο, & detracto augmento χώσατο, iratus eſt, ſuccenſuit: & participium χωσάμενος, χωσαμένη, iratus, irata.) Perfectum [45] paſſiuum κέχωσμαι, κέχωσαι, κέχωσται aſſumit σ: hinc verbalia ἡ χῶσις, εως, agger: & ὁ χωστὸς, οῦ: χωστὸς τάφος, aggeſtus tumulus. Aoriſtus primus ἐχώσθην, aggeſtus fui: infinitiuus χωσθῆναι, oblimari, aggeri: participium χωσθεὶς, χωσθέντες, aggeſtus. Præcedentibus adde χρώννυμι ſiue χρωννύω, χράω, colo-ro, tingo: μ, χρῶσω: perfectum κέχρωκα: paſſiuum κέχρωσμαι, ωσαι, ωσται: aſſu-[50] mit σ: vnde verbalia ἡ χρῶσις, εως, color: & ὁ χρωστὴρ, ῆρος, colorans, infector. tamen τὸ χρῶμα, χρῶματος, color, amittit σ. vide 126.23.

[20] *In ἀω & ἐω ab ανυω & ενύω, α & ε non mutantur.*

κεράννυμι à κεράω.

πετάννυμι à πετάω.

κορέννυμι à κορέω.

στορέννυμι à στορέω.

ζώννυμι à ζωω. [21]

[22] Vide

στρώννυμι à στρώω. [23]

χώννυμι à χώω. [24]

χρώννυμι à χρώω.

Ἀνοίγω, *aperio.* Futurum ἀνοίξω. Aoriſt. primus

Ανοίγω.

1.2 Atticè [1] ἀνέῳξα. Præteritum med. [2] ἀνέῳγα. Præterit.
3.4 paſſiuum, [3] ἀνέῳγμαι, Particip. [4] ἀνεῳγμένος. Aoriſt. prim. paſs. ἀνεῴχθην.

ἀπολλύω & ἀπόλλυμι ab ἀπέλλω & ἀπολέω.

Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, *pereo, perdo, deſtruo.* Futur.
5.6 ἀπολῶ. Præt. med. Atticum. [5] ἀπόλωλα ab [6] ἀπόλλω. 5
Fut. ἀπολέσω. Præt. ἀπώλεκα, ἀπολώλεκα, ab ἀπολέω.

ἀπέσκληκα ab ἀποσκλάω.

7 [7] Ἀπέσκληκα, *endurui: ἀπεσκληκὼς, tabidus: ἀπεσκληκέναι, obriguiſſe*, perfecta ſunt ab inuſitato *ἀποσκλάω, tabeſco, pereo.* Optatiuus, ἀποσκλαίη, *obriguiſſet*, ab ἀπόσκλημι. 10

ἀρέσκω ab ἀρέω.

8 Ἀρέσκω, *placeo.* Futurum, ἀρέσω ab ἀρέω: [8] nam

Annotatio de finitu in σκω & σκομαι.

9 σκω & σκομαι, tanquam ω & ομαι, [9] βράσκω, *comedo:*
8.8 [8] γηράσκω, *ſeneſco:* [8] ἱλάσκομαι, *placo*: vt βρώω, γηράω, ἱλάομαι.

λυίωξα.
ἀνῷγα.
ἠνεῳγώς.
ἐῳγμαι.
ᾤγον.
ἠνεῳγμένος.
ἠνεῴχθησαν.
ἀνῴχθην.
ἀνοίγνυμι.
ἀνοιγήσεται.
ἀπολωλώς.

Ετ Ruſsus aucta præpoſitione ἠνέῳξα, aperui, vide 144.29. & 145.30. & 15
1 2 36. [2] Atque ἀνῷγα, cum vno duntaxat augmento: & cum triplici incremen-
3 to ἠνέῳγα: vnde participium ἠνεῳγώς, ότος, patulus, apertus. [3] Sic ſimplex
ἐῳγμαι, patefactus ſum: & part. ἐῳγμένος, patefactus, apertus, ab οἴγω, cuius im-
4 perfectum ᾤγον, aperiebam. [4] Et augmentum ſumente præpoſitione, ἠνεῳ-
γμένος, apertus. ſic in 2o. prim. ἠνεῴχθην pro ἀνεῴχθην: tertia plur. ἠνεῴχθησαν, 20
aperti ſunt. Dicitur etiam ἀνῴχθην, cũ ſimplici augmento: & poëticè reſolu-
ta diphthongo ῳ in οι, ἀνοίχθην. Reperitur etiam aoriſt. ſec. paſſiuus ἠνοίγην,
ἠνοίγης, ἠνοίγη, apertus ſum, es, eſt: vbi ſola præpoſitio augetur: hinc fut. ſec.
ἀνοιγήσομαι, ἀνοιγήσῃ, ἀνοιγήσεται, aperiar, eris, etur. ab aor. prim. ἀνεῴχθην, du-
5 citur part. ἀνοιχθείς, apertus. [5] Hinc participium ἀπολωλώς, qui periit: ἀπολω- 25
λὼς φαρμάκῳ, veneno ſublatus. Plus quàm perfect. ἀπωλώλη, perieram: a-

ἀπολοίμην.
ἀπόλωμαι.

6 liud augmentum ſuſcipit, 144.10. & 146.31. [6] Ab ἀπόλλω, ſiue ab ἀπολέω,
aor. ſec. ἀπωλόμην, (46.49. & 88.17.) med. ἀπωλόμην: hinc optat. ἀπολοίμην, ἀ-
πόλοιο, ἀπόλοιτο: ἀπολοίμην, χρῆναι, peream peſſimè, genus eſt iuſiurandi: ſubi-
unctiuus ἀπόλωμαι, peream. [7] Sic ſimplex ἔσκληκα, Ion. ἔσκλημαι, obdurui, 30

ἐσκλήκω. ἔσκλη. σκλῆναι. ἀποσκλῆναι. σκλήλαι, ας, ε. σκλήλη. σκλῆλαι. ἀλύξω. διδύξω. θρήξω. τεθρήξω. τεθρήξεσθαι. ἄω & έω ab ἄσκω & ἔσκω non mutant α aut ε.

7 arui: part. ἐσκληκώς, ότος, quod & ἐσκληώς, aridus, à σκλάω. Vide 106.28. & 107.
41. Aor. ſecund. ἔσκλην, ἔσκλης, ἔσκλη, exaruit, mortuus eſt: infin. σκλῆναι, ta-
beſcere, (cum ἀπὸ, ἀποσκλῆναι, emori) à σκλῆμι thema vſitatum eſt, σκέλλω, quod
& σκάλλω, μ. σκλῶ: aor. prim. ἔσκηλα, & Atticè (53.26.) ἔσκηλα: hinc optati-
uus Æolicus, σκήλαι, σκήλαις, σκήλαι: ſubiunctiuus σκήλω, σκήλῃς, σκήλῃ, arefa- 35
8 cerem, es, et: infin. σκῆλαι, aruiſſe. [8] Hinc tamen excipe ἀλύσκω, fugio: fut.
ἀλύξω ab ἀλύσκω, quod & in vſu habetur. διδάσκω, doceo, fut. διδάξω, ab inuſi-
tato διδάχω: de hoc infrà. θρήκω, morior, fut. θρήξω, & medium θρήξομαι, &
cum poëtica reduplicatione (49.22) τεθρήξομαι, τεθρήξῃ. & Atticè (151.14.) τε-
θρήξῃ, morieris: infin. τεθρήξεσθαι, moriturum eſſe: poteſt & paulò pòſt futu- 40
rum cenſeri, quaſi à θρήκω. Excipe quoque, ἀλίσκομαι, de quo, 171.7. ac γηράσκω
& χάσκω, de quibus infrà. Illud & hîc notandum, finita in άω & έω ab άσκω &
ἔσκω, nõ mutare in futuro aut præterito characteriſticam breuem in lõgã,

more

more circunflexorum: vt γεφύσκω, γεφάω, μ. γεφύσω: perfect. γεγέφακα: partic. γεγεφακώς, senio confectus. huius imperfect. ἐγήφεον, αες, αε: & crasi ἐγήφων, ἐγήφας, ἐγήφα. A' ρέσκω, ἀρέω, μ. ἄρέσω: aorist. prim. ἤρεσα, ἤρεσας, ἤρεσε, placui, isti, it: fut. med. ἀρέσομαι: vnde in prima plural. ἀρεσόμεθα, placabimus. Ἱλάσκομαι, ἱλάομαι, fut. med. ἱλάσομαι, placabo: aorist. prim. ἱλασάμην: particip. ἱλασάμενος, qui placuit. perfect. pass. ἵλασμαι, ἵλασαι, ἵλαται: imperat. ἵλασο, venerare, placa: particip. ἱλασμένος, qui offertur pro expiatione: aorist. prim. ἱλάσθην, ης, η: imperatiuus ἱλάσθητι, propitius esto: syncope ἵλαθι, & poëtica ectasi ἵληθι. in ἱλάσθητι vltima syllaba scribitur per τ pro θ, ob aliud θ præcedens. 68.19. at ἵλαθι habet θ. Possumus etiam dicere ἵλαθι esse præsens actiuũ ab ἵλημι, 103.4. vt ἵσταθι, ab ἵστημι, 98.9. ἵληθι verò vel esse aoristi secundi, in quo seruatur penultima longa, 105.31. vel dictum esse pro ἵλαθι per ectasim poëticam. ἵλασο quoque potest censeri præsentis temporis vocis passiuæ seu mediæ ab eodem ἵλημι: pass. ἵλαμαι: veluti ἵστασο ab ἵστημι, ἵσταμαι, 99.2. Notãdum præterea verba in σχω & σκομαι esse omnia deriuata: & formari à primitiuorum vel præsenti, insertis ante ω literis σκ, vel à futuro, inserto σ: hæ literæ in deducendis postea tẽporibus sunt abiiciendæ, vt ritè docet CLENARDVS: verùm reticet quæ sit habenda penultimę ratio. addendum igitur penultimã deriuati in σχω haud rarò diuersam esse à primitiui penultima: præcipuè in finitis in έω ex quibus ferè fit ίσχω, vt εὑρέω, εὑρίσχω, inuenio: & ex έω, ώσχω, vt βιόω, βιώσχω, viuo: βρόω siue βρώω, βρώσμρω, & cum reduplicatione βιβρώσχω, comedo. cùm igitur ab huiusmodi verbis volueris tempora deducere, non solùm literæ σκ sunt reiiciendæ, sed & penultimæ vocalis atque reduplicationis, quæ in multis locum habet (vt pleniùs dicetur in verbo πιπράσκω) erit habenda ratio. nam penultima se habebit vt in primitiuo: & reduplicatio vltra præsens & imperfectum non seruatur. vel, vt breuiùs dicam, hæc à suis primitiuis mutuantur tempora: vt τελίσκω, perficio, absoluo: fut. non τελίσω, sed τελέσω, à τελέω. βιβρώσκω, comedo, fut. non βιβρώσω, sed βρώσω, à primitiuo βρόω siue βρώω, sed eadem est ratio. nam ab έω fit ώσω mutata breui in longam, vt in circunflexis: βιόω, βιώσκω, viuo: fut. βιώσω. quod etiam in nonnullis ab άω & έω factis obseruatur: βάσκω à βάω, vado, μ. βήσω: βάσκ' ἴθι, vade, accelera: imperatiuus pro βάσκε. ἠβάσκω ab ἠβάω, pubesco, μ. ἡβήσω. φάσκω & per reduplicationem, & assumpto υ, πιφαύσκω, à φάω, dico, nuntio, μ. φήσω, à φάσκω, in imperat. φάσκε, φασκέτω, dic, dicat: imperfectum à πιφαύσκω, ἐπιφαυσκον, & sine augmento πίφαυσκον, loquebar, vel loquebantur: in præsenti pass. πιφαύσκομαι, πιφαύσκη & Ionicè πιφαύσκεαι, loqueris, 61.33. θορίσκω, metathesi θροΐσκω & verso οϊ in ω θρώσκω à θορέω, salio, curro, futur. θορήσω. κυΐσκω à κυέω, concipio, μ. κυήσω. μολίσκω, metathesi, versoque οϊ in ω & μ in β mutato, quòd μ ante λ locum non habeat, (5.17.) βλώσκω, à μολέω, eo, proficiscor, μ. μοληήσω. 90.47. reperitur tamen participium aoristi primi βλώξας, profectus, tanquam à futuro βλώξω: sed receptum non est. οἰδίσκω ab οἰδέω, tumeo, superbio, μ. οἰδήσω, ab οἰδέω imperfectum ὤδεον, ες, ε: ὤδεε χρέα, tumidum habebat corpus. περίσκω à περέω, priuo, μ. περήσω: vnde in medio περήσομαι, περήση, περήσεται, priuabor, beris, bitur: particip. περησόμενος, priuandus: aoristus primus pass. ἐπερήθην, tertia plural. ἐπερήθησαν, priuati sunt: infinit. περηθῆναι, Atticè & Doricè περηθέμεναι, & systole περηθέμεναι, & Ionicè περηθέμεν, priuari. at γαμίσκω à γαμέω, nubo & duco vxorem, facit in futuro γαμήσω & γαμέσω: vnde medium γαμέσομαι, γαμέση, γαμέσεται, & poëticè geminato σ, γαμέσσεται, in matrimonium ducet. Sunt quædam finita in ήσκω ab έω & άω, & hæc futurum habent in ήσω: ἀλδήσκω ab ἀλδέω, cresco, μ. ἀλδήσω. κηλήσκω & syncope κλήσκω, & per reduplicationem κικλήσκω, à καλέω, voco: futur. κλήσω: perfect. κέκληκα: pass. κέκλημαι: at primitiuum καλέω facit καλίσω, & καλήσω: de hoc infrà in appendice eorum quæ à κ incipiunt. μνήσκω, cum reduplicatione μιμνήσκω à μνέω vel μνάω, reminisci fa-

γεγεφακώς.
ἐγήφα.
ἤρεσε.

ἵλαθι.
ἵληθι.

Notio.

De penultima & reduplicatione verborum deriuatorum in σκω.

εὑρίσκω.
βιώσκω.
βρώσκω.
βιβρώσκω.

τελίσκω.
βιβρώσκω.
έω, ώσκω, ώσω.

άω, άσκω, ήσω.
έω, ίσκω, ήσω.
βάσκω.
ἠβάσκω.
φάσκω, πιφαύσκω.
πίφαυσκον.
πιφαύσκομαι.
θρώσκω. κυΐσκω. βλώσκω.
βλώξας.
οἰδίσκω.
ὤδεε.

περήσω.
γαμίσκω.
γαμέσσεται.
ἀλδήσκω.
κικλήσκω.

μιμνήσκω.

cio, ſuggero & in memoriam reuoco, futur. μνήσω: aoriſt. prim. ἔμνησα: participium μνήσας, μνήσασα: aoriſt. prim. med. ἐμνησάμην: tertia plur. detracto augmento μνήζαντο: opt. μνησαίμην, αιο, αιτο: tertia plural. μνήσαιντο, & Ionicè μνησείατο, memorârint, 66.12. infinit. μνήσασθαι, mentionem facere: participium μνησάμενος, μνησαμένη. futur. med. μνήσομαι, mentionem faciam. perfect. paſs. μέμνημαι, μέμνη, (139.10. & 151.29.) μέμνηται: hinc aoriſtus prim. ἐμνήσθην, aſſumpto σ, 152.29. vnde imperat. μνήσθητι: ſubiunct. μνησθῶ: infinit. μνησθῆναι: participium μνησθείς, έντος, memoriam faciens, & memor factus ſeu recordatus: futur. prim. μνησθήσομαι, habebo mentionem, à themate μνάομαι tertia pluralis imperfecti ἐμνάατο ἐμνῶντο, & poëticè ἐμνῶντο, memores erant, vide 92.25. & 37. participium μνάμενος, μνάμενος, & Ionicè μνεώμενος: Herodotus μνεώμενος ἀρχὴν, affectans imperium. Sed redeamus ad verba in σχω: finita in έσχω ex έω, ſeruant omnia ε in fut. vt ἀρέσχω ab ἀρέω, placeo, μ. ἀρέσω: κέσχω à κέω (vnde & κῆμαι, 163.20.) iaceo, μ. κέσω. Quædam deſinunt in ύσχω ab υω: hæc in penultima nihil mutant: μεθύσκομαι à μεθύομαι, ebrior, ebrius ſum: futurũ med. μεθύσομαι: paſſ. μεθυσθήσομαι, μεθυσθήσῃ, inebriabor, beris. ῥύσκομαι, à ῥύομαι, traho, cuſtodio, tueor: futur. med. ῥύσομαι: ῥυσόμεθα, defendemus: aoriſt. prim. ἐῤῥυσάμην, ἐῤῥύσω, ἐῤῥύσατο, eripui, iſti, it: imperat. ῥῦσαι, libera: ῥύσασθε, liberate: perfect. paſſ. ἔῤῥυμαι, liberaui: ſine augmento ῥῦμαι: vnde infinit. ῥῦσθαι, & tertia plus quàm perfecti Ionica ῥύατο pro ἔῤῥυντο, 66.2. ſic tertia pluralis imperfecti ῥύοντο, pro ἐῤῥύοντο, Ionicè depoſito augmento. huius imperat. ῥῦ & Ionicè (68.25.) ῥύεο, libera. Verbum βόσχω, à βόω, paſco, pabulum præbeo, facit in futur. βοσκήσω, tanquam à βοσκέω: cùm dicendum eſſet βόσω: tamen à βόσω ducitur perfectum βέβοσκα, paui. 9 Futurum βρώσω: perfect. βέβρωκα: plus quàm perfect. ἐβεβρώκειν, ἐβεβρώκεις, ἐβεβρώκει, & abiecto ε βεβρώκει, paſtus erat, ederat: opt. βεβρώκοιμι, βεβρώκοις, pro hoc, κ in θ mutato, Homerus dixit βεβρώθοις, comedere: vel eſt optatiui medij ab inuſitato βρώθω. A βέβρωκα fit paſſiuum βέβρωμαι, βέβρωσαι, βέβρωται, voratum eſt: infinit. βεβρῶσθαι, eroſum eſſe: participium βεβρωμένος, eroſus: τὰ βεβρωμένα, comeſa: aoriſt. prim. ἐβρώθην: participium, βρωθείς, εῖσα, έν: τὰ βρωθέντα, comeſta. Aoriſtus ſecundus actiuus, ἔβρων, ἔβρως, ἔβρω, quaſi à βρῶμαι, 100.2. & 105.23.

μνησάμενος.

μνώοντο. μνεώμενος.

κέσχω.

μεθύσκομαι. ῥύσκομαι.

ῥῦμαι. ῥῦσθαι ῥύατο.

ῥύεο. βόσχω. βρώσομαι. βεβρώκα.

βεβρώθοις.

αὔξω ab αὐξέω.

Barytona à circumflexis.

1.2 [1] Αὔξω, *augeo*. Futurum, αὐξήσω, ab αὐξέω. [2] In-
3 numera barytona facta ſunt à circunflexis, [3] tem-
4 poráque fiunt à circunflexis, [4] ἀλέξω, *arceo*, *iuuo*:
5.6 [5] ἄχθομαι, *indignor*, *offendor*, *triſtor*: [6] βούλομαι, *volo*:
7.8 [7] θέλω, *volo*: [8] μάχομαι, *pugno*: [9] μέλομαι, *curo*: [10] μέ-
9 10 νω, *maneo*: [11] οἴχομαι, *diſcedo*, *pereo*, [12] οἴομαι, *puto*: [13]
11 12 ὀφείλω, *debeo*: tanquam ἀλεξέω ἀλεξῶ, ἀχθέομαι ἀχθοῦ-
13 μαι, &c.

αὔξηται. αὔξετο. αὐξάνω ab αὐξέω. ἀέξω ab ἀεξέω. ἄεξε. ἀέξετο.

1 A Futuro αὐξήσω, aoriſtus primus ηὔξησα, auxi: perfectum paſs. ηὔξημαι, ηὔξησαι, ηὔξηται, & Ionicè depoſito augmento αὔξηται, creui, iſti, it: ſic in imperfect. αὔξετο pro ηὔξετο, augebatur: aoriſt. prim. ηὐξήθην, auctus ſum: participium αὐξηθείς, adultus. Poſſunt hæc tempora ad αὐξάνω referri: ſignificat enim idem quod αὔξω, atque eodem modo ab αὐξέω tempora mutuatur, vt dictum eſt, 170.15. Pro αὔξω poëtæ dicunt ἀέξω: vnde in imperfect. ἄεξε, augebat, ſine augmento: ſic ἀέξετο, augebatur, à paſſiuo ἀέξομαι, augeſco, creſco: futur. act. ἀεξήσω, quaſi ab ἀεξέω: hinc participium aoriſti primi paſſ. ἀεξηθείς, adultus, auctus.

auctus. [1] Et contrà, multa circunflexa à barytonis formantur: vt à γεγράφα, fit γεγραφέω, ſcribo: vnde fut. γεγραφήσω: perfect. γεγεγράφηκα: plus quàm perfect. ἐγεγεγράφηκη, ſcripſeram. à δαίω, conuiuor, diuido, ſcio, fit δαίω, correpta penultima. nam huiuſmodi circunflexa penultimam barytonorum diphthongo productam ferè corripiunt, ex αι ſubiunctiuam, & ex ω præpoſitiuam abiiciendo. de δαίω & δαίω vide infrà in appendice eorum quæ à δ incipiunt. à διδάσκω, doceo, fit διδασκέω, μ. διδασκήσω: aor. prim. ἐδίδαξησα: infinit. διδαξῆσαι, docuiſſe, ab ἔδω, ἰδίω, ſcio: de his infrà in verbo ἔδω. à κλαίω, κλαίω & κλαιέω ſeruata dipthongo, id eſt, fleo. futurum κλαήσω, κλαήσῃς, κλαήσῃ & κλαιήσῃ, flebit. à ῥιπῶ, ῥιπέω, proiicio, μ. ῥιπῶσω. à τιχῶ, τιχάω, ordine eo, procedo, μ. τιχήσω, à τύπτω, τυπέω, verbero, μ. τυπῶσω, τυπῶσις: infinit. τυπῶσθαι, futurum med. τυπῶσομαι: vapulabo. à φείδω, φιδέω, parco, id eſt, abſtineo, parcè vtor, μ. φιδήσω: perfectum πεφίδηκα: paſſ. πεφίδημαι, πεφίδησαι, hinc paulo pòſt futurum πεφιδήσομαι, πεφιδήσῃ, & Ionicè (61.33.) πεφιδήσεαι, πεφιδήσεται, parcam, es, et. Aoriſtus ſecund. à φείδω ſiue à φιδέω eſt ἔφιδον, poëticè, πέφιδον, (49.22.) med. πεφιδόμην, optat. πεφιδοίμην, πεφίδοιο, πεφίδοιτο, parcat. à χαίρω, χαρέω & χαιρέω, gaudeo: vnde à χαιρέω, μ. χαιρήσω, χαιρήσῃς: & à χαρέω, futurum med. χαρήσομαι vt dicetur infrà in verbo χαίρω. [3] Quandoque verò in ipſis circunflexis, nedum in barytonis, tempora fiunt à barytonis vt φιλέω, φίλω, diligo, aoriſtus prim. ἔφιλα: medius ἐφιλάμην, ἐφίλω, ἐφίλατο, depoſito augmento φίλατο, amauit: imperatiuus φίλαι, diligito, participp. φιλάμενος, qui delexit: tamen poteſt cenſeri imperfect. paſſ. à φίλημι, 104.10. vel per ſyncopen factum à regulari aoriſt. prim. med ἐφιλησάμην: ſic φίλαι pro φίλησαι, & φιλάμενος pro φιλησάμενος. A φιλέω tertia imperfecti ἐφίλεε ἐφίλῃ, ſine augmento φίλῃ, & Ionicè (47.39.) φιλέεσκε, diligebat: tertia pluralis præſentis paſſiui φιλέονται φιλοῦνται, & Doricè (92. 15.) φιλεῦντι, diligunt, actiua ſignificatione. Aoriſt prim. paſſ. ἐφιλήθην, vnde tertia plur. Bœotica (67.23.) ἐφίληθεν, chari erant. Δοκέω, appareo, videor, ſumit etiam tempora à barytono δόκω, μ. δόξω (poëticè tamen δοκήσω: εὐφρονεῖν δοκήσετε, ſapere videbimini: hinc participium perfecti paſſiui δεδοκημένος, obſeruans) à δόξα: aoriſtus primus ἔδοξα, ἔδοξας, ἔδοξε, viſus ſum, es, eſt: ἔδοξαν viſi ſunt: ſubiunctiuus δόξω, δόξῃς, δόξῃ, viſus ſum, ſis, ſit: participium δόξας, δόξασα, δόξαν: δόξασα ζημία, mulcta arbitraria: δόξαν ſumitur abſolutè, id eſt, cùm viſum eſſet. Perfect. δέδοχα: paſſ. δέδογμαι: tertia perſona δέδοκται, decretum eſt, ſtat ſententia: particip. δεδογμένος, η, ον: ᾧ δεδογμένα, ex conuento, iuxta viſa & conuenta. Sic γαμέω, nubo & vxorem duco, ſumit aor. prim. ἔγημα, à barytono γάμω. ſed de hoc infrà. [4] Fut. ἀλεξήσω, arcebo: aor. prim. ἀλέξησα: vnde in optat. Æolico (57.31.) ἀλεξήσια, ἀλεξήσιας, ἀλεξήσιε, prohibeam, as, at, ſeu auertam, as, at: in infinit. vocis mediæ ἀλεξήσασθαι, ſyncope ἀλέξασθαι, arcere. Præſens infinitiui actiui ἀλεξῆν, Atticè & Dor. (59. 4.) ἀλεξέμεναι, auxiliari, ſuccurrere. [5] Fut. med. ἀχθήσομαι & ἀχθήσομαι, vnde, ἀχθέσῃ, dolebis, moleſtè feres, Atticè pro ἀχθέσῃ, 151. 34. Aoriſt. prim. paſſ. ἠχθέσθην, ægrè tuli. Imperfect. verò ἠχθόμην, ἤχθου, ἤχθετο, inuiſus eram, as, at: ſumitur enim pro ἐχθάρομαι, de quo 171 2. [6] Fut med. βουλήσομαι, volam, 149. 37. Perfect. paſſ. βεβούλημαι, volui: aoriſtus prim. ἐβουλήθην, & Attice ἠβουλήθην, volui, 141. 39. particip. βουληθείς, έντος, cupiens, cupidus. Præterit. med. βέβουλα, volui. vide, 88. 15. [7] De hoc infrà, inter verba quæ à θ incipiunt. [8] Futur. med. μαχέσομαι & μαχήσομαι: vnde in tertia plur. μαχέσονται & μαχήσονται, dimicabunt: futur. ſecund. med. μαχοῦμαι, μαχῇ, μαχεῖται, pugnabo, is, it: aoriſtus med. ἐμαχεσάμην, tertia plural. ἐμαχέσαντο, pugnauerunt. Perfect. paſſ. μεμάχημαι, vnde particip. μεμαχημένος, expugnatus. [9] Fut. med. μελήσομαι. μελήσῃ, μελήσεται, curæ erit: perfect. paſſ. μεμέλημαι: particip. μεμελημένος: aoriſt. prim. ἐμελήθην: particip. μεληθείς, curans. ſic actiuum μέλω, curo & cunctor, μ. μελήσω, cunctabor. & imperſonale μέλῃ, curæ eſt, μ. μελήσῃ, curæ

Circunflexa à barytonis. γεγράφω. δαίω. Notio.

διδασκέω. ἰδίω. κλαίω & κλαιέω. ῥιπέω. τιχάω τυπέω. φιδέω à φείδω. πεφιδήσομαι. πεφίδοιτο. χαρέω & χαιρέω.

φιλέω à φίλω.

φίλῃ. φιλέεσκε. φιλεῦντι. ἐφίληθεν. Δοκέω à δόκω. δοκήσετε. δεδοκημένος.

δόξαν. δέδοκται. δέδογμένα. γαμέω à γάμω. ἀλεξήσῃς. ἀλέξασθαι. ἀλεξέμεναι. ἄχθομαι ab ἀχθέσομαι. ἀχθέσῃ. βούλομαι à βουλέομαι.

μάχομαι à μαχέσομαι. μαχοῦμαι. μέλομαι à μελέσομαι. μέλει à μελέω.

erit: aoriſt. prim. ἐμέλησε, curæ fuit: imperfectum ἔμελε, curæ erat. De μέμελα & μέμηλα præterito medio, vide 154. 10. [10] Vide 144. 5. & 145. 61. & 152. 4. atque 154. 6. [11] Futur. med. οἰχήσομαι, abibo. Perfect. act. ᾤχηκα, abij, & Atticè verſo η in ω, ᾤχωκα, & Ionicè detracto augmento οἴχωκα & οἰχώκεα, οἰχώκεας, οἰχώκεε, abiit, perfect. paſſ. ᾤχημαι: aor. ſecund. med. ὠχόμην, ᾤχου, ᾤχετο: in prima plurali ὠχόμεθα, in tertia ᾤχοντο, & Ionicè ſine augmento ἴχοντο, abierunt: optat. οἰχοίμην: tertia plural. οἴχοιντο, & Ionicè οἰχοίατο, 66. 12. [12] De οἴομαι & ὀφείλω, vide infrà inter verba quorum initium eſt ο. Præcedentibus adde ἕψω, elixo, coquo, ab ἑψέω μ. ἐψήσω: aoriſt. prim. ἥψησα, ας, ε, coxi, iſti, it. futur. med. ἐψήσομαι: tertia plurali ἐψήσονται, coquent. perfect. paſſ. ἥψημαι, & Ionicè detracto augmento ἕψημαι: vnde partic. ἕψημένος, coctus: aoriſt. prim. ἐψήθην, ἥψήθης, ἐψήθη, concoctus ſum, es, eſt, infinit. ἐψηθῆναι, decoctum eſſe: particip. ἐψηθείς, έντος, decoctus.

ἀποχρη ab ἀποχρέω.

1 [1] Ἀπόχρη, *ſufficit*. Imperf. ἀπέχρη, *ſatis erat*. Futur. 2 ἀποχρήσει. Aoriſtus primus ἀπέχρησε, ab ἀποχρέω: vide χρή.

ἀφίᾳ.

Ἀφίᾳ, *dimittebat*, imperfectum à circunflexo, pro ἀφίη, ab ἀφίημι, *dimitto*: vt ἐπίᾳ, pro ἐπίη, pag. 105. 3 verſu 7. [3] Atticè augetur ἀφίᾳ, ἠφίᾳ, vt ἠφείη ab ἀφείη *dimiſſus eſt*.

ἄφυκτος.

Ἄφυκτος, *ineuitabilis*, à φεύγω, *fugio*: tertia perſona præteriti paſſiui, πέφευκται: verbale, φευκτός, vnde ἄφευκτος, & ablata præpoſitiua ἄφυκτος, vt [4] τέτυκται, *paratus & ſtructus, eſt*, pro τέτευκται, à τεύχω, *paro, fabrico*.

ἀπόχρη. ἀποχρήσουσι. ἀποχρῆν. ἀποχρᾷ. ἀποχρῶν, ῶσσα, ῶν. ἤφιε.

1, 2 A B Inuſitato ἀπόχρημι, ἀπόχρης, ἀπόχρησι, apocope ἀπόχρη. [2] Et in tertia plural. ἀποχρήσουσι, ſufficient. infinit. ἀποχρήσειν, ſatis fore, ſuffecturum eſſe: in preſenti ἀποχρῆν, ſatis eſſe. Doricum eſt (87. 27. & 90. 9.) pro ἀποχρᾶν, quod & ipſum reperitur, ab ἀποχέω, vnde & tertia plural. ἀποχέουσιν ἀποχρῶσι, ſufficiunt, & ſufficiant: nam etiam ſubiunctiuus eſt. particip. ὁ ἀποχρῶν, ῶντος: ἡ ἀποχρῶσα, ώσης: τὸ ἀποχρῶν, ῶντος, ſufficiens: à genitiuo plurali ἀποχρώντων, fit aduerbium ἀποχρώντως, ſufficienter, ſatis, abundè. [3] Vide 143 3 45. & 49, & 161. 11. ſic ab ἀφέω, aoriſt. ſecund. ἄφιον, ες, ε: & Atticè ἤφιε, per- 4 miſit. [4] De hoc infrà in verbo τυγχάνω.

Appendix.

GRAMMATICI Vulgò enumerant nonnulla verba anomala ab aliis thematibus hoc aut illud tẽpus accipientia, præter hæc quæ à CLENARDO recenſentur & hîc ab α & poſteà ab aliis literis incœpta: quæ ſi his annecteremus, non abs re nos facturos ſumus arbitrati.

ἄγαμαι ab ἀγάζω, vel ἀγάω.

Ἄγαμαι, ἄγασαι, admiror, ſuſpicio: ſecundæ coniugationis verborum in μι ab inuſitato ἄγημι. imperf. regulare ἠγάμην: at futur. med. ἀγάσομαι: aoriſt. prim. med. ἠγασάμην, ἠγάσω, ἠγάσατο: admiratus ſum, es, eſt: tertia plural. ἠγάζαντο, & depoſito augmento ἀγάζαντο, optat. ἀγασαίμην, ἀγάσαιο, ἀγάσαιτο: infin. ἀγάσασθαι, indignari, admirari: part. ἀγασάμενος, & geminato σ, ἀγασσάμενος, indignatus. Aor. prim. paſſ. ἠγάσθην, ἠγάσθης, ἠγάσθη: tertia plur. ἠγάσθησαν, ſunt

ſunt admirati: optat. ἀγαῤῥοίην, ἀγαῤῥοίης, ἀγαῤῥοίη, admirer, eris, etur: particip. ἀγαῤῥοὶς, έντος, admiratus, oblectatus, delectatus ab ἀγαίω vel ἀγάζω.

A'γορεύω, dico, loquor, nuntio, orationem habeo: imperfectum regulare ἠγόρευον, ες, ε: ſine augmento ἀγόρευον, nuntiabam & nuntiabant. fut. ἀγορεύσω: aoriſt. prim. ἠγόρευσα, ας, εν, orationem habui, iſti, it. Aliud futurum ἐρῶ, ῆς, ῆ: dicam, es, et: tertia plur ἐροῦσι, dicent particip. ἐρῶν, ῶντος, dicturus, orationem habiturus: Ionica dialyſi (56.7.) ἐρέω, ἐρέῖς, ἐρέῖ: & particip. ἐρέων, ab εἶρω vt ασπείρω, ασπερῶ, 40.4. Perfect. εἴρηκα, dixi: paſſ. εἴρημαι, εἴρησαι, εἴρηται, dictus ſum, es eſt: tertia plural. εἴρηται, & Ionicè (66.2.) εἰρέαται. imperat. εἰρησο: hinc tertia εἰρήσθω, dictum ſit: particip. εἰρημένος, η, ον: τὰ εἰρημένα, dicta: aoriſt. prim. εἰρήθην & ſine augmento ἐρήθην, ab ἐρέω, quod augetur per ει, 139. 20. & 31. Facit & in perfect. paſſ. ἐῤῥημαι, ἐῤῥησαι, ἐῤῥηται: vnde ῥήτωρ, rhetor: & ῥητὸς, dicendus, celebris: compoſitum cum α priuatiua particula ἄῤῥητος, obſcurus, ignobilis. vide infrà in verbo ῥέω. Ab eodem ἐῤῥημαι, σαι, ται, ducitur aoriſtus primus, ἐῤῥήθην, ἐῤῥήθης, ἐῤῥήθη, dictus vel declaratus ſum, es, eſt, (quod & ἐῤῥέθην per ſyſtolen) & partic. ῥηθεὶς, declaratus, dictus de quibus 153.8. τὸ ῥηθὲν nuntiatum, reſponſum. τὰ ῥηθέντα, pronuntiata: & infinit. ῥηθῆναι, dici: atque futur. primum paſſ. ῥηθήσομαι, ήσῃ, ῥηθήσεται, dicas, eris, etur, ab inuſitato ῥέω, μι. ῥήσω: aoriſtus prim. ἐῤῥήσατο: med. ἐῤῥησάμην: hinc tertia plural. depoſito augmento ῥήξαντο, dixerunt decreuerunt: & part. ῥησάμενος, confeſſus.

A'ναίνομαι, renuo, abiicio, recuſo: ſecunda perſona ἀναίνῃ & Ion. (61.33.) ἀναίνεαι, perfect. paſſ. ἀνήνημαι: tertia perſona ἀνήνηται, qui obſtricto animo repudiat, quaſi ab ἀναινέω, quod fit compoſitum ex ἀνὰ & αἰνέω. Huius aoriſtus prim. med. ἠνηνάμην cum duplici augmento. 174.21. infinit. ἀνήνασθαι alterum videtur ſeruare: ſed part. ἀναινάμενος, ἀναινάμενον, neutrum.

Αἱρέω, capio, conuinco. Imperfectum ἤρεον, ἤρεον, & Doricè (12.46.) ἤρευν, capiebam & capiebant: in tertia perſona pro ἤρεε ἤρει. Herodotus depoſito augmento & ex αι ſubiunctiuam auferendo dixit ἄρεε. futurum αἱρήσω, αἱρήσεις, & medium αἱρήσομαι. Perfectum ἤρηκα, α, ε: pro ἠρήκει, Herodotus dixit ἠρήκεε, ſubegit: videtur plus quàm perfect. Ionicum pro ἠρήκει, ſubegerat, 147.3. part. ἠρηκὼς, cum ἀνὰ, ἀνηρηκὼς, ſublatus. Et hæc quidem tempora à ſe ipſo ſumit: at aoriſtum ſecundum ab ἕλω: quod per α augetur, 139.18. εἷλον, εἷλες, εἷλε, & ſine augmento ἑλὼν, ἑλὼς, ἑλὲ, cepi, conuici, iſti, it: hinc cum ἀνὰ, ἀνεῖλον, ες, εν, occidi, iſti, it: cum ἐξ, ἐξεῖλον, euerti & euerterunt. imperat. ἑλὲ (vnde ἐξελὲ, erue) & ἕλου, 57.1. vnde ἄνελον, tolle: optat. ἕλοιμι, ἕλοις, ἕλοι: tertia plural. ἕλοιεν: cum ἐξ, ἐξέλοιεν, amoliti fuiſſent: ſubiunct. ἕλω, capiam: infinit. ἑλεῖν (vnde ἀνελεῖν, interimere) & Ionicè (59.18.) ἑλέειν, cepiſſe: part. ἑλὼν, connincens: ἐξελὼν, eripiens, eiiciens: ἀνελὼν, interimens, qui occidit. Ab aor. ſec. εἷλον fit fut. ſec. ἑλῶ, capiam: vnde ἐξελῶ, eximam, expellam: tertia plural. ἐξελῶσι pro ἐξελοῦσι, 12.45. ſunt tamen qui malint hæc futura ſec. deducere ab ἐξελάω τὸ ἐξελαύνω, expello, Sic αἱρέομαι, eligo, accipio: inſtituo, aoriſtus ſecun. med. εἱλόμην, εἷλο, εἵλετο: ſine augmento ἑλόμην, ἕλου, ἕλετο: tertia plural. εἷλοντο & ἕλοντο, acceperunt, elegerunt: hinc ἐξελόμην, ἐξέλου, ετο, eripui, iſti, it: ἀνελόμην, abſtuli: ἀφελόμην, abſtuli, imperat. ἕλοῦ, cape: optat. ἑλοίμην: ſubiunct. ἑλωμαι. ἐξέλωμαι, eximam, deligam: infinit. ἑλέσθαι, inſtituiſſe: ἀνελέσθαι, abſtuliſſe: ἀπολέσθαι, abſtuliſſe, pro ἀφελέσθαι, Ionicè, 12.29. partic. ἑλόμενος, qui inſtituit. Ab αἱρέομαι, fut. med. αἱρήσομαι: perfect. paſſ. ἥρημαι, ἥρησαι, ἥρηται: particip. ἡρημένος, ſublato augmento & cum Attica reduplicatione ἀραιρημένος, captus: pro αι repetitur α, quòd repetita vocalis ſit ſemper corripienda. ſic in tertia plus quàm perfecti ἀραίρηκε, delectus erat, pro ἤρηκε. atque perfectum cum ἀπὸ, ἀποῤῥῳγμαι pro ἀφῄρημαι, abſtuli & ablatus ſum: atque participium actiuum cum ἀνὰ, ἀναραιρηκὼς, qui ſuſtulit. aoriſt. prim. ἡρέθλω, (vnde κατηρέθλω, ἀφηρέθλω, 153.5.) ſine augmento αἱρέθλω, αἱρέθης, αἱρέθη, captus ſum, es, eſt: ſubiunct. αἱρεθῶ, ῆς, ῆ: tertia plur. αἱρεθῶσι & Ionica ſolutione αἱρεθέωσι, 107.27. & 34. particip.

αἱρεθεὶς, captus, fut. prim. paſſ. αἱρεθήσομαι, capiar: ἐξαιρεθήσομαι, ἐξαιρεθήσῃ, ἐξαιρεθήσεται, eruam, es, et.

ἄρω. Αἴρω & αἴρομαι, tollo, capio, eleuo: fut. ἀρῶ, vt à φαίνω, φανῶ, 40. 4. aoriſt. prim. ἦρα per η monophthongum: multi ι ſubſcribunt: tamen in reliquis modis ſeruatur α futuri, nõ αι præſentis: imperat. ἆρον opt. ἄροιμι: ſubiunct. ἄρω, ἄρῃς: infinit. ἆραι: partic. ἄρας, cum ἀπὸ, ἀπάρας, profectus. Aoriſt. prim. med. ἠράμην, vel vt alij volunt ἠρόμην: ἦρτο, attulit: ἤρατο, ſuſceperunt: infinitiuus ἄρασθαι, acquirere, excepiſſe: parti. ἀράμενος, ἀραμένη, ον, afferens reportans. Aor. ſec. ἦρον, depoſito augmento & interpoſita ſyllaba ερ, ἄερον, ἄερας, ἄερε, placui, accommodaui, iſti, it: malim iſtud ad ἄρω referre, id eſt, apto, accommodo: hinc ἀναρὼν, qui accommodauit. in opt. medio ἀναροίμην: tertia plur. Ionica ἀναροίατο, accommodauerint, pro ἀναροιντο, 66. 12. Ab ἦρον, aoriſtus med. ἠρόμην, optat. ἀροίμην, ἄροιο, ἄροιτο: reportem, es, et: ſubiunctiuum. ἄρωμαι, ἄρῃ & Ionicè (61. 33. ἆαι, auferas: tertia plur. ἄρωνται: infinit ἀρέσθαι, ſe ſubducere. Perfectum act. ἦρκα: paſſ. ἦρμαι: plus quàm perfect. ἤρμην, ἦρσο, ἦρτο, reiecto augmento & pleonaſmo τῆ ω, ἄωρτο, pependerat. Aoriſt. prim. ἤρθην, ſublatus ſum: ſine augmento ἄρθην, ἄρθης, ἄρθη, euaſi, iſti, it: imperat. ἄρθητι erigaris: infinit. ἀρθῆναι, ſublatum eſſe: partic. ἀρθεὶς, ſublatus. fut prim. ἀρθήσομαι, ἀρθήσῃ, ἀρθήσεται, tollar, eris, erit. Præterit. med. ἦρκα, & repetitis duabus primis futuri ἀρῶ literis, ἄρηκα, abſtuli.

ἀπαυρίω ab ἀπαύρω. Ἀπαυρίω, priuo, eripio: imperf. ἀπηύρων, cum augmento in medio, & craſi ἀπηύρων, auferebam & auferebant ſiue abſtulerunt: nam non rarò imperfect. ſumitur pro aoriſto: tertia perſona ἀπηῦρε, ἀπηύρα abſtulit. Aoriſtus prim. ἀπηῦρα, & ſine augmento Ionicè ἀπαῦρα, priuaui: eum capit ab ἀπαύρω.

Notio.

B

βαίνω à βάω. vel βίω & à βῆμι, vel βιβημι. κατέβλω. καταβαθι. ἀναβαθι φάθι, σύμφαθι καταβα. ἀναβα. ἀνάστα.

1.2 [1] Βαίνω, *vado*. Futur. [2] βήσομαι, à βάω. Aoriſt. ſec. [3] ἔβλω
3 à βῆμι. ſic καταβαίνω, κατέβλω, *deſcendo*. Imperatiuus,
4.5 κατάβαθι, vt [4] ἀνάβαθι, *aſcende*: per α Atticè [5] pro κα-
6 τάβηθι, ἀνάβηθι, vt etiam, [6] φάθι, *dic*, & σύμφαθι, *confite-*
7.8 *re*: per apocopen autem [7] κατάβα, ἀνάβα, vt [8] ἀνάςα pro
ἀνάστηθι, *exurge*.

βᾶτε. 1 IMPERFECTVM ἔβαινον, ἔβαινες, ἔβαινε, & ſine augmento βαῖνε,
ἀμφάσῃ. 2 gradiebatur. [2] Doricè βάσομαι, βάσῃ: cum ἀνὰ, ἀναβάσῃ, & poëticè (50. 11.
ἀμβαίνων. & 17.) ἀμβάσῃ, aſcendes. ſic ἀμβαίνων pro ἀναβαίνων, tranſiens. Dicitur etiam
βασεῦνται. Doricè βασοῦμαι & βασεῦμαι: tertia plural. βασοῦνται & βασεῦνται, gradientur,
βασεῦνται. Futur. actiuum eſt βίσω, vnde aoriſtus prim. ἔβησα, ἔβησας, ἔβησεν, aſcendere
iuſſi, iſti, it: & aoriſt. prim. medius ἐβησάμην: particip. βησάμενος, qui aſcendit
aut aſcendere fecit. Perfect. act. βέβηκα, iui: plus quàm perfectum ἐβεβήκη: ἐβε-
βήκη, & ſine ε, βεβήκη, ierat, inſiſtebat: part. ὁ βεβηκὼς, ingreſſus, ſitus, inſiliens:
ἡ βεβηκυῖα, compacta, procedens: τὸ βεβηκὸς, ſubſtantiuè, ſecuritas, tutela. Pro
perfect. βέβηκα Iones dicunt βέβαα & βέβα (107. 10.) hinc plus quàm perfect.
βέβαζον. ἐβεβάκη: tertia plur. ἐβεβάκζαν, ſyncope & detracto augmento βέβαζαν, ingreſſi
3 erant. [3] Vt ἔστην ab ἵστημι, 98. 7. & 105. 23. ſine augmento βλῶ, βᾶς, βᾶ, iui, iuiſti,
βάτην. iuit: tertia dualis βάτην, & Doricè βάδην, iuerunt duo: tertia plur. ἔβησαν, βᾶσαν,
βᾶν. & ſyncope βᾶν, iuerunt: imperat. βᾶθι, vade: ſubiunctiu. βῶ, βῇς, βῇ, & Ionicè
βῶ, βίω, βάω. βέω, βέῃς, βέῃ, & poëticè βάω, βάῃς, βάῃ, iuero, is, it. vide 107. 27. à βῶ prima
βᾶμεν. plur. βᾶμεν, & Dor. βᾶμες, eamus, vt μουσᾶσι, pro μουσῶσι, 12. 37. infin. βλῶναι, Atticè
ἴμεναι. 4 & Doric. βάμεναι, iuiſſe: particip βας, βᾶσα, ingreſſus, ingreſſa. [4] Ab ἀναβαίνω,
5 aſcendo. [5] Communiter enim (vt habes, 105. 31.) aoriſt. ſec. imperatiui verborum in μι vocalẽ indicatiui ſeruat, vt στῆθι: ſed Doricè atque in his Atticè

poni-

ponitur α pro η in ſecunda coniugatione. [6] Pro φῆθι, σύμφηθι, à φῆμι, dico, σύμφημι, confiteor. [7] Sic ἔμβα, ingredere pro ἔμβηθι. & in indicatiuo ἔμβλιν, ἔμβης, ἔμβη, ingreſſus ſum, es, eſt, detracto augmento, pro ἐνέβλιν, ης, η (at ἀπέβα, euênit, pro ἀπέβη dictum eſt, Doricè α pro η, in aor. ſec. ab ἀποβαίνω) atque ſimplex βᾶ, βάτω, incede, incedat: & in plurali βᾶτε, incedite, pro βῆθι, βήτω, βῆτε. [8] Et rurſus per apocopen ἄνα: & in plur. ἄναγε pro ἀνάστητε, exurgite, ab ἀνίστημι, exurgo, reſurgo: quod componitur ex ἀνὰ & ἵστημι ſic ἀπόστα, abſiſte, pro ἀπόστηθι, ab ἀφίστημι: atq; etiã præſens ἵστα pro ἵστηθι: cum κατὰ, καθίστα, appone.

[6] 6 [7] 7 ἔμβα. ἔμβλιν. ἀπέβα. [8] 8 βᾶ. βᾶτε. ἄνα. ἄναγε. ἀπόστα. ἵστα. καθίστα.

[1] Βάλω, *mitto*. Perf. [2] βέβληκα à [3] βλέω: vt [4] ἀπέσκληκα, *obrigui*: non à ſimplici σκέλλω, *ſicco*, ſed σκλάω.

[1.2] [3.4] βάλλω à βλέω.

IMPERFECTVM ἔβαλλον, ες, ε: ſine augmento βάλλε, iaciebat: eſt & βάλλε præſens imperatiui: βάλλ' ἐς κόρακας, mitte te ad coruos, id eſt, abi in malam rem: imperfectum paſſ. ἐβαλλόμην: tertia plural. ἐβάλλοντο, ſine augmento βάλλοντο, verſabant: imperat. βάλλυ, & Ionicè βάλλεο, immitte, 68. 25. Verbi βάλλω futurum regulare eſt βαλῶ, ῶες, ῶ, 39. 23. & 42. 43. vnde in ſecunda plural. βαλῆτε, iniicietis, iactabitis. Poëtæ pro βαλῶ dicunt βαλήσω, iaciam: vnde aor. prim. ἐβάλησα, & ſine augmento βάλησε, proieci, quaſi à βάλέω. Aoriſt. ſec. ἔβαλον, ες, ε: ſine augmento βάλον, βάλες, βάλε, ieci, iſti, it: hinc imperat. βάλε, iace. eſt & indignationis aduerbium: vel cum α χρηματιστικῷ, ἀβάλε, vtinam: infinit. βαλεῖν, & Ionicè βαλέειν, ieciſſe. 59. 18. partic. βαλὼν, qui iecit, iaculatus. Aor. ſec. medius ἐβαλόμην, ἐβάλου, ἐβάλετο: imperat. βαλοῦ, & Doricè (12. 48.) βαλεῦ: cum ἀ à ἀναβάλλω, & poëticè (50. 11. & 17.) ἀμβάλλω, prælude, ab ἀμβάλλω pro ἀναβάλλω: vnde in ſubiunctiuo paſſ. ἀμβαλλώμεθα, differamus. ſubiunctiuus βάλωμαι, βάλῃ, βάληται, iniiciam, as, at. infinit. βαλέσθαι. [2] Perf. paſſ. βέβλημαι, βέβλησαι, βέβληται: vnde tertia plural. Ionica & poëtica (66. 2. & 15.) βεβλήαται pro βέβληνται: infinitiuus βεβλῆσθαι, paſſim & vulgò iacere: part. βεβλημένος, qui induxit, ſeu iniecit: plus quàm perf. ἐβεβλήμην: tertia perſona ἐβέβλητο: cum augmento imperfecti ἐβλητο, & depoſito omni augmento βλῆτο, ictus erat, 147. 14. tertia plur. Ionica βεβλήατο (66. 2. & 15.) icti fuerãt, & addito per pleonaſmum ε, βεβολήατο & βεβολέατο. ſic in partic. βεβολημένος pro βεβλημένος, agitatus, quanquam à βολέω deduci poſſunt. A perfect. βέβλημαι, ῆσαι, ῆται: aoriſt. prim. ἐβλήθην: ſubiunctiuus βληθῶ, iaciat: infin. βληθῆναι, ictum eſſe: part. βληθείς, ictus. ſyncope βλείς, percuſſus: poteſt tamen cenſeri præſens ſiue aor. ſec. à βλῆμι (vt πθῆς, vel θείς, 96. 8.) vnde & paſſ. βλῆμαι penultima longa, è quo partic. βλήμενος (104. 16.) & opt. βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο. percuterer, ereris, tur. [3] Vnde & fut. βλήσω, mittam, percutiam. [4] De hoc 176. 7.

[5] 6 βέβλημαι. [7] 7 ἔμβλην. [8] 8 βλεῖο. [3.4]

[1] Βιόω, *viuo*. Futur. [2] βιώσομαι: tertia præteriti paſſ. βεβίωται *victum eſt, vita peracta eſt*, tanquam imperſonale: & participium, βεβιωμένα, *quæ in vita peracta ſunt*. Aoriſt. ſec. [3] ἐβίων. Imperat. [3] βίωθι, βιώτω. Optat. βιοίην, [4] vt δοίην: vnde [5] βιῴην, vt δῴην. Infinit. [3] βιῶναι. Particip. [3] βιοὺς, βιόντος à βίωμι.

[1.2] βιόω à βίωμι. [3.3] [4.5] βιῴην. [3.3]

PASSIVVM βιόομαι: vnde in tertia βιόεται & craſi βιοῦται, viuit. [2] Per ſyncopen βώσομαι: ſecunda plur. βώσεσθε, viuetis. ſumitur quoque βώσομαι pro βοήσομαι, 84. 18. Eſt & aliud verbi βιόω futurum poëticum, nempe βιόομαι pro βιόσομαι, à βιόω reiecto σ: nam apud poëtas haud rarò verba ſextæ coniugationis abiiciunt σ in futur. prim. vt δύω, δύσεις, inueniam, es: δύομεν, in-

βιοῦται. [2] βώσομαι. βιόομαι. δύω, δύσεις. δύομεν.

ἔδνα, κλέω. κέω. κείω. κέων. κείων. κατακείετε. χεύω.

ueniemus, pro δήσω, δήσεις, δήσομεν: vnde & aoriſt. prim. ἔδνα, inueni, à δέω inuenio. κλέω, laudabo, pro κλείσω, à κλείω, laudo. κέω, & poëtica ectaſi κείω, dormiam: particip. κέων & κείων, dormiturus, cubiturus, pro κέσω, κέσων, à κέω: hinc κατακείετε cubitũ ibitis: & κακείοντες, dormituri: de quo 50.25. χύω, ſpargam, pro χεύσω, à χέω, 150.2. A βίοω, μ. έσω, π. βεβίωκα, fit participium βεβιωχώς, qui vixit. 3 Ἐβίων vt ἔδων & ἔγνων: βίωθι vt γνῶθι: βιῶναι vt γνῶναι, 105. 31. βιώς vt δούς, 100.21. 4 Vide, 100.9. 5 Hoc fit more Attico, Æolico ac Dorico, veluti dictum eſt in optatiuo verborũ circunflexorum, 91.52. Nam interdum verba tertiæ coniugationis in μι, illum circunflexorum optatiuum imitãtur, ídque tam in præſenti quàm in aoriſto ſecundo. dicunt enim in præſenti, δι-δώην, διδώης, διδώη, &c. & in aoriſto ſecundo δῶην, δῶης, &c. quidam; non ſubſcribunt, Dorum more, qui illud vbique ferè negligunt, 13.13.

βίοω. βιώναι. βιούς. βιοῦμι. βιῶμι. δῶμι. Notio. διδώην. Doriſmus.

Γ

γαμέω à γάμος. In εἰω facta à præſenti & futuro appetentiã actus ſignificãt.

1 Γαμέω, *duco uxorem.* Futurum, γαμήσω. 1 Aoriſtus primus ἔγημα, à γάμω. Præſens, γαμισέω, nupturio. nam quædam in εἰω appetentiam actus ſignifi- 2 cant, 2 ac partim fiunt à futuro, 3 πολεμήσω, *bellum* 3 4 *geram*, πολεμισείω, bellaturio: 4 ὄψω, *cernam*: ὀψείω, 5 cernere cupio: 5 βρώσω, *edam*: βρωσείω, eſurio: par- 6 tim à præſenti. 6 κρατῶ, κρατείω, *teneo, vinco*: κιχῶ, κιχείω, *commodo*: τελῶ, τελείω, *perficio*, & alia conſimili ratione.

γίνομαι & γίγνομαι à γενάομαι, γείνα, γείνομαι, & γεννάω.

Γίνομαι & γίγνομαι, *fio, ſum.* Futurum γενήσομαι. 7 Præteritum, 7 γεγένημαι. Aoriſtus primus medius, 8 ἐγενησάμην: ſecundus, 8 ἐγενόμην, à γενάομαι. Præteritũ 9 medium 9 γέγονα, à γείνω. Aoriſtus primus medius, 10 10 ἐγεννάμην. Futurum primum med. γενοῦμαι, à γείνομαι. Dicitur etiam γεννάω per geminum ν, vnde aoriſtus primus ἐγέννησα: medius ἐγεννησάμην: tertia perſona ἐγεννήσατο, ſyncope, ἐγέναατο, pro qua γένατο, more Ionum, qui augmenta reſpuunt: vt etiam 10 γείνατο, pro ἐγείνατο, ab 10 ἐγεννάμην.

Ioniſmus. γέναο. γείναο.

γινώσκω à γνόω.

11 11 Γινώσκω, *cognoſco.* Futurũ, γνώσομαι. Præteritum, 12 13 12 ἔγνωκα, à γνόω. Aoriſt. ſecund. 13 ἔγνων. Imperatiuus, γνῶθι. Infinitiuus, γνῶναι. Participium, γνοὺς, à 14 γνῶμι. 14 ſic ἀναγινώσκω, *lego*: ἀνέγνωκα, ἀνέγνων, &c.

VIDE 53.24. & 179.18. & 35. Ab ἔγημα, ἔγημας, ἔγημεν, infinit. γῆμαι, nupsisse: & part. γήμας, qui duxit vxorem. Pro ἔγημα, dicitur etiam ἐγάμησα: & partic. γαμήσας, à futur. γαμήσω: vnde & perfect. γεγάμηκα: plus quàm perfect. ἐγεγαμήκειν, ἔς, ει: infinit. γεγαμηκέναι: part. γεγαμηκώς: perf. pass. γεγάμημαι, ησαι, ηται: part. ἡ γεγαμημένη, nupta: aor. prim. ἐγαμήθην: vnde partic. fœm. ἡ γαμηθεῖσα, nupta, vxor: in præsenti γαμουμένη per crasim ex γαμεομένη, noua nupta. 1

2 Quæ à futuro ducũtur vltra præsens nõ coniungantur, præter ἐφίλησα, quod habet imperfectum ἤφιλουν: quæ verò à presenti deriuantur, ea etiam imperfectum habent, sed aliis temporibus destituuntur, vt dictum est, 166.31. A futuro autem facta, magis appetentiam actus significant. quàm quæ à præsenti. nam hæc ferè semper eãdem significationem habent quàm primitiua, ac pro illis sæpenumero à poëtis vsurpãtur: immo passim verba primæ coniugationis circunflexorum in έω per άω poëtæ efferunt, vt ἐρέω pro ἐρῶ, interrogo: vnde ἐρείομεν pro ἐρέομεν, interrogamus. 3 Futur. à πολεμέω, bellum gero. 2 ἤφλουν. Annotatio. ἄω pro έω. 3

4 Futur. ab ὄπτω, video, cerno. 5 Futur. à βιβρώσκω, comedo: de quo suprà in ἀρέσκω. 176.12. 6 Κερτῶ, κιχρῶ, τελῶ sunt primæ coniugationis circunflexorum. 7 Cum ἐκ, ἐκγεγένημαι: part. γεγεννημένος, qui fuit, qui functus est. at infinitiuus γεγενῆσθαι, genitum esse, per geminum ν, à γεννάω. 8 Tertia persona ἐγένετο, syncope ἔγεντο, & sine augmento γέντο fuit: item cepit: sumitur enim Doricè pro ἔλαβε. Pro ἐγενόμην, reiecto augmento dicitur γενόμην, & ectasi poëtica γηνόμην, natus sum. Optatiuus γενοίμην, γένοιο, γένοιτο. tertia plur. γένοιντο, & Ionicè (66.12.) γενοίατο. Dicunt quoque Iones & poëtæ γεγενοίμην pro γενοίμην: prima plural. γεγενοίμεθα, 49.22. subiunctiuus γένωμαι, γένῃ, γένηται: infinit. γενέσθαι: particip. γενόμενος, perueniens. 9 A γένομαι, ας, ε, natus sum, es, est, plus quàm perfectum ἐγεγόνειν, ἔς, ει: tertia plur. Atticè γεγόνεσαν pro ἐγεγόνεσαν, 146.26. infinit. γεγονέναι: partic. γεγονὼς, ότος, natus, genitus, qui fuit: in duali γεγονότε, qui fuerunt. 10 Sine augmento γηράσκω: part. γηράμενος: ἡ γηραμένη, mater quæ peperit: οἱ γηράμενοι, parentes. 11 Recentiores addunt γ, γιγνώσκω, vt in γίνομαι γίγνομαι. deducunt enim à γνόω, γνώσκω, & cum reduplicatione γιγνώσκω, vt à βρῶ, βρώσκω, βιβρώσκω, 177.21. Sunt qui formẽt à νοέω, cogito, intelligo: cuius futur. νοήσω & crasi νώσω: vnde & in aorist. prim. infin. νῶσαι pro νοῆσαι, in part. cum ἐν, ἐννώσας, pro ἐννοήσας, qui secum reputauit: & in aorist. medio ἐνασσάμην pro ἐνοησσάμην, cogitaui: tertia persona νῶσατο sine augmento pro ἐνόησατο, intellexit) igitur à futuro νώσω cum prosthesi τοῦ γ (vt Latinè natus, gnatus) fit γνώσμαι, & facta reduplicatione γιγνώσκω. Infin. γινώσκειν, & Doricè γινώσκεν, 59.16. 12 Participium ἐγνωκώς, ότος, qui cognouit: perfect. pass. ἔγνωσμαι, 92.8. vnde part. ἐγνωσμένος: aorist prim. ἐγνώσθην: infinit. γνωσθῆναι, cognosci, innotescere, illustrem esse. partic. γνωσθείς, cognitus: fut. prim. γνωσθήσομαι, innotescam. 13 Sine augmento γνῶν, γνῶς, γνῶ, noui, isti, it: tertia plural. ἔγνωσαν: quæ etiam referri potest ad aorist. prim. ἔγνωσε: vnde & partic. γνώσες, cognoscens. 14 Ab ἀνέγνωκα: pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται: particip. ἀνεγνωσμένος, persuasus: aorist. prim. ἀνεγνώσθην, ης, η, & particip. ἀναγνωσθείς, persuasus, corruptus: aorist. prim. actiuus ἀνέγνωσα, ας, ε, corrupi, isti, it. Ab ἀνέγνων, infinit. ἀναγνῶναι. Sic à κατιγνώσκω, cognosco, arguo: futur. med. κατιγνώσομαι: in prima plural. κατιγνωσόμεθα, aorist. prim. actiuus κατέγνωσα, damnaui: perfect. κατέγνωκα, κατέγνωκας, sensi, isti: particip. κατεγνωκώς, ότος: perfect. pass. κατέγνωσμαι, σαι, σται: aorist. prim. κατεγνώσθην: subiunctiuus κατιγνωσθῶ, ῇς, ῇ: prima plural. κατιγνωσθῶμεν, damnemur. Aorist. sec. actiuus κατέγνων: imperat. κατάγνωθι, κατιγνώτω, improba, improbet: optat. κατιγνοίμι, ascripserim: infin. κατιγνῶναι, & part. κατιγνούς, ότος. 1 γνῶμαι. ἐγάμησα. 2 ἐγνωκώς. 3 γνῶ. ἀναγνώσκω. 4 κατιγνώσκω.

Δάκνω, *mordeo*. Futurum[1] δήξω. Aoristus secundus[2] ἔδακον à[3] δήκω. Δ 1 δάκω à δήκω. 2 3

δ∫κνύω & δείκνυμι à δείκω.

Δ∫κνύω & [4] δείκνυμι, *oſtendo*. Futur.[5] δείξω. Aoriſt. [6] ἔδειξα à [6] δείκω. ſic [7] ἀποδείκνυμι, *demonſtro*: [8] ἐπιδείκνυμι, *expono, demonſtro*: [9] ὑποδείκνυμι, *ſubindico, ſubdemonſtro*.

δέω.

Δέω, *ligo*. Futurum, δήσω & [10] δήσω. Præteritum, paſſiuum,[11] δέδεμαι. Aoriſtus primus, ἐδέθην.

δέομαι à δεέομαι.

Δέομαι, *rogo, indigeo*. Futurum, [12] δεήσομαι. Præt. δεδέημαι. Aoriſtus primus,[13] ἐδεήθην, à δεέομαι.

δεῖ, δεῖν, à δέω,

[14] Δεῖ, oportet. Infinitiuus, δεῖν, vtrunque à δέω.

δήσ∫, ἐδέησε, à δεέω.

Fut.[15] δεήσ∫. Aoriſtus primus [16] ἐδέησε, à δεέω. Sunt autem impersonalia vocis actiuæ tertiæ personæ.

HINC Perf. δέδηχα, momordi: paſſ. δέδηγμαι, ξαι, κται: vnde aor. prim. ἐδήχθην, punctus ſum: partic. δηχτὸς, remorſus, ægrè ferens. [2] Sine augmento δάκον, δάκες, δάκεν, eroſi, iſti, it: infinit. δακεῖν: partic. δακών. [3] Deriuatur enim δάκνω à δήκω, inſerto ν & correpta penultima mutatione η in α. [4] A δάκνυμι, δάκνυς, tertia perſona δάκνυσι & apocope δάκνυ, demonſtrat, oſtendit: partic. δ∫κνὺς, demonſtrans. [5] Hinc aoriſt. prim. ἔδ∫ξα: infinit. δ∫ξαι, oſtendiſſe: perf. δέδ∫χα, oſtendi: paſſ. δέδ∫γμαι. plus q. perf. ἐδεδ∫γμην, ἐδεδ∫ξο, ἐδεδ∫κτο, & ſublato vtroque augmento δεῖκτο: cum ἐν ἐνδεῖκτο pro ἐνεδέδ∫κτο, oſtẽſus erat. [6] Fit enim δ∫κνύω à δείκω: atque vt in genere dicam verba quartæ coniugationis in μι fiunt vel à verbis in γω, χω, χω, ſecundæ barytonorum, & in ρω quintæ mutando ω in νυμι· vel à verbis ſextæ in έω & άω, verſo ω in νυμι: vel à diſyllabis in ύω, migrante ω in μι: vt ab ἄχω, ἄγνυμι· (de hoc & ſimilibus, 168.31.) à δείκω, δείκνυμι: ab ἄχω, ἄχνυμαι, paſſiuum ἄχνυμαι, mœreor, triſtor: ab ὄρω, ὄρνυμι, incito, promoueo: vnde cum ἀπὸ, ἀπόρνυμι, ſurgere facio: ab ἄρω, ἄρνυμαι, capio: vbi è diphthongo ω detracta eſt ſubiunctiua. ab ἀμφιέω, ἀμφιέννυμι: ζώω, ζώννυμι: (de his & ſimilibus, 172.10.) à δύω, δῦμι, ſubeo κλύω, κλῦμι, audio: φύω, φῦμι, naſcor: vnde infi. φύναι, natum eſſe, penultima breui.

δήχω à δήκω. δάκνω.

ἀνδεῖκτο.

ἀποδείκνυμι.

[7] Futu. ἀποδείξω. infi. ἀποδέξ∫, admiſſurum, eſſe: partic. ἀποδέξων, repreſentaturus. aor. pr. ἀπέδ∫ξα, ἀπέδ∫ξας, ἀπέδ∫ξεν, expoſui, erogaui, iſti, it: tertia plura. ἀπέδ∫ξαν, repræſentarunt. Perf. ἀποδέδ∫χα: paſſ. ἀποδέδ∫γμαι, ξαι, κται: parttic. ἀποδεδ∫γμένος, deſignatus, certus: aoriſt. pri. ἀπεδ∫χθην: vnde patr. ἀποδ∫χθείς, manifeſtus: & fut. pri. indicatiui ἀποδ∫χθήσομαι, è quo infinit. ἀποδ∫χθήσεσθ∫.

ἐπιδείκνυμι.

[8] creandum vel deſignandum eſſe. [8] Fut. ἐπιδείξω, ἐπιδείξεις, oſtendam, es, aoriſt. prim. ἐπέδειξα: vnde imperat. ἐπίδειξον cõmonſtra: infi. ἐπιδεῖξαι: ἐπιδεῖξαι βούθειαν, opem afferre: at ἐπιδεῖξαι oſtende, eſt imperatiuus aoriſti primi medij.

ὑποδείκνυμι. δέω.

[9] Fut. ὑποδείξω: aoriſt. prim. ὑπέδειξα, ὑπέδειξας, ὑπέδειξε, ſubindicaui, iſti, it: part. ὑποδείξας, qui probauit. [10] Hinc aor. prim. ἔδησα, ἔδησας, ἔδησεν, obſtruxi, iſti, it: tertia plur. ἔδησαν: infinit. δῆσαι, ligaſſe part. δήσας, αντος, vinciens. fut. med. δήσομαι, & poëticè (49.22.) δεδήσομαι, δεδήσῃ, δεδήσεται, vinciar, eris, etur: poſſet cenſeri paulò pòſt futurum, ſi in perfecto paſſiuo diceretur δέδημαι, vt in fut. actiuo δήσω & δέσω. [11] Tertia plur. δέδενται, Ionicè (66.2.) δεδέαται, & detracto augmẽto δέαται, ligati ſunt: infin. δεδέσθ∫, vinctum eſte: part. δεδεμένος, vinctus, ligatus: plus qu. perf. ἐδεδέμην, & abiecto ε, δεδέμην, ligatus eram, vide 146.29. & 147.14. Imperf. paſſ. ἐδέοντο, & ſine augmen-

δήσεται.

δέαται.

δεδέμην.

augmento δέοντο, ligabant, vel ligarunt. [12] Actiuum δήσω: vnde part. δήσων, 12 δέω 6.
δήσουσα, neutrum τὸ δῆσον, quod egebit, aor. pri. ἔδησα, abfui: tertia plur. ἔδησαν: part. δήσας, qui abfuit. Pro δήομαι, poëtæ dicũt δεύομαι. vnde infin. δεύεσθαι δεύομαι.
pro δέεσθαι δεῖσθαι: & particip. δευόμενος pro δεόμενος. futur. med. capit à δευέομαι,
5 vt δήομαι à δεέομαι: nam facit δευήσομαι, δευήσῃ, & Ionicè (61. 33.) δευήσεαι, care- δευήσεαι.
bo, is. [13] Infi. δεικνύμεναι, irrogasse: part. δηθείς, qui petiit. [14] Imperf. ἔδεε, oporte- 13 ἔδεε.
bat: itè ligabat, à δέω, subiunct. δέῃ & crasi δῇ oporteat, necesse sit. [15] Fut. δήσει, 14 δῇ.
necesse futurũ. Pro δήσει dicitur etiã δήσεται, oportebit, à δέω. [16] Optat. Æo- 15 δήσεται.
licus & Attic. δήσειεν, opus esset, necesse fuerit: infi. δῆσαι, oportuisse: part. δήσας, 16
10 δήσασα, & neutrũ τὸ δῆσαν, par. operæpretiũ, cũ oportuerit, ipersonaliter.

Δείδω, *timeo*. [1] Præterit. δέδοικα: medium, δέδοικα, 1 δείδω à δεδίττομαι & δεδίπτομαι.
timeo, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia: at Ionicè δέδοικα.
[2] δίδια, tollendo consonantem, & corripiendo pe- 2 δίδια. Ionicè.
nultimam. Imperatiuus, δέδιθι, *time*. nam δεδίπτο- δέδιθι.
15 μαι, *territo siue territor, attonitus sum*. Futur. δεδίξομαι. Aoristus secundus pas. ἐδεδίχθην. Imperatiuus, δε-
δίχθι, syncope δέδιθι: pro quo etiam δείδιθι, à δεδίπτομαι, *timeo*. crebrò enim additur subiunctiua, δείδιθι. Annotatio.
vt fiat diphthongus: vt contrà altera è diphthon-
20 go tollitur, εἷμα, εἵματος, *vestis*: ἱμάτιον, *pallium*. Syn- Syncope.
cope verò in multis locum habet: ἀνάγηθι, ἄνωχθι, ἄναχθι.
iube, ab [3] ἀνάγνυμι, *iubeo*, [4] & migrat γ in χ propter 3 4 γ in χ.
θ sequens, vt [5] νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην. sic [6] κεκράγηθι, 5 6 κέκραχθι.
κέκραχθι, *clama*, à κεκράγομαι, *clamo*: [7] ὠνησάμην, ὠράμην, 7
25 *emolumentum accepi, adiutus sum*. nam aoristus pri- Aor. prim. med.
mus medius facilè admittit hanc figuram per facilè syncopen admittit.
omnes modos & participia, [7] οἰνησάμην, ὀράμην, 7 ὀράμην.
adiutus fuerim: [8] εὑρησάμην, εὑράμην, *inueni*: εὑράμενος, 8 εὑράμην.
inueniens, vel qui inuênit: [9] ἐωνησάμην, ἐωνιάμην, *emi*, 9
30 vel *emebam*: secunda persona, ἐώνησο, Ionicè ἐ- ἐπειάμην.
ώνησο, & crasi ἐώνεο. & imperat. ὦνεο, eme, vt ἕσο πρίω. ἵσω.
pro ἵησο, *astabas vel asta*. [10] γεννήτατο, γέννατο Ionicum 10 γέννατο.
pro ἐγέννατο, *natus est*. & optatiui plurales in ημεν, ἄμεν pro ἄμεθα
[11] φαίημεν, φαῖμεν, *dixerimus*, φαῖεν, *dixerint*: de quibus 11 εἶμεν pro εἰημεθα
35 pag. 153. 25. [12] vt δοίημεν, δοῖμεν, *dederimus*, δοῖεν, *dede-* 12 Φαῖμεν, Φαῖεν.
δοῖμεν, δοῖεν.

ἤγερθεν

ὠκόσμηθεν.

δέδμηκα.
τέτμηκα.
κέκμηκα.
ἦμεν.
ἐπεξῆμεν.
προσῆμεν.
ἦτε, ἐξῆτε.
ἦμεν, ἀπῆμεν.
ἀνῆμεν.
ἦσμεν.
ἦστε. ἦσαν.

ἴδμεν.

ἔστασαν spiritu aspero.
ἔστασαν, spiritu tenui.
α pro η Doricè & Atticè.
ἔστατε, ἀφέστατε, ἐλῦμεν.
ἔοικμεν.
δέδοικμεν.

rint. & tertia pluralis in aoriſtis paſſiuis, [13] ἠγέρθησαν, [14] ἤγερθεν, congregati ſunt: vel, excitati ſunt: [14] ὠκόσμηθεν, [15] ὠκόσμηθεν, ornati ſunt. iam illa, [15] δεδέμηκα, δέδμηκα, [16] ædificaui: [16] τετέμηκα, τέτμηκα, ſcidi: [17] κεκάμηκα, [18] κέκμηκα, laboraui, & conſimilia: præter hæc, [18] ἦμεν, ἦμεν, iueramus: ἐπεξῆμεν, eruperamus: προσῆμεν, acceſſeramus: ἦτε, ἦτε, iueratis: ἐξῆτε, exieratis: ἦμεν, [19] ἦμεν, iuimus: ἀπῆμεν. abiimus: [19] ἀνῆκαμεν, ἀνῆμεν, remiſimus: etiam iſta, [20] ἤδειμεν, ἦσμεν, noueramus, videramus: ἤδειτε, ἦστε, videratis: ἤδεισαν, ἦσαν, viderant, [21] eliſo ει, [21] & mutato δ in σ: vt contrà ἴδμεν pro [22] [22] ἴσμεν, ſcimus: [23] ἔστησαν, ἔστασαν, ſteterunt: ἔστασαν, per ε, ab ἐστάκεσαν, ſteterant: at ἔστασαν, per α, pro ἔστησαν, ſteterunt: vt [24] ἀνάβαθι, pro ἀνάβηθι, aſcende, α pro η: [25] [25] ἔστητε, ἔστατε, permanſiſtis: ἀφέστατε, diſceſſiſtis: [26] [26] ἐλούομεν, ἐλοῦμεν, lauabamus: [27] ἔοικαμεν, ἔοικμεν, [28] deremur: [28] δεδοίκαμεν, δέδοικμεν, timemus: [29] ſed de ſyncope ſatis multa ſunt enumerata.

ἔδδισα, ας, ε. δίσω. δείσω, δείσας.

δείδιμεν, δείδιτε.

δείδια.

δείδοικα. δείδιμεν. ἐδείδιμεν. δείδιμεν.

[1] ET Futurum δείσω: vnde aoriſtus prim. ἔδεισα, & poëticè geminato δ (143.53.) ἔδδεισα, ἔδδειξας, ἔδδεισεν: & reiecto augmento δῆσα, veritus ſum: cum Ionica reduplicatione (49.22.) δέδεισα: vnde infin. δεδῆσαι pro δεδεῖσαι, timuiſſe. Ab ἔδεισα partic. δείσας, timens. [2] In plurali δείδιμεν, δείδιτε, & ſyncope δέδιμεν, δέδιτε, veremur, veremini. plus quàm perfect. ἐδείδιεν, εις, ει, timebam, as, at: tertia plur. ἐδείδιεσαν, & producta ſecunda ſyllaba, ac facta ſyncope, ἐδεῖδιεν, timebant vel timuerant. nam imperfecti etiam ſignificationē habet, & perfectum præſentis. Pro δείδια poëtæ dicunt δείδια, ad ε aduocato ι, vt diphthongo producatur, 33.23. vt δείδιθι pro δείδιθι, cuius hîc CLENARDVS meminit. ſic δέδδοικα pro δέδοικα, timui: atque δείδιμεν pro δέδιμεν, timuimus: quod ex δείδαμεν fieri modò diximus: ſic in prima plurali plus quàm perfecti ἐδείδιμεν pro ἐδεδίειμεν, timebamus: vbi quoque facta eſt ſyncope: infinit. δεδιέναι, Ionicè δεδιέμεν, 59.4. & ſyncope δεδίμεν, pro δεδιέναι, timere: particip. [3] δεδιὼς, ὁτος, pro δεδιὼς, metuens. [3] Ἀνώγω eſt primæ coniugationis verborum in μι ab ἀνωγέω ſ: vnde & imperfectum ἀνώγεον ἀνώγουν, & ſine augmento ἀνώγουν, ἀνώγους, ἀνώγου, iubebam, as, at: aoriſt. ſec. ἄνωγον, ſine augmēto ἄνωγον, iuſſi: præteritum med. ἄνωγα, mandaui. at aoriſtus primus actiuus eſt ἄνωξα, iuſſi, à barytono ἀνώγω, ἀνώγους, ἀνώγου, quod Atticè factum eſt à circunflexo ἀνωγέω ſ, 178.33. Cæterùm ab ἀνώγω imperatiuus regularis eſſet ἀνώγε θι, vt τίθεμι, 106.7. ſed Æolicè ſeruatur longa vocalis thematis ἀνώγω, 107.24.

[4] Nam

[4] Nam media tantùm mediam, non autem aſpiratam poteſt præcedere: vt diximus, 4.6. atque ideo aduentante θ aſpirato, γ mutatum fuit in propriam aſpiratam χ. [5] Hîc κ muta tenuis mutata fuit in propriam aſpiratam χ, aduenientе propter apoſtrophum aſpiratæ θ, 6.9. & 18. Nam muta tenuis mutam non præcedit, niſi alteram tenuem vel propriam aſpiratam, 4.6. [6] Eſt ſecundæ perſonæ ſingularis aoriſti ſecundi imperatiui paſſ. vt πύπιθι, 68. 16. ſic φθαρῆθι, pereas, pro φθάρηθι, eiuſdem temporis à φθείρω, corrumpo: aor. ſec. ἔφθαρον, 5.54. [7] Vt ἐπυθόμαλιν, 73. 8. à themate ὀνέω ſeu ὄνημι. iuuo, vtilitatem affero: futur. med ὀνήσομαι, ὀνήσῃ, & Ionicè (61.33.) ὀνήσεαι, iuuaberis. perfectum paſſ. ὤνυμαι, plus quàm perfectum ὠνήμαλιν. ſunt qui dicant ὠνήμην idem eſſe quod ὠνάμην ὠνησάμην eſt optat. modi, vt πυθοίμην, 75.7. infinit. ὀνήσεσθαι, & ſyncope ὄνασθαι, fruì: partic. ὀνησάμενος & ὀνάμενος, qui fructũ percepit. [8] Vt ἐπυθόμην, 73.8. & εὐξάμενος pro εὐχησάμενος, vt πυθόμενος, 76.9. ab εὔειχω, quaſi ab εὐέω, vt poſtea dicetur in verbo εὔειχω. Pro εὐξάμην, ω, ατο, Attici dicunt κὐχοίμην, κὔχω, κὔχατο, inueni, iſti, it, 140.4. Æolica dialecto lenem obtinuit ſpiritum, 13.35. [9] Malim ἐπειάμην abſque vlla ſyncope, eſſe imperfectũ ſecundæ coniugationis verborum in μι, à πείαμαι, quod in ſolo præſenti & imperfecto vſitatum eſſe quidam aſſerunt, reliqua verò tempora ab ὠνέομαι mutuari. Hoc ipſum videtur ipſe CLENARDVS affirmare ſequẽtibus verbis, Secunda perſona ἐπείασο, &c. Nam hæc omnia conueniunt imperfecto paſſ. verborũ in μι, quod ipſe cõprobat dum ait, Vt ἴστω pro ἴστασο, quæ eſt ſecunda perſona imperf. indicatiui vel imperatiui, vt habes, 108.20. & 32. [10] Vide in verbo γίνομαι, 184.29. [11] A φημὶ, 164.20. cuius præſens & aoriſtus ſecundus optatiui eſt φαίην, φαίης, φαίη, vt ἵσταίην & σταίην, 98.13. ab στάην, plurale σταίμεν, σταίτε, σταίεν, ſyncope στᾶμεν, στᾶτε, σταῖεν. Quia φημὶ caret reduplicatione, præſens à ſecundo aoriſto non differt in optatiuo, neque etiam in ſubiunctiuo, φῶ, φῇς, φῇ. [12] A δίδωμι, 100.11. Sic in prima coniugatione verborum in μι, à κίχημι, inuenio: optat. κιχείην, in plurali κιχείημεν, κιχείητε, κιχείεν: vnde κιχεῖμεν, κιχεῖτε, κιχεῖεν, inueniremus, eris, ent. & à ζῆμι ſecũdæ ζαῆναι, vixiſſent, pro ζαίησαν, vt à φημὶ, φαῖεν. [13] Ab ἀγείρω, congrego: vel ab ἐγείρω, excito: fut. ἀγερῶ & ἐγερῶ, vt ἀτερῶ. 40.4. ab vtroque perfectum ἤγερκα: paſſ. ἤγερμαι, ῥσαι, ῥται: aoriſt. prim. ἠγέρθην: vnde ἠγέρθημεν, &c. ἠγέρθην remoto augmento, ab ἐγείρω quidem ἐγέρθην, ſum excitatus vel experrectus: ab ἀγείρω verò, ὀγέρθην, ης, η, congregatus ſum, es, eſt: tertia plural. ἄγερθεν pro ἤγερθεν vel ἠγέρθησαν: hinc particip. ἀγερθείς, collectus: & futur. prim. ἀγερθήσομαι, congregabor. Huius aoriſtus ſecundus act. ἤγαγον, vt ἤφελον, 55.6. & ſine augmento ἄγαγον, congregaui: med. ἀγαγόμην: tertia pluralis ἀγάγοντο, congregati ſunt. Hoc loco aduertẽda CLENARDI breuiloquentia. nam ἤγερθεν pro ἠγέρθησαν, non ab ipſo ἠγέρθησαν, ſed à prima plurali ἠγέρθημεν per ſyncopen deducere voluit, veluti φαὶην à φαίημεν, non à tertia φαίησαν. Atque hanc fuiſſe illius mentem ipſe contextus & locus ab eo citatus ſatis indicant. In aoriſt. paſſ huiuſmodi tertiam plural à prima ſing. formari diximus Bœoticè & Æol. mutando ν in ες. ſed nihil refert Bœotiſmúmne an ſyncopen agnoſcas, modò tertiam perſonam in ες pro ησαν poſitam intelligas: quę ſanè apud poëtas ſæpenumero eſt obuia: vnde illa, ἄερθεν, & reiecto augmento ἄερθεν pro ἠέρθησαν, ſublati ſunt, vel euecti ſunt, ab ἀείρω, attollo, eueho: cuius aor. prim. paſſ. ἠέρθην, & ſine augmento ἀέρθην: vnde & ſubiunct. ἀερθῶ, euectus fuero: & partic. ἀερθείς, έντος, eleuatus. αἴδεσθεν, veriti ſunt, pro ᾐδέσθησαν depoſito augmento, ab αἰδέω, reuereor, de quo, 91.1. ἔκταθεν, occiſi ſunt, à κτείνω, occido, μ. κτεν: π. ἔκπαγα & poëticè ἔκπαγχα, 52.35. vnde perfect. paſſ. ἐκταμαι, ἐκτασαι, ἐκπαται: aoriſt. prim. ἐκτάθην, &c. ἔκφανεν, apparuerunt, viſi ſunt, pro ἐξεφάνησαν ſublato augmento: eſt aoriſti ſecundi paſſ. ab ἐκφαίνομαι, eluceo. tamen à ſimplici φαίνομαι, conſpicuus ſum, appareo, Pindarus dixit in eodem aoriſt. ſecund. paſſ. ἔφανεν, apparuerunt, pro ἔφανεν vel ἐφάνησαν, à prima

γ in χ. ἀνάγηθι, ἄναχθι. κ in χ. νύκτα ὄλιω, νύχθ' ὄλιω. κεκρέγηθι. φθαρθι. ὀρησαίμεν. ὄνασθαι. ὀνάμενος. εὐρησάμενος. ἐπειάμεν. πείαμαι ab ὠνέομαι. ἐγεννήσατο. φαίμεν. στᾶμεν. δοὶημεν. κιχεῖμεν. ζαῖεν. ἠγέρθησαν. ἄγερθεν. ἀγέροντο. ἄδεσθεν. ἔκταθεν. ἔκφανεν. ἔφανεν.

ἐλιφθεν. sing. ἐφάλω, emersi, apparui ἐλιφθεν, relicti sunt, pro ἐλάφθησαν, detracto ε è diphthongo ει, à λείπω, relinquo, ἐμήνυθεν, patefacti sunt, pro ἐμηνύθησαν, à μη-
ἐμηνύθεν. 14 νύω. ἔσταθεν pro ἐστάθησαν, steterunt, ab ἵστημι, 98.31. 14 Depositio augmento no-
ἔσταθεν. 15 σμὶθησαν, κόσμηθεν, à κοσμέω, orno, μ. ἀστο. 15 A δέμω, ædifico, 52.9. Significat
κοσμήθησαν. etiam δέδμηκα, domui & subieci: sed tum ducitur à δμάω, domo: futur. δμή-
δέδμηκα. σω: perfect. δέδμηκα: pass. δέδμημαι, domitus sum: vel extructus sum, à δέμω:
δέδμηκα à δμάω plus quàm perf. ἐδεδμήμην, ἐδέδμησο, ἐδέδμητο, & detracto augmento δέδμητο, extructus erat, à δέμω: vel domitus erat, à δμάω: tertia plural. Ionica (60.2 &
δέδμητο. 15.) δεδμήατο, domiti erant, à δμάω, aoriſt. prim. ἐδμήθην: imperat. δμήθητι,
δεδμήατο. 16 δμηθήτω, domare, dometur. part δμηθὲς: ἡ δμηθεῖσα, ſubacta, compreſſa. 16 A
τετέμηκε. 17 τέμνω, 19.27. 17 A κάμνω, laboro, fabrico, operor: futur. καμοῦμαι, medium καμεῖ-
κεκάμηκε. μαι, καμῇ, κάμεται, 73.16. perfect. κεκάμηκα, 52.7. ſyncope κέκμηκα, Doricè (12
κεκμακχός. 36.) κέκμακα: vnde & partic. κεκμακχὸς pro κεκμηκὼς, defeſſus: Ionicè κέκμηα:
κεκμηὼς. vnde part. κεκμακὼς, τῦ κεκμακῶτος, τῷ κεκμακῶτι, laſſo, defeſſo: penultima per ω
circunflexum, vt ὑποπεπτωκὼς, ὥτος, 107.45. idque per poëticam epenthesim: nã
κεκοπώτα. regulariter dicendum eſſet κεκμηότες, οτι: vt à κεκοπὼς (107.42.) dicitur κεκο-
κεκοπότε. πότες: vnde κεκοπότα, iratum: & in duali κεκοπότε, irati. A κάμνω (vt hoc obi-
κάμε. κάμμε. ter dicatur) aoriſt. ſecund. ἔκαμον, ες, ε, 55.7. ſine augmento, κάμον, κάμες, κάμε, &
κάμοσι. Homericè κάμμε, fecit ſubiunct. κάμω, κάμῃς, κάμῃ, & Ionicè (100.15.) κάμοσι:
κεκάμω. cum poëtica reduplicatione (49.22.) κεκάμω, ῃς, ῃ, laborauerim, is, it: infin. κα-
μεῖν, laboraſſe, defeciſſe: part. κεκμὼς, ὼτος, mortuus: κεκμῶτες, mortui. aoriſt. ſec.
ἤλυθ. ἐπέξῆλθ. 18 med. ἐκμόμην: tertia plural. ἐκάμοντο, ſtruxerunt. 18 Plus quàm perfect. ab ἔμι,
159.9. ſic ἐπέξῆλθ ab ἐπέξειμι, erumpo, irruo: quod componitur è præpoſitionibus ἐπὶ, ἐξ & verbo ἔμι: ſic à ἐξ, & εἶμι, διέξειμι, enarro: vnde etiã in plus quàm
διεξῆλθ. perfect. διεξήειμεν, & ſyncope διεξῆμεν, enarrabamus, eodem modo
παρεσῆλθ. ἐξῆτε. ἦλθ. quod ponitur in contextu, à παρεσειμι, accedo: atque ἐξῆτε ab ἐξειμι, exeo. ἦλθεν
ἀπῆμεν. 19 verò eſt perfecti med. ab eodem ἔμι, 159.7. ſic ἀπῆμεν ab ἄπειμι, abeo, proficiſcor. 19 Eſt aoriſti prim. ab ἀνίημι, remitto, quod componitur ab ἀνὰ, re, &
ἀνήκαμεν. 20 ἵημι, mitto: cuius aoriſt. prim. ἧκα, 147.47. & 160.18. 20 Plus quàm perfect.
ἤδεμεν. 21 Atticum ab εἴδω, vt ſuo loco dicetur. 21 In ἦσμεν & ἦτε, δ mutatum fuit in σ,
ἴσμεν. ἔστασαν. 22 ſed in ἦσαν ſyncopatur. 22 Pro ἴσαμεν ab ἵστημι, 163.31. 23 Vide, 98.8. & 95.35.
ἔκτην. κτάν. 23 hinc cum ἀνὰ, ἀνέστασαν, ſurrexerunt. Sic à κτῆμι, κέκτημαι, poſſideo. aoriſt. ſec.
ἔκτην: tertia plur. ἔκτησαν, ſyncope ἔκτην, & rurſus depoſito augmento per aphæreſim κτὰν, poſſederunt. ſic ἔβαν & βὰν, de quibus 182.43. Ab ἔκτην, cuius
κτέαμεν. hîc meminimus, ſubiunct. κτῶ, & Ionicè (107.27.) κτέα: vnde prima plur. κτέω-
ἐστάκαμεν. μεν, poſſideamus. ἐστάκαμεν autem ſpiritu aſpero, eſt plus quàm perfectũ act. ab ἵστημι, 98.6. ἔστακα verò ſiue ἔστηκα, ſpiritu tenui, eſt aoriſti ſecũ. Augmen-
Augmenti & ſpiritus. tum quippe & conſonãtibus præpoſitum ſemper leuigatur, niſi in perfecto &
ἀνάβαθι. 24 plus quàm perfect. verbi ἵστημι. 24 De hoc vide in βαίνω, 182.27. 25 Perfectũ
ἑστήκατε. 25 med. ab ἑστήκω, 105.16. vel actiuum ab ἵστημι, 139.28. ſic ἀφεστατε pro ἀφεστήκατε
ἐλεύσεμαι. 26 ab ἀφίστημι, abſcedo. 26 Imperfectum à λύω, lauo. videtur tamen fieri à λοέω
ἐλοέων. verbo poëtico: imperfect. ἐλοέον ἐλόεσκον, & Doricè (92.15.) ἐλόεν, lauabam: pri-
λοῦμαι. ma plural. ἐλοέομεν ἐλοῦμεν, & rurſus οῦ in ῶ contractis ἐλῶμεν eodem modo in
λοῦσθαι. præſenti paſſ. λοέομαι λοῦμαι, & rurſus altera facta contractione λῶμαι, lauor. infinitiuus verò eſt λοῦσθαι pro λοέεσθαι per ſyncopen. Ab hoc eodem poëtico
λοέω, fit participium aoriſti primi medij λοεσάμενος, geminato σ, id eſt, lotus.
ἐοίκαμεν. 27 27 Præteritum medium Atticum habens ſignificationem præſentis, ab ἔοικα.
δεδοίκαμεν. 28 Vide, 145.3. & 146.4. 28 Vide in δείδω, 187.11. Hoc quoque vt ἔοικε habet
Præteritũ med. pro præſenti. ſignificationem præſentis, quanuis voce ſit præteriti temporis: quod & multis aliis præteritis mediis accidit. Hîc notandum in ἔοιγμεν & δεδοιγμεν poni
γ pro κ ante μ. 29 γ pro κ propter μ ſequens. nam μ non facilè ponitur poſt κ. 29 Potes tamen & his adiicere ſequentia: ἀγνίκαμες, ignorauimus, pro ἠγνοήκαμεν: vbi nõ
De ſyncope appendix. ſolùm facta eſt ſyncope, ſed & augmentum quoque reiectum eſt: & ν finale Doricè (13.4.) mutatum eſt in ς ducitur ab ἀγνοέω: futurum ἀγνοήσω:
ἀγνίκαμες. perfect.

perfect. ἠγέϊκα: prima pluralis ἠγείκαμεν, pro qua ἀγήκαμες, ἀγερόμενος, congregatus, collectus. pro ἀγερόμενος. participium præsens pass. ab ἀγείρω, congrego, ἀδηκότες, & poëticè geminato δ, ἀδδηκότες: labore confecti, pro ἀνδηκότες: atque ἀνδηκότες pro ἀδηκότες reiecto augmento: est participium perfectum actiuum ab ἀνδάω, μ. ἀπο. laboro, ægrè fero. ἀχείχμενος, anxius, acuta antepenultima pro ἀχεχόμενος, participium præsens passiuum ab ἀχέχημαι, tristor: de hoc, 103.47. ἀχαχμένος, verò penacutè, est acutus, per syncopen quoque pro ἀχεχημένος, participium perfecti passiui sine augmento, ab ἀχαχάω, acuo ἄλμενος pro ἀλλόμενος, exiliens, qui mutatur: participium præsens ab ἄλλομαι, salio: compositum cum ἐπὶ, ἐπάλμενος, insiliens, pro ἐφαλλόμενος, Ionicè posito π pro φ, 12.29. rursus cum ἀνὰ, ἀνεπάλμενος, exiliens. Ab ἄλλομαι, aorist. secund. medius ἥλμην, ἅλο, ἅλτο, & poëticè siue Ionicè sine augmẽto (49.21.) ἄλτο, syncope ἆλτο, saltauit, exiliit: Æolico more (13.35.) notatur spiritu tenui, vt etiam nonnunquam ἄλμενος. Quibusdam magis placet vt ἆλτο sit plus quàm perfectum passiuum ab eodem ἄλλομαι: cuius perfectũ ἧλμαι: plus quàm perfect. ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, & Doricè mutato η in α longum, & Æolicè mutato spiritu, ἄλμην, ἄλσο, ἆλτο, irrueram, as, at: hinc cum ἐπὶ, ἔπαλτο, insiliebat: & rursus cum ἀνὰ, ἀνέπαλτο, saliebat, mouebatur: cum ἐς. ἐσταλῆ, insilierat. ἄνωγα pro ἀνύω, expediens: participium præsens verbi ἀνύω, ἀπήλπτην, minati estis vos duo, pro ἀπειλήσατον, detracto quoque augmento, ab ἀπείλησα, ας, αι, aoristo primo verbi ἀπειλέω, minor, μ. ἀπο. sic πεῖτο, firmabat, dicebat pro ἐπείθετο: & præsens πεῖται, firmat, profitetur, pro πείθεται, à πέποιμαι, ὀπυόμενος, ablatus, priuatus, pro ὀπυιζόμενος: participium aorist. prim. medij ab ὀπυίζω pro ἀφοείζω, quod est extermino, alieno: vbi π pro φ Ionicè positum est, 12.29. & ad ο aduocatum est υ, vt fieret υ, vt νοῦσος pro νόσος, morbus, 16.22. sic participium actiuum eiusdem temporis ὀπύσας pro ὀπυρίσας, auferens, præripiens, priuans. ἄρμενος pro ἀρόμενος, congruus: participium præsens passiuum ab ἄρω, apto, congruo. ἄρχμενος, subditus, pro ὑπαρχόμενος, ab ἄρχομαι, sub imperio sum: item incipio: vnde ὤρχμενος pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens, facta contractione ο & α in ω, vel mutatione τῦ α in ω, vt ὦριστος pro ἄριστος, optimus: ἑωυτόν pro ἑαυτόν, seipsum: quod Ionum est proprium. βαίνω, eo: perfect. βέβηκα, à βῆμι siue βάω, 182.25. Ionicè βέβαα, 107.10. prima pluralis βεβάαμεν, syncope βέβαμεν, iuimus: antepenultimam acuit. perfectum infinitiui βεβάειν, Atticè & Doricè βεβαέμεναι, Ionicè βεβαέμεν: 59.4. & syncope βεβάμεν, iuisse, acuta penultima. δέγμενος pro δεχόμενος, accipiens, à δέχομαι, accipio: vbi χ migrat in γ propter μ sequens. nam μ non facilè sequitur mutam χ. è δέγμενος cum præpositione Dorica ποτὶ pro πρὸς (117.23.) ποτιδέγμενος pro προσδεχόμενος, expectans. ἔγειρε, excitabatur: est imperfectum passiuum sine augmento ab ἐγείρομαι, quod & per syncopen ἔγρομαι, excitor: vnde & particip. ἐγρόμενος pro ἐγερόμενος, excitatus. ab ἔγρετο, cum ἐπὶ, ἐπέγρετο, expergefiebat. ἐγρήγορθαι, suscitatum esse. pro ἐγρηγορέναι, pleonasmo τῦ θ: est perfectum infinitiui medij à γρηγορέω, perfectum medium ἐγρήγορα, 136.0. & 88.15. Ab ἔικω, id est, assimilor, similis sum: imperfectum & aoristus secundus ἔικον: tertia persona dualis εἰκέτην, syncope ἐκτην, & soluta diphthongo εἰκτην, similes erant. sic εἴκτο, videbatur, pro ἔικετο, in imperfecto passiuo vel aoristo secundo medio. ἔπλε erat, pro ἔπελε: est imperfectum à πέλω, sum, fio: pro ἔπελε remoto augmento dicitur πέλεν, & Ionicè (47.39,) πέλεσκεν, erat. imperfectum passiuum ἐπλόμην, ἐπέλου, & Ionicè (61.33) ἐπέλεο, syncope ἔπλευ & ἔπλεο, atque Doricè (12.46.) ἔπλεν, eras: tertia persona ἐπέλετο, syncope ἔπλετο, & detracto augmento πλέτο, erat, fiebat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται. ἐδοντες, edentes, pro ἐδόντες, participium præsens ab ἐδάω, edo. ἦνον, perficiebam, pro ἤνυον: imperfectum est ab ἀνύω. θῆσαι, lactasse, pro θηλάσαι: est aoristus primus infinitiui actiui à θηλάζω, μ. ἀπο. κέντσαι, stimula, pro κέντησαι, à κεντίζω, stimulo, pungo: vel

ἀγερόμενος.
ἀδηκότες.
ἀδδηκότες.
ἀχείχμενος.
ἀχαχόμενος.
ἄλμενος.
ἐπάλμενος.
ἀνεπάλμενος.
ἆλτο.
ἔπαλτο. ἀνέπαλτο. ἐσταλῆ. ἄνωγα.
ἀπήλπτην.
ἀπειθέμενος.
ὀπύσας.
ἄρμενος.
ἄρχμενος.
ὤρχμενος.
ὦριστος.
βέβαμεν.
βεβάμεν.
δέγμενος.
ποτιδέγμενος.
ἔγρετο.
ἐγείρομαι.
ἐγρόμενος.
ἐπέγρετο.
ἐγρήγορθαι.
εἴκτην.
εἴκτο.
ἔπλε.
πέλε. πέλεσκεν. ἔπλην, ἔπλευ, ἔπλεο, ἔπλεν.
ἔπλετο, πλέτο.
ἐδοντες. ἦνον.
θῆσαι.
κέντσαι.

pro κέκτησαι, à κεκτάω siue κεκτάω, μ. ήσω. eſt aoriſtus prim. imperatiui medii:

κιχήτην. κιχήτην, cepiſtis vos duo, pro ἐκιχησάτην: aoriſtus eſt primus act. à κιχέω,

κεκορυθμένος. μ. ήσω, inuenio, conſequor. κεκορυθμένος pro κεκορυθημένος, armatus: eſt par-

λελακὼς, ῦῖα. ticipium perfecti paſs. à κορυθέω, μ. ήσω, armo, λελακὼς, λελακυῖα, vociferans,

λελακώς. pro λελαληκὼς, ῦῖα: eſt particip. perfectum actiuum à λαλέω, loquor, garrio.

dicitur etiam λελακὼς, proeodem. & præteritum λέλακα, locutus ſum λελα-

κὼς poteſt cenſeri particip. medium à λάκω, reſono, clamo, do oraculum:

vnde perfectum medium λέλακα. λέλακας, vnde & aoriſtus ſecundus ἔλακον,

γένοται. ἔλακες, ἔλακε. γένηται, excogitatus eſt, pro γένηται tertia perfecti paſſiui, à νοέω,

ἐνενήνο. excogito. at tertia ſingul. plus quàm perfect ἐνενήνοτο pro ἐνενόητο, cogitarat:

ἐνενώνο. & tertia plur. ἐνενώνο, cogitauerant, pro ἐνενήνοτο verſo η in ω. & facta ſyn-

ὁμωθῶμαι. cope ex ἐνενόητο. ὁμφθῆναι, ſimilem factum fuiſſe, pro ὁμοιωθῶναι: eſt aoriſtus

ὀσφρόμενος. prim. infinitiui paſs. ab ὁμοιόομαι, μ. ώσομαι, ſimilis ſum. ὀσφρόμενος, qui odo-

ratur, pro ὀσφεικτόμενος: participium eſt præſens paſs. ab ὀσφεαίνω: eſt etiam

aoriſti ſecundi medij ab ὀσφράω ω: aoriſtus ſecund. ὤσφρην: medius ὠσφρό-

μην: vnde participium ὀσφρόμενος. inuenitur enim ὀσφράω, vnde futur med.

παρέθεσαν. ὀσφρήσομαι, ὀσφρήσῃ, ὀσφρήσεται, ſentiam, es, et. παρέθεσαν, præciderunt, pro

παρεθέεσαν. aoriſtus prim. indicatiui à παραθρέσκω, μ. ίσω. A περάω, termino,

definio, μ. ώσω: π. ωκα: paſs. πεπέρασμαι, πεπερᾶσαι, πεπέρασται, ſyncope

πέπρωται. πέπρωσται, fatatum eſt, fato decretum eſt: particip. πεπρωμένος pro πεπερασ-

πεπρωμένος. μένος, fato deſtinatus: ἡ πεπρωμένη & τὸ πεπρωμένον, fatum. ἑλιπλόμενος, per-

ἑλιπλόμενος. fectus, reuolutus, qui ſit circulo, pro ἑλιπλόμενος: participium eſt præſens

πέφνε. paſs. à ἑλίπλομαι. πέφνε, interemit, pro πέφονε, detracto augmento: aori-

πέφνον. ſtus ſecund. à φονέω: hinc participium πέφνων, πέφνουσα, πέφνον, pro πεφνών,

πεφυζότες. πεφνοῦσα, πεφνόν, retracto ſcilicet augmẽto ob ſyncopen: niſi mauis eſſe præ-

τεπμένος. ſens à verbo poëtico πέφνω, occido. πεφυζότες, fugientes cum metu trepidan-

tes, fugitiui, pro πεφυζηκότες, part. perfectum à φυζέω inuſitato τέπμενος, ho-

noratus, pro τεπμημένος retracto accentu ob ſyncopen: eſt part. perfect. paſs.

à τιμάω, μ. ήσω, honoro. τέτρηχα, turbatus ſum, pro τετάρηχα, Ionicè verſo

τέτρηχα. α in η, 12. 26. eſt perfectum medium à ταράττω, μ. ξω. 72. 13. à τέτρηχα, plus

τετρήχη. quàm perfect. ἐτετρήχη, & detracto ε, τετρήχη, turbatus eram. In participio

quoque perfecto actiuo fœminino dicitur eodem modo τετρηχυῖα, turbata,

τετρηχυῖα. exaſperata, pro τετραχυῖα. ὥρμενος, concitatus, pro ὡρμημένος: participium

ὥρμενος. perfect. paſs. retracto accentu ob ſyncopen, ab ὁρμάομαι.

διδάσκω à δι- 1.2 [1] Διδάσκω, *doceo*. Futurum, [2] διδάξω. Aoriſtus, ἐδίδαξα, à διδάχω.

δαχω.

διδράσκω à δι- 3 [3] Διδράσκω, *fugio*. Futurum, διδράσω, à διδράω. ſic ἀποδιδράσκω, *aufugio*: ἀπο. διδράσκω, *diffugio*, *dilabor*.

δεδρασκω & ἀ- 4 aoriſtus ſecundus, δίδραν, [4] ἀπέδραν, fugi, pro δίδρω, ἀπέδρω, ab ἀποδράμι, *aufugio*: ἀπό. δραμι, *diffu-*

πέδραν primæ perſonæ ſingul. & tertiæ plur. 5 *gio*: ſed α pro η, vt [5] ἔφασαν, pro ἔφησαν. Participium, 6 [6] ἀποδρᾶς, ἀποδράντος: at [7] ἀπέδραν, δίδραν, *fugerunt*. 7 8 ſyncope, pro ἀπέδρησαν, δίδρησαν. Infinitiuus [8] δρᾶναι, præſens.

1 ΔΙΔΑΣΚΩ Veluti & reliqua in σκω 177. 14. deriuatum eſt: dicitur

citur autem non à διδάσκω, ſed à δαίω ſiue δάω, vnde interpoſitis literis σκ fit δαίσκω, & cum reduplicatione διδάσκω. [2] Hinc medium διδάξομαι, docebo: & aoriſtus prim. medius ἐδιδαξάμην, docui: in optat. διδαξαίμην, docuerim. [3] Διδράσκω fit à δράω cum reduplicatione, quam in futuro contra aliorum analogiam ſeruat, διδρᾶσω: vnde ἀποδιδράσκω, aufugiam: tamen tanquam à δράσω dicimus in aoriſto prim. ἔδρασα, & ſyncope ἔδρα, cucurri: cum ἀπό, ἀπέδρα, aufugi: & tanquam à δρήσω, quod fiat à primitiuo δράω, cum δρᾶ dicitur in futuro medio δρᾶδρήσομαι: tertia plur. δρᾶδρήσονται, diffugient, dilabentur. hinc etiam aoriſtus prim. medius διεδρησάμην, vnde ſubiunctiuus δρᾶδρήσωμαι, δρᾶδρήσῃ, δρᾶδρήσεται, aufugero, is, it. [4] Hinc in prima plural ἀπέδρασμεν, aufugimus. [5] De hoc paulò antè, 188.13. [6] Sic δρᾶδρᾱς, qui perfugit, dilapſus. [7] Sic ſimplex ἔδρᾱν, fugerunt, pro ἔδρησαν vel ἔδρασαν, à δρῆμι: aoriſt. ſecund. ἔδρᾱν, ἔδρᾱς, ἔδρᾱ. ἔδρᾱμεν, ἔδρᾱτε, ἔδρᾱν, pro ἔδρᾱην, ης, η, &c. optat. δραίην, vt φαίην, 98.13. [8] Cum δρᾶ, δρᾶδρᾶναι, aufugere.

ΔΑΙΩ Triſyllabum vel δάω diſyllabum, conuiuor, diuido, ſcio, comburo: fut. δάσω à δάω, & δαίσω quaſi à δαίω. à δάσω aoriſtus prim. ἔδαισα: medius ἐδαισάμην: ſubiunct. δάσωμαι, δάσῃ, comedam, as: infin. δάσασθαι, epulari: partic. δαισάμενος, epulatus. à δαίσω verò fit perfect. δεδαῖκα, noui: vnde part. δεδαικὼς, doctus, & Ionicè detracto κ, & correpta penultima (106.19.) δέδᾱα: tertia plur. δεδάᾱσι, norunt: partic. δεδαὼς, ότος, & poëtica productione δώς, doctus: in duali δεδάᾱτε, docti. Perfect. paſſ. δεδάημαι, noui: infinit. δεδάῃσθαι, noſſe: & partic. δεδαημένος, doctus. dicitur etiam in perfect. paſſ. δέδαιμαι, à δάω: vnde tertia plur. Ionica (66.2 & 15.) δεδάαται pro δέδανται, diuiſi ſunt. atque etiam δέδασμαι, diuiſus ſum, ab inuſitato δάσω: hinc in tertia perſona δέδαστᾰι, diſtributum eſt. ab eodem δάσω: aor. prim. medius ἐδασάμην: ἐδάσατο & poëticè (48.5. & 9.) δασσάσκετο, diuiſit: tertia plur. ſine aug. & geminato σ, δάσαντο, partiti ſunt: in ſubiunct. δάσωνται diſcerpſerit: infin. δάσασθαι, diuiſiſſe: part. δασσάμενος, diſtinguens, qui partitus eſt. Aoriſtus ſec. ἐδάην, didici, cognoui, infin. δαῆναι, & Doricè (59.4.) δαήμεναι, didiciſſe, à δάημι. eſt & alius aor. ſec. poëticus ſiue Ionicus (49.22.) δάην pro ἔδαον à δάω. Huius perfectum med. (154.13.) δέδηα, δέδηας, δέδηε, combuſti, iſti, it: plus quàm perf. ἐδεδήειν: & ſine ε, δεδήειν, δεδήεις, δεδήει, inflammabar, aris, atur: hinc cum ἀμφι, ἀμφιδεδήει, circunſpargebatur. A δάω ai in η conuerſo, ſunt qui putent fieri δήω, inuenio: vnde δήομεν, δήετε, inuenimus, itis. alij non ſubſcribuntur ι, & malunt eſſe futurum à δέω, 183.47.

citur autem non à διδάσκω, ſed à δαίω ſiue δάω, vnde interpoſitis literis σκ fit δαίσκω, & cum reduplicatione διδάσκω. [2] Hinc medium διδάξομαι, docebo: 2
& aoriſtus prim. medius ἐδιδαξάμην, docui: in optat. διδαξαίμην, docuerim.
[3] Διδράσκω fit à δράω cum reduplicatione, quam in futuro contra aliorum 3
analogiam ſeruat, διδρᾶσω: vnde ἀποδιδράσκω, aufugiam: tamen tanquam à δράσω dicimus in aoriſto prim. ἔδρασα, & ſyncope ἔδρα, cucurri: cum ἀπό, ἀπέδρα, aufugi: & tanquam à δρήσω, quod fiat à primitiuo δράω, cum δρᾶ dicitur in futuro medio δρᾶδρήσομαι: tertia plur. δρᾶδρήσονται, diffugient, dilabentur. hinc etiam aoriſtus prim. medius διεδρησάμην, vnde ſubiunctiuus δρᾶδρήσωμαι, δρᾶδρήσῃ, δρᾶδρήσεται, aufugero, is, it. [4] Hinc in prima plural ἀπέδρασμεν, 4
aufugimus. [5] De hoc paulò antè, 188.13. [6] Sic δρᾶδρᾱς, qui perfugit, dila- 5
pſus. [7] Sic ſimplex ἔδρᾱν, fugerunt, pro ἔδρησαν vel ἔδρασαν, à δρῆμι: aoriſt. ſe- 6
cund. ἔδρᾱν, ἔδρᾱς, ἔδρᾱ. ἔδρᾱμεν, ἔδρᾱτε, ἔδρᾱν, pro ἔδρᾱην, ης, η, &c. optat. δραίην, 7
vt φαίην, 98.13. [8] Cum δρᾶ, δρᾶδρᾶναι, aufugere. 8

ΔΑΙΩ Triſyllabum vel δάω diſyllabum, conuiuor, diuido, ſcio, combu- *Appendix.*
ro: fut. δάσω à δάω, & δαίσω quaſi à δαίω. à δάσω aoriſtus prim. ἔδαισα: me- δαίω vel δάω
dius ἐδαισάμην: ſubiunct. δάσωμαι, δάσῃ, comedam, as: infin. δάσασθαι, epu- à δαίω, δαίζω,
lari: partic. δαισάμενος, epulatus. à δαίσω verò fit perfect. δεδᾱῖκα, noui: vnde & δαΐημι.
part. δεδαικὼς, doctus, & Ionicè detracto κ, & correpta penultima (106.19.)
δέδᾱα: tertia plur. δεδάᾱσι, norunt: partic. δεδαὼς, ότος, & poëtica productione δεδάᾱσι.
ώς, doctus: in duali δεδάᾱτε, docti. Perfect. paſſ. δεδάημαι, noui: infinit. δε- δεδάᾱτε.
δάῃσθαι, noſſe: & partic. δεδαημένος, doctus. dicitur etiam in perfect. paſſ. δέδαι-
μαι, à δάω: vnde tertia plur. Ionica (66.2 & 15.) δεδάαται pro δέδανται, diuiſi δεδάαται.
ſunt. atque etiam δέδασμαι, diuiſus ſum, ab inuſitato δάσω: hinc in tertia per-
ſona δέδαστᾰι, diſtributum eſt. ab eodem δάσω: aor. prim. medius ἐδασάμην: ἐδάσατο δασσάσκετο.
& poëticè (48.5. & 9.) δασσάσκετο, diuiſit: tertia plur. ſine aug. & geminato δάσαντο.
σ, δάσαντο, partiti ſunt: in ſubiunct. δάσωνται diſcerpſerit: infin. δάσασθαι, diui-
ſiſſe: part. δασσάμενος, diſtinguens, qui partitus eſt. Aoriſtus ſec. ἐδάην, didici, co-
gnoui, infin. δαῆναι, & Doricè (59.4.) δαήμεναι, didiciſſe, à δάημι. eſt & alius aor. δαήμεναι.
ſec. poëticus ſiue Ionicus (49.22.) δάην pro ἔδαον à δάω. Huius perfectum δάην. δέδαον.
med. (154.13.) δέδηα, δέδηας, δέδηε, combuſti, iſti, it: plus quàm perf. ἐδεδήειν: &
ſine ε, δεδήειν, δεδήεις, δεδήει, inflammabar, aris, atur: hinc cum ἀμφι, ἀμφιδεδήει,
circunſpargebatur. A δάω ai in η conuerſo, ſunt qui putent fieri δήω, inuenio: ἀμφιδεδήει.
vnde δήομεν, δήετε, inuenimus, itis. alij non ſubſcribuntur ι, & malunt eſſe fu-
turum à δέω, 183.47.

E

Ἐγ' ὦδα, pro ἐγὼ [1] οἶδα, *ego noui*: vt ἐγ' ὦμαι pro [1] ἐγὼ [2] οἶμαι, *ego puto*, per craſim. 2

[3] Ἔδω, *edo*. [4] Præter. Atticum ἔδηκα, & pleonaſmo, ἐδήδοκα. Præt. med. [5] ἔδηδα. Fut. ſecund. med. [6] ἔδομαι, pro ἐδοδμαι, vt [6] φάγομαι, πίομαι, *edam, bibam*.

Εἴδω, *ſcio*. Futurum, [7] εἴσομαι, vel [8] ἴσομαι, remoto ε Præteritum med. [9] οἶδα. ſed futurum εἰδήσω, ab εἰδέω. Præterit. εἴδηκα. Plus quàm perfectum, εἰδήκειν, ſyncope ᾔδα, εἴδειν. Infinitiuus, εἰδέναι. Participium, εἰδώς. Plus quàm perfe. εἴδειν, [10] Atticè ᾔδειν, η in η. [11] Aoriſt. ſecund. εἶδον, *noui*, poëtice ἴδον, *vidi*, ſine ε: [11]

Ἐγ' ὦδα. 1
ἐγ' ὦμαι. 2
ἐδήδοκα. 3
ἔδηδα. 4
ἔδομαι. 5 6
εἴδω ab εἰδέα. 7 8
& ἔδημι.
εἶδα ſyncope. 9
ᾔδειν. ει in η. 10
ἴδον. 11

id quod in reliquis perdurat : ἴδε, ἴδοιμι, ἐὰν ἴδω,
εἰδείλω. 12 12 ἰδεῖν. Participium, ἰδών. Optatiui præſens. 13 εἰδείλω
13 ab εἴδημι.

εἰπὸν. 14 15 14 Εἰπὼν pro εἰπτὲ, *dic*, aoriſt. ſec. 15 Syracuſio more,
16 ον pro ε. Syrac. 16 ον pro ε. At 16 εἶπον, εἰπάτω, primus, vt τύψον.

εἶδε. εἶμαι. ἐδμῶαι. 1.2 VIDE in εἴδω. 2 Quære in οἴομαι. 3 Huius infinitiuus ἔδεν, Doricè &
3.4 Atticè (59.4.) ἐδέμωαι & ſyncope ἔδμωαι, comedere. 4 Vide 144.7. & 24.
5.6 5 Ab ἐδήδοκα, partic. ἐδηδοκώς: & ab ἔδηδα, ἐδηδώς, qui comedit. 6 Vide 154.
7 15. 7 Secunda perſona ἔσῃ & Ionicè (61.33.) ἔσεαι. Huius futur. actiuum eſt
εἴσω vel ἴσω, ſciàm: vnde præſens (177.15.) ἔσκω & ἴσκω: imperfect. ἴσκον, ἴσκες, 10
ἴσκε, ſciebam, as, at. A futur. ἔσω, aoriſtus primus ἔσα: medius εἰσάμην, & poëticè (145.5.) ἐεισάμην, aſſimilatus ſum: optat. εἰσαίμην: tertia perſona εἴσαιτο, viſum eſſet, placuiſſet: particip. εἰσάμενος & poëticè ἐεισάμενος, aſſimilatus.
ἴσκε. εἰσάμην. ἐεισάμην.
ἰσόμενος. 8.9 8 Hinc participium ἰσόμενος, ſciturus. 9 Augmentum non recipit, ſed ε
mutatum fuit in οι, vt in πέποιθα à πείθω, 72. 29. Ab οἶδα, οἶδας, οἶδε, pluralis 15
10 οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, nouimus, noſtis, norunt. 10 Vide 142.2. & 146.25. Sumitur ᾔδειν pro ᾔδεσαν ſiue ᾔδεσαν, ſciebant. ſic λῦ (157.20.) pro ἔλυσαν, erant. Secunda perſona ᾔδεις, Æolicè (157.22.) ᾔδεισθα, & ſyncope ᾔδησθα, noueras. Pro tertia perſona ᾔδειν Nonnus dixit ἤιδη, ſciebat, nouerat: & Homerus ἤειδε. In tertia duali ᾔδειτην, ſyncope ᾔστην, ſciuerant illi duo: vbi δ mutatum eſt in σ, 20
ᾔδεα. ἤιδε. ἤειδε. ᾔστην.
11 vt in plurali ᾔδειμεν, ᾔσμεν, ᾔδειτε, ᾔστε, 188.10. 11 Vide 148.21. Poëtæ quoque
ἰδνισσῶ. in futuro primo pro εἰδήσω, dicunt ἰδνίσω ſine ε, & Doricè ἰδνισῶ, vltima circunflexa: de huiuſmodi Doriſmo vide infrà in πίπλω. Atque Plutarchus dixit in tertia plurali præſentis paſſ. ἴδονται, videntur, per ι, modò codex mendo careat. Ab ἴδον, ἴδες, fit tertia Ionica (47.39.) ἴδεσκε, pro ἴδε, vidit. Huius 25
ἴδονται. ἴδεσκε. ἰδέ. ἰδοίατο. aoriſtus ſecund. med. ἰδόμην, ω, εσο: imperat. ἰδοῦ: at ἰδέ, ecce, aduerbium: optat. ἰδοίμην, οιο, οιτο: tertia plural. ἴδοιντο, & Ionicè (66.12.) ἰδοίατο, viſi fuiſſent: infin.
12 ἰδέσθαι. 12 Ἰδεῖν, dialectis valde variat, Doricè ἰδεῖν, 59.16. Æolicè & Doricè
ἰδεῖν, ἰδῶ, ἰδέειν, ἰδῶ, ἴδω, ἰδέῃν, ἰδῶμαι, ἰδέσθαι. ἰδῶ, 59.17. Ionicè ἰδέειν, 59.18. & rurſus Doricè & Atticè ἰδέσθαι, Ionicè ἰδέεσθαι, 59.4. & ſyncope ἴδεσθαι, ἴδσθαι, vidiſſe, ſcire. Ab ἴδεῖν cum σύν, σωιδεῖν, co- 30
13 gnoſcere, videre: & partic. σωιδών, ſimul intuens: σωιδόντες, cognoſcentes: at-
εἰδῶ. εἴδω. ἄδμεν. que optat. σωίδοιμι, σωίδοις, σωίδοι, intelligam, as, at. 13 Vt πιθέω, 96.1. & ſubiunctiuus εἰδῶ, cognoſcam, videam, vt πιθῶ, 96.4. at ἴδω, εἴδῃς (vnde & in prima plural. ἴδωμεν, pro εἴδωμεν, ſciamus, 151.15.) eſt aoriſtus ſecundus ab εἶδον.
14 14 Ab inuſitato ἔπω quod ſumit augmentum per ε, atque illud ſeruat in v- 35
εἶπόν. 15 troque aoriſto per omnes modos, 139.25. & 148.6. 15 Nam Syracuſani, qui
Syracuſiaſmus ſiue Doriſmus. & Dores, aoriſtum ſecundum imperatiui actiui, primo aor. eiuſdem modi ſimilem terminatione faciunt: vt θίγον, pro θίγε, tăge, à θίγω, tango: ſic τύπον pro
θίγον. 16 τύπε 57.1. 16 Vide 147.46 & 148.6. Cæterùm εἶπε & εἶπον habent accentum in vltima, cùm τύπε & τύπον habeant in penultima: de qua re habes, 150.40. 40

ἐκέκραξα. E κέκραξα, *clamaui*, aoriſtus primus à κεκράγω,
A præterito fit præſens. 1.2 *clamo*, quandoque 1 præteritum fit præſens: à 2 κράζω, *vociferor*, præteritum medium, κέκραγα: inde
3 κεκράγω. Futurum, 3 κεκράξω. Aoriſtus, ἐκέκραξα. A
4 πείθω, *perſuadeo*, *confido*, præterit. med. 4 πέποιθα: vn- 45
de

de [5] circunflexum πεποιθέω, θῶ, *confido*: à quo verbale πεποίθησις, *confidentia, fiducia.* Γρηγορέω, *vigilo.* Præteritum medium [6] ἐγρήγορα: vnde præsens ἐγρηγορῶ, *vigilo.*

ἔρομαι, *interrogo.* Futurum ἐρήσομαι ab ἐρέομαι. Aoristus secundus medius, ἠρόμην. nam εἰρόμην fit ab [7] εἴρομαι, *interrogo.*

[8] Εὑρίσκω, *inuenio.* Futurum, εὑρήσω ab εὑρέω. Aoristus primus passiuus, εὑρέθην.

5 πεποιθῶ. πεποίθησις. 6 ἐγρηγορῶ. ἔρομαι ab ἐρέομαι. 7 8 αὑρίσκω ab εὑρέω.

10 ID Est, à præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitiuum. Sic ab ἄρω, apto, congruo, præteritum medium ἦρα, & Atticè duabus prioribus prætentis literis præfixis (vt dictum est, 144.7. ἄρηρα, ἄρηρας, ἄρηρεν: vnde præsens ἀρήρομαι, idem quod ἄρω. A perfecto medio ἄρηρα, ducitur plus quàm perfect. ἀρήρειν, ἀρήρεις ἀρήρει, & cum altero augmento (146 3.) 15 ἠρήρειν, ας, αι, compegeram, accommodaueram, as, at: part. ἀρηρὼς, ὁτος, & sine augmento: seruata tamen reduplicatione ἀραρὼς, ὁτος, congruens, compactus: sic & in subiunctiuo ἀείρω, ἀείρῃς, ἀείρῃ, congruero, is, it, pro ἀρήρω, ῃς, ῃ: atque in indicatiuo ἄραρα, ας, ε, pro ἄρηρα, me accommodaui, placui, isti, it, Ἀθάλλω, vireſco, floreo, præteritum medium τέθηλα, 73.2. dicitur & τέθαλα, 20 vnde part. τεθαλὼς, τεθαλυῖα, florẽs germinans. Cæterùm è τέθηλα & transpositis literis τίλεθα, fit præsens τιλεθάω, τιλεθάῃς, τιλεθάῃ, idẽ quod θάλλω: hinc part. τιλεθάων, οντος, ἢ τιλεθάουσα, crasi τιλεθῶσα & poëticè τιλεθόωσα, vt ἀνθόωσα, 92,36. Rursus è τιλεθάω fit barytonum τιλέθω τὸ θάλλω. Ἀρίγεω ῶ, timeo, algeo, exhorreo, futūt. ῥιγήσω: aoriſt. prim. ἐῤῥίγησα, ἐῤῥίγησας, ἐῤῥίγησε, ſine augmento ῥίγησεν, obſtupuit. perfect. ἐῤῥίγηκα: vnde medium (88.15.) ἐῤῥίγα, rigui: à quo præsens ἐῤῥιγῶ τὸ ῥιγέω: ſubiunctiuus ἐῤῥίγῃς, ἐῤῥίγῃ, & Ionicè (151.14.) ἐῤῥίγωσι, timeat partic. ἐῤῥίγων, οντος, ουσα. [2] Huius futur. κεχήξω, 46. 20. aoriſt. prim. ἐκεχᾶξα. In præterito medio reperitur etiam ἔκεχαγα pro κέκεχαγα, clamaui, vt ἐβλάκευμαι & βεβλάκευμαι, 171. 31. Cur præteriti medij characteriſtica ſit γ, habes, 72.13. ſic aor. ſec. ἔκεχαγον. [3] Medium κεκεχήξομαι, clamabo: tertia plur. κεκεχήξονται, clamabunt. poteſt tamen cenſeri paulò pòſt futurum à κεχήξω, μι. ξω. [4] Vide 71.29. Ionicè dicitur πεποίθεα: plus quàm perfect. ἐπεποίθειν, ἐπεποίθεις, ab huius prima plurali ἐπεποίθεμεν, ſunt qui per ſyncopen ducant ἐπέποιθμεν, Illiados β'. ſed penultima eſſet ει: alij ab aoriſto ſec. ἔπιθον (55.3.) quod Ionica reduplicatione (49.22.) eſt πέπιθον, cui præponunt aliud augmentum: ſed hoc fieri non ſolet: quare malim compoſitum dicere ex ἐπί, & prima plural. aoriſti ſec. ἐπίθεμεν cum ſyncope τοῦ ε. inuenitur enim compoſitum ἐπιπείθω: vnde in imperatiuo paſſ. ἐπιπείθεο: pare, Ionicè (68.25.) pro ἐπιπείθου, vel pro ſimplici πείθεο: & in ſubiunctiuo ἐπιπείθηται pro πείθηται parear, audiens ſit. Dicitur tamen in aoriſto ſec πέποθον Ionicè pro ἔπιθον: vnde opt. πεπόθοιμι, οις, οι. prima pluralis πεπόθοιμεν, ſuaſiſſemus: hinc quoque aliud verbum vt pote πεπόθέω, cuius fut. πεπόθήσω, perſuadeo. Ab aoriſt. ſec. ἔπιθον, medius ἔπιθόμην: opt. πιθοίμην, οιο, οιτο: tertia pluralis Ionica (66.12.) πιθοίατο, credant, pro πίθοιντο: ſubiunctiuus, πίθωμαι, πίθῃ, & Ionicè (61 33.) πίθηαι, perſuaſus ſis. [5] Atque barytonum πεποίθω prima pluralis πεποίθεμεν, confidimus. [6] Vide, 139.7. & 88.15. Plus quàm perfect. ἐγρηγόρειν aliud augmen-

1 2 3 4 5 6 ἐγρηγόρειν.

γρηγορῶς. tum non accepit. 53. 4. Particip. ἐγρηγορὼς, ὁτος: & depoſito augmẽto γρηγορῶς, vigilans. 7 Huius ſecunda perſona ἔιρῃ, & Ionicè (61. 33) ἔιρεαι, interrogas: in imperfecto ἐιρόμην, ἔιρευ, Ionicè ἔιρεο, interrogabas: & interroga in imperatiuo, 68. 25. ſi ab ἐιρόμαι imperatiuus Ionicus ἔιρεο, & producta penultima ἔιρῳο, interroga, 185. 12. 8 Vide 155. 11. & 177. 14. & 187. 28. A fut. εὑρήσω perfectum εὕρηκα, & Atticè (140. 4.) ηὕρηκα. aoriſtus ſec. εὗρον infini. εὑρεῖν, Doricè & Atticè εὑρέσθαι, inueniſſe. aoriſt. ſecun. med. εὑρόμην, nactus ſum: optat. εὑροίμην, οιο, οιτο: ſubiunct. εὕρωμαι, ῃ, ηται: infinit. εὑρέσθαι: particip. εὑρόμενος. nactus, aſſecutus, qui reperit.

ἔχω à χέω. χήμι & ἴσχω. 1. 2 1 Ἔχω, *habeo*. Futurum 2 ἕξω, per ἑ aſpiratum 3 Præteritum ἔσχηκα. 3 Aoriſtus ſecundus ἔσχον à χέω. 4. 5 Imperatiuus χὲς, 4 ὀπίσχες, *expecta, differ*: 5 προέχες, *intende, præoccupa*, à χῆμι, vt σὲς, *dic* vel *ſequere*, à σῆμι: 6. 7 φρὲς, *fer*, à φρῆμι, ad morem 7 θὲς à τίθημι. Aoriſtus ſecundus medius, 8 ἐχόμην, 9 ἀνεχόμην, *toleraui*. 8. 9 Imperatiuus 10 σχοῦ, 11 ἀπόσχου, *abſtine*: at 12 ἰχόμην, *me reprimebam* ſeu *repreſſi*, *ab* ἴσχω, *habeo*, *teneo*. Verbale, ἄσχετος, *intolerabilis*, à χῆμι. Præteritum paſsiuum, 13 ἔσχημαι, tertia perſona ἔσχεται, σχετὸς, ἄσχετος: ſic 13 verbale σχέσις, *habitus*, ab eodem. Aoriſtus primus 14 paſsiuus 14 ἐσχέθην, ſimiliter ab ἔσχεται. ſic illi aoriſti quos notauimus pag. 153. 3. 7. & 8. εὑρέθην, ἡρέθην, ἐπηνέθην, ἐρρέθην, regulariter deduci poſſunt à paſsiuo perfecto verborũ in μι. in ſumma, verbalia quæ longam habent vocalem, proficiſcuntur à circunflexorum præterito: contrà quæ breuem, à verbo in μι. nam huius præteritum paſsiuum penultimam breuiat: vt χῆμα, *figura, forma*, ab ἔσχημαι: σχέσις, *habitus*, ab ἔσχημαι: 15 ἅλωσις, *captiuitas*, ἁλωτὸς, *captiuus*, ab ἥλωμαι, *captus ſum*: δόσις, *datio*, à 16 δέδομαι, *datus ſum*: & ita in reliquis.

10 11 12 ἄσχετος. σχέσις. 13 14 Annotatio. χῆμα. σχέσις. 15 16

ἵεμαι. 17 17 Ἵημι, *induo* vel *ſedeo*, augetur per ει, Præteritum paſsiuum, εἷμαι. Plus quam perfectum, εἵμην. Participium, εἱμένος. Aoriſtus primus, εἷσα. Participium

17 ἵεμαι.

ticipium ἔσας. Verbale, εἷμα ἕματος, *veſtis*, augmentum ſeruat, vnde ἱμάτιον, *veſtimentum*, ablato ε: [18] ſic ἰϛέον, *ſciendum*, ab εἶδω. *ſcio*: [18] ἰτέον, *eundum* ab εἶμι, *eo*. 18

εἷμα. ἱμάτιον. ἰϛέον. ἰτέον.

HVIVS Infinitiuus ἔχϛ, Atticè, Doricè ἐχέμεναι, Ionicè ἐχέμεν, habere, regere, Imperfect. ἔχον: augetur enim per ε, 139. 17. ſine augmento ἔχορες ον, agebam vel agebant, as, at. [2] Et medium ἔξομαι, adhærebo. vide 149.25. & 150.12. [3] Vide, 88.26. Hinc imperatiuus σχέ, habe: ὕπσχε, mane, ſubſiſte: ſubiunct. σχῶ: prima pluralis σχῶμεν: cum κατ' κατέχωμεν, contineamus: infinit. σχεῖν, Ionicè) 59.4 σχέμεν, obtinuiſſe: cum præpoſitione Æolica ἀμπὶ (117 29.) ἀμπισχεῖν, induere. particip. σχὼν, σχόντος, occupans, potitus. σχόντες, tenentes. A σχέω, optatiui præſens σχέοιμι σχοῖμι, & Atticè (89 3. (σχοίην, σχοίης, σχοίη, haberem, es, et. A σχέω quoque ducitur futurum σχήσω: vnde medium σχήσομαι: infinit. σχήσεσθ, aſſecuturum eſſe. ſic & compoſita, vt ἀναχέω τὸ ἀνέχω, μ. ἀναχήσω, ἀναχήσϛς, ἀναχήσϛ, tollam, es, et: ὑποχέω, μ. ὑποχήσω, ϛς ει, ſeparabo, is, it: ὕπσχέω, μ. ὕπσχήσω, ϛς, ει, expectabo, is, it: infinit. ὕπσχήϛ, repreſſurum eſſe. [4] Referendum ad ἐπέχω ſiue ad ὕπσχέω: hinc etiam infinitiuus ὕπσχεῖν, expectare: & particip. ὕπσχὼν, expectans: ὕπσχόντες, differentes. ab ὕπσχέω, in tertia ſinguli ſubiuncti paſſiui ὕπσχέϖται ὕπσχῆται, inhibeat. [5] Thema eſt πρϵχέω, vnde aoriſtus ſec. πρϵέχον, quaſi à πρϵχέω: medius πρϵϵχόμην: tertia pluralis πρϵέχοντο, prætendebant: participium actiuum πρϵχὼν, præeminens: at πρϵσσχὼν per duplex σ, appellens vel qui appulit, à πρϵσέχω: vnde aoriſtus ſecund. πρϵσέχον, πρϵσέχες, πρϵσέχεν, appuli, iſti, it, quaſi à πρϵσσχέω: quòd componatur è πρὸς & σχέω: tamen hæc differentia paſſim confunditur, dum concurrit duplex σ ante χ nam alterum abiicitur: vt incertum fiat ad πρϵέχω ne, an ad πρϵσέχω huiuſmodi tempus ſit referendum. [6] Quære in φέρω. [7] Vide, 106.4. & 107.20. [8] Optatiuus σχοίμην, σχοῖο, σχοῖτε, continerem, es, et: tertia pluralis σχοῖντο, & Ionicè (66.12.) σχέατο, continerent: particip. σχόμενος, captus, retentus. [9] Et cum altero augmento ἠνεσχόμην, 141.37. Imperatiuus ἀνάσχου & Ionicè (68.25.) ἀνάσχεο, ſer patienter, patere: optat. ἀνασχοίμην, ἀνάσχοιο, ἀνάσχοιτο, & poëticè ἄσχοιτο, toleraret, 50.11. particip ἀνασχόμενος, tolerans, eleuans. Aoriſtus ſecundus act. ἀνέσχον, extuli vel extulerunt: particip. ἀνασχὼν, όντες, eleuans, Hęc ſunt referenda ad ἀνέχω & ἀνέχομαι, vel ad ἀναχέω. reperitur etiam ἀνίσχω, eleuo, orior: vnde in ſubiunctiuo ἀνίσχωσι, eleuent: & particip. ἀνίσχον, ουσα: ἀνίσχοντες, eleuantes. Imperatiuus paſſ. ἀνίσχου, & Ionicè (68.25.) ἀνίσχεο, te contine. [10] Ionicè σχέο, tene. [11] In indicatiuo ἀπσχόμην, me continui: ſubiunctiuus ἀπσχωμαι, abſtinuerim: particip. ἀπσχόμενος, ſe abſtinens: & aoriſtus actiuus ἀπέσχον, es, ες, abſtinui, iſti, it: infinit. ἀπσχεῖν: particip. ἀπσχὼν, ab ἀπέχω ſiue ἀπσχέω, quod & ἀπίσχω, abineo. [12] Eſt imperfectum vel aoriſtus ſecundus vocis mediæ: hinc cum præpoſitione Æolica ἀμπὶ (117.29.) ἠμπισχόμην, induebar: augetur initio vt ἠμπισχόμην ab ἀμπίσχομαι, 172.1. Ab ἴσχομαι imperatiuus ἴσχου, & Ionicè (68.25.) ἴσχεο, continere: participium ἰσχόμενος, ſe reprimens. [13] At aliud verbale eiuſdem formæ ἕξις, εως, habitus, ducitur tanquam ab ἕξω ſecunda perſona perfecti paſſiui formata ab ἔχω, cuius futurum ἕξω: perfect. ἔσχα (augetur per ε, 139.17. & futuri ſpiritum ſeruat) paſſ. ἔσγμαι, ἔσχαι. ſic à tertia ἔσχαι fit ἐκτέον, habendum eſt, 126.17. cum ὑπὸ, ἀφεκτέον, abſtinendum eſt, ab ἀπέχομαι, abſtineo: cum ὀν, ὀνεκτέον, referendum eſt, ab ὀνέχω, verum referri debet ad φέρω, quod ſumit quædam tempora ab ὀνέχω, vt ſuo loco dicetur. ab eadem tertia perſona ἔσχαι fit aoriſtus primus ἔσχθην: vnde particip. ἐσχθείς, ἐσχθέντος, cum ἀνὰ, ἀνεσχθέντος, attracti. [14] Cum

ἠμπισχόμην. ἴσχεο. ἕξις. ἐκτέον. ἀφεκτέον. ὀνεκτέον.

ἀνεχέθλω. ἀνὰ, ἀνεχέθλω, ſuſtinui: augetur in principio & in medio vt ἀνεχόμλω, de quo
15 paulò antè, numero 9 mentionem fecimus. [15] Vide 171.14 [16] Vide, 108.
16 21. [17] De hoc 139.21. & 30. & copioſè 174.31 & 44. [18] De ἴσθι & ἴστω vi-
17 de infrà inter ea verba quæ ab iota incipiunt.

Appendix. 18 Ἐλαύνω, impello, ago, abigo, futur. ἐλάσω, abigam, ab ἐλάω: aor. prim. ἤλασα, ἤλασας, ἤλασε, ſine augmento ἔλασα, ἔλασας, ἔλασε, irrui, penetraui, iſti, it. pro ἤλασεν, Ionicè ἐλάσασκε, cõturbauit, impulit, 47.39. ſic in imperfect. ἐλάσκον, ες, ε, ducebam, as, at, pro ἤλαυνον, ες, εν, ab ἤλαυνα, ſiue pro ἤλων, ἤλας, ἤλα, ab ἐλάω: vnde & in tertia perſona ἐλάᾳ ἐλᾷ, & poëticè (92.25. & 29.) ἐλάα ſiue ἐλάα, curſum init: ſic & in infin. ἐλάᾳν ἐλᾶν, & poëticè ἐλάαν, incitare. ſed re- 10
deamus ad aoriſtum prim. ἤλασα, tertia plur. ἤλασαν, ſine augmento ἔλασαν, & ſyncope ἔλσαν, abegerunt: ſic in infin. ἔλσαι pro ἐλάσαι & pleonaſmo τοῦ ε, ἐέλσαι dicitur & ἐλάσσαι geminato λ pro ἐλάσαι, abegiſſe, prolapſum eſſe, part. ἐλάσας, ἔλσας, profectus: item, feriens: in ſubiunctiuo ἐλάσω, ἐλάσῃς, curram agitem, agites, aoriſt. prim. med. ἐλασάμλω: infinit. ἐλάσασθαι, abegiſſe partic. 15
ἐλασσάμλος & poëticè geminato σ, ἐλασσάμλος, qui abegit. Perfectum ἐλακα, Atticè (144.7.) ἐλήλακα, expuli, abegi: plus quàm perfectum ἐληλάκη, ης, ει, promoueram, as, at: tertia pluralis ἐληλάκεισαν & Atticè (146.26.) ἐληλάκεσαν, eiecerant: partic. ἐληλακὼς, qui peruenit. perfect. paſſ. ἤλαμαι σαι, ται. non aſciſcit σ, 155.3). (vnde aoriſtus prim. ἠλάθλω. eiectus ſum: & partic. ἐλαθεὶς, tranſ- 20
fixus) cum Attica reduplicatione ἐλήλαμαι, ἐλήλασαι: ἐλήλαται, ductus ſeu immiſſus ſum, es eſt: particip. ἐληλαμένος, productus: inductus, ſubmotus: plus quàm perfect. ἐληλάμλω, ἐλήλασο, ἐλήλατο, immiſſus eram, eras, erat: & rurſus cum temporali augmento (146.33.) ἠληλάμλω, ἠλήλασο, ἠλήλατο: tertia pluralis ἠλήλαντο. diſcurrebant. 25

ἔρχομαι ab ἐλεύθω. Ἔρχομαι, venio, accedo, inſto: futurum med. ἐλεύσομαι, veniam: partic. ἐλευσόμενος, venturus ab ἔλευθω. aoriſt. ſec ἦλυθον, ἦλυθες, ἦλυθε, & ſyncope ἦλθον, ες, ε, 148.22. & 149.5. & 23, cum ἀπὸ ἀπῆλθον, pro quo Theocritus dixit ἀπῆνθον, abij, diſceſſi. Infin. ἐλθεῖν veniſſe, profectum eſſe, Doricè ἐλθέν, Æolicè & Dor. ἐλθῆν, Atticè & Dor. ἐλθέμεναι, 59.4. & 16. partic. ἐλθὼν, greſſus. Perfectum ἦλυθα: medium ἦλυθα. & Atticè (144,18.) ἐλήλυθα, ἐλήλυθα: plus quàm perfect. ἐληλύθη, ἐληλύθει, 146.36.

Η

ἦν δ' ἐγώ: ἦ δ' ὅς. 1 Ἦν δ' ἐγὼ, inquam autem ego: ἦ δ' ὅς, inquit autem ille, dicta ſunt per aphæreſim à φημὶ, pro
2 quo ἠμὶ, *dico*: [2] ἔφλω, ἔφης, ἔφη, & φλῶ, φῇς, φῇ, vnde ἦν, 35
ἦς, ἦ, *dicebam, bas, bat, vel dixi, ſti, it.*

ἦν, ἦς, ἦ. ἦθα. Ἦθα pro ἦς, *eras*, pagina 157. verſu 22.

ἤδομαι. 3 Ἦδλω, lætatus ſum: & [3] optatiuus ἡδείλω, aoriſtus primus ab ἤδομαι, *lætor.*

1 ΟΣ eſt articulus poſtpoſitiuus pro pronomine demonſtratiuo οὗτος vel 40
2 ἐκεῖνος, 115.27. [2] Ἔφλω eſt imperfectum vel aoriſtus ſecundus vt habes, 164.
ἔφλω. 24. & 25. reiecto augmẽto Ionicè dicitur φλῶ, & per aphæreſim ſiue abiectio-
3 nem primæ literæ φ, λῶ, 165.3. [3] Infiniciuus ἡδῆναι: cum ἥδομαι, ἐφηδῆναι, lætari: participium ἡδὺς, oblectatus, gauiſus.

Θ

1 [1] Θάπλω, *ſepelio*. Futurum θάψω. Aoriſtus prim. 45
θάπλω à τάφω. ἔθαψα. Aoriſtus ſecundus paſſ. ἐτάφλω, à τάφω.

[2] Θέλω

[2]Θέλω vel [3]ἐθέλω, *volo*, tempora ſumit à [4]θελέω vel ἐθελέω. Sunt autem plurima tum verba tum nomina διπλολογούμενα, hoc eſt, quæ dupliciter dici poſſunt, ὀρὸς & ὀρρός, *ſerum lactis*: ἄτροφος, ἀτροφὴς, *non alens*: ταφὶς, ἀταφὶς, *vua paſſa*: μικρὸς, σμικρὸς, *paruus*: ἀπάρω, ἀπαύρω, *trepido*. εὐθέως, εὐθεως, *abundo*: [5]θρυλῶ, θρυλλῶ, *diuulgo*: ναυαγῶ, ναυηγῶ, *naufragor, naufragium facio*: ἑήκω, ἑστήκω, *permaneo*: [6]ἀλινδοῦμαι, κυλινδοῦμαι, *verto, verſor*. Multa præterea ſunt vel barytona vel circunflexa, [7]ῥίπτω, ῥιπτέω, *proijcio*: κύω, κυέω, *vterum fero*: [8]ἕλκω, ἑλκέω, *traho*: [9]εἰδέω, εἴδω, *ſcio*: [10]δόκω, vnde δόξω, & δοκέω, *puto, cenſeo*: [11]τεύχω & τευχόω, *vexo*: vnde τετευμένος, *extenuatus*. [12]Alia & barytona & circunflexa & in μι, ἴδω, εἰδέω, ἴδημι, *ſcio*. Alia in diuerſis coniugationibus, [13]δωάω, δωάζω, *poſſum*: quorum omnium varietas legendis authoribus eſt obſeruanda.

[14]Θνήσκω, *morior*. Futurum, θανοῦμαι. Aoriſtus ſecund. [15]ἔθανον, à θένω. Præteritum, [16]τέθνηκα à θνάω. & Ionice τέθναα, [17]vt βέβηκα, βέβαα, *iui*. Imperatiuus, [18]τέθναθι. Optatiuus, [19]τεθναίην. Infinitiuus, [20]τεθνάναι. Participium, τεθνὰς, à τέθνημι præſenti, [21]quod reduplicatur per ε, vnde fit τεθνᾶσι tertia pluralis, vt [22]ἱᾶσι: quanquam poteſt τεθνᾶσι præteritum pro τεθνάασι, per craſim, vt etiam infinitiuus, τεθνᾶναι per ᾶ circunflexum, pro τεθνάέναι. Participium autem τεθνεὼς, à θνέω, τέθνημι. [23]Præteritũ Bœoticum τέθνεια per ει, & Ionice τέθνεια, τεθνειὼς, & ablato ι [24]τεθνεὼς, pro quo poëtæ [25]τεθνηὼς, *mortuus*.

2,3 θέλω à θελέω. ἐθέλω ab ἐθελέω. *Auxetatio.* διπλολογούμενα.

Multa vel barytona vel circunflexa.

δόξα.

Quædam verba & barytona & circunflexa & in μι.

Verba diuerſarum coniugationum.

θνήσκω à θέτω, θνάω, τέθνημι & θνέω. τέθναα.

Ionica reduplicatio per ε. τεθνᾶσι.

τεθνειὼς.

τεθνεὼς.

τεθνηὼς.

30 VIDE 154 2 & 33. Huius perfect. paſſ. τέθαμμαι, τέθαψαι: partic. τεθαμμένος, ſepultus: paulò pòſt fut. τεθάψομαι, ψῃ, ψεται, mox ſepeliar, eris, etur. 1

λω̃, λῇς, λῇ.

λω̃, λῆτε, λῶ.
λήσω.
ἕλησα.
ἐθέλησθα.
θελῆσαι.
ἠθελήκεναι.
τεθελήμεθα.
θελητέον.
λ è *dictionibus ſublatum.*

2 [2] Vide 149.33. & 178.33. Huius ſubiunctiuus θέλω, θέλῃς, θέλῃ, & Doricè λω̃, λῇς, λῇ: poterimus tamen hæc deducere à λάω, in ſubiunctiuo λάω, λάῃς, λάῃ, craſi λω̃, λᾷς, λᾷ, & Doricè (90.12.) λω̃ λῆς, λῆ, velim, is, it. ab eodem λάω, fut. λήσω, & Doricè (47.19.) λησῶ: aoriſt. primus ἔλησα pro ἔλεσα, reiecta futuri
3 conſonante. [3] In ſubiunctiuo εθέλω, ἐθέλῃς, & Æolicè (157.22.) ἐθέλησθα, ve- 5
4 lis. [4] Futur. θελήσω: aor. prim. ἐθέλησα: partic. θελήσας, θελήσασα, θελῆσαν, volens. In perfect. affirmant non dicendum τεθεληκέναι à θέλω, ſed ἠθεληκέναι ab ἐθέλω, cuius fut. ἐθελήσω, ἐθελήσῃς, cupiam, es. reperitur tamen à τεθέληκα paſſiuum τεθέλημαι: prima plur. τεθελήμεθα, voluimus: aoriſt. prim. ἐθελήθην: vnde
5 part. θελητέος, neutrum θελητέον, quod paruit. [5] Non ratò λ è dictionibus ſub- 10
latum offendes, vt Ἀχιλεύς, Ἀχιλεύς, Achilles: genitiuus Ionicus (27.27. & 37.3.) Ἀχιλῆος: θάλλω, florentem, pro θάλλοντα, à θάλλω, floreo. ſic è principio, λείβειν, εἴβειν, libare: λαιψηρὸς, αἰψηρὸς, celer: & λαιψηρὰ, αἰψηρὰ, celeriter.
6 [6] Dicimus pro eodem κυλινδοῦμαι, κυλίνδομαι, κυλίομαι & εἱλινδοῦμαι. Primæ
7.8 coniugationis circunflexorum ſunt ea verba quæ hic à CLENARDO re- 15
cenſentur finita in ῶ & ῶμαι. [7] De his 179.1. & 9. [8] Vide 139.18. [9] De his
9 193.40. [10] Vide 179.27. [11] Inuenitur quoque τρύω in eadem ſignificatio-
10 ne, vnde τετρυμένος, idem quod τετρυχωμένος. [12] Sic φέρω, φερέω, φέρνμι,
11 vnde φέρνσι, fert: βείθω, βειθέω, βείθνμι, vnde βείθνσι, oneratur, fructu gra-
12 uatur: ἀνέχω, ἀνεχέω, ἀνέχνμι, vnde ἀνέχνσι, ſuſtinet. [13] Vide 152.35. 20
13 [14] Quære 176.38. [15] Sine augmento θάνον, θάνες, θάνε: cum κατὰ, κατεθάνον,
14 & poëticè (50.11.) κάτθανε, mortuus eſt, obiit: optat. θάνοιμι: ſubiunct. θάνω,
15 θάνῃς, θάνῃ, cum χῦ poëticè κατθάνῃ pro καταθάνῃ, moriatur: infin. θανεῖν, κατθανεῖν pro κεταθανεῖν, mori: pro θανεῖν Ion. (59.18.) θανέειν: part.: θανὼν, mortuus.
fut. ſec. θανοῦμαι, vnde medium θανοῦμαι, moriar: infinit. θανεῖσθαι, & Ionicè dialyſi 25
(74.33.) θανέεσθαι, mori: partic. θανούμενος, θανουμένη, hinc κατθανουμένη pro κατα-
16 θανουμένη, moritura. [16] Plus quàm perfect ἐτεθνήκειν, obieram: partic. τεθνηκὼς,
17 extinctus. [17] De hoc & ſimilibus 106.28. [18] Tertia perſona τεθνάτω, inter-
18 ficiatur. [19] Tertia τεθναίη: cum χῦ, κατατεθναίη, moriatur: in plural. τεθναίη-
19 μεν, τεθναίητε, τεθναίησαν, ſyncope τεθναῖμεν, τεθναῖτε, τεθναῖεν, 187.33. [20] Doricè 30
20 (59.4.) τεθνάμενναι, & Ionicè τεθνάμεναι. [21] Vide 165.13. [22] De hoc 104.43.
21 [23] Vide 105.13. & 106.29. [24] Huius obliqui per ῶ circunflexum, τῦ τεθνεῶ-
22 τος, τῷ τεθνεῶτι, τοῖς τεθνεῶσι, & fœm. ἡ τεθνεῶσα, τῆς τεθνεώσης: quare magis pla-
23 cet vt ſit dictum per epentheſim vocalis ε pro contracto τεθνὼς, τῦ τεθνῶτος ab
24 Ionico τεθνεὼς, τεθνεῶτος: vt γεγαὼς, γεγαῶτος per epentheſim τῦ α, pro con- 35
tracto γεγὼς, γεγῶτος: & ἑστὼς, ὦτος epentheſi τῦ ε, pro ἑστὼς, ὦτος: de quibus
25 108.1. [25] Vide 107.41. vel dic ineſſe poëticam ectaſim.

Θοάω incito, acuo: aor. prim. ἐθόασα, excitaui, acui: infin. θοῶσαι, acuere, nitidum reddere, quaſi à θοέω, μ. ώτω.

Appendix.
θοάω à θοέω.

I

1 [1] Ἴδμεν pro ἴσμεν, *ſcimus*, more Dorico, vt ὀσμὴ, 40
ὀδμὴ, *odor, olfactus.*

ἴδμεν.
Doriſmus.

2 Ἰκνεῦμαι, *peruenio*. Futurum, [2] ἵξομαι. Aoriſtus
3 ſecundus medius, [3] ἱκόμην ab ἵκομαι. Sic [4] ἀφικνεῦμαι,
4 5 *venio, peruenio*. Præteritum paſſiuum [5] ἀφῖγμαι.
6 Aoriſtus ſecundus medius, [6] ἀφικόμην. 45

ἰκνέομαι ab ἵκομαι.
ἀφῖγμαι.
ἀφικόμην.

7 [7] Ἵεμαι, *volo, as*. Futur. [8] ἥσομαι. Aoriſtus ſe-
8 9 cund. [9] ἐμὴν: medius [10] ἑμάμην. Particip. ἑάμενος,

ἵεμαι à πάω, πέω & ἵημι.

ἀπο-

ἀποπλάμενος, *euolans*. Infinitiuus [11] πλάσθαι, & α verso in ε dicitur [12] πλέσθαι, ὑπεπλέσθαι, *deuolasse*. Quam quam sunt quædam vel primæ vel secundæ coniugationis, vt τέθνημι, *morior*, à θνέω vel θνάω: ita fuerit πλάσθαι à πλάω, ἵπλημι: at πλέσθαι à πλέω, ἵπλημι. sic composita [13] ἀφίπλαμαι, *euolo*: [14] καθίπλαμαι, *deuolo*. Præteritum passiuum [15] πέπλαμαι, vel ab ἵπλημι, vel à πλήμι. multa enim nunc reduplicatione sunt affecta nunc carent: πλῆμι, ἵπλημι: [16] τλῆμι, τέτλημι, *tolero*: & consimilia.

[11] α in ε.

[12] Quædã verba sunt vel primæ vel secundæ cõiug. circunflexorum.

[13] [14]

[15] Annotatio de reduplicatione.

[16]

[17] Ἰστέον, sciendum, ab εἴδω, *scio*. Præter. pass. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσται, verbale εἰστέον: at ἰστέον dicitur reiecto ε, vt [18] ἱμάτιον, *vestimentum*, sine diphthongo. cum tamen fiat ab εἷμα, εἵματος. *vestis*,

[17] ἰστέον & ἀστέον.

[18]

[18] Ἰτέον, & pleonasmo ἰτητέον, *eundum*, ab εἶμι, *vado*. Præteritum actiuum esset εἶκα: passiuum εἶμαι, εἶσαι, εἶται, , vnde εἰτέον, & ε sublato, ἰτέον, vt fit in ἰστέον & ἰστός. Contrà fit in θέμα, θέσις, *positio*: ἄφεσις, *remissio*: & huiusmodi. siquidem factum est θέμα à præterito passiuo τέθεμαι, vnde regulariter deduceretur θεῖμα: sed dicitur θέμα, reiecta subiunctiua, aut habenda estratio legitimi præteriti, neglectis Bœotis, quo modo diceremus πέθημι: perfectum, τέθηκα: passiuum, τέθεμαι, , corripiendo penultimam, vnde θέμα, θέσις. & ἵημι, *mitto*: perfectum, εἷκα: passiuum, εἷμαι, ἄφεμαι, *dimissus sum*: vnde ἄφεσις, & ita in cæteris.

[18] ἰτέον, ἰτητέον.

θέμα, θέσις. ἄφεσις.

D 2 Hoc quoque 188. 12. & 190. 30. [2] Compositum cum ἀπὸ, ἀφίξομαι, perueniam: tertia plur. ἵξονται. ἀφίξονται. pro ἵξονται, legitur ἴσονται, ibunt, ξ in σ mutato. A futuro ἵξομαι fit præsens ἵξω (167. 28) imperfectum ἵξον, quo Bœoti vtuntur pro ἶκον, iuerunt, venerunt: alij malunt esse ipsum ἶκον, κ in ξ Bœoticè mutato: sic εἵξασι, (de quo 146 1.) non pro ἔξασι, vt quidam volunt, sed pro εἴκασι, similes sunt: præteritum ab εἴκω. [3] Tertia dualis ἰκέσθην, vel

1. 2 ἴσονται. ἵξον. εἵξασι.

ἵκω. nerunt. & tertia plural. ἵκοντο. Imperatiuus ἱκοῦ. (at præsens, ἵκου, & Ionicè ἵκεο. veni, 60.25. ab ἵκομαι) opt. ἱκοίμην, Doricè ἱκοίμαν, 12.36. ſubiunctiuus ἵκωμαι,
ἵκνημαι. ἀφίκνημαι, ἵκμενος. ἵκνη & Ionicè (61.33.) ἵκνεαι, venias: cum ἀπό, ἀφίκνεαι, adueneris: tertia perſona ἵκνηται, ἀφίκνηται: infin. ἱκέσθαι: part. ἱκόμενος, ſyncope ἵκμενος, fluens: ſunt qui
ἱκόμενος. 4 ſpiritu tenui efferant ἵκμενος. 4 Iones dicunt ἀπικνέομαι, 12.29 & 34. 5 Hinc 5
ἀπικνέομαι. 5 infinit. ἀφῖχθαι, deueniſſe. Vt ἀφῖγμαι, ita ſimplex ἶγμαι, vnde partic. ἰγμένος,
ἀπικόμενος. 6 profectus. 6 Participium ἀφικόμενος, & Ionicè (12.29.) ἀπικόμενος, progreſ-
7 ſus. 7 ἵπταμαι, ἵπτασαι, ἵπταται, vt ἵσταμαι, (98.26.) eſt ſecundæ coniugationis
verborum in μι, pro πίπταμαι à πτάω: ſpiritum aſperum pro π obtinuit, vt
ἵστημι. 8 huius imperfectum ἱπτάμην, ἵπτο, 110.5. 8 Et poëticè ſeruata reduplii- 10
ἱσπήσομαι. catione (99.25.) ἱσπήσομαι. Actiuum quoque πήσω reperitur: hinc aoriſt. prim.
ἔπτησα: particip. πήσας, cum δἰᾠ, δἰαἱπήσας, αντος, peruolans: δἰαἱπήσαντες λε-
9 πὰ pertenui cribro tranſmittentes. 6 Cum δἰᾠ, διέπτην, tranſuolaui. optat.
πταίην, volem: δἰαἱπταίην, peruolem: infinit. πτῆναι, volare: cum ἀνὰ, ἀναπτῆ-
ἀνεπτάμαν. πτάω. ναι, reuolare, ſubuolare: part. πτὰς, ἅπτᾶσα, volans: δἰαἱπτὰς, τῆ δἰαἱπτάντες, 15
10 tranſuolans. 10 Doricè (12.36.) ἐπτάμαν: cum ἀνὰ, ἀνεπτάμαν: pro ἀνεπτάμην,
ſurſum volaui: tertia perſona ἔπτᾱτο, ſine augmento πτάντο, volauit: ſeu vo-
labat, vt ſit imperfectum pro ἵπτᾱτο abiecta quoque reduplicatione: vel quaſi
πτῆμι, paſſiuum πτάμαι, imperfect. ἐπτάμην, ἔπτασο, ἔπτᾱτο, & depoſito au-
πτοῖτο. gmento πτάντο. In optatiuo pro πταίμην, πταῖο, πταῖτο, reperitur, πτοίμην, πτοῖο, 20
ἀνάπτοιτο. πτοῖτο, volem, es, et: hinc cum ἀνὰ, ἀνάπτοιτο, ſubuoler tãquam à πτέω vel πτάω,
cuius aoriſtus ſec. eſſet ἔπτον, medius ἐπτόμην: vnde πτοίμην, vt θοίμην, θοῖο, θοῖτο,
11 pro θεμένην, θεῶ, θεῖτο, 97, 21. 11 Hinc compoſita ἀναπτάδες, auolare: δἰαἱπτά-
12 δες, tranſuolare. 12 Cum ἀνὰ, ἀναπτέδες, fugere. 13 Participium ἀφιπτά-
ἐφιπτήσομαι. 13 μενος: fut. medium ἀφῑπτήσομαι, & poëticè ſeruata reduplicatione ἀφιπτήσο- 25
μαι: aoriſtus ſecund. ἀπέπτην: medius ἀπεπτάμην: particip. ἀποπτάμενος, de
14 quo paulò antè. 14 Fut. medium κτπήσομαι, κτπήσῃ, κτπήσεται,
15 deuolabo, is, it: aoriſtus ſec. κατέπτην: ſubiunctiuus καταπτῶ, καταπτῇς,
16 καταπτῇ, deuolauero, is, it: partic. κτπὰς, ἀντος, deuolans. 15 De
17 hoc 139.11. 16 Vide 165.16. 17 De ἵστον, ἱμάντον, 30
& ἵτὸν habes quoque 197. 2.

K

1 1 Καθέζομαι, ſedeo. Futur. ſecund. med. 2 καθε-
καθεδοῦμαι. 2 3 δοῦμαι: cur autem per δ ſcribatur dictum eſt 3 pa-
gina 62. verſu 16. & 19.

καθήσομαι. Κάθημαι, ſedeo. Futurum, καθήσομαι: de hoc pa- 35
gina 163. verſu. 1.

καθεῦδον. 1 IMPERFECTVM ἐκαθεζόμην, præpoſitio capit augmentum,
vt καθεύδω (141.25.) ἐκάθευδον, quod & ſine augmento καθεῦδον non enim plus
ſignificat quàm ſimplex ἕζομαι, ſedeo: cuius quoque fut. ſec. med. ἑδοῦμαι, ἑδῇ.
ἐδεῖτο: & actiuum ἑδῶ, ab ἕζω, fut. ἕσω: medium ἕσομαι: infin. ἔσεσθαι, poëticè 40
ἐφέσσεσθαι. ἐσσεῖσθαι. geminato σ, ἔσσεσθαι: cum ἐπὶ, ἐφέσσεσθαι, inſidere, collocare. Pro ἕζομαι Do-
ἐσσόμεθα. 2 res dicunt ἔσσεσθαι, 3. 24. vnde inſubiunctiuo ἐσσόμεθα, ſedeamus. 2 Infini-
3 tiuus καθεδεῖσθαι, manſurum eſſe: part. καθεδούμενος, ſeſſurus. 3 Ibi enim ait
verba quartæ coniugationis quæ ſequuntur tertiam, habere characteriſticã
δ in aoriſtis ſecundis, futuris ſecundis, & præterito perfecto ac plus quàm 45
perfecto vocis mediæ.

Appendix, καλέω. Καλέω, voco. Imperfect. ἐκάλεον, ἐκάλεες: vnde tertia Ionica (47.39) καλέε-
καλέεσκε. σκε pro ἐκάλει, vocabat: tertia plur. ἐκάλεον ἐκάλουν, & depoſito augmento
κάλουν. κάλουν, vocabant: in tertia plurali imperfecti paſſiui ἐκαλέοντο ἐκαλοῦντο, re-
iecto

iecto augmento & Doricè ᾱ in ω verſo (12.46.& 92.15.) κελεῦντο, vocabantur. Futur. κελέσω vel κελῶ, 88.12. Præterit. κεκέλκκα & ſyncope κέκλκα. cum ὀκ, ἐγκέκλκκα, criminatus ſum: & futur. ἐγκελέσω, criminabor. A κέκλκκα paſſiuum κέκλκμαι, κέκλκσαι: vnde cum præpoſitione ὀκ, reiecto augmento, fit verbale ὀκκλκσία, eccleſia, conuocatio, cœtus, ſic à tertia perſona κέκλκται ducuntur κλκτέος, vocandus, & κλκτός, vocatus, vnde rurſus poſſeſſiuum κλκτικός. vocatiuus, & verbum κλκτεύειν, in ius vocare. Plus quàm perfect. ἐκεκλκμλιν, ὀκέκλκσω, ὀκέκλκτο: vnde reiecto ε, fit tertia plural. Ionica & poëtica (66.2. & 15.) κεκλκάτο, vocati erant, pro ὀκέκλιντο: ſic tertia perfecti κεκλκάται & κεκλέαται pro κέκλιγται, vocati ſunt. aoriſtus prim. ὀκλήθλν: partic. κλκθείς, vocatus, inuitatus. Aoriſt. ſecun. actiuus ἔκελον: imperat. κέλε & poëticè Syracuſio more κέλον, 57.1.& 194.4. & 36. cum ἀνὰ, ἀνέκελον & poëticè (50.11. & 27.) ἄγκελον, reuoca. Fut. ſec. κελῶ, quo Attici pro κελέσω, vtuntur.

Κλάζω, reſono, clango. Futur. κλάγξω, & poëticè κεκλάγξω, latrabo, 49.22. perfect. κέκλαγγα: aoriſt. prim. ἔκλαγξα: tertia plural. ἔκλαγξαν: partic. κλάγξας, vociferatus, à κλάγγω. at à κλήγω ſumit aoriſtum ſecũ. ἔκλαγον, & præterit. medium κέκλαγα: participium κεκληγὼς, ὁτος: ἡ κεκλαγυῖα, τῆς κεκλαγυίας, & Ionicè (13.46.) κεκλαγυίης, clamans, antis: Homerus dixit in maſculino plurali. οἱ κεκλήγοντες pro κεκλαγότες, clamantes, latrantes: vel dicemus à præterito medio κέκλαγα fieri præſens κεκλήγω, vnde participium præſens κεκλήγων, οντος, in plurali οἱ κεκλήγοντες. Vide 194.42.

Κεράω, perficio: fut. κερῶ, 40 4. medium κεραῦμαι, 73.26.& 74 24. infinit. κεραεῖσθαι, & dialyſi Ionica (74.33.) κεραέεσθαι, abſolutum in. Aoriſt. prim. actiuus ἔκερα, Atticè ἔκρωα, 53.26. imperat. κρῶον, quod & κρῆλον, κρηλώατω, perfice, iat: ſecunda plur. κρηλώατε, perficite, tanquam à κρωαίνω, mutato priori αι in η, pro κρᾶηνον, κρωιλώατε. dicitur & κρᾶνον, ex vtroque α, reiecto ι.

κελεῦντο.

κέκλκκα.
ὀκκλκσία.
κλκτέος.
κλκτός.
κλκτικός.
κλκτεύειν.
κεκλκάτο.
κεκλκάται.
κεκλέαται.
ἄγκελον.
κλάζω ἀ
κλάγξω &
κλήγω.

οἱ κεκλήγοντες.

Κεράω ἀ κεραίνω.
κεραέεσθαι.
κρῆνον.
κρᾶνον.

Λ

[1] Λαγχάνω, *ſortior*: λαμβάνω, *ſumo*: λανθάνω, *lateo*: μανθάνω, *diſco*, tempora ſumunt à [2] λήχω, [3] λήβω, [4] λήθω, [5] μαθέω.

λαγχάνω. 1 2.3
λαμβάνω. 4
λανθάνω. 5
μανθάνω.

HÆC eſt veluti quædam exceptio regulæ de finitis in άνω, quam aſſignauit, 170.15. lege quæ in eum locum annotauimus. [2] Futur. λήξω: perfect. λέληχα & Atticè (145 13.) ἔληχα, ſortitus ſum. Aoriſt. ſec. ἔλαχον (cum δι, διέλαχον, ſortitus ſum) & poëticè ἔλαχον, 143.53. optatiuus λάχοιμι, λάχοις, λάχοι, & Attica formatione λαχοίην, λαχοίης, λαχοίη, vt ποίην, pro ποιοῖμι, 89.3. dicitur etiam poëticè (49.22.) λελάχοιμι: ſic in ſubiunctiuo λελάχω pro λάχω, ſortitus fuero: tertia plural. λελάχωσι, ſortiti fuerint: infin. λαχεῖν, hinc δι-λαχεῖν, ſortitum eſſe: partic. λαχὼν, ſortitus. ſumit quoque à κληρόομαι, futur. medium κληρώσομαι, ſortiar: & perfect. paſſ. κεκλήρωμαι, ωσαι, ωται; hinc infinit. κεκληρῶσθαι, ſortitò accepiſſe: particip. κεκληρωμένος, ſorte electus. aoriſt. prim. ἐκληρώθην: partic. κληρωθείς. Præteritum medium λέλογχα, ſortitus ſum, quaſi à λέγχω, 72.27. vel à λογχάω, 88.15. [3] A λήβω, futur. λήψω: medium λήψομαι, λήψῃ, & Doricè (12.36. & 48. atque 47. 19.) λαψοῦμαι ſiue λαψοῦμαι, λαψῇ, ſumam, ſumes. Perfect. actiuum λέληφα, & Atticè (145.13.) εἴληφα: vnde infin. εἰληφέναι: cum συν. ζωειληφέναι, concepiſſe: partic. εἰληφὼς, qui cepit: hinc ζωειληφὼς: ἡ ζωειληφυῖα, quæ concepit. Perfectum paſſiuum λέλημμαι & εἴλημμαι, captus ſum: εἷλῆφθαι, aſſumptus eſt: particip. λελημμένος & εἰλημμένος, deprehenſus: συνειλημμένος, captus, comprehenſus. aoriſtus primus ἐλήφθην: infinitiuus ληφθῆναι, captum eſſe: participium ληφθεὶς, captus: cum ὑπὸ, in nominatiuo plural. ὑπολαφθέντες, & Doricè (12.36.) ὑπολαφθέντες, intercluſi: ſic in part. perfecto ὑπολελαμμένος pro ὑπολελημμένος, intercluſus. ab aoriſt. pri-

λαγχάνω.
λαμβάνω.
λανθάνω.
μανθάνω.
λαγχάνω ἀ 1
λήχω. 2
ἔληχα.
ἔλαχον.
λαχοίμι.
λελάχοιμι.
λελάχωσι.
ἀ κληρόομαι.

ἀ λήχω vel λογχάω.
λαψοῦμαι.
λαψοῦμαι.
λαψῇ.
εἴληφα.

ὑπολαφθέντες.
ὑπολελαμμένος.

λάβεσκε. ἔλαβε. λάβῃσι. λαβεῖν. ἐλάβετο. λελαβέσθαι.

μο ἐλήφθω, ἐλήφθης, fit futurum prim. ληφθήσομαι, capiar. Aoriſtus ſecundus act. (54 30.) ἔλαβον, ἔλαβες, hinc tertia Ionica (47.39.) λάβεσκε, ſumpſit, pro ἔλαβε: pro ἔλαβε quoque poëtæ dicunt ἔλλαβε, 143. 53 imperat. λάβε & Atticè λαβέ, 150. 42. ſubiunctiuus λάβω, λάβῃς, λάβῃ, & Ionicè (151. 14.) λάβῃσι, capiar. infinit. λαβεῖν, Doricè (12.43.) λαβῶ, & Æolicè (13.12.) λάβεν: particip. λαβών, nactus. Aoriſtus ſecundus med. ἐλαβόμην, ἐλάβυ, ἐλάβετο, & poëticè (143.53.) ἐλλάβετο: pro ἐλαβόμην dicunt etiam poëtæ (49.22.) λελαβόμην: hinc in infinitiuo λελαβέσθαι pro λαβέσθαι, cepiſſe. particip. λαβόμενος, qui cepit.

4 [4] Futurum λήσω: medium λήσομαι, λήσῃ, λήσεται, latebo, is, it, ſeu obliuiſcar: particip. λησόμενος. Perfectum paſſ. λέλησμαι, λέλησαι, λέληται, abſconditus ſum, es, eſt: infinit. λελῆσθαι, oblitum eſſe: particip. λελησμένος, oblitus, pro quo Doricè η in α mutato (12.26) inuenitur λελασμένος à λάθομαι pro λήθομαι: vnde & λάθεται pro λήθεται, immemor eſt: in prima plurali perfecti λελάσμεθα pro λελήσμεθα, obliti ſumus: & aoriſtus prim. ἐλάσθην: infin. λασθῆναι. & Ionicè (59.4.) λαθῆμεν pro λαθῆναι, oblitum eſſe. Aoriſtus ſecundus ἔλαθον, ἔλαθες, ἔλαθε, & poëticè (49.22.) λέλαθον, ες, ε, latui, iſti, it: optat. λάθοιμι, λάθοις, λάθοι: ſubiunct. λάθω: infinit. λαθεῖν: particip. λαθών, όντος, qui latuit. Aoriſtus ſecundus med. ἐλαθόμην, & poëticè quoque λελαθόμην: vnde in optat. λελάθοιτο, pro λάθοιτο, oblitus fuerit: & infinit. λελαθέσθαι pro λαθέσθαι, obliuiſci. rurſus pro ἐλαθόμην, ου, ετο, Iones reiecto augmento & verſo α in η, λαθόμην, λάθυ, λάθετο: niſi mauis imperfectum eſſe à λήθομαι. Perfectum medium λέλησθαι, ας, αι, latui, iſti, it: plus quàm perfect. ἐλελήσθην, ης, ει, & Ionicè (147.3.) ἐλελήσθεα, ἐλελήσθεας, ἐλελήσθεε, oblitus eram, as, at: tertia plural. ἐλελήσθεσαν, & Atticè (146.26.) ἐλελήσθεσαν, obliti fuerant, particip. λελησθώς, ότος: hinc aduerbium λελησθότως, latenter, ſenſim. [5] De hoc, 170.38.

λελασμένος. λάθεται. λελάσμεθα. λαθῆμεν. λέλαθον.

λελάθοιτο. λελαθέσθε. λήθετο.

ἐλελήσθεε. ἐλελήσθεσαν.

Ο

εἶμαι. ἔμμεν. εἰήσομαι. ὤιμην. οἶδα.

1.2 [1] Οἶομαι, & ſyncope οἶμαι, *puto*. Imperfectum, [2] ᾤμην. 3 Futurum, [3] οἰήσομαι. Aoriſtus, [4] ᾠήθην ab οἴομαι.

4 5 Οἶδα, *noſti*, ab [5] εἴδω, *ſcio*: præteritum medium, οἶδα: ſecunda perſona οἶδας, & Æolicè οἴδασθα, deinde per ſyncopen οἶσθα. Eſt autem pleonaſmus θα familiaris perſonæ in ς, [6] ἶσθα, *is vel ibis*: [7] ἦσθα, *eras*: 7 8.7 [8] παρῆσθα, *aderas vel adfuiſti, interfuiſti*: [7] ἔφησθα, *dicebas vel dixiſti*: 9 [9] ἐπέξησθα, *eruperis*: [10] πῖσθα, *biberis*: 10 11 [11] ᾔδεισθα vel ᾔδησθα per η, *noueras*.

Sa adiectio Æolica.

οἷός τε. ἐφ' ᾧτε.

Οἷός τε pro οἷος, *qualis, potens, poſſibilis: vt* ἐφ' ᾧτε, pro ἐφ' ᾧ, *in quo*. nam Ionicè abundat particula τε.

τε Ionicè abundat.

ὀμύω ab ὀμόω. ὄμοσσα.

Ὀμύω & [12] ὄμνυμι, *iuro*. Futurum, [13] ὀμόσσω ab ὀμόω. 12 13 Præteritum Atticum, ὀμώμοκα.

οὐθέν.

ἐξυθενῶ. θ pro δ Doricè.

14 Οὐθὲν pro [14] οὐδὲν, *nihil, nullum*, Doricum eſt, vt 15 [15] ἐξυθενῶ pro ἐξουδενῶ, *pro nihilo habeo, ſperno*.

Ὀφέ-

[16] Ὀφείλω, *debeo*. Futurum, ὀφειλήσω, ab ὀφειλέω: syncope autem ὄφλω. Futurum, [17] ὀφλήσω. Præteritum, [18] ὤφληκα. Aoriſtus primus, ὤφλησα. Aoriſtus ſecundus, [19] ὤφλον.

16 ὀφείλω & ſyncope ὄφλω ab ὀφειλέω & ὀφλέω.

17

18

19

[5] VIDE 151.31. & 36. [2] Et abſque ſyncope ᾠόμην, ᾤου, ᾤετο: tertia pluralis ᾠοντο. [3] Hinc aoriſtus primus med. ᾠησάμην, ᾠήσω, ᾠήσασθαι, facta ſyncope & reiecto augmento οἴσασθαι, & rurſus ſoluta diphthongo & geminato σ, οἴσσατο, putauit: ſic partic οἰσσάμενος, ratus: ſic & præſens οἴομαι, & participium οἰόμενος. [4] Perfectum, ᾠημαι, ᾠησαι, ᾤηται: vnde ᾠήθην, ᾠήθης, ᾠήθη: tertia plural. ᾠήθησαν, putauerunt, arbitrati ſunt: infinit. οἰηθῆναι, putaſſe. [5] Vide 193. 40. [6] Quære 159.31. [7] Dedota & ἔφηδα habes 157.22. [8] Componitur ex παρά & ἦδα. [9] Vide, 160.2. [10] Eſt aoriſti ſecundi ſubiunctiui à πίνω, bibo: ſed quaſi à πίω, vnde aoriſtus ſecun. ἔπιον, vt ſuo loco dicetur. [11] Secunda perſona plus quàm perfecti ab εἴδω, 193.44. Penultima verò in ἤδησθα ſcribitur per η pro ει, quadam analogia ad primam perſonam Atticam ἤδη, quæ per η quoque ſcribitur, vt habes 146.25. [12] Ab ὄμνυμι, ὄμνυς, ὄμνυσι, imperfect. ὤμνυν, ὤμνυς: cum ὀπό, ἀπώμνυς, & poëticè ſeruato ο præpoſitionis ὀπό (49.31.) ὀπώμνυς, iurabas: imperat. ὄμνυθι, & apocope ὄμνυ, iura: ſic δαίνυ, pro δαίνυθι, præbe conuiuium, à δαίνυμι. infinit. ὀμνύναι, iurare: particip. ὀμνὺς, ὄντος: ὀμνύοντες, iurantes. Ab ὀμνύω, imperfectum ὤμνυον, ὤμνυες, ὤμνυεν, accipitur pro aoriſto ſecundo, id eſt, iureiurando me aſtrinxi, iſti, it. [13] Poëticè ὀμοῦμαι, ὀμῇ, & Atticè (151.34.) ὀμεῖ, iurabo, iurabis. videtur futurum ſecundum med. ab ὀμόω, quanuis CLENARDVS (88.15.) dixerit tertiam coniugationem circunflexorum non agnoſcere futurum ſecundum: quod verum eſt in iis authoribus qui proſa oratione ſcripſerunt: at poëtæ nihil non ſibi permiſſum arbitrantur. poſſumus tamen deducere ὀμοῦμαι quaſi ab ὄμω, futurũ ὀμῶ, medium ὀμοῦμαι, 73.26. A futuro ὀμόσω, aoriſtus primus ὤμοσα, ὤμοσας, ὤμοσε, iuraui, iſti, it: tertia pluralis ὤμοσαν, perfectum ὄμωκα, 40.11. vnde Atticum ὀμώμοκα, 144.7. [14] De hoc, 27.32. [15] Hinc participium perfectum paſſiuum ἐξουθενημένος, contemptus, nihili habitus. Augmentum non habet, quòd ſimplex ab υ diphthongo immutabili incipiat. [16] Vide 149.33. [17] Ab ὀφλέω: ſunt qui hæc tempora referant ad ὀφλάνω, quod ab ὀφλέω, vnde eſt formatum, tempora mutuatur, 170.15. & 23. [18] Infinitiuus ὠφληκέναι, damnatum eſſe: participium ὠφληκὼς, obnoxius. [19] Optatiuus ὄφλοιμι: infinitiuus ὀφλεῖν: participium ὀφλὼν, όντος, accuſatus. Dicimus & in hoc aoriſto ſecundo ὤφελον, ες, εν, ab ὀφείλω, 88.15. & ὤφελον, ες, εν, ab ὀφέλω, 55.6. & Ionicè depoſito augmento ὄφελον, ὄφελες, ὄφελε, debui, iſti, it: ſumitur & pro aduerbio optandi, ὤφελον, ὤφελον ſeu ὄφελον, vtinam ego: & vtinam illi, in tertia plurali: ὤφελες, ὤφελες ſeu ὄφελες, vtinam tu: ὤφελεν, ὤφελε ſeu ὄφελεν, vtinam ille. cum ſignificatione optationis, etiam perſonarum indicationem habet.

1.2 ᾠόμην.

3 οἴσασθαι. οἴσσατο. οἰσσάμενος. οἴομαι. παρῆδα. πίνδα. ἤδησθα.

11

12 ὀπώμνυς. ὄμνυ. δαίνυ.

13 ὀμοῦμαι. ὀμεῖ.

14

15

16

17

18

19

ὤφελον. ὤφελον. ὄφελεν.

Ὀλλύω, pereo, perdo: ſiue ὄλλυμι, vnde & paſſiuum ὄλλυμαι, pereo: in præterito medio ab ὄλλω, ὤλα, Atticè (144.10.) ὄλωλα, perdidi. aoriſtus ſecundus ὤλον: medius ὠλόμην, ὤλω, ὤλετο: tertia pluralis ὤλοντο, ſine augmento ὄλοντο, perierunt. optatiuus ὀλοίμην, ὄλοιο, ὄλοιτο: tertia pluralis ὄλοιντο, & Ionicè (66.12.) ὀλοίατο, pereant. ſubiunctiuus ὄλωμαι, ὄλῃ & Ionicè (61.33.) ὄλναι, ſis perditus, pereas: ſic in præſenti ὄλλωμαι, ὄλλῃ & Ionicè ὄλλναι.

Appendix.

ὀλλύω. ſiue ὄλλυμι ab ὄλλω.

ὄλοντο. ὀλοίατο. ὄλναι. ὄλλναι.

Πάσχω, *patior*. Futurum, [1] πείσομαι, *patiar*, pro

1 Π

πάσχω à πί-

θω & πονέω. πείσομαι. η in ει. πέποιθα.

πήσομαι, η in ει, à πήθω: at πείσομαι, parebo aut credam, à πείθομαι, *pareo*. Aoriſtus ſecundus [2] ἔπαθον à πήθω. Præteritum medium, πέποιθα à πονέω, *laboro*: vnde præteritum [3] actiuum, πεπόηκα: medium, [4] πέπονα, & pleonaſmo literæ θ, [4] πέπονθα. Partici- [5]

πεπονθώς.

pium [5] πεπονθὼς, πεπονθότος.

πίπτω à πέτω, πίθω & πεσέω. Doriſmus.

[6] Πίπτω, *cado*. Futurum, πεσοῦμαι, [6] Doricè vſitatum eſt pro πέσομαι à πέτω. Dores enim futura circunflectunt in omni coniugatione, pro πέσω dicentes πεσῶ, vnde futurum medium πεσοῦμαι. Præ- [10]

[7.8] teritum, [7] πέπτωκα à πτόω. Aoriſtus prim. [8] ἐπέσησα.

ἔπεσαν.

[9] Aoriſtus ſecundus, [9] ἔπεσον à πεσέω: at ἔπεσαν, tertia pluralis eſt aoriſti primi, pro ἐπέσησαν, per ſyncope, vt [10] ἔσησαν, ἔσαν, *ſteterunt*.

πίνω à πόω. & πίω.

[11] [12] [11] Πίνω, *bibo*. Futurum, πώσω. Præteritum, [12] πέ- [15]

[13] πωκα, à πόω. Aoriſtus ſecundus, [13] ἔπιον à πίω. Im-

πῖθι.

[14] peratiuus, [14] πῖθι. nam legitimum πίε aſciſcit pleonaſmum ſyllabæ θι, πιεθι: deinde craſi ιε in

[15] ι longum, fit πῖθι. [15] Futurum ſecundum me-

πίομαι.

[16] dium, πίομαι pro [16] πιοῦμαι, vt φάγομαι & ἔδομαι, [20] *edam*.

πιυθάνομαι à πεύθομαι.

[17] [18] [17] Πιυθάνομαι, *interrogo*. Futurum, [18] πεύσομαι.

[19] Aoriſtus ſecundus medius, [19] ἐπυθόμιλω à [20] πεύθομαι.

πέπυσμαι.

[20] [21] Præteritum paſſiuum, [21] πέπυσμαι pro πέπευσμαι: vt

[22] etiam [22] ἄφυκτος, *ineuitabilis*, pro ἄφευκτος, elidendo [25]

ε ex diphthongo.

πρήσσω. πρήξω, πρέσω.

[23] [23] Πρήσσω, *facio*. Futurum, πράξω. Præteritum, πέπραχα: ſed πράσσω, *vendo*. Futurum, πράσω. Præ-

Duplex futurũ in quarta cõiug. ξω & σω.

[24] teritum, [24] πέπρακα. [25] Sunt verò in quarta con- [30]

[25] iugatione, quæ eadem ſignificatione, tamen

duplex

duplex habent futurum, ἁρπάζω, *rapio*: βαςάζω, *porto*: νυςάζω, *dormito*: παίζω, *ludo*: ςαλπίζω, *buccino*, ξω & ςω.

Α Πείσομαι, πάσῃ, πάσεται, participium πεισόμενος, paſſurus: πεισόμενοι ἀγαθὰ, beneficia accepturi. [1] Ab ἔπαθον, ἔπαθες, ἔπαθεν, optatiuus παθοίμι, παθοις, παθοι: ſecunda pluralis παθοιτε: ſubiunctiuus πάθω, πάθῃς, πάθῃ: prima pluralis παθωμὲν, & poëticè (151. 15) παθεμὲν, patiamur: infinitiuus παθεῖν, & Ionicè (59.18.) παθέειν, pati: participium παθὼν, paſſus, læſus. Ab aoriſto ἔπαθον, fit παθέω præſens, idem quod πάσχω: futurum πεπάθηκα, Ionicè (106.29.) πεπάθεα: participium πεπαθὼς, craſi (107.1.) πεπαθὼς, paſſus: ἡ πεπαθυῖα, paſſa. [2] Et paſſiuum πεπόνημαι: in ſecunda plural. πεπόνησθε, ſyncope πέπονθε, idem quod πεπόνθατε, id eſt, laboraſtis: plus quàm perfect. ἐπεπονήμην, σο, το, vnde reiecto augmento fit tertia pluralis Ionica (66.2. & 15.) πεπονήατο pro ἐπεπόνηντο, laborabant vel laborauerant. [3] Infinitiuus πεπονθέναι, pati. [4] In plurali πεπονθότες, πεπονθότων: hinc aduerbium πεπονθότως, cum affectu. [5] Poſſemus quoque dicere, eſſe futurum ſecundum medium, à πεσέω, vt aoriſtus ſecundus ἔπεσον. Terminatione verò cum futuris ſecundis cõueniunt huiuſmodi Dorica futura prima vocis actiuæ & mediæ, idque per omnes modos & participia verborum barytonorum, circunflexorum & in μι, præterquam in ſubiunctiuis, in quibus Dorica flectandi ratio à Theocriti interprete locum nõ habere dicitur. Porro Dores in huiuſmodi futurorum terminationibus pro σ non raro ε vſurpant: dicunt enim πεσεῦμαι & πεσεῦμαι, cadam. vide 12. 46. huius infinitiuus πεσεῖδς, & Ionica dialyſi (74.28. & 31.) πεσέεδς, caſurum eſſe. In crebro vſu ſunt hæc Dorica futura apud poëtas & præcipuè apud Theocritum: hinc ἀξῶ. ἀξῇς, pro ἄξω: ἄξῃς, ducam, duces, ab ἄγω. ἁρπαξῶ, rapiam, pro ἁρπάξω vel ἁρπάσω, 46. 34, ſed non dicetur ἁρπασῶ: nam Dores futura pleraque in σω per ξω efferunt, 46. 3. hinc καθιξῶ pro καθίσω, ſedebo: & in aoriſto prim. ὀκάθιξα pro ὀκάθισα, à καθίζω, ſedeo: γελαξῶ, pro γελάσω: & in aoriſto primo ἐγέλαξε, riſit, pro ἐγέλασεν, à γελάω. at id non ſemper obſeruatur: dicunt enim δωσῶ, dabo, pro δώσω (99. 23.) non autem δωξῶ: ſic κλαυσεῦμαι ſiue κλαυσεῦμαι, κλαυσῇ, κλαυσεῖται, lugebo, is, it, pro κλαύσομαι, κλαύσῃ, κλαύσεται, à κλαίω: futurum κλαύσω, 150 3. & 33. ῥομευσῶ, paſcam, pro ῥομεύσω, à ῥομεύω. ὀνασω, ὀνασεῖς, ὀνασεῖ, iuuabo, is, it, pro ὀνήσω, ᾳς, ᾳ, vbi quoque α pro η poſitum eſt, 12. 36. ab ὀνάω ſiue ὄνημι, iuuo. Tertia pluralis Dorici futuri non in ῦσι. vt futurum ſecundum, ſed in ῦντι definit: hinc λεξῦντι, dicent pro λέξουσι, à λέγω. vide 47.15. [7] Plusquàm perfectum ἐπεπλάκειν, exciderant: tertia pluralis ἐπεπτώκεζαν, & Atticè (146.26.) ἐπεπτώκεζαν. participium πεπτωκὼς, ότος, & ſyncope ſiue Ionica formatione (106.29.) πεπλὼς, ὼτος: ἡ πεπτῶσα, ὼσης. τὸν πεπλῶτα, & epentheſi τῦ ε (168.1.) πεπτεῶτα, lapſum. [8] Atque ἔπεσα, cecidi à πίπτω: vel eſt ſyncope pro ἐπέπεσα. [9] Sine augmento πέσον, πέσες, πέσε, cecidi, iſti, it, & πέσον, irruerunt: cum ὀμ, ἔμπεσον, ες, ε, incidi, iſti, it, cum κατ', καπάπεσον, & poëticè reiecto α, & mutato τ in literam ſequentem π (50.11. & 17.) κάππεσον, κάππεσες, κάππεσε, decidi, corrui, iſti, it. Ab ἔπεσον, imperatiuus πέσε, πεσέτω: tertia pluralis πεσέτωζαν, decidant: infinitiuus πεσεῖν & Ionicè (59.18.) πεσέειν, cecidiſſe: participium πεσὼν, όντος, lapſus, proſtratus: πεσόντες, ſtrati iacentes. [10] De hoc 188. 13. [11] Infinitiuus πίνειν, Atticè & Doricè (69. 4.) πιέμβαι, bibere. [12] Plus quàm perfectum ἐπεπώκειν, ες, ε, potus ſeu ebrius eram, as, at: participium πεπωκὼς, qui bibit. [13] Infinitiuus πεῖν, Ionicè (59.18.) πέειν, bibiſſe: particip. πὼν, όντος, qui bibit: ἡ ποῦσα, ούσης, quæ bibit. [14] Atque πῶθι, à πωμι, 105. 31. & per apocopen πῶ, bibe. [15] Vide 154. 15. & 193. 38. [16] A πιοῦμαι tamen

πάθομεν. παθέειν.

πέποσθε.

πεπονήαθ.

ἀξῶ. ἁρπαξῶ. καθιξῶ. ἐκάθιξα. ἐγέλαξε. δωσῶ.

κλαυσεῖται. νομευσῶ. ὀνασῶ.

λεξῦντι.

7 ἐπεπλώκειζαν. πεπλὼς, ῶτος. πεπλεῶτα.

8 ἔπεσα.

9 πέσον. ἔμπεσε. κάππεσον.

πεσέειν.

10 πεπτεώς.

11 πιέμβαι.

12 πωκειν.

13 πωτι. πῶ.

14

15

16

πιεῖας. 17 reperitur infinitiuus πιεῖας, bibiturum eſſe. 17 Non ſequitur regulam finitorum in ἀνω & ἀνομαι, aſſignatam à CLENARDO, 170. 15. vide quæ in eum locum annotauimus. Huius imperfectum ἐπωθανόμην, & depoſito au-
18 gmento πωθανόμην, audiebam. 18 Secunda perſona πύσῃ & Ionicè (61.33.)
πεύσεαι. 19 πεύσεαι, audies : partic. πευσόμενος, percontaturus. 19 Poëticè πεπυθόμην, 5
πεπύθοιτο. 49.22. hinc in optat. πεπύθοιτο intelligat : & in ſubiunctiuo πεπύθωται, audiant. Contrà detracto omni augmento dicitur πυθόμην, ῠ, ετο: tertia plural.
πεπύθωται. πύθοντο pro ἐπύθοντο, audierunt. Imperat. πύθεῦ, crede concede, Doricè (12.
πύθοντο. 46.) πυθεῦ & retracto accentu πύθευ, ſciſcitare. optat. πυθοίμην, πύθοιο, πύθοί-
πυθοίατο. το, intelligerem, es, et: tertia plur. πύθοιντο, & Ionicè (66.2. & 12.) πυθοίατο, 10
intellexerint: & rogauerint, infinit. πυθέας, audiuiſſe, accepiſſe: particip. πυ-
20 θόμενος, ſciſcitatus, edoctus. 20 Hoc poëtæ pro πιπυθόμαι vſurpant: hinc ſe-
πεύθεαι. cunda perſona Ionica (61. 33) πύθαι pro πύῃ, noſti, cognoſcis : tertia im-
πεύθετο. perfecti ſine augmento, πύθετο pro ἐπύθετο, audiebat: tertia pluralis præſen-
πευθοίατο. tis optatiui Ionica (66.2.& 12.) πευθοίατο, audirent, pro πεύθοιντο : & particip. 15
21 πευθόμενος, interrogans. 21 Tertia πέπυσται, nouit, ſcit: tertia plus quàm per-
πέπυστο. 22 fecti πέπυστο ſine ε (146. 29.) pro ἐπέπυστο, audierat. 22 De hoc 180.20.
πρήσσω. 23 23 Atticum eſt pro πρήσσω, 12.16. Ionicè mutato α in η (12.16.) dicitur πρήσ-
πρῆγμα. σω: πρήσσω τὰ πρήγματα, pro πράττω τὰ πράγματα, res adminiſtrare: paſſiuum
πέπρᾶχα. 24 πρήσσομαι: imperfect. ἐπρησσόμην, conficiebar. 24 Eſt etiam πέπρᾶχα, termi- 20
25 naui pro πεπέρακα per ſyncopen, à περάω. 25 Pauca quædam aliàs his ſimi-
παίζω. lia enumerantur, 46.33. παίζω verò communiter facit παίξω (vnde in aoriſt.
prim. paſſiuo ἐπαίχθη, luſus eſt: in particip. παιχθείς illuſus: in fut. primo paſſ.
παιχθήσεται, ludetur) & Atticè παίσω (46.23.) vnde in aoriſto primo infinitiui
παῖσαι, ludere. 25

Appendix. Πέπλω, coquo, pinſo, mollio: futur. πέψω à πέσσω: aoriſtus primus ἔπεψα:
πέπλω à πέσσω. partic. πέψας, αντος. Communiter dicitur πέσσω: infin. πέσσειν, & Ionicè (59.4.)
πεσσέμεν. πεσσέμεν, ſibi vendicare.

P

ῥέω à ῥεύω, ῥυέω & ῥύημι. 1 Ρ'έω, *fluo.* 1 Futurum, ῥεύσω, & ῥυήσω, à ῥυέω. Præteritum, ἐῤῥύηκα. Aoriſtus ſecundus actiuus ἐῤῥύην à ῥύημι: 2 aut ſecundus paſſ. à ῥυέω, 2 etiam ſi ῥυῶ circunflexum deſinit in ῶ purum. Compoſita ſunt ἐμῤῥέω, *influo*: διαῤῥέω, *diffluo*, per geminum ῥῥ. 3 nam vt ε augmentum ſyllabicum duplicat ῥ, ita & præpoſitio finita in vocalem. ῥῆμα, *verbum*: ἐπίῤῥημα, *aduerbium*: ῥήγνυμι, *rumpo*: καταῤῥήγνυμι, *dirumpo*: ῥῆξαι, *rupiſſe*: περιῤῥῆξαι, *circuncidiſſe*: proinde καταῤῥάκτης, *cataracta*, fit à verbo, ῥάσσω, *tundo*: καταῤῥάσσω, *collido*: ſed καταράκτης (nam vtrunque inuenitur) venit ab ἀράσσω, *tundo*: καταράσσω, *collido*, per vnum ῥ, pro quo & ἀῤῥάσσω, dicitur, vnde συναῤῥάσσω, *confringo*, nam συῤῥάσσω, *confringo*, *collido*, à ῥάσσω.

ῥῃ geminum in compoſitis.

καταῤῥάκτης ſine καταράκτης vnde ducatur.

Ρ'η-

[4] Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι, *rumpo*. Futurum, [5] ῥήξω à ῥήγω. Aoriſtus ſec. paſſ. [6] ἐῤῥάγην, *rupi*. Præter. med. [7] ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα: ſiquidem hoc verbum pro η capit ſæpe ω: ſic διέῤῥωγα, *dirupi*: διερρωγὼς, *dirutus*, vt etiam dicitur ἀρωγὼς pro ἀρηγὼς, *defenſor*.

[8] Ῥωννύω & ῥώννυμι, *valeo*. Futur. [9] ῥώσω à [10] ῥώω. Præteritum actiuum, ἔῤῥωκα, paſſ. [11] ἔῤῥωμαι. Plus quàm perfect, ἐῤῥώμην. Imperatiuus, ἔῤῥωσο, ἐῤῥώσθω, *vale*, *valeat*. Infinitiuus, ἐῤῥῶσθαι.

4 ῥηγνύω & ῥήγνυμι à ῥήγω.
5
6
7 ω pro η. διέῤῥωγα. διερρωγὼς.
ἀρωγὸς.
8 ῥωννύω & ῥώννυμι à ῥώω.
9
10
11

DE hoc 150.2. A ῥέω imperfect. ἔῤῥεον, ἔῤῥεες, ἔῤῥεε, & ῥέεν abſque augmẽto. ſubiunctiuus ῥέω, ῥέῃς, ῥέῃ, & poëticè (185.12.) ῥέῃ, fluat. [2] Dicit etiamſi ῥυῶ, &c. quia (88.17.) viſus fuerat innuere, huiuſmodi verba deſtitui aoriſto ſecun. futuro ſecund. & præterito med. Poteſt & hic aoriſtus ab Æolico ῥεύω, vnde & futurum ῥεύσω, deduci. ab eo aoriſtus ſecund. actiuus eſſet ἔῤῥυον (vt ἔφυγον à φεύγω, 55.2.) paſſ. ἐῤῥύην, ἐῤῥύης, ἐῤῥύη, fluxi, iſti, it. hinc ſubiunctiuus ῥυῶ, ῥυῇς, ῥυῇ, fluxero, is, it: prima plural. ῥυῶμεν: cum παρὰ, παραῤῥυῶμεν, & poëticè (50.11.) παῤῥυῶμεν, perfluamus. infinit. ῥυῆναι, emanaſſe, fluxiſſe: particip. ῥυὲς, qui fluxit, futurum ſecundum, ῥυήσομαι, ῥυήσῃ, ῥυήσεται, diffluam, es, et.

1 ῥέεν. ῥοὴ.
2
παραῤῥυῶμεν.

[3] Vide 139.1. Sic etiam α priuatiuũ, atque aliæ particulæ in vocalem finitæ, quando in compoſitione ante ϱ locum habent, geminant ϱ: vt ῥηνὲς, qui tutò dici poteſt, clarus: ἄῤῥητος, nefandus, non dicendus, obſcurus. poëtæ metri gratia idem obſeruant & ante alias conſonantes: vt ἀϐδδέισασα, verita. pro ἀϐδδέισασα, participium aoriſti pri. verbi ἀϐδέομαι, vereor. ἀναλλέξας, qui collegit, pro ἀναλέξας, particip. aoriſti primi ab ἀναλέγω. [4] De hoc & ſimilibus, 168.31. & 169.48. [5] Hinc aoriſtus prim. ἔῤῥηξα, ἔῤῥηξας, ἔῤῥηξεν, erupi, iſti, it: tertia plural. ἔῤῥηξαν, fregerunt: imperatiuus ῥῆξον, erumpe: ῥήξατε, rumpite: infinit. ῥῆξαι, tingere, frangere: particip. ῥήξας, diſpergens, diſſeminans. aoriſtus primus med. ἐῤῥηξάμην: tertia ſingularis ſine augmento ῥήξατο, erupit.

3 α in cõpoſitione ante ϱ.
ἀϐδδέισασα. ἀναλλέξας.
4
5

[6] Ab ἐῤῥάγην, ἐῤῥάγης, ἐῤῥάγη, rupi, erupi, iſti, it, tertia plur. ἐῤῥάγησαν, eruperũt: ſubiunctiuus ῥαγῶ, ῥαγῇς, ῥαγῇ, erumpam, as, at: infinit. ῥαγῆναι quod & ῥηγλῆναι, abruptum eſſe: particip. ῥαγὲς, ῥαγεῖσα, ruptus, rupta. futurum ſecund. ῥαγήσομαι, vnde infinit. ῥαγήσεσθαι, rupturum eſſe. Aoriſtus ſecundus actiuus ἔῤῥαγον, obſoleuit. [7] Ab ἔῤῥωγα, ἔῤῥωγας, ἔῤῥωγεν, influxi, iſti, it, vel ruptus ſum, es, eſt: plus quàm perfect. ἐῤῥώγη: tertia plural. ἐῤῥώγεσαν, & Att. (146.26.) ἐῤῥώγεσαν, rupti erant: particip. ἐῤῥωγὼς, ἐῤῥωγῖα, ruptus, rupta: ſine augmento ῥωγὼς: cum ἀνὰ, ἀναῤῥωγὼς, apertus, hians. Huiuſmodi mutatio τοῦ η in ω, Atticorum eſt. huc referunt quidam ϛυοχωκότε, id eſt, compreſſi, coarctati, collapſi: particip. perfectum duale ſine augmento pro συνοχικότε, à συνοχέω, μ. ήσω: π. ηκα: quod deriuatur à συνοχὴ, ῆς, imbecillitas, turbatio, 90.44. hoc verò verbale eſt (127.22.) à συνέχω, conſtringo, contineo. ſic μέμελκα, κας, κε, tranſij, iſti, it: & curaui, iſti, it: quod per ſyncopen & τοῦ β, euphoniæ gratia, interiectionem dictum eſt, vel pro μεμολκα à μολέω, (177.38.) vel pro μεμέλκα à μελέω ὁ μέλω, curo. è μεμβλακε cum τοῦ β fit μεμέμβλωκεν, & poëticè (50.11.) παρμεμβλακε, permanet, adeſt. [8] De hoc & ſimilibus in νύω & νμι finitis habes, 172.12. [9] Hinc aoriſtus primus, ἔῤῥωσα, ας, ε, valui, & confirmaui, iſti, it: infinitiuus ῥῶσαι, roboraſſe: particip. ῥώσας, roborans: futurum medium ῥώσομαι. [10] Huius paſſiuum ῥώομαι, fluo, tendo,

6 ἐϛυοχωκότε.
7
8
9
10

11 ruo : in imperfecto ἐῤῥώοντ, feſtinabant, ruebant. [11] Hinc particip. ἐῤῥωμένος, de quo, 123.23. aoriſtus primus aſſumit σ (152.28.) ἐῤῥώσθην, ἐῤῥώσθης, ἐῤῥώσθη : tertia plural. ἐῤῥώσθησαν : vnde particip. ῥωσθείς, ῥωσθεῖσα, confirmatus confirmata.

Σ

σβέννυω & σβέννυμι à σβέω & σβῆμι.

1.2 [1] Σβεννύω, σβέννυμι, *extinguo*. Futurum, [2] σβέσω & 5
σβήσομαι à σβέω. Aoriſtus ſecundus, ἔσβην à σβῆμι:
3 [3] aut eſt aoriſtus ſecundus paſſiuus à σβέω. Aoriſtus ſecundus actiuus, ἔσβον. paſſiuus, ἐσβην.

σεύω. ἔσευα. ἐσύθην.

4 [4] Σεύω, eo, *fugo*, *concito*. [5] Aoriſtus primus, ἔσευα
5
6 per α purum. Aoriſtus paſſiuus, [6] ἐσύθην pro ἐ- 10
σεύθην.

σπένδω à σπείδω. Æoliſmus.

7 [7] Σπένδω, *libo*. Futurum, [8] σπείσω à σπείδω: [9] quan-
8
9 doque Æolicè pro ſubiunctiua vocali conſonans,
10 σπέρω, σπέρρω, *ſemino*: [10] γένατο, γένατο, *natus eſt*.

συνίημι. συνῆκα. ἐσυνῆκα.

11 [11] Συνίημι, *intelligo*. Aoriſtus primus, σύνηκα, & 15
12 Atticè [12] ἐσύνηκα, per geminum augmentum, vt
13 [13] ἰωώχλοιω, *turbabam*, & ſimilia. Aoriſtus ſecun-
dus, ξυνῆν. Imperatiuus, σύνες. Participium, συ-
νείς. Atticè autem ξυνίημι, ξυνῆκα, ξυνῆν, ξύνες, ξυνεὶς:
vt pleraque alia communiter per σύν efferuntur, 20
Atticè per ξυν, σύνοικος, ξυνοικος, *contubernalis*.

συνῆν. σύνες. ξυν Atticè pro συν.

συῤῥήγνυσθαι συν in compoſitione fit

ante { β μ π φ ψ

συγ ante { γ κ χ

συ συσ συ συλ συῤ ante { ζ σ φ λ ῥ

Συῤῥήγνυσθαι, *confringi*, compoſitum à σύν, *cum*,
14 *ſimul*, & ῥήγνυσθαι, *frangi*. [14] Quomodo verò ſe ha-
beat σύν in compoſitis, docere poſſunt ſubiecta
exempla, βάινω, *vado*, συμβάινω, *contingo*: γράφω, 25
ſcribo, συγγράφω, *conſcribo*: ζάω, *viuo*, συζάω, *conuiuo*:
κάμνω, *laboro*: συγκάμνω, *ſimul laboro*: λέγω, *dico* &
lego, id eſt, *colligo*, συλλέγω, *colligo*: μανθάνω, *diſco*,
συμμανθάνω, *condiſco*: παίζω, *ludo*, συμπαίζω, *colludo*:
ῥέω, *fluo*, συῤῥέω, *confluo*: σείω, *quatio*, συσσείω, *concu-* 30

tio

tio: στέλλω, *mitto, traho*, συστέλλω, *contraho*: φημὶ, *dico*, σύμφημι, *consentio, comprobo*: χέω, *fundo*, συγχέω, *confundo*: ψηφίζω, συμψηφίζω, *computo*. Idem iudicium demutationem ν in prępositione ἐν, *in*: βαίνω, ἐμβαίνω, *ingredior*: γράφω, ἐγγράφω, *inscribo*, &c. nisi quòd ante σ non mutatur ν, σείω, ἐνστείω, *incutio*: σημαίνω, *significo*, ἐνσημαίνω, *insignio, significo*. *Ita est de ν in prepos. ἐν nisi quod manet sequente σ.*

VIDE 172.12. A[1] σβέννυμι participiũ σβεννὺς, extinguens. [2] Hinc aorist. prim. ἔσβεσα, ἔσβεσας, ἔσβεσε (cum ἀπὸ, ἀπέσβεσεν, extinxit) sine augmento σβέσα, σβέσας, σβέσε: tertia plur. σβέσαν: infin. σβέσαι, extinxisse. Aoristus prim. pass. ἐσβέσθην, ἐσβέσθης, ἐσβέσθη, extinctus vel mortuus sum, es, est: subiunctiuus σβεσθῶ, σβεσθῇς, σβεσθῇ: infin. σβεσθῆναι: cum ἀπὸ, ἀποσβεσθῆναι, extingui, suprimi: futurum prim. pass. σβεσθήσομαι, extinguar. Pro σβέσω dicitur quoque σβήσω: perfect. ἔσβηκα: participium ἐσβηκὼς: cum ἀπὸ, ἀποσβηκὼς, extinctus. [3] Prior opinio verior videtur quod posterior repugnet ei quod dixit, 88.28. vide 91.43. [4] Passiuum σεύομαι: imperfectum ἐσευόμην: tertia pluralis ἐ σεύοντο, & poëticè augmento positione producto (143.53.) ἐσσεύοντο, ibant. Aoristus secundus, ἔσυτο (vt ἔφυγον à φεύγω, 55.2.) medius ἐσυόμην: tertia persona ἐσύτο, syncope ac deposito augmento σύτο, concitatus est, proruit. Alij volunt dictũ pro ἐσέσυτο in plus quàm perf. passiuo, deposito omni augmẽto. Vide 147.14. [5] De hoc 148.2. sine augmento est σεῦα, σεῦας, σεῦε, fugaui, isti, it: particip. σεύας: cum ὑπὸ, ὑπεσεύας, & poëticè (209.21.) ὑπερσεύας, exhortatus, aoristus primus medius ἐσευάμην, ω, ατο, & deposito augmento, σευάμην, σεύω, σεύατο, irrui, isti, it: imperatiuus, σεῦαι, σευάσθω & syncope σεύσθω, concitetur. [6] Ab ἐσύθην, ἐσύθης, ἐσύθη, id est, cum impetu motus sum, es, est, ducitur participium. συθεὶς, concitatus. [7] Huius imperfect. ἔσσευδον, ἔσσευδες, hinc tertia Ionica (47.39.) ἀσσέυδεσκε, libabat. [8] Hinc aoristus prim. ἔσσευσα, ἔσσευσας, ἔσσευσε, sine augmento σεῦσα, σεῦσας, σεῦσε, libaui, isti, it: imperat. σεῦσον: subiunct. σεύσω, σεύσῃς: infinit. σεῦσαι: particip. σεύσας. Aorist. pr. medius ἐσσευσάμην: infin. σεύσασθαι, inducias facere: perfect. pass. ἔσσευσμαι: tertia persona ἔσσευται, transactum est: aorist. pr. ἐσσευάσθην, sacrificio placatus sum: ἐσσευάσθησαν ἀγορὰι, factæ sunt inducię. [9] Sic ἀργεννὸς, candidus, pro ἀργινὸς: ἄπερρε pro ἄπελθε, abi in malam rem, ab ἀπείρω: & simplex ἔρρε, peri: atque in imperat. pass. ἐρρέτω, abi, peri, ab ἔρῶ siue φθείρω, pro quo Æoles φθέρρω dicunt: deinde per aphæresim ἔρρω. A φθείρω, corrumpo (vt hoc obiter dicatur) futurum φθερῶ, 40.4. perfectũ ἔφθαρκα, 51.10. passiuũ ἔφθαρμαι, 64.6. hinc partic. ἔφθαρμένος, interemptus. & pro ἔφθαρμαι Æoles dicunt, ἔφθορμαι ἔφθορσαι, ἔφθορται. sic à μείρω siue μείρομαι, diuido, sortior, fit μέμορμαι, μέμορσαι, μέμορται, sortitus sum, es, est, pro μέμαρμαι, μέμαρσαι, μέμαρται, quod & μεμοίρασμαι, μεμοίρασαι, μεμοίρασται: & rursus pro eodem, μεμόρημαι, μεμόρησαι, μεμόρηται: vnde partic. μεμορημένος. factum, paratum. Ab ἔφθορμαι & μέμορμαι in infinitiuo ἔφθορθαι, μέμορθαι, accentu in antepenultima, 13.28 sic τέτορθαι pro τέτάρθαι, à τείρω, μ. τερῶ, π, τέτορκα, id est, infesto, sum molestus. sed redeamus ad φθείρω: huius perfect. medium ἔφθορα, corrupi, 72, 27, aoristus sec. actiuus ἔφθαρον, 55.4. passiuus ἐφθάρην, perii: partic. φθαρεὶς, έντος corruptus. Pro φθέρω, futuro verbi φθείρω Æoles dicunt φθέρσω, φθέρσεις, φθέρσει, vastabo, is. it, 45.46. & 167.31. sic ab ἔρω idẽ quod φθείρω, fut. ἔρσω pro ἐρῶ, vnde aoristus prim. sine augmento ἔρσα, ἔρσας, ἔρσε: cum ἀπὸ, ἄπερσεν, & poëticè seruato σ (49.31.)

σβέσα. ἀπεσβηκὼς. ἐσευόμην. σύτο. σεῦα. ὑπερσεύας. σεύατο. σεύσθω. ἀσσέυδεσκε. ἀπεῖσε. ἔρρε. ἔφθορμαι. μέμορμαι. μεμοίρασμαι. μεμόρημαι. ἔφθορθαι. μέμορθαι. τέτορθαι. φθέρσῃ.

ἀπέρσε. ἄπερσε corrupit. ſic à κείρω, tondeo, μ. κερῶ, Æolicè κέρσω : vnde aoriſt. prim.
ἔκερσα. ἔκερσα totondi: infin. κέρσαι, totũdiſſe. à fut. κερῶ: infin. κερεῖν, & Ionicè (56. 7.)
ἄρπε. κερέειν, tonſurum eſſe. ab ἄρω, coapto, μ. ἀρῶ & ἄρσω, coaptabo : aoriſt. prim.
ἄρσαι. ἧρσαι: imperat. ἄρσαι, adapta. à κύρω, ſum, adipiſcor, nãſciſcor, incido: μ. κυρῶ &
Κύρσω. κύρσω, adipiſcar: aoriſt. prim. ἐκύρσα: in ſecunda plur. ἐκύρσατε, incidiſtis: ter-
ἐκύρσαν. tia ἐκύρσαν, inciderunt: cum ἐν, ἐνέκυρσαν. offenderunt, inciderunt: part. κύρσας
ἐγκύρσας. cum ἐν, ἐγκύρσας, incidens, vide 52. 11. particip. aoriſti primi paſſ κυρθείς, ade-
ptus. [10] Vide 184. 30. [11] Componitur ex σύν (pro quo Attici ξύν in compo-
ſitis 117, 10.) & ἵημι, cuius inflexionem habes, 160 10. [12] Pro ἐσιωπᾶκε, ἐσυ-
ἐξιωπᾶκε. ωπᾶκες, ἐσιωπᾶκε, Attici dicunt ἐξιωπᾶκε, ἐξιωπᾶκες, ἐξιωπᾶκεν, intellexi, iſti, it: atque
ξιωπᾶκε, ξιωπᾶκες, ξιωπᾶκε, 145. 6. communiter verò συνῆκε, συνῆκες, συνῆ-
κε. [13] De hoc 141. 36. [14] Quare ita mutetur ρ, vel elidatur, docuimus, 5. 20.

In compoſitis ex ἀνὰ poëtæ dicunt.

14 & 7. 27 Idem ferme iudicium de ρ in ἀνὰ, cùm poëticè, à finali deperdito, præponitur conſonantibus, veluti 50. 11. & 17. attigimus. nã ρ ante κ & χ mutatur

ἀγκ } ἀνακ
ἀγχ } ἀνακχ
ἀλλ } ἀναλ
ἀμβ } pro ἀναβ
ἀμμ } ἀναμ
ἀμπ } ἀναπ
ἀμφ } ἀναφ

in γ : ante λ in λ : ante β, μ, π, φ, in μ: vt ante κ, ἀγκελέω pro ἀνακαλέω. revoco:
ἀγκλίνας pro ἀνακλίνας, innixus, reclinans, vt πτύξας 59. 31. ab ἀνακλίνω. ἀγκρεμού-
σας pro ἀνακρεμέσας, ſuſpendens, vt πτύξας, 59. 31 ab ἀνακρέμνημι, ſed tanquam
ab ἀνακρεμεύω, μ. ἀπω: aoriſt. prim. ἀνεκρέμασα: tertia plur. ἀνεκρέμασαν, ſuſpen-
derunt: partic. aoriſt. primi paſſ. ἀνακρεμασθείς, pendens. ἀγκρίνω pro ἀνακρίνω,
diſcutio, diſcerno. ἀγκρύομαι pro ἀνακρύομαι, præludo. huc etiam referri poſ-
ſunt ἄγκλητος, pro ἀνάκλητος, iactator: ἄγκονος, pro ἀνάκονος, miniſter: atque
ἄγκλητος. ἄγκονος. hinc ἀγκονητής, ἴδος, miniſtra: & ἀγκονέω ῶ, diligens ſum: ſic ἀγκοπὲς quaſi ἀνα-
ἀγκορές. ἀγχαλάζω. κορές, inſatiabile. Ante χ, ἀγχαλάζω pro ἀναχαλάζω, relaxo, remitto. Ante λ,
ἀλλύω. ἀλλύεσκε. ἀλλύω pro ἀναλύω, euerto, ſoluo, retexo: vnde ἀλλύεσκε Ionicè (47. 39.) pro
ἀλλύουτα. ἄλλεγον. ἀνέλυε, ſoluebat: & ἀλλύουσα pro ἀναλύουσα, ſoluens. ἄλλεγον pro ἀνάλεγον, & hoc pro ἀνέλεγον, collegi: aoriſtus ſecund. ſine augmento ab ἀναλέγω: vnde &
ἀλλέξαι. ἀμβαίνω. in aor. prim. infinitiui act. ἀλέξαι pro ἀναλέξαι, collegiſſe. Ante β, ἀμβαίνω pro
ἀναβαίνω, aſcendo: vnde ἄμβασις pro ἀνάβασις, aſcenſio: ἀμβάτης pro ἀναβάτης,
ἄμβαλε. aſcenſor: ἄμβατος, acceſſus: acceſſibilis: τὰ ἄμβατα, gradus: ἄμβαλε pro ἀνάβαλε, & iſtud pro ἀνέβαλε, reiecit, ſurſum iecit, aoriſtus ſecund. ab ἀναβάλ-
ἀμβλήδλω. ἀμβολή. ἀμβολίη. λω: ſunt qui legant ἄββαλε: ἀμβλήδλω pro ἀναβλήδλω, altè: ἀμβολὴ pro ἀνα-
βολὴ, & ἀμβολίη, pro ἀναβολίη, procraſtinatio, mora, ἀμβολιεργὸς pro ἀναβο-
ἀμβολιεργός. λιεργὸς, dilator operum, procraſtinator: ἀμβώζοντες, reclamantes, exclamantes, pro ἀναβώζοντες, & iſtud per craſim pro ἀναβοώζοντες, vt ſimplex βώσας
ἀμβώζοντες. ἀμβολοῖσι. pro βοήσας, 82. 26. ſic in appoſitione, ἀμβωμοῖσι ſeu ἀμβωμοῖσι (14. 13.) pro ἀνὰ
ἀμμάθω. ἄμμιγα. βωμοῖς, ad altaria. Ante μ. ἀμμάθω pro ἀναμάθω, pœniteo: ἄμμιγα pro ἀνάμι-
ἀμμίγδην. ἀμμῖξαι γα, ſimul, vna ἀμμίγδην pro ἀναμίγδην, permixtim, promiſcuè: ἀμμῖξαι pro
ἀναμῖξαι, immiſcens, ab ἀναμίγνυμι, ſed tanquam ab ἀναμίγω, 168. 33. & in ap-
ἀμμέσσα. ἄμμεσον. poſitione, ἀμμέσσα pro ἀνὰ μέσα, per magnũ: ἀνὰ μέσον, ἀμμέσον, in medio. Ante
π, ἀμπαιανίσαι pro ἀναπαιανίσαι, pæana recantare, aoriſtus prim. infinitiui ab
ἀμπεπαλὼν. ἀναπαιανίζω. ἀμπεπαλὼν, vibrans, pro ἀναπεπαλὼν, & iſtud pro ἀναπαλὼν, cum
ἀμπαύομαι. augmento poëtico, 49. 22. eſt participium aoriſti ſecund. ab ἀναπάλλω: ſic à
ἀμπαύσασθε. ſimplici πάλλω fit πεπαλὼν, vibrans vel qui vibrauit : ἀμπαύομαι pro ἀναπαύ-
ἄμπαυμα. μαι, quieſco: hinc in aoriſt. prim. imperatiui medij ἀμπαύσασθε, requieſcite: &
ἄμπαυσις. ἀμπαυστήριος. verbalia τὸ ἄμπαυμα, ατος, quies, ſilentium : ἡ ἄμπαυσις, εως, requies : ἀμπαυ-
στήριος, ſedes in qua quieſcitur, pro ἀναπαύσασθε, ἀνάπαυμα, ἀνάπαυσις, & ἀνα-
παυστήριος: ἀμπέπασον pro ἀναπέπασον, extende, aperi, vt πτύξον, 56. 20. ab ἀναπε-
ἄμπτηρος. τάνυμι, ſed tanquam ab ἀναπετάω, 172. 12. & 175. 11. ἄμπτηρος pro ἀνάπτηρος, cæ-
ἀμπλίχω. cus, mutilatus: ἀμπλίχω pro ἀναπλίχω, amicio, implico: hinc ἀμπλακέω, pec-
co, erro, implicor: vnde participium aoriſti ſecundi ἀμπλακὼν, qui errauit, & verbale ἀμπλάκημα, peccatum, inde dictum quòd implicet & inuoluat homines: ſic & ἡ ἀμπλακία, error, peccatum: ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, reſpiratio : ἀμ-
ἀμπνοή. ἀμπτάμενος. πτάμενος pro ἀναπτάμενος, reuolans, ſubuolans : τὰ ἀμπτάμενα, reuolantia:
ἄμπωσις vide ſimplex πτάμενος 200. 47. ἄμπωσις, pro ἀνάπωσις, vadoſum æſtuarium:

ἄμπωτις

ἄμπωτις (quo & oratores vtũtur) pro ἀνάπωτις, reciprocatio aquæ & receſſus: hinc ἀμπωτίζω, ingurgito: & in appoſitione, ἀμπέδιον pro ἀνὰ πέδιον, per campum: ἀμπέλαγος pro ἀνὰ πέλαγος. per mare: ἄμπολιν pro ἀνὰ πόλιν, per vrbem. Ante φ, ἀμφέρω pro ἀναφέρω, ſurſum fero: ἀμφέρεται pro ἀναφέρεται, ſurſum fertur: ἀμφυγία, pro ἀναφυγία, perpetuum exilium: & in apoſitione, ἀμφόνον, pro ἀνὰ φόνον, per cædem: ἀμφυτά pro ἀνὰ φυτά, per plantas. Ante δ verò, ante θ, ν, σ, & τ, quanuis ἀνὰ perdat α finale, ν tamẽ manet inuariatum tam in compoſitione quàm in caſus appoſitione: vt ἀνδηράδες pro ἀναδηράδες, areæ: ἄνδιμα pro ἀνάδιμα, vita: τὰ ἄνδηρα pro ἀνάδηρα, flores: ἀνδίκτης, ου, pro ἀναδίκτης, genus laquei. ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, bifariam: ἀνδοχάδην pro ἀναδοχάδην, ex fideiuſſione: ἀνδόνακας pro ἀνὰ δόνακας, inter arundines, ab ὁ δόναξ, ακος, arundo: ἀνδύεται pro ἀναδύεται, emergit, ἀνθρώσκω, pro ἀναθρώσκω, reſilio: ἀννέκυας pro ἀνὰ νέκυας, per cadauera: ἄνστησον pro ἀνάστησον, exurge, aoriſtus prim. imperatiui actiui ab ἀνίστημι, μ. ἀναστήσω: ἀνστρέφομαι, pro ἀναστρέφομαι, percurro, peruado, aſſiduus ſum: ἄνσχεο pro ἀνάσχεο, de quo 167. 31. ἀνσχήσεσθαι pro ἀνασχήσεσθαι, toleraturum eſſe: vide ſimplex σχήσεσθαι 197. 14. ἀνστόμα pro ἀνὰ στόμα, per os ἀντανύω pro ἀνατανύω, extendo. τ verò præpoſitionis κατ', quando poëticè quoque, α finali deperdito, præponitur conſonantibus, ante aſpiratas φ, χ, mutatur in earum tenues π, κ: ante θ & τ, ſeruatur ipſum τ: ante alias mutas, & ante immutabiles λ, μ, ν, ρ, mutatur in conſonam ſequenti ſimilem, nempe in β ante β, in δ ante δ, & ſic de aliis: ante σ verò, ipſum τ prorſus deperit: ſed exemplis res illuſtretur ante β, κάββαλε pro κατάβαλε, & iſtud pro κατέβαλε, ſtrauit, aoriſtus ſecund. abſque augmento à κατβάλλω: infinitiuus καββαλλεῖν pro κατβαλεῖν, ſtrauiſſe: & καββαλικός, proſternando aptus: & huius comparatiuus καββαλικώτερος, ad proſternandum aptior, qui aptiùs proſternitur: quibus & oratores vtuntur. Ante δ, καδδραθέτην, dormierunt duo, pro κατδραθέτην, tertia dualis aoriſti ſecundi à κατδαρθάνω, ſed tanquam à κατδαρθέω: ſimplex δαρθέω, aoriſtus ſecund. ἔδαρθον, & metatheſi ἔδραθον: tertia dualis reiecto augmento δαρθέτην, cum κατ', κατδαρθέτην, & poëtice καδδραθέτην: καδδῦσαι pro κατδῦσαι, demerſiſſe, aoriſtus prim. infinitiui act. à κατδύω: & in appoſitione, καδδύναμιν pro κατ' δύναμιν, pro virili parte: ἡ δυνάμις, εως, τὴν δύναμιν, vt ὄφιν, 31. 28. καδ δὲ pro κατ' δὲ, hoc in tmeſi non raro vſurpant, quàm ſcilicet verba compoſita ex κατ' diuiduntur, atque inter præpoſitionem κατ' & verbum ſimplex inſeritur particula δὲ, ſiue ſola, ſiue cum aliis dictionibus: vt καδδ' ἔβαλε pro κατέβαλε δὲ, id eſt, ſtrauit autem, aoriſtus ſecundus à κατβάλλω: καδδ' εἷσε pro καθεῖσε δὲ, id eſt, ἐκάθισε δὲ, collocauit verò: vide ſimplex εἷσε 174. 32. καδδ' ἔθορε pro κατέθορε δὲ, deſiliit verò, aoriſt. ſec. à κατθορέω: καδδ' ἕλον pro καθέλον δὲ, & hoc pro καθεῖλον δὲ, detraxerunt verò, eſt aor. ſec. ſine augmento à καθαιρέω, ſed tanquã à καθέλω, vt ſimplex αἱρέω ab ἕλω, 181. 32. καδδ' ἔπεσε pro κατέπεσε δὲ, decidit verò, aor. ſec. à κατπίπτω, ſed tanquam à κατπεσέω, vide 206. 12. Ante κ, κακκῆαι pro κατκῆαι, pro quo etiam Homerus dixit κατκηέμεν, cremare, aoriſtus prim. infinitiui à κατκαίω, μ. κατακεύσω, aor. prim. κατέκαυσα & κατέκηα, 148. 3. vnde infin. κατακῆαι, & Ionicè κατακηέμεν: in prima plur. ſubiunctiui κατακήωμεν, & poëticè. 151. 15. κατακήομεν, crememus: κακκρύπτων pro κατακρύπτων. occultans, tegens: & in appoſitione, κακκορυφὴν, pro κατ' κορυφὴν, circa verticem. Ante χ, κάκχαρτος pro κατάχαρτος, lætabundus, verbale à καταχαίρω, inſulto: κακχεύω pro καταχεύω, deſtruo, confondo. Ante λ, καλλείπειν pro καταλείπειν, relinquere: hinc καλλείπεται, relinquitur: καλλείψω, relinquam: infinit. καλλείψειν; relicturum eſſe: in aoriſt. ſec. κάλλιπε, reliquit, ſine augmento pro κατάλιπε & iſtud pro κατέλιπεν: in appoſitione, καλλαπάρην pro κατ' λαπάρην, iuxta ilia: λαπάρην acuſatiuus eſt Ionicus (13. 47.) pro λαπάραν, ab ἡ λαπάρα, ας, ile, abdomen, venter. Ante μ, καμμίξας pro καταμίξας, immiſcens, participium aoriſt. prim. à καταμιγνύω ſiue καταμίγνυμι, ſed tanquam à καταμίγω, 168. 31. καμ-

ἄμπωτις.
ἀμπωτίζω. ἀμπέδιον
ἀμπέλαγος. ἄμπολιν
ἀμφέρω.
ἀμφυγία. ἀμφόνον.
ἀμφυτά.
ἀνδηράδες.
ἄνδιμα. ἄνδηρα.
ἄνδιχα. ἀνδοχάδην.
ἀνδόνακας. ἀνδύεται.
ἀνθρώσκω. ἀννέκυας.
ἄνστησον.
ἀνστρέφομαι.
ἄνσχεο. ἀνσχήσεσθαι.
ἀνστόμα. ἀντανύω.

Poëtæ ita faciũt cõpoſita ex κατ' vt dicant

καββ	pro	κατβ
καδδ		κατδ
κακκ		κατκ
κακχ		κατχ
καλλ		κατλ
καμμ		κατμ
κανν		κατν
καππ		κατπ
καπφ		κατφ
καρρ		κατρρ
κασ		κατσ
κατθ		κατθ
καττ		κατ τ

καδ δὲ.
καδδ' ἔβαλε.
καδδ' εἷσε.
καδδ' ἔθορε.
καδδ' ἕλον.
καδδ' ἔπεσε.
κακκῆαι.
κατκηέμεν.
κατκήομεν.
κακκρύπτων.
κακκορυφὴν.
κάκχαρτος.
καλλείπειν.
καλλαπάρην.
καμμίξας.
καμμύω.

μώω pro ΚΤ μώω, claudo, quo & oratores vtuntur: hinc in futuro κεκμύσω τὼς ὀφθαλμώς, claudet oculos: & in aor. prim. ἐκάμμυξαν τὼς ὀφθαλμώς, occluserunt oculos. κεκμυσία, & Ionicè ἐκεκμυσίη pro ΚΤ μυσίη, victoria quæ ad solam partem vadit: huc referri potest κέκμυρος pro κεκόμυρος, infortunatus, quasi κέκμυρος: in appositione, κεκμέσυ pro ΚΤ μέσυ, circa medium: κεκμὲν pro ΚΤ μὸν, & in tmesi, κεκμὲν ἄρυτρον ἄξλαν, pro ἄρυτρον μὸν κατέξλαν, aratrum quidem fregerint: est κατέξλαν aoristus prim. Æolicus optatiui (57.31.) à κατάγνυμι, sed tanquam à κατέγω. Ante ν, κανεύσας pro ΚΤ νεύσας, annuens, participium aoristi primi à κοτανεύω Ante π, κακπνείσασα pro ΚΤ πνείσασα, incendens, particip. fœmininum aoristi primi actiui à ΚΤ πνείζω: in appositione, κακπεδίον pro ΚΤ πεδίον, per campum, in campo. Ante φ, κέπφαγε pro κατάφαγε, & istud pro κατέφαγε, comedit, aoristus secund. sine augmento à κατατρώγω, sed tanquam à καπφώγω: καπφωθεὶς, pro καπφωθεὶς, vastatus, participium aoristi prim. pass. ab inusitato καπφόω: in appositione, καπφάλαρα pro ΚΤ φάλαρα, in phaleris. Ante ρ, καῤῥέζῃ pro καπαῤῥέζῃ, quod & ipsum poëticum est pro καπαῤῥέζειν, peragere: sic participium præsens fœm. καῤῥέζουσα, peragens: in appositione, καῤῥὰ pro ΚΤ ῥὰ: καῤῥόον, & crasi καῤῥοῦν pro ΚΤ ῥόον, dicitur etiam καπαῤῥοῦν & κατάῤῥοον, id est, secundo flumine. Ante σ, κάχεσθε pro κατάχεσθε, continere: à κατέχω, sed tanquam à καπαχέω, cuius aoristus secundus κατέσχον, ες, ε: medius καπεχόμην, imperat. κατάσχου, καταχέσθω, secunda plur. κατάχεσθε & poëticè κάχεσθε: vide 196.10. καγορνῦσα pro καταγορνῦσα, complanans, participium præsens act. à καταγόρνυμι, vt ζευγνῦσι, 102.13. Ante θ, καθνήσκω pro καταθνήσκω, morior: hinc in aorist. sec. κάθανε pro κατέθανε, & istud pro κατέθανε, mortuus est, 200.22. atque pro imperatiuo καθάνε, morere, obi: & participium καθανὼν, pro καταθανὼν, mortuus: καθάφαι, pro καταθάφαι, sepeliuisse, aor. prim. infinitiui à ΚΤ θάπω: κάθεσαν, pro κατέθεσαν, & istud pro κατέθεσαν, deposuerunt: vide simplex ἔθεσαν, 95.33. καθεμένη pro καταθεμένη, quæ deposuit: vide 97.24. Ante τ, καπύπτεως pro καταπύπτεως, vapulare: & in appositione, καπάδε pro ΚΤ τάδε, secundum hæc, in hunc modum: καπῶν pro ΚΤ τῶν, iuxta hoc, sic præpositio Dorica ποτὶ, ideſt, πρὸς (117.23.) præcipuè cum articulis, vt ποτῶ pro ποτὶ τῷ, id est πρὸς τῷ: ποτῶν pro ποτὶ τὸν: ποτῶν pro ποτὶ τὴν: ποτῶν pro ποτὶ τὰν, id est πρὸς τὴν: ποτῶς pro ποτὶ τὼς, id est πρὸς τὼς: ποτῶς pro ποτὶ τὰς ποτᾶ pro ποτὶ τὰ: vide ποτῶν, ποτῶς. 115,20. & 23. Παρὰ etiam in compositione sæpe amittit α ante consonantes, ποτᾶς, ποτᾶ. sed ρ præcedens in aliam consonam non mutatur: vt παρβολάδιν pro παῤῥβολάδιν permutatim: παρθέμενοι pro παῤῥθέμενοι, apponentes: vide 97.24. πάρθεσαν pro παράθεσαν, & istud pro παρέθεσαν, apposuerunt: vide simplex ἔθεσαν 95.33. παρκλίνω pro παῤῥκλίνω, detorqueo, tertia pluralis παρκλίνουσι, detorquent: παρμένω pro παῤῥμένω, permaneo, adsum: παρπιθὼν, arte pellicens, fallens, à παῤῥπείθω, simplex πείθω, aoristus secund. ἔπιθον 55.3. & poëticè (49.22.) ἐπίθον, part. πιθὼν, cum παῤῥ παῤῥπιθὼν, & reiecto α παρπιθὼν: παῤῥέω pro παῤῥῥέω, præterfluo: παρτιθέτω pro παῤῥτιθέτω, apponat: vide simplex τιθέτω 95.40. παρφάδς pro παῤῥφάδς, decipere, malè suadere: vide simplex φάδς 165.8. hinc πάρφασις pro παῤῥφασις, deceptio: παρφέρομαι pro παῤῥφέρομαι, transfero præterfugio.

καμμονίη. κάμμορος. καμμέσυ. καμμὲν. καπνεύσας. καπνείσασα. καππεδίον. καπφαγε. κάπφαγε. καπφωθείς. καπφάλαρα. καῤῥέζῃ. καῤῥά. καῤῥοῦν. κάχεσθε. καγορνῦσα. καθνήσκω. καθάφαι. κάθεσαν. καθεμένη. καπύπτεως. καπάδε. καπῶν. ποτᾶ. ποτᾶν. ποτᾶς. ποτᾶ. παρβολάδιν. παρθέμενοι. πάρθεσαν. παρκλίνω. παρμένω. παρπιθὼν. παῤῥέω. παρτιθέτω. παρφάδς. πάρφασις. παρφέρομαι.

Appendix.

Σόω, seruo, vado, irruo: subiunctius σόω, σόῃς, σόῃ. seruem, es, et. Fut. σώσω à σόω: aorist. prim. ἔσωσα: imperat. σῶσαι, vade. Perfectum imperatiui passiui σέσωσο, & detracto augmento σῶσο, σέσθω, vade. at: irrue, at: σῶσε, ite, irruite: tamen σέσθω & σῶσε, possunt censeri facta per crasim à præsenti imperatiui passiui σόῃ, σοέσθω: σόεσθω: σόεσθε σῶσε.

σόω à σώω.

Σαώζω poëticum pro σώζω, seruo, tutor: futurum σαώσω, σαώσῃς, σαώσῃ: infinitiuus σαώσῃν, & Ionicè (59.4.) σαωσίμεν, seruaturum esse. Aoristus primus ἐσάωσα, tertia persona ἐσάωσε, reiecto augmento, & apocope poëtica σάω, seruauit: sumitur & pro σάωσον, id est σῶζε, serua: per eandem apocopen.

σαωσίμεν. σάω.

T

Τέμνω, *ſeco.* [1]Futur. τμήξω à [2]τμήγω. Aoriſtus ſec. [3]ἔταμον vel [4]ἔτεμον. Particip. ταμὼν vel τεμών. 1.2 3 4

τέμνω à τμήγω ἔταμον vel ἔτεμον.

[5]Τίκτω, *pario.* Futur. [6]τέξω à τέκω. Præterit. med. τέτοκα. Aoriſtus ſecũd. [7]ἔτεκον per ε: [8]nam ſecundo aoriſto verti ε in α, id ferme fit præſente aliqua immutabili, δέρω, ἔδαρον, *excorio*: πλέκω, ἔπλακον, *plico*. 5 5 6 7 8

τίκτω à τέχω. *Aoriſtus ſecundus quãdo mutet ε in α.*

[9]Τιτρώσκω, *vulnero.* Fut. [10]τρώσω à [11]τρώω. Sæpe barytona quoque habent reduplicationem, δράω, διδράσκω, *fugio*: μνέω, μιμνήσκω, *in memoriam reuoco*. 9 10 11

τιτρώσκω à τρώω. *Reduplicatio in barytonis.*

[12]Τρέχω, *curro.* Futur. θρέξω per θ. Præteritum, δεδράμηκα à δραμέω. Aoriſtus ſecundus, [13]ἔδραμον [14]à δρέμω. Futurum ſecundum med. δραμοῦμαι. 10 12 13 14

τρέχω, à δεδραμέω & δρέμω. θρέξω.

Τρώγω, *comedo.* Aoriſtus ſecundus, [15]ἔφαγον à φήγω. Futurum ſecundum med. φάγομαι pro [16]φαγοῦμαι, [17]vt ἔδομαι & πίομαι, *edam, bibam.* 15 15 16 17

τρώγω à φήγω. φάγομαι.

[18]Τυγχάνω, *ſum, ſortior, nanciſcor.* Futur. [19]τύξομαι à [20]τύχω. Aoriſtus ſecund. [21]ἔτυχον. Præteritum, [22]τετύχηκα à [23]τυχέω: at [24]τέτυκται, *eſt, & paratus eſt*, tertia præteriti paſſiui pro [25]τέτευκται à τεύχω. Vide in [20]*ἄφυκτος, *ineuitabilis*. 18 19 20 21 22 23 24 25

τυγχάνω à τεύχω & τυχέω.

* Pagina 180. verſu 20.

VEL τμήσω, à τμέω: vel etiam regulare τεμῶ, 39. 27. prima plural. τεμοῦμεν, vaſtabimus: futurum med. τεμοῦμαι, 73. 26. Perfectum act. τετέμηκα, 52. 7. & 28. ſyncope τέτμηκα, 188. 4. hinc paſſ. τέτμημαι: particip. τετμημένος, inciſus: aoriſt. pri. ἐτμήθην, exciſus ſum: infin. τμηθῆναι, vaſtari: part. τμηθεὶς, τμηθεῖσα, ſectus, ſecta. Cæterùm à fut. τμήξω fit aor. pri. ἔτμηξα: part. τμήξας: cõpoſita ἀποτμήξας, qui abſcidit: διατμήξας, qui ſulcauit. [2]Hinc etiam aor. ſec. ἔτμαγον & ἔτμαγον: paſſ. ἐτμάγην: tertia plu. ἐτμάγησαν, Bœoticè (67. 23.) vel ſyncope (188. 1.) ἔτμαγεν, ſine augmento τμάγεν, ſecti vel ſeparati ſunt: part. τμαγὲς & τμηγὲς, ſciſſus. [3] Sine augmẽto πάμεν, πάμες, πάμε: fut. ſec. ταμῶ: medium ταμοῦμαι. [4] Infin. τέμεῖν. [5] De hoc 154. 8. [6] Medium τέξομαι, τέξῃ, τέξεται, pariam, es, et: perf. act. τέτεχα: paſſ. τέτεγμαι, ξαι, κται: hinc aoriſt. pr. ἐτέχθην, natus ſum: ſubiunctiuus τεχθῶ, τεχθῇς, τεχθῇ, in lucem editus fuero, is, it: infin. τεχθῆναι, naſci: part. τεχθεὶς, natus, genitus: fut. pr. τεχθήσομαι, naſcar. [7] Sine augmento τέκον: tertia perſona τέκε, peperit, item genuit, de viro: aor. ſec. medius ἐτεκόμην, & reiecto augmento τεκόμην, τέκου, τέκετο. [8] Reddit rationem cur τίκτω ſiue τέκω non faciat in aoriſto ſec. ἔτακον, cùm, 54 31. dictum ſit penultimam ε mutari in aoriſto ſec. in α: verùm id, inquit, ſolùm habet locum, quũ penultimam ε præcedit aut ſequitur aliqua immutabiliũ λ, μ, ρ, ϝ: atque hinc excipiũtur λέγω, φλέγω, βλέπω, ὀφέλλω: de quibus, 148. 32. & 149. 18. ſic interdum τέμνω, vt in verbo præcedenti dictũ eſt. [9] Hoc verbum continetur ea regula, quam 1 τμήσω. τεμῶ. 3 4 5.6 7 τέκε. 8 τέκετο. 9

assignauit, 176.11. σχω & σκομαι, tanquam ω & ομαι. nam reduplicatio π non seruatur nisi in præsenti & imperfecto, vt de verbis in μι dictum est, 93.22. sic à μιμνήσχω, fut. μνήσω: à δύσχω, ingredior, submergor, fut. δύσω, perf. δέδυκα: plus quàm perf ἐδεδύκειν: tertia plur. ἐδεδύκεσαν, & Atticè (146.26.) ἐδεδύκεσαν, submersi vel submersæ fuerant. à κικλήσχω, voco, fut. κλήσω. à πιπάσχω, potum præbeo, fut. πάσω, aor. prim. ἔπασα. à πιπρήσχω vel πιπράσχω, vendo, fut. πρήσω vel πράσω. vel dic huiusmodi verba à suis primitiuis tempora mutuari: nempe πιπράσχω à πρόω vel πρώω: μιμνήσχω à μνάω: δεδύκω à δύω: κικλήσκω à καλέω, cuius fut. καλέσω, & syncope κλήσω: πιπάσχω à πάω: πιπρήσχω vel πιπράσχω à πράω: hinc in participio aoristi prim. pass. πραθείς, venditus. tamen δεδήσχω seruat reduplicationem in futuro, δεδήσω, 192.37. Cæterùm hæc reduplicatio tam barytonorum quàm circumflexorum (in quibus quoq; locũ habet) nõ solùm fit per ι, sed etiã per ε, more Ionico, veluti de τίθημι dictũ est, 165.13. vt κάμω, κεκάμω, laboro: κλῶ, κέκλω iubeo: Hæc à præterito medio fieri innuit CLENARDVS, 194.42. Interdum quoque (vt de verbis in μι diximus, 103.43.) huiusmodi reduplicatio fit repetitis duabus literis thematis initialibus, vt ἀλαλκέω, ἀλαλκέω, arceo, expello. Vide quoque 145.17. [10] Hinc aoristus prim. ἔτρωσα: perfect. τέτρωκα: pass. τέτρωσμαι, τέτρωσαι, τέτρωται, assumpto σ: vnde aor prim. ἐτρώσθην: infin. τρωχλῶαι, sauciari, vulneratum esse: partic. τρωθείς, læsus, sauciatus. [11] Vel à τρόω dicitur & τρώμι: vnde imperfect. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω: cum ἐξ, ἐξέτρω, vulnerabatur. [12] De hoc 149.25. A fut. θρέξω, aoristus prim. ἔτρεξα, & poëticè (48.5.) τρέξασκον, cucurri & cucurrerunt, vel currebam & currebãt. futurum med. θρέξομαι, θρέξῃ, & Atticè (151.34.) θρέξει: cum [13] ἐκ, ἐκθρέξει, circuncurres. [13] Infinit. δρασεῖν, & Doricè (59.17.) δρασιῶν, cu- [14] curriſſe. [14] Poterat etiam duci à δρασέω, 88.20. sed præt. medium δέδρομαι, [15] cucurri, à δρέμω formandũ, 72.27. non à δρασέω: nam ex hoc fieret δέδρασμαι, 88.20. Quidam hæc tempora nõ ad πρέχω, sed ad δεδήσχω referunt. [15] Sine augmẽto φάγον: imperat. φάγε: subiunct. φάγω, φάγῃς, φάγῃ cum ἐκ, ἐκφάγῃ, antè ederit: prima plur. φάγωμεν. comedamus: infin. φαγεῖν. Facit quoque [16] γω in aorist. sec. ἔπραγον, 54.31. infinit. πραγεῖν, comedere. [16] Quo etiam poëtæ [17] vtuntur. [17] De his, 154.15. & 193.38. atque 206.19. Vide quoque 151.24.

[18] [18] Hinc τυγχανόντων, assequantur, pro τυγχανέτωσαν, 150.36. [19] Tertia persona [19] τεύξεται, consequetur: infin. τεύξεσθαι, fruiturum esse: particip. τευξόμενος, ade- [20] pturus, consecuturus. [20] Τεύχω in vsu habetur, pro struo, facio, fabrico: hinc in tertia plural. imperfecti pass. sine augmento τεύχοντο, struebant. In aoristo [21] primo act. τεῦξε pro ἔτευξε, fecit: tertia plural. ἔτευξαν, fecerunt. [21] Hinc imperat. τύχε, consequere: optat. τύχοιμι, τύχοις, τύχοι: tertia plural. τύχοιεν: subiunct τύχω, τύχῃς, τύχῃ: prima plur. τύχωμεν: infinit. τυχεῖν: partic. τυχών, τυχοῦσα, nactus, nacta, consecutus, a. Aoristus sec. med. ἐτυχόμην, Ionicè (12.32.) ἐτυκόμην, poëticè (49.22.) τετυκόμην & τετυχόμην, paraui, struxi: hinc in tertia plur. [22] ἐτετύκοντο: & in prima plur. optatiui τετυχόμεθα. [22] Ionicè τέτυγμαι, nactus sum, 106.29. & 107.41. A τέτυγκα, tertia persona τέτυγκε, fuit, est, sine parti- [23] cipio. [23] Hinc etiam fit τύγχσε, contigit: aoristus primus sine augmento. [24] [24] Sic in plus quàm perfec. pro ἐτετεύγμην, dicitur ἐτέτυγμην, & ablato ε, τέτυγμην, eram seu fui: tertia persona τέτυκτο, erat: imperat. τέτυξο, τετύχθω, sis, [25] sit: infin. τετύχθαι, esse: part. τετυγμένος, factus, fabricatus, elaboratus. inuenitur & τετευγμένος, consecutus. Aorist. prim. ἐτύχθην, ἐτύχθης, ἐτύχθη, effectus sum, [25] es, est. [25] A τέτευκται fit tertia plur. Ionica (66.2.) τετεύχαται fabrefacti sunt.

1 Υπιχῦμαι, *promitto*. Fut. ὑποχήσομαι. Præter. [1] ὑπέ-
χυμαι. Aorist. prim. ὑπεχύθην. Aoristus secun. medius,
2.3 [2] ὑπεχόμην ab [3] ὑποχέομαι. at futur. ὑποχήσομαι, *pro-*
4 5 *mittam*, ab [4] ὑφίαμαι. Aoristus sec. [5] ὑπέστην.

Hinc

μνήσω. δέδρομα. τυγχάντων. τεύξε. τετυχόμην. τετύκοντο. τετυχόμεθα. τέτυγμαι. τύγχσε. τετύγμην, τέτυκτο, τετύχθαι. τετυγμένος. τελευγμένος. ἐτύχθη. Reduplicatio Ionica per ε. ὑπιχῦμαι ab ὑποχέομαι & ὑφίαμαι.

HINC Infin. ὑπεσχῆσθαι, promisisse. [2] Imperat. ὑπόσχου & Ionicè (68. 25.) ὑπόσχεο, promitte: infinit. ὑποσχέσθαι, spopondisse: part. ὑποσχόμενος, sponsionem faciens, pollicitus. [3] Quod componitur ex ὑπό & σχέσθαι: actiuum σχέω, de quo in verbo ἔχω, 196.11. & 15. & 20. [4] Quod etiam componitur ex ὑπό (49.7. & 16.) & ἵστημι, 98.26. & 99.18. [5] In ὑπίστημι, π prępositionis ὑπό non migrat in φ, vt in ὑφίστημι & ὑφίσταμαι. nam simplex ἵστημι (98.7.) lenem habet spiritum. Ab ὑπίστημι, tertia plur. ὑπέστησαν & syncope ὑπέστασαν, polliciti sunt: vt simplex ἔστησαν ἔστασαν, 188.13. tertia singularis imperatiui ὑποστήτω, promittat, cedat: infin. ὑποστῆσαι, promittere, cedere, 98.9. & 20.

[1] Φάναι, dicere: præs. φημὶ: φᾶναι verò per ᾶ, *lucere*, *apparere*: aor. pri. à φαίνω, *luceo*, *appareo*, pro quo & φῆναι ἀποφῆναι *demonstrare*, [2] vt μῆναι, μηῆναι *fœdare*. [3]

Φέρω, *fero*. Fut. [3] οἴσω ab οἴω. Aor. pr. [4] ἤνεγκα, *secundus* [5] ἤνεγκον ab ἐνέγκω. Pręt. med. [6] Atticum ἐνήνοχα, διενήνοχα, *excellui*, ab ἐνέχω. Aoriſt. pr. paſſ. [7] ἠνέχθην. [8] Part. ἐνεχθεὶς: ſic ἀναφέρω, *refero*, *reſpiro*, *conualeſco*: ἀνηνέχθην, ἀνενεχθεὶς, *refocillatus*. Cæterum per ſyncopen dicta ſunt φέρτην φρεῖν, *ferre*: φέρω φρῶ, *fero*: vnde φρῆμι. Imperatiui ſec. aor. φρὲς, *fer*, εἴσφρες, *infer*, *admitte*, *irrumpe*: ἔκφρες, *effer*, *emitte*: vt [9] θὲς, *pone*. Aoriſt. pri. ἔφρησα. Fut φρήσω, [10] εἰσφρήσω, *inferam*, *admittam*.

Φθάνω, *aſſequor quod efficere contendo*, *prævenio*. Fut. [11] φθάσω à φθάω. Aor. ſec. [12] ἔφθην à φθῆμι. Opt. φθαίην.

Φθίνω, *tabeſco*. Fut. φθίσω à [13] φθίω. [14] complura in νω dum tempora formant, negligunt ν, φθάνω, φθίνω, πίνω, *bibo*, tanquam φθάω, φθίω, πίω.

Φύω, *produco*. [15] Fut. φύσω. [16] Aor. ſec. ἔφυν à [17] φῦμι.

DE Hoc, 164.32. [2] Ab aoriſto prim. indicatiui ἐμίανα communiter, & ἐμήνα Atticè, vt habes, 53.26. ſic à φαίνω, aoriſtus prim. ἔφανα & ἔφηνα, ἔφηνας, ἔφηνε: cum ἀν, ἀνέφηνεν, oſtendit. Aoriſtus medius ἐφηνάμην: tertia perſona ἐφήνατο, apparuit. Huius perfect. paſſ. πέφασμαι, πέφανσαι, πέφανται, 64.23. vnde aoriſt. prim. ἐφάνθην & poëticè pleonaſmo τῦα, ἐφαάνθην, ἐφαάνθης, ἐφαάνθη, apparui, iſti, it. [3] Doricè οἴσω: fut. med. οἴσομαι, οἴσῃ, *feram*, *feres*. 206.8. pro οἴσομαι, οἴσῃ. Ab οἴω perfectum eſſet ὦχα, 40.18. & 49.3. paſſiuum ὦσμαι, ὦσαι, ὦσται: vnde: reiecto augmento fit verbale (126.17.) οἰστέος, ferendus: & οἰστέον, ferendum eſt: hinc etiam aoriſtus prim. ὤσθην, ὤσθης: vnde fut. prim. οἰσθήσομαι. ferar. [4] De hoc. 147.45. & 148.6. Pro ἤνεγκα poëtæ dicunt ἤνεικα, & depoſito augmento ἔνεικα, ας, ε: cum χ, κατήνεικα, detulit: & cum augmento Attico ε in medio (145.5. & 141.29.) ἐνήνεικα ab ἐνείκω: in optat. Æolico (57. 33.) ἐνείκαιμι, intuliſſet: infin. ἐνεῖκαι, attuliſſe: part. ἐνείκας, qui tulit. Aor. prim. med. ἠνεικάμην, retuli: tertia perſona ſine augmento ἐνείκατο, reportauit ſub-

ἐνεγκον. 5 iunct. ἐνήνεγμαι, tertia plur. ἐνηνεγκαν, attulerint. 5 Sine augmento ἤνεγκον, tuli: infi. ἐνεγκεῖν, ſuſtinere, tuliſſe part. ἐνεγκών, qui tulit ἐνεγκοῦσα, quæ tulit: ſumitur pro patria. 6 Attici enim (vt habes 144.7.) inchoatorum ab ε, ο, & α breui, præterito communi præfigunt duas priores literas præſentis. Hic verò notandum in ἐνήνοχα, ε penultimam præſentis ἐνέχω mutatam in ο more diſyllaborum, vt λέγω, λέλοχα, 72.27, polyſyllaba enim regulariter non mutant ε in ο, quāuis ab ἔχω ſimplici dyſyllabo poſſit ductum videri. Ab ἐνήνοχα participium ἐνηνοχώς, qui tulit. Pro ἐνήνοχα Macedones dicunt ἄγκοχα: tertia plur.

ἐνήνοχα. ἀγκόχασι. 7 ἀγκόχασιν. 7 Et ἠνέχθη, ſine augmento ἐνήνεχθη, latus ſum: part. ἐνεχθείς, latus, ab ἐνείκω: ἐνήνεχθη verò ab ἐνέγκω, cuius perfect. paſſ. ἤνεγμαι, vnde partic.

ἐνείκω. ἠνεγμένος, ſublatus: cum ἀπὸ, ἀπηνεγμένος, exportatus. 8 Imperatiuus ἐνέχθητι, optat. ἐνεχθείην, ἐνεχθείης, ἐνεχθείη: ſubiunct. ἐνεχθῶ: infinit. ἐνεχθῆναι: cum κατὰ, κατενεχθῆναι, appulſum eſſe, deferri: part. κατενεχθείς, depreſſus, delatus: κατενεχθέντες, ad terram venientes. 9 De hoc 106.5. 10 Aoriſt. prim. εἰσέφρησε, vnde part. εἰσφρήσας, qui irrupit. aor. prim. medius. εἰσεφρησάμην: infin. εἰσφρήσασθαι, recipere, admittere. 11 Perfect. ἔφθακα: plus quàm perf. ἐφθάκειν. Aoriſt. prim. ἔφθασε, & Doricè (207.27.) ἔφθαξα, præueni: opt. Æolicus φθάσϊα, φθάσϊας, φθάσϊε: infi. φθάσαι: part φθάσας, φθάσασα, præueniens: τὸ φθάσαν, & cum ὡς, ὡσφθάσαν, quod præteriit. Eſt etiā aor. prim. ἔφθησα, ἔφθησας, ἔφθησε, ſine augmento φθῆσε, præoccupauit: à fut. φθήσω: vnde & medium φθήσομαι: tertia plur. φθήσονται, præoccupabunt. 12 Tertia perſona ἔφθη, ſine augmento φθῆ, præoccupauit: tertia plur. ἔφθησαν: ſubiunctiuus φθῶ, φθῇς, φθῇ, Ionicè φθέω, φθέῃς, φθέῃ poëticè φθέω, φθείῃς, φθείῃ: prima plur. φθέωμεν & poëtica ſyſtole φθέωμεν, anticipemus. Vide 107.27. & 151.16. infi. φθῆναι: inuenitur & φθάναι, quod præſens poteſt cenſeri à φθῆμι. part. φθάς, qui præoccupauit. Aor. ſec.

ἔφθαξα. φθῆσε. φθήσονται. φθῆ. φθέωμεν. 13 med. ἐφθάμην: vnde part. φθάμενος, præueniēs, anteuertens. 13 Perfect. ἔφθικε: paſſ. ἔφθιμαι, ἔφθισαι, ἔφθιται: hinc tertia plur. Ionica (66.2.) ἐφθίαται, corrupti ſunt: plus quàm perf. ἐφθίμην, ἔφθισο, ἔφθιτο, interii vel interierat: cum ἀπὸ, ἀπέφθιτο. interiit: ab ἔφθιτο tertia plur. Ionica (66.2.) ἐφθίατο, corrupti erant, perfect. optatiui ἐφθίμην pro ἐφθιμένος εἴην, more circunflexorum (88.26.) & verborum in μι, 108 35. & rurſus deperdito augmento φθίμην: cum ἀπὸ, ἀποφθίμην, interiſſem. ſic λελύμην, λελῦο, λελῦτο: tertia plural. λελῦντο: & ſine augmento λύμην, redemptus eſſem vel redimeter, pro λελυμένος εἴην, à λύω, redimo, ſoluo. Ab ἔφθιμαι, infin. ἐφθίαζ, & ſine augmento φθίαζ, periiſſe: cum κατὰ, κατέφθιαζ, interiiſſe: vel φθίαζ factum eſt per ſyncopen à præſenti φθίεαζ, ſic part. φθίμενος, mortuus, peremptus, defunctus, per ſyncopē à præſenti φθίομενος, vel pro perfecto ἐφθιμένος, detracto augmento & mutato tono. ſic compoſitum ἀποφθίμενος, peremptus, mortuus. A φθίω quoque inuenitur in ſubiunctiuo φθίῃς, pereas. à φθίω verò infinitiuus paſſ. φθέεαζ & craſi φθέαζ, interire. hinc etiam verbum φθῖμι: vnde in optatiuo paſſ φθείμην, φθεῖο, φεῖτο, defeciſſem, præteriiſſem, es, et: vt πτείμην (108.35.) ſed abſque reduplicatione,

ἀπὸ φθίμενος. λέλυτο λελῦσθαι. λύμενος. φθίαζ. φθίμενος. φθίῃς. φθέαζ φθεῖο. 14 103.3. 14 Sic πίνω, ſoluo, pendo, vlciſcor: tanquam πίω, futur. πίσω: medium πίσομαι, vlciſcar: aor. prim. med. ἐπισάμην, ſupplicium ſumpſi: tertia perſona ἐπίσατο, ſine augmento πίσατο: opt. τισαίμην, πίσαιο, πίσαιτο: tertia plur. πίσαιντο, & Ionicè (66.2. & 12.) τισαίατο: infin. πίσασθαι: part. τισάμενος. opt. actiuus Æolicus (57.31.) πίσϊα, πίσϊας, πίσϊε: tertia plur. πίσϊαν, luiſſent. A πίνω imperfectum

πίνω à πίω. πίσατο. πισάμενος. πίσϊαν. πίνεσκε. 15 ἔτινον, ἔτινες, vnde tertia perſona Ionica (47.39.) πίνεσκε, luebat. 15 Perfectum πέφυκα, natura comparatus ſum, ſoleo: πέφυκε, natura comparatum eſt, innatum eſt, πεφύκασι, conſueuerunt: plus quàm perfect. ἐπεφύκειν: ἐπεφύκει, & ſine augmento πεφύκει, creuerat: infin. πεφυκέναι, eſſe, adhærere, natura eſſe: partic.

πέφυκα. πεφυκώς, πεφυκυῖα, πεφυκός. inhærens, natus, aptus, natura diſpoſitus: Ionicè (106.29.) πεφυώς, natus, productus: genitiuus πεφυότος & poëtica ectaſi πεφυῶτος: accuſatiuus plur. πεφυῶτας pro πεφυότας: & in nominatiuo plural. πεφυῶτες: cum σὺν (210.31.) συμπεφυῶτες, cōcreti, conſiti: fœmininum ἡ πεφυῖα, ſyncope πεφῦα: cum σὺν (211.4.) ἐμπεφῦα, implexa. Inuenitur etiam tertia plural.

πεφύκει. πεφυῶτας. συμπεφυῶτες. ἐμπεφῦα. πέφυασι. perfecti πέφυασι pro πεφύκασι, producti ſeu nati ſunt. A perfecto πέφυκα fit

præ-

πρæſens πέφυκω: vnde tertia plur. imperfecti ἐπέφυκον, pendebant, manabant, [16] Vide 103.3. & 105.25. Ab ἔφω tertia perſona ἔφυ, & ſine augmento φῦ, coaluit: part. φὺς, natus. Facit quoq; φύω in aor. ſec. ἔφυον vnde paſſ. ἐφύλν: tertia perſona ἐφύη, enatus eſt. [17] Huius paſſiuum φύομαι, imperfect. ἐφύμλν ἔφυσο, ἔφυντο: tertia plur. ἔφυντο, & ſine augmento φύντο, naſcebantur.

ἐπέφυκον. 16 φῦ. 17 φύντο.

X

Χαίρω, *gaudeo*. Futur. χαρήσομαι. Aoriſtus ſecund. paſſiuus [1] ἐχάρλν à χαρέω. 1 χαίρω à χαρέω

Χάσκω, *aſpicio, hio, dehiſco*. Futur. [2] χανοδμαι. Præter. med. κέχηνα. Aoriſt. ſecundus [3] ἔχανον à χάνω. 2 χάσκω à χάνω 3

Χέω, *fundo*. [4] Fut. χεύσω. [5] Aoriſt. prim. ἔχεα. Imperat. χέον, ἔκχεον, *effunde*. Infinit. χέαι, ἐκχέαι, *effudiſſe*. [6] Aor. ſec. ἔχεον. Futur. ſec. χεῶ, ἐκχεῶ, *effundam*. 4 5 χέω à χεύω. ἔχεα. ἔχεον. ἐκχέαι. 6 ἐκχεῶ.

Χρὴ, oportet, [7] à χρῆμι, per apocopen χρὴ, [8] ὀφεῖ χρὴ, *ſufficit*. Imperfect. ἔχρλν & [9] χρλῶν. Infinit. χρλῶναι. 7 8 9 χρὴ. ὀφείχρη. ἔχρλν, χρλῶν. χρλῶναι.

15 ΤΕΡΤΙΑ perſona ἐχάρη, & ſine augmento χάρη, gauiſus eſt: imperat. χάρηθι, gaude: optat. χαρείλν: χαρείη, gaudeat: ſubiũct. χαρῶ, ῇς, ῇ: χαρῆτε, gaudeatis: infin. χαρλῶναι, gauiſum eſſe: part. χαρεὶς, χαρεῖσα, gaudẽs, oblectatus, a. Aor. ſec. med. ἐχαρόμλν, & poëticè (49.22.) κεχαρόμλν: vnde opta. κεχαροίμλν, οιο, οιτο: tertia plur. κεχάροιντο, & Ion. (66.2. & 12.) κεχαρόιατο, gauiſi fuiſſent. perf. med. 20 κέχαρα, gauiſus ſum. Vide 88.15. [2] Et actiuum χαρῶ, hiabo. Vide 40.1. & 73. 16. [3] Hinc in oprat. χάνοι, dehiſcere: in ſubiunct. χάνῃ, hiauerit: infinit. χανεῖν, hiſcere, dehiſcere. [4] De hoc, 150.2. fit χύσω, à χύω: vnde & in tertia pl. imperf. paſſ. ἐχύοντο, & ſine augmento χύοντο, attulerũt. & aor. prim. ἔχευα, 148.2. ſine augmento χῦα, aggeſſi: tertia perſona χῦε, cum ἐπὶ ἐπεχῦε, circunſparſit: im- 25 perat. χεῦον, ἄπο: tertia plur. χευάτωσαν, & Att. (150.36.) χευάντων, fundant. ſumit etiam χέω quædã tempora à χῶμι: vnde aor. prim. infinit. paſſ. χυθλῶναι, diffundi: & partic. χυθείς, fuſus: quod & χυθεὶς, χυθεῖσα (cum ἀμφὶ, ἀμφιχυθεῖσα, circũfuſa) & aſſumpto σ χυσθεὶς à χῶμι vel χύω: futu. χύσω: aoriſt. prim. ἔχυσα: imperat. χύσον, effunde: perfect. κέχυκα, paſſ. κέχυμαι, υσαι, υται: tertia plur. κέχυνται: plus quàm 30 perf. ἐκεχύμλν: ἐκέχυτο, & depoſito augmento χύτο, fuſus erat: hinc tertia plur. χύντο, effundebãtur: part. κεχυμένος, fuſus. aor. prim. ἐχύθην: cum ἀμφὶ, ἀμφιχύθην, ης, η, circunfuſus ſum, es, eſt. [5] Vide 148.2. A χέω cũ ἀμφὶ, ἀμφιχέαι, circunfundere. [6] Vide 91.45. [7] Vel à tertia perſona χρῆσι reiecto σι per apocopen. Dores pro χρὴ dicunt χρῆσθα. [8] De hoc, 180.13. [9] Sumitur χρλῶ pro præſenti 35 χρὴ, atq; pro infin. χρλῶναι inuenitur etiam ſubiunct. χρῇ, oporteat. Huc etiã referri poteſt χάζω, concedo, deuito, capio, anxiè ſollicitus ſum, hio: fut. χάσω: aor. ſec. ἔχαδον, ες, ε, 55.12. ſine augmẽto χάδεν, χάδες, χάδε: infin. χαδεῖν, & Ion. (59. 18.) χαδέειν, cepiſſe. rurſus pro ἔχαδον poëtæ dicunt κέχαδον, 49.22 & Ion. (12.29. & 32.) κέχαδον, priuaui: part. κεχαδὼν priuans, curans: aor. ſec. med. κεχαδόμλν: ter- 40 tia plur. κεχάδοντο, ceſſerũt priuarũt: paſſ. κεχάδην, ης, η, vnde fut. ſec. κεχαδήσομαι, curabo: prima plur. κεχαδησόμεθα. A χάζω præt. med. κέχαδα. 72.16. partic. κεχαδὼς, ότος: & poëticè pleonaſmo τὸν, κεχαδὼς, ότος: accuſ. τὸν κεχαδότα, hiantem.

χρὴ ἀπόχρη. ἔχρλν, χρλῶν. χρλῶναι. χάρη. 1 2 3 4 χεύοντο. χεῦα. ἐπεχεῦε. χευάτων. χυθῆναι. χυθείς. χυθεὶς. 5 6.7 χρῆσθα. 8.9 χρλῶ pro χρὴ & χρλῶναι χρῇ, χάδον, ες, ε. χαδέειν. κέχαδον. κεχαδὼν. κεχαδότα.

Ω

Ὠθέω, *expello*. [1] Fut. ὤσω. Aoriſt. prim. [2] Atticè, ἔωσα. Præt. paſſ. [3] ἔωσμαι ab ὤθω. 1 2 3 ὠθέω ab ὤθω. ἔωσα. ἔωσμαι.

45 [4] Ὦ τᾶν, ô *amice*, *heus tu*, ô *bone vir quæſo*, pro ὦ ἑτὰν: [5] ἕτης, *amicus*, vnde ἑτὰν, vt Ἑρμῆς, Ἑρμᾶν: μέγιστος, μεγιστὰν: 4 5 ὦ τᾶν.

6 ὦ ἑταὶ, 6 ſed ſynalœphe contrahit in ὦταν.

ὠθήσω. ἐώθουν. ὦσε. ὠσασκε. ἐώσμενο.

1.2 E T regulariter ὠθήσω, pellam. 2 Vide 144.28. & 141.1. & 179.1. Ab ὠθέω imperfec. ὤθεον, ὤθουν, & Atticè quoque ἐὼθουν, impellebam, 145.1. Pro ἔωσε, inuenitur etiam ſine augmẽto Attico ὦσε: tertia perſona ὦσε, pepulit, & Ionicè (47.39.) ὦσασκεν. aor. medius ἐωσάμενο: tertia plur. ἐώσμενο, repulerunt, infin. 3 ὦσασθαι, pellere: particip. ὠσάμενος, irrumpens. 3 Tertia perſona ἔωσται, repulſus eſt: vnde aor. pri. ἐώσθην, reiectus ſum: part. ὠσθεὶς, præcipitatus, pulſus, truſus. 4 Pro ἔωσμαι dicitur etiã ſine augmẽto ὦσμαι: vnde part. ὠσμένος, pulſus. 4 Variè ſcriptum inuenitur, ὦταν, ὦ' ταν, ὤταν, & ὦ' πὶν, atque ὦ' πὶν. & non ſolùm 5 ſingulari, ſed & duali & plurali iunctum inuenitur, hoc eſt, ô amici. 5 O' ἑτὶς, ι υ, primæ declinationis, in vocatiuo ὦ ἑτα, 129.8. & Doricè (vt quidam volunt) ὦ ἑταν: hinc per ſynalœphen faciunt ὦ' ταν. CLENARDVS verò paulò aliter videtur ſenſiſſe: vt ab ἑτὶς, ι primæ, faciat ἑτὴν, ἑτᾶνες quintæ: in vocatiuo ὦ ἑτὴν, & ſynalœphe ὦταν: vt à μέγιστος, υ, tertiæ, id eſt, maximus (122.30.) fit nomẽ quintæ ὁ μεγιστᾶν, μεγιστᾶνος, cuius plurale tantùm eſt in vſu, οἱ μεγιστᾶνες, primates, megiſtanes, qua voce & Latini vtuntur. Sic ab Ε'ρμῆς, ῆ, primæ, fit Ε'ρμᾶν, 6 ᾶνος, quintæ, id eſt, Mercurius. 6 Sic ὦ' γαθὲ pro ὦ ἀγαθὲ, ô bone vir: ὦ' ναξ pro ὦ ἄναξ, vel pro ὦ ἄνα, ô rex, 135.30. ὦ' νθρωπε pro ὦ ἄνθρωπε, ô homo: ὦ' νερ pro ὦ ἄνερ, ô vir: ὦ' ρίγνωτε pro ὦ ἀρίγνωτε, ô valde inſignis notæ. id dicitur fieri Atticè. Cùm autem Attici in omni declinatione vocatiuũ ſimilem nominatiuo formẽt (10.15.) dicunt quoque in vocatiuo ὦ νθρωπος, ὦ' νηρ: vnde etiam ὦ' ναξ pro ὦ' να, à nominatiuo ὁ ἄναξ. Idem nõnunquam obſeruatur in nominatiuo cum articulo ὁ, vt ὦ' δωνις, pro ὁ Α'δωνις, Adonis Veneris amaſius.

μεγιστᾶνες.

ὦ' γαθὲ. ὦ' ναξ, ὦ' νθρωπε. ὦ' νερ, ὦ' ρίγνωτε. ὦ' νθρωπος. ὦ' νηρ. ὦ' δωνις.

Thematis inueſtigandi ratio.

* Aliã rimandi viam oſtendimus, 41.9.

* Rimantibus verborum themata præcipuum ſit, vt in promptu & tanquam ob oculos habeant coniugationem τύπτω, ποιέω & τίθημι: ac ſingulorum temporum exactè nôrint terminationes: deinde memores quomodo formentur tempora, ſenſim aſcendant donec ſtatuendum ſit præſens. Participium ὀφθησόμενος à futuro pri. ὀφθήσομαι. Aoriſt prim. ὤφθην. tertia præteriti paſſ. ὤπται: prima ὤμμαι. Præteritum act. eſſet ὦφα. Fut. ὄψω. igitur præſens ὁράω, ὁρῶ, ὅρω, ὁράω: ὁράομαι, ὁρῶμαι, ὁρόωμαι vel ὁρῶμαι: ſed adhibitum Lexicon commonſtrabit ὁρῶμαι, *video*.

ACCENTVS.

Accẽtuum ſedes.

Acuti.

Circumflexi.

Grauis.

ACCENTVS acutus afficit vltimam ſyllabam, penultimam aut ante penultimam: Circunflexus vltimam aut penultimam: Grauis vltimam tantùm. Dictionibus autem, quæ ſic vel ſic notantur

tantur, huiuſmodi tribuerunt vocabula:

Θεός, *Deus*, ὀξύτονον, acutus in vltima.

λόγος, *ſermo*, παροξύτονον, acutus in penultima.

τύπτομεν, *verberamus*, προπαροξύτονον, acutus in antepenultima.

ποιῶ, *facio*, περισπώμενον, circunflexus in vltima.

βοᾶτε, *clamatis*, προπερισπώμενον, circunflexus in pen.

τιμή, *honor*, βαρύτονον, grauis in vltima.

Grauis in omni ſyllaba intelligitur, quæ nec acuitur nec circunflectitur: at ſignatur ſolùm in vltima. Nam vltima acuta fit grauis ob conſequentiam dictionis, Θεὸς ἡμῶν, *Deus noſter*. [1] Excipe τίς interrogatiuum, τίς ἐποίησε; *quis fecit*. *Notio de grauí.* *Acutus in grauem.* 1

Caſuum & perſonarum accentus fermè manet in eadem ſyllaba, ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ: τύπτω, τύπτεις, τύπτει. Quando autem mutetur accentus, aut è loco migret, ſic eſt accipiendum: Σῶμα, σώματος, *corpus*, ω in ω: quia antepenultima non circunflectitur. Σώματα, σωμάτων: vltima ſi fuerit longa, non acuitur antepenultima: excipe Attica, Μενέλεως, *Menelaus*: λέξεως, *dictionis*: [2] & ſimilia, Βοάετε, βοᾶτε, *clamatis*, αε in ᾶ: ex acuto & grauí fit circunflexus: excipe [3] τὼ Λητόε, Λητώ, *Latonam*: & [4] τὸ νόος, νώ à νόος, *mens*: & [5] νῶϊ, νώ ab ἐγώ: dualia enim in ω ſemper acuuntur, etiam contracta. [6] Ἑστάως, *nixus*, *firmus*, *erectus*, ἑστὼς, non ἑστῶς: ex grauí & acuto non fit circunflexus. Ἑστὼς, ἑστῶτος: [7] longa ante finalem breuem circunflectitur. Ἑστῶτες, ἑστώτων: [8] longa ante finalem longam acuitur. Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, *Hercules*: breuis non eſt capax circunflexi, [9] nec item longa poſitione, ſed natura, σῶμα, *corpus*: τεῖχος, *murus*: βοᾶτε, *clamatis*: βοᾷ, *clamat*. *Nominatiui accentus quãdo in obliquis aut mutetur aut è loco migret.* σῶμα, σώματος, σώματα, σωμάτων. *Atticiſmus.* 2 βοάετε, βοᾶτε. 3.4 Λητόα, Λητώ. 5 νόα, νώ, νῶϊ. νώ. 6 ἑστάως, ἑστώς. ἑστὼς, ἑστῶτος. 7 8 ἑστῶτες, ἑστώτων. Ἡρακλῆς. Ἡρακλέος. 9

αι & οι finales habẽtur breues, niſi in aduerbiis & optatiuis.

10 Diphthongi [10] finales αι & οι in accentibus habentur breues, μοῦσαι, *muſæ*: ἄνθρωποι, *homines*. Excipe [11] aduerbia, οἴκοι, *domi* (nam οἶκοι, *domus*, nomen plurale eſt) & optatiuos, ποιήσαι, *feciſſet*: at ποιῆσαι, infinitiuus aoriſt. prim. act. ποίησαι autem imperatiuus aor. prim. med.

Genitiuus & datiuus vltimã longam circumflectunt, ſi in ea accentum habuerint.

12 [12] In declinationibus pariſyllabicis circunflectuntur genitiui & datiui, licèt reliqui caſus acuantur, ὁ ποιητὴς, τὸ ποιητοῦ, τῷ ποιητῇ: τοῖν ποιητοῖν: τῶν ποιητῶν, τοῖς ποιηταῖς, *poëta*. Idem iudicium de genitiuo duali & plurali quintæ declinationis, ἡ χεὶρ, τῆς χειρὸς: τοῖν χεροῖν: τῶν χειρῶν, *manus*.

Genitiuus pluralis primæ & ſecundæ declinationis.

13 [13] Subſtantiuorum primæ & ſec. declinationis genitiuus plural. circunflectit vltimam, ὁ Αἰνείας, τῶν Αἰνειῶν, non Αἰνείων: ἡ μοῦσα, τῶν μουσῶν, non μούσων. Adiectiua verò ſecundæ declinat. à maſculinis 14 tertiæ, [14] genitiuũ parem habent maſculino, ὁ ἅγιος, τῶν ἁγίων: ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων, *ſanctus*. quod ſi maſculinum ſit quintæ, vltima genitiui fœmin. circunflectetur: ὁ ἡδὺς, *ſuauis*: μέλας, *niger*: τύπτων, *verberans*: τῶν ἡδέων, μελάνων, τυπτόντων: ἡ ἡδεῖα, μέλαινα, τύπτουσα: τῶν ἡδειῶν, μελαινῶν, τυπτουσῶν: in quibus etiam non eadem eſt penultima genitiui in vtroque genere.

De tono obliquorum diſyllaborum quintæ declinationis.

15 [15] Quintæ declinationis genitiui & datiui diſyllabi accentum ſortiuntur in vltima: nominatiui autem, accuſatiui & vocatiui in priore: ἡ χεὶρ, *manus*, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τὴν χεῖρα: τὼ χεῖρε, τοῖν χεροῖν: αἱ ὦ χεῖρες, τῶν χειρῶν, ταῖς χερσὶ, πᾶς χεῖρας. Excipe participia, θεὶς, θέντος, θέντι, *ponens vel qui poſuit*: ὢν, ὄντος, ὄντι, 16 *exiſtens*, &c. [16] etiam τῶν παίδων, *puerorum*: τῶν Τρώων, *Troianorum*: τῶν πάντων, *omnium*, & τοῖς πᾶσι, *omnibus*.

εῦ & ῦ finales.

17 Circunflectuntur ευ & υ finales, [17] ὁ βασιλεὺς, ὦ βασι-

βασιλεῦ, *rex*: πανταχοῦ, *vbique*: præter aduerbium ἰδοὺ, *ecce*: at [18] ἰδοῦ, *vide*, imperatiuus vt τυποῦ. 18

Vocatiuus in ες à propriis in ης eſt ϖεϑπαροξύτονος, ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. ὁ Ἡρακλῆς, έος, [19] ὦ Ἡράκλεες, crasi Ἡράκλης, *Hercules*. 19

Notio de vocatiuo primæ declinationis contractorum.

Irregularia.

Irregularia ſunt ἡ μία, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν, *vna*: [20] ὁ δεσπότης, *dominus*: μητίετης, *conſiliarius*: ὦ δέσποτα, μητίετα. Etiam ἡ μήτηρ, *mater*: θυγάτηρ, *filia*: τὴ μητέρος, [21] θυγατέρος, non μήτερος, θυγάτερος. 20 21

[22] Particulæ α, ευ, δυ, crebrò accentũ retrahunt, παίδευτος, *doctus*: ἀπαίδευτος, *indoctus*: τακτὸς, *ordinatus*: εὔτακτος, *bene conſtitutus*: κινητὸς, *mobilis*: δυσκίνητος, *motu difficilis*. ſic ἑκών, *voluntarius*: ἀέκων, & crasi ἄκων, *inuitus*: λόγος, *ratio*: ἄλογος, *irrationalis*: εὔλογος, *rationabilis*, &c. 22

α, ευ, δυς, in cõpoſitione accentum retrahunt.

ACVTVM Quoque retinent dictiones oxytonæ, quum eas ſequitur dictio enclitica: vt Θεός σε, Deus tuus: Θεός ἐστι, Deus eſt. [2] Videlicet hyperdiſyllaba quartæ declinationis Atticorum propriæ, quæ communiter declinata per tertiam, antepenultimam acuerant, vt Μενέλαως, Μενέλεως: huic ſimilia enumerauimus pagina 18. Per ea autem que voci λέξεως ſunt ſimilia, intellige genitiuum Atticum ſingularem; dualem & pluralem, ſecũdæ declinationis contractorum, de quo, 36.26. [3] Hoc fit (vt 37. 36. attigimus) quia vt voce, ſic & accẽtu hic caſus neceſſariò ſit ſimilis alteri caſui præcedenti eiuſdem numeri & idiomatis, vtpote nominatiuo ἡ Λητώ, ſic vocatiuus ὦ Λητοῖ circunflectitur, quòd vocè ſit ſimilis datiuo τῇ Λητοῖ, qui circunflectitur propter ſynæreſim acuti & grauis: verùm in plurali dicimus αἱ Λητοί, acuto accẽtu: non eſt enim eiuſdem numeri. Cęterum πλὼ αἱ δύο αἱ δῶ circunflectitur, vt loco citato diximus. [4] Vide 131. 27. [5] Vide 110. 12. & 113. 32. [6] De hoc 106.29. [7] Intellige ſi penultima debeat aliquo accentu affici, ac ſit natura longa. Fallit anim hæc regula, quum penultima poſitione tantùm producitur, vt τύπτε, τύψον, verbera. [8] Hìc quoque intellige, ſi penultima accentum habuerit, ac finalis ſit lõga non ſola poſitione ſed natura: nam χοῖνιξ, chœnix, penanflectitur, quanuis vltima ſit longa poſitu. [9] Quæ autem & natura & poſitione producitur, eſt capax circunflexi, vt τυπτῶν, verberaturi: μᾶλλον, magis. [10] Sed ita finales vt nulla cõſona eas in eadem ſyllaba ſequatur. nam in μοῦσαις & ἀϑρώποις, αι & οι non habentur breues. Eodem modo intellige de finalibus ευ & υ, de quibus paulò pòſt. [11] Habentur tamen pro breuibus πάλαι, olim, & ϖεϑπάλαι, diu, iam, olim. [12] Hæc regula non habet locum in genitiuo ſingul. quartæ declinationis: vt ὁ λεώς, τῦ λεώ, populus: ὁ νεώς, τῦ νεώ, templum: quæ acuuntur. [13] Quidam hinc excipiunt, ὁ χλούνης, τῦ χλούνου, aper: ὁ χρήστης τῦ χρήστου, fœnerator: ὁ Ἐτησίας, τῦ Ἐτησίου, Etefias ventus: ἡ ἀφύη, τῦ ἀφύου, apua genus piſcis. [14] Atque reliquos omnes caſus, quòd ad accentum attinet, niſi vltima longa impediat. nam ab ὁ ἄγγος, antepenacuto, dicimus ἡ ἀγγία, acuta penultima, quòd α finale longum impediat accentum poni in antepenultima, at in nominatiuo plurali dicimus αἱ ἀγγίαι, veluti οἱ ἀ- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Attica quæ vltimâ longâ antepenultimam acuunt.

Syllaba poſitione ſolùm producta pro breui habetur.

αι, οι, ευ & υ finales.

πάλαι, ϖεϑπάλαι.

ὁ λεώς, τῦ λεώ. ὁ νεώς, τῦ νεώ.

τῦ χλούνου. τῦ χρήστου.

τῦ Ἐτησίου.

τῦ ἀφύου.

γοι. nam αι habent pro breui non aliter quàm οι. tamen ab ὁ πόντος, id eſt, marinus, in PINDARO inuenitur genitiuus pluralis fœmininus ποντίαν vltima circunflexa, pro ποντίων penacutè. [15] Hæc regula complectitur etiam oblicos diſyllabos per ſyncopen ex triſyllabis formatos, vt ἡ ἄρλω, agna, τῆς ἀρνὸς pro ἄρλωνος, τῇ ἀρνί, τὴν ἄρνα. ſic ὁ καὶ ἡ κύων, κυνὸς, κυνὶ, κύνα, canis. Vide 138. 1. Eodem modo ὁ ἀνὴρ, vir, τοῦ ἀνδρὸς, τῷ ἀνδρὶ, τὸν ἄνδρα. pro ἀνέρος, ἀνέι, ἀνέρα: & ſimilia in ηρ, de quibus, 25. 4. at horũ datiuus pluralis ſemper duarũ ſyllabarũ numerum excedit propter α interpoſitum, de quo, 33. 11. vt ἀνδρᾶσι, atq; huiuſmodi datiuus perpetuò penultimam acuit: tamẽ τοῖς ἄστρασι, antepenacuitur. neq; enim fit ab ὁ ἀστὴρ, έρος, cùm nõ ſit ex eorum numero quæ ſyncopen patiuntur, 25. 16. ſed potiùs per metaplaſmum, quem vocant, id eſt, tranſformationem cuiuſdam caſus ex vna declinatione in aliam, ponitur pro τοῖς ἄστροις à nominatiuo ὁ ἄστρον, ν, id eſt, ſydus, ſiue ſignũ pluribus ſtellis cõſtãs: at ἀστὴρ, vnicam ſtellam ſignificat. Eodem autẽ modo antepenacuũtur & alij datiui tam ſingulares quàm plurales ex alia declinatione in quintã trãs formati: vt τοῖς ποσὶ pro ποσὶν à nominatiuo ὁ πούς, ποδὸς: τοῖς ἔγχασι pro ἐγχάεσι à nominatiuo plurali τὰ ἔγχη, viſcera. ſic τῷ διχόμηνι pro διχομήνῳ ab ὁ διχόμηνος, ſemeſtris, ſemiplena luna: τῷ πολυπάταγι pro πολυπάταγῳ, ab ὁ πολυπάταγος, multiſtrepus: τῷ μελίκρατι pro μελικράτῳ à ὁ μελίκρατον, mulſum. Excipe ὑσμῖνι pro ὑσμίνῃ ab ἡ ὑσμίνη, pugna. fit enim quaſi à nominatiuo ὑσμὶς ῖνος. Illud & hoc loco notãdum, nomen ὑγιείης, τῆς γυναικὸς: quãuis in obliquis ſit triſyllabum, more tamẽ diſyllaborum in genitiuis & datiuis habere accentũ in vltima, in reliqui caſibus in penultima, Eſt autem nomen heteroclitum: huius inflexionem habes 135. 28. [16] His adde ἡ δῶρον, ὁ μῶρον, θῶον, κρέκτον, φῶκον, φῶτον, à nominatiuis ἡ δῶς, fax: ὁ μῶς, famulus: ὁ θῶς, lupus ceruarius: ὁ κρὶς, caput: ἡ φῶς, inuſtio ab igne facta in cruribus: ὁ φὼς, vir. Theodorus addit τὸ λάαν, lapidum: ſed dictum puto per craſim vel pro λαεων, α & ε in ά contractis à nominatiuo ſingulari ὁ λάος, τῦ λάεος, 137. 3. & craſi λᾶος, 133. 21. vel pro λαάων & craſi λάαν à nominatiuo ſingulari ὁ λᾶας, τῦ λάαος, & craſi λᾶος, 137. 2. circũflectitur verò penultima genitiui λᾶος. quanuis ſit diſyllabus vt χέρης. regula enim de genitiuis & datiuis quintæ diſyllabis, eodem Theodoro teſte, non habet locum in iis quæ fiunt ex contractione. vt ὁ κῆρ, τοῦ κῆρος penanflexè, à κέαρ, κέαρος, cor. ſic ὁ ἦρ, ἦρος, ver, ab ἔαρ, ἔαρος. inueni tamen in multis locis, ac in emendatiſſimis exemplaribus κήρος & ἦρος, accentu in vltima: veluti in παιδὸς, licèt fiat per ſynæreſim ex παΐς, παΐδος. tu videris: non tamen temerè à ſententia tanti viri diſceſſionem faciendam arbitror. [17] Vt vocatiuus in εῦ circunflectitur à nominatiuo acutitono εὺς: ita quoque accuſatiuus ſingularis monoſyllabus quintæ declinationis vltimam longam circunflectit, quanuis eam nominatiuus acuat, vt ἡ κλεὶς, clauis, τὴν κλεῖν, 27. 25. [18] Vide 194. 26. [19] Vide 133. 40. [20] His adde ὁ ἀκαχμήν, nullum malum promeritus, ὦ ἀκάκμηνε: εὐρύοπις, late ſonans, ὦ εὐρύοπα. Sunt & alij vocatiui quintæ declinationis in ει à nominatiuo ευ, qui accentũ in antepenultima retrahunt: de his, 130. 9. [21] Accuſatiuus τὴν θυγατέρα, & ſyncope θύγατρα, accentu in antepenultima retracto. Antepenacuitur quoque huius vocatiuus ὦ θύγατερ: atque eodem modo in prioribus ſyllabis accentum habent & omnes vocatiui in ερ à nominatiuis in ηρ tam acutis (qui quatuor enumerati ſunt, 32. 12.) quam grauitonis, qui ſeptem inueniuntur, ἡ Ἄστης, After vrbs: ἡ Δημήτης, ὦ Δήμητερ, Ceres: ἡ εἰνάτηρ, ὦ εἰνάτερ, fratria, ideſt fratris vxor: θυγάτης, filia: ὁ Ἴβηρ Iberus Hiſpaniæ fluuius: ἡ μήτηρ, mater. Grauitonũ quoque eſt ὁ Πίηρ, ſed eius vocatiuus eſt in ηρ, ὦ Πίηρ, Pier populus: tamen quæ ab hoc deriuantur, mutant η in ε, vt ἡ Πιερία, Pieria mons Bœotiæ: αἱ Πιερίδες, Muſæ Pierides: & aduerbium Πιερίηθεν, ex Pieria. Vide quòq; 32. 23. [22] Quid in compoſitione ſignificent α, ευ & δυς, diximus, 126. 34. Illud autem & hoc loco obiter monẽdum, has tres particulas ac ſimiles in compoſitis, ex ſubſtantiuis adiectiua facere, vt patet ex ἄλογος & εὔλογος. Cæterùm α præpoſitum vocali aſſumit ν, vt ὅσιος, pius, ſanctus: ἀνόσιος, impius, profanus,

Verbo-

πονπίαν.

Obliqui quintæ ex ſyncope diſyllabi.

Datiui plurales in ᾶσι.
τοῖς ἄστρασι.

Declinationis metaplaſmus.
Notio de datiuis per metaplaſmum formatis.
τοῖς ποσὶ βασι.
τοῖς ἔγκασι.
τῷ διχομήνι.
πολυπάταγι.
τῷ μελίκρατι.
ὑσμῖνι.

Genitiui pluralis diſyllabi quintæ penultimam acuentes.
τῶν λάων.

Notio de genitiuis & datiuis quintæ diſyllabis factis ex cõtractione.

ἡ κλεὶς τὴν κλεῖν.

Nonnulli vocatiui in α & ου ab ης & ως, accentum retrahentes.
τὴν θυγατέρα.
θύγατρα.
Vocatiui in ερ accẽtum retrahunt.

Annotatio de compoſitis ex α, ευ, δυς, & ſimilibus.

Notio de α.

Verborũ & participiorum accentus [1] obſeruãdi ſunt in coniugatione verborum τύπτω, ποιέω & τίθημι. 1 *Verborũ & participiorum accentus.*

[2] Præterita & aoriſti priore longa ſeruant accentum in compoſitis, εἶχον, *habebam*: κατεῖχον, *continebam*: εἶκα, *miſi*: ἀφεῖκα, *dimiſi*: εἶμαι, *miſſus ſum*: ἀφεῖμαι, *dimiſſus ſum*: ἧκα, *miſi*: ξυνῆκα, *intellexi*: præter οἶδα, *noui*: σύνοιδα, *conſcius ſum, non* ξυνοῖδα. 2 *A diſyllabis cõpoſitorũ accẽtus.*

Monoſyllaba longa relicta poſt apocopen acuuntur, [3] χρῆμι, χρή: poſt aphæreſim autem circunflectuntur, [4] ἔφλω, ἔφης, ἔφη: φλῶ, φῇς, φῇ: & λῶ, ῇς, ῇ, *inquam*. At breuia ſunt acuta, [5] ἔβαν, βάν, *iuerunt*. 3 4 5 *Monoſyllaba.*

§ 1 autem & quædam de his præcepta deſyderas, vt breuiori via ad eorũ obſeruationem ducaris, hæc accipe: Quoduis futurum ſecund. Futura prima vocis act. & med. verborum quintæ coniugationis, de quibus, 42. 43. & 73. 26. Vterque aoriſtus ſubiunctiui paſs. Secunda perſona ſingul. aoriſt. ſecund. imperatiui medij in ν: Præſens & perfectũ optatiui & ſubiunctiui paſſiui verborum in μι, quæ ſunt verè paſſiua, de quibus, 109. 4. & 11. Præſens & aoriſtus ſecund. verborum quoque in μι in optatiuis & ſubiunctiuis cuiuſcũque vocis: Perfectum optatiui & ſubiunctiui paſſ. circunflexorum, 89. 26. hæc omnia, inquam tempora recipiunt accentum, eúmque circunflexum (modò nulla regula generalis impediat) in vocali ſiue diphthongo, quæ characteriſticã immediatè conſequitur, vt in τυπῶ & τυπῶμαι, circunflexus eſt in ῶ, & ῦ, quæ characteriſticam π ſequuntur. Cæterùm in verbis in μι & circũflexis, de quibus hoc loco ſermo habetur, characteriſtica & vocalis ſiue diphthõgus mox ſequens characteriſticam re ipſa non differunt, vt in πιθείμην, πιθοῦ, πιθοῦτο, &c. ει occupat ſedem characteriſticæ & vocalis ſequentis characteriſticam. Aoriſtus verò primus infinitiui vocis actiuæ, & omnia tempora infinitiuorum communiter finita in ναι, habent accentum in penultima, vt ποιῆσαι, πεποιηκέναι, feciſſe. Reliqua tempora, quæ his duabus regulis non ſunt comprehenſa, antepenacuũtur, modò vltima nõ producatur: tum enim penultimã acuunt: vt ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην. Si autem antepenultima deſyderetur, penultima recipit tonum, vt τύπτε. Notandum verò hoc loco, finales ancipites α & ι in verbis ſemper corripi: υ verò produci, vt πέπτυφα, πέπτυφας: ζεύγνυμι: ἐζεύγνυν. in participiis autem maſculinis deſinentibus in αις, α producitur, vt ποιήσας acuta penultima, at neutrum ποιῆσαν penultimam circunflectit. Et hactenus de tono verborum. Participiorum verò accentum ſic paucis accipe: Finita quidem in μενος antepenultimam acuunt excepto perfecto paſſiuo, quod cum præſenti, aoriſto primo & futuro primo barytonorum vocis actiuæ habet accentum in penultima. Reliqua verò omnia participia vltimam acuunt, præterquam futurum ſecũdum, quod eam circunflectit. Per barytona autem hîc intelligo ea etiam tempora circunflexorum & verborum in μι, quę nihil variant ab inflexione barytonorum. [2] Reliqua verò tempora tonum in antepenultimam transferunt: vt κεῖμαι, κέκειμαι, ἐκείμην, ἐκέκειμην, 163. 23. [3] Quære verbum χρή, in Inueſtigatione thematis. [4] Vide, 165. 3. [5] De hoc, 182. 43. 1 *Verborum accentus.* *Tempora habẽtia accentum in vocali vel diphthongo, quæ immediatè characteriſticam conſequitur.* *Habentia tonũ in penultima.* *Antepenultimã acuentia.* *Notio de finalium α, ι, υ. in verbis & participiis quãtitate.* *Participiorum accentus.* ποσαρξύτονα. παροξύτονα. ὀξύτονα. περισπώμενα. 2 3 4 5

Quædam omnino carent accentu, [1] ὁ, ἡ: [2] εἰς, ἓς, 1.2 *Accentu carentia.*

ὀκ, ἐξ, ὀν: εἰ, σί: ὅ, οὐκ.

De dictionibus encliticis.

Interdum præter accentum natiuum (qui vnus est tantùm in vna dictione) asciscitur alter propter dictiones encliticas, quæ proprium accentum remittunt ad præcedentem syllabam.

Nomina enclitica, τίς, τινός. *Articuli, τοῦ, τῷ.* *Verba, εἰμὶ, φημὶ.* *Pronomina, μοῦ, μοὶ, &c.* *Aduerbia, πόθεν, &c.* *Coniunctiones, τὲ, γέ.*

Sunt autem enclitica, [4] τὶς, τινὸς, infinita, *aliquis, alicuius:* [5] τοῦ, τῷ pro τινὸς, τινὶ, *alicuius, alicui.* [6] εἰμὶ, *sum* & [7] φημὶ, *dico,* [8] toto præsente. [9] μοῦ, μοὶ, μὲ, *mei, mihi, me:* σοῦ, σοὶ, σὲ, *tui, tibi, te.* aduerbia [10] infinitè capta, ποθὲν, ποτὲ, *alicunde:* ποθὶ, *alicubi, aliquando:* ποτὲ, *tandem:* πῶς, [11] *quodãmodo:* πὼ, *adhuc, dum:* πῆ, *alicubi:* πού, *uspiã.* [11] τὲ, *que:* [12] γέ, *quidem:* [12] vt εἴπὲς, *si quis:* εἴ τινα, *si quem:* εἰπέ μοι, *dicito mihi:* σῶμά σου, *corpus tuum:* ἤκουσέ μου, *audiuit ex me.*

Notio de ἐστί.

ὀκ, κοὐ, ἀλλ', ὡς, εἰ, τοῦτ' } ἔστι.

Persona ἐστὶ, *est,* principium orationis, aut subdita post οὐκ, *non:* ᾗ, ὅτ: ἀλλὰ, *sed:* ὡς, *vt:* εἰ, *si:* τοῦτο, *hoc,* remittit accẽtum in priorem syllabã, ἔστι πόλις, *est ciuitas:* κοὐ ἔστιν, ἀλλ' ἔστι, ὡς ἔστι, εἰ ἔστι, τοῦτ' ἔστι: alioqui in præcedentem dictionem: καλός ἐστι *pulcher est,* ἄνθρωπός ἐστιν, *homo est:* σῶμά ἐστι, *corpus est:* ἑρμῆς ἐστι, *Mercurius est.* Et de accentu quidem hactenus: reliquum est vt de constructione quatenus est opus, agamus.

De tono articulorum.

De tono præpositionum. *Notio de præpositionibus suos casus subsequẽtibus aut pro verbis sumptis.* *ὑ, ὐκ, & οὐχ, quomodo discrepent.* *ὡς.* *σί.* *φής.* *Alia pronomina enclitica.*

1 HI duo articuli οἱ, αἱ, in nominatiuo quoque plurali destituuntur accentu, οἱ, αἱ Reliqui verò casus articulorũ tam præpositiuorũ quàm subiunctiuorũ aliquo semper notantur tono, circũflexo quidẽ in genitiuis & datiuis cuiusquis numeri: aliâs verò acuto: qui tamen ferè semper ob dictionis consequentiam mutatur in grauem. 2 Cæteræ præpositiones tam monosyllabæ quàm disyllabæ vltimã grauant, nisi quum aut suis casibus per anastrophen postponuntur, aut pro verbis cõpositis sumũtur: tum enim penultimã acuunt, vt γήρως πάρει, pro ἀπέστι γήρως, de senectute: & πάρεξ pro παρέστι vel πάρεστι, adest vel adsunt. ἔνι pro ἔνεστι, ineſt, licet. Significationẽ autem & constructionẽ præpositionum habes in sequenti tractatu de ratione syntaxeως. 3 Sic ὐχ, quod idẽ significat quod ὐ & ὐκ: sed ὐ ponitur ante cõsonantes, ὐ σὺ, nõ tu: ὐκ ante võcales leuigatas, ὐκ ἐγὼ, non ego: οὐχ ante aspiratas, οὐχ ἥκω, non hic: in fine tamen sententiæ semper dicitur ὅ cum accẽtu acuto, etiã ante vocales: ὡς quoque, id est, vt, accentu destituitur. 4 Vide 28.33. 5 Quære 114.32. 6 De hoc, 157.11. 7 De hoc, 164.20. 8 Secunda tamen vtriusque persona sing. εἶ, es, & φής, ais, non inclinatur, 158.11. 9 Sunt item & multa alia pronomina enclitica ex variis idiomatibus desumpta, de quibus pag. 112. atque hæc ferè sunt:

ſunt in prima perſona μεῦ pro μοῦ: in ſecunda σεῦ & σέο pro σοῦ: ſic τοί pro σοὶ, & τύ pro σέ: in tertia ἕ, & εὗ pro οὗ: ſic οἵ: & ἕθεν ac μίν pro ἑ: in duali σφῶε & σφωὲ ſine σφὼ pro σφέ: nam σφὼ ſecundæ perſonæ encliticum non eſt. in plur. σφίσιν & σφίν ſiue σφί pro σφίσι: ſic σφέας pro σφᾶς, non tamẽ enclitica ſunt huiuſmodi pronomina ſi ponãtur cum præpoſitionibus, aut cũ diſiunctiuis coniunctionibus, aut cũ particulis ἕνεκα, θ᾽ ἕνεκα, vel ἕνεκα, id eſt, ob, propter, cauſâ: aut quum per appoſitionẽ ad aliam perſonã, referũtur, vt ἐμοῦ ἤκουσεν: ex me audiuit, nõ ab alio. at ἤκουσέ μου, ex me audiuit, ſimpliciter, ita tamen vt ab alio audire potuerit. [10] Sũpta verò interrogatiuè nõ ſunt enclitica, ſed diſyllaba penacuũtur, & monoſyllaba circunflectuntur: πόθεν vel πόθε, vnde? πόθι, vbi? πότε, quãdo? πῶς; quomodo? πῇ; quî? quonã modo? πῦ; vbi? at ποῦ pro πόθι vel πόθεν, acuitur, & doricum eſt. [11] Occurrũt & aliæ coniunctiones encliticæ apud poëtas, quæ ferè velut otioſæ in oratione redũdant: atque ideo expletiuæ nũcupãtur: vt θεν, θίω, κέ, κέν, νύ, νύν, πέρ, πῦ, ῥά, τάρ, τοί. Inclinatur etiam θήν poſt ὅκ, ſi tantùm neget, vt οὔκουν, non: ſi verò infert vel interrogat, retinet accentũ, ὀκῆν, igitur abſque negatione. δὲ quoque inclinatur quãdo in diuiſionibus cum articulis poſitũ patitur apoſtrophũ, ὅδ᾽, τῷδ᾽, &c. Ceterùm κε & κεν non rarò potentialem modum indicant, veluti ἂν: φαίης κε, vel φαίης κεν, id eſt, φαίης ἄν, dixeris, diceres, dicere poſſes: ſæpe tamen redundãt, vt etiam nonnunquã ἄν. [12] Exemplis indicat quę dictiones vltimã acuant ob particulas encliticas ſubſequẽtes nempe eę quę aliâs accentu deſtituerentur, de quibus paulò antẽ, vt ἐ, ἑ πο. Deinde, dictiones oxytonę, que tamẽ aliâs ob dictionis cõſequentiã vltimã grauarent, vt ἐπί, ἐπὶ μοι. de ἐπί, vide, 150. 41. Dictiones quoque penanflexæ, vt σῶμα, & antepenacutæ vt ἤκουσε, ſequẽte enclitica, vltimã acuunt, σῶμά σου, ἤκουσέ μου. tamen vocabula penanflexa, quæ vltimã poſitione producũt, acutum ob encliticã non recipiũt, vt φοῖνιξ ἔϛι, phœnix eſt, non φοῦνιξ ἔϛι. Si autẽ particulas encliticas præcedat dictio vltimã habẽs circunflexã encliticæ natiuũ accentum prorſus amittũr, vt θεῦ σε, dei tui: θεοῦ ἔϛι, dei eſt. Si verò dictio præcedẽs penacuatur, enclitica ſequens, monoſyllaba quidem accẽtum eodẽ modo amittit, ſed diſyllaba illũ retinet, vt λόγος μου, ſermo meus: λόγος ἔϛι, ſermo eſt: tamen ſi dicto præcedẽs penacuta, trochaïca fuerit, habẽs ſcilicet penultimã ſola poſitione longam & vltimã breuẽ, enclitica ſequens accẽtum, iuxta quoſdam, in præcedẽtis vltimam reiicit, non aliter quàm ſi præiret vocabulum trochaicum penultimam circũflectẽs, quale eſt, σῶμα: vt ἄνδρά μου, virum meum: ἄνδρά τινα, virum quendam.

Pronomina enclitica vbi non inclinentur.

Aduerbia interrogatiua.

Coniunctiones expletiuæ.

Quæ dictiones ob ſubſequentes encliticas vltimam acuant.

Quæ dictiones encliticarũ accentum non recipiant.

RATIO SYNTAXEOS.

Conſtructio Græcorum.

DE Græcorum conſtructione tantùm præcipienda ſunt ea, in quibus nobiſcum non conſentiunt.

Neutrum plurale verbo gaudet ſingulari, ζῶα θέχϑ, pro θέχουσι, *animalia currunt.*

Nominatiuus alterius numeri quàm verbum.

Genitiuum multis adhibent, quibus nos ablatiuũ: ſiquidẽ vterque caſus ponitur abſoluté. Latini, me præſente. Græci, μοῦ παρόντος. Quandoque participium ſolum, ἐλθόντων δὲ, vbi autem veniſſent, intelligendo caſum rei conuenientis. Attice pro

Genitiui conſtructio. Genitiuus abſolutè poſitus.

Atticiſmus.

Accusatiuus absolutè positus

hoc genitiuo est accusatiuus, & fermè cum ὡς & ὥς περ· ὡς τὸν ἄνδρα τῦτο ποιήσοντα, pro τῦ ἀνδρὸς ποιήσοντος, *viro istud facturo*: éstque istud receptissimũ in

Participia impersonalium in accusatiuo absolutè posita.

participiis impersonalium, δέον, *cùm deceat, cùm sit decorum*: δεῆσον, *cùm oportuerit*: ἐξὸν, *cùm sit permissum*: ἐνὸν, *cùm liceat*: προσῆκον, *cum deceat*: παρὸν, *cùm adsit facultas*: ἐνδεχόμενον, *cum fieri possit*: ἐξὸν αὐτῷ ποιῆσαι, cum ipsi permissum esset facere: ὡς μηδὲν αὐτῷ διαφέρον, tanquam nihil eius interfit: δόξαν ἐμοὶ γράψαι, vbi mihi statutum esse scribere: ἄδηλον ὄν, cum sit incertum, &c.

Genitiuũ postulãt cõparatiua. Superlatiua.

Genitiuum postulant comparatiua & superlatiua, ταχάους δικαιότερος, *trutina iustior*: βέλτιστος ἁπάντων, *optimus omnium*. Verba quæ animi affectionẽ significant, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ, *amo, desydero*, & similia. Verba

Verba affectus. Sentiendi. Curandi. Participandi. Priuandi. aſsequendi. Fruſtrandi. Dominandi. Diſſidendi. Copiæ, inopiæ.

sentiendi, curandi, participãdi, priuãdi, assequendi, frustrandi, dominandi, dissidendi, copiæ & inopiæ: quorũ exemplis superseděděũ duximus, monuisse tantùm contenti. Adhæc verbalia per α priuatiuum facta ἀφεάτος ἀληθείας, *qui non spectauit veritatem*. Verbalia in

Verbalia facta ex α & finita in τικός.

τικὸς, ποιητικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *suppeditator idoneorum*. Et adiectiua plurima, ἄξιος, ἀνάξιος, ἄπειρος, *dignus, indignus, inexpertus*. Et alioqui quoduis adiectiuum partitiuè positũ, οἱ γνήσιοι τῶν φίλων, qui inter amicos ingenui sunt, quale illud Plinianum, Ouorũ oblonga. Præterea verbum

Adiectiua.

Partitiua.

Verbum substantiuum.

substantiuum εἰμὶ & γίγνομαι: τούτων ἔστι ὁ Πλάτων, horum, aut de numero horum est Plato: quod verbum quandoque omittitur, vt ἐδὲ τῶν ἀδικούντων ἐγὼ, *neque ego sum de numero nocentium*.

Partitionis genitiuus in casũ partiũ mutatus.

Partitionis genitiuum mutant in casum partium, οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροὶ, pro τῶν ἀν-

θρώ-

ἀνθρώπων, *hominum alij probi, alij improbi.* sic τοὺς φίλους, τοὺς, μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ πένητας ἀπέδειξε, pro τοὺς φίλους, *amicorum alios quidem interfecit, alios verò pauperes reddidit.* & ita per omnes casus.

Crebrò etiam genitiuus ἐλλειπτικῶς ponitur deficiente ἕνεκα: εὐδαιμονίζωσε τῆς τύχης, hoc est, ἕνεκα τῆς τύχης, *beatum te prædico ob felicitatem*, aut *quod ad felicitatem pertinet*: vtrunque enim significat ἕνεκα: ὦ μακάριε τῆς θέας, *beatus qui ista videris.* *ἕνεκα intelligitur.*

In genitiuo ponitur materia, πεποίηται λίθου, *factum est è lapide.* Pars, ἔπιον τοῦ οἴνου, *bibi è vino*: λαβόμενος τοῦ ποδός, *accipiens pede.* Pretium, ὠνησάμην δυοῖν ὀβολοῖν, *emi duobus obolis.* Tempus, νυκτὸς καὶ ἡμέρας σπουδάζει, *nocte & die studet.* Temporis verò continuitas in accusatiuo, ὅλην τὴν ἡμέραν εἰργασάμην, *tota die operatus sum*: quod & in datiuo, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδεδήμηκας, *xx. totis annis peregrinatus.* *Materia.* *Pars.* *Pretium.* *Tempus.* *Temporis continuitas in accusatiuo.*

Genitiuum regunt ἄλις, *satis*: ἕνεκα, *causâ*: χάριν, *gratiâ*: ἄνευ, *sine*: δίκην, *instar*: πλὴν, *præter*: μεταξὺ, *interim dum*: πάρεργον, *obiter*: φεῦ, *heu*: ὦ, ὀ: βαβαὶ, *papæ*: ἡρακλέης, *hercule, dij boni*: οἴμοι, *hei mihi*: & huiusmodi exclamationes: etiam εὖγε, *rectâ*: πόρρω, *procul*: ἄποθεν pro ἄποθεν, *procul ab*: ἔξω: *extra*: χωρὶς, *sine*, & aduerbia localia, ποῦ: *vbi?* πόθεν: *vnde?* *Aduerbia genitiuũ regentia.* *Exclamationes.* *Localia.*

Datiuo tribuuntur verba sequendi, ἀκολουθῶ, ἕπομαι, *sequor.* Certandi, ἐρίζω, *contendo*: πολεμῶ, *belligero*: ἀγωνίζομαι, *certo*: μάχομαι, *pugno.* Quæcunque passiuè capiuntur, πεποίηταί μοι, *factum est mihi*: pro ὑπ' ἐμοῦ, *à me*: ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, vulgò ignotum. *Datiuo tribuũtur verba sequendi.* *Certandi.* *Passiuè capta.*

Composita à σὺν & ὁμοῦ, συντροφος, *collactaneus*, ὁμόψηφος, *consentiens, eiusdem sententiæ.* *Composita à σὺν & ὁμοῦ.*

Instrumentum. Datiui casus est instrumentum, ἀπέκτεινε τῷ ξίφει, *interfecit gladio.* Causa, φθόνῳ ταῦτα ποιεῖ, *inuidiâ hæc facit.* Modus actionis, πῶς γράφεις; *quomodo scribis?* Et quandoque pretium. Chrysost. ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποίμνιον θριάμβους, *propria morte gregem emens.*

Causa.

Modus actionis

Pretium.

Verba quæ datiuum habent cum genitiuo. Datiuum habent cum genitiuo ἀμφισβητῶ, *dubito, certo:* μετέχω, *participio:* κοινωνῶ, *communico:* συγγινώσκω, *ignoscо:* φθονῶ, *inuideo.* & impersonalia: δεῖ, *oportet:* μέτεστι, *adest:* μέλει, *curæ est:* μεταμέλει, *pœnitet.* In datiuo pronominis αὐτὸς sæpenumero intelligitur præpositio σύν, vt ἀποτεμὼν αὐταῖς ὠλένας τὰ πτερά, hoc est, σὺν, αὐταῖς, *vnà cum ipsis vlnis pennas amputans.*

σὺν intelligitur.

Accusatiui constructio. Accusatiuum admittit quoduis verbũ nominis ab eo deducti, τοιούτοις γάμοις γαμθείς, *tales nuptias iniens:* ἀδικῶ σε ἀδικίαν, *affcio te iniuria:* aut nominis relatiuum ἡ ἀδικία ἣν ἀδικῶ σε, *iniuria qua te afficio.*

κτῆσις sæpe subauditur. Vbique locus est accusatiuo, si intelligas κτῆσιν: Σύρος καὶ τοὔνομα καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine & patria.* sic Virgilius, Cętera Graius.

Et qualia sunt poëtis nostris vsitatiora, fractus membra, & similia. iis Græci passim vtuntur τὴν ῥῖνα κορύζης μεστός, *nares muco plenus:* κόσμιος τὴν ἀναβολήν, *ornatus vestem:* τὸ σχῆμα εὐπρεπὴς, *habitu decorus.*

Passiua cum actiuorum accusatiuo. Passiua regunt accusatiuum verbi actiui, vt ἐπιτρέπεις ἐμοὶ τὴν δίαιταν, *defers mihi arbitrium:* sic passiuè, ἐπιτρέπομαι τὴν δίαιταν, *deferor arbitrium, pro, arbitrium mihi delatum est.* & ἐγκελεύομαι ταύτην τὴν ἐπιμέλειαν, *commissam habeo hanc curam.*

Verbalia in έον. Verbalia in έον verbi sui postulant accusatiuũ, γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολήν, *scribenda est mihi epistola.* Interdum secundus accusatiuus in vicem datiui succedit,

Secundus accusatiuus in vicẽ datiui.

cedit, ἰατέον τὸν νόσον ἀμελοῦντα τῆς αἰτίας, *medendum eſt morbo ei qui negligit cauſam.*

Atticè accuſatiuus pro genitiuo, ἀποστερῶ σε τὰ χρήματα, pro τῶν χρημάτων, *priuo te pecuniis.* Et pro datiuo, οἷά με ποιεῖς, pro ἐμοὶ, *qualia mihi facis.*

Accuſatiuus pro genitiuo.
Accuſatiuus pro datiuo.

Quando infinitiuus & verbum præcedens ad eandem pertinent perſonam, non eſt opus accuſatiuo: ἔφη ποιήσειν, *dixit facturum*, nempe ſe: vt Terentius, Pollicitus ſum ſuſcepturum.

Infinitiui conſtructio.

Infinitiuus non tam accuſatiuum habet, quàm nominatiuum, φησὶν αὐτὸς ἄριστος γεγενῆσθαι, *dicit ſe authorem fuiſſe*: ὥστε ἀπέχων τῆς ἀλαζονείας, ὥστε πάντα εἰδὼς, μηδὲν εἰδέναι οἴεσθαι, *tam alienus ab arrogantia, vt cùm omnia norit, tamen ſe nihil ſcire putet.*

Infinitiuus cum nominatiuo.

Iunguntur infinitiuo, ὡς, *vt*: ὥστε, *ita vt*: πρὶν, πρὶν ἢ, *priuſquam*: ἐπειδὴ, *poſtquam*: ὅσον, *quoad, quaſi.*

Particulæ infinitiuo gaudentes.

Relatiuum eodem caſu ponunt cum antecedente, χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, *vtor libris quos habeo*: ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔπεμψε, *ex epiſtolis quas miſit.* hinc ſunt illa, ἀνδρὶ οἵῳσοι, *viro ſimili tibi*: ἄνδρα οἷόν σε, *virum ſimilem tibi.*

Notio de relatiuo.

Participium tanquam pro infinitiuo cum verbis perſeuerandi, ἀγαπῶν με διατέλει, *amare me perge.* Deſiſtendi, οὐ παύσομαι φιλῶν, *non ceſſabo amare.*

Participiũ pro infinitiuo cum verbis perſeuerandi.
Deſiſtendi.

Et cum verbis affectionem animi ſignificantibus, μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidiſſe*: οὐ ζωίεσαν μάτην πονοῦντες, *non intellexerunt ſe fruſtra laborare.* ſic Virgilius, Senſit medios delapſus in hoſtes.

Affectus animi.

Articulo veſtitum aduerbium fit adiectiuum, ὁ χθὲς, heſternus: quòd ſi iungatur præpoſitioni cum ſuo caſu, intelligitur commodum aliquod

Articulus aduerbiis & præpoſitionibus iũctus.

participium, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, *in cælis*: nempe ὢν aut οἰκῶν, *existens aut habitans*.

Cõstructio præpositionum. Iuctæ genitiuo.

Præpositionum varia significatio variat regimen. Genitiuum habent ἐκ vel ἐξ, ex, significans locum, tempus, materiam, causam: ἀπὸ, ab, coram, iurandi, officii: πρὸ, ante, locum, tempus: κατὰ, cõtra, super, de, ab: διὰ, per: μετὰ, cum: ὑπὲρ, ab: ἀντὶ, pro: ἀμφὶ, circa, super, etiam tempus significat, περὶ pro ὑπὲρ, à, ex: ὑπὸ præ, sub: ὑπὲρ, pro, de, super.

Datiuo.

Datiuum ἐν, in: σὺν, cum: πρὸς, iuxta: παρὰ, apud: ἐπὶ, propter, in potestate, post, super contra: περὶ, pro, in, circa: ὑπὸ, sub.

Accusatiuo.

Accusatiuum εἰς, vel ἐς, in, ad: ἀνὰ, per: κατὰ, per, secundum, circa: διὰ, propter: μετὰ, post: παρὰ, ad, præter, propter: ἐπὶ, ad in: περὶ, circa, circum, prope: ὑπὸ, sub: ὑπὲρ, supra, vltra.

De ἀμφὶ iudicandũ vt de περὶ, quod vsitatius est.

ἐν & εἰς eum suorum casuum defectu.

Duæ ἐλλειπτικῶς ponuntur cũ genitiuo: ἐν, deficiẽte datiuo, εἰς, deficiente accusatiuo: ἐν ᾅδου, *apud inferos*, pro ἐν οἴκῳ τῷ ᾅδου, *in æde seu ædibus Plutonis*: εἰς διδασκάλου, pro εἰς οἰκίαν τοῦ διδασκάλου, *in domum præceptoris*.

Dicunt præterea, οἱ περὶ Πλάτωνα, hoc est, Plato: οἱ ἀμφὶ Σωκράτη, hoc est, Socrates. Verùm istiusmodi orationis formas, & breuiter quicquid ad Græcanicas phrases attinet, doctissimè persecutus est Budæus in suis Commentariis, quos nuper & emendatè & eleganter magno studiosorum bono excudit Badius, optimè semper de literis meritus. Eum librum comparare sibi debet quisquis seriò græcari volet.

FINIS.

PRAXIS SEV VSVS PRÆCEPTORVM GRAMMATICES,

Opus mole quidem perexiguum, ſed ad Græcos tum oratores tum poëtas intelligendos magnopere conducens.

PRÆFATIO.

ONSTITVERAMVS ſanè his CLENARDI Inſtitutionibus exactiorē Græcanicę ſyntaxeōs rationem annectere, necnō pleniorem de accētibus tractatū, præcipue verò nominatiui ſingularis nominum, de quo à CLENARDO nullus habetur ſermo, ac obliquorum hyperdiſyllaborū quintæ, qui etiam ab eo ſunt omiſſi: atq; de ſyllabaria vocaliū incipitum quātitate, quæ cum accētuū diſciplina eſt adeò coniuncta, vt vna nūquā ſine alterius cognitione intelligi queat: præterea deſpiritib⁹, acde eorū quæ grāmaticis præceptis continentur praxi & exercitatione, quæ Meditationes CLENARDO appellantur: de iis, inquam, omnibus tractatus ſatis amplos, vt vna cum hoc opere in lucem prodirent, parauēramus. Sed quia iā in noſtris in CLENARDI Inſtitutiones Scholiis multi fueramus, & fortè lōgiores quā eorum ratio poſtularet, vt illorū terminos egreſſi cuipiā meritò poſſimus videri, accentuū quantitatiſque ſyllabariæ & ſyntaxeōs rationē alio libro ſeparatim tractaturi, hîc tātùm Spiritus & Praxim appoſuim⁹: illos quidem ob tractatus breuitatem, & quòd eos CLENARDVS ne attigerit quidē: hāc verò quòd tyronibus adbonos authores & præſertim poëtas intelligendos vtiliſſimā fore ſuſpicarer, neque ab hoc opere eam ſeiungi poſſe perſpicerem. Quanuis autem CLENARDVS in ſuis Meditationibus hanc partem & fuſiſſimè & exactiſſimè fuerit perſecutus: quia tamen ad poëtas intelligēdos non multum facere videbātur, nos eam quoque partem cōplexi, vt ſtudioſi adoleſcentes haberent aliquem & Inſtitutionum CLENARDI & noſtrorum Scholiorum vſum (per quæ non modò ad oratores, ſed & ad poëtas via ſternitur & paratur) primùm quidem in rudiorum gratiam rudes in Precationem Dominicam, atque in alia quædam fragmenta, que paſſim circunferuntur, omnibúſque Alphabetis continentur, commentationes conſcripſimus. Deinde verò, vt eorū quoque ſtudiis obſequeremur, qui iam ad poëtas aſpirāt ex variis poëtis iiſque celebrioribus, poëmatum initia deſumpſimus, quæ facili ac minimè elaborata interpretatione, breuiſſimíſq; ſcholiis & no-

Notarum huius libri expoſitio.

Notæ arithmeticæ ſuperiores.

In marginibus locatæ.

In contextu aliis literis æquales.

Vnicus numerus.

Literæ Græcæ inter duas columnas.

Literæ Latinæ.

tis quibuſdam illuſtrantes, præceptionum grammaticarum, variarúmque ac diuerſorũ idiomatũ vſum conati ſumus demonſtrare: vt ſcilicet hac ratione ſtudioſæ iuuentuti viam quãdam aperiremus, qua patefacta, ipſa deinde poſſet in ima & arcana poëtarũ penetralia nullo duce penetrare. Quid vero notis arithmeticis & literis, quibus ob breuitatis ſtudium vſi ſumus, deſignatũ voluerimus, paucis accipe. Scholiorũ notæ arithmeticæ, quas ſuperiores ſiue interlineares vocant, reſpondent iis contextus dictionibus, quæ eaſdem notas in vno vel in diuerſis eiuſdem tractatus locis habuerint. Vt autẽ & hæ & illæ notæ ſeſe lectorum oculis protinus offerrent, pares in vtroque margine notas è regione quoad eius fieri potuit, appoſuimus. At eorum numerorum, qui in ipſo orationis curſu occurrunt, primus quidem huius libri paginam, alter verò ac nonnunquã tertius interiecta coniunctione &, in Inſtitutionibus quidem paginæ citatæ verſum, in Praxi autem eum numerum, quem in vtroque margine notis internis reſpondentem fecimus, demonſtrat: at quũ vnicus tantùm numerus fuerit appoſitus, innuitur parem numerum in eodẽ Praxeωs tractatu quærẽdum. Literæ Græcæ poſitę in eo margine qui eſt inter duas columnas, quíque ſcholia ſeparat à contextu, demõſtrat quæ vocales vel diphthong. è cõtextu per apoſtrophũ reiectæ fuerint. Literis quoque Latinis hîc vſi ſumus, vt moleſta rei eiuſdem euitata repetitione, breuiter tamen veluti ob oculos proponeremus eos idiotiſmos, qui in poëtarum fragmentis, ac paſſim in quibuſuis poëtis occurrunt. *a* igitur indicat paragogen literæ ν datiuis pluralibus & perſonis verborum in ι vel ε deſinentibus, idque *b* non ſolùm ante vocalem, ſed etiam Atticè conſona ſubſequente, 138. 19. *b* articulum præpoſitiuũ cum particulis δε & γε poſitum pro pronomine demon- *c* ſtratiuo eiuſdem caſus, generis & numeri, 114. 34. *c* hoc idem indicat, ſed ſine *d* δε & γε, quod magis poëticum eſt, 114. 33 *d* articulum etiam præpoſitiuum *e* pro ſubiunctiuo ſumptum, 115. 30. *e* præpoſitionum anaſtrophen, 226. 27. *f f* earundem tmeſim quum ſcilicet inter partes dictionis compoſitę inſeritur vnum vel plura vocabula, qua figura & Latini poëtæ interdum vtuntur, vt a- *g* pud Lucanum, Inque vicem gens omnis amet, pro Inuicémque, &c. *g* ν Ioni- *h* cè pro α 12. 27. *h* genitiuum pluralem primę & ſecundæ declinationis in έων *i* pro ῶν, 14. 12. *i* paragogen vocalis ι quibuſcunque datiuis pluralibus in ς de- *k* ſinentibus, 14. 13. *k* ηϲι vel ῃϲ Ionicè pro αιϲι vel αιϲ in datiuis pluralibus pri- *l* mę & ſecundæ declinationis. 13. 52. *l* οιο pro ω in genitiuo ſingulari tertiæ de- *m* clinationis, 17. 15. *m* pro contrahendis ſyllabis incõtractas Ionicè poni, 12. *n.o* 35. *n* augmentum verborum Ionicè reiectum, 49. 21. *o* α pro η Doricè, 12. 37. *p p* infinitiuum Doricum & Atticum in μϑαι, vel poëticè in μμϑαι pro ν vel ναι, *q* 59. 4. *q* futurum primum cuiuſuis cõiugationis Doricè circunflexum, 47. 18. *r.s.t.* *r* duplex σσ pro duplici ττ Atticè, 12. 16. & 39. 18. *s* τ pro σ Doricè, 13. 2. *t* εω *v* pro ω Doricè, 12. 47. *v* verbum poëticum in ειω pro έω primæ coniugationis *x.y* circunflexorum, 185. 12. *x* ξ Atticè pro σ in compoſitis à σὺν, 12. 19. *y* particulas *z* expletiuas & potentiales, 227. 12 & 17. *z* σδ pro ζ Doricè, 3 24. Cętera quæ notis aut literis denotata non ſunt, ſcholiis explanabuntur.

PRAXIS

PRAXIS PRÆCEPTORVM GRAMMATICES.

ORATIO DOMINICA.

1.2 [1] ΕΥ̓ΧῊ [2] ΚΥΡΙΑΚἨ.

Pater noſter, qui es in cælis, ſanctificetur nomen tuum : adueniat regnum tuum : fiat voluntas tua, ſicut in cælo & in terra. panem noſtrum quotidianum da nobis hodie : & dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris: & ne inducas nos in tentationem ſed libera nos à malo. Amen.

3.4.5.6.7.8 [3] Πάτερ [4] ἡμῶν, [5] ὁ [6] ἐν [7] τοῖς οὐρανοῖς, [8] ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, [11] ἐλθέτω [12] ἡ βασιλεία σου, 9.10.11.12 [10] σου, [13] γενηθήτω, [14] τὸ θέλημά [10] σου, ὡς 13.14 [15] ἐν [7] οὐρανῷ, καὶ [15] ἐπὶ [16] τῆς γῆς. [17] τ̓ ἄρτον 15.16.17 [6] ἐπιούσιον δὸς [4] ἡμῖν σήμερον· καὶ 18.19 [4] ἡμῶν [18] τὸν ὀφειλήματα [4] ἡμῶν, ὡς 20.21 [20] ἄφες [4] ἡμῖν [21] τὰ ὀφλήματα [4] ἡμῶν, καὶ 22.23 [4] ἡμεῖς [22] ἀφίεμεν [23] τοῖς ὀφλέταις [4] ἡμῶν. 24.25.26 καὶ μὴ [24] εἰσενέγκῃς [4] ἡμᾶς [25] εἰς [26] πειρασμόν, 28.28.29 ἀλλὰ [27] ῥῦσαι [4] ἡμᾶς ἀπὸ [28] τοῦ πονηροῦ [29] Ἀμήν.

SCHOLIA.

[1] Vt Τιμὴ, 14.25. Est nomen verbale ab εὔχομαι, οιο, 127.23. 1 ἡ εὐχὴ, ῆς. εὐκτικός, ὴ, όν.

[2] Vt καλὸς, καλὴ. 118.11. Est nomẽ poſſeſſiuũ ductũ ab ὁ κύριος, dominus. 128.13. 2

[3] Vide, 25 4. & 32.13. atque 33.11. & 130.5. 3

[4] II c. 11. & 112.11. & 16. 4

[5] 9.20. & 231 29. 5

[6] 117.9. & 232.10. [7] Vt τοῖς λόγοις, 15 22 ab ὁ οὐρανός, ῦ. 6.7

[8] Vt πφθήπω, 68.12. ab ἁγιάζω, μ ἀσω, ſanctifico. fit ab ὁ ἅγιος, ſanctus, 90.44. 8 ἁγιάζω.

[9] Vt τὸ βῆμα, 19.13. 9

[10] 110. 12. & 112.16. 226. 9. 10

[11] Vt τυπέτω, 56. 23. ab ἔρχομαι, venio, aduenio, ſed fit tanquam ab ἐλεύθω, 198.27. 11 ἐλθέτω. ἔρχομαι.

[12] Vt ἡ φιλία, 14 30. vide, 119. 39. & 127. 12

28. [13] Vt πφθήπω. 68.12. à γίνομαι, fio, ſed tanquam à γεράομαι, 184.22. [14] Vt τὸ βῆμα; 19.13. Eſt nomen verbale. 126 4. à θέλω, volo, ſed tanquam à θελέω, μ. ήσω, 199.1. [15] 117.13. & 232.8. [16] Vt τῆς τιμῆς, 14.25. ab ἡ γῆ, τῆς γῆς, per craſim pro ἡ γέα, τῆς γέας. [17] Vt τὸν λόγον, 15.23. [18] Vt τὸν λόγον, 15.23, Vide 128.48. [19] 100. 5. & 106.5. [20] 160.27. [21] Vt τὸ βήματα, 19.13. Verbale ab ὀφείλω, debeo, ſed tãquam ab ὀφλέω, μ. ήσω, 126 3. & 149.33. [22] Compoſitum ex ἀπὸ, 49.7. & 15. & ἵεμθν, 160.14. [23] Vt τοῖς Χρύσαις, 10.11. Verbale, 126.11. ab ὀφείλω, 21. Quia penultima corripitur, poterit duci tanquã ab ὀφείλιμι, 127.18. & 196.24. [24] Vt τύψῃς, 58.14 ab εἰσφέρω, ſed quaſi ab εἰσενέγκω,, 166.1. & 7. [25] 117.9. & 232.13, [26] Vt τὸν λόγον, 15.23. Verbale, 126.3. à πειράζω vel πειράω, μ. άσω, tento. [27] 178.18. [28] Vt τῷ ξύλου, 15.26. Adiectiuum vt ὁ ἀνθρωπος, 118.10. hoc loco ſubſtantiuatur in neutro genere. [29] Dictio eſt Hebraïca & heteroclita, ſignificans, verum fiat ſeu efficiatur: & quandoque vt in Salutatione ſeqũenti, verum eſt. 13.14 γενηθήτω. τὸ θέλημα, άτος. 15.16. ἡ γῆ, τῆς γῆς. 17.18 δὸς, ἄφες. 19 τὸ ὀφείλημα. 20 ἀφίεμεν. 21.22. ὁ ὀφλέτης, ὑ 23 24 εἰσενεγκῃς. 25.26 ὁ πειρασμὸς, 27 ῦ. 28 29 Ἀμήν.

SALVTATIO ANGELI

ad ſanctiſſimam virginem.

ὁ ἀσπασμός, ν. 30 30 Vt ὁ λόγος, 15.23. Verbale, 126.3. ab ἀσπάζω, μάσω, ſaluto,

ἄγγελος, ν. 31 amo. 31 Vt τῷ λόγῳ, Verbale, 127. 23. ab ἀγγέλλω, mitto: vnde ἄγγελος, eſt nuntius,

32 legatus, miſſus. 32 Vt τῇ μιᾷ. Eſt adiectiuum vt καλὸς, 118.11. & ſuperlatiuũ, 122. 14. poſitiuo ὁ ἅγιος,

33 118.9. 33. Vt τῇ ὁδῷ,

34 15.24. 34. Vt ὑπὲρ, 56. 14. à χαίρω, gaudeo.

κεχαριτωμένη. 35 35. Vt κεχρυσωμένη, χαριτόω. 87.9. à χαρίτοω, μ. ώσω, afficio gratia, gratioſum facio. fit à nomine ἡ χάρις, χάριτος, gratia, 90.44.

36 36 Vt φιλία, 14.30.

37 37 117.12. & 232. 7. μετὰ σοῦ, verbũ è verbo, cũ te, ſeruato videlicet naturali prępoſitionis ordine. Cur σοῦ accẽtum retineat, cũ ſit dictio enclitica, vide 227.3.

εὐλογημένος, ν. 38 38 Vt πεπαιδευμένος, η, 81.4. ſed ſine augmẽto: incipit enim à diphthongo immutabili, 49.4. ab εὐλογέω, μ. ήσω, benedico, laudo, honorificè loquor de aliquo. ducitur à nomine compoſito εὔλογος, rationabilis, rationi cõſentaneus, 90.43 cõponitur verò ab εὖ, 126.34. & λόγος,

σιωπάζω. 39 ratio. Vide 224.53. 39 135.27 & 33.6. 40 Vt τῆς φιλίας, 14.30. eſt nomen deno-

ἀκοιλία, ας. 40 minatiuũ, 128.3. ab adiectiuo κοῖλος, cõcauus ſinuoſus, inanis. 41 Vt τὸν Σῆθα,

σωτὴρ, ῆρος. 41 24.45. Vide 127.10. 42 215 4. 43 Vt τῷ πνεύματι, 14 25. Verbale, 127.23. à ψύχω,

ἔτεκον, ες. 42 refrigero, poſt calorem recreo, ventũ facio, animo, viuifico, quòd ψυχὴ, id eſt,

ἡ ψυχή, ῆς. 43 ſpiritus vel animus, refrigeret in ipſa reſpiratione. 44 Vt ὁ ξύλον, 15.26. Verba-

τὸ σύμβολον. ν. 44 le, 127.26. à συμβάλλω, cõiicio, cõfero. Eſt verò σύμβολον, nota, ſignum, indicium, argumẽtum, coniectura, atque id omne quod à ſociis in cõmune confertur, ſiue ſint pecuniæ, aut cibi ad veſcendum in conuiuio, ſiue verba ad ſermocinandum, ſiue nota quædam ſolis amicis cõmunis, veluti ea qua milites vtũtur in excubiis & vigiliis nocturnis, vt inimicos à ſuis poſſint diſcernere: Gallicè, *le mot du guet*. Chriſtiani in primitiua Eccleſia hoc apoſtolorum ſymbolo quaſi quadam nota eos qui Chriſti fidẽ receperant, ab idololatris & in-

45 fidelibus diſcernebant. 45 118.9. 46 Verbale, 127.23. ab ἀποστέλλω, cum man-

ἀπόστολος, ν. 46 datis aliquẽ mitto. Eſt verò ἀπόστολος, legatus, nuntius, quicunque mittitur: vt Apoſtoli qui à Chriſto miſſi ſunt ad prædicãdum Euangeliũ omni creaturæ.

πιστεύω 47 47 Fit à nomine ἡ πίστις, εως, fides, 90.44. 48 Vt τὸν λόγον, 15.23. Verbale ductũ à

θεὸς, οῦ. 48 θέω, curro. Nã priſci Græci Solem, Lunã, ſtellas & cælũ, quæ ſunt in perpetuo

παντοκράτωρ. 49 curſu, Deos eſſe crediderũt. 49 Vt τὸν παιδοτρίβην, 25 35. nomen cõpoſitum ex

παν

SALVTATIO ANGELI

ἈΣΠΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ 30.31

τῇ ἁγιωτάτῃ παρθένῳ. 32 33

Aue gratia-plena Maria, Do-

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύ- 34.35.36.

minus tecum: benedicta tu in mu-

ριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη σὺ ἐν γυ- 37.38.39.

lieribus, & benedictus fructus ven-

ναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι- 40.

tris tui. quoniam ſaluatorem peperiſti

λίας σου. ὅτι σωτῆρα ἔτεκες 41.42

animarum noſtrarum. Amen.

τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν. 43

SYMBOLVM SANCTORUM APOSTOLORUM

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ 44.45 46

Credo in Deum patrem omni-

Πιστεύω εἰς θεὸν, πατέρα παντο- 47.48. 49

κράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν κύριον ἡμῶν, τὸν συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς τὰ κατώτατα, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ θεοῦ πατρὸς παντοκράτορος, ἐκεῖθεν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Credo in Deum patrem omnipotentem, creatorem cæli & terræ. Et in Iesum Chriſtum filium eius vnicum, dominum noſtrum, qui conceptus eſt de ſpiritu ſancto, natus ex Maria virgine, paſſus ſub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & ſepultus, deſcendit ad inferna, tertia die reſurrexit à mortuis, aſcendit ad cælos, ſedet ad dexteram Dei patris omnipotentis, inde venturus iudicare viuos & mortuos. Et in ſpiritum ſanctum, ſanctam Eccleſiam catholicam, ſanctorum communionem, remiſſionem peccatorum, carnis reſurrectionem, vitam æternam. Amen.

Ich gleub in Gott den Vatter Almechtigen, Schöpffer Himels vnd der Erden. Vnd in Jeſum Chriſtum ſeinen eingebornen Sun vnſern Herren, der empfangen iſt von dem heiligen Geiſt, geborn aus Maria der Junckfrawen, gelitten vnder Pontio Pilato, gecreutziget, geſtorben, vnd begraben, abgeſtigen zu der Helle, am dritten tag wider aufferſtanden von den todten, aufgefaren zu dem Himel, ſitzet zu der rechten Hand Gottes des Vatters Almechtigen, von dannen er kommen wird zu richten die lebendigen vnd die todten. Ich gleub in den heiligen Geiſt, die heilige Chriſtliche Kirchen, die gemeinſchafft der Heiligen, vergebung der ſünden, auferſtehung des fleiſches, vnd das ewig leben. Amen.

Ie croy en Dieu le pere tout puiſſant, createur du ciel & de la terre. Et en Ieſus Chriſt ſon vnique fils, noſtre ſeigneur, qui a eſté conceu du ſainct eſprit, né de la vierge Marie, a ſouffert ſous Ponce Pilate, a eſté crucifié, mort, & enſeuely, eſt deſcendu aux enfers, le troiſieſme iour eſt reſuſcité des morts, eſt monté aux cieux, eſt aſſis à la dextre de Dieu le pere tout puiſſant, de là il viendra iuger les viuans & les morts. Ie croy au ſainct eſprit, la ſaincte Egliſe catholique, la communion des ſainctz, la remiſſion des pechez, la reſurrection de la chair, la vie eternelle. Amen.

potentem, factorem cæli & terræ: & in
59 χράτορα, 50 ποιητὴν 7 ὐρανῦ ỳ 16 γῆς· καὶ εἰς
Ieſum Chriſtum filium eius vnum ſo-
51.52.53. 51 Ι'ησῦν 52 Χειςὸν 53 υἱὸν 54 αὐτῦ 55 ἕνα 56 μό-
54.55.56. lum dominum noſtrum, cõceptum ex
57.58.59. νον 57 κύριον 4 ἡμῶν, 58 συλληφθέντα 59 ἐκ
ſpiritu ſancto, natum ex Ma-
60.61. 60 πνεύματος 45 ἁγίυ, 61 γεννηθέντα 59 ἐκ 36 Ma-
ria virgine, paſſum ſub Pontio
62.63 εἴας 32 τῆς παρθένυ, 62 παθόντα ὑπὸ 63 Ποντίυ
Pilato, & crucifixum, mortuum &
63 Πιλάτῦ, καὶ 64 ςαυρωθέντα, 65 θανόντα καὶ
64.65. ſepultum, qui deſcendit ad inferos,
66.67 66 ταφέντα, 67 κατελθόντα 68 εἰς 69 ᾅδου, 70 τῇ
68.69. 70 tertia die reſurrexit è mortuis,
71.72.73. τρίτῃ 71 ἡμέρᾳ 72 ἀναςάντα ἐκ 73 νεκρῶν,
aſcendit in cælos, ſedet in
74.75 74 ἀνελθόντα εἰς ὐρανοὺς, 75 καθεζόμενον ἐν
dextera patris omnipotentis, vnde
76 76 δεξιᾷ 3 τῦ πατρὸς 49 παντοκράτορος, ὅθεν
debet venire iudicatum viuentes &
77.78. 77 μέλλει 78 ἔρχεσθαι 79 κρῖναι 80 ζῶντας καὶ
79.80. mortuos.
73 νεκρούς.

πᾶς, παντὸς, omne, & κρατέω, rerũ ſum potẽs. 50 Vt τὸν Χρύ- 50 ὁ ποιητὴς, ῦ.
σιν, 10. 11. Verbale, 126.11. 51 130.18. 51
52 Vt τὸν λόγον, 15.23. 52 ὁ Χειςὸς, ῦ.
Verbale, 126. 11. à Χείζω, μ. ἰσω, vngo, eſt enim Χειςὸς, vnctus. 53 Vt ἡ λόγος 54 53
111.6. 55 120.14. 56 Vt 54
τὸν λόγον. adiectiuũ 55
vt χαλὸς, 118.11. 57 Vt 56
τὸν λόγον. 58 Vt τὸν τυ- 57
φθέντα, 78.31. à συλ- 58 συλληφθεὶς,
λαμβάνω, concipio, έντος.
ſed tãquam à συλλά- συλλαμβάνω.
βω. cõponitur enim
ex σὺν, cum ν, verſo
in λ, 210.22. & λαμ- λαμβάνω.
βάνω, capio, accipio:
de hoc vide 203.41.
59 117.14. & 232.4. 59
60 Vt ὸ βῆμα, 19.13. 60 ὸ πνεῦμα, ὸς
Verbale, 126. 3. à
πνέω, ſpiro, μ. πνεύ-
σω, 150.2. & 30. 61 Vt 61 ὁ γεννηθεὶς, έντος
τὸν τυφθέντα, 70.33:
vel vt ἡ ἐνθέντα, 84.
13. à γίνομαι, fio na- γίνομαι.
ſcor, ſed tanquam à
γενάομαι, 184.22.
62 62 ὁ παθὼν, όντος.
207.8. 63 Vt ὸ λόγος 64 63 ὁ ςαυρωθεὶς.
Vt ἡ τυφθεῖσα, 70.33. 64
vel vt ἡ χρυσωθεῖσα; έντος.
87.10. à ςαυρὸω, μ. ςαυρόω.
ὠσω, crucifigo. fit à
nomine ὁ ςαυρὸς, ῦ
crux, 90.44. 65 200.24. 66 154.34. 67 Vt τὸν πεπόντα, 59.34. à καθέρχομαι, deſcẽdo. 65 ὁ θανὼν έντος.
componitur ex κᾰτ, 49.7. ac ἔρχομαι, venio, quod ſumit tẽpora ab ἐλεύθω, 198. 66 ὁ ταφεὶς, έντος.
26. Quomodo huiuſmodi participia ſint interpretanda habes 60.17. 68 117.9. 67 ὁ κατελθὼν.
& 232.13. & 18. vbi ait εἰς poni ἐλλειπτικῶς, vt hoc loco cũ genitiuo ᾅδυ, deficiẽte 68 κατέρχομαι.
accuſatiuo οἶκον, domũ εἰς ᾅδυ, pro εἰς οἶκον τῦ ᾅδυ, in ædes Orci vel inferi. 69 Vt 69 εἰς ᾅδυ.
τῦ Χρύσυ. 10 11. 70 Vt τῇ πρώτῃ, 14.25. Adiectium vt χαλὸς, 118.11. Numerale or- 70
dinale, 129.34. 71 14.30. 72 Vt ſimplex τὸν ςάντα, 98.21. ab ἀνίςημι, reſurgo, quod 71 ὁ ἀναςὰς, άντος
componitur ex ἀνὰ. 49.7. (in cõpoſitione ſæpe ſonat idem quod re Latinis) 72 ἀνίςημι.
& ἵςημι, 98.2. 78 Vt πρῶτος λόγων, 15.23. Cõponitur νεκρὸς ex ν priuatiua particu- 73 ὁ νεκρὸς, ῦ.
la, 224.53. & κῆρ, 25.1. cor, anima, quaſi dicat, inanime vel exanime. 74 Vt κατελ- 74 ν priuatiuum
θόντα, 67. ab ἀνέρχομαι, aſcendo cõponitur ex ἀνὰ, 49.4. (in cõpoſitione non- ἀνελθὼν, όντος
nunquam ſignificat idem quod ἄνω, ſurſum ſic κᾰτ interdum notat κάτω, deor- ἀνὰ & κᾰτ in
ſum) & ἔρχομαι, 67. 75 Vt τὸν τυπτόμενον, 70.27. à καθέζομαι, ſedeo. 202.32. cõpo- 75 compoſitione.
nitur ex κᾰτ, 74. & ἕζομαι, ſedeo. 76 Vt τῇ φιλίᾳ, 14.30. 77 Vt τύπτω, 47.2. à μέλλω 76 μέλλω ἐρχεσθαι.
debeo, futur9 ſum. hoc verbũ ac infinitiuus ſequẽs cui iũgitur Latinè ſic red 77
di ſolẽt, μέλλ' ἔρχεσθαι, futurũ eſt vt veniat, veniet, vẽturus eſt: ſic in ſequẽtibus, 78
μέλλων φονεύειν, interfecturus, cũ vellet vel pararet interficere, cũ eſſet interfe- 79
ctúrus. 78 Vt τύπτεσθαι, 70.13. ab ἔρχομαι, 67. 79 Vt πύθαι, 58.30. à κείνω, 54.10. 80 Vt 80

ζωοντας, 82. 22. à ζάω.

ἡ ἐκκλησία, ας. 81 viuo. [81] Vt πλὴ φιλίαν, 14. 30. Verbale, 126. 7. De hoc, 203. 5

ὁ καθολικὸς, ῆ. 82 [82] Vt πλὴ πιμὴ, 14. 25 Adiectiuũ vt καλὸς, 118. 11. cõponitur ex κατὰ, 49. 7. & 15. & ὅλος, totus. Est verò ὁ καθολικὸς, vniuerſalis.

ἡ κοινωνία, ας. 83 [83] Vt πλὴ φιλίαν, 14. 30. Denominatiuũ. 128. 33. ab ὁ κοινὼν, ῶνος, ſocius, familiaris.

ἡ ἄφεσις, ιος. 84 [84] Vt πλὴ πόλιν, 36. 19. vel vt ὄφις, 36. 19. & 31. 27. Verbale, 126. 7. & 201. 18. ab ἀφίημι, dimitto, quod cõponitur ex ἀπὸ, 49. 7. & 15. & ἵημι, 160. 11. [85] Vt πλὴ φιλιὸν, 14. 30. [86] ἡ σαρξ, τῆς σαρκός. [87] Vt πλὴ ἄφεσιν. 84. ab [88] ἀνίστημι. 72. [88] Vt πλὴ πιμὴ, 14 25. Verbale

ἀφίημι. 85 ἵημι, 160. 11. [85] Vt πλὴ φιλιὸν, 14. 30. [86] ἡ σαρξ, τῆς σαρκός. [87] Vt πλὴ ἄφεσιν. 84. ab [88] ἀνίστημι. 72. [88] Vt πλὴ πιμὴ, 14 25. Verbale

ὁ ἡ ἀγὼνιος, ῶ. 89 à ζάω, viuo [89] 128. 51.

ἡ εὐλογία, ας. 90 [90] Vt ἡ φιλία, 14. 30. Denominatiuũ 128. 33. ab εὔλογος, 38.

91 [91] Vt τῆς μύσις, 14. 24. [92] γεύσεως vt τύψαθαι, 76. 1. à γεύομαι, guſto, cibũ ſumo. Infinitiui articulis iũcti à Latinis variè reddũtur, nũc per gerundia, nunc per ſupina, quę Græci ignorãt, & quandóque per nomina verbalia, vt hoc loco. [93] Articulus præpoſitiuus ἧς habet hîc mirã quandã & vehementem emphaſim, vt ὁ θεὸς, ſit quaſi ὁ ὅπως θεὸς ὤν, qui re vera deus es. [94] Vt πόσις, 78. 25. ab πίνω, bibo, ſed tanquam à ποτὸμι, 127. 14. [97] Vt τῆς λόγων, 15. 23. [98] 157. 18. [99]. 22. 23. [100] Vt ἡ φιλία, 14. 30. Denominatiuum, 128. 33, ab εὐχάριστος, gratus, iucundus, gratioſus & amabilis. cõponitur ex ὦ, 126. 34. & ἡ χάρις, ιτος gratia. [101] Verbale, 126. 11. ab εὐλογέω, 38. [102] Vt ὁ πτωχὸς, 79. 12. ab ἐλεέω, μ. ήσω, miſereor. Vide 87. 25. [103] Vt πίπτων. 59. 25. à τρέφω, μ. θρέψω, 149. 26. [104] Vt τῆς λόγων, 15. 25. Adiectiuum vt ἅγιος, 118. 9. Dicitur πολύσιος quaſi πολυσίος, id eſt, πολλὴν ἔχων οὐσίαν, multam habens ſubſtantiam, prædituſ magnis opibus. Inter articulum

ἡ βρῶσις, ιος. 97 εὐλογέω. 38. [95] Vt πλὴ ἄφεσιν, 84. à βρώσκω, 178. 24. & 28. [96] Vt πλὴ ἄφεσιν, 84. à

ἡ πόσις, ιος. 98 πίνω, bibo, ſed tanquam à ποτὸμι, 127. 14. [97] Vt τῆς λόγων, 15. 23. [98] 157. 18. [99]. 22.

ἕν. 99

ἡ εὐχαριστία, ας 100

ὁ εὐλογητὸς, ῆ. 101

102

ὁ πλούσιος, ία, ον. 103

104

Credo in Spiritum ſanctum, ſanctum [47] Πιστεύω εἰς [60] πνεῦμα [45] ἅγιον, ἁγίαν Eccleſiam catholicam, ſanctorum, com- [21] ἐκκλησίαν [82] καθολικὴν, [45] ἁγίων [83] κοι- 81. 82. 83 munionẽ, remiſſionẽ peccatorum, carnis [84] νωνίαν, [85] ἄφεσιν [86] ἁμαρτιῶν, [87] σαρκὸς 84. 85. 86. reſurrectionem, vitam æternam. Amen. [87] ἀνάστασιν, [88] ζωὴν [89] αἰώνιον. Ἀμήν. 87. 88. 89

BENEDICTIO MENSÆ

[90] ΕΥΛΟΓΙΑ [91] ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ 90. 91

ante cibi-ſumptionem.

[92] πρὸ τοῦ γεύσασθαι. 92

Chriſte Deus benedic cibum [52] Χριστὲ [93] ὁ θεὸς [94] εὐλόγησον [95] τὴν βρῶσιν 93. 94. 95. ac potum ſeruorum tuorum, quoniam [96] καὶ [96] τὴν πόσιν [97] τῶν δούλων [10] σου, ὅτι 96. 97 ſanctus es iugiter, nunc & ſemper & in [45] ἅγιος [98] εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς 98 ſecula ſeculorum, Amen. [99] τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. 99

GRATIARVM-ACTIO

[100] ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ 100

poſt cibi-ſumptionem

[92] μετὰ τὸ γεύσασθαι.

Benedictus Deus miſericors & [101] Εὐλογητὸς ὁ θεὸς [102] ὁ ἐλεῶν καὶ 101. 202. nutriens nos ex ſuis ditibus [103] τρέφων ἡμᾶς ἐκ [104] τῶν αὐτοῦ πλουσίων

donis ſua gratia & benignita-
105. 105 δωρεῶν 106 τῇ αὐτῷ χάριτι ϗ 107 φιλανθρω-
107 te iugiter nunc & ſemper & in ſecu-
πίᾳ πάντοτε νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς 99 τοὺς αἰῶ-
la ſeculorum. Amen.
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

EVRIPIDIS ORESTES.

1.2 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ARGVMENTVM.

3 ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

4.5 Oreſtes propter matris cædem, ſimul
Ὀρέστης διὰ 4 τιὴν 5 τῆς μητρὸς 4 σφαγὴν, ἅμα
& à Furiis perterritus, & ab
6.7 ϗ ὑπὸ 6 τῶν Ἐρινύων 7 δεδιατύμβους, ϗ ὑπὸ
Argiuis condemnatus morte, in-
8.9.10 8 τῶν Ἀργείων 9 καταχριθεὶς 10 θανάτῳ, 11 μέλ-
11 terfecturus Helenam & Hermionem,
12.13 λων 12 φονεύσειν 13 Ἑλένην ϗ 13 Ἑρμιόνην,
eò quòd Menelaus præſens non tulit-
14.15 14 αὐθ' ὧν Μενέλαος 15 παρὼν οὐκ 16 ἐβοή-
16 opem, prohibitus eſt ab Apolline.
17.18 θησεν, 17 ἐκωλύθη ὑπὸ 18 Ἀπόλλωνος.
Apud nullum autem ponitur fabula.
19.20 Παρ' 19 οὐδενὶ δὲ 20 κεῖται 21 ἡ μυθολογία.
21

τῶν & eius nomen πλουσίων, elegãter inſeritur genitiuus αὐτῶν. 105 Vt τῶν φιλιῶν, 14.30. à nominatiuo ἡ δωρέα, ας. 106. 29. 4. 107 Vt τῇ φιλίᾳ, 14.30. Denominatiuum, 128. 33. ab ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, υ, benignus, humanus, id eſt, homines amans, vel hominum amator. componitur ex φίλος, amicus, & ἄνθρωπος, homo.

105 106 107 ἡ φιλανθρωπία, ας. φιλάνθρωπος.

1 Vt τῷ Χρύσου, 10. 11. 2 Maxima Oreſtis facinora in hac fabula continentur, vt ex eius argumento ac ex Electræ oratione poteris colligere. ideo eã Euripides Oreſtem appellauit. 3 Verbale, 126. 6. ab ὑποτίθημι, ſuppono, principia pono. componitur ex ὑπὸ & τίθημι, 95.22. Vide 201. 18. 4 Vt τιμὴ τιμιώ. Verbale 127.23 à σφάζω, vel σφάττω, 46. 42. præteritum medium ἔσφαγα, 72. 13. vnde ἡ σφαγή. 5 25.5. 6 Vt χολύων, 29. 33. componitur Ἐρινὺς a ἔρις, lis, & νοῦς, mens, quaſi ſit mentis lis & prouocatio. 7 Vt Χρυσούμβους, 87. 7

1 2 Oreſtes. 3 ἡ ὑποθεσις, εως. 4 ἡ σφαγή, ῆς. 5 6 ἡ Ἐρινύς, ύος.

6. à δεῖμα, perterrefacio. Fit à nomine τὸ δεῖμα, δείματος, pauor, metus, 90. 44. 8 Ἄργος, Argiuus, fit à τὸ Ἄργος, εος, Argos, clariſſima ciuitas Peloponeſi, non procul à Mycenis, vbi Agamemnon Oreſtis pater regnauerat. 9 Vt τυφθεὶς, 70.33. à καταγείνω, condemno. 10 Vt τῷ λόγῳ. θάνατος dicitur quaſi πανάος, id eſt, extenſa, porrecta, à πανύω, extendo, traho. Mors enim ſe ad omnia extendit ac porrigit. 11 Vt τύπτων, 59.25. à μέλλω, 237. 77. 12 Vt τύπτειν, 58.28. à φονεύω, interficio. fit à nomine ἡ φονὴ, cædes, 90.44. 13 Vt τιμὴ τιμιώ. 14. Pro ἀνθ' ὧν, pro quibus, id eſt, eò quòd. vide, 6.8. & 42. 15 Vt ſimplex ὢν, ὄντος, 158. 6. à πάρειμι, adſum. componitur ex πάρ, 49.7. & εἰμὶ, 157. 11. 16 Vt ἔτυψε, 53. 10. à βοηθέω, μ. ήσω, auxilior, opem fero. fit à nomine ὁ βοηθὸς, ῦ, fautor, adiutor, 90. 44. 17 Vt ἐτύφθη, 66. 31. à κωλύω, prohibeo. 18 Vt τῷ Πλάτωνος, 22. 24. 19 27. 17. 20 165. 21. 21 Deno-

6 7 δεμαίνω. 8 ὁ Ἄργεῖος, ῶ. 9 10 ὁ θάνατος, ῶ. 11.12 13 14.15. φονεύω. 16 ἀνθ' ὧν. 17 ὁ πάρων, όντος. 18 βοηθέω. 19 κεῖται.

20 21

ἡ μυθολογία. minatiuum, 128.33. ἀ μυθολόγος, fabulator: quod cõponitur ex μῦθος, fabula, & λόγος, sermo. Quare μυθολόγια propriè est ratiocinatio fabularum. sumitur verò pro fabula simplici-

Præfatur verò Electra vt soror
22 Προλογίζει δὲ ἡ Ἠλέκτρα 23 ὡς 24 ἀδελφὴ 22.23 24
Orestis miserabili oratione vtens propter
Ὀρέστου 25 ἐλεγολογοῦσα διὰ 25
Tantalum.
26 τὸν Τάνταλον. 26

ELECTRA.
Η ΛΕΚΤΡΑ.

Non est vllum malum (vt dicam verbo)
27 Οὐκ ἄ 28 ἐστιν 27 ὑδὲν ὄνυξ, 29 ὧδ' εἰπεῖν ἔπος, 27.28
Neque morbus, neque calamitas à diis immissa, 29
Οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ 30 θεήλατος, 30
Cuius non ferat onus hominis natura.
Η῞ς οὐκ ἂν 31 ἄρ 32 ἄραιτ' 33 ἄχθος ἀνθρώπου 34 φύσις. 31.32.33.
Nam beatus (nec exprobro infortunia) 34
Ὁ γὰρ μακάριος, 35 κ' οὐκ 36 ὀνείδιζε τύχας, 35.36
Ioue natus, vt aiunt, Tantalus,
37 Διὸς 38 πεφυκὼς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος, 37 38
Vertici imminentem paueſcens petram,
Κορυφῆς 39 ὑπερτέλλουσαν 40 δειμαίνων 41 πέτρον, 39.40 41
Per-aërem-volat, & pendit hanc pœnam.
42 Ἀεροπορεῖται, κἀπὶ τῷδε τίνει δίκην. 42
Vt quidem aiunt, quòd cum Diis, homo cùm esset,
Ὡς μῦθος λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος 43 ὤν, 43
Cõmunis mensæ dignitatem habens æqualem,
Κοινῆς τραπέζης 44 ἀξίωμ' ἔχων ἴσον, 44
Incontinẽtem habuit linguam, turpissimum morbũ.
45 Ἀκόλαστον, 46 ἔχε γλῶσσαν, 47 αἰσχίστην 48 νόσον. 45.46 47.48

ἐκ ὐδέν. 27 γον, 15. 22. de hoc 7. 19. 27 οὐκ οὐδέν, non nullum, id est, non vllum vel nullum.
ὧδ' εἰπεῖν ἔπος. 28 Duæ negationes Græcis magis negant. De οὐκ vide, 226.32. de οὐδὲν verò, 27.
ὁ ἡ θεήλατος, ν. 29 18. 28 157. 18. 29 Sic dicere verbum, id est, vt ita dicam, vel vt breuiter dicam.
30 de εἰπεῖν, 141.9. ἔπος & πάθος, vt τὸ τέλος, 35.28. 30 Componitur à θεὸς & ἐλαύνω,
ἄν. 31 impello. Vide, 118 13 31 Particula potentialis, οὐκ ἂν ἄραιτο, non ferat, id est,
ἄραιτο. 32 non possit perferre. Interdum tamen ἂν prorsus vacat, 227. 18. 33 Vt πύθοιτο,
ἡ φύσις, 105. 34 75.7. ab αἴρω, fero, tollo, gesto. Futurum ἀρῶ, 40.3. 33 Dicitur τὸ ἄχθος, εος,
ὀνείδιζω. 34 pondus, onus, quasi τὸ ἄχος, dolor, per pleonasmum τῷθ, 34 Verbale, 126.
35.36 6. à φύω, produco, gigno, creo. 35 καὶ οὐκ, & non, nec. 36 Fit à nomine τὸ
37 ὄνειδος, improperium, opprobrium, ignominia, 90. 44. 37 136. 3. 38 Vt πε-
38 πυφὼς, 59. 28. à φύω, 51 22. 39 Vt τὴν τύπτουσαν, 59. 25. ab ὑπερτέλλω, exorior,
39 superemineo. componitur ab ὑπὲρ, super, & τέλλω, orior. 40 Vt τύπτω, 59.25.
δειμαίνω. 40 à δειμαίνω, timeo, formido: quod fit à δεῖμος, ν, timor, 90. 44. 41 ὁ πέτρος, ν,
μ. ανῶ. 41 Atticè idem quod ἡ πέτρα cõmuniter, petra, saxum, lapis. 42 Vt βεβᾶται, 82.28.
ἀεροπορέομαι. 42 ab ἀεροπορέομαι, in aëre volo. componitur ex ἀὴρ, ἀέρος, aër & πορέομαι, volo,
43 volas. Aldus legit citra compositionem, ἀέρι πορᾶται. 43 ὤν, existens, 158. 6.
τὸ ἀξίωμα, ατος 44 De participiorum interpretãdi ratione vide 60.17. 44 Verbale, 126.3. ab ἀξιόω,
ὁ ἡ ἀκόλαστος, 45 μ. ώσω, dignum puto: quod fit ab ὁ ἄξιος, dignus, 90.44. 45 Ἀκολάζω, μ. άσω,
ν. ἔχων, ες, ε. 46 id est punio, ducitur verbale, κόλαστος, 126. 11. cũ α priuatiuo, ἀκόλαστος, incastigatus, impunitus, id est, intẽperans, incõtinẽs, libidinosus, flagitiosus. 46. 196.
αἴσχιστος, η, ον. 47 11. 47 Vt πλὴν πλεῖν. Adiectiuũ vt καλὸς, 118.11. superlatiui gradus, 122.23. 48 16.22

Hic producit Pelopen : ex hoc Atreus natus eſt:
49. 50 Οὗτος φυτεύ[ει] Πέλοπα. b [49] τὸ δ' Ἀτρεὺς [50] ἔφυ.

Cui ſceptra texens, fatale fecit Dea
51.52.53. Ὧ[51] στέμματα [52] ξυνάς', a [53] ἐπέκλωσεν θεὰ

Cõtentio, Thyeſti bellum exiſtenti fratri
Ἔ[ρ]εις, Θυέστῃ πόλεμον ὅτι συγόνῳ

Facere. Quid infanda repetere me oportet?
54. 55. [54] Θεοδαμ. [55] τί [56] τ' ἀρρῆτ' [57] ἀναμετρήσεσθαί με [58] δεῖ;

56. 57. 58 Cõniuio excepit igitur ipſum liberos interficiens Atreus.
59. 60. [59] Ἔ[σ]δαισεν δ' ὃν [60] νιν [61] τέκν' [62] ἀποκλείνας Ἀτρεύς.

61. 62. 63 Ex-Atreo verò (quę fuerũt enim in medio taceo infortunia)
[5] Ἀτρέως δὲ, [63] παῖς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας.

Illuſtris (ſi modò illuſtris) Agamemnon natus eſt.
Ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων [50] ἔφυ,

Menelaúſque ex Cretenſi matre Aëropa.
Μενέλεώς τε Κρήσσης ♦ μητρὸς Ἀερόπης [64] ἄπο

Duxit vxorem verò ſanè Diis inuiſam
64. 65. [64] Γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ τλὺς θεοῖς [65] στυγουμένην

Menelaus Helenam. Porrò, Clytemneſtræ coniugium
Μενέλεως Ἑλένην. ὁ δὲ, Κλυταιμήστρας λέχος

Inſigne apud Græcos Agamemnon rex.
Ἔ[ξ]ἰσημον ἐς Ἕλληνας Ἀγαμέμνων ἄναξ.

Cui virgines quidem tres natæ ſumus ex vna
66 Ὧ[ν] παρθένοι μὲν τρεῖς [50] ἐφυμεν ἐκ [66] μιᾶς,

Chryſothemis, Iphigeniáque, Electraque ego,
Χρυσόθεμις, Ἰ[φ]ιγένειά τ', Ἠλέκτρα τ' ἐγὼ,

Máſque Oreſtes, matre ſceleratiſſima:
67 Ἄ[ρ]ρηστ' Ὀρέστης, ὁ μητρὸς ὁ [67] ἀνοσιωτάτης.

Quæ maritum exitum non habente induens veſte
68.69.70 71. Ἣ[ι] [68] πόσιν [69] ἀπείρῳ [70] προβαλοῦσ' [71] ὑφάσματι

49 Subauditur præpoſitio ἐκ [50] 219. 2. [51] Verbale, 126. 3. à στέφω, corono, ac propriè στέμμα ſignificat coronã: ſed ſumitur etiam pro ſcenaptro, vel corona regia, aut diademate: quæ regis ſunt inſignia. [52] Vt τύψασα, 59. 32. à ξαίνω, neo, texo. μ. ξάνα. 40. 3. Aoriſt° primus, ἔξηνα Atticè, vt ἔμηνα, 54. 2. Quidam ſubſcribunt ι, alij minimè. [55] Vt ἔπυθε, 53. 10. ab ἐπικλώθω, voluo fuſum: & refertur ad fatum ſiue Parcas, quarum vna Clotho nominatur, quaſi per fila Parcarum inſtituo, fatale facio, fataliter inſtituo. In Aldino exemplari hæc ſententia ſic legitur, ἐπέκλωσεν θεὰ, ἔρεν Θυέστῃ, &c. vt ſit hic ſenſus, ἐπέκλωσεν θεὰ, fatale fecit Dea, ſcilicet Clotho, θέσθαι ἔρεν πόλεμον Θυέστῃ, &c. inferre litem, bellum appoſitoriè, id eſt, bellũ litigioſum. [54] 97. 24. [55] 28, 35. [56] 181. 13 & 209. 21. [57] Vt πυθέσθαι, 76. 1. ab ἀναμετρέω, μ. ἠπω, repeto, recogito, ſupputo, dimetior. [58] 186. 9. [59] Vt ἔπυθε 53. 10. à δαίω, conuiuor, conuiuio & mẽſa excipio. [60] 113. 26. [61] 16. 12. [62] Vt τύψας, 59. 31. ab ἀποκτείνω. Vide 166. 14. & 20. Igitur τέκνα ἀποκλείνας, liberos interficiẽs, vel liberis interfectis, poſtquam Thyeſtis fratris liberos interfeciſſet. Vide 60. 17. [63] Vide 23. 31. 30. [64] Sic ſenſum collige: δὴ porrò, ὁ μὲν Μενέλεως, Menelaus quidem, γαμεῖ τλὺς Ἑλένην στυγουμένην θεοῖς, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἄναξ, at Agamemnõ rex, ſupple γαμεῖ, λέχος, &c. γαμεῖ vt πιεῖ, 78. 12. à γαμέω, de quo 184. 13. [65] Vt πεπυσμένην, 81. 2. à στυγέομαι, odio ſum, paſſiuè: inuiſus ſum. [66] 27. 16. & 120. 15. [67] Pro ἀνοσιωπάτης, ι. Et ſuperlatiui gradus, vt σεφώτατος, 122. 5. à poſitiuo ἀνόσιος. Vide 224. 53. [68] ἡ πόσις eſt potus, potio. Verùm ὁ πόσις eſt maritus, vir, ſponſus: ſic dictus, quòd veluti potione terræ miſta generantur plantæ, ita vir mulieri miſtus cauſa eſt procreationis liberorũ. [69] ὁ πέρας, vel πεῖρας, finis: ἄπειρος, fine & exitu carẽs, 224. 53. Aſtutè admodum Clytemneſtra Agamemnoni Troia reuerſo ac Diis ſacrificaturo porrexit veſtem quãdam oblongam & ἄπειρον, cui videlicet nulla erat à ſuperiori parte apertio, qua caput aut brachia exercerent, vt illum ea obuolutum, adiuuante Ægyſtho (cum quo illa, abſente viro, adulterij conſuetudinem habuerat, & qui tum abditus erat in inſidiis) miſerè trucidaret. [70] Vt πεπῦσα, 59. 35. à προβάλλω. [71] Verbale, 126. 3. & 22. ab ὑφαίνω, texo. Vide, 152. 1.

72 [72] Vt ἔπυϕε, 53. 10.
73 ἀ κτείνω, 62. [73] Vt βῶ, 81. 25. ab ἐάω.
ἄσαϕὴς, ές. 74 [74] ὁ καὶ ἡ σαϕὴς, manifestus cũ α priuatiuo, ὁ καὶ ἡ ἀσαϕὴς, καὶ ὃ ἀσαϕὲς, ές, obscurus, a, um. [75] Vt ποιεῖν, 79. 9. ἀ σκοπέω
76 [76] 130. 7. [77] Euripi-
77 des ac Sophocles interdũ vsurpant duale σϕὲ pro singulari ἑ. atque hoc pronomen primitiuũ tertiæ personæ non rarò ponitur loco relatiui αὐτός. 113. 36.
ἐγκαλέω, ῶ, σω. 78 [78] 184. 25. & 31. [79] 226
ἀϋκλεια. 79 31. [80] Denominati-
80 uum, 128. 33. ab εὐκλὴς, inclytus, celebris, quod fit ab εὖ. 224. 53. & ὃ κλέος,
ἀπέκτασε. 81 honor. [81] Vt ἔπυϕε, 53. 10. ab ἀποκτείνω,
ἀκαλέω. 82 [82] Vt τύψας, 59. 31. ab ἀπαθέω, μ. ἤσω, non pareo: quod fit ab adiectiuo ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, ές inobediẽs, imperſuaſibilis, 90. 44. ἀπαθὲς verò cõponitur ex α priuatiuo & παθὸς, per-
μετέχει. 83 ſuaſorius, πάθω etiam eſt perſuadeo. [83] 155. 30. [84] Vt ſimplex ἔχον, 196. 11. à
84 μετέχω, particeps ſum. componitur à μέτ, 49. 7. & ἔχω. [85] Id eſt pro parte mea
εἶα δὴ γυνὴ. 85 muliebri. εἶα, qualiter, aduerbium ex neutro plurali 116. 29. ab εἷος, εἶα, εἷον, qua-
θ' 86 lis & quale. De γυνὴ vide 135. 27. [86] Pro τε, 6. 10. [87] Vt πέφασται, 63. 19. à συγκα-
συγκατέργασται 87 τεργάζομαι, vnà patro, ſimul perpetro, alicui operam præſto. Græci ſæpe vtuntur verbo compoſito, vbi nos vſurpamus ſimplex & præpoſitionẽ ſeparatam: συγκατέργασταί μοι pro κατέργασταί μοι. Componitur ex σὺν, 210. 23. & χ
σωπαχεὶς 88 atque ἐργάζομαι, operor, quod per α augetur, 139. 21. & 141. 10. [88] Vt τυπεὶς, 70.
ὁ καὶ ἡ τήμων. 89 36. à σωπήχω, colliquefacio, componitur ex σωὸ & πήχω, liquefacio. Vide 71. 1.
90 [89] Verbale, 126. 30. à τέτληκα, tolero, 165. 16. [90] 207. 46. [91] Vt πιεῖν, 78. 12. à προκα-
προκλατέα. 91 λαπέω aurigor, quaſi rotã agito. fit ab ὁ πρόκλατης, ου, id eſt, auriga: quod com-
αἱ Εὐμενίδες. 92 ponitur ab ὁ πρόκος, ου, rota, & ἐλαύνω, impello, ago. [92] Furiæ infernales quæ Ἐρινύες (vt dictum eſt numero 6) appellantur, quamuis Oreſtem, ob patratum parricidium, ardentibus tædis agitarent & inſectarentur. Electra tamen, ne illis offenſioribus Oreſtes vteretur, in eas quicquam grauius dicere non audet, neque ipſas Ἐρινύας vero, ſed odioſo, nomine appellare. Verùm eas & Deas & Εὐμενίδας nuncupat, quaſi beneuolas, εὐμενὴς enim, vnde Εὐμενίδες, eſt beneuolus, ab εὖ, 126. 34. & μένος, mens, virtus, robur. Re vera tamen Εὐμενίδες dictæ ſunt per antiphraſim, quòd minimè ſint
93 beneuolæ, neque in illis bonus animus vel virtus conſpiciatur. [93] Vt βοῶν-
ἐξαμιλλάσαι. 94 ται, 82. 30. ab ἐξαμιλλάω, contendo, celeriter aliquid facio. componitur ab
94 ἐξ & ἀμιλλάω, quod fit ab ἡ ἄμιλλα, certamen, contentio, 90. 44. [94] 136. 16.
[95] Vt

Occidit. Quorum verò gratiã, virginem dicere
α [72] Ἔκτανεν. οἵτινας δ' ὁ ἐκτὰς, παρθένον λέγων 72
Nõ eſt honeſtũ. Relinquo hoc obſcurũ in cõmuni cõſyderãdũ.
ὁ Οὐ καλὸν [73] ἐᾶν τοῦτ' [74] ἀσαφὲς ὂν κοινῷ [75] σκοπεῖν. 73. 74.
Apollinis autẽ iniuſtitiam quidẽ quid opus eſt accuſare? 75
Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τὶ δεῖ κατηγορεῖν;
Perſua det verò Oreſti, matrem, quæ ipſum genuerat,
α Πεῖθε δ' Ὀρέστην, [76] μητέρ', ἣ [77] σφ' [78] ἐγείνατο, 76. 77.
Interficere, apud non omnes gloriam ferens. 78
Κτεῖναι, [79] οὐχ ἅπασι [80] εὔκλειαν φέρον. 79. 80.
Attamen occidit, non inobediens Deo.
ε Ὅμως δ' [81] ἀπέκτα', οὐκ [82] ἀπιθήσας θεῷ. 81. 82.
Et ego particeps fui, tanquam ſcilicet mulier, cædis,
[83] Κἀγὼ [84] μέτειχον, [85] εἶα δὴ γυνὴ, φόνου, 83. 84. 85.
Piladéſque, qui nobiſcum patrauit hæc.
ε Πυλάδης [86] θ', ὃς ἡμῖν [87] συγκατέργαστο τάδε. 86. 87.
Hinc inde agreſti colliquefactus morbo, ægrotat
Ἔνθεν ἀκμὴν [88] σωπαχὴς νόσῳ, νοσεῖ 88
Miſer Oreſtes. Hic proſtratus in lecto
[89] Τλήμων Ὀρέστης. ὁ δ' ὃν [90] πέσων ἐν δυμηρέσι 89. 90
Decumbit. Matris verò ſanguis ipſum agitat
ε [91] Κεῖται. ὃ μαῦρός δ' αἷμά [92] νιν προκλαλᾷ, 91.
Furoribus. nominare enim vereor deas
αἱ Μαίας σιν. ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
Eumenidas, quæ hunc certatim territant timore.
ε [93] Εὐμενίδας, αἳ δ' τόνδ' [94] ἐξαμιλλῶνται φόβῳ. 92. 93.
Sextus portò hic eſt dies ex-quo cædibus.
ε Ἕκτον δ' ἦμαρ ἐξότ' [95] σφαγῆς 94.

Mortua mater, igni purgata est corpore:
95.96.97 [95]Θανοῦσα [a] μάτηρ, πυρὶ [96] καθάρθεισα [97] δίμας·
Quibus neque cibos per gulam cepit.
98. 99. Ὧ[ν] οὔτε [98] σῖτα [99] δέρης [100] ἐδέξατο
100 Non balnea dedit corpori. Intra penulat verò
101. 102. Οὐ [101] λύτρ' [102] ἔδωκε [103] χρωτί [104] χλανίδιον δ'. [a] ἔστω a. 6
193.104 Tectus quum quidem corpus leuatum fuerit morbo,
105. 106. [105] Κρυφθεὶς, ὅταν μὲν σῶμα [106] κνφισθῇ νόσου,
Compos mentis lachrymat, tum verò è cubilibus
107 [107] Ἔμφρων δακρύει, ποτὲ δ' ἐμπίων [a] ἀπὸ
Prosilij celor, vt pullus equinus à iugo.
108.109. [108] Πηδᾷ [109] δρομαῖος, πῶλος [a] ὡς ἀπὸ ζυγοῦ.

ARISTOPHANIS

[1]ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Comici-poëtæ Plutus.

[2]Κωμῳδοποιοῦ [3]Πλοῦτος.

Aristophanis Grammatici argumen-

[4]Ἀριστοφάνους [4]Γραμματικοῦ ὑπόθε-

tum per iambica

σις δι' [5]ἰάμβων.

Oraculum consulit iustus existens aliquis & pauper.
6 [6] Μαντεύεται δίκαιος ὢν τις ἢ πένης,
An mutatis *moribus*, diuitiarum compos esse posset.
7.8.9 Εἰ [7] μεταβαλὼν, πλούτου [8] τυχεῖν [9] δυνήσεται.
Respondit Deus sequentem quencunque
10. 11. 12. [10] Ἔχρησεν ὁ θεὸς, [11] συναντήσειν [12] ᾧτινι ἂν

[95] Vt τανῦσα, 59.35. à τείνω. 95 θανοῦσα. Vide 199.18. 200.24 [96] Vt πέφασται, 63.19. à καθαγνίζω, μ. ίσω, quod cõponitur à ἁγνός, 49.7. & 15. & ἁγίζω, purgo: quod fit ab ἁγὸς purus, 90.44. [97] Indeclinabile. [98] ὁ σῖτος, υ, frumentum: sed ὁ σῖτος, υ (vnde τὰ σῖτα) est cibus, panis. [99] δέρω, excorio: vnde verbale, 127.23. ἡ δέρη, collũ, ceruix, gula: sic dicitur quod à collo sumi soleat excoriationis initiũ. [100] Vt ἐπύθετο, 73.8. à δέχομαι, capio. [101] Verbale, 126.11. à λύω, lauo. ὁ λοῦτρον penultimâ circũflexâ, est locus balnearum: λουτρὸν verò acuta vltima, est balneum siue lauacrũ: in qua significatione hoc loco accipitur, quãuis λύω acuatur. propterapostrophum enim accẽtus retrahitur, & λοῦτρ'. λούτρ' pro λουτρὰ dicitur. vide 7.12. [102] 100. 2. & 105.18. & 147 47. [103] Vt φασί, 30.18. [104] Diminutiuum, 128.19. ab ἡ χλανὶς, ίδος, vestimentum tenuissimum. [105] Vt τυφθεὶς. 70.33. à κρύπτω, tego absconditus me, delitesco. [106] Vt τυφθῇ, 70.2. à κουφίζω, leuem facio, subleuo: quod fit (90.44.) à κοῦφος, leuis. [107] Cõponitur ex ὁ (2 11.3) & φρὴν 21.19. [108] Vt βιᾷ, 81.25. à πηδάω. [109] 128.407. [1] 134.26. [2] ὁ κῶμος, υ, comessationũ & lasciuiæ Deus, in cuius sacris celebrãdis iuuenes procaces petulantia carmina decantabant. Per antonomasiam verò κῶμος sumitur pro huiusmodi iuuenum contubernio, ac pro ipsa iuuenili procacitate, à κῶμος verò & ᾠδὴ, id est, cantus, fiunt κωμῳδία, comœdia, κωμῳδὸς, comœdus & κωμῳδοποιὸς siue κωμῳδοποιὸς, poëta comicus, comœdiarum scriptor vel factor. fiunt enim à ποιέω, facio. [3] πλοῦτος significat diuitias & diuitiarũ Deum: vnde ex vocabuli amphibologia festiuè admodum in hac comœdia fiunt alluſiones, dum Poëta per Plutum Deum, ipsas diuitias vult intelligi. [4] Possessiuum, 128. 13. à ὁ γράμμα, ατος, litera, quod est verbale, 126. 3. à γράφω, scribo, [5] ἴαμβος, est pes iambus, & versus iambicus. [6] Vt τύπλεται, 61.9 à μαντεύομαι, oraculum consulo vel edo, fit ab ὁ μάντις, υ vel μάντις, ιος, vates, 90. 44. [7] Vt τύπτω, 59.34. à μεταβάλλω, muto & mutor. Intellige hîc ex Aristophanis contextu, τοὺς τρόπους μεταβαλὼν τοὺς τρόπους, mutans mores & rationem vitæ, vel mutatis moribus. Vide, 60.17. [8] Vt τυπεῖν, 58.32. à τυγχάνω, 216.38. [9] Vt τύψεται, 73.17. à δύναμαι, possum, quasi à δυάω, μ. ήσω. [10] Vt ἔπυθε, 53.10. à χράω, μ. ήσω, oraculum reddo, respondeo. [11] Vt πιεῖν, 79.9. à συναντιάω. [12] 115.4.

13 & 229.25. [15] 25.6.

ἀδιτύχαι,ης,ἡ 14 [14] Vt πύστη,58.17.à ἀδιτυχάω, offendo,obuius fio, vide ἀγῶς. ε

Virum offenderit. Plutus verò conſpicitur cæcus.
[13] Ἀνδρὶ [14] ἀδιτύχῃ. Πλοῦτος δ' ἐπλάνηται τυφλὸς. 13. 14

ἤγαγον,ες.ε. 15.16 211.17 [15] 184.34. [16] 167

εἰκαδί. 17 23. [17] Aduerbium loci,116.12. ab ὁ εἰκάς,

Cognito autè ipſo duxit domum. alios populares
[15] Γνοὺς δ' αὐτὸν [16] ἤγαγεν [17] εἰκαδ' ἄλλους [18] δημότας 15. 16. 17.

vocans ad participandum. poſtea ſanare pupillas 18
[19] Καλέσας [20] μεταχεῖν. [21] ἔπ' [22] ὑγιάσαι τὰς κόρας 19 20.21.

ὁ δημότης,ου. 18 domus. [18] 128.53. ε.ε

Acceleratbant: in Aeſculapij verò deducebant. ſed
Ἔσπευδον [23] εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' [24] ἀπῆγον. ἡδ' 22

19 [19] Vt πύθας, 59.31.

μεταχεῖν. 20 à χαλέω,88 12. [20] vt πυθεῖν, 58.31. à μετέχω, ſed tanquam à μεταχέω. Vide 196.

Repentè Paupertas prohibuit.
Ἄφνω Πενία [25] διεχώλυσεν. 23. 24

21 11. & 197.9. [21] Pro

εἰς Ἀσκληπιοῦ. 22 ἔτα,6.10. [22] Vt τύψαι,58.30.ab ὑγιάζω. ε

Tamen viſum recipiente ipſo, ſceleratorum
Ὅμως [26] ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν 25 26

Nullus ditabatur: ſed proborum erant bona.
Οὐδεὶς [27] ἐπλούτει τῶν δ' ἀγαθῶν [28] ἦν [29] τἀγαθά. 27.28.29

23.24 [23] 232.19. [24] Vt ἔπυθον,47.33.ab ἀπάω, quod componitur ex ἀπὸ,49.7. & ἄγω,

Præfatur autem ſeruus aduerſus herum, quòd
Προλογίζει δ' ὁ θεράπων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι

cæcum & ſenem ſubſequi non erubeſceret.
Τυφλῷ γὲ [30] γέροντι [31] κατακολουθεῖν οὐκ [32] ᾐσχύνετο. 30.31

25 167.26. & 31.

86 [25] Vt ἔπυθε, 53.10. à διαχωλύω, [26] Vt τύψαντος, 59 31. ab ἀναβλέπω, ſuſpicio, & viſum recipio, poſt cæcitatem oculisre

CARION SERVVS.

[32] ΚΑΡΙΩΝ ΘΕΡΑΠΩΝ. 32

Quàm difficilis res eſt, ô Iupiter & dij,
Ὡς [33] ἀργαλέον [34] πρᾶγμ' [35] ἐστὶν, [36] ὦ Ζεῦ γὴ θεοὶ, 33.34.35

ἀπλετέω. 27 ſtituor. Vide 60. 17. & 227.42 [27] Vt ἐπόθη, 78.15. à πλουτέω, ditor, diues eua- α

Seruum eſſe deſipientis heri. 36
Δοῦλον [37] γενέσθ [38] ὑφ' ἡμιφρονοῦντος δεσπότου 37.38

do, fit à nomine πλοῦ 28

Si enim optima ſeruus dicens fuerit,
Ἢν γὰρ [39] βέλτιστ' ὁ θεράπων [40] λέξας [41] τύχῃ, 39.40.41

29 ῦς,90.44. [28] 157.20.

30 & 227.40. [29] 156 37.

Viſus-fuerit verò non facere hæc poſſeſſori,
[42] Δόξῃ δ' μὴ [43] δρᾶν ταῦτα [44] τῷ κεκτημένῳ, 42.43.44

31 [30] 23 20. & 229.25.

Participem-eſſe neceſſe eſt ſeruum malorum.
Μετέχειν [45] ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 45

32 [31] Vt ἐτύπτεθ, 61.15.

Corporis enim non ſinit dominum
Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ [46] ἐᾷ τὸν κύριον 46

33 ab αἰσχύνομαι. [32] Καρι-

34.35 ων ſeruũ ſonat, quòd

Imperium habere fortuna, ſed emptorem.
[47] Κρατεῖν ὁ δεσπότης ἀλλὰ [48] τὸν ἐωνημένον. 47.48

36 ex Caria multi Athe

37 nis ſeruirent. [33] 128.

Et hæc quidem ſanè ſic ſe habent verùm Apollinem,
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ [49] ταῦτα. [50] τὸν δ' Λοξίαν, 49.50

38 47. [34] 126 3. [35] 157.

35 18. [36] 136.3. [37] 185.

ὑφημφρονέω 40 24. [38] Vt πιθητος,79.

41 12. à ὑφημφρονέω, deſipio: quod fit (90. 44.) ab ὁ νοῦς παράφρων, ονος, demens &

βέλτιστ'. 42 quaſi extra mentem, ex ὑφὸ, extra, & ἥφλω, mens. [39] Pro βέλτιστα, 6.10. & 122.

τύχω,ης,ῃ. 43 19. [40] Vt τύχαι, 59.31 à λέγω. [41] vt τύπῃ. 58.17. à τυγχάνω, 211.17. [42] 179.32.

δόξω,ης,ῃ. 44 [43] vt βᾷς, 82 19. & 89 8. à δοκέω δοῶ, 87.20. [44] vt πεπημένῳ, 70.30. à κτάομαι,

ἀνάγκη,ης. 45 139.10. & 172.6. [45] Huic voci familiare eſt, vt habeat ſubauditum verbum δεῖ:

46 ἀνάγκη, neceſſitas, ſubaudi, eſt, vel neceſſe eſt. [46] vt βᾷ, 81.25. ab ἐάω. Huius

47 clauſulæ ſenſus talis eſt: Fortuna non ſinit dominũ corporis (id eſt, eum cuius

48 eſt corpus (habere imperium in ſuum corpus, ſed, &c. [47] vt ποιεῖν, 79.9. à κεκτέομαι, emo. vide 145.11. [49] Neutrum

ὁ ἐωνημένος. 49 τέω. [48] vt τὸν πεπημένον, 701.30. ab ὠνέομαι,

ταῦτα. 50 plurale ab ὅδε, 110 30. hîc aduerbiaſcit, pro ὅπως. vide 116.29. [50] Apollo

ὁ Λοξίας,υ. dictus eſt Λοξίας à λοξός, id eſt, obliquus, quod eius reſponſa eſſent obliqua

&

Qui vaticinatur ex tripode auro-ductili-facto.
51. 52 Ὁ[51] θεσπῳδεῖ τρίποδος ἐκ[52] χρυσηλάτου,

Accusatione iusta accuso hanc, quòd
53 [53] Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι τοῦτʼ, ὅτι

Medicus cùm sit & vates, vt aiunt, sapiens,
54 Ἰατρὸς ὢν, καὶ μάντις, ὡς [54] φασι, σοφὸς,

Insanientem dimisit meum herum,
55.56 [55] Μελαγχολῶντʼ [56] ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,

Qui sequitur post hominem cæcum,
Ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνδρὸς τυφλοῦ,

Contrarium faciens, quàm conueniret ipsi facere,
57.58.59. [57] Τἀναντίον [58] δρᾶν, ἢ [59] θεσπὶς εἰκὸς ἦν ποιεῖν.
Nam videntes cæcis præimus.
60 Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς [60] ἡγούμεθα.

Hic autem sequitur, & me cogit.
61 Οὗτος δʼ ἀκολουθεῖ [61] κἀμὲ θεσπιάζεται.

Et id respondente ipso prorsus neque hilū.
62.63. 64 [62] Καὶ τοῦτʼ, [63] ὑποκειμένου [64] παρεμπάν, οὐδὲ [65] χύ.
65 Ego quidem igitur non vllo-modo conquiescam,
66.67 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ [66] ἔσθʼ ὅπως [67] σιγήσομαι,

Si non dixeris, quorsum hunc sequamur tandem,
68.69.70 [68] Ἢ, μὴ [69] φράσῃς, [70] ὅπῃ τῷδʼ ἀκολουθοῦμέν ποτε,

O here: sed tibi facessam negotia.
71.72 [71] Ὦ δέσποτʼ· ἀλλά σοι [72] παρίζω [74] πρόβλματα.

Non enim me verberabis, coronam habentem saltem.
73.74 Οὐ γὰρ με [73] τυπτήσεις, [74] στέφανον ἔχοντά γε.

CHREMYLVS HERVS.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Per Iouē nō, sed detracta corona si offendas paululū me,
Μὰ [75] Δί᾽ ἀλλʼ [76] ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἂν [77] λυπῇς [78] πί με,
75.76.77 Vt magis doleas. Car. Nugæ. non enim cessabo
78 Ἵνα μᾶλλον [79] ἀλγῇς. Καρ. Λῆρος· οὐ γὰρ [80] παύσομαι
79.80

& tortuosis [51] Vt πιᾶ, 78.12. à θεσπιῳδέω, res diuinas cano. nam θέσπιον est res diuina, & ἀδῶ, cano. [52] Dictio cōposita ex χρυσὸς, aurum, & ἐλαύνω, duco. [53] Vt ὄφις, 31.27. & 36.18. verbale, 126.6. à μέμφομαι. Vide, 230.13. [54] 164.20. & 226.7. [55] Vt βοᾶτε, 82.22. à μελαγχολάω insanio, atra bile laboro. cōponitur enim à μέλας, αινα, αν, niger, a, um, 118.25. & χολὴ, bilis: quæ duplex est, flaua, & atra: atq; hæc μελαγχολία, dicitur, qua qui laborāt, à furore haud lōgè absūr, quare pro furore & insania sæpe ponitur, & μελαγχολάω, est insanio. Hic nota γ positum pro ν à neutro μέλαν, propter χ sequens. Vide 7.27. & 52.11. [55] Vt ἔπνθε, 53.10. ab ὑποπέμπω. [57] 155.30. [58] Vt βοᾶτε, 82.22. à κεράω. [59] Imperfectū à θεσπίζω. [60] Vt ποιῶ, 79.21. ab ἡγέομαι. [61] 157.2. [62] Et hæc: Latinè dicimus, ídque, sub. facit, id est, cogit me eadem cum illo facere. ídq; cùm nihil prorsus mihi huius erroris causam scisciranti respondere velit. [63] Vt τυπτόμενον, 70.27. ab ὑποκείμαι, respondeo. Vide 227.42. [64] Aduerbiū cū articulo sub forma adiectiui neutri, vt τὸ παραυτίκα, 125.28. & componitur ex παρὰ & πᾶν, omne. [65] χύ, minimum quid dam significat, vt sordes vnguium, & fabarū hilum, rem videlicet vilissimam: aut vocem suillam, quam edere solent ij qui grauantur sermone respondere. Hinc Latinum verbum, grunnio, & Græcum, χύζω. [66] Pro ἔστιν ὅπως, 157.18. & 138.37 verbum è verbo, est quādo, vel, est quomodo, id est, vnquam, vllatenus. [67] vt βούσομαι, 84.18. à σιγάω, sileo, conquiesco. [68] Si non, id est, nisi. [69] vt τύψῃς, 58.14. à φράζω. [70] Pro διότι, cur, quorsum. [71] Ὁ δεσπότης, ου, ὦ δέσποτα, 129.8. [72] Παρέχω μ. παρίζω, præbeo, facesso. [37] 179.11. [74] Seruos coronam habentes in capite dominis non licebat cædere. imponebant autem seruis coronas, si Apollinem consulturi, viæ comites illos sibi adiungerent. [75] 136.3. [76] Et ἀπὸ (49.7 & 15.) & ἑλῶ, 181.37. [79] vt ποιῇς, 79.4. à λυπέω, quod fit ab ἡ λύπη, molestia, dolor, 90.44. [78] Id est, κατά, in aliquo: vel, ne minimum quidem. vide 230.17. [79] vt ποιῇς, 79.4. ab. ἀλγέω, quod venit à ὁ ἄλγος, dolor, 90.44. [80] vt

θεσπιῳδέω.
χρυσηλάτης, ου.
ἡ μέμψις, ιος.
Φασὶ.
μελαγχολάω.
ἀφελῶν.
λυπέω.
ἀλγῶ.

πύθομαι, 73. 17. à
81 παύομαι. [81] πῆς ποτε, quis-tãdem, quisnã
82 [82] 157.18. [85] 111.2.
ἄνυς. 83 [84] Per crasim ab εὖ-
84 νους, quod componitur ab εὖ, 126.34. & a
πάνυ σφόδρα. 85 νόος νῦς, 131.24. [85] Val-
86 de valde, id est, ve-
οἰκέτης, ϗ. 87 hemẽtissimè. [86] κρύ-
88 πτω, μ. κρύφω, [87] 128.
ὁ καὶ ἡ θεσπε- 89 52. [88] Vt ποιῶμαι,
σίης, ου. 90 79. 19. [89] 124. 16.
[90] Componitur ex
θεὸς, deus, & σέβω,
91 colo & veneror re-
φοι 92 ligiosè. [91] 193. 42.
93 [92] τοι nunc affirmat,
nunc redundat [93] Vt
ὁ ἱερόσυλος, ϗ. 94 ἱπτίεω, 78.17. à πλυ-
τέω, 27. [94] Componitur ex ἱερὸς, sacer,
ὁ ῥήπαξ, ακος. 95 & ἡ σύλα, præda, direptio. [95] 181.12. &
127.37. vulgò tum
ὁ συκοφάν- 66 rhetores malè audie-
της, ϗ, bant. [96] φαίνω interdũ significat accuso, defero, à quo cũ nomine ὁ σῦκον, id est, ficus, fit verbale. 126.12. ὁ συκοφάντης, id est, calumniator, & qui de re vel minima in ius aliquem vocat, qua-
97 si ficuũ delator. [97] vt
ὁ ἐπιρεσί- πτόφθονος. 76. 15. ab
μόθος. ἐπίρομαι, quod componitur ex ἐπὶ & ἴ-
98 ρομαι, 195.5. [98] 180.5.
ἐκτοξεύω. 99 [99] Atticè pro τοξεύς. [100] Vt πετόφθαι, 70.14. ab ἐκτοξεύω, exhaurio: sumptum vel
100 à pharetra sagittis exhausta, vel ab iis quæ sagittis confecta pereunt. compo-
101 nitur enim ab ἐκ & τοξεύω, 65.19. quod fit à ὁ τοξον, sagitta, telum, arcus, 90.44
102 [101] In ὧν πυγχάνῃ, redundat ἄν. Est autem hæc loquendi forma Atticis familia-
ὧν πυγχάνῃ. 103 ris. [102] 208.5. [103] 219.13. [104] 158.5. [105] Componitur ex τὸ πᾶν, omne, & τὸ ἔργον,
πανουργος. 104 opus, quasi ὁ πᾶσιν ἐργοις ἐπιβάλλων, omnibus operibus sese immiscens. Verùm
κακὸ. 105 quia huiusmodi callidi esse solẽt, factum est vt accipiatur pro callido, vafro,
ὁ πανοῦργος, ϗ. 106 versuto. [106] Cõponitur ex α priuatiuo, 124.53. & δίκη, iustitia, ius. [107] ὁ καὶ ἡ
ὑγιὴς. 107 ὑγιὴς, ἐος, sanus, neutrum ὁ ὑγιὲς, quod Græcis sonat omne id quod probatur.
μηδέν. 108 Vnde & vulgatum hoc prouerbium, ὑγιὲς μηδὲν, & ὑγιὲς οὐδὲν ἔτ, quum omnia
109 dissolucẽt, quum nihil est verum, nihil non corruptum, nihil simplex aut can-
110 didum. [108] 27.30. [109] Vt τύφας, 59.31. à νομίζω, μ. ἴσω, puto, reor. [110] Vt ἔ-
111 πω, 54.23. à λάχω, resono, clamo, cano, do oracului. vt Phœbus. [111] Id est,
è tri-

Priusquam dixeris mihi, quisnam sit hic.
Πρὶν ἂν [69] φράσῃς μοι, [81] τίς ποτ' [82] ἔστ' [83] ἐκεῖνος. 81.82.83.

Benevolus enim existens tibi, interrogo multùm valde.
[84] Εὔνους γὰρ ὢν σοι παυδάπασι [85] πάνυ σφόδρα ἐρ. 84.85

Chr. Sed non te celabo: meorum enim seruorum
Χρ. Ἀλλ' οὔ σε [86] κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ [87] οἰκετῶν 86.87

Fidelissimum censeo te & taciturnissimum.
Πιστότατον [88] ἡγοῦμαί σε κἀκ [89] κλεπτίστατον. 88.89

Ego Dei cultor & iustus existens vir,
Ἐγὼ [90] θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ, 90

Malè afflictabar & pauper eram. Car. Noui hercle.
Κακῶς ἐπεπλήγην κἀπήνης [91] ἰῶ. [92] Καρ. Οἶδα· [92] τοι. 91.92

Chr. Alij verò diuabantur, sacrilegi rethores,
Χρ. Ἕτεροι δ' [93] ἐπλάτυνον, [94] ἱερόσυλοι, [95] ῥήτορες, 93.94.95.

Et sycophantæ, & scelerati. Car. Credo.
Καὶ [96] συκοφάνται, κἀπονηροί. Καρ. πάθομαι. 96

Chr. Interrogatus itaque profectus sum ad Deum,
Χρ. [97] Ἐπερησόμενος οὖν [98] ἐφοίμιον [99] ὡς τὸν θεὸν, 97.98.99

Meam quidem ipsius miseri, pene
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τὸν παλαιπώρων, σχεδόν

Iam reputans exhaustam esse vitam,
Ἤδη νομίζων [100] ἐκτετοξεῦσθαι βίον. 100

Verùm filium, qui existens vnicus mihi est,
Τὸν δ' υἱὸν, ἅτε ἐρ [101] ὢν μόνος μοι [101] τυγχάνῃ, 101

Rogaturus num oporteret mutatis moribus.
[102] Πευσόμενος εἰ [103] χρὴ [7] μεταβαλόντα τοὺς τρόπους, 102. 103.

Esse versutum, iniustum, sani nihil
[104] Εἶναι [105] πανοῦργον, [106] ἄδικον, [107] ὑγιὲς [108] μηδέν. 104.105.

Quippe vitæ hoc ipsum ratus conferre. 106. 107.
Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ [109] νομίσας κ ξυμφέρῃ. 108. 109

Car. Quid igitur Phœbus cecinit è coronis?
Καρ. Τί δῆθ' ὁ Φοῖβος [110] ἔλαχεν [111] ἐκ τῶν τριπόδων; 110. 111

Chr. Audies: manifestè enim Deus dixit mihi hoc:
112.113. Κε. [112]Πεύσ[113]σαφῶς γὰρ δθεὸς[114]ἔπεμψε[115] πρὸς.
114.115. Cui occurrentem primùm, exiens,
114.117. [116]Ὅ[117]τῳ κ[117]ξυναλήσαιμι πρῶτον, [118]ἐξιὼν,
118. Iusſit eum non dimittere me postea:
119.120. [119]Ἐκέλευσε τύτῳ μὴ [120]μεθίεσθαί μ' ἔπι.
Persuadere verò mihi-ipsi eum consequi domum vsque.
Πείθειν δ' ἐμαυτ[11]ξυνακολυθῆν [17]οἴκαδε.
Car. Et huic occurristi igitur primo? Chr. Huic.
121. Καρ. Καὶ σ[121]τῷ κ[121]ξυναλᾶς δῆτα πρώτῳ; Χρ. [21]πρὸς.

HESIODI ASCRÆI
ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
Opera & Dies.
ἔργα καὶ ἡμέραι.

Musæ Pierides carminibus celebrantes,
1 2. Μῦσαι[1]Πιερίηθεν ἀοιδῇσι[2] κλείουσαι,
Adeste, narrate per vestrum patrem cantantes,
3.4.5.6.7 [3]Δεῦτε,[4] δὶ [5]εἰπατε[6] σφέτερον[7] πατέρ' ὑμνέουσαι,
Quare mortales viri sint pariter obscurique nobilésque,
8. 9 [8]Ὅτ[8]τε δῆ[8] βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς[9]ἄφατοί τε,[9]φατοί τε,
Gloriosique inglorique. Iouis magni consilio.
10. 11. [9]Ῥεῖά τ', [9]ἄρρηκτοί τε.[10] Διὸς [10]μεγάλοιο[11]ἐκητι.
Facilè etenim extollit, facilè verò sese extollentè deprimit,
12. Ῥεῖα μὲν γὰρ βάλλει, [12]ῥεῖα δ' βάσσατο καλέπτει,
Facilè verò insignem minuit, & obscurum auget,
13. 14. Ῥεῖα δ' [13]ἀρίζηλον μινύθει, καὶ [13]ἄδηλον[14]ἀέξει,

ἐ tripode coronis insigni. ὁ τέμμα, ατος, verbale à τέφω, vt alibi dictum est, 241. 51. [112] Pro πεύσω. [112] πεύσῃ, 208. 4. vt ὄψει pro ὄψῃ, 151. 31. [113] & 34. ὁ καὶ ἐσαφὴς, ἐος, manifestus: πρὸ σαφέως ἢ σαφῶς, vnde σαφῶς, 116. 13. [114] Vt ἔπεμπε, 54. 23. ab ἕπω, 139. 17. [115] & 24. [116] 115. 33. [117] Vt τύφαμι, 57. 15. à ξυτάω, μ. ήσω, à σύν & ἀντάω, occurro. [118] Ab ἐξ & ἰὼν, 159. 14. [119] Vt ἔπψε, 53. 10. à κελεύω. [120] Vt πεθίεσθαι, 97. 5. à μεθίημι, dimitto, ex μετ, 49. 7. & ἵημι, 161. 3. [121] Vt βοᾷς, 81. 25. à ξυναντάω, 117. ξυναντᾷς, occurris vel occurristi, vt sit præsens positum pro præterito.

πεύσω. σαφῶς. ἔπεμψε. πρὸς. ἔπος, ε. πατέρα. ἔνθ τε δῆθ. φατός, ἄφατος, ῥητὸς, ἄῤῥητος. ὁ Ζεὺς, τοῦ Διός. ὁ μέγας, τοῦ μεγάλου. ἐκητι. ἀρίζηλος, ἄδηλος.

HESIODVS hoc libro fratrem Persen hortatur ad opus & agriculturam: de qua hîc multa præcipit. adiicit etiã qui dies in vnoquoque mense sint fausti aut infausti, si in eis hoc vel illud opus auspiceris. Vnde hũc librum inscripsit Ἔργα καὶ ἡμέραι. [1] 224. 52. [2] Vt αἰ τύπτουσαι, 59. 26. à κλέω, laudo, celebro. [3] Aduerbium hortandi, huc agite, eia accedite. [4] Si scribatur δῆ per ῆτα sine apostropho, iungetur cum aduerbio δεῦτε, agitedum, narrate (patrem vestrũ celebrãtes) quare, &c. Si scribatur δῆ, erit idem quod δῆθ' σφέτερον, &c. per vestrum. [5] Pro εἰπατε, geminato π, vt prima produceretur, 33. 24. ab εἶπω, 141. 10. [6] 113. 38. [7] 130. 6. [8] ὅτ[8]τε δῆ[8] per anastrophen, pro δῆθ' ὅτε, vel δῆθ' τοῦτ, per quem, supple, τρόπον, modum: per quem modum, id est, quomodo, quare, vel, quî fit vt, &c. Notandum δῆ[8] & ἀτὰ ob anastrophen non retrahere tonum in penultimam, vt aliæ præpositiones, de quibus, 226. 26. [9] φημὶ inter alia significat prædico, celebro: in tertia perfecti passiui facit πέφαται: vnde verbale, 126. 11. φατὸς, celebris, prædicandus, dicendus. compositum ex α priuatiuo ἄφατος, ignobilis, obscurus, nefandus, vel de quo nullus sit sermo. eadem significatione dicuntur ῥητὸς & ἄῤῥητος, sed ducuntur ab ἀγορεύω, prædico. Vide, 181. 12. & 209. 19. [10] Musarum responsum. Cæterùm Διὸς & μεγάλου (pro quo hîc dixit μεγάλοιο) sunt nomina heteroclita: de quibus, 136. 3. & 10. [11] Est aduerbium, & significat causa, gratia, voluntate, consilio. [12] Poëticum, pro ῥᾳ, correpta penultima. [13] δῆλος, est manifestus, clarus, vnde cum particula ἀεὶ (quæ in compositione simplicis significationem auget) fit ἀρίζηλος pro ἀρίδηλος, inclytus, illustris. Porrò cum α priuatiuo fit ἄδηλος, non manifestus, obscurus. sunt autẽ qui ἀρίζηλον deducãt à ζῆλος, zelus, æmulatio, imitatio, vt is ἀρίζηλος dicatur, qui est æmulatione & imitatione dignus. [14] 178. 45.

ἰθύνω. 15 [35] Ab ὁ ἰθὺς, εος, directus, rectus, fit ἰθύνω dirigo, guberno, 90.

ὑψιβρεμέτης, ου. 18 ὑψηλὸς, ὄρος. 16 ἀγλωΐσας, ασης. 16

44. [16] Componitur ex ἄλις, valde seu nimis, & ἀνὴρ, vir. & modò significat superbum, audacem, modò fortem & inclytum. [17] 136. 3. [18] Componitur ex ὕψι, altè, & βρέμομαι, sono, strepo, fremo, tono: quasi ὁ ἐπὶ ὕψει βρεμόμενος, altifremus, sonans in altitudine. nam ὄρος, εος, est altitudo.

δῶμα. 19 20

[19] 123.25. [20] ὁ δῶμα, ατος, pro δώμημα (à δωμάω, μ. ἤσω, extruo, ædifico, 126.3.) est domus, structura, & tectum. [21] Vt ζεύγνυθι, 102. 8. hoc loco tamen non est præsentis, sed aor. secund. propter penultimam longam, quam præsens corripit. Vide 105.24.

κλῦθι. 21

[22] 194.2. [23] Vt τύπτω, 59.25. ab ἀΐω, audio, sentio, spiro.

ἐπήτυμος 25.26.27

116.27. [25] 29.6. [26] 113.21. [27] Vt τῷ Χρύσῃ, 10.11. [28] ὁ ἐπήτυμος pro ἔτυμος poëticum est: cum repetitione duarũ primarum literarũ, quasi ἐτέτυμος: sed versum fuit

μῦθος. 28 29 30

ἐν in κ, ob tot breuiũ vocaliũ concursum. [29] Vt πυλαίμων, 75.7. à μυθέω, loquor: quod fit à μῦθος, verbum, fabula, 90.44. [30] Poëticũ est pro μόνος, solus, vnicus.

εἶμι 31

Vide 33.21. [31] 158.19. Crebró huius verbi imperf. vsurpatur pro præsenti: quod

ἐπαγήνορα, ας 32.33

& nonnullis aliis imperf. contingit. [32] 157.19. [33] 120.16. & 121.9. [34] 115.9. [35] 227.

ἐ 34.35

17. [36] Vt τύψε, 57.33. ab ἐπαινέω, quòd componitur ab ἐπὶ, 49.7. & αἰνέω, 88.11.

ἐπιμομπὸς. 36 37 38

Vide 91.38. αἰνέω autem fit ab ὁ αἶνος, v, laus, gloria, 90.44. [37] Vt τύψας, 59.31. à μέμονα, μ. ήσω, cogito, intelligo. fit ab ὁ μῶμος, v, id est, vituperatio, macula, reprehensio, & Momus Deus cõuitij omnia reprehẽdens, fit μωμάομαι (90.44) vitupero reprehẽdo: vnde verbale (126.11.) μομπὸς, & ἐπιμομπὸς, vituperabilis, reprehẽsibilis, culpãdus. [39] Cõponitur ex ὦ nõ, & infini to πεῖν πνεῖν, quis, aliquis: οὔτις, nõ quis, id est, nullus. [40] Vt ποιεῖ 78.12. ἀφιλέω, φ

οὔτις. 39

φιλέω. 40

ἀθάνατος, ν. 41

fit à nomine φίλος, amic[9], 90.44. [41] Cõponitur ex α privatiuo, 224.53. & θανάτου. 42.43

τιμάω. 42.43

πρωτέρω. 44

ἠ τιμὴ, honor, 90.44, [44] ὁ βάρος, εος, ἡ βαρεῖα, ας: τὸ βαρεῖαν, 29.35 & 119.3. [45] A' πρὸ

πρότερος, ρ. 45

fit ὁ πρότερος, 123.26. fœm. ἡ πρόσθεν, 118.6. sed Ionicè ἡ πρότερη, 119.18. vnde τὸ πρόσθε. 46.47

πρότερον, 46.184.26. & 31. [47] Ὁ ἐρεβος, εος, erebus, tenebræ, caligo: hinc ὁ ἐρεβεννὸς,

ὑψίζυγος. 48.49

obscurus, ater. [48] Pro ἔθηκε, 95.31. n. [49] 113.24. [50] 127.39. [51] Cõponitur ab ὕψι, 18.

ἀιδρεγὲος. 50.51

& ζυγὸς, statera vel iugũ stateræ: vnde Χρονίδης ὑψίζυγος, est Iupiter in alto facta hominũ æstimãs & librans: vel in alto sedẽs, & tum fiet à ζυγὸν, id est, se-

γαῖα.

ἀνδράσι. 52.

des [52] 25.3 ducitur ab ἀεὶ siue αἰεὶ, semper & θέω, curro, quòd æther, id est, cælũ,

ἀμείρω. 53

perpetua volubilitate rotetur & currat. [53] Pro γαῖαν, g. ab ἡ γαῖα, ας, id est, terra,

ἀπάλαμνος. 54.55

puluis fit à γῶ ὁ τίκτω, pario, quasi pariens oĩa, vel omniũ parens: vnde Ouid.

56.57

Magna parẽs terra est. [54] 33.13. [55] 138.6. [56] Vt τιμὴ μαίζω, 132.29. Vi. 122.17. [57] ἠ παλάμη

Facilè quoque corripit prauum, & superbum attenuat,

Ῥεῖα γ' δὲ τ' [15] ἰθύνῃ σκολιὸν, καὶ [16] ἀγήνορα κάρφει, 15. 16

Iupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.

[17] Ζεὺς [18] ὑψιβρεμέτης, ὃς [19] ὑπαίθρια [20] δώματα ναίει. 17. 18.

Audi videns sentiénsque, rectè verò moderare leges 19. 20.

[21] Κλῦθι [22] ἰδὼν [23] αἶσάν τε, [24] δίκην δ' [25] ἴθυνε [26] θέμιστας 21. 22.

Tu: ego autem Persæ vera loquar. 23. 24.

[26] Τύνη ἐγὼ δέ γε [27] Πέρσῃ [28] ἐτήτυμα [29] μυθησαίμην. 25

Non vtique vnum est cõtentionũ genus, sed in terra 26. 27.

Οὐκ ἄρα [30] μοῦνον [31] ἦεν ἐρίδων γένος, ἀλλὰ [32] τὶ μᾶῖαν 28. 29

Sunt duo. alteram quidem laudauerit prudens, 30. 31.

Εἰσὶ [33] δύω. [34] τιὴ μὲν γ' [35] κεν [36] ἐπαινήσειε [37] νοήσας, 32. 33. 34.

Altera verò culpanda est. porro bifariam animũ diuidunt, 35. 36. 37.

Ἡ δ' [38] ἐπιμωμητή ἐστι· δίχα δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν. 38

Hæc etenim bellúmque malum & litem auget

[34] Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει

Pernicioſa: nullus hanc amat mortalis, sed necessitate

α. g Σχετλίῃ [39] ὅτις b τήνγε [40] φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 39. 40.

Immortalium consiliis contentionẽ colunt grauem.

[41] Α' θανάτων ἀκαχῆσιν [42] ἐέλδεται [43] μεμαῶσι [44] βαρεῖαν. 41. 42

Alteram verò (priorem quidem genuit nox atra) 43. 44.

τιὴ δ' γε ἑτέρην (γ [45] πρόσθεν μὲν [46] ἐέλδετο νὺξ [47] ἐρεβεννὴ) 45. 46.

Posuit quidẽ ipsam Saturnius altiugus, in ęthere habitãs, 47

[48] Θῆκε δέ [49] μιν [50] Κρονίδης [51] ὑψίζυγος, [52] ἄσθεσι λαοῖς, 48. 49.

Terræque in radicibus, & viris longè meliorem. 50. 51. 52.

ε [53] Γαίης τ' ὑπὸ ῥίζῃσι, καὶ [54] ἀνδράσι [55] πολλὸν [56] ἀμείνω. 53. 54. 55.

Hæc etiam inciti tamen ad laborem excitat. 96.

ε Ἡ δ' αὖ ἔτι καὶ [57] ἀπάλαμνόν περ ὄμως τιὴ ἔργον ἐγείρει. 57.

In alterum enim quiſpiam reſpiciens opere vacans,
Εἰς ἕτερον γὰρ πίσυ τε[22] ἰδὼν ἐ ἔργοιο χαλέζων,

Diuitem, qui properat arare atque plantare,
58 Πλούσιον, ὃς αὐτῷ ἡγ μὴρ ἀρόμεθ', ἠδὲ[58] φυτεύῃ,

Domúmque bene inſtituere, æmulatur ſanè vicinum vicinus,
59.60 Οἶκόν τ' εὖ[59] θέσθαι, [60] ζηλεῖ γ δέ τε γείτονα γείτων,

Ad opes contendentem bona verò cõtẽtio hæc mortalibus.
61 Εἰς [61] ἄφενος αὐτεύοντ'. ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.

Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber,
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ m κοτέῃ, καὶ τέκτονι τέκτων.

Et mendicus mendico inuidet, & cantor cantori.
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ m φθονέῃ, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

O Perſe, tu verò hæc tuo repone in animo:
62.63 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ τῶτα [62] τεῷ [63] ἐνικάτθεο θυμῷ.

Neque tuũ contentio malis-gaudens ob opere animum arceat
64.65 Μὴ γ δέ[64] σ' ἔρις [65] κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν [66] ἐρύκοι

66 Lites ſpectantem fori auſcultatorem exiſtentem.
67.68 m [67] Νεῖκε' ὀπιπεύοντ' g ἀγορῆς ἐπακουὸν [68] ἐόντα.

Tempus nanque paruum eſt litiúmque forſque,
69 g Ὥ"ρη γὰρ τ' ὀλίγη [69] πέλεται m νείκεσιν h ἀγερέιτε,

Cui non victus intus annuus repoſitus eſt
70.71 [70] Ὧί πιμὴ βίος ἔνδον ἐπιτετυὸς [71] κατακείτη

Tempeſtiuus, quem terra fert, Cereris munus.
72.73 [72] Ὡ ἐραῖος, ὃν γαῖα φέρῃ, [73] Δημήτερος [74] ἀκτή.

74 Quo ſatiatus lites ac contentionem augeas
75 d τῷ [75] κεκορεσμένος, m νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις

De facultatibus alienis. tibi verò non-amplius iterum erit
76 77 [76] Κτήματ' ἐπ' [77] ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερ [78] ἔται
78 Sic faciendum: ſed rurſus diſcernamus literã
79 Ὧ δ' ἐρδέμ' ἀλλ' αὖθι [79] διακρινόμεθα νείκεα

Rectis iudiciis, quæ ſanè ex Ioue ſunt optima.
80.81 k [80] Ἰθείῃσι δίκῃσι, αἳ τ' ἐκ [81] Διὸς [82] εἰσὶ [83] ἄρισται.

Nuper etenim patrimonium diuiſimus, ſed ſanè multa
82.83 H'δη μὲν γὰρ κλῆρον [82] ἐδασσάμεθα, ἀλλά τε [83] πολλὰ
84.85 Rapiens ferebas valde demulcens reges.
86.87 [84] Ἁρπάζων [85] ἔφορες [86] μεγα [87] κυδαίνων [88] βασιλῆας
88

λάμη, ης, eſt manus, machinatio, induſtria: vnde cum a priuatiuo, ἀπάλαμος, ἀπάλαμες. induſtria carẽs, imbellis. [58] Vt τύπτω, 58.28. à φυλεύω, quod fit à τὸ φυτὸν, planta, φυλεύω. φυτόν.

a. 690.44. Atque φυτὸν, eſt verbale, 126.11. à φύω, produco, gigno. [59] 97.24. [60] Vt 59.60 χρυσοῖ, 84.24. à ζηλόω, quod fit (90.44.) à ζῆλος, 13. [61] ὁ ἄφενος, ου, vt hoc loco, vel τὸ ἄφενες, εος, vt alibi in hoc ipſo ζηλόω. 61. ὁ ἄφενος, u.

a a opere, ἐκ ἄφενος, φεύγων, non diuitias fugiens, propriè ſignificat reditum vnius anni, quaſi ἐνιὸς (49.7.& 15.) ἐνὲς (27.16.) ab vno, id eſt, ἀφ', ἑνὸς ἐνιαυτοῦ ἐπεισία, vnius anni diuitiæ.

[62] Pro σῷ, 113.43. 62 τεὸς, pro σός.

[63] Componitur ex ἐνὶ (117.17.) & κάτθεο, 110.7. hic ἐνὶ reſoluẽdum, κάτθεο, ἐνὶ θυμῷ τεῷ. [64] σὲ pro σου vel σοὶ, vt ſit pro θυμόν σον, animum tuum: vbi etiam σοῦ pro σὸν poſitum eſt, 112.11. ſi ponas σὲ pro σοὶ, referetur ad verbum, ἐρύκοι σοι θυ- 63 ἐνικάτθεο. i. i. e. ἐνὶ. e. a. 64

μὸν, arceat vel abducat tibi animũ. ac reipſa potes legere σοὶ, vt σὲ per apoſtrophũ elidatur, 6.9. [65] χαίρω, μ αρῶ, gaudeo: vnde cũ nomine κακὸς, malus, fit verbale κακόχαρτος, 126.11. [66] Vt τύπτοι, 57.9. ab ἐρύκω. [67] Sine craſi, m. pro τὸ νεῖκος, à τὸ νεῖκος, εος, vt τεῖχος, 36.28. [68] 158.44 & 159.15. [69] πέλομαι, η, εται, ſum, es, eſt: poëticum verbum. [70] 115.1. [71] Vt ſimplex κεῖται, 163 21. [72] Denominatiuũ, 128.33. & 47. ab ἡ ὥρα, ας, tempus. [73] 25.6, dicitur Δημήτηρ, quaſi γῆ μήτηρ, terra mater, [74] Verbale, 126 11. ab ἄγω, fero, Alij declinant per ſecundam, ἡ ἀκτὴ, ῆς. [75] Pro κορεσάμενος, vt τυφόμενος, 76.6. à κορεννύω, 172 14. ſed poëticè præponitur augmẽtũ perfecti, 49.22. & σ geminatur, 88.9. [76] τὸ κτῆμα, ατος, verbale 126.3. à κτάομαι, poſſideo, 139.10. [77] ἄλλος, alius: ἀλλότριος, alienus. [78] 157.27. [79] Vt τυπτώμεθα, 69.27. à διακρίνομαι. [80] Pro ἰθείαις, k. ab, ἡ ἰθεῖα, à maſcul. ὁ ἰθὺς, εος., rectus, 119.3. [81] 122.19. [82] Pro ἐδασσάμεθα, geminato σ, 33.21. vt ἐπυφάμεθα, 73, 10. à δυΐω, 193.15. & 25. [83] 136.5. [84] ἅρπαξ, rapax: vnde ἁρπάζω, rapio, 90.44. [85] Vt ἐποῖς, 78.15. à Φορέω, 88.12. [86] 136.10. hic aduerbiaſcit, 116.29. [87] τὸ κῦδος, gloria, decus: hinc κυδαίνω, honoro, decoro, demulceo, 90.44. [88] Accuſatiuus 65 ὁ καὶ ἡ κακόχαρτος. 66.67 χάρτος. 68.69 νεῖκεα. 70.71.72 ἐὼν, ἐόντος. 73 πέλεται. 74 Δημήτηρ. 75 ὁ ἀκτὴ, ῆ. 76 κεκορεσμένος. 77.78.79 μῦθος. 80 κτήματα. 81.82 83.84.85 ἁρπάζω. 86.87 88 κυδαίνω.

δωροφάγος. 89 Ionicus,37.12.[89] Cõponitur à τὸ δῶρον, donum, & φάγομαι, edo. Per reges doniuoros,intelligit iudices donis corruptos.[90] Vt τύφλοι, 58. 30.à δικάζω, quod fit ab ἡ δίκη,90. 44. [91] ἦπιος propriè est infans, qui adhuc fari nequit, à ἠ priuatiuo & ἔπος, verbum. refertur & ad animũ,& significat stultum atque ætatis vitio imprudentem.

δικάζω. 90

ἦπιος. 91

ἥμισυς. 92 93 94 parte æqualis.[95] 21. 96 1. & 26. 10.[96] ἀσφόδελος, herba quæ Latinis hasta siue hastula regia dicitur.[97] 136.17.

97

πῖς ἀράφου δίας. 1

[1] Α΄ΛΦΑ, Hoc loco pro primo sumitur. Homerus enim quatuor & viginti libros Iliadis & totidẽ Odysseæ scripsit, iuxta numerum viginti quatuor literarum Alphabeti:appellauítque primum ἀ,secundum β', & sic alios vsque ad ω μέγα. Quare verò appellati sint libri ῥαψῳδίαι, ex vocabuli etymologia & compositione licet cognoscere. fit enim ῥαψῳδία à ῥάπτω, consuo, contexo, & ᾠδή, cantus, carmen: vt sit quasi consutio seu cõtextura carminum,aut versuum decantatio.

[2] ὁ ναύσταθμος, υ, nauium statio,à ναῦς,nauis,& σταθμὸς,statio.

[3] Vt τύφλωσιν,76.1.à λυτρόω,redimo,quod fit à τὸ λύτρον, (90.44.pretium redemptionis: quod & ipsum est verbale, 126. 11. à λύω, redimo,soluo.

[4] Patronymicũ à Χρύσης,vt Καδμηΐς,à Κάδμος, 128. 9.

[5] Vt τυπὰν, 59. 34. ab ἀπολαμβάνω. Vide 204. 6. & 54. 29.

[6] μετ' ὔρεως, 36.26.ab ἡ ἴδεις, 105.

[7] Vt τυφθεὶς,70.53.ab ἀποδιώκω,expello.

[8] vt ἐπύφλω, 73. 8. ab εὔχομαι. Atticè ευ in ω mutato,140.2.

[9] 185.24 Vide quoque 227.42

[10] 136.5.

[11] 145. 40. 12.13

[12] Vt τυπῆμεν, 70.27.à διαφθείρω, corrumpo.

[13] 203.5.

[14] Vt simplex ἤγαγον, ες,ε, 167. 23. & 148. 19. à σωκάω.

[15] Vt Αἴαντος, 26. 10.

[16] Vt τύφαντος, 59. 31. à διαφαίνω, declaro,prodo,aperio. fit ab ὁ καὶ ἡ διαστολὴ, ἴος, manifestus , 90. 44.

[17] 35. 26.

[18] Vt τύφαντος, 59.31. à κελεύω.

[19] Vt βασιλέως, 27.26. & 37.13.

[20] Vt τύπεσθαι,70.13.ab ἐξιλάσκομαι.

[21] Vt τυφθεὶς,70,33.ab ὀργίζομαι,irascor: quod fit ab ἡ ὀργὴ,ira,iracũdia,90.44.

[22] Vt simplex νέχθω, νες, ν, 217. 15. à διαφέρομαι, dissideo,

---

Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicasse. [89] Δωροφάγους, οἳ ὁ τλὶ δε δίκλω ἐθελουσι [90] δικᾶσαι. 89.90

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto [91] Νήπιοι,οὐδ' α [92] ἴσασιν ὅσῳ [93] πλέον [94] ἥμισυ [95] παντὸς, 91.92 93.94

Neque quàm in maluáque & asphodelo magna vtilitas. 95

ε.α Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃτε καὶ [96] ἀσφοδέλῳ [96] μέγ' [97] ὄνηλαρ. 96.97

ARGVMENTVM A

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α΄ 1

Homeri Compositionis.

τῦ Ο΄μήρυ Ρ΄αψῳδίας

Chryses sacerdos Apollinis accedit ad na- Χρύσης ἱερεὺς τῦ Α΄πόλλωνος ἦλθε κτλ [9] τὸν ναῦ- 2

uale Grecorum, volens redimere ναῦσθμον τῶν Ε΄λλήνων, βουλόμενος [3] λυτρώσασθαι 3

filiam suam Chryseïdem: non recuperans autem, τλὶ θυγατέρα αὐτῦ [4] Χρυσηΐδα· οὐκ [5] ἀπολαβὼν δὲ, 4.5

sed & cum contumelia expulsus ab Agame- Α΄λλὰ καὶ [6] μετ' ὕβρεως [7] ἀπολωχτὴς ὑπὸ Α΄γαμέ- 6.7

mnone, precatus est Apollinem contra Græcos, μέμνος, [8] πῦξατο τῷ Α΄πόλλωνι κατὰ τῶν Ε΄λλήνων. 8

Peste autem orta, & multis vt consentaneũ est cor- Λοιμῦ δὲ [9] γενομένυ, καὶ [10] πολλῶν ὡς [11] εἰκὸς, [12] διαφθ- 9 10.11, 12

ruptis, conuocauit Achilles coëgit, Cal- ρομένων, [13] ἐκκλησίαν Α΄χιλλεὺς [14] ἐποιήσατο. [15] Κάλ- 13.14.15

chante autem aperiente veram causam, & χαντος δὲ [16] διασαφήσαντος [17] τλὶ ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ 16.17

iubente Achille placare Deum: [18] κελεύσαντος [19] Α΄χιλέως [20] ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν 18.19. 20

Agamemnon iratus, altercatus-est aduersus Achil- Α΄γαμέμνων [21] ὀργισθεὶς, [22] διενείχθη πρὸς τὸν Α΄χιλ- 21.22

Iem & ipſius præmium abſtulit Briſeïda. Is

λέα, καὶ αὐτὸ ὃ γέρας [23] ἀπέσπασε τὴν Βρισηΐδα. b Ὁ'

verò iraſcitur Græcis. Thetis autem filio precante,

24 δὲ [21] ὀργίζεται τοῖς Ε''λλησι Θέτις ᾗ τοῦ υἱοῦ [24] λιτομένου,

in cælum aſcendens, petiit à Ioue,

25.26 εἰς οὐλυμπον [25] ἀνελθοῦσα, [26] ἱκέσατο τὸν [27] τοῦ Διὸς,

27

vt Troianos ſuperiores Græcis faciat.

28.29. ὅπως [28] τοὺς βασᾶς [29] ὑπερεχατέρους τῶν Ε''λλήνων [30] ποιήσῃ.

30

Iuno autem hoc noſcens altercata eſt aduerſus Iouem,

31 Η''ρα δὲ τοῦτο [31] γνοῦσα, [32] διηνείχθη πρὸς [27] τὸν Δία,

quouſque ipſos reconciliauit Vulcanus vinum fundens in

32.33. ἕως αὐτοὺς a [32] διέλυσεν Η''φαιστος [33] οἰνοχοήσας δὲ

poculo aureo. Illi autem reliquum diei

34.35 [34] ἐκπώματι [35] χρυσέῳ b Οἱ δ' ὃ λοιπὸν τῆς ἡμέρας

conuiuantes in ſomnum vertuntur.

36 [36] εὐωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

ILIADIS A HOMERI

37 [37] Ἰ ΛΙΑΔΟΣ Α ΟΜΗΡΟΥ

Compoſitionis.

Ρ'αψῳδια.

Alpha praces Chryſæ, peſtem exercitui odium regum,

38.39. [38] Α''λφα λιτὰς Χρύσῃ, λοιμὸν στρατῷ, ἔχθος [39] ἀνάκτων.

Iram cane Dea Pelidæ Achillis

40.41. [40] Μῆνιν ἄειδε Θεὰ [41] Πηληϊάδεω [42] Α'χιλῆος

42

Pernicioſam, quæ infinitos Achiuis dolores inflixit:

43.44. [43] Οὐλομένην, ἣ μυρί' Α'χαιοῖς b [44] ἄλγε' [45] ἔθηκε· a

45.

Multas autem fortes animas inferis miſit

46.47 [10] Πολλὰς δ' [46] ἰφθίμους [47] ψυχὰς [48] Ἄϊδι [49] προΐαψεν c

48.49

Heroum : ipſos autem laniamenta fecit canibus

50.51.52. [50] Η'ρώων · αὐτοὺς δ' ἑλώρια a [51] τεῦχε b [52] κύνεσσιν c

Auibuſq; omnibus. Iouis autem perficiebatur voluntas.

53. ἠ Οἰωνοῖσί τε πᾶσι. [27] Διὸς δ' ν [53] ἐτελείετο βουλή.

diſſidéo, contendo, altercor. [23] Vt ἔπυ- 23
ψε, 53. 10. ab ἀποπατέω, quod componitur ex ἀπὸ, 49. 7. & πατέω, 89. 2. [24] 187. 24
6. [25] 237. 74. [26] Vt ἐπύθετο, 73. 8. ab αὐτέω, μ. ἤσω, peto, imploro, mendico, more mendicorum poſco. fit enim ab αἴτης, pauper, mendicus, 90. 44. Vide quoque 49. 1. [27] 136. 27
3. [28] 30. 21. [29] Vt εὐ- 28
σεβέστερος, 122. 9. ab ἐπικρατὴς, compos. [30] 79. 8. [31] ὃ γνοὺς, ἡ 30
γνοῦσα, 184. 34. [32] Vt 31
ἔπυθε, 53. 10. à διαλύω, diſſoluo, dirimo, recõcilio : componitur à διά, 49. 7. & λύω, ſoluo. [33] ὁ 33
οἶνος, υ, eſt vinum, & χέω, fundo : vnde οἰνοχόος, pocillator, qui vinum fundit: hinc οἰνοχοέω, 90. 44. vinum fundo: à quo οἰνοχοήσας, vt τύψας, 59. 31. [34] Verbale, 34
126. 3. ab ἐκπίνω, ebibo, futurum ἐκπώσω, 206. 15. [35] ὁ 35
χρυσὸς, ῦ, aurum: vnde χρύσεος, χρύσιος, χρυσόεις καὶ χρυσοῦς, aureus. [36] Vt πυθέσθαι, 70. 33. ab εὐω- 36
χέομαι, conuiuor. [37] Appellatur hoc opus Ἰλίας, quòd bellum contineat apud Ilium inter Græcos & Troianos ob raptum Helenæ geſtum. [38] Α''λφα, id eſt, primus liber, ſup. continet. [39] 23. 34. [40] Vt ἔειπε, 31. 29. [41] 127. 53. [42] 200. 12. [43] ὀλόμενος eſt ὄλεσθαι μόθος ἔχειν, pernicioſam vim habens. [44] Vt πὰ τείχεα, 35. 28. [45] 95. 31. [46] Dictum volunt ab ἴφι, fortiter, & θυμὸς, animus, quaſi animoſus ſeu forti animo præditus. ſcribitur tamen per ι & θυμὸς per ο. [47] 236. 43. [48] ἠ ἀΐδης ἀΐδος, ἀΐδι. [49] Vt ἔπυθε, 53. 10. à προϊάπτω, præmitto ante tempus & fatum mitto. Simplex ἰάπτω, incipit à vocali immutabili, 48. 32. ideo augmentum non recipit. De πρὸ vide 49. 13. [50] 30. 22. [51] Pro ἐτεύχε, 49
n. vt ἔτυπτε, 47. 31. à τεύχω [52] 138. 1. & 33. 15. [53] Vt ἐπιτέλεσε, 61. 15. à τελέω, 50. 51
52 53

τέλεα. pro τελέω, v. quod fit ἀ ὅ τέλος, εος, fi-
54 nis, 90. 44. 54 ἐξ ὅ, ἁλοιήν χρόνε, ex
quo, scilicet tempo-
ἀφιστήλω 55 re. 55 Pro διεστήλω, ἐ.α πὶς γ[58] τ' ἄρ' [b] [59] σφᾶς θεοὶ ἔριδι κ [60] ξυνήκε μάχεσθαι; 58. 59
n. vt simplex ἐστήλω,
98.7. ἀδιστημι, separo
diuido, dissideo: hìc
passiuè, diuisi sunt,
vel per verbū neu-
trum, dissederunt.

ἐελζωτα ἐελζω 56 [56] Vt τὼ πύθεσθε in
duali, 59.31. ab ἐελζω
quod fit ab ἡ ἔρις, cō-
tentio, 90.44. 57 Id
Ἀτρείδης. 57 est, Agamemnon A- ε.α
trei filius. est enim
patronymicum ab ὁ
Ἀτρεὺς, vt Πηλείδης, ἀ
58 Πηλεὺς, 127.49. 58 τε
& ἠδὲ aut πὲρ, exple
tiuæ particulæ sunt,
σφαὶ. 59 227.12. 59 227.2. &
ξυνήκε, ας, ε. 60 113. 34. 60 212. 11.
61 37.29. 62 37.12
62 [63] Vt πυθοὶς, 70.33. α
χολόομαι 63 ἀ χολόομαι, irascor:
quod fit ab ὁ χόλος, ε.ε
ἔρσαι, ας, ε. 64 ira, 90.44. 64 16 22.
65 [65] 168.19. [66] Vt ἐτύ- ε
66 πτοντα, 61.17. sine au-
gmento, n. ab ἐλέ-
67 κομαι. [67] Vt ἔπυθε, 53.
10. ab ἀπιμέω, μ. ἀπω, α
quod fit ab ἄπιμος,
ignominiosus, qui
est sine honore, 90.

ὁ ἀρητὴρ, ἠρος 68 44. ab α priuatiuo, 224. 52. & τιμὴ, honor. [86] ἀρητὴρ, quasi precator: ἀραὶ enim
69 sunt preces: aut ab αἴρω, eleuo scilicet manus in altū, vt solent qui Deū pre-
70 cantur: aut ab ἀρέσκω, placeo: quòd sacerdotū preces diis gratæ essent. [69] 198.
ἦλθον, ες, ε. 71 27. [70] 26.27. [71] Vt πυθόμενος, 76.15. à λύω libero, redimo. [72] 25.5. [73] 128.44.
ὁ ἄποινος, ν. 72 [74] ἄποινος, pretiū redēptionis, quod faciebat vt captiuus esset sine pœna, ab α,
73 & ποινὴ, pœna: vel ab α, & φένος, cædes, quòd eo à cæde hostiū liberaretur. [75] 241
ἑκηβόλος. 74 75 51. [76] 135.22. [77] Fit ab ἑκὴ, longè, & βάλλω, iacio, 127.26. Apollo enim fingitur
76.77 arcū & sagittas gestare. [78] 132.4. [79] Vt ἐτύπτετο, 61.15. à λίσσομαι. [80] Vt τὼ Χρύσου
ὁ κοσμήτωρ. 78.79 in duali, 10.11. [81] 123.17. [82] Verbale, 126.37. à κοσμέω ἔπω, orno, ordino, im-
ορος. 80 pero. [83] κνημὶς, ἴδος, est ocrea: εὐκνήμις ἴδος, & diæresi εὐκνήμις, bene ocreatus:
εὐκνήμιδες. 81.82 ab Homero sæpe vsurpatur per synecdochen pro armis conspicuo, aut eo qui
δοῖον. ἐλύμπιος. 83 est eleganti corpore. [84] 187.35. [85] Possessiuum, 128.23. ab ὁ ἔλυμπος, cælum,
ἰκάνω. 84.85 Olympus. [86] Vt τύχαι, 58.30. ab ἐκπέρθω. [87] 202.4. [88] Vt τύπτεσθε, 67.29. à δέχο-
86.87 μαι, [89] Ab ἡ φήμη, fama, rumor, omen, fit εὔφημος, 224.53. id est, boni ominis,
ἐπιφημίσω. 88 celebratus, laudatus: vnde εὐφημέω (90.44.) laudo, faustis ominibus excipio:
89 compositum cum ἐπὶ. ἐπιφημέω, approbo, laudo. hinc ἐπιφήμισαν, vt ἐτύ-
ψαν,

Ex quo sanè primùm diuisi sunt contendentes
[54] Ἐξ ὅ δὴ πρῶτα [55] διεστήτην [56] ἐρίσαντε 54.55
Atrídésque rex virorum & diuus Achilles. 56
[57] Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 57
Quisnam ipsos Deorum cōtentioni cōmisit pugnare?
Τίς τ' ἄρ' [b] [59] σφὼ θεοὶ ἔριδι [60] ξυνήκε μάχεσθαι; 58. 59
Latonæ & Iouis filius. hic enim Regi iratus, 60
[61] Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ [62] βασιλῆϊ [63] χολωθείς, 61.62
Morbum per exercitum suscitauit malū: peribāt autē populi: 63
[64] Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν [65] ὄρσε κακὴν· [66] ὀλέκοντο δ' λαοί. 64.65
Quoniam Chrysem inhonorauit sacerdotem 66
Οὕνεκα τὸν Χρύσην [67] ἠμήσατ' [68] ἀρητῆρα 67.68
Atrides. hic enim venit celeres ad naues Achiuorum, —
Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ [69] ἦλθε θοὰς ἐπὶ [70] νῆας Ἀχαιῶν, 69.70
Liberaturúsque filiam, ferénsque infinita dona,
[71] Λυσόμενός τε [72] θύγατρα, φέρων τ' [73] ἀπερείσι' [74] ἄποινα, 71.72
Coronas habens in manibus longè iaculātis Apollinis, 73.74
[75] Στέμματ' ἔχων ἐν α [76] χερσὶν [77] ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος, 75.76
Aureo cum sceptro, & obsecrabat omnes Achiuos, 77
α m [78] Χρυσείῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ [79] ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, 78.79
Atridas autem maximè duos principes populorum:
[80] Ἀτρεΐδα δὲ [81] μάλιστα δύω [82] κοσμήτορε λαῶν· 80.81
Atridæque & alij bene-ocreati Achiui, 82
Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι [83] εὐκνήμιδες Ἀχαιοί, 83
Vobis quidem dij dent cælestes domos habentes,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ [84] δοῖεν [85] ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 84.85
Expugnare Priami ciuitatē, bene verò domum reuerti. 86.87
[86] Ἐκπέρσαι [b] Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' [87] ἱκέσθαι.
Filiam autē mihi soluite dilectam, hæc dona accipite,
Παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, [b] τάδ' [74] ἄποινα [88] δέχεσθε, 88
Venerantes Iouis filium longè iaculantem Apollinem.
Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν [77] ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Tunc alij quidem omnes laudauerunt Achiui,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες [89] ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, 89

Reuerẽdúmque esse sacerdotẽ,& splendida accipienda dona.

90.91 [90] Αἰδεῖσθαί θ' [91] ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ [92] δέχθαι [74] ἄποινα. e

92 Sed non Atridi Agamemnoni placuit animo,

93 Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμεμνονι [93] ἥνδανε θυμῷ, α

Sed malè dimisit grauem & sermonem iussit:

94.95 Ἀλλὰ κακῶς [94] ἀφίει, κεκακισμένον δ' [95] ἐπὶ μῦθον [95] ἐτέλλει. ε

Ne te senex, concauas ego apud naues cõprehẽdã:

96.97 Μή σε, [96] γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω, [97]

Vel nunc tardantem, vel pòst rursus venientem.

98 Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις [98] ἰόντα, α

Non vtique tibi proderit sceptrum & corona Dei.

99.100 [99] Μὴ νύ τοι [99] οἱ [100] χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο. ε

Hanc ego non soluam antequam ipsam & senectus inuadat

101.102 b Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν [101] μιν καὶ γῆρας ἀναπείσει [102] ἕκαστα

Nostra in domo in Agris procul à patria

103 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ὀπυιέμεν [103] Ἀργεῖ πηλόθι γ πάτρης

Telam texentem, & meum lectum instruentem.

104 Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος [104] ἀρτύουσαν. α ε

Sed abi ne me irrites, sanus vt redeas.

105.106 Ἀλλ' [105] ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, [106] σαώτερος ὡς γε [107] νέηαι.

107

Sic dixit: timuit autem senex & obediuit verbo.

108.109 Ὣς ἔφατ'· [108] ἔδδεισε δ' ὁ γέρων, καὶ [110] ἐπείθετο μύθῳ. δ ε

110.

THEOCRITI IDYLLIUM TERTIUM.

1 ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

2

ARGVMENTVM.

3 ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Inscribitur quidem Idyllium hoc, Captarius, vel A-

4 Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, [4] Αἰπόλος, ἢ Ἀ-

maryllis, vel Lasciuus. lasciuit autem aliquis Amaryl-

5 μαρυλλίς, ἢ [5] Καματάς. ἐπιχωμάζῃ δέ τις τῇ Ἀμαρυλ-

lidi, nomine non declarato. Coniectauerit verò quispiam

6.7 λίδι, τῷ ὀνόματος μὴ [6] δηλωθέντος. α [7] Εἰκάσειε δ' ἄν τις

lasciuientem Battum esse. hunc enim captarium exi-

τὸν ἐπιχωμάζοντα Βάττον εἶναι. τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄν-

ψαι, 53. 12. sed sine augmento. nam εω estimmutabilis, 49. 5. [90] Vt πιεῖσθαι, 80. 90 αἰδέομαι. 25. ab αἰδέομαι, quod fit à τὸ αἶδος, εος, reuerentia, 90. 44. [91] Vt τὸν βασιλῆα, 37. 91 ἱερεύς, έος, 12. [92] Pro διδέχθαι, 92 καὶ ῆος. n. vt τετύφθαι, 70.14 δέχθαι. à δέχομαι. [93] 169. 2. 93 ἤνδανον, ες, α. [94] 180, 17. [95] Pro ἐ- 94 ἀφίη. πέτελλε, f. imperfe- 95 ctũ ab ἐπιτέλλω. Notãdum imperfecta sæpe pro aoristis vsurpari. [96] 23.20. & 96 γέρον. 32.5. [97] 26. 27. & 33. 97 7. [98] 159. 13. [99] μὴ 98 ἰὼν, ἰόντα νύ, geminata negatio 99 Græcis nõ affirmat vt Latinis, sed magis negat. [100] Vt τύ- 100 πτω, 58 8 à χραίσμω. 101 ἐπέσῃσι. [101] 113.24. & 35. [102] vt 102 simplex ἕσω, 159. 3 cũ 103 ἔσσι, 49. 7. [103] τὸ Ἄρ 104 γος, εος, εἰ, m. [104] 92. 105 ἴθι. 35. [105] 159. 17. [106] Vt 106 σεφώτερος, 122. 5. à positiuo σάος, comparatiuus pro positiuo. [107] Ionicè pro 107 νέαι. νέῃ, vt τάπῃ, 69. 25. Vide 61. 33. thema est νέομαι. [108] Vt ἔσταν, 108 ἔφατο. 6, 99 19. à φημί, 164. 34. [109] 188. 20. [110] Vt 109 ἔδδισαν, αις, αν ἐτύπτετο, 61. 15. à πείθομαι. Imperfectum pro aoristo. [1] 128. 1 29. [2] 120. 34. Tertium Idyllium selegimus, quòd esset & breuius & pluribus Dorismis refertum quàm præcedẽtia: vt eadem via possis & integrum Idyllium habere, & Doricæ linguæ vsum non mediocrem his paucissimis versibus cõplexum intueri. [3] 239. 3. [4] Syncopa est pro αἰγοπόλος, ab ἡ αἶξ, αἰγός, capra, & πολῶ, versor: qui circa capras versatur. [5] Verbale, 126. 11. à χομάζω, lasciuio, petulans sum, procor, procatum eo: quod fit à χῶμος. Vide 243.2. [6] Vt χρυσωθέν, 87. 6. à δηλόω, manifesto, declaro: quod fit à δῆλος, manifestus, 90. 44 [7] Vt 3 4 Αἰπόλος. 5 ἐχομαστής, ῆ. 6 χομάζω. 7 δηλόω.

τύψῃ, 57. 33. ab ἀ-
ἀκηΐζω. καΐζω, assimilo, con- a
iecto: quod fit ab ἡ
εἰκώς ῆ, imago, 90.
8 44. [8] Id est, altero, si-
ue proximè sequen-
9 ti Idyllio. [9] 139. 22.
10 [10] 157. 32. Vide 227.
11 40. [11] Vt simplex πί-
12 θεται. 96. 14. [12] 164.
13 20. & 226. 8. [13] Verbum ê verbo, ex dicere lasciuientem, id est, ex verbis ipsius qui hoc Idyllio inducitur lasciuiẽs, atque hæc verba efferens, ἦ ῥά γέ τι σιμὸς καταφαίνομαι; Ex his autẽ verbis sunt qui arbitrentur, ipsum Poëtã ira lasciuire, vt quẽ Simichidem Apollonio teste appellant. Verùm non obseruata temporis ratione, errare illos Munatus grammaticus affirmat. [14] Vt
14 πλανᾶται, 82. 28. à πλανάομαι, erro, decipior: quod fit ab ὁ πλάνης, vagabundus, erro, profugus. 90. 44. [15] Verbũ de verbo, graria admitti, vel causa recipi, id est, vt admittatur ab Amaryllide. de χάειν habes 229. 18. προσδέχθῶαι verò vt πυθθῶαι, 70. 16. à
15 προσδέχομαι, excipio, admitto, hic verò passiuè positũ est. [16] Vt χρυσοῖ, 84. 24.
16 ab ἄξιόω, dignum puto: quod fit ab ἄξιος, dignus. 90. 44. [17] θυμός, animus: compositum cum δυς (224. 53.) δύθυμος, animo consternatus, tristis: vnde ἡ δυσθυμία, ας, 128. 33 [18] Vt τύψαι, 58. 30 à καταλύω. [19] Vt πεπόηται, 79. 25. à προαιρέομαι, eligo, statuo: αι simplicis αἱρέομαι ob augmentum vertitur in η, 49. 1.
17 ἔδος. [20] ἔδος propriè speciem seu formã significat. vsurpatur etiam pro forma seu
18 specie poëmatij: hinc fit εἰδύλιον, 128. 29. [21] 158. 5. [22] 164. 20. & 226. 8. [23] Id
19 est, propterea quòd Simi mentionem facit in versu citato, ἦ ῥά γέ τι σιμὸς. credunt enim eum alluisse ad Simichidis nomen, quo ipse appellabatur, si Apollonio credimus. Sequitur οἴονται vt τυπτονται, 61. 11. ab οἴομαι, quod &
20 οἶμαι, 204. 26. [24] ὁ Σιμιχίδης, ου, patronymicum vt Κρονίδης, 127. 39. ab ὁ Σί-
21 μιχος, qui Theocriti pater fuisse creditur. [25] 117. 23. [26] Pro αἰᾶγες. 115. 16.

27

stentem per alterum facit disputantem Corydoni, & τα [8] δι' ἑτέρυ πρὸς τὸν διαλεγόμενον Κορύδωνι ἢ 8
amorem, quem habebat ad Amaryllida, ostendentem τὸν ἔρωτα, ὃν [9] εἶχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα, ἐμφαίνον 9
tem. Hæ itaque res fuerint in Italia iuxta τα. ε τὰ μὲν πραγματα [10] εἴη ἂν ἐν τῇ Ιταλίᾳ κατὰ 10
Crotona Siciliæ, vnde & Amaryllida esse sup- Κρότωνα τῆς Σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα [11] ὑπο- 11
ponit. Cæterùm Poëtæ persona non fuerit, vt Munatus ait, ex eo quod Lasciuiens dicit. Nũquid tibi simus appareo? Decipitur verò & circa tempora. Fert autem Lasciuiens dona, videlicet mala & coronas Amaryllidi, vt admittatur. Illa verò neq; sermone ipsum dignum putat. atq; ideò tristitia vitam dissoluere statuit. Cæterùm poëma est latissimum, Tityrum alij quidem propriũ: alij verò Satyrum esse dicunt: quidam autem propter Simum, Theocritum arbitrantur lasciuire, Simichidem vocantes: historia est apud Apollonium.
ποιῆται. Ἀπολλωνίῳ.
πεποίηται. Τὸ μὲν τῦ Ποιητῦ πρόσωπον οὐκ ἂν εἴη, ὡς ὁ Μύ- 12.13
ναται. φησιν, [12] [13] ὅτι τῦ λέγειν τὸν ὑπιχριμαίζοντα. Ἢ μή ῥά
γέ τι σιμὸς καὶ αὐτὸς φαίνομαι; [14] Πλανᾶται δὲ καὶ περὶ 14
τὸν χρόνον. Φέρει δὲ ὁ ὑπιχριμαίζων δῶρα, ἤγουν μῆλα
τὸν Ἀμαρυλλίδι, [15] χάειν τῦ προσδέχθῶαι. 15
b Η δὲ λόγῳ αὐτὸν [16] ἀξιοῖ. διὸ καὶ [17] δυσθυμία 16.17
τὸν βίον [18] καταλῦσαι [19] προῄρηται. [20] Τὸ δὲ εἶδος ὑπιχρι- 18.19
σίουν, Τιτυρον μὲν οἱ μὲν κυρίως· b οἱ δὲ σάτυρον 20
μαχικόν. Τὸν Τίτυρον b οἱ μὲν κυρίως· b οἱ δὲ σάτυρον
εἶναί [22] φασι τινες δὲ [23] δι' ἃ καὶ σιμῶ, τὸν Θεόκριτον 21. 22
23
ὑπολαμβάνοντες· ἱστορία ἐστὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ. 24

CAPRARIVS VEL AMARYLLIS, VEL LASCIVVS.

ΡΥΛΛΙΣ, [24] ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

Procatum-eo ad Amaryllida. Porrò mihi capræ [25] Κωμάσδω [26] ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. [26] Ταὶ δέ μοι αἶγες 25.26

Paſcuntur in monte,& Tytirus ipſas agit.
Βόσκονται κατ' ὄρος, ὁ δὲ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.

Tytyre mihi multùm dilecte paſce capras.
27.28.29 Τίτυρ' [27] ἐμοὶ [28] τὰ πολλὰ ὁ [29] πεφιλαμένε βόσκε τὰς αἶγας.

Et ad fontem age Tityre, & teſticulatum
30 Καὶ [31] ποτὶ πὰν ὁ χάραν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν [30] ὀπόρχαν

Illum Libycum album obſerua, ne te cornu-feriat.
31.32.33 Τὸν Λιβυκὸν κάχρορα [31] φυλάσσεο, μή σε [32] τυ [33] κορύσσῃ.

O gratioſa Amarylli, quid me non amplius hoc in antrũ
34.35 [34] Ὦ χαρίεσσ' [35] Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον

Tranſcurſim aſpiciẽs vocas amatorculũ? nũquid me odiſti?
36.37.38. [36] Παρκύπιοισα [37] κἀλεῖς [38] τὸν ἐρατύλλον; ἢ γάρ με μισεῖς;

An vtique tibi ſimus videor cominus eſſe
39 Ἦ γάρ γέ [5] τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν [39] ἢμὲν

Nympha & mentoſus? ſtrangulari me facies.
40.41 ὁ Νύμφα καὶ [40] ὑπογένιος; [41] ἀπάγξασθαί με ποιήσεις.

Ecce autem tibi decem mala fero : illinc decerpſi,
42.43 Ἦ νὶ δὲ [5] τοι δέκα μᾶλα φέρω· [42] τηνῶδε [43] κατέλεσα,

Vnde me iuſſiſti decerpere tu : & cras alia
44.45. [44] Ὧ μ' ἐ [45] κέλευ [45] κατελεῖν [5] τύ· καὶ αὔριον ἄλλα

tibi feram.
46 [3] τοι [46] εἶσω.

Vide quidem acerbum meum dolorem. Vtinam fierem
47.48. [47] Θᾶσαι μὰν [48] θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε [49] γενοίμαν

49
Reſonans apis, & in tuum antrum venirem.
50.51.52. ὁ Α [50] βομβεῦσα μελισσα, καὶ ἐς [51] τὸν ἄντρον [52] ἰκοίμαν.

Hederam ſubiens, & ſilicem qua tu ornaris.
53.54.55. τὸν κίσσον [53] δρασύς, καὶ ὁ πὰν πέδον [54] ἃ [5] τυ [55] πυκάσδῃ.

Nunc cognoui Amorem, grauis Deus, certè leænæ
58.57 Νῦν [56] ἔγνων τὸν Ἔρωτα, βαρὺς θεὸς, ἃ γάρ [57] λεαίνας

Mammam fugebat, nemoréque ipſum nutriebat mater:
58.59 ἁ Μασδὸν [58] ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ [59] μιν ἔτρεφε· μάτηρ·

qui me comburens & in os vſque ledit.
Ὅς με καταιμύσσων καὶ ἐς [m] ὀστέον ἄχεις ἰάπτει.

[27] 113. 24. [28] Id eſt, 27.28 λίαν multùm, valde: vel καλὸς, pulchrè, bene, 116. 31. [29] Pro πεφιλημένε, o. Vt ὦ τετυμένε, 70. 30. à φιλέω, μ. ήσω, diligo, amo : quod fit à φίλος, amicus, 90. 44. [30] Pro ὀπόρχεω. Per ὀπόρχιν intelligit hircum : cõponitur ab ὀ & ὄρχις, εος, id eſt, teſtis, teſticulus, [31] Ionicum eſt, 68. 31 pro φυλάσσω, à φυλάσσομαι, vito, deuito. [32] Pro σε, 113. 32 19. [33] Vt τύψῃ, 58.14. 33 à κορύπτω ὁ κερατί ζω, cornu peto, [34] 34 118.28. [35] 32.28. [36] Pro 35. 36 παρκύπιοισα. Vide 12.53. & 50. 11. & 16. [37] Vt ποιῇς, 78. 12. 37 [38] Diminutiuũ, 128. 38 ab ἔρως, ωτος, amor. [39] 158. 41. & 43. 39 [40] ὁ γένυς, mentum, barba : ὑπογένυος, mentoſus, habens barbam promiſſam: nomẽ poſſeſſiuum, 128.13. [41] Vt τύψαω, 76. 1. ab ἀπάγχω, ſuffoco, ſtrangulo. [49] Aduerbium loci, 116. 22. formatum à Dorico πλῶος, id eſt, οἶκος, 113. 51. [43] Vt in ſimplici ἅλιν, ἐλῶν, 181 32. & 36. à καταιρέω, ablumo, decerpo : ex κατὰ & αἱρέω, 49. 7. & 15. [44] ὦ pro ᾧ, neglecto ι ſubſcripto, 13. 13. éſtque aduerbium ſub forma datiui, vt τῇ & τῷ 115. 28. ſic ὧ ὧ in ſequentibus: vbi ὧ redundat vt in articulis, 115. 4. [45]. Pro κέλευ, τ. vt ετύπτω, 61. 15. à κέλομαι poëtico verbo, pro κελεύω, iubeo, [46] Pro εἶσω, q. Vide 166. 5. [47] Per craſim ex θέασαι, vt τύψαι, 74. 37. à θεάομαι, μ. άσομαι, video, 91. 16. [48] ὁ καὶ ἡ θυμαλγὴς, καὶ ὁ θυμαλγὲς, mœrore animum afficiens: à θυμὸς, animus & ὁ ἄλγος, triſtitia, dolor. [49] pro γενοίμην, o. 185 20. [50] Pro βομβῶσα, t, vt ποιῶσα, 79 13. à βομβέω, reſono vt apis. ſit enim ab ὁ βόμβος, ου, bombus, ſonus apum, 90 44. [51] 113. 43. [52] 202. 2. [53] Vt ζευγνὺς, 102. 12. à διάδυμι ὁ δύω, ingredior. [54] Pro ᾗ, o. neglecto ι ſubſcripto, 13. 13. in Aldino tamen exemplari vetuſtiſſimo legitur ᾗ puncto ſub ſcripto. [55] Pro πυκάζῃ, z. vt τύπτῃ, 61. 9. à πυκάζω, orno, denſo : fit à πύκα, ornatè, denſè, 90. 44. [56] 105. 30. & 184. 33. [57] Pro λεαίνης, o. Vide 119. 11. [58] ἡ θηλὴ, ῆς, mamma fœminæ. hinc θηλάζω (90. 44.) lacto, lactor, vbera ſugo. nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur. [59]. 113. 24.

λίαν pro ἐμοί. ὁ καλόν. πεφιλαμένος. φιλέω. φυλάσσεω pro φυλάσσω. τυ pro σε. ὁ ὀπόρχης, ν. ὑπογένιος. ἐρατύλλος, ν. ἐγγύθεν, κἀλεῖν. ὦ pro ᾧ. κέλομαι. θᾶσαι. θυμαλγής. γενοίμαν. βομβεῦσα. ἰκοίμαν. δρασύς. πυκάζω. θηλάζω.

πυθεροῦσα. 60 πυθερῶ. 60 Vt βιῶσα, 82.23. à πυθερόω, 117. 23. & 61 27. 61 Aduerbialiter vt ὁ χαλὸν, 28. omnino lapis, id eſt, duriſſima, & aſperrima 62 inſtar ſaxi. 62 Componitur ex ὁ κυανὸς, ᾱ, niger & ἡ ὀφρῦς, ὑος, ſuperciliũ 63 Vt πύθω, 74.37. à πορσπύομαι vel πορσπύοσω, μ. ὔξω, amplector. 64 Pro πρὸς κεκεοῖς, id eſt, ἀκενεὸς, pro κενὸς, vacuus. 65 Pro τοῖς φιλήμασι, a & o. τὸ φίλημα, ατος, verbale, 126.3. à φιλέω, μ. ήσω, amo, ſuauior, oſculor. 66 ὅδιος, & Doricè ἄδιος, o. fœ. ἡ ἄδεια, delectabilis, ſuauis. 67 Verbale 126. 6. à τέρπω, μ. ψω, delecto, demulceo. 68 vt πύθω, 69 58. 30. à πλέω, μ. ιλῶ, cuello, diſcerpo. 69 113, 22. 70 vt πύθω, 59. 31. ab ἐμπλέχω, 71 Datiuus pl. poëticus, 33 15. ab ὁ κάλυξ, κος, folliculus qui florẽ & ſemẽ includit genitiuus κωνοῖο regitur à καλύκεσσι, vt ſit hic ſenſus: Hanc ego è folliculis (vel floribus) hederæ intexens, tibi ſeruo. 72 ὄσιος & Doricè ὅδιος, 100 40. odor: hinc εὔοσμος & εὔοδμος, odoratus: vnde datiuus pluralis τοῖς εὐόδμοισι pro εὐόδμοις, 1. 73 Componitur ex δυσ, 126.35. & σόος, quaſi difficulter ſaluus. 74 Pro πλὴ βάτου, o. Bæta eſt indumẽtũ ex pellibus conſutis, veſtis pellicea & paſtoralis. 75 113. 52. 76 Pro ἀλῶμαι, 12.51. vt ψαλῶμαι, 74.3. ab ἄλλομαι, ſalio, proſilio. 77 Pro τοὺς θύννους, 17. 17. Thynnus eſt nomẽ piſcis prægrandis. 78 σκοπὰ, ſpecula: vnde σκοπάζομαι ſpeculor, 90. 79 44. 79 τὸ ῥῖπος, rete: hinc ὁ ῥιπεὺς, piſcator, conſuens retia piſcatoria. 80 Pro χὴ αἶκα, per ſynalœphen: αἶκα verò Doricum eſt pro ἔκε, 13.6. & 7. vide 156.54. 81 Per aphæreſim pro ἀποτάνω, vt τύπω, 58. 17. ab ἀποτήσχω, 199. 18. & 200.22. 82 Tuum iucundum, id eſt tua iucunditas, hoc eſt, iucunditas ſaltem aliqua tibi meo facto parabitur, ſat ſcio. 83 215.18. 84 Doricum eſt pro πρώ, dudum. 85 Dorica particula, pro ὁ πηίκα, quando. 86 Verbum verbo, me referente vel indagante, ſiue mentionem faciente, id eſt, quum ex Telephi ſtrepitu ac ex prophetiſſæ cujuſdam reſponſis indagarẽ & augurarer, num me redamares: neque Telephilũ, &c. μεῦ pro μῦ, 113.4. & μεμναμβύω, pro μεμνημβύω, o. Vide 139. 9. & 227.42. 87 Eſt folium papaueris: dictum quaſi δηλέφιλον, quòd amorem præmõſtret: nam huius foliis intra manum colliſis, ex ſono de amore iudicabant: ſi enim legitimum & acutum ſonum reddidiſſent, ſe ab amatis redamari coniiciebant: contrà, ex molli, inani ac illegitimo foliorum Telephili ſtrepitu, ſe in amicarum odio eſſe coniectabant. In eadem hæreſi hodie multos verſantes vidi, qui ex ſimili effectu foliorum buxi aut herbæ clematidis foco candenti admotorum, eadem prorſus iudicia ſe accipere poſſe arbitrabantur. 88 Vt ἐπύθατο, 73. 8. ſed ſine augmento, n. à πομπάζω, 117. 23 & 27. 89 Verbale, 126.3. à πλαπαγέω, crepo, ſtrepo. In Aldino exemplari, pro πομπάζατο

κυανόφρυς, υος. 63

κεκεοῖσι 64

φιλάμασι. 65

ἥδιος, ἥ, ἥδιον, ος. 66 67

πέρψις, ιος. 67

πέλει. 68

καλύκεσσι. 70

εὐόδμοισι. 71

δύοσμος. 72

ἠβαίτη, ης. 73

ἀλεύμενος. 74

τοὺς θύννους. 75.76

σκοπάζομαι. 77

ῥιπεύς. 78

κ' ἴκα. αἶκα. 79

ἀποτάνω. 80

τὸ τὸν ἀδύ. 81

τέτυκτο. 82

83.84

πρὸν pro πρώ 85

μεῦ μεμναμβύου 86

δηλέφιλον. 87

πομπάζατο τὸ πλαταγίμα, ατος. 88 89

O pulchrè inſpiciẽs, omnino lapis, ὁ nigrũ-ſuperciliũ-habens Ω᾽ 28 τὸ κελεὸν 60 πυθερῶσα, 61 τὸ πᾶν λίθος, 62 ὦ κυάνοφρυ 60.61 62

Nympha, amplectere me caprarium, vt te oſculer. ὁ Νύμφα, 63 περιπλύξαί με τὸν 64 αἰπόλον, ὡς 32 σε ὁ φιλάσω. 63

Eſt & in vanis oſculis ſuauis iucunditas. Ἔ᾽ στ. καὶ ἐν 64 κενεοῖσι ὁ 65 φιλάμασιν 66 ἀδεῖα 67 τέρψις. 64.65 66.67

Coronam diſcerpere me ſtatim *in* minuta facies. Τὸν στέφανον 68 πλαί μοι κατὰ λεπτὰ ῥοιπήσεις. 68

Hanc tibi ego Amaryllidi dilectæ, hederæ ſeruo 6 Τοῦτ᾽ Τοι 69 ἐγὼν 35 Ἀμαρυλλὶ ὁ φίλα, μ. κισσοῖο φυλάσσω 69

Implicans folliculis, & odoratis apiis. 70 Ἐ μπλέξας, 71 καλύκεσσι, καὶ ἐ 72 εὐόδμοισι σελίνοις. 70.71

Hei mihi ego quid patior, quid, infelix, non audis? Ὤ μοι ἐγὼ τί ὁ παθὼ, π, 73 ὁ δύοσμος, οὐχ ὑπακούεις 72 73

Bæta exutus in vndas illas ſaliam, ὁ 74 Τὰν βαΐτην 53 ἀποδὺς εἰς κύματα 75 πλέα 76 ἀλεύμαν, 74.75 76

Vbi thynnos ſpeculatur Olpis piſcator. 44 Ὡΐαῤ 77 τὼς θύννας 78 σκοπάζεται Ὄλπις 79 ὁ γεπύς. 77.78

Etſi non mortuus fuero, ſaltẽ quidẽ tuũ ſuaue paratũ fuerit. 80 Κ᾽ ἤκελμα 81 ποτάτω, 82 τό γε μὰν τερπάδυ 83 πέπκται. 79 80.81

Cognoui dudum, quum ego ſciſcitarer num amares me: 56 Ἔ γνων 84 πρὸν, 85 ἔνκα 86 μευμεμναμβύω, εἰ φιλέῃς με. 82.83 84.85

Neque Telephilon admiſerunt ſtrepitum, Οὐδὲ 87 τὸ Τηλέφιλον 78 πομπάζατο 89 τὸ πλαταγίμα, 86 87.88 89

sed frustra molli in brachio tabefactum est.
90.91 Ἀλλ' αὔτως ἀπαλῷ ποτὶ ο90 πήχει 91 ἐξεμαράνθη.

dixit & Agræo vera cribro-vaticinans,
92 93 93 Εἶπε καὶ 93 Ἀγρεὺς ον 94 πἰλαθέα 95 κοσκινόμαντις,
94.95 Dudum herbas-colligens sequens, quod ego quidē
96.97 96 Ἄρτι 96 ποιολογεῦσα 97 ᾠχμιβάτις, οὔτε ἐγὼ μὴν α
Tibi totus incumbo: tu autem mei rationem nullam facis.
98.99 98 Τιν' ὅλος 99 ἐγκεῖμαι· σὺ τὸ δὲ 86 μεῦ λόγου 1 ὐδὲν 2 ποιῇ
1.2 Certè quidem tibi albam gemellos-parientem capram
3 Η͂ μάν σοι λευκὴν ον 3 δίδυμα τόκον αἶγα
seruo:
φυλάσσω.

Quam me & Mermnonis filia Erithacis nigrū-corpus-habens
ον δ' Τὰν μὲ καὶ ο 4 ἁ Μέρμνανος Ἐρεθακὶς ο ἁ 5 μελανόχρως
4 5 Petit, & dabo ipsi, quoniam tu mihi deliciaris.
Αἰτεῖ, κἀγὼ q 6 δώσω 7 οἱ, ἐπεὶ 5 τύ μοι 8 ἐνδιαθρύπτῃ.
6.7.8 Salit oculus meus dexter: num videbo
Ἅλλεται ὀφθαλμὸς 86 μεῦ ὁ δεξιὸς· ἆρα ϝγ' q 10 ἰδωῶ
9.10 τὸ πλαπάγημα, legitur ϝεϝπμαξάμονον πλαπάγησεν, mistum crepuit vel pistum, & intra digitos collisum, strepitum fecit. vbi ϝεϝπμαξάμονον est, vt τυφάμονον, 76. 9. à ϝεϝπμάσσω, quod est idē cum ποπμάσσω. nam ϝεϝπὶ & ποτὶ Dorica sunt pro ϝεὸς: atque in hoc ipso loco quædam vetusta exemplaria habent ποπμαξάμονον. πλαπάγησεν autem est vt ἔπτυψε, 53.10. sed sine augmento, n. à πλαταγέω, m. ἤσω 90 Pro πήχει à πῆχυς, εως 29. 38. per brachiū siue cubitū videtur intellexisse manū vel digitos. 91 Vt ἐπύφθη, 66.31. ab ἐκμαράνω, marcefacio, tabefacio: compositum ab ἐκ (quæ ante vocalem fit ἐξ, 117.14.) & μαραίνω, μ. ανῶ, tabefacio, arefacio. 92 139. 24. & 148. 18. 93 Vt ἡ Λητώ, 37.27. est autem nomen cuiusdam vetulæ sortilegæ cribro vaticinantis: quæ diuinandi ratio ad nostra vsque tempora permanauit. 94 Pro πὶ ἀλήθη, ἀπὸ ἀληθὲς, 35. 27. Perpende hic tria synalœphen siue cōtractionē pati. de qua, 156. 37. Dorismum, ο. & Ionismum, μ. 95 Dictio composita ex τὸ κόσκινον, vel ὁ κόσκινος, cribrum & μάντις, ιος, vates. 96 Pro ἡ ποιολογεῦσα, ο. & τ. vt ποιεῦσα, 79. 13. à ποιολογέω, herbas colligo ab ἡ ποιὰ, herba & λέγω, lego, colligo. 97 110 ᾠχμιβάτις. nam poëtæ ᾠχμὶ pro ᾠχμὸ dicunt: & fit à masculino ὁ ᾠχμιβάτις, ου, vt ἡ διαυτὴς ab ὁ διαυτὴς, 119. 16. ᾠχμιβάτις autem, id est, socius, comes, est verbale, 116. 11. à ᾠχμιβαίνω, iuxtà eo: sed quasi à ᾠχέομαι vel παρεχέω, 182. 25. Hunc versum præcedenti sic coniūge, Καὶ Ἀγρεὺς κοσκινόμαντις, ἁ περὶ ποιολογεῦσα ᾠχμιβάτις, ἔπτε πἰλαθέα, Atque Agræo cribro vaticinans, dudum herbas colligens sequens, dixit vera: herbas colligens sequens, id est, dum messores sequens, relictas spicas colligeret. 98 113. 28. 99 Componitur ex ἐν, 210. 23 & 211 3. & κεῖμαι, 163. 21. 1 27. 17. 2 Pro ποιῇ, 79. 19. nam Dores ι subscriptum sæpe negligunt, 13. 13. 3 Ab ὁ καὶ ἡ δίδυμος, geminus, gemellus, & τίκτω, pario (cuius præteritum medium τέτοκα, 72. 10.) fit regulariter ἡ διδυμοτόκος, geminos enixa, gemellos pariens: verùm poëtæ in compositis ex nominibus tertiæ declinationis, ο claudens primam compositionis partem in ν mutant, διδυμοτόκος, & Doricè διδυματόκος, ο. 4 Quum nomen proprium articulo fultum regit genitiuum proprij nominis, cum eo articulo, si sit masculinus, intelligitur in eodem casu υἱὸς, id est, filius: si sit fœmininus, supplebitur θυγατηρ, filia: vt Πέτρος ὁ Ἰωάννου, Petrus Ioannis, scilicet filius: Ἐρεθακὶς, ἡ (& Doricè ἁ) Μέρμνανος, Erithacis Mermnonis, supple filia. 5 Dictio composita ex τὸ μέλαν, μέλανος, nigrum, & ὁ χρὼς, χρωτὸς, corpus. 6 Pro δώσω, q. à δίδωμι, 207. 30. 7 110. & 113. 36. & 227. 2. 8 Vt τύπτῃ, 61. 9. sed neglecto ι suscripto, 13. 13. ab ἐνδιαθρύπτω vel ἐνδιαθρύπτομαι, ludibrium & delicias facio. 9. Quasi dicat, Amaryllida procul venientem videre videor: num igitur ipsam inuisam? 10 194. 21.

ϝεϝπί.

μελανόχρως.

ἀσεῦμαι. 11 [11] Vt ποσεῦμαι, 207.

ὀπικλιθείς. 12 23. ab ἄδω. [12] Vt τυφθείς, 70. 33. ab ὀποκλίνω. Vide 153. 12.

κε ποτίδη. 13 [13] Κε ποτίδη pro ϖοσίδη ἄν. nam κε est ἄν, 227. 17. & in ποτίδη punctum subscriptum desideratur, 13. 13. & ποτὶ loco ϖρὸς positum est: tamen: quod est in ποτίδη non pertinet ad ποτὶ sed ad simplex ἴδη. Vide ἐὰν ἴδω, 14 ης, η, 194. 1. [14]. 158. 15 13. [15] Sequentes versus, tribus vltimis exceptis, sunt cantilena, quam caprarius audiente Amaryllide canit. hæc pluribus fabulis contexitur: quibus non paucos enumerat, qui ægrè quidem, sed tamen suis amoribus tandem summa cum voluptate sunt vsi: quorum exemplo ipse in spem primùm erigitur se aliquando Amaryllide potiturum: mox verò in desperationem rursus adducitur, vbi videt illam his auditis nullo modo commoueri. Quia verò sine harum fabularum cognitione contextus est subobscurus, eas paucis perstringam. ac prima quidem loquitur de Atalanta: quæ cùm mira corporis velocitate præstaret, & à nuptiis omnino abhorreret, procis suis cursus certamen proposuit, in quo victum mortis pœna, victorē coniugij sui præmium sequeretur. Multis itaque victis, tandē Hippomenes mala aurea, quæ à Venere acceperat, ante pedes præuertentis Atalantæ singulatim proiiciens, eam malis colligendis detentam superauit, ac posteà in vxorem duxit. Altera sic habet: Cùm Bias Peronē Nelei filiam miserè deperiret, eámque Neleus se illi daturū negaret, nisi is boues, quas vi raptas Iphiclus è Pylo Nelei vrbe in Othryn Thessaliæ mōtem abduxerat, restituendas curaret: Melampus vaticinio clarus se maximis periculis exponens, id tādem in Biantis fratris gratiam peregit, atque Bias amica potitus est: ex qua posteà Alphesibœam sustulit. Tertia fabula est de Adonide pastore: quē cùm Venus (quæ & Cytherea à Cythera insula, in qua primùm coli cœpta est, appellatur) mirum in modum adamaret, ab apro est interfectus: sed eum Venus aliquot menses gremio fouens, in vitam fertur reuocasse, ac posteà illum in deliciis habuisse. In quarta meminit Endymionis, qui ob venationis studium constanti animo mulieres omnes spernebat. tandem tamen Luna eius amore capta, illum somno arctissimo sopiuit, vt vel eius dormientis desideratissimo complexu frueretur. Postrema verò fabula est de Iasone, cum quo dormiente Ceres est congressa, & ex eo concubitu facta est grauida: quę res est auditu incredibilis iis qui mysteriorum amoris sunt ignari: qui βέβηλοι nūncupantur. [16] Imperfectū ab ἐθέλω. [17] Pro γῆμαι, ε. 185. 1. [18] 135 22. [19] 181. 37. [20] Pro ἴδον, ες, ε. ἤνυον, ε. imperfectum vel aoristus secundus ab ἀνύω. [21] 193. 46. ὡς ἴδην, postquam vidit, supple mala quæ proiecerat Hippomenes, ὡς ἐμαίνη, sic, id est, valde, insaniuit, subaudi malorum desiderio & amore. [22] Vt ἐτύπη. 66. 39. à μαίνομαι. vide ἄλλε 22 54 31. [23] Pro ἤλετο, ε. Imperfectum pro aoristo secundo, qui per vnicum λ scribetur, 55. 9. in margine: ab ἄλλομαι: vel dicemus esse sine augmento, n. χ' ὠ μαίνης ἀγε. Notatur spiritu tenui, Æolico more, quanuis ἄλλομαι aspiretur: veluti 24. 25. 26 & ἄλτο pro ἤλετο: de quo, 191. 12. [24]. 157. 4. [25] 167. 36. [26] ἀ μαίνη ἀ χε-

Ipsam? Cantabo ad pinum hîc inclinatus.

ε ὁ Αὐτάρ; [11] ἀσεῦμαι ποτὶ ὁ τὰν πίτυν ὧδ' [12] ὀπικλινθείς. 11.12

Et me fortè aspicies: quoniā non adamantina est.

ε Καί γ' [13] κέ μ' ἴσως [13] ποτίδη ἐπεὶ οὐκ ὁ ἀδαμαντίνα [14] ἐστί. 13.14

Hippomenes quādo iam virginem voluit in vxorē ducere.

[15] Ἱππομένης ἔκα δὴ ὁ τὰν παρθένον [16] ἤθελε ὁ [17] γᾶμαι, 15.16.17.

Mala in manibus capiens, cursum perfecit.

α ὁ Μᾶλ' ἐν α [18] χερσὶν [19] ἐλών, δ ῥόμος α ὁ [20] ἄνυεν. 18.19 20

sed Atalanta

ὁ δ' Ἀταλάντα

Vt vidit, valde insaniuit, valde in profundū prosiliit amorē.

ε Ὡς ἐ [21] ἴδεν, ὡς [22] ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν [23] ἄλετ' ἔρωτα. 21.22.23

Gregem etiam vates ab Othry duxit Melampus

αι ὁ τὰν οἰὰγέλαν [24] χ' ὠ μαίνης ἀπ' Ὀθρυος [25] ἄγε Μελάμπως 24.25

In Pylum: porrò Biantis in vlnis inclinata est

ε Ἐς Πύλον· [26] ἀ δὲ Βίαντος ἐν α λ ἀγκοίνησιν [12] ὀκλίνθη 26

Fabula de Atalanta & Hippomene.

De Biante & Perone.

De Adonide & Venere.

De Endymione & Luna.

De Iasone & Cerere.

βέβηλοι.

Mater gratiosa prudentis Alphesibœæ.
ε[26] μάτηρ ὁ ἁ χαείεσσα φρένας Ἀλφεσιβοίας.

At pulchrã Venerem in montibus oues pascens
27.28 ἐπὶ δ' ὄρεσι κλαίει Κυθέρειαν ὀΐ[27] ὄρεσι ὁ μᾶλα [28] νομεύων

Non sic Adonis in plurimum duxit rabiei.
29.30 Οὐχ ὧδε[29] ὦ Ἄδωνις ἐπὶ [30] πλέον ὁ [25] ἄγαγε ὁ λύσας.

Quare neque mortuum ipsum fine mamma ponit.
31.32.33. 34 Ὧ[ς] τί δὲ [31] φθίμενόν [32] μιν [33] ἄπερ μαζοῖο [34] πίθηπ.
35.36.37.

Beatus quidem mihi immutabilem somnũ dormiens
38 ε[35] Ζαλωτὸς μὲν [36] ἐμὶν ὁ τὸν [37] ἄτρομον ὕπνον ἰαύων

Endymion. Admiror autem ô dilecta mulier Iasionem,
39.40 41 Ἐνδυμίων. ε[35] Ζαλῶ δὲ ὁ φίλα [38] γύναι Ἰασίονα,

Qui tanta adeptus est, quãta non credetis profani.
42 Ὅ[ς] [39] τοσσον α [40] σκύρισεν, ὃσ' ἀ [41] πευσέεσθε [15] βέβηλοι
43.44.

Doleo caput. tibi verò nõ est-curæ: non amplius cano.
45.46 m Ἀλγέω ὁ πὶν κεφαλάν. [42] πὶν δ' ἀ μέλᾳ· ἀκέτ' ἀείδω.

Iacebo autem cadens, & lupi hîc me edent:
47 ε[43] Κείσομαι ᾗ [44] ποτὰ, χὠ [45] λύκοι ὧδε μ' [46] ἐδοντι. ε

Tanquam mel tibi dulce hoc in gutture fuerit.
Ὡ[ς] μέλι [5] τι γλυκὺ τοῦτ' χῦ[τι] ϐρόχθοις [47] γένοιτο

[26] Pro ἁ χαείεσσα, & c. periphrasis est ipsius Peronis, quam Bias adamabat. [27] Poëticum pro ὄρεσι, à ὄρος, εος, & poëticè ὄρεος. [28] ἡ νομὴ, ῆς, pabulum, pastura: hinc ε νομεύω, pasco, 90. 44. [29] 220. 23. [30] 124. 44. [31] 218. 36. [32] 113. 24. & 35. [33] ἄτερ μαζοῖο πίθηπ, id est, cessat amplecti, vel gremio fouere. [34] 95. 34. [35] Pro ζηλωτὸς, o. verbale, 126. 11. à ζηλόω ζηλῶ, & Doricè ζαλῶ, μ. ἡπω, id est, æmulor, suspicio, admiror, beatum iudico. [36] 113. 24. [37] A πρέσω, verto, muto, fit verbale, 127. 23. ἡ τροπὴ, ῆς, mutatio, conuersio: vnde cum α priuatiuo fit adiectiuum ἄτροπος, immutabilis, inconcussus, perpetuus. [38] 135. 28. Per apostrophen ad Amaryllida sermonem conuertit. [39] Est genitiui pluralis à τοσσος, tantus: poëticum est pro τόσος. [40] Vt ἐπύθ, 53. 10. à κυρέω, adipiscor. constituitur cum genitiuo. [41] Pro πεύσεσθε, vt πύθεσθε, 73. 19. habet terminationem futuri secundi medij πεπεῖσθε, 73. 24. Vide 74. 26. & 207. 17. Venit autem à themate πιθάνομαι, 206. 22. [42] 113. 28. [43] κεῖμαι, iaceo, fit (vt habes, 163. 21.) à κέω, κείω, & crasi κεῖω, vnde futurum primum κέσω, & medium κέσομαι, pro quo Dores dicunt κεσοῦμαι, vel κεσεῦμαι, 163. 31. & 206. 8. [44] 207. 46. [45] 115. 17. [46] Communiter dicendum erat ἔδονται, ab ἔδομαι futuro secũdo medio: de quo 154. 15. & 193. 39. Iuxta huius analogiam, futurum secundum actiuum esset ἔδω non ἔδῶ, & tertia pluralis ἔδωσι non ἔδῶσι. Pro ἔδωσι verò antepenacuto, Theocritus more Dorico (47. 15.) dixit ἔδοντι. Ego malim legere ἔδονται, quòd futurum secundum huius verbi in voce actiua vix inueniatur. [47] 185. 21.

ἡ ᾠδός, οῦ. ὁ Ὀλύμπια. ὁ Ὀλυμπονίκης, ου. ἡ Ὀλυμπία, ας.

1 [1] SVAS Odas Pindarus OLYMPIA ſiue Olympionicas inſcripſit, quòd his Olympia certamina, quæ ad Olympiam vrbem quinto quoque anno celebrabantur. atque eorum certaminũ victores (qui Olympionicæ ἀπὸ τῆς νίκης, id eſt, à victoria dicũtur) ſummis in cælum vſque laudibus extollat. & prima quidem Ode Hieronem Syracuſanorum regem, qui celes ſeptuageſima tertia Olympiade victoriam his ludis retulerat, ampliſsimo laudum præconio ad ſydera euehit. Eſt autem celes is qui equum deſultorium, id eſt, ſolum, videlicet ſine bigis aut quadrigis, incitatiſſimo curſu agitat: quo nomine ipſe quoque equus appellatur. [2] 128. 29. & 254. 20.

[3] Literis alphabeticis vtuntur Græci pro notis arithmeticis, vt in Lexicorum appendicibus fuſiſſimè explicatur. [4] Diuiſæ ſunt Odæ Pindari per Strophas & Antiſtrophas, quæ eodem ſemper numero & eiſdem verſuum legibus conſtant, atque per Epodos & numero & verſuum ratione ab vtraque illa variantes. Si verbum verbo velis reddere, στροφὴ verſionem ſonabit, à στρέφω, verto: ἀντιστροφὴ inuerſionem vel contrauerſionem: & ἐπωδὸς accentionem. Erant autem vocabula chorearum ac ſaltationum, quæ ad lyræ concentum ducebantur. dum enim Strophe occinebatur, ſaltantes ſeſe ab vna parte in alteram vertebant: in Antiſtrophe gradum inuertebant: & in Epodo interquieſcebant. [5] Ordinem huius cõſtructionis paulò inuerſum ſic retexe: Aurum verò eximiè excellit ſuperbis diuitiis (id eſt, reliquis metallis) non aliter quàm ignis noctu. [6] Pro γηρύει: Doriſmus duplex. Vide 12. 37. & 13. 12. & 59. 16. à γηρύω. [7] Pro ἑλδῃ, 61. 33. vt κύπῃ, 61. 9. ab ἕλδομαι. [8] φίλον ἦτορ, charum cor, chare anime, vel mi anime. [9] Pro μηκέτι, 6. 8. & 10. id eſt, ne amplius, ne poſthac, ne porrò. [10] Vt πολύ, 78. 21. à σκιπέω. [11] 129. 21. [12] 25. 3 [13] 123. 13. [14] Vt πύθεσθαι, 55. 24

PINDARI
ΠΙΝΔΑΡΟΥ
Olympia ſiue Olympiæ-victores.
ὀλύμπια ἢ ὀλυμπιακονῖκαι.

Hieroni Syracuſio celeti.
ἱέρωνι Συρακυσίῳ κέλητι.

ODE PRIMA.
[1] ΕΙΣΟΔΟΣ [2] Α'. 2.3

Strophe prima eſt verſuum ſeptemdecim.
[4] Στροφὴ χώλων ιζ'. 4

Optima quidem aqua. ſed
Ἄριστον μὲν ὕδωρ [5] ὁ δ' 5
Aurum, ardens ignis
Χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ
Vt excellit no-
Ἄτε διαπρέπει νυ-
cte, ſuperbis eximiè diuitiis.
κὶ, μεγάνορος ἐξοχα πλούτου.
Si vero certamina narrare
Εἰ δ' ἄεθλα ὁ [6] γαρύει 6
Deſyderas mi anime,
[7] Ἔλδεαι [8] φίλον ἦτορ, 7.8
Ne-porrò ſole contempleris
[9] Μηκέθ' ὁ ἁλίου [10] σκόπει 9. 10
Aliud feruentius
[11] Ἄλλο θαλπνότερον 11
In die fulgidum aſtrum,
Ἐν ἁμέρᾳ φαέννον ἄστρον,
Deſertum per æthera.
ὁ Ἐρήμας δι' [12] αἰθέρος. 12
Neque Olympico certamine
Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα
Præſtantius eloquemur.
[13] Φέρτερον [14] αὐδήσομεν. 13.14

Vnde

vnde celebetrimus
Ὅθεν [15] ὁ πολύφατος
Hymnus vndique ponitur.
Ὕ[16]μνος ἀμφιβάλλεται
Sapientum consiliis, resonare
Σοφῶν [17] μητίεσι, [18] κελαδεῖν
Saturni filium in prædiuitem venientes
Κρόνου παῖδ' ἐς [19] ἀφνεὰν [20] ἰκομένους
Ac beatam Hieronis regiam,
Μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν,

Antistrophe versuum XVII.
[4] Ἀντιστροφὴ χόλαν ἰζ'.

Iustè qui administrat
Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
Sceptrum in opulenta
Σκᾶπτον ἐν [22] πολυμάλῳ
Sicilia, decerpens quidem
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
Capita virtutibus ab omnibus.
Κορυφὰς [24] ἀρετᾶν ὑπὸ [24] πασᾶν.
Resplendet autem &
Ἀγλαΐζεται ὄν γε
Musices in flore,
Μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
Vt ludimus dilectam
Οἷα παίζομεν φίλαν
Viri circa crebrò
Ἄνδρες ἀμφὶ δαμὸν
Mensam. Atqui Doricam
Τράπεζαν. [26] ἀλλὰ Δωρίαν ἀ-
citharam à clauo
πὸ φόρμιγγα παγάλᾳ
Apprehende, si tibi Pisæque
Λάμβαν', [27] εἴπερ σοί ὁ Πίσας τε
Et Pherenici iucunditas
Καὶ Φερενίκου χάρις
Mentem dulcissi-
Νόον [28] ὑπὸ γλυκυπά-
mis edocuit cogitationibus.
ταις ἔθηκε φρονήσιν.
Quando iuxta Alpheum proruit, corpus
Ὅτε παρ' Ἀλφεῷ [29] σύν, δίμας
Generosum in curſibus perhibens,
Ἀέκητον [30] ἐν δρόμοισι παρέχων,
Victoriæ verò admiscuit dominum,
Κράτει [32] προσέμιξε δ' [31] ἀνίταν,

ab αὐδάω siue αὐδάζω, μ. ἄζω. [15] A φημὶ (164. 19.) cum πολὺ, id est, multum, fit verbale (126.11.) ὁ πολύφατος, celebris, vulgatus, de quo multus sermo habetur. [16] Id est, passim celebratur, vel exornatur. [17] Datiuus pluralis poëticus, 33. 15. & 18. ab ἡ μῆτις, ιος [18] Resonare, &c. id est, Vt ij qui veniunt in amplas ædes Hieronis, celebrent Iouem Saturni filiũ. κελαδεῖν, vt πιεῖν, 79. 9. à κελαδέω. [19] Ab ἄφενος, de quo, 249. 61. fit adiectiuum ἀφνὸς vel ἀφνεὸς. [20] 202.4. [21] Pro σκῆπτον, o. & σκῆπτρον pro σκῆπτρον, abiecto ρ, vt in σκηπτοῦχος, id est, sceptriger, non σκηπροῦχος: dicimus tamen pro eodem σκηπροφόρος. [22] Pro πολυμήλῳ, o. ex πολὺ, multum, & ὄϊς μῆλον, ouis, quasi ouibus abundante. [23] Id est summam virtutum omnium. [24] Pro ἀρετῶν πασῶν, 14.11. & 32. [25] Id est, vt viri haud rarò ludere solemus prope chara sympoſia. Nam huius clausulæ vocabula hoc modo sunt retexenda: οἷα ἄνδρες δαμὸν παίζομεν ἀμφὶ φίλαν τράπεζαν. [26] Supple, ὦ φίλον ἦτορ, mi anime. Nam seipsum hortatur Pindarus vt Dorica dialecto Hieronis victoriam prædicet, quam illi suus equus (dictus Pherenicus à φέρω, fero, & νίκη, victoria) attulit in ludis Olympicis, qui iuxta Alpheum fluuium inter Olympiam (quæ & Pisa dicitur) & Elim ciuitates in Peloponesi regione sitas celebrabantur. [27] εἴπ, si quid, id est, εἴ τι κατά τι, si in aliquo, si vllo modo. [28] Pro ὑπέθηκε, ab ὑποτίθημι, consulo, instituo, edoceo. De simplici ἔθηκε vide 95. 31. & 105, 18. atque 147. 45. [29] 211. 19. [30] A ὁ κέντρον, id est stimulus, calcar, reiecto ρ, fit κεντέω vel κεντάω, id est, stimulo, pungo, 90. 44. hinc cum α priuatiuo fit verbale ὁ ἀκέντητος, non punctus, id est, generosus & qui etiam calcaribus non admotis in cursum pronus est. [31] ὁ κράτος, εος, ει, τῷ κράτει κράτι. [32] Vt ἔπυσε, 53. 10. à προσμίγνυμι, admisceo, adiungo: sed quasi à προσμίγω. Vide, 168. 31.

πολύφατος.
ἀφνεὸς, ὰ, ὸν.
ἰκόμενος, μ.
σκῆπτον.
πολύμαλος.
ἀρετῶν πασῶν
εἴπ.
ὑπὸ ἔθηκε.
σύν.
ἀκέντητος.
προσέμιξε.

ὁ ἱπποχάρμης, ου. 33 [33] Pro ἱπποχάρμιλω, o. Est autem ἱπποχάρμης, equis gaudēs, vel equis pugnans, ab ἵππος, equus, & χάρμη, lætitia, gaudium, vel pugna, confi-
34 ctatio. [34] 110. 15. & 113. 36. atque
εὐήνωρ. 35 227. 2. [35] Pro εὐίππου, ὁ ὁ καὶ ἡ εὐήνωρος, ος, ab εὖ (126. 34. & 224. 53) & ἀνὴρ, vir: significat habentem & generantem bonos viros, vel potētem
ὁ καὶ ἡ μεγαδύνης, ους. 36 & augustum. [36] Quasi μεγάλην σθένος, magnæ potentiæ, valde potens,
37 magnanimus. [37] Pro ἐρύσατο, 88. 9. vt ἔπυθο, 73. 8. ab ἐρύω vel ἐρύζω, μ. ὦσω, amo. genitiuum habet τοῦ, 228. 13 Pelopem à Neptuno maris Deo adamatum ait, quòd prospera nauigatione sit vsus, quum Lydia patria relicta, in Elidem se contulit: vbi Oenomao Eleorum rege cutuli certamine superato, Hippodamiam eius filiam vxorem duxit, regnúmque dotale accepit, ac totam illam
Peloponnesus. peninsulam Πελοπόννησον, quasi τοῦ Πέλοπος νῆσον, Pelopis insulam appellauit. Pelopem verò infantem adhuc ac tenelū Tantalus eius pater, Deos conuiuio excipiens, membratim discerpsit, coctúmque eis apposuit comendendum. Illi verò à nefandis epulis abstinuêre omnes, vna Cerere excepta, quæ pueri humerum deorauit, hic Dij Pelopem lebeti per Mercurium rursus iniicientes, pro comesō humero eburneū repoluerunt: ac Clotho Parcarū vna illum è lebete extractum ad vitam reuocauit. Ad totius huius fabulæ narrationem multis verbis Pindarus digreditur ac simul se demirari ait, quòd fabulis sæpe plus fidei quàm ipsi veritati adhibeatur [38] Componitur ex ἡ γαῖα, terra, & ἔχω, quòd inter alia significat, reprimo, cohibeo, agito, moueo, quasi terram continens, terræ motor vel concussor. Commun ter dicitur γαιήοχος.
γαιάοχος. 38 sed Doricè γαιάοχος, o [39] 113. 24. & 35. [40] Pro ἐξέλεν, n. ab ἐξαίρω, vide 181.
ἔξελεν. 39 32. [41] ὁ ἐλέφας, αντος, elephas animal: & ebur, id est, dens elephantis. habet
ἐλέφας. 40 enim elephas duos dentes, vel potiùs cornua, ex quibus fiunt opera eburnea,
41 [42] 118. 45. [43] Pro κεκασμένον, vt πέφασμαι pro πέφασμαι, 66 16. & vt ὀδμὴ
42 pro ὀσμὴ, 200. 40. à κάζω, orno instruo, adorno. κεκασμένος φάσγανον ἐλέφαντι, ornatus splendidum humerum ebore, id est, eburneo fulgens humero.
κεκασμένος. 43 Vide 230 21. [44] Τὸ θαῦμα ατος, miraculum, res noua visúque mira: vnde &
θαυμάζω. 44 θαυμάζω, admiror, in admiratione habeo, [45] 116 31. [46] Καὶ πῦ π καὶ ῦ: geminatur κ, vt sæpe alibi Atticè. π quoque vacat: vel interpretandum vt dictum
καὶ πῦ π καὶ. 45 est in ἔπη, numero 27 καὶ πῦ autem significat, ac sanè aliquando, & aliquo-
46 ties, vnde &. [47] Id est, magis quàm verus sermo. [48] Vt πεπυμένοι, 70. 30. à
47 δαιδάλλω, orno vario. arte conficio. [49] ὄ ψεῦδος, εος, mendacium. [50] Pro
δαιδαλλόμενος. 48 ἐξαπατῶσι, 47. 15. vt βοῶσι. 81. 27. ab ἐξαπατάω decipio allicio.
49
ἐξαπατῶντι. 50

Epodus versuum XIII.

4 Ἐπῳδὸς κῶλων ιγ'.

Syracusium equis-gaudentem
Συρακόσιον [33] ἱπποχάρμαν 33

Regem. Lucet
Βασιλῆα. Λάμπει

Verò ei gloria apud augustam Lydij 34.35
Δὲ [34] οἱ κλέος παρ' [35] εὐάνορι Λυδῷ

Pelopis coloniam quem valde-potens 36
Πέλοπος ἀποικίαν ὃ τῦ [36] μεγαδύνης

Amauit terræ-concussor Neptunus, 37.38
[37] Ἐρύσατο [38] γαιάοχος Ποσειδῶν,

Postquā illū ex puro lebete extraxit
Ἐπὶ [39] νιν καθαρῷ λέβητος [40] ἔξελεν 39.40

Clotho ebore, splendido 41.42
Κλωθὼ [41] ἐλέφαντι [42] φαεσιμβρότῳ

Humero adornatum.
Ὦμον [43] κεκασμένῳ. 43

Profectò mirum nimis. 44.45
Ἦ [44] θαῦμα [45] πολλά.

Et alicubi etiam mortalium mentem,
[46] καὶ πῦ καὶ βροτῶν φρένα, 46

Supra verum sermonem,
[47] Ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον, 47

Ornatæ mendaclis variis
[48] Δεδαιδαλμένοι [49] ψεύδεσι ποικίλοις, 48.49

Aliciunt fabulæ.
[50] Ἐξαπατῶντι μῦθοι. 50

ATQVE Hæc quidem de præceptionum grammaticarum praxi dicta ſufficiant: in quibus ſi quiſpiam nos plus æquo breuitati ſtuduiſſe queratur, quòd vbiq; fermè ſolis literis aut notis, vel ex Inſtitutionibus adducta voce ſimili, dictionum accidentia aut dialectorum proprietates deſignaſſe cõtẽti, nihil aut certè parum ad id quod volumus explicãdum afferamus: nẽ is ſciat nos non aliã Grãmaticam hîc denuo tradere (cùm vna ad id quod quæritur poſſit abundè ſatisfacere) ſed deſcriptæ ſemel aliquẽ tãtũmodo vſum quàm breuiſſimè fieri potuit, vel notis vel pauciſſimis verbis demõſtrare voluiſſe. Reliquum eſt vt quemadmodũ antea ſumus polliciti, paucis quoq; perſtringamus, quo ſpiritu, aſperóne an tenui vocales & diphthõgi notẽtur. Horum enim alterutro ſunt ſemper afficiẽdæ, quoties dictionis initium occupabũt. Primùm itaque de his generalia quędã præcepta trademus, nulla ratione habita literarũ, quæ initiales has vocales vel diphthongos ſubſequãtur. Poſtea verò explicabitur, quẽ ſpiritũ vnaquæque ante has vel illas literas obtineat.

SPIRITVVM RATIO.

SPIRITVS Nominatiui retinetur in obliquis. ſic in verbis omnia tempora ſeruant ſpiritũ præſentis, quãuis vocalis mutetur, vt ἁμαρτάνω, ἥμαρτανον, pecco, peccabam, ᾄδω, ἦδον, cano canebam. Excipe ἔχω, cuius futurum eſt ἕξω, 149.25. & 196.10. *Regula.* *ἔχω, με ἕξω.*

Compoſita retinent ſpiritum ſimplicium: ſic deriuata primitiuorum, modò principalis litera ſeruetur. Excipe ἱδρὼς, ſudor, ab ἱδίω, laboro: ἄμωδις, ſimul ab ἅμα, ſimul: Æolicum eſt. Æoles autẽ ſpiritum aſperum omnino reſpuunt, 13.35. *Compoſita.* *Deriuata.* *Æoliſmus.*

Numeralia aſpirantur, præter ἑκτὼ, octo: ἐννέα, nouem: & ἕκοσι, viginti. ſic eorum deriuata, ὄγδοος, octauus: ἔνατος, nonus: εἰκοστὸς, viceſimus, &c. *Numeralia.*

Relatiua vel redditiua facta per aphæreſim tenuis conſonantis aſpirantur, vt ὅσος, ὅσος, tantus, quantus: πλικία, ἡλικία, quando, tũ vel quum. Excipe πῆμος ἦμος, quando, aliquando. *Relatiua ſiue redditiua.*

Pronomina ab ε inchoata leuigantur, præter ἑὰν, ſe cum compoſito ἑαυτῦ, ſuiipſius: & ἕθεν atque ἕο pro ἕθεν, ſui: & ἑὸς, pro ἑὸς, ſuus. Quæ ab alia vocali quàm ε incipiunt, aſpirantur, præter αὐτὸς, ipſe, aſpiratur & αὖτις pro ἑαυτις. *Pronomina.*

Articuli notãtur ſpiritu aſpero. nam ὧ nõ eſt articulus, ſed aduerbiũ vocãdi. *Articuli.*

Augmentum ε præpoſitum conſonanti leuigatur, præterquam in præterito perfecto & plus quàm perfe. verbi ἵστημι, ſto: ἑστακα, ἑστάκειν, 105. 17. & 190. 36. Quum verò ε Atticè præponitur vocali, ſeruat ſpiritum præſentis, 145.10. *Augmentum ſyllabicum.*

Præpoſitiones leuigantur, præter ὑπὸ & ὑπὲρ. *Præpoſitiones.*

Coniunctiones leuigãtur, præter cauſales, vt ἵνα, vt: ἕνεκα & ἕνεκεν, & Ionicè εἵνεκα & ἐνεκεν, causâ, vt: ὄφρα tamen, id eſt, vt, leuigatur. *Coniunctiones.*

Quæ à vocali aſpirata incipiunt, ſi υ aſſumãt, aſpirationem abiiciũt, vt ὅρος, ὄρος, terminus. ſignificat etiam ὄρος, montẽ, ſed tum fit à πὸ ὄρος, ſpiritu tenui. *Regula.*

Hoc Notatu dignum, Latinos ſæpenumero ſpiritum Græcorum aſperum per h exprimere: Ἕκτωρ, Hector. Interdum per ſ: ὑπὲρ, ſuper: ὑπὸ, ſub: ὗς, ſus: ἕρπω, ſerpo: ἕξ, ſex: ἑπτὰ, ſeptem: nonnunquam etiam, ſed rariùs, per v conſonum: vt ἑσπέρα, veſpera. *Notio.*

Sed iam aperiamus quo ſpiritu vnaquęque vocalis aut diphthongus ante has vel illas literas afficiatur. Atque υ quidem ſemper ante quaſcũque literas aſpiratur: aliæ autem vocales ac diphthõgi omnes tenui magis quàm aſpero ſpiritu gaudent. De aſpiratis igitur ſunt ſolùm tradẽdæ regulæ, & earum exceptiones, vbi enim de vocabulis omnibus aſpirandis cõſtiterit, reliqua omnia leni ſpiritu afficienda cenſebuntur. Primùm itaque α aſpiratur ante *υ vbique aſpiratum.*

Ante quas literas α aspiratur.

βρ: vt ἄβρὸς, pulcher, mollis.
γ: ἅγιος sanctus.
δρ: ἀδρὸς, adultus, plenus
λι: ἅλις, satis: ἁλία, mare.
λκυ: ἁλκυὼν, halcyon auis.
λμ: ἅλμη, salsugo.
λσ: ἁλσύδνη, mare.
λυρ: ἁλυργὸν, purpura.
λσ: ἅλσις saltus, palpitatio: hæc quidam leuigant.

Composita ex α.

Ἀβρώμιος, abstemius.
ἄβρομος, obstreperus, ab α intensiuo, & βρόμος, strepitus: sed ab α priuatiuo significat sine strepitu.
ἀβρωΐα, humoris penuria.
ἄβρωχος, non madidus, siccus.
Ἀγλαρος, vua vineaceis carens.
Ἀλίαστος, ineuitabilis.
Ἀλιθὴς, ἐος, & ἄλιθος, ὐ, non calculosus, sine calculis.
ἅλιμα, τὰ pharmaca quæ

ἁλω: ἅλωμι, capio: ἅλως. area.
μαξ: ἅμαξα, plaustrum, ab ἅμα, simul, & ἄγω, duco. alij deducunt ex ἄμυτος, messis & ἄγω: ac ideò α leuigant: vt Hesiodus, ἐπ' ἅμαξαν, in plaustrum.
μαρτ: ἁμαρτάνω, pecco.
μιλι: ἅμιλλα, certamen.
παλ: ἅπαλὸς, tener, delicatus.

Ab his regulis excipe composita ex α: vt

famẽ obrepere prohibẽt.
ἀλιπαρὴς, ἐος, non pinguis.
ἀλίπαστον, genus carnis sine pinguedine: at ἁλίπαστος, mari seu sale aspersus, aspiratur.
ἀλίπιεα, τὰ, impinguia.
ἀλισπὶς, ἐος, pinguedine carens.
Ἀλώβητος, illæsus.

Et si quæ sint alia cõpositaex α quæ possent in eas regulas cadere, siue illud α significet priuationem, siue intensionem, siue simul, siue malũ & difficultatem, siue modicum, siue sit abundãs. semper enim α in cõpositione leuigatur, præterquã in ἅλυσις, catena arcta & solida, aut vinculũ intortũ & inextricabile, ex α priuatiuo, & λύσις, liberatio, solutio: vnde ἅλυσον, catenula: ἁλυσιδὼς, & ἁλυσιδωτὸς, catenatus: & præterquã in ἅιδης, ὐ, Pluto, inferus, ex α & ἰδεῖν, videre. Sũt & alia à prędictis regulis degenerãtia, eáq; partim cõposita ex α, sed quorũ cõpositio nõ satis est nota: partim ex α non composita. Leuigantur autẽ quòd nullã habeãt affinitatem cum Aspiratis. Omnia enim aspirata incœpta ab ἁβρὸς sunt veluti quæ cõiugata rhetoresappellãt, & ab ἁβρὸς deduci videtur: sic inchoata ab ἁγι, ἁδρὸς & cæteris: vt ἁβρωσύνη, deliciæ: ἁβρόβιος siue ἁβροδίαιτος, delicatè viuẽs: & sic de aliis neq; solùm incœpta ab ἁβρὸς, ἁγι. ἁδρὸς, &c. sed & alia quædã quæ posteà, nequid desideres, enumerabimus, vt ἁβρύζομαι, delicatè ornor. Verũtamẽ nõ omnia in genere, quorũ initiũ est ἁβρὸς. ἁγι, ἁδρὸς, &c. ab eodẽ capite manãt: neq; etiã omnia aspirãtur. nã sequẽtia omnia in emẽdatissimis variorũ & bonorũ authorũ exẽplaribus leuigata deprehẽdi.

Tenuem spiritum habentia quãtus incipiant ab ἀβρὸς, ἀγι, &c.

Ἀβροκαρπον, abrotonum herba
ἀβρομάω, ας, ὴ, tenebræ.
incœpta ab ἀβρὸς, præter ἁβρὸς, mollities, &
Ἀβρότονον siue Ἀβρότονον, nomẽ meretricis.
Ἀγαῖος, Agigæus, proprium viri.
Ἀγάσσω. & ἀγάω, veho, affero, duco.
Ἄγις Agis, rex Lacedęmo niorũ: à quo & alij reges vocabãtur ἀγιάδαι.
ἀγισμὸς, via, semita.
ἀγιστὴς, ῆ, rixator: sunt qui aspirent.
Ἀγιάρτος, vrbs Bœotiæ: at ἁγιάρτης spiritu aspero, est herbosus.
ἀΐγκιος, similis.
Ἀγιστρα, alliorũ & cepa rum capita & nuclei.
Ἄλαλ, Alilat: sic dicitur

catus.
παντα: ἅπαντα χῆ, vbiq;
πλο: ἁπλόος & ἁπλῆς, ὴ
ἁπλόη & ἁπλῆ, simpl.
ρμ: ἅρμα currus, ἁρμόζω, congruo.
ρπ: ἁρπάζω, rapio
ψιχ: ἀψίκορος, mox, satiatus.
ψμ: ἄψμαχία, belli præludium.

ἀλώφητος, inquietus.
ἀμάλυκος, restib⁹ carẽs.
ἄπαλον, induciæ, cessatio à palæstra.
Ἄπλοια, nauigandi incommoditas.
Ἄπλοιος, vel ἄπλοος, nauigatu difficilis.
ἄπλοκος, pexus, nõ implicatus.
ἀπλεύσιμαι, αἱ, naues, quòd nũquã sint plenæ, à πλέως, plenus.
ἄπλυτος, inops, sine diuitiis.

ἁλιτρὸς, iniusta iudicãtes.

ἁλιτραίνω, pecco.
ἁλιτεία, peccatum.
Incœpta ab ἁλιεύς: vt Ἀλιβας, Alibas fluuius inferorum.
Incœpta ab ἁλιτ. sequēte vocali, præter ἁλιπλης, εος, maritimus (ἁλιθερὴς verò, id est, humile, à nōnullis leuigatur) & ἁλιτέμων, mari contermi-nus: ἁλιτενὴς, pererro: ἁλίπυρος, caseus sale aspersus.
Incœpta ab ἁλιτρ, præter ἁλίλεπος, mariuagus, & ἁλίτροφος, marinus.
Ἄλις, mœror, & vrbis proprium.
Inchoata ab ἁλωπ: vt ἁλώπηξ, vulpes.
Ἀπαλοιάω, abscindo.
ἀπαλοιφή, litura.
Ἀπαυτία, obuiam eo.
Incepta ab ἁρμ: vt Ἁρμόνια.

Atque hæc quidem sunt quæ à prioribus regulis excipiuntur. Sunt verò rursus & alia quæ aspirantur, regulis illis non comprehensa: quorum quædam sunt eorum coniugata, quædam minimè. Illa autem sunt,

Ἁβρα, ancilla adolescentior.
ἁβροδούλη, pellex.
ἁβρύζομαι, delicior.
ἁβρῶς, splendidè, delicatè: at ὁ ἀβρὼς, non exesus, leuigatur.
Ἁγνὸς, purus, castus.
ἁγνεία, puritas, castitas.
ἁγνευτήριον, sanctuarium.
ἁγνευτικὰ, τὰ, quæ minus venere valent.
ἁγνεύω, castimoniam colo.
ἁγνὴς, ἐος, castus, purus.
Ἄγνης, ητος, Hagnes, etis, mulieris proprium.
ἁγνίζω, purgo: at ἀγνίζω, corrumpo, leuigatur.
ἁγνισμὸς & ἁγνισμὸς, lustratio, purgatio.
ἁγνιστικὸς, lustrandi, expiándique vim habens.
ἁγνὸς, sanctus, purus: at ἀγνὸς, Æsculapij cognomen.
ἁγνὸς, purus, castus.
ἁγνότης, castitas.
ἁγνῶς, castè, purè, pudicè.
Ἅδε, huc, Doricè. (uigatur.
ἅδλω, lubēter: at ἄδλω, satis, leἀδινὸς, frequens: à quibusdam leuigatur.
ἀδρέω, adolesco, augeor.
ἀδρωσις, crassitudo.
ἀδρύνω, crassum reddo.
ἁδὺ, suauiter.
ἁδύγλωσσος, iucundus.
ἁδυεπὴς, suauis.
ἁδύπνοος, suaue spirans.
ἅδω, placeo, & ab eo deducta: quæ enumerantur, 168. 35.
Ἄζω & ἄζομαι, colo, veneror: at ἄζω, sicco, leuigatur.
Ἀθρέω, video, Atticè aspiratur, communiter leuigatur. idem iudicato de ἀθρίζω, cōgrego: ἀθρισμὸς, frequens: ἄθροισις, ἄθροισμα, ἀθροισμὸς & ἀθροίης, aceruus, collectio, aggregatio: ἀθροιστικὸς, cōgregatiuus: ἄθρους & ἄθρους, densus, frequens: (at ἀθρόος, repentinus, leuigatur & antepenacuitur) ἀθρόως, confertim.
Ἄλαδε, ad mare.
Ἀλαὶ, Halę, Bœotię oppidulū
Ἄλαισα, Halęsa, Sicilię oppidū
Ἄλαισος, Halæsus Agamēnonis filius ex Brisēide: itē Halæsus fluuius: & mons non longè ab Ætna.
ἅλας, ατος, ὅ sal, & ὁ Ἅλας, ου, Hala, viri proprium.
ἁλαπαπάω, sale condio.
ἁλαπωλία, salis venditio.
Ἀλία, Palladis cognomē apud Tegeatas à delubro, quod stuxerat Haleus: at ἁλία, tepor, leuigatur.
ἁλίαια, captura, piscatus.
ἁλιάδες, scaphæ piscatoriæ.
ἅλες, sal.
Ἁλεὺς, Haleus, proprium viri.
ἅλλομαι, salio, exilio: tamen ἦλτο, & ἅλτο pro ἥλατο, leuigantur. Vide, 191. 13.
ἁλοάω, tritu ro,
ἁλοευς, triturator.
ἁλοητὸς, οῦ, ὁ, tempus triturandi.
Ἁλόησος, Haloneſus insula.
ἁλιπήγιον, salinæ.
ἁλίω, capio: at ἀλίω, erro & morior, leuigatur.
ἅλς, sal, mare.
ἁλτῆρες, pilæ plumbeæ massulęve, quibus vtraque manu se librabāt qui saltu certabāt, vt certiùs assilirent.
ἁλτικὸς, saltui aptus, agilis.
Ἁλυάττης, Haliattes pater Cręsi.
ἅλυκη, mare. (si.
ἁλυκίδες, αἱ, salinæ, salsulæ.
ἁλυκὶς, ἰδος, salsugo.
ἁλυκὸς, salsus, amarus: at ἁλυκὸς, Alycus proprium viri & loci, leuigatur.
ἁλυκότης, salsedo, salsugo.
Ἅλυς, Halys fluuius.
ἁλύω, gaudeo: item tristor, Atticè aspiratur, cōm. leuigatur.
Ἅμα, simul. Item τὸ ἅμα, ατος, copula.
Ἁμαδρυάδες, Nymphę Hamadryades, quòd simul cū arboribus nascantur & intereant.
ἅμαρ, vas in quo coria aptantur: at ἆμαρ pro ἦμαρ, dies, leuigatur, quanuis à nonnullis aspiretur.
ἀμασυκάδες, αἱ, pira quę cum ficis nascuntur.
ἀμεικτίζω, misceo.
ἀμαυρόω, orbira.
ἀμεσχ, Doricè pro ἡμέρα, dies.
Ἀμέρια, Hameria, proprium mulieris.
ἅμη, hama, instrumētū ad incēdium cōpescēdū: at ἄμη, sarculū, falx messoria, leuigatur.
ἀμηγέπη, aliquo modo: à quibusdam tamen leuigatur, veluti ἀμηγέπου, ἀμηγέπως & ἀμφοτερογέπως, quæ etiam à nonnullis aspirantur.
ἁμιππικοὶ, equi desultorij, & pedites equitibus adiuncti.
ἀμὶς, ίδος, matula, vas vrinariū: at ἄμις, εως, amis herba, leuigatur à nonnullis.
ἅμμα, ατος, copula, nexus.
Ἄνδανον, placitum.
ἀνδάνω, placeo.
Ἀπαντῆ, vndique.
ἅπαξ, semel.
ἁπαξάπας, ασα, ον, vniuersus.
ἁπαξαπλῶς, omnino.
ἁπαξὶ, solitarij.
ἁπλᾶ, simpliciter.
ἁπλᾶ, calciamēti genus Laconici, à simplicitate sic dictū.
ἁπλῆ, simpliciter.

ἁπλάτος, simplex.
ἁπλῶς, simpliciter.
ἁπτικός, factor, qui vim habet tangēdi: vnde ὁ ἁπτικός, tactus, facultas tangendi.
ἅπτομαι, tango.
ἁπτέκθρος, aptus, id est, consertus & compositus.

βδ. ἑβδομαῖος, septimanus.
βερ. Ἑβεραῖος, Hebræus.
δν: ἔδνον, donum iugale, quod vxori à marito donatur.
δρ: ἕδρα, ας, ἡ, sedes.
εδν: ἐέδνατα, dotes sponsalia.
κ, sequente alia vocali quàm ε: ἐκ, delongè, procul à.
λεθ: ἐλεθερὸς, calidus.
λεο: ἕλειος, palustris.
λεν: ἑλένιον: heleniū, herba quæ & inula campana.
λικ: ἑλικρὸς, niger.

Ἐνοπαλίζω, ferio.
ἔνω: tenebat, claudebat.
Ἔκιδνον, mucronatim. à nōnullis ramen aspiratur.
Ἔλεος, glis: at ἕλειος palustris, aspiratur.
Incœpta ab ἑλαμ. componuntur enim ex prępositione ἐν.

ἅπτω, accendo, contrecto.
Ἄγκυς, rete, aspiratū iuenitur.
Ἄδρυτα, Hasbytæ, populi.
Ἄοτα, quæ, quęcūque: at ἄοτα, quędam, leuigatur. sic Atticè ἅπλα & ἄπλα.
ἄστων Doricè pro ἧττων vel ἧτ.

ε aspiratur ante

λκ: ἕλκω, traho.
μα: Ἑμάς, Græcia: ἕμα, sella.
μν: Ἕμμω, Græcus.
λμ: ἕλμις, tinea, lumbricus.
λο: ἕλος, εος ὄ, palus, udis.
λω: ἕλωρ, præda.
ξ: ἕξις, habitus.
ορ: ἑορτὴ, festiuitas. A Ionibus talia leuigantur.
ρκ: ἕρκος, εος, sęptum.
ρμ: ἑρμηνεύω, interpretor: Ἕρμης, Mercurius.
ρξ: ἐρξέπης, coërcitor.

Hinc excipe.

sed ρ migrat in λ, 210. 23. & 28, vt ἑλαμβάνομαι, complector.

Incœpta ab ἔξω: vt ἔξω, extra: ἔξωθεν, foris. Notanda etiam quę fiunt è prępositione ἐξ. atque in genere, quęcunque regulis generalibus cōtinē-

Aspiratur præterea ε in dictionibus sequentibus.

ἔχω, habeo, defendo, teneo: cuius fut. ἕξω (vt diximus) aspiratur: veluti Ἔκλον: sic enim dictus est, quòd vrbē cōtra hostiū impetū tenuerit, patriámque seruarit. eo nanque sospite Troia nunquam potuit expugnari.
Ἕλδομαι vel ἑέλδομαι. desidero.
ἑλδύνω, splendidum & amabile reddo, cupio.
ἕλδωρ vel ἑέλδωρ, desyderium.
ἑλέα & ἕλα, splendor aut calor solis.
ἑλέπολις vel ἑλέπτολις, vrbis deuastatrix, machina bellica.
ἑλετὸς, captabilis.
ἕλη, caliditas.
ἕλιγμα, intestinum tenue.
ἕλιγμὸς, vertex, gyrus.
ἑλιθερᾶν, apricari.
ἕλιξ, circunuolutio.
ἕλιος, gen° quoddā muscarū, à paludibus, quas ἕλη vocāt, &

ων, minor.
Ἅτε, tanquam, vtpote.
ἀτερσῖον, seorsim.
ἄτερος, Atticè pro ἕτερος, alter.
Ἁφή, tactus, iunctura.
Ἄψις, ίδος, curuatura rotæ.
ἅψις, εως, tactus, contrectatio.
ἄψος, εως, membrum.

ερπ: ἕρπω, repo, serpo.
εσπερ: ἑσπέρα, vesperа.
στι: ἑστία, focus, lar.
ταρ: ἑταῖρος, socius. sic ἕτερος pro ἑταῖρος: vnde ἑταιρία, amicitia, sodalitium.
τερ: ἕτερος, alter.
τοιμ: ἕτοιμος, promptus.
φθ: ἑφθὸς, coctus.
ψ: ἕψω, coquo, lixo.
ωλ: ἑῶλος, vanus antiquus.
ωσ: ἡ ἕωσ, ω, aurora, dies: ἑωσφόρος, lucifer.

tur.
Ἔκκζω, cauillor.
Ἔρμα pro ἕρεισμα, fundamentum. quidam aspirant.
ἕρκα, ludicra.
ἑρκή, ludus, iocus.
Incœpta ab ἑψ: vt ἑψία, confabulario.

in quibus obuersātur, ductū.
ἑλίσσω, verto.
ἑλίχρυσος, helichrysa herba: à quibusdam tamen leuigatur.
ἑλλεδανὸς vel ἑλεδανὸς, fascis.
ἑλὸς: ceruus: hinc Ἔλοφόνος, Diana, ab occidēdis ceruis: at ἐλὸς, mutus, leuigatur.
ἑλξίνη muralis herba.
ἕλξις, tractus, attractio.
Ἔλμις, testudo.
ἔλως, dimissio.
ἑνάετος & ἔνος ac poëticè ἔννος, annus. Latini aspirationem omiserunt, cùm ex ἔννος, fecerunt annus.
Facta ab ἕς, ἑνὸς, vnus: vt ἑνήεις, vniremis: ἑνὰς, vnitas: ἑνίγγυος, vno membro vel pede mancus: ἑνίζω, vnitatem pono: ἑνικὸς, singularis: ἑνικῶς, singulariter: ἑνόσωρα, πὰ, vna hora digna: ἑνόρχης, vnicum habēs testiculum: at ἑνόρχης, testi-

teſticulatus, mas habēs teſticulos, leuigatur: ἐνότης, vnitas: ἑνόω, vnio: (at ἑνόω, quatio, leuigatur) ἕνωσις, vnitas: ἑνωτικός, vnitiuus, cōiunctiuus. His quidā addunt, ἕνιος, vel ἐνιαῖος, aliquis: ἐνίοτε, alicubi: ἐνίοτε, interdum.

Ἑ'νετοι, Heneti populi qui & Veneti: Ἑ'νετία, Venetia.

Ἕ"πομαι vel ἑ"σομαι, ſequor.

ἐπίμαχος, inutilis ad pugnandum.

ἑπομένως, conſequenter.

Ἑ"ρβιτα Herbita Siciliæ vrbs.

Ἑ"ρικες, Hernici populi

ἔρση vel ἔερση, ros, ſic quæ hinc ducuntur, ἐρσαῖος, ἐρσήεις, ες, & ἐρσώδης, roſcidus: ἔρσεα, roſcida, verna, tenera.

Ἕ"ρψις, reptio.

Ἑ'σία, legatio.

ἑ"σσον, veſtis.

ἑσσόω, vinco: quibuſdam leuigatur.

Ἑ"ω, induo, ſedeo, mitto: at pro εἰμὶ, ſum, leuigatur. Notētur tēpora ab ἑω, deducta: quę enumerātur. 160.11. & 174.32.

ἑώα, oriens, matutina.

ἑῶθεν, manè, à diluculo.

ἑωθινὸς, ἑῷος & ἑῶος, matutinus orientalis.

ℏ aſpiratur ante

Β: ἥβη, Hebe, dea pubertatis, iuuentus, pubes, pubertas.

γε: ἡγέομαι, præeo, impero.

γη: ἡγημονεύω, duco, ago.

δ: ἥδω, lætifico, exhilaro.

λια. ἡλιακὸς, ſolaris.

λικ: ἡλικία, ætas.

λιο: ἥλιος, ſol.

λιω: ἡλίωσις, inſolatio.

λο: ἥλος, clauus.

μερ: ἡμέρα, dies.

μι: ἡμίθεος, ſemiuir.

νιο: ἡνίον, habena, frænum.

πατ. ἡπατίαι, iecinoris fibræ.

Hinc excipe.

ἠδήπου, nempe.

ἧδος, voluptas: à Gaza leuigatur, à nōnullis aliis aſpiratur.

Ἡ'δωνοι & Ἡ'δωνες, Edoni populi Thraciæ.

Ἠ'λίας, Elias propheta: ſunt qui iſtud aſpirant.

ἠμί pro φημὶ, dico.

ἀπὸ ἥπαρ, ατος, iecur (cules.

ἑκ: Ἡ"εκ, Iuno: Ἡ'εκλῆς, Her-

ἑρ: Ἡ'ερόδοτος, Herodotus.

ἑρω: ἥρως, heros.

σ: ἥσυχος, quietus. (clades.

τ: ἧττα, cōflictus, profligatio,

φαι: Ἡ"φαιστος, Vulcanus.

Ἠ'ῖος, bonus, matutinus.

Ἡ"κα pro ἧκα, grata.

ἠλίθιος, deliro.

ἡνιοχεύω, auxilians, gratificans.

ἧνιος, rex adiutor. ſunt qui hæc duo aſpirent.

ἠρεμαχικὸς, à vere incipiens.

ἤρως, amicabilis, placidus.

Aſpiratur præterea ℏ in dictionibus ſequentibus,

Ἥ"κιστος, minimus & ἥκιστα, minimè.

ἥκω, venio.

Ἡ'λαι θρὲς & ἡλαίθεσσι, ſole calefactum.

ἠλίβατος, altus, aërius: à nonnullis leuigatur. Homerus, πέτραι τ' ἠλίβατοι, ſaxa ardua: niſi ſit legendum πέτραι, θ' ἁλίβατοι.

ἥλιξ, coætaneus.

ἡλίσκος, clauiculus.

ἡλιτενὴς, altus.

ἡλῖτις, helitis: ſic dicitur ſquama æris Cyprij.

Ἡ"μα, iaculum, iaculatio.

ἧμαι, ſedeo.

ἡμεδαπὸς, noſtras, atis.

ἡμοσύνη, iaculatio.

ἠμοσίαι, mihi dētes ſtupeſcunt.

ἥμων, iaculator.

Ἡ'νία, ας, habenæ.

Ἡ"παρ, iecur, hepar.

ἠπίαλος, hepialus, papilio qui lucernarū luminibus aduolat: at ἠπίαλος, epialus, febris cum rigore algida, leuigatur.

Ἡ'ρας, Hereas hiſtoricus.

Ἡ'ρυλλος, Herillus philoſoph⁹.

Notanda quæ in verbis habent ℏ ex augmento. nam ea thematis ſpiritum deſiderant, 263.17.

I Aſpiratur ante

ἱδρ: ἵδρυμι, conſtituo.

ἱδρὼς, ſudor.

ιε: ἱερὸς, ſacer.

ζ: ἵζομαι, ſedeo.

ικαν: ἱκανὸς, ſufficiens.

κε: ἱκέτης, ſupplex.

κν: ἱκνέομαι, peruenio.

ιλαρ ſequente vocali: vt ἱλαρὸς, hilaris.

ιλασ ſequente conſona: vt ἱλάσκομαι, placo.

ιλε: ἵλεος, propitius: at ἴλεος, voluul⁹, inteſtini gracilioris morb⁹, & ἴλεον, gracile inteſtinum, leuigantur.

μ ſequente vocali: vt ἵμερος, deſyderium.

ππ: ἵππος, equus.

ρ: ἱρεὺς pro ἱερεὺς ſacerdos.

ιτ: Ἱ'τανὸς, Hiſpanus.

ς: ἵστημι, ſto, ſiſto.

Hinc excipe,

Ἰ'δεις, ſciens, & ἰδρεία, peritia à quibuſdam tamen aſpiratur. Propria quædā incœpta ab ἰε, vt, Ἰ'ασων, Ἰ'ερωνίας, & ſimilia.

Ἰ'εῦ, aduerbium irridendi.

Ἰ"κελος, ſimilis.

ἰκελόω, aſſimilo.

Ἰ'ρᾶν, dicere.

ἰεγγες, arteriæ: à nonnullis aſpiratur.

ἴρεος, ireos, herba & radix.

Ἰ"ρις, ιδος, Iris nuntia Iunonis, arcus cæleſtis.

ἶρος, pauper, & Irus proprium viri.

Ἰ"σσω pro ἔπω, dico.

Ἴ"στρος, Iſter, Danubius fluuius: vnde Ἰ'στρικὸς οἶνος, Iſtricum vinum.

ἵστω, ἵστον, ἵστε, &c (de quib⁹. 164.2,) retinent ſpiritum thema-

tis, ἴσημι. sic ἰατέον, sciendum, de quo, 201.11.

ἴσως, sciens, prudens.

Aspiratur præterea ι in dictionibus sequentibus.

Ἰαλέμως, carmen Apollini cani solitum: at Ἴαλεμος, Ialemus Calliopes filius, leuigatur.

Ἰαρβᾶς, Hiarbas Iouis filius.

Ἴβηρις, hiberis herba.

Ἰήιος, iaculator: at ἰήιος, lugubris, leuigatur.

ἴημι, mitto, iaculor, cupio, sedeo, induo: at ἴημι, vado, leuigatur.

Ἰκμάδος, ire faciens, epitheton venti, ab ἱκνέομαι, peruenio: vel ab ἰκμάς, ἀδος, humor: & tum leuigabitur, & significabit humidum.

ἰκτὴρ καὶ ἱκτήριος pro ἱκετήριος per syncopen, supplex.

ἴκω, venio.

Ἱλάομαι, placo.

ἵλαος, benenolus.

ἵλημι, propitius sum.

Ἵπλημι & ἵπλαμαι, volo, as.

Ἰσμαηλῖται, Hismaëlitæ populi.

ἁ: ὁδεύω, iter facio: ὁδέω, vendo.

ὁδη: ὁδηγός, dux vitæ.

ὁδ: ὁδίτης, ᾱ, viator.

ὁδ: ἡ ὁδος, via: at ὃ ὅδος pro ὕδος, limen, leuigatur.

ὁο: ὁπόθεν, vnde: atq; huiusmodi dictiones Ionicè sunt omnes habentes κ pro π, 12. 27. ἐκόθεν pro ἐπόθεν: ὁκοῖος pro ὁποῖος, qualis: ὁκόσα pro ὁπόσα, quot, &c.

ολκ: ἕλκέω, traho.

ολμ: ὅλμος, pila, id est, mortariũ.

ολ: ὅλος, totus.

μ sequente vocali: ὁμῦ, simul:

imperfectum ὥρεον.

ορισ: ὁρισμός, definitio.

ορκ: ὅρκος, iusiurandum.

ορμ: ὁρμή, impetus.

σ sequente vocali: ὅσος, quantus: ὅσιος, pius, sanctus.

οσα: ὁσάπος, quãtus: ὅσσα, vox, fama: at Ὄσσα, Ossa mons Thessaliæ, attenuatur.

τ sequente vocali: ὅτι & poëticè metri gratia ὅττι, quòd: sic ὅτικεν pro ὁτικεν siue ὁπῶν, quodcunque: ὅθυ, poëticè ὅθεο, cuiuscunque, & ὅτε vel ὅτε, quando.

Ὀβελός, obolus, Doricé.

Ὀδυγμός, pruritus.

Ὀδύσχω, intumesco.

Ὀδούς, ὀδόντος, dens & omnia incœpta ab ὅδον, vtpote ab ὁδοὺς ducta: vt ὀδοντολγία, dẽtium dolor.

Ὀλμειός, Olmeus fluuius.

Ὀλοεργός, maleficus.

Incœpta ab ὀλοῦ, ὀλολ, ὀλοσ, ὀλοφ: vt

ὀλοθρεύω, extermino.

ὀλολύζω, cum clamore ploro.

ὀλοός, pernicios̃us.

ὀλοφύρομαι, lugeo: aspiratur tamen ὁλόφυλος, integer.

ὁλόκυρον, olocyrum herba.

ὁλοχορίτης, olus syluestre.

ὅλον, & ὁλός, ᾱ, nigrum seu atra-

bæ panacis.

ὁποπλεῖν, renauigare.

Ὀρέζω, excito.

ὄρχις & σωρχή, partes phalãgis in æqualia diuisæ. Latini os & vmbiculum vocant.

Ὀρχέω, destruo.

ὄρυα, vas olearium aut vinarium, capsa pigmentorum muliebrium.

ὀρκυῶες, orcynes pisces.

Ὀρύκτιον, Orcynium mõs Lesbi, cui nomen Ordyno.

Ὄσιρις, Osiris deus.

ὀτιδάμζης, montifringila auis.

Ὀτίς, Tarda auis, quæ & ὠτίς.

ὀτοβέω, tumultuor.

ὀτοβος, strepitus.

ὀτοτύζειν, lugere, clamare.

ὁ: ὁδεύω, iter facio: ὁδέω, vendo.

ὁδηγός, dux vitæ.

ὁδίτης, ᾱ, viator.

ὁδὸς ἡ ὁδος, via: at ὃ ὅδος pro ὕδος, limen, leuigatur.

ὁπόθεν, vnde: atq; huiusmodi dictiones Ionicè sunt omnes habentes κ pro π, 12. 27. ἐκόθεν pro ἐπόθεν: ὁκοῖος pro ὁποῖος, qualis: ὁκόσα pro ὁπόσα, quot, &c.

ὁλκέω, traho.

ὅλμος, pila, id est, mortariũ.

ὅλος, totus.

ὁμῦ sequente vocali: ὁμῦ, simul:

Hinc excipe.

mentum sepiæ piscis.

ὅλονθος, fructus sici syluestris: at ὄλονθος, fimo scatẽs, aspiratur.

ὁλόπλω, excorio.

ὁλύφω, vello.

Ὀμιχεῖν, meiere.

ὁμίχησις, mictus.

ὄμιχμα, vrinæ respersio.

ὁμοκλή, vociferatio, ab Hesiodo leuigatur, ὑπ' ὁμοκλῆς pro ὑφ' ὁμοκλῆς.

ὄμοργμα, macula, labes.

ὁμόργνυμι, abstergo.

ὁμόω, iuro.

ὁμύς, ος, ἡ, vagina.

Ὀπός, succus, liquor: sic eius cõposita, vt ὁπόβαλσαμον, opobalsamum, id est, liquor balsami: ὁποπάναξ, liquor her-

Aspiratur præterea ο in dictionibus sequentibus.

Ὄαρος, Hoarus, fluuius.

Ὀδεῖον, viaticum.

ὁδαῖος, iniucundus, malus.

Ὅθεν, vnde, quare: sic quæ ab eo fiunt, vt ὁθενδήποτε, ex qua parte: ὁθενῶν, vndecunque: ὁθενπερ, vnde.

ὅθι, vbi.

ὁθούνεκα & ὁθουνεκεν, propterea quòd, quoniam.

Ὁλικός, vniuersalis: hinc ὁλικῶς, vniuersaliter.

ὅλως, omnino.

Ὁρίζω & ὁρίζομαι, definio.

ὁρικός, finitiuus, ὁριστικός.

ὅριον, terminus, finis.

ὅριος, terminalis Iupiter: sed ὅριος, prosper, leuigatur.

ὁρθεσία, ας, ἡ, terminus: & τοῖς ὁρθεσίοις, terminis.

ὁρθέτης, & ὁρίτης, finitor.

ὅρος, ᾱ, ἡ, termin°: sed ὁ ὄρος, εος, mons: & ὁ ὄρος, ᾱ, lignum in prelo quo oleum vel vinum exprimitur: atq; ὁρὸς pro ὀρὸς, serum lactis, leuigantur.

Ὄσσον poëticè pro ὅσον quãtũ.

ω *aspira-*

ω aſpirantur ante

ϱϱ: ὥϱϱ, pulchritudo, maturitas quędam & temporis opportunitas: at ἡ ὤϱϱα, cura, le-

Ὡ ϝϱϱα, ἡ hirundinum nidus.
ὠϱϱιστὴρ, vinculum.
ὠϱϱὸς pro ὑϱϱὸς, cælum.
Ὡ ϝικος, Oricos ſiue Oricũ ci-

Ὡ ϝ, ideó.
Ὡ ϝδε & ὧϝδι, hîc, huc, ſic adeó.
ὡδέπως & ὡδί, ſic, quodammodo.

uigatur.
ει: ὑείᾳ, maturitas.
ϵϱ: ὡϱοσκόπος, qui rationem horarum obſeruat.

Hinc excipe.

uitas Epiri: vnde Ὡ ϝείκιος, Orici ciuis, Oricius: & ἡ Ὡ ϝεικία, ipſa regio, vel mulier ex ea.
Ὡ ϝείων, Orion, ſignũ cęleſte: at

Aſpiratur præterea ω in ſequẽtibus,

Ὧ ϝπερ, tanquam.
Ὡ ϝϱεῖον, horreũ. & ὡϱϝάϱιος horreari⁹. è Latinis deſumpta ſũt.
ὡϱεπιδώτης, horarum dator, epi-

rarum obſeruat.
ϵ: ὡσ, vt: ὡσεὶ, quaſi: Ὡ ϝσία, Hoſtia ciuitas Italiæ.

ὠείων, auis nomẽ, aſpiratur.
Ὧ ϝπις, & ὠσμὸς, impulſus.
ὤσφρησις, olfactus.
Incœpta ab ὠχ: vt ὤχος, ramus theton Solis.
ὠϱέω & ὡϱέομαι, cuſtodio, curo.
ὥϱμια, cura, cuſtodia.
ὤϱμοι, diuerticula.

AI Dipthongus aſpiratur ante μ & ϱϱ: vt αἷμα, ſanguis: αἱϱέω αἱϱοῦ, μ. αἱϱήσω, capió: αἱϱέσιμος αἱϱεῖμαι, eligo. Hinc excipe αἶμων, peritus: at αἵμων, cruentus, aſpiratur: Αἰμίλιος, Æmilius, & Αἰμιλία, Æmilia: ſed αἰμύλιος, doloſus, aſpiratum inuenitur. Aſpiratur præterea αἰϱὴϱ, torris, titio.

αυ quibuſdam ſemper leuigatur, niſi in demonſtratiuo pronomine αὗτη, hæc: & in compoſito αὑτοῦ pro ἑαυτοῦ, ſuiipſius, III. 28. alij contendunt ſpiritu quoque aſpero afficiendũ αὕω, id eſt, ſicco, exuro, calefacio: idque propter compoſitum ἀφαύω, id eſt, ſicco, vro: nam ſi αὕω leuigaretur, cõpoſitum eſſet ἀπαύω. Idem erit iudiciũ de iis quæ ab αὕω deriuantur, ſiue quæ illius coniugata ſunt: vt αὑσὴν, ſiccum: & quoties αυ ponitur ante α vel ο: vt αὖα, πὰ ligna ſicca: αὑαίνω, ſicco (vnde cùm ἀπὸ, ἀφαυαίνω, exicco, arefacio, ἀταλὲος, ſiccus, aridus: pro quo Theocritus dixit αὐγαλὲος: αὖος, ſiccus: vnde αὐόη & αἰόσις, ſiccitas.

ει aſpiratur ante λιγ > λωτ, vt ἕλιγξ, vertigo: ἕλωτες, helotes, Spartanorum ſerui, à ſingulari ἕλως, ἕλωτος: hinc εἱλωϊεύω, ſeruio. Aſpiratur præterea ει in dictionibus ſequentibus.

Εἰαμὸν, locus humidus.
ἕαται pro ἧνται, ſedent: & ἑατο pro ἧντο, ſedebant, 163.12
Εἰκέσθαι pro ἱκέσθαι, aduenire, 202.4.
Εἱλεῖσθαι, circumplicari & obuolui.
εἱλίσσεσθαι, idem.
εἱλέω, verto, voluo.
ἕλη, ſolis ſplendor.
ἑληθερεῖν & ἑληθερεύεσθαι, apricari.
ἕληθι, propitius eſto, pro ἵληθι, 177.9.
ἑλίοιν, in ſole calefactum.

ἕλημα, inuolucrũ, tegumentũ.
ἕλης, propitius.
ἕλησις & ἑλητὴ, conuolutio.
ἑλητὸς, tractilis.
ἑλήτης, Iupiter in Cypro.
ἑλκεφαθὸος, exulceratus.
ἕλυμα, veſtis, velamen.
ἑ ὔω, tego, voluo.
ἑλυφάζω & ἑλυφάω, torqueo, circunuoluo.
ἕλω, verto, circunago.
Ἕ μα veſtis.
ἑμαρμαι & ἑμαρμὴν quibuſdã aſ antur, 146, 12.
Ἕ λ, emittere, ſaturati, ab ἵημι

ſic ἕλω, εἷω, εἵσ: atq; ἕ κα & ἕ μαι, 160.16 31. & 32. & 161.1. & 4.
Εἰϱγνυμι & ἕϱγω, coërceo, carcere detineo: at εἴϱγω, veto & prohibeo tranſitũ, leuigatur
εἱρεσώνη, ramus oleaginus, quibuſdam leuigatur.
εἱρκὴ, carcer, cuſtodia.
εἱρμὸς, ſeries, & carcer, vnde εἱρμοφύλαξ, cuſtos carceris. ſunt qui hæc leuigent.
ἕϱω, necto: at εἴϱω, dico, leuiga-
Ἕ σον, bonum. (tur.
Εἴως & ἑωσκε pro ἕως, vſquequo, donec.

Notanda quæ in verbis ab ἑ aſpirato inchoatis habent εἰ ex augmento, ducta videlicet ab ἕλω, ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, ἕρπω, ἑρπίζω, ἑστήκω, ἕπομαι, ἑστάω, quæ enumerantur, 139.16.

ευ aſpiratur ante ρϱ & ρϵ: vt εὕρεσις, inuentio: εὑρετὴς, inuentor. Aſpiratur præterea ευ in dictionibus ſequentibus.

εὕδω, dormio.
εὕρεμα & εὕρημα, inuẽtio, commentum.
εὑρετέος, inueniendus.
εὑρήτωρ, inuentor.
εὑρίσκω, inuenio, quod ſumit tempora ab εὑρέω, 195.8.
εὐϝετὸς, reparabilis.
εὔω, illumino, inflammo.

οι aſpiratur in οἶμος, via: & οἰμάω, concito, impetum facio (quæ tamen à nonnullis leuigantur) atque in οἷος, οἵα, οἷον, qualis & quale: cum π (204 36.) & ϖ, οἷός τε, οἷός ϖ, potens, poſſibilis: οἷόντε, poſſibile. Neutrum aduerbialiter in ſingulari & plurali numero, 116.29. οἷον qualiter, vt, velut: οἷα οἷα δὴ, οἷα ϖ, & οἷά τε, tanquam: hinc etiam οἷος, qualiter: & οἱοσὴ, quodammodo, tanquam, ſed οἷος, ſolus: & οἷον ſolùm leuigantur.

υ aſpiratur in ὕπνος propter: & ὕ ϖ, vbi. Cætera quæ regulis generalibus non ſunt comprehenſa, tenui ſpiritu ſunt afficienda.

αι	αι.	ἐκ	ἐκ	μο	μο.
αν	αν.	ἐν	ἐν.	μω	μω
ἀπο	ἀπο.	ἐπι	ἐπι.	μω	μω.
ἀρ	ἀρ.	ἐϛι	ἐϛι.	μῶν	μῶν.
αρ	αρ.	ευ	ευ.	ϑ	ου.
ας	ας.	ἓω	ην.	οὐκ	οὐκ.
αὐ	αὐ.	κα	κα.	πα	πα.
γ̄	γ̄.	και	και.	παρα	παρα.
γα	γα.	κἀ	καὶ.	πε	πε.
γἀρ	γἀρ.	κατ̀	κατὰ.	περ	περ.
γε	γε.	κε	κε	περι	περι.
γη	γη.	κη	κη.	πι	πι.
γι	γι.	κι	κι.	πλ	πλ.
γο	γο.	κλ	κλ.	πν	πν.
γρ	γρ.	κο	κο.	πο	πο.
γυ	γυ.	κρ	κρ.	πρ	πρ.
γω	γω.	κυ	κυ.	προ	προ.
δα	δα.	κω	κω.	π̄	π̄.
δε	δε.	μμ	μμ.	πυ	πυ.
δι	δι.	μα	μα.	πω	πω.
δια	δια.	μαι	μαι.	ρα	ρα.
δο	δο.	με	με.	ρι	ρι.
δρ	δρ.	μεν	μεν.	σε	σε.
δυ	δυ.	μ̂	μὲν.	σει	σει.
δω	δω.	μη	μη.	ση	ση.
ϵ	ει.	μι	μι.	σϑ	σϑ.

σθη	σθαι.	τη	τη.	υς	υς.
σθ	σθαι.	τα	τα.	χα	χα.
σι	σι.	ια	τα.	χε	χε.
σκ	σκ.	τε	τε.	χη	χη.
σμ	σμ.	τη	τη.	χι	χι.
συ	συ.	τῆς	τῆς.	χο	χο.
σπ	σπ.	ιι	τι.	χυ	χυ.
στ	στ.	τὴν	τὸν.	χω	χω.
στα	στα.	τῦ τῦ	τοῦ.	χρ	χρ.
στε	στε.	ρ	ιρ.	χθ	χθ.
στη	στη.	τς	τρ.	ψα	ψα.
στι	στι.	τυ	τυ.	ψε	ψε.
στο	στο.	τ τ	τῶν.	ψη	ψη.
στυ	στυ.	ſ	ῦ.	ψι	ψι.
στω	στω.	ψ	υι.	ψο	ψο.
στρ	στρ.	ω	ση.	ψυ	ψυ.
σφ	σφ.	ὑπερ	ὑπερ.	ψω	ψω.
χ	σχ.	ὑπο	ὑπο.	ſ	ῶ.

… como para cometerla en otros vocablos. Pero que
… particula *verò* no ſea exceptiva, como pretenden
…os dos, es claro; pues en toda excepcion, lo que
… exceptua, es coſa determinada, y en la expreſ-
…on citada de dicha regla no hay ninguna deter-
…inacion, antes bien, deſpues de numerar *cui*,
…*uic*, *Diis*, y los ſiguientes, concluye; *& ſi quæ*
…*rætéreà ſunt*: luego lo generico de la regla, que
…s el pedir autoridad para la contraccion, igual-
…ente comprehende à los exceptuados, que expli-
…, como à los que incluye la ultima clauſula: *&*
…*quæ prætéreà ſunt*: luego para todos pide autori-
…ad. Y para que vean los dos, que no es Cabredo
…lo, quien aſsi lo entiende, oigan à Boil, que
…xplicando la figura *Synereſis*, pone eſtas notas:
…*Nota lo tercero, que en las dicciones, en que eſta fi-*
…*ra puede cometerſe con libertad para todos, ſon eſ-*
…*s*: Dii, Diis, cui, huic, *&c.* Y en la nota 4. afir-
…a: *Que ſuele cometerſe eſta figura en Aureis, &c.*
… proſigue poniendo una mano à la margen, di-
…endo: *Nota lo 5. que aſsi en eſtos, como en los de*
… *tercera Nota, para componer con perfeccion, ſe ne-*
…*ſsita de tres coſas, que ſon autoridad, acierto en la*
…*ccion, y templanza en el uſo*: es aſsi, que en la
… Nota pone: *Dii, Diis, cui, &*. luego quan-
…dice en la Nota tercera Boil, (que correſponde

à

à la clauſula de *Omnibus verò*) que todos
uſar con libertad de la *Synereſis* en dicho
plos, ſe debe entender con autoridad, …
expreſſa en la 5. Nota: luego la particula
es exceptiva de dicha regla, como preten…
ſino expreſsiva de los comprehendidos en

2 Eſto, que llévo dicho haſta aqui,
la conſtruccion de dicha regla, que Erro
geta, y ha ſupueſto, que à ella pertenec…
cion *cui*. Pero como en la practica no poc…
gar autoridad, para hacer contraccion d…
diccion, infiero conſiguientemente, que
monoſylabo en proſa, y que el acento p…
nante del *álicui* eſtà en la *á*, y no en la *i*
y que ſe debe pronunciar breve. Contra …
trina ſe une à Erro Zapatel en ſu Aproba…
chandola de erronea, y barbara; por lo …
mi empeño en eſte Examen, hacer una A…
clara, y fundada de mi opinion; y para
Letor perciba con mas claridad eſte punt…
que la diſcordia en èl pende, de ſi la dic…
en proſa es de dos ſylabas, ò de una: ſi es
el *alicui* es de quatro, y el acento predo…
eſtà en la *i*, y ſe debe pronunciar largo: ſi
de una ſylaba, el acento predominante e…
á, y ſe debe pronunciar breve, como yo p…

in eſte punto los Autores mas clasicos ſu-
que dicha diccion *cui* es de una ſylaba, y
iſtinguen, en ſeñalar, qual es eſta, ſi la *u*,
ò ſi es diftongo de *u*, y de *i*. Eraſmo pre-
que la u *en* cui *es liquida*; luego ſolo le que-
que es la *i*. Mayans en ſu Libro intitulado
de la lengua Latina en el num. 76. dice:
ngo ſiempre es largo. Riciolio en ſu Proſo-
mada impreſſa en Bolonia año de 1755.
pag. 34. dice: *Tertiæ (diphthongi) exem-*
in monoſyllabis cui, huic, &c. Sciopio pag.
ce: *Nihil inter qui, & cui intereſt, niſi*
hthongus áliter, atque áliter effertur, ut ſci-
ò u, *modò* i *integrum tempus conſúmat*. Otros
nte afirman: *Que en* cui *la* i *es conſonante*,
inion de todos eſtos el *cui* en proſa es de
ba, y el *álicui* de tres: luego ſe debe acen-
la *á*; porque en ſentir de todos los Grama-
diccion triſylaba, que tiene la penultima
e debe acentuar en la antepenultima; lue-
o, ſegun eſtos Autores, triſylabo el *álicui*,
todos la primera *i* breve, debe eſtar en la
ultima, que es la *á*, el acento predominan-
oigamos à Zapatel hablar *ex cathedra*, en
bacion de los Reparos de Erro contra eſta
. *Es indiſputable, è incontraſtable en la Gra-*

ma-

EN QUE SE EXAMINAN LOS REPARO
de Erro deſde la pag. 80. haſta la 87. y el de
Zapatel en ſu Aprobacion.

1 EN la pag. 80. me obgeta Erro: *Que en*
señ̃o, que el acento predominante en álic
eſtà en la á, y conſiguientemente, que ſe debe pronun
ciar breve. Y comienza à teger ſu impugnacion
echandome en roſtro: *Que conſtruì mal la clauſul*
de la figura Syneresis: Omnibus verò uti licet iſti
cui, huic, Diis, &c. La conſtruccion, que yo
doy à eſta clauſula, es eſta. *A todos, pues, ò en eſt*
ſupoſicion es licito, uſar de Syneresis en los egemplo
dichos. Para eſto ſe debe ſaber, que en la clauſu
antecedente pide el Arte autoridad, para comet
Syneresis en los vocablos, que pone: *Sed in horu*
contractione, dice, *delectu, & auctoritate opus eſt*. D
donde infiero, que aquel *verò* de la clauſula *o*
nibus verò, viene pidiendo la miſma autoridad,
ſe debe verter, *verò*, *pues*, ò en la ſupoſicion
que haya autoridad. Pero me obgetan aſsi Erro
eſte Reparo, como Zapatel en ſu Aprobacion,
ciendo: *Que aquel* verò *ſignifica* pero, *y que es*
ceptiva, y por conſiguiente, que no hay neceſsidad
autoridad, para cometer Syneresis en cui, huic, D

tos leyendo eſte punto, no fueſſen capaces de
ſcernir ſu verdadera quantidad. A Dios Señor
apatel, que tengo, que hablar con Erro.

16 Reflexiòne Erro las citadas doctrinas, y
o ſe dèje llevar del eſpiritu de contradiccion, y
erà; lo primero: ſer fundada, y apoyada con mu-
ios Autores la conſtruccion, ò inteligencia, que
oy de la figura *Syneresis*. Verà tambien, como el
rte pide autoridad, para hacer contraccion en *cui*,
en los demas, que eſplica en particular, y deba-
o de la clauſula general: y ſi eſto no es entender
Arte, diga, que no lo entendieron, quantos
an citados por eſta inteligencia; pues todo ſe
uede eſperar de la libertad, con que habla. Vea
l porque ponen algunos el *cui* éntre los egem-
los de la *Syneresis*; que es, por cometerſe en èl
a *Syneresis* analogica, ò impropria, y la contrac-
ion, que hay en dicha diccion, es de la miſma
eſpecie. Ni vale la retorſion, que me hace, es à
ſaber: el Arte pide autoridad, para hacer con-
traccion en *Alvearia*: luego en *Alvearia* no hay
contraccion, y otras de eſta caſta, con que pre-
tende alucinar á los poco impueſtos en eſte pun-
to; pues ſe reſponde, que el Arte pide autoridad
para hacer contraccion de todas las dicciones, que
pone explicita, è implicitamente por egemplos de
la

vearia no hay contraccion; pues la hay en
cion, y en todas las que en proſa ſon de
mas ſylabas; y como ſea el *cui* monoſylab
mo hemos probado ſobradamente, de aí vi
no haber contraccion propria en èl. Ni eſta
ſicion, que Erro reſume, como mia, lo e
ſentido, que Erro pretende, es à ſaber: *E*
llo, para cuya contraccion pide autoridad el
hay contraccion: pues como hemos dicho,
da contraccion pide el Arte autoridad, y
de ellas ſon riguroſamente contracciones
lo ſon ſolo ſimilitudinaria, ò analogicam
deſdice la contraccion de *cui*, como de *n*
flos, *&c.* pues à eſtas dicciones ninguna
cion les adapta, y al *cui* le conviene, la q
mos dicha, y confirmada por tantos doct
cluye Erro eſte Reparo con la reprehenſio
dicho mio: *Pues và mi propoſicion fundad*
autoridad, y razon, que ſon los tres polos,
ciendo, que peca por vicio de impropri
cuya impoſtura me vindiquè en el Capitu
eſte Examen.

Fin del Examen de los Reparos, qu
puſo à mi Proſodia.

4686